E 1761 04569107 8

HANDBOUND
AT THE

UNIVERSITY OF
TORONTO PRESS

63

POLYBII
HISTORIARVM

TOMI VIII. PARS POSTERIOR.

LEXICON POLYBIANVM.

POLYBII

HISTORIARVM

TOMI VIII. PARS POSTERIOR.

LEXICON POLYBIANVM.

Polybius

ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

POLYBII MEGALOPOLITANI HISTORIARVM QVIDQVID SVPEREST.

RECENSVIT, DIGESSIT, EMENDATIORE INTERPRETATIONE, VARIETATE LECTIONIS, ADNOTATIONIBVS, INDICIBVS ILLVSTRAVIT

IOHANNES SCHWEIGHÆVSER
CIVIS GALLO-FRANCVS, ARGENTORATENSIS.

TOMI OCTAVI PARS POSTERIOR
CONTINENS
LEXICON POLYBIANVM.

LIPSIAE
IN LIBRARIA WEIDMANNIA
MDCCXCV.

7320
14/III/90
Vols 1 9

INDEX GRÆCITATIS POLYBIANÆ

SIVE

LEXICON POLYBIANVM

AB

IS. ET MERICO CASAVBONIS

OLIM ADVMBRATVM

INDE AB

IO. AVG. ERNESTI

ELABORATVM

NVNC AD NOVAM POLYBII EDITIONEM
AB EDITORE ADCOMMODATVM
PASSIM EMENDATVM, PLVRIMISQVE
PARTIBVS AVCTVM.

LIPSIAE
IN LIBRARIA WEIDMANNIA
MDCCXCV.

INDEX CITATIS

LOCORUM

IN

POLYBIANUM

ÆQVO LECTORI

IOHANNES SCHWEIGHÆVSER

S.

In concinnando Lexico Polybiano, quo finem nunc tandem imponimus bono cum Deo operæ noſtræ, inſtaurandis illuſtrandisque Polybii Hiſtoriis dicatæ, triplicem maxime uſum ſpectavimus ſtudioſorum Scriptoris noſtri Lectorum: grammaticum uſum, quo de ſermonis Polybiani vi ac ratione planius conſtaret; criticum, quo de ſelectu quem fecimus discrepantium lectionum, aut de emendationibus quas locis prorſus corruptis adtulimus, certius ferri iudicium poſſet; mnemonicum, quo iuvaretur memoria eorum, qui rei cuiusdam aut ſententiae apud Polybium olim a ſe lectæ meminerint, ſed, qua parte quove loco legerint, ut denuo evolvere poſſint, non recordantur.

Ita fit, fieri certe voluimus, ut, intuitu duorum quæ prima nominavimus commoda, fungeretur hoc Lexicon

Polybianum vice neceſſarii cuiusdam ſupplementi complementique noſtrarum in hunc Scriptorem Adnotationum; in quibus conſulto multa paſſim vel prorſus præterita ſunt a nobis, vel levius perſtricta, quæ ex nuda inter ſe collatione variorum locorum, in Lexico colligendorum, ſufficientem per ſe lucem acceptura putavimus. Quo in conſilio ne vana me ſpe deceptum iudicent æqui peritique hoc in genere æſtimatores, eo minus equidem vereor, quo magis ipſi mihi, poſt ſatis etiam longam cum Polybio contractam notitiam, ſæpenumero uſu venit, ut, quæ loca vel parum mihi perſpicua etiam tum fuerant, quum Græca cum latina verſione prelo pararem, aut quum Adnotationes perſcriberem, eisdem locis, poſtquam elaborando huic Lexico extremam manum admovi, ad eamque vocem dictionemque perveni in qua ſita maxime difficultas erat, ſubito obortam lucem viderem; aut ut, quæ loca ſatis bene a me percepta, ac ſatis commode vel in latina verſione expreſſa vel in Adnotationibus illuſtrata mihi viſa erant, eadem loca nunc demum longe aliam habere rationem intelligerem. Quare bene multa in hoc Lexico loca inveniet ſtudioſus lector, quibus, quæ ſuperioribus voluminibus, ſive in Graeco contextu, ſive in ſubiecta Verſione, ſive in ipſis Adnotationibus, minus recte minusve commode poſita erant, retractantur, corriguntur, emendan-

dantur. Quod si qui forte occasionem inde ceperint, levitatis crimen ac nimiæ festinationis nobis impingendi, quod priora illa immatura præpropere a nobis in publicum fuerint protrusa, videant hi primum, ne nimium morosi sint, ac pæne immodesti dixerim, qui, nisi ea, quæ a me olim peccata mihi visa sunt, ingenue retractassem melioribusque mutassem, fortasse nihil magnopere ipsi fuerant reperturi quod in superioribus illis reprehenderent, aut, si maxime odorati essent erratum aliquod, certam rationem adferendi remedii forsitan non erant habituri. Tum vero illud velim cogitent, si tantam operis molem, quanta erat hæc nostra, nonnisi ea lege liceret suscipere, ut vulgandi in publicum, quæ parata fuerint, initium facere non daretur prius quam cuncta intus fuissent ad finem perducta et omnibus numeris absoluta, consequens fore, ut multorum utilissimorum laborum fructu caritura esset res literaria, qui labores nunquam fuissent absoluti, nisi pars aliqua operis in lucem primum emissa, veluti iacta semel alea, vel invitos traxisset auctores ad id, quod instituissent, constanter fortiterque persequendum, et animum eis viresque ac patientiam addidisset, molestias omnes devorandi, difficultatesque cunctas, quæ cohortatim sæpe aliæ ex aliis in longa reliqua via subnascuntur, feliciter superandi.

De mnemonico usu quod dixi, præstare illum quidem usum Historicus potissimum Index debebit: at occurrunt in scriptore multæ res atque sententiæ, quæ in rerum Indice historico, nisi in immane volumen extendere volueris, commodum titulum locumque non inveniunt; præterea, quo minus locum aliquem, olim a nobis lectum, nunc, ubi requirimus, non reperiamus, obstat subinde hoc ipsum, quod propriorum nominum ad quæ pertinet res quam quærimus, non succurrit memoria: quod ubi fit, si modo verbum quod signatius dictionemve paulo luculentiorem ad animum revocaveris, quæ eo loco, quem quæris, continebatur, isto quasi filo, iuvante Verborum Indice, rem ipsam invenies. Ita Historici quoque & Rerum Indicis supplementum aliquod complementumque voluimus esse tunc Verborum Indicem; quem *Lexicon Polybianum*, Ernesto præeunte, inscribere placuit. Vale.

Scripsi Argentorati, Calendis Germinalibus, Reipublicæ Gallo-Francorum Anno III. Christi Servatoris MDCCXCV.

ISAACI CASAVBONI
PRÆFATIO
AD SVAM POLYBII EDITIONEM. *

Quum a pluribus retro ſæculis in principum animis toto Occidente amor politioris litteraturae & Græci ſermonis exoleviſſet; accidit non ſine numine profecto, ut circa illa ipſa tempora Byzantinæ cladis, et paullo ante ſummi in Europa viri & principes generoſiſſimi hunc veternum, ceu virgula divina tacti, opportune excuterent, & ad bene merendum de ſtudiis politioribus & de linguis, ardore incredibili accenderentur. Prima terrarum Italia ad hanc palmam occupandam, e diuturno torpore tunc demum expergefacta ſeſe concitavit, & nationibus aliis per Europam exemplum, quod imitarentur, præbuit. In ipſa vero Italia ad certamen adeo glorioſum Nicolaus Quintus pontifex Maximus, in cuius extrema tempora Byzantini imperii everſio incidit, princeps, quod equidem ſciam, ſignum ſuſtulit. nam & literarum dicitur fuiſſe intelligentiſſimus, &, quod res arguit, earum amore flagrantiſſimus. Primus hic illa aetate libros antiquorum ſcripto-

* Caſauboni hæc præfatio continebatur Dedicatione ad Henricum IV. Franciæ olim & Navarræ regem ſcripta, quam in fronte ſui Polybii poſuit editor ille, de ſcriptore noſtro immortaliter meritus. Reſecuimus autem, cum de initio eiusdem dedicationis, tum de fine, complura quædam folia, quibus in alia argumenta evagata erat copioſiſſima viri docti oratio; & ea tantum cum emtoribus huius noſtræ editionis communicanda hoc loco duximus, quæ ad ipſum Polybium eiusque Hiſtorias propius aliquanto ſpectare viſa ſunt.

scriptorum sedulo conquirere curæ habuit; magnamque earum copiam in Vaticanam intulit: primus cum assiduis hortatibus, tum ingentibus etiam propositis praemiis, ad meliorem literaturam e tenebris oblivionis in lucem revocandam, homines Italos stimulavit: primus, Græcæ linguæ auctores omnis sincerioris doctrinæ esse promos condos, qui non ignoraret, ut Latino sermone exprimerentur, vehementissime optavit & efficere contendit. Est ita natura comparatum, ut in magnorum operum inceptionibus, eorum antevertat cura, quæ esse provisa ad summam totius propositi plurimum interfit. Ecquodnam igitur literarum genus, renascentibus disciplinis, illius vindicis musarum auspiciis, primo reduci in vitam cœpit? historia: cuius fuisse hunc pontificem peritissimum, æquales illorum temporum affirmant. qui primi auctores Græcorum latinitate sunt donati? historici: nam Herodotum & Thucydidem minister domesticus Nicolai Laurentius Valla, rem sæculo maiorem ausus, Romane loqui docuit. An ergo dubitamus, quodnam tantus pontifex de historiæ præstantia iudicium fecerit? ego vero non solum magni ipsum doctrinam historicam æstimasse, sed etiam de toto hoc genere scriptorum recte sciisse iudicare, non dubitanter inde colligo, quod ex omnibus Græcis historicis illum præ ceteris habuit in delitiis, qui ut eloquentiæ laude uni aut alteri priorum fortasse est inferior; ita prudentia & propriis aliis historiæ omnibus numeris perfectæ dotibus, sic excellit, ut pauci e cunctis, sive Græcis, sive Romanis, cum ipso mereantur componi, anteponi certe nullus. Scriptor ille is ipse est POLYBIVS, & a generis splendore, & ab instructu disciplinarum, & a rebus gestis, & ab ingenii monumentis, vir & philosophus nobilissimus, idem pacis, idem belli artibus, idem studiorum laude longe clarissimus; patriæ suæ, reipubl. Achæorum, quondam bonis institutis florentissimæ, cui huius pater Lycortas diu princeps præfuit, pars maxima: qui Scipioni Africano, a quo deleta est Carthago, a consiliis amicus fuit, & in ea expeditione comes:

comes: qui in amicitiis regum, ducum, procerum, Græcorum, Romanorum, Asiaticorum, Ægyptiorum, quoad vixit, primas tenuit: postremo postquam obiit, politicis, bellicæ rei studiosis, veræ & legitimæ historiæ amantibus, dum suus literis honos stabat, unice delectus & probatus. Hunc communi fato omnium excellentium scriptorum, pessime superioribus sæculis acceptum, et in nostra Europa vix de nomine paucis notum, Nicolaus Quintus, vindex ille literarum primus, fecit tanti, ut eius restituti gloriam ad ceteros laudum suarum titulos voluerit accedere. Itaque partem illius librorum aliquam nactus, eius in Latinum sermonem transferendæ, viro Græcæ & Romanæ linguæ, ut erat captus eius ætatis, non ignaro, munus delegavit. Magnificum est ad commendationem historiæ, quod, ubi primum literatura melior ex ipsis orci faucibus incipiebat eripi, omnium prima novæ lucis beneficium experta, ceteras honestas disciplinas ad spem salutis erexit. Magnificum & glorioſum Polybio, quod inter omnes sui generis scriptores, primus indulgentiam principis ad liberationem musarum sese accingentis promeruit. Sed nimirum rerum magnarum tardi sunt progressus; raroque tam bene cum humano genere agitur, ut incepta generosa ab iis, qui susceperunt, inoffenso pede statim ad finem perducantur. Quare etiam Nicolao, Polybii restitutionem molienti, multa sunt oblata impedimenta, quo minus quod optabat posset perficere. Nam quum operis Polybiani, quod nostra exhibet editio, tres sint ratione certa distinctæ partes; unam dumtaxat harum pontifex Nicolaus habuit; duas reliquas, in rerum natura esse, ne scivit quidem. Iam ille eruditus Italus, quo ipse usus est interprete, partim sæculi vitio, partim propria culpa, provinciam sibi demandatam, ita gessit male, facile ut appareat, non ob singularem aliquam eruditionem, in Græcis præsertim literis, Polybium interpretari fuisse iussum; sed quia nemo erat, qui amplius sciret, velut coclitem inter cæcos captum, qui in vacuam stationem pro tempore substitue-

ſtitueretur. Et is erat tamen Polybius, qui propter genus dictionis ac doctrinæ hautquaquam translatitiæ; maxime autem propter ſummam rei caſtrenſis peritiam & imperatorium quendam ſtilum, attentum cum primis, & diſciplinæ Tacticæ, totiusque militiæ Romanæ, Græcæ, Macedonicæ aliorumque populorum peritum interpretem deſideraret. Quarum omnium rerum cognitio, quam tenuis ac pene nulla in ætatis illius hominibus fuerit; quantis doctiſſimorum hominum laboribus e profundo ignorantiæ puteo fuerit poſtea educta, atque etiamnum educatur, nihil dicere attinet; rem nemini non notam. Quo magis equidem ſoleo demirari, a tam longo tempore, hoc eſt ab annis fere CLX. tam erudito ſæculo inſecuto, tanto doctorum tota Europa virorum numero, nondum aliquem extitiſſe, qui opus in ipſo principio παλιγγενεσίας literarum inchoatum, curaret perficere: neminem eſſe repertum ad hanc diem, qui, ſi adeo celebris famae apud veteres auctorem ſerio perpolire aggrederetur, operæ pretium ſe facturum putaret. Quamquam non ſane defuerunt viri præſtantes aliquot, Græci, Hiſpani, Itali, Belgæ, qui variis modis de Polybio mereri bene conarentur: alii publicandis, quæ prius viſa non fuerant; alii nonnulla explicando Latine; quidam ſelecta operis totius parte, in qua illuſtranda vires ingenii experirentur. quibus omnibus quum laus multo maxima debeatur; omnes tamen, ſi quod res eſt dicere volumus, ſitim lectorum exacuere, quam ſedare maluerunt. Non etiam defuere, qui in vulgares linguas tantum huius verterent, quantum Latine expoſitum inveniebant: ſi tamen vertere eſt, Romanæ interpretationis errores ſexcentos aliis totidem cumulare, atque interim Græcæ linguæ peritiam in prima libri fronte mentiri. Vnicam excipio Germanicam verſionem ab homine longe eruditiſſimo profectam: ſed quod res arguit & alia eiusdem ſcripta teſtantur, variis ſemper curis occupato. At univerſum opus Latinum facere, laceri corporis membra hactenus diſiecta & diſſipata in unum colligere, atque invicem

vicem colligare, rerum aut verborum difficultates explanare, latentes in abdito opes referare, & quod maxime fuerat optandum, huius historiæ usum & præstantiam demonstrare, nemo dum eruditorum instituerat. Cedreni, Zonaræ, Simocati, Glycæ, Manassæ & alii eius farinæ, sive Græci, sive Latini quam plurimi, legitimæ historiæ, si verum amamus, dehonestamenta, suos assertores invenerunt; Polybius, situ & squallore obsitus, in tenebris iacet; Græce nescientibus parte aliqua tantum sui notus, idque perperam; parte alia, ne sic quidem. ille inquam Polybius, cuius in philosophia doctrinam, in moribus probitatem, in historia prudentiam, Cicero, Strabo, Iosephus, Plutarchus, Deus bone, qui quantique viri! & optimus quisque veterum dilaudant. cuius fidem T. Livius, ille Romanæ longe princeps historiæ, tantopere probavit, ut pene ad verbum libros illius integros verteret, atque iis pro suis uteretur, quem M. Brutus, severus ille morum scriptorumque censor, cui ne ipse quidem M. Tullius satisfacit, adeo est admiratus, ut eius lectioni propemodum immoreretur: ultimis certe suis temporibus, iisque afflictissimis ad solatium doloris pariter & magisterium vitae, historiam illius excerperet atque in compendium redigeret, quem denique Constantinus imperator, corporis historici, de quo antea mentionem fecimus, auctor, senatoribus, ducibus & principibus tam utilem iudicavit, ut qui e Diodoro Siculo, Dionysio Halicarnasseo, Iosepho, Dione Cocceio & aliis primæ notæ historicis pauca admodum seligeret, quæ in suum pandecten transferret; Polybium prope totum describeret atque operi illi suo insereret. Vtinam vero aut illi Augusto eius incepti nunquam venisset in mentem; ea quidem lege, ut integro hoc scriptore frueremur: aut si hoc nobis carendum erat bono, corpus saltem ab illo compositum hodie haberemus. Sciremus, quantus civilis prudentiæ, quantus disciplinæ militaris doctor habitus sit olim Polybius. quarum rerum documenta conquirenti undique Constantino, plura multo unus hic suppeditavit,

tavit, quam ceteri omnes simul, e quorum libris florilegium illud politicum fuit conflatum. argumento sit, qui solus hodie supereſt eius titulus, e tribus & quinquaginta, legationum excerpta continens: cui tertiam partem editionis noſtræ debemus totam: facili coniectura, quid eſſemus debituri, ſi opus univerſum alicubi inveniretur atque in publicum ederetur. Enimvero quum dos præcipua, quæ Polybium antiquis commendabat, non in eloquentia nuda & verborum fucatorum lenocinio, ſed in rerum politicarum & militarium exquiſita explicatione ſit poſita; cuius gratia viri principes & politici omnes olim in pretio magno eum habebant; quia longe diverſa hodie ſtudiorum ratio obtinet, evenit, ut his præſtantiam illius parum intelligentibus, verborum & linguæ dumtaxat ſtudioſi, patienter eo carerent. Loqui enim, non vivere, plerique omnes hodie diſcimus, & hiſtoriam, quæ vitæ magiſtra audit, non ad vitam formandam referimus: ſed vel ad linguarum alicuius notitiam, dicendive facultatem augendam, vel ad rerum antiquarum cognitionem percipiendam. atque ut politicam & moralem philoſophiam, *in qua conſilium vitæ reginenque locatum*, aut omnino non docemur, aut non niſi diſputandi cauſſa: ſic & hiſtoriam, quæ practica quædam philoſophia eſt, non ut utamur diſcimus, verum ut ſciamus; plane iis non diſſimiles, qui aurum, argentum & regias gazas parare norunt; artem utendi fruendi partis, neque ſciunt, neque vel ſaltem de ea cogitant: ſimiles item iis, qui ſacros aut medicorum libros multa lectitant cura, non ut animo corporive medicinam faciant; ſed ut ingenito morbo curioſitatis ſciendi multa ſatisfaciant. Quod non invenuſte magiſtri Hebræorum de lege Moſis dicunt, cor & corticem illi ineſſe; non immerito de hiſtoria quoque uſurpetur. Doctrina politica & ſcientia militaris, aliaque egregia documenta, quæ legitima hiſtoria ſui cultoribus affatim ſubminiſtrat, inſtar cordis ſunt: atque huic parti qui attendunt, cordatos fieri neceſſe. orationis elegantiam & antiquitatis notitiam, prae illis, quid

aliud

aliud nisi corticem appellemus? Sunt sane apud Thucydidem, Xenophontem, hunc nostrum Polybium, dictionis virtutes multæ æque eximiæ: sunt etiam multa in eorum operibus cognoscendæ antiquitatis cupidis scitu necessaria. si quis tamen propter ista solummodo historias illorum requirit; æ ille cor non habet, neque umquam per istud quidem studium habebit: sed merum tantum corticem leget. Quid magis ridiculum, quam Iulii Cæsaris commentarios, divinum opus & maximarum atque utilissimarum rerum doctrina fœtum, ea solum fine lectitare, ut loqui Latine discamus? aut ut Romanæ linguæ puritatem & verborum proprietatem observemus? mihi quidem simile facere videmur, ut si quis arboris alicuius præstantissimæ fructibus. vesci aspernetur; florum amœnitate se oblectet. Et tamen, qui hodie veteres historicos aut voce viva, aut scriptis suis interpretantur, quid nisi hoc unum curant? quid illi, qui dies totos & tempus omne suum transeundis historicorum voluminibus insumunt? quorum ut quisque plurima tenet, ac pectus suum locupletissimam historiæ bibliothecam fecit, ad vitæ officia muniaque obeunda plurimum est ineptus. Desinamus igitur mirari, quid caussæ sit, cur hodie e lectione historiarum nemo eum fructum ferat, quem tulit olim Lucullus: in promtu ratio est, nemo illam ut Lucullus legit, nemo ea fine. Itaque ergo eo studia videmus rediisse, ut qui strenuissimi rerum actores censeri volunt, hi adeo non sint veteris memoriæ studiosi, ut e contrario etiam contemtum illius ultro præ se ferant. Quid prius querar nescio, historiæ ne vicem, quæ olim in clara versans luce, regum & principum ac nobilium procerum familiaritate intima frui solita; sapientiam et vitæ artem eos docere, dignitatem ab illis accipere: nunc velut naturæ prioris oblita & ad vitæ actiones facta inutilis, hominibus privatis pulverem scholasticum terentibus, et in umbratico otio delitescentibus est derelicta. an potius nobilium adolescentium errorem doleam, qui falsa persuasione ducti, unicum hoc sibi proprie con-

venientis disciplinae genus, maximum rerum gerendarum instrumentum, habent contemtui. O quis ille erit, qui opera eadem pristinum historiae splendorem restituet, & nobilitatem Gallicam ex hoc errore in viam rectam sistet? illa quidem literas non odit; *non obtusa adeo gestamus pectora Galli:* sed quarum literarum verus in utendo est fructus; quia nullum earum videt usum pene dixerim, merito contemnit. Nihil erravero, si dixero, interesse, ut generosi iuvenes, quos maiorum imagines, aut impetus animi, & vivida vis ingenii spondent ad rempubl. ituros, errore tanto liberati, studii huius beneficio utantur, quo ad iussa capessenda paratiores & omnibus rebus instructiores accedant. Liberabuntur autem, si persuaderi semel illis potuerit, ut magnum hunc scriptorem in consilium adhibeant; eius in summa doctrina parem prudentiam, non degustare summatim, sed penitus velint imbibere. Quo maxime opus habent, docebit eos Polybius, non solum quam uberes fructus ad rationes vitæ gesta maiorum sint ipsis allatura; verum etiam quo pacto percipere illos sint valituri. Est utique proprium hoc eximio huic auctori, quod duo simul pari fere cura agit, ut narret ac moneat. bene ac perspicue narrandi laus, cum ceteris præstantibus historicis illi communis; fideliter monendi cum paucis: aut ut verius dicam, cum nemine. Nego enim ex universo numero Græcorum aut Romanorum generis huius scriptorum, vel unicum posse reperiri, qui pari fide & cura duo hæc coniunxerit. quid miremur? personam historici cum assumsit Polybius, non in totum exuit philosophi. Philosophus enim erat, sed vita, non lingua: operibus, non sermonibus: rebus ipsis, non professione & inani specie. porro ut poetæ fingendo, historici narrando, sic philosophi monendo & præcipiendo vitam hominum corrigere propositum habent. Iure igitur suo est usus, cum diversa munera in unum coniungens, qua narrando, qua monendo simul humano generi prodesse est conatus. narratio, cognitione rerum variarum lectorem

instruit:

instruit: monitio, prudentia, quæ observatione assidua colligitur causarum, eventorum & omnium rerum in vita hominum evenire solitarum. Praeclare Peripatetici dicunt, generari prudentiam ἐξ ἐπισκόσεως, observando: & fore prudentem, quisquis fuerit ἐπισκατικὸς, observandi studiosus: ac vice versa omnem prudentem esse ἐπισκατικόν. Plena est Polybii historia talium animadversionum; quæ brevi compendio lectorem ad prudentiam recta ducunt, & illius divae sacris initiant. Mirum vero quo studio, qua sollicitudine, quo affectu id genus monitiones, quoties datur occasio, inserat. Vere philosophum, id est, parentem communem humani generis dicas, qui modo cunctis mortalibus in universum salutaria dictat præcepta; modo privatim hanc aut illam gentem familiarium sibi peccatorum admonet. Sic Mantinensibus, Cynæthensibus, Eleis atque aliis Græciæ populis, pertinentia ad propriam cuiusque illorum salutem, dat consilia. Sic Romanos, ut obstinatae et praecipiti pervicaciae, sæpe ipsis exitiabili, modum statuant, graviter commonet. Sic Græcos omnes non semel hortatur, ut Romanorum in fide maneant; statum præsentem ne sollicitent; otium quo abundabant, cura publicarum omnium rerum ad victorem populum translata, ceu opportuna occasione utantur ad studia excolenda, non inertium literarum, sed βιωφελῶν, & ad vitæ actiones utilium. Quin etiam apparet, atque hoc ipse non semel testatur, causam scribendi huius ingentis quondam operis, vel præcipuam eum habuisse, amorem patriæ; ut contumaces & ad rebellium pronos suorum animos, parum adhuc servire assuetos, ad pacis, qua fruebantur, etsi sub alieno imperio, firma & beata, amorem traduceret. Propterea in rebus gestis exponendis id unice spectavit semper, ut Græcis fidem faceret, non fortunæ munus esse Romanorum imperium, sed vera illos virtute id sibi peperisse, frustraque adversus illos arma cogitari, quos in illa statione ipsa suis quasi manibus virtus collocasset. Et tamen idem hic patientiae suasor, quamdiu spes aliqua restabat

posse Romanis obstiti, multo ante patriæ casum prospiciens, nihil prætermiserat, quo posset progressus illorum impediendo, imminentem reipubl. Achæorum ruinam aut arcere, aut tardare. Verum fatis omnia ad Romanos trahentibus, rectis suis consiliis Polybius, non tantam gratiam a civibus iniit, quantam bello Persis offensam apud Romanos contraxit: quam mox Romam accitus, longi exilii tædio expiavit. Sed enim, *qui per virtutem peritat, non pol interit:* saluti fuit claritudo nominis bonis collecta artibus, & illa ipsa, quæ adfixerat virtus. Igitur deprecatoribus apud senatum usus Catone Censorio, Scipione Æmiliano, et aliis Romanis proceribus, libertati restituitur Polybius, qui libertatis potitus, ubi semel apud se constituisset, nullam Achæis suis, nisi in amicitia Po. Ro. spem supereſſe, ad colendam bona fide maiestatem illius populi conversus, pro sua sapientia suis ipse moribus sibi fortunam finxit. Nam patria quidem ipsius aliquanto post immani sua culpa exitium sibi concivit; bello Achaico a Mummio deleta, & Achæorum soluto concilio; quum interim Polybius tranquillitate illa frueretur, quam suamet ipse prudentia & admiranda sapientia sibi quæsiverat. Idem, quum in urbe dominatrice multos annos Scipioni, Lælio & aliis ætatis illius viris primariis, privatim charus vixerit; patribus quoque acceptus, & unice probatus; gratia, qua pollebat apud principes Romani nominis, non ad opes sibi struendas, more multorum, est usus: verum in occasionem vertit, partim res magnas gerendi; ut cum Scipioni Carthaginis excidium in Africa molienti, comitem sese, & conciliorum laborumque omnium participem præbuit: quo etiam tempore, classe a Scipione accepta, mare Atlanticum scrutandi illius orbis caussa, est circumvectus: partim bene de hominibus, præsertim Græcis suis, merendi. Testimonio sint statuæ cum amplissimis titulis per oppida Græciæ, quod scribit Pausanias, illi positæ. Dicat hoc ipsum & civitas Locrorum in Italia, quæ huius ope immunitatem durissimorum onerum nacta, quorum præ-

præſtationem ex legibus datæ pacis Romani exigebant, vitam & fortunas omnes ſuas uni Polybio ferens acceptas, in eo ornando nullum excellentis honoris genus prætermiſit. Sed omnia beneficia, quæ a quoquam mortalium proficiſci poterant, vicit ſcriptio huius hiſtoriæ; in eum præcipue, ut modo dicebamus, ſcopum directæ, quo civibus civis prodeſſet, ac bonam illis mentem & prudentiam ingeneraret. Fuit omnino in hoc viro naturalis quædam bonitas & efficax erga omnes homines humanitas. cuius celebratur vox divina, conſilium dantis Scipioni ſuo; quoties foras prodiſſet, ne domum prius rediret, quam aliquem ſibi benefaciendo amicum adiunxiſſet. o hominem publico omnium hominum bono natum! o dignum maximi cuiusque regis aut imperatoris conſiliarium! etenim quum plurimis amicitiis fortuna principum indigeat, præcipuum eſt iudicio ſapientium principis opus, amicos parare. Ab hoc igitur fonte & illud ingens manavit ſtudium efficiendi, ut fructum ex hiſtoria ſua omnes, qui legerent, quam uberrimum perciperent. inde illa tot documenta, tot monita, quibus hoc opus, ceu intertextis gemmis nitet. Quis autem erroris dedignetur monitorem, quem Scipio Africanus, quem multi reges non ſunt dedignati conſiliorum auctorem? probitatem vero Polybii, recti honeſtique amorem, & vitii odium, nemo ſatis pro merito hominis laudaverit. Vni æquus virtuti, pari tenore opere toto, præclara facta ubique extollit, ſecius admiſſa, gravitate quadam cenſoria, non arguta declamatione ad oſtentationem ingenii, carpit & deteſtatur. Fidem, candorem, integritatem in dictis factisque paſſim commendans, qui iis utantur, viros bonos pronuntiat; verſutos, veteratores, vafros & dolorum architectos, nusquam non abominatur. Malitiam aſtutam, quæ fere politicis hominibus prudentia dicitur, tanta ſeveritate, tot locis, tam ſerio infectatur, κακοπραγμοσύνην vera appellatione indigetans, ut vel eo dumtaxat nomine bonorum omnium amore, ſtudio ac lectione iugi, ſit unus omnium hiſtori-

corum digniſſimus. Neque tamen is eſt Polybius, qui ſupercilium quoddam Stoicum, aut ruſticam ſimplicitatem, ad iudicandum de actionibus hominum politicorum afferat. faciunt hoc umbratici quidam ſophi, rerum humanarum imperiti, ac propterea iniqui perſaepe virorum magnorum cenſores, quorum rationes non capiunt. Sciebat homo negotiorum callentiſſimus, & tanto uſu præditus, quid ſit diſcriminis ponendum inter eam, quæ ſimpliciter dicitur prudentia, & περισατικὴν, cuius conſilia, ut neceſſitate temporum expreſſa, & ſapientes excuſant; prudentes vero etiam laudant. atque hæc eſt, quam ſolet πολιτικὴν συνυπόκρισιν nominare, quoniam aliud ſimulatur, aliud agitur: res toto genere diverſa ab illa veteratoria malitia, ut in noſtris commentariis diligenter expoſuimus. Diſcant igitur ab hoc doctore iuvenes ſtudii politici candidati veram prudentiam & eius leges; non ab illo Etruſco, in opprobrium religionis chriſtianæ nato; cui probitas, fides, integritas atque adeo in Deum pietas, o ſeculi dedecus! inania ſunt ſine re nomina, prudentia, ars fallendi; politica doctrina, inſtrumentum inhumanæ tyrannidis. Diſcant & qui ad ſcribendum res geſtas animum applicant, præcipuum annalium munus eſſe, uni favere virtuti, unum odiſſe vitium; illam eſſe legitimam, & æternitate dignam hiſtoriam, cui unum bonum honeſtas; unum malum turpitudo. Sed probitatem huius viri illa eximia æquanimitas manifeſtiſſime arguit, quam in reprehendendis antiquioribus, qui ignoratione, non malitia lapſi fuerant, ſemper adhibet. ſic enim errores tollit, ut eorum, qui errarint, famæ nihil propterea velit detractum. quin etiam gratias illis agere ſe, plurimumque eos mirari profitetur, quod etſi erraſſent, tentando tamen & conando viam poſteris perveniendi ad verum indicaverint. Scias vera virtute fuiſſe præditum, qui cauſſam ſcribendi ſolam habuerit publicam utilitatem & errores vitæ corrigendi deſiderium. Porro amori virtutis ſtudium veritatis neceſſario ſemper eſt coniunctum: neque enim virtus

tus est, cuius non sit origo veritas: nec vitium, quod non a mendacio sumat initium. Veritas nullius non doctrinæ est fundamentum; veræ sapientiæ mater, legitimæ, nec præposteræ, prudentiæ comes individua; fidei & societatis hominum ancora; omnis boni & honesti, ut aiebat Plato, ἡγεμονίς. Quod si recte attendimus, scire hominum aliud nihil est, nisi posse veritatem rerum contemplari, sive quæ sunt, sive quæ fiunt, qua mente philosophi antiquissimi sapientiam definiebant, ἐπιστήμην τῆς ἐν τοῖς οὖσιν ἀληθείας. Simillime & historiæ naturam illi demum capiunt, qui sciscunt esse veritatis illarum rerum notitiam, quas mortales gerunt. Græca eruditio τὰ γινόμενα vel τὰ πραχτὰ vocat. Regulam certe unicam, atque adeo animam historiæ veritatem esse, omnes, qui de ea sunt locuti, consentiunt. Historia, inquit Diodorus Siculus, προφῆτίς ἐστι τῆς ἀληθείας, deæ veritatis sacerdos est & propheta. Dionysius Halicarnasseus idem, ἱερὰ ait τῆς ἀληθείας ἡ ἱστορία· qui etiam alibi pronuntiat, veritatem historicam esse totius prudentiæ & sapientiæ principium. quod & ille magnus auctor sensit, qui historiam esse dixit *universæ philosophiæ quasi metropolin.* Sed ut pulchra omnia, quod proverbio dici solet, difficilia sunt; ita veritas historiæ, res omnium pulcherrima, eadem & inventu difficillima est; & postquam inventa, quo minus proferatur in medium, maximas difficultates experitur. quod latet, partim malitia fit hominum, qui prava sua facta sileri, atque hoc pacto ignominiam lucrifacere volunt: partim incuria etiam eorum, qui res gerunt memoria & laudatione dignas. Iam quum propter has ipsas causas gestorum scriptores nulli labori, nulli ærumnæ, addo & nulli impensæ, quod de Thucydide & Theopompo legimus, parcere deberent, ut veritatem illarum rerum eruerent & assequerentur, ad quarum narrationem se parant: paucos tamen ab omni ævo sit nominare, qui huius diligentiæ gloriam ambiverint. plurimos contra omnibus sæculis, qui res parum sibi compertas posteris tradere aggressi, falsa pro veris traderent;

alii ignoratione & securitate; alii vitio huic pari credulitate: plures & mentiendi libidine; quos aut turpis spes lucri, aut gratia, aut odium corruperat. Hic enimvero scriptorem hunc præstantissimum omnes æquos iudices demirari convenit, qui studio vera narrandi nullum laborem umquam refugit. nam & in remotissimas oras peregrinatione ob id ipsum suscepta, Asiam, Africam, Europam lustravit: Atlanticum quoque Oceanum navigavit. ut de Hannibalis itinere sibi comperta narraret, Galliam & Alpes visit: ut de Scipionis rebus in Hispania gestis digna fide proderet, Carthaginem novam adiit, loca singula cum cura inspexit, Hispaniæ pleraque oculis usurpavit. quin & linguam Romanam Polybius didicit; atque antiquissima monumenta, quæ vix pauci e Romanis civibus intelligebant, e Capitolina æde ut promere sibi liceret impetrato, in sermonem Græcum transtulit; ac Romanos ipsos proceres suæ civitatis iura docuit, quæ ipsi ignorabant, & Fabius quoque Pictor, senatorii vir ordinis, ignoraverat, qui de Punicis bellis scripserat. Ad hæc Polybius, ne nimis antiqua & parum explorata, atque ut ipse ait, ἀκοὴν ἐξ ἀκοῆς scribere cogeretur, historiæ quam suscipiebat terminos posuit, suam aut patrum memoriam. multa ergo illorum, quæ scribit, præsens ipse vidit; certe nihil scripsit, de quo illos non posset consulere, qui rebus gerendis interfuerant. Adeo qui nullam perfectæ historiæ legem negligebat, illam omnium maximam, quæ vera scribere præcipit, ea fide custodiit, ut liquido constet nobis, non solum rationem ipsum habuisse veritatis, sed etiam toto affectu illam amasse, & religione quadam coluisse. Non est dubitationi relictus locus: ipse suam mentem nobis aperuit; idque verbis gravissimis, quæ merito Brutus, sive quis alius, digna suo calamo iudicavit, nos quoque digna censemus, quæ hic describantur: *existimo equidem,* ait, *naturam humano generi* VERITATEM *constituisse numen maximum, maximamque illi vim attribuisse. Nam quum ab omnibus oppugnetur, atque adeo omnes nonnunquam veri-*

verisimiles coniecturæ à mendacio stent; ipsa per se nescio quomodo in animos hominum sese insinuat, et modo repente suam illam vim exerit, modo tenebris obtecta longo tempore, ad extremum suapte vi ipsa vincit obtinetque, & de mendacio triumphat. En animi veritatis amore stupentis testimonium luculentissimum. Huic autem dicto mirifice congruit tota eius historia. amorem enim veri, odium falsi sexcentis locis constanter profitetur. Fuit Polybii sententia, scriptori historiæ nihil veritate antiquius esse debere: non ad gratiam, aut odio cuiusquam, non respectu ullius, sive privatæ, sive publicæ amicitiæ; non denique ulla charitate erga parentes aut patriam; cuius sanctissimum in terris est nomen, veritatem professum, & ut ipse loquitur, τὸ τῆς ἱστορίας ἦθος ἀναλαβόντα, debere adduci, ut vel latum, quod aiunt, unguem a vero recedat. In cetera quidem vita, ait ille, amicorum esse amantem ac patriæ, laudo: in scribenda vero historia, etiam harum charitatum affectus exui volo: volo vni fidei consuli, &, vel cum dispendio existimationis amici, parentis, patriæ, uni litari veritati. Duram legem, aliquis dicet. sed est tanti veritas; quam tollere, aut per speciem cuiusdam ψευδωνύμε prudentiæ, vel mendacii officiosi, violare, tanto maius nescio quid est, quam solem de mundo tollere; quanto Deus creator omnium, tōtius veritatis auctor, atque adeo ipsa veritas, sole maior. Hanc legem quum principio operis sibi pariter & omnibus annalium conditoribus imposuisset; per universam deinceps scriptionem exactissime semper & religiosissime eam ipse servavit: neque fuit quisquam adeo illi charus, cuius gratia libertatem suam & παῤῥησίαν obliviscereturr. Aratum Sicyonium reipubl. Achæorum principem, paullo ante huius ætatem Græcia omnis erat mirata; virum integritate, industria, rectitudine consiliorum, ac plerisque aliis magni politici ducisque laudibus, præ ceteris æqualibus suis, ornatum. Achæi vero tot beneficiorum ab Arato in suam rempubl. collatorum memores, fato functum ad sempiternam memoriam

conſecrarunt, & omnes heroibus deferri ſolitos honores ei decreverunt. Hunc talem virum Polybius præcipue videtur ſuſpexiſſe, quod ex locis plurimis operis iſtius facile poteſt intelligi. at non eo ſecius tamen Arati peccata commemorat; tardum in conſiliis excogitandis vocans; ignavum in rerum inceptionibus, parum firmum ad micantium gladiorum conſpectum, ſalutis ſociorum negligentem, auctorem unicum cladis ad Caphyas acceptæ: neque parcit dicere, tropæis illum contra ſe poſitis totam Pelopis peninſulam impleſſe. Philippum Demetrii F. regem Macedoniæ modo laudat, modo vituperat: et utrumque facit exquiſite. iudicii vero inconſtantiam non ſemel deprecatur; graviſſimasque huius varietatis cauſſas, & cum de hoc, & cum de Arato loquitur, profert in medium. Nulli videlicet mortalium ita ſuperos indulſiſſe, ut non interdum, ſi minus ſæpe, aliud agat, aut male agat. quin humani ingenii eam eſſe conditionem, ut non ſolum in diverſis virtutibus idem homo appareat alius atque alius: ſed etiam in eadem ſæpe aliquis ſibi ſit diſſimilis. idem fortis in defendendo; ignavus in aggrediendo, animoſus in ſingulari pugna; cunctator in publica, ad Martem apertum aptus; ad inſidias ineptus, audax in terra, trepidus in mari, conſtans adverſus irruentem hoſtem; pavidus in excipiendo cervo aut apro. Mens præterea unicuique talis, (divinitus Homero dictum) quam in dies ſingulos Deus ſuggerit. non igitur perſonas agentes ſpectare hiſtoricum debere, ſed factis orationem ſuam adæquare. Vt enim Phidias materiam ad ſtatuas, aurum vel argentum ab Athenienſibus ſumere ſolitus, non ipſe domo ſuppeditare; & floridos colores dominus pingenti olim præſtabat; ſic rerum geſtarum ſcriptores, non faciunt ipſi operis ſui materiem, poetarum more, ſed ab iis accipiunt, qui ſcribenda geſſerunt. Ergo etiam optimi quique viri interdum venient culpandi: peſſimi quique, rarenter fortaſſe, at venient tamen nonnunquam laudandi. Eapropter reprehenſus a noſtro eſt Timæus, ille hiſtoricorum maledicentiſſimus,

mus, quod Agathoclis tyrannorum omnium, quos Sicilia tulit, immaniſſimi, dotes ingenii & facta laudabilia vel diſſimulaſſet, vel in contrarium detorſiſſet, an Polybius vir integerrimus tyrannidem Agathoclis probabat? ille vero non magis hunc probabat, quam Aratum oderat. Sed aliud eſt tyrannidem commendare, aliud egregie factorum exempla, a quocunque tandem profecta, ſive amico, ſive hoſte, aut excellentem ingenii præſtantiam, non ſinere indictam. cauſſam affert Polybius, quia fallere non minus videtur, qui geſta præterit ſciens, quam ille, qui nunquam facta fingit. Pari item ratione Sozomenus eccleſiaſticæ hiſtoriæ auctor, orthodoxorum hominum contentiones, iurgia, perfidiam multorum, & alios defœdos nævos narraturus, ἐθελοκάκῳ προαιρέσεως opinionem deprecatur: non enim illa ſe ſcribere, quod voluptatem ex talibus caperet, ſed volentem nolentem, quoniam infecta reddere, quæ facta eſſent, non poſſet; quæ geſta autem eſſent, ſilere, hoc vero eſſet veritatem prodere & hiſtoriæ legitimæ iura corrumpere. μάλιστα, inquit Sozomenus, τῆς ἀληθείας ἐπιμελεῖσθαι χρεών, διὰ τὸ τῆς ἱστορίας ἀκλίβδηλον. & iterum, πάντα δεύτερα ποιεῖσθαι τῆς ἀληθείας τὸν συγγραφέα προσήκει. Iuvat enim adhuc commemorare candoris Polybiani teſtimonium, ſed inſigne. Erat reipubl. Achæorum vetus cum regibus Ægypti fœdus, quod cum ſingulis eorum, modo conditionibus iisdem, modo multum diverſis, fuerat renovatum. Accidit Olympiade CXLVIII, ut Ptolemæus Epiphanes, ea de re legatum Demetrium ad Achæos mitteret. Sciſſa tum erat reſp. illa in factiones duas; quarum alterius principes cenſebantur Philopoemenes & Lycortas, noſtri pater: alterius cum alii, tum Ariſtænus quidam. Quum parti Philopoemenis amicitia Ægyptii probaretur; fit decretum de renovando fœdere, eaque ſine Lycortas ad Ptolemæum mittitur. it Lycortas, redit, legationem renuntiat. Ariſtænus, qui fœderis ſimpliciter fieri mentionem audiret; gnarus plures ac diverſas pro temporibus fuiſſe eius formulas;

petit

petit in concilio a Lycorta, ecquodnam e multis fœdus esset instauratum? ad hanc inimici vocem silere Lycortas, nec quod mutiret invenire, evenerat enim stupenda quadam Philopoemenis atque ipsius negligentia, & consiliariorum Ptolemæi pari stupore, aut quod potius arbitrer, & verius est, astu, ut totum illud tanti momenti negotium, temere, sine ulla distinctione transigeretur, quod gravissimum peccatum, in eius loci præsertim & dignitatis viris, magna & iusta utrumque ignominiæ macula aspersit. Hanc historiam Polybius ita narrat, quasi de hominibus loqueretur, nulla notitia sibi coniunctis, qui tamen alterius erat filius, alterum parentis loco semper coluit. sed memor vir summus legis a se rogatæ, maluit in historia veritatis amicum se probare, quam φιλόφιλον aut φιλοπάτορα. Non vivebat, opinor, Lycortas, cum illa filius scribebat, sed si vel maxime vixisset, non fuit Polybio verendum, ne hac ingenua libertate patrem offenderet. Levia ingenia quia nihil habent, nihil sibi detrahi patiuntur: magni viri, & fiduciam magnarum rerum habentes, adeo fidelium historicorum veritate non offenduntur; ut contra suos ipsi errores & frustrationes generoso animo profiteantur. Hippocratem a futuris capitis fuisse deceptum nesciremus, nisi ipse memoriæ prodidisset. Cæsarem magnum ignominiam ingentem ad Dyrrachium accepisse, & magnis sæpe in Gallia detrimentis fuisse affectum, nisi ipse narrasset, vix hodie sciremus. nam quæcumque Dio, aut alii scriptores, iis de cladibus scripserunt. præ iis, quæ ipse dicit, levia sunt. Quod si memorias veteres replicare voluerimus, solos inveniemus Tiberios, Caligulas, Nerones, Domitianos, Commodos, qui fidei præclaros scriptores, Cremutium Cordum, Livium, Suetonium, Arulenum, Senecionem & his similes, exosos habuerint. Illud vero in hoc auctore eximio, quam eximium & insigne? quod miraculorum commenta & omnem παραδοξολογίαν acerrime insequitur: causas vero cunctorum gestorum diligentissime scrutatur. nimirum ex eo, quod posterius diximus, alte-

alterum illud prius naſcebatur. propterea enim oſor extitit omnium præſtigiarum, quas vulgus temporibus priſcis mirabatur, quia rerum omnium & eventorum cauſſas veſtigarat: quis autem neſcit, antiqua paganorum miracula meras, ut plurimum fuiſſe dæmonum illuſiones & humanarum mentium ludibria? ſcilicet pro vero credendum, quod toties in aliorum monumentis hiſtoricis legimus, ſanguine aut lapidibus pluiſſe; ſaxum viſum volitare, bovem eſſe locutum & ſexcenta iſtiusmodi portenta. quid iſta? Hannibali & Scipioni Africano præſentem deum affuiſſe: illi Alpes ſuperare nitenti atque hærenti, viam præviſſe; huic Carthaginem novam temere invadenti, aquas maris ſubduxiſſe. Eleganter non minus, quam vere ſolet Polybius dicere, ſcriptores annalium, qui talia chartis ſuis illinunt, tragœdias non hiſtorias componere. nam ut tragici poetæ poſtquam turbata ſunt omnia, et fabula eſt impedita, atque ea facta eſt, quam Philoſophus δέσιν τῦ δράματος appellat, ut exitum inveniant, & ſpectatores abſolvant, deo indigent & machina: ſic imprudentes hiſtorici, ubi ſummos duces magna auſa conſilio temerario, aut nullo adoriri fecerunt; poſtquam ad rerum difficultates eſt ventum, ut ſeſe expediant, tragico illo ſubſidio opus habent. Sed & vulgi imperiti cauſſasque rerum ignorantis opinio erat, hoc divini auxilii commento eorum virorum gloriam mirum in modum augeri, quos omni laude volebant honeſtare. hiſtoricorum autem leviſſimus quisque aut ſuperſtitioſiſſimus, tenendo & oblectando lectori, mirabilia quam vera narrare præoptavit. eſt namque humanæ naturæ vitium, rara, inaudita, indicta, & ut ait Iſocrates, τὰς περιττότητας καὶ θαυματοποιίας amare. At noſter hic, ſolidiſſimi iudicii vir, ut iſta pro frivolis haberet, & contrariam narrandi viam ingrederetur, ille quem expoſuimus veritatis amor, & notitia cauſſarum effecerunt. Qui igitur ſciret, falſo dici primum Hannibalem cum exercitu Alpes traieciſſe, quas multo ante non ſemel Galli, Italiam petentes, cum magnis copiis ſuperaverant; ſciret etiam,

pru-

prudentissimum illum Pœnum, priusquam ex Hispania pedem moveret, missis ad Gallos, qui cis & trans Alpes habitabant, legatis; rebus omnibus tanto incepto necessariis providisse, narrationem illius expeditionis miraculorum quidem vacuam, sed summæ prudentiæ plenam instituit. Scipionem quoque priusquam ab urbe proficiscerentur, omnes negotiorum difficultates probe meditatum; non miraculo, sed admirabili quadam prudentia Hispanias domuisse ostendit: & eorum, quæ scribit, Lælium Africani assiduum comitem, diligenter a se de singulis interrogatum, testem locupletissimum laudat. Innumera possent alia huc afferri, ex quibus de sincera fide & iudicio exquisito huius scriptoris, planissime queat constare. instar omnium hoc unum esto. Legionem Romanam e quatuor millibus Campanorum compositam, quæ Rhegium insignito perfidiæ exemplo, belli Tarentini tempore, diripuit & occupavit, totam postea a Romanis securi fuisse percussam, scribunt Orosius, Iulius Frontinus, ipse etiam Titus Livius, nec non alii: noster contra ccc. dumtaxat eo supplicio affectos narrat. atque eius sententiam verissimam certissimamque esse clare demonstramus in nostris commentariis. quid igitur Latinos illos impulit, ut tam liberali mendacio veritatem interficerent, ut cum Tertulliano dicam? grandidati videlicet rerum, quas exponebant, non simplici fidei studuerunt. Vt dubitare nemo debeat, Polybione, an aliis, qui res easdem diverse prodiderunt, plus auctoritatis sit tribuendum. rara, grandia & miraculosa plerisque illorum tradere posteris curæ fuit; nostro, vera, certa & fructuosa, delectare illi lectorem suum, noster doctrina civili instruere, propositum habuit. Qui etiam loco non uno profitetur, de voluptate quidem auditoribus paranda, quam scribentium plerique sectantur, non admodum sollicitum se esse: utilitatis vero ad vitam pertinentis, tantam rationem habere, ut ad eam cuncta referat. omnes igitur amœnitates & reficiendo lectori diverticula, in opere tam serio neglexisse, ut uni adhæreret rerum gestarum accurate explica-

plicationi & obſervationibus, quæ eodem pertinebant. Propterea hiſtoriam ſuam πραγματικὴν vocans, quod eſſet tota de negotiis geſtis aut bellis; nec non ἀποδεικτικὴν, propter certitudinem narrationum, id ſe agere oſtendit, ac ſæpius inculcat, ut vel artem quandam, & ut ipſe loquitur, μεθοδικὴν ἐμπειρίαν rerum gerendarum politicis hominibus concinnet. Quamobrem, ſicut verum eſt dicere, Polybium hiſtoriam ſui temporis ſcripſiſſe; ita non minus verum eſt dicere, Polybium in hiſtoria quam ſcribebat, praxin politicæ doctrinæ & diſciplinæ militaris exercuiſſe. Nihil ille, paullo præſertim maioris momenti, narrat factum, cuius non afferat & antecedentes & cohærentes cauſſas cur ita fit factum, aut cur eum habuerit res exitum, ſimul autem & modum accurate explicat, quo ſingula fuerint adminiſtrata. Hinc illæ non infrequentes digreſſiones, quibus aut naturam locorum declarat; qua non prius probe cognita, præliorum deſcriptiones & ſimiles expoſitiones, cæcæ, (nam ſic ipſe appellat) ſint futuræ: aut aliquod theorema politicum ex profeſſo perſequitur. Sic libro II. cauſſæ quæruntur mirabilis incrementi reipubl. Achæorum. Sic libro IV. de miſerorum Cynæthenſium infelicitate, & eius cauſſis, multis diſſeritur. Sic libro IX. de inſtitutione imperatoris, & diſciplinis magno duci neceſſariis doctiſſime diſputatur. Sic libro X. ratio tota dandorum ſignorum per faces, qua multum, idque mirabiliter, uſi ſunt veteres, non ſolum exponitur, ſed & novis inventionibus ipſius auctoris perpolitur. Sic libro XVII. cur phalangem Macedonicam, creditam prius eſſe invincibilem, & quæ revera talis natura ſua erat, Romanæ legiones ſæpe viciſſent, pulcherrime docetur, eiusque rei cauſſæ manifeſtiſſimæ certiſſimæque afferuntur. Sic multa paſſim de officio hiſtorici, & legitimæ hiſtoriæ natura, inſeruntur. Totus quoque liber ſextus, digreſſio quædam eſt a propoſita narratione, ſed Deum immortalem, quam ex uſu, quam docta, quam divina! cum qua ſi componantur omnes omnium auctorum digreſſiones, nihil ſimile invenias, nihil

ulla

ulla ex parte comparandum. Expoſuerat prioribus libris Polybius, quomodo Hannibal Italiam ingreſſus, populum Romanum tribus continuis cladibus ad Ticinum, ad Trebiam, ad Thraſymenum, iisque magnis attriverat, & quarta inſuper Cannenſi, omnium longe maxima, pene deleverat: eo certe redegerat, ut emerſurus ex illo miſerrimo ſtatu numquam videretur. emerſit tamen, & cum adverſa fortuna aliquamdiu luctatus, mox & Hannibalem Italia expulit, & pace cum Pœnis in ſuas leges facta, ad ſpem imperii orbis terrarum ſeſe erexit. Rei igitur ſtupendæ, & omnibus ſæculis inauditam cauſſam eo libro aperit noſter: cauſſa autem erat, ipſa reipubl. Rom. forma & ſcientia bellandi, quæ duo capita ſic a Polybio explicantur, ut vel ſolus ille liber, qui nullo ſatis æſtimari pretio queat, doctrinam, iudicium, peritiam pacis bellique artium & ſummam auctoris prudentiam arguat. Atque hoc in genere illud cum primis obſervatu dignum, quanta cura Polybius lectorem ſuum ad contemplationem verarum cauſſarum ſubinde revocet, unde ſucceſſus ſive læti, ſive illætabiles manant: quanta item multorum veterum (atque utinam horum tantum) opinionem ſultam, de fortuna pendentium, reprehendat & confutet. Non enim pati poterat tantus prudentiæ magiſter, in res humanas induci cæcum illud cæcorum hominum πλάσμα καὶ εἴδωλον, ut Democritus vocabat, quod *nullum numen habet, ſi ſit prudentia.* Clamat igitur noſter, τῶν συμβαινόντων τύχην αἰτιᾶσθαι, φαῦλον· Fortunam facere cauſſam eventorum, amentia eſt, quippe ſapientibus, & qui rectis conſiliis utuntur, haut magni fortunam momenti eſſe, aut potius fortunam, quæ nihil ſit, nullam intervenire: non enim caſibus regi, ſed regere magis prudentem caſus: mentem, rationem, virtutem, pietatem dominari. Qui ſi aliquando parum ſibi videtur conſtare, fortunam ipſe quoque nominans, & vim illius agnoſcens; non tam ſententiæ errorem eum eſſe, quam loquendi conſuetudinem quandam, abunde probatum eſt in noſtris commentariis. Vbi etiam illo-

illorum errorem ſupinum atque inſanum magnum validiſſimis rationibus confutavimus, qui male de diis & divina providentia Polybium ſenſiſſe, auſi ſunt ſcribere. Adeo homine imperito nihil quicquam iniuſtius. Quid iniuſtius, quam ἀθεότητος a male feriato politico & Theologaſtro omnis humanitatis imperitiſſimo eum virum damnari, qui Arcadiæ patriæ ſuæ præcipuum decus ponat ἐν τῇ εἰς τὸ θεῖον εὐσεβείᾳ, in pietate erga deum? qui locis ſacris belli tempore non parcere, ultimam ſceleris atque immanitatis lineam putet? qui pacis poſt diuturnum bellum inſecutæ, primum et omnium pulcherrimum fructum agnoſcat, ædes ſacras diruras aut collapſas inſtaurare; neglectas divini cultus ceremonias in uſum revocare? qui civitatis bene & legitime ordinatæ primam omnium conditionem ponat, ut in ea religio vigeat? qui magnitudinem imperii Romani pietati illius populi ferat acceptam? qua quidem usque eo Romanos vult excelluiſſe, ut etiam ſuperſtitioſi ſapientum iudicio videri poſſent: verum, quam ſuperſtitionem alii vocant, inquit, ea eſt apud Romanos ὑπερβολὴ pietatis. qui toties bona bonis provenire, malos male perire, bene conſulta parum bene interdum cedere παρὰ θεῶν καὶ τῶ δαιμονίε, dei nutu atque numine, pronuntiet? qui denique omnia miraculorum commenta ex hiſtoria, quam πραγματικὴν appellat, cum ſtudio magno eliminet; verbis tamen diſertis libro XVI. ea miracula, quæ ad firmandam opinionem de deo eiusque potentia pertineant, & admittat & commendet. Poterantne a miſero ethnico illuſtriora inclinati ad pietatem animi proficiſci teſtimonia? ſed ut melius conſtet, qui fuerit Polybii ſenſus, quæ ſententia ſuper quæſtione tam gravi de rerum humanarum gubernatione, verba Suidæ, hominis Chriſtiani, qui diligentiſſime illius ſcripta legerat, hic deſcribam. *Fortuna*, ait ille, *apud Græcos et paganos, eſt gubernatio mundi ſine ulla providentia, aut rerum curſus ab incertis ad incertum, & id quod caſu ſponteque evenit. at nos Chriſtiani Deum omnia adminiſtrare confitemur: id-*

que etiam Polybius dicit. Pudeat nunc eos, qui crimen adeo tetrum tam bono ſcriptori auſi ſunt impingere. Pudeat illum politicum, qui audire chriſtianus quum vellet, de cauſſis converſionum, quæ imperiis accidunt, tam infeliciter & abſurde pronuntiavit, ad numeros lectorem ſuum revocans, quam docte & graviter Polybius libro ſexto; cum futuram olim mutationem in Romana republ. cuius florentiſſimam tunc cum maxime ætatem ipſe videbat, centum fere annis prius, quam eveniret, veriſſime prædixit. Poſt tot tantasque & eas adeo inſignes rerum virtutes, facultatem dicendi in auctore tam nobili laudatum ire, pars fuerit iniuriæ. in quo nulla quum eloquendi virtus rerum ſcriptori neceſſaria deſideretur, hoc fundamentum ingentibus illis, quas oſtendimus, ſuperſtructum molibus ſic obruitur, vix ut appareat. Non deeſt, ſed non eminet in Polybio facundia. nihil vero eſt iniquius illis, qui nullam putant eſſe eloquentiam, niſi ubi nihil eſt præter eloquentiam. Semper mihi apprime placuit Diodori Siculi ſententia, vehementius in hiſtorico eloquentiæ ſtudium improbantis. Verborum enim curam nimiam, rerum fere par ſequitur incuria. Oratio vultus animi eſt, ut hic fuerit gravis aut ſolutus, ita etiam illa vel ſevera erit vel mollis. Polybii ingenium verbo iudicavit excellens auctor Strabo, quum illum appellavit τον ἔτως ἐσπεδασμένον ἄνδρα, virum adeo ſerium, & rebus ſeriis deditum. nam hoc voluit Strabo, non dubitabunt periti de rectitudine huius iudicii & elogii veritate, qui diligenter expenderint. ineſt ſane in huius ſcriptis gratus quidam ſine ullo fuco veritatis color, & quod Græci critici appellant τὸ ἔμπρακτον καὶ τὸ ἐναληθὲς τῶν ἐννοιῶν. Equidem rideam an indigner neſcio, quoties apud Dionem Pharſalicæ vel Philippicæ aut ſimilium pugnarum deſcriptiones lego; in quibus eloquentiæ plurimum, bellicæ vero artis & tacticæ peritiam nullam penitus animadverto: ut de hiſtoricis aliis nihil nunc dicam, ne Dioni quidem ullo pacto comparandis. Dares eadem prælia Polybio deſcribenda.

in

in re eadem, nihil idem diceret: omnia alia & diversa. neque enim eo proposito ad præliorum descriptiones accedit, ut in depingenda negotii facie rhetoricetur: verum ut, ceu Xanthippus aliquis tacticus, usum eius disciplinæ in ipsis rebus lectorem doceat, causas hinc victoriæ, illinc cladis ob oculos ponat, quid in eligendo belli campo, quid in ordinanda acie, quid in subsidiis disponendis, quid in procurrendo concurrendove, aut excipiendo hoste bene aut secius fuerit factum: quis levis, quis gravis armaturæ fuerit usus: equitesne an pedites ad summam operis plus momenti attulerint. Ad harum rerum expositionem si orationem noster adhibuit nullis calamistris inustam, nullis fractam cincinnis, ac ne diligentius quidem comptam, sed masculam & quodammodo militarem, opus, credo, censorium fecit. Vt poma quædam sunt suaviter aspera, & in vino nimis veteri ipsa nos amaritudo delectat, sic in seriis magnisque scriptoribus minus interdum culta dictio, non sine austeritate quadam iuvat. Et est sane Polybiana dictio eiusmodi, in qua multa verba, multas observo locutiones in castris natas, & gloriosum illum Martis pulverem, potius quam rhetorum lecythos & pigmenta redolentes. quidni autem? maluit Polybius exercere in agendis rebus quantum habuit eloquentiæ, quam inerti otio sese dare, ut sequeretur, quantum eius poterat per ingenium consequi. Nam quid aliud ab eo exigas, cui paullo post quam ex ephebis excesserat, legis annariæ gratia facta est a concilio Achæorum, ut negotiis se immiscereret, ac legatus in Ægyptum cum patre Lycorta & Arato Arati F. proficisceretur? factum est hoc decretum, circa principium Olympiadis CL. Vnus, credo, fuit ex omnibus antiquis Dionysius Halicarnasseus, qui propter dictionis incuriam & minus accuratam verborum comprehensionem, tantum virum impolitiæ notare sustineret. cuius critici putidæ morositati sic alibi respondimus, ut æquis iudicibus nostrum iudicium probatum iri confidamus. Neque tamen nævos, si qui sunt in hoc pulcherrimo corpore, dissimulavimus;

nam equidem ſicut eos, qui maligne ſcripta aliena tractant, ſceleſtos & publica omnium exſecratione digniſſimos cenſeo; ita, qui ſine cura diſcriminis omnia pariter laudant, cur ſint laudanda non intelligere, perſuaſum habeo. Et fuit quidem felicitatis populi Romani pars non pœnitenda, ſempiternæ gloriæ per eum virum fuiſſe commendatum, qui ipſe quoque in eo ornando propriam ingenii gloriam erat conſecuturus, ſed & Polybii magna prorſus extitit felicitas, in ea tempora incidiſſe, quæ materiam digniſſimam facultate & copia ſua ipſi ſubminiſtrabant. Scitum vetus eſt, omnium imperiorum, ſicut ceterarum rerum humanarum tria eſſe tempora; primordium, ſummam incrementi, inclinationem ad interitum. Græci melius, ἀρχὴν, ἀκμὴν, παρακμὴν aut φθοράν. hæc quum natura ſint diverſa, etiam ſcriptoribus admodum diverſam ad ſcribendum materiam ſuppeditant. Principia incerta, fabulis involuta, tenuia: ſemper enim, modo primumque naſcentia ſunt minuta. poſtrema tempora, ipſa quoque, ſed ex alia cauſſa, attenuata, & vitiis deformia, utpote exitio propinqua. ſolum eſt medium tempus, quod vigoris florem obtineat; ſive ad experiundum, ſive ad ſcribendum, aut cognoſcendum, pulchrum & optabile. Respubl. Romana, ut obſervat Polybius, ſi qua ulla umquam alia, omnes temporum diverſitates ſecundum naturæ communes leges eſt experta. quæ ab obſcuris, fabularum plenis, & oppido exilibus profecta principiis, per annos ferme 10 cum populis Italiæ perpetuum quaſi bellum varia fortuna geſſit. Tantæ molis erat orbi terrarum dare caput. deinde ubi ſemel pedem extra Italiam extulit, dictu mirabile, quanta cum ſua gloria, quanto cum ſtupore tunc viventium & videntium, Europam, Aſiam, Africam, triumphis peragratas, dominationi ſuæ ſubiecerit. Hæc fuit & reipubl. & virtutis Rom. ἀκμὴ, & præcipuus vigor. quod tempus vulgo hiſtorici ad cc. usque annum extendunt. ſed ſpatii huius ultima civitatem ſanguine civili fœdatam habuerunt, & luxu, poſtquam victores Aſia capta cepit, multis-

tisque aliis vitiis corruptam. Eam partem Polybius non attigit, non vidit, qui ipsam dumtaxat ἀκμὴν τῆς ἀκμῆς, ut sic dicam, & purissimam laudatissimamque partem florentis reip. Rom. ad occupandum ingenium, singulari felicitate aurei illius temporis, materiam est nactus. Quare historiæ huius non postrema hæc laus est, quod in parte versetur rerum Romanarum longe nobilissima; sive virorum virtutem spectes, sive publica instituta, aut mores, sive gestorum magnitudinem. Quum autem inter excellentis historiæ conditiones doctissimi veterum hanc cum primis ponant, ut certi intervallo temporis circumscribatur, & a notabili principio ad notabilem finem perducatur; hanc historiæ legem, (ut quidem illis placet) a Polybio mirifice esse observatam, invenimus. Ille principio cum ad scribendum animum appulit, annorum LIII. res gestas suscepit explicandas; ab anno primo Olympiadis CXL. & initio belli Punici II. ad finem belli Persici, & regni Macedonici ultimam eversionem. quo spatio affirmat Polybius, & incepisse & consummata esse imperii Romani incrementa. recte, si modo intelligatur, ut in nostris animadversionibus est expositum. Gestæ igitur sunt eo temporis intervallo tot tantæque res, quot & quantæ nullo umquam sæculo pari numero annorum. Ante omnia bellum occurrit Punicum II. bellum, viribus partium, generositate ducum, magnitudine cladium, varietate casuum, eventorum consequentia, omnium, quæ ubivis terrarum gesta umquam sunt, maximum. finem huius initium Macedonici cum Philippo excepit; ob veterem Macedoniæ regum famam, & Magni Alexandri gloriam, bellum nobilissimum. Secuta sunt Antiochicum & Ætolicum, illud cum rege Asiæ opulentissimo, & terra marique vi copiarum ingente instructissimo: hoc cum populo omnium ferociissimo, & qui bellandi decus sibi uni vindicabat, seque eo nomine impotentissime iactabat. his interiecta sunt minora iam alia bella cum Insubribus, Boiis, ceterisque Gallis trans Alpes Italiam incolentibus. Postremum fuit Macedonicum alte-

rum cum Perſe Philippi F. in quo illa antiqua Macedonum regia, cui aliquando ἦν Ἑλλὰς αὐτὴ σμικρὸν οἰκητήριον· imo vero, cui capiendæ orbis terrarum olim parvus erat, exemplo penitus miſerando, eſt exſtincta. Tum primum omnes & Orientis & Occidentis nationes attonitæ magnitudinis Romanæ ſtupore cœptæ ſunt defigi, ac vim ineluctabilem fatorum intelligere, quæ Po. Ro. imperandi honorem deferebat; ſibi parendi neceſſitatem imponebat. Quæ admirabilis rerum univerſi mundi converſio Polybium initio impulerat, ut hoc tam memorabili fine hiſtoriam ſuam terminaret: paucis tantum annis inſecutæ pacis adiectis, ut quam modis omnibus laudabilis eſſet forma regendi imperii, qua Po. Ro. utebatur, & cunctis quidem omnium ſæculorum gentibus, ſed præcipue Græcis ſuis teſtatum faceret. Ac quoniam non unius tantum populi huius res peragere inſtituerat, ſed Romani quidem primario; deinde autem & ceterorum totius orbis populorum omnium, paullo ſaltem nobiliorum; multa de regum Syriæ, Ægypti, Ponti, Cappadociæ, Perſidis, aliarumque gentium rebus, ordinem ſecutus temporum, inſeruit, propter quæ opus ſuum καθολικὴν ἱστορίαν, quaſi univerſalem hiſtoriam dicas, iure nominat. Eſt hoc quoque hiſtoriæ Polybianæ grande atque inſigne decus, quod non de una tantum aut de altera natione fuerit inſtituta; verum de omnibus, quæ toto orbe illis temporibus noſcebantur. Cuius generis hiſtoria, quum reliquas eius formas tantum dignitate ſuperet, quantum parte aliqua ſui totum eſt præſtantius; iis cum difficultatibus eſt coniuncta, ut poſt hominum memoriam perquam pauci fuerint reperti, qui oneri tanto ſubire auderent, quorum autem humeris onus illud bene ſederet, pauciſſimi. Plane inuſitatam animi magnitudinem, & parum vulgo conſuetum ingenii modum præ ſe fert, qui univerſalis hiſtoriæ, qualem Alphonſus X. Caſtellæ rex ſolitus optare, ſcriptionem πραγματικὴν aggreditur. Proprias vero laudes eiusmodi hiſtoriæ, ſi commemorare velim, nimis longum faciam, &

præ-

præclare noſter hic ea ſuper re nonnulla operis ſui initio. Vel illud quantum eſt, quam admirabile? poſſe aliquem mortalium, illam Dei ter maximi πολυποίκιλον & inenarrabilem ſapientiam, quæ non unam aliquam aut alteram regionem, ſed vero mundum univerſum regit ac temperat, quaſi veſtigiis perſequi, mente capere, & ſtilo enarrare? quid de populis Orientis, quid tempore eodem de Occidentis divina ſtatuat providentia, quid vel ſublevandis vel premendis ad Aquilonem Auſtrumve gentibus, eadem decernat. Tot res, tam varias, vel animo poſſe capere, magnum ſit: quid componere inter ſe, in ordinem digerere, & in unius hiſtoriæ faciem concinnare? hoc demum illud vere eſt, quod initio dicebamus, miniſtrum providentiæ divinæ in terris agere. Polybius igitur, tantis de rebus tam exquiſitæ formæ hiſtoriam, quam moliebatur, ultra illos LIII. annos, & paucos alios pacis curam ſuam non extendebat. qui tamen eo labore perfunctus, novam hiſtoriam annorum circiter octo, eorum bellorum, quibus ipſe ut plurimum interfuerat, priori ſubtexuit: a principio Celtiberici ad deletam a Mummio Corinthum, & in formulam provinciæ redactam Achaiam: nec non ad Carthaginem paullo ante a Scipione captam, & ſolo æquatam. Scripſerat & de bello Numantino, ſed ſeparato a perpetua ſua hiſtoria volumine, ut auctor eſt Tullius. Porro univerſum quod modo expoſuimus argumentum, libris XL. Polybius fuerat complexus, vel potius duodequadraginta. primus ſiquidem & ſecundus, apparatum ad hiſtoriam primario ſuſceptam, non ipſam hiſtoriam, continent. Nam quia Græcis hominibus illa ætate res Romanæ, ſua memoria vetuſtiores, parum erant cognitæ, prudentiſſimus ſcriptor ex uſu futurum putavit, ſi reip. illius tempora ſtrictim attingeret, a capta Roma per Gallos duce Brenno, ad primum extra Italiam cum claſſe tranſitum: & paullo uberius a prima traiectione in Siciliam, quando bellum Punicum primum eſt conflatum, ad Punici II. annum primum. quas ille res cum Græcanicis aliorumque populorum ratione

temporum congruentibus, in illa duum librorum præparatione comparavit. At quam dolendum, nec ſine indignatione ſumma memorandum, quod auctoris tanti tam excellens opus ſuperiorum ſæculorum barbara ignorantia magna ex parte nobis invidit? quando id vulnus reip. literariæ fuerit impoſitum, difficile eſt pro certo affirmare. Conſtantinum Porphyrogenitum, pandectarum politicarum ex hiſtoriis compoſitorem, integrum opus habuiſſe, nullus dubito. Suidæ quoque grammatico, ſuum illum centonem contexenti, reor equidem totum Polybium ad manum fuiſſe. idque ſatis manifeſto e fragmentis poteſt cognoſci, quæ inde collegimus. Nunc, proh dolor! ſolos quinque primos libros, quales auctor reliquerat, habemus: cetera varia manu interpolata ad nos pervenerunt. Tres operis totius partes diſtinctas editio noſtra exhibet. Prima eſt eorum, quos modo dicebamus quinque librorum. Sequitur altera, excerpta continens a v. fine ad principium XVIII. ipſam, niſi fallor, illam epitomen, quam Marcus Brutus conficere orſus, non perfecit. qua de re plura nos alibi. Tertia quoque pars excerpta complectitur, ſed diverſi generis: ſunt enim illa ipſa loca laudabilia, quæ viri eruditi, iuſſu imperatoris Conſtantini excerpſerunt, ut titulo operis novi XXVIII. exemplis legationum deſtinato, inſererent. Quis ſatis pro rei magnitudine iacturam hanc queat deflere? habent quod doleant, qui literas Græcas amant, tam bonum eius linguæ auctorem tam male fuiſſe acceptum. Habent hiſtoriæ Romanæ amatores, tam accuratum illius ſcriptorem tantum detrimenti eſſe paſſum. Habent qui res Syriacas & totius Orientis, regum ſucceſſiones, defectiones ſatraparum, bella ab Antiochis & Ptolemæis geſta, multorum item aliorum ſive principum, ſive civitatium res, hodie ſciunt maiore ex parte ignorari. Habent etiam illi, qui in eccleſiaſtica hiſtoria Maccabaicorum temporum recte capienda, quantum ſit hodie difficultatis ex inopia veterum hiſtoricorum, non neſciunt: & quantum illi lucis Polybii hiſtoria, ſi integra extaret, foret

alla-

allatura, ex iis, quæ ſuperſunt facere coniecturam ſcibunt. Omnium vero maxime quod doleant habent, qui geſta maiorum eo animo legunt, ut ad vitæ uſum illa referant; quique doctrinæ civilis & bellicæ ſeriam cognitionem præſtantiſſimum hiſtoriæ legendæ fructum putant: neque neſciunt, ſuis potiſſimum utilitatibus eximium hunc & πολιτικώτατον ſcriptorem iviſſe conſultum. At enimvero cui bono amiſſa deflere, niſi eorum deſiderio excitentur generoſi adoleſcentes, ut tanto diligentius, quæ reſtant, velint cognoſcere, & hoc Dei beneficio perfrui? deſinant igitur inutilium querelarum veræ doctrinæ candidati, & Polybium quem nunc offerimus, non illum quidem integrum, ſed qualem tamen nemo adhuc vidit, grati excipiant: quodque pars adeo luculenta excellentiſſimi huius auctoris naufragio ſit erepta, eo nomine gaudeant, & publicæ rei literariæ gratulentur. Nos quidem totam Polybii hiſtoriam non damus, ſed vel in tota eminebant, ea ſine dubio damus. Et formam quidem univerſæ ſcriptionis, ipſumque adeo auctoris genium, e prima noſtræ editionis parte, quæ integra & ſine imminutione ulla notabili ad nos pervenit, licet hodieque cognoſcere. Multa ſtudioſi in duobus præparationis libris invenient, nusquam alibi tam bene deſcripta, quædam omnino apud nullum alium, neque Græcum neque Latinum, invenienda. Punici primi hiſtoriam non plene quidem ibi narrat Polybius, neque enim id agebat; ita tamen, ut hodie in tanta bonorum librorum paucitate, plura de eo bello unus hic quam alii omnes nos doceat. idem de bellis, quæ Romani cum Gallis in Italia degentibus geſſerunt, eſt cenſendum. Libyci vero Carthaginienſium, multis nominibus cum primis memorabilis, hiſtoriam uni huic debemus. Reip. Achæorum quondam illuſtriſſimæ, primam inſtitutionem, augmenta & formam ex eodem apparatu cognoſcimus. Tres, qui deinde ſequuntur hiſtoriæ legitimæ primi, propter ſubiecti magnitudinem, varietatem ingentem, accuratam eius tractationem, doctrinæ, qua

civilis, qua bellicæ uberrimam copiam, ut eos magni duces & politici diligentiſſime ſæpiſſimeque verſent, merentur. Secundæ & tertiæ partis excerpta, oſſa & nervi ſunt, carne & cute nudati. decus formæ abeſt, & illa vivi corporis venuſtas: unde tamen fructus feramus uberrimos, abunde adeſt. Mihi quidem videtur M. Brutus, ſive eſt alius, magno iudicio uſus, in iis ſeligendis, quæ politico informando erant accommodatiſſima. Iccirco librum ſextum totum paucis exceptis ſibi ac nobis deſcripſit: quod de illius præſtantia & utilitate recte iudicaret. plane totus ille liber omnibus principibus, ducibus & politicis non legendus, ſed ad verbum eſt ediſcendus. Legationum excerpta quam potiſſimum utilitatem ſpondeant, ipſo titulo profitentur. in eum namque finem fuere confecta, ut viri politici, quorum induſtria in ſimili miniſterio ſummi principes utuntur, documenta inde ſumerent, ſibi uſui futura. Scire quæ ſint legati partes, quis uſus datæ poteſtatis, quæ illum circumſtent pericula, doctrinæ politicæ pars minima non eſt. Expoſui cauſſas, cur rempubl. cogitantibus & cum utilitate omnium, ſuaque laude ſive domi, ſive militiæ eam adminiſtrare cupientibus, hiſtoria quidem præ ceteris diſciplinis ſtudioſe ſit cognoſcenda; e cunctis vero illius ſcriptoribus, qui vetuſtatem pertulerunt, Polybius præcipue notus ac familiaris eſſe debeat. Non erat alienum huic loco, ut inter hunc ceterosque hiſtoricos, tam Græcos quam Latinos, quid quantumque interſit, (& intereſt ſane haut parum) quid inter hanc & illorum hiſtorias ſit diſcriminis, expenderemus. Facit enim ad rem ſi quid aliud, cum in omni ſtudio, tum in iſto non minime, de auctoribus ſingulis, eorumque ſcriptis, quid ſit ſentiendum ex veris principiis ſtatutum habere. Verum quoniam longius iam neſcio quomodo oratio noſtra eſt provecta, ea autem quæſtio non adeo facilis, ut paucis queat abſolvi, ne plane immemor videri queam, apud regem ſermonem habere me, pulcherrimi argumenti, & ad cognoſcendum utilioris, quam ad explicandum faci-

facilioris, tractatione accurata in præsentia superfedens; illud interim omni asseveratione confirmare nequaquam verebor, non posse aliquem neque Græcum inveniri, neque Latinum ex illo meliore sæculo, nedum e posterioribus, quem non aliqua legitimæ historiæ laude, aut etiam pluribus, noster hic antecedat. Magnus sane scriptor Herodotus, & sine controversia historiæ pater, sed qui ad πολυμάθειαν & rerum antiquissimarum cognitionem plurimum, ad eam vero quam quærimus prudentiam, non multum sit collaturus. Magnus & vir & scriptor Thucydides, qui a gerendis rebus ad easdem stilo persequendas, quum sese contulisset; historiæ ad usum politicorum scriptæ mortalium, credo, primus, exemplum post-futuris mirandum potius quam imitandum dedit. Sed vir maximus, par ingenio argumentum non habuit. qua quidem re tanto est Polybio inferior, quanto Græcia, hoc est angustus terræ angulus, ceteris omnibus antiquæ οἰκουμένης partibus est minor. ut de obscuritate dictionis Thucydideæ nihil dicam. Magnus Xenophon, & eius oratio quovis melle dulcior. sed is belli pacisque artes in ficta historia serio docens, in seria & vera, de eo proposito ne cogitasse quidem videtur. Thucydidem ille continuat: verum ita, ut sit illi dissimillimus. accuratior idem in Anabasi, quæ tamen unius expeditionis narratio est, non alicuius imperii aut potentis reipubl. legitima historia. Magni sunt auctores Diodorus Siculus, Dionysius Halicarnasseus, Iosephus. Sed primus ille in priore operis sui parte fabularem historiam, quum persequatur; ne in altera quidem parte, licet præstantissima, eam rationem tenuit, quæ politico informando erat accommodata. aliud enim, non hoc, spectabat. quippe in magna ingeniorum diversitate aliud alii natura iter ostendit. Dionysius Polybii æmulus, a primis Romanorum orsus temporibus, historiam suam eo perduxerat, unde noster, sæculo uno antiquior, suæ principium duxerat. Hunc aliquis cum Polybio putet componendum? qui nullam umquam reipubl.

par-

partem attigit, qui exercitibus nullis umquam præfuit, ac ne interfuit quidem, opinor, qui rerum usum experientia collectum nullum habuit, qui historiæ Romanæ partem maxime exilem, maxime incertam & obscuram (eiusmodi semper esse primordia antea ostendimus) in qua se exerceret delegit, qui denique omne suum studium dicendi paranda facultate posuit. Iosephus, populi unius res gestas & casus memorabiles describit; breviter quidem & strictim in originibus, uberius vero in altera historia: qui vir eximius, si materiam ad agendum primo, deinde ad scribendum, quanta Polybio obtigit, foret nactus, de dignitate & præstantia scriptionis merito suo dubiam atque ancipitem cum ipso palmam potuit habere. Magnus vel potius maximus Plutarchus, sed qui historiam πραγματικὴν ex professo nunquam scripserit, in huius comparationem venire non est aptus. multo minus Apianus, qui neque propria multa habet, & rationem propositi toto genere diversam est secutus. Cocceium Dionem inter nobiles Græcæ linguæ historicos possumus recensere: ita tamen ut propter omnia alia potius videatur laudandus, quam propter illa, quæ in Polybio admiramur. E veteribus Romanis, qui usque in Græcorum ingeniorum comparationem sunt evecti, magnus omnino auctor est Crispus Sallustius, sed quem Polybius propter amplitudinem & varietatem subiecti, iudicii rectitudinem, doctrinæ copiam, qua civilium rerum, qua bellicarum, postremo propter illam, quæ Græcis dicitur ἦθος διάθεσις, quæque in historia vel maxime debet spectari, longe a tergo relinquit. quod si veritatem & libertatem iudicii hodierna ingenia ferre possunt; is profecto fuit Sallustius, & vita & scriptis, qui omnium libidinum servus, sic aliorum vitiis perpetuo irascereturr, quasi invideret. inde est illud trux & violentum dicendi genus, quo lectorem mirifice interdum afficit, trahit, rapit. omitto dicere de eius dictione, quam multi veterum valde laudarunt, multi non adeo, quidam vehementer improbarunt. Magnus, Deus bone, auctor

T. Li-

T. Livius, lactea quadam ubertate dictionis divinitus facundus; amans virtutum, osor vitiorum, rectus iudicii, rerum togæ, rerum sagi, etsi non ex usu neque experientia, egregie tamen peritus: denique, si quid iudico, hoc solum ingenium (de historicis loquor) populus Romanus par imperio suo habuit. ceterum tantus & tam admirabilis scriptor, ut eloquentia Polybium facile vincit, quod ingenue fateor: ita aliis dotibus a Polybio non obscure vincitur. nam ut de libro sexto nihil dicam, & id genus aliis Polybii digressionibus, & tacticæ imperitiam est ubi deprehendas, quod nostri commentarii Polybiani dicent, & in caussis rerum assignandis, a sincero nostri iudicio, præ nimia superstitione non raro deflectens, aniles ineptias solidis rationibus, & certis illius demonstrationibus anteponit. illa quoque tam frequens & tam accurata portentorum enumeratio, annon eundem hunc animi illius morbum palam facit? ut non abhorreat a veri fide, quod memoriæ proditum est a nonnullis, Gregorium Magnum, pontificem religionis christianæ propagandæ studiosissimum, hac tanti scriptoris ridicula superstitione offensum, ex omnibus bibliothecis eius historias curasse tollendas. Iulium Cæsarem historicorum omnium in suo genere primum & maximum, propter instituti diversitatem prætermitto. Vnus adhuc restat Romanorum Cornelius Tacitus, quem in hac contentione piaculum sit omisisse. Hic magni & acerrimi vir ingenii, novæ cuiusdam, gravis, concisæ & sententiosæ eloquentiæ genere eximie præditus; si a fortuna non esset destitutus, quæ dignam ei tanta facultate materiam negavit, quemvis e principibus Romanorum, sive etiam Græcorum historicorum videtur potuisse provocare. Nunc quum eiusmodi tempora constet ab eo, præsertim in annalibus, esse descripta, quibus nulla umquam fuerunt turpissimis vitiis fœdiora, neque aut virtutum steriliora, aut virtutibus inimiciora; cum Polybii historia Taciti libellos velle comparare, hoc vero fuerit non Tacitum laudare, sed insignitam suam temeritatem pro-

propalam vulgare. Nam quid ſimile, quid ulla ex parte comparandum? non iam ſcriptores ipſos inter ſe contendo; quorum alter philoſophus inſignis fuit, rebus geſtis vir clariſſimus, alter, ut Romanus, ab omni philoſophia alienus, nulla re publice umquam geſta admodum memorabilis, ſed de materia amborum loquor, quam nemo ſanæ mentis hic præcipue ſpectandam negaverit. Vt enim Therſites, quem Apelles aut Protogenes pinxerit, non eo minis eſt turpis, quia excellentis artificis penicillo eſt pictus; quin potius contra eo magis conſpicua eſt illius deformitas, quo præſtantior eſt, quæ effinxit manus: ſic improborum ſceleſta facinora cum a diſertis viris ſunt deſcripta, non minus quidem ſunt deteſtanda, ſed velut in editiore & illuſtriore loco poſita, magis fiunt inſignia. Quid igitur ſimile? florem ipſum Romanæ virtutis, & ut dicebamus ipſam ἀκμὴν τῆς ἀκμῆς eius reipubl. deſcripſit nobis Polybius: Regulos, Scipiones cum ſuis Læliis, Fabios Maximos, Marcellos, Paulos Æmilios, Flaminios, Metellos, Mummios & ſimiles his θεοεικέλας heroas: res domi militiæque geſtas, omnium, quæ ulla umquam memoria hominum ſunt geſtæ, maximas: provincias, nationes, regna, ad quæ vix imperii Romani nomen pervenerat, ſtupenda brevitate temporis, imperio adiecta: exempla fidei, fortitudinis, iuſtitiæ, generoſæ & altæ mentis adeo inſignia, ut præ raritate apud poſteros fides factorum laboraverit. Cornelius Tacitus Tiberios, Caligulas, Claudios, Neroues, Vitellios, non homines, ſed humanæ naturæ prodigia, nobis narrat: populum multiplici patientia & fœditate obſequii turpiſſimum: ſenatores, alios meditatis adulationibus gratiam principis captantes, alios ſævitiæ dominantis vel turpiter inſervientes, vel ſceleſte adrepentes, alios etiam infimas delationes exercentes, & optimo cuique exitium per calumniam ſtruentes: plures ſomno & libidinoſis vigiliis marcidos, ſegnitia ſeſe ab invidia & periculo redimentes: poſtremo, ad unam rem ſortes, mortem ſibi conſciſcendam. Pleni ſunt Taciti annales

nales non facinorum bellicorum, quæ ita raro edebantur insignia, quum non hostis metueretur, verum imperator, ut continuo exercituum otio creditum aliquando sit, ereptum ius legatis ducendi in hostem, sed senatusconsultorum adulatione novorum, aut patientia postremorum: pœnarum item bonorum, ab iis principibus irrogatarum, qui ipsum si possent virtutis nomen exscinderent. crimina principum, voluptates, flagitia, incestus abominandi, lamentabiles veneni propinationes, parricidia; aulicorum proditiones mutuæ, criminationes, conspirationes & similes artes accuratissime describuntur, quarum rerum non tam cognitio potest esse fructuosa, quam exemplum pernicioſum. verissime enim de talibus Plinio dictum, parum abesse a docente eum, qui narret. Sed Tacitum nascendi sors huic duræ conditioni alligaverat, (qua de re sæpius ipse gravissime queritur) ut vel silendum ei esset, vel ista scribenda. Tacitum igitur facile nos quidem excusamus, illos excusari non posse iudicamus, ut qui unicum hunc historicum omnibus aliis anteponunt: unum Tacitum politicis hominibus assidue terendum pronuntiant: unum esse, unde principes & principum consiliarii documenta regendæ reipubl. petere debeant. cuius absurditatem sententiæ si vellemus exagitare, facile probaremus, qui ita sentiunt, eos tyrannidis principes hodiernos tacite accusare, vel palam tyrannidis instituta videri velle eos docere. Quid enim principi, præsertim iuveni, lectione illorum annalium esse queat pernitiosius? ut bona exempla, si sæpe ob oculos versentur, proficiunt, etiam non sentientibus nobis: sic mala nocent: paullatim namque descendunt in animos, & vim præceptorum obtinet frequenter legere aut frequenter audire. Sed longius abii quam instituera: redeo in viam & ad Polybium. Hoc igitur scriptore adeo præstante, adeo utili, ne diutius carendum esset generosæ indolis hominibus, qui literarum studium, cum actione rerum amant coniungere; Dei ope, & tuo, qui hæc otia nobis præstas, immortali beneficio, labore

vero

vero noſtro immenſo, & mediocri induſtria, tandem eſt effectum. Erant infelicis Polybii membra, quæ ſuperiorum ætatum feritas barbara fecit nobis reliqua, huc illuc diſperſa, nos collegimus, & ad ſimilitudinem unius corporis, quoad eius fieri poterat, redegimus. Erant pleraque confuſa, cæca & miſerandum in modum corrupta: nos digeſſimus, temporum luce illuſtravimus, & pro copia librorum veterum atque ingenii ſanavimus. Quam quidem ad rem iis exemplaribus, quæ nobis bibliotheca ſuggerebat, non ita acquievimus, ut aliunde ſubſidia non peteremus. Nam quum eſſem admonitus, penes ſeneriſſimum principem, Franciſcum Mariæ Secundum, Vrbini ducem VI. eximiæ vetuſtatis codicem Polybii extare, egiſſemque per literas cum ampliſſimæ dignitatis viro, Philippo Canio Fraxineo, tuæ maieſtatis tunc temporis apud ſeren. Venetorum remp. oratori, ut eius codicis uſuram mihi impetraret: adeo non gravate princeps ſapientiſſimus, & quod iam olim re probavit, harum literarum & doctrinæ Polybianæ peritiſſimus, quod rogabatur ſivit a ſe auferri, ut literis, quas ad me dedit ſingulari humanitate conditas, diſerte ſignificaverit, ſtudio gratificandi maieſtati tuæ nihil ſibi eſſe antiquius. Non parum inſtituto noſtro codex ille, quo vix alium antiquiorem hodie putem extare, fuit utilis. Iuvit poſtea aliquid & exemplar aliud ſereniſſimi potentiſſimique principis Maximiliani Boiorum ducis, quod virorum gravium & amiciſſimorum nobis opera & favore ſumus conſecuti. Iam quia erat Polybii ſermo, ut hominis Græci, plerisque eorum hodie quibus ipſe ſcripſit, & quorum præcipue intererat poſſe illum intelligere, ignotus; neque ab interpretibus prioribus quicquam auxilii poterat ſperari, qui neque omnia verterant, & pleraque omnia perverterant: nos ut Romane loqueretur, & quidem ſi minus ornate, at intelligenter tamen & caſte; imprimis ut Græcis Romana congruerent, fide bona operam dedimus. Præterea, quum in eius libris & multæ magnæ difficultates reperirentur, quæ lectorem, in

Græ-

Græcis literis rebusque antiquis, præsertim bellicis minus exercitatum, remorari, & lectionis fructum omnem poterant impedire; nos studio & diligentiæ contentione effecimus, (efficere certe conati sumus) ut omnes sive rerum, sive & verborum obscuritates tollerentur, omnes remoræ amoverentur, omnia denique plana & facilia redderentur. Quin etiam memores eum auctorem interpretari nos, qui tot locis profitetur, sicut ostendimus, id agere se, ut in historia scribenda artem quasi quandam rerum gerendarum studiosis traderet: ipsi quoque ad istud inceptum hoc proposito atque hoc voto nos accinximus, ut eorum potissimum adolescentium studiis inserviremus, qui ad negotia sese parant. Itaque in horum spem gratiæ parum adhuc usitatum in istiusmodi scriptoribus explicationis genus, absit verbo invidia, aggressi rationem iis indicavimus, ac veluti præire viam studuimus, quam si ingredi voluerint, certum ex historicis monumentis fructum, & ad rationes vitæ nequaquam pœnitendas utilitates poterunt referre. Sed de commentariis in hunc auctorem nostris, quorum editionem remorantur hactenus partim molestiæ graves, quibus nunc cursus meorum studiorum impeditur, partim figurarum sculptura, quas ad rerum bellicarum illustrationem necessario adhibuimus, alius erit, spero, dicendi locus.

IO. IAC. REISKE
AD SVA
POLYBIANA
PRÆFATIO.

Auctorum græcorum nulli, quod sciam, contigit, nostra patrumque memoria, ut a viris doctis tam diligenter & assidue tractaretur, enuclearetur, edereturque denique aliis ex aliis formis, atque Polybio contigit, in quem & grammaticorum, & pragmaticorum & militarium studia exarserunt. Et erat sane Polybius in primis eo studio dignus, cum is sit, qui nullo non literatorum generi abunde, in quo elaborent, sufficiat. Qui verbis ducuntur, licet illis, ut in tabula antiqua artificis, neque summi, neque rudis tamen illius, sed in naturæ simplicitate ingenua admirabilis atque suspiciendi, ita in Polybii dictione, non illa quidem tersissima, at neque rursus tamen incultissima & propriis sibi suis coloribus nitente hærere. Rerum rursus civilium domi forisque bene gerendarum, & gestarum olim, si quos cognoscendarum, & memoriæ mandandarum studium tenet, illos Polybius inprimis & reip. gerendæ & condendæ historiæ exemplisque præceptisque saluberrimis instruit. Magistri quidem ille supercilium haud raro induit; facile tamen id feras, in magistro eo, qui, quam profiteatur artem, eam & tota vita exercuerit, & quas res exponat, iis ipse interfuerit, partim etiam præfuerit. Fecit ea res, ut, ex quo intellecta esset huius auctoris multiplex usus atque præstantia, viri docti, quod

modo

modo dicebam, ad eum, quibus quisque posset, modis ornandum, signo quasi sublato concurrerent. Ne primos illos nunc commemorem Polybii editores atque interpretes, de quibus suo loco paulo post diligentius disseram, nunc hos novissimos tantummodo attingam, quorum lucubrationes vix ac ne vix quidem oculis usurpavi, & de quibus fando solummodo inaudivi. Quos inter agmen ducit Follardus, qui signum quasi extulit insecutis Anglis Germanisque nostris, qui ab illo Gallofranco tribuno militum excitati de Polybio anglice germaniceque reddendo cogitare cœperunt. Viennæ Austriacæ aiunt & Berolini duas eodem tempore curatas Polybii germanicas interpretationes. Neutra enim ad manus nostras pervenit. Poterat hoc nostrorum studium ad levitatis quoddam genus referri, unde parum gloriæ ad Polybium, parum fructus ad studia literarum rediret. Fervet enim hoc sæculum, quod nunc agimus, conversionibus in linguam nostram auctorum omne genus, veterum, recentium, francicorum, anglicorum, & imitatione studiorum, in quibus ultra Rhenum & ultra Oceanum positi populi versentur. Cœperunt etiam haud ita pridem nostri græcos auctores germanice interpretari; quo e conatu ut ad literarum splendorem patriæque decus quam plurimum accedat, Deum oro. Auspicatis enim verbis uti, quam diris ominibus, satius est. Dabo hoc patriæ caritati, ut bene de fortunis eius ominer magis, quam, ut instituti me pœnitere aiam, non pessimi illius quidem, in quo tamen haud sapientissima nos consilia sequi videam. Qui parum soleam aliena curare, & quo magis ætate literisque proficio, eo magis satagere mearum rerum studeam, nasuti censoris operum alienorum personam refugiam atque detester, quod usu rerum, sæpe mihi peracerbo, didicerim, in iudicando sæpe nos temeritate labi, & nostri iudicandi libertate alios offendi & ad recalcitrandum irritari, vidi tamen hoc in genere eiusmodi quædam, quæ suos auctores ne germanice quidem satis, nedum græce callere testarentur. Vt cœperim de

toto hoc genere desperare. Aut satis habemus, græcos auctores e francogallicis interpretationibus, quas vitiosissimas esse omnium confessione constat, germanice reddere, aut nostro marte eos ita redditos venditamus, ut non possint homines ætate sua in sapientibus habiti sapientibus, qui hodie sunt, non sordere & derisui esse. Nondum satis diligentem græcis literis operam navavimus, ut negotium hoc convertendi e græcis prospere decenterque nobis succedere possit. Facit tamen hoc, in quod ab aliquot annis exarsere librarii nostri, studium græcos auctores sua primigenia oratione utentes typis suis recudendi, ut speremus, fore, ut brevi post etiam hæc labes tollatur. Quibus in auctoribus græcis elegantia typographeorum Lipsiensium nuper admodum illuminatis non infimum locum obtinebit Polybius, cum in manus hominum pervenerit, quod paulo post fiet, publici iuris factus, qui nunc sub oculis moderatoris dexterrimi, Ernestii V. C. & omni de literatura elegantiore preclare meriti, operarum Breitkopfianarum diligentiam exercet. Quæ operæ in Diogene Laërtio artis & diligentiæ suæ eam fidem fecerunt, ut nullus dubitem, eum quoque Polybium ab ipsis esse profecturum, qui cum primogenio exemplo Amstelodamensi de nitore cæterisque laudibus artis typographicæ contendat, in quibusdam etiam palmam illi eripiat.

In hac igitur, quæ undique facta est, doctorum hominum ad ornandum Polybium concursatione deesse illi auctori nolui, a cuius lectione me sæpius neque parum oblectatum meminissem; sed quæ in eum observata tot lectionibus collecta in commentariis haberem, ea expromere & publicum in locum producere decrevi. Quo consilio exsequendo quid sim post alios consecutus, penes alios esto iudicium. Mihi quidem visus sum non omnino nil egisse. Quod quisque potest, si liberaliter id in commune confert, efficitur tandem, ut quacunque in re & arte elaboretur, ea ad perfectionis culmen extollatur. Neque

ausim

auſim præfationem ad Polybium pragmaticam polliceri, cui conſcribendæ parem me non eſſe ſentio; videturque is, quem modo honoris ergo nominabam, V. C. illa præfatione, qua frontem Polybii Lipſienſis, tanquam faſtigio ſplendidiſſimo, exornabit, omne deſiderium operæ noſtræ, quæ tralaticia & contemnenda eſt, exſtincturus eſſe. Interea donec illa in publicum prodeat, de Polybio expoſitio, quam neceſſe eſt cæteris ſimilem, h. e. & doctam & exquiſita cum orationis elegantia exaratam eſſe, iuvat hoc loco noſtra quædam cum de ipſo hiſtorico, tum de interpretibus eius editoribusque cogitata & obſervata per lancem ſatyram, quod aiunt, effundere.

Polybii multæ ſunt inſignesque laudes, quas ſi omnes exſequi oratione velim, & nequeam, materia vires exſuperante, & actum agam. Nulla enim caruit ætas hominum iis, qui in illis celebrandis multi atque ſeduli eſſent. Sed agnoverunt iidem nævos quoque Polybii non minus inſignes, in quibus facile princeps eſt illa profeſſoria, hoc eſt, ſupercilii & faſtus atque inſolentiæ plena, moleſta & odioſa docendi & præcipiendi ratio, in levibus & apertis atque in medio poſitis ingerendis importuna & modum excedens. Tum nimis apertum & iniquum Romanarum partium ſtudium, quod eum ſæpe invitum & velut reluctantem, ſæpe rurſus imprudentem, plerumque volentem, in transverſum egit, ut eadem libidinis turpitudine, quam in aliis notat, veritatem rerum geſtarum mendacio corrumperet, nitidamque eius lucem adulationis cuiusdam aut diſſimulationis nebula quaſi obſcuraret. Quæ tamen illi, quæ ei obtigit, naſcendi ſorti fortunisque, quibus uſus eſt, facile æquus quisque condonet. Ita enim græci ante Polybium ſcriptores de rebus Romanis, cum ieiune & exiliter, tum perverſe & ridicule tradiderant, ut, quorum errores demonſtrare atque reprehendere vellet, neque facere poſſet, quin id ageret, eos vix poſſet ſine ſtomacho dimittere. Deinde ruſticitas quædam morum ex oratione

erumpens in homine militari, quam civili, facilius feratur. Sed Polybium in armis & peregrinationibus plurimum ætatis peregisse constat. Cui hominum generi solet ex illa, quam sequuntur, vitæ ratione levitatis aliquid puerilis & illius senilis, quam Græci appellant, ὀψιμαθίας adhæresscere, quæ gemina animi labes in rebus communibus atque omnium usu contritis oratione iactandis & inculcandis, quasi eæ res a rerum inde principio ad hoc diei ignoratæ & nunc primum repertæ essent, tum in contemtu & fastidiosa alienæ diligentiæ elevatione, in suæ putida ostentatione aut industriæ aut peritiæ multifariæ odiose & proterve velut exsultat. Cum locos communes vel pastoribus obvios ipso in opere Polybii integro lego, magna orationis ambitione venditatos, fero & condono reliquorum præstantiæ. Sed iudicio, vel tarditati potius carnificis, quisquis ille fuit, qui Polybium membratim contruncavit, succenseo, qui satius duxerit, tot triviales locos e Polybio enotare, quam insignium rerum gestarum memorias posteritati transmittere. Numeremus in cæteris Polybii infortuniis hanc hominis male feriati stultitiam, cui caput illius adversa sors obiecit. Sed tota tamen dictio prodit auctorem non literatissimum, tersæ quidem dictionis ita non studiosum, ut supinam potius & lutulentam vel affectasse videatur; quo ne quis, opinor, opus limatum & perpolitum & lucernam rhetoris olens ab eo, qui in castris & itineribus consenuisset, profectum non esse diffideret. Verbo, dictio patriam olet. Romanorum studiosorem eum fuisse, quam verum & æquum patiatur, negari quidem nullo modo potest, cum res ipsa loquatur. Nam quæ in ipsis notare simulat, sunt ea primum pauca numero, tum ad fucum lectoribus faciendum, cæterarumque laudum prædicationi, cum modum excedere videatur, fidem tanto facilius conciliandam comparata; sunt denique levia & tralaticia; ut nimis etiam apertum sit, cum, cum res Romanas extollit, adversariorum deprimit, oratorem agere alteri parti studentem, non auctorem rerum

rum utrique parti æquum. Eſt etiam ubi videatur Polybius veteratoriis artibus uſus, prævaricatorem agere, & Romanis ita patrocinari, ut eorum cupiditatem, quam defendere ſtudeat, deridendam præbuerit. Vnde colligo, Polybio neque ſenſum veri, neque voluntatem ex animi ſententia dicendi, defuiſſe, ſed locum. Ecquis unus omnium neceſſitati non ſerviat eidem, eadem loci iniquitate concluſus. Erat Polybius in poteſtate Romanorum, fortunas iis ſuas debebat omnes, earumque conſtantia ex voluntate Romanorum apta erat; plurimum Romæ poterat, (proinde atque homini græco ibi licebat poſſe) Scipionum gratia ſtabat aut cadebat, quorum beneficiis & familiaritate obſtrictus tenebatur; quos auctores, quos moderatores, quos cenſores & quaſi emendatores habebat hiſtoriæ ſuæ, qui paſſuri non erant, ut in annalibus ſuis aliquid ad Græcos, populares ſuos, proderet Polybius, quod gentis Corneliæ cunctique P. R. gloriæ derogaret. Neque Cenſores, aut ſi qui alii magiſtratus commentarios in vulgus edendos perluſtrabant, hoc erant commiſſuri, ut a Polybio gerendæ reip. Rom. penetralia exteris recluderentur, aut ulcera & cicatrices velut nudarentur. Stultitia ergo ſit ab eo verum expectare, quem beneficiorum cum acceptorum recordatio tum ſperandorum exſpectatio, tum cura ſalutis ſuæ, tum denique tot acres appoſitæ vigiliæ, ſæpe aliquid auribus dare, ſæpe gratiæ, ſæpe animo memori, ſæpe diſſimulationi atque taciturnitati cogeret. Condonemus hoc hiſtoricæ arti, cuius ea eſt natura, ut, ſive in laudes effuſa eſt, ſive in vituperando ſedula & ſagax, nunquam poſſit non ſuſpicioſa eſſe.

Venio ad editores & interpretes Polybii, quibus quia Livius accenſeri quodammodo poteſt, dicam de eo, ut omnium antiquiſſimo, primo loco. Livio igitur, Polybium Latine, quod ſæpe facit, reddenti, cave cœcam fidem ne adhibeas. Interpres ille parum fidus eſt. Sæpe labitur cum ignoratione græci ſermonis, tum lubricitate

generis illius, quod interpretando ſecutus eſt. Quod genus eſt periculoſiſſimum, licentiæ, quam ſibi arrogat, enormitate. Dum conſequi hoc ſtudet Livius, ut elegans, ut liberalis, ut ſui iuris homo, ut ſuæ dictionis arbiter, non ſervus alienæ, ut plane latinus, & auctor rerum primigenius habeatur, tum fit incurius, ſupinus, infidus & mendax, teſtis improbus, auctori ſuo diſſimilis atque diſſidens. Sæpe cum ſuos Polybio de rebus cogitandi modos & latinas dictiones accommodat, ita græca latine reddit, ut neque rebus ipſis conſentiat eius oratio, neque moribus græcis, neque Polybianis ſententiis. Poſtrema primis permutat & miſcet, alia neceſſaria excludit, alia de ſuo affingit, eum non neceſſaria, tum & falſa & repugnantia; quæ græcus auctor plane, perſpicue, apte, certe, concinne, breviter, naturæ rerum denique conſentanee narraverat, ea ſæpe Livius confuſe, dubie, cum ubertate rem impediente reddidit, ut haud raro dubites, ſatin latinæ linguæ callens fuerit. Quod quanquam prævideo fore, quibus inſanum & nefandum atque deteſtabile dictum videatur, ab eo profectum homine, qui ipſe latine ſe neget ſcire, (erunt autem hi illi, qui multi ſunt, qui lactea Livii, quam aiunt, ubertate ita capti tenentur, ut horribilem & exſecrabilem eiusmodi ſententiam ne ad aures quidem ſint admiſſuri;) conſtitit mihi tamen non uno documento eius rei, quam contendo, fides, neque ſane miror veteribus, qui melioribus inſtructi eſſent hiſtoriæ Romanæ auctoribus, iis, quibus carendum noſtræ ætati eſt, Livium aut obſcurum fuiſſe, aut plane ſorduiſſe. Græcæ quidem linguæ non penitiſſime callentem non raro Livius ſe prodidit. Neque tamen iccirco minus utile, minusve neceſſarium etiam eſt, ab editore Polybii hanc provinciam diligenter adminiſtrari, & ea via, quam Fulvius Vrſinus inſtitit, decurri. Mihi, cum otio, præſidia rei huius bene gerendæ defuere, cum editio Livii Drakenborghiana nuper deeſſet. Denique editorem Polybii me non gero.

Iuvat

Iuvat, quia in hunc locum incidi, iis occurrere, sed breviter, qui, cur a græcis auctoribus edendis alienior animo essem, me interdum interrogarunt. Quibus cum alia excusavi, quæ hic repetere nil attinet, vulgaria, partim quoque invidiosa, sed cum natura humana coniuncta, & a simplicitate morum atque ingenuitate & pudore non superanda, cui cum vanitate & audacia & versutia & cupiditate contentio est, tum unam hanc reticui causam penitiorem, quam ad doctos homines deferre par est, quibus eam confido me facile approbaturum. Auctorem græcum iis modis edere, qui cum ipsum deceant ornentque atque illuminent, tum eorum studia sublevent, si qui illius lectioni otium studiumque suum consecrent, & edentium denique existimationi suffragentur, id vero perarduum esse & paucis datum existimo. Recudendam operis typographicis auctoris alicuius editionem aliquam vulgo probatam, eique notulas subitarias appingere, mea indignum persona puto. Chartis eiusmodi ætatem haud ferentibus, ut vinis patriæ limites non excedentibus, non multum proficimus, ad literarum quidem fundum amplificandum & ditionem proferendam. Editori autem, qui quidem nomen hoc mereri & tueri velit, tot res sunt agendæ, quæ commentarienſibus committi nequeant, tot curandæ & evigilandæ, tot scopuli præternavigandi, ut refugiat animus recordationem fastidii atque reprehensionum, quibus editor quicunque novus caput obiicit. Incendio invidiæ, & fastidii, & stomachi occurrit, quisquis hanc aleam iactat; cui incendio vix ausim meam existimationem rursus committere, posteaquam in illo rogo, quem Caspar Burmannus ad Petronium construxerat, pæne conflagravit. Quod enim mihi contigit, ut indigner, ut stomacher, ut sæviam, cum Casaubonum, sed quantum heroa, in Polybio videam, in Cicerone Victorium, alios divinos homines in aliis auctoribus, seu errore occœcatos, seu libidine & intemperantia actos, pro bonis lectionibus veterum editionum, aut etiam pro vitiosis illis quidem, iis tamen lectionibus, e quibus satis clara & in-

signia veræ lectionis vestigia exstarent, commenta sua subiecisse, quibus auctorum sententia fœdum in modum deformata & obliterata esset; potero effugere (sic sæpe ego mecum) quin in idem incendium odii & convicii incidam, si auctorem ullum quempiam attigero? Ecquis enim ita felix, ita prorsus ultra humanæ sortis debilitatem evectus est, ut sperare possit, in hoc genere nunquam fore, ut turpiter ruat. Quæ semel adspersæ bonis auctoribus sunt labes, & quæ imposita vulnera ab eorum manibus, quorum magnum in literis nomen est, eæ tenaciter ipsis adhæresunt, tanquam mala scabies, & latius serpunt, ad posteros etiam, ut ægerrime detergi & eradicari queant. Errores autem maiorum per nostras editiones propagare, & ea, quæ ne ipsi quidem intelligamus, posteris cum commendatione quadam nostra obtrudere, dedecus est, animi cupidi, lucro dediti, levis, & rerum omnium incurii, a viro bono denique, qui velit is esse, quem profiteatur, alienissimi. In libellis autem animadversionum aut verisimilium, aut periculorum criticorum, aut utcunque lubet appellare, quamvis male rem agas, fraudi tamen auctori tuo tua seu insscitia seu infelicitas non erit; cum integrum sit editori & lectori cuique eius auctoris, quem tu tibi tractandum sumseris, e tuis coniecturis, quantum visum fuerit, excerpere & ad usum suum transferre. Denique auctoritas mei nominis apud librarios institores nulla est, neque, ut aut magna, aut ulla sit, multum laboro. Sed hæc hactenus.

Polybii igitur, ut illuc redeat oratio, laceros artus collegere homines doctissimi summo studio, alii ex aliis, & ita magnis temporum intervallis, ut nondum plane cœperim desperare, quin aliquis codex undeunde exstat, Polybii nova quædam fragmenta conservans. Sed in his, quæ nunc tenemus, Polybii ruderibus colligendis & componendis signum quasi sustulit Vincentius Obsopœus, ludi literarii Onolzbachensis, ni fallor, moderator, homo de lite-

literis græcis optime meritus. Primos ille Polybii quinque libros primus græce typis Secerianis Hagenoæ A. 1530. edidit, e codice, de quo ipse pauca hæc memoriæ prodidit: „Cum non sine mente, non sine numine divum, „opera ornatissimi viri, Iacobi Ottonis Ætzelii, causarum „oratoris optimi, Polybii reliquiæ græce ad manus suas per„venissent, exiluisse se gaudio.“ — Vnde ille Ætzelius codicem illum habuerit, suumne, an alienum, nescimus; quo item devenerit; &, in quo maxime laboramus, pluresne Polybii codices penes Obsopœum fuerint, id nos plane celatum voluit, pro ea, quæ illorum erat temporum, tarditate, qua factum est, ut in nugis illi consumerent suas præfationes; quæ rem continerent, ea præterirent, qui fuissent sui codices, unde extracti, qua fide ipsi versati sint in iis exprimendis, quid ipsorum ingenio, quid librorum auctoritati in acceptis referendum sit, ea omnia tacita transmitterent. — Est igitur hæc editio Polybii princeps a Gronovio inspecta illa quidem, at non ita diligenter, ut mihi relicta non sit seges bonarum lectionum haud contemnenda. Nondum satis consuevi cum Basileensi seu Herwagiana, ut decernere possim, qui eam curarunt, illine primi induxerint eas lectiones, in quibus Casauboniana ab Seceriana seu Hagenoënsi discedit, an Casaubonus, vel Fulvius Vrsinus, quem Casaubonus in multis secutus videtur esse, auctor earum discrepantiarum fuerit. Non paucas reperi in editione Casauboni lectiones pravas, quas aut Casaubonus, aut Vrsinus, aut quicunque alius invexit, errore, quod earum lectionum, quæ in Hagenoënsi sunt, vim, cum sunt bonæ, cognitam perspectamque non haberent, aut cum sunt malæ, non sic, ut oportebat fieri, emendarint; quod utrumque genus vulgo παραδιορθώσεις seu emendationes vitiosas appellitamus. Dedi igitur operam, ut lectiones Hagenoënsis huius codicis, quæ non essent manifestæ mendæ, indicarem; quarum alias sine laude, alias sine nota transmittens, in medio posui, meritas autem commendatione insignivi. In quo quin magnam inierim

interim gratiam a bono quoque & æquo, nullus dubito, qui certus sim, non minus bene de vetustis auctoribus mereri eos, qui bonas lectiones a posteriorum editorum inscitia & levitate loco depulsas & in exsilium quasi ablegatas, e situ primarum editionum, incultiorum quidem illarum, sed multo fideliorum, revocent & quasi resuscitent, & demonstrent ignorantibus, dubitantibus commendent; quam qui suo marte veras lectiones reperiant & ex ingenio suo restituant. Non commemorat Obsopœus in præfatione, nisi unum illum codicem Noribergensem, quidni enim sic appellem, quem Norimberga accepisset ad se missum. Affert tamen idem haud uno loco varietates lectionis. Quas unde habuit? cur nil curavit ea de re nos docere? Suspicabimurne, plures Polybii codices penes eum fuisse? indigni nempe eramus, quos certiores ea de re faceret. an amici eum de lectionibus quibusdam admonebant? quid ergo hanc amicorum officiositatem ingratus dissimulavit? Nimis hercle ἀρχαῖοι erant boni illi senes, quorum præfationes testantur, ipsos ignorasse, quæ natura, quæ munia sint præfationum libris in vulgus exituris præfigendarum. Si peccandum necessario est in alteram partem, præferre nullus dubitabo præfationis insolentiam & nimiam sedulitatem in multitudine codicum, sæpe triobolarium, decantanda sese iactantem, quam istam veterum supinitatem & ieiunitatem, quæ loco præfationis declamationem, vix illiteratissimo quoque plebeiano dignam, nobis obtrudit. Næ viros principes, qui tum erant, ad quos illi suos libros cum istiusmodi literis mittebant, aut faciles, aut ingenuo palato fuisse, necesse est.

Septimo anno post, Lazari Bayfii prodiit Basileæ libellus de re navali veterum, & in eo particula libri XVI. Polybianæ historiæ, quæ particula de prœlio navali ad Chium Philippi cum Rhodiis & Attalo tradit. Bayfio, quod ipse testatur, illam particulam Victor Faustus impertiverat, e Codice Veneto S. Marci, ut videtur, excerptam.

Ipso

Ipso eodem anno 1537. eadem in urbe Basilea prodiit ex officina Io. Oporini particula illa celebris e libro sexto Polybiani operis superstes, de militia Romana, cum Ioannis Lascaris latina interpretatione: qua in particula explananda tot doctorum hominum, qui militiam Romanam perveſtigarunt, ingenia laborarunt, Lipsii, Salmasii, Schelii, nuper admodum Pœschelii, ne alios commemorem. In præfatione testatur Oporinus, illud opusculum ad se missum esse a Iacobo Bedroto, qui in universitate Argentoratensi, tum primum nascente, bonas literas docebat. Hic est ille (iuvat enim & æquum est, nos obscuri hodie nominis, sed tempore suo non ignobilis, memoriam velut e cineribus ad vitam & lucem revocare) hic igitur Bedrotus ille est, qui, cum ad Florum & Athenæum suam operam contulisset, tum etiam scholiasten Homericum in officina Rihelana A. 1541. curavit, ut emendate excuderetur.

Duodecimo anno post, hoc est A. 1549. eadem in urbe Basilea, quæ olim, ceu fœcunda mater, nobilissimos libros græcos & latinos sinu fertili effundebat, officina Herwagiana insignem, & tum temporis pleniſſimum emittebat codicem Polybii, continentem, una cum quinque illis primis libris, qui soli hodie integri supersunt, ab Obsopœo primo editis, accessionem nobilem, eclogas puta, quas vulgo usurpant, librorum duodecim a quinto proximorum. Cuius editionis copiam serius mihi factam esse, cum operæ iam nostras ad primos quinque libros animadversiones excudendo absolvissent, impense doleo. Ex quo factum est, ut nondum satis otii mihi occurrerit, ad comparandam hanc editionem cum Hagenoënsi. Faciam tamen, ut, quæ ipsa de se illa prædicet, cum ea illinc huc translata repetiero, tum iis, qui nos legent, constet. Arnoldus Paraxylus Arlenius itaque, Belga, qui Basileæ extremam ætatem egit, homo de Platone, Iosepho & aliis Græcis egregie meritus, codicem hunc a se curatum profitetur,

fitetur, in epistola, codici græco præmissa, qua eum ad Diegum Hurtadum a Mendoza, Cæsaris (is est Carolus Quintus) ad Paulum III. P. M. Legatum, misit. Verba Arlenii ad rem præsentem facientia, (nam plurima pars epistolæ aut in alienis aut in tralaticiis consumitur) sed ea, quibus opus nobis nunc est, hæc sunt: „Huius itaque scri„ptoris libros quinque priores, quorum editionem ante „annos aliquot docto viro Vincentio Obsopœo debebamus, „iam ad manuscriptos codices collatos una cum sexto „propemodum integro damus, multo tum castigatiores, „tum alicubi plenius instructos. quibus ex domestica tua „bibliotheca duodecim consequentium librorum epito„men, quam a Corcyra, e doctissimi senis Io. Moschi „libraria supellectile, nactus eras, nunc primum adieci„mus, rati, hoc tam singulari beneficio —" mitto reliqua. Quæ latina Nicolai Perotti interpretatio quinque priorum Polybii librorum Hagenoënsi codici adiecta est, eadem huic quoque Herwagiano est subiecta, una cum accessione a Wolfgango Musculo profecta, qui eclogas latine reddidit. Agebat enim ille tum temporis, discessione a partibus Lutheranorum facta, Basileæ, sedes stabiles & fortunas secundiores circumspiciens, loco tam iniquo, ut, quicquid occurreret, aut obiiceretur, unde victus honeste quæreretur, id necesse haberet, velut tabulam in naufragio, arripere. Non iam mirum est, eum ad provinciam vocatum accessisse, quam ab eo non felicissime gestam esse, facile credo Casaubono & aliis affirmantibus. Ipse enim ego Musculi interpretatione usus nunquam sum. Sed ab homine, græce mediocriter, ut aiunt, docto, & ab historia literisque profanis, quas appellant, derelicto, aut abhorrente, & sacris consecrato, & e textrina ad literarum studia, ætate iam affecta translato, ecquid poterat hoc in genere exspectari, nisi invita & pingui Minerva natum. Ex huius itaque Musculi epistola latinis præmissa intelligo, Perotti latinam interpretationem ab eo reformatam esse, rogatu Herwagii, cui negat potuisse hanc operam

ram poſtulanti denegare: tum illud; invitum Muſculum & detrectantem, ſed rurſus eiusdem Herwagii precibus & donis victum, ad interpretationem eclogarum ſuſcipiendam acceſſiſſe. In quo ingenuum hominis animum & pudorem cum cerno, tum ſuſpicio. Nihil præterea aliud, quod ad Polybium faciat, & noſtra interſit ſcire, in illa Muſculi præfatione reperi, quæ homiliæ cuidam, quam præfationi ad Polybium, eſt ſimilior, pro illorum temporum ingenio. Paſſim apparet in margine Herwagiani codicis lectionum varietas, quæ videtur excerpta eſſe e codice Auguſtano; de quo paulo poſt pluribus dicetur. Ad hunc Herwagianum codicem accommodatæ ſunt emendationes Fulvii Vrſini, qui poſt Arlenium & Muſculum primus bene de Polybio meritus eſt.

Vir enim hic doctiſſimus cum ab Antonio Auguſtino, Archiepiſcopo Tarraconenſi, codicem accepiſſet, in quem coniecta eſſent excerpta e libris ab octavo poſt decimum inde usque ad finem operis, & illa quidem inprimis excerpta, quæ ad legationes pertinerent, unde vulgo Excerpta legationum uſurpantur, quo nos etiam interdum utemur nomine brevitatis ergo, quanquam ſatius ſit Vrſinina appellari: ſed illum codicem cum Fulvius accepiſſet, miſit eum ad Chriſtophorum Plantinum, typographum ætate illa nobilem, qui Excerpta hæc A. 1582. in forma quarta dicta typis ſplendidis excuſa divulgavit. Inſunt illi volumini præter fragmenta Polybii, Dionyſii Halicarnaſſenſis, Diodori Siculi, Appiani, Dionis Caſſii, F. Vrſini ad hæc omnia animadverſiones, tum etiam in fine emendationes ad codicem Herwagianum. Inſigni utique dono rem literariam auxit Vrſinus hac proferenda Polybiani operis particula; & pro ea, quæ mirifica in Vrſino erat, ſagacitate atque felicitate, multas codicis Hiſpanici fœdiſſimas mendas dexterrime ſuſtulit; ſed quod accidere ſolet magnis ingeniis & conſcientia ſuæ virtutis fidentibus, ut intra modum conſiſtere nequeant, id ipſe quo-

quoque passus est, ut elatus prosperitate medelæ, quam locis multis Polybii prodigiose in codice Hispano depravatis senserat se felicissimam adhibuisse, delaberetur ad eius audaciæ præcipitium, ut ipse nova Polybio vulnera eadem manu, quæ alia sanasset, imponeret. Non uno in loco spero planum a me factum esse, Vrsinum aut sana vitiasse ultro, aut vitiosa in peius mutasse, ubi fomentis leniorib̃us res poterat peragi: & ubi blanda manu suspensaque malum tolli poterat, igni ferroque grassatum esse. Quod facinus, audax quidem illud, nec ferendum, æquiore ferremus animo, & minore cum damno nostro, si, qua sæpe usus est cautionis prudentia, ut sui codicis mendas fideliter atque diligenter indicaret, ea prudentia ubique voluisse uti. At enim vero nos ille quam sæpissime hiantes deludit, & delusos dimittit, quum ita, ut quoque loco fecit, se emendasse, vitiosum ibi locorum fuisse codicem suum affirmat. Quæ res mihi sæpe vehementer stomachum movit; cernenti, si acrius & subtilius inspicerentur vestigia pravarum lectionum, cum eas demonstrare Vrsino visum esset, sæpe meliorem & verosimiliorem sententiam ex iis erui posse, quam Vrsinus eruisset. Negari profecto nequit, hanc Vrsini audaciam & Polybium & alios auctores græcos (nam ad alios quoque cupidas manus extendit) tabo quasi quodam Celæneo perfudisse. Nam aut non agnovere eum viri docti, Casaubonus in Polybio, Hudsonus in Dionysio Halicarnassensi, aut ab eo sibi satis non caverunt: quo factum, ut Vrsini commenta pro veritate Polybiana & Dionysiana amplecterentur, & velut pupulam exornarent. Eccui vero tandem tanti nominis quantum Vrsino merito & tum contigit, & hodie manet, non præstinguat oculos splendor. Eccui tantæ doctrinæ copia, tanti acuminis felicitas non imponat, & assensum extorqueat. Quod anno superiori iam, cum ad tertium harum Animadversionum volumen præfationem conscriberem, querebar, fuisse sæculo XV. exeunte & vertente XVI. in Italia viros doctos, qui veteres auctores commentis suarum,

rum, quas videri volebant, correctionum, sed depravationum potius, contaminarent, in eo cum Naugerio & Sigonio, Fulvium hunc Vrsinum inprimis notabam. Nam Petrum Castellum, cuius detestabile latrocinium in Ammianum Marcellinum Henricus Valesius dignis modis exagitavit, aliosque eadem de familia gladiatores, quos haud paucos illud sæculum apud Italos tulit, dignos commemoratione non habeo. Quantam Hermolaus Barbarus invidiam sibi Plinio corrumpendo contraxerit, quantam Naugerius Tullio, nemo facile hodie est, qui ignoret. No ipse quidem Petrus Victorius, homo de Tullio immortaliter meritus, ad eius restaurationem eam, quam afferri par erat, religionem attulit. Ad Livium coniecturas suas Sigonius pro lectionibus codicis antiqui, quem penes se esse mentiebatur, venditavit. Henricus Stephanus in Italia, cum ibi studiorum causa peregrinaretur, artes has nequam impostura literariæ videtur didicisse, quas postmodum strenue, si quis alius, exercuit, qua de re hodie inter omnes constat. Videtur eodem ille contagio generum polluisse. Sed ad Fulvium redeo. Dionysii Halicarnassensis Antiquitates Romanæ in membranis pervetustis Romæ asservantur in bibliotheca Vaticana. Codex ille præstantissimus est summique faciendus, quo si recte uti nosset Hudsonus, paratis & præsentibus opibus, poterat ille Dionysium multis modis emendatiorem dare. Verum non erat Hudsonus editor Dionysio par & dignus. At est tamen illa membranarum Dionysiacarum præstantia non nullis Vrsini depravationibus contaminata. Verbo, quanquam in non multis auctoribus flagitium hoc compertum usu meo habeo, ausim tamen affirmare, nullum esse, neque græcum neque latinum auctorem a quo corrumpendo correctores, nasutum & imprudens genus, suæ temperassent libidini. Quo in genere ut quisque peccavit a literis instructior, (nam aut licebat illo sæculo ita insanire, aut etiam laudi ducebatur) ita intra veniam peccavit magis. Et haud scio, quotquot eo furore perciti fuere,

an omnium unus nemo Vrſino cum ratione magis inſanierit. Sed ſatis hac de re, de qua plura, ſi opus erit, afferentur, cum noſtras ad Tullium animadverſiones in publicum proferre per fata licebit. In hoc quidem, quod nunc carceribus emittimus, opuſculo ſatis planum confido a me factum eſſe, in edendis fragmentis legationum Fulv. Vrſinum non ea fide verſatum eſſe, quam præſtare editor quisque ſapiens & religioſus debet. Neque dubito, ſi ſatis otii mihi ſuperfuiſſet, ad emendationes Vrſininas codicis Herwagiani examinandas, (nam, ut dixi, currente rota, & operis typographicis in hoc opere medio prælum exercentibus, ſchedasque identidem novas poſcentibus, offerebatur codex Herwagianus, ut vix ſatis ſupereſſet otii ad illum codicem cum vulgato Gronoviano conferendum) ſi igitur anguſtiis temporis excluſus non fuiſſem, poteram, quod certo confido, planum facere, etiam in emendandis illis libris Polybii, qui codice Herwagiano continentur, ſimilem Vrſini ſortemque ſidemque eſſe, ſuaque illum ſorte implicaſſe Caſaubonum, quem ſuſpicor, ſignis haud ſcio an non fallacibus, Vrſini auctoritatem haud raro temere ſecutum, & ab ea in errorem pertractum eſſe, etiam in libris ab Herwagio editis, ut pro certo compertum habeo, Vrſini auctoritatem Caſaubono in fragmentis legationum impoſuiſſe. Pertinet huius rei inveſtigatio ad editorem Polybii navum & peritum; quem non profiteor. Id vero ſancte affirmare poſſum, me Vrſininis illis emendationibus XVII. priorum Polybii librorum, cum has Animadverſiones conſcriberem, non tantum non uſum eſſe, ſed ne potuiſſe quidem illis uti, quippe qui codice Herwagiano carerem, ad cuius paginas & verſus illæ Vrſininæ notulæ ſunt accommodatæ. Si quid igitur illis ineſſe deprehendetur, quod cum noſtris conſentiat, ab æquitate lectorum ſpero me hoc impetraturum, ut nullam cupiditatem meam ſuſpicentur, (ſuum enim cuique & tribuere & ſervare integrum diligenter curo, & nunquam non curavi) ſed ad fortuitum aliquem

caſum

casum & ad veritatis vim referant, quæ duos homines tantis temporum locorumque intervallis disiunctos in easdem sententias deduxerit. Ægre id quoque in Vrsino fero, quod quas profert emendationes codicis Herwagiani, illas ad nullius auctoritatem retulerit; notulis solummodo quibusdam adsperſit has breves voculas *Ex ingenio*, cæteras omnes auctoritate destitutas proiecit, dubios nos & incertos relinquens, cui codici illæ sint in acceptis referendæ. Relictum nihil nobis est, nisi ut suspicemur, eas ex eodem codice Tarraconensi expromtas esse, unde prolata sunt fragmenta legationum. Deinde vehementer dubito, solæne illæ notulæ, quibus hoc signum *Ex ingenio* adhæret, sint coniecturæ ingenii Vrsinini, an sint etiam in reliquis, quæ ab illo signo derelictæ sunt, notulis, nonnullæ ab eodem ingenio, non a codice manuscripto profectæ, id quod valde probabile mihi accidit.

Sed satis diu, & super etiam, in Vrsino hæsimus. Quare age tandem ad Casaubonum transeamus, qui traditam ab illo lampada suscepit, & ita Polybium ornavit, ut nemo alius magis. Vnam enim rei militaris peritiam si exceperis, reliqua, quæ in Polybii interprete esse debent, ingenii & doctrinæ præsidia omnia in uno Casaubono summa erant. Ecquis est tandem, cui excellentia laudum lateat, quæ ex divino illo ingenio exsplenduerunt, cum plurimæ, tum maximæ, & prædicatione mea longe maiores? Quid opus est, soli facem accendere? Ego vero, quod hominem ingenuum decet, hoc agam, ut nævos, quos mihi in operis huius Phidiaci excellentia deprehendisse videor, libere, aperteque demonstrem; quod non infectatione tanti nominis faciam, quod tantum est, ut eius claritatem nullius livoris nebulæ, nullius ætatis vetustas sint obscuraturæ; sed cum veritatis studio, quo teneor, tum reverentiæ, qua Casauboni nomen prosequor, hoc tribuam. Ineptos enim & plane ridiculos

ne nota quidem ulla dignos habeo, sed silentii condemnatione transmitto. Sed ad huius hominis iudicanda merita & studia Polybiana, tanquam ad regis alicuius adorandam purpuram, pudens & venerabundus accedam, deprecans ab æquo quoque veniam ausi, a quo levitatis & obtrectationis suspicionem & herois excellentia, & ætatis, quam nunc ago, sedatio excludit. ἵλεως δὲ καὶ ἥπιος ἡμῖν γενέσθω καὶ ὁ τῦ Διὸς Ἡρακλῆς, ut illo Libanii Orat. Morell. p. 659. in fine utar. Spectanda igitur est primo loco Casauboni in constituenda Polybii græca oratione fides, tum latinæ interpretationis ratio, cætera denique accessoria quædam ornamenta, cuiusmodi sunt lemmata, (quæ vulgo dicunt) & synopsis chronologica & index. Nam commentarios in Polybium ipsi non licuit absolvere. Sed de singulis his seorsim. Quamquam igitur & ingenio accerrimo instructus erat Casaubonus, & mirifica emendandi sagacitate, & græci sermonis rerumque vetustarum tanta peritia, quanta haud facile quisquam illa memoria fuit alius, quamquam suppetebant codices Polybii manu exarati, iisque opibus omnibus cum adventiciis, tum domesticis, præclare usus est ad eam emendandam & sarciendam dictionem Polybii, quæ in codicibus Hagenoënsi & Herwagiano circumferebatur mendosissima & multis locis lacunosa; fecit tamen operis magnitudo, ut in quibusdam conniveret atque dormitaret, & verum prætervideret, quod in ruderibus pravarum lectionum, tanquam seges in herba latebat, in aliis nimium securus & fidens Vrsini auctoritate, pravas lectiones civitate velut sua Polybiana donaret; bonis civibus vetustis, probis lectionibus, non in coloniam, sed in exilium plane ablegatis. Neque hoc possum satis mirari, cur Casaubonus, homo virtutis & ingenuitatis, quam ubique locorum præ se fert, studiosissimus, ab improbitate, cupiditate, arrogantia, fraude, plagio, alieniissimus, quippe cui, domesticis copiis affluenti, non opus esset aliena appetere, nusquam tamen, quod sciam, Fulvium

Vrsi-

Vrſinum, ne ſemel quidem, ſi bene memini, ne nomine quidem tenus, appellet, aut eo facem illam præferente, ſe per has tenebras aiat perreptaſſe, quam facem Caſaubono præluxiſſe in multis certo certius conſtat. Quæ cauſa ſit huius ἀνελευθερίας, me fateor non perſpicere. Quicquid eſt, illiberale facinus eſt & parum honeſtum. Accidit hoc quoque perincommode, ut, quæ Polybii oratio hodie a Caſaubono inde inter manus doctorum hominum verſatur iactaturque, nulla certa nitatur auctoritate vetuſtorum codicum, ſed in ſola Caſaubonini nominis dignitate conquieſcat; quod fundamentum ſane perquam lubricum & fluxum eſt. Gronovius enim, qui unus poſt Caſaubonum exſtitit Polybii editor, nil egit aliud, in græca quidem oratione, quam ut quam a Caſaubono traditam accepiſſet, eandem plane redderet atque propagaret, quod exemplum hodie ſequimur, & ſequi neceſſe habemus, propter ſæculi ſtultitiam, cui perſuaſum eſt, eam ipſam eſſe, neque aliam Polybii orationem, quam Caſaubonus iudicaſſet ei tribuendam. Si licuiſſet Caſaubono commentarios ſuos edere, operam videtur daturus fuiſſe, ut certo nobis conſtaret, quid quoque loco aut ingenio indulſiſſet, aut codicum manuſcriptorum, & quorum, auctoritati detuliſſet. Sed nunc ea norma nobis carendum eſt. Venio ad latinam Caſauboni interpretationem, de qua fateor me iudicem ſedere idoneum non poſſe: cum quod parum latine calleo, non ſatis quidem latine, ut ex æquo & vero conſtituere iudicium de Caſauboni latinitate queam. Sero adiicere animum ad latinæ linguæ culturam cœpi, quum mens iam occalluiſſet, & occupata ſtudiis eſſet aliis. Quod prævideo fore, alios, qui mirentur, cum audiant ex me inſcitiæ meæ confeſſionem, quibus viſus ſemper ſim nonnihil mundius, quam vulgo fieri ſoleat, latine ſcribere: alios, qui avide arreptam in meam contumeliam detorqueant meæ huius confeſſionis ingenuitatem, ut olim aliquando fuere, cum

Homerum negaſſem me πεπατηκέναι, qui totos greges iuvenum a ſe ſubornatos mihi immitterent, rogaturos illos, ut ſcholas ſibi Homericas aperirem, deridiculi cauſa. Tam lepidi ſunt, tam ſapiunt, noſtri Attici, homines emunctæ profecto naris. Sed eſto de mea latinitate, quod cuiusque erit, iudicium, defugio & eiuro perſonam iudicis in cauſa Caſauboninæ interpretationis, quam neque invidendis laudibus extollam, quod vulgo fieri ſolere novi ab illis, qui famam ſequuntur, non iudicium ſuum, quo carent; neque carpam: cum illa de cauſa, quam modo dixi, tum iſta, quod hanc interpretationem perquam raro inſpexi. Quantum tamen recordatio ſuggerit illius ſenſus, qui animum meum tum pepulit, cum locos quosdam huius interpretationis, quod raro evenit, examinandos & in conſilium adhibendos iudicarem, & quantum porro colligo ex recordatione aliorum a Caſaubono latine ſcriptorum, quæ quidem uſurpavi, ſuſpicor, hanc Polybianæ hiſtoriæ interpretationem a Caſaubono profectam, ſatis illam quidem & fidam & perſpicuam eſſe, nam ea de re dubitari vix poteſt, ſatis tamen latinam eſſe, ego equidem affirmare haud auſim. Accedo ad acceſſiones ornatus, quo a Caſaubono Polybius auctus eſt. Quæ ſunt primum ſummulæ, vel argumenti breves complexiones, fragmentis quibusque præpoſitæ; tum conſpectus rerum geſtarum a Polybio enarratarum brevi tabella concluſus & certis annorum velut areis deſcriptus: index denique rerum. De quibus ſingulis dicam breviter. Sæpenumero miratus etiam atque etiam ſum, quæ intemperiæ Caſaubonum egerint, hominem limati exquiſitique iudicii, ut infructuoſam, & ſupervacaneam, & ridiculam operam capeſſeret, lemmata, quæ vulgo appellant, conſcribendi, eaque græca. Nulla enim illa ſunt, neque in codice Herwagiano neque in Vrſinino; unde certo certius conſtat, ea a nemine alio, quam a Caſaubono, profecta eſſe. Latina illa ſolummodo de-

diſſet

disset argumenta, si omnino opus erat, & minutis literis, sed cui bono brevibus haud raro fragmentis indices præfigere, utroque sermone, typorum genere prægrandi, tam longos, ut ipsa pæne fragmenta magnitudine æquent & obruant. Libri molem per se sic satis grandem augent, nullo operæ pretio. Synopsis Chronologica egregium adminiculum est lectorum historiæ Polybianæ studiosorum, in qua fieri potest, ut insint nævi quidam & lapsus humanæ infirmitatis, sed eos paucos suspicor esse; iudicare illos denique non possum, chronologiæ veteris parum gnarus. Sed hoc debebat Gronovius curare, ut res gestæ, in illis fragmentis enarratæ, quæ Valesius dudum post Casaubonum in lucem protulit, suo quæque loco in illam Synopsin Chronologicam infererentur. Quod negotium quia ille omisit, immemor, ni fallor, & imprudens, (consulto enim præteriisse non videtur) datum sibi hoc putabunt, qui post erunt, Polybii editores, ut gerant, & defectum hunc sarciant. Indicem, quem Wechelana editio adiunctum habet, Amstelodamensis seu Gronoviana repetiit, ut a Casaubono profectum assentiar, tametsi omnes aiant, inducere animum non possum. Videtur Casaubonus eo usus compendio, quo hodienum utuntur, qui parva opera & brevi tempore magna stipendia librariorum institorum mereri student, ut operam indicis conficiendi adolescenti alicui demandaret; aut, si ipse eum confecit, necesse est, ut puer admodum fecerit, privatos in usus suos, nihil dum de edendo Polybio cogitans; tempore post, in ipsa Polybii editione, festinans & trepidans, rerum agendarum oppressus multitudine, & otio exclusus, eum indicem, quem refingere & emendare nequiret, potius servarit, quamvis mendosum, quam nullum daret. Vergit tamen animus in eam partem magis, ut indicem illum Casaubono prorsus abiudicem. Ita enim inscienter & infubide est consarcinatus, ut, quisquis eum procudit, necesse

sit, eum fuisse hominem omnium tardissimum, historiæque veteris ignorantissimum & ab omni elegantia alienissimum. Quo in indice emendando tametsi Gronovius miris modis suam deprædicat industriam, & incredibiles iactat a se toleratas molestias, facileque credo, nihil in ea deprædicatione vanitati datum esse; ut est tamen, vel sic recoctus ille index nihili est, macula præclari operis, cauda inutiliter & turpiter dependens, & plane novus est conscribendus ab homine veteris historiæ inprimis perito. Commentarios, quos instituit & inchoavit Casaubonus in Polybium, nil miror, absolutos non esse, neque etiam ægre fero, ne quid dissimulem. Ita sunt abnormes & inutiliter operosæ eorum rationes, ut desiderium eorum æquiore animo ferre queamus. Carendum nobis esse quorundam locorum Polybianorum enucleata expositione, cuiusmodi Casauboninæ solent esse expositiones, & lectionum quarundam certitudine, id enimvero paulo fero impatientius; cæteris, quæ accumulaturus erat, e copiis lectionis suæ Casaubonus de omnis ætatis militaribus institutis, ultro carebo; nam si exstarent etiam, ego equidem illis nil eram usurus. Ecquis tandem non eiusmodi silvam exhorrescat ingredi, quasi aliquam Hercyniam, quam non sexaginta diebus, sed ne anno quidem toto sit emensurus? Supersunt huius silvæ raræ quædam, velut in extimis angulis arbusculæ, in Adversariis Casauboninis, quæ Oxonii in Bodleiana asservantur, unde sarmenta quædam Io. Christophorus Wolf, vir egregius, & ad bene de literis merendum, quoad posset, natus, in Casaubonianis. Prodiit editio Casaubonina Polybii A. 1609. Parisiis in folio forma splendidissima, eodemque ipso anno, Francofurti apud Wechelos eadem forma ita recocta est, ut paginæ huius paginis illius, si bene memini, & versus versibus fideliter responderent. Mihi Wechelana tantum ad manus fuit.

Annis

Annis viginti quinque post eadem in urbe Parisina Polybium insigni locupletavit acceſſione Henricus Valeſius, vir ſummus, & Caſaubono plane par: quem Valeſium in paucis magni facio. Vt Fulvius Vrſinus Excerpta Legationum dederat, ſic Valeſius Excerpta de vitiis & virtutibus dedit Anno 1634. in forma quarta. Sunt hi duo tituli duo quidam, & ne illi quidem integri, magni operis a Conſtantino Porphyrogenneto, aut ab aliis, quibus ille id negotii dediſſe videtur, ex antiquorum hiſtoricorum flore excerpti & comportati, quod olim quinquaginta titulis conſtabat, quorum nomina collegit Fabricius Bibl. Gr. T. VI. p. 492. Quo e codice Valeſius hæc fragmenta protulit, quoniam eum codicem a Nicolao Peireſcio, nomine nobili & literarum ſtudioſiſſimo altore, accepiſſet, factum ex eo eſt, ut illa Excerpta vulgo Peireſciana uſurparentur. Qua in re cum nil ornatum Peireſcium, tum magna læſum iniuria Valeſium exiſtimo. Cur dignior Valeſius Vrſino erat, qui tam inſignem iniuriam auferret? Cur excerpta Vrſinina ſeu legationum non item Auguſtinina appellitamus? Aut vehementer fallor, aut in appellandis eiusmodi fragmentis, quum res ipſa nomen aliud convenientius non ſuppeditat, honor appellationis non domino codicis, ſed illi debetur, a quo vitam atque celebritatem & ingenii lucem accepit. Codicem enim monumenta quædam egregia priſci ævi ſervantem in poteſtate habere, quæ magna, quæ propria tandem laus erit? Signum ex auro factum ex artificis, qui ſculpſit, nomine appellatur, non e nautæ, qui aurum e Braſilia pervexit, non mercatoris, qui aurum vendidit, non domini, qui faciendum locavit, & nunc ſecum habet. De ornamentis, quæ Valeſius in Polybium contulit, quid dicam, in quibus nihil eſt, quod non ex aſſe mihi placeat; ut optem, ab eo totum Polybium ita editum eſſe. Commentarii præſentim me tenent, in quibus nihil eſt alienum, nihil ſuperfluum,

nihil tralaticium, omnia exquisita, scita, inventu rara, quæ a nemine alio, quam a Valesio, exspectes & nanciscaris; in brevitate concinna & velut tornata, docet lectorem, quæ ad intelligendum auctorem scire debet.

Conquievit ab eo tempore Polybius usque ad Annum 1670. quo & in Germania Bœclerus, & in Batavis Iacobus Gronovius, ad eum ornandum consurrexerunt. De illo prius agam, tametsi epistolæ, qua libellum suum Io. Capellano inscripsit & misit, diem Novembris 20. anni; quem dixi, Iacobus Gronovius autem epistolæ, qua Polybium suum patri Io. Friderico consecravit, subscripsit Cal. Martias eiusdem anni, ut Gronovianus Polybius Lectiones Bœcleri Polybianas octo mensibus anteverterit. Bœcler etiam editionem illam Gronovianam obiter commemorat, ut sibi notam. Sed prior Bœclerus de edendo Polybio cogitasse videtur, quam Gronovius, tum minor quoque eius opella est, ut breviore cum notatione transmitti queat. Cum frigeret opusculum Bœcleri, novo titulo id librarii cupiditas amicivit, cui annus 1681. inscriptus est. Sed lectiones illæ Polybianæ non nisi semel sunt typis excusæ A. 1670. unde emendari velim errorem illum, in quem illa fraus me coniecit, cum aliquo loco meatum Animadversionum mirarer, cur Bœcler nusquam Gronovianam editionem Polybii commemoraret. Lectiones Polybianas inscripsit Bœclerus opusculum suum, quod nihil pæne contineret, quam lectiones a vulgata Wechelana discrepantes e codice reipubl. Augustanæ excerptas. Rogaverat enim eius usum atque impetraverat, quod decrevisset, editionem Casauboniam vel Wechelanam Polybii eadem forma maiori recoquere, cum excerptis Valesianis & fragmentis diligentius conquisitis, & commentariis Casauboni inchoatis, & notis quibusdam ad rem militarem pertinentibus. (ipsa reddidi Bœcleri verba e p. 178.) Dimiserat etiam

(ut

(ut pergit ipſe narrare) Argentorato ſpecimen aliquot foliorum prorſus ad exemplum modo laudatum expreſſorum. Sed exitum res non habuit. Interea prodiit editio Gronoviana, quæ res Bœclerum permovit, ut copiolas ſuas, quas conſcripſiſſet ad Polybium ornandum, (nam omnes omnino, quæ ſuppeterent, eduxiſſe videtur) in aciem educeret. Sed poterat opera illa ſuperſedere. Contemnendæ ſunt illæ copiæ, & nullius pæne uſus. De ſuo enim plane nihil dedit, neque erat Bœcler Polybio par edendo; & quicquid lectionum protulit, id omne fere dudum in codice Hagenoënſi & Herwagiano maxime, fuerat prolatum, ut plane nihil novum protulerit. Codex enim ille Auguſtanus dudum fuerat a Xyſto Betuleio, Rectore ludi literarii Auguſtani, cum illo codice, quem Herwagius ad ſuam editionem adhibuerat, ſeu cum Mendoziano, collatus, & ex hoc ſuppletus, deinde Baſileam miſſus, ut Wolf. Muſculus eo ad concinnandam ſuam verſionem latinam uteretur. (v. Lect. Polyb. Bœcl. p. 174.) Ipſæ variantes lectiones a Bœclero inde repetitæ cum in ſe non ſunt graviſſimæ fructuoſiſſimæque, tum dudum ante vulgatæ proſtabant, & in omnium manibus verſabantur, magna denique cum ſupinitate excerptæ a Bœclero ſunt, nullis pæne locis indicatis, qui ſedes varietatis cuiusque eſſent, nullis iudiciis lectionum adſperſis, verbo, nullo ſale, nulla elegantia, ut facile conſtet, quid de Bœclerana Polybii editione fuiſſet exſpectandum, ſi ſucceſſum habuiſſet. Quid enim de eo ſperes, qui, cuius auctoris editionem receperit, eius ne fortunas quidem codicum editionumque teneat, careat editionibus principibus, unde quæque ducta ſit, ignoret, qui codex uſurpatus iam ſit, qui minus, quod cuiusque codicis pretium, neſciat. Turpis eſt & pudenda eiusmodi ſocordia.

Multo elegantior & exquiſitior atque fructuoſior eſt opera Polybio a Iacobo Gronovio navata, qui non ſolummodo,

modo, quicquid opis conquirere posset, conquisivit, quicquid copiarum conscribere, conscripsit, e libris editis pariter atque schedis manu exaratis, & ex ingenio denique suo, iuvenili quidem illo tum, sed magna iam promittente, & haud scio, an præstante etiam maiora, quam postmodum præstitit. Nam tametsi Gronovius in Polybio tyrocinium suarum literarum ponebat, ut videretur in dolio figlinam discere velle, ego tamen is sum, qui de Gronovii hac opera Polybiana sic statuam, quicquid commentationum ad græcos auctores a Gronovio sit postmodum profectum, quod a me quidem sit oculis usurpatum, usuque cognitum & perspectum, id huic operæ Polybianæ aut secundum esse, aut certo non multo superius. Vsu venit interdum, ut quæ ingenia in pueris spem de se maximam fecissent, & fructus nobilissimos protulissent, illa, ætate matureſcente, paulatim degenerent, & a se desciscant, spemque suam frustrentur. Id quod in Iacobo quoque pæne videtur evenisse. Sed & adventitiis ornamentis commendabilis est hæc editio, quibus superiori præstat. Accesserunt enim hic fragmenta Valesiana, cum Valesii ad ea annotationibus, tum Merici Casauboni notulæ ad quinque primos libros Polybii, qui quanquam magnis intervallis a divinitate paterni abest ingenii, non tamen plane contemnenda neque aliena loquitur, sed sæpe audiendus est, & magno inprimis eo beneficio sibi nos obligavit, quod patris, Isaaci, coniecturas de Polybianæ orationis emendatione, quas ille sæpe in latina interpretatione secutus est, ex eius schedis protulit. Excipiunt F. Vrsini notæ ad Excerpta legationum. Sed cur emendationes eiusdem ad codicem Herwagianum omisit Gronovius? Cur, cum Vrsini præfationem ad Cardinalem Granvellanum, non illam spernendam quidem, sed neque rursus plane necessariam & Valesianæ multis partibus inferiorem, redderet, nil curavit, Henrici Valesii perdoctam ad Excerpta sua præfationem reddere,

dere, tot scitis, tot exquisitis animadversionibus refertam, ut sunt omnia Valesiana, ut, qui Polybii & græcarum omnino literarum studio teneantur, eorum quam plurimum interfit eam legere. Cur fragmentorum ab Vrsino Polybio imputatorum quædam omiserit, id quærere nil attinet, & suspicari in promtu est. Intelligebat enim, ea Polybii non esse. Est sane magna in his cautio adhibenda, in quibus labi perquam facile est: & lapsum sæpius Vrsinum docuit Valesius in illa eadem præfatione. Non satis confidi potest, quæ cuiusque auctoris fragmenta sint in eiusmodi Collectaneis, quibus magna dominatur confusio & permutatio nominum, ut in Stobæo. Sed ad laudes operæ Gronovianæ redeo, in quibus hæc quoque est, quod diligentius conquisita sint Polybii fragmenta, quam ante factum esset. Probanda quoque Gronovii industria in corrigendis & demonstrandis interpretationis Casaubonianæ labeculis, si quid, ut par est accidere in opere tam gravi & tam longo, vir summus aut festinans, aut calami aut memoriæ errore omisisset, aut secius exarasset. Optandum erat, ut hanc quoque operam dedisset Gronovius, ut fragmenta legationum & Valesiana in unum consequentem ordinem construeret, qui, quantum eius fieri ex sola coniectura potest, proxime accederet ad illum primigenium, quem olim in libris adhuc integris obtinebant; qui ordo haud raro satis est dilucidus atque insignis. Erat illa ratio non parum lucis rebus ipsis illatura, memoriamque rerum narratarum altius animo infixura.

Quæ secundum Gronovium superiori & hoc maxime sæculo ad ornandum Polybium diligentia virorum doctorum & elegantium contulit, nihil horum omnium licuit nobis oculis usurpare. Quare de his dicere supersedebo, quæ nostri homines melius tenent, ut rerum illi vetustarum paulo minus studiosi, ita earum, quæ hodie geruntur in rep. literaria, diligentiores; contra atque ego sum.

Neque

Neque dubito, his de rebus abunde dictum esse in præfatione ad Polybium germanicum annis aliquot ante editum; ut nihil superfit, quam ut de mearum ad Polybium animadversionum ratione brevibus exponam.

Operam itaque id maxime dedi, ut e primis quarumque particularum editionibus, ut Hagenoënsi, in primis quinque libris, Herwagiana, in eclogis duodecim proximorum librorum, in excerptis Vrsini, eruerem veras lectiones, easque approbarem, aut ubi ab hoc defererer præsidio, probabili coniectura mendas vulgarium librorum eluerem, tum ut mentem auctoris obscuram expositione declararem, denique, ut vim verborum græcorum, si quod occurreret abstrusius, aut ab usu remotius, & Polybio proprium, paulo etiam operosius enuclearem. In quo vereor, ne sint, quibus μετρακιώδης & insolentius me gessisse videar. Quod eorum iudicium tantum abest, ut mirer, ut ipse pæne sim probaturus. Personam enim ipse mihi ultro imposui alienissimam ab ingenio meo. Sed urebat me quorundam contumelia, qui meis ad græcos auctores animadversionibus ieiunitatem exprobrarant; quos ut ulciscerer, repente me cepit impetus, exempla dictionum græcarum ex indicibus, quibus instructus essem, coacervandi, & dictionum græcarum vim, rationemque & natales veluti demonstrandi, sed subito resedit rursus, id quod necesse erat fieri, ille impetus, non a natura insitus, sed ex tempore natus. Cum sesqui mensem fere hanc febrim tolerassem, cœpit eius me pœnitere, redii ad sanam mentem, hoc est, ad illam mihi cognatam & adamatam humilitatem, atque siccitatem & maciem; postquam id consecutus eram, quod volebam, ut illis censoribus vitio creatis planum facerem, si quis, qui græce quidem sciat, bonis & locupletibus instructus sit indicibus græcorum auctorum, ei multo esse factu facillimum, ut farragines disputationum de verbis conferat, & materiam lexicis dignam comportet; multo-

que

que citius atque multo facilius ingentia eiusmodi commentariorum volumina conscribi, quam exiguos libellos criticarum, quas appellant animadversionum. Paucorum hoc est, illud multis datum, ingenium his dominatur, illis in industria omnia sunt. Centeni centones consarcinent Burmannianos, sed Casauboninas, aut Valesianas, aut, si recentiora exempla volumus, Bentleianis & Hemsterhusianis similes emendationes, easque numero multas, vix centesimus quisque pariat. In illo genere assiduitas quædam enotandi & in adversaria conferendi, ingeniumque aliquod philosophicum, quod appellant, cernitur, in rebus confusis disponendis, sedulum & solers, quod ingenium sæpe tardioribus etiam inest. Sed sagacitas critica, rarum naturæ donum, assiduitate parari nequit. Cum igitur, quod dicebam, mensem unum & ultra, illo mirifico paroxysmo laborassem, ut disputationes conscriberem, lexico græco, quam huic animadversionum generi convenientiores, cepit me rei insuetæ & ingratæ, ipsique mihi despectæ atque derisæ, tædium; & redii ad naturam meam. Habetis causam, cur ad librum Polybii secundum & tertium disputationes de dictionibus græcis paulo spissiores attulerim; in reliquis, ab aura illa abterrana desertus, sim adstrictior & propositi tenacior atque constantior.

Declarando Polybio partem solummodo quandam meam conferre libuit, non omnia exsequi munia, quæ aut poteram aut debebam. Sciens enim volensque nonnulla præterii, quæ si professus Polybii editor transmittat, vix ille reprehensionem effugiat. In quibus maximum hoc est, qui lectionis cuiusque auctor sit, quæ fides, constituere; tum auctores alios utriusque linguæ, qui Polybio usi sunt, ad eum exigere, Plutarchi, ut hoc utar, vitas Arati & Philopoemenis, et Livii imitationes Polybianas; post, videre, num insint Polybio dialecti Macedonicæ, aut Alexandrinæ, vestigia, et num a versione

τῶν LXX possit lucem accipere. Meminerint quoque locos quinque primorum librorum in fragmentis recurrentes, qui non pauci sunt, inter se comparare, & mutuo emendare. Sed supereſt magnus labor, & haud scio, an humano maior ingenio, Chronologiam Polybianæ historiæ, a Casaubono inchoatam magis, quam perfectam emendandi & rationes temporum, in quibus narratio Polybiana versatur, constituendi; quod effici vix posse videtur per sceleratorum hominum stultitiam, qui artus Polybii ita lacerarunt, & dissiparunt, et permiscuerunt, ut pæne nihil agnoscas. Sed hæc & alia huius generis fructuosa & necessaria curabit ille præstare, qui Polybium nova editione reddet. Mihi satis est, pro virili mea, si non multum, aliquid tamen ad decus Polybii non plane pœnitendum contulisse. Ita bene vale, Lector æque.

LEXICON
POLYBIANVM.

Primus numerus Librum indicat, alter Caput, tertius sectionem vel versum capitis. Litera n indicat Notam vel Adnotationem, ubi de verbo vel phrasi uberius exponitur. Fr. hist. *indicat fragmenta historica, et* Fr. gr. *fragmenta grammatica, quæ sub initium Tomi quinti collecta exhibentur.*

A.

Ἄβακιον, τὸ, abacus, tabula calculatoria. *οἱ ἐν τοῖς βασιλείοις παραπλήσιοί εἰσι ταῖς ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψήφοις*, 5, 26, 13.

Ἀβασάνιστος, intentatus. *μηδὲν ἀβασάνιστον μηδ' ἀπέραντον ἀπολιπεῖν*, 4, 75, 3.

Ἄβατος. 1) *locus*, quem adire vel ingredi non licet. *οἷς ἄβατος ἦν ἡ θρέψασα*. 13, 6, 4. *τὸ τοῦ Διὸς ἄβατον sc. ἱερὸν*, 16, 12, 7. (*opp.* ἔμβατος.) 2) *fluvius*, qui vado transiri nequit, 1, 75, 5. 2, 32, 10. 4, 70, 7. 5, 22, 2. 16, 7, 7.

Ἀβέβαιος. *τὸ ἀβέβαιον καὶ δυσφύλακτον τῆς τύχης*, 15, 34, 2.

Ἀβεβαιότης. *τὴν ἀθεσίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀβεβαιότητα*, *Fr. gr.* 6. *nisi posterius vocab. interpretationis causa adjectum est a grammatico.*

Ἀβλαβής. 1) *passive*; illæsus. *τὴν Λιβύην εἰς τέλος ἀβλαβῆ διαμένουσαν*, 1, 20, 7. *ἀβλαβῆ τὴν πατρίδα ἀπολαβεῖν*, 2, 61, 10. *Adde* 7, 8, 7. *&c.* 2) *active*; *ἀβλαβῆ τὴν ἵππον αὐτοῖς ἐσομένην*, nihil eis nocituram equitatum; 9, 4, 2. *ἀβλαβέστερος*, cum minori damno & periculo conjunctus; 1, 35, 7.

Ἀβλεπτεῖν. *ἀβλεπτοῦντες*, oculos claudentes, conniventes. *Fr. hist.* 45. *ἀβλεπτοῦντες τὸ πρέπον*, decorum non respicientes, honesti rationem non habentes; 30, 6, 4.

Ἀβλεπτήματα, peccata, *Fr. gr.* 1.

Ἀβοήθητος πληγή, *ἀβοήθητον ἕλκος, κακὸν, vulnus, ulcus, malum* insanabile, cui adferri nequit remedium; 16, 4, 12. 1, 81, 5. 14, 4, 6.

Ἀβουλία, imprudentia, 1, 31, 1. 1, 37, 6. 11, 2, 7. 30, 9, 21.

Ἀβούλως, inconsiderate, 1, 11, 5.

Ἀγαθός. 1) ἀγαθοὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις, amant, solent *judicare*, 21, 5, 6. *nisi ita intelligendum*, non sunt habiles ad judicandum ex eo quod rationi est consentaneum, sed tantum ex eventu. 2) ἐπ' ἀγαθῷ. ἐπ' ἀγαθῷ πᾶσι γενόμενος, omnibus utilem se praestans, omnium commodis prospiciens; 6, 2, 15. πολλὰ περὶ Ῥωμαίων εἰπὼν ἐπ' ἀγαθῷ, de Romanis in bonam partem verba fecit, multa in eorum laudem dixit; 27, 6, 13. τῆς ἐπ' ἀγαθῷ μνήμης ἄξιος, 6, 39, 2. τὴν ἐπ' ἀγαθῷ μνήμην ποιεῖσθαί τινος, virtutis laude aliquem prosequi; 16, 40, 7. *Sic* ἡ ἐπ' ἀγαθῷ μνήμη 2, 61, 6. *non solum est* mentio honorifica *obiter facta, sed ubi* ex professo laudem alicujus celebrat *scriptor*, & lectores attentos reddit ad praeclare facta.

Ἀγαμαι. ἀγασθῆναι τὴν μεγαλοψυχίαν, 18, 24, 5. ἐν οἷς ἀγασθὲν τὸ πλῆθος αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν, 40, 8, 11. *Valesius*, ἐν οἷς vertens *cujus rei causa*, ἐφ' οἷς *in animo habuerat. Verba* ἐν οἷς *ad* προαίρεσιν *referenda*; multitudo admirans, laudans studium ejus quod his rebus ille testatum fecerat.

Ἀγανακτεῖν. ἀγανακτῶν *perperam editum erat* 3, 80, 4. *pro* ἀγωνιῶν.

Ἀγγελία, nuncius, 3, 61, 8. ἀγγελίαν *mendose dabant mssti* 11, 2, 7. *pro* ἀγεννίαν.

Ἄγγελος. οὐχ οἷον παρακλήσεως, ἀλλ' ἀγγέλου μόνον ἐδεήθησαν: 1, 72, 4.

Ἄγειν. 1) ducere, agere *praedam vel commeatum, praesertim pecora; sive* advehendo aut adigendo, *ut* ἄγοντες καὶ φέροντες συνεχῶς τὰς ἀγοράς. 1, 18, 5. *sive* abigendo & avehendo, *ut* ἄγειν καὶ φέρειν τὰ τῶν πέλας. 4, 27, 2. ὅσα δυνατὸν ἦν ἄγειν καὶ φέρειν, 5, 13, 1. ὥστε μήτε ἄγειν μήτε φέρειν δύνασθαι τὸ στρατόπεδον τὰς ὠφελείας, 3, 86, 10.

2) ducere, adducere aliquem, veluti *in summum periculum*, εἰς ὁλοσχερῆ κίνδυνον ἄγειν τινα, 2, 67, 2. vinctum ducere, *nude* ἄγειν, 15, 32, 5. in servitutem redigere, ἄγειν ὑπὸ τὸν ζυγὸν, 4, 82, 2.

3) *speciatim*, ducere milites adv. hostem, signa inferre, *& neutraliter*, progredi; *v. c.* κατὰ πρόσωπον ἄγειν τοῖς πολεμίοις, a fronte signa inferre, 11, 14, 6. *& similia saepius. Eodem pertinet* 29, 9, 8. καλῶς ποιοῦντας τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τρεῖς ἄγειν καὶ τέτταρας μυριάδας ἀνδρῶν μαχίμων, Achaeos absque suo incommodo triginta quin & quadraginta armatorum millia adversus hostem ducere; *nisi ibi cum Reiskio interpretari velis* aestimari posse ad XXX vel XL millia.

4) *Ad*

4) *Ad mentis operationes aut animi adfectiones varie transfertur verbum.* ὑπὸ τὴν ὄψιν ἄγειν, ob oculos ponere, 29, 8, 8, *& ſæpius alias.* εἰς μνήμην ἄγειν τινὶ, 2, 35, 5 *& 7.* εἰς ἀληθινὰς ἐννοίας ἄγειν τοὺς ἐντυγχάνοντας ὑπὲρ τούτου, 1, 15, 13. εἰς ἐπίστασιν ἄγειν τινα περί τινος, aliquem attentum reddere ad aliquid, 2, 56, 6. *n.* 9, 22, 7. *n.* 10, 40, 4. 28, 3, 6. εἰς μέγαν Φόβον ἄγειν τινὰ περί τινος, 3, 2, 2. ἀγόμενοι ἐπὶ τὰς ἁρπαγὰς, incitati, cupiditate prædæ adducti, 4, 3, 3.

5) *Paulo rariori uſu, pro* ἐκδέχεσθαι, interpretari, accipere; *ut,* εἰς ἐθελοκάκησιν ἄγειν τι, interpretari aliquid tamquam de induſtria peccatum & inſidioſo conſilio male geſtum, 27, 13, 13.

6) agere, *ſicut dicimus* agere vitam, otium, dies feſtos, *& ſimilia; item* uti, *ut* tali uti inſtituto. ἡσυχίαν *vel* τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, 3, 60, 12. 4, 3, 2. *cf.* ἡσυχία. τὴν εἰρήνην ἄγειν, 16, 34, 4. 17, 1, 11. ἑορτὴν ἄγειν, 8, 37, 1. ἀγῶνας ἄγειν καὶ πανηγύρεις, 16. 23, 7. ἑλινύας ἄγειν, ferias, dies feſtos agere, 21, 1, 1. οὕτως ἦγε τοὺς χρόνους τὸ τῶν Αχαιῶν ἔθνος, ita gens Achæorum tempora putabat. 5, 1, 1. ἄγειν ἐκέλευε τὴν ἀγωγὴν, ἣν καὶ νῦν ἄγουσι, idem inſtitutum porro tenere juſſit quod nunc tenerent, 26, 2, 9. 25, 9, 4. τὴν αὐτὴν αἵρεσιν ἦγον ἐκεῖνοι, idem inſtitutum atque ille tenebant, eamdem ſectam ſequebantur. 27, 13, 13. *Præteritum activ.* ἦχα, 3, 111, 3. *n.* 9, 22, 7. *n. ubi perperam vulgo* εἶχε *legebatur, quæ verba paſſim inter ſe a librariis permutata ſunt.* cf. ἔχω. *Alibi tamen etiam præteritum* ἀγήοχα. *formavit Polybius; certe compoſitum verbum* ἐξαγηοχένα *habemus* 24, 3, 1.

Ἀγεληδὸν, gregatim, 34, 2, 14.

Ἀγένεια, *vide* Ἀγεννία.

Ἀγενὴς *&* ἀγεννὴς, ignobilis, parum generoſus, parum e dignitate, *& de homine,* ignavus. *In ſcripturam cum duplicata litera νν plerumque conſentiunt codices, certe in quinque prioribus Polybii libris, quorum exemplaria ſunt vetuſtiora.* οὐκ ἀγεννὴς πρᾶξιν, 5, 111, 3. τὸ ἀγεννὲς καὶ γυναικῶδες τῆς αἱρέσεως, 2, 56, 9. ἀπρεπὲς καὶ ἀγεννὲς, 3, 112, 9. ἧς ἀγεννεστέραν Φωνὴν οὐ ῥᾴδιον εἰπεῖν, 30, 16, 4. εἴημεν ἀγενέστατοι πάντων, 15, 10, 5. *quo loco, æquabilitatis cauſſa ſcripturæ, teneri potuerat* ἀγεννέστατοι, *quod ediderat Caſaub. quamvis ibi ſimplici litera ν utantur codices mssti.*

Ἀγεννία, ignobilitas, degener & puſillus animus, ignavia, 30, 9, 1 *&* 19. 30, 6, 8. 39, 2, 10. *Hoc vocabulum Polybio reſtituimus* 11, 2, 7. *ubi in* ἀγγελία *detortum*

erat a librariis. Pariter pro ἀγένειαν, 5, 83, 13. *ex melioribus libris reſtituendum* ἀγεννίαν; *quam formam vocis, diſerte etiam a Suida commendatam, immerito damnavit H. Stephanus in Indice Theſauri Linguæ græcæ. Vide Adnot. ad* 5, 83, 13.

[2]Ἀγεννῶς καὶ ποικίλως χρώμενοι τοῖς πράγμασι, parum generoſe & parum conſtanter, 4, 30, 7. ἀγεννῶς καὶ νωθρῶς, 3, 90, 6.

[3]Ἀγερωχία, inſolentia, arrogantia, ſuperbia. 10, 35, 8.

[3]Ἀγερώχως καὶ λίαν ὑπερηφάνως, 2, 8, 7. ἀγερωχότερον αὐτοῖς ἀπήντα. 18, 17, 3.

[2]Ἄγημα, 5, 25, 1. 5, 65, 1. 31, 3, 8. *Confer Indic. hiſtor. in* Agema.

[3]Ἀγκιστρώδης ἐπιδορατὶς, hamatum ferrum haſtæ. 34, 3, 5.

[3]Ἀγκιστρωτὸν βέλος, 6, 23, 10.

[3]Ἀγκύλη, ἡ, lorum, amentum, 27, 9, 6.

[3]Ἀγνοεῖν. 1) errare, in errore verſari, 3, 26, 7. 3, 32, 1. 3, 38, 3. 3, 81, 1. 4, 74, 3. κατ' ἀμφότερα ἀγνοεῖν μοι δοκοῦσι. 6, 3, 7. 18, 21, 7. ἀγνοεῖν τοῖς ὅλοις πράγμασι, re falli, toto cœlo aberrare, 18, 19, 6. 2) ignorantia labi, per errorem peccare, & *nude*, peccare. Sic οἱ ἠγνοηκότες, errore lapſi, 1, 67, 5. & ἀγνοεῖν, 15, 19, 3. *n.* πολεμεῖν τοῖς ἀγνοήσασι, bellum gerere cum eis qui peccarunt, qui deliquerunt, 5, 11, 5. *n.* τὰ ἠγνοημένα, errata, peccata, 38, 1, 5.

[3]Ἄγνοια, ἡ, error, imprudentia, ſtultitia; peccatum, delictum, *præſertim* errore & per imprudentiam commiſſum; 1, 68, 1. 2, 7, 12. *n.* 2, 58, 13. 3, 16, 4. 4, 36, 3 & 9. 29, 7, 2. 31, 7, 9. Sic τῶν μὲν τὰς ἀγνοίας ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐνδεχόμενος *vel* ἐκδεχόμενος, aliorum leviora delicta, per imprudentiam commiſſa, iniqua interpretatione graviora faciens, 5, 41, 3, ἀπερείδεσθαι τὴν ἄγνοιαν ἐπὶ τοὺς αἰτίους τῆς ἁμαρτίας, erroris culpam in auctores delicti conferre, 38, 1, 5. *Nonnumquam tamen de* graviori culpa & deliberato crimine *uſurpatur idem vocab. veluti* 27, 2, 2. 38, 2, 12. 38, 3, 6. *Sic Apellis* ἄγνοια 5, 1, 8. *nimis leniter vertitur* error; *ac videri poterat* culpa & ſcelus *dici, niſi ex collato loco* 4, 87, 10. *intelligeretur, dicere Polybium voluiſſe* ſtultitiam *hominis, qui ſibi perſuaſerat, ſe invito Arato Achæos in ſervitutem redigere poſſe.*

[3]Ἀγνωμόνως ποιεῖν κατά τινος, ingrate facere adverſus aliquem. 25, 2, 2. (*i. q.* ἀχαρίστως, 25, 1, 10.)

[3]Ἀγνώμων. 1) ingratus, beneficii nullum ſenſum habens. ἐπείπερ οὕτως ἀχαρίστους ὑμᾶς ὁ βασιλεὺς καὶ λίαν ἀγνώμονας εὑρίσκει, 4, 85, 3. 2) ſtolidus. ἀλλὰ τοῦτό γε ἐστὶ πάντων ἀγνωμονέστατον, omnium ſtolidiſſimum,

18,

18, 20, 6. *τοῖς ἀγνώμοσι olim ex uno codice perperam editum erat* 5, 11, 5. *pro τοῖς ἀγνοήσασι.*

Ἀγνωσία. *διὰ τὴν ἀγνωσίαν τῆς ἐκτὸς θαλάττης*, quoniam ignotum, non satis cognitum est mare exterius, 16, 29, 12.

Ἀγορὰ, ἡ, 1) forum. *οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς βάναυσοι*, 1, 40, 9.

2) concio. *Apud Achæos ἡ ἀγορὰ* 28, 7, 3. *&* 29, 9, 5. *erat* genus *συνόδου vel* concilii, in quo (præter Archontes, *id est* summos magistratus) conveniebat sola *βουλὴ*, (*id est* senatores a civitatibus delegati;) *& distinguitur a τῇ συγκλήτῳ, ad quam conveniebant quicumque vellent Achæorum, qui triginta annis essent majores;* 28, 9, 5 *sq. coll. c.* 8, 8. *Itaque οἱ πολλοὶ, quorum fit mentio* 29, 9, 5. *& ὁ ὄχλος & τὸ πλῆθος* 28, 7, 4 *&* 14. *versusque* 29, 8, 9. *non sunt privati cives Achæi, sed τῆς βουλῆς membra; nisi τὸ πλῆθος & τὸν ὄχλον intelligere malimus de corona populi concilium circumstantis, qui voluntatem suam sive adplausu sive murmure significabat. In ἀγορᾷ* 28, 7. *agebatur de honoribus Eumenis restituendis: sed de auxilio ferendo decretum ἐν ἀγορᾷ fieri vetabant leges;* 29, 9, 5.

3) *ἀγοραὶ*, omne genus commeatus; *latius patet quam ἡ σιταρχία, vide* 1, 52, 5. *& comprehendit τὴν τροφὴν καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτήδεια*, 1, 82, 6. 28, 10, 5. *τὰς τῶν ἐπιτηδείων ἀγορὰς ἐκπέμπειν δαψιλεῖς*, 1, 68, 5. *ἄγειν καὶ φέρειν τὰς ἀγορὰς*, omne genus commeatuum advehere & adferre, 1, 18, 5. *ἀγορὰς παράγειν*, 3, 75, 6. *τὰς ἀγορὰς κομίζειν τοῖς στρατοπέδοις*, 1, 39, 8. *παρακομίζειν*, 1, 52, 5. 1, 82, 6.

Ἀγοράζειν τὰς ἐπόδους παρὰ τῶν τιμητῶν, locationes redimere a censoribus, 6, 17, 4. *οἱ ἠγορακότες, ibid.*

Ἀγορανομία, ædilitas, 10, 4, 1.

Ἀγορανόμος, ædilis, 10, 4, 6. 10, 5, 3. *τὸ τῶν ἀγορανόμων ταμιεῖον*, 3, 26, 1.

Ἄγρα, ἡ, venatio, præda, captura. *ὡς ἂν εἰς ἄγραν ἥκοντες τοιαύτην, εἰς ἣν οὐδεὶς οὐδέποτε πολέμιον ἤξειν ἤλπιζε*, ad eas opes deprædandas *&c.* 9, 6, 9.

Ἄγριος τύραννος, ferus tyrannus, 4, 77, 4. *αἶξ ἄγριος*, 12, 3, 9. *πρόβατον ἄγριον, ibid. αἶγες ἀγρίαι*, 12, 3, 8. *ζῶα ἄγρια*, 12, 4, 1.

Ἀγριότης, feritas, efferati mores. 4, 20, 2. 4, 21. 11. 9, 24, 4.

Ἀγρωστις, graminis genus, 34, 10, 3 *sq.*

Ἀγύρτης ἄνθρωπος, 12, 9, 5.

Ἀγχίαλος, *ex Homero adfertur*, 34, 4, 2.

Ἀγχιβαθής. *ἀγχιβαθῆ*, profunda loca, 4, 41, 6. — „*Vox Homerica (ait Ernesti)* ex Od. *ε.* 413. *quæ tamen non de omni profunditate maris*

dicitur, ſed de ea quæ eſt ſtatim ad litus, ſcopulum &c."

Ἀγχίνοια, conſilii prudentia, ingenii acumen. 5, 10, 4. 8, 36, 10. 32, 23, 4. αὐλικὴ ἀγχ. aulica calliditas. 15, 34, 4.

Ἀγχίνους, callidus, 25, 8, 1. σκεῦος ἀγχίνουν, 15, 25, 1.

Ἀγχόνη. διὰ τῆς ἀγχόνης ἀπόλλυσθαι, ſuſpendio vitam finire, 12, 16, 1.

Ἀγωγεύς, lorum quo trahitur vel adligatur equus. 3, 43, 4. *Fr. hiſt.* 13.

Ἀγωγή. 1) adductio rei ad judicem vindiciarum cauſſa, vindiciæ. 12, 16, 4 *ſqq. n.*

2) inſtitutio, diſciplina. 10, 24, 2 *ſq.* ἀγωγὴ παιδικὴ, νεωτερικὴ, 10, 24, 6 *ſq.* Λακωνικὴ, 1, 32, 1. ἡ ἐκ παίδων ἀγωγὴ, 6, 2, 13. δημοτικῆς ἀγωγῆς τετευχὼς, 25, 8, 1. *Conf.* ἀναγωγή.

3) ἀγωγὴ τῶν πραγμάτων, adminiſtratio rerum, 3, 8, 5. 3, 86, 7. τῆς πολιτείας, 25, 9, 4. ἀγωγὴ τοῦ βίου, inſtitutio vitæ, inſtitutum, 4, 74, 1 & 4. Ἑλληνικὴ ἀγωγὴ, mos, inſtitutum Græcorum, 18, 1, 2. *ubi tamen poterat etiam* diſciplina *verti, quoniam de parte quadam agitur diſciplinæ militaris.* ἄγειν τὴν ἀγωγὴν ἣν καὶ νῦν ἄγουσι, idem inſtitutum perſequi, quod nunc teneant. 26, 2, 9.

4) *neſcio utrum pro* διαγωγὴ, oblectatio, *accipiatur, an peculiarem uſum habeat hoc vocab. ubi* de conviviis *agitur, ut* 4, 20, 10. τὰς ἀγωγὰς τὰς ἐν ταῖς συνουσίαις οὐχ οὕτω ποιοῦνται διὰ τῶν ἐπεισάκτων ἀκροαμάτων, ὡς δι' αὐτῶν &c. (*vide Adnot.*) *Cui loco parum lucis adfundit ille* 15, 29, 7. κατὰ τὴν εἰθισμένην ἀγωγὴν ἐπετέλει τὴν συνουσίαν, *ubi quamquam pariter de convivio agitur, tamen* ἡ ἐθισμένη ἀγωγὴ *nil aliud eſt, niſi* conſuetus mos, conſuetum inſtitutum.

Ἀγὼν, ὁ. 1) *de* prælio, *perſæpe; veluti* ναυικὸς ἀγὼν, 10, 31, 2. οἱ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνες, 2, 35, 7. συστάντος ἀγῶνος, 1, 27, 11. χωρὶς τῶν λοιπῶν ἀγώνων, 1, 63, 5. 2) *de* ludis ſolennibus. ἀγῶνας ἄγειν καὶ πανηγύρεις, 16, 23, 7. γυμνικοὶ ἀγῶνες, 7, 10, 2. 5, 101, 6. ὁ τῶν Ἀντιγονείων ἀγὼν, 28, 16, 3. ἀγῶνες ἐπινίκιοι, 30, 13, 1. ἀγῶνες ἐν Μακεδ. συντετελεσμένοι, 31, 3 *ſeq. & cap.* 5, 1. 3) *de* contentione oratorum *in foro, vel in ſenatu.* πλείστων μετεσχηκὼς πολιτικῶν ἀγώνων, qui plurimas cauſſas egit, qui in plurimis contentionibus forenſibus verſatus eſt, 12, 27, 8. πρεσβευτικοὶ ἀγῶνες, diſceptationes legatorum *a diverſis populis miſſorum*, 9, 32, 4. 4) ἐν ἀγῶνι εἶναι, μὴ &c. 4, 56, 4. *n.* in periculo eſſe, ne; *ſi modo vera ſcriptura. Perſpecte Erneſtus:* „Etſi ἀγῶνα (*inquit*) *ſic dici ſcio, tamen conſtructionis forma prope-*

propemodum ſuadet legere ἀγωνίᾳ.

Ἀγωνία. πλήρης ἀγωνίας, anxietatis plenus, 8, 21, 2. ἐκπληκτικὸν καὶ παραστατικὸν ἀγωνίας, terrorem, metum, anxietatem, horrorem incutiens, 3, 43, 8. 18, 8, 1. ἐν ἀγωνίᾳ *legendum videtur* 4, 56, 4. *pro* ἐν ἀγῶνι; *vide* ἀγών. *Mendoſe* ἀγωνίας *vulgo legebatur* 7, 10, 5. *pro* ἀναγωγίας. *Et pariter corrupte* ἀγωνίας 10, 24, 3. *pro* ἀγωγὰς, *quod reſtituimus.*

Ἀγωνιάω, valde vereor. *Cum accuſ.* timere aliquem *vel* aliquid. πόλεις ἀγωνιῶσαι τὰς πεζικὰς δυνάμεις, 1, 20, 6. ἠγωνία τὸ συμβησόμενον, 1, 44, 5. ἀγωνιῶν τὴν ἀθεσίαν τῶν Κελτῶν, 3, 78, 1. ἀγωνιῶν (*perperam olim* ἀγαναιτῶν) τὸν ἐπιτωθασμὸν τῶν ὄχλων, 3, 80, 4. τοὺς Αἰτωλοὺς ἠγωνίων, 10, 41, 2. ἀγωνιῶντες οὐδένα, timentes neminem, 30, 5, 9. ἠγωνία τὸν ἔκπλουν, timebat profectionem, verebatur proficiſci, 16, 24, 2. *Cum præpoſ.* περί. περὶ τῆς κατ' Αἴγυπτον ἠγωνίων ἀρχῆς, timebant Aegypti regno, ſoliciti de eo erant ne invaderetur, 5, 34, 9. περὶ σφῶν αὐτῶν, ſibi ipſis timebant, de ſe erant ſoliciti, 2, 6, 8. *Sequente conjunct.* μὴ *cum ſubjunct.* ἀγωνιῶν μὴ πιστευθῇ (ταῦτα) παρά τισιν, veritus, ne fidem hæc apud nonnullas invenirent, 3, 9, 2. 1, 10, 6. *n.* 1, 31, 4. 1, 66, 8. 18, 22, 4.

Ἀγωνίζεσθαι. 1) pugnare, dimicare. οἱ ἀγωνιζόμενοι, 1, 45, 9. 15, 9, 4. κελεύσας ἀγωνίζεσθαι καὶ διαμάχεσθαι περὶ τοῦ τόπου, 3, 104, 6. Ἀντίοχος ἠγωνίζετο τῷ κατὰ τὸ δεξιὸν κέρας προτερήματι, 5, 85, 7. *n. haud ſatis emendatus locus; certe mihi non liquet.* 2) ſpectaculum edere. οὐδέπω ἡ τύχη τοιοῦδ' ἠγωνίσατο ἀγώνισμα, οἷον τὸ καθ' ἡμᾶς. 1, 4, 5. *Vide mox* ἀγώνισμα, *& dein* ἐναγωνίζεσθαι.

Ἀγώνισμα. certamen, dimicatio, 3, 4, 4. 3, 81, 2. *Sigillatim de* certamine athletico *uſurpatur, ut* 1, 58, 1. ὥσπερ ἀγαθὸς βραβευτὴς ἡ τύχη αὐτοὺς ἐκ τοῦ προϋπάρχοντος ἀθλήματος εἰς παραβολώτερον ἀγώνισμα (in periculoſius certamen) συνέκλεισεν. *Pariter ad* athleticum certamen *potiſſimum pertinet illud,* καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν κατ' ἄνδρα καὶ ζυγὸν ἀγωνισμάτων, 3, 81, 21. *Quare quum* athleticum certamen, *tamquam* ludus, *inſtitui conſueverit* ſpectaculi cauſſa, ad oblectationem ſpectatorum; *ipſum quoque vocab.* ἀγώνισμα *pro* ludo *&* ſpectaculo *uſurpatur, ut in illo* 3, 31, 12. ſi cauſſarum explicationem tollas ex Hiſtoria, τὸ καταλειπόμενον αὐτῆς, ἀγώνισμα μὲν, μάθημα δ' οὐ γίγνεται, quod ſupereſt illius, ludicrum eſt ſpectaculum, quod oblectari quidem in præſens poteſt, non autem opus ad erudiendum

diendum lectorem comparatum; *quem locum ex Thucyd. l. 22. imitatus est Polybius, ut jam monuit Ernestus, qui & conferri jussit Casaubonum ad Suetonii Cajum cap. 53. Eodem pertinet* 1, 4, 5. οὐδέπω ἡ τύχη τοιοῦδε ἠγωνίσατο ἀγώνισμα &c. numquam fortuna tale spectaculum ediderat, quale nostra ætate.

Ἀγωνιστὴς, certator, propugnator. ἀγωνιστὴς καὶ τελεσιουργὸς τῆς πράξεως (τῆς Πελοποννησίων ὁμονοίας) Φιλοπολίμην, 2, 40, 2. *Distinguuntur ibi tria genera virorum, qui in ea re elaborarunt: primum* ἀρχηγὸς καὶ καθηγεμὼν, *tum* ἀγωνιστὴς καὶ τελεσιουργὸς, *denique* βεβαιωτής.

Ἀγωνοθετεῖν τινας καὶ συμβάλλειν, aliquos veluti spectaculi caussa committere inter se, ut bella invicem gerant, 9, 34, 3. *n.* — „*Unde simpliciter pro* incitare ad pugnandum *dicitur. Joseph. Ant.* XVII. 3, 1. ἀγωνοθετεῖν στάσιν, seditionem ciere. *Item* ἀγωνοθετεῖν τινα *simpliciter est* alicui bellum contrahere, & eum quasi præmium ponere, quod bello petendum sit." *Ern. Conf.* διαγωνοθετεῖν.

Ἀδαὴς, ignarus, indoctus, inscius. 5, 38, 4. 12, 25, 9.

Ἀδειγάνες, magistratus s. judices apud Seleucienses. 5, 54, 10. *n.*

Ἀδελφιδοῦς, fratris filius, 5, 79, 12. *n.* 5, 87, 1. sororis filius. 12, 13, 4. 17, 10, 8.

Ἀδελφικὴ συγγένεια. 22, 7, 11.

Ἀδελφὸς, τἀδελφοῦ 3, 76, 1. τἀδελφῷ 3, 97, 4. μετ' ἀδελφοῦ καὶ τῶν φίλων, 3, 85, 6. *forsan* μετὰ τἀδελφοῦ *scribendum.* ἀδελφὸς ἐκ μητρὸς, 22, 12, 11.

Ἀδενδρος. τὰ ἄκρα τῶν Ἀλπεων ἄδενδρα. 3, 55, 9.

Ἀδέσποτον σκάφος, 6, 44, 3. *non est* gubernatore carens, *ut interpretatus est Ern. nam gubernatoris mox ibid. vs.* 4. *diserta fit mentio; sed* domino carens, *ut vertit Casaub. id est,* cujus *vel* nauclerus non adest, *vel* cui non adest præfectus dans imperia. *De navi absque gubernatore vide* 3, 81, 11. *&* 10, 33, 5.

Ἀδεῶς ἐβασίλευε, sine metu, tuto, secure, absque periculo regnabat. 1, 16, 10. ἀδεῶς πορθεῖν, impune, nemine resistente, 1, 12, 4. 1, 30. 3. 2, 25, 1. 3, 92, 2. 5, 96, 1. *&c.* ἀδεῶς ἐπεπορεύετο τὰς πόλεις, fidenter obivit civitates, 2, 52, 1. ἀδεῶς διῆγον, licenter agebant, 1, 66, 10.

Ἄδηλος, obscurus, dubius, anceps. ἄδηλον εἶχον τὴν γνώμην, non nudabant suam sententiam, 4, 22, 5. τὰ τῆς τύχης ἄδηλα, incerti fortunæ casus, 35, 2, 14. ἄδηλος ἐπίβασις, incertus gressus, quum non videmus ubi pedem ponimus, *ob nivem,* 3, 54, 5. ἄδηλον βέλος, occultum telum, *ex insidiis missum,* 13, 3, 4.

ἄδηλοι

ἄδηλοι τόποι, occulta loca, 3, 19, 2. 5, 13, 3. ἄδηλοι ἦσαν αὐτοῖς, latebant illos, conſpici ab eis non poterant, (*oppoſ.* σύνοπτοι) 7, 17, 14. ἄδηλος φόβος, anceps metus, 30, 4, 17. ἄδηλοι φόβοι, incerti terrores, 6, 56, 11. ἄδηλοι ἐλπίδες, 8, 3, 2.

Ἀδηλότης, ἡ, τῶν προσδοκωμένων, exſpectationis incertitudo, 36, 4, 2. δεδιότες περὶ σφῶν διὰ τὴν ἀδηλότητα καὶ τὸ τάχος τῆς παρουσίας τῶν πολεμίων, propter improviſas ſæpe & ſubitas hoſtium incurſiones, 5, 2, 3.

Ἀδήλως, clam, 2, 47. 9. (*opp.* προδήλως.)

Ἀδήριτος, non controverſus, nulli contentioni obnoxius. ἀδήριτον κατέχειν *vel* ἔχειν τὴν ἡγεμονίαν, 1, 2, 3. 1, 20, 12. τὴν εἰρήνην εἰς πάντα τὸν χρόνον ἀδήριτον κτᾶσθαι, 4, 74, 3. εἰς ὑπεροχὴν καὶ δυναστείαν ἀδήριτον ἀφικνεῖσθαι, 6, 57, 5. ὑπολαβόντες ἀδήριτον ὑπάρχειν αὐτοῖς τὴν Ἰβηρίαν, 10, 36, 3.

Ἀδηρίτως, ſine controverſia, ſine ullo diſcrimine. 3, 93, 1.

Ἀδιάκριτος φωνή, confuſæ voces, promiſcuus clamor, 15, 12, 9. *de mercenariis Pœnorum, quorum varius erat ſermo.*

Ἀδιαλείπτως νιπάντες, ſine intermiſſione, continenter, 9, 3, 8.

Ἀδιαλύτως πολεμεῖν τινι, 18, 20, 4. *quod eſt alias* ἄσπονδος πόλεμος, implacabile bellum gerere.

Ἀδιανόητος. λέξεις ἀδιανόητοι καὶ κρουσματικαί, voces quæ non intelliguntur, verba quibus notio nulla ſubjecta eſt, 3, 36, 3. tibicines Φυσῶντες ἀδιανόητα, confuſos & diſcrepantes ſonos edentes, 30, 13, 8.

Ἀδιάπαυστος καὶ συνεχὴς, non intermiſſus, 4, 39, 10. *cf.* ἄπαυστος.

Ἀδιαπαύστως, ſine intermiſſione, 1, 57, 1. 22, 11, 7.

Ἀδιάπτωτος. ὁ τρόπος εὐχερὴς καὶ ἀδιάπτωτος, ratio *capiendæ menſuræ ſcalarum* facilis ac certa, nulli errori obnoxia, 5, 98, 10. νομιδῆς ὑπαρχούσης ἀδιαπτώτου, quum (*ea, quæ contuliſſent,*) haud dubie, citra controverſiam, eſſent recepturi, 4, 61, 10. *ubi in verſione latina interpretatio hujus vocis per errorem omiſſa eſt.* ἀδιάπτωτα γίγνεται τὰ κατὰ τὰς φυλακὰς, ſine errore; inoffenſo tenore obſervantur excubiæ, 6, 37, 6.

Ἀδιαπτώτως παραγίγνεσθαι, διασαφεῖν, &c. ſine ullo errore, certiſſime, indubitanter, exactiſſime. 6, 26, 4. 6, 41, 11. 10, 47, 3. 12, 4, 2.

Ἀδιάσπαστος, indivulſus. τὸ τῆς τάξεως σύστημα ἀδιάσπαστον ἔμεινε. 1, 34, 5.

Ἀδιαφορεῖν, juxta habere. τῶν ναυκλήρων ἀδιαφορούντων, *ſcil.* ὑπὲρ τοῦ πράγματος, cum naucleri id non curarent, perinde haberent, 31, 22, 10.

Ἀδιαφόρως ἔχειν ὑπέρ τινος, *i. q.* ἀδιαφορεῖν. εἰ ἀδιαφόρως

ρως ἔχουσιν ὑπὲρ τοῦ πειθ. ἀρχεῖν αὐτοῖς τοὺς Ἕλληνας, quod si eis perinde esset, quod si non curarent, &c. 26, 2, 9. n. *Perperam* διαφόρως *dant mssti, quod in* διαπόρως *temere mutarunt editores.*

Ἀδικεῖσθαι εἰς ἀργυρίου λόγον, 11, 28, 8. *vid.* λόγος.

Ἀδίκημα. ἀδικήματα γίγνεται κατὰ τὴν πόλιν, facinora, maleficia patrantur per urbem, 1, 66, 6 & 8. τὸ κατὰ Ζακανθαίους ἀδίκημα, injuria Saguntinis illata, 3, 8, 1. *quemadmodum &* 3, 20, 6. *ex cod. Bav. olim editum erat.* ἀδίκημα περὶ τὰς ἀποφάσεις, error, falsum judicium, 9, 21, 7. n.

Ἀδικία. διὰ τὴν τῶν πέλας ἀδικίαν, 15, 21, 3. ob suam in alios iniquitatem *vertit Casaubonus; imo,* aliorum injuria, ex aliorum iniquitate.

Ἀδικοδοξία, iniquum, pravum consilium. 23, 16, 7. *Fr. gr.* 5.

Ἀδόκιμός ἐστιν ἡ χρεία, rejiciendus, experientia reprobatus est usus *hujus generis armorum,* 6, 25, 8. ἀδόκιμός ἐστι παρὰ Λακεδαιμονίοις ἡ τοῦ διαφόρου τίμησις, nulla apud Lacedæmonios pecuniae auctoritas est, 6, 25, 8. ἀδόκιμος σύνταξις, historia improbanda, fidem nullam merens, 16, 14, 19.

Ἀδόλως κοινωνεῖν τινι παντὸς ἔργου. 1, 78, 7.

Ἀδοξεῖν, male audire, 1, 52, 2. 16, 39, 2. *utrobique jungitur cum* διαβάλλεσθαι.

Ἀδοξία, mala fama, infamia. ἀδοξία παρὰ τοῖς ὄχλοις καὶ διαβολή, 26, 2, 5. *conf.* ἀδοξεῖν. πόλεμος ἀδοξίας καὶ βλασφημίας πλήρης, bellum infamiæ plenum, turpissimum, 11, 5, 8. τὸ τῆς ἀδοξίας ὄνειδος, *pro olim vulgato* τὸ τῆς ἀδοξίας εἶδος, *ex Reiskii conjectura edidi* 6, 57, 6. *quam & Ernestus comprobavit his verbis:* „ἀδοξία, conditio privata, *cum aliquis expers est magistratuum, adeoque gloria populari caret, quam Cicero dicit de Offic. lib. II. tradens ejus comparandæ rationem. In vitiis liberæ reipublicæ Polybius ponit* Φιλαρχίαν καὶ τὸ τῆς ἀδοξίας εἶδος. *In* εἶδος *esse vitium, planum est. Cl. Reiskius conjicit* ὄνειδος, *eleganter. Possis & conjicere* μῖσος ἀδοξίας. *Hanc significationem bene illustrat idem V. Cl.*" — *Videndum tamen, an vera sit scriptura codicis Paris. E.* τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος, *ea notione, quam in Adnot. ad h. l. exposuimus.*

Ἀδοξοποίητος. ἀδοξοποίητα ζῶα, animalia quæ non reguntur opinionibus, 6, 5, 8. *cf.* δοξοποιέω.

Ἀδυναμία, imbecillitas, impotentia, virium defectus, 5, 62, 78. 31, 12, 3 & 7. inopia, 22, 17, 10. ἀδυναμίαν ἐνεργάσασθαι ἄλλοις, aliorum vires frangere, 9, 10, 11. ἀδυναμία ἐν τοῖς ἱππικοῖς, imperitia rei equestris. 10, 25, 8.

διὰ

διὰ τὴν αὐτοῦ ἀδυναμίαν τοῦ βασιλεύειν, quod esset ipse parum idoneus ad gubernandum regnum, 15, 34, 5.

Ἀδυνατεῖν *seq. infinit. i. q.* οὐ δύνασθαι, non posse, 3, 70, 10. 5, 48, 3. 5, 60, 2. 8, 36, 7. *Absolute positum verbum, de instrumento, v. c. telo, gladio, hasta;* nihil amplius valere, nulli usui esse, nullum amplius usum posse præstare: ὅτε τι τούτων ἀχρειωθὲν ἀδυνατήσειε, 16, 33, 3. *De homine;* nihil amplius posse, exhaustum esse viribus: τῶν δὲ λοιπῶν ὑπὸ τοῦ κόπου καὶ τῶν τραυμάτων ἀδυνατούντων, 16, 33, 4.

Ἀδύνατος. 1) *active.* τὸ περιλειπόμενον τῆς δυνάμεως ἀδύνατον, viribus exhaustum, nihil agere valens; nullius usus, 3, 64, 8. ἀδύνατος διὰ τὴν μέθην, nihil valens, inhabilis ad agendum, 8, 32, 6. Νομαδία ἀδύνατος πρὸς ἡμέρους καρπούς, non idonea frugibus sativis ferendis, 37, 3. 8. ἡ τῆς Φαλαγγος χρεία ἀδύνατος κατ' ἄνδρα κινδυνεύειν, 18, 9, 4. 2) *passive.* τὸ γὰρ ἀδύνατον αὐτόθεν ἔχει τὴν πίστιν, 12, 21, 9. *n. aut* ἀπιστίαν *legendum, aut* ἀθετεῖ *vel* ἀφαιρεῖ *pro* ἔχει, quod fieri non potest, eo ipso non est credibile, fidem non meretur. ἀδυνατώτερον τοῦ πρόσθεν, magis impossibile, quam id quod prius dixi. 1, 67. 9. *Metonym.* ἀδυνάτου τινὸς συμβάντος, si quid incidit cur fieri non possit, *sive* quod rem impossibilem faciat, justum impedimentum, 6, 17, 5. *Sic* τὰ ἀδύνατα 6, 26, 4. *n. sunt* impedimenta insuperabilia, *quæ legitimam excusationem faciunt militi, qui, sacramento adactus, ad diem non adest.*

Ἀδυνάτως εἶχον διεκπλεῖν διὰ τῶν πολεμίων νεῶν, non poterant, 1, 51, 9. ταῖς χορηγίαις πρὸς πᾶν ἀδυνάτως εἶχον, ad faciendos sumtus facultatibus omnibus erant nudati. 5, 93, 3.

Ἀεὶ *&* αἰεί. *In scripturam* αἰεὶ 1, 20, 7. 1, 83, 10. 5, 75, 4. *consentiunt veteres libri mssti; sic & passim alias unus & alter, v. c. Flor.* 1, 82, 7. *Ceterum plerumque omnes* ἀεὶ *praeferunt, quod utique perinde est. Usurpari haec particula amat de eo quod fit* quavis occasione, subinde, idemtidem, quovis loco, ubi res fert vel poscit; *ut* 1, 15, 13. 1, 23, 6. 1, 26, 12. 1, 50, 4. 1, 83, 10. 20, 4, 2. *&c. Sic* συνεχῶς ἀεί, 3, 70, 11. αἰεὶ (*vel* ἀεὶ) καὶ μᾶλλον, indies magis, magis magisque, 1, 20, 7. 1, 42, 10. 3, 11, 3. 3, 70, 11.

Ἀείμνηστος, in omne ævum memorabilis. ἀείμνηστος καὶ καλὴ προαίρεσις, 9, 9, 10. ἀείμνηστος καὶ λαμπρὰ ἐλευθερία, 11, 12, 3.

Ἀζήμιος. ἀζήμιον ποιεῖν τινα τῶν ἀσεβημάτων, 2, 60, 5.

Ἀηδία. πολλὰς ἀηδίας παρέχειν, molestias creare. 5, 50, 8.

Ἀὴρ ἐκ τῶν νεφῶν πεσὼν ἐπὶ τὴν

τὴν γῆν, aër caliginosus, caligo, 18, 3, 7. δυσσυνόπτου τῆς κατὰ τὸν ἀέρα περιστάσεως ὑπαρχούσης, quum densa aëris caligo prospectum eriperet, 3, 84, 2. *Eadem notione* τὸ κατὰ τὸν ἀέρα γενόμενον σύμπτωμα, 3, 108, 9.

Ἀήττητος, invictus, 1, 35, 5. 1, 58, 5. 15, 11, 7 & 11 *sq.* 15, 16, 5. ἀήττητος δικαστής, inexorabilis, 5, 41, 3. *n. ubi alii codd.* ἀπαραίτητος *habent, quod nos secuti sumus.*

Ἀθανατίζεται ἡ τῶν καλόν τι διαπραξαμένων εὔκλεια, immortalis fit gloria, 6, 54, 2.

Ἀθέμιτος εὐχή, *Plutarch. ex Polyb.* 29, 6, 17.

Ἀθεραπευσία τοῦ σώματος, corporum illuvies, & *omnino* cum corpus curare non licet, 3, 60, 3.

Ἀθεσία, perfidia, 15, 1, 14. ἡ τῶν πιστευθέντων, perfidia eorum quibus fidem habuimus. 8, 23, 10. ἡ Γαλατική, 2, 32, 8. 3, 70, 4. 3, 78, 2. τῶν βαρβάρων, 3, 49, 2. ἡ περὶ τοὺς Μεσσηνίους ἀθεσία καὶ παρασπόνδησις, 9, 30, 2. ἡ πρός τε τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀθεσία, 14, 1, 5. αἱ εἰς αὐτοὺς (*i. e.* ἀλλήλους) ἀθεσίαι, 4, 29, 4. τὴν ἀθεσίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀβεβαιότητα, *Fr. gr.* 6. *ubi posterius vocab. interpretationis caussa a grammatico adjectum videtur, neque vero id satis apte; certe gravius quid Polybius* τὴν ἀθεσίαν *dicere consuevit, quam* ἀβεβαιότητα, *id est*, levitatem & inconstantiam.

Ἀθετεῖν τὴν πίστιν, (*oppos. τίθεσθαι*) fidem deferere, frangere, 8, 2, 5. 11, 29, 3. *Sic* τὰς πίστεις, 23, 16, 5. 24, 6, 7. τὰς ὁμολογίας, 3, 29, 2. 15, 17, 3. τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας, 15, 1, 9. 11, 29, 3. τυχόντες ὧν ἠξίουν, ἠθέτησαν ταῦτα, παρασπονδήσαντες ἡμᾶς, 15, 8, 9. τὴν πρὸς τὸ ἔθνος χάριν καὶ φιλίαν ἀθετεῖν, gratiam & fidem abjicere, 2, 58, 5. ἀθετεῖν τὴν ἐπαγγελίαν, revocare promissum, 30, 3, 7. τὸν μερισμόν, irritam, infectam reddere partitionem, 31, 18, 1. τὰς τιμάς, tollere honores, 27, 15, 2. ἠθετῆσθαι, sublatos, revocatos esse, *ibid.* ἀθετεῖν (*intellige* τὴν πίστιν) τοῖς ὑπ' ἄλλου εἰρημένοις, fidem abrogare, improbare, repudiare, rejicere, 12, 14, 6. *n.* τὸ ὑπεραῖρον ἀθετείσθω, quod modum excedit, prorsus improbandum, repudiandum, 16, 12, 11. *oppos.* δεδόσθω συγγνώμη, *ibid.*

Ἀθετητέον, 3, 29, 2. *vide* Ἀθετεῖν.

Ἄθετος. οὐκ ἄθετον, non improbandum, non rejiciendum, 17, 9, 10.

Ἄθλημα, dimicatio, certamen, 1, 58, 1.

Ἄθλησις. ἐόξα ἐκ τῆς ἀθλήσεως, 5, 64, 6. 7, 10, 2.

Ἀθλητὴς ἀδικίας καὶ βδελυρίας, *ex Theopompo citat Polyb.* 8, 11, 8. ἀθληταὶ ἀληθινοὶ, τέλειοι, τῶν κατὰ πόλεμον

λεμον ἔργων, 1, 6, 6. 2, 20, 9. 15, 9, 4. ἀθλητὰς ἀπετέλεσε πρὸς τὸ προκείμενον τοὺς ναύτας, 1, 59, 12. strenuos probatosque bellatores.

Ἄθλον. τὰ ἄθλα τῆς ἀρετῆς. 6, 56, 5. τῆς παρανομίας, 15, 8, 11. ἄθλα ἐπίθεσθαι τοῖς ἀγωνιζομένοις, 15, 9, 4.

Ἀθόρυβος εἴσοδος, ingressus absque tumultu, 8, 31, 1.

Ἄθραυστος, illæsus, 2, 22, 5.

Ἀθροίζειν. ἀθροίσαντες τοὺς νέους νυκτὸς, 5, 29, 9. *n.* ἠθροίζετο ἀεὶ τὸ πεφάλαιον αὐτοῖς, magis magisque cumulabatur eis summa mali, 4, 32, 2. τὰς δυνάμεις ἠθροῖσθαι πᾶσας, *active*, contraxisse, contractas habere copias, 5, 62, 4. *nam ex communi refertur ad* τὸν Πτολεμαῖον, *& est inter duo verba activa; nisi intelligamus*, τὰς ἠθροισμένας δυνάμεις ἀναστομοῦν τὰς διόρυγας *&c. quod tamen non videtur. Sic* ἠθροίζοντο τοὺς αἰχμαλώτους, 18, 10, 5. *nisi ibi cum cod. Aug.* ἤθροιζον *scribendum, quod dant omnes ibid. vs.* 3. *cf.* συναθροίζειν.

Ἀθροισμοὶ ἐν τοῖς ὅπλοις, 4, 22, 10.

Ἀθρόον, *adv.* simul, prorsus, omnino; πάσης ἀθρόον ἀγορᾶς διακλεισθέντες. *Fr. gr.* 28.

Ἀθρόος & ἄθρους. — „ἄθρους, 1, 49, 6. *vertunt* confertus: *nihil impedit, quominus intelligamus silentio; quo sensu & ipso h. v. dicitur Hesychio.*" *Ern. At constanter vocabulum illud Polybius usurpat pro* confertim incedens, conferto agmine, junctis viribus, confertis ordinibus; *quæ notio & percommode loco citato convenit. Nempe primum* conferta classe *navigaverat consul; sed ubi versus Drepana venit, paululum direnta fuit, ut nonnisi singulæ naves alia post aliam portum intrarent, adeoque potestas daretur hosti ab oppolita portus parte cum sua classe exeundi.* τηροῦντες τὰς τάξεις ἀθρόοι ἀπεχώρησαν, 3, 74, 6. ἀθρόους καὶ συνεστραμμένους τηρῶν, 3, 92, 2. *ubi opponitur* χωρίζεσθαι. ἀθρόοι συμμείναντες, 4, 58, 1. *ubi opp.* διέῤῥυσαν. ἀθρόοι κατὰ ταγμα συνησπικότες, 4, 64, 6. ἄθρους διαμάχεσθαι, junctis copiis pugnare, 10, 6, 5. *opp.* κατὰ μέρος κινδυνεύειν. *Adde* 10, 31, 4. 11, 17, 4. 11, 33, 1. *n.* ὁ ῥοῦς εἰς τὴν συνεχῆ θάλατταν ἄθρους ἐφέρετο καὶ πολὺς, confertim & magna copia, 10, 14, 8.

Ἀθυμεῖν, animum despondere, 3, 54, 7. mœrere, 5, 14, 12.

Ἀθύμως διέκειτο, 4, 31, 8.

Ἀθυρογλωσσία, linguæ temeritas, effrenis dicacitas *scriptoris*, 8, 12, 1.

Ἀθῷος, innocens, 2, 56, 15. ἀθῷον ἀφιέναι, illæsum, sine noxa dimittere, 2, 58, 8. ἀθῷος ἀπέθανε, impunis vitam finivit. 2, 60, 1. *i. q.* ἀζήμιος *vs.* 5.

Αἴγειρος,

Ἄγειρος, ἡ, populus arbor. τὰ δάκρυα τῶν αἰγείρων, 2, 16, 13.

Αἰδεῖσθαι. τὸν Κότυν αἰδούμενοι διὰ τῆς τοιαύτης χάριτος, Cotyi honorem habituri, Cotyn sibi conciliaturi, 30, 12, 4. n. *An* ἐνδούμενοι?

Ἀΐδιος πόλεμος, 4, 45, 1. & *vs.* 5, *ubi vulgo* Ἴδιος. αἰΐδιος εἰρήνη, 13, 9, 3.

Αἴθριος καὶ λαμπρὰ ἡμέρα, serena dies, 4, 78, 6.

Αἴθυγμα, fomes, scintilla. αἰθύγματα τῆς παλαιᾶς συνηθείας ἐμμένει, 4, 74, 8. βραχέος αἰθύγματος ἐγκαταλειπομένου τῆς προγονικῆς δόξης, 20, 5, 4. ἐγκαταλείπουσιν ἰσχυρὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς εὐνοίας αἰθύγματα. 4, 35, 7.

Αἰκάλλειν τινά, blandiri alicui. 16, 24, 5. 5, 36, 1. n. *ubi Polybio verbum hoc restituimus.*

Αἰκία, cruciatus qui supplicium præcedit, 1, 80, 8. πᾶσαν αἰκίαν ἐπεδείξαντο αὐτῷ, omni cruciatus genere eum adfecerunt, 1, 88, 6. πᾶν γένος αἰκίας καὶ βίας προσέφερε, 17, 17, 4. supplicium cum cruciatibus, 1, 85, 2. 5, 54, 3. πᾶσαν αἰκίαν ἐναπεδείκνυτο, omni sævitate grassatus est, 16, 1, 2. *ubi ad templorum potissimum vastationem & mutilationem* statuarum *respicitur, ut sequentia ostendunt; conf.* αἰκίζεσθαι.

Αἰκίζεσθαι, *verbo medio*, cruciare. αἰκισάμενοι αὐτοὺς ἀπέκτειναν, cruciatos occiderunt, 1, 80, 4. *scil. amputatis manibus, auribus, naso, cf. vs.* 13 *sq.* αἰκισάμενοι αὐτοὺς πᾶσαν αἰκίαν ἀπέκτειναν, omni cruciatu adfectos occiderunt, 26, 2, 13. *Et de rebus inanimatis,* αἰκίσασθαι τὰ ἀναθήματα τῶν ἱερῶν, in templorum donaria sævire, *sc. mutilando, comburendo, aut quovis modo corrumpendo,* 5, 11, 7. *conf.* αἰκία. *Passive,* αἰκισθέντες, cruciati, cum cruciatu necati, 11, 30, 3. *scil. virgis cæsi & percussi, cf. vs.* 2. Sic αἰκισθεὶς διεφθάρη, 1, 69, 5. *de servo fugitivo, qui more Romano virgis cæditur priusquam securi percutiatur.*

Αἷμα. ποιεῖν αἷμα καὶ φόνους, 15, 33, 1. *ubi perperam* ἅμα *pro* αἷμα *habent nissti.* τόπος πλήρης αἵματος, φόνου, νεκρῶν, 15, 14, 1. αἵματος ἐγγεύεσθαι, sanguinem deguſtare, 7, 13, 7.

Αἱμασιὰ, ἡ, sepes ex vepribus, 18, 3, 1.

Αἱμόφυρτος, cruore respersus, 15, 14, 2.

Αἰνίττεσθαι, innuere, significare. αἰνιττόμενος τὰ κέρατα τὸν Ἰθωμάτην καὶ τὸν Ἀκροκόρινθον, 7, 11, 3. τοῦτ' αἰνιττόμενος διὰ τῆς ἀποφάσεως, διότι &c. 10, 19, 5. αἰνιξάμενος τὴν ἀλήθειαν, fabularum involucris veritatem significans. 34, 11, 20.

Αἴξ ἄγριος, 12, 3, 9. αἶγες ἀγρίαι, 12, 3, 8.

Αἰπόλος, caprarius, 5, 76, 3.

Αἴρειν,

Αἱρεῖν, capere. *κατὰ κράτος αἱρεῖν πόλιν, cum ſæpe alias, tum* 14, 9, 4. *ubi* ἥρει *reſtitui, pro vulgato* ἦρε *vel* ἦρε. *ὁ λόγος αἱρεῖ*, ratio colligit, evincit, rationi conſentaneum eſt, ipſa ratio docet, 6, 5, 5. *uſitata philoſophis formula.* αἱρεῖσθαι, eligere. *τὰ Περσῶν εἵλοντο*, 4, 31, 5. 4, 53, 7. *Sic.* οὓς ἂν ἐπὶ στρατηγίᾳ (*mendoſe vulgo* στρατοπεδείᾳ) αἱρήσωνται, 38, 5, 7. *τούτοις εἵλοντο συμμαχεῖν*, horum ſocietatem elegerunt. 2, 23, 2. *i. q.* προείλοντο.

Αἴρειν, tollere. *συνθήματος ἀρθέντος*, ſublato ſigno, *e navi imperatoria*, 1, 27, 10. *conf.* σύνθημα. *τὸν πόλεμον ἆραι*, tollere, deponere, abolere bellum, finem bello facere, 11, 5, 6. *n. Sic τὰ τῆς ἀλλοτριότητος καὶ δυσμενείας ἤρθη κατὰ τὸ παρὸν*, 2, 44, 1. *Eodem modo* ἀναιρεῖν *τὸν πολ.* 9, 11, 2. *Corrupte* ἀρθεὶς *praeferebant veteres libri* 1, 86, 1. *pro* αὔθις.

Αἵρεσις. 1) electio; optio data *inter duo propoſita. κυρίαν ἐποίησαν τὴν τῶν στρατοπέδων αἵρεσιν*, 3, 14, 4. 2, 3, 2. *δυσχερῶς ἤκουον τὴν αἵρεσιν τῶν προτεινομένων*, 3, 20, 9. *αἵρεσιν αὐτῷ προὔτειναν τοιαύτην*, 3, 103, 7. 24, 12, 9.

2) ſtudium literis impenſum. *αἵρεσις ἑλληνική*, literarum græcarum ſtudium, 40, 6, 3. *προτρέπεσθαι πάντας πρὸς τὴν αἵρεσιν τῶν τοιούτων ὑπομνημάτων*, hortari omnes ad ſtudium, ad ſtudioſam lectionem commentariorum hujusmodi, 1, 1, 1.

3) inſtitutum quodvis, ratio quam quis tenet, conſilium quod quis ſequitur: *τὸ μεγαλόψυχον τῆς Ῥωμαίων αἱρέσεως*, generoſitas inſtituti Romanorum, 1, 20, 11. *ἡ Ῥωμαϊκὴ αἵρεσις*, inſtitutum Romanor. 32, 9, 11. *ἀπεδέξαντο τὴν αἵρεσιν τῶν Ἀχαιῶν*, probarunt inſtituta Achæorum, 2, 39, 5. *τὸ ἀγεννὲς τῆς αἱρέσεως αὐτοῦ*, 2, 56, 9. *μένειν ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς αἱρέσεως*, 5, 1, 9. 18, 31, 6. *οὐδέποτε ταύτην ἐσχηκέναι τὴν αἵρεσιν ὅτι δεῖ &c.* 18, 20, 4. *αἵρεσις καὶ δύναμις*, conſilium & robur, 2, 35, 8. *ἡ αἵρεσις Τιμαίου*, Timæi ingenium atque ſtudium, 12, 24, 1.

4) voluntas, ſtudium, favor, & propenſus animus in aliquem: *ἡ αἵρεσις Philini & Fabii, hiſtoricorum, eſt* ſtudium partium quas uterque ſecutus eſt, *alter Pœnis favens, alter Romanis*, 1, 14, 2 *ſq.* ἔπταισαν τῇ πατρίδι διὰ τὴν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς αἵρεσιν, 2, 61, 9. *ἡ Καρχηδονίων πρὸς τοὺς συμμάχους αἵρεσις καὶ μεγαλοψία*, ſtudium, benevolentia, 3, 98, 9. *ἀπελογίσατο τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν εὔνοιαν ἣν ἔχει πρὸς τὸ ἔθνος*, 4, 72, 6. *τὴν ἡμετέραν αἵρεσιν ἀπεδέξατο Φιλοφρόνως*, noſtram voluntatem, amicum ſtudium, 16, 20, 7. (*poſſis*

&

& ex num. 3. *generatim interpretari* nostrum consilium, *simul tamen includitur* benevolentiæ *significatio.*) αἵρεσις καὶ συμπεριφορὰ αὐτῶν, mutuum studium & animorum conjunctio, 32, 9, 3. *i. q.* φιλία καὶ συνήθεια *ibid.*

Αἱρετιστὴς, earumdem partium sectator, 1, 79, 9. 2, 38, 7. 2, 55, 8. τῆς προαιρέσεως γεγονότες αἱρετισταὶ, 22, 6, 11.

Αἱρετὸς, (*opp.* φευκτὸς) eligendus, probandus, 3, 4, 7. 6, 47, 1 *sq. & vs.* 6. αἱρετώτερον ὑπάρχειν, ὅτι δέοι παθεῖν μᾶλλον, satius esse, 1, 54, 4.

Αἴσθησις. διεφύλαξε τὰς αἰσθήσεις ἁπάσας, 7, 8, 7.

Ἀΐσσω. τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν, 36, 6. 6. *ex Homero.*

Αἰσχροκέρδεια, turpis quæstus, 6, 46, 3.

Αἰσχρολογία κατά τινος, maledicentia, *præsertim* obscœna convicia in aliquem conjecta, 8, 13, 8. 12, 13, 3. 31, 10, 4.

Αἰσχρός. αἰσχρὰ ψυχὴ, fœdus animus. 3, 116, 13.

Αἰσχύνεσθαι. ὥστε πάντας αἰσχυνομένους φεύγειν. 31, 4, 8.

Αἰτεῖσθαι, *activa notione*, petere, sibi petere. αἰτεῖσθαι συγγνώμην, 4, 14, 7. βοήθειαν, 28, 13, 1. αἰτεῖσθαι στρατιώτας παρά τινος, 28, 11, 7 & 10. *i. q.* αἰτεῖν *ibid. vs.* 7. ἔκδοτόν τινα αἰτεῖσθαι, postulare ut aliquis sibi dedatur, 3, 34, 8. *Passive,* αἰτούμενος πολλάκις ὑπ' αὐτῶν, tametsi sæpe ab eis flagitaretur, quamvis sæpe hi ab eo petiissent, 27, 12, 2.

Αἰτία. ἐπὶ ταῖς τυχούσαις αἰτίαις, levissimis de caussis, 4, 76, 5. αἱ ἐκτὸς αἰτίαι, caussæ externæ, 11, 25, 2. εἰς τὴν αἰτίαν ἐμπίπτειν, accusari, reum agi, *de eo* cujus nomen defertur, 32, 7, 6. 30, 6, 5. αἰτίαν ἔχειν, *eadem notione,* 30, 7, 5. οἱ ἐν ταῖς αἰτίαις, qui in culpa sunt, rei, sontes, 11, 27, 3. *Corrupte* αἰτίαν *erat in cod. Peiresc. pro* αἰκίαν, 16, 1, 1. *Conf.* αἴτιον.

Αἰτιᾶσθαι. πάντες ᾐτιῶντο τὸν Φάβιον, ὡς *&c.* 3, 103, 3.

Αἴτιον, caussa efficiens. μόνον αἴτιον τῆς στάσεως, 1, 66, 10. τούτου δ' ἐστὶν αἴτιον, ὅτι *&c.* 5, 33, 6. 5, 75, 5. 9, 21, 4. 9, 43, 5. τὰ αἴτια, 4, 40, 4. πλείω δ' ἂν εὕροι τις αἴτια δι' ἃ, 3, 108, 4. *n. mendose vulgo* πλείω αἰτίας διό. *Conf.* αἴτιος.

Αἴτιος. αἰτιώτατος γέγονε τοῦ καταστραφῆναι τὴν βασιλείαν, præcipua caussa ille fuit, 13, 4, 8. ὃ δὴ νομιστέον αἰτιώτατον γεγονέναι τῆς κατορθώσεως, 2, 53, 3. *Conf.* αἴτιον.

Αἰφνίδιος *in fœm.* αἰφνίδιος ἐπιφάνεια, ἐπίθεσις, 1, 44, 4. 5, 5, 4. *&c.*

Αἰχμαλωτὶς, ἡ, captiva. αἱ αἰχμαλωτίδες, 10, 18, 7.

Αἰχμάλωτος. ἡ αἰχμάλωτος ναῦς, captiva navis, 1, 28, 7. τὰ αἰχμάλωτα, captivi, 1, 16,

16, 9. *αἰχμάλωτα γράμματα*, interceptæ literæ, 30, 8, 7. 30, 10, 10. (*i. q. ἑαλωκότα*, 30, 8, 1.)

Αἰωρεῖσθαι, *de terra*, ſuſpenſam eſſe, ſublimem pendere, 34, 5, 4.

Ἀκαιρία, 1) incommoditas ſitus, parum opportunus ſitus, 4, 44, 11. 2) immodicitas, intemperantia. *ἀκαιρία καὶ πολυποσία*, 5, 15, 2. 11, 8, 4.

Ἄκακος, bonus homo, qui nihil mali in animo habet & nihil mali ſuſpicatur, ſimplex, 3, 98, 5. 31, 19, 7.

Ἀκάκως, 5, 20, 5. 7, 17, 9. 8, 31, 8. 9, 29, 7. *Sic & reſcripſi* 2, 9, 3. *pro vulgato* κακῶς. *ἀκακώτερον ἢ στρατηγικώτερον*, 10, 32, 7.

Ἀκανθώδης, ſpinoſus, 12, 2, 2.

Ἄκαρπος χώρα, ſterilis, 12, 3, 2.

Ἀκατακάλυπτος, *fœm. de muliere* cui velamen detractum eſt, nudata facie, 15, 27, 2.

Ἀκαταλλάκτως διακεῖσθαι πρός τινα, implacabilem eſſe alicui, 11, 29, 13. *ἀκαταλλ. ἔχειν*, 18, 20, 5. *τινί*, 12, 7, 5. *πρὸς τινά*, 4, 32, 4. 31, 7, 15.

Ἀκατάλληλοι τόποι, loca quæ figura inter ſe differunt, *ni potius* quæ figuram habent irregularem, 6, 42, 3. *n.*

Ἀκατάπαυστος. *ἀκατάπαυστοι στάσεις*, 4, 17, 4.

Ἀκατασκεύως καὶ Φυσικῶς, ſine opera humana, nulla arte, ipſius naturæ vi, 6, 4, 7. 10, 11, 1.

Ἀκαταστασία, 1) *i. q.* ταραχή, trepidatio, perturbatio, tumultus, 1, 70, 1. 14, 9, 6. 32, 21, 5. *Sic ἀκαταστασία τῆς βασιλείας* 31, 13, 6. *eſt* turbatus regni ſtatus, *ubi minus commode* incertus *verſio habet.* 2) inconſtantia, levitas *hominis*, 7, 4, 8.

Ἀκατάστατος, levis, inconſtans *homo*, 7, 4, 6.

Ἀκατάτριπτος χορηγία, *vel* ἀκατάτριπτα χορήγια, commeatuum copia inexhauſta. 3, 89, 9. *n.*

Ἀκάτιον, navicula, 8, 32, 6. *τὰ μέγιστα τῶν ἀκατίων ad belli uſum inſtruxerunt Pœni*, 1, 73, 2.

Ἀκέραιος, 1) integer, incolumis, illæſus, illibatus, intactus. *ἡ τῶν* Μεσσηνίων *χώρα μόνη ἀκέραιος διεμεμενήκει*, ſola illæſa, intacta manſerat, 4, 5, 5. *ἀκέραιοι ἔμενον αἱ νῆες*, (*i. q. ἄτρωτοι*) 2, 10, 2. *ἀκέραιον διαφυλάττειν πόλιν*, 2, 61, 4. *ἀκέραιοι ἐλπίδες*, integra ſpes, 3, 48, 4. 3, 68, 11. 2) recens, novus; *ἀκέραιοι ὁρμαὶ*, recentes animorum impetus, 1, 45, 2. 3, 70, 9. 2, 33, 2. *ἀκέραιοι νῆες*, recentes, quæ nondum in conflictu fuerant, 1, 28, 7. *Sic ἀκέραιος φάλαγξ*, 1, 34, 6. *ἀκέραιοι καὶ συντεταγμένοι*, recentes copiæ, 1, 40, 14. *ἀκέραιοι σπεῖραι*, 2, 68, 8. *ἀκέραιοι τοῖς τε σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς*, corporibus & animis recentes, 15, 16, 4. *Sic ἐλπὶς ἀκέραιος*, 6, 9, 3. *poteſt quidem* ſpes integra *verti, ut ſupra; ſed & commode* ſpes recens, no-

va, adhuc non tentata. 3) sincerus, intemeratus, nulla re extrinsecus adveniente corruptus. *τὰ πολιτεύματα ἀκμὴν ἀκέραια ἦν τοῖς ἐθισμοῖς*, civitates instituta sua incorrupta servabant, 1, 13, 12, *ἀκέραια ἕλη*, paludes adhuc intactæ, nondum conturbatæ, 3, 78, 5. *ἕως μὲν ἦσαν ἀκέραιοι*, 22, 14, 12 *&* 15. *ubi commode Casaub.* mentis compotes *interpretatus est; sed rectius exposueris*, quamdiu sua consilia sunt secuti, quamdiu non ab aliis sunt concitati, *ut ex seqq. intelligitur. οὐδεὶς ἀκεραίῳ χρώμενος γνώμῃ*, 8, 13, 5. nemo sanæ mentis *vertit Valesius, non male; sed rectius fuerit, ni fallor*, nemo cui suo judicio licet uti, cui suum judicium sequi licet; *nempe qui non est προκαταληφθεὶς ὑπὸ βασιλικῆς δυναστείας, ut ibidem exponitur, id est, cujus judicium non transversum rapitur aut adstrictum tenetur auctoritate regis, cui obnoxius est.*

ἐξ ἀκεραίου, 1) rebus adhuc integris: *ἐξ ἀκ. προσπίπτειν (τοῖς πολεμίοις) καὶ κατάρχεσθαι τῆς μάχης*, 6, 24, 9. *ἐξ ἀκ. βουλεύεσθαι*, 9, 31, 1. 9, 32, 7. *πρεσβεύεσθαι*, 39, 1, 8. 2) de integro, velut de integro, de novo: *μὴ πάλιν ἐξ ἀκεραίου περὶ πάντων ἀντιλέγοιεν*, 24, 4, 10.

ἐν ἀκεραίῳ ἐᾶν, ᾧ ποτ' ἂν ἡ τύχη &c. rem integram relinquere, 2, 2, 10.

Ἀκεραιότης, recentes vires, 3, 73, 6. 3, 105, 7.

Ἀκίνητος. αἱ ἀκίνητοι σημαῖαι λεγόμεναι, 2, 32, 6.

Ἀκληρεῖν, miseriis vexari, misera conditione uti, *præsertim de eis* qui injuste in exsilium ejecti sunt & bonis multati. 9, 30, 3. 26, 1, 2. 31, 8, 10. *οἱ ἠκληρηκότες*, miseri, partim trucidati, partim in exsilium ejecti, 1, 7, 4. *n.* 30, 18, 4.

Ἀκληρία, calamitas ejus qui bonis exutus est & in exsilium ejectus vel venumdatus, 23, 8, 9. — „*Exemplis hujus vocabuli & voc. ἀκλήρημα, a Wesselingio ad Diodor. lib. III. p.* 182. *allatis addendus locus Dicæarchi de statu Græciæ p.* 18.“ *Ern.*

Ἀκλυδώνιστος τῶν ἄλλων πνευμάτων λιμὴν, portus tutus & liber a fluctibus qui ab omnibus aliis ventis concitantur, 10, 10, 4.

Ἀκμάζειν. ἀκμάζουσα γυνή, ætate florens, 15, 25, 5. *ἀκμαζούσης τῆς τοῦ σίτου κομιδῆς*, tempore messis, media messe, 1, 17, 9. 1, 40, 1. *τῆς ὥρας ἀκμαζούσης πρὸς τὴν συγκομιδήν*, 3, 100, 8. *ἀκμαζούσης τῆς πανηγύρεως*, cum celebraretur festum, 23, 10, 1. *ἀκμ. τῆς συνουσίας*, durante convivio, 20, 11, 5.

Ἀκμαῖος. οἱ ἀκμαιότατοι ταῖς ἡλικίαις, qui ætate erant florentissima, 6, 22, 7. *ὁ ἀκμαιότατος καιρὸς τῆς ἡμέρας*, opportunissimum diei tempus, 3, 102, 1. *an simpliciter* meridianum tempus?

Ἀκμαίως

Ἀκμαίως ἔχειν κατὰ τὴν ἡλικίαν, ætate florere, 32, 15, 7.

Ἀκμή. κατὰ τὴν ἀκμὴν, in adoleſcentia, 7, 10, 2. κατὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ θέρους, media æſtate, 9. 43, 3. ἀχρειῶσαι τὰς ἀκμὰς τῶν ὅπλων, hebetare armorum aciem, 15, 16, 3.

Ἀκμὴν, adhuc, etiamnum, cum maxime, 1, 13, 12. 1, 25, 2. 3, 17, 5. 3, 62, 10. 4, 36, 8. ἀκμὴν ἔτι, 14, 4, 9. *n.* 15, 6, 6. *&c.*

Ἀκοὴ, 1) auditus, 12, 27, 1. ἀκοῇ μαθεῖν, 1, 63, 4. 1, 88, 7. 2) id quod auditu accepimus: ἀκοὴν ἐξ ἀκοῆς γράφειν, 4, 2, 3. 3) auris: ψιθυρίσας πρὸς τὴν ἀκοὴν, 15, 27, 10. τοῖς ἀκροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀνατεθεικώς, 24, 5, 9.

Ἀκολουθεῖν τοῖς καιροῖς, temporum ſeriem ſequi, 4, 28, 2 *&* 5. temporibus inſervire, 28, 6, 7.

Ἀκολουθία, comitatus clientum, 11, 8, 5.

Ἀκόλουθος. τὸν ἀκόλουθον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἀποδιδόναι λόγον, inſequentes res Græcorum exponere. 4, 2, 1. τὸν ἴδιον βίον ἀκόλουθον εἰσφέρεσθαι τοῖς εἰρημένοις, vitam conſentaneam præſtare dictis, 11, 10, 2.

Ἀκολούθως τοῖς λόγοις, quemadmodum prædixerat, 3, 116, 2. ἀκολούθως ταῖς ἐντολαῖς, prout in mandatis habebat, 4, 23, 2. 31, 6, 3. 31, 8, 1 *&* 6

Ἀκονᾶν, acuere *ferrum*, 10, 20, 6.

Ἀκονιτὶ, ſine pulvere, ſine certamine, (*etiam de re mari geſta, ut* 1, 20, 5.) ſine controverſia, nemine impediente, 1, 83, 3. 29, 3, 2. 30, 10, 5. 32, 20, 8. *Mendoſe plerumque* ἀκονητὶ *præferunt veteres libri, ut monui ad* 1, 20, 5. *quod pro* ἀκονητὶ *dictum putarunt nonnulli.*

Ἀκοντισταὶ, jaculatores, leviter armati, 2, 30, 1. *diſtinguuntur a manipulis, i. e. gravius armatis, per quorum intervalla ſe recipiunt ex pugna recedentes,* 2, 30. 6. *Comitantur equites,* 3, 65, 3 *ſqq.* 3, 69, 8. *Iidem ſunt quos alias* γροσφομάχους *dicit, quos velites vulgo interpretantur; vide Adnot. ad* 1, 33, 9.

Ἀκόρεστος, inſatiabilis *ob avaritiam.* 13, 2, 3.

Ἀκούειν τινος, *pro* περί τινος, audire aliquid, 9, 32, 11. ἀκούειν τινὸς, parere alicujus imperio, 5, 79, 7. ἀκούειν τοῦ προστάγματος, 11, 19, 5. κακῶς ἀκούειν παρά τινι, male audire apud quem, 3, 94, 8, πᾶν ῥῆμα καὶ πᾶσαν φωνὴν ἀκούειν, omnibus conviciis excipi, 12, 8, 5. πρὸς χάριν ἀκούειν, audire quæ grata ſunt. 11, 5, 10.

οἱ ἀκούοντες, *de* lectoribus *librorum,* 1, 13, 6. 1, 64, 2. 2, 61, 11. 3, 37, 1. 10, 9, 8. χάριν τῶν ἀκουόντων, lectorum cauſſa, 10, 5, 9. *&c. ſed &* οἱ ἀναγινώσκοντες, lectores, 10, 26, 10. 10, 31, 6.)

Ἀκουσίως, præter voluntatem, 4, 25, 7.

Ἀκουστὴς *dabat ed. Herv. cum msstis* 16, 37, 1. *pro quo* ὠτακουστὴς ex *Vrsini conject. recepit Casaub. cum teneri fortasse alterum potuisset.*

Ἄκρα, ἡ, 1) *i. q.* ἀκρόπολις, arx, 1, 10, 1. *coll.* 1, 11, 4 *sq.* 3, 101, 3. 4, 78, 11. 8, 34, 2. *&c.* ἄκρα ἀτείχιστος, 4, 58, 5 & 7. 2) promontorium, (*i. q.* ἀκρωτήριον,) 1, 29, 2. 1, 54, 6. 10, 1, 8. *&c. Sic* 36, 4, 1. ἡ τῆς Ἰτύκης ἄκρα *non* arx Vticæ *fuit interpretandum, sed* promontorium ad Vticam; *coll.* 14, 6, 7.

Ἀκρασία, intemperantia, petulantia, 1, 66, 6. 32, 11, 5. ἡ πρὸς τὰς ὠφελείας, effusa prædæ cupiditas, 4, 6, 10.

Ἀκρατής. ἀκρατέστατος πρὸς γυναῖκας, 8, 11, 2.

Ἀκρατοποσία, 8, 11, 4.

Ἀκρατῶς καὶ μειρακιωδῶς συνεκχυθεὶς τοῖς ἑαυτοῦ μισθοφόροις, impotenter, effuse, ut qui se continere non posset, 11, 14, 7.

Ἀκρίβεια, ἡ περὶ τὸ διάφορον, attentio ad rem familiarem, 32, 13, 11. ἡ ἐκ τῶν νόμων ἀκρίβεια, strictum jus quo ex legibus uti licet, 32. 13, 14. („*est* τὸ ἀκριβοδίκαιον" *ait Ern.*) τὴν ἀκρίβειαν εἰδέναι βουλόμενος, verum adcurate scire cupiens, 3, 41, 8.

Ἀκριβής. τὸ τῆς συντάξεως (τῶν Ῥωμαίων) ἀκριβὲς, diligens, adcurata, eximia aciei ordinatio, 15, 13, 2.

Ἀκριβολογία περί τινων, adcuratior disputatio, 2, 16, 14.

Ἀκριβοῦν, adcurate versari, diligenter curare. τὸ κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ λόγον ἀκριβωθὲν, 10, 22, 7.

Ἀκρισία, ἡ. 1) judicii inopia, levitas, temeritas, stoliditas, 11, 8, 7. 11, 14, 3. 40, 5, 7. τοῦ προεστῶτος, 3, 84, 4. 5, 106, 8. 7, 5, 3. τοῦ κατὰ μέρος χειρισμοῦ, 2, 35, 3. 2) perturbatio, confusio, turbæ, 2, 39, 8. 5, 25, 6. *n.* (*ubi perperam* ἀκριβείας *pro* ἀκρισίας *dederant codd.*) 5, 48, 5. 24, 1, 13. 30, 14, 6. 40, 2, 8. 40, 4, 9.

Ἄκριτος. 1) temerarius, inconsultus; ἀλόγιστος καὶ ἄκριτος τόλμα, 3, 19, 9. οὐδὲν προπετὲς οὐδ' ἄκριτον, 5, 12, 7. 2) non finitus, non judicatus. ἄκριτος πολιορκία, nondum finita, 2, 11, 2. τὰ πρὸς τὸν Ἀντίοχον ἄκριτα μένειν αὐτῷ, non diremta caussa, non finita controversia, 4, 51, 3. ἄκριτος καὶ πάρισος συμπλοκὴ, anceps pugna, 11, 22, 9. 3) confusus, turbatus; ἄκριτος κραυγὴ, 15, 31, 1. ἄκριτα πάντα καὶ πολλῆς γέμοντα ταραχῆς, 40, 10, 5.

Ἀκρίτως; οἱ ἀκρίτως τὰ τοιαῦτα θεώμενοι, qui sine judicio, leviter, obiter talia spectant, 5, 31, 1. ἀκρίτως πιστεύειν, temere, re non excussa, 4, 85, 4. ἀκρίτως ἑαυτὸν προέσθαι *&c.* temere se abjicere, temere, imprudenter committere ut Romam abducaris,

caris, 27, 13, 15. — „ἀπρίτως χρῆσθαι τοῖς εὐεργέταις, non discernere benefactorem ab hoste, 2, 6, 11. *nisi malis*, stulte uti amicis; *mox certe* ἀπρίτως *sic* 2, 7, 2. *dicitur* ἀπρίτως καὶ προφανῶς περιβάλλειν αὐτὸν ταῖς συμφοραῖς.“ *Ern.*

Ἀκρόαμα, τό, lector *vel* cantor, qui in convivio canit vel aliis prælegit; *præsertim de* cantoribus *usurpatur apud Polybium*: ἐπείσακτα ἀκροάματα, 4, 20, 10. τὰ διὰ τῶν ἀκροαμάτων ἀχθόμενα παίγνια, 16, 21, 12. *Adde* 24, 5, 9. 31, 4, 6. 32, 11, 4. — „*Vide dicta nostra de* Acroamatis, *ad Sueton. Excurs.* 8.“ *Ern.*

Ἀκροάομαι. ἠκροῶντο τοῦ ψόφου, auribus captabant sonum strepitus, 22, 11, 11.

Ἀκρόασις. τῶν τὰς ἀκροάσεις ποιουμένων, ex eorum numero qui recitationes, prælectiones publicas instituere solent. 32, 6, 5.

Ἀκροατής, lector libri, 9, 1, 2. *Conf.* οἱ ἀκούοντες.

Ἀκροβολίζεσθαι, velitari, 1, 19, 6. *&c.*

Ἀκροβολισμός, velitatio, 5, 70, 8. 3, 100, 2. 6, 39, 4.

Ἀκρόκομος, in extremitate crinitus, 34, 10, 9.

Ἀκρολοφία, ἡ, summi colles, 2, 27, 5. 18, 2, 5.

Ἄκρον. τὰ ἄκρα τῆς Ἑλλάδος, extremitates, termini Græciæ, 1, 42, 1. τὰ τῶν Ἄλπεων ἄκρα, Alpium summa fastigia, 3, 55, 9. *Conf.* ἄκρος.

Ἀκρόπηλος. τὰ ἀκρόπηλα, loca superne molli luto tecta, adeoque lubrica, 3, 55, 2.

Ἀκρόπολις. *cf.* ἄκρα. αἱ ἀκροπόλεις πολλάκις ταῖς πόλεσιν αἰτίαι γίγνονται δουλείας. *Fr. gr.* 9.

Ἀκροποσία. — „summa intemperantia; (8, 11, 4.) Suidas in ἐκπαθὴς habet ἀκρατοποσία, quod præfert Valesius.“ *Ern. Nos in contextum recepimus Suidæ scripturam.*

Ἄκρος. οἱ ἄκροι, colles, collium vertices, 3, 54, 1. (*ubi servari debuerat librorum scriptura*, περὶ τοὺς ἄκρους;) 18, 4, 8. 18, 7, 3. *Conf.* ἄκρον.

Ἀκροσφαλής, periculum ruinæ de alto adferens, 9, 19, 7. *de scala nimis ardua.*

Ἀκρότομος πέτρα, 9, 27, 4. *n.* — „durissima. *Huc respicit, ut opinor, Suidas in h. v.* ἀκρότομος πέτρα· ἡ σκληρὰ καὶ ἄτμητος.“ *Ern.* — *Immo vero idem valere hoc voc. ac* ἀπότομος *videtur, inclusa simul* altitudinis *notione*; prærupta & abscissa petra, a summo ad imum abrupta.

Ἀκροφύλαξ, præfectus arcis, 5, 50, 10.

Ἀκρώρεια, ἡ. αἱ τῶν Ἄλπεων ἀκρώρειαι, Alpium juga, 3, 47, 4. 24, 6, 5.

Ἀκρωρειάζουσα *ex mendosa scriptura vulgo editum erat* 4, 43, 2. *pro* ἀκρωτηριάζουσα, *quod vide.*

Ἀκρωτηριάζειν. 1) mutilare, præcidere extremas *vel* eminentiores partes corporis, 5,

54, 10. 8, 25, 3. *n. præsertim* aures & nasum, *nam manuum quidem amputatio separatim memoratur* 1, 80, 13. 2) instar promontorii prominere; ἐπὶ προοχῆς τινος ἀκρωτηριαζούσης, 4, 43, 2. *n. ex Vat. & Flor. ubi vulgo* ἀκρωρειαζούσης *minus recte edebatur.*

Ἄκυρος, irritus. ἀκύρους ποιεῖν τὰς συνθήκας, 3, 21, 2. 6, 15, 9. 23, 2, 8. 23, 7, 6. 26, 6, 4.

Ἀλαζονεία, arrogantia, 5, 33, 8. ἔμφυτος *Ætolorum*, 4, 3, 1. ἡ περὶ τοὺς βίους ἀλαζ. καὶ πολυτέλεια, arrogantia in vitæ ratione, fastus, 6, 57, 6. 11, 8, 4.

Ἀλαζονικός. ἀλαζονικώτερος, 27, 6, 12.

Ἀλάστωρ, *Fr. gr.* 10.

Ἀλγηδὼν, ἡ, acris dolor, 12, 25, 2.

Ἀλείπτης, unctor, scholæ athleticæ moderator, 27, 6, 1 & 9.

Ἀλείφειν. ἠλείφοντο, ungebant sese. 3, 72, 6. *Conf.* ἐπαλείφω.

Ἄλεκτον ἦν τὸ συμβαῖνον, dici vix potest, 30, 13, 12.

Ἀλήθεια. ἐπ' αὐτῆς ἀληθείας ἦν συνιδεῖν, ipsa re cernere licuit, 1, 84, 6. („*Horat.* 17, 18. *cum ventum ad verum est.*" *Ern.*) τὸ κατ' ἀλήθειαν ὄν, id quod res est, 4, 69, 70. *Sigillatim de* vera pugna *usurpatur, & de* vero belli usu, *quatenus opponitur exercitationi & meditationi*, 1, 21, 3. 5, 63, 13. 10, 21, 10. 18, 12, 3. *Plural.* ταῖς ἀληθείαις, revera, 10, 40, 5. πυθέσθαι τὰς ἀληθείας περί τινος *vel* παρά τινος, 23, 14, 2. *n.*

Ἀληθεύειν, verum dicere, veritatis studiosum esse, 11, 10, 4. 12, 23, 8.

Ἀληθινός. ἀληθινοὶ ἀθληταὶ τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, 1, 6, 6. εἰς ἀληθινὰς ἐννοίας ἄγειν τινὰ ὑπέρ τινος, 1, 15, 13. ἀληθινὸς βίος, vera vita, *i. e.* ipsa vitæ actio, (*cui opponuntur vitæ aliorum in historiis descriptæ, & præcepta a scriptore interspersa*) 1, 35, 9. κριτῆς ἀληθινὸς τοῦ βελτίονος, 1, 35, 10. ἀληθινοὶ ὑπομνηματισμοὶ, 2, 40, 4. ἀληθινὴν χρείαν παρέχεσθαί τινι, veram operam præstare, *nempe* ipsa re, rebus gerendis, *non solum* consilio suo, 3, 70, 5. *Quibus ex exemplis vide an explicari defendique possit phrasis illa*, παρορμῆσαι πρὸς φυλακὴν πίστεως καὶ πρὸς ἀληθινῶν πραγμάτων καὶ βεβαίων κοινωνίαν, 2, 61, 11. *n. ubi haud sane improbabiliter viri docti suspicati sunt scribendum* πρὸς ἀληθινὴν πραγμάτων καὶ βέβαιον κοινωνίαν. ἀληθινὸς φόβος, verus, gravior metus, tempora quæ merito metum incutiunt, 3, 75, 8. μάχη ἀληθινὴ καὶ βαρβαρικὴ, atrox & barbarica pugna, 3, 115, 2. *nempe ibi* μάχη ἀληθινὴ, vera pugna, *opponitur consueto generi pugnandi equitum, quod fit* ἐξ ἀναστροφῆς καὶ μεταβολῆς, (*vs.*

(vs. 3.) *& est velitationis quoddam genus.* ἀληθινωτάτη παιδεία, verissima institutio, 1, 1, 2.

Ἀληθινῶς Φιλοδοξεῖν, veram gloriam quærere, 35, 4, 12. ἐὰν μὴ πρότερον ἐπιδείξηταί τι τῶν ἑαυτῆς ἔργων ἀληθινῶς, 6, 47, 8. *ubi utique* ἀληθινῶν *videtur corrigendum. conf.* ἀληθινός. ἀληθινώτατα διατηρεῖν τὴν Φιλίαν. 40, 8, 7.

Ἀλίμενος, portu carens; πολισμάτιον ἀλίμενον, 1, 53, 10. τόποι ἀλίμενοι, loca importuosa, 1, 54, 8. ἡ πλευρὰ αὕτη τῆς Ἰταλίας ἀλίμενός ἐστι, 10, 1, 1.

Ἅλις. ἐπεὶ πρεσβεύοντες ἅλις εἶχον, 5, 60, 1. *n.*

Ἁλίσκω. ἥλω & ἑάλω, captus est, 16, 7, 2 & 4 & 6. *Pleonastice,* οἱ ἁλισκόμενοι αἰχμάλωτοι, 3, 104, 1.

Ἀλιτενὴς, vadosus, humilis, *de mari,* 4, 39, 3. — „*Vide de h. v. Cl. Wesseling. ad Diodor. I. p.* 211. *& Cl. Rhunken. ad Timæi Glossar. in h. v. ubi inprimis locus Xenophontis considerandus.*“ *Ern.*

Ἀλιτήριος, ὁ, flagitiosus, pestifer homo, 32, 21, 3.

Ἀλκὴ, fortitudo. ἡ ἀλκὴ καὶ δύναμις (τῶν ζώων,) 10, 41, 7. 12, 3, 5. οἶδε γὰρ καὶ λόγων ἀλκὴ θανάτου καταφρονεῖν. *Fr. gr.* 11.

Ἄλκιμος, fortis, validus. ἄνδρες ἄλκιμοι, 5, 55, 8. 6, 48, 3. οἱ ἀλκιμώτατοι, 6, 5, 9. *&c.*

Ἀλλὰ, *pro* ἤ. οὐχ ἑτέροις τισὶ χρώμενος, ἀλλ' οἷς *&c.* non aliis usus est præter ea quæ *&c.* 10, 11, 5. πρὸς οὐδὲν τῶν ἄλλων, ἀλλὰ πρὸς *&c.* ad nil aliud nisi, 18, 24, 5. *n. ubi quod Suidas* ἀλλ' ἢ *habet, Polybio id non obtrudendum.* οὐδὲν διαφέρει τὰ κατ' ἰδίαν ἀδικήματα τῶν κοινῶν, ἀλλὰ πλήθει μόνον. 4, 29, 4.

Ἀλλαγὴ, ἡ, permutatio mercium, 1, 10, 8.

Ἀλλήλος. *Pro* κατ' ἀλλήλους, 15, 9, 7. *aut* κατ' ἀλλήλας *scribendum, aut una voce* καταλλήλους; *refertur enim ad* τὰς σπείρας; alias post alias eadem linea locavit. *vide Adnot. Rursus* 28, 14, 11. *pro* τὰς κατ' ἀλλήλων πράξεις *legendum* τὰς κατ' ἀλλήλους πρ. *aut* τὰς κατ' ἄλληλα γενομένας πράξεις. *Conf.* κατάλληλα, *&* κατάλληλος.

Ἀλλοῖος; γλάττῃ ἀλλοίᾳ χρώμενοι, 2, 17, 5. *In compar. usurpari amat;* ἀλλοιότερος, diversus, alius, longe alius, diversi generis, diversæ naturæ, 3, 32, 5. 10, 30, 6. 18, 33, 4. *Fr. gr.* 59. *præsertim in partem deteriorem,* 2, 50, 8. *n. ubi* ἀλλοιότερόν τι *Polybio restituimus pro mendoso* ἀλλ' ὕστερόν τι. *Sic* ἄλλως *pariter in malam partem accipitur, quod vide.*

Ἀλλοιοῦν, mutare, 4, 91, 9. μήτε τὴν ὄψιν ἀλλοιῶσαι, vultum non mutare, 11, 30, 2. αἱ περιστάσεις ἀλλοιοῦσι

τὰς προαιρέσεις τῶν ἀνθρώπων, 16, 28, 6. κατὰ τὴν πρὸς τοὺς συμμάχους αἵρεσιν ἠλλοιωμένος, 7, 13, 1. οὐδὲν ἠλλοιωμένος, 3, 103, 6. ἠλλοιωμένοι ὑπὸ τῆς μέθης, mente alienati ex ebrietate, 8, 29, 5.

²Ἀλλοίωσις καὶ μέθη, mentis alienatio, 3, 81, 5. *conf.* ἀλλοιοῦν.

³Ἄλλος. τὰς μὲν ἄλλας τὰς εἰς τὴν χώραν εἰσβολὰς, 2, 65, 6. *n.* ἐστασίασαν πρὸς τοὺς ἄλλους, 4, 53, 5. *n.* ἐκ τῶν ἄλλων χρωμάτων, ex aliis coloribus, 6, 41, 7. *ubi abesse poterat articulus.* πρὸς τοὺς ἄλλους στρατηγοὺς, 10, 37, 2. *n. articulus a Casaub. ex conject. adjectus videtur, recte, nam significat* ceteros duces. *Confunditur a librariis cum* ἅπλης, 6, 57, 3. *n. Confunditur cum* ὅλος, 6, 56, 7. *n. Bene Casaub. pro* τὴν τῶν ἄλλων κρίσιν 21, 4, 3. τὴν τῶν ὅλων κρίσιν *restituit. Mendose* ἄλλη τῆς *erat* 3, 21, 10. *pro* ἀλλ' ἤ τις.

²Ἀλλοτριάζειν, alieno animo esse, 15, 22, 1.

²Ἀλλοτριοπραγεῖν, res novas moliri, 5, 41, 8.

Ἀλλότριος. τὰ ἀλλότρια λέγειν ὡς ἴδια, aliena, quæ jam dicta sunt ab aliis, 9, 2, 2. ἀλλοτρία ναῦς, navis partis adversæ, 1, 22, 8. οὐκ ἀλλότριον τῆς προθέσεως, non alienum ab instituto, 8, 3, 1. ἀλλότριος πολεμικῆς χρείας, infuetus, 10, 24, 1. 32, 2, 3. ἀλλότριος, *i. q.* δυσμενὴς, infensus, animo alienato, 24, 8, 8. *Sic* ἀλλότριος Ῥωμαίων, 28, 4, 4. οὐκ ἀλλότριος διαλύσεως, 5, 100, 10. 5, 102, 3. δύο τὰ πάσης ἱστορίας ἀλλοτριώτατα, quæ ab Historia sunt alieniſſima. 3, 47, 6.

²Ἀλλοτριότης, animus abalienatus, simultas, 2, 44, 1. 4, 84, 7. πρός τινα, 4, 5, 4. 10, 37, 2. 30, 1, 8. 38, 1, 4.

²Ἀλλοτρίως διακεῖσθαι πρὸς Ῥωμαίους, 3, 67, 8. ἀλλοτριώτατα, 31, 5, 4.

³Ἀλλόφυλος, diversæ nationis, extraneus. *Conf.* Φῦλον, Ἐθνος. Ἀλλόφυλος. *Intuitu Romanorum* ἀλλόφυλοι *sunt populi qui non sunt Italici*, 6, 31, 9. *Romani* ἀλλόφυλοι *sunt Græcis*, 9, 37, 7. 9, 39, 3. ἀλλοφύλοις δυνάμεσιν, diversarum gentium militibus *usus est Hannibal*, 3, 61, 5. 24, 9, 5.

³Ἄλλως. 1) οὐδ' ἄλλως εἰπεῖν οὐδένα πέπεισμαι, neminem aliter dicturum, contra dicturum, 9, 28, 1. 3, 80, 5. 2) ἄλλως. *i. q.* ματαίως, ὡς ἔτυχε, *temere*, 3, 38, 3. *n.* 3) ἄλλως περ καὶ 28, 7, 13. *in* ἄλλως τε *mutandum videtur.* ἄλλως τε καὶ, 9, 39, 4. *n. ubi particula* καὶ, *cum abesset a mss tis, ex conject. adjecta est a Casaub.* 4) ἄλλως, *in tristiorem partem; scilicet* aliter quam prospe; ἐὰν ἄλλως πως τὰ παρόντα κριθῇ, 3, 109, 10. ἐάν δ' ὡς ἄλλως (*i. q.* ἄλλως πως) ἐκβῇ τα

τὰ κατὰ τὸν κίνδυνον, 15, 10, 3. 15, 11, 5.

[N] Ἀλξεις *mendosa olim scriptura* 5, 68, 1. *n. pro* ἄλις.

[O] Ἀλοᾶσθαι. ἠλοήθησαν, protriti, conculcati sunt, 10, 12, 9. *n.* (*i. q.* συνεπατήθησαν, 4, 58, 8. 14, 4, 10.) *Mendose* ἠλογήθησαν *libri.*

[P] Ἀλογεῖσθαι, decipi. ἀλογηθῆναι, 8, 2, 4. ἠλογήθησαν, 28, 9, 8.

[Q] Ἀλόγημα, absurditas, error, absurde & imprudenter factum, peccatum, 9, 16, 5. 10, 33, 6. 12, 19, 7. 12, 20, 2. 12, 22, 1. 16, 20, 1.

[R] Ἀλογία. 1) *fere ut præcedens* ἀλόγημα, absurditas, temeritas; absurde, temere; repugnanter, præter rationem & contra rationem dictum aut factum: ἐξόφθαλμος ἀλογία τῆς βοηθείας, 1, 10, 3. 1, 11, 1. ταῦτα τῆς πάσης ἐστὶν ἀλογίας πλήρη, 1, 15, 6. ἡ τῶν πραγμάτων ἀλογία, 18, 37, 5. ἦν πλήρης ἀλογίας καὶ θυμοῦ βιαίου, non rationem, ferocem iram unice sequebatur, 3, 15, 9. *Adde* 4, 35, 6. *n.* 5, 107, 7. 10, 23, 6. *n.* 15, 19, 4. 18, 36, 7. 23, 9, 12. 28, 7, 12. *n. ubi* contemtum *interpretatus erat Casaub.* 2) confusio, perturbatio. 5, 53, 7. 15, 14, 2. 3) silentium, tacitus stupor, 36, 5, 4. *n.*

[S] Ἀλογιστία, temeritas, defectio a recta ratione, stoliditas, alienatio mentis, furor. 11, 4, 2. 17, 15, 16. 28, 9, 4. οἱ μὲν ἀλογιστίαν, οἱ δὲ μανίαν ἔφασαν εἶναι, *Fr. gr.* 12. ὑπὸ τῆς μέθης καὶ ἀλογιστίας ἑλαυνόμενοι, 5, 15, 3. ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ ἀλογιστίας, præ ira & furore, 2, 30, 4.

[T] Ἀλόγιστος, inconsideratus, imprudens, stultus; θυμοῦ ἀλογίστου πλήρης, 2, 21, 2. ἀλόγιστος καὶ ἄκριτος τόλμα, 3, 19, 9. ἀλόγιστος καὶ ψυθρὸς, 3, 63, 7. ἀλογιστώτερος ἡγεμὼν, 3, 48, 1. ἀλογιστότατος, 3, 47, 7.

[U] Ἀλογίστως, imprudenter, stulte, præter & contra rationem; εἰκῇ καὶ ἀλογίστως τοῖς πράγμασι κεχρημένος, 1, 52, 2. γυναικοθύμως καὶ ἀλογίστως, 2, 8, 12. προπετῶς καὶ ἀλογίστως, 27, 2, 10.

[V] Ἄλογος, absurdus, a ratione alienus; ἄλογοι οἰνοφλυγίαι καὶ πλησμοναὶ, 2, 19, 4. ἄλογοι προφάσεις, 3, 15, 9. 10, 26, 4. ἄλογος θυμὸς, 3, 81, 9. 6, 56, 11.

[W] Ἀλόγως, temere, sine ratione, præter rationem; οὐ μόνον ἀλόγως, ἔτι δὲ μᾶλλον ἀδίκως, 3, 15, 11. 5, 49, 4. 5, 110, 10. 27, 13, 14. ἀλόγως πως, nescio quo modo, mirum qui fieri potuerit, 5, 15, 7.

[X] Ἀλύειν. ἀλύων, oberrans, vagabundus, 26, 10, 1.

[Y] Ἀλυσιδωτοὶ θώρακες, 6, 23, 15. 31, 3, 3.

[Z] Ἄλυσις. εἰς τὴν ἄλυσιν ἐνέπεσον, 21, 3, 3. εἰς τὴν ἄλυσιν ἀπάγειν, 4, 76, 5. 20, 10, 7. ἀλύσεις καὶ πέδαι, 3, 82, 8.

[a] Ἀλυσιτέλεια, damnum, jactura, 4, 47, 1.

Ἀλυσιτελής, inutilis, *id est*, noxius, perniciosus, damnosus, 3, 116, 13. 4, 49, 2. 11, 5, 7. 28, 6, 4. 29, 7, 3. — „*ut apud Cic. de Iuv.* 1, 49. inutilis *civis*, *pro* pernicioso." *Ern.*

Ἅμα, simul, eodem tempore; τὰ πρότερον, καὶ τὰ ἅμα (*scil.* γιγνόμενα,) καὶ τὰ ἐπιγιγνόμενα τοῖς ἔργοις, 3, 31, 11. omnes simul sumti; νῆες ἅμ' ἑκτωκαίδεκα τὸν ἀριθμὸν, 10, 17, 13. simul hoc & illud; ἅμα μὲν, ἅμα δὲ, 1, 11, 10. 2, 11, 3. ἅμα δὲ, absque præcedente ἅμα μὲν, *v. c.* ἀβούλως, ἅμα δ' ἀνάνδρως, 1, 11, 5. αὐτοπαθῶς, ἅμα δὲ ἀληθινῶς, 3, 12, 1. *n.* ἀχανεῖς, ἅμα δὲ περιχαρεῖς ὄντες, 7, 17, 5. ἐνεργὸν καὶ πρακτικὸν, ἅμα δὲ καὶ δυσδιάλυτον, 1, 26, 16. ἅμα τοῦτο καὶ ἐκεῖνο, simul hoc & illud, ἅμα τῆς θαλάττης ἥψαντο, καὶ τῶν κατὰ Σαρδόνα πραγμάτων ἀντείχοντο, 1, 24, 7. *Qua in phrasi eam rem priori loco ponere amat Polybius, quæ natura posterior videri debebat, velut* προσδοκίαν ἔχοντες τῆς ἐκείνου παρουσίας ἅμα καὶ σωτηρίας, 4, 35, 6. *n.* 3, 5, 3. *n.* 5, 3, 6 *sqq.*

ἅμα *seq. dat.* cum, simul cum; ἅμα τῷ φωτὶ, prima luce, 1, 12, 2. *& sæpe alias*; ἅμα τούτοις, eodem tempore, 4, 2, 11. Μάγωνα καὶ τοὺς ἀμ' αὐτῷ Καρχηδονίους *scil.* ὄντας, 10, 18, 1. τοὺς ἅμα τούτοις ἱππεῖς, 3, 65, 5. ἅμα τούτοις καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, 10, 23, 5. *n. ubi plerique codices* ἅμα καὶ τούτοις *dabant.* τοὺς ἀμ' αὐτῷ Φυγόντας *restituimus Polybio* 23, 2, 5. *ubi perperam vulgo* τοὺς ἀμφ' αὐτῷ *legebatur.* ἅμα τῷ κατασχεῖν τὴν πόλιν, 2, 57, 4. ἅμα τῷ διαυγάζειν, 3, 104, 5. ἅμα τῷ προσπεσεῖν αὐτῷ, 2, 53, 5. *& sic sexcenties cum dat. & infinitivo.* ἅμ' αὐτῷ προσπεσεῖν τὴν τῆς Καρχηδόνος ἅλωσιν *ex Gronovii conject. edidi* 10, 34, 2. *ubi vulgo* ἅμα τῷ προσπεσεῖν *absque* αὐτῷ *legebatur.* ἅμα τῷ πρὸς τὸ πρῶτον Φυλάκιον προσμίξαι τοὺς περὶ τὸν Διογένην, 10, 30, 6. *ubi articulum* τῷ, *quem ignorabant codices, adjecit Casaubonus. Non solum vero accusativus cum infinitivo post* ἅμα τῷ *ponitur, verum etiam nominativus casus; veluti* ἅμα τῷ συνιδεῖν οἱ βάρβαροι τὸ γεγονὸς, 10, 31, 3. *sed id quidem per trajectionem intelligendum, pro* οἱ βάρβαροι δὲ ἅμα τῷ συνιδεῖν *&c.*

Pro ἅμα *perperam dant* ἀλλὰ *veteres codices mssti* 2, 38, 4. *n. Vicissim pro* ἀλλὰ *mendose dant* ἅμα 4, 45, 6.

Ἀμαξα. δήσας τοὺς ἀνθρώπους γυμνοὺς ταῖς ἁμάξαις εἵλκε, 23, 16, 5.

Ἀμαράκινον μύρον, 31, 4, 2.

Ἀμάρτημα γραφικὸν, scribarum error, 34, 3, 11.

Ἀμαυροῦν, obscurare; τὴν δόξαν,

ξαν, 20, 4, 3. τὸ τέλος τῶν ἰδίαν πράξεων, 22, 5, 11. n. ἀμαυροῦν καὶ ταπεινοῦν τι, minuere verbis, 6, 15, 7.

[2]Ἀμαχητὶ, 10, 14, 13.

[2]Ἀμβλεῖα γωνία, 4, 43, 9.

[2]Ἀμβλυγώνιον, τὸ, 34, 6, 7.

[2]Ἀμείβεσθαί τινα πᾶσι τοῖς τιμίοις, 12, 5, 3. σίτῳ ἀμείβονται, 4, 38, 5. *ubi Casaub.* in frumento mutuum faciunt; *puto*, alternatim *alias invehunt, alias evehunt, nempe adjicitur, ποτὲ μὲν εὐκαίρως διδόντες, ποτὲ δὲ λαμβάνοντες.*

[v]Ἀμειψις, permutatio mercium; τὰς ἀμείψεις ποιεῖσθαι πρός τινας, 10, 1, 5.

Ἀμελλήτως, haud cunctanter, sine cunctatione, 4, 71, 10. 16, 34, 12.

[2]Ἀμετάθετος ἐπιβολὴ, pertinax consilium, a quo nullo pacto absistere volumus, 2, 32, 5. ὁρμὴ, 15, 37, 7. διάληψις, judicium immutabile, 30, 17, 2.

[2]Ἀμετάκλητος ὁρμὴ, effusus impetus, 37, 2, 7.

[2]Ἀμεταμέλητος αὐτοῖς ἔσεται πίστις, numquam pœnitebit eos præstitæ fidei, 24, 12, 11. προαίρεσις, 21, 9, 11.

[2]Ἀμηχανία. εἰς ἀμηχανίαν ἐνέπιπτε, 5, 78, 3. 22, 8, 9. ὁλοσχερὴς ἀμηχ. περιέστη αὐτοὺς, 36, 1, 1. εἰς πολλὴν ἀμηχανίαν ἦγεν αὐτοὺς, 36, 2, 9. ἐν ἀμηχανίαις εἶναι, 33, 10, 6. 35, 4, 7. n. *ubi Vrsinus* ἐν ἀμηχανίᾳ *ediderat, ex ingenio, ut videtur.*

[v]Ἀμιλλα καὶ ζῆλος ἐν τοῖς κινδύνοις, 6, 39, 8. ἄμιλλαν ποιεῖσθαι τῆς εἴς τινα εὐεργεσίας, 3, 98, 10.

[2]Ἀμιλᾶσθαι πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, 30, 10, 5. ὑπὲρ τοῦ Φθάσαι, 5, 86, 8. περὶ τὸ προσπεσὸν ἀεὶ πάντων ὁμοῦ ταῖς ἐπινοίαις ἀμιλλωμένων, 6, 18, 3.

[2]Ἀμιξία, confusionem *interpretatur Ern. minus recte; est* status rerum ubi nulla sunt mutua commercia, ubi non communicant inter se homines, 1, 67, 3 & 11. *ubi bene Casaubonus* separata consilia *vertit; nempe quod nec inter se communicarent seditiosi, quippe sermonem alii aliorum non intelligentes; nec cum ducibus & probis viris, quippe quibus diffidebant. De quo & monuit idem Ernestus in Addendis ad Lexicon Polyb.*

[2]Ἀμμώδης χώρα, 12, 3, 2.

[2]Ἀμνημόνευτος. οὐκ ἀμνημόνευτον παραλιπεῖν, 2, 35, 4.

[2]Ἀμνησικάκητον ποιεῖσθαι (τινὶ) τὴν ἁμαρτίαν, culpam alicui condonare, 40, 12, 5.

[2]Ἀμοιβή. τὴν οἰκίαν ἀμοιβὴν ἐπιφέρει αὐτοῖς τὸ δαιμόνιον, 1, 84, 10.

[v]Ἀμοιρος, expers, 2, 17, 9. 37, 3, 6. τόπος ἄμοιρος θανασίμων θηρίων, 1, 56, 4.

[2]Ἀμπελίνη βακτηρία, virga vitea, 29, 11, 5.

[v]Ἀμπωτις, ἡ, τῆς ἀμπώτεως, recessus maris, 1, 39, 3. 20, 5, 7. *cf.* [2]Ἀνάπωτις.

[2]Ἀμύθητον πλῆθος, 2, 26, 5.

[2]Ἀμύνειν

Ἀμύνειν τινὶ, opem ferre, subvenire alicui, 6, 4, 2. ὅταν ἀμύνῃ τις πρὸ πάντων ἐν τοῖς δεινοῖς, si quis in periculis pro omnibus, *vel* ante omnes, propugnet, 6, 4, 8. ἀμύνασθαι σπεύδοντες διὰ τὰς ἐλαττώσεις, studentes ulcisci clades, 2, 36, 6. ἀμύνεσθαι τοὺς ἠδικηκότας, ulcisci, punire auctores injuriæ, 2, 6, 9. 3, 30, 4. ἀμύνασθαί τινα, pugnare adversus hostem, repellere, 3, 53, 6,

Ἀμυντήριον εὐκαιρότατον κατὰ τῆς Εὐράπης, propugnaculum, 18, 32, 2.

Ἀμφήριστος, dubius, anceps. ἀμφηρίστους ἐλπίδας ἔχειν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος, 5, 85, 6.

Ἀμφί. τοὺς ἀμφ' αὐτῷ φυγόντας *mendose vulgo* edebatur 23, 2, 5. *pro* ἅμ' αὐτῷ.

Ἀμφιβάλλειν, dubitare, ligitare, περί τινων, 40, 10, 2,

Ἀμφιδήριτος νίκη, anceps victoria, 4, 33, 8. μάχη, 35, 2, 14.

Ἀμφιδοξεῖν περί τινων, dubitare de re, 32, 26, 5.

Ἀμφίδοξος κίνδυνος, anceps prælium, 9, 4, 4. ἀμφίδοξος νίκη, 11, 1, 8. ἀμφίδοξα τέλη τῶν κινδύνων, 18, 11, 11. ἀμφίδοξοι ἐλπίδες, 15, 1, 12.

Ἀμφίδρομος τόπος, locus in freto Siculo ubi in gyrum agitur cursus aquæ, 34, 2, 5.

Ἀμφικτύονες. εἰ αὐτῷ τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον συνέτατε, 40, 6, 6.

Ἀμφισβητεῖν, contendere, certare. ἠμφισβήτουν περὶ Σαρδόνος, 8, 3, 3. ὑπέρ τινος, de re, 1, 2, 3. 3, 2, 4. & *nude* τινός, *per ellipsin præpositionis*, 1, 2, 6. 20, 4, 6. τινὶ ὑπέρ τινος, 1, 71, 5. τινὶ τινός, cum quo de qua re, 2, 71, 7. ἀμφισβητεῖν πρὸς τὰ λεγόμενα, opponere se dictis, 2, 2, 10. τὰ ἀμφισβητούμενα, res controversiæ, controversiæ, 1, 68, 11. 1, 80. 12, 12, 16, 4 & 7. *Sic* περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων *ex melioribus codicibus Polybio restituimus* 3, 21, 6. *pro vulgato olim* ἀμφισβητούντων.

Ἀμφισβήτησις, diffidium, 5, 93, 4. ἀμφισβήτησις πραγμάτων, contentio de propagando imperio, 6, 48, 6.

Ἀμφίστομος δύναμις, ἀμφιστ. τάξις, acies bifrons, 2, 28, 6. 2, 29, 4.

Ἂν. 1) *pro* ἐὰν *positum, cum indicativo construitur rariori usu* 9, 31, 2. *n.* 2) *i. q.* κἂν, licet, quamvis, *aut in hoc mutandum*, 2, 56, 10. *n.* 3) *Potentialis particula; ter repetita in eadem phrasi*, 18, 18, 1. *temere omissa ab editoribus*, 2, 56, 2. *n. temere adjecta*, 3, 1, 6. *n.* 1, 1, 1. *Vbi in protasi præcessit conjunctio* εἰ, *in apodosi promiscue vel adjici vel omitti potest potentialis particula; vide Adnot. ad* 1, 1, 1. *T. V. p.* 105 *sq.* 4) *Alii usus: ἐμοὶ δ' οὐ μόνον ἂν δοκῇ Καρχηδονίοις τὰ τότε συμβάλλοντα παρέχειν ἀπορίαν*, 9, 3, 5. *ubi satisne sana sint illa verba*

bū ἂν δοκῇ παρέχειν, dubitare licet. οἷον γὰρ ἂν δέκα τινῶν εἶναι συμβαίνῃ τὸ τοῦ τείχους ὕψος, 9, 19, 6. *ubi* συμβαίνῃ *ex Suida recepi pro vulgato* συμβαίνει, *quod vide an teneri debuerit legendumque* ἀνὰ δέκα *pro* ἂν δέκα, *ut* ἀνὰ δέκα *sint* deni.

Ἀνά. 1) *de tempore,* ἀνὰ ἑκάστην (*vel* ἀν' ἑκάστην) ἡμέραν, 1, 59, 12. 2, 2, 8. 3, 112, 6. (*i. q.* καθ' ἑκάστην ἡμέραν, 1, 68, 6). 2) *de directione motus,* sursum; ἀνὰ τὸν Πάδον ποταμὸν, adverso flumine, 3, 75, 3. 3) secundum, pro ratione; ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον, *ex Reiskii emendatione, pro vulgato* ἅμα, 3, 37, 1. 4) *distributive, de numeris;* ἀνὰ τέτταρας, quaternos, 2, 10, 3. ἕκαστον στρατόπεδον, ἀνὰ τετρακισχιλίους πεζοὺς, ἱππεῖς δὲ τριακοσίους, 1, 16, 2. 2, 24, 13. ἀνὰ διακοσίους καὶ τριακοσίους ἱππεῖς, partim ducenos, partim trecenos, 3, 104, 4. ἀνὰ τρισχιλίους, καὶ πεντακισχιλίους, ποτὲ δὲ καὶ μυρίους, alias ter mille, alias quinquies, semel etiam decem millia, 10, 46, 3. ἀνὰ μέρος, alternatim, sua quisque vice, 4, 20, 10. *Conf.* ἂν *in fine.*

Ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὡς ἐπὶ τὴν οἰκίαν, e foro (Romano) domum abire, 10, 4, 6. — „*nam in forum qui eunt, dicuntur Romanis descendere.*“ *Ern.* εἰς τὸν πόλεμον ἀνέβαινον *perperam olim erat editum pro* ἐνέβαινον, 2, 62, 6. *u. Sic* ἀνέβαινε *mendose pro* ἐνέβαινε, 5, 68, 3. *n. De flumine usurpatum, est* augeri, intumescere; *vide* προσαναβαίνειν.

Ἀνάβασις, adscensus montis, 1, 55, 9. 3, 54, 4. 3, 60, 3. αἱ ἀναβάσεις καὶ καταβάσεις, 5, 8, 2.

Ἀναβάτης, sessor, *de equite;* οὐ μόνον τὸν χαλινὸν προσδέξασθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀναβάτην, *proverbialiter dictum,* 21, 12, 9.

Ἀναβιβάζειν τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸ τεῖχος, milites jubere murum conscendere, 7, 17, 9. ἡ τύχη ἐπὶ τὴν ἐξώστραν, ἐπὶ τὴν σκηνὴν, ἀνεβίβαζε τὴν αὐτῶν ἄγνοιαν, in scenam produxit, *i. e.* omnibus conspicuam fecit, 11, 6, 8. 29, 7, 2.

Ἀναβλύειν, scaturire, ebullire, 34, 9, 7.

Ἀναβοᾶν, exclamare, 3, 62, 7. 10, 32, 6. κατ' ὄνομα τὸν Ξάνθιππον ἀναβοῶντες, cum clamore nominatim eum ducem postularunt, 1, 33, 4. ἀναβοῶντες ἐκ πολλοῦ, μένειν κατὰ χώραν, adclamantes e longinquo, manerent in vestigio, 8, 32, 3. ἀνεβόα τις, βοήθεια, exclamavit aliquis, auxilio venite! 13, 8, 5.

Ἀναβολὴ, 1) adscensus; *cum* ipsa adscensio; *tum* via qua adscenditur; 10, 30, 5. 3, 51, 13. 1, 55, 10. *u.* τῶν Ἄλπεων, 3, 39, 9. πρὸς τὰς Ἄλπεις, 3, 50, 1. αἱ εἰς τὸ ὄρος ἀναβολαὶ, 5, 54, 7. τὴν ἀνα-

ἀναβολὴν ποιεῖσθαι, ascendere, 3, 50, 3. 2) dilatio, mora; οὐδ' ἡντινοῦν ἀναβολὴν ἐποιήσαντο τῆς τιμωρίας, *Spicileg. ex lib.* XXIV. *num.* 3. *T. V. p.* 44. *Adde Adnot. ad* 1, 55, 10.

Ἀναγγέλλειν τι τινὶ, renunciare, denunciare, aperire alicui aliquid, 1, 43, 2. 2, 26, 2. 2, 27, 3. 20, 11, 8. τὶ πρός τινα, 1, 67, 11. renunciare legationem, 25, 2, 7.

Ἀνάγειν. 1) captivum, vinctum abducere, (*sive de terra in naves, sive e mari in terram, sive undecumque ducere ad regem, ad imperatorem, Romam &c. conf.* ἀναφέρειν, ἀναπαλεῖν, ἀναπέμπειν.) 1, 29, 7. 2, 8, 2. 8, 22, 7. 8, 26, 2. 20, 11, 5. 27, 13, 14. *Sic passive,* ἀνάγεσθαι δεδεμένον 40, 4, 2. 2) ἀνάγειν τε εἰς παρασπόνδημα, ad fœderis violationem referre aliquid, interpretari ut perfidiam, 5, 67, 9. *cf.* ἄγειν. 3) ἀνάγεσθαι, vela dare, oram solvere, navi *vel* cum classe proficisci, 1, 21, 4. 1, 23, 3. 2, 3, 8. 14, 10, 6. ἀνάγεσθαι ἐπί τινα, navi in aliquem invehi, 1, 46, 12. 4) τὴν πρόθεσιν ἐπὶ τέλος ἀναγαγεῖν *mendose scriptum videtur* 3, 5, 7. *pro* ἀγαγεῖν, *in quod consentiunt libri ibid. vs.* 8.

Ἀναγκάζειν. ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναγκασθεῖεν ὑπὸ τῆς πατρίδος αἱ τῶν ὅλων ἐλπίδες, *sic consentientibus libris editum erat* 10, 3, 7. *ubi* ἀναρτηθεῖεν *ex conjecti. correxi.*

Ἀναγκαῖος. ἀναγκαῖος καὶ συγγενὴς, 5, 71, 2. χρείας ἀναγκαίας παρέχεσθαί τινι, majoris momenti operam alicui præstare, (*rendre des services essentiels*) 12, 5, 1. ἀπονεύειν ἐπί τι τῶν ἀναγκαίων, secedere de via necessariæ cujusdem functionis caussa, corporis deonerandi caussa, 5, 56, 12. ἀψιλῆ τἀναγκαῖα παρασκευάζειν τινὶ, 1, 18, 5. εὐπορεῖν τοῖς ἀναγκαίοις, 1, 17, 2. τὰ μέτρια καὶ τἀναγκαῖα τῶν χορηγιῶν, modica, sufficiens copia commeatuum maxime necessariorum, 1, 18, 11. τὰ ἀναγκαῖα, res magni momenti, 2, 35, 6. ἀναγκαιότερα καὶ συμφορώτερα λέγειν, 5, 49, 6. τὸ σφέτερον ἀναγκαιώτερον τίθεσθαι τοῦ κοινοῦ, potius ducere, 4, 61, 5. ἀναγκαιότατα, res maximi momenti, 3, 32, 6. (*i. q.* κυριώτατα *ibid. vs.* 5.) 12, 28, 4. τὰ ἐν ἀνθρώποις ἀναγκαιότατα, res quæ hominibus carissimæ esse solent, 4, 61, 10. ἀναγκαιότατοι καιροὶ, tempora maxime necessaria, periculosissima, 2, 60, 6. 4, 79, 3. ἀναγκαῖόν ἐστιν αὐτοῖς τοῦ δήμου εἰς τὸ διαλύεσθαι, populi consensu opus est senatui ad pacem concludendam, 6, 15, 9.

Ἀναγκαιότης πρός τινα, necessitudo, cognatio; *de adfinitate,* 18, 34, 10. 28, 19, 2. *Temere pro* ἀναγκαιότητα 4, 48, 9. *editum erat* συγγένειαν.

Ἀναγ-

Ἀναγκαίως καὶ Φυσικῶς ἐπιτελούμενα, quæ fiunt naturæ neceſſitate, 6, 10, 2.

Ἀνάγκη. 1) κατ' ἀνάγκην, *i. q.* βίᾳ, vi, neceſſario, *active:* 1, 37, 7. *paſſive,* neceſſitate coacti, velint, nolint, 3, 67, 5. οἱ ἐξ ἀνάγκης οἰκέται, (*ſi vera ſcriptura*) ſervi, 39, 2, 4. *n.* 2) τὰ πρὸς τὰς ἀνάγκας ὄργανα, inſtrumenta torturæ, 15, 28, 2.

Ἀνάγνωσις, lectio, (*in qua mirum eſt quantum valeat uſus,*) 10, 47, 6 *ſqq.* lectio libri, 9, 1, 5.

Ἀναγορεύειν κήρυγμα, alta voce recitare, proclamare, 18, 29, 4 *&* 9.

Ἀναγράφειν, ſcribere, perſcribere, memoriæ prodere, τὰς πράξεις, *de hiſtorico,* 1, 1, 1. 2, 37, 4. 9, 45, 1. *De conſignatione rerum in publicis commentariis vel monumentis,* 12, 11, 5.

Ἀναγραφή, recenſio, enumeratio, 3, 33, 17. δημοσία ἀναγραφή, ſcriptum publicum, monumentum publicum, 12, 11, 4 *ſq. & vs.* 9. 12, 12, 1.

Ἀναγωγή. 1) erectio in altum. τὴν ἀναγωγὴν ποιεῖσθαι, *i. q.* ἀνάγεσθαι, oram ſolvere, vela dare, 1, 46, 10. 5, 95, 4. 14, 10, 4. *coll. vs.* 6. 16, 4, 4 *&* 6. 2) *ſigillatim* reditum *videtur ſignificare,* 1, 46, 7. εὐθέως ἐγένετο περὶ ἀναγωγήν. 3) αἵματος ἀναγωγή, ſanguinis rejectio, *crachement de ſang,* 2, 70, 6. 4) *i. q.* ἀγωγή, diſciplina, inſtitutio; πεφευγὼς τὴν Κρητικὴν ἀναγωγήν, 33, 15, 5. *n.*

Ἀναγωγία, ἡ τοῖς ἀθλητοῖς παρεπομένη, ruſticitas, ruditas, 7, 10, 5. *n. vulgo* ἀγωνία *mendoſe.*

Ἀνάγωγος, rudis, incultus, ferus, (*opp.* τῷ πολιτικῷ) 34, 14, 2. indoctus, literarum rudis, 12, 25, 6. (*i. q.* ἀδαὴς *vs.* 9.) *Sic apud Gellium VII.* 3. inerudite & ἀναγώγως.

Ἀναδασμοὶ γῆς, diviſiones agrorum, 4, 17, 4. 6, 9, 9. *&* *nude* ἀναδασμοί, 4, 81, 2 *&* 23.

Ἀναδεικνύειν, 1) oſtendere, declarare, demonſtrare. τὸν πυρσὸν ἀναδείξαντες, facem oſtendentes, tollentes, 8, 30, 10. ἀναδείξαντες αὐτοὺς, *pro* ἑαυτοὺς, ex occulto coorti, oſtendentes ſe hoſtibus, 2, 67, 1. πολέμιον, ἐχθρὸν τινὶ ἀναδεικνύναι ἑαυτὸν, 2, 46, 5. 11, 29, 3. ὃν ἀνέδειξαν εὐεργέτην αὑτῶν, publice prædicaverant, 1, 80, 12. ἀναδειχὼς ἑαυτὸν βασιλέα, regem ſe renunciaverat, 4, 48, 3, 4, 51, 3. *conf.* ἀνάδειξις. 2) reddere aliquem *talem;* Πλεύρατον μέγιστον τῶν κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα δυναστῶν ἀναδεδείχατε, 22, 4. 3. *i. q.* πεπονήκατε *vs.* 2. — „reddidiſtis, *quod alias eſt* ἀποδεδείχατε.“ *Ern.* 3) ἀναδεδειγμένος, in lucem editus, natus. 30, 2, 6. *n. Corruptus aut defectus eſt locus* 32, 19, 9. τοῖς γε μὴν ἐκτὸς τὸν πόλεμον ἀναδεικνύειν, *ubi vide Adnot.*

Ἀναδεῖν, religare, adligare. *In verbo*

verbo med. ἀνεδεῖτο & ἀνεδήσατο τὰς αἰχμαλώτους ναῦς, 1, 28, 7. 3. 96, 6. 16, 6, 13. *In passivo, notione act. vel reciproca;* ἀναδεδεμένος τὴν ναῦν, navem e sua revinctam trahens, 16, 6, 10.

Ἀνάδειξις τοῦ διαδήματος, solennis assumtio diadematis, inauguratio regis, 15, 26, 7.

Ἀναδενδρίτης οἶνος, vinum arbustivum, 34, 11, 1.

Ἀναδέχεσθαι. 1) suscipere, in se recipere, sustinere, *veluti* πράξεις, 4, 14, 3. 1, 81, 9. *Sic &* ἀναδέξατο τὴν πρᾶξιν εἰς αὐτὸν, 8, 17, 4. ἀναδέξασθαι πόλεμον, bellum suscipere, 1, 88, 12. 3, 10, 3. 29, 2, 2. πόλεις γενναίως ἀναδεδεγμέναι τὸν πόλ. quæ bellum generose sustinuerant, 1, 82, 8. ἀναδεξάμενος πολιορκίαν, qui obsidionem ultro toleravit, 2, 61, 7. εὐγενῶς ἀναδέχεσθαι τὰς περιπετείας, 3, 4, 5. πολλὰς ἀναδεξάμενος χιόνας καὶ ταλαιπωρίας, sustinuerat, toleraverat, 4, 70, 1. πᾶν βουληθῆναι ἀναδέξασθαι, omnia potius pati velle, 13, 4, 3. *n.* 2) recipere alicui, spondere, polliceri; *cum dat pers. & accus. rei,* ἀναδέξασθαι τοῖς στρατιώταις τὴν τῶν ὀψωνίων ἀπόδοσιν, 11, 25, 9. *Sic &* recipere pro alio, polliceri pro alio; πᾶν ἀναδέχεσθαι διότι ποιήσομεν τὸ προσταττόμ. 39, 1, 6. *si modo sana ibi & integra oratio. Rursus cum fut. infin.* ἀναδεχόμενος ἐγχειριεῖν αὐτοῖς τὴν πόλιν, 5, 74, 7. περὶ τῶν ἐξῆς ἀνεδέχετο μελήσειν αὐτῷ, 10, 6, 6. πάντα ποιήσειν Ῥωμαίοις ἀναδεχόμενος, 32, 4, 3. 3) sponsorem fieri pro aliquo; τὸν Μεγαλέαν Λεόντιος ἀνεδέξατο τῶν χρημάτων, 5, 16, 8. *cf. c.* 15, 9. *& c.* 27, 1 *&* 4. 4) exspectare aliquem, 1, 52, 8. 3, 68, 6. 5) ἀναδεξάμενος (*scil.* τὸν λόγον) ἔφησεν, suscipiens sermonem, *prenant la parole,* 18, 20, 1. *Pro olim vulgato* ὧν οὐδ' ἀναδέχεσθαι ἠβουλήθη 33, 5, 5. *correxi* ὧν οὐδ' ἀνέχεσθαι.

Ἀναδιδόναι. 1) distribuere, *inter plures,* 2, 33, 4. 5, 64. 1. 2) offerre, tradere, (*etiam uni soli; gallice présenter;*) χρυσοῦν στέφανον ἀνέδωκε μόνῳ τῶν παρόντων, 15, 31, 8. ἀνέδωκαν τοῖς ἄρχουσιν ἐπιστολὰς παρὰ τῶν βασιλέων, 29, 10, 7. 3) communicare cum aliquo; ἀναδίδωσι τὴν πρᾶξιν αὐτῷ, patrandæ rei consilium cum eo communicavit, 8, 17, 2. *Huc pertinet illa phrasis Polybio familiaris,* διαβούλιον ἀναδιδόναι τοῖς φίλοις, ad deliberandum proponere, περί τινος, *vel,* τί δεῖ ποιεῖν, 5, 58, 2. 5, 102, 2. 7, 5, 2. *Fragm. gramm.* 18. *Conf.* & ἀποδιδόναι.

Ἀναδιδράσκειν, fuga salutem petere, 29, 7, 1. „*sed corrige* ἀπεδίδρασκεν." *Ern. Ego vero, cur solicitandum sit illud verbum, quamquam non*

non adnotatum Lexicographis, non video.

Ἀνάδοσις, 3, 57, 8. — „de cibis in cœna distributis, *ut apud Athen. & alios; verterim* perceptio, *nam jungitur* τροφή." *Ern. Immo vero*, digestio ciborum. *vide Adnot.*

Ἀναδοχή, sponsio pecuniæ, 5, 27. 4. *n.* (*i. q.* ἐγγύη *vs.* 7. *& tap.* 28, 6.) *conf.* ἀναδέχεσθαι.

Ἀναδραμεῖν, *vide* ἀνατρέχειν.

Ἀναδρομή, receptio, facultas sese recipiendi; ἀναδρομὴ γίγνοιτο, *κοὐ σφαλλοίμεθα, Fr. gr.* 14.

Ἀναδύεσθαι. ἀνεδύετο τὴν ἔξοδον, vitavit, refugit expeditionem, 4, 7, 6.

Ἀναζευγνύναι, castra movere, progredi, proficisci cum exercitu (*etiam ex urbe,*) 1, 11, 8. 1, 29, 6. 2, 54, 12. 3, 17, 1. 4, 64, 3. 31, 26, 8. *quo loco in versione latina* castra movit *scribendum est, pro* revertitur. *Conf.* ἀναζυγή.

Ἀναζητεῖν. ἀναζητήσαντες τὴν προδοσίαν, instituta perquisitione de proditione, 4, 33. 6. ἀναζητῆσαι τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνῃρημένων, 24, 8, 8. ἀναζητηθὲν, conquisitum, 22, 26, 17.

Ἀναζυγή, profectio cum exercitu, 3, 44, 13. 3, 68, 1. 5, 1, 12. 5, 5, 14. ἀναζυγὴν ποιεῖσθαι, castra movere, (*ut* ἀναζευγνύναι) 2, 54, 10. 8, 28, 4. cum classe proficisci, 5, 110, 5. χρησάμενοι κατὰ τὸ συνεχὲς ταῖς ἀναζυγαῖς, singulis diebus castra moventes, 5, 52, 3. περὶ ἀναζυγὴν ἐγένοντο, *Fr. gr.* 15. *ubi in lat. vers. pro* reditum parabant, *oportebat* iter *vel* profectionem parabant, *vel* castra movebant, *ut Fr. gr.* 80.

Ἀναθαρρεῖν ταῖς ψυχαῖς, animos recipere, 1, 32, 8.

Ἀναθήματα, τὰ, templorum donaria, 11, 4, 1. 40, 7, 1.

Ἀναθηματικαὶ τιμαὶ, 27, 15, 3. — „*sunt in* statuis, imaginibus, coronis." *Ern. Vide Adn.*

Ἀναθυμιᾶσθαι, sufflari, inflammari, augeri, *de odio*, 15, 25, 7.

Ἀναίδην. τῇ ἐξουσίᾳ ἀναίδην χρώμενος, 10, 26, 5. *corrige* ἀνέδην, *ut alibi fecimus; vide Adnot. & loca ibi citata.* (*Conf.* ἀνέδην.) *Ferenda tamen vulgata videri cuidam possit, ob locum mox ad vocem seq. citandum.*

Ἀναιδὴς. παύεσθαι τῆς ἀναιδοῦς ἐξουσίας, 32, 6, 7. *n. ubi mssti quidem* ἀναίδης *dabant, quod ex* ἀναίδην, *idque rursus ex* ἀνέδην *detortum nobis visum est.* ἡ ἀνέδην ἐξουσία *eodem modo dicitur quo* αἱ ἀνέδην ἡδοναὶ *apud Diodor. T. II, p.* 586. *lin.* 51. *ed. Wessel. Conf. quæ notavimus ad Polyb.* 10, 26, 5.

Ἀναιρεῖν τὰ πρὸ τοῦ καλὰ, superiora præclare facta evertere, delere; („irritas reddere superiores victorias" *Ern.*) 15, 7, 6. τὴν συμμαχίαν ἀναιρεῖν, fœdus tollere, dissolvere, 32, 1, 3. δόξαντες τὸν πό-

λεμον ἀνῃρηκέναι, cum putarent fuſtuliſſe, confeciſſe ſe bellum *cum Romanis*, 9, 11, 2. *n. conf.* αἴρειν.

ἀναιρεῖσθαι καὶ θάπτειν τοὺς νεκρούς, tollere & ſepelire mortuos, 5, 86, 2. ἀναιρεῖσθαι πόλεμον, bellum ultro ſuſcipere, inferre, 20, 5, 3. *Fr. hiſt.* 57.

Ἀναίρεσις τῶν νεκρῶν, ſepultura mortuorum, 5, 86, 4 & 8.

Ἀναισχυντεῖν, impudentem eſſe, 30, 8, 4.

Ἀναισχυντία, impudentia, *quod non pudebat juvenes Romanos, ad militiam citatos, non reſpondere ad nomina*, 35, 4, 7. *mentiendi* impudentia, 12, 13, 3. obſcœnitas vitæ, obſcœni mores, 8, 12, 5. fœdum facinus, 40, 5, 5.

Ἀναισχυντογράφος, rerum obſcœnarum ſcriptor, 12, 13, 1.

Ἀναισχύντως κολακεύειν, ſine pudore, 28, 4, 9.

Ἀνακαθαίρειν τὰ πρὸ ποδῶν, purgare viam, 10, 30, 8.

Ἀνακάθαρσις τοῦ πτώματος, expurgatio ruderum, s. materiæ ex ruina, 5, 100, 6.

Ἀναπαλεῖν. ἀναπαλεῖσθαι & ἀνακαλέσασθαι τινὰ, *verbo medio*, 1) ad ſe vocare, *de magiſtratu, rege, imperatore, qui inferiorem ad ſe vocat*, 1, 32, 3. 3, 71, 6. 5, 16, 1. ἀνεκαλοῦντο αὐτὸν εἰς τὰς συναρχίας, ad conſeſſum magiſtratuum citarunt eum, diem ei dixerunt, 4, 4, 2. *Sic Caſaubonus* τοὺς ὑπάτους ἀναπαλεσάμενοι 27, 7, 4. *interpretatus eſt* conſules vocatos in ſenatum; *ubi rectius fuerat* invocantes conſules, cum clamore eos obteſtantes. 2) receptui canere, milites revocare e pugna, 1, 45, 13. 3, 69, 13. *Paſſive*, ἀνακληθεὶς εἰς Ῥώμην, Romam accitus, 20, 11, 10. οἱ ἀνακεκλημένοι, *Romam* evocati *Achæi & alii Græci*, 32, 9, 5. 32, 22, 4. 33, 1, 7. 33, 13, 1.

Ἀνακαλύπτειν τι πρός τινα, aperire alicui aliquid, 4, 85, 6.

Ἀνακάμπτειν δὶς ἢ τρὶς, ultro citroque ire, 5, 102, 7.

Ἀνακινεῖν τινα, excutere aliquem, ſtudioſe exquirere ex aliquo, 10, 7, 4.

Ἀνακλᾶν. ἀνακλᾶται εἰς αὐτὸν τὸ κεφάλαιον τῶν πράξεων, ſumma rerum ad eum redit. 18, 22, 4.

Ἀνάκλασιν ποιεῖται ὁ ῥοῦς, refringitur, repercutitur curſus aquæ in obliquum, 4, 43, 9.

Ἀνακλήρωσις *ſcriptum maluerat Reiskius* 5, 93, 6. *pro* ἀπαπλήρωσις, *quod vide*.

Ἀνακλητήρια, τὰ, τοῦ βασιλέως, ſolennis proclamatio & inauguratio regis, *qui hactenus ſub tutoribus fuerat*, 18, 38, 3. 28, 10, 8.

Ἀνακλίνω, diſcumbere facio, locum in lectulo aſſigno. 31, 4, 5.

Ἀνακοινοῦν. ἀνεκοινοῦτο τῷ συνεδρίῳ τί δέον ἐστὶ ποιεῖν, concilio deliberandum propoſuit, 11, 26, 2.

Ἀνακομιδή, reditus, 1, 68, 13. 3, 106, 7. 4, 39, 6. &c. ἀνακομιδὴν ποιεῖσθαι, redire, 5, 22, 5.

Ἀνα-

Ἀνακομίζεσθαι. *Verbo medio; σπεύδων ἀνακομίσασθαι τὸ Φρούριον τοῖς Δυμαίοις*, recipere caſtellum Dymæis, *i. e.* pro Dymæis, 4, 83, 2. *Verbo paſſ.* ἀνακομισθῆναι, redire, reverti, 3, 96, 14. 11, 24, 9. evadere *e naufragio*, recipere ſe aliquo *e pugna parum proſpera*, 1, 38, 5. 3, 74, 8.

Ἀναπράζειν. *πάντες ἅμα ἀναπραγόντες*, 36, 5, 3.

Ἀνακρεμᾶν. *ἀνακρεμάσαι πᾶσαν τὴν πίστιν εἰς τινα*, 8, 21, 3.

Ἀνακρίνειν τινά, excutere percunctando, explorare, 2, 27, 3. 4, 68, 4. *ὑπὲρ πράγματος*, 8, 19, 6. 8, 21, 1.

Ἀνάκρισις, percunctatio, examen, 8, 19, 8. 12, 27, 3.

Ἀνακρούεσθαι, incipere orationem; *ἔτι αὐτοῦ ταῦτ' ἀνακρουομένου*, 4, 22, 11. — „*Proprie de* proluſione muſicorum; *unde Plato transtulit ad* exordium, initium rei, *dixitque v. c.* λόγον ἀνακρούεσθαι, *in Philebo T. II.* 13. *Id imitatus eſt cum multis Polybius.*“ *Ern.* — *Ejusdem uſus hujus verbi exempla nonnulla ex aliis auctoribus protulit Reiskius ad h. l. veluti Lucian. adv. Indoctum, T. III. ed. Hemſt. p.* 107. *c.* 8. *Plutarch. Convivial. Serm. p.* 161. *lin.* 29. *ed. Franc. & p.* 790, 46. *& p.* 996, 16. *Philoſtr. p.* 861, 11. *Euſeb. Hiſt. Eccl.* 7, 25.

Ἀνακτᾶσθαι, 1) recipere, *τὴν ἀρχήν*, 3, 5, 2. *τὰ πράγματα*, 2, 1, 6. 18, 34, 3 & 6. 2) reficere, recreare, (*ut ἀναλαμβάνειν*) *σώματα, ψυχάς*, 3, 60, 7. 3, 87, 3. 3) reparare, *τὰς ἐκ τῶν περιπετειῶν ἐλαττώσεις*, 10, 33, 4.

Ἀνακύλωσις πολιτειῶν, converſionum orbis in rebuspublicis, 6, 9, 10.

Ἀνακύπτειν, caput erigere, emergere, attolli, recreari; *τὰ τῶν Καρχηδονίων ἀνέκυψε*, 1, 55, 1. — „*Exempla plura metaphorici in hoc verbo uſus congeſſit Doruill. ad Charit. p.* 177.“ *Ern.*

Ἀναλαμβάνειν, 1) recipere, recuperare, *τὴν ἀρχήν*, regnum, 22, 8, 1. *τὴν σφετέραν δύναμιν*, ſuas vires, priorem potentiam, 2, 18, 5. *τοὺς ἐν Λιβύῃ μείναντας νεανίσκους ἀναλαβόντες*, receptis militibus qui in Africa manſerant, 1, 36, 12.

2) accipere, *copias educendas*, ſecum ſumere, 1, 26, 5. 1, 29, 9. 1, 30, 2. 1, 32, 8. 2, 1, 6. 2, 27, 5. *&c. Eodem pertinet τὴν σκευὴν ἀναλαβόντες*, 2, 6, 6. *ἀναλαμβ. εἰς τὴν ναῦν*, in navem recipere aliquem, 30, 9, 8.

3) ſuſcipere; *variis modis; veluti ἀναλαμβάνειν τὴν αἰτίαν τῶν συμβάντων*, culpam ſuſcipere, reum culpæ fieri, 2, 50, 8. *τὴν δυναστείαν*, ſuſcipere, adire imperium, 3, 8, 2. *τὴν ἀρχήν*, 22, 8, 1. *πόλεμον*, bellum ſuſcipere, *ſive ab aliis factum ſit belli initium, ut* 1, 71, 5. 1, 88, 11. 3, 8, 8. *ſive priores*

ipſi arma capiamus, ut 2, 46, 1. 3, 2, 5. 5, 1, 3. ἀναλαμβανειν Φανερῶς τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἀπέχθειαν, 2, 46, 6. ἀναλαμβάνειν βίβλον, ſuſcipere librum, *id eſt* legere. 3, 9, 3. 26, 7, 5. *nempe* εἰς τὰς χεῖρας ἀναλαμβάνειν, in manus ſumere, *ut eſt* 30, 4, 11. 32, 8, 8. ἀναλαμβάνειν τέχνας καὶ ἐμπειρίας, artes ſuſcipere, *id eſt*, adſciſcere, ſibi parare, addiſcere, 3, 4, 10. 9, 20, 8. τὴν ἐπὶ σωφροσύνῃ δόξαν ἀναλαμβ. ſibi parare, 32, 11, 2. τὸ τῆς ἱστορίας ἦθος ἀναλαμβάνειν, ſuſcipere perſonam hiſtorici, 1, 14, 5.

4) ἀναλαμβάνειν τὰς δυνάμεις, (*ſcil.* ἐν τῇς ταλαιπωρίας) reficere, recreare milites, 3, 60, 2. 3, 85, 5. *Et reciproce, per ellipſin pronom.* ἑαυτὸν, ſe recipere, convaleſcere, 12, 26, 6. *conf.* προσαναλαμβάνειν.

5) τὴν ὁρμὴν τῆς νεὼς ἀναλαμβάνειν, curſum navis inhibere, 16, 3, 4.

Reiskius 39, 2, 7. *ex codicis Peireſciani præſcripto* καὶ λίαν ἀνειλήφει *legendum judicaverat; minus probabiliter, ut nobis quidem viſum eſt.*

Ἀνάληψις, refectio, recreatio. ἀνάληψις καὶ θεραπεία τῶν ἀνδρῶν, 3, 87, 1.

Ἀναλογίας, *i. e.* τῆς περὶ τὰς ὁμοιότητας θεωρίας, ἔννοιαν ἔχειν, proportionum notitiam habere, 9, 20, 1.

Ἀναλογίζεσθαί τι, 10, 37, 10. ἀναλογιζόμενος ὅτι, 5, 109, 1.

Ἀναλύειν, (*i. q.* ἀπολύειν,) abire, redire, (*in caſtra,*) 3, 69, 14. ἀνέλυσαν ἐκ τῶν τόπων, 2, 32, 3. 16, 19, 10. εἰς παραχειμασίαν ἀνέλυσε, 5, 29, 8. ἀνέλυε τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐν ἧπερ ἦκε, 4, 68, 4.

Ἀνάλωτος πόλις, inexpugnabilis, 3, 18, 3. non expugnata, 4, 63, 9.

Ἀναμάχεσθαι τὴν περίπετειαν, reparare cladem, 1, 55, 5. ἀναμαχ. τοῖς ὅλοις, totis viribus bellum redintegrare, 6, 52, 6.

Ἀναμὶξ ἐκτὸς τάξεως ἐποιοῦντο τὴν μαχὴν, promiſcue pugnabant, 1, 45, 9. ἀναμὶξ ἀλλήλοις συμπεπτωκότες, 2, 28, 9. ἀναμὶξ γενέσθαι, promiſcue manum conſerere, 11, 13, 1. πάντες ἦσαν ἀναμὶξ ἀλλήλοις, omnes erant inter ſe permixti, 16, 4, 9. *Hinc forte defendi poſſit ſcriptura probatorum codicum veterum,* ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀναμὶξ τέκνοις καὶ γονεῦσι γηραιοῖς ἀπαγομένων, *pro quo ex Bav. editum eſt* ἀναμὶξ ἅμα τέκνοις, 2, 56, 7.

Ἀνάμνησις. ἀναμνήσεως χάριν, 4, 66, 10. ἀνάμνησιν ποιεῖσθαι, 2, 37, 6. κεφαλαιώδη, 1, 5, 4. ἡ τῶν ἰδίων περιπετειῶν ἀνάμνησις, 9, 10, 10.

Ἀναμφισβήτητος ἐλπὶς, 3, 64, 3. δόξα, fama, 18, 18, 12.

Ἀναμφισβητήτως κρατοῦντες τῶν ὑπαίθρων, 11, 18, 8.

Ἀναν-

Ἀναν-

Ἀνανδρος πρᾶξις, 5, 81, 1.

Ἀνάνδρως, 1, 11, 5, 3, 94, 4.

Ἀνανεοῦσθαί τι, in memoriam revocare, 5, 36, 7. 15, 25, 7. (*conf.* προσανανεοῦσθαι.) τὴν συμμαχίαν, renovare fœdus, 23, 1, 5. τὰ Φιλάνθρωπα, 4, 26, 8. 28, 10, 9. τὴν Φιλίαν, 11, 34, 11. τὰς συνθήκας, 7, 3, 1.

Ἀνανεύειν, 1) negare, repulsam dare, 16, 21, 9. 2) ἀνανενευκὼς, erectus, in altum eminens, sursum spectans, 1, 23, 5. (*coll. cap.* 22, 8.) 18, 13, 3.

Ἀνανέωσις τῆς συμμαχίας, renovatio, 23, 1, 6 *sq.*

Ἀναντανάνιστον σθένος, invictum robur, *Fr. gr.* 57.

Ἀνάντης, arduus, *pro* προσάντης *habet cod. Bav.* 5, 8, 1. *n.*

Ἀναντίῤῥητος. πᾶν τὸ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων παραγγελθὲν ἀναντίῤῥητον γέγονεν, 28, 11, 4. ἀναντιῤῥήτους ἔχειν τὰς τῶν ἀΦροδισίων χρείας, 6, 7, 7.

Ἀναντιῤῥήτως, 23, 8, 11.

Ἀναξαίνεσθαι. τῆς διαΦορᾶς ἀναξαινομένης, recrudescente dissensione, 27, 6, 6.

Ἀνάξιος, *absol.* indignus homo, 15, 26, 10.

Ἀναξυρίδες, αἱ, braccæ, 2, 28, 7. 2, 30, 1.

Ἀναπαύειν τινὰ, quietem dare, 3, 53, 9. ἀναπαύειν ἑαυτὸν ἐκ τῆς κακοπαθείας, requiescere, 3, 42, 9. ἀναπαύεσθαι καὶ ῥαθυμεῖν, quietem & otium agere, 10, 20, 2.

Ἀνάπαυσις εὐσχήμων, honestum otium, 5, 75, 6. εἰς τὰς ἀναπαύσεις ὑπερτίθεσθαί τι, in tranquilliora tempora, in majus otium differre, 5, 104, 9. κατὰ τὰς ἀναπαύσεις καὶ ῥαθυμίας, per otium, 10, 9, 5. *opp.* οἱ τοῦ πράττειν καιροὶ, *ibid.*

Ἀναπείθειν. τούτοις τοῖς λόγοις ἀναπειθόμενος, commotus, 29, 3, 3.

Ἀνάπειρα, exercitatio, 5, 2, 4. ἀναπείραις καὶ μελέταις χρῆσθαι, 10, 20, 6. ἀνάπειρα τῶν πλοίων, 26, 7, 8. — „lustratio navium, *cum periculum fit, an sint integræ, instructæ.*“ *Ern.* *Adde, & an satis exercitati remiges.*

Ἀναπειρᾶσθαι ἅπασι τοῖς σκάΦεσι, navium omnium experimentum agere, 26, 7, 9.

Ἀναπέμπειν εἰς τὴν Ῥώμην, *vinctum* Romam mittere, 1, 7, 12. 29, 11, 9. 30, 9, 2. *conf.* ἀνάγειν, & ἀνακαλεῖσθαι.

Ἀναπετάννυμι. ἀναπεπταμένος τόπος, patens locus, 1, 51, 5. 6, 40. 10.

Ἀναπηδᾶν ἐπὶ τοὺς ἵππους, insilire in equos, 6, 25, 4.

Ἀναπίπτειν, 1) reclinare se, *de remigibus remos adducentibus*, 1, 21, 2. *n.* 2) ἀναπίπτειν ταῖς ψυχαῖς, ταῖς ὁρμαῖς, animum abjicere, 4, 51, 8. 20, 4, 6.

Ἀναπλάττειν τι μεῖζον τοῦ συμβαίνοντος, animo sibi fingere, 3, 94, 2.

Ἀναπλεῖν, 1) cum classe exire, (*i. q.* ἀνάγεσθαι) 1, 25, 9. *coll. vs.* 7. 1, 39, 1. 1, 64, 1.

29, 11, 9. 2) redire cum classe, 5, 102, 10. 3) ἀναπλεῖται ἐκ θαλάττης ὁ ποταμὸς, fursum, adverso flumine navigari potest, 2, 16, 10.

Ἀναπληροῦν. ὁ ἀναπληρῶν τὰς βίβλους καὶ ἐπιμετρῶν λόγος, 7, 7, 7.

Ἀναπλήρωσις. εἰσφέρειν τὸ τρίτον μέρος τῆς γῆς εἰς τὴν τῶν προσλαμβανομένων οἰκητόρων ἀναπλήρωσιν, 5, 93, 6. n. ἀνακλήρωσιν *suspicatus erat Reiskius; sed eadem fere notione teneri vulgata poterit*, ad complendam frequentiam, ut satis haberent novi cives.

Ἀνάπλους, 1) exitus cum classe, profectio in altum, 1, 53, 13. 16. 2, 6. τὸν ἀνάπλουν ποιεῖσθαι, *i. q.* ἀνάγεσθαι, 1, 49, 12. 16, 2, 4. *coll. vs.* 2 & 5. *Sic cod. Aug.* 3, 5, 12. n. διὰ τὸν τῶν Ῥοδίων ἐπ' αὐτὸν ἀνάπλουν, 4, 19, 8. 2) reditum *interpretatus est Valesius* 15, 24, 1. n. *conf.* ἀναπλεῖν.

Ἀπαπνεῖν, respirare a malis, 17, 11, 6. 17, 14, 6.

Ἀναπνοή, 1) spiritus; ἕως τῆς ἐσχάτης ἀναπνοῆς, 3, 63, 5. ὑπὸ τὴν ἀναπνοὴν, uno spiritu *legere*, 10, 47, 9. 2) respiratio a malis, 1, 71, 3.

Ἀναπόδεικτος ἀπόφασις, absque demonstratione, 7, 13, 2.

Ἀναπόκριτος, absque responso; 1) *passive*, qui responsum non accipit, 4, 34, 1. 15, 2, 4. 23, 10, 13. 2) *active*, qui responsum non dat; ἀναπόκριτος οἰμωγή, ejulatus nullo dato responso, 8, 23, 6.

Ἀναπολόγητον ποιεῖν τὴν ἁμαρτίαν, 29, 4, 5. ἀναπολ. ψεῦδος, 12, 21, 10.

Ἀναπομπή, deducti captivi *Romam*; 30, 9, 10. *cf.* ἀναπέμπειν.

Ἀναπτύειν. κοχλίας σίαλον ἀναπτύων, 12, 13, 11.

Ἀνάπτω. 1) incendo; ὑπολαβόντες αὐτομάτως ἀνῆφθαι τὸν χάρακα, 14, 5, 1. 2) sublime suspendo; καταῤῥάκται διὰ μηχανημάτων ἀνημμένοι, *Spicileg. ex lib. X. num.* 2.

Ἀνάπωτις, 10, 14, 2. *i. q.* ἄμπωτις.

Ἀναρίθμητον πλῆθος, 4, 75, 7. 5, 44, 1. 9, 6, 9.

Ἀνάριστος, impransus, 3, 71, 10. 3, 72, 3.

Ἀναρπάζειν. ἄρδην ἀνηρπάσθη, funditus deleta est *urbs*, & ex oculis hominum erepta. 4, 54, 6.

Ἀνάρπαστος. ποιῶν ἀναρπάστους αὐτῶν τοὺς βίους, opes eorum in prædam concessit, fortunas eorum evertit, 9, 26, 7. *Videtur* ἀναρπαστὸς *acute scribendum, quia est a verbo* ἀναρπάζω, *non ab* ἁρπάζω *cum a privativo.*

Ἀναῤῥηγνύειν ὑπόνομον, perfringere fornicem canalis subterranei, 5, 71, 9.

Ἀναρτᾶν. ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναρτηθεῖσιν ὑπὸ τῆς πατρίδος αἱ τῶν ὅλων ἐλπίδες, 10, 3, 7. n. *ubi vulgo* ἀναγκασθεῖσιν *legebatur. conf.* ἐξαρτᾶν.

Ἀνασείειν, ad bellum concitare, *Fr. hist.* 66.

Ἀνα-

Ἀνασκάπτειν ναοὺς ἐκ θεμελίων, 16, 1, 6.

Ἀνασκευάζειν συνθήκας, fœdera evertere, dissolvere, 9, 31, 6. 9, 32, 8. φήμην, famam evertere, 12, 25, 4.

Ἀνάσκητος, non exercitatus, 1, 61, 4. 3, 70, 10. 3, 106, 5.

Ἀνασκολοπίζειν, cruci adfigere, *Spicil. lib. X. num.* 2.

Ἀνασοβεῖν, terrere, 38, 1, 8.

Ἀναспᾶν, τὰς γεφύρας, 2, 32, 9. τὰς σανίδας τῆς γεφύρας, 2, 5, 5. 3, 66, 4. τὰς πυλίδας, 5, 39, 4. τὰς ἀγκύρας, 5, 110, 4. ἀναспᾶν τὰς ναῦς ἐκ τοῦ κινδύνου, 16, 30, 4.

Ἀνάσπαστος, retractus, excitus, commotus ad discedendum ex aliquo loco, 2, 53, 5. sede sua expulsus, 24, 8, 6.

Ἀνάστασις, *surrectio ex insidiis*, 5, 70, 8. *nempe sic ibi perperam vulgo pro* διανάστασις *erat editum.* ἀναστάσεις τῶν ἀντιπολιτευομένων, *factiones*, 30, 7, 8. *n. sed ibi cum Reiskio* ἀνατάσεις *restituimus Polybio.* τὴν τῶν οἰκετῶν ἀνάστασιν 40, 2, 10. abductionem *interpretatus est Valesius*; elevationem in numerum civium & militum *Toupius*; *nos* motum, turbas, seditionem, insurrectionem. *vide Adnot.*

Ἀνάστατος. ἀναστάτους ποιεῖν, eversa urbe, sedibus suis pellere cives, 4, 27, 6. 9, 9, 4. perdere, delere, 15, 20, 8. πόλεις καὶ βίους ἀναστάτους ποιεῖν, urbes & fortunas evertere, 3, 81, 6. εἰς τέλος ἀναστ. ποιεῖν πόλιν, funditus delere, 4, 53, 4. ἀνάστατον ποιεῖν χώραν, vastare regionem & cultoribus vacuam reddere, 28, 8, 3. ἀνάστατον γενέσθαι ὑπό τινος, sedibus suis pelli ab aliquo, 2, 9, 8. 18, 34, 7. everti, deleri, *de urbe*, 17, 4, 6.

Ἀνασταυροῦν, crucifigere, e cruce suspendere, 1, 11, 5. 1, 24, 6. 1, 79, 4. 5, 54, 6 *sq.* ἀναστ. τὸ σῶμα, 8, 23, 3.

Ἀνάστειρος ναῦς, navis cujus pars anterior & rostrum magis solito in altum erigitur, 16, 3, 8. *n.*

Ἀναστέλλειν τοὺς ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων μαχομένους, repellere, depellere, 8, 6, 1. ἀναστέλλεσθαι, sese continere, inhibere se, 9, 22, 9. *n.* — „dissimulare, tegere animum & mores.“ *Ern.*

Ἀνάστημα, τὸ, locus eminens, *Tom. V. p.* 27. *sub fin.*

Ἀναστομοῦν τὰς διώρυγας τοῦ Νείλου, aperire Nili claustra, 5, 62, 4. *n.*

Ἀναστρατοπεδεία, ἡ, mutatio castrorum, profectio e castris, 6, 40, 1.

Ἀναστρατοπεδεύειν, castra movere, 1, 24, 4. 3, 110, 4. 4, 18, 9. 14, 10, 8.

Ἀναστρέφειν, 1) invertere, convertere, *intellige* τὸν ἵππον, 11, 21, 3. *Et omnino per ellipsin pronominis* ἑαυτόν, sese convertere, reverti, 1, 50, 2. 1, 76, 4 *sq.* 4, 11, 2.

4, 12, 7. *& ſæpe alias.* 2) ἀναστρέφεσθαι, verſari, agere; *ut*, θρασέως καὶ προπετῶς, 1, 9, 7. νωθρῶς ἀνεστράφη, 1, 74, 13. ῥᾳθύμως, 1, 86, 5. 3, 76, 9. περί τι, negligenter verſari in re, 12, 27, 3. (*ſed hic quidem* ἀνεστράφη *ex Caſauboni eſt conject. & mssti* ἀπεστράφη *habent, quod vide.*) ἀσεβῶς ἀναστρέφεσθαι εἰς τινα, 25, 1, 10. ἀναστρ. ἐν πράγμασι, in rebus gerendis verſari, 1, 14, 7. ἐν ταῖς ἡγεμονείαις, in imperiis verſari, ducis munere fungi, 9, 21, 5. ἐπὶ ταῖς κυνηγεσίαις (*putabam* ἐν ταῖς κυνηγ.) ἀναστρεφόμενος, venando occupatus, venationibus dans operam, 32, 15, 19.

Pro olim vulgato ἀνέστρεψαν τοὺς ἀνδριάντας, 5, 9, 3. *ex codicum præſcripto correxi* ἀνέτρεψαν, ſtatuas everterunt. *Similiter* 30, 8, 3. *ubi vulgo legitur* τὸ δοκοῦν εἶναι περὶ αὐτοὺς τολμηρὸν καὶ παράβολον ἀνέστρεψαν, *corrigendum* ἀνέτρεψαν *putem*, fortitudinis, quæ eis ineſſe viſa erat, laudem everterunt: *quam emendationem a Reiskio etiam, obiter quidem, & alio loco* (*p.* 364.) *commendatam video. conf.* ἀνατρέπω.

Ἀναστροφή, 1) converſio. ἐξ ἀναστροφῆς ἐπανῆλθον εἰς τὴν πόλιν, converſo agmine, retro converſo itinere, in urbem redierunt, 4, 54, 4. equites pugnare ſolent ἐξ ἀναστροφῆς καὶ μεταβολῆς, convertendo ſe, recipiendo ſe, & rurſus in hoſtem redeundo, 3, 115, 3. *Sigillatim in imperio militari, ex Tacticorum præſcripto,* ἀναστροφὴ *reſpondet τῇ* ἐπιστροφῇ, *& eſt* nova converſio poſt ἐπιστροφὴν facta, *ſive* converſio in priorem locum ſtatumque. *vide* 10, 21, 2 *ſq. n.*

2) vitæ actio, vitæ genus; *ut*, κατὰ τὴν λοιπὴν ἀναστροφὴν σεβασμιώτερος, 4, 82, 1. *conf.* ἀναστρέφεσθαι.

3) mora, tempus. ἀναστροφὴν διδόναι τινὶ εἰς τι, 1, 66, 3. 2, 33, 3. πρὸς τι, 8, 26, 7. οὐδὲ τὸν τυχόντα χρόνον ἀναστροφὴν δόντες, 1, 70, 4. οὐ δέδωκε χρόνον οὐδ' ἀναστροφὴν ταῖς ἐπιβολαῖς αὐτῶν, 3, 93, 3. τοτ' ἤδη τῶν πραγμάτων οὐκ ἔτι διδόντων ἀναστροφήν, 2, 51, 4. 11, 1, 2. πῶς ἂν ἔτι γένοιτό τις ἀναστροφὴ καὶ λάβοι χρόνον πρὸς ἕξ. 23, 14, 8. λαμβάνειν ἀναστροφὴν πρὸς τὰς παρασκευάς, 24, 6, 2.

Ἀνασώζειν. οἱ ἐκ τῆς φυγῆς ἀνασωζόμενοι, 18, 10, 2. *conf.* συναναπώζειν.

Ἀνασωρεύειν τὸν χοῦν, 8, 35, 5. *n.*

Ἀνάτασις, ἡ, 1) minæ, 4, 4, 7. *n.* 30, 4, 2. 30, 7, 8. *n. Fr. gr.* 17. 2) ἡ εἰς ὕψος ἀνάτασις, altitudo, 5, 44, 3. 8, 15, 3. 10, 13, 8.

Ἀνατατικὴ ἐπιστολή, minaces literæ, 5, 43, 5.

Ἀνατατικῶς, minaciter, 4, 4, 7. 22, 17, 6. *Fr. gr.* 16.

Ἀνα-

Ἀνατείνειν. 1) extendere, porrigere; (*i. q.* ἐκτείνειν.) πρὸς τὸ πέλαγος ἀνατείναντες τὸ δεξιὸν κέρας τοῦ στόλου, 1, 27, 3. *Et neutraliter*, extendere se, porrigi; *promontorium* ἀνατεῖνον εἰς τὸ πέλαγος, 1, 27, 4. *Cephallenia insula* ὡς εἰς τὸ Σικελικὸν ἀνατείνουσα πέλαγος, 4, 3, 9.

2) in altum protendi, in altitudinem erigi, altum esse; λόφοι πρὸς ὕψος ἱκανὸν ἀνατείνοντες, 18, 5, 9. *Et nude* ἀνατείνειν; λόφος ἀνατείνων ἱκανὸν, 11, 5, 5. *Rursus forma passiva verbi*; οἰκίαι εἰς ὕψος ἀνατεταμέναι, 9, 21, 10.

3) ἀνατείνεσθαι & ἀνατάθῆναι, minari, 5. 55, 1. 5, 58, 1. *Fr. gr.* 16. *cum infin.* ἀνετείνοντο διαρπάσειν τὰ θρέμματα, 4, 18, 10. *cum dat.* τοὺς μὲν παρακαλῶν, οἷς δ' ἀνατεινόμενος, 4, 82, 8. *Nempe intelligitur* τὸν Φόβον, *ut sit proprie* metum alicui intendere *vel* incutere; *quod nomen diserte adjicitur* 2, 52, 1. ἀνατεινόμενος αὐτοῖς τὸν Φόβον. & 31, 21, 13. ἀνατάθεὶς (αὐτοῖς) τὸν Φόβον τοῦτον.

Ἀνατέλλειν, oriri, *de signis cœlestibus*, 9, 15, 10.

Ἀνατήκεσθαι, liquefieri, *de nive*, 2, 16, 9.

Ἀνάτηξις τῶν χιόνων, 9, 43, 5.

Ἀνατιθέναι. 1) τοῦτον ἀνέθεσαν, *scil.* εἰς τὸν σταυρὸν, cruci hunc imposuerunt, *vel* in crucem erexerunt, e cruce suspenderunt, 1, 86, 6. *n.* (*quemadmodum v. c.* ἀναθήματα *sunt tabulæ altaribus* impositæ, *vel super eis* erectæ, *aut e parietibus templorum* suspensæ.) βωμὸν τῇς Ἱστίας ἀνέθεσαν, aram posuerunt, erexerunt, statuerunt, 5, 93, 10.

2) tribuere, adscribere, imputare alicui aliquid; *veluti* sententiam aliquam, ἀνατιθέναί τινὶ γνώμην τινὰ, 4, 24, 2. culpam, ἀνατιθ. τὴν αἰτίαν τῶν γεγονότων ἐπί τινα, *vel* τινὶ, 5, 1, 8. 24, 2, 6. οἱ Ῥωμαῖοι πᾶσαν τὴν ἐξ αὐτῶν χάριν τῷ Δημητρίῳ ἀνέθεσαν, Romani omnia sua beneficia (*in Philippum collata*) Demetrio imputata volebant, *i. e.* Demetrii causa se ea omnia fecisse præ se ferebant, 24, 7, 4. *quod ipsum ibid. vs.* 1. *dicit*; πᾶσαν τὴν ἐξ αὐτῶν χάριν εἰς τὸν Δημήτριον ἀπερείδοντο.

3) τοῖς ἀκροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀνατεθεικὼς, cantoribus aures adcommodans, 24, 3, 9. *quam phrasin Ernestus cum illa*, ἀνατιθέναι βωμὸν, *confert, ut, quemadmodum illa verti potest* dedicare aram, *sic* ἀνατιθέναί τινὶ τὰς ἀκοὰς *sit* aures alicui dicare, *vel* dedere, *ut ait Cicero.*

4) ἡ τῆς ἐφοδείας πίστις εἰς τοὺς ἱππεῖς ἀνατίθεται, circuitionis fides curæ equitum demandatur, equitibus injungitur, 6, 35, 8. ἀνέθεντο περὶ τούτων εἰς τὴν σύγ-

ἀλητον, eam rem ad senatum rejecerunt, 22, 27, 11.

Ἀνατολή, 1) ortus solis, ἡ κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολή, 11, 22, 6. *De* mundi plaga orientali *in plurali numero amat usurpari, αἱ ἀνατολαὶ, ut sicut αἱ δυσμαὶ, αἱ ἄρκτοι, & similia*; 11, 6, 4. 2, 14, 4. 5, 22, 2. κατὰ χειμερινὰς ἀνατολὰς τῆς πόλεως, 5, 22, 3. *conf.* θερινός. 2) fluvii ortus & fontes; αἱ ἀνατολαὶ τοῦ Πάδου, 2, 17, 4.

Ἀνατρέπειν, evertere; ἀνατρέπουσι καὶ συμπατοῦσιν ἀλλήλους, se invicem evertunt, sternunt, & proculcant, 6, 31, 12. ἀνατρέπειν πόλιν evertere urbem, 30, 15, 5. τὰς εἰκόνας, 4, 62, 2. τὰς τιμὰς, 28, 7, 9 & 12. *Sic &* τοὺς ἀνδριάντας, 5, 9, 3. *n. ubi mendose vulgo omnes* ἀνέστρεψαν *pro* ἀνέτρεψαν *dederant. Parique ratione* 30, 8. 3. ἀνέτρεψαν *scribendum pro* ἀνέστρεψαν, *quod observationem nostram effugerat, sed monitum supra ad verbum* ἀναστρέφειν.

Passive ἀνετράπησαν ταῖς ψυχαῖς, conciderunt animis, 22, 8, 8. ἀνετράπησαν *temere & perperam editum erat* 3, 74, 2. *pro* ἐτράπησαν, in fugam versi sunt. *Rursus* ἀνετράπη *perperam olim vulgatum pro* ἐνετράπη, 22, 14, 5. *n.*

Ἀνατρέχειν, recurrere, redire, celeriter redire; ἀνέτρεχον εἰς τὰς ἐξ ἀρχῆς τάξεις, 2, 67, 6. *Sic* 4, 12, 5. *Praesertim de navibus; ubi simpliciter* redire *denotat, ut* 1, 50, 4 & 8. 7, 3, 6. *De equis qui aberrant de via,* 3, 53, 10.

2) ἀνατρέχειν κατὰ δύναμιν, pro viribus emendare peccata, 2, 13, 4. *sicut gallice dicimus, revenir sur ses pas. Sic* ἀνατρέχουσι καὶ διορθοῦνται σφᾶς αὐτούς, 26, 3, 12.

3) ἀναδραμεῖν τοῖς χρόνοις, temporibus retrogredi & paulo altius repetere rem, 1, 12, 6. 2, 14, 1. 2, 37, 7. 3, 1, 2. *Sic* ἀναδραμεῖν ἐπί τι, 5, 40, 4.

Ἀναφαίνειν τινὶ τὸ σημεῖον, sublatum ostendere signum, 5, 22, 10. (*i. q.* ἄρειν τὸ σύνθημα, 5, 21, 2.)

Pass. ἀναφαίνεσθαι, adparere, in conspectum venire, 10, 48, 7.

Ἀναφανδὸν, palam, 13, 4, 5. 32, 21, 11.

Ἀναφέρειν, 1) sursum ferre, sursum ducere; ἡ πλατεῖα ἀναφέρουσα ἐπὶ τὴν ἀγορὰν, via sursum ducens in forum, 8, 31, 1. *Et passive* ἀναφέρονται ζῴδια, oriuntur supra horizontem, 9, 15, 8. (*i. q.* ἀνατέλλουσι *vel* ἐπιτέλλουσι.)

2) perferre aliquid ad aliquem, deferre, (*praesertim* ad eum qui dignitate superior est; *conf.* ἀνάγειν, ἀναπέμπειν.) τοῖς ὑποτεταγμένοις ἀναφέρειν ἐπέταξαν ἀπογραφὰς τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις, 2, 23, 9. 2, 24, 10. ὁ παῖς ἀναφέρει τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν

τὸν Σωσίβιον, 5, 38, 2 *sq.* ὁ ἔφορος ἀναφέρει τὸ σύνθημα πρὸς τὸν χιλίαρχον, 6, 36, 6. ἡ ὑπόνοια ἐπὶ τὸν Λίβιον (*qui erat praefectus urbis*) ἀνοισθήσεται πρῶτον, 8, 59, 8. *Eodem pertinet* ἀναφέρειν τῷ δήμῳ (*intell.* τὸ διαβούλιον) περὶ διαλύσεως, de pace referre ad populum, deliberationem proponere populo, 15, 8, 13. (*conf.* ἀναφορά.) πάντες ἀναφέρουσι τὰς ὠφελείας τοῖς ἑαυτῶν στρατοπέδοις, 10, 16, 4. καθ' ἑκάστην ἡμέραν τακτὸν ἀναφέρειν μέτρον, 3, 100, 3. *Sic de pecunia quae in aerarium populi Rom. infertur,* 34, 9, 9.

3) perferre, tolerare, sustinere, & sustinendo superare; ἀναφέρειν φθόνους καὶ διαβολάς, 1, 36, 3. *n.* τὸν κλύδωνα, 1, 60, 10. *n.* τὸν πόλεμον, 4, 59, 10.

4) mente, cogitatione, *vel* opinione referre aliquid ad aliquid *vel* ad aliquem; πάσας ἐπιβολὰς πρὸς ἓν ἀναφέρειν τέλος, 2, 43, 7. *conf.* ἀναφορά. τὴν αἰτίαν τοῦ πράγματος ἐπιφέρειν ἐπί τινα *vel* εἰς τινά, 4, 60, 7. 7, 13, 3. 10, 5, 8. τὰ ἀναφερόμενα εἰς Ἀννίβαν περὶ τῆς ὠμότητος, 9, 24, 8. ταῦτα ἐπὶ τὴν τῶν Ἀχαιῶν προαίρεσιν ἀνοιστέον, hæc ad Achæorum institutum referenda sunt, causa horum repetenda ab Achæorum instituto, 2, 42, 4. ἀναφέροντες ἐπ' αὐτοὺς (*i. q.* ἐφ' ἑαυτοὺς) τὸ παραπλήσιον, similem sortem ad se referentes, *i. e.* cogitantes idem sibi ipsis posse accidere, 6, 6, 6. πρὸς ταύτην ἀναφέροντες τὴν ἔννοιαν, 2, 23, 8. *n. ubi si vera scriptura est, neutraliter vel reciproce sumitur verbum, sive per ellipsin accusativi* ἑαυτοὺς *aut* τὸν νοῦν, *ut Reiskius voluit, sive intelligendo* ἀναφέροντες τὰς ἐπιβολὰς καὶ τὰς πράξεις, *quae vocabula adjiciuntur* 2, 43, 7.

Pro eo quod codices mssti dabant, & quod defendit Reiskius, ἀνέφερον οἱ περὶ τὸν Ἄτταλον τῷ τῶν καταφράκτων νεῶν πλήθει, 16, 4, 2. *perspecte, ut nobis visum erat,* διέφερον *correxit Casaubonus.*

Ἀναφθέγξασθαί τι, vocem aliquam emittere, 17, 5, 6. *Cf.* ἐπιφθέγγεσθαι & προσεπιφθεγγ.

Ἀναφορά, *conf.* ἀναφέρω. 1) respectus ad aliquid, relatio ad finem; πρὸς ἓν γίγνεται τέλος ἡ ἀναφορὰ ἁπάντων, 1, 3, 4. πᾶσαι αἱ πράξεις πρὸς ἓν τέλος ἤρξαντο τὴν ἀναφορὰν ἔχειν, 4, 28, 3. τὴν ἀναφορὰν ποιεῖσθαι πρός τι, 5, 105, 5. *i. q.* ἀποβλέπειν πρός ἐκεῖνον τὸν σκοπόν, *ibid.* οὐ χρὴ ποιεῖσθαι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τοῦτο, non cogitandum est de hoc; id, de quo agitur, non est ad hoc referendum, 2, 17, 2.

2) referre ad aliquem, & ejus voluntati rem permittere; τὴν ἀναφορὰν ἐποιοῦντο πρὸς ἐκεῖνον, ad ipsum de omnibus refe-

referebant, 5, 26, 5. ἡ ἀναφορὰ τούτων γίγνεται πρὸς τὴν σύγκλητον, 6, 17, 6. 17, 10, 1. 25, 4, 1. οὐδὲ ἀναφορὰν ἔχει τὸ διαβούλιον, *nempe* πρὸς *vel* ἐπὶ τὸν δῆμον, ne referre quidem de ea re ad Populum licet, 15, 8, 13. ἔδει γίγνεσθαι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ Ῥωμαίους, 22, 13, 6. *scilicet* ἐπὶ τὸν δῆμον τῶν Ῥωμαίων, *ibid. vs.* 16.

Ἀναφυσήματα, τὰ, τῶν κρατήρων, effiationes, eructationes flammarum, 34, 11, 17 *sq.*

Ἀναφωνεῖν, exclamare, 3, 33, 4.

Ἀναχαλᾶσθαι, remitti, laxari, *de vinculo*, 6, 23, 11.

Ἀναχωρεῖν, 1) redire, reverti, *discedere*, *abire*. 1, 11, 15. 3, 8, 4. 28, 7, 7. 29, 9, 4. 32, 22, 9. 33, 11, 4. *&c. Sic* decedere *de provincia*, 1, 17, 6. *de quo loco conf. Adn. ad* 28, 3, 4.

2) *Sigillatim*, recedere, absistere a negotiis, a proposito, ab instituto; ἀναχωρήσουσι καὶ συγκαταθήσονται διότι *&c.* discedent a proposito, absistent, non urgebunt postulatum, 26, 1, 5. *In eamdem sententiam interpretatus sum* ἀνεχώρησεν ἐκ τῶν πραγμάτων 29, 10, 5. *n.* urgere suam sententiam amplius noluit; *sed adjectum vocab.* τῶν πραγμάτων *in plur. num. videtur utique aliquid amplius significare*, recessit a negotiis & absistinuit dehinc administratione rerum; *quam in sententiam locum hunc interpretatus erat Casaubonus. Et sic haud dubie ipsum verbum* ἀναχωροῦντες *nude per se significat*, qui negotiis absistinuerunt, ab administranda republica recesserunt, 28, 3, 4 *sq. n.* 30, 10, 5. *& sunt iidem quos* τὴν ἡσυχίαν ἄγοντας *dicit* 28, 3, 8. *Sic rursus* ἀνακεχωρηκυῖα ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐξόδων 32, 12, 7. *est* quæ absistinuerat a pompis publicis.

3) πολισμάτιον ἀνακεχωρηκὸς ἀπὸ τῆς θαλάττης, oppidulum a mari non nihil remotum, 2, 11, 16.

Ἀναχώρησις, reditus, 10, 11, 3. τὴν ἀναχώρησιν ποιεῖσθαι ἐπὶ πόδα, 8, 16, 5. ἡ ἐπὶ πόδα ἀναχώρησις *est proprium pugnæ manipulorum Romanorum*, 2, 33, 7. ἡ εἰς τοὔπισθεν ἀναχώρησις, 2, 29, 3.

Ἀνδραγαθεῖν, fortiter agere, 1, 45, 3. *n.* 3, 71, 10. 6, 39, 2. 10, 11, 6. 14, 5, 8.

Ἀνδραγάθημα. ἀνδραγαθήμασι *habent codices nonnulli pro* ἀνδραγαθήσασι 1, 45, 3. *n.*

Ἀνδραγαθία, fortitudo, virtus, 2, 38, 3. 5, 60, 3. 6, 37, 10. 6, 39, 2 & 9. 18, 17, 2.

Ἀνδραποδίζεσθαι, 15, 4, 2. *conf.* ἐξανδραποδ.

Ἀνδραποδιστής, plagiarius, qui liberos homines in servitutem rapit, 12, 9, 2. 12, 10, 6.

Ἀνδράποδον. ἀνδράποδα καὶ βλάκες, 16, 22, 5.

Ἀνδρεία *&* ἀνδρία, 1, 6, 4. *n.*

Ἀνδρόγυνος, effeminatus, timidus, 38, 4, 9.

Ἀνδρομήκης. ὡς ἀνδρομήκους ὕψους,

ὕψους, 8, 7, 6. βάθος ὡς ἀνθρόμηκες, 10, 46, 3.

Ἀνδρόπορνος, pathicus, 8, 11, 12. *ex Theopompo.*

Ἀνδρώδης τῇ Φύσει, 16, 21, 3. ἀνδρ. σύμπτωσις, fortis conflictus, 11, 13, 1. ἀνδρωδέστατος, 2, 1, 8. 3, 71, 8. 14, 9, 7.

Ἀνδρωδῶς, 1, 14, 3. 1, 31, 8. 3, 19, 13. 3, 107, 8. 5, 83, 6. ἀνδρωδῶς ἔστη καὶ γενναίως, 1, 31, 8. ἀνδρωδῶς βουλεύεσθαι, 3, 118, 7.

Ἀνδρωνῖτις, ἡ, virorum habitatio. ἐκνεύσας τὴν ἀνδρωνῖτιν, εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κωμάσαι, *Fr. hist.* 27.

Ἀνέδην, *ab ἀνίημι*, effuse, licenter, effrenate. *Plerumque ἀναίδην præferunt codices nostri, & sic subinde editum erat apud Polybium, quod & semel nos tenuimus,* 10, 26, 5. *minus recte. Vide Adnot. ad h. l. & conf. supra, voc. ἀναίδην.* ἀπολαύοντας τῶν ἐκ τῆς χώρας ἀνέδην, 2, 5. 6. *n.* ἀνέδην καὶ θηριωδῶς ὥρμησαν, 15, 20, 3. *n.* ἀνέδην ὑπ' ἀναξίων ὑβρίζεσθαι, 15, 26, 10. *n.*

Ἀνειπεῖν. οὓς ἀνεῖπαν οἱ προειρημένοι, 30, 10, 7. *n. ubi latina versio sic refingenda;* quos prædicti viri (*nempe Callicrates & alii, vs. 3 sq. commemorati*) nominaverant, *sive* denunciaverant; quorum nomina illi ediderant.

Ἀνέκαθεν, a prima origine repetendo rem; ἀνεκ. κατηγορεῖν, 5, 16, 6. 9, 33, 1. ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν, 2, 35, 10, τὴν σύγκρισιν, 12, 12, 1. τὸ ἀνέκαθεν Ἀργείων ἄποικοι γεγόνασι, prima origine coloni Argivorum fuerant, 16, 12, 2.

Ἀνεκτὸς, ferendus, tolerabilis, 12, 9, 5.

Ἀνελίττειν, *evolvere se.* ἀνελίξαντες *pro* ἀναδείξαντες *suspicatus erat Reiskius* 2, 67, 1. *citra necessitatem.*

Ἀνέλπιστος, inopinatus, *de calamitate*, 4, 58, 2.

Ἀνελπίστως, 1, 6, 3. 1, 21, 11. 1, 23, 7. ἀνελπίστως σώζειν τινὰ, servare aliquem qui omnem salutem desperaverat, 23, 11, 8.

Ἄνεμος; *vide* οὔριος, Φορὸς, λαμπρὸς, *& conf.* πνεῦμα. οἱ ἐπιχώριοι τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις κάλλιστα γινώσκουσι, 9, 25, 3. *Adde* στάσις.

Ἀνεμοδίστους ἔχειν καὶ τὰς ἐξαγωγὰς καὶ τὰς ἀναχωρήσεις, 10, 11, 3.

Ἀνεννόητος τῶν τοιούτων, ignarus rerum hujusmodi, qui nullam earum notitiam habet, 2, 35, 6. 11, 8, 3. *Fr. gr.* 12 & 19. (*Est autem Fragm. hoc gramm. num.* 19. *ex ipso loco modo citato* 11, 8, 3. *ductum; quod nunc demum observavimus.*)

Ἀνεπάγγελτος πόλεμος, bellum non indictum, non denunciatum, 4, 16, 4. *ubi codex Flor.* αὐτεπάγγελτος *præfert.*

Ἀνεπιβούλευτος. ἀνεπιβούλευτον διεφύλαξε τὴν ἀρχὴν ἑαυτῷ, ab insidiis securum regnum, 7, 8, 4.

Ἀνε-

[1]Ἀνεπιγνώστως, ut agnosci, ut cerni nequeat. ἀνεπιγνώστως γίγνεται τὸ διάστημα, 18, 1, 16. *ubi* ἀνεπίγνωστον *probabiliter maluerat Reiskius.*

[2]Ἀνεπίγραφος οἰκία, domus quæ inscriptionem nullam habet, 8, 33, 6.

[3]Ἀνεπίληπτος, culpæ expers, 14, 2, 14. 30, 7, 6.

[4]Ἀνεπιμιξία τῶν ἐθνῶν, defectus mutui commercii inter populos, 16, 29, 12. *conf.* ἀμιξία.

[5]Ἀνεπισήμαντον παραλιπεῖν τινα, nullo elogio insignitum præmittere aliquem, 11, 2, 1. ἀνεπισήμαντος κατὰ τὴν ἐσθῆτα, non insignis veste, in vestitu nihil habens e quo ab aliis dignosci possit, 5, 81, 3.

[6]Ἀνεπίσκεπτος, non inspectus, neglectus, 32, 19, 5.

[7]Ἀνεπιστάθμευτος, a præbendorum militibus hospitiorum onere immunis, 15, 24, 2. *n. conf.* ἀστάθμευτος.

[8]Ἀνεπίστατος, qui ad negotia non adtendit, rerum agendarum incuriosus, negligens, 5, 34, 4. *n. cf.* 5, 35, 6. *Nodum in scirpo quæsisse Ernestus videtur, cum ad hunc locum hæc adnotavit: „quamquam tota forma orationis aliam significationem videtur postulare, cum dicatur se præbuisse aulicis* ἀνεπίστατον καὶ δυσέντευκτον, *cui* negligentia *non satis videtur convenire. An,* qui aut omnino adiri non posset, aut immitis adeuntibus esset?" —

[9]Ἀνεπιστάτως, cum ad rem non subsistimus, cum ad rem non magnopere adtendimus, eamque non curamus. *conf.* ἐφιστάνειν, ἐφίστανται, *&* ἐπίστασις. τὸ κάλλιστον ἐπιτήδευμα τῆς τύχης ἀνεπιστάτως παρῆλθε, pulcerrimum fortunæ institutum inobservatum præteriit, 1, 4, 4. τὸ ῥηθὲν παρέδραμεν αὐτὸν ἀνεπιστάτως, dictum aures ejus ita prætervolavit, ut illud non moraretur Scipio, non magnopere ad illud adtenderet, nec curaret, 10, 40, 3. *n.* ἀνεπιστάτως παραδραμεῖν περὶ τῶν τοιούτων, sine notatione prætermittere talia, ita prætermittere talia, ita prætermittere ut nihil ad ea moreris, ut nec ipse ea adtentius consideres, nec alios de eis diligentius considerandis admoneas, *Fr. gr.* 20. ἀνεπιστάτως ὑπὸ τὴν ἀναπνοὴν πέντε στίχους συνείρειν, sine mora quinque versus uno spiritu & uno tenore legere, 10, 47, 9. *ubi utrumque simul intelligi potest, tam* sine cogitandi mora, *ut exposuit Casaubonus, id est,* absque multa mentis intentione, *quam* sine pronunciandi mora, sine intermissione. ὥρμησαν ἀνεπιστάτως διὰ τὴν τάφρον, sine mora per fossam currebant, non magnopere considerantes vel curantes quem in locum se demitterent, inconsiderate, 11, 15, 8. πρόσεισι πρὸς τὸ δέλεαρ ἀνεπιστάτως, incaute, imprudenter, 15, 21, 7.

[10]Ἀνε-

Ἀνεπιτήδειος, minus idoneus, 31, 22, 2.

Ἀνεπίτιμητος, 1) culpa carens, non vituperandus. 8, 2, 2. 2) impunis, 35, 2, 3.

Ἀνεπίφθονος, non invidiosus, *scil. sine invidioso fastu*, 11, 10, 3.

Ἀνέργαστος, non elaboratus, parum adcurate tractatus, 10, 43, 1.

Ἄνεσις καὶ σχολή, remissio & otium, 1, 66, 10.

Ἀνέστιος, laribus carens, 12, 26, 4. *ex Homero.*

Ἀνέτοιμος, imparatus, ἀνετοιμότερος, 12, 20, 6.

Ἀνέχεσθαι, ferre, sustinere; *cum genit.* οὐδ' ἀνείχετο τῶν ἀποφαινομένων ταῦτα, 3, 82, 5. *cum accus.* οὐδὲ λόγον ἠνείχετο περὶ τούτων, 5, 67, 13. *n.* δυσχερῶς ἀνείχοντο τὴν παῤῥησίαν, 15, 2, 2. πᾶν γένος ἐνδείας ἀνασχόμενοι, 1, 58, 4.

Ἀνήκειν. τὰ πρὸς τὴν τροφὴν ἀνήκοντα, quæ ad victum pertinent, 2, 15, 4. *Sic* 6, 5, 2. 6, 12, 4. 17, 14, 8. *&c. Sic & cum præpos.* εἰς, τὰ εἰς τόλμαν ἀνήκοντα, quæ ad audaciam pertinent, quæ cum audacia sunt conjuncta. *conf.* ἥκω. πρὸς ἐμὲ ἀνήκει τοῦτο, ad me hoc pertinet, me hoc tangit, 11, 5, 6. 29, 3, 9.

Ἀνήκεστόν τι βουλεύεσθαι περί τινος, („*phrasis Thucydidea*" *ait. Ern.*) insanabile aliquid, durius quid consulere in aliquem, 4, 24, 7. 18, 20, 3. μηδὲν ἀνήκεστον ἐπιτηδεύειν, nihil gravius, nihil inexpiabile moliri, 1, 88, 3. ἀνήκεστόν τι παθεῖν, 4, 18, 11. 15, 1, 8. ἀνηκέστῳ συμφορᾷ περιπίπτειν, 4, 53, 3.

Ἀνηλειψία, cum lavari & ungi non licet, illuvies & squalor, 3, 87, 2.

Ἀνήνυτος. ἀνήνυτόν τι ἔχει ἡ ὁδὸς, difficultatem pæne insuperabilem habet iter, 9, 24, 4.

Ἀνήρ, *notione eminenti*, αὐτὸν μὲν ἄνδρα γεγονέναι, 16, 22, 5. (*ubi opponuntur* ἀνδράποδα καὶ βλάκες.) ἥμισυς ἀνήρ, 37, 2, 1. ἄνθρωπος τῶν ἐξηρμένων τὸν ἄνδρα κατὰ πάντα τρόπον, 4, 4, 5. ἄνδρες, milites, 1, 64, 6. (*opp.* ἡγεμών, *ibid.*) οὔσης κατ' ἄνδρα τῆς μάχης, 15, 13, 1. 1, 45, 9. 2, 69, 5. 3, 81, 2.

Ἀνθεῖν, florere. ἀνθοῦσα ἡ Μακεδόνων οἰκία, 3, 16, 4.

Ἀνθομολογεῖσθαι πρός τινα, profiteri apud aliquem, fateri alicui, *cum conjunctione* διότι, 5, 56, 4. 10, 38, 3. 12, 28, 7. *cum acc. & infinit.* 29, 6, 11. ἀνθομολογεῖσθαι πρὸς οὐδὲν τῶν λεγομένων, nihil fateri, 25, 27, 9. ἀνθωμολογεῖτο καὶ σύμφωνος ἦν τοῖς γράμμασι, omnia confessus est, & consensit cum literis interceptis, 30, 8, 7. ἀνθομολ. τοῖς εἰρημένοις, adstipulari, adsentiri dictis, 28, 4, 4. 28, 17, 6. πρὸς σφᾶς ὑπὲρ *vel* περὶ τινῶν, consentire inter se in *propositas conditiones*, & *pacisci*, 5, 105, 2. 15, 19, 9. ἑαυτοῖς ἀνθομολογήσασθαι διότι προσέχουσι,

ἔχουσι, ſibi invicem teſtificari, ſignificare, ſe animum advertere, 10, 45, 10.

Ἀνθομολόγησις, pactio, mutua profeſſio mutuumque promiſſum, 32, 10, 12.

Ἀνθρώπειος, ad hominem pertinens, humanus. ἐγγεύσασθαι αἵματος ἀνθρωπείου, 7, 13, 7. ποταμὸς ὑποδεχόμενος τὰς ἀνθρωπείας λύμας, 5, 59, 11. *ubi* ἀνθρωπείους *ſcribendum videtur, niſi cum cod. Flor.* ἀνθρωπίνας *malis, quod tamen minus placet.* τὰ ἀνθρώπεια ἁμαρτήματα, 17, 13, 1. τὰ ἀνθρώπεια πράγματα, 15, 20, 5. τότε τἀνθρώπεια καλῶς ἕξει, tunc bene habebunt res humanæ, bene agetur cum hominibus, 12, 28, 2.

Ἀνθρώπινος. ἄν τι συμβῇ περὶ ἡμᾶς ἀνθρώπινον, ſi quid humanitus nobis acciderit, ſi vita nobis non ſuppetierit, 3, 5, 8. τῶν ἀνθρωπίνων στοχάζεσθαι, humanæ ſortis rationem habere, 15, 8, 3. 15, 17, 4. οὐκ ἀνθρωπίνη ναῦς, 1, 67, 6.

Ἀνθρωπίνως βουλεύεσθαι περὶ τῶν ἐνεστώτων, ita deliberare ut humanæ ſortis memineris, 15, 7, 5. τὰς ἐξουσίας ἀνθρωπίνως φέρειν, 18, 16, 4. μὴ πικρῶς, ἀλλ' ἀνθρωπίνως σκοπεῖν τὰ πράγματα.

Ἄνθρωπος. οὐδεὶς ἄνθρωπος ὤν, 3, 31, 3. ἄνθρωποι ὄντες, qui homines nati ſunt, mortales, 2, 4, 5. 2, 7, 1. παρὰ τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη, 1, 70, 6. — ἔθη καὶ νόμιμα, 4, 67, 4. κατὰ τοὺς κοινοὺς τῶν ἀνθρ. νόμους, 2, 58, 6. τὰ παρ' ἀνθρώποις ὡρισμένα δίκαια, 2, 8, 12. 4, 6, 11. 8, 1, 1. τὰ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογούμενα δίκαια, 11, 29, 8.

Ἀνθροποφαγεῖν, humana carne veſci, 9, 24, 6.

Ἀνθύπατος, ὁ, proconſul, 21, 8, 11. *n.* 28, 5, 6. *Spicil. lib.* 22.

Ἀνιέναι. ἀνεικότες τοὺς ἐπιτηδειοτάτους τόπους πρὸς τὴν τῶν θηρίων συναγωγὴν, dicare ſoliti. — „deſtinare ſoliti. *Nempe* ἀνεῖναι *proprie eſt* liberum facere ac dimittere, *ut alicui rei* deſtinari, ſacrari *poſſit*" *Ern.*

Ἄνιππος, qui equo caret, 10, 40, 10.

Ἄνισος μάχη, 10, 12, 6.

Ἀνιστάναι. ἐκ τῆς καθέδρας ἀνέστησε τὴν γυναῖκα, mulierem de ſede ſua ſurgere fecit, excitavit, 13, 7, 8. τὸν Φίλιππον ἀναστήσειν ἀπὸ τῆς πολιορκίας, *ſperans* ſe Philippum revocaturum ab obſidione, ad tollendam obſidionem commoturum, 5, 17, 5. ἀνέστησε τὸ στρατόπεδον ἐκ τῆς χώρας, exercitum ejecit, excedere coëgit, 29, 11, 10. *perperam Caſaub.* motis caſtris; *manifeſte ſane idem eſt quod* ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς νήσου. *ibid. vs.* 9. οὔτε καθελεῖν ἔξεστιν, οὐδ' ἀναστῆσαι πρότερον οὐδένα (*neutr. plur. i. q.* οὐδέν) τῆς τοῦ στρατηγοῦ σκηνῆς,

νῆς, non licet prius tollere neque loco movere quidquam, quam imperatoris tentorium fuerit detensum et ablatum, 6, 40, 2. *ubi* ἀναστῆσαι *minus recte Casaubonus de* figendis tentoriis *accepit, cujus versio non teneri a nobis h. l. debuit, & correctam eam velimus.* ἀναστῆσαι *ibi, ut sæpe alias, est contrarium τοῦ* στῆσαι, *quemadmodum in vocab.* ἀνάστατος.

ἀναστήσασθαι τὸν πόλεμον, resuscitare, denuo movere bellum, 11, 5, 2. *n. ubi non opus erat ut* ἐνεστήσασθε *vellet Reiskius.* (*Temere* πόλεμος ἀνέστη *pro* ἐνέστη *dant codd. nonnulli* 3, 6, 1.) πρὸς τὸ μηδὲ πάλιν ἀνασταθῆναι μηδὲν τῶν διεφθαρμένων, ne rursus erigi, restitui posset, 16, 1, 5.

Ἀνιστόρητος περί τινος, qui *locorum indolem* non exploravit, non cognovit, 12, 3, 2. *cf.* ἱστορεῖν.

Ἀνίσχειν τὰς χεῖρας τοῖς θεοῖς, 15, 29, 14.

Ἀνοδία. ἀνοδίᾳ καὶ προτροπάδην ἔφυγον, 5, 13, 6. ἀνοδίᾳ κατὰ τῆς νήσου διεσπάρησαν, 3, 19, 7. *Sed maxime in plur. num.* διανύσας ταῖς ἀνοδίαις τοὺς κρημνούς, 4, 57, 8. Φεύγων ταῖς ἀνοδίαις, 4, 58, 10. 4, 69, 2, 4, 81, 7. 5, 23, 5. 8, 16, 6. 40, 3, 5.

Ἄνοδος. ἡ πλευρὰ περιέχεται ἀνόδῳ μεγάλῃ καὶ ἀπροσίτῳ, 5, 24, 4. *vide Not. & cf.* ἀπορρώξ.

Ἄνοια, stultitia, amentia, 4, 35, 15. 20, 5, 1. ἄνοια καὶ μανία, 40, 5, 8. ἄνοια μετὰ κακίας. τὸ δοκεῖν, ἐάν τις αὐτὸς ἐπιμύῃ, μηδὲ τοὺς πέλας ὁρᾶν, 4, 27, 7. ὑπερβολὴν ἀνοίας μὴ καταλιπεῖν, 4, 11, 1. πολλάκις τὸ τολμᾶν περιττὸν εἰς ἄνοιαν καὶ εἰς τὸ μηδὲν καταντᾶν εἴωθεν, 4, 34, 1. *Pro* ἄνοια *alias Polybius vocabulo* ἄγνοια *amat uti, quod vide, & cf. not. ad* 2, 7, 12. *Sic fortasse* 30, 9, 19. *n.* διὰ τὴν ἰδίαν ἄγνοιαν *scripsit, non* ἄνοιαν, *ut vulgo legitur.*

Ἀνοίκειος. οὐκ ἀνοίκειον πρᾶγμα ἐκείνῳ, res non dissimilis illi, non dissentanea, 5, 96, 8. ἔστιν οὐκ ἀνοίκειος ὁ λόγος τῆς προθέσεως, non alienus a proposito, 6, 10, 1. ἀνοίκειον ὑπόθεσιν τῆς ἰδίας αἱρέσεως καὶ Φύσεως ἀποδέδωκε, alienum, absurdum specimen edidit, *vel* sententiam, opinionem parum commodam de se adtulit hominibus, 24, 5, 13. *n. Huc spectat quod Suidas habet,* ἀνοίκειον ἀπρεπές.

Ἀνοιμώζειν. πολλάκις ἀνοιμώξαντες, ejulatum tollentes, 4, 54, 4.

Ἀνομοιότης, 6, 45, 3.

Ἄνοπλος, inermis; *de milite,* 2, 26, 2. *de navi,* 2, 12, 3.

Ἀνόρθωσις. τοῖς ἐπιγενομένοις ἐξέθηκε κάλλιστον ὑπόδειγμα πρὸς ἀνόρθωσιν, ad proficiendum, quo ad suam emendationem uterentur, 15, 20, 5. *n. nempe sic ibi scripti*

libri omnes, pro quo ἐπανόρθωσιν *posuit Casaub. quod vide.*

Ἀνόσιος, impius. πλῆθος ἀνθρώπων ἀνοσίων, 16, 13, 2.

Ἀνοχή. ἀνοχὰς ποιεῖσθαι, inducias facere, 2, 6, 5. 5, 28, 1 & 3. 5, 66, 2.

Ἀνταγωνιστὴς βαρὺς καὶ Φοβερὸς, 5, 35, 9. ἀνταγωνιστὴν αὐτὸν ἔξουσι ταῖς ἐπιβολαῖς, 2, 45, 5.

Ἀνταίρειν. μηδέποτε Καρχηδονίους Ῥωμαίοις ὑπὲρ τούτων ἀντᾶραι πόλεμον, bellum inferre, 15, 7, 8. *Sic* τοὺς ἀντηρικότας *suspicatus erat Reiskius* 9, 29, 3. *ubi tamen bene habet vulgatum* ἀντειρηκότας.

Ἀνταναγεσθαι, classe solvere ut obviam eas hosti, 2, 10, 1. 14, 10, 10. οὐδενὸς ἐπ' αὐτοὺς ἀνταναγομένου, 16, 8, 5.

Ἀνταπόδοσις; 1) conversio in contrarium; ἀνταπόδοσιν ποιεῖται ὁ ῥοῦς πρὸς &c. rursus convertitur, rursus e contrario fertur ad, 4, 43, 5. ἀνταπόδοσιν λαμβάνει τὰ πράγματα, in contrarium vertuntur, 27, 2, 4. ἐξ ἀμφοῖν τῆς τοιαύτης ἀνταποδόσεως γιγνομένης, quum utrique vicem sic rependerint, 5, 30, 6.

2) solutio debiti; τῶν κεταλάντων ἑκατέρα (τῶν ἀδελφῶν) ποιήσασθαι τὴν ἀνταπόδοσιν, 32, 13, 6. τοῦτο ἱκανὸν ἀνταπόδοσιν ποιήσει ἐκείνου, hoc abunde satisfaciet pro illo, compensabit illud, 6, 5, 3. *Metaphorice, de* Fortuna, ὥσπερ ἐπίτηδες ἀνταπόδοσιν ποιουμένη ἡ τύχη, 20, 7, 2.

Ἀνταποστέλλειν ἄλλους ὁμήρους δὶ ἐτῶν δέκα, 22, 26, 22.

Ἀντεμβάλλειν εἰς τὴν χώραν, vicissim, vice versa irrumpere in *Stratensium* fines, 5, 96, 3.

Ἀντεμφαίνειν, *cum dat.* repugnare, obstare, adversari, 18, 11, 12. *n.*

Ἀντενέδρα. ἐποιοῦντο κατ' ἀλλήλους ἐνέδρας, ἀντενέδρας &c. 1, 57, 3. 7, 15, 1.

Ἀντεξάγειν τὰ στρατόπεδα, (*scil.* τοῖς πολεμίοις,) 2, 18, 6. οὐδενὸς σφίσιν ἀντεξάγοντος, 3, 66, 11.

Ἀντεξιέναι, 1, 24, 10. 2, 33, 8.

Ἀντεπάγειν, vicissim signa inferre hosti ἐπάγοντι, 12, 18, 11.

Ἀντεπιγράφω. θεωρῶν ἀντεπιγραφομένους ἐπὶ τὸ νίκημα, 18, 17, 2. *ubi bene Casaubonus*, cum intelligeret ipsos victoriæ decus a Romanis ad se transferre; *a quo non erat cur discederet Ernestus, sic monens:* „ἀντεπιγράφεσθαι ἐπὶ τὸ νίκημα, aliter inscribere tropæum; *sed* τὸ ἐπὶ *delendum videtur.*“ — *Conf.* ἐπιγραφή.

Ἀντεπιέναι τοῖς πολεμίοις, obviam procedere, 11, 1, 4.

Ἀντεπισκώπτειν τινὰ, 17, 7, 5.

Ἀντερείδειν. δοκεῖ μοι τύχη τις ἀντερεῖσαι πρὸς τὴν μανίαν τῶν ἡγουμένων, *ex Valesii emend.* 40, 5, 8. *n. ubi* ἀντε-

ἀντερίσω ms. ab ἀντερίζειν, quod defendit Reiskius.

Ἀντερεῖν. πότερον ἀντερῶν ἢ συνηγορήσων πάρεστιν αὐτοῖς, 1, 69, 10.

Ἀντερίζειν, vide ἀντερείδειν.

Ἀντέχειν, resistere; *cum dat.* ἀντεῖχον τοῖς ὑπεναντίοις, 31, 17, 2. *Absolute*; ἀντεῖχον ἐρρωμένως, fortiter restiterunt, fortiter pugnarunt, 29, 6, 1. *& nude* ἀντέσχον *vel* ἀντεῖχον, restiterunt, defenderunt se, durarunt, non succubuerunt, non cesserunt, 3, 46, 12. *n.* 3, 116, 10. 3, 117, 11. *Sic* 1, 58, 3. ἀντέχειν *æquivalet* τῷ ὑπομένειν *ibid.*

ἀντέχεσθαι, *cum genit.* 1) sibi vindicare, adfectare, capessere; animum adjicere ad aliquid, curam suam in aliquid intendere; τῶν κατὰ Σαρδόνα πραγμάτων, 1, 24, 7. τῶν κατὰ θάλατταν πραγμάτων, 1, 25, 5. τῆς θαλάττης, 3, 96, 8. τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας, 2, 49, 4. τῶν ὑπερδεξίων ἀντέχεσθαι τόπων, loca capessere superiora, operam dare ut ea occupes, 3, 93, 9. τοῦ πράττειν τι τῶν ἐξῆς ἀντείχοντο, 5, 100, 11. αὖθις ἀντέχεσθαι τοῦ Ἀράτου, rursus ad Aratum, ad Arati amicitiam se adplicare, 5, 1, 8. *Adde quæ mox num.* 2. *adferuntur.*

2) *idem fere quod* ἔχειν, tenere, *simulque* ἔχεσθαι, inhærere rei, eam porro sequi, firmiter tenere, curare ut retineas, servès & tuearis. *Sic* τῆς θαλάττης καθ' ἕνα τόπον ἀντεχόμενοι 1, 58, 3. *est* uno duntaxat loco maris usum adhuc retinentes. ἀντεχόμενοι τῶν ὀρεινῶν τόπων, montanis inhærentes, 1, 39, 13. ἕως ἂν ἐλπίδος τινὸς ἀντέχηται, quamdiu spem aliquam retinet, sequitur, 4, 60, 8. ταύτης ἀντείχοντο τῆς ἐλπίδος, in hanc spem incumbebant, 8, 9, 10. μηδὲ πόλεως οἰκείας μηδ' ἄλλης ἐλπίδος μηδεμιᾶς ἀντεχόμενος, 1, 56, 9. ἀντέχεσθαι τῆς Φιλίας, συμμαχίας, εὐνοίας τινός, amicitiam alicujus sequi, *sive* nunc primum ad eam te adplices, *quemadmodum capi potest* 3, 77, 5. *sive* eam partem colas, retineas & in ea persistes, *quo pertinent loca hæc*, 4, 9, 10. 4, 24, 8, 4, 33, 11. 27, 5, 1 *& 3.*

Ἀντηρὶς, ἡ, sublica, contus; ἀντηρίσιν ἐξερείδειν, 8, 6, 6.

Ἀντηχεῖν πρὸς τὸν ἐκτὸς ψόφον, resonare, 22, 11, 12.

Ἀντὶ, præpositio *subintelligenda in hujusmodi locutionibus, ut* τῶν δέκα μνῶν ἀργυρίου, χρυσίου μνᾶν διδόντες, 22, 15, 8.

Ἀντιβαίνειν. πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαίνει τὰ τῆς τύχης, fortuna obstat quin hoc effici possit, 2, 50, 12. ἀντιβαίνοντος τοῦ χωρίου, adversante natura loci, 5, 100, 3. τοῦ δὲ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαίνοντος, huic *postulato* quum ille repugnaret, reniteretur, 25, 5, 8.

Ἀντιβάλλειν τὸ βέλος; remittere telum jaculando, 6, 22, 4.

Ἀντιγραφεὺς, rescriptor, contrascriptor, *quem vernacua* controleur *vocamus*, 6, 56, 13.

Ἀντιδοξεῖν, dissentire ab aliquo, 2, 56, 1. *πρὸς τινὰ*, 16, 14, 4.

Ἀντιδωρεῖσθαι, 3, 28, 3.

Ἀντικαθῆσθαι ἀλλήλοις μετὰ στρατοπέδων, castra castris opposita habere, 3, 49, 8.

Ἀντικαθιστάναι ἄλλον, alium in locum alterius sistere, dare, mittere, 22, 15, 11.

Ἀντικαταλλάττεσθαι (τινί,) reconciliari alicui, 15, 20, 5. *ἀντικαταλλάττ. τὶ ἀντί τινος*, mutare aliquid aliquo, aliquid pro aliquo postulare & accipere, 2, 42, 6.

Ἀντικατάστασις, disceptatio caussæ ab utraque parte litigante coram instituta, 4, 47, 4. *conf.* συγκατάστασις.

Ἀντικινεῖσθαι πρὸς πᾶν, ad omnes molitiones hostis occurrere, contra movere, 2, 66, 3.

Ἀντικρύ. *οἱ ἀντικρὺ τῆς Ἀσίας τόποι*, opposita loca Asiæ, 4, 43, 4. *ubi unus codex* ἄντικρυς *præfert.*

Ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς θαλάττης, mare sibi adserere, maris potestatem & usum sibi vindicare; 1, 39, 14. 8, 36, 2. ἐλπίδος, spe uti, spe niti, accipere spem, 18, 22, 4. *sicut* ἀντέχεσθαι *&* ἀντιποιεῖσθαι, *quæ vide.*

Ἀντιλέγειν. *τοῖς πλείστοις ἀντέλεγε*, *ex Reiskii emend.* 33, 10, 4. *pro* ἀντελέγετο, *quod vulgatum erat.* *τὰ ἀντιλεγόμενα*, controversiæ, res controversæ, 9, 33, 12. *τὰ ἀντιλεγόμ. τοῖς βασιλεῦσι πρὸς τοὺς Γαλάτας*, 31, 23, 10.

Ἀντιλογία, ἡ, sententiarum discordia, 26, 1, 7. *ἀντιλογίας εἰσφέρεσθαι ὑπὲρ τινῶν*, controversias movere super re, 5, 74, 9. *πρὸς τὴν ἀντιλογίαν ἀνίσταντο πολλοὶ*, ad contradicendum surrexerunt multi, 28, 7, 4.

Ἀντιμεταλλεύειν τοῖς πολεμίοις, cuniculos contra agere, 16, 31, 8. 1, 42, 12.

Ἀντιμηχανᾶσθαι, *de eis qui defendunt urbem oppugnatam ab hoste*, opera contra moliri, 16, 30, 2. *πρός τι*, 22, 10, 4.

Ἀντίος, oppositus, adversus. *ἐτίθει τοὺς Ἴβηρας ἀντίους τοῖς ἵπποις*, 3, 113, 7. *ἀντίοι συμπίπτοντες τοῖς ὑποζυγίοις*, in jumenta a fronte incidentes, 3, 51, 5. *ἀντίοι ἑαυτοῖς*, ex adverso sibi invicem oppositi, 6, 28, 2. *ποιησάμενοι τὴν πορείαν ἀντίοι τῷ ῥεύματι*, adverso flumine, 3, 42, 7. *πρὸς ἀντίον τὸ πνεῦμα*, 1, 60, 6.

Ἀντιοχισταί, *οἱ*, qui Antiochi partes sequuntur, Antiochica factio, 21, 4, 2.

Ἀντιπαίειν, resistere. *μηδὲν ἐκ τῆς τύχης ἀντέπαισε πρὸς τὴν ἐπιβολήν*, 18, 29, 15.

Ἀντίπαις τὴν ἡλικίαν, jam puber, 15, 33, 12. 27, 13, 4.

Ἀντίπαλος, ὁ, adversarius, 5, 35, 9. 16, 28, 9. 18, 14, 3. *Adjective.* *οὐδὲν ἀντίπαλον εὑρὼν ταῖς σφετέραις ἐπι-*

ἐπιβολαῖς, nihil quod conatibus ejus obstaret, opponeretur, 3, 6, 11.

Ἀντιπαράγειν τοῖς πολεμίοις, a latere *vel* a parte opposita sequi hostem *ex modico intervallo, observandi caussa & occasionem captandi qua opportune eum adgrediamur aut agmen ejus carpamus;* 3, 90, 1. *n. (ubi verbum hoc ex mss tis restituimus Polybio.)* 3, 92, 6. 9, 3, 10. — ταῖς ὑπωρείαις, secundum montium radices, 1, 77, 2. 9, 3, 7. — ταῖς παρωρείαις, latera montium legendo, 3, 53, 4. — ταῖς ἀκρωρείαις, per juga montium, 3, 101, 1. *Alibi*, nempe 1, 84, 3 & 4, 10, 2 *sq. eadem notione verbum hoc accipi potest; sed fortasse etiam nude ibi intelligendum* adversus hostem educere copias; *cf. Adnot.* ad 4, 10, 2.

Ἀντιπαραγωγή, 1) ductio exercitus e regione agminis hostium, 9, 3, 10. *ubi versio lat. ita corrigenda est, ut in Adnot. docui. conf.* ἀντιπαράγειν. *Eodem modo* 11, 18, 2. *de Philopœmene e regione Machanidæ ab altera parte fossæ obequitante, & transitum ejus observante.*

2) αἱ ἀντιπαραγωγαὶ πρός τινα *vel* πρὸς ἀλλήλους, inimicitiæ, dissensiones, contentiones, 10, 37, 2. 17, 14, 13. 18, 18, 8. 30, 10, 7.

Ἀντιπαρακεῖσθαι, *cum dat.* e regione situm esse, oppositum esse, 3, 37, 7.

Ἀντιπαράκλησις, cohortatio vicissim facta, 11, 12, 2.

Ἀντιπαραπορεύεσθαι, a latere & e regione iter facere, 5, 7, 11. *sicut* ἀντιπαράγειν, *sed h. l. præsidii caussa.*

Ἀντιπαρατάττειν, opponere; *& reciproce, sicut & in passiva forma*, opponere se, resistere; τῶν πολεμίων πλείοσι στρατοπέδοις ἀντιπαρατατόντων, (*intell.* ἑαυτοὺς,) 9, 26, 4. *n.* πρὸς τὴν τῶν Αἰτωλῶν πλεονεξίαν ἀντιπαρατατόμενος, 2, 43, 9. τῇ προσβολῇ τῶν μηχανημάτων γενναίως ἀντιπαρετάξαντο, 22, 10, 1. στρατηγικώτερον ἀντιπαραταξάμενοι, 22, 11, 5.

Ἀντιπαρεξῆγε *temere ex uno cod. Aug. editum erat* 3, 90, 1. *pro* ἀντιπαρῆγε, *quod auctori restituimus.*

Ἀντιπάσχω. *Fons, qui Gadibus est, perhibetur* ἀντιπαθεῖν ταῖς παλιρρόιαις τῆς θαλάττης, ratione se habere æstui maris contraria, 34, 9, 5.

Ἀντίπερα, ἀντίπεραν, & ἀντιπέρας, 1, 17, 4. *n.* 3, 43, 1. *n.* 4, 43, 8. 4, 57, 5. 5, 48 4 & 6 & 8. *&c.* ἡ ἀντίπερα χώρα, 1, 17, 4. οἱ ἀντίπερα βάρβαροι, 3, 43, 1. κατ' ἀντίπεραν τῆς χώρας, 9, 41, 11. ἐκ τῶν ἀντιπέρας, 10, 1, 8.

Ἀντιπεριάγειν, 1, 22, 8, *n.* — „*de nave, cum oblique acta latus hostilis navis petit.*“ *Ern. Difficultas ejus loci, de qua in Adnot. dixi, inde*

maxime nata erat, quod verbum ἀντιπεριάγειν ad navem *retulerant interpretes, cum ad* corvum *ſit referendum. Ubi navis hoſtilis a latere prætervolabat, deterſura remos navis Romanæ,* Romani *ἀντιπεριάγοντες, nempe τὸν κόρακα,* corvum verſus illud latus contra Punicam navem circumagebant, *eumque in latus illius impingebant. Id ipſum eſt quod rurſus cap.* 23, 10. *dicit,* undecumque adcurriſſent naves Punicæ, corvos fuiſſe in illas directos. *Sic igitur eo loco, de quo agimus,* (1, 22, 8.) *poſt verba ποτὲ μὲν κατὰ πρῶραν, ad illa ποτὲ δὲ intelligendum ex ſequentibus erit ποτὲ δὲ ἐκ τῶν πλαγίων. Præpoſitio vero κατὰ, quam ignorant libri veteres, ad complendam ſententiam vel ſic utique neceſſaria erat.*

Ἀντιπεριϊστάναι τινὶ φόβους καὶ κινδύνους, viciſſim timorem & periculis aliquem circumdare, 4, 50, 1. *πάντη ἀντιπεριϊσταμένων (αὐτοὺς) τῶν μηχανημάτων, ſcil. τῶν κοράκων,* 1, 23, 10. *conf. quæ ad ἀντιπεριάγειν modo monuimus.*

Ἀντιπερισπᾶν, diſtinere, aliorſum abſtrahere hoſtem, alio occupare eum, *faire une diverſion à l'ennemi,* 2, 24, 8. *Eadem fere notione accipiendum idem verbum in illis, πραγματικῶς ἀντιπερισπάσαντος τοῦ Ἀράτου καὶ λυμηναμένου τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν,* 2, 45, 6. *quæ Caſaubonus (per ſe quidem non male) ſic vertit, ſollerter Arato conſilia omnia illorum* in contrarium vertente *atque corrumpente.*

Ἀντιπερίσπασμα ποιεῖν τινι, 3, 106, 6. *i. q. ἀντιπερισπᾶν.*

Ἀντιπίπτειν, 1) τινὶ *vel* πρός τινα, irruere in aliquem; ἀντέπεσαν ταῖς σπείραις καταπληκτικῶς, 3, 19, 5. *n.* ὁ ἄνεμος ἀντιπίπτει πρὸς τὴν ἐπιβολήν, contrarius incidit, contrarius eſt conatui, 4, 44, 9. 2) *Plerumque ad alia transfertur verbi uſus; veluti* ὁ νόμος ἀντιπίπτει τούτῳ, lex huic repugnat, 25, 9, 5, τῶν κατὰ τὴν πολιορκίαν ἀντιπιπτόντων αὐτῷ, oppugnatione non ex voto ei ſuccedente, 16, 2, 1. τῶν πραγμάτων ἀντεπισόντων ταῖς ἐπιβολαῖς, 30, 7, 3. *n. Et cum præpoſ.* πρός; πρὸς τοῦτον ἀντιπίπτει ἡμῖν ἡ Φύσις τῶν πραγμάτων, huic contraria, hujus commodis oppoſita eſt natura rerum quas nos petimus, 22, 5, 6. *Et absque regimine;* τὰ κατὰ τὴν μάχην ἀντιπίπτει, *intell.* ταῖς ἐλπίσι, *aut* αὐτῷ, *ut* 16, 2, 1,) ſecus evenit prælium, 10, 37, 5. τῆς τύχης ἀντιπιπτούσης, 16, 28, 2. οἱ δὲ ἀντέπιπτον, hi refragabantur, opponebant ſe, *Fr. gramm.* 12.

Ἀντίπλοια. κατὰ τὸν τῆς ἀντιπλοίας λόγον, 6, 10, 7. — „ut, cum navis contrariis ventis in diverſas partes rapitur, *ſi tamen*

tamen vera lectio.“ Ern. -- Vide Adnot.

Ἀντιπνεῖν. ὅτε τὰ τῆς τύχης ἀντέπνευσε, reflante fortuna, 26, 5, 9.

Ἀντιποιεῖσθαί τινος, *(fere sicut* ἀντιλαμβάνεσθαι*)* sibi aliquid vindicare contra molitionem aliorum; *veluti* τῆς θαλάττης, maris possessionem, maris imperium, 1, 60, 1. 3, 97, 3. τῆς κατὰ θάλατταν ἐλπίδος, spem maris potiundi capessere, res maritimas bello tentare, 1, 24, 1. ἀντιποιεῖσθαι τόπων, capere, occupare loca, 2, 27, 6. οὐδενὸς ἀντιποιουμένου τῶν ὑπαίθρων, nemine vindicante sibi, occupante & tuente adversus eum aperta regionis loca, 1, 12, 4. 1, 15, 4. 1, 30, 6. 14, 7, 8. ἀντιποιεῖσθαι πραγμάτων, conari potiri rerum, vindicare sibi imperium, 5, 42, 7. τῆς ἀρχῆς, regnum, *ibid.* στρατηγίας, munus imperatoris adfectare, 9, 20, 8. τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας, Græciæ principatum sibi vindicare, 2, 39, 8. τότε πρῶτον ἐθάρρησαν ἀντιποιεῖσθαι τῶν πέραν τοῦ Ἴβηρος πραγμάτων, tunc primum trans Iberum res tentare, imperium suum propagare ausi sunt, 3, 97, 5. τῶν καθηκόντων ἑαυτῷ, quæ ad se pertinent vindicare sibi, 5, 67, 5. πίστεως ἀντιποιούμενος, fidem præ se ferens, fidelis socii famam adfectans & sibi adferens, 2, 47, 5. τῷ λόγῳ τῶν μεγίστων ἔργων ἀντιποιήσασθαι, τελείως ἐστὶ ῥᾴδιον· τὸ δὲ τοῖς πράγμασιν ἐφικέσθαι τινὸς τῶν καλῶν, οὐκ εὐμαρὲς, 5, 33, 6. τῆς νίκης, tribuere, adscribere sibi victoriam, verbis eam sibi vindicare, 16, 8, 2. βραχὺν μέν τινα χρόνον ἀντεποιήσαντο τῆς νίκης, breve tempus victoriam sibi vindicarunt, pro victoria certarunt, 3, 96, 2. εἰ εἰς βραχὺ τῶν καιρῶν ἀντεποιήσατο, si parumper captavisset opportunitates temporum, tentasset opportunitate temporum uti, 2, 70, 3. τῶν διὰ τῆς ἀκοῆς ὁδῶν ἀντεποιήσατο, sola via per auditionem cognoscendi res usus est *Timæus*, solam illam viam ad se pertinere putavit, & suam fecit, 12, 27, 3. ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀντιποιησάμενοι, *scil.* τῶν τειχῶν καὶ τῆς πόλεως, postquam per satis longum tempus possessionem urbis sibi vindicassent, obtinuissent, & hosti restitissent, 2, 9, 5. κατὰ ποσὸν ἀντιποιησάμενος τῆς πόλεως, partem urbis sibi vindicavit, occupavit, & tenuit, 2, 53, 6. ἀντιποιήσασθαι τῆς ἑαυτῶν πατρίδος καὶ μὴ προέσθαι τὰς σφετέρας ἐλπίδας, patriam sibi adferre, pro patria pugnare, ei liberandæ operam dare, 4, 80, 4. τῶν δὲ παίδων ἀντιποιουμένων *(scil.* τῶν ἀποσκευῶν*)* καὶ κωλυόντων, nempe τοὺς ἁρπάζοντας, cum servi vindicarent sarcinas, eas sibi & domino adsererent, pro eis dimicarent, 33, 7, 5.

Ἀντιπολιτεία μεγάλη ἐστὶ τοῦ-

τοις πρὸς ἐκείνους, dissensio, dissidium in re publica, 20, 5, 5. 23, 10, 4. ἀντιπολιτεῖαι, factiones contrariæ in republica, factionum studia, 11, 25, 5. 28, 14, 1.

Ἀντιπολιτεύεσθαι, contrariæ partis esse in republica; *unde* οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, adversarii in rep. 1, 8, 4. 3, 18, 1. 4, 14, 2 & 8. 30, 7, 8.

Ἀντιπορεύεσθαι *mendose cod. Bav. pro* ἀντιπαραπορ. 5, 7, 11.

Ἀντίπραξις τῶν τῆς συγκλήτου βουλευμάτων, adversatio, oppugnatio voluntatis senatus, 6, 17, 8. ἐκ τῶν ἀμυνομένων, oppositus conatus eorum qui ex muro pugnant, 10, 13, 8.

Ἀντιπράττειν, 28, 6, 5. πρός τι, 6, 17, 9. 27, 4, 9.

Ἀντίπρωρος, prora navis in hostem versa; πάντες ἔπλεον ἀντίπρωροι τοῖς πολεμίοις, 1, 23, 3. *n.* πάσας ἱστάντες ἀντιπρώρους τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις, 1, 27, 3. 1, 60, 10. ὑπέστησε τὴν ἑαυτοῦ ναῦν &c. 1, 50, 6. ἐποίουν (αὐτοὺς) ἀντιπρώρους τοῖς πολέμ. 1, 50, 4. κατὰ πρόσωπον ἀντιπρώρους τάξαντες τὰς ναῦς ἀμφότεροι, 16, 4, 7. ἀντίπρωροι συμπτώσεις, 16, 4, 11.

Ἀντιπυρσεύειν, vicissim igne signa dare, 8, 30, 1.

Ἀντιῤῥεῖν, contradicere. οἱ ἀντειρηκότες, 9, 29, 3. *n.*

Ἀντίῤῥησις, altercatio, 18, 25, 7. πρός τινα ὑπέρ τινος, 2, 7, 7. περί τινος, 23, 10, 6.

Ἀντισπᾶν. *Verbo passivo;* ἡ ἑκάστου δύναμις ἀντισπᾶται ὑπ' ἀλλήλων, vis cujusque mutuo nitu in contrarium trahitur, vires omnium mutuo sibi resistunt, & a se invicem temperantur, 6, 10, 7. ἀντισπᾶται καὶ παραποδίζεται ἡ ἑκάστου πρόθεσις ὑπ' ἀλλήλων, 6, 18, 7. *Medio verbo;* ἀντισπάσασθαί τινα, aliquem ad se trahere *vel* advocare quem opponas alteri, 23, 10, 14. *ubi in præpos.* ἀντὶ *latere illam vim existimaveram* opponendi alteri; *sed rectius fortasse fuerit,* advocare aliquem avocando eum ab aliis negotiis, *quæ vis inest vocabulo* ἀντίσπασμα. *Ceterum verba ista, de quibus agimus,* ὡς τούτους ἀντισπασαμένους, 23, 10, 14. *in aliam partem vulgo interpretari solent: nempe Casaubonus,* illos a cæteris abalienatos sibi adjunxisse; *quem secutus Ernestus* ἀντισπᾶσθαι dissidere *h. l. interpretatur.*

Ἀντίσπασμα, distractio, avocatio ab alia occupatione ad aliud negotium, 2, 18, 3. *sicut* ἀντιπερίσπασμα.

Ἀντιστράτηγος, prætor, imperatoris vicarius, imperatoris vice fungens per ipsius absentiam, 15, 4, 1. Proconsul, proconsulare imperium tenens, 3, 106, 2. 28, 3, 1. (*ubi* ἀντιστράτηγος *cum accentu in antepen. erat scribendum, non in ultima;*) *i. q.* ἀνθύπατος 28, 5, 6.

Ἀντι-

Ἀντιστρατοπεδεία, castra castris opposita, 3, 101, 8.

Ἀντιστρατοπεδεύειν, castra castris conferre, castra opponere alicui, 1, 9, 4. *τινὶ*, 1, 74, 13. 2, 32, 6. 3, 76, 5. 3, 86, 3. 5, 29, 7. *ἀλλήλοις*, 2, 52, 9. 3, 107, 1. 5, 80, 5.

Ἀντιστρέφω *ἀντεστραμμένοι ἑαυτοῖς*, sibi invicem oppositi, 6. 32, 6.

Ἀντιτάττειν, opponere, 11. 33, 1. *π. πρὸς τὴν τῶν Αἰτωλῶν πλεονεξίαν ἀντιτατταμένος διετέλει*, Ætolorum cupiditati assidue se opposuit, 2, 43, 9. *πάσαις ταῖς ἐπιθυμίαις ἀντιταξάμενος*, 32, 11, 8. *οἱ ἀντιτατταμένοι*, adversarii, hostes, 3, 63, 12. *οἱ ἀντιταξάμενοι*, qui in acie contra eum steterant, 5, 10, 2.

Ἀντιτιμωρεῖσθαι, (τινὰ,) vicissim ulcisci, punire aliquem, 1, 81, 9.

Ἀντιτυγχάνειν. *ἐσθλὸς ἐὼν, ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχεν*, 15, 16, 6.

Ἀντίτυπος τινὶ, ex adverso positus, 6, 31, 8.

Ἀντιφιλοδοξεῖν *πρός τινα*, æmulari cum aliquo, 1, 40, 11.

Ἀντιφιλονικεῖν *πρὸς μηδὲν τῇ συγκλήτῳ*, nulla in re voluntati senatus se opponere, 32, 7, 16. *πρὸς πάντα*, in omnibus rebus (præ æmulatione) repugnare alicui, 3, 103, 7.

Ἀντιφωνεῖν *τινι*, respondere literis alicujus, 8, 18, 11. 8, 19, 8. *μέχρις ἀντιφωνηθῇ τι ἐκ Ῥώμης*, donec responsum aliquod adveniat Roma, 15, 18, 6.

Ἀντοικοδομεῖν, contra munire, *præsertim* dejectas ab oppugnatoribus partes muri instaurare, *aut* hiatum novo oppositio muro obstruere, 1, 42, 16. 16, 30, 6. 22, 11, 3.

Ἀντοικοδομίαι, 1, 48, 1. *vide* ἀντοικοδομεῖν.

Ἀντοφθαλμεῖν, oculos tollere adversus aliquem, *& (intelligendo ἐν τοῖς ὅπλοις*, in armis, *quæ verba adjiciuntur* 1, 68, 7) resistere, opponere se alicui; *πρὸς τινὰ*, 2, 24, 1. 3, 14, 9. 3, 64, 4. 4, 32, 7. 4, 34, 6. 9, 3, 7. *τινὶ*, 1, 17, 5. 2, 47, 1. *Et ubi non agitur de armis*, repugnare, adversari voluntati, postulatis, sententiæ alicujus; *πρός τινα*, 24, 12, 3. *Fr. hist.* 45. *Sic ἀντοφθαλμεῖν τινὶ περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων*, 28, 6, 5. *Translato usu, μὴ δύνασθαι τοῖς χρήμασιν ἀντοφθαλμεῖν*, oculos contra pecuniam non posse adtollere, tentationi ejus accipiendæ resistere non posse, 28, 17, 18. *Rursus notione maxime propria ἀντοφθαλμῆσαι κατὰ πρόσωπον*, suis oculis coram spectare aliquem, 18, 29, 12.

Ἀνυδρία, ἡ, aquæ inopia, 5, 71, 10. 10, 28, 1.

Ἄνυδρα, ἡ, *scil.* χώρα, arida regio, 5, 80, 2.

Ἀνύειν, 1) efficere, perficere; *οὐδὲν ἤνυον*, 1, 47, 4. *οὐδαμῶς δυνάμενος ἀνύειν οὐδὲν*, 5, 17, 2. 15, 32, 1. *ἀνύειν τὸ προκείμενον*, 30, 12, 2. *&c. Vide mox in passivo.*

sivo. 2) viam conficere per locum, pervadere, emetiri locum; (*quod alias est διανύειν;*) ἤνυον τὰ ἕλη, viam per paludes confecerunt, 3, 79, 5. ἀνύσας τοὺς τόπους, 5, 8, 2. 3) consumere; ἀνύειν τὰς λείας, 3, 90, 7. 4) sufficere; οὐκ ἤνυον φέροντες τοὺς νεκρούς, non sufficiebant absportandis mortuis, 10, 31, 9. *In* efficiendi, conficiendi, *vel* perficiendi *notione in Passivo potissimum occurrit; veluti,* δόξαντες ἠνύσθαι σφίσι τὸ πλεῖστον τῆς ἐπιβολῆς, 8, 31, 1. τοσοῦτον εἰκὸς ἠνύσθαι (*nonnulli codd.* ἠνῦσθαι) τῆς νυκτὸς, 9, 15, 10. τοῦ στρατηγοῦ δοκοῦντος ἠνύσθαι τὸ μέγιστον τῶν προκειμένων, 28, 11, 3. *n. ubi perperam libri scripti* παρακειμένων *dabant;* νομίσαντες ἠνύσθαι σφίσι τὸ προκείμενον, 30, 12, 2. *n. Quibus ex locis firmatur Vrsini conjectura, quam in contextum recepimus* 17, 11, 10. καὶ γὰρ ἠνῦσθαι (*pro mendoso* ἠρῦσθαι *vel* ἠρῆσθαι *quod erat in libris*) τὰ μέγιστα τοῦ πολέμου; *nisi quod pro* ἠνῦσθαι *rectius fortasse futurum fuisset* ἠνύσθαι *cum acuto accentu; nam quod circumflexum præferendum dixi in Adn. ad* 28, 11, 3. *& ad* 30, 12, 2. *vereor ut satis rectum sit. Conf. Adn. ad* 18, 3, 8.

Ἀνυπέρβλητος ὑπεροχή, 1, 2, 7. πικρία, 8, 12, 12. εὐχέρεια καὶ ἀπειρία, 16, 18, 3. εὔνοια, 23, 18, 3. *conf.* ὑπερβολή.

Ἀνυπεύθυνος. ἀνυπεύθυνον ἦν τὸ λεγόμενον, a nemine confutabatur, 32, 20, 7.

Ἀνυπονόητος; 1) *active, cum genit.* nihil suspicans de aliqua, ἀνυπ. τοῦ μέλλοντος, 4, 10, 7, τῆς Ἑρμείου τόλμης, 5, 56, 2. 2) *passive;* ἀνυπονόητα τινά, inopinata nonnulla, 10, 45, 2. ἀνυπονόητος ἐλπίς, de qua nihil in mentem venerat, 2, 57, 6. ἀνυπονόητοι ἄνθρωποι, homines non suspecti, 13, 6, 8.

Ἀνυπονοήτως; 1) *act.* absque doli suspicione, 5, 39, 2. ἀνυπ. διακεῖσθαι, nil suspicari, 14, 10, 7. 2) *pass.* inopinato ex improviso, præter opinionem, 1, 84, 9. 4, 3, 10. 11, 21, 3.

Ἀνύποπτος; 1) *active;* ἀνύποπτος ἦν τῆς πράξεως, non suspicatus est rem, 8, 29, 2. 2) *passive;* ἀνύποπτος ἦν ἡ τῶν ἐνεδρευόντων ὑποβολή, 3, 105, 1. ἀνύποπτον ἦν πᾶσι τὸ γενόμενον, 7, 17, 2.

Ἀνυπόπτως; 1) *act.* ἀνυπόπτως καὶ τεθαρρηκότως, absque mali suspicione, absque metu, 11, 18, 7. 2) *pass.* ἀνυπόπτως ἐπέστη τοῖς τόποις, nemine de eo aliquid suspicante, 9, 7, 10, 31, 20, 13.

Ἀνυπόστατος; 1) nullum firmum fundamentum, nullum certum initium habens, 1, 5, 3. *n.* 2) cujus vis sustineri non potest, cui resistere nemo potest, intolerabilis, invictus; ἀνυπόστ. ἐν τοῖς κινδύνοις, in præ-

prælliis, 14, 7, 7. 4, 8, 10. 5, 45, 2. ἀνυπόστατος ἡ τῶν ἀπηλπικότων τόλμα, 3, 63, 13. 16, 40, 3. ἀνυπόστατος *est respubl. Romana*, nihil ei resistere potest, 6, 18, 4.

Ἀνυπόστατος διήγησις, narratio quam quo referat nescit lector vel auditor, quæ nonnisi confusam & vagam notionem animo adfert, 3, 36, 4. *n.* 3, 38. 4. 5, 21, 4. — „narratio quæ non habet notitiam antecedentem in animo discentis, cui ceu fundamento & basi innitatur." *Casaub. in Comment. ad* 1, 5, 3.

Ἀνυστικός, efficax. μία ψυχὴ πολυχειρίας ἀνυστικωτέρα, 8, 5, 3.

Ἄνω. αἱ ἄνω σατραπεῖαι, *regni Persici & dein regni Syriaci* provinciæ in superiori Asia sitæ, 3, 6, 10. 5, 41, 1. 5, 48, 12. 5, 54, 13. ἑταιρεῖν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος, 12, 13, 1. *ex Timæo.*

ἀνώτερον. ἐν τοῖς ἀνώτερον χρόνοις, 5. 6, 1. 2, 41, 3. οὐ πολλοῖς ἀνώτερον χρόνοις, 1, 7, 2. μικροῖς ἀνώτερον χρόνοις, 4, 2, 7. 4, 50, 3. τρίτη ταύτης ἀνώτερον βίβλῳ, 3, 1, 1.

ἀνωτέρω προσλαβεῖν τοῖς χρόνοις, temporibus altius regredi, e superioribus temporibus repetere rem, 4, 2, 3.

Ἀνωτάτω. αἱ ἀνωτάτω ὑπερβολαὶ τῶν Ἄλπεων, 3, 53, 6.

Ἀνωμαλία. αἱ ἀνωμαλίαι τῶν τόπων, inæqualitas locorum, 9, 41, 4. ἀνωμαλία τῆς Φύσεως τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, inconstantia formæ reip. Athen. 6, 44, 2.

Ἀνώμαλος. ἀνώμαλοι καὶ βουνώδεις τόποι, 5, 22, 1.

Ἀξία, ἡ, 1) pretium. τὸ τίμημα τῆς ἀξίας, æstimatio pretii, 2, 62, 7. ἀξίαι ἵππων, 1, 68, 8. 2) ἀπὸ τῆς ἀξίας ποιεῖσθαι τὰς εἰς τὸν πόλεμον εἰσφορὰς, pro censu conferre pecuniam ad bellum, 2, 62, 7. 3) τὰ σώματα διένειμε κατὰ τὴν ἀξίαν ἑκάστοις, captivos distribuit pro meritis, pro dignitate cujusque, 3, 17, 10. διανεμητικὸς τοῦ κατ' ἀξίαν ἑκάστοις, qui suum cuique tribuit, 6, 6, 10. 4) ἐξεπορεύετο μετὰ μεγάλης ἀξίας, egressus est cum magno adparatu, 39, 2, 6.

ἀξιόλογος, memorabilis, notabilis. οὐδὲν ἀξιόλογον πράττοντες, 1, 39, 2. πρᾶξις ἀξιόλογος, 2, 39, 11. ἀξιόλογοι χρεῖαι, 5, 40, 2. μηδὲν ἀξιόλογον, nulla idonea manus, 3, 110, 6. ἱματισμὸς ἀξιόλογος, vestitus alicujus pretii, 16, 31, 3.

Ἀξιόμαχος, idoneus ad pugnandum, par hosti, 4, 12, 6.

Ἀξιόπιστος. τὸ τῆς ἐπαγγελίας ἀξιόπιστον, 3, 44, 7.

Ἀξιοπίστως ψεύδεσθαι, cum veritatis specie mentiri, 3, 33, 17. *Sic* ἀξιοπίστως ἐνιέναι διαβολὰς κατά τινος, 28, 4, 10. τοῦτο αὐτὸς λέγει οὕτως ἀξιοπίστως ὥστε δοκεῖν *&c.* tanta cum auctoritate & confidentia hoc dicit, ut videatur *&c.* 12, 9, 3.

Ἄξιος.

Ἄξιος. ἐφάνη ἄξιος τῶν προγεγονότων ἔργων, 1, 75, 3. οἱ ἄξιοι τῆς πολιτείας 24, 4, 3. *cum Casaub. vertimus* bene meriti cives; *sed videndum ne sit* qui mereatur in numerum civium recipi.

οὐκ ἐπιτιμᾷν αὐτοῖς ἄξιον, non debent reprehendi, 3, 59, 1. ἄξιον βραχὺ διαπορῆσαι περὶ τούτου, par est, operæ pretium est, 4, 20, 2. ἄξιόν γε στρατεύειν, id vero præclarum est! *ironice*. 9, 38, 5. *n.* ἄξιόν γε τὸ γεγονὸς ὀνείδους, en facinus dignum scilicet quod vituperetur, 9, 33, 13.

Ἀξιοῦν; 1) petere, postulare. ἀξιοῦν παιδικὴν ἀξίωσιν, 39, 1, 7. τοὺς περὶ τῶν αὐτῶν ἀξιώσοντας, 4, 60, 1. ἀξιοῦντες βοηθεῖν, 4, 50, 8. *Et cum fut.* ἀξιοῦντες καταλύσειν αὐτοὺς τὸ παραγώγιον, 4, 47, 3. *ubi* καταλύειν *in præs. vulgo edebant, bene quidem per se, sed invitis msstis.* ἠξίουν αὐτὸν εἰς λόγους ἐλθεῖν, 22, 17, 8. *n.* 2) dignari; μεγάλης ἀποδοχῆς ἀξιούμενος παρὰ ταῖς δυνάμεσιν, 5, 41, 4. πρότερον ἀξιοῦσθαι *corrupte dabat Vrsini codex*, 29, 11, 3. *n. fortasse pro* οὐ πρότερον ἀξιώσας.

Ἀξιόχρεως (*fere i. q.* ἀξιόλογος, *& in bello i. q.* ἀξιόμαχος) notabilis, memorabilis, idoneus *quovis in genere*, par hosti, *vel* par alicui rei. πόλις ἀξιόχρεως, 1, 30, 5. *n.* ἀξιόχρεοι ἄνδρες, idonei viri, 3, 5, 8. 4, 23, 3. φυλακὴ ἀξιόχρεως, 3, 17, 9. (*i. q.* ἀρκοῦσα, *ibid. vs.* 10.) ἀξιόχρεως ἀνταγωνιστής, 2, 46, 3. πρόσωπον ἀξιόχρεων τὸ προστησόμενον, 15, 25, 8. *Et cum præpos.* πρὸς; στρατόπεδα ἀξιόχρεα πρὸς μάχην, 1, 19, 1. πρὸς ναυμαχίαν, 1, 53, 10. ἐφεδρεία ἀξιόχρεως πρὸς τὰ παράδοξα, 5, 6, 4. ἀξιοχρεωτέρους πρὸς τὸ πολεμεῖν τοῖς Ἀχαιοῖς, *sic correxi* 4, 3, 3. *n. pro vulgato* ἀξιωτέρους. ἀξιοχρεωτάτη τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν δυναστειῶν, 10, 27, 1.

In terminatione hujus vocabuli constanter fere servatur Attica forma; invenitur tamen in accus. plurali non solum ἀξιόχρεως, *ut* 1, 53, 10. 2, 40, 1. 11, 16, 7. *sed &* ἀξιοχρέους, 4, 23, 3. *&* ἀξιόχρεα *in neutr. plur.* 1, 19, 1. ἀξιόχρεω *correxi, ut esset nominativus plur. pro* ἀξιόχρεως, 1, 38, 1. *n.*

Ἀξίωμα, dignitas, splendor, decus; τὸ τῆς πατρίδος ἀξ. 3, 64, 2. πόλις ἡ μέγιστον ἀξίωμα περιποιησαμένη, 15, 35, 3. 9, 28, 5.

Ἀξιωματικὸς; 1) dignitatis multum habens, cum dignitate conjunctus; γυνὴ προστασίαν τινὰ ἀξιωματικὴν ἐπιφαίνουσα, 10, 18, 8. ἀξιωματικὸς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, 33, 9, 1.

2) cum precibus conjunctus; λόγος ἀξιωματικὸς, preces, deprecatio, 20, 9, 9. ἀξιωματικὰς ἐντολὰς δοὺς τοῖς πρεσβευταῖς, mandans legatis

tis ut precibus uterentur, 31, 15, 3. 32, 7, 16.

Ἀξίωσις, preces, postulatum. ποιεῖσθαι τὰς ἀξιώσεις καὶ παρακλήσεις, 1, 67, 10. μετ' ἀξιώσεως, adjectis precibus, 7, 11, 9. 22, 7, 2.

Ἀξύμβατος κοινολογία, colloquium irritum, in quo nihil convenit, 15, 9, 1. *n. nisi* ἀσύμβατον *scripsit Polybius, qui atticam formam* ξὼν *pro* σὺν *non solet frequentare.*

Ἀοίκητος, non habitatus, 2, 15, 10.

Ἀόκνως, haud cuctanter, 31, 13, 8.

Ἀόρατος; 1) *act.* ἀόρατος δεινοῦ, qui pericula non vidit, non est expertus, 3, 108, 6. κακοῦ, 2, 21, 2. 2) *pass.* ἀόρατοι τόποι, loca nobis invisa, quæ ipsi non vidimus, 3, 36, 7.

Ἀόριστος, indefinitus, infinitus, varius atque varius, 4, 43, 6. 4, 45, 1. (*opp.* ὡρισμένος, 4, 43, 6.)

Ἀπαγγελία. ἀπαγγελίαν ποιεῖσθαι περὶ τῶν κατὰ Πελοπόννησον. nunciare, renunciare, 24, 10, 8. *de legato qui legationem renunciat.*

Ἀπαγγέλλειν; 1) nunciare, nuncium perferre; πρεσβευταὶ οἱ ἀπαγγελοῦντες περὶ τῶν γεγονότων, 1, 29, 6. 24, 10, 6. 2) — „*de historicis*, tradere, narrare. *vid. Wesseling. ad Diodor. lib. V. initio. Thucydides III.* 67. *ipsam orationem & narrationem historici vocat* ἀπαγγελίαν." *Ern.* -- ἀπαγγέλλειν τὴν ἀλήθειαν, verum tradere, 1, 14, 1. ἠπτημένους αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἀπηγγέλθαι, traditos, proditos, pronunciatos, 1, 15, 11. (*ubi* ἀπαγγέλλειν *idem valet quod* ἀποφῆναι *vs.* 7. *&* ἀποδεικνύναι *vs.* 8.) εἰ ἀπαγγείλαιμι περὶ τῆς τοῦ βασιλέως προαιρέσεως, si regis institutum explicarem, de eo exponerem, 14, 12, 5.

3) ἀπαγγέλλειν τινι πόλεμον, indicere bellum, 3, 10, 1.

Mendose ἀπαγγελλόμενος *editum erat* 2, 11, 4. *n. pro* ἐπαγγελλόμενος, promittens.

Ἀπάγειν, ducere, abducere. *Legati Scipionis, Carthaginem missi, τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὴν σύγκλητον, (intelige ἀχθέντες,) μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἐπὶ τοὺς πολλοὺς ἀπαχθέντες*, 15, 1, 5. *Præsertim* vi abducere invitum; (*& ipso loco modo citato innuitur, per tumultum aliquem & parum honorifice ductos esse legatos, quod & ex cap.* 2. *satis intelligitur;*) μετὰ βίας εἰς οἶκον ἀπηχέναι τὸν δοῦλον, *sic correxi mendosum* ἀποιχέναι 12, 16, 2. *quod in* ἀγηοχέναι *mutaverat Casaubonus.* ἀπάγειν εἰς Φυλακὴν *vel* εἰς τὴν Φυλακήν, 5, 15, 9. 5, 16, 3. 5, 38, 7. 5, 39, 4. *n.* εἰς τὴν ἄλυσιν, 4, 76, 5. 20, 10, 7. *Et subintellectis verbis* εἰς τὴν Φυλακήν; ἀπάγειν τινὰ πρὸς τὴν ἀποδοχήν, aliquem

in

in vincula ducere sponsionis caussa, 5, 27, 4. *n.* ἀπάγεσθαι πρὸς τὰς εἰσφορὰς, tributorum solvendorum caussa in vincula abduci, 1, 72, 5. ἀπάγειν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν *legendum fortasse* 12, 16, 3. *n.*

ἀπαγαγεῖν ἐπ' αὐτοὺς & ἀπῆγον ἐπ' ἀλλήλους 30, 13, 6 & 8. *de tibicinibus in scena nescio dictum ne sit ex verbi usu scenæ proprio, an* ἐπαγαγεῖν & ἐπῆγον *sit legendum.*

²Ἀπάγχειν τινὰ, 16, 34, 9. ἀπάγχεσθαι, 16, 34, 10.

²Ἀπαγωγὴ, abductio in carcerem, 5, 27, 5. *n. sic enim ibi scribendum putavi pro vulgato* ἐπαγωγή.

²Ἀπαθὴς, nullo malorum sensu præditus, nullis malis succumbens, 1, 58, 5.

²Ἀπαιδία, orbitas, 30, 2, 5.

²Ἀπαίρειν, proficisci, abire, *sive navibus, ut* 1, 21, 8. 2, 69, 11. 5, 2, 9. *sive pedestri itinere, ut* 32, 25, 10. *n.* μηδέποτε ἐπὶ τοσοῦτον ἀπηρκέναι τῆς πόλεως, 9, 6, 2. *n.* — „numquam tam parvo intervallo abfuisse ab urbe, *i. e.* tam prope accessisse; *nisi forte excidit* ἐπί." *Ern.*

²Ἀπαιτεῖν, 1) desiderare, postulare; *ut* τοῦτο ἀπαιτεῖ ἐκεῖνο, hoc postulat illud, ad hoc requiritur illud, 10, 24, 8. 2) repetere, 17, 1, 5. τί τινά, aliquid ab aliquo, 1, 66, 11. 1, 70, 3. ἀπαιτοῦμαι τοῦτο ὑπ' αὐτοῦ, ille hoc a me repetit, 33, 12, 2.

²Ἀπαλγεῖν, despondere animum, desperare; εἰς τέλος ἀπήλγουν, 1, 58, 9. ἀπηλγηκυῖαι ψυχαὶ, 1, 35, 5. ἀπαλγοῦντες ταῖς ἐλπίσι, 9, 40, 4. — „Vnde patet, interpretem latinum, Ephes. 4, 19. ἀπηλγηκότες vertentem desperantes, non necessario ἀπηλπικότες legisse, ut videtur viris doctis, sed modo alienam ab illo loco significationem expressisse." *Ern.* τὸ γὰρ Φάσηειν τοῦτο, ἀπηλγηκυίας ἐστὶ ψυχῆς, hominis est desperati ingenii, deplorati ingenii, 16, 12, 7. — „ἀπηλγηκυίας ψυχὰς (1, 35, 5.) accipiunt de desperatione, *forte melius intelligas* ignavas & ad militiam inutiles. *Ceterum* stupor & summa insicitia *est* 16, 11." *Ern.*

²Ἀπαλλάττειν. ἀπήλλαξαν αὐτοὺς (*i. q.* ἑαυτοὺς) ἐκ τοῦ ζῆν, eduxerunt se e vita, mortem sibi consciverunt, 27, 2, 9. ἀπαλλάττεσθαι, abire, 6, 14, 7. ἀπηλλαγμένοι τοῦ ζῆν, necati, 11, 30, 3. ἀπηλλάττετο τῆς κακουχίας εἰς τὴν αὐτοῦ σκηνὴν, vexatione liberatus in suum tabernaculum se recepit, 5, 14, 6. ἀπαλλαγέντες τῶν πόνων, laboribus liberati, 3, 111, 9. *&c. Cum adverbiis* καλῶς *&* *simil.* οὔτε τοὺς ἱππεῖς ἀπαλλάξαι καλῶς, 3, 64, 6. λαμπρῶς ἀπήλλαττε κατὰ τὸν κίνδυνον, præclare gessit rem, 18, 8, 2. κακῶς ἀπαλλάττοντες (*i. q.* διακείμενοι) male se habebant, malo loco, malo statu-

ſtatu erant, 1, 28, 8. 2, 25, 10. 3, 60, 3. 10, 49, 10. *&c.* ἀπραγοῦντες καὶ δυσχρήστως ἀπαλλάττοντες, cum nihil efficere poſſent, & ipſi admodum laborarent, difficili loco eſſent, 4, 64, 7. *Et in paſſivo, ex vulgata olim ſcriptura, in quam mssti libri conſentiunt,* κακῶς ἀπηλλάττοντο, 10, 49, 10. *n. pro quo* ἀπήλλαττον *in act. ex conject. edidimus.*

Ἀπαλλοτριοῦν. 1) ἡ Σαρδὼ ἀπηλλοτριώθη Καρχηδόνος, a Carthagine ſeparata, Pœnis erepta eſt, in alienas manus pervenit, 1, 79, 6. 1, 82, 9. 2) *ad animum præcipue transfertur;* ἀπηλλοτριωκέναι τοὺς συμμάχους, ſociorum animos alienaſſe *a Romanis*, 10, 6, 3. ἀπαλλοτριοῦν τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἰταλίαν τῆς πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίας, 3, 77, 7. *Sic* ἀπηλλοτριωμένος, 2, 50, 5. τῆς Εὐμένους (*i. e.* πρὸς Εὐμένην) εὐνοίας, 30, 1, 6. *coll. vs.* 8.

Ἀπαναγειν ἐκ τῆς Ῥώμης *temere ex Vrſini ingenio editum erat* 33, 5, 5. *pro* ἐπαναγειν.

Ἀπαναγκασθέντες *minus recte dant veteres nonnulli codd.* 4, 46, 6. *pro* ἐπαναγκ.

Ἀπαντᾶν, 1) ἀπαντᾷ, accidit, evenit; πολλὰ αὐτοῖς εὐχρηστα δι' ἐκείνους ἀπαντᾷ, 4, 38, 10. μηδὲν αὐτῷ δυσχερὲς ἀπαντήσει ὑπὸ Ῥωμαίων, 32, 7, 10. *Et in paſſ.* ἃ δὴ εἰκότως αὐτοῖς ἀπηντήθη, 2, 7, 4. μηδὲν αὐτοῖς παράλογον ἀπηντῆσθαι ὑπὸ τῆς τύχης, 2, 37, 6. τὰ ἀπαντώμενα (τοῖς Ῥωμαίοις) ὑπ' Ἀρχιμήδους, quæ Romanis accidebant Archimedis opera, 8, 8, 5. οὐδὲν φιλάνθρωπον ἀπηντημένον ἐξ αὐτοῦ, 29, 9, 16. αἱ τιμαὶ αἱ ἀπηντημέναι αὐτοῖς παρὰ τῶν Ἀχαιῶν, 17, 6, 6. *Adde* 10, 13, 10. 10, 37, 8. 15, 5, 7. 20, 10, 5. *De quo uſu verbi paſſivi pro activo laudarunt Reiskius & Erneſtus ea quæ ſunt a Dorvillio congeſta ad Charit. p.* 122. *Polybio quidem, ut vidimus, maxime familiaris hic uſus eſt.*

2) ἀπαντᾶν *non ſolum, ut vulgo, eſt* occurrere, obviam venire alicui, *ſed &* undecumque ad aliquem venire, jungere ſe alicui, convenire; ἀπηντηκότων (αὐτῷ) καὶ τῶν Ἀχαιῶν ἐνταῦθα, 2, 54, 6. ἀπαντᾶν πρὸς τὸ διαβούλιον, 20, 10, 15.

3) ἀπαντᾶν πρός τι, *&* πρός τινα, occurrere verbis, vel factis, *id eſt*, reſpondere, *vel, tali quodam modo* gerere ſe erga aliquem; πρὸς τοὺς ταῦτα λέγοντας ἀπαντῆσαι, 12, 28, 9. πρὸς ὃν οἰκείως ἀπηντηκέναι δοκεῖ Κάτων, cui percommode Cato reſpondit, 40, 6, 5. ἀγερωχότερον αὐτοῖς ἀπήντα, ſuperbius eis reſpondit, cum eis egit, eos excepit, 18, 17, 3. ἀπολούθως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπήντησε, pari modo & aliis reſpondit, *vel* cum aliis egit, 28, 2, 7. πῶς ἀπαντῆσαι δεῖ πρὸς

πρὸς τὴν Ῥωμαίων ἀπόκρισιν, quid contra dicto aut facto opus sit post illud Romanorum responsum, 36, 1, 1.

Ἀπάντησις, occursus, occursio, 5, 26, 8. comitatus obviam progrediens, 5, 43, 3. congressus, & ratio excipiendi aliquem, & eum compellandi vel ei respondendi in congressibus; τὰς ἀπαντήσεις φιλανθρώπως ποιεῖσθαι, 5, 63, 7. προσφιλὴς κατὰ τὴν ἀπάντησιν, 10. 5, 6. ἡ πρὸς τοὺς ἐκτὸς ἀπάντησις, congressus cum exteris, 16, 22, 2. ἀνέλπιστος ἀπάντησις, *un accueil inattendu*, 20, 11, 9. 30, 1, 4. occasio; τὰ λέγεσθαι μέλλοντα περὶ τέτε τοιάνδε τινὰ λήψεται ἀπάντησιν, hinc occasionem capiam verba faciendi de &c. 12, 8, 3.

Ἄπαξ. *Vide* καθάπαξ & εἰσάπαξ. σχεδὸν ἅπαξ ἀπεγνωκὼς τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας *vertunt* fere prorsus desperans, nulla propemodum salutis reliqua spe, 33, 1. 8. *n. sed non dubito quin* ἁπάσας *sit legendum.*

Ἀπαξιοῦν τὶ *vel* τινὰ, aspernari, dedignari, 1, 67, 13. 10, 40, 9. *Tum* & rogare *interpretatus Ernestus, provocans ad* 29, 11, 3. *quæ interpretatio quo vel per se fundamento nitatur, vel quo pacto in istum locum cadere possit, non video. Adi Adnot. ad h. l.* & *confer supra in* ἀξιοῦν, *nam* ἀπαξιῶν *ex* Casauboni *est ingenio.*

Ἀπαξίωσις, contemtus. *Fr. hist.* 42.

Ἀπαραγγέλτως, sine imperio, non exspectato pugnæ signo, 16, 3, 1. *Fr. gr.* 21.

Ἀπαράγραφος ποσότης, quantitas quæ definiri nequit, 16, 12, 10.

Ἀπαραίτητος, inexorabilis, implacabilis; ὀργὴ, 1, 82, 9. κατηγορία, 12, 12, 4. δικαστὴς, 5, 41, 3. *n.* ἐχθρὸς, 7, 14, 3. ἐπιτιμητὴς, 12, 12, 4. ἀπαραίτητος τιμωρία, certissimum supplicium, quod deprecari nemo potest, 1, 78, 15. 6, 37, 6. μηδὲν ἀπαραίτητον βουλεύεσθαι περί τινος, nihil durius statuere in aliquem, 4, 24, 6. — „*pro quo Thucydides & mox ipse Polybius (vs. 7.)* ἀνήκεστον.“ *Ern.* ἀπαραίτητα ἁμαρτήματα, 30, 4, 14. ἀπαραίτητος ἁμαρτία, 33, 8, 5.

Ἀπαραιτήτως, inexorabiliter, 3, 115, 4. 6, 38, 3, ἔχειν πρός τινα, inexorabilem esse alicui, 22, 14, 15.

Ἀπαράσκευος πρὸς τὸ μέλλον, imparatus, 1, 49, 4. 3, 71, 10. 5, 7, 2. 29, 3, 2. *Fr. hist.* 26.

Ἀπαρασκεύως, 2, 9, 5. 11, 22, 8. ἀπαρασκεύως ἔχειν, 1, 45, 7. διακεῖσθαι, 14, 10, 7.

Ἀπαρατηρήτως, sine cautione, 3, 52, 7. 14, 1, 12.

Ἀπαραχώρητος, fortissimus *miles*, cedere nescius, 1, 61, 3.

Ἀπαραχωρήτως διακεῖσθαι περὶ τῶν πρωτείων, de principatu nemini cedere, 5, 106, 5.

Ἀπαρ-

Ἀπαρρησίαστος, libertate privatus, 23, 12, 2 *sq.*

Ἀπαρτᾶν. *τοῖς καιροῖς οὐ μακρὰν ἀπηρτῆσθαι*, non admodum esse remotum, 12, 17, 1. *n. ubi mend. vulgo* ἀπηρτίσθαι.

Ἀπαρτίζειν *τὰ πρὸς τὸν πλοῦν*, præparare, 31, 20, 10. 31, 21, 1. *Conf.* ἀπαρτᾶν.

Ἀπαρχή. *αἱ πάτριοι ἀπαρχαὶ*, primitiæ fructuum quos protulit patria, 31, 20, 12.

Ἅπας. *Vide* πᾶς.

Ἀπάτη. *διὰ τὴν ἀπάτην τῶν θεωμένων*, 2, 56, 12. — *Opponitur τῇ ὠφελείᾳ lectorum, estque adeo* oblectatio inanis, *quæ & ψυχαγωγία dicitur.* Clare *Mœris*, ἀπάτη. ἡ τέρψις παρ' Ἕλλησι, *ubi videatur Pierſonus. Plura exempla congeſſit Cl. Reiskius ad h. l.*" *Ern. Gallice* charme, illuſion, *dixeris. Rurſus ipſe Polybius noſter* 4, 20, 5. *οὐ γὰρ ἡγητέον, μουσικὴν ἐπ' ἀπάτῃ καὶ γοητείᾳ παρεισῆχθαι τοῖς ἀνθρώποις*, non ad *ſolam* oblectationem & ad incantandos animos esse inventam.

Ἄπαυστος. *ἄπαυστοι συμπτώσεις*, continui concurſus, velitationes, 1, 57, 7. 7, 15, 1. *conf.* ἀδιάπαυστος.

Ἀπειπεῖν, 1) vetare; *ἀπεῖπον αὐτῷ πορεύεσθαι ἐντὸς Πυλῶν*, denunciarunt ei, ne intraret intra Thermopylas, 2, 52, 8. 2) *ἀπειπεῖν τὰς ἐλπίδας*, ſpem abjicere, 14, 9, 6. *Pro οὓς ἀπεῖπαν* 38, 10, 7. *n. monente Erneſto οὓς ἀνεῖπαν correxi.*

ἀπείπασθαι, 1) negare, dicere non ita esse, *τοῦ δ' ἀπειπαμένου*, 5, 50, 13. *ἀπείπατο μὴ χρείαν ἔχειν τῆς βοηθείας*, 29, 9, 2. 2) negare, recuſare, repudiare poſtulatum, oblatum, & ipſum offerentem, poſtulantem vel petentem; 25, 5, 8. *ἀπειπάμενοι τὴν διαλύτρωσιν τῶν ἀνδρῶν*, 6, 58, 10. *τὴν δωρεάν*, 23, 9, 13. *τὸν Εὐμένη*, 23, 8, 8. 25, 4, 7. *τὴν αὐτοπάθειαν*, repudiare propriam experientiam, nolle ea uti, 12, 28, 6. *τὴν φιλίαν ἀπείπαντο αὐτῷ*, amicitiam ei renunciarunt, ſocietati ejus renunciarunt, 33, 10, 5.

Ἀπειρῆσθαι. *ἀπείρηται γυναιξὶ πίνειν οἶνον*, 6, 2, 3. *τὰ ἀπειρημένα*, res nefariæ, 1, 81, 9. 6, 56, 3.

Ἀπειρία, imperitia, 1, 23, 3 *&c. διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν περιεστώτων κακῶν* 1, 45, 1. *vertunt* quod urgentia obſeſſos mala necdum erant experti; *rectius fuerat puto*, non noverant.

Ἄπειρος; 1) *εἰς τέλος ἄπειροι τῆς ναυπηγίας*, 1, 20, 10. *ἄπειροι πάσης κακουχίας*, inexperti, 3, 79, 6. 2, 21, 2. 6, 8, 4. *πολλῶν χρόνων ἄπειροι ἦττης*, 3, 85, 9. 2) *ἄπειρος χρόνος*, infinitum tempus, 4, 40, 5.

Ἀπείρως *διακεῖσθαι τῆς πρὸς Ῥωμαίους μάχης*, 3, 111, 6.

Ἀπελπίζειν, desperare; *abſol.* 3, 63, 13. *cum accuſ. ἀπελπ. τὰ πράγματα*, 1, 19, 12. 10, 19, 9. *τὴν σωτηρίαν*, 2,

54, 7. 3, 69, 3. *cum gen.* τῆς γῆς, 1, 55, 2. τῆς πόλεως, de capienda urbe, 8, 15, 3. τοῦ ζῆν, 15, 10, 7. τοῦ ἑλεῖν τὴν πόλιν, 22, 11, 4. *cum nudo infin.* οὐκ ἀπελπίζοντες κατακρατήσειν τῶν πολεμίων, 16, 30, 5.

In pass. τόποι δοκοῦντες ὑπὸ τῶν ὑπεναντίων ἀπηλπίσθαι, de quibus expugnandis desperant hostes, 7, 15, 3. ἀπηλπισμέναι ἐλπίδες, 24, 9. 5. πράξεις παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀπηλπισμέναι, 10, 6, 10. δυσχωρίαι ἀπηλπισμ. 18, 6, 4. ἀπηλπισμένοι 9, 5, 2. *non est i. q.* ἀπηλπικότες, *qui desperarunt, sed* de quibus servandis desperarunt alii, *nempe Pœni.*

Ἀπελπισμός, 31, 8, 11.

Ἀπεμφαίνειν, dissimilem esse, non convenire: ἀπεμφαίνουσα σύγκρισις, incongrua, inconveniens comparatio, 6, 47, 10. — „absurda, *scil. inter res dissimillimas.*" *Edit.*

Ἀπέναντι. ἡ ἀπέναντι ταύτης πλευρὰ, latus huic oppositum, 1, 86, 3.

Ἀπεοικώς. τίς οὕτως ἀπεοικὼς πρὸς τὰ καλὰ, quis ita alienus ab rebus honestis, 6, 26, 12. οὐκ ἀπεοικὸς, non improbabile, 2, 62, 8.

Ἀπέραντος χρεία, infinitum negotium, infinitus labor, 1, 57, 3. μηδὲν ἀπέραντον ἀπολιπεῖν, nihil infectum relinquere, omnia facere quæ fieri possunt, 4, 75, 3.

Ἀπεργάζεσθαι. τέλειον αὖθις ἀπεργασάμενος τὸ ζῶον, 1, 4, 8. μεγάλην ἀπειργάζοντο ταραχὴν, 3, 51, 5. τὸ συμβὰν ἕλεον αὐτῷ ἀπειργάσατο παρὰ τοῖς ἐκτὸς, 8, 2, 9. τὴν μεγίστην πρᾶξιν ἀπειργάσατο, *ex Suidæ lect. pro* κατειργ. 5, 10, 4. εἰς ὁμοιότητα διαφερόντως ἀπειργασμένου, 13, 7, 2. *pro quo in eadem phrasi est* ἐξειργασμ. 6, 53, 5. *Cum dupl. accus.* reddere aliquem talem, 6, 47, 2.

Ἀπερείδεσθαι. *In Verbo medio;* 1) *reciproce s. neutraliter,* niti; πρὸς τὴν τούτου πίστιν ἀπερεισάμενος, 12, 11, 7. ἀπερειδόμενος ἐπὶ τοῦτο, *in disceptatione* nitens hac re, hoc premens, 28, 17, 8. *Sic* προσαπερειδ. 3, 21, 4. *ubi est i. q.* πιέζειν τι. τῆς διανοίας ἐπ' οὐδὲν ἀπερειδομένης, cum non habet mens ubi nitatur, sed vagatur & errat, 3, 36, 4. πρὸς ἐκεῖνον ἀπερείδομαι, ad eum maxime me converto, 32, 10, 3.

2) *notione activa;* ἀπερείσασθαι τὰς ἐλπίδας εἴς τινα, spem in aliquo reponere, 24, 5, 3. πρός τινα, 3, 107, 8. ἐπὶ ταύτην ἐλπίδα ἀπηρείσατο τὴν ἐνεστῶσαν ἀπορίαν, hac spe in præsenti difficultate nisus est, *Fr. gr.* 24. ἀπερείδεσθαι τὴν ὑπέρ τινος ὀργὴν εἰς τινα, iram aliunde conceptam effundere in aliquem, 1, 69, 7. 18, 19, 4. *Sic & correximus* 15, 25, 8. *ubi* ἀποσείσονται *vulgo pro* ἀπερείσονται *legebatur.* τοῦ πλήθους ἐπ' οὐδὲν δυναμένου πέρας

πέρας ἀπερείσασθαι τὴν ὁρμὴν, impetum, furorem, 15, 32, 6. τὴν ἐξ αὐτοῦ χάριν ἀπερείδεται ἐπὶ τοῦτον, beneficium ſuum *alteri collatum* imputat huic, hujus cauſſa videri vult beneficium contuliſſe alteri, 24, 3, 6. 24, 7, 1. (*ubi eſt i. q.* ἀνατίθησι *vs.* 4.) ἀπερείσασθαι τὴν (ἑαυτοῦ) ἄγνοιαν ἐπὶ τοὺς αἰτίους τῆς ἁμαρτίας, culpam in auctores delicti conferre, 38, 1, 5. τὴν λείαν εἰς τοιοῦτον ἀπερείσασθαι τόπον, in ejusmodi loco reponere prædam, 3, 92, 9.

Verbo paſſivo. τὰς δυνάμεις εἰς ἀσφαλὲς ἀπηρεῖσθαι νομίζων, in tuto collocatas, 3, 66, 9. *Et notione reciproca*; ἡ πατρὶς πᾶσαν τὴν αὐτῆς δύναμιν εἰς ὑμᾶς ἀπήρεισται, omnes vires ſuas in vobis repoſitas habet, 3, 109, 11.

Verbum ἀπερείδεσθαι, *vel* ἀπερείσεσθαι *in futuro, haud dubie reſtituendum Polybio* 28, 7, 13. *pro* ἀποδίδοσθαι, *quod vide infra, ſuo loco.*

Ἀπεριπόητος, præter opinionem, 4, 57, 10.

Ἀπερίσπαστος, qui non diſtinetur alia occupatione, 2, 67, 7. 4, 32, 6. ſepoſitis omnibus aliis negotiis, 29, 8, 10.

Ἀπερισπάστως, ſine diſtractione, absque impedimento, 2, 20, 11. omiſſa omni alia cura, 4, 18, 16. 12, 28, 4.

Ἀπερίστατος, quem nulla circumſtant pericula; *vide* περίστασις. ἐν ταῖς ἀπεριστάτοις ῥαστώναις, in facillimo rerum curſu, 6, 44, 8.

Ἀπερύκειν, repellere, 16, 1, 3.

Ἀπέρχεσθαι, decedere de imperio, deponere imperium, 1, 87, 3. *conf.* 1, 82, 5.

Ἀπευθύνειν, ex obliquo & incurvato rectum facere; τὰς μαχαίρας καμπτομένας, 2, 33, 3.

Ἀπέχειν, 1) diſtare, abeſſe, τινὸς ὡς δέκα σταδίους *&* *ſimil.* 1, 19, 5. 1, 33, 2. 1, 42, 5. 1, 46, 3. οὐ μακρὰν, 1, 39, 2. — *Unde explicant & illuſtrant Marc.* 14, 41. *Ern.* τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ ῥέπειν ταῖς γνώμαις *&c.* tantum aberant, 1, 31. 5. *Sic* τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ βοηθεῖν 5, 74, 7. *ubi temere* ἀπέσχετο *erat editum.* 2) *Verbo medio*; πάντων ἀπέσχετο, omnibus abſtinuit, 5, 10, 8. ἀποσχέσθαι τῶν τῆς πατρίδος, 10, 25, 5. *Adde* 3, 22, 12. 3, 26, 3. *&c.*

Ἀπέχθεια, ἡ, inimicitia, odium, 38, 1, 6. μετ' ἀπεχθείας, odioſe 1, 66, 9. ἀναλαμβάνειν τὴν πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ἀπέχθειαν, (*i. q.* πόλεμον) 1, 88, 11. 2, 46, 6. ἀπεχθείας αὐτοῦ χάριν, 12, 15, 12. *Vide* ἐπιμετρεῖν.

Ἀπήνη, ἡ, pilentum, 32, 12, 4 *&* 7.

Ἀπίθανος. μῦθοι ἀπίθανοι, 12, 24, 5. δικαιολογία ἀπίθανος, apologia parum apta ad perſuadendum, 30, 4, 11. ἀπίθανόν τι, aliquid abſurdi, 30, 17, 5.

Ἀπιστεῖν τινι, ſuſpectam habere

fidem alicujus, 3, 98, 1. *πᾶσι παρηγγελκὼς ἀπιστεῖν αὐτῷ*, omnes admonuit ne sibi fidem haberent, 9, 18, 9. *οἷς ἠπίστησαν ἔχειν κεκρυμμένον διάφορον*, quos suspicabantur habere abstonditam pecuniam, 4, 18, 8. *n. ubi temere vulgo οὓς ἤλπισαν* ediderant. *μεμνασ' ἀπιστεῖν*, 18, 23, 4. *τῆς ἐλπίδος τῆς κατὰ τὴν ὠφέλειαν οὐκ ἀπιστουμένης ἀλλήλοις*, quoniam spem prædæ quod adtinet non diffidunt sibi invicem, 10, 16, 9. *τούτῳ οὐκ ἀπιστητέον*, de hoc non est dubitandum, non incredibile debet hoc videri, 4, 41, 8.

Ἀπιστία, 1) perfidia, 3, 99. 7. *& alibi.* 2) diffidentia, 1, 67, 11. *Quod si* 12, 21, 9. *nil deesit, fuerit ἀπιστίαν pro vulgato πίστις scribendum, ut sit ἀπιστία* incredibilitas. *τὸ ἀδύνατον αὐτόθεν ἔχει τὴν ἀπιστίαν*, quod impossibile est, hoc ipso statim est incredibile: *sed vide Adn.*

Ἄπιστος, incredibilis, falsus; *ἀπίστῳ ἔοικε τοῦτο*, 18, 18, 7. *ἀπίστῳ δοκεῖ ἐοικέναι τοῦτο*, 32, 8, 8. *n.*

Ἀπίστως, supra hominum fidem, 1, 58, 3. *ἀπίστως διάκειμαι εἰ &c.* incredibile mihi hoc videtur, 4, 42, 6.

Ἄπλετος θόρυβος, 1, 50, 3. *ἄπλετον πλῆθος*, 3, 100, 8. 3, 92, 8. *n. (quo loco restituendum vocab. videtur Polybio;)* 4, 75, 1. *Monuit Ernestus, poëticum esse vocab. ut passim alia scriptori nostro frequentata.*

Ἄπληστοι εὐωχίαι, helluationes, 6, 8, 5.

Ἁπλότης, ἡ τοῦ νεανίσκου κατὰ τὴν ἔντευξιν, simplicitas in sermonibus, in congressu, 1, 78, 8.

Ἄπλους ἂν ἡμῖν ἦν ὁ Πόντος, navibus a nobis adiri non posset, 4, 38, 7.

Ἁπλοῦς. *ἁπλουστάτοις χρώμενοι βίοις*, simplicissima vitæ ratione, 9, 10, 5.

Ἁπλῶς. *ἁπλῶς οὐ*, nullo modo, omnino non, *Fr. gr.* 25. *ἁπλῶς οὐδ' ἀκούειν ἠξίου*, 1, 43, 6. *οὐδέπω τοιόνδε ἁπλῶς οὐτ' εἰργάσατο ἔργον*, 1, 4, 5. *οὐδεὶς ἁπλῶς*, omnino nemo, 8, 22, 12. *τοῖς φίλοις ἁπλῶς χρῆσθαι καὶ γενναίως*, cum amicis candide agere & liberaliter, 32, 13, 14.

Ἀπνοια, aëris tranquillitas, 34, 11, 19.

Ἀπό. 1) *ἀπὸ τούτων γενόμενοι, ἐπεὶ ἀπὸ τούτων ἐγένοντο*, his rebus perfectis, post hæc, 1, 24, 13. 5, 77, 7. 1, 7, 10. 16, 21, 7 *&c. Sic* 3, 100, 6. *ubi perperam ἐπὶ erat vulgatum.*

2) post, inde ab; *εὐθέως ἀπὸ τούτων τῶν καιρῶν*, 5, 107, 1. *ἀπὸ Περσῶν*, inde a Persarum temporibus, 5, 55, 9. *ἀπὸ τούτου τοῦ φόβου*, post hunc tumultum, ab hoc tumultu, 2, 18, 9. *ἀπὸ τοῦ κατορθώματος τούτου*, post hanc victoriam, 2, 31, 8. *ἀπὸ ταύτης τῆς χρείας*, post hanc pugnam, 5, 14, 7.

3) *οἱ*

3) οἱ ἀπὸ τῆς χώρας, rustici, agrorum cultores, (*non modo qui rure veniunt, sed & qui rure degunt,*) 1, 31, 3. 2, 6, 8. οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, oppidani, 5, 70, 8. οἱ ἀπ' Ἰταλίας πλοϊζόμενοι, Italici mercatores, 2, 8, 1. οἱ ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν Ῥωμαίων, classiarii Romani, 3, 76, 9.

4) *Alias locutiones enotavimus has:* αἱ κτήσεις ἀφ' ὧν ἐξ ἀρχῆς ἔφυγον, possessiones e quibus olim pulsi erant, 24, 4, 2. *n. ubi perperam vulgo* ἐφ' ὧν, *conf.* 26, 5, 2. πάντων ποιησαμένων ἀφ' ἑνὸς σημείου καὶ παραγγέλματος ἑνὸς τὰς προσβολάς, ad unum signum datum unumque imperium, 5, 6, 9. ἀπὸ τοῦ κρατίστου, *vide* κράτιστος. στέφανος ἀπὸ πεντεκαίδεκα ταλάντων, *& similia, de pondere coronæ vel de numero pecuniæ honoris causſa in donum oblatæ; vide* στέφανος, *& Ind. Hiſtor. in* Corona. ὁ Φόβος ἀπό τινος (*ſcil.* περιεστώς τινι, *quod adjicitur* 3, 16, 2.) metus ab aliquo; *pro quo* 26, 3, 13. ὑπὸ *legebatur, quod correxi; vide ibi Not. & conf.* Φόβος. *Sic paſſim* ἀπὸ *&* ὑπὸ perperam *a librariis permutantur, ut monui ad* 1, 34, 8. 3, 69, 3. 3, 76, 1.

Ἀποβαίνειν, 1) decedere, cedere, ἀπὸ τῶν πόλεων, 23, 11, 4. 23, 13, 1. 24, 6, 1. 2) exſcendere e navi, 1, 29, 5. 3, 19, 2. 12, 4, 4. 33, 7, 4. 3) evadere, fieri talem, 8, 12, 10. τύραννος ἐκ βασιλέως ἀπέβη, 7, 13, 7. 4) evenire; παρὰ τὴν προσδοκίαν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων ἀποβεβηκότων, 1, 71, 2. ὁ κίνδυνος τοῦτον τὸν τρόπον ἀπέβη, 4. 12, 14. ἀπέβη τούτων τἀναντία, contrarium hujus rei evenit, 5, 16, 10. τῆς πολιορκίας τοιοῦτον ἀπέβη τὸ τέλος, 8, 8, 7. τὰ ἀποβαίνοντα, eventus, 3, 109, 6. 11, 5, 7. τὸ μέγεθος τῶν ἀποβησομένων, 8, 21, 2.

Ἀπόβασις, 1) exſcenſio e navibus, 2, 5, 2. 3, 18, 12. 33, 7, 3. τὴν ἀπόβασιν ποιεῖσθαι, egredi e navibus, 1, 29, 3. 1, 53, 11. 2, 3, 2. *&c.* πλείστας ἀποβάσεις ποιεῖσθαι, pluribus locis ſubinde exſcenſionem facere, 1, 39, 2. 3, 76, 2.

2) diſtantia *imæ ſcalæ a muro cui adplicatur*, 9, 19, 7. κλίμαξ ἐξ ἀποβάσεως ἰσοϋψὴς τῷ τείχει, ſcala quæ ex juſto intervallo ad murum adplicata eamdem cum muro altitudinem habet, 8, 6, 4, *n.*

Ἀποβιάζεσθαί τινα, vim adferre alicui, 16, 24, 5. *abſol.* vim adhibere, 33, 7, 5.

Ἀποβιβάζειν τοὺς στρατιώτας, e navibus in terram exponere milites, 1, 44, 6. εἰς τόπους ὑλώδεις, 3, 18, 10.

Ἀποβλέπειν εἰς τινὰ, aliquem reſpicere, oculos in eum convertere, 6, 50, 3. πρός τι, aliquid reſpicere, rationem ejus habere, 2, 39, 10.

Ἀπόγαια, τὰ, funes quibus naves religantur in litore, 33, 7, 6.

Ἀπογεύεσθαι πάντων τῶν παρακειμένων, omnia fercula degustare, 3, 57, 8.

Ἀπογινώσκειν τὸ ποιεῖν τι, *vel* τοῦ ποιεῖν τι, repudiare, abjicere, damnare, missum facere consilium aut institutum aliquod vel agendi rationem; τὸ διακωλύειν, 1, 44, 4. τὸ πολιορκεῖν, 1, 48, 10. τὸ ἀποπειράζειν, 2, 65, 13. *n.* τὸ διαιολογεῖσθαι, 3, 21, 6. τοῦ παραφυλάττειν τὸν ἐπίπλουν, 1, 29, 5. τοῦ διαφθείρειν τὰς τῶν ὑπεναντίων μηχανάς, 1, 48, 1. *Et cum nominibus;* ἀπεγνωκότες τὰς πρεσβείας, omissis legationibus, missa facta ratione per legatos agendi, 5, 1, 5. *Sigillatim cum vocabulo* ἐλπὶς, abjicere spem, desperare; *ut* ἀπογνόντες τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας, 2, 35, 1. 1, 31, 8. ἀπεγνωκέναι τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας, 2, 47, 8. 1, 80, 1. *&* ἀπεγνωσμέναι ἐλπίδες, spes deplorata, profligata, 30, 8, 3. *Quæ* desperandi *notio etiam alias subinde obtinet, ubi vocab.* ἐλπὶς *non adjectum est, sed facile intelligitur, aut etiam ex vicinia repeti potest; quam in partem nonnulla ex locis superius prolatis interpretati sumus in latina versione græcis subjecta, sed sunt illustriora certioraque exempla hujusmodi:* ἀπεγνωκότες τὴν σωτηρίαν 1, 86, 1. *idem valet ac* ἀπεγν. τὴν τῆς σωτηρίας ἐλπίδα, *quod ipsum vocab.* ἐλπὶς *ibi etiam proxime præcessit. Sic* 3, 89, 6. ἀπεγνωκότας πάντα, (*i. e.* πᾶσας τὰς ἄλλας ἐλπίδας) μίαν ἐλπίδα ἔχειν τῆς σωτηρίας τὴν ἐν τῷ νικᾶν. *Contra, hominem* ἀπογινώσκειν *rursus est* abjicere eum, missum facere, omittere, deserere. *Sic* 2, 51. 2. *n.* ἀπογνοὺς τὸ ἔθνος *verti debuit* spretis, abjectis, omissis Achæis; *&* 1, 62, 2. ἀπογνόντας τούτους *est* omittentes, deserentes hos, *quod vel ex verbis proxime sequentibus καὶ προδόται τρόπον τινὰ γενόμενοι intelligitur.* ἀπογνοὺς ἑαυτὸν 22, 9, 14. *est* se ipsum abjiciens, *& veluti* se ipsum deserens, spreta salute sua.

Ἀπογράφειν. οὓς ἀπέγραψαν, quos scripto ediderant, quorum nomina scripta illi dederant, 30, 10, 7. ἀπογράφεσθαι πρὸς τὸν ταμίαν, apud quæstorem edere nomen, 10, 17, 10. εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἀπογραψάμενος πυγμὴν ἢ παγκράτιον, profiteri nomen inter athletas ad pugilatum aut ad pancratium, 40, 6, 8. ἀπογράφεσθαι ἑαυτὸν, 40, 6, 7. — „sua sponte scribere," *Ern. scil. ut scriptor* scribit historiam; *at* historiam scribere *est* γράφειν ἱστορίαν *ibid. vs.* 5. 6. *&* ἀπογράφεσθαι *vs.* 7. *vertendum erat* nomen inter scriptores profiteri, scriptorem se profiteri.

Ἀπογραφή. ἀναφέρειν ἀπογραφὰς,

γραφὰς τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις, Romain deferre catalogum, tabulas, recenſionem eorum qui ſunt ætate militari, 2, 23, 9.

Ἀποδεής. οὐδενὸς ἀποδεέστερος, 2, 35, 2.

Ἀποδεικνύναι, 1) oſtendere, demonſtrare. πικρὸν ἑαυτὸν ἀποδεικνύων ἐχθρὸν τοῖς διαφερομένοις, hoſtem ſe oſtendens, ſe præbens, 7, 14, 3. πολιορκοῦντας (αὐτοὺς) τὰς Συρακούσας ἀπέδειξε, ſcriptor oſtendit illos, inducit illos oppugnantes Syracuſas, 1, 15, 8. *i. q.* ἀπέφηνε *ib. vs.* 7. Sic ἀποδεικνύουσιν ἡμῖν ἀλογιστότατον, oſtendunt eum nobis & depingunt veluti imprudentiſſimum, 3, 47, 7. *ubi æquivalet* τῷ παρεισάγειν *ibid.* τῶν πρεσβυτέρων τινὸς ἀποδείξαντος (*ſcil.* αὐτῷ) τὰ δεδογμένα, cum ſeniorum aliquis voluntatem ſenatus ei indicaſſet, expoſuiſſet, 22, 2, 10. *ubi Reiskius quidem* ἀπολέξαντος *maluerat. præter neceſſitatem.* ὀρχήσεις ἐκπονοῦντες κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς θεάτροις ἀποδείκνυνται τοῖς αὐτῶν πολίταις οἱ νέοι, oſtendunt ſe, producuntur in theatris, 4, 20, 12. *nempe ex ſcriptura olim vulgata, pro qua nos ex Athenæo* ἐπιδείκνυνται, *proprium in ea re verbum, adſcivimus. Neſcio utrum huc pertineat* ἀποδεδειγμένη καὶ κοινὴ δεικτηριὰς, 14, 11, 4. declaratum, profeſſum & publicum proſtibulum, *an ex notione, de qua mox dicam, intelligendum ſit* publice conſtitutum; *ſed videtur prius illud præferendum.*

2) deſignare, conſtituere, inſtituere, facere. ἀποδεικνύναι τοὺς ὑπάτους, deſignare, conſtituere, creare conſules, 6, 19, 1. (*ubi idem eſt* ἀποδεικνύναι *atque* καθιστάναι.) ἀπέδειξαν Διὸς Ὁμορίου (*vel* Ὁμαρίου) κοινὸν ἱερὸν, inſtituerunt, conſtituerunt, 2, 39, 6. ἐβούλετο τοὺς Ῥοδίους μεσίτας ἀποδεῖξαι, voluit Rhodios mediatores conſtituere, 28, 15, 8. *ubi Caſaubonus per ellipſin pronominis* ἑαυτοὺς *reciproce intellexit*, ſtimulare voluit Rhodios, quo ſe medios interponerent inter reges. τὰς ἐλπίδας ἀπέδειξαν κενὰς, vanam, irritam reddiderunt ſpem, 6, 58, 11.

Ἀποδεικτικός. ἀποδεικτικὴ ἱστορία, 2, 37, 3. *n.* διήγησις, 4, 40, 1. narratio μετ' ἀποδείξεως, cum demonſtratione & explicatione cauſſarum conjuncta. *conf.* ἀπόδειξις.

Ἀποδειλία, ἡ, metus, terror, animorum abjectio, 35, 4, 4.

Ἀποδειλιᾶν, timere, pavere, trepidare, præ timore refugere. *Abſolute;* ἀποδειλιῶντες ἐν ταῖς παρατάξεσι, 1, 40, 1. 5, 4, 11 & 3, 35, 4, 14. τὰ ζῶα ἀπεδειλία, 3, 46, 9. ἀποδεδειλιακότες, 1, 15, 4. ταῖς ψυχαῖς, 1, 15, 7. *Apud Romanos* τὸ ἀποδεδειλιακέναι (κατὰ τὴν μάχην) *numeratur in delictis militaribus, ultimo ſupplicio dignis*, 6,

38, 2. 6, 58, 6. *& est*, si quis præ timore stationem deserit, aut in pugna armis abjectis fugam capit, *cf.* 6, 37, 11. *Sic* 18, 9, 11. οἱ ἀποδειλιακότες *dicuntur Macedones*, arma & sese hosti tradentes. *In regimine varie construitur. Cum præpos.* πρὸς; πρὸς ὑπερδεξίους τοὺς πολεμίους ἀποδειλιάσαντες ἐτρέποντο, 11, 16, 2. *Cum genit. & infinitivo verbi;* τοῦ ἐγχειρεῖν τοῖς ὑπεναντίοις ἀπεδειλίασαν, 4, 11, 4. *n. Sed maxime cum accus.* reformidare, metu refugere aliquid; ἀποδειλιᾷν τὴν μάχην, 5, 84, 5. τὸν πόλεμον, 35, 4, 3.

Ἀποδειλίασις, 3, 103, 2.

Ἀπόδειξις, demonstratio. ἀπόδειξις πραότητος, 5, 10, 3. αἱ κατὰ τὰς αἰτίας ἀποδείξεις, 1, 12, 6. ἀπόδειξιν προσάγειν τοῖς εἰρημένοις, 4, 86, 2. ἀποδείξεις τινὸς φέρειν, 12, 5, 5, πάντα μετ' ἀποδείξεως ἐνδείκνυσθαι καὶ μαρτύρων, 5, 16, 7. μετ' ἀποδείξεως ἐξαγγέλλειν, cum explicatione caussarum exponere *vel* narrare res, 3, 1, 3. 10, 24, 3. 18, 16, 6. *simulque significat* copiam & ubertatem *narrationis*, *quemadmodum* 10, 24, 3. *opponitur* ὁ μετ' ἀποδείξεως ἀπολογισμὸς τῷ κεφαλαιώδει. *Conf. Adnot. ad* 2, 37, 3.

Ἀποδεικτέον ἐστὶ μᾶλλον τοῦτο ἐκείνου, hoc magis probandum quam illud. 6, 52, 5. *cf.* ἀποδέχεσθαι.

Ἀποδερματοῦσθαι *dicitur scutum*, cum corium humore laxatur, 6, 25, 7.

Ἀποδέχεσθαι; 1) excipere, admittere, τοὺς πρεσβευτὰς, 22, 18, 5. 22, 19, 4. φιλανθρώπως, 3, 66, 8. 25, 2, 12. 28, 17, 1. φιλοφρόνως, 22, 5, 1. 22, 24, 6. μεγαλομερῶς, 24, 2, 9. 25, 6, 5. ἀσμένως ἀπεδέξαντο τὴν ἐπαγγελίαν, 25, 7, 2.

2) *Sigillatim*, bene excipere, probare, laudare; ἀπεδέξαντο τὴν αἵρεσιν τῶν Ἀχαιῶν, probarunt, 2, 39, 5. οἱ τοῦτο τὸ τέλος ἀποδεχόμενοι τῆς πολιτείας, qui hunc finem probant, quibus hic finis placet, 6, 50, 2. ἀποδεξάμενος αὐτῶν τὴν ὁρμὴν, laudato eorum studio, 3, 64, 11. *Sic* ἀποδεδεγμένος τὴν Ῥοδίων εὔνοιαν, 27, 3, 6. τὸν Φίλιππον ἀποδέχεσθαι (laudare) καὶ θαυμάζειν, 5, 12, 1. ἐφ' οἷς μεγάλως ἀπεδέχοντο τοὺς νεανίσκους, 23, 18, 6. ἀποδεξάμενος τοὺς Θηβαίους, benigne excepit, (*ut ex seqq. intelligitur*) 27, 2, 4. Ἄρατον ἀεὶ καὶ μᾶλλον ἀπεδέχετο καὶ κατηξίου, 4, 86, 8. ἀπεδέξαντο μετέχειν τοὺς Ῥωμαίους, benigne exceperunt petitum, consenserunt, placuit ipsis, 2, 12, 8. *n.*

3) ἀποδέχεσθαι τὸ πολὺ τῆς βίας, majorem partem impetus excipere, 3, 43, 3. *n.* θέλων ἀποδέξασθαι (*scil.* ἐκεῖ) τὴν ἐπιφορὰν καὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ χειμῶνος, excipere

pere ibi, fustinere & tolerare hiemis rigorem, 5, 51, 1. *n. In aliam partem abiit Ernestus:* „dicere *voluit* (*inquit*) *Polybius*, volens *vel* vitare, *vel* præterire sævitiam hiemis; *& requiritur adeo verbum, quod alterutrum exprimat; nisi capiamus* ἀποδέξασθαι *latius pro* exspectare dum præteriret, *ut* παραδωσεῖν *apud Polybium est* eventum rei speculari & exspectare."

4) ὁ ἀποδεχόμενος τὴν πυρσείαν *vel* τοὺς πυρσούς, qui signa per faces ab altero data observat & excipit, 10, 45, 12. 10, 46, 7 *sq.*

Ἀποδηλοῦν τινὶ, τίνα τρόπον *&c.* significare alicui, 15, 4, 3.

Ἀποδιδόναι, 1) reddere, restituere; τὴν πόλιν τοῖς Ῥηγίνοις ἀπέδοσαν. 1, 7, 13. ἀποδοὺς αὐτοῖς τὸ πάτριον πολίτευμα, 2, 70, 4. 5, 9, 9. 22, 27, 7. τὰς θυγατέρας αὐτοῖς ἀπέδωκε, 10, 38, 4. reddere debitum, 21, 14, 6. *Sed &* 2) dare, tradere, (*ubi non agitur de restitutione*) *variis modis; veluti,* tradere alicui literas, 8, 19, 6. tradere, dedere hominem, tradere elephantos, naves, 22, 26, 11 *sqq.* (*ibidem vs.* 10. *poterat* reddere *verti.*) solvere, pendere pecuniam, 22, 26, 23. ἀποδοὺς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἔργων τούτοις, his curam operum tradens, *i. e.* comittens, 5, 71, 6. ἀποδιδόναι τὰ συνθήματα, dare signa, 2, 67, 2. 3, 84, 1. 3, 105, 4. 4, 71, 8. 5, 60, 6. 10, 15, 4 *&* 8. *unde pro olim vulgato* ἀποτεθέντος δὲ τοῦ συνθήματος, 4, 78, 10. ἀποδοθέντος *corrigere non dubitavi; pariterque* 8, 22, 5. τὸ σύνθημα ἀπέδωκε *pro vulgato* ἐπέδωκε *scripsi.* πόλεις ἀπέδωκεν αὐτοῖς ἐν αἷς διακριθήσονται, urbes illis dedit, *id est* adsignavit, in quibus disceptarent, 22, 27, 1. ἀπέδωκε κρίσιν τοῖς περὶ τὸν Μεγαλέαν, dedit eis judicium, causam eorum judicibus cognoscendam tradidit, 5, 16, 5. ἀποδιδόναι διαβούλιον, consultationem edere, amicis deliberandum tradere *vel* proponere, 5, 51, 3. *quod alias* ἀναδιδόναι διαβούλιον *dicit, & est l. c.* ἀποδοθέντος διαβουλίου *idem prorsus ac* προτεθέντος διαβουλίου 33, 1, 4. *Denique est* tradere *eo modo, quo scriptor* tradere aliquid, *vel* proponere *aut* exponere *dicitur. Sic* τὸν κατὰ μέρος λόγον ἀποδιδόναι, rationem qua res singulæ gestæ sunt tradere, exponere, 1, 56, 11. 3, 37, 11. τὸν ἀκόλουθον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἀποδιδόναι λόγον, res Græcorum ab illo tempore gestas exponere, 4, 2, 1, νῦν ἀποδοτέον τὰ συνεχῆ τῆς διηγήσεως, nunc ea quæ in serie narrationis sequuntur tradenda sunt, 5, 98, 10. τὴν περίμετρον τῆς νήσου τετταράων μυριάδων ἀπέδωκε, tradidit, perhibuit, 34, 5, 2. 34, 6, 1. 34, 7, 2.

ἀποδίδοσθαι, vendere, 3, 22, 9. 4, 6, 1. *Quod vero* 28, 7, 13. *vulgo legitur.* μέλλοντας μὴ μόνον ἐπ' αὐτὸν τὸν βασιλέα τὴν χάριν ἀποδίδοσθαι ταύτην, ἔτι δὲ μᾶλλον εἰς τὸν ἀδελφὸν Ἄττάλου, *aut omnia me fallunt, aut* ἀπερείδεσθαι *pro* ἀποδίδοσθαι *fuerat scribendum. Sic non solum plana fuerit sententia, sed & liquido fluet oratio, quæ insolens & scabra est, ut vulgo jacet. Ceterum vulgata ibi scriptura unius Vrsini nititur auctoritate, qui quam sæpe codicis sui vestigia temere deseruerit, satis novimus. Vide supra,* ἀπερείδεσθαι.

Ἀποδιδράσκειν τινά, profugere ab aliquo. *Sic* ἀποδιδράσκων ἐκ τῆς αὐλῆς τοὺς δεσπότας, insciis ministris ex aula se propripiens, 26, 10, 2. ἀποδρᾶναι, 1, 84, 9. ἀποδεδρακέναι, 2, 25, 7.

Ἀποδοκιμάζειν τι ἐκ τῆς συγκρίσεως, rejicere aliquid ex collatione, 6, 47, 6. τὸ συνεγγίζειν τῇ Ῥώμῃ ἀπεδοκίμασεν, non probavit, accedendum non putavit, 3, 86, 8.

Ἀπόδοσις, restitutio. ἡ τῶν ὁμήρων ἑκάστοις ἀπόδοσις, 10, 34, 1.

Ἀποδοτέον τὸ συνεχὲς τῆς διηγήσεως, 5, 98, 11. *vide* ἀποδιδόναι.

Ἀποδοχή, ἡ, *sequitur fere significationem verbi* ἀποδέχομαι, ratio qua quis excipit alterum, aut ab altero excipitur, *præsertim* exceptio studii & favoris plena, *& ipsum* studium, adprobatio, favor, gratia. τὰς τῶν ἄλλων ἀποδοχὰς πόσαι ὑπῆρχον, quanta fuerint aliorum (*in principem terrarum orbis populum*) studia, 3, 4, 6. ἀποδοχῆς μεγάλης τεύξεσθαι παρὰ τοῖς Ἀντιοχεῦσι, magno studio ab eis exceptum iri, ingentem favorem apud eos inventurum, 8, 19, 11. μεγάλης ἀποδ. ἔτυχε παρ' αὐτῷ, magnam gratiam apud eum invenit, 6, 2, 13. 1, 43, 4. ὁ λόγος ἀποδοχῆς τυγχάνει παρὰ τοῖς ἀκούουσι, studiose excipitur, acceptus est, probatur, 1, 5, 5. *Scriptor* ἀποδοχῆς ἀξιοῦται παρ' ἐνίοις, nonnullis probatur, fide dignus habetur, 2, 56, 1. ἡ ἀποδοχὴ τοῦ μειρακίου 32, 10, 11. *est* studium & adfectus *quam Polybio testificatus est juvenis Scipio.* μεγάλην ἀποδοχὴν ἐνεργάζεσθαι τοῖς ἄλλοις, magnum sui studium, adfectum & admirationem ingenerare aliis, 10, 19, 7. ἡ ὁλοσχερὴς ἀποδοχή, 4, 86, 3. „*est (ut Ernestus ait)* benevolentia in aliquem universa, *h. e. quum aliquem amamus, magni facimus, etsi nobis in una aut altera re non satis placet: unde talis tribuitur Philippo in Apellem, etsi æperat λοξῶς ἔχειν πρὸς αὐτὸν post sermones de eo Arati.*"

Ἀπόδρασις, fuga. ἀπόδρασιν 1, 12, 1. *librarii ingenio debetur pro corrupto* ἀπόδοσιν, *quod*

quod ex ἀπόλυσιν detortum; & hoc pro illo reſtituendum Polybio.

Ἀποδύω. *ἀπεδύοντο τὰς χλαμύδας*, 15, 27, 9. *τὸν ἐκ Μακεδόνων Φόβον ἀπεδέδυντο perperam vulgo legebatur* 5, 106. 6. *pro τῶν ἐκ Μακ. Φόβων ἀπελέλυντο.*

Ἀποθεοῦν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐβουλήθη Καλλισθ. 12, 23, 4.

Ἀποθεωρεῖν τὸ γιγνόμενον, ſpeculari & exſpectare eventura, 27, 4, 4.

Ἀποθηριοῦν τινα πρός τινα, efferare, feroci ira aliquem in aliquem incendere, 1, 79, 8. *πρὸς ἑαυτὸν*, 15, 22, 5. *ſed ibi pro ἀποτεθηριώκει τε, quod eſt in msstis, haud dubie ἀποτεθηρίωται legendum, quod poſcebat reciproca verbi notio*, ſibi iratos reddidit; *idque reſtitutum auctori velimus. Paſſive, ἀποθηριοῦσθαι & ἀποθηριωθῆναι*, 1) feroci ira fævire, 1, 67, 6. 1, 70, 1. 20, 10, 15. 2) quovis modo efferari, ac feræ ſimilem fieri, *ſive* quoad corpus, 3, 60, 6. 32, 7, 7. *ſive* quoad animum & mores, 1, 81, 5 & 9. 4, 21, 6. 6, 9, 9. 32, 7, 7. 3) *de* ulcerum genere inſanabili, 1, 81, 5. *n.*

Ἀποθινοῦσθαι, arenæ aggere oppleri, *ut στόμα ποταμοῦ ἀποθινούμενον*, 1, 75, 8. — „*Nam θὶν inprimis de arena e mari ejecta dicitur, ut apud Ioſeph.* 15, 9, 6. *αἱ ἐκ τοῦ πόντου θῖνες. Vide inpr. Stanlei. ad Aeſchyl. Perſ.* 820.“ *Ern.*

Ἀποικία, colonia, 3, 40, 3. *&c. ὁ περὶ τὰς ἀποικίας τρόπος ἱστορίας*, 9, 1, 4. *An dicitur ἀποικίαν ἀποστέλλειν, pro ἀποικίαν ἄγειν? Non videtur. Vide Adn. ad* 3, 40, 3.

Ἀποκαθίζειν, in tribunali ſedere, *de judice*, 31, 10, 3. (*quod alias eſt προκαθῆσθαι.*)

Ἀποκαθιστάναι τί τινι, reſtituere alicui aliquid; *ut τὰ ἀπολωλότα*, 4, 3, 3. *τοὺς ὁμήρους*, 3, 98, 7. *τὸ πάτριον ὑμῖν ἀποκατέστησε πολίτευμα*, 9, 36, 4. (*conf. ἀποκατέστησε πολίτευμα*, 9, 36, 4. (*conf. ἀποδιδόναι*). *Et ſic* 2, 70, 1. *n. pro vulgato καταστήσας utique ἀποκαταστήσας videtur corrigendum, ubi prior præpoſitio librariorum negligentia intercidit. ἀποκαθιστάναι τινά εἰς τί*, aliquem reſtituere in locum; *velut εἰς ἀσφαλές*, 3, 66, 2. *εἰς οἶκον*, 8, 29, 6. *εἰς τὴν οἰκείαν*, 3, 5, 4. 22, 26, 8. *εἰς τὰ πάτρια πολιτεύματα*, 4, 25, 7. *Sic in Aor.* 2. *notione paſſiva, οἱ Μεσσήνιοι ἀποκατέστησαν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν*, 25, 1, 1. *Pro quo & nude ἀποκατέστησαν legitur*, in priſtinum ſtatum reſtituti ſunt, 2, 41, 14. *Præteritum perf.* quod ab aliis *ſcriptoribus fere nonniſi paſſiva notione frequentatur, activa notione uſurpat Polybius; ἀποκαθεστακέναι αὐτῷ τὸν υἱὸν*, 21, 9, 9. *Conf. ἱστάναι & alia verba ex ἵστημι compoſita.*

Ἀπο-

Ἀποκαθιστάνειν. ἀποκαθιστάνων τοὺς παῖδας εἰς τὰς πόλεις, 3, 98, 9.

Ἀποκαλεῖν τινα προδότην, proditorem aliquem vocare, 17, 14, 10. ἀλάστορα, *Fr. gr.* 10. — „ἀποκαλεῖσθαί τινα, auxilio vocare *Ecl. Leg. CXI. nisi ἀνεκαλέσατο legendum.*“ *Ern. Nos cum Reiskio ἐπεκαλέσαντο correximus; locus in nostra edit. est* 31, 17, 1.

Ἀποκαραδοκεῖν, exspectare, τὴν Ἀντιόχου παρουσίαν, 18, 31, 4. (*ubi in lat. versione nil opus erat adjecto adverbio cupide.*) ἀπεκαραδόκει αὐτοὺς ἐπί τίνος ἔσονται γνώμης, 22, 19, 3. ἀπεκαραδόκει τὸν κίνδυνον, eventum prælii exspectabat, 16, 2, 8. *Conf.* καραδοκεῖν.

Ἀποκατάστασις, restitutio, *obsidum in patriam*, 3, 99, 6 *sq.* prioris status & conditionis restitutio, *vel* restitutio alicujus in priorem statum; ἕως εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ἔλθῃ τὰ κατὰ τὴν πόλιν, 4, 23, 1. ἡ τῶν Μεσσηνίων ἀποκατάστασις, 25, 2, 11. *coll. cap.* 1, 1. τῶν Εὐμένους τιμῶν, 28, 10, 7. *Activa vel reciproca notione, πάντων ἀμιλλωμένων ὑπὲρ τοῦ φθάσαι τοὺς πέλας περὶ τὴν ἀποκατάστασιν καὶ μετάθεσιν τὴν πρὸς αὐτόν*, 5, 86, 8.

Ἀποκλείειν. ἀπέκλεισαν αὐτοὺς ταύτης τῆς ἐξόδου, 1, 11, 8. τῆς κατὰ θάλατταν χορηγίας, 1, 59, 5. ἀποκλεισθῆναι τῶν ἀναγκαίων, 1, 16, 7.

Ἀποκληροῦν, sorte deligere, 2, 58, 2.

ἀποκληροῦσθαι. ἐκ τοῦ δήμου ὕβρεως ἀποκληροῦται ὀχλοκρατία, *ex lectione olim vulgata* 6, 4, 10. — „nascitur, oritur; *si lectio recte se habet, de quo valde dubito. Tentavi* ἀποπληροῦται, *& vidi post, idem aliis, ut Cl. Reiskio, in mentem venisse; nec tamen satisfacit mihi. Ante dixit* Φύεται, γεννᾶται. *Conveniret* ἀποκυεῖται, *nisi meaia paulo longius a scriptura vulgata recederent.*“ *Ern. Nos* ἀποπληροῦται *recepimus, quod & in ora veteris cod. adnotatum erat.*

Ἀπόκλητοι Ætolorum, 20, 1, 1. 20, 10, 11 & 13. 21, 3, 2.

Ἀποκλίνειν. τὰ πρὸς τὰς ἄρκτους ἀποκλίνοντα μέρη τῶν Ἄλπεων, 3, 47, 2. ἀποκλίνοντες πρὸς Εὐμένη κατὰ τὴν εὔνοιαν, 23, 13, 9. (*conf.* ἀπονεύειν.)

Ἀποκοιμᾶσθαι, 3, 79, 10. — „foris dormire“ *interpretatur Ern. parum commode; est enim nude* dormire, interquiescere, βραχὺ μέρος τῆς νυκτὸς ἀπεκοιμῶντο.

Ἀποκομιδή, ἡ, τῶν πλοίων, avectio, deportatio, deductio navium, 25, 7, 3.

Ἀποκομίζειν τὸν στόλον εἰς Ῥώμην, abducere, reducere, 1, 29, 8. τὰς δυνάμεις, reducere copias, 5, 41, 4. 5, 54, 8. ἀποκομίζειν αὐτὸν ὡς τὸν υἱόν, ad filium. reducere, abducere illum (*navi*) ad filium, 4, 51, 5. τινὶ τὸ δόγμα,

γμα, perferre alicui senatus consultum, 28, 10, 7.

Ἀποκόπτειν. ἀποκεκομμένης τῆς ἐλπίδος, 3, 63, 8. ἀποκοπεισῶν τῶν ἐλπίδων πᾶσι, 23, 2, 1.

Ἀποκορυφοῦν τὸ σχῆμα, figuram in verticem finire, figuræ verticem efficere, 3, 49, 6.

Ἀποκρεμᾶν. ἑαυτὸν ἀπεκρέμασε, *scil.* ἀπὸ τοῦ παλωδίου, 33, 3, 2.

Ἀποκρούειν, repellere. ἀποκρουσθέντες, repulsi, 9, 42, 2. ἀπεκρούσθησαν ταύτης τῆς μηχανῆς, ab hoc astu repulsi sunt, hoc consilium eis non successit, 22, 11, 5.

Ἀποκρύπτω. ταύτην τὴν ἐπιβολὴν πάντας ἀπέκρυψατο, celavit omnes, 10, 9, 1. ὁ Φίλιππος ἀπεκρύπτετο τὴν ἐπὶ τούτοις δυσαρέστησιν, dissimulavit, *ex scriptura codicis Bav.* 24, 7, 5. *ubi* ἐπεκρυπτ. *edidit Vrsinus.*

Ἀποκτιννύναι, 2, 56, 15.

Ἀπολαμβάνειν, 1) adimere, *ut* πόλεις, χρήματα ἀπολαμβ. ἀπό τινος, 22, 26, 8 & 17. *n.* 2) recipere, recuperare, patriam, 2, 61, 10. 3) ἀπολαμβάνειν τινὰ μέσον, & εἰς μέσον, intercipere ne effugere possit, 2, 27, 4. 1, 76, 2. μέσα ἀπειλημμένα τὰ θηρία, 11, 1, 9. μέσοι ἀπειλήφθησαν οἱ Ῥωμαῖοι ὑπὸ τῶν Λιβύων, 3, 115, 11. ἐν παλῷ ἀπειληφέναι τοὺς πολεμίους. 3, 92, 4. *n. Mendose, ut nobis visum erat,* 3, 33, 2. *edebatur* ἐκβαλὼν οὖν ὁπότερον ἂν κελεύσωσιν ἀπολήψειν, *pro quo nos ex cod. Flor.* ἀπολείψειν *recepimus.*

Ἀπολαύειν. πλεῖστον χρόνον ἀπολελαυκέναι τῆς ἰδίας εὐβουλίας, 1, 16, 11. ἀπολαύοντες τῶν ἐκ τῆς χώρας ἀνέδην, 2, 5, 6.

Ἀπόλαυσις. ὥρμησαν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ μέθην, ad epulas, 5, 48, 1. ἡδείας τοῖς νέοις ἀπολαύσεις τὰ τοιαῦτα παρέχεται, 10, 19, 5.

Ἀπολαυστικὸς οἶνος, satis potabile vinum, non injucundum, 12, 2, 7.

Ἀπολέγειν, renuere. recusare. ἀπολέγει τὸ χορηγεῖν, dicit se pecunias non amplius suppeditaturum, 2, 63, 1. περὶ τῆς συμμαχίας ἀπέλεγον, de societate abnuerunt postulatum, 4, 9. 3. ἀπολέγεσθαι τὴν ἀρχὴν, recusare imperium *vel* magistratum, *Fr. gr.* 1. ἀπολέγειν τὰ δεδογμένα dicit *senatorem eum*, qui decreta senatus, ejusdem nomine, renunciat ad eum ad quem pertinent, *contendit Reiskius. Vide Adnot. ad* 22, 1, 10.

Ἀπολείπειν. ἀφ' ὧν Τίμαιος ἀπέλιπε, in quibus desiit Timæus, 1, 5, 1. οὐδὲν ἀπέλειπτων ἐνδεχομένων, nihil omiserunt, 1, 52, 4. 16, 40, 6. ὑπερβολὴν χαρᾶς οὐκ ἀπέλιπον, & *similia* 1, 36, 1. 5, 86, 11. *n. alias* καταλείπειν. *conf.* ὑπερβολή. ἀπολείψειν *pro vulgato* ἀπολήψειν *recepi* 3, 33, 2. *n. Pro* ἀπολελειμμένους *perperam* ἀπολελυμ. *editum erat* 3, 76, 9. *Pro* τοὺς ἀπολειπομένους, relictos,

relictos, 3, 53, 9. *plerique & probatissimi codices* ἀπολειπομένους *præferunt, quod recipi in contextum debuerat; sic* 3, 76, 9. 21, 4, 1. *&c.*

ἀπολείπεσθαι τῆς ἀληθείας, abesse a veritate, 1, 4, 8. πολὺ ἀπολειπόμενος τούτου, multum impar huic rei, 24, 2, 2. τοῦ δέοντος πάμπολυ τὰ κατὰ τὴν ἐπίνοιαν ἀπελείφθη, inventum ejus longissime abfuit a perfectione, 10, 44, 1. τὸ πλέον αὐτῷ μέρος ἀπελείπετο τῆς πορείας, major pars itineris illi adhuc conficienda supererat, 3, 39, 12.

Ἀπόλεκτος, selectus; οἱ τῶν ἐπιλέκτων ἀπόλεκτοι, 6, 31, 2.

Ἀπολέμητος, bellicorum malorum expers. χώρα πολλῶν χρόνων ἀπολέμητος, 3, 90, 7.

Ἀπολῃρεῖν, 33, 12, 10. — „nugari, *ut* ἐκληρεῖν." *Ern. Immo vero* ἀπολῃρεῖν τινὰ *l. c. est* nugando, delirando superare aliquem.

Ἄπολις, *gen.* ιδος, exsul, patria carens, (*quippe quæ deleta est*, 4, 54, 5.

Ἀπόλλυμι. ἀπολέσαι τὰ πράγματα, res suas perdere, 1, 43, 7. ἀπόλωλα τοῦτο ὑπὸ Ῥωμαίων, hoc mihi a Romanis ereptum est. τοὺς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἀνθρώπους οὐκ ἐβούλοντο ἀπόλλυσθαι διὰ τὴν πολυχρόνιον εἰρήνην, otio corrumpi, 32, 19, 6. εἰ μὴ ταχέως ἀπωλόμεθα, οὐκ ἂν ἐσώθημεν, 40, 5, 12.

Ἀπολογεῖσθαι, causam suam defendere, respondere, πρὸς τοὺς κατηγοροῦντας, 23, 6, 4. πρὸς τὰς διαβολὰς, 28, 14, 7. 31, 9, 4. περὶ Ἀράτου ὁ βίος ἀπολογεῖται τοῦ μηδὲν ἂν ποιῆσαι μοχθηρὸν, de Arato vita ipsius respondet, (pro eo loquitur & testatum facit) nihil improbi eum fuisse futurum, 7, 14, 4. *n. ubi, si vera scriptura, ad* τοῦ μηδὲν *intelligendum* περὶ *vel* ἕνεκα.

In Aor. 1. *perperam subinde a librariis positum est hoc verbum,* ἀπολογήσασθαι, *pro* ἀπολογίσασθαι, *ut* 2, 12, 14. *n.* 2, 54, 4. *n.* 10, 37, 7. *n.* 23, 9, 2. *n. de quo verbo vide mox.*

Ἀπολογίζεσθαι, differere de aliqua re, exponere, commemorare, enumerare aliquid, rationem rei exponere. *Construitur* 1) *cum accus. ut,* τῶν Πατραιέων ἀπολογιζομένων τὰ γεγονότα ἀδικήματα, 4, 7, 2. ἀπολογιζόμενοι τὴν περὶ σφᾶς ἀπορίαν, 5, 26, 2. ἀπολογιζόμενοι τὴν λοιπὴν δυσχέρειαν καὶ διότι δέοι *&c.* 5, 51, 6. τὴν εὔνοιαν καὶ προθυμίαν, 20, 13, 2. *Hinc recte Casaubonus* 2, 12, 14. ἀπελογίσαντο τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου *scripsit, pro* ἀπελογήσαντο *quod erat in mss tis; ibique idem valet hoc verbum ac* διεξῆλθον, *quod proxime sequitur.* 2) *cum præpos.* περὶ *& genit. veluti* ἀπελογίζοντο περί τε τῶν καθ' ἑαυτοὺς καὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν πατρίδα, 8, 26, 4. *Sic* ἀπολογισάμενος περὶ τῶν καθ'

καθ' αὐτὸν, ex Casauboni emendatione, differens de rebus ad se pertinentibus, 2, 54, 4. ubi male ἀπολογησαμ. dabant mssti, nec enim de apologia aut defensione cogitari debet. Eodem modo ἀπελογίσαντο περὶ τῆς προγεγενημένης σφίσι φιλίας rursus percommode correxit idem Casaub. 10, 37, 7 ubi vide Adn. Rursus 30, 3, 1. 3) cum πῶς & similibus; ut, τῶν Ἀχαιῶν ἀπολογιζομένων πῶς καταλάβοιντο &c. 4, 25, 4. ἀπελογίσατο πρῶτον μὲν, τίνα τρόπον &c. 23, 9, 2. ubi Vrsinus quidem ἀπελογήσατο ediderat, sed verum rursus restituit Casaub. cum quo consentit codex Bav. Denique, πρὸς ὃν ἀπελογίζετο Φάσκων ὅτι &c. 11, 34, 1. apud quem causam suam exponens, de rebus suis differens, dixit &c.

Ἀπολογία. οὐδ' ἀπολογίας ἔτι κατηξίουν τοὺς ἐγκαλοῦντας, 4, 16, 4.

Ἀπολογισμὸς, 1) sermo, disputatio, expositio. ὁ κεφαλαιώδης τῶν πράξεων ἀπολογισμὸς, brevis rerum gestarum expositio per summa capita, 10, 24, 8. ὁ μετ' ἀποδείξεως ἀπολογ. uberior expositio cum explicatione causarum, ibid. ἀπολογισμὸν & πλείους ἀπολογισμοὺς ποιεῖσθαι πρὸς τινὰ, περὶ τινὸς, differere, verba facere apud aliquem de aliqua re, 15, 23, 2. 3, 11, 4. 4, 85, 3.

2) ratio, argumentum. οὐχ ἑτέροις χρώμενος λογισμοῖς, ἀλλ' οἷς ἐτύγχανε πεπεισμὸς αὐτὸς, 10, 11, 5. τῶν κατὰ τὴν παράκλησιν λόγων ἅμα ἀπολογισμοῖς ἀκριβέσι μεμιγμένων, 10, 12, 18. Hinc ἀπολογισμοὺς, πολλοὺς ἀπολογισμοὺς φέρειν, rationem explicare, argumenta proferre, demonstrare, uberius & adlatis documentis differere, περί τινος, 9, 25, 4. ὑπέρ τινος, 10, 24, 5, 21, 9, 5. Eadem phrasis nonnumquam videri potest idem valere ac ἀπολογεῖσθαι, excusare se, respondere ad ea quæ nobis objecta sunt, veluti 4, 14, 7. 18, 37, 5. sed ea quidem vis per se non inest huic dictioni; nam pariter de accusatore usurpatur, ut κατηγορούντων αὐτοὺς καὶ φερόντων ἀπολογισμοὺς ἐναργεῖς, quum eum accusarent & manifestas rationes, perspicua documenta proferrent, 4, 14, 2. Itaque verba illa φέρων ἀπολογισμοὺς περὶ τῶν ἐγκαλουμένων, ὡς οὐ γέγονεν αἴτιος, 4, 14, 7. sic intelligenda sunt, de eis, quorum causa accusatus est, demonstravit, prolatis argumentis docere conatus est se non esse in culpa; & illa, ἐπειρᾶτο φέρειν τινὰς ἀπολογισμοὺς, 18, 37, 5. instituit uberiora quædam verba facere, causamque suam explicare. Rursus ἔφερε τοῖς ἄρχουσι τοὺς ἀπολογισμοὺς, παρὰ τί σφαλείεν, καὶ διότι &c. magistratibus rationem explicavit, demonstravit, docuit eos, 1, 32,

32, 4, *Denique invenitur etiam* εἰσφέρειν πολλοὺς ἀπολογισμοὺς περί τινος, *eadem notione*, 22, 5, 3.

Ἀπολοιδορεῖν τινα, conviciis aliquem lacerare, 15, 33, 4.

Ἀπολύειν, dimittere; ἀπέλυσαν τοὺς ἄνδρας εἰς τὴν οἰκείαν, 6, 26, 1. 6, 40, 10. liberare; ἀπολύειν τινα προβλήματος, liberare aliquem a dubitatione, eximere dubitatione, 2, 52, 2. Φόβου, 2, 12, 5. 5, 34, 2. τῆς διαβολῆς, 3, 5, 4. τῆς στρατείας, 3, 88, 8. *ni ibi* στρατηγίας *legendum.* τῆς ἐργωνίας, 6, 17, 5. τῶν Φόρων, 21, 9, 9. 22, 27, 2. *Conf.* παραλύειν.

ἐκ παρατεταγμένων ἀπολύειν 11, 16, 6. *vertit Casaubonus*, aciem jam instructam solvere, *nos* aciem instructa se recipere; *vereor ne neuter recte: certe* solvere aciem, διαλύειν *est, non* ἀπολύειν; *&* recipere se, discedere, *græce* ἀπολύεσθαι *sonat, non* ἀπολύειν. *Quare videndum, utrum* ἀπολῦσαι, *quod erat in msstis, in* ἀπολυθῆσεται *fuerit mutandum, non in* ἀπολύσει, *ut Casaubonus fecit, an* ἀπολύσει *intelligendus sit tertius casus nominis* ἀπόλυσις, *quod idem nomen mox in eadem disputatione vs.* 8. *recurrit. At verbum* ἀπολύσει, recipiet se, discedet, *in activo, pro passivo,* ἀπολυθήσεται, *defendi fortasse poterit ex simillimo usu verbi* διαλύειν, digredi, discedere, 23, 9, 14, *pro* διελύθησαν.

In passivo, ἀπολύεσθαι, 1) liberari, κακῶν, 3, 62, 10. Φόβου, 5, 97, 1. 6, 18, 5. λειτουργίας, 6, 34, 8. ἀῤῥωστίας, 25, 6, 2. 2) discedere, abire, recipere se, 2, 34, 12. 5, 98, 6. 6, 58, 4. 7, 17, 2. 10, 23, 4. 11, 16, 9. 33, 7, 4.

Ἀπόλυσις, 1) liberatio, dimissio captivi, 33, 1, 5. 2) discessus, receptus, 5, 98, 5. 11, 16, 8. 11, 17, 4. *Hinc* τὴν ἀπόλυσιν ποιεῖσθαι, discedere, recipere se, (*i. q.* ἀποχωρεῖν *&* ἀπολύεσθαι) 3, 69, 10. 4, 10, 9. 4, 13, 5. 4, 80, 6 *&* 12. ἀπόλυσιν *ex veterum codicum vestigiis legendum,* 1, 12, 1. *n. pro vulgato* ἀπόδρασιν. *De loco* 11, 16, 6. *paulo ante dictum est in* ἀπολύειν.

Ἀπολυτροῦν τινα, accepto pretio liberare, liberum dare captivum, 22, 21, 8. τινὶ τὰ σώματα κατὰ τὴν πόλιν, pretio accepto restituere, 2, 6, 6.

(Ἀπολύτρωσις, ἡ, redemtio captivi. *Pro hoc,* διαλύτρωσιν *frequentat Polybius; quod vide.*)

Ἀπομαρτυρεῖν, *cum accus. &* infin. testatum facere, 31, 7, 20. τινὶ, testimonium alicui publice perhibere, 32, 1, 2. *Cum seq.* διότι, 31, 18, 4.

Ἀπομάττειν τὰ δάκρυα τῇ χλαμύδι, 15, 26, 3.

Ἀπομάχεσθαι ἐκ τῶν πλοίων, pugnare e navibus, 8, 7, 5.

Ἀπομερίζειν, 1) τί τινι, partem alicui dare; ἀπεμέρισε τῆς δυνάμεως τῷ Ἀννώνι μυρίους πεζοὺς,

πεζούς, 3, 35, 5. ἀπεμέριζον τοῖς συσσιτίοις τὸ πλεῖον μέρος τῆς οὐσίας, majorem bonorum partem sodalitatibus distribuebant, 20, 6, 6. 2) ἀπομερίζειν τινὰς ἐπί τι, vel πρός τι, partem copiarum aliquo mittere, *quod vernacula* déracher *dicimus*, 3, 101, 4. 8, 32, 1. *Sic* οἱ πρὸς τὴν ἁρπαγὴν ἀπομερισθέντες, quibus negotium commissum est *urbem expugnatam* diripiendi, 10, 16, 4. *Similiter* ἐν χρόνον τῆς ἡμέρας ἀπεμέριζε πρὸς ἐντεύξεις, audiendis negotiis tribuit, 16, 21, 8. *Et in verbo medio:* ἑκάστης ἡμέρας πρὸς τὴν πρᾶξιν ἀπομερίζονται τῶν ἀνδρῶν, nempe μέρος τι, 10, 16. 2.

Ἀπονέμειν, *fereut* ἀπομερίζειν, partem alicui dare, tribuere; Γαΐῳ τοὺς ἡμίσεις ἀπονείμας τῶν στρατιωτῶν, 14, 4, 2. partem copiarum aliquo mittere, delegare; τὸ τρίτον μέρος πρὸς θάλατταν ἀπένειμε, 5, 69, 5. μετρίαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀπένειμαν φυλακήν, 8, 15, 9.

Ἀπονεύειν, declinare de via, ἐπὶ τὴν ἀγορὰν, in forum, 32, 9, 7. ἐπὶ τὴν ἁρπαγήν, 16, 6, 7. ἐπί τι τῶν ἀναγκαίων, 5, 56, 12. δεξιὸς ἀπονεύει τὸ Ἀπέννινον, ad dextram declinat, 2, 16, 4. ἀπονεύειν εἰς τοὐπίσω, retrocedere, 3, 79, 7. vergere, *de situ*, πρὸς ἓν μέρος ἀπονενευκυῖαι (σκηναὶ) τῆς πόλεως, unam urbis partem spectantes, 15, 29, 2. ἀπονεύειν πρός τινα, ad partes alicujus transire, 3, 67, 8. 5, 46, 8. 20, 6, 7 & 9. 23, 6, 7. *Item* πρὸς Φιλίαν τινός, ad societatem alicujus transire, 3, 75, 2. πάντας ἀπονεύσειν ἐπ' ἐκείνην τὴν ὑπόθεσιν, ad illas partes transituros omnes, 26, 2, 7. ἀπονενευκὼς πρὸς Ῥωμαίους, qui Romanarum est partium, 21, 4, 4.

Ἀπονήχεσθαι πρὸς τὴν ναῦν, enatare ad navem, 16, 3, 14.

Ἀπονοεῖσθαι ταῖς γνώμαις, in desperationem adduci, 16, 31, 1.

Ἀπόνοια, ferocia *pugnantium* desperatus furor, perdita audacia, 1, 82, 1. 2, 35, 2. 9, 39, 1. 13, 4, 4. 22, 17, 12. 33, 8, 6. 33, 12, 10. quo *loco* vesaniam *interpretatus est Valesius, non satis accurate; agitur enim de mentiendi* audacia & impudentia. *Percommode vero* 22, 17, 12. perditam impudentiam *vertit Casaubonus.* ἡ τῆς ἀπονοίας ὑπερβολὴ, furoris, vecordiæ, impudentiæ immanitas, 18, 37, 9. αἱ τῶν ὄχλων ἀπόνοιαι, 1, 70, 5.

Ἀπονουθετεῖν; ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονουθετούμενοι, bonam nobis mentem fortuna corrumpente. 15. 6, 6. *n.*

Ἀποξύνειν. ἀπωξυσμένος, acuminatus, 1, 22. 7. ἀπωξυμμένος, 18, 1, 13.

Ἀποξυστροῦσθαι, obtundi, *de acie gladii*, 2, 33. 3.

Ἀπόπειρα, ἡ. ἀπόπειραν λαμβάνειν τῆς τινὸς προαιρέσεως, 27, 4, 2. εἰς ἀπόπειραν ἐπὶ τίνος

τίνος ἐστὶ γνώμης, tentandi, experiundi causſa, 22, 17, 13.

Ἀποπειρᾶσθαι, τῆς γνώμης τινὸς, expiſcari ſententiam, 35, 6, 3. τῶν ἔνδον, oppidanos laceſſere, 5, 13, 10.

Ἀποπίπτειν. 1) ἀποπεσὼν τῆς ἐπιβολῆς, cum excidiſſet eo auſu, 2, 53, 6. τῆς προσβολῆς, non ſuccedente ea adgreſſione, 9, 9, 3. (*ni ibi pariter* ἐπιβολῆς *legendum.*) ἀποπεσὼν *vel* ἀποπεπτωκὼς τῆς ἐλπίδος, ea ſpe fruſtratus, 9, 7, 1. 16, 1, 8. 21, 9, 13. *Abſolute*, ἀπέπεσον, 4, 16, 7. *intellige* τῶν προσβολῶν *ex præcedentibus, aut* τῆς ἐπιβολῆς. *Sic* Γλύμπεσι προσπεσὼν, ἀπέπεσε, 4, 36, 5. *n. ubi vulgo* ἀπέσπασε. (*conf.* ἀποσπᾶν, *infra.*)

2) *Alia notione;* ἀπὸ τῶν ἵππων ἀπέπεσον, (*nam* ἀπὸ *pro corrupto* αὐτὸ *utique legendum*) 11, 21, 3. *n. ubi in latina verſione pro eo, quod Caſaubonus dabat*, equis ſunt delapſi, *dubitare non debueramus reponere* ex equis ſe dejecerunt, ex equis deſiluerunt, *ſcilicet ut pedibus pugnarent, quemadmodum & pars Romanorum, nempe velites, fecerunt, ut ait vs. ſeq. Nec enim Polybius dicit*, fuga ſalutem petiiſſe *illos quos ait* ἀπὸ τῶν ἵππων ἀποπεσεῖν, *ſed paululum prius* retroceſſiſſe, ἀναστρέφοντες, *nempe, ut equos tuto loco ex aliquo intervallo locarent & ibi relinquerent, dum ipſi e pugna pedeſtri rediiſſent, qui mos erat Celtiberorum equitum, ut Suidas docet in Fragmento, quod cum Valeſio tribuendum Polybio duximus, & in Fragmentis Hiſtoricis num. 13. T. V. p. 57. poſuimus. Eodem modo* 35, 5, 2. ὀρθὸς ἀπέπεσεν (*ſcil.* ἀπὸ τοῦ ἵππου) ἐπὶ τὴν γῆν, *non* prolapſus eſt, *ſed* de equo in terram ſe rectus conjecit, *i. e. ita ut rectus humi ſtaret.*

Mendoſe vero ἀποπεσὼν 3, 41, 4. *editum erat pro* ἀπὸ Πισῶν: *vide Adn.*

Ἀποπιστεύειν, fidere, confidere. τοῖς τόποις ἀπεπίστευεν, (*opp.* ὑπόπτως εἶχον,) 3, 71, 2. *n.*

Ἀποπλανᾶν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως τοὺς φιλικοοῦντας, aberrare facere, 3, 57, 4.

Ἀποπλεῖν, claſſe proficiſci, vela dare, 2, 12, 5. 5, 70, 3. *&c. Pro* καταπλεῖν 30, 5, 11. *&* 33, 11, 1. *videtur* ἀποπλεῖν *legendum. cf. Adn. ad ea loca.*

Ἀποπληροῦν. ἐκ τοῦ ὄμου ὕβρεως ἀποπληροῦται σὺν χρόνῳ ὀχλοκρατία, 6, 4, 10. *n. Vide ſupra, in* ἀποκληροῦν.

Ἀπόπλους, ὁ, profectio, diſceſſus claſſis vel navis. κατὰ τὸν ἀπόπλουν, dum in eo erant ut navim ſolverent, 30, 9, 12. *n.* ἐποιεῖτο τὸν ἀπόπλουν, 5, 5, 12. *n.*

Ἀποπορεύεσθαι, *nude* abire, *velut e balneo*, 25, 8, 6.

Ἀποπρεσβεύειν, *abſol.* renunciare legationem, 7, 2, 5.

Ἀποπρεσβεία, renunciatio legationis,

tionis, legatio renunciata, *le rapport de l'envoyé*, 24, 10, 5. 26, 3, 14. 28, 15, 11.

Ἀποπτοεῖσθαι, consternari, *de equis*, 3, 53, 10.

Ἀπόπτωμμ, τὸ, infelix eventus, 11, 2, 6. *conf.* ἀποπίπτειν.

Ἀπορεῖν. ἀπορήσαι τις ἄν, quærat aliquis, 1, 64, 1. οὐκ ἀπορεῖν τῶν ἐπιτηδείων, 3, 79, 2. προφάσεως, 4, 5, 8. ἀπορῶν καὶ δυσχρηστούμενος, 8, 22, 1. *Et in verbo medio*, ἀπορούμενος καὶ δυσχρηστούμενος, 20, 5, 8. 21, 3, 4. *conf.* 1, 66, 5. *n.*

Ἀπόρημα, dubitatio, 1, 12, 6. difficultas, 31, 21, 8.

Ἀπορία καὶ δυσχρηστία, 1, 28, 1. 2, 30, 2. 2, 51, 6. *& ſæpe alias.*

Ἀπορρεῖν, 1) effluere, defluere, 10, 44, 7. 2) elabi, ſubducere ſe fuga, ἀπέρρευσε, 5, 15. 7. πάντες ἀπέρρεον ἀπ' αὐτοῦ, ab ejus comitatu dilapſi ſunt, deſeruerunt eum, 5, 26, 11. 11, 17, 6.

Ἀπόρρευσις. ἔχοντος τοῦ Ταύρου πολλὰς ὑδάτων ἀπορρεύσεις, 10, 28, 4. *conf.* ἀπόρρυσις.

Ἀπορρήγνυμι. ἀπερρωγυίας τῆς γῆς *vel* τῆς ἀπορρῶγος, 3, 54, 7. *n.*

Ἀπόρρησις, denunciatio, renunciatio, *ſcil. induciarum, cum denunciamus exitum & finem induciarum*, 14, 2, 14. *conf.* ἀπολέγειν.

Ἀπόρρητος. ἀπόρρητοι λόγοι, arcani ſermones. τὰ ἀπόρρητα προέσθαι, prodere arcana, 3, 20, 3. δι' ἀπορρήτων, clam, arcano, ſecreto, 4, 16, 5. 10, 9, 4. 11, 26, 5. 15, 27, 3. ταῦτα ἐν ἀπορρήτοις ἐπράττετο, clam agitabantur, 2, 21, 4.

Ἀπορρίπτειν τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Αἰτωλούς, abjicere bellum, omittere, finem ei imponere, 5, 101, 8. τὰς διαβολὰς οὐκ ἀπέρριπτε, *ſenatus* non rejecit, non reſpuit accuſationes *contra Eumenem apud ſe prolatas*, 31, 6, 5.

Ἀπόρρυσις συνεχὴς (τοῦ ὕδατος) γίγνεται διὰ τῶν στομάτων, 4, 39, 10. *conf.* ἀπόρρευσις.

Ἀπορρώξ, *adjective*, πέτραι ἀπαρρῶγες, præruptæ petræ, 5, 59, 6. 10, 48, 5. *Subſtantive*, ἡ ἀπορρώξ, abruptum præcipitium, 3, 54, 7. *n.* 7, 6, 3 *&* 5. ubi æquivalet τῷ κρημνῷ *vs.* 6. *An* ἀπαρρῶγι μεγάλῃ *legendum* 5, 23, 4? *vid. Adn.*

Ἀπόρως ἔχειν πρὸς τὸ συμβαῖνον, 4, 18, 6. ἀπόρως διανείμενος ἐπὶ τῷ μηδὲν πράττειν, conſilii inops quod nil facere poſſet, 11, 1, 6. 10, 38, 9.

Ἀποσείειν, τὴν ὀργὴν εἰς τὸν Ἀγαθοκλέα ἀποσείσονται, 15, 25, 8. *n. ex ſcriptura olim vulgata, pro qua* ἀπερείσονται *correximus, quod vide.*

Ἀποσιωπᾶν. εἰς τέλος ἀποσιώπησεν, prorſus tacuit *ſcil.* quid a ſenatu periturus adveniſſet, 30, 17, 9.

Ἀποσκευάζεσθαι, quæ moveri poſſunt amovere; *cf.* σκευή. τὰ ἀπὸ τῆς χώρας ἀπεσκευάζοντο, quidquid moveri potuit,

erat, ex agris in urbem transferebant, 4, 81, 11. ἀποσκευασάμενος ταῦτα, his impedimentis remotis, depositis, 2, 26, 6.

Ἀποσκευή, ἡ, supellex, vasa, sarcinæ, impedimenta 2, 3, 7 *sq.* 2, 26, 5. 4, 75, 2. 6, 27, 5. πόλις παντοδαπῆς ἀποσκευῆς γέμουσα, 3, 90, 8. *Distinguitur a* τῇ παρασκευῇ, 1, 74, 12. αἱ ἀποσκευαὶ, 1, 66, 7 & 9. 1, 68, 3. 3, 35, 5.

Ἀποσκήπτω. εἰς τὴν τῶν ἐχθρῶν βλάβην ἀποσκῆψαι, in hostium perniciem incumbere, 9, 9, 4. *ubi temere a Casaub. adjectam esse particulam* πρὸν, *monui in Adn.*

Ἀποσκοτοῦν. ἀποσκοτούμενοι ὑπὸ τῆς λιγύος, occæcati, tenebris obvoluti, 1, 48, 6.

Ἀποσοβεῖσθαι ταῖς διανοίαις, terrefieri, 30, 5, 16.

Ἀποσπᾶν. τῆς λείας ἀποσπάσαι τι, abstrahere aliquid de præda, 2, 26, 8. *n.* Sic ἀποσπᾶν ναῦς, abstrahere & captivas facere naves, 1, 53, 4 & 7 & 13. ἀποσπᾶν ἔνια τῶν σκευοφόρων, 3, 53, 7. τὸ τρίτον στρατόπεδον ἀπέσπαστο, divulsum erat a reliqua classe, 1, 27, 9 *sq.* τὸν Φίλιππον ἀποσπάσειν τῆς πολιορκίας, 5, 5, 1. τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν ἀποσπάσας ἀπὸ τῶν Ἀχαιῶν, 2, 60, 6. ἀποσπάσαι τὸν Φίλιππον ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς φιλίας, 1, 84, 1. Ζάραμι προσπεσὼν ἀπέσπασε *vulgo consentientibus mss editum erat* 4, 36, 5. *qua de scriptura hæc monuit Ernestus:* „abstraxit *sc.* a societate *vertit Casaubonus: Reiskius* abscessit, *ab obsidione, opinor; & hanc discedendi vim copiose post alios illustrat. Mihi placet Iac. Gronovii conjectura,* ἀπέπεσεν, excidit spe, infectis rebus abire coactus est. *Vide in* ἀποπίπτειν." — *Nempe perspecte monuerat Gronovius in Notis editis ad h. l. adjectam in contextu particulam* δὲ *satis ostendere, Polybium de his* χωρίοις (Γλύπεσι δὲ καὶ Ζάρακι προσπεσὼν) *aliud significasse ac diversum ab eo, quod paulo ante de aliis dixerat,* Πολίχναν, Πρασίας, *& alia loca.* προσπεσὼν ἄφνω, κατέσχε. *Tum vero, ne verum quidem esse, ostenderat idem Gronovius, Glympes a Lycurgo, Lacedæmoniorum rege, captas esse aut abstractas: nam lib. V. cap. 20. dicuntur (ait) Messenii, ex præscripto Philippi cum auxiliis venientes, sed a Lycurgo oppressi, Glympes unicum salutis refugium habuisse. Quare* ἀπέπεσε *corrigendum monenti, id est,* rejectus est, decidit, *utique obtemperandum judicavi.*

Ἀπόσπασις. ἐν ἀποσπάσει perperam *dant vett. codd. nonnulli* 3, 113, 4. *pro* ἐν ἀποστάσει.

Ἀπόστασις. διὰ τὴν ἀπόστασιν, quia longius aberat; ob longius intervallum, 1, 86, 8. 2, 30,

2, 30, 4. ἐξ ἀποστάσεως, 3, 114, 3. &c. ἐν ἀποστάσει, 3, 113, 4. interjectis intervallis. 15, 9, 7.

Ἀποστάτης, qui ab alicujus imperio defecit, 32, 2, 7. ἀποστάται γεγονότες τοῦ βασιλέως, 5, 57, 4. τῆς πατρίδος, 11, 28, 6.

Ἀποσταυροῦν, vallo, fudibus præcludere, 4, 56, 8. 16, 30, 1.

Ἀποστέγειν; umbo scuti τὰς ὁλοσχερεῖς ἀποστέγει πληγάς, ictus vehementiores defendit, 6, 23, 5.

Ἀποστέλλειν τοὺς πρέσβεις, dimittere legatos, 4, 66, 2. ἀναποκρίτους, 4, 34, 1. χωρὶς λύτρων ἀποστ. τοὺς αἰχμαλώτους, remittere, dimittere, 5, 10, 4.

Ἀπόστημα. ἐν ἀποστήματι αὐτοὺς συνεῖχε, 1, 9, 4. καθορμισθεὶς τῶν πολεμίων ἐν ἀποστήματι περὶ τοὺς ἐγδοήκοντα σταδίους, 3, 95, 6. ἐξ ἀποστήματος βάλλοντες, eminus, 10, 30, 7.

Ἀποστολή, ἡ τῶν ὑπάτων πρὸς Ἴστρους, expeditio, 26, 7, 1.

Ἀποστομοῦν τὰς διώρυγας, obruere fossas, occludere canales, *Fr. gr.* 26. *Conf. Adn. ad* 5, 62, 4.

Ἀποστρέφειν. εἰς τοὔμπαλιν ἀπεστραμμέναι σκηναὶ, in alteram partem aversa tentoria, 6, 27, 6. 6, 30, 4. ἀποστραφέντες ἔφυγον, terga verterunt, 5, 85, 4. τὴν Αἰτωλῶν ἀποστραφῆναι φιλίαν, Ætolorum amicitiam repudiare, 9, 39, 6. ἀποστρέψασθαι τὸν ἐνεστῶτα φόβον, metu declinare præsens periculum, 35, 3, 9. μόλις ἀπεστρέψατο τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον dant *codd. nonnulli* 3, 102, 7. *ubi alii* ἀπετρέψατο, utrumque male pro ἀπετρίψατο. *vide* ἀποτρίβειν. τὰς ἀνακρίσεις ἀπεστράφη, percunctandi & per se ipsum inquirendi molestiam declinavit, vitavit, 12, 27, 3. *ubi locum in libris corruptum emendaturus Casaubonus* ἀνεστράφη *edidit.*

Ἀποσύρειν, τὴν ἐπιπολῆς γῆν, amovere terram quæ in superficie est, 34, 10, 10. τὰς ἐπάλξεις, pinnas mari detergere, 22, 10, 4. ἀποσύρειν τοὺς πολεμίους, *scil.* ἀπὸ τοῦ τείχους, hostes de muro dejicere, 10, 15, 1. *ex Reiskii emend. pro olim vulgato* ἐπισύρειν. ἀποσύρεσθαι (ἀπὸ τῶν κλιμάκων) καὶ καταφέρεσθαι πρὸς τὴν γῆν, deturbari, præcipitem trahi, & in terram dejici, 10, 13, 9.

Ἀποσφάλλεσθαι τῆς ἐπιβολῆς, excidere ausu, 4, 81, 8. (*ut* ἀποπίπτειν.)

Ἀποσφαλμᾶν, prolabi, corruere. *Sub hoc verbo citat Suidas ex Polybio fragmentum illud quod lib.* 35. *cap.* 5, 2. *posuimus, in quo fortasse* ἀπεσφάλμησε *pro simplici* σφάλμησε *scribi debuit.*

Ἀποσφάττειν, jugulare, interficere, 1, 7, 3 & 8. 2, 59, 9. &c.

Ἀποσχεδιάζειν περί τινων, temere & perfunctorie loqui vel scribere de re, 12, 3, 7.

Ἀποτάττειν, locare, constituere,

amandare, delegare. *ὁ στρατηγὸς ἀποτάττει τὰς Φυλακὰς*, 6, 35, 3. *ubi alii quidem codices ἐπιτάττειν habent. οἱ ἐπὶ τὰς Φυλακὰς ἀποταχθέντες*, 6, 35, 6. 6, 37, 8. *οἱ πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν γυναικῶν ἀποτεταγμένοι*, 10, 18, 9 *sq. Similiter* 10, 16, 3. 11, 17, 3. *fere eadem notione qua ἀπομερίζειν & ἀπονέμειν. Rursus, τὸν Φιλήμενον ἀπέταξαν ἐπὶ τὰς κυνηγίας*, Philemeno dant partes venatum exeundi, 8, 27, 5. *ubi perperam vulgo ἐπέταξαν.*

Ἀποτελεῖν, *cum simplici accus.* perficere, efficere; *qua notione quidem usitatius est verbum ἐπιτελεῖν, quod & passim cum illo confunditur a librariis; (vide Not. ad* 2, 38, 7. *ad* 3, 84, 2. *ad* 4, 72, 10.) *sed in ἀποτελεῖν subinde etiam consentiunt codices, quibus in locis certe sollicitatum nolim. τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν ἀπετέλεσε*, 1, 54, 1. *n. ἀποτελεῖν ἀσέβημα editum erat* 2, 58, 7. *sed ibi ex vetustis codd. ἐπετέλεσαν pro ἀπετελ. rescripsi. τὸ πλῆθος χειροκρατίαν ἀποτελεῖ*, 6, 9, 10. *ἡ πραγματικὴ ἱστορία κριτὰς ἀληθινοὺς ἀποτελεῖ τοῦ βελτίονος*, 1, 35, 10. *ἡ τῶν ὀρῶν σύμπτωσις ἀποτελεῖ τὴν κορυφὴν τοῦ σχήματος*, 2, 14, 8. *Et in pass. ἡ μάχη τοῦτον ἀπετελέσθη τὸν τρόπον*, 5, 86, 7. *δύο ἀποτελοῦνται ῥύμαι*, 6, 29, 7. *Cum dupl. accus.* reddere, efficere aliquem talem, *ἀθλητὰς ἀπετέλεσε πρὸς τὸ προκείμενον τοὺς ναύτας*, 1, 59, 12. *n. τοιούτους ἀποτελεῖν ἄνδρας ὥστε &c.* 6, 52, 11. 6, 47, 2. *Et in pass. τὸ εἶδος ἀπετελέσθη τρίγωνον*, 1, 26, 13. *τὸ ὅλον σχῆμα τῆς τάξεως ἀπετελέσθη ἔμβολον*, 1, 26, 16. *συνέβαινε τὸν κίνδυνον ἀποτελεῖσθαι παραπλήσιον πεζομαχίας*, 1, 23, 6. *τὸ τῶν διόδων σχῆμα ἀποτελεῖται ῥύμαις παραπλήσιον*, 6, 29, 2.

Ἀποτέλειοι, *οἱ*, magistratus civitatum Achaicarum, *οἱ κατὰ πόλεις ἄρχοντες*, 10, 21, 9. *n.* 16, 36, 3 *sq.*

Ἀποτέλεσμα, (*opp. τῇ προαιρέσει*) effectus consilii, 2, 39, 11. *τῆς τέχνης*, opus artis, 4, 78, 5.

Ἀποτέμνεσθαι, *notione activa*, 1) intercipere, intercludere hostem, ut sejungatur a suis. *πολλοὺς ἀποτεμνόμενος καὶ συγκλείων*, 1, 84, 7. 9, 7, 10. *ἀποτέμνονται καὶ διακλείουσιν*, 10, 32, 4. *ἀποτεμόμενος*, 11, 32, 4. *Et in præt. pass. notione pariter activa, ἀπετέτμητο τοὺς διώκοντας*, 11, 14, 3. *Similiter, de* Pado fluvio, *ἀποτέμνεται τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πεδιάδος χώρας εἰς τὰς Ἄλπεις*, sejungit a reliqua Italia & a parte Alpium intercludit, 2, 16, 7. 2) hostiliter carpere regionem, partem ejus adimere domino; *ἀποτεμόμενος τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν ὑμῶν*, oppida & agros vobis ademit, 9, 28, 7. *ἀποτεμόμενα*

μενοι τῆς χώρας αὐτῶν, *scil.* μέρος, parte agri eis ademta, 23, 15, 1. ἐδυνήθησαν ἀποτεμέσθαι τῆς Καππαδοκίας οὐδέν, 31, 13, 2.

Ἀποτίειν. *vide* ἀποτίνειν.

Ἀποτιθέναι. *In medio verbo fere usurpatur, variis modis.* ἀποτίθεσθαι τὸν πόλεμον, deponere bellum, 5, 106, 1. (*cf.* ἀποβρίπτειν.) ἀποθέσθαι τὰς ἀγορὰς καὶ κουφίσαι τὰς ναῦς, exponere commeatus e navibus, 1, 60, 3. εἰς φυλακὴν ἀποθ. τινὰ, in custodiam dare, 24, 8, 8. ἀποθ. τὸν χρόνον τοῦτον εἰς τοῦτο, tempus hoc in hac re collocare, huic rei impendere, 17, 9, 10. ἀποτίθεσθαι ἰδίαν χάριν παρά τινι, privatam gratiam inire ab aliquo, beneficium collocare apud aliquem, 28, 6, 6. *Sic* ἐν πολλοῖς ἀπετίθετο χάριν, apud multos collocavit beneficiorum gratiam, multos sibi beneficiis & gratia devinxit, 6, 2. 15.

Ἀποτίνειν. τῆς ἀνοίας ἀπέτισαν τοὺς μισθούς, 4, 35, 15.

Ἀποτολμᾶν, audere. ἀπετόλμησαν Ἀντιγόνῳ κοινωνεῖν, 2, 45, 2.

Ἀποτομαὶ, sectiones viarum, *quales sunt in biviis*, 6, 29, 9.

Ἀπότομος λόφος, præruptus collis, 12, 17, 5. 12, 22, 4. *cf.* ἀκρότομος. ἀπότομος συγκεφαλαίωσις, brevis recapitulatio, 9, 32, 6.

Ἀποτόμως. κατηγόρουν ἀποτόμως τὸν Φίλιππον, asperrime, acriter accusabant, 17, 11, 2. πᾶσαν ἀποτόμως σφίσι παρείχοντο τὴν χρείαν, omnino ad omne officii genus præsto eis erant, 3, 95, 6.

Ἀποτρέπειν τινὰ τῶν χειρίστων, a pessimis consiliis avocare, avertere, revocare, 11, 10, 1. *In verbo medio*, μόλις ἀπετρέψατο τὸν Φίλιππον, ab incepto avertit, deterruit, 7, 13, 1. *Ceterum* ἀποτρέψασθαι *subinde perperam ponitur a librariis pro* ἀποτρέψασθαι, *cum est* depellere, propellere, *ut*, τὸν κίνδυνον, 3, 102, 7. *n.* τὸν πόλεμον, 4, 45, 2. *n. Pariter in præt. pass. activa vel reciproca notione*, ἀποτετραμμένοι τὸν κίνδυνον, 10, 14, 1. *n. mendose pro* ἀποτετριμμένοι. *Vide* ἀποτρίβειν.

Ἀποτρέχειν, abire, discedere, *sive navibus, sive terra*, 3, 22, 7. *n.* 3, 24, 11. 22, 26, 9. 32, 1, 3. deficere *interpretati sumus* 22, 26, 18. *ubi Casaubonus* ad eum confugere *vertit; non incommode; sed poterat pariter* abire, discedere *teneri*; *scil.* ex eis urbibus quas tradidisset Antiochus.

Ἀποτρίβειν. *In medio verbo, & rarius in passivo occurrit, denotatque* repellere a se, propellere, *& similia*; τοὺς παλάζοντας ἀποτριβέμενος, 3, 102, 5. τούτων ἀποτριβομένων αὐτὸν, repellentibus eum *precantem*, repulsam dantibus, 30, 9, 13. ἀποτριβόμενοι καὶ περιορῶντες αὐτὸν, submoventes eum, in conspectum

non admittentes, 27, 1, 5. τὴν ᾠδὴν οὐ δύνανται ἀποτρίβεσθαι, amoliri a se, excusare se ne conantur, 4, 20, 11. τὸν ὑπὸ τῆς τύχης δεδόμενον ἀποτρίβεσθαι στέφανον, repudiare, respuere, detrectare, 5, 42, 8. *adde* 25, 1, 4 & 7. ἀποτρίβεσθαι τὰς διαλύσεις, impedire compositionem, 5, 29, 4. τὰς τῶν βαρβάρων ἐφόδους ἀποτριβόμενοι, propellentes, amolientes, 5, 104, 1. ἀποτριβομένους τὰς ἐπιβολὰς αὐτοῦ, 8, 8, 5. οὕτω δύναιτο τὸν πόλεμον ἀπὸ τῆς Ἀσίας ἀποτρίβεσθαι, 21, 9, 13. *Et in aoristo primo,* ἀποτριψαμένους τὸν ἐπιφερόμενον πόλεμον, 3, 8, 10. *ubi in veram scripturam consentiunt veteres codices omnes. Sic* 11, 7, 1. ὅταν τὸν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεμον ἀποτρίψωνται. *Et* ἀποτρίψασθαι τὸν κίνδυνον, 16, 23, 4. *Sed in hoc quidem tempore saepius* ἀποτρίψασθαι *in* ἀποτρέψασθαι *corruperunt librarii, quod correximus; sic,* μόλις ἀπετρίψατο τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον, 3, 102, 7. *n. ubi alii* ἀπετρεψ. *alii* ἀπεστρεψ. *dederant. Sic,* ἀποτρίψασθαι τὸν πόλεμον οἷόν τε εἰσί, 4, 45, 2. *n. Rursus,* ἀποτριψάμενοι τὰς ἐπιφερομένας αἰτίας, amolientes a se, diluentes crimina, 31, 9, 5. *n. Pariter* ἀποτετριμμένοι τὸν κίνδυνον *pro vulgato* ἀποτετραμμένοι *scripsimus* 10, 14, 1. *n. Conf.* ἀπετρέπω.

Ἀποτυγχάνειν, excidere auris; *absolute positum,* 1, 37, 8. *(ubi opponitur* κατορθοῦν.) ἀποτυγχάνειν τῆς διαψεύδεσθαι τῶν ἐλπίδων, 21, 12, 9. ἀποτυχόντες, quum non obtinuissent id quod petierant, *scil. pacem,* 2, 34, 2. *Constructum cum praepos.* ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς, 5, 98, 6. ἐν τοῖς πλείστοις ἀποτευξόμεθα, 9, 15, 4. *Cum genit.* τῆς πράξεως ταύτης ἀποτυχόντες, 2, 7, 9. οὐκ ἀπέτυχε τῆς προθέσεως, 3, 17, 11.

Ἀποτυχία, αἱ ἀποτυχίαι, infelices consiliorum vel conaminum exitus 5, 98, 5. 9, 12, 10. *n. ubi perperam* τὰς ἀτυχίας τῶν ἐπινοηθέντων *dabant mssti libri.*

Ἀπουραγεῖν, agmen claudere; *absol.* 3, 47, 1. *n. ubi* τούτοις *non* his *in dat. intelligendum videtur, sed* cum his, *i. q.* σὺν τούτοις. *Cum dat.* ἀπουραγεῖν τινι, a tergo sequi aliquem, tergus tegere agminis, 3, 49, 13. 5, 7, 11. 5, 23, 10. 6, 40, 7.

Ἀπουρῶσαι, adverso vento uti, 16, 15, 4. *n. (Aliud est* ἐπουρῶσαι, 2, 10, 6.)

Ἀποφαίνειν, *in act.* dicere, pronunciare, contendere; ἀπέφηνεν ἀποφεύγοντας, dicit eos fugisse, inducit eos fugientes, 1, 15, 7. *i. q.* ἀπέδειξε *ibid. vs.* 8. πάσας ἀποφαίνειν τῷ Κλεομένει τὰς ἐλπίδας ἐν Πτολεμαΐῳ, 2, 63, 5. *i. q.* Φάναι *ibid.* τὴν τοιαύτην ὀργὴν βαρυτέραν ἀπέφαινον εἶναι, 4, 23, 9. 2) nominatim

tim designare, *velutl, obsides*, 29, 2, 4. *Sic πρώτην ἀποφαίνουσιν αἰτίαν, τὴν Ζακάνθης πολιορκίαν*, primam causam adsignant, primam causarum ponunt, 3, 6, 1. *In med.* dicere, pronunciare, affirmare; *ταῦτα*, 2, 63, 1. 3, 82, 5. *ὑπὲρ τούτων*, verba facere de re, exponere, 3, 4, 9. 4, 18. *περὶ τούτων*, 8, 1, 1. *cum acc. & infin.* 12, 14, 1. *ὑπερβολικῶς ἀποφαινόμενος*, 2, 62, 9.

Ἀπόφασις, 1) pronunciatum, dictum, adsertio, 1, 14, 8. 2, 42, 2. 4, 2, 3. 32, 10, 3. *ὑπέρ τινος*, 1, 15, 9. 6, 3, 1. *μηδεμίαν τῶν ἀποφάσεων ἀναπόδεικτον καταλιπεῖν*, 7, 13, 2. *αἰσχίστην πεποιημένος ἀπόφασιν*, 4, 30, 7. *ἡ ὑφ' ἡμῶν λεγομένη ἀπόφασις*, 6, 12, 10. *ἀποφασιν ποιεῖσθαι χωρὶς ὀργῆς ἢ φθόνου*, 6, 9, 11. *περί τινος*, 4, 8, 9. *παραπλήσιόν τι συμβαίνει γενέσθαι περὶ τὰς τῶν πόλεων ἀποφάσεις*, similis est error qui in pronunciando (in ferendo judicio) de urbibus committi solet, 9, 21, 7. *n. intellige περὶ aut ὑπὲρ τῶν πόλεων, nisi forte pro ἀποφάσεις legendum sit ἐπιφάσεις, quod idem significet ἐπιφανείας*, superficies, areas.

2) responsum, 4, 31, 2. *coll. vs.* 1. 22, 13, 7. *ἀπόφασις πρὸς τὰ κατηγορούμενα*, 24, 2, 5 & 7. *Sic ἡ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπόφασις est* responsum Lacedæmoniis datum, 4, 24, 9. *ἀπόφασιν δοῦναι περί τινος*, responsum dare, mentem suam declarare de re proposita, 29, 11, 5. 31, 19, 3.

Ἀποφέρειν τὰ πράγματα πρός τινα, 28, 5, 2. — „referre ad." *Ern.* — *Imo vero rectius Cajaub.* res trahere ad aliquem.

Ἀπόφυσις πρέμνου, rami e stirpe enati, 18, 1, 10.

Ἀποχεῖν. *ἀποχεομένων τῶν ὑάτων*, defusa aqua 34, 9, 10. *conf. ἀποχύειν.*

Ἀπόχειρος πρός τι, imparatus, 23, 14, 8.

Ἀποχρᾶσθαι, *i. q.* χρᾶσθαι, uti, 1, 45, 2. 3, 70, 9. 17. 15, 9.

Ἀποχρώντως, satis. *τοῦτε ἔχειν ἀποχρώντως αὐτῷ πρὸς τὸ προκείμενον*, 13, 7, 5.

Ἀποχύειν. *ἀποχυθέντος τοῦ μολύβδου*, defuso plumbo, 34, 9, 11. *conf. ἀποχεῖν.*

Ἀποχωρεῖν, recedere, regredi, discedere, recipere se, 1, 9, 5. 1, 11, 15. 4, 64, 7. 40, 3, 10. *&c. μέρη τινὰ τῆς αὐλῆς ἀποκεχωρηκότα*, remotior quædam pars palatii, 15, 27, 8. *Pro ἀποκεχωρηκότων 3, 50, 9. alii ἀνακεχωρ. habent; & pro ὑπεχώρουν 3, 69, 11. vetustiores codices ἀπεχώρουν præferunt, quod in contextum recipi debuit.*

Ἀπόχωρησις, discessus, receptus, 10, 12, 9. 15, 13, 4. *n. de* recessione aquæ, 10, 8, 7. *τὴν ἀποχώρησιν ποιεῖσθαι*, recipere se, 3, 64, 7. 3, 69, 9. 10, 39, 8. 15, 13, 10. 3, 40, 13. *n.* 40, 3, 5.

Ἀποψις, vultus, oris ſpecies. ἐκ τῆς ἀπόψεως παραπλήσιοι ἦσαν τοῖς &c. 11, 31, 8.

Ἀπραγεῖν, otium agere, 3, 70, 4. facultate rei gerendæ carere, nil agere aut efficere poſſe, 4, 64, 7. 28, 11, 8.

Ἀπραγία, ἡ τῶν στρατοπέδων, otium, torpor, 3, 103, 2.

Ἀπραγμάτευτον χωρίον καὶ δυσπρόσοδον, 4, 75, 2. commercio carens. — „*Sic hoc verbum eſt in fragmento apud Suidam in k. v. quod vix dubitem eſſe Polybii.*“ *Ern. Vide Fragm. gramm.* 28.

Ἀπράγμων, rerum geſtarum incurioſus & imperitus, 9, 29. 2. (*opp.* πολυπραγμονεῖν.)

Ἄπρακτος, *de homine*, iners, ignavus, 3, 81, 8. 4, 8, 9. τῇ Φύσει, ineptus ad res gerendas, 5, 1, 7. ἄπρακτος μένει, nihil agit, nil agere poteſt, 5, 5, 7. ἀπράκτους αὐτοὺς ἐποίησαν πρὸς τὰς ἐπιβολὰς, facultatem agendi eis ademerunt, 2, 35, 5. 3, 116, 5. 8, 7, 7. *De re;* τὸ μηδενὶ πιστεύειν εἰς τέλος, ἄπρακτον, omnino nemini fidem habere, eſt omnem agendi facultatem remittere, 8, 2, 2. ἡ θερσία ἄπρακτος γίγνεται, per æſtatem nil geri poteſt, 5, 5, 5. τὸν λοιπὸν χρόνον ἐς τέλος ἄπρακτον εἶχον, 2, 31, 10. ἄπρακτος βοήθεια, irritum, inefficax auxilium, 1, 48, 5. ἄπρ. ἐπιβολή, irritus conatus, 6, 15, 5. πληγή, inefficax ictus, 2, 33, 3. τὰ δόρατα ἄπρακτα ἦν αὐτοῖς καὶ μάταια, inutilia, 6, 25, 5 *ſq.*

Ἀπρίξ, tenaciter, mordicus, 12, 11, 6. *n.*

Ἀπροθέτως, ſine certo propoſito, 9, 12, 6.

Ἀπρονόητος λαμβάνεται, imprudens, nulla re proviſa deprehenditur, 5, 7, 2. χώρα ἀπρονόητος οὖσα, regio quæ ſine cautione, ſine cuſtodia eſt, in qua de hoſtis adventu nemo cogitat, 4, 5, 5. εἰς ἀπρονοήτους τόπους καθιέναι, in loca improviſa, non explorata, ſe demittere, 3, 48, 4.

Ἀπρονοήτως. τοῖς ἀπρονοήτως θεωμένοις ἄπιστον φαίνεται, qui inopinato, re non ante cognita id vident, 10, 14, 8.

Ἀπροσδέητος τούτου, hujus rei non indigens, 22, 6, 4.

Ἀπροσδοκήτως, inopinato, (*in re mala,*) 1, 62, 1.

Ἀπρόσιτος ἄνοδος ſive ἀπορρώξ, inacceſſus, 5, 24, 4. Φάραγξ, 9, 27, 6. ἀπρόσιτα ὄρη, 3, 49, 7.

Ἀπροσλόγως, intempeſtive, alieno loco, *mal-à-propos, hors de propos*, 9, 36, 6.

Ἀπροφάσιστος ἀγωνιστὴς, συναγωνιστὴς, qui nulla excuſatione aut tergiverſatione utitur, 10, 34, 9. 16, 31, 2.

Ἀπροφασίστως, ſine tergiverſatione, ſine prætextu, 1, 55, 4. 1, 72, 5. 5, 4, 5, 5, 49, 7. 25, 9, 6.

Ἅπτεσθαι θαλάττης, tentare mare, 1, 24, 7. τῆς οὐραγίας, carperè extremum agmen, 2, 34, 12. καιρίως ἅπτεσθαι τῆς ἐπιβολῆς, opportune rem

rem adgredi, 1, 59, 3. τῶν ἀσεβημάτων, impia facinora adgredi, 7, 13, 6. τῶν ἐπιπέδων, 3, 56, 1. τῆς ὑπερβολῆς, pervenire in summa montium juga, 18, 7, 3. ἡ ὑμετέρα ὀργὴ ἧπται τῆς πόλεως, ira vestra in urbem incubuit, 31, 7. 12.

ἀφθείσης τῆς συνουσίας *mendose editum erat* 5, 15. 3. *pro* λυθείσης.

Ἀπώλεια, *active*, (*opp.* ἡ τήρησις) πρὸς τὴν ἀπώλειαν εὐφυεῖς εἰσὶν, ad res perdendas proni, 6, 59, 5.

Ἄπωθεν, ex intervallo, 11, 18, 2.

Ἀπωτέρω, longius; τὴν ὑδρείαν ἀπωτέρω μικρὸν ἔιχε, 15, 6, 2. ἀπωτέρω πρὸς τὴν οἰκίαν κατὰ γένος, longinquiore cognatione attingere familiam, 4, 35, 13.

Ἀρὰ, ἡ. ῥίψειν κατὰ τὰς ἀρὰς τὸν ἄργυρον εἰς τὴν θάλατταν, 16, 31, 5. *n.* περὶ τούτων ἀρὰς ἐποιήσαντο τοῖς Ἠπειρώταις, εἰς τὸ μηδένα δέξασθαι τῇ χώρᾳ, 9, 40, 6.

Ἀραρότως, apte. πήξαντες σχεδίας καὶ πλείους ἀραράτως, (*nam sic hæc jungenda, non commata separanda*) quum plures rates apte compegissent, 3, 46, 1.

Ἀργεῖν. οὐκ ἀργήσει ἡ ὑπόθεσις, non incultum, neglectum, inelaboratum jacebit hoc argumentum, 3, 5, 8. *Conf.* ἀργός.

Ἀργός. οὐδὲν ἀργὸν, nullus locus (*in castris hostium*) neglectus, custodia vacuus, 2, 65, 2. οὐδὲν ἀφετέον ἀργὸν, nihil neglectum, inexplicatum præteriri a nobis debet, 4, 40, 1.

Ἀργυράσπιδες, 5, 79, 4.

Ἀργυρεῖα, τὰ, argentifodinæ, 3, 57, 3. *n.* 34, 9, 8. τὰ ἀργύρεια μέταλλα, 10, 10, 11. 10, 38, 7. -- „*Sic Demosthenes de Chersoneso*, τῶν ἔργων τῶν ἀργυρείων, *quod Wolfius de argentifodinis capit.*“ *Ern.*

Ἀργύριον. πέντ' ἀργυρίου, *scil.* δραχμαὶ, 16, 36, 3. *n.* τῶν δέκα μνῶν ἀργυρίου χρυσίου μνᾶν διδόντες, 23, 15, 8.

Ἀργυρῖτις βῶλος, ἡ, gleba argentaria, 34, 9, 10.

Ἀργυροκοπεῖον, officina fabri argentarii, 26, 10, 3.

Ἀργυρολογεῖν τινα, pecunias per vim hostilem exigere ab aliquo, 3, 13, 7. *n.* 6, 49, 10. τινὰς μὲν ἠργυρολόγει, 4, 16, 8.

Ἀργυρόπους. ἀργυρόπουν Φορεῖον, lecticæ cum pedibus argenteis, 31, 3, 18.

Ἀργυροπωλεῖν πόλιν, lectoribus vendere; *nempe sic perperam editum erat* 3, 13, 7. *pro* ἀργυλογεῖν, *consentientibus nonnullis codd.*

Ἄργυρος, ὁ, 16, 31, 3 & 5. *i. q.* τὸ ἀργύριον.

Ἀργυροφάλαροι ἱππεῖς, 31, 3, 6.

Ἀργύρωμα. τὰ ἀργυρώματα, argentea vasa, 5, 2, 10. 31, 3, 16.

Ἀργυρώνητος, emtitius servus, 12, 6, 7.

Ἀργῶς ἔχειν, otiosum, negligentem

gentem esse, cessare, 1, 45, 7. οὐκ ἀργῶς προσεπτέον 1, 64, 2. *sed ibi alii codices* ὀρθῶς *dant, quod ex* νωθρῶς *corruptum; & hoc verum videtur.*

Ἀρδεύειν. τόποι ἀρδευόμενοι, loca irrigua, 10, 28, 3.

Ἄρδευσις, ἡ, irrigatio, 9, 43, 5.

Ἄρδην, funditus; πεπτωκὸς ἄρδην πολίτευμα, 1, 35, 5. ἄρδην ἀχρειοῦσθαι, 1, 54, 8, τοὺς ἐχθροὺς ἄρδην ἀφανίσαι, 1, 82, 2. ἄρδην διεφθάρη ὁ στρατηγὸς μετὰ τῆς δυνάμεως, 3, 118, 6. ἄρδην ἀπολέσαι τινὰ, 4, 17, 12.

Ἀρέσκεια, ἡ, τοῦ βασιλέως, obsequium in regem, 6, 2, 12. οὐκ ἀπέλιπον ὑπερβολὴν ἀρεσκείας, nullum blandimenti genus prætermittebant, 5, 86, 11. πᾶν γένος ἀρεσκείας προσφερόμενος, 31, 26, 5.

Ἀρετὴ, ἡ τῆς χώρας, 2, 15, 1. 3, 34, 2 & 8. 12, 3, 1. πεδία ἀρετῇ διαφέροντα, 2, 14, 7. μεγάλην ἐπ' ἀρετῇ δόξαν εἰληφὲ τὰ πεδία, 2, 17, 1.

Ἄρθρον. ἄρθρα ταῦτα τῶν φρενῶν. 18, 23, 4. 31, 21, 14.

Ἀριστεία, ἡ. αἱ ἀριστεῖαι τοῦ Σκιπίωνος, fortia facta, 36, 6, 6. *Conf.* 16, 26, 9. *n.*

Ἀριστεῖα, τά. ἀριστείων στέφανος, 16, 26, 9. *n. ubi vulgo* ἀριστείας *ex Vrsini ing.*

Ἀριστίνδην πεκριμένοι κατ' ἐκλογὴν, 6, 19, 9. 6, 24, 1.

Ἀριστοκρατία. *Vide Ind. Histor. in* Aristocratia.

Ἀριστοκρατικὸν πολίτευμα; 6, 3, 11. 6, 11, 6. 24, 5, 6. ἀριστοκρατικὴ πολιτεία, 6, 13, 8.

Ἀριστοποιεῖσθαι, 3, 71, 3. 5, 5, 14.

Ἀρκεῖσθαι. ἀρκοῦμαι πεποιηκέναι τοῦτο, contentus fum hoc feciſſe, 1, 20, 1. οὐκ ἀρκεσθεὶς τούτοις, 13, 2, 4.

Ἀρκούντως ἔχει ποιεῖσθαι τὴν ἀνάμνησιν, ſatis eſt, 2, 37, 6.

Ἀρκτικοὶ κύκλοι, *T. V. p.* 28.

Ἄρκτος, ἡ, plaga mundi ſeptemtrionalis, 3, 36, 6. τὰ πρὸς ἄρκτον μέρη κεκλιμένα, 5, 3, 10. *Sic rurſus* 10, 10, 5. *Sic* ἐπὶ ἄρκτου *ſuſpicatus eſt Buttmannus pro corrupto* ἐπὶ πρεπίου, 9, 17, 1. *n. Sed potiſſimum in plurali uſurpatur, αἱ ἄρκτοι; ut, τὸ εἰς τὰς ἄρκτους κεκλιμένον ἀκρωτήριον, 1, 42, 5. ἡ πλευρὰ τῆς Ἰταλίας ἡ παρὰ τὰς ἄρκτους παρατείνουσα, 2, 14, 6. *ſq. & vs.* 9. πρὸς τὰς ἄρκτους, ὑπ' αὐτὰς τὰς ἄρκτους, 1, 6, 4. 3, 37, 7 *ſq.* 3, 47, 3.

Ἄρκυς, ἡ. *Plur.* αἱ ἄρκυς, τὰς ἄρκυς, 15, 21, 6.

Ἁρμενα, τὰ, vela, ἐκπετάσας πᾶσι τοῖς ἁρμένοις, 1, 44, 3. armamenta navis, 22, 26, 13.

Ἁρμογὴ, ἡ τῶν μερῶν, 6, 18, 1. ἡ τῶν ὅλων ἁρμογὴ in republica, 6, 51, 2. ἡ ἐκ τῆς ἐπισειυῆς ἁρμογὴ τῶν ὅπλων, aptitudo armorum ex fabricæ concinnitate, 11, 9, 1. ἡ τῶν σαρισσῶν ἁρμογὴ ἡ πρὸς τὴν αἴθησιν, adaptatio ſariſſarum (*puto*, inferto conto in

in ferrum) ad ipsum pugnæ usum, 18, 12, 2.

Ἁρμόζειν, convenire, congruere, aptum esse. *Absolute ponitur; τοὺς ἁρμόζοντας πεποιήμεθα λόγους*, 1, 15, 13. *μεταλαβόντες ἁρμόζοντα καιρὸν καὶ τόπον*, 5, 98, 11. (*cf.* ἁρμόπτειν.) *adde*, 5, 28, 9. *Sic & absolute positum intelligendum hoc verbum* 6. 4, 13. *μάλιστα ἐπὶ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας τοῦτον ἁρμοσειν τὸν τρόπον ὑπείληφα τῆς ἐξηγήσεως, ubi verba ἐπὶ τῆς Ῥωμ. πολιτείας non capienda ut regimen verbi ἁρμόσειν, sed ut per se stantia*, cum de Romana republica agitur. *Nam regimen verbi ἁρμόζειν est vel dativus casus, ut* 1, 29, 1. 3, 37, 1. 6, 2, 13. (*ubi ἁρμόσας τῷ προεστῶτι vertendum erat* conveniebat principi, *i. e.* probabatur illi, *il lui convenoit,*) 11, 25, 6. 18, 3, 2. *vel præpositio πρὸς, ut* 1, 26, 4. 1, 45, 5. 1, 48, 4. 5, 4, 6. *&c. Rarius cum genitivo construitur participium ἁρμόζων, ubi peculiaris intercedit caussa cur minus commodus fuerit dativus casus; vide* 1, 44, 1. *n.* 3, 18, 1. *n.*

ἁρμόζεσθαι, *in medio verbo, & in passiuo*; πρός τι, adcommodare se, componere se ad aliquid, consilia sua ad aliquid referre; *πρὸς τὴν τῶν πολεμίων τάξιν ἁρμοζόμενοι*, 1, 27, 3. *ἁρμοζόμενος πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν*, 3, 16, 1. *πρὸς τὴν ἐπιβολὴν ἁρμοζόμενος*, 10, 11, 3. *ἡρμόσατο πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως ἀρέσκειαν*, 6, 2, 12. *Sic Fragm. gramm.* 73. & 133. *Rursus*; *μία ψυχὴ δεόντως ἡρμοσμένη πρὸς ἕνια τῶν πραγμάτων*, unum ingenium probe aptum & adcommodatum ad aliquam rem, *sive* probe adplicatum atque intentum, 8, 9, 7. *ψυχὴ δεόντως ἁρμοσθεῖσα πρός ὅ τι ἂν ἁρμήσῃ τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων*, 9, 22, 6.

Ἁρμοστής, magistratus impositus a Lacedæmoniis urbibus populorum Græcorum, 4, 27, 5.

Ἁρμοστὸς κατά τι, adaptatus ad aliquid, 22, 11, 15.

Ἁρμόττειν, *i. q.* ἁρμόζειν. *ἁρμόττων καιρός*, 2, 16, 15.

Ἀρνεῖσθαι, negare, 2, 68, 2. *ἀρνηθῆναί τι μὴ γινώσκειν*, negare se nosse aliquid, 4, 20, 11.

Ἁρπαγαὶ παίδων, 6, 8, 5.

Ἁρπάζειν. *ταχέως ἡρπακότες τὴν τῶν Ἑλλήνων εὐχέρειαν*, Græcorum levitatem arripuerunt, celeriter & cupide adsciverunt, 32, 11, 4.

Ἀῤῥωστεῖν, ægrotare, 3, 70, 2.

Ἀῤῥωστία, *Fr. gr.* 31. *de quo Fragmento confer quæ monuit Valef. ad* 24, 9, 3.

Ἄρσις, ἡ, erectio *machinæ*, 8, 6, 6.

Ἀρτάβη, ἡ, mensuræ aridorum *nomen Persicum*, medimnum Atticum capientis, 5, 89, 1 & 4.

Ἄρτι. τὸ ἄρτι ῥηθὲν, *Polybius usurpat non solum de eo quod modo, id est*, nuperrime *aut* paulo

paulo ante *dictum est, sed & quod* satis multo ante; *adeoque generatim* jam, jamjam *sonat*; *vide* 5, 67, 4. 5, 95, 5. *n.* 5, 111, 2. *n.*

Ἀρτιτελὴς, omnibus numeris per se perfectus, 6, 18, 7.

Ἀρτύειν. *ἀρτύσαι φόνον τινὶ*, necem alicui comparare, 15, 25, 2.

Ἀρχαῖος, *οἱ ἀρχαῖοι*, veteres, 5, 32. 1. 13, 3, 2. *n. οἱ ἀρχαῖοι μισθοφόροι*, 1, 9, 3. *οἱ ἀρχαῖοι Φυγάδες*, veteres exsules *Lacedæmoniorum; vide loca citata ad* 20, 12, 4. *quo loco perperam* Ἀχαιῶν *scriptum erat pro ἀρχαίων, quemadmodum* 13, 3, 2. *Vicissim ἀρχαίους Bav. corrupte* 23, 11, 8. *pro* Ἀχαίους.

Ἀρχαιρεσία. *Nonnisi in plurali occurrit, αἱ ἀρχαιρεσίαι*, electio, creatio, *veluti imperatoris, a militibus facta*, 1, 8, 4. *Præsertim vero de Romanorum* comitiis consularibus *frequentatur; tum de Achæorum & Ætolorum* prætoriis comitiis, 4, 37, 2. 4, 82, 7. 5, 1, 7. *In genit. plur. non solum τῶν ἀρχαιρεσιῶν in usu est, sed & τῶν ἀρχαιρεσίων, tamquam a recto casu τὰ ἀρχαιρέσια; vide Adn. ad* 4, 82, 2. *& ad* 3, 106, 1. *& loca ibi citata.*

Ἀρχαιρεσιάζειν, comitia agere, comitiis interesse, comitia adire 26, 10, 6.

Ἄρχειν, incipere. *ἄρξει τῆς πραγματείας ἡμῖν τοῦτο*, 1, 3, 1. *ἄρξειν τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς ἡ Φιλαρχία*, 5, 57, 6. *ἄρχει τοῦ στόματος, ἀπὸ τῆς Προποντίδος τὸ κατὰ Καλχηδ. διάστημα*, oris (*scil. Bospori Thracici*) principium est, 4, 39, 5. *χειρῶν ἄρχειν ἀδίκων*, 2, 45, 6. 2, 56, 14. 9, 35, 8. 15, 8, 2. *cf. καταρχειν. ἄρχειν*, ma. gistratum gerere, imperare; *vide infra, ἄρχων.*

ἄρχεσθαι, incipere. *ἀρχομένης Φαρμακείας*, cum inciperent homines quasi malo carmine incantari, 40, 3, 7. *αὖθις ἀρξάμενος, scil. τῆς πορείας, vel κινεῖν τὸν στρατὸν*, 5, 14, 2. *ἤρχετο τῆς πολιορκίας*, 10, 31, 7. *ἤρξαντο τῶν ὀρυγμάτων*, 5, 100, 2. *ἤρξατο πολιορκῶν haud male dederant mssti* 16, 11, 2. *n. quod in ἤρξ. πολιορκεῖν cum Vrsino mutavit Casaub. ἀφ' ὁμοίων ἄρχεσθαί τινι*, inde ab initio idem institutum sequi ac alter, vestigiis alicujus insistere, 4, 37, 6.

Ἀρχεῖον, curia; *τὸ τῶν ἐφόρων Lacedæmone*, 4, 35, 9. *αἱ τῶν ἀρχείων καὶ δικαστηρίων κατασκευαὶ*, 7, 6, 2.

Ἀρχὴ, 1) initium, principium. *ἀρχὴ, πρόφασις, & αἰτία, quid differant*, 3, 6, 6 *sqq. αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ ὑποθέσεις*, 1, 15, 11. *αἱ ἀρχαὶ τῆς πραγματείας*, 3, 1, 1. *αἱ ἀρχαὶ τῶν πολέμων*, 4, 28, 3 *sq. ἀρχὴν vel ἀρχὰς λαμβάνειν*, initium capere, 1, 12, 9. 4, 28, 3. *& sæpe alias. τὴν ἀρχὴν ποιεῖσθαι*, 2, 37, 2 *&c. ἡ ἀρχὴ ἥμισυ τοῦ παντὸς*, 5, 32, 1. *ἀρχῇ καὶ τέλει*

τέλει κέχρηνται τούτῳ, *proverbialiter dictum*, 1, 1, 2. *n.* τὰς ἀρχὰς, *adverbialiter*, ab initio, ſtatim, 2, 25, 8. 3, 40, 13. 3, 60, 2. 13, 7, 3. 16, 22, 8. τὰς μὲν ἀρχὰς, 18, 9, 9. *n. ubi vocabulum* ἀρχὰς, *quod aberat vulgo, ex conject. adjeci.* ὧν κατ' ἀρχὰς ἐκυρίευσαν τοῦ πολέμου, 3, 67, 6. τὰ κατ' ἀρχὰς ληφθέντα τοῦ πολέμου, 4, 52, 7. *quibus locis niſi aliud verbum interjectum eſſet inter* ἀρχὰς *&* τοῦ πολέμου, *oportebat* κατὰ τὰς ἀρχὰς *adjecto articulo.* ἐν ἀρχαῖς, ab initio, ſtatim, (*i. q.* τὰς ἀρχὰς) 4, 76, 8. 10, 22, 5. 18, 29, 6. ἡ ἐν ἀρχαῖς πρόθεσις, 8, 3, 1. ἐν ταῖς ἀρχαῖς, 18, 9, 6. ἐξ ἀρχῆς, *idem.* κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν *vel* ἐπιβολὴν, ex primo inſtituto, 2, 37, 2. 3, 4, 1. 3, 60, 11. 5, 87, 8. *&c. Quid vero ſit* κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν 18, 12, 2. *haud ſatis nobis quidem in liquido eſt. Caſaubonus interpretatur*, ut quidem vetus inſtitutum erat. *Poſſis vero etiam intelligere* ex primis poſitis, *i. e. ſi ſeparatim ferri & ſeparatim conti longitudinem cogites.* (*cf. ſupra in* ἁρμογή.) περὶ τὴν ἀρχὴν, *quod vulgo dabant omnes* 3, 55, 6. *in* περὶ τὴν ῥάχιν *mutavi cum Vrſino.*

2) magiſtratus, imperium; ἡ ὕπατος ἀρχὴ, conſulatus, 3, 40, 9. perſona magiſtratum gerens; ἄγειν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ducere ad magiſtratum, 12, 16, 3 & 5. 13, 8, 5 *ſq.* αἱ ἀρχαὶ *Achæorum*, 23, 10, 2. *quos alias* τοὺς ἄρχοντας *dicit, &* τὰς συναρχίας.

Ἀρχηγέτης, ὁ, coloniæ ductor, gentis auctor, 34, 1, 3. *Apud Athenienſes* οἱ ἀρχηγέται, 16, 25, 9. *ſunt* „heroes a quibus tribus Atticæ nomina habebant. *vide Heſych. in h. v.*“ *Ern.*

Ἀρχηγέτις, ἡ, τῆς δυναστείας, de metropoli imperii, 5, 58, 4.

Ἀρχηγὸς, dux & auctor, princeps cauſſa; *de homine*, 2, 40, 2. 4, 60, 6 & 10. 3, 34, 2. *de re*, ἀρχηγὸν καὶ αἴτιον, 1, 66, 10. 1, 81, 10. 2, 21, 8.

Ἄρχῆθεν, principio initio, 1, 50, 5. 13, 4, 6. ἀρχῆθεν εὐθύς, 2, 43, 3.

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς δυνάμεως, qui ſcribis & quæſtoribus in exercitu præeſt, 5, 54, 12. *n.*

Ἀρχιερεὺς, 23, 1, 2. 32, 22, 5.

Ἀρχιτέκτων, 13, 4, 6.

Ἄρχων, magiſtratus, qui eſt cum imperio. οἱ ἄρχοντες, conſules Romani, 1, 24, 9. 1, 39, 1. ſummi magiſtratus civitatum Achaicarum, 5, 1, 6. 23, 10, 11. 23, 12, 5 & 7. 24, 5, 17. *cf. Adn. ad* 24, 5, 16.

Ἀρώματα, 13, 9, 5.

Ἀσαλεύτως καὶ βεβαίως μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων, 9, 9, 8.

Ἀσαφὴς, obſcurus, non perſpicuus. ἀσαφῆ τὰ λεγόμενα, 1, 41, 7. ἀσαφὴς διηγη-

διήγησις, 1, 64, 4. 3, 36, 1.

Ἀσαφία, incertitudo, cum non intelligunt se mutuo homines, *des mal entendus*; ἦν ἀσαφίας, ἀπιστίας, ἀμιξίας ἅπαντα πλήρη, 1, 67, 11.

Ἀσέβεια καὶ παρανομία, 1, 84, 10. ἀσεβείας βωμός, 18, 37, 10.

Ἀσέλγεια, ἡ, εἰς τινά, petulantia, protervia, insolentia, flagitium in aliquem commissum, 1, 6, 5. 5, 28, 9. 5, 111, 2. 8, 14, 1. 10, 26, 4. ἡ τοῦ βίου ἀσελγ. lascivia, flagitiosa, turpis vita, 5, 40, 1. ἀσέλγεια περὶ τὰς σωματικὰς ἐπιμυθίας, 37, 2, 4.

Ἀσέλγημα γενόμενον εἰς τινά, 38, 2, 2.

Ἀσελγής. οὐδὲν ἀσελγὲς ἐπετήδευσαν, nil flagitiosum, 8, 12, 9.

Ἀσέληνος νύξ, illunis nox, 7, 16, 3. 8, 19, 9.

Ἄσημος δρασμός, latens, occulta fuga, 31, 23, 3.

Ἀσθενεῖν, ægrotare, 31. 21, 7.

Ἀσθενῶς διακεῖσθαι, debilem, debilitatum esse, 1, 19, 1.

Ἀσινής, illæsus, incolumis, 2, 22, 5. 15, 18, 2.

Ἀσκεῖν, *cum accus. rei*, exercere artem, & exercere se vel exerceri in arte; τὰ πολεμικά, 2, 17, 10. τὴν μουσικήν, 4, 21, 10. τὰ ἐμβατήρια μετ' αὐλοῦ καὶ τάξεως, 4, 20, 12. πάντα τὰ τῆς ἀρετῆς ἔργα ἐκ παίδων ἀσκεῖν, 6, 59, 1. *Cum præpos.* περὶ; οἱ περὶ τὰς βαναύσους τέχνας ἀσκοῦντες, 9, 20, 9. *Casaub.* qui artes illiberales exercent; *sed videtur cum Ernesto intelligendum*, qui exercent se, qui exercentur, qui addiscunt; *nam æquivalet fere* τῷ ἐφίεσθαι, ἀντιποιεῖσθαι, *ibid. vs.* 7 & 8.

Ἀσκεπτος. μὴ παραλιπεῖν ἄσκεπτον τοῦτο τὸ μέρος, non sine consideratione & explicatione relinquere hunc locum, 2, 56, 2. 3, 21, 9.

Ἀσκέπτως, inconsiderate, 5, 98, 2. 8, 2, 1.

Ἀσκεψία, inconsiderantia, incogitantia, 2, 63, 5.

Ἄσκιος, umbræ expers, 16, 12, 7.

Ἀσκόπως καὶ εἰκῇ χρῆσθαι τοῖς πράγμασι, inconsiderate, sine consilio, temere, 4, 14, 6.

Ἀσκός, ὁ, 1) uter; ὄνειος ἀσκός, 8, 23, 3. ὁ τῶν ἀνέμων ἀσκός, 34, 2, 11. 2) follis, 22, 11, 18.

Ἀσμενίζειν τι, contentum esse aliqua re, 6, 8, 3. τινὶ, *idem*, 3, 97, 5. 6, 9, 4. ἐπί τινι, *idem*, & probare aliquid 5, 87, 3. 31, 12, 10. *Cum* εἰ, ἀσμενίζοντες εἰ μή τις αὐτοῖς ἐγχειροίη, 4, 11, 5.

Ἄσμενος, 4, 49, 4.

Ἀσμένως, 1, 16, 8. 5, 6, 2. 28, 2, 6.

Ἀσπάζειν. τοὺς θεοὺς ἀσπάσαιντο *fortasse legendum* 15, 1, 6. *n. pro vulgato* σπείσαιντο.

Ἀσπάραγος. 34, 8, 5.

Ἀσπαστικός. ἀσπαστικὴ ἔντευξις, comis & humanus sermo in congressu, 28, 3, 19.

Ἀσπε-

Ἄσπετον πλῆθος, 3, 92, 8. *alii* ἄπλετον, *quod vide.*

Ἀσπιδιώτης. Κρῆτες ἀσπιδιῶται, clypeati, 16, 29, 6. 10, 30, 9.

Ἀσπίς. ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, 18, 12, 6. ἐπ' ἀσπίδα κλίνειν, ad lævam, 3, 115, 9. 11, 23, 2. ἐξ ἀσπίδος παρεμβάλλειν, 10, 23, 5. 11, 23, 5. 18, 7. 3. παρ' ἀσπίδα κλίνειν, 6, 40, 12. *i. q.* ἐπ' ἀσπίδα.

Ἀσπονδος πόλεμος, implacabile bellum, 1, 65, 6.

Ἀσπουδεί, 5, 38, 10. *ex Homero.*

Ἀστάθμευτος, 15, 24, 3. *n. conf.* ἀνεπισταθμ.

Ἀστασίαστος, liber a seditionibus, 6, 48, 3. 11, 19, 3. 18, 24, 10.

Ἀστάτοι, 6, 22, 7. 6, 23, 1. 14, 8, 5. 15, 9, 7. *conf. Ind. histor. in* Hastati.

Ἀστατος θεωρία, parum certa firmaque ratio, 6, 57, 2.

Ἀσταφὶς, ἡ, *gen.* ίδος, uva passa, 6, 2, 4.

Ἀστοχεῖν τινὸς, rationem alicujus rei non habere, & respectu ejus male sibi consulere; τῆς πρὸς τοὺς ἵππους μάχης, 1, 33, 10. τοῦ μέλλοντος, 5, 107, 2. ἠστόχει τῆς σφετέρας προθέσεως, aberravit a proposito, 7, 14, 3. ἀστοχεῖν περί τινος, in judicio suo de re quadam aberrare, parum recte de ea judicare, 3, 21, 10. πρὸς τὸ μεταθεῖναι τοὺς ἠγνοηκότας, ὅλοσχερῶς ἀστοχοῦσι, ad hoc quod attinet, prorsus male sibi consulunt, prorsus prava eorum est ratio, 1, 67, 5. ἀστοχεῖν Ῥωμαίων 29, 9, 1. *non satis adcurate Ernestus* non facere cum Romanis *interpretatus est; oportebat*, rationem non habere, respectum non habere Romanorum. *Casaubonus periphrasi usus est*, Romanis defuisse aut parum in tempore adfuisse.

Ἀστοχία τοῦ προεστῶτος, imprudentia, inconsiderantia ducis, 2, 33, 8. εἰς τηλικαύτην ἀστοχίαν ἐνέπεσε, in tantam incidit absurditatem, 7, 5, 6. τῶν δὲ καταπλαγέντων τὴν ἀστοχίαν 7, 3, 3. *tenui Casauboni versionem*, hominis importunitatem stupere legati: *at rectius fuerit* imprudentiam & absurditatem hominis, *scil. amicitiam Romanorum ita temere abjicientis; ni malueris*, illis cum stupore intelligentibus, quantum aberrassent a scopo; *sed ob* 7, 5, 6. *ubi de eodem homine agitur, præferenda videtur prior interpretatio.*

Ἀστοχος κατηγορία, absurda, parum probabilis accusatio, quæ non ferit eum in quem profertur, 5, 49, 4.

Ἀστόχως ἐχρῆτο τοῖς καιροῖς, imprudenter, imperite; pravas de rebus conjecturas faciendo, 1, 74, 2.

Ἀστράγαλος, talus; ἀστράγαλοι δορκάδειοι, 26, 10, 9.

Ἀστρολογεῖν, astronomiæ operam dare, 9, 20, 5.

Ἀστρολογία, 9, 14, 5. 9, 19, 4.

Ἀστυγείτων, *substant.* ἐπολέμουν

μουν πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας, 1, 6, 3. 32, 18, 4. *Adjective*, ἀστυγείτων τινὶ πόλεμος, 21, 7, 3. *Adde* 4, 45, 5. *n.*

Ἀσυλία, ἡ, loci sanctitas, 4, 74, 2. *conf. cap.* 73, 10.

Ἀσυλλόγιστος, *de homine*, nihil valens judicio, 12, 3, 2.

Ἄσυλος. ἄσυλον ἱερὸν, 4, 18, 10. 9, 34, 4. 16, 13, 2.

Ἀσύμβατος; *vide* ἀξύμβατος.

Ἀσυμμετρία, ἡ τῶν κλιμάκων, mensura non quadrans, inconvenientia mensuræ, 9, 18, 8.

Ἀσύμφορος, inutilis, 2, 47, 7.

Ἀσυνήθεια *vel* ἀσυνηθία, ἡ, τῶν παρεστώτων, ignoratio hominum circumstantium, quibuscum nulla umquam nobis consuetudo fuit, 15, 32, 7. *n.* οὐ προσίεται τὰ ζῶα διὰ τὴν ἀσυνήθειαν, 12, 4, 3.

Ἀσυνήθης, γραμματικῆς, legendi usum non habens, 10, 47, 7.

Ἄσυρὴς ἄνθρωπος, fœdus, impurus, improbus. 4, 4, 5. βίος ἄσυρὴς, 18, 38, 7. — „*Vide quos laudant Intt. ad Hesych.*“ *Ern.*

Ἀσφάλεια, ἡ, securitas, tutamen, præsidium. ἀσφάλειαν ὑπάρχειν παρ' ἑκατέρων τοῖς ἑκατέρων συμμάχοις, utrique tutos præstent socios alterius partis, 3, 27, 3. 3, 69, 5. ἀσφάλεια ἀπὸ τῶν πολεμίων, cum quis tutus est ab hoste, 3, 97, 7. 4, 5, 3. 4, 84, 4. *Metonymice* ἡ ἀσφάλεια καὶ αἱ ἀσφάλειαι *sunt* munimenta, quæ securitatem præstant, loca tuta, 3, 69, 11. 1, 57, 8.

Ἀσφαλής. ἀσφαλεῖς ἔχειν διαλήψεις, 4, 2, 3. *n. nisi cum codd.* τὸ ἀσφαλὲς ἔχειν *legendum*, tutum esse. ἐν ἀσφαλεῖ, in tuto, 5, 24, 5. 9, 29, 10.

Ἀσφαλίζειν, tutum præstare, defendere; τὸν κατὰ κορυφὴν τόπον ἀσφαλίζειν τῆς ἐκτάξεως, 18, 13. 3. *Potissimum in verbo medio usurpatur, notione activa*, munire, tutum præstare, firmare; ἀσφαλίζεσθαι τὰς πλευράς, 1, 22, 10. τὴν χώραν διὰ τῶν μισθοφόρων, 4, 60, 5. τὴν ἄκραν τείχεσι, 4, 65, 5 *et* 11. τὰς εἰσβολὰς φυλακαῖς, 2, 65, 6. τὰ κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα πράγματα, in tuto locatis rebus in Illyria. 3, 16, 1 *et* 4. τὰ κατὰ τὴν πόλιν, 2, 54, 8. τὰ πρὸς ἐκείνους, 2, 32, 10. *Sic* τὰ πρὸς τοὺς ὑπερκειμένους τῆς Μακεδονίας βαρβάρους, 4, 29, 1. *n. ubi fallitur Ernestus, cum ait, recte in ed.* 1. *omissum esse* τὰ *articulum.* ἀσφαλίζονται τὴν τοῦ νυκτερινοῦ συνθήματος παράδοσιν, 6, 34, 7. *Sed et inversa ratione* ἀσφαλίζεσθαί τι, *significat etiam* munire, tutum præstare contra aliquid, *vel* ab aliqua re; *ut*, ὁ θυρεὸς διὰ τὸ σιδηροῦν σιάλωμα ἀσφαλίζεται τὰς καταφορὰς τῶν μαχαιρῶν, scutum per ferream laminam, qua prætextum est, tutatur virum adversus ictus cæsim illatos, 6, 22, 4. τοῖς βαρέσι τῶν ὅπλων ἀσφαλιζόμενοι τὴν ἐπιφορὰν τῶν βελῶν, gravi armatura pro munitione

tione utentes adversus tela hostilia, 9, 3, 3. *Qua ratione latine dicimus, defendere frigus.*

In verbo passivo, ἀσφαλίζεσθαι *est* muniri, 4, 70, 9. *& in præterito,* πόλις τείχεσιν ἠσφαλισμένη, 1, 42, 7. 4, 83, 3. ἠσφάλιστο, 4, 65, 6. 5, 59, 8. ἠσφαλίσθαι, 5, 46, 12. *Sed & notione activa,* munire, firmare: ἠσφαλισμένος τὰ κατὰ τὰς παρακειμένας σατραπείας, 5, 43, 6. τὴν ἐκ τῶν εὐωνύμων ἐπίφανειαν τῆς πορείας ἠσφαλίσθη λίμνη, *vel* ἡ λίμνη, (*nam sic,* cum articulo, *legendum videtur,*) lævum agminis latus tutum præstitit lacus, 5, 7, 12. *n. nempe lacus ille Trichonius, de quo ibidem paulo ante dictum.*

[a]Ἀσχάλλειν, agre ferre: *absol.* 2, 64, 3. *Cum dat.* τοῖς ὑποκειμένοις ἀσχάλλοντες, tædio præsentis rerum status, 11, 29, 1. *Cum præpos.* ἐπί, 16, 22, 1. 16, 28, 8. 31, 26, 3.

[b]Ἀσχολεῖσθαι ἐν τοῦ καιροῦ, improvisis laboribus occupari, 8, 5, 5.

[c]Ἀσχολία. τῆς περὶ τὰς διαλύσεις ἀσχολίας ἀπέστη, 21, 12, 13. ὄργανα μικρὰν ἔχοντα τὴν ἀσχολίαν, instrumenta quæ brevi negotio conficiuntur, 5, 98, 3.

[d]Ἀσωτία Αἰγυπτιακὴ, Ægyptiaca luxuria, 40, 12, 7. ἰακὴ καὶ τεχνητικὴ ἀσωτία, 32, 20, 9. *n.*

[e]Ἄσωτος βίος, 14, 12, 3.

[f]Ἄτακτος βοή, confusus clamor, 14, 5, 12.

[g]Ἀτάκτως, sine ordine, 1, 25, 1. 3, 43, 5.

[h]Ἀταξία, confusio, 3, 43, 12. *coll. ns.* 5.

[i]Ατε λίαν *in* ἀτέλειαν *& in* ἀτελῆ *corruptum in vett. libris,* 4, 57, 4 *n.* 4, 75, 5. *n.* ἅτε *correxit Casaub.* 7, 3, 2. *cum mendose* εἴ τε *edidisset Arsinus.*

[k]Ἀτείχιστος ἄκρα, 4, 58, 7. *n. Sic Livius* 24, 3. arx sine muris, *de arce Crotonensi.* ἐρύματα ἀτείχιστα, 1, 30 4. *n.* ἀτείχιστος κώμη, 2, 17, 9. πόλις, 3, 90, 8. *n. ubi* εὐτείχιστον *editur invitis mss. tis, pro* ἀτείχιστον. *Adde* 10, 27, 6.

[l]Ἀτέλεια, immunitas a vectigalibus, 5, 88, 7. 25, 3, 3.

[m]Ἀτελής. ἀτελῆ τὰ πρὸς τοὺς Ῥοδίους ὑπαρχέτω, Rhodiorum commercium a vectigali immune esto, 22, 26, 17.

[n]Ἀτενές. βλέπων εἰς αὐτὸν ἀτενές, 18, 36, 9.

[o]Ἀτενίσαι εἰς τι, oculos in aliquid intendere, 6, 11, 7. ἀτενίσαι περὶ πολιτικῶν πραγμάτων, acute videre, 24, 5, 8.

[p]Ἀτέραμνος, durus, ferus, præfractus; τὸ τῆς ψυχῆς ἀτέραμνον, 4, 21, 4.

[q]Ατερος *dant plures codd. mssti pro vulgato* ἕτερος, 6, 6, 6. *atque id teneri debuerat.*

[r]Ἄτολμος, imbellis, ignavus, 10, 24, 1.

[s]Ἀτόλμως χρώμενος τοῖς καιροῖς, 3, 103, 3. 4, 60, 1.

Ἀτοπία, insolentia, importunitas, perversitas. 8, 11, 5. absurditas, 12, 22, 5. 40, 6, 7. ἀτοπία ὑποκουρουμένη, alienatio in animo gliscens, 3, 11, 3. — „occulta suspicio & inde nata diffidentia, malevolentia, *quæ alias Polybio* κακεξία. *Nam* ἀτοπία *late patet, & omnem* vitiositatem & perversitatem *rerum, animorum &c. significat.*“ *Ern.*

Ἄτοπος. ἄτοπον, absurdum, incongruum, 10, 24, 3. 25, 5, 5. ἄτοπόν τι συνεκύρησε αὐτοῖς, res parum opportuna, aliena, 4, 51, 7. οὐδὲν ἄτοπον οὐδὲ δυσχερὲς ἔχων ἐν τῇ διανοίᾳ, nihil adversi, importuni, mali, cogitans, 8, 29, 6. οὐδὲν ὤετο ποιεῖν ἄτοπον, nil quod non rectum & suo loco esset, 5, 11, 1. 18, 37, 9.

Ἀτραπὸς, ἡ, callis, 8, 20, 7.

Ἀτρεκὴς ἐπιστήμη καὶ γνώμη, 1, 4, 9.

Ἀτρεκῶς λέγειν, certo adfirmare, 3, 38, 1.

Ἀτρεμὴς, non tremulus, 6, 25, 9.

Ἄτρωτος ναῦς, navis non vulnerata, 1, 46, 10.

Ἄττα δή ποτ' οὖν, nescio quid, quidquid sit, 13, 4, 3. *n.* 15, 27, 10. *n.* 30, 9, 4.

Ατυχεῖν. ἠτύχησαν ἀτυχίαν ὁμολογουμένην, 40, 3, 10. οἱ ἠτυχηκότες, miseri, *qui cruciati perierunt*, 1, 81, 1. 1, 82, 10. *qui in prælio cecidere*, 4, 13, 3. *qui captivi abducti sunt*, 9, 39, 3.

Ἀτύχημα, calamitas, clades, 1, 37, 6. 5, 74, 3. calamitas ex propria culpa contracta, *& idem fere quod* ἁμαρτία, 1, 21, 9. 6, 8, 6. *n.* scelus & flagitium *interpretantur* 5, 67, 4. *n. quo &* 6, 8, 6. *retulit Reiskius.* — „*Sed in his locis non ita perspicuum est, in quibus & de* calamitatibus, damnis *&c. capi poterit. An origo hujus consuetudinis fluxit ex Herodoto, qui* συμφορῇ ἐχόμενον *vocat eum qui interfecerat fratrem, sed inconsulto?*“ *Ern.* Flagitium *manifeste significat* 12, 4, 2. *quemadmodum &* ἀτυχία, 12, 13, 5.

Ἀτυχία, *de* facinore improbo, 12, 13, 5. 17, 15, 6. *&* ἀτυχίαι *pariter de* improbe factis, 12, 13, 5. *Similiter* ἀτυχία 4, 21, 7. *est quidem* calamitas, miser status *civitatis Cynœthensium, sed nimirum qui in eo maxime cernitur*, quod gravissimis flagitiis contaminati sint cives. *Conf.* ἀτύχημα.

τὰς ἀτυχίας τῶν ἐπινοηθέντων, *quod dabant libri omnes* 9, 12, 10. *perspecte in* τὰς ἀποτυχίας *mutavit Casaub.*

Αὐγὴ, ἡ. ὑπ' αὐγὰς τεθεᾶσθαί τι, e propinquo, in clara luce aliquid vidisse, 5, 35, 10. 10, 3, 1. — *Vide Hemsterh. & Ruhnken. ad Tim. Gloss. p.* 188. *sq.*“ *Ern.*

Αὐθάδεια, ἡ, morositas, pervicacia, arrogantia, insolentia, 16, 22, 1. 38, 1, 6.

Αὐθάδης. τὸ αὐθάδες τῆς φύσεως,

σεως, feritas naturæ, 4, 21, 3. αὐθαδέστατοι οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τὰς ἐλαττώσεις, maxime pervicaces & indomiti, 27, 8, 8.

Αὐθαίρετος καταφθορά τινος, pernicies quam quis sibi ipse conscivit, 2, 21, 6.

Αὐθέντης τῆς πράξεως, 23, 14, 2.

Αὐθημερόν, una eademque die, 34, 10, 16. *Fr. gr.* 34.

Αὖθις recte *Casaub. ex recentissimis codicibus adscivit* 1, 86, 1. *pro* ἀρθεὶς, *quod dabant veteres.* αὖθις *&* αὐτοῖς *permutata a librariis* 6, 49, 3. *n. Sic fuit cum suspicarer, pro* περιπεσόντες αὐτοῖς 1, 58, 8. περιπεσόντες αὖθις *legendum, intelligendo* αὐτοῖς *vel* ἀλλήλοις *ex proxime sequentibus.*

Αὐθύπατος an *legendum pro* ἀνθύπατος? 21, 8, 11. *n.*

Αὐλαία, ἡ, aulæum. ἀκούων ταῦτα πάντα διὰ τῆς αὐλαίας, per aulæum omnia audivit, *Fr. gr.* 29. *Sic,* λαβὼν ἐκ τῆς παραπεπετασμένης αὐλαίας καλώδιον, ἑαυτὸν ἀπεκρέμασε, 33, 3, 2. *ubi quum ex codice Peirescіano Valesius edidisset,* καλωδίῳ τῶν ἐκ τῆς αὐλαίας περιπετασμάτων ἑαυτὸν ἀπεκρέμασε, *Ernestus in Lexico Polyb. hæc posuit:* " τὰ ἐκ τῆς αὐλαίας περιπετάσματα. *Valesius:* velum quod aulæ prætendebatur, *id est, januæ quæ ad aulam ferret; sed id non est* αὐλαία, *verum* aulæum. *Locus vitiosus videtur, quì & paulo aliter est apud Suidam in* αὐλαία." — *Nos Suidæ lectionem fumus secuti.*

Αὐλεῖν, tibia canere, 30, 13, 5.

Αὔλειος, ἡ, *scil.* θύρα. ταῖς αὐλείοις βιασάμενοι, per fores vestibuli, per fores atriensis irruperunt, 5, 76, 4.

Αὐλὴ, ἡ, aula regia; ἦκε πρὸς τὴν αὐλὴν, 5, 26, 9. οἱ περὶ τὴν αὐλὴν, aulici, 5, 36, 1. 5, 50, 14. 16, 22, 1. οἱ περὶ τὰς αὐλὰς διατρίβοντες, 4, 87, 4. οἱ ἱππεῖς οἱ περὶ τὴν αὐλὴν, equites de regis comitatu, 5, 65, 5.

Αὐλητὴς, tibicen, 30, 12, 2 *sqq.* διονυσιακοῖς αὐληταῖς (*sic corrigendum pro* αὐλήταις) 4, 20, 9. *n.*

Αὐλητικὴ, ἡ, ars tibia canendi, 9, 20, 7.

Αὐλητρὶς, ἡ, tibicina, 14, 11, 4.

Αὐλίζεσθαι, de exercitu castra metante & in castris considente *usurpari ait Ernestus* 2, 25, 4. *Poterat addere* 5, 86, 1. 10, 49, 13. *quibus locis* commorari, manere, tendere, *interpretantur. Sed omnibus his locis rectius* pernoctare, noctem agere, *exponetur,* quemadmodum fecimus 10, 15, 9. *&* 18, 10, 5. *& intelligendum plerumque,* noctem sub dio agere, *bivouaquer; sæpe etiam* in armis, *quod diserte adjicitur* 8, 34, 2. ἐπὶ τῶν ὅπλων ηὐλίσθησαν.

Αὐλικός. οἱ αὐλικοὶ, 16, 22, 8. 23, 13, 5. αὐλικὸς ἄνθρωπος 24, 5, 4. *est idem fere atque*

atque πολιτικὸς ibid. vs. 7. αὐλικὴ ἀγχίνοια καὶ κακοπραγμοσύνη, 15, 34, 4.

Αὐλίσκος, canaliculus, 10, 44, 7. σιδηροῦς, 22, 11, 15. διόπτρα δύο αὐλίσκους ἔχουσα, duo tubos, 10, 46, 1.

Αὐλὸς καὶ ῥυθμὸς, *in bello*, 4, 20, 6. ἐμβατήρια μετ' αὐλοῦ καὶ τάξεως, 4, 20, 12. *Pro* αὐλοῖς, *quod* 4, 20, 9. *vulgo legebatur*, αὐτοῖς *corrigendum visum erat Ernestio; sed* αὐληταῖς *restituere jusserunt probati codices cum Athenæo.*

Αὐλὼν, vallis plana, convallis, locus montibus circa septus, *ut ait Livius* 28, 33. *qui locus Livii respondet Polyb.* 11, 32, 1 *sq.* αὐλὼν ἐπίπεδος, 3, 83, 1 *sqq.* 7, 6, 2 *&* 4. *Adde* 3, 47, 3. αὐλὼν Μαρσύας, Marsyas campus, 5, 45, 8. 5, 46, 2.

Αὔξειν, τὸν πόλεμον, majori adparatu & vi gerere bellum, quam adhuc fecimus, 3, 97, 1. αὔξεται τὸ ῥεῦμα, augetur flumen, 9, 43, 3. αὐξηθεὶς ποταμὸς, 10, 48, 4. αὔξειν τὸ βάθος τῶν τάξεων, *in acie*, 11, 1, 3. ἠῦξον αὐτὸν, honore & potestate eum auxerunt, 3, 103, 3. ἐξ ὑπερβολῆς αὔξειν τι, verbis amplificare, exaggerare, 8, 17, 8.

Αὔξησις, ἡ, incrementum; τῶν Ἀχαιῶν, 17, 13, 9. *Romanæ reipublicæ*, 6, 4, 13. τῶν δένδρων, 17, 6, 4. ὁ μετ' αὐξήσεως λόγος *vel* ἀπολογισμὸς, rhetorica amplificatio, *convenit stylo panegyrico, non historico*, 10, 24, 8. 10, 27, 8. 15, 36, 1. 38, 1, 1. *conf. Quinctilian. VIII.* 4.

Αὔριον. εἰς τὴν αὔριον, 1, 60, 5.

Αὐστηρία, ἡ, τῶν ἠθῶν, 4, 21, 1.

Αὐστηρός. αὐστηρόν τι ἔχει ἡ τοῦ Πολυβίου πραγματεία, 9, 1, 2. αὐστηρότατοι τοῖς βίοις, 4, 20, 7.

Αὐτανδρὶ, 3, 81, 11.

Αὔτανδρος. αὐτάνδρους ναῦς ἀποβαλεῖν *vel* λαβεῖν, naves cum nautis, cum viris, 1, 23, 7. 1, 25, 3 *sq.* 1, 28, 12. 1, 36, 11. 1, 61, 6. 16, 5, 1. αὔτανδρον πλοῖον, 5, 94, 8.

Αὐτάρκης, sua sorte contentus, paucis contentus, 6, 48, 7, πρὸς πᾶσαν περίστασιν αὐτάρκης, sibi sufficiens adversus omnes casus, qui adversus omnes fortunæ casus in se ipse satis præsidii invenit, 3, 31, 2. χώρα αὐτάρκης ταῖς πρὸς τὸν πόλεμον παρασκευαῖς, per se abundans omni genere adparatus, 5, 55, 8.

Αὐτεπάγγελτος. αὐτεπαγγέλτους πολέμους Φέροντες πολλοῖς, *sic scribit cod. Flor. & ex eo codices recentissimi Parisini*, 4, 16, 4. *Hinc in Casauboni Indicem græcum manuscriptum relatum est illud vocabulum, ad quod citatur Xiphilin. Aug.* 72.

Αὐτίκα μάλα, subito, repente, 1, 4, 8. mox moxque, jam nunc, 14, 6, 13. 15, 27, 5.

(Αὐτοεξία, *vox a Valesio ex ingenio conficta, pro qua*

qua εὐταξία reſtituimus 32, 11, 8.)

Αὐτόθεν, ſtatim, illico, e veſtigio, 2, 13, 5. *& ſæpe alias.* *αὐτόθεν ἐκ τοῦ προβεβηκότος, vertitur* ſtatim e re nata, 7, 11, 2. *ſed vide ne ſit* ſtatim inter diſcedendum. *αὐτόθεν ἐξ ἕδρας*, e veſtigio de ſede ſurgens, 18, 20, 12. *αὐτόθεν ἀσκέπτως*, 5, 98, 2. *αὐτόθεν πᾶσι προφανὲς*, omnibus ſtatim per ſe perſpicuum, 4, 39, 7. *Sic αὐτόθεν ἔχει πίστιν*, 12, 21, 9. *conf. ἀδύνατος. αὐτόθεν εὐθέως*, per ſe ſtatim, eo ipſo ſtatim, 11, 9, 6. 14, 5, 5. ſtatim ex eo ipſo tempore, 32, 10, 10. *χρυσὸς αὐτόθεν καθαρὸς*, aurum ſtatim purum *ut e terra extrahitur*, nativum, 34, 10, 12.

Αὐτοκράτωρ, ſui juris, domino non parens. *αὐτοκράτορες Ἴβηρες* 3, 17, 5. *ſunt* liberi Hiſpani, Pœnorum imperio non ſubjecti. *αὐτοκράτωρ dicitur rex* cum tutelæ eſt exemtus, & per ſe regnat, 18, 38, 3. *αὐτοκράτορα ἐξουσίαν vel δύναμιν ἔχειν*, abſolutam poteſtatem habere, 6, 12, 5. 6, 14, 2. *De vallo loquens* 18, 1, 14. *quemque ſtipitem ait αὐτοκράτορα τὴν ἐκ τῆς γῆς δύναμιν ἔχειν*, propriam per ſe e terra firmitatem habere, *ſcil.* non pendere ab alio. *αὐτοκράτορα στρατηγὸν dicit* dictatorem *apud Romanos*, 3, 86, 7. 3, 87, 8 *ſq.* 3, 103, 4. *αὐτοκράτορες πρεσβευταὶ ſunt* legati infiniti arbitrii, 25, 5, 9. 36, 1, 7. *ſic & στρατηγὸς αὐτοκράτωρ ab Antiocho adverſus Molonem miſſus*, 5, 45, 6. 5, 46, 6.

Αὐτόματος κοχλίας, limax interni mechaniſmi ope gradiens, 12, 13, 11.

τὸ αὐτόματον, vel ταὐτόματον, caſus fortuitus, fortuna, 3, 97, 5. (*i. q. τύχη*, 3, 99, 9.) 4, 3, 4. 25, 29, 5. *ταὐτομάτῳ, ἐκ ταὐτομάτου*, fortuito caſu, 10, 2, 5. 9, 9, 3.

Αὐτομάτως, caſu quodam, fortuito, forte fortuna, 1, 58, 8. 1, 63, 9. ſua ſponte, non ad hoc vocati, 9, 6, 7.

Αὐτομολεῖν πρὸς τοὺς πολεμίους, 1, 19, 7. 1, 77, 5, 9, 5, 1. *ἠυτομοληκὼς παρὰ τῶν Ῥωμαίων*, 1, 69, 4. *ἀπὸ τῶν πολεμίων*, 1, 75, 2.

Αὐτονομεῖσθαι. *αὐτονομούμενοι*, ſuis legibus utentes, 22, 5, 4 *&* 10. 26, 6, 13.

Αὐτονομία καὶ ἐλευθερία, 22, 2, 9. 22, 5, 7. 26, 8, 3.

Αὐτόνομοι πόλεις καὶ ἐλεύθεραι, 4, 27, 5. 18, 30, 1 *&* 6.

Αὐτοπάθεια, proprius ſenſus, propria experientia, *ἡ ἐκ τῆς πλάνης καὶ θέας*, 12, 28, 6. *ἐξ αὐτοπαθείας διατίθεσθαι τοὺς λόγους*, 3, 108, 2.

Αὐτοπαθῶς, ex animi ſententia, ita ut ipſe ſentias quæ dicis, — „cum ſenſu *ait Cicero.*“ *Ern.* 3, 12, 1. 8, 19, 7. 15, 17, 1.

Αὐτόπτης. *αὐτόπτην γίγνεσθαι*, propriis oculis videre, 1, 4, 7. 1, 46, 4. 4, 38, 12.

Αὐτός. 1) *pro* ſolus, unus, ipſe

per se, *sæpissime*; 1, 3, 9. *n.* ῥητέον αὐτὴν τὴν διαβάσεως αἰτίαν ψιλῶς, sola causa trajectionis illius nude exponenda est, *scil. in sequenti narratione etiam causarum causæ exponentur*, 1, 5, 3. *n.* τούτους αὐτοὺς συνέβαινε διαφθείρεσθαι, hi soli peribant, 1, 57, 8. τούτῳ δ' αὐτῷ διαφέρουσι, hoc uno differunt, 1, 42, 2. 2, 30, 7. 2, 34, 8. 2, 56, 10. 3, 23, 6. 3, 32, 8. 5, 102, 2. *&c. Quare verba illa* αὐτὴν τὴν ἵππον ἐξαπέστειλε 3, 72, 1. *non debuit Ernestus cum Gronovio* totum equitatum *interpretari, sed* equitatum solum, nonnisi equitatum. *Rectius vero mox idem ait*, τούτους αὐτοὺς, 1, 57, 8. *esse* hos ipsos, *i. e.* hos modo; *&* 1, 59, 1. δι' αὐτῶν τῶν πεζικῶν δυνάμεων, per ipsas pedestres copias, *i. e.* per pedestres modo *aut* solas copias; *&* *ejusdem usus hujus vocis exempla ex aliis auctoribus collecta laudat ab Hemsterh. ad Lucian. T. I. p.* 230. *&* *Hutchins. ad Xenoph. Cyrop. p.* 611. *In eam sententiam nos cum Reiskio* αὐτοὺς ἐφῆκε τοὺς μισθοφόρους correximus 5, 23, 1. pro vulgato αὐτοῖς.

2) αὐτοὶ (*& interdum* αὐτοὶ) *pro* ἄλληλοι, *non minus frequenter:* ἐπεὶ σύνεγγυς αὐτῶν ἦσαν, 1, 51, 1, *id est* ἀλλήλων, *quod & ipsum ibidem mox adjicitur*, συνέβαλλον ἀλλήλαις. πρὸς αὐτὰς δεδεμέναι, inter se colligatæ, 3, 46, 4. μαχόμενα γράφειν αὐτοῖς, pugnantia secum, inter se, 3, 47, 6. *Adde* 3, 65, 4. 4, 33, 11 *sq.* 5, 84, 2. 10, 12, 9. 11, 33, 4. *&c. Sic* διακινδυνεύειν πρὸς αὐτοὺς, 17, 3, 7. *ex codicum scriptura; quibus invitis citra necessitatem* πρὸς αὐτοὺς *edidit Casaubonus, quamquam id per se quidem non male; sic enim omnes*, πολλοὶ μὲν ὑφ' αὑτῶν συνεπατήθησαν 14, 4, 10. *rursusque* 15, 13, 8. *& sic pro* ὑπ' αὐτῶν 5, 47, 2. ὑφ' αὑτῶν *dabat codex Flor. Vicissim cum in* διέλυε τοὺς Μεγαλοπ. πρὸς αὐτοὺς *consensissent codices omnes* 5, 93, 1. *temere* πρὸς αὐτοὺς *editum erat; quod Casaubonus* domum dimitt *interpretatus est, nos* reconciliavit inter se. (*De* πρὸς αὐτοὺς, domum *significante, vide mox num.* 3.) *Interdum repetitur pronomen*, ut αὐτοὶ ἐν αὐτοῖς, 1, 9, 1. αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν, 5, 47, 2.

3) αὐτοῦ, αὐτῷ, *& alii casus pronominis demonstrativi* αὐτὸς, *frequenter pro reciprocis* ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ *&c. ponuntur; cujus usus exempla proxime ante vidimus, alia invenies quavis fere pagina; & in his quidem rursus variant subinde codices, alii lenem spiritum, alii asperum præferentes. velut* 2, 7, 2 *sq. n.* 3, 14, 10. *n.* 3, 15, 3 *sq. n.* 3, 18, 6. *n. sed passim*

passim etiam, ubi in lenem spiritum, adeoque in demonstrativi, quod vulgo habetur, pronominis formam consenserunt scripta exemplaria, asperum sua auctoritate posuerunt editores, de quo monui ad 1, 18, 3. *ad* 1, 21, 7. *ad* 1, 49, 8. *& passim alias. Ad eumdem usum hujus pronominis pertinent exempla hujusmodi: παρ' αὑτῷ*, domi suæ, *chez soi, chez lui,* 31, 21, 5. *παρ' αὐτούς*, domum, in patriam, 9, 10, 11. (*conf.* 5, 93, 1. *n.*) *μένειν παρ' αὑτόν*, apud se manere, *i. e.* mentis compotem manere, 11, 14, 3. *pro quo est ἐν ἑαυτῷ διαμένειν* 10, 40, 6. *δι' αὐτοῦ, ipsum* per se *facere aliquid, non per alium,* 10, 22, 1. *pro quo est δι' αὐτοῦ & δι' ἑαυτοῦ,* 7, 8, 1 *sq. Sed δι' αὐτοῦ, quod est* 5, 3, 2. *ex δι' Ἀττάλου corruptum videtur.*

4) *Cum usu hoc, de quo modo monuimus, conjunctus est ille, quod pronomen αὐτὸς cum suis casibus notione reciproca non solum in tertia persona, sed etiam in prima & secunda nonnumquam accipiatur. Sic αὐτὸς ex lectione olim e cod. Bav. vulgata* 3, 48, 12. *pro ἐγὼ αὐτὸς, pro quo tamen nos ex aliorum codicum præscripto αὐτοὺς* edidimus, *i. e. ἡμᾶς αὐτούς. Sic πρὸς αὐτὸν, pro πρὸς ἐμὲ αὐτὸν*, 11, 29, 8. *περὶ αὐτοῦ, pro περὶ ἐμαυτοῦ*, 16, 20, 8. *n. βοηθῶν τοῖς αὐτοῦ συμμάχοις, pro ἐμαυτοῦ vel ἐμοῖς*, 17, 5, 4. *κατά γε τὴν αὐτοῦ γνώμην, pro ἐμαυτοῦ vel ἐμὴν*, 30, 10, 11. *n. Et in plurali pro singulari, ἡ αὐτῶν πραγματεία*, 1, 3, 5 *n.* 3, 1, 3. 4, 1, 9. *pro ἐμαυτοῦ, vel ἐμὴ aut ἡμετέρα, quod est* 1, 4, 1. *Pariter in secunda persona, οὐδ' ἐν αὐτοῖς εἴχετε τὰς ἐλπίδας, pro ἐν ὑμῖν αὐτοῖς*, 11, 29, 5.

5) *ὁ αὐτὸς cum suis; construitur cum dativo, ut κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ταῖς προειρημέναις πράξεσι*, 3, 95, 2. 4, 1, 3. *Adde* 1, 13, 5. *& Adnot. ad* 1, 13, 4. *In neutro. ταὐτόν; συναθροίζειν ἐπὶ ταὐτόν*, 2, 32, 6. *τὸ τέλος ἱστορίας καὶ τραγῳδίας οὐ ταὐτόν*, 2, 56, 11. *Et ταὐτὸ, ut ταὐτὸ συμφέρον*, 2, 37, 9. 17, 14, 10. *Sic κατὰ ταὐτὸ correxi* 32, 9, 7. *pro κατ' αὐτό. In plur. ἐπὶ τῶν αὐτῶν διέμενον*, in eodem rerum statu manebant, 1, 18, 6.

6) *Prorsus abundare videtur αὐτοὺς in illo, περιθεῖν σφᾶς αὐτοὺς ἀναστάτους γενομένους*, 2, 9, 8. *n.*

7) *ἐξ αὐτῆς, scil. ὥρας; vide ἐξαυτῆς.*

8) *Passim in hac voce erraverunt librarii. κατέγραφον αὐτοὺς erat* 1, 49, 2. *pro ναύτας. ἡ Καρχηδὼν αὕτη dederant omnes* 1, 73, 4. *pro αὐτή*, Carthago ipsa. *Sic* 5, 44, 11. *n. &* 16, 29, 13. *n. Alios errores supervus jam notavimus.*

Αὐτοτελὴς, ex se perfectus, non pendens ex alio, per se sufficiens, 3, 4, 4. 3, 9, 5. 6, 18, 7. πρὸς τὶ, 3, 36, 2. *Fr. hist.* 56. αὐτοτελὴς νίκη τῶν ἡγουμένων, solis ducibus debita, 5, 12, 4. *Conf.* ἀρτιτελὴς.

Αὐτοτελῶς, suo arbitrio, plena & absoluta auctoritate, 3, 29, 3.

Αὐτοῦ *adverb.* ibi, eodem ipso loco, in vestigio, 3, 65, 2. 3, 79, 10. 3, 80, 1. 4, 35, 2. 5, 76, 4. *&c.* *Sed sæpe corrupta hæc vox a librariis; vide* 2, 25, 6. *n.* 3, 116, 11. *n.* 4, 81, 5. *n.* 11, 15, 4. *n.*

Αὐτουργία, ἡ, cum quis opus ipse facit, *non per servos facienda curat*, industria, assiduitas in opere faciendo, 4, 21, 1. propria experientia & usus rerum, 9, 14, 4.

Αὐτουργὸς τῆς ταλαιπωρίας, qui graves labores ipse suscipit, 3, 17, 8.

Αὐτοφυῶς, a natura, 9, 27, 4. *n. ubi alii* αὐτοφυοῦς *dant, scil.* πέτρας. *Opponitur* τῷ χειροποιήτῳ.

Αὐτόχειρ. αὐτόχειρα τινὸς γενέσθαι, sua manu interficere aliquem, 2, 58, 8. 16, 1, 1. 32, 4, 5. 32, 6, 4.

Αὐχὴν, (*i. q.* ἰσθμὸς) *v. c.* ὁ συνάπτων τὴν Καρχηδόνα πρὸς τὴν Λιβύην, 1, 75, 4. *coll. c.* 73, 5. ad Sinopen urbem, 4, 56, 5.

Ἀφαιρεῖν, adimere, tollere, *cum accus.* νεὼς ἐὰν ἀφέλῃ τις τὸν κυβερνήτην, 3, 81, 11. *Cum gen. intelligendo* τὶ, *vel* μέρος τι, *demere, detrahere de re, minuere summam;* χρημάτων ἀφελεῖν, 21, 3, 4. ἀφῄρουν ἀμφοτέρων ἀεὶ τῶν προειρημένων, *scil.* τῆς δόξας καὶ δυνάμεως, 20, 4, 2 *sq.* *In med. cum accus.* ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἐπιβολὴν, τὰς ἐπινοίας τινος, conatus, consilia alicujus irrita reddere, 10, 12, 4. 30, 5, 10. *Cum gen. pers. & accus. rei;* eripere, adimere alicui aliquid, 3, 75, 1. 3, 81, 6. 5, 100, 7. *Sic* ἀφαιρουμένους τάνδρὸς τὰ κατὰ λόγον γεγονότα κατορθώματα, τῇ τύχῃ προσάπτειν, *scil.* αὐτὰ, 32, 16, 3. *Sic in pass.* ζώου τῶν ὄψεων ἀφαιρεθεισῶν, oculos si eripias animanti, 1, 14, 6.

Ἀφάλλεσθαι, absilire. ἡ καταφορὰ τοῦ ῥεύματος ἀφάλλεται τῆς πέτρας πλεῖον ἢ στάδιον, 10, 48, 5.

Ἀφανίζειν, perdere, 1, 81, 6. τὰς τιμὰς τινὸς, tollere honores alicui decretos, 40, 8, 3. e medio tollere, interficere, exstinguere, 4, 33, 6. 13, 6, 10. ἀρὰν ἀφανίσας τοὺς ἐχθροὺς, 1, 82, 2. *Pass.* ἠφανίσθαι, periisse, interiisse, 34, 14, 6.

Ἀφανισμὸς, interitus, *Fr. hist.* 23. ἐπ' ἀφανισμῷ, delendi consilio & exstinguendi, 5, 11, 5.

Ἀφασία. εἰς τοιαύτην ἀφασίαν ἦλθε διὰ τὸ παράδοξον, obmutuit, hæsit vox faucibus, 8, 22, 9.

Ἄφατος. ἄφατον καὶ παράλογον

γον τὸ συμβαῖνον, difficile dictu, 15, 28, 1.

Ἀφέλεια ἡ περὶ τὴν δίαιταν, simplicitas victus, 6, 48, 4.

Ἀφελὴς, simplex & facilis homo, 26, 10, 8. ἀφελεῖς καὶ φιλάνθρωποι ἐντεύξεις, 18, 33, 4.

Ἀφελῶς ἔχων, simplici habitu, 39, 1, 4.

Ἄφεσις, dimissio, liberatio captivi, 1, 79, 12. 22, 9, 17. emissio teli, 27, 9, 6.

Ἀφετέον. οὐδὲν ἀφετέον ἀργὸν, nihil prætermittendum, relinquendum, 4, 40, 1. *conf.* ἀφιέναι.

Ἀφέτης, ὁ, minister tormenti bellici, tractandarum balistarum peritus, 4, 56, 3.

Ἀφεψεῖν. τοῦ ὑγιόου μόνον ἀφεψηθέντος, octava tantum parte decocta, *reliquum purum aurum est*, 34, 10, 12.

Ἀφησυχάζειν *dant plures vett. codd.* 2, 64, 4. *pro vulgato* ἐφησυχάζειν, quietum se tenere.

Ἀφθονία, ἡ, abundantia, 2, 15, 1.

Ἄφθονος; ἄφθονοι χορηγίαι, 3, 90, 2. (*coll.* 3, 89, 9. *n.*) 3, 97, 3. 9, 41, 10. *Corrupte* χωρὶς ὀργῆς ἀφθόνου *dabant codd. omnes* 6, 9. 11. *pro* ἢ φθόνου, *vel* καὶ φθόνου.

Ἀφθόνως χρῆσθαι τοῖς βέλεσι, telis non parcere, 1, 40, 7.

Ἀφιέναι, 1) liberare, dimittere captivum, 33, 1, 6. *conf. mox num.* 4. *Et in med.* ἀφίεσθαι, dimittendum censere, dimitti jubere. *ibid.*

2) emittere; *veluti* ignem imittere & jaculari in machinas hostium; ἀφιέντες τὸ πῦρ, 1, 48, 8. emittere milites *ad populandum & similia; qua in notione sæpe fluctuant libri inter* ἀφιέναι *&* ἐφιέναι, 5, 3, 5. *n.* 5, 8, 4. *n.* 5, 95, 8. *n. &c. tum*, objicere aliquem alicui, permittere aliquem alicui, *ut* τοῖς στρατιώταις ἠφίει τὰ πλήθη, 34, 14, 7. δύο πόλεις ἀφῆκε τοῖς στρατιώταις διαρπάζειν, duas urbes militibus diripiendas concessit 14, 6, 5. *n. quo loco tamen quod damnavi scripturam probati codicis,* ἐφῆκε *præferentis, intelligo minus recte me feciſſe, nam proprium in ea re verbum est* ἐφιέναι, *vide* 5, 111, 6. 10, 39, 9. *Verum tamen rursus* permittendi *notione occurrit hoc verbum in ista phrasi, si modo recte eam cepimus,* τῷ ἔμπροσθεν ἀφιᾶσι (*intell.* τὴν ναῦν) κατὰ ῥοῦν, porro cursui descendentis aquæ se permittunt, 4, 44, 4.

3) omittere, prætermittere, *cum genit.* ἀφεὶς τοῦ ἅπαντα τοῖς πολεμίοις, 17, 3, 3. *Maxime in verbo medio;* ἀφέμενοι τούτων, 1, 13, 1. 2, 37, 3. τῶν προκειμένων, 2, 67, 6. 3, 61, 9. τοῦ χρῆσθαι ταῖς ὠκαιρίαις, 2, 68, 5 *&c.*

4) remittere, condonare; ταύταις ἀφεῖσθαι τὸν φόρον, his remissum esse tributum, has civitates esse immunes, 22, 7, 8. *Active vero,* ἀφορολόγητον

ηγητον ἀφιέναι τινὰ, immunem dimittere, 18, 29, 5. 22, 27, 4.

Ἀφιλονείκως, sine pertinaci contentione, 22, 3, 1.

Ἀφιλόσοφος, philosophiæ expers, 12, 25, 6.

Ἀφιλότιμος, ab ambitione alienus, vanitatis expers, splendorem vitæ negligens, 6, 48, 8.

Ἀφιλοτίμως ἀληθεύειν, absque ambitione, sine partium studio, nullius gratiam captando, 12, 23, 8.

Ἀφικπάσατο εἰς τὴν πόλιν, 29, 6, 16.

Ἀφιστάναι. *In aor.* 1. ἀποστῆσαί τινα τινὸς, auctorem fuisse alicui deficiendi ab altero, 1, 88, 9. ἀποστῆσαι αὐτὸν τῆς ὁρμῆς, retrahere eum ab impetu, 5, 5, 2. 5, 76, 7. *In aor.* 2. ἀπέστησαν τῆς Σαρδόνος, cesserunt Sardinia, 1, 88, 12. τῆς ἐπιβολῆς ἀπέστη, destitit, abstitit, 5, 46, 4. 5, 48, 15. 5, 52, 11. τῆς ἐλπίδος, 8, 15, 13. οὐκ ἄν τις ἀποσταίη τῆς τελευταίας ἐλπίδος, 2, 35, 8. ἀποστὰς πάντων τῶν καλῶν, qui a studio omnium rerum honestarum defecit. 14, 12, 3. τῶν ἐθισμῶν ἀπέστησαν, instituta deseruerunt, 2, 39, 7. *Pro* ἀπέστη, 36, 6, 1. *legendum videtur* ἐπέστη, substitit. *Imprat.* μακρὰν ἀφεστῶτες, procul remoti, 4, 35, 7. *oppos.* παρόντες.

Ἀφίστασθαι ἀπό τινος, deficere ab aliquo, 1, 16, 3. 1, 20, 6. *Etc.* οὐκ ἀφίσταντο τοῦ ποιεῖν τοῦτο, non cessarunt, non intermiserunt, 1, 87, 2.

Ἀφιστάνειν. *Perperam* ἀφιστάνουσι *editum erat pro* ἐφιστ. 11, 25, 4. *n.*

Ἀφορᾶν. ἀφορῶντες τὰ πυρὰ, e longinquo conspicientes, 2, 26, 4.

Ἀφορία καρπῶν, fructuum sterilitas, 6, 5, 5.

Ἀφορίζειν τὴν βίβλον, librum terminare, finire, 2, 71, 10. 5, 105, 10. πῶς ἀφορίζετε τὴν Ἑλλάδα, quosnam fines ponitis Græciæ? 17, 5, 7. ἀφωρισμένου πλήθους ἐλαττοῦν ἀεὶ τοὺς ὑπεναντίους, certo quodam, definito numero, minuere quavis occasione hostes, 3, 90, 4. *n.*

Ἀφορμᾶν, proficisci, *sive navibus, ut* 1, 39, 1. *sive pedestri itinere, ut* 5, 27, 11. 15, 4, 4. 28, 8, 11. *Mirum quo pacto Ernestius* ἀφορμησάντων 5, 27, 11. *ubi haud dubie de pedestri itinere agitur, a verbo* ἀφορμεῖν *derivarit, quod interpretatur* solvere naves. ταχέως ἀφορμήσας πρὸς τούτους, 18, 8, 5. celeriter ad hos se contulit.

Ἀφορμή. 1) occasio; ἀφορμὴ καὶ πρόφασις εὔλογος, 2, 52, 3. 2, 59, 9. εὔλογοι ἀφορμαὶ, 1, 72, 1. οὐδεμίαν ἀφορμὴν εἶχον πρὸς διάλυσιν, nullam occasionem, nullam ansam, nullam aditum habebant, 1, 88, 2. πόλις πολλὰς ἀφορμὰς ἔχουσα εἰς παρασπόνδησιν, urbs in qua multæ occasiones sunt, quæ *milites præsidiarios*

diarios invitare ad perfidiam poterant, vel quæ favere poterant defectioni, 2, 7, 5. ἀφορμαῖς χρήσασθαι, 1, 5, 2. ἀφορμὰς διδόναι τινὶ πρός τι, 19, 33, 4. 14, 9, 9. ἀφορμὰς λαβεῖν ἐκ τινός, 3, 32, 7. 3, 7, 5. λαβόντες ἀφορμὴν ἐγκλήματος, *pro* ἐκ *vel* ἀπὸ τοῦ ἐγκλ. ab inclinatione hostium occasionem capientes, occasione illa utentes, 4, 58, 8. *Eadem notione* ὁρμὴ *dicitur* 5, 41, 5. βουλόμενος ἀεί τινος ὁρμῆς ἐπιλαβέσθαι καὶ προφάσεως, *nisi plane ibi* ἀφορμῆς *pro* ὁρμῆς *legendum.*

2) præsidia, commoditates, quibus quis instructus est ad aliquid suscipiendum, opportunitates rei gerendæ, & omnino quidquid sit ἀφ' οὗ ὁρμᾷ τις πρός τι. *Sic* εὔλογοι ἀφορμαί, 1, 3, 10. probabiles opportunitates, *quibus usi Romani ad parandum orbis imperium accesserunt, fuerunt* copia consilii, virorum & commeatuum, *ibid. vs.* 9. *Sic recte* 1, 20, 12. ἀφορμαὶ *intelliguntur* adparatus. αἱ ἐκ τούτων τῶν τόπων ἀφορμαί, 2, 17, 2. *sunt* copiæ varii generis & opes, quas suppeditant & largiuntur illa loca. βασιλέα πλείοσιν ἀφορμαῖς ἐκ Φύσεως πεχορηγημένον πρὸς πραγμάτων κατάληψιν, οὐκ εὐμαρὲς εὑρεῖν, regem pluribus præsidiis, pluribus dotibus, a natura instructum ad parandum imperium, 4, 77, 2. ἀφορμαὶ πρὸς σωτηρίαν, salutis præsidia, 14, 9, 8.

3) ἀφορμή, 1, 41, 6. *videtur idem fere esse ac* ὁρμητήριον, arx belli. *vide Adn.*

Ἀφορολόγητος, immunis a tributo, 4, 25, 7. 4, 84, 5. 15, 24, 2. 18, 29, 5 & 15. ἀφορολόγητον ἀφιέναι τινά, 22, 27, 4.

Ἄφρακτα πλοῖα, naves apertæ; *comites dantur triremibus, & aliis majoribus navibus tectis*, 4, 53, 1. *coll. c.* 52, 2. 16, 2, 9.

Ἄφρήτωρ, 12, 26, 4. *ex Homero.*

Ἀφροδίσια. αἱ τῶν ἀφροδισίων χρεῖαι, 6, 7, 7. ἡ πρὸς τὰ τῶν ἀφροδισίων ὁρμή, 3, 81, 6. *n.*

Ἀφροντιστεῖν τινος, non curare, negligere, 9, 13, 1. ταῦτ' ἀφροντιστεῖν *ex conjecti. scripsi* 28, 11, 10. *n. pro* ταῦτα Φροντίζειν *quod dabant libri.* οὐκ ἀφροντιστητέον οὐδενός, 9, 16, 5. *n. ubi* ἀφροντιστέον *corrupte dabant codices omnes.*

Ἀφροντίστως ἔχειν πρὸς τὸ μέλλον, 3, 79, 2.

Ἀφρούρητος πόλις, cui non est impositum præsidium, 4, 25, 7. 4, 84, 5. 15, 18, 2. 15, 24, 2 *sq.* 18, 29, 5 & 15.

Ἄφυὴς τόπος ταῖς δυνάμεσι, incommodus, alienus, 1, 30, 7. ἀφυέστερος καιρός, 4, 74, 8. *Fr. gr.* 25. ἀφυέστατος τόπος πρός, 4, 38, 1. ὅπερ ἀφυέστατον ὑπάρχει ξενικαῖς δυνάμεσι, maxime alienum,

num, noxium, 1, 66, 10. ἀφυέστατος τὴν οἰκονομίαν, ineptissimus ad, 16, 21, 4.

Ἀφυλακτεῖν, negligere custodias, incaute agere, 7, 15, 2. 11, 21, 1. ἀφυλακτεῖται τὸ τεῖχος, 7, 15, 6 & 9. τόπος ἀφυλακτούμενος, neglectus, non custoditus, 5, 73, 10.

Ἀφυλάκτως διακεῖσθαι, 4, 36, 4.

Ἀφυστερεῖν, κατὰ πλοῦν, non consequi præeuntes, morari, 1, 52, 8. *absol.* in tempore non adesse, sero venire, 22, 5, 2.

Ἀφυῶς διακείμενοι πρὸς τὸ ἀναλαμβ. τὴν Ρωμ. ἀπέχθειαν, male omnino comparati ad suscipiendum bellum, 1, 88, 11.

Ἀχαϊκωτέρα ὑπόθεσις, ratio Achæis acceptior, 26, 2, 4.

Ἀχανὴς, silentio & stupore defixus, 7, 17, 5. 11, 30, 2. 15, 28, 3.

Ἀχαράκωτος, absque vallo, vallo non munitus, 10, 11, 2.

Ἀχαριότης, 18, 38, 2. *n.*

Ἀχαριστεῖσθαι παρά τινος, *sive* παρά τινι, *ut vulgo cum misstis legebatur*, ingratum experiri aliquem, 23, 11, 8. *n.*

Ἀχαριστία, 3, 16, 4. 4, 35, 6.

Ἀχθοφόρα, τὰ. τῶν ἀχθοφόρων *vulgo ex Bav. legebatur* 3, 51, 4. *n. pro* τῶν ὑποζυγίων.

Ἀχθοφορεῖν, *de servis*, 4, 32, 7.

Ἀχλὺς ὁμιχλώδης καταχεῖται, 34, 11, 15.

Ἀχορηγία, ἡ, commeatuum inopia, 5, 28, 4.

Ἀχορηγησία, inopia commeatuum & omnino rerum necessariarum ad rem gerendam, *ut pecuniæ &c.* 28, 8, 6.

Ἀχρειοῦν, inutilem reddere, corrumpere. ἠχρειωκὼς τοὺς ἵππους, 3, 64, 8. *Pass.* ἀχρειοῦται τὸ ὅλον, 1, 14, 6. ἠχρείωται, 1, 30, 9. ἀχρειωθῆναι, 1, 48, 9. 1, 54, 8. 2, 33, 5.

Ἄχρηστος. ἀχρήστους (*i. e.* ἀπράκτους) ἐποίει αὐτούς, perfecit ut illi nil efficere possent, 8, 7 6.

Ἄχυρον. τὰ ἄχυρα, palea, acus, folliculus tritici; φορμοὶ ἀχύρων σεσαγμένοι, 1, 19, 13.

Ἀψευστεῖν, non mentiri, non falli, verum dicere, 3, 111, 8. πρὸς τοὺς θεούς, 6, 59, 4.

Ἀψηλάφητος. οὐδὲν ἀψηλάφητον ἄχε, 8, 21, 5.

Ἀψηφοφόρητος, qui suffragium non tulit, 6, 14, 7.

Ἀψικορία, ἡ, fastidium, satietas, 14, 1, 4.

Ἀψιμαχεῖν, altercari, 17, 8, 4.

Ἀψιμαχία, contentio, rixa, 5, 49, 5.

Ἀψυχαγώγητος, non jucundus, 9, 1, 5.

Ἄψυχος, inanimis, vita carens, (*opp.* ἔμψυχος) 6, 47, 10. 10, 24, 4. οὐκ ἄψυχος, non timidus, 36, 6, 1. (*opp.* εὔψυχος.)

B.

Βάθην, presso gradu, lente; dimenso gradu, militari gradu; ἐπῄει τοῖς ὑπεναντίοις σεβαρῶς, ἐν τάξει καὶ βάθην ποιούμενος τὴν ἔφοδον, 3, 72, 13. 10, 30, 9. 15, 12, 7.

βάθην

βάθην καὶ πρᾳεῖαν ἐποιεῖτο τὴν πορείαν, 4, 65, 1. βάθην ποιεῖσθαι τὴν ἐπαγωγήν, presso gradu progredi adv. hostem, 11, 23, 3. *cui opponitur* ἐνεργῶ ποιεῖσθαι τὴν ἔφοδον, *ibid. vs.* 2. βάθην προάγειν, προϊέναι, ἐκπορεύεσθαι &c. 2, 27, 4. 3, 63, 5. 5, 80, 4. 8, 30. 4. 18, 2, 1. 39, 2, 6.

Βάθος ἐλευθέριον, altitudo mentis & ingenii, prudentia liberalis, liberale & altum ingenium, gravitas liberalis, 27, 10, 3. *n.* *In acie*, τὸ βάθος *opponitur* τῷ μήκει. τὸ βάθος τῶν ἐφεστώτων, 1, 34, 5. διπλασιάζειν τὸ βάθος, 18, 7, 8. *Conf.* βαθύς.

Βάθρον, τὸ, gradus. τὰ βάθρα καταγέμοντα ἀνθρώπων, gradus scalarum quibus in tecta conscenditur, 15, 30, 9.

Βαθύπλουτε εἰρήνα, 12, 26, 5. *ex Euripide.*

Βαθύς. τὸ βαθύτερον μέρος τῆς Εὐρώπης, ampliſſima, latiſſima pars Europæ *ipſis ſeptemtrionibus ſubjacet*, 3, 27, 8. *In acie, de* altitudine; τὴν σύμπασαν τάξιν βραχυτέραν μὲν ἢ πρόσθεν, βαθυτέραν δὲ ποιήσαντες, 1, 33, 10. *De* profundiore colore *exponunt* 12, 2, 2. *niſi ibi* Φύλλον μικρῷ βαθύτερον καὶ πλατύτερον *eſt* folium paulo longius & latius: *nam ſicut* βάθος *in acie, ubi* τῷ μήκει *opponitur, id eſt longitudini ſeu latitudini frontis*, profunditas ſeu altitudo *intelligi debet, ſic in aliis rebus, quatenus* τῷ πλάτει *i. e. latitudini opponitur*, longitudinem *ſignificaverit.*

De ingenio, βαθὺς τῇ ψυχῇ, gravis, prudens & conſideratus, 6, 24, 9. 21, 5, 5. *cui opponitur* θρασὺς & τολμηρός.

Βαθεῖα *eſt nomen viæ in urbe Tarento*, 8, 31, 1. *n.* 8, 35, 6.

Βαίνειν. *In præt.* βεβηκέναι *eſt* ſtare, inſiſtere. βεβηκυῖα κλίμαξ εἰς τὴν ναῦν, ſcala navi inſiſtens, 8, 6, 10. *conf. Adn. ad* 8, 6, 4. γωνία βεβηκυῖα ἐπί τε τοῦ πορθμοῦ καὶ τῶν στηλῶν, angulus cujus crura inſiſtunt freto Siculo & columnis Herculis, 34, 6, 3.

Βακτηρία, 10, 44, 3 & 7 *ſq.* ἀμπελίνη, 29, 11, 5.

Βαλανάγρα. αἱ βαλανάγραι, clauſtra portæ, 7, 16, 5. *n.* — clauſtrum, *f.* foramen cui inferitur peſſulus. *conf. Thucyd.* 2, 4. *Ern.*

Βαλανεῖον, balneum, 26, 10, 13. 30, 20, 3.

Βαλανίτης, ὁ, balneator, 30, 20, 4.

Βάλανος, ἡ, 1) quercus, 34, 8, 1. 2) glans, 34, 8, 2 *ſq.* 2, 15, 2.

Βάλλειν, τοῖς λίθοις, lapidibus inceſſere, lapidibus ferire, 1, 43, 6. 1, 69, 10 & 12 *ſq.* 1, 80, 9. 5, 15, 4. *Sic & nude* βάλλειν, 28, 4, 12 *ſq. nec aliter capiendum videtur* ἄγειν καὶ βάλλειν τοὺς αἰτίους 5, 25, 6. ταῦρον βάλλειν μεσαγκύλῳ, taurum ferire

re amentato jaculo, 23, 1, 9. βάλλειν (*sive* πῦρ *sive* τέλη) ἐπὶ τοὺς βοηθοῦντας, 1, 48, 8. *Sed* πῦρ βαλεῖν, *quod vulgo edebatur* 5, 100, 5, *in* πῦρ ἐμβαλεῖν *mutavi cum cod. Flor.* Φαιὰ βαλεῖν ἱμάτια, pallas vestes induere, 30, 4, 5. *nisi* λαβεῖν *legendum, quod pæne perjusum habeo.*

βάλλεσθαι χάρακα, jacere vallum, 3, 105, 10. 3, 110, 10.

Βάναυσος, fellularius, opifex, οἱ ἐν τῇς ἀγορᾶς βάνουσοι, 1, 40, 9. 10, 8, 5. πεφυκέναι ἐκ βαναύσων καὶ χειροτέχνων ἀνθρώπων, 13, 4, 4. τελώνης ἢ βάνουσος, 12, 13, 9. ἐργαστηριακοὶ καὶ βάναυσοι ἄνθρωποι, 38, 4, 5, αἱ βάναυσοι τέχναι, artes illiberales, 9, 20, 9.

Βαπτίζειν, τὰ πλοῖα *vel* σκάφη, mergere naves, 1, 51, 6. 8, 8, 4. 16, 6, 2. αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν βαπτιζόμενοι ἐν τοῖς τέλμασι, 5, 47, 2. ἕως τῶν μαστῶν, 3, 72, 4. 43, 3, 7.

Βάραθρον, vorago. βάραθρα καὶ λιμνάδεις τόποι, 3, 78, 8. τὰ Βάραθρα, *nomen propr.* Voragines prope Pelusium, 5, 80, 2.

Βαρβαρίζειν, non bene græce scribere, 40, 6, 7.

Βαρβαρικὸς καὶ ὠμός, 11, 6, 6. βαρβαρικοὶ φόβοι, terrores a barbaris incussi, tumultus irrumpentium barbarorum, 3, 3, 5.

Βάρβαρος. βάρβαροι, *de Romanis*, 5, 104, 1. 9, 37, 5. 9, 38, 5 & 7. ἡ βάρβαρος, *sc.* χώρα *vel* γῆ; πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Βαρβαρον πράξεις, 5, 33, 5, βάρβαρα ἤθη, 1, 65, 7.

Βαρέως ὑπέφερον 16, 22, 1. *ex conject. pro vulgato* βραχέως.

Βάρος, 1) onus, pondus; *hinc* τὰ βάρη, onera navium, (*i. q.* φόρτοι) 1, 61, 3. *Et* gravitas, gravis moles, *ut navium Romanarum*, 1, 51, 6. *tributorum*, 1, 67, 1. τῆς στρατείας *sive* στρατιᾶς, *majoris exercitus qui ob sui molem non expedite moveri potest*, 3, 86, 3. *Dein* grave & durum imperium, 5, 72, 10. gravitas *postulatorum*, 1, 31, 5.

2) vis & robur; τὸ βάρος τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων, 1, 16, 4. 5, 104, 2. τὸ βάρος τῆς συντάξεως, aciei pondus & robur, 2, 3, 5. τὸ βάρος τοῦ καθοπλισμοῦ καὶ τῆς συντάξεως, 2, 68, 9. οὐ δυνάμενοι τὸ βάρος οὐδὲ τὴν ἔφοδον ὑπομεῖναι τῶν ἐλεφάντων, 1, 74, 5.

3) opes, potentia, opulentia; 4, 32, 7. 30, 15, 1. *Fr. gr.* 30. — „*Vide Wesling. ad Diodor. lib. IV. p.* 264. Fortasse *& de* felicitate *capiendum apud Sophocl. Ajac.* 209. *nam Scholiastarum explicatio est nugatoria.*“ *Ern. Conf.* βαρύς.

Βαρύνεσθαι, pondere oneris premi, 8, 31, 6. *Et translate;* βαρυνόμενοι ὑπὸ τῆς τῶν Καρχηδονίων ἀγερωχίας, pressi

preſſi, 10, 35, 8. *τὰ μὲν ὑπὸ τῆς ἀῤῥωστίας, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βαρυνόμενος, Fr. gr.* 31. (*quod Fragmentum ad Philopœmenem eſt referendum, ut docuit Valeſius in Adn. ad* 24, 9. 3. *Abſolute*, βαρυνόμενος καὶ στένων, ægre ferens, 29, 11, 8. 3, 10, 3.

Βαρύς. 1) gravis. *τὰ βαρέα τῶν ὅπλων*, gravis armatura, 1, 76, 3. 3, 73, 6. *& ſæpe alias.* βαρὺς ὤν, cum gravis eſſet, *ſcil. præda*, præda onuſtus, 4, 75, 8. *οὐδὲν βαρύτερον τῶν τότε προσταγμάτων*, nihil gravius, durius, 1, 31, 7. *πρᾶγμα βαρὺ*, res aſpera, dura, inſolens, 29, 11, 4. *βαρὺς καὶ φοβερὸς γείτων*, 1, 10, 6. 2) potens, opulentus, copioſus, validus; *de urbe* βαρυτάτη πόλις, 1, 17, 5. 1, 38, 7. 3, 13, 5, 3, 60, 9. *de exercitu*, χεὶρ, δύναμις βαρεῖα, 31, 25, 4. 2, 23, 1. βαρυτέρα παρασκευὴ, major, gravior adparatus, 1, 17, 3. μερὶς βαρυτάτη, potiſſima pars, 6, 14, 3.

βαρὺς & βραχὺς ſubinde inter ſe permutantur a librariis; de quo vide Adn. ad 1, 38, 7.

Βαρύτης, ἡ, durum, grave imperium, inſolentia imperii *vel* poſtulatorum, 1, 31, 7. (*i. q.* βάρος, *ibid. vs.* 5.) 26, 7, 4. βαρύτης, *navium Romanarum*, 1, 51, 9. *cf.* βάρος.

Βασανίζειν, explorare, inquirere, examinare, 1, 4, 3.

Βάσανος, ἡ, 1) tormentum. πᾶσαν προτιθεὶς βάσανον, 15, 27, 7. τὰ πρὸς τὰς βασάνους ὄργανα, 15, 27, 9. πάσας ἐπιδέχεσθαι βασάνους, 30, 4, 16. 2) exploratio; πεῖρα καὶ βάσανος ἀληθινὴ, 10, 41, 6. οἱ καιροὶ τὴν ἐκ πυρὸς βάσανον ἐμοὶ προσῆγον, 22, 3, 7. τὴν ἐκ πυρὸς ἔχειν βάσανον, *Fr. gr.* 32.

Βασιλεία. βασιλείας ἀληθοῦς ἀρχὴ καὶ γένεσις, 6, 7, 1 *ſqq. coll. cap.* 6, 8 *ſqq.* ἡ Πτολεμαίου βασιλεία, Ptolemæi regnum, *bene exponitur* Ægypti regnum, *la cour d'Egypte*, 5, 61, 4. *Sic & 23, 9, 7 & 29, 9, 12 ſqq.*

Βασίλειον, τὸ, regia urbs, ſedes regni, 3, 15, 3. 4, 46, 2. 10, 27, 5. 10, 31, 6. 22, 13, 9. *Plur.* τὰ βασίλεια (*intell.* δώματα) regia domus, regia, regium palatium, 10, 10, 9. 10, 27, 7 & 9. 10, 31, 5. οἱ ἐν τοῖς βασιλείοις, *i. q.* ἐν ταῖς αὐλαῖς, 5, 26, 12 *ſq.*

Βασίλειος. λυμήνασται τὴν βασίλειον δύναμιν, 31, 12, 11.

Βασιλεύειν Κύπρου, 5, 34, 6 *n.* βασιλευθέντες, 2, 41, 4 *ſq.* βασιλευθῆναι, 4, 1, 5. συνήθεις ὄντες βασιλεύεσθαι, 4, 22, 4.

Βασιλεὺς, ἐκ μονάρχου γενόμενος, 6, 6, 12. βασιλεὺς Καρχηδονίων, 3, 33, 3. *n.* 3, 42, 6.

Βασιλικὸς, regius, vir regii animi, regii ingenii, regiæ virtutis, 8, 12, 10. 8, 24, 1. 10, 40, 5. βασιλικὸν, rege dignum, 4, 85, 5. οἱ βασιλικοὶ, regis amici, regii miniſtri,

ſtri, 4, 76, 2. *ad quam ſignificationem fit ſimul alluſio* 8, 12, 10. *τῶν βασιλικῶν τινα γεγονότα παίδων*, inter pueros regios in aula quondam educato, *ex verſ. Caſaub.* 5, 82, 13. *ſed videtur utique τῶν βασιλικῶν τινος legendum*, filium alicujus ex regis amicis. *βασιλικὰ ἐγκλήματα & βασιλικαὶ αἰτίαι*, 26, 5, 1 & 3. *ſunt* majeſtatis crimina. *βασιλικὰ ὀφειλήματα*, æs alienum regi debitum, 26, 5, 3. *βασιλικὴ ἴλη*, ala regia, 10, 42, 6. *τὰ βασιλικὰ νόμιμα*, jura regia, 2, 8, 11.

Βασιλίσκος, regulus, 3, 44, 5.

Βασίλισσα, ἡ, regina, 23, 18, 2.

Βάσις, ἡ τοῦ τριγώνου, 2, 14, 7 & 11. *αἱ βάσεις τῶν πύργων*, 1, 48, 8 & 9. *n. βάσεις λεβήτων*, 5, 88, 5.

Βασκανία, ἡ, invidia, 4, 87, 4.

Βάσταγμα. *μέγα τὸ βάσταγμα τῆς πόλεως ἦν*, magnæ opes urbis, 36, 4, 7. *n. cf. βάρος & βαρύς.*

Βαστάζειν, 1) tollere & geſtare, ſublatum geſtare; *ὅπλα βαστάζειν*, arma ferre, 2, 24, 6. *ὄργανα ὧν τινα ἐβάσταζε λίθους δέκα ταλάντων*, tollebant, geſtabant, 8, 7, 9. *βαστάσας τὸ παιδίον*, puerum ſublimen tollens, 15, 26, 3.

2) tollere, loco movere, auferre; *de quo uſu vide quæ ad* 18, 1, 15. *adnotavimus. ὁ ἄνεμος τοὺς πύργους τῇ βίᾳ βαστάζει*, ventus vi ſua turres loco movet, abripit, 1, 48, 2. *πολλὰς κεραίας (τοῦ χάρακος) πειθομένας ἅμα βαστάζειν*, plures ramulos, a priore pendentes, ſimul loco movere, tollere, evellere, 18, 1, 15. *n. τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἄγαλμα βαστάσας* (tollens, loco movens) *ἀπήνεγκεν ὡς αὐτὸν*, 32, 25, 4.

3) ponderare, librare, excutere, diligenter conſiderare. *πᾶν ἐβάσταζε πρᾶγμα καὶ πᾶσαν ἐπίνοιαν ἐψηλάφα*, 8, 18, 4. quo pertinet gloſſa *βασανίζειν* alieno loco in cod. Bav. 1, 48, 2. in ipſo contextu poſita.

Βάτος, ἡ, rubus, ſentis, 3, 71, 1.

Βατὸς; *βατὴ λίμνη*, vado permeabilis lacus, 10, 8, 7.

Βατώδης, ſentibus, ſpinis obſitus, 2, 28, 8. 12, 22, 4.

Βδελυρία, impura & flagitioſa vita, *βδελυρίας ἀθλητὴς*, 8, 11, 8. *ex Theopompo.*

Βδελύττεσθαί τινα, deteſtari, abhorrere, 33, 16, 10. 34, 14, 1.

Βέβαιος, *gen. comm. ἐλευθερία βέβαιος*, 18, 19, 6. *καταφὴ βέβαιος*, 13, 6, 6. *Sed & βεβαία in fœm. velut βεβαίαν τὴν ἀσφάλειαν*, 6, 48, 5. *πρὸς ἀληθινῶν πραγμάτων καὶ βεβαίων κοινωνίαν*, 2, 61, 11. *n.*

Βεβαιοῦν. *βεβαιοῦσθαι, in medio*, firmare *ſcil.* ſibi, in ſuam rem; *ἐβεβαιώσατο τὰ περὶ τῆς βοηθείας*, 2, 51, 5. *τὴν περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδα βεβαιώσασθαι*, de futuro certam ſpem concipere, 3, 31, 3.

προ-

προκατελπίζειν βεβαιουμένους ὑπὲρ ὧν ἀκμὴν &c. 2, 4, 5. *ubi ad* βεβαιουμένους intelligi poterit τὴν ἐλπίδα, *aut paſſive accipiendum id participium; niſi fortaſſe* βεβαιουμένως *ſcripſit Polybius, nam in terminationibus vocum præcipue ſæpenumero errarunt librarii, ex perperam acceptis ſcripturæ compendiis.*

Βεβαιωτὴς, ὁ, qui firmavit, ſtabilivit, confirmavit aliquid, 2, 40, 2. ἄπιστοι τῶν ἀμφισβητουμένων βεβαιωταὶ, *nempe* τὰ ὦτα, 4, 40, 3. *ex Heraclito.*

Βέλος κοινὸν, quod in hoſtem remitti poteſt, 6, 22, 4. ἐντὸς βέλους, intra teli jactum, 8, 7, 5. *n.*

Βελόστασις, ἡ, locus ubi ſtant tormenta bellica, *une batterie*, 9, 41, 8.

Βελτίων. καταγνοῦν βελτίονα, faciliora ad intelligendum, 2, 14, 3. διαφέρειν τινὸς πρὸς τὸ βέλτιον, 18, 5, 5.

βέλτιστος. οἱ κατὰ τὸ βέλτιστον ἱστάμενοι ἐν τοῖς ἰδίοις πολιτεύμασι, qui optimarum ſunt partium, 26, 3, 4. προκοπὴν λαμβάνειν κατὰ τὸ βέλτιστον, in præclaris inſtitutis progreſſum facere, 26, 3, 10.

Βῆμα, τὸ, ſuggeſtus, tribunal, 15, 19, 2.

Βηματίζειν. ὁδὸς βεβηματισμένη κατὰ μίλιον, κατὰ σταδίους ὀκτὼ, 34, 12, 3. 3, 39, 8.

Βία, ἡ, violentia, ſtatus rerum ubi per vim omnia geruntur; μεθίστανται εἰς βίαν καὶ χειροκρατίαν ἡ δημοκρατία, 6, 9, 7. *In dat. vel abl.* vi, per vim, *amat adjicere articulum ubi non videbatur neceſſarius; & intelligi poteſt* ſua vi; 1, 48, 2. 5, 84, 3. *n.* 10, 48, 5.

Βιάζεσθαι, *in verbo medio*, vim facere, vim adhibere, vi conari penetrare *vel* irrumpere; *abſol.* 1, 26, 3. 2, 68, 8. 8, 9, 3. τῇ πύλῃ, 4, 18, 6. εἰς τὴν παρεμβολὴν, 1, 74, 5. πρὸς τὸν λόφον, per vim tentare adſcenſum collis, 2, 67, 2. πρὸς τὸ ῥεῦμα, 3, 43, 6. βιάζεσθαι πρὸς οὕτως ὀχυρὰν πόλιν, 4, 71, 5. διὰ τοῦ πτώματος, 5, 4, 9. βιάζεσθαί (τινα) κινδυνεύειν, ad præliandum cogere aliquem, 4, 11, 5.

Βιαιομαχεῖν, pertinaciter, ſumma vi pugnare, 1, 27, 12. 5, 84, 2.

Βίαιος. βίαιος τόλμα, 1, 75, 5. βιαίοις τραύμασι *vel* πληγαῖς περιπίπτειν, 2, 57, 7. *n.* 2, 69, 2. 3, 116, 9. *Vocab.* τραύμασι *in* πράγμασι *vulgo detortum eſt* 2, 57, 7. *quod corrigi debuerat.*

Βιαίως, firmiter, validiſſime *colligare*, 3, 46, 1 & 4. 14, 10, 11.

Βίαχα *corrupta vox* 16, 3, 8. τὴν τῶν πολεμίων τρώσας ναῦν ὑπὸ τὰ βίαχα. *Quod ſi commode dictum foret* ὑπὸ τὰ ὕφαλα *ſcil.* μέρη, *ex* ὕφαλα *natum illud monſtrum ſuſpicarer. Certe & alias* β

& Φ inter se, ob pronunciationis cognationem, permurunt nostri librarii, 11, 16, 2. 12, 17, 5. *conf. Adn. ad* 15, 32, 6. *& literas* X *& Λ, χ & λ, ob figuræ similitudinem,* 10, 37, 2. *n.* 9, 41, 5. *n. Sed vereor, ne incommode sonare hoc videatur,* vulnerare navem *sub* partibus quæ *sub* aqua sunt.

Βιβλιαφόρος, tabellarius, 4, 22, 2. *n. conf.* βιβλιοφορ.

Βιβλίδιον, libellus, commentariolus, 24, 2, 5.

Βιβλιοθήκη, 12, 27, 4.

Βιβλιοφόρος, tabellarius, *Fr. hist.* 38. *n. cf.* βιβλιαφορ.

Βιβρώσκω. *βεβρωκότες,* pransi, 3, 72, 6.

Βίος, ὁ. 1) vita, *&* vitæ ratio & institutum; *προσδεῖ τῆς τύχης ἵνα συνδράμῃ τὰ τοῦ βίου πρὸς &c.* ut vita etiam suppetat ad *&c.* 3, 5, 7. *ἱερὸς βίος,* 4, 73, 9. *ἡ τοῦ βίου περίστασις,* vitæ adparatus, 3, 98, 2. *ἡ κατ' ἰδίαν βίοι,* vita privata hominum, 5, 93, 4. 11, 9, 3. *cui opponuntur τὰ κοινὰ πράγματα,* publicæ res, *ibid. τοὺς κατ' ἰδίαν βίους διεξάγειν ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς χώρας γεννημάτων,* vitam sustentare, 1, 71, 1. *ἤδη καὶ βίοι,* 4, 20, 1. *τὸ τῶν βίων ἐπίπονον,* 4, 21, 1. *Conf. mox num.* 3.

2) *non solum vita cujusque per se, sed &* omnino hominum vita, omne ævum, mundi duratio, mundus; 5, 33, 7. *n.* 9, 35, 2. *n.*

3) *αἱ βίοι,* victus, vitæ commoditates, res familiaris, bona, fortunæ; *αἱ εἰς τοὺς ἰδίους βίους παραθέσεις,* adparatus in proprium victum, in proprium vitæ usum, 2, 15, 3. *οἱ λοιποὶ βίοι,* reliquæ vitæ commoditates, reliquæ possessiones, 1, 7, 4. *ἡ περὶ τοὺς ἰδίους βίους εὐδαιμονία,* 1, 7, 8. *τὰ πολυτελέστατα τῶν ἐν τοῖς βίοις ὑπαρχόντων,* res pretiosissimæ quas in bonis habebant, 5, 8, 5. *καθυστερεῖν τοῖς βίοις,* minus habere in bonis, 22, 9, 9. *Adde* 3, 81, 4 *& 6.* 5, 106, 2. *&c.*

Βιοτεία, ἡ, victus & totius vitæ ratio, 6, 7, 5.

Βιωτικὸς, ad rem privatam, ad rem familiarem pertinens; *βιωτικόν τι πυθέσθαι τινὸς,* 9, 17, 6. *n. βιωτικαὶ χρείαι,* 4, 73, 8. *βιωτικὰ συναλλάγματα,* (*i. q. ἰδιωτικὰ,*) 13, 1, 3. *n.*

Βλακεία, ἡ, inertia, 3, 81, 7.

Βλαξ, ὁ, iners, fatuus. *ἀνδράποδα καὶ βλάκες,* 16, 22, 5. — „*Vide Cl. Ruhnken. ad Timæi Gloss. in h. v. & nos ad Xenophont. Mem. Socr. III.* 13.“ *Ern.*

Βλάπτειν. *μεγάλα βλάπτειν τὰς ἰδίας πράξεις,* rebus suis valde nocere, 1, 79, 13. *αἱ ἐκτὸς αἰτίαι τοῦ βλάπτειν,* nempe *τὸ σῶμα,* 11, 25, 2. *ὑπεροχὴ δυναμένη ἑκατέρους βλάπτειν,* 3, 104, 3.

Βλασφημίας πλῆρες, cum infamia conjunctum, quod maledictis hominum meritis objicit nos, 11, 5, 8.

Βλέπειν πρός τι, 3, 9, 3. *εἴς τι,* 3, 16, 4. 3, 51, 6. 39, 2, 8. *τροπαίων ἐπ' αὐτὸν βλε-*

βλεπόντων ἐπλήρωσε τὴν Πελοπόννησον, 4, 8, 6. βλέποντα μὴ βλέπειν, 12, 24, 6. οὐ συμβήσεται τὸν ἥλιον βλέπειν ἐμὲ ἅμα καὶ τὴν πατρίδα πυρπολουμένην, 39, 2, 8. εἰ γὰρ ἐμοὶ ταύτην ἰδεῖν γένοιτο τὴν ἡμέραν, 10, 4, 7. 32, 10, 9.

Βόειος. βόειον δέρμα, 6, 25, 7.

Βοήθαρχος, præfectus auxiliorum, *s.* mercenariorum militum, 1, 79, 2.

Βοήθεια, ἡ, copiæ auxilio venientes, 1, 44, 4. 1, 45, 1. ἀνεβόα τις, βοήθεια! 13, 8, 5.

Βοηθεῖν, 1) juvare, opem ferre; *cum dat.* μὴ δυνάμενοι αὐτοῖς (*i. e.* ἑαυτοῖς) βοηθεῖν, ſibi ipſis opem ferre, ſe defendere, 1, 84, 4. βοηθεῖν Ῥωμαίους *mendoſe dederant omnes* 29, 9, 8. *pro quo* Ῥωμαίοις *auctori reſtitui. Sed* 2) βοηθεῖν ταῖς νόσοις, *&* ταῖς αἰτίαις τοῦ βλάπτειν τὸ σῶμα *eſt* defendere, opem ferre homini adverſus morbos & cauſſas morborum, 11, 25, 2. 3) *Generatim & ſua origine eſt* adcurrere, *nempe defendendi amici cauſſa, & repellendi hoſtis, ſive ad quidvis quod huc pertineat faciendum. Inde explicandæ illæ locutiones:* σαφῶς γινώσκων, ὅτι παρέσται βοηθῶν ἐκ χειρὸς, 3, 104, 3. βοηθεῖν πρὸς τοὺς διὰ τῆς πύλης εἰσπίπτοντας, adverſus irruentes, 4, 18, 6. ἐβοήθουν ἐπὶ τοὺς εὐκαίρους τῶν τόπων, adcurrerunt ad opportuna loca, *ſcil. ad ea occupanda & contra hoſtes defendenda,* 5, 76, 5. προέθετο βοηθεῖν εἰς τὴν Ἰταλίαν, in Italiam transire, *ſcil. ad copias jungendas cum fratre adverſus Romanos,* 10, 37, 5. *Conf.* παραβοηθεῖν.

Βοήθημα πρὸς τὴν μάχην, ſubſidium, utile inventum ad pugnam, 1, 22, 3.

Βούβαλος, ὁ, bos ſylveſtris, 12, 3, 5.

Βουθυτεῖν, 32, 25, 2.

Βυκανᾶν, tuba ſignum dare, 6, 35, 12. 6, 36, 5. *conf.* βυκάνη.

Βούλεσθαι, ἀεὶ βούλεται τοῦτο ποιεῖν, *pro* ἀγαπᾷ, ſemper amat, ſolet, *aut pro futuro,* ſemper hoc facturus eſt, 9, 40, 1. *In ſec. perſ. contra conſtantem Græcorum uſum* βούλῃ *editum erat* 39, 1, 5. *pro quo* βούλει *reſtituimus; in quod recte conſentiunt libri omnes* 10, 4, 7. *Interdum* βούλεσθαι *mallet aliquis, & id ipſum ex ingenio poſuerat Caſaubonus* 21, 13, 2. *&* 30, 1, 8. *ubi* βουλεύεσθαι *concordi conſenſu præferunt libri, neque id ſolicitandum, ut docuimus ad* 1, 38, 5. *& ad* 30, 1, 8. *Eſt tamen ubi variant libri;* atque etiam ἐβούλετο μαθεῖν *ex Bav. fuit reſtituendum* 22, 24, 5. *pro* ἐβουλεύετο *quod vulgatum ibi erat. Rurſus* 29, 9, 10. βουλομένους *ex mſstis reſtituimus pro* βουλευομένους, *quod temere erat editum.*

Βουλεύεσθαι. *Vide quæ ad βούλεσθαι modo notata sunt.*

Βούλευμα. ἓν σοφὸν βούλευμα *&c.* 1, 35, 4. *n. ex Euripide.*

Βουλή. ποιεῖσθαι πρόνοιαν καὶ βουλὴν περὶ τοῦ μέλλοντος. 14, 6, 9.

βουλὴ *apud Achæos erat* collegium senatorum, a civitatibus fœderatis ad σύνοδον s. concilium delegatorum; *vide* 28, 3, 10. *n.* 29, 9, 6. 2, 46, 6. 4, 26, 8. 23, 7, 3. 23, 8, 3 *sq. Conf. Adn. ad* 28, 5, 6. *& Lexic. Polyb. supra, in* ἀγορά.

De Ætolis, 30, 14, 5. ὥστε μηδὲ βουλὴν διδόναι τοῖς προεστῶσι, ita ut ne paterentur quidem ut præsides civitatum in senatum convenirent.

ἥ τε βουλὴ καὶ οἱ πρυτάνεις Rhodiorum, 16, 14, 8.

Βούλησις, ἡ, voluntas; 3, 34, 6. 4, 9, 5.

Βουνός, ὁ, clivus, *humilior quam* λόφος, 3, 83, 1 *sqq. Commemorantur tamen &* βουνοὶ διαφερόντως ὑψηλοί, 5, 22, 3.

Βουνώδης. οἱ βουνώδεις τόποι *in Alpibus*, 2, 15, 8 *distinguuntur hinc a* τοῖς γαιώδεσι, *ibid. illinc a* τοῖς ἄκροις, *vs.* 10. ἀνώμαλοι καὶ βουνώδεις τόποι, regio collibus inæqualis, 5, 22, 1. πόλεις βουνώδεις, structæ in collibus, 9, 21, 7.

Βοῦς ἄγριος, 12, 3, 9. ἐργάται βοῦς, 3, 93, 4. ἑκατέρων τῶν κεράτων κρατῶν, μόνως ἂν ὑποχείριον ἔχοις τὸν βοῦν, 7, 11, 3.

Βραβεύειν, administrare, gubernare *rempublicam*, 6, 4, 3. τὸ διαβούλιον, præesse deliberationi, senatum habere, 33, 1, 5. τὰ δοκοῦντα τοῖς πλείοσι, administrare, exsequi populi scita, 6, 12, 4. ἅπαν τὸ γιγνόμενον ὑπὸ τῶν Γαλατῶν θυμῷ μᾶλλον ἢ λογισμῷ βραβεύεται, 2, 35, 3. τῆς τύχης οὕτω βραβευούσης τὰ κατὰ τὸν Περσέα, 29, 11, 12. εἰ μὴ τύχη τις ἐβράβευσε (*intell.* τὸ πρᾶγμα) πρὸς τὸ βέλτιον, regendo convertit in meliorem partem, 27, 14, 4. — „*Vide de usu hujus metaphoræ Dorvill. ad Charit. p.* 404." *Ern.*

Βραβευτής, certaminum in ludis gymnicis præses judexque qui præmia decernit; *de fortuna*, 1, 58, 1.

Βραδύς, tardus ingenio, 4, 8, 7. *opp.* συνετὸς *ibid.* βραδεῖα ἐπικουρία, 7, 17, 8. βραδεῖαι παραβοήθειαι, 2, 5, 7. *ex conject. ubi vulgo* βραχεῖαι.

Βραδύτης, ἡ, tarditas ingenii, 10, 32, 12.

Βράχεα, τὰ, (*i. q.* βραχέα ὕδατα) brevia in mari; 1, 47, 5. προσπεσόντες εἰς τινὰ βράχεα, 1, 39, 3. ὁ διὰ τῶν βραχέων εἴσπλους, 1, 47, 1. τοῖς βράχεσι περιπίπτειν, 1, 51, 5 & 12. ἐν τοῖς βράχεσι καθίζειν, 1, 51, 11.

Βραχέως ὑπέφερον, *quod consentientibus mss tis* 16, 22, 1. *editum erat, in* βαρέως mutavi.

Βραχὺ,

Βραχὺ, *adverb.* paulo, paululum; *βραχὺ ἐπιμελέστερον*, 1, 13, 10. *βραχὺ μόνον, πισσθῆναι*, 2, 33, 8. *βραχὺ διαφέροντες*, 2, 17, 5. *ubi plures codices βραχεῖ, mendose, ut puto.* paulisper, parumper; *εἰ βραχὺ τῶν καιρῶν ἀντεποιήσατο*, 2, 70, 3. *n. Conf. βραχύς.*

Βραχὺς, brevis, parvus, paucus; *ξυλήφια βραχέα τελέως*, 6, 35, 7. *βραχὺς ἀφορμὴ*, levis occasio, 1, 69, 8. *βραχεῖ χρόνῳ πρότερον*, 1, 80, 12. *βραχεῖς καιροὶ πάντας ἀνθρώπους ὑψοῦσι καὶ πάλιν ταπεινοῦσι*, 5, 26, 12. *βραχεῖς τινες ἱππεῖς καὶ πεζοὶ*, pauci, 4, 19, 10. *τὴν τάξιν βραχυτέραν μὲν, βαθυτέραν δὲ ποιήσαντες*, 1, 33, 10. *βραχύ τι, (i. q. βραχὺ adverb.)* 14, 7, 5. *& sæpe alias. βραχεῖαι παραβοηθεῖαι* 2, 5, 2. *in βραδεῖαι mutavi.*

Cum præpositionibus. 1) *διὰ βραχέων*, paucis, 1, 15, 13. *opp. διὰ πλειόνων*, 1, 45, 3. 2) *εἰς βραχὺ*, 2, 70, 3. 3) *ἐπὶ βραχὺ*, breviter, leviter, paululum, paulisper; 1, 19, 14. 2, 37, 5. *(ubi perperam ἐπὶ βραχεῖ editum erat sicut & 7, 18, 7.)* 3, 115, 5. *n. Et cum genit. τῶν συναπτόντων μερῶν τῆς ἱστορίας παραλαβόντες ἐπὶ βραχὺ, intellige ἓν μέρος vel μέρος τι*, 6, 58, 1. 4) *κατὰ βραχὺ*, paulatim, 3, 88, 1. 3, 90, 4. *ὃ κατὰ βραχὺ τῷ χρόνῳ κατείργασται*, 4, 70, 7. *Et cum artic. τῷ κατὰ βραχὺ (scil. χρόνῳ)* 4, 76, 6. *n.* 4, 82, 2. *Cum genitivo, pendente a nomine μέρος subintellecto; κατὰ βραχὺ συνηθροικὼς εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν τῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου στρατιωτῶν. Rursus κατὰ βραχὺ etiam* aliquantulum *significat, vel* aliquatenus, 7, 12, 2. 5) *παρὰ βραχὺ*, aliquantum, intra modum, parum, nonnihil, 16, 12, 11. *i. q. παρὰ μικρὸν*, 16, 16, 5.

Βρέχειν. *τὸ ἄγαλμα οὐ βρέχεται*, a pluvia non humectatur, non attingitur, 16, 12, 3.

Βρόχος. *βρόχων πρεμασθέντων, sc. ἐκ τῶν τραχήλων*, 12, 16, 10.

Βρῶσις, cibus. *μεγάλην διαφορὰν ἔχει κατὰ τὴν βρῶσιν*, multum differt gustu, 12, 3, 10.

Βυθίζειν ναῦν, 2, 10, 5. 16, 3, 2.

Βυκάνη, buccina. *αἱ βυκάναι ἀναβοῶσι*, 15, 12, 2. *βυκάνη subulcorum & aliorum pastorum*, 12, 4, 6 *sq. & vs.* 11 *sq. Conf. βουκανᾶν.*

Βυκανητὴς, 2, 29, 6. *n.* 14, 3, 6. *n.* 30, 13, 11. *n.*

Βύρσαι Λιγυστικαὶ, 29, 6, 1.

Γ.

Γάζα, ἡ, pecunia, pecuniæ summa, 11, 34, 12. 22, 26, 21. *n. quibus in locis manifeste nil aliud est. τὰ χρήματα καὶ ἡ γάζα junguntur* 26, 6, 9. *ubi ἡ γάζα, præter* signatam pecuniam, *intelligi*

simul potest aurum & argentum factum aliaque pretiosa.

Γαία. Πισάτιδος γαίης *dat codex Vat. cum suis sequacibus* 4, 74, 1. *pro* γῆς.

Γαῖσος, hasta, 6, 39, 3. 18, 1, 4. *Conf. Adn. ad* 2, 22, 1.

Γαιώδης. *οἱ βουνώδεις καὶ γαιώδεις τόποι in Alpibus*, 2, 15, 8. *opponuntur τοῖς ἄκροις ibid. vs.* 10.

Γαλεώτης, ὁ, xiphias piscis, 34, 2, 12 & 15. 34, 3, 1 *sqq.*

Γαληνὸς; *θάλασσα γαληνὴ*, 22, 14, 10

Γαμετὴ, ἡ, uxor, 23, 18, 1.

Γάνωσις, *splendor. Cum* 11, 9, 2. *mendose vel defecte vulgo legeretur περὶ τὴν τῶν ὅπλων, Reiskius excidisse nomen γάνωσιν suspicatus erat, quod quidem nomen nusquam apud Polybium invenitur; nam quod in argumento, quod Excerpto illi præposuit Casaubonus, ita legitur, ὅτι ὁ τῶν ὅπλων καλλωπισμὸς καὶ γάνωσις κατακλητικὴ ἐστι τῶν πολεμίων, id sane non a Polybio est, sed ex Casauboni ingenio, sicut fere omnia ista lemmata, quæ a nobis consulto prætermissa sunt.*

Γὰρ, sane; *τί ἂν εἰπεῖν ἔχοι πρὸς αὐτά; δῆλον γὰρ, ὡς οὐδὲν*, 3, 8, 10. *γὰρ in γὲ mutandum* 10, 47, 2. *n. Cum δὲ passim permutatum a librariis, ob similitudinem compendiorum scripturæ, quibus utraque designatur particula: vide* 3, 33, 18. *n.* 3, 5, 8. *n.* 3, 70, 4. *n.* 4, 44, 8. *n.* 11, 6, 4. *n. Adde* 3, 5, 8. *n. Ridiculo errore particula γὰρ ex ora cod. Bav. contextui inserta olim erat* 3, 10, 2. *n.*

Γαστὴρ, ὁ, gula, 10, 18, 12.

Γαστρίμαργος, helluo, 12, 24, 2. *ex Timæo.*

Γε. *οἵ γε*, 4, 35, 8. hi certe, *scil. Lacedæmonii, de quibus quidem periodo proxime præcedenti non agebatur, sed in superioribus. Sic* 3, 8, 10.

γε μὴν, porro verò, ad hæc, quin &, 1, 82, 10. 5, 2, 5.

οὐδέν γε προὔργου περαίνων, nihil sane quod operæ pretium esset proficiens, *vel* nihil quod quidem operæ esset, 5, 19, 5. *ubi οὐδέν γε restitui, cum in* οὐδὲν δὲ *temere mutatum fuisset a Casaubono. Alibi vicissim, ubi τε dabant libri veteres, recte* (*ut nobis quidem visum est*) idem Casaubonus *cum uno recentissimo Parisino codice γε scripsit*, 4, 38, 12. *n.* 5, 106, 4. *n. Contra*, 2, 32, 2. *ubi mssti τοῦ γεαδόα dabant, τοῦ τε Ἀδόα fuit corrigendum. γε scribendum pro γὰρ* 10, 47, 2. *n.*

Γειτνιᾷν τινι, vicinum esse alicujus, 4, 32, 3. 6, 33, 10.

Γειτνίασις, ἡ, vicinia, 18, 19, 4.

Γείτων. *ἠνάγκασε μετελθεῖν εἰς γείτονα*, 27, 14, 5. in vicinam urbem *vertit Valesius: rectius, puto, fuerat* in vicinam domum, *intell.* οἰκίαν; *ac fortasse* εἰς γείτονος *scripsit Polybius.*

Γελαστός. *Pro mendoso κατά γε τὴν*, 4, 74, 2. *fortasse καὶ γελα-*

γελαστὴν fuerit legendum. Vide Adnot.

Γελωτοποιὸς, scurra, 31, 4, 8.

Γέμειν. γέμοντος τοῦ στρατοπέδου πάντων τῶν ἐπιτηδείων, 4, 65, 2. n. ubi mendose mssti γενόμενος. γέμοντα σκάφη, 1, 60, 7. γέμουσαι νῆες, 1, 61, 4. σίτου γέμουσα πόλις, 2, 34, 10. σίτου γέμουσα χώρα, 5, 3, 5. Adde loca citata ad 4, 65, 2.

Γεμίζειν. στρατιωτῶν γεμίσαντες τὰς ναῦς, 1, 18, 9.

Γενεά. ἀπὸ γενεᾶς, inde a natalibus, 6, 19, 2. γενεὰς ἔχοντες, prolem habentes, 20, 6, 6.

Γενεαλογίαι καὶ μῦθοι, 9, 2, 1.

Γενεαλογικὸς τρόπος τῆς ἱστορίας, 9, 1, 4. n.

Γενετή. Φρονεῖν ἐκ γενετῆς, a primis incunabulis sapere, 3, 20, 4.

Γενναῖος, 1) generosus, magnanimus, fortis. ἄλκιμος καὶ γενναῖος ἀνὴρ, 6, 48, 3. τὸ Φιλελεύθερον καὶ γενναῖον, 2, 55, 9. 2) γενναιοτάτη χώρα, uberrima regio, 4, 45, 7.

Γενναιότης, ἡ, 1) fortitudo, γενν. καὶ τόλμα τῶν ἀνδρῶν, 1, 36, 7. 2) generositas, munificentia, 1, 59, 6. 3) ubertas, τῆς χώρας, 3, 44, 8. i. q. ἀρετή.

Γενναίως ὑποφέρειν τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς, 1, 1, 2. οὕτως ἀνδρωδῶς ἔστη καὶ γενναίως, 1, 31, 8. γενναίως καὶ τῆς πατρίδος ἀξίως, 3, 108, 1. πάνυ γενναίως καὶ προθύμως ἐκβοηθήσαντες, 1, 30, 11. γενναιότατα κοινωνεῖν τινι πραγμάτων, 9, 25, 5.

Γεννᾶν. στάσις ἐγεννᾶτο, 1, 67, 2. ἕλκη γεννώμενα ἐν τοῖς σώμασι, 1, 81, 5. οἱ γεννήσαντες, parentes, 3, 98, 9.

Γεννήματα, τὰ ἐκ τῆς γῆς, tertæ proventus, 1, 71, 1. 1, 79, 6. 3, 87, 1.

Γερόντιον, τὸ, 1) senex, filicernium; γερόντια Γραικὰ, 35, 6, 2. 2) τὸ Γερόντιον, senatus Carthagine, εἶχε τὴν ἀριστοκρατικὴν ἐξουσίαν, 6, 51, 2. n. — „Sic scripti & editi sine varietate, quod sciam. Hic locus ergo latebat Kusterum, cum ad Hesychium, in Γερωνία, γερόντια, scriberet, γερόντιον pro senatu, sibi nuspiam occurrisse, nisi apud Nic. Damasc. Nec ceteri viri docti ad illum locum, & ad Γερῶα, quod interpretatur γερόντια, quod omnes corrigunt, hoc loco sunt usi. Credo cum instauratore Hesychii, Alberto, in utroque loco esse legendum γεροντία, ut sit γερουσία; & in h. l. proclivis olim fui ad corrigendum γερούσιον, quod sit pro γερουσία. Quia tamen hoc proprie est adjectivum, in quo intelligitur βουλὴ aut ejusmodi quid, suspicor fuisse id verbum apud populares Polybii vicinosque populos dictum pro γερουσία.“ Ern. — τὸ γεροντικὸν pro τὸ γερόντιον scribi in probato codice Parisino, & in ora Aug. monui in Nota.

Γερουσία, ἡ, *de* ſenatu *Pœnorum*, 1, 21, 6. 1, 68, 5. *quæ diſtinguitur a τῇ συγκλήτῳ*, 10, 18, 1. 36, 2, 6. *De Achæorum* ſenatu, 38, 5, 1. *i. q. βουλή.*

Γερουσιαστής, ſenator *Carthaginienſis*, 7, 9, 1 *&* 4.

Γέρρον. γέρρα, vineæ, 8, 5, 2 *&* 6. 8, 6, 8. 9, 41, 3.

Γέρων. οἱ γέροντες, ſenatores *Lacedæmoniorum*, 6, 45, 5, 4, 35, 5.

Γεύειν τῶν ἰδίων τέκνων, proprios liberos comedere, 15, 29, 12. γεύσασθαι τοῦ φόνου, 15, 33, 5. 30, 14, 5. *Conf.* ἐγγεύεσθαι.

Γεφυροποιεῖν, *abſ.* 3, 64, 1.

Γεφυροῦν. γεφυρῶσαι ἑαυτῷ τὴν διάβασιν, 1, 10, 9. γεφυρώσας τοῖς ποταμίοις πλοίοις τὴν διάβασιν, 3, 66, 6. τὸ στόμα τὸ κατὰ τὴν Ἄβυδον γεφυρούμενον, 16, 29, 11.

Γεωλόφος, tumulus, 1, 75, 4. 3, 67, 9. 11, 20, 9.

Γεωμετρεῖν, geometriæ operam dare, 9, 20, 1 *&* 5.

Γεωμετρία, 9, 14, 5.

Γεωργήσιμος τόπος, 1, 56, 4. χώρα, 7, 6, 4.

Γίγνεσθαι. *Cum in hanc ſcripturam* γίγνεσθαι, *litera* γ *ante* ν *inſerta, plerumque conſentientes invenerim vetuſtiſſimos maxime & probatiſſimos codices Polybianos, conſtanter eam tenui ſcripturam, etiam ubi* γίνεσθαι *abſque* γ *ſcriptum erat; ut monui in Adn. ad* 1, 3, 4.

τοῦτό μοι γίγνεται, hoc meum eſt, hoc mihi debetur; οὐ νομίζονται τὰς λείας τὰς γιγνομένας αὐτοῖς ἐκ τῶν ἐθισμῶν, ipſis debitas, 5, 25, 2. γεγενημένος, priſtinus, ſuperior; ἡ γεγενημένη δόξα τῆς πολιτείας αὐτῶν, 20, 4, 1. μόνος τῶν γεγονότων, unus omnium mortalium, 6, 46, 6.

γίγνεσθαι περί τινα, adoriri, adgredi aliquem, *être après quelqu'un, ſe mettre après quelqu'un;* περὶ τούτους ἐπεβάλετο γίγνεσθαι καὶ κακοπραγμονεῖν τοιῷδέ τινι τρόπῳ, 4, 82, 3. *Sed diverſa notione dicitur* τοῦτο γίγνεται περὶ αὐτὸν, *quam dictionem vide infra in* περί. *Rurſus alia notione* γίγνεσθαι περί τι; *vide pariter in* περί. γίγνεσθαι πρός τι, *vel* πρός τινι, *vide* πρός. γίγνεσθαι ἐν ἑαυτῷ, apud ſe eſſe, ſe colligere, 1, 49, 8. *conf.* ἐν.

Γλισχρότης, lubricitas, viſcoſitas, 26, 10, 16.

Γνήσιος. οἱ γνήσιοι τῶν ἀνδρῶν, viri probi, ingenui, ſinceri, 4, 30, 4.

Γνησίως, vero, ſincero, ingenuo animo, 4, 30, 2.

Γνώμη. ἐπὶ τῆς ἀρίστης ὑπῆρχε γνώμης, optime animatus erat, 27, 13, 10. ἐπ' ἄλλης ἐγένοντο γνώμης, 4, 34, 10. ὑπὲρ τῆς ἐναντίας γνώμης ὑπάρχων, 3, 110, 3. κατά γε τὴν ἐμὴν γνώμην, 4, 31, 2. *conf. Adn. ad* 4, 74, 2. μετὰ τῆς αὐτοῦ γνώμης, de ejus ſententia, eo contentiente, 2, 11, 5. 3, 19, 11. μετὰ τῆς τῶν θεῶν γνώμης, volentibus ſic

sic diis, 32, 7, 2 & 4. *Cui opponitur* χωρὶς τῆς αὐτοῦ γνώμης, 3, 21, 7. 21, 8, 7.

Γνωρίζειν, nosse, notum habere; ἀνατολὰς, δύσεις &c. πάντες γνωρίζομεν, 3, 36, 6. γνωριζόμενος, notus, 2, 37, 4 *sq.* 3, 1, 4 *sq.* 3, 36, 3. διὰ τὸ πολλοῖς ἐμπροσθεν εἶναι καὶ γνωρίζεσθαι, notum, cognitum esse, 2, 17, 1.

Γνώριμος, notus, 3, 36, 4. γνώριμος ἔννοια, notio quæ nobis familiaris est, 3, 36, 5: παράκλησις γνώριμος τοῖς ἀκούουσι, cohortatio audientibus perceptu, intellectu facilis, 18, 6, 2.

Γοητεία, præstigiæ: τεθεραπευμένοι τῇ Ἡρακλείδου γοητείᾳ, 33, 16, 11. πάσης γοητείας πείραν ἐλάμβανον, *Fr. gr.* 63. ἐπὶ γοητείᾳ καὶ ἀπάτῃ παρεισῆχθαι τὴν μουσικὴν, 4, 20, 5. γοητείας χάριν καθ' ὑπόκρισιν, 15, 17, 2.

Γόμφοι σιδηροῖ, clavi ferrei, 13, 7, 9.

Γονεύς. ὡς γονεῦσι πρὸς τέκνα, 12, 10, 3. *n.*

Γουπετεῖν. γουπετῶν, 32, 25, 7. γουπετοῦσα, 15, 29, 9.

Γοῦν *ex conject. ediderat Casaub.* 3, 11, 3. *pro* γὰρ, *quod dabant manuscripti, quod ex* δὲ *videtur corruptum. Forte* γοῦν *pro* γὰρ *legendum* 3, 5, 8. *n.*

Γραικὸς, græcus, 35, 6, 2.

Γράμμα. τὰ βασιλικὰ γράμματα, 18, 16, 2. *i. q.* ὑπομνήματα *ibid. vs.* 3. γράμμα *i. q.* ἐπίγραμμα, 4, 33, 2 & 4. *n.* Pro ἐν τοῖς γράμμασιν 2, 56, 2. *videtur* συγγράμμασιν *adoptandum ex cod. Flor. Opponuntur inter se* γράμματα & πράγματα, 11, 6, 2. *Sed* γράμματα & πράγματα *inter se permutata a librariis*, 9, 40, 3. *n.* 11, 6, 3. *n.* 15, 26, 4. *n.*

Γραμματεῖον. ὁ ἐπὶ τοῦ γραμματείου, archiscriba, 4, 87, 8.

Γραμματεὺς, 17, 1, 2.

Γραμματικὴ, ἡ, ars legendi, 10, 47, 7.

Γραμματικὸς, ὁ, literator, τῶν τὰς ἀκροάσεις ποιουμένων, 32, 6, 5. *idem* κριτικὸς, 32, 4, 5.

Γραμματοφόρος, ὁ, tabellarius, 1, 79, 9 & 14. 2, 61, 4 *sq.* 5, 17, 9. 5, 101, 6. 22, 26, 30.

Γραμμὴ, ἡ ταῦτα τὰ πεδία περιγράφουσα, (*i. q.* ἡ περίμετρος) 2, 14, 8. μίαν τῷ βίῳ γραμμὴν διανύσας, 12, 23, 6. ἐσχάτην τρέχοντες ταύτην, *scil.* γραμμὴν, 1, 87, 3. *n.* 18, 35, 6.

Γράφειν τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Ἀράτῳ, eorumdem temporum historiam cum Arato perscribere, 2, 56, 1. οἱ ὑφ' ἡμῶν γραφόμενοι καιροὶ, 2, 56, 4. γράφειν ὑπέρ τινος, scribere de re, 1, 1, 4. 3, 1, 4. 3, 106, 10. γράφειν καὶ χειροτονεῖν περί τινος, perscribere, decernere, decreto statuere, & sententias dicere de re, 9, 30, 5.

Γραφή. ἡ γραφὴ, hæc nostra scriptio, historia nostra, 1, 2, 8. *n. T. V. p.* 125. 1, 56, 11. 2, 40, 3. *Sic de sua historia*

hiſtoria Diodorus Siculus loquens, 1, 37. κατὰ τὴν γραφὴν ait.

γραφαὶ, picturæ, 22, 13, 9. Ἀριστείδου γραφὴ τοῦ Διονύσου, 40, 7, 3.

Γραφικὸν ἁμάρτημα, error ſcribarum, 34, 3, 11.

Γροσφομάχος. γροσφομάχοι, velites, 1, 33, 9. *n.* 6, 21, 7. 6, 24, 3 *ſq. n.* 6, 33, 8. 6, 35, 5. *n. (coll. Adn. ad* 6, 31, 11.) 10, 32, 2. 10, 39, 1. 11, 23, 1. *n.* 15, 9, 9. *n. Conf.* ἀκοντισταί. *Adde Ind. Hiſtor. in* Velites.

Γρόσφος, haſta velitaris, jaculum, (*nam* ἀκοντίζεται, 10, 20, 2.) 1, 40, 12. 6, 22, 1 *&* 4. 8, 6, 1. γρόσφοι ἐσφαιρωμένοι, 10, 20, 3.

Γροσφοφόροι, 6, 21, 9.

Γυμνασία, ἡ, πρὸς τὰς πολιτικὰς πράξεις, 1, 1, 2. ἡ ἐν τοῖς ὅπλοις γυμνασία, 4, 7, 6. 10, 20, 1 *&* 6.

Γυμνάσιον, 16, 31, 2.

Γυμνικὸς ἀγὼν, 5, 101, 6. 7, 10, 2.

Γυμνός. σκοπεῖν ὅπου τι τοῦ σώματος γυμνὸν, *i. e.* ἔξοπλον, 3, 81, 2 *ſq. ſic* γυμνοὶ τόποι *ſc.* τοῦ σώματος, 16, 33, 3. γυμνοὶ, nudi, absque veſtibus, *pugnabant Galli Gæſatæ*, 2, 28, 8. 2, 29, 7. γυμνὴ, *de muliere*, nudata facie, detracto velamine, 15, 33, 8.

Γυμνοῦν. γεγυμνῶσθαι, 10, 27, 10.

Γυναικεῖος. γυναικείοις λογισμοῖς χρωμένη, 2, 4, 8. τῆς δὲ παθούσης τὸ (*an* τι?) γυναικεῖον πάθος, 10, 4, 7. *n. an de lacrymis?* αἱ γυναικεῖαι ἔξοδοι, cum mulieres feſtis ſolennibus cum pompa in publicum prodeunt. 32, 12, 3 *ſq.*

Γυναικίζεσθαι. γυναικιζόμενος, muliebri ſuperſtitione utens, 32, 25, 7.

Γυναικισμὸς, muliebres mores, 30, 16, 5. *n.*

Γυναικοθύμως, muliebri animo, 2, 8, 12. 32, 25, 9.

Γυναικώδης καὶ ἀγεννὴς, 37, 2, 1. τερατεία, 12, 24, 5.

Γυναικωνῖτις, *Fr. hiſt.* 27. *cf.* ἀνδρωνῖτις.

Γύρος, circulus, *quo Antiochum circumſcripſit Popillius*, 29, 11, 5.

Γῦψ, ὁ. γυπῶν πλῆθος, 7, 15, 8.

Γωνία, angulus. αἱ κορυφαὶ τῶν γωνιῶν, 1, 42, 3. πρὸς ὀξεῖαν γωνίαν ποιεῖται τὰς ἀνακλάσεις, 4, 43, 9. γωνία βεβηκυῖα ἐπὶ *&c. vide in* βαίνειν.

Δ.

Δαί. τί δαί, *in* τί δὲ *mutatum a Caſaub. ſed reſtituendum Polybio*, 16, 34, 5. *n.*

Δαιμονᾶν, inſania, furore correctum eſſe, 31, 6, 4.

Δαιμόνιον, τὸ, Deus, 1, 84, 10.

Δαιμονίως, veluti divinitus, forte fortuna, ſane quam bona fortuna, 15, 14, 7. δαιμονίως πως, 27, 14, 5. παραστατικῶς καὶ δαιμονίως ἐνάρμησεν, velut

velut divino furore concitus, 16, 28, 8.

Δαιμονοβλάβεια, ἡ, amentia, mentis occæcatio divinitus immissa, 28, 9, 4.

Δαίμων Καρχηδονίων, Numen Carthaginensium, 7, 9, 2. *n.*

Δαιτρεύειν, coquum agere, epulas instruere, 12, 24, 2.

Δάκνειν, 15, 33, 9.

Δάκρυ. τὰ δάκρυα τῶν αἰγείρων, 2, 16, 13.

Δακτυλιαῖος, longitudine digiti, 6, 22, 4. δακτυλιαῖα διάμετρος, 27, 9, 3.

Δακτύλιος, ὁ, annulus *ferreus*, 1, 22, 7. τὴν εἰκόνα τινὸς Φέρειν ἐν τῷ δακτυλίῳ, 15, 31, 9.

Δαμᾶν. ἐδάμησαν, domiti, repressi sunt, *ex conject.* 31, 13, 2. *n.*

Δανείζεσθαι *dicitur pecunia, quæ* fœnori locatur, 23, 7, 3.

Δαπανημάτων ἐνδεία, commeatuum inopia, 9, 42, 4. *nisi fortasse vocabulum illud Heroni debetur, non Polybio.*

Δᾷς, ἡ. δᾷδα καὶ στυππεῖον καὶ πῦρ ἐμβάλλειν ταῖς μηχαναῖς, tædas, *vel* tædam, *collective*, 1, 45, 12.

Δασύτης, ἡ, spiritus asper in pronunciandis literis; τὰς δασύτητας συσσώζειν, 10, 47, 10.

Δαψίλεια, ἡ, copia, frequentia, abundantia, καὶ εὐωνία, 2, 15, 2 & 4. τῆς χορηγίας, 5, 70, 2.

Δαψιλής. δαψιλεῖς χορηγίαι, 5, 68, 2. 5, 70, 5. δαψιλὲς μέτρον, 9, 19, 6. *n.*

Δαψιλῶς, 9, 19, 6. *n. secundum codices nonnullos.*

Δὲ, *abundans in apodoseos initio, repetitum fere ex protasi, & subinde temere vel extrusum ab editoribus vel mutatum, sed restituendum auctori. Vide præcipue Adnot. ad* 1, 29, 6. *tum* 1, 30, 14. *n.* 2, 37, 3. *n.* 2, 39, 2. *n.* 4, 1, 6. *n.* 6, 41, 6. *n.* 9, 31, 4. *n.* 10, 16, 7. *n.* 11, 22, 10. *Pari ratione haud cunctanter defendere debueram* Θεωροῦντες δὲ, 1, 20, 9. *n. quibus verbis respiciuntur ac veluti resumuntur ea quæ vs.* 7. *præcesserant,* ὅθεν ὁρῶντες. *Sed, ut* 2, 67, 1. *eamdem particulam, incommodius ibi vulgo insertam, ejicerem, commovit me trium vetustissimorum codicum auctoritas: eademque fere ratio obtinet* 2, 56, 2. *Rursus vero* 2, 24, 2. *n. ubi in media periodo* μετὰ δὲ ταῦτα *erat, contra communem codicum consensum ejicienda fuit illa particula.*

δὲ particula *cum* δὴ *permutata a librariis,* 1, 30, 12. *n.* 1, 80, 9. *n.* 3, 21, 8. *n.* 4, 38, 11. *n.* 10, 37, 5. *n.* 11, 14, 2. *n.* 11, 15, 7. *n.*

δὲ *cum* γὰρ *commutata a librariis; vide supra in* γάρ. *Corrupte mssti* δὲ καὶ *dant, pro* δέκα, 1, 85, 3. *n.* 3, 71, 8. *n.*

Ad præcedens τε *vel* οὔτε *non necessario deinde* τε *aut* οὔτε *infertur, sed &* δὲ *&* οὐδὲ *locum habet; vide* 1, 12, 6. *n.* 1, 80, 8 *sq. n.*

Δεδο-

Δεδογμένα, τὰ, 3, 40, 2. 3, 44, 5. *n.*

Δειγάνες *temere editum erat* 5, 54, 10. *pro* ἀδειγάνες, *quod vide.*

Δεῖγμα, 1) documentum, ſpecimen, 32, 14, 4. 32, 22, 4. ἐκΦανέστατον καὶ μέγιστον περὶ τοῦ &c. 7, 12, 9. τεχνίτου δεῖγμα τῶν ἔργων, 6, 58, 1. δεῖγμα ἔχομεν, 5, 12, 7. 6, 58, 1. δεῖγμα ἐκΦέρειν τῆς προαιρέσεως, *documentum edere*, 3, 69, 3. *Sic* δεῖγμα Φέρειν τῆς δυνάμεως, 10, 22, 4. δεῖγμα καλὸν ἐκτίθεσθαι, 4, 24, 9. δείγμα ποιούμενοι διότι &c. his ex rationibus collegit, intellexit &c. 2, 48, 3. *n.*

2) δεῖγμα, locus in urbe Rhodiorum, 5, 88, 8. — „forum, ubi δείγματα mercium exponuntur, ut apud Athenienſes.“ *Ern.*

Δείδειν. δείσαντες ἐκ τῶν ὕπνων, terrore e ſomno excitati, 5, 52, 13.

Δεικνύειν. σαΦῶς οἶμαι δεδείχαμεν, 5, 105, 9. *n.* ἐΦεδρεύουσιν ἀεὶ πρὸς τὸ δεικνύειν, 10, 16, 3. *n.* πρὸς τὸ δεικνύον *conj. Reisk.*

Δεικτηριὰς, 14, 11, 4.

Δείλη. ἀναζεύξας δείλης, 5, 6, 5. ὀψίας δείλης, 7, 16, 4. 17, 8, 1. ἐπὶ (*potius* ὑπὸ) δείλην ὀψίαν, 10, 8, 7.

Δειλία, ἡ, καὶ βλακεία, 3, 81, 7.

Δεῖν, 1) oportere. ἀνέδωκε διαβούλιον τί δεῖ ποιεῖν, 7, 5, 2. *n.* & *locis ibi citatis adde* 5, 51, 3. ὧν οὐδὲν ἂν δέοι μνημονεύειν ἐπ' ὀνόματος, 8, 12, 10. ὅτι δέοι παθεῖν μᾶλλον, quidvis potius puti, 1, 54, 4. *n.* 40, 4, 8. *Sic*, περὶ τῶν ἄλλων, ὅτου δέοι πάντως παραχωρήσαιμι, alia re quacumque cedam, 21, 3, 1. *Verbum* δεῖ *vel* δεῖν *per ellipſin omiſſum*; τὸ διαπιστῶν τῇ τύχῃ ἐναργέστατον ἐΦάνη πᾶσι, *veritas illius ſententiæ quæ monet* diffidendum eſſe fortunæ *manifeſta facta eſt omnibus*, 1, 35, 2. *n. Perperam omiſſum verbum a librariis, ex ingenio reſtitutum a Caſaub.* τὰς τοιαύτας ζητεῖν πίστεις δεῖ δ' ὧν &c. 8, 2, 5. *Recte abeſſe videtur a cod. Vat. & ejus adſeclis* 3, 28, 5. *ubi ex Bav. editur* λοιπὸν διευκρινῆσαι δεῖ. *Satis erat*, λοιπὸν (*ſc.* ἐστὶ) διευκρινῆσαι. *Conf.* δέον.

2) πολλοῦ δεῖ, multum abeſt, 3, 6, 3. &c. *Conf.* προσδεῖν, προσδεῖσθαι.

3) δεῖν, *i. q.* μέλλειν. *Sic* δεῖν βλάπτειν 9, 30, 6. *idem valet quod* βλάψειν.

4) δεῖν, vincire. δήσας τοὺς ἀνθρώπους ταῖς ἁμάξαις, 23, 16, 5. πλοῖα δεδεμένα τοῖς ὀργάνοις, naves quæ per corvos vinctæ tenebantur, 1, 23, 6. πλοῖα δεδέντα κατὰ τὰς ἐμβολὰς, naves quæ facta in hoſtiles naves impreſſione illigatæ ſunt illis, 2, 10, 4.

Δεινολογία, ἡ, oratio miſerabilis, rei gravitatem & indignitatem exaggerans, 33, 5. 3.

Δεινοπαθεῖν, 12, 16, 9.

Δεινός. δεινοὶ Ῥωμαῖοι θεοὺς ἐξιλά-

ἐξιλάσκεσθαι καὶ ἀνθρώπους, 3, 112, 9.
δεινόν. οὐ γάρ ἐστιν ἐπὶ τῶν τοιούτων πράξεων, ἢ μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, ἢ μηδὲν παθεῖν δεινὸν, 5, 98, 4. συνεγγίζοντος τοῦ δεινοῦ, 29, 6, 15. 30, 7, 3. τοῦ δεινοῦ αὐτοῖς περιστάντος, 1, 53, 6. ἔξω τοῦ δεινοῦ, vide ἔξω. ἐκτὸς τοῦ δεινοῦ, 1, 57, 8. πρωτόπειρος παντος δεινοῦ, 1, 61, 4. cf. ἄπειρος.
Δεινότης. πολλὴν ἐπιφαίνει δεινότητα καὶ τόλμαν, multam dicendi vim ostendit, 12, 24, 5.
Δειπνήτης, ὁ, conviva in cœna; οἱ λίχνοι τῶν δειπνητῶν, 3, 57, 7.
Δειπνοποιεῖσθαι, cœnari, 3, 67, 2. 3, 71, 6. 5, 6, 6. 5, 48, 2.
Δεισιδαιμονεῖν, superstitiosum esse, 10, 2, 9. δεισιδαιμονήσας, religione tactus, 9, 19, 1. ἐπὶ τοῖς σημείοις, Fr. gr. 33.
Δεισιδαιμονία, religio, religionis cura, 6, 56, 7. ἀγεννὴς, superstitio, 12, 24, 5.
Δέκα mendose dant mssti pro δ'. καὶ i. e. τέτταρα καὶ, 1, 59, 1. n. Vicissim 1, 85, 2. & 3, 71, 8. δέκα, δὲ καὶ fecerunt librarii.
Δεκαδάρχης, ὁ, vel δεκάδαρχος, 6, 25, 2.
Δεκαδύω. Vide Adnot. ad 1, 42, 5.
Δεκαμναῖος. δεκαμναῖον ὀψώνιον, stipendium decem minarum, 13, 2, 3.
Δεκαναῦα, decem navium classis, 23, 7, 4. 25, 7, 1.
Δεκαπέντε. Vide Adnot. ad 1, 42, 5. & ad 1, 59, 1.
Δεκάπηχυς, 17, 16, 2.
Δεκαπλάσιος, 22, 5, 15.
Δεκαταῖος παραγενηθείς, decimis castris, 11, 32, 1.
Δεκατεύειν τοὺς Θηβαίους τοῖς θεοῖς, decimam ex Thebanis consecrare diis, 9, 39, 5.
Δεκήρης, deceris, 16, 3, 3. 16, 7, 1.
Δελεάζειν τινὰ, 6, 9, 6. δελεάζεσθαι ὑπό τινος, 32, 22, 2. τῇ χάριτι, 38, 3, 11.
Δελτάριον, 29, 11, 2.
Δελφὶν, ὁ, 34, 2, 14.
Δέμα, τὸ, vinculum; ἐμπλέκεσθαι τοῖς δέμασι, de equis, 6, 33, 11.
Δεξιὰ, ἡ. Pro δεξιὰ δὲ, 3, 82, 3. δεξιᾷ δὲ vel ἐν δεξιᾷ δὲ, aut δεξιὰν videtur scribendum. τὰ διδόμενα τῇ δεξιᾷ παρὰ Ῥωμαίων ἐδέχοντο τῇ λαιᾷ χειρὶ, proverbialiter dictum, 38. 2, 9. n.
Δέον. δέον ἂν εἴη, cum infin. 2, 37, 5. ὃ δέον ἦν πράττειν, 1, 30, 8. 11, 1, 6. δέον στρατηγὸν ἕτερον ἑλέσθαι, 2, 2, 8. 2, 3, 1.
τὸ δέον. τὸ δέον ἐγένετο αὐτοῖς, recte cum eis agebatur, non lædebantur, 4, 32, 5. ὑπὲρ τὸ δέον οἰκεῖος τῆς ἡσυχίας, supra quam fas est amans otii, 5, 87, 3. προχειρότερον τοῦ δέοντος, 1, 21, 5. σφάλλεσθαι τοῦ δέοντος, a scopo aberrare, male rem gerere, 3, 70, 8. πρᾶξαί τι τῶν δεόντων, præclari quid gerere, 1, 55, 5. μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, aliquid eorum quæ fieri

fieri debent prætermittere, 5, 98, 4.

Δεόντως, recte, rite, probe; στοχάζεσθαι, 1, 33, 10. ἀπαγγέλλειν τὴν ἀλήθ. 1, 14, 1. συνόπτεσθαι, 1, 12, 7. δεόντως ἔξειν, bene secum actum iri, 9, 7, 3.

Δέρμα, τὸ. δέρματα καταφαγεῖν, 7, 1, 3. δέρματα, *quod vulgatum erat* 4, 38, 4. *in* θρέμματα *mutavi ex cod. Vrb.*

Δεσμὸς, ὁ. καθ' ἕνα δεσμὸν, *superiores editt.* 10, 22, 7. *n.*

Δεσπόζειν, *cum genit. velut* τῆς Σικελίας, 1, 10, 8. 5, 34, 7. 5, 55, 2.

Δεσποτικῶς ἄρχειν τῶν ὑποτεταγμένων, 10, 36, 7.

Δευτεραῖος ἦλθε, 2. 70, 4.

Δευτερεύειν οὐδενὸς, nulli secundum esse, 18, 38, 5.

Δεύτερον, secundo, deinde, 2, 39, 6. iterum, 8, 1, 7.

Δεύτερος. ἀλύων δεύτερος ἢ τρίτος, cum uno aut duobus, 26, 10, 2. δεύτερος ἂν εἴη πλοῦς, altera via ac ratio hæc fuerit, 8, 2, 6. δευτέρας τραπέζας παρετίθετο πολυτελεῖς, 39, 2, 11. τἄλλα πάντα δεύτερα θέμενος, 32, 10, 9. μηδενὸς ἐν μηδενὶ δεύτερος, 4, 23, 6.

Δέχεσθαι, *i. q.* ἀποδέχεσθαι. δεξάμενοι τὰ λεγόμενα, probantes dicta, 1, 30, 5. ἐπαινέσας καὶ δεξάμενος τὴν προθυμίαν, acceptam habens, 1, 45, 4. δέχεσθαι τοὺς πυρσοὺς, signa facibus data excipere, 10, 46, 9. *i. q.* ἀποδέχεσθαι, *ibid. vs.* 8.

δέχεσθαί τι ἐν παρακαταθήκῃ παρά τινος, 33, 22, 2. οὐ δυνάμενοι δέχεσθαι τὴν δαπάνην, sustinere sumtum, 32, 14, 5.

Δεχήμερος. δεχήμεροι ἀνοχαὶ, 20, 9, 5. 20, 10, 12.

Δή. — „μικραὶ λίαν ἐγίνοντο βοήθειαι πρὸς δὴ τὰς ἀποβ. &c. *ubi eleganter* τὸ δὴ *adjicitur*, adversus Illyriorum utique exscensiones, 2, 5. ὅτε δὴ καὶ πρῶτον &c. 2, 12, (8.) *Hanc particulam pro* τι *reposuerim* 10, 4. *extr.* καὶ δὴ προσεπιφθεγξαμένης." *Ern.* — „*Nos* 2, 5, 7. *particulam, quæ incommoda nobis inserta videbatur, ejecimus consentientibus vetustissimis codicibus. Ad* 10. 4, 7. *vide Adnot. Bene habet* δὴ *in hujusmodi:* ὑπὲρ ὧν νῦν δὴ ὁ λόγος, 5, 21, 9. ἄττα δή ποτ' οὖν, *de quo vide in* ἄττα, &c. *Importune vero rursus inserta videtur* 4, 23, 6. *n.*

δὴ *particula cum* δὲ *passim permutata a librariis; vide supra in* δέ. *Locis ibi citatis adde* 4, 81, 14. *ubi pro* δὲ, *quod dabant libri,* δὴ *scribendum duximus.*

Δῆλον. δῆλον ὡς ἔοικε Φαίνεσθαι, 2, 29, 1. ἦ δῆλον, 5, 36, 5. *oportebat puto* ἦ δῆλον, *cum circumflexo, & valet idem ac* δηλονότι, nempe, videlicet.

Δηλοῦν. ὑπὲρ ὧν ἄρτι δεδηλώκαμεν, exposuimus, 2, 22, 11. τοῦτο μεθερμηνευόμενον δηλοῖ, significat, sonat, 6, 26, 6.

Δημα-

Δημαγωγία, ἡ, artes quibus demeretur populus, 38, 3, 11. δημαγωγίαν εἰσηγεῖσθαι, legem ferre ad captandum populi favorem adcommodatam, 2, 21, 8.

Δημαγωγικὸς κατὰ τὴν αἵρεσιν καὶ πλεονέκτης, 15, 21, 1.

Δημαγωγὸς καὶ ὀχλαγωγὸς τέλειος, 3, 80, 4.

Δημεύειν τὰς οὐσίας, 15, 21, 2.

Δημιουργικὸν πλῆθος, multitudo ex opificibus constans, 10, 8, 5.

Δημιουργός. ἀρχιτέκτων καὶ δημιουργὸς τῶν ἐπινοημάτων Ἀρχιμήδης, inventorum architectus & opifex, 8, 9, 2. οἱ δημιουργοὶ τῶν Ἀχαιῶν, 24, 5, 16. n.

Δημοκρατία, 6, 9, 3. cf. Ind. histor. in Democratia.

Δημοκρατικὸν πολίτευμα, 24, 9, 3. δημοκρατικὴ καὶ συνεδρικὴ πολιτεία, 31, 12, 12. 4, 1, 5. δημοκρατικὴ συμμαχία. 10, 23, 6.

Δῆμος, status popularis, (i. q. δημοκρατία) 6, 4, 9. n.

Δημόσιος. δημόσιοι τῆς Ῥώμης, servi publici, 10, 17, 9. δημοσίᾳ πίστει ὀμνύειν, 3, 25, 7. δημοσία ἀναγραφή, scriptum publicum, instrumentum publicum, 12, 11, 9. τὰ δημόσια, publica opera, publica ædificia, 6, 13, 3. 6, 17, 2 & 6. bona publica, 6, 56, 15.

Δημοτελὴς θυσία, publicum sacrificium, 6, 53, 6.

Δημότης, ὁ. τῶν δημοτῶν ἡ πλῆθυς, populi multitudo, 8, 29, 9.

Δημοτικὸς, popularis, καὶ πρᾶος, 10, 26, 1. ἐσθὴς δημοτικωτέρα, 10, 26, 2. δημοτικῆς ἀγωγῆς τετευχὼς, 25. 8, 1.

Δημότις, ἡ, mulier privata, 23, 18, 2.

Δή που, nempe, certe sane, (præcedente etiam particula γε,) 11, 38, 5. δήπουθεν, idem, 21, 8, 8.

Διὰ; cum genit. 1) de tempore; διὰ χρόνου, post longum tempus, 1, 66, 8. Sic διὰ πολλοῦ χρόνου, 1, 66, 10. Et δι' ἐτῶν δέκα, post decem annos, decimo quoque anno, 22, 26, 22. Sed διὰ ἡμέρας, per totum diem, totum diem; στὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι δι' ἡμέρας ἔμενε, 37, 3, 3. διὰ προγόνων 22, 4, 4 est inde a majoribus nostris. 2) de loco, in, vel potius secundum, juxta, præter; δι' αὐτῆς τῆς κορυφῆς, 2, 68, 8. n. διὰ τῆς τῶν Ἀρβήτιων πόλεως, 3, 77, 1. δι' ἀμφοτέρων τῶν κεράτων, 3, 72, 9. Adde 3, 68, 12. n. 15, 14, 4. n. 3) de caussa instrumentali, de modo ac ratione qua efficitur aliquid; ἐξαίροντες διὰ τῆς τροχιλίας, 1, 22, 8. & sexcenta hujusmodi alia. Huc refer δι' αὐτοῦ, per se, non ope aliorum, 1, 9, 6. 7, 8, 2. 8, 36, 5. Tum exempla hujusmodi: ὑπερβολὴν χαρᾶς οὐκ ἀπέλιπον διά τε τῆς πρὸς τὸν θεὸν εὐχαριστίας &c. 1, 36, 1. nempe modum nullum posuerunt lætitiæ quam significabant partim gratiarum actio-

nibus &c. διὰ τῆς μεταθέσεως, 1, 82, 9. *est* per ipsum modum defectionis, per ea quæ in ipsa defectione patraverunt. *Et licet* διὰ, *ubi causſam efficientem significat, & per latinum* propter *exponitur, accusativum casum proprie adsciscat, tamen eadem notione etiam cum genitivo construi potest, quia instrumentalis causſa est species quædam causſæ efficientis; quare v. c.* 7, 17, 4. *peræque* διὰ τῆς ὀφρύος *ac* διὰ τὴν ὀφρὺν *dici potuit; &* 9, 33, 3. *peræque* διὰ Φίλιππον *&* διὰ Φιλίππου. *Qua ratione vero* δι' ὧν, 8, 4, 1, *ubi videri potest* quapropter *significare, in genitivo casu positum intelligi debeat, pro accusativo, docui in Adn. ad h. l.*

Cum accusativo; 1) propter. *Hinc* δι' ἃ quapropter, quamobrem; *quod interdum perperam in unam vocem* διὰ *contractum est a librariis, velut* 5, 35, 12. *n. conf.* 5, 42, 7. *n.* εἰ δὲ μὴ διὰ τοῦτο, nisi per hoc stetisſet, nisi hoc obstitisſet, 17, 14, 14. 2) *Paulo rarior usus est ille* 5, 24, 5. *n.* διὰ τὴν παράθεσιν τῆς πόλεως, quod adtinet ad propinquitatem urbis, *vel* licet in proximo sit urbs.

Διαβαίνειν, 1) transire, trajicere, τὸν ποταμὸν, 2, 13, 7. 3, 35, 2. 3, 71, 10. τὸ Ῥῖον, 4, 64, 2. 4, 78, 2. *Sic* διαβὰς αὖθις τὸν ποταμὸν, *corrigendum fuit* 3, 76, 11. *deleta præpos.* εἰς, *quæ ex terminatione vocis præcedentis temere repetita erat. Nam diversum est,* διαβαίνειν εἰς Σικελίαν, 1, 5, 2. εἰς τὴν Ἤπειρον, 4, 66, 5. 2) digredi, dilabi; *si modo vera satisque certa est Reiskii conjectura, quam in contextum recepimus* διαβαίνοντες, *pro* διαμένοντες *quod haud dubie vitiosum erat,* 4, 12, 11.

Διαβάλλειν, τινὰ πρὸς τινὰ, clam accusare aliquem apud aliquem, obtrectare alicui, 28, 11, 14. *Pro* μακρὰν αὐτὸν ἐμπειρίας διαβαλεῖ, *quod ex Casauboni editione tenuimus* 11, 16, 2. *debuerat, puto, plurimorum & vetustissimorum codicum vestigiis pressius inhærendo, scribi* μακρὰν αὐτὸν ἐν πορείᾳ διαβάλλει, *& verbum hoc interpretandum fortasse erat* disjicit se (*i. e.* exercitum suum) diducit. *Cetera vide ibi Adnot.*

διαβάλλεσθαι, *in verbo passivo, est* incusari, male audire; *non solum immerito, sed & merito;* Πόπλιος παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ἠδόξει καὶ διεβέβλητο, 1, 52, 2. 16, 39, 2. 2) διαβεβλημένος πρός τινα, infensus alicui, 30, 17, 2. *n.*

Διαβάσις, trajectio, *&* trajectus, *i. e.* locus ubi trajicitur flumen, ἡ πρώτη διάβασις ἐξ Ἰταλίας Ῥωμαίων, 1, 5, 1 *&* 3. ἡ τοῦ Ῥοδανοῦ διάβασις, 3, 35, 7. 3, 39, 8 *sq.* κατεσκήνωσαν ἐπὶ τῆς διαβάσεως (τοῦ Ἑλλησπόντου) 21

10, 7. *Adde* 10, 6, 7. *Hinc correxi* Φυλάττοντας τὰς περὶ τὸν Ἄριον ποταμὸν διαβάσεις, 10, 49, 1. *ubi, absorpto a vocis præcedentis terminatione articulo* τὰς, erat διαβάς. *Contra*, 10, 27, 8. *ubi vulgo scribebatur* μετ' αὐξήσεως ἔνια καὶ διαβάσεως ἐξαγγέλλειν, *correxi* διατάσεως, *conf. Adn. ad l. c. sed* διαθέσεως malim, *quod vocabulum vide infra suo loco.*

Διαβεβαιοῦν. διορίζόμενος καὶ διαβεβαιούμενος περὶ τούτων, *distincte & adductis rationibus, adjecta confirmatione, de his rebus agens*, 12, 12, 6.

Διαβιάζεσθαι. διαβιασάμενος τὴν ἀσθένειαν, *Fr. gr.* 34. *quod Fragm. pertinere ad Philopœmenem, jam supra monui in* αὐθημερόν.

Διαβιβάζειν. (*activum τοῦ* διαβαίνειν) trajicere exercitum; διαβιβάζειν εἰς τὴν Μεσσήνην τὰς δυνάμεις, 1, 20, 13. διαβιβάσαντες αὐτοὺς τὸν Πάδον, 2, 34, 5. 3, 113, 2 & 6. 4, 67, 7.

Διαβολή, accusatio privata *vel* clandestina, denunciatio, *sive vera, sive falsa*; τὰ πρὸς διαβολὴν κυροῦντα καὶ κατηγορίαν, 12, 15, 9. τὸ πρᾶγμα οὐ προσδεῖ διαβολῆς, 6, 2, 8. ἐν διαβολαῖς ὢν, accusatus *apud reginam*, 2, 11, 4. διαβολὴν πλάττειν, 4, 84, 1 & 7. προσφέρειν τινὶ, 4, 84, 7. ἐπιφέρειν, 3, 5, 4. δέχεσθαι, 4, 85. 5. εὗρε τὴν βολὴν οὖσαν ψευδῆ, 4; 86, 7. ἀπολύειν τινα τῆς διαβολῆς, 3, 5, 4.

Διαβούλιον, 1) deliberatio, consultatio. διαβούλιον ἀναδιδόναι, ἀποδιδόναι, *vide supra in his verbis.* πρὸς τούτοις ἐγίγνετο τοῖς διαβουλίοις, 3, 93, 2. διαβούλιον ἄγειν περί τινος, instituere, 3, 20, 1. εἰσάγειν, proponere, 23, 9, 1. πολιτικὰ διαβούλια, 25, 9, 2. τὴν πλείστην δύναμιν ἐν τοῖς διαβουλίοις ὁ δῆμος μετειλήφει, 6, 51, 6. *Adde* 2, 26, 3. 29, 8, 1. 33, 1, 4. 2) decretum; ἐκυρώθη τὸ διαβούλιον, sancitum est decretum, *aut* sancita, decreta est ea sententia quæ hoc statuit, 5, 49, 6. οὐκ εἴασε κυρωθῆναι τὸ διαβούλιον, 23, 9, 12. αἱ κυροῦσαι τὰ διαβούλια γνῶμαι, sententiæ quæ sanciunt decreta, *i. e.* quæ vincunt, ex quarum præscripto fiunt decreta, 4, 24, 2. 3) concilium consultantium; τὴν τῶν Ῥοδίων ἀντιπολιτείαν διέκρινε τὸ διαβούλιον, 29, 4, 2. συντελεσθέντος τοῦ διαβουλίου, 11, 10, 7, dimisso concilio, *sed potest pariter verti*, peracta deliberatione. *Sic* 2, 39, 6. ἐν ᾧ τόπῳ τάς τε συνόδους καὶ τὰ διαβούλια συντέλουν.

Διάβροχος τόπος, locus aqua repletus, 5, 22, 6.

Διάγειν, 1) transducere *copias per regionem, aut* transduci sinere, transitum dare, 22, 15, 3. *cf.* διέναι. administrare; παντηγυρικώτερον διῆγε

τὰ κατὰ τὴν ἀρχήν, 5, 34, 3. 3) *neutraliter, per ellipsin nominis* τὸν χρόνον *vel* τὸν βίον, vitam *vel* tempus transigere, versari; διῆγον ἀδεῶς, ῥαθύμως &c. agebant, vivebant, 1, 66, 10. 2, 5, 6. ἐν ταῖς παρωρείαις προσανέχων διῆγε, versabatur, morabatur, 5, 17, 6. 4, 6, 3. 4) διάγεσθαι τὸν λόγον τῆς διηγήσεως, εἰς τινὰ, sermonem, narrationem ad aliquem transferre omisso alio, 7, 7, 7.

βουληθεὶς τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος διαγαγεῖν εἰς παραπλησίαν διάθεσιν τῇ Θετταλῶν, *sic ex Bav. editum erat* 4, 76, 1. *per se quidem non male; nos tamen ex reliquorum codd. consensu* ἀγαγεῖν *adscivimus.* διάγειν τινὰ, differre aliquem de die in diem: *hinc ex Reiskii sententia* 15, 22, 4. *pro mendoso* διαλεγόμενοι *scribendum erat* διαγόμενοι *vel* διαγαγόμενοι, *quod probabilius etiam faciunt adjecta verba* καθ' ἡμέραν.

Διαγελᾶν. διαγελώμενοι καθ' ἡμέραν *edidimus ex cod. Peiresc.* 15, 22, 4. *ubi rectius fortasse fuerat* διαγόμενοι *vel* διαγαγόμενοι, *quod est a Reiskio propositum.*

Διαγίγνεσθαι. 1) διαγενομένων ἐτῶν δέκα, decem annis interjectis, 2, 19, 7. 2) ἐν στρατιωτικῷ βίῳ διεγεγόνει, in militari vita constanter, assidue versatus erat, 16, 21, 1.

Διαγινώσκειν, 1) τινὰ, dignoscere, internoscere aliquem ab aliis, 4, 4, 5. discernere, *quae de re agatur,* 6, 46, 10. 2) decernere, statuere; διέγνω ποιεῖσθαι τὴν μάχην, 2, 66, 8. ὑπὲρ ἁπάντων διαγνωσόμενοι, judicaturi, 22, 7, 5. 3) *i. q.* διαναγινώσκειν, legere, perlegere, 3, 32, 2. *n.* 21, 9, 3.

Διάγραμμα, τὸ, decretum scriptum, edictum, 23, 10, 6. — „*sic & Josephus,* 19, 5, 1." *Ern.*

Διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, imperare milites, 6, 12, 6. — „*ut latine dicunt,* describere milites." *Ern.* τοιούτων τινῶν συνθηκῶν διαγραφεισῶν, perscriptis his pacis legibus, 1, 62, 7.

Διαγραφὴ, solutio, numeratio pecuniæ, & expunctio debiti; τοῦ τραπεζίτου ποιοῦντος τὴν διαγραφὴν ἑκατέρῳ τῶν κε. ταλάντων, 32, 13, 7. *n.* — „*vide Salmas. de Usuris p.* 513." *Ern.*

Διαγρυπνεῖν τὰς νύκτας, 22, 9, 11.

Διαγωγὴ, 1) vita, vitæ ratio; ἀνεχώρησαν εἰς τὰ σφέτερα νόμιμα καὶ τὰς διαγωγὰς, 5, 106, 1. τὴν ὅλην τοῦ βίου διαγωγὴν ἐν τούτοις ἔχειν, 12, 3, 8. μετὰ τοῦτον τὴν πᾶσαν ἐποιεῖτο διαγωγὴν, cum hoc unice versabatur, tempus transigebat, 5, 27, 3. (*conf.* διάγειν.) ἀπὸ τούτων ποιεῖσθαι τὴν διαγωγὴν, his vitam sustentare, 5, 2, 10. (*Sic* τοὺς βίους διεξάγειν, 1, 71, 1.) 2) oblectatio animi, animi voluptas, 5, 75, 6. *& sic manifeste etiam* 3, 57, 9. *ubi parum*

parum recte Ernestus profectum in discendo *interpretatus est. Eadem notione accipiendum nomen* ἀγωγὴ 4, 20, 10. *nisi in* διαγωγὴ *mutandum.*

Διαγώγιον, portorium, 4, 52, 5.

Διαγωνιᾶν, valde timere; *cum* μὴ *& subjunct.* 3, 105, 5. 4, 10, 3. 10, 38, 10. 11, 32, 5. *Cum accus.* διαγωνιάσας τοὺς Ῥωμαίους, μὴ κύριοι γένωνται, 3, 102, 10. *sed & id ipsum, recte si species, vix differt a superiori constructione, nam idem valet ac* διαγωνιάσας μὴ οἱ Ῥωμαῖοι κύριοι γένωνται.

Διαγωνίζεσθαι, acriter pugnare, *& nude*, pugnare. ἐπὶ πολὺν χρόνον διαγωνισάμενος, 1, 11, 14. 1, 58, 6. 2, 9, 5. ἐνθύμως καὶ γενναίως διαγωνίζεσθαι. 3, 115, 4. *Et in præt. pass. notione activa vel reciproca.* τηλικαύτας δυνάμεις ἐν θαλάττῃ διηγωνισμένας, quæ mari inter se pugnarunt, 1, 63, 8. διαγωνίζεσθαι πρός τινα, 2, 10, 6. 2, 20, 10. *sic* πρὸς τὴν τοῦ ποταμοῦ βίαν, 3, 43, 7. τινὶ, 1, 28, 2. περὶ τῆς πατρίδος, 2, 35, 8. ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, 2, 20, 10.

Διαγωνοθετεῖν τινας, certaminibus implicare aliquos inter se, 26, 7, 7. *cf.* ἀγωνοθετ.

Διαδάκνειν τινὰ, obtrectare alicui, 4, 87, 5.

Διαδέχεσθαι, τινὰ, succedere alicui, 17, 3, 6. τὰ πράγματα τινός, succedere alicui in imperio, 9, 29, 1. τὴν βασιλείαν, 2, 4, 7. 4, 2, 7. 31, 12, 7. διεδέξατο παρ' αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν, 9, 28, 8. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, 3, 8, 5. οἱ διαδεξάμενοι, *absol.* successores Alexandri, 9, 34, 11.

τὰ πεζικὰ στρατόπεδα διαδεξάμενα τοὺς εὐζώνους, 3, 115, 4. legionarii in locum expeditorum succedentes; *nisi capiendum de* receptione expeditorum per intervalla manipulorum, *ut* 11, 22, 10. διαδεξάμενος ὁ Πόπλιος διὰ τῶν διαστημάτων ἐν ταῖς σημαίαις εἴσω τοὺς ἀκροβολιζομένους.

Διάδηλος, conspicuus, 6, 22, 3. 10, 41, 7.

Διαδιδόναι, distribuere, *v. c. præda, cum dat.* 3, 76, 13. 10, 40, 10. 5, 43, 2. διέδωκεν αὐτοὺς εἰς φυλακὴν ἐπὶ τὰ τάγματα, 3, 85, 3. *n.* divulgare *famam, sermonem;* λόγους, 1, 32, 3. 23, 2, 2. *unde* διέδωκε λόγον *correxi* 7, 16, 7. *pro vulgato olim* δέδωκε. Φήμην, 5, 39, 1. 3, 78, 8. 15, 22, 3. *Hinc* 32, 14, 7. *ubi vulgo editur* Φήμης περὶ αὐτὸν διδομένης, *utique* διαδιδομένης *aut* διαδεδομένης *legendum.* Φωνὴν, 1, 32, 6. τοῖς Δηλίοις διαδοθείσης ἀποκρίσεως παρὰ Ῥωμαίων, *i. q.* δοθείσης, edito responso, 32, 17, 2. διαδοῦσα τὴν πεῖραν, *quod editum erat* 18, 11, 2. *servari fortasse potuerat, eadem notione, qua* διδοῦσα, *quod ex uno codice Parisino recepimus*, experimentum sui

dedit, edidit, in publicum edidit, 18, 11, 2. *sed tamen id verbum hac in phrasi insolentius.*

Διαδιδράσκειν, 15, 30, 3. διαδρὰς, 4, 81, 7. τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν, 4, 69, 2.

Διαδορατίζεσθαι, non jaculari, *ut interpretatus est Ernestus, sed* protensis hastis pugnare, *nam adjicitur* ἐκ χειρὸς, 5, 84, 2.

Διάδοσις χώρας, agri distributio, 2, 23, 1. *n.* 3, 67, 6. — *Cl. Reiskius autem utroque loco rescribit* διάδασις. *Ego vulgatum sequor. Et* διαδοῦναι *de ejusmodi divisionibus publicis dicitur, &* διάδοσις *est ipsa distributio, &* διαδόσεις *portiones. V. Vales. ad Harpocr. in h. v.*" *Ern.*

Διαδοχή. ἐκ διαδοχῆς καὶ κατὰ γένος, per generis successionem, 6, 7, 6. ποιούμενοι τὴν ἐργασίαν ἐκ διαδοχῆς, per vices operi succedentes, alternatim opus facientes, 5, 100, 4. 16, 33, 1. 22, 11, 7. ἐκ διαδοχῆς ταῖς ὕλαις ἐμβολὰς ποιεῖσθαι, 3, 116, 8. ἐκ διαδοχῆς ταῖς σπείραις ἐπὶ πόδα ποιεῖσθαι τὴν ἀναχώρησιν, 8, 16, 5.

Διαδράσσεσθαι ἀλλήλων, sese invicem prehendere, corripere, 1, 58, 8. *n.*

Διαδρομὴ, discursio *per urbem*, 15, 30, 2.

Διαδῦναι. διαδὺς διά τινος ὑδροῤῥοίας, 4, 57, 8.

Διαζευγνύειν, dividere, sejungere; *Alpium juga* διαζευγνύουσι, sejungunt *Galliam Cisalpinam a valle quam perfluit Rhodanus*, 3, 74, 4. ἡ Μηδία διέζευκται πλείοσιν ὄρεσιν ἀπὸ τῆς ἠοῦς ἕως πρὸς τὰς δύσεις, Media multis montibus ab oriente ad occidentem divisa est, 5, 44, 11. Σελεύκεια διεζευγμένη Φάραγγι κοίλῃ καὶ δυσβάτῳ, profunda & prærupta valle (in duas partes) dividitur, 5, 59, 6 *n. Sic enim videntur capienda ista verba.*

Διαζευγμὸς τῶν στρατοπέδων, disjunctio legionum, 10, 7, 1.

Διαζηλοτυπούμενοι πρὸς τὸν Σκιπίωνα, invidentes Scipioni, *Fr. hist.* 61.

Διαζωννύειν. συμβαίνει τοῦτον τὸν τόπον ῥάχει τραχεῖα διεζῶσθαι, spatium istud aspero dorso e montibus decurrente transversim intercipitur, 5, 69, 1.

Διάθεσις, 1) status, conditio, ratio rei. αἱ διαθέσεις καὶ περιστάσεις τῶν πέλας, 10, 24, 3. *n.* τοιαύτη τις ἦν ἡ περὶ τὸ ἔθνος διάθεσις, 2, 41, 3. πῶς εἰς ταύτας παρεγένοντο τὰς διαθέσεις ἐν αἷς ὑπάρχουσι νῦν, quo pacto *Romani* in eum statum pervenerint quo nunc sunt, 1, 12, 9. ἡ κατὰ τούτους μάχη τοιαύτην εἶχε διάθεσιν, 1, 27, 13. τὰ κατὰ τὴν Ἰταλ. τοιαύτην εἶχε διαθ. 3, 95, 1. χωρεῖν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς διάθεσιν, ad pristinum statum, pristinam conditionem redire, 15, 31, 5. ἄκρας λαμβάνει διάθεσιν, habet rationem arcis, instar arcis est,

est, 5, 76, 2. ἀκροπόλεως διάθεσιν ἔχουσιν αἱ Ἄλπεις τῆς ὅλης Ἰταλίας, 3, 54, 2. οὐχ ὁμήρων ἔχουσι διάθεσιν, ἀλλ' αἰχμαλώτων, non obsidum loco habentur, sed captivorum, 10, 38, 2. ἡ σύμπασα Πελοπόννησος μιᾶς πόλεως διάθεσιν ἔχει, 2, 37, 11. εἰς τὴν ἐσχάτην διάθεσιν ἦκεν, 27, 2, 3. εἰς τὴν αὐτὴν ἐλθεῖν διάθεσιν ἐκείνῳ, in eumdem casum incidere, 28, 6, 7.

2) *Sigillatim de* adfectionibus corporis & animi *usurpatur, ut* 3, 60, 6 *sq.* 3, 6, 7. *& præsertim de* morbis, *maxime de* morbis chronicis, *ut* 2, 70, 6. *n.* 8, 14, 3. *sed & de* aliis quibusque, *ut* 3, 7, 5. *hinc tum adjective*, λοιμικὴ διάθεσις, pestis, morbus pestilentiosus, 2, 31, 10. *Indeque ducta metaphora*, λοιμική τις πολέμου διάθεσις ἐπέστησε πᾶσι Γαλάταις, belli furor, velut pestilens morbus, omnes Gallos corripuerat, 2, 20, 8. *De* corruptissimo animi statu, 1, 81, 10.

3) *In rhetorum scholis* ἡ διάθεσις *est* amplificatio & exornatio *argumenti*, qua velut ad vivum depingitur res; *de qua notione vide omnino* 34, 4, 1 *& 3. ibique notata. Sic* calamitates Mantinensium a Phylarcho μετ' αὐξήσεως καὶ διαθέσεως enarratas *ait* 2, 61, 11. *Quibus ex locis probabile fit*, 10, 7, 8. *pro eo quod olim vulgatum erat*, μετ' αὐξήσεως καὶ διαβάσεως ἐξαγγέλλειν, *non* διάτασεως corrigi *debuisse, sed* διαθέσεως. *Eodem denique fortasse pertinent illæ* ἐκκλησιαστικαὶ καὶ παραστατικαὶ διαθέσεις, *quarum mentio fit Fr. gr.* 38.

Δίαιμος. πτύσμα δίαιμον, sputum cruore permistum, 8, 14, 5.

Διαίρειν, (*a* διαίρω) trajicere, 1, 60, 8. 5, 109, 2. 10, 42, 1. τὸν πόρον, 1, 37, 1. τὸν κόλπον, 5, 16, 5. εἰς τὴν Σαρδόνα, εἰς τὴν Σικ. *&c.* 1, 24, 6. 1, 39, 1. 1, 46, 6. 4, 44, 3. *&c.*

Διαιρεῖν, (*a* διαιρέω) dividere. δίχα διαιρεῖν, 3, 92, 1. 7, 4, 2. διελόντες εἰς δύο μέρη τὴν δύναμιν, 1, 18, 2. 1, 26, 5. τοὺς ἱππεῖς διελὼν ἐφ' ἑκάτερα, προέστησε τοῖς κέρασι, *ex lectione cod. Bav.* 3, 72, 9. τὸ Λιλύβαιον ἀκρωτήριον διαιρεῖ τὸ Λιβυκὸν καὶ τὸ Σαρδῷον πέλαγος, 1, 42, 6.

In pass. ὁ χρόνος αὐτῷ τῆς ἀρχῆς μάλιστά πως διῃρῆτο, dimidium fere tempus magistratus illius præterierat, 4, 37, 2. βακτηρίαι διῃρημέναι εἰς ἴσα μέρη, 10, 44, 3. *n.*

In med. διαιρεῖσθαι, διελέσθαι, partiri inter se, 1, 7, 4. 7, 4, 2.

Διαίρεσις, 1) divisio, partitio, ἐποιήσαντο συνθήκας πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ διαιρέσεως τοῦ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνους, societatem inter se inierunt de dividendis, de partiendis inter ipsos civitatibus Achæorum, 2, 43, 10. *n.* (*conf.* καταδιαιρεῖσθαι

σθαι) 3, 2, 8, 9, 34, 6. διαίρεσις τῆς χώρας, divisio agrorum, 3, 40, 9. (*ut* διάδοσις.) τὰς διαιρέσεις συσσώζειν, distinctiones orationis servare in legendo, 10, 47, 10.

2) ἐκ διαιρέσεως, punctim. τῇ μαχαίρᾳ ἐκ καταφορᾶς καὶ διαιρέσεως ποιεῖσθαι τὴν μάχην, 28, 13, 7. *ubi vide Adnot. Fr. gr.* 107. *n.*

Δίαιτα, ἡ. ἡ κατὰ τὴν δίαιταν ἐπιμέλεια, cura disciplinæ, 1, 59, 12. τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίαιταν ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν πυλώνων, in statione ad portam per totum diem morari, 4, 18, 2.

Διακαρτερεῖν τὴν κακοπάθειαν, laborem tolerare, 37, 3, 4.

Διακατέχειν, (*i. q.* κατέχειν) 1) tenere, habitare *regionem*, 2, 17, 5. 2) in potestate retinere, τὴν ἀρχὴν, regnum, 2, 70, 3. *portum, urbem*, 4, 55, 6. 22, 4, 7. 3) cohibere, coërcere, τὰς ἐπιβολάς τινος, conatus alicujus, 2, 51, 2. τὴν ἐπιφορὰν τῶν ἐχθρῶν, 6, 55, 2.

Διακεῖσθαι ἐσχάτως, ad extrema redactum esse, 1, 24, 2. ἑτοίμως, paratum esse, 3, 13, 3. ἀσθενῶς, debilem, 1, 19, 1. εὐλαβέστερον πρός τι, cautius versari in aliqua re, 1, 18, 1. Φιλοτίμως πρός τι, rum summo studio pro aliqua re laborare, 4, 32, 1. *Et sic cum aliis fere quibusvis adverbiis, quæ statum aliquem aut adfectionem sive corporis sive animi significant; velut* ἀφυῶς, εὐφυῶς, ἀθύμως, οἰκείως *&c. quæ vide suis locis.*

Διακενῆς πεποιῆσθαι τὴν ἐπίνοιαν, frustra, 2, 50, 5. διακενῆς προΐεσθαι τὸν χρόνον, 3, 70, 10.

Διακινδυνεύειν, prælio rem committere, prælio cernere, 1, 11, 12. 1, 19, 7. 1, 26, 2. 2, 32, 11. 3, 89, 2. περὶ τῶν ὅλων, 2, 18, 7. τοῖς ὅλοις, 2, 26, 6. ὁλοσχερῶς, 2, 32, 5. ἐκ παρατάξεως, 2, 26, 8.

Διακλέπτειν, subripere. μηδὲν διακλάπῃ, 2, 62, 11.

Διακλείειν τινὶ τὰς χορηγίας, 1, 82, 13. διακλείειν τινα, intercludere aliquem, 3, 60, 12. *n.* (*ubi vulgo omnes* διακεκλικότων, *pro* διακεκλεικότων) ἀπὸ τῶν οἰκείων νεῶν, 16, 6, 4. ἀπὸ τῆς χώρας, 1, 73, 6. ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, 10, 32, 4. *Et cum nudo genit.* διακλείειν τινὰ τῆς ἐπανόδου, intercludere aliquem reditu, 3, 51, 10. 5, 52, 4. τὸν αὐχένα ἡ πόλις διακλείει πυρίως, prorsus interseptum, 4, 56, 5. διακλείεσθαι ἀπ' ἀλλήλων, secludi, discludi a se invicem, 10, 6, 2. διακλεισθέντες, 20, 6, 8.

Διακλίνειν, τῆς ἀγορᾶς, declinare de foro, excedere, subducere se de foro, 11, 9, 8. διακλίναντες ἀπὸ τῶν πυλῶν, postquam a porta in diversa abierunt, 6, 41, 11. διακλίνειν τὰς καταγραφὰς, declinare delectum militum, ad nomina non respondere, 35, 4, 6. διακεκλικότας τὴν Φυγὴν, per fugam delapsos *interpretatur Ernestus, parum recte;* com-

commodius Casaub. qui e fuga declinassent; *proprie*, qui devitassent fugam, *i. e.* in fugam se pelli non passi essent, 11, 15, 5. *n. Absolute*, βραχὺ διαπλίνας, leviter declinans, avertens se in alteram partem, paululum secedens, 7, 11, 1.

διακεκλικότων 3, 60, 12. *cum Reiskio in* διακεκλεικότων *mutandum putavimus.*

Διακολυμβᾶν, transnatare fluvium, πρός τινα, 5, 46, 8.

Διακομιδή, ἡ, *active*, trajectio, transvectio: τῶν θηρίων, 3, 45, 6. τῆς λείας, 4, 10, 4.

Διακομίζειν, τὴν δύναμιν διὰ τῶν στενῶν, transducere, 3, 94, 5. transvehere, trajicere *copias per fluvium*, 5, 46, 12. 5, 48, 8. διακομίζεσθαι, transvehi, trajicere, *mare vel fluvium*, 1, 23, 1. 3, 42, 8. 3, 46, 10.

Διακονία, ἡ, ministerium, *& per metonym.* ministri, famuli, 15, 25, 4. *minus late patet quam* ὑπηρεσία, *ibid.*

Διάκονος, famulus. οἱ διάκονοι *fercula adponunt in epulis*, 31, 4, 5.

Διακοπή, ἡ, intercisio, interruptio, 10, 10, 13.

Διακόπτειν τοὺς δεσμούς, præcidere, rumpere vincula, 3, 46, 8. τὰς διαλύσεις, abrumpere, impedire, 1, 69, 5. 17, 9, 4. τὴν συμμαχίαν, 4, 36, 2. τὰς συνθήκας, 18, 25, 3. τὴν ἐπιβολήν τινος, conatum alicujus frangere, 28, 11, 14. διακόπτειν τοὺς μοχλούς, diffringere, 7, 18, 2. 7, 16, 5. 8, 30, 12. 8, 31, 9. τὰς πύλας, 7, 18, 6. τὴν χιόνα, pertundere, 3, 55, 1 *sq. & vs.* 4 *sq.* τὴν τῶν πολεμίων τάξιν, perrumpere, 3, 74, 4. 3, 115, 6. *torrens* διακόπτει, perrumpit *loca*, 4, 41, 9.

διακόπτεσθαι, cædi, concidi, 2, 30, 7. *i. q.* κατακόπτεσθαι, *ibid. vs.* 9.

Διακόρως ἔχειν ὑπέρ τινος, „satietate alicujus rei defessum esse.“ *Etn.* *At ista scriptura*, εἰ μὲν οὖν διακόρως ἔχουσιν, 26, 2, 9. *ex Vrsini est ingenio, cum* διαΦόρως *darent mssti, quod in* ἀδιαΦόρως *fuerat mutandum, ut docui in Adn. ad l. c.*

Διακοσμεῖν, aciem instruere, κατὰ τὰς εἰθισμένας τάξεις διακοσμήσαντες τοὺς πεζούς, 2, 28, 2.

Διακούειν, *cum acc. rei*, (*i. q.* ἀκούειν) 1, 32, 2. τί τινος, audire, cognoscere aliquid ex aliquo, 2, 50, 5. 9, 25, 4. *Cum nudo gen. pers.* ὑπερηΦάνως αὐτῶν ἤκουε, 2, 7, 7. *Cum gen. rei*; διακούσαντες τῶν λεγομένων, 6, 58, 7. 17, 8, 6. *Cum* περὶ; περὶ τῶν ἐνεστώτων, 3, 15, 4.

Διακρίνεσθαι. διακριθῆναι πρός τινα, acie decernere cum quo, 2, 22, 11. περὶ τῶν ὅλων, 3, 111, 2. πρῶτοι διεκρίθησαν, primi finem fecerunt pugnandi, e pugna discesserunt, *an* decreverunt rem? 1, 28, 6. *n.*

ἐπὶ Ῥωμαίων διακριθῆναι τινὶ περὶ τῶν ἀντιλεγομένων,

arbitris Romanis disceptare cum aliquo res controversas, 18, 35, 4. 22, 27, 1.

Διάκρισις πρὸς ἀλλήλους, disceptatio, 18, 11, 3.

Διακωλύειν τὸν εἴσπλουν, impedire introitum, opponere se ne quis introeat, 1, 44, 4. τοὺς ἀποβαίνοντας, 3, 19, 4. *i. q.* κωλύειν τὴν ἀπόβασιν, 3, 18, 12.

Διαλαγχάνειν, sortiri inter se, sorte inter se dividere; *cum accus.* 6, 33, 5.

Διαλαλεῖν, loqui, sermocinari; τινὶ περὶ διαλύσεως, 1, 85, 2. διαλαλοῦντες ἐν ἀλλήλοις, 9, 32, 1. πρὸς ἀλλήλους, 23, 9, 6.

Διαλαμβάνειν. 1) *i. q. simplex* λαμβάνειν, sumere, in manus capere; ὅταν τὴν ἀσπίδα καὶ τὸν θώρακα καὶ τὸ κράνος διαλαμβάνῃ. 11, 9, 5. *de quo tamen loco vide quæ monui ad* 2, 33, 5. *T.* V. *p.* 420.

2) intercipere, præcludere; διαλαμβάνειν τάφρῳ καὶ χάρακι τὰ μεταξὺ τῶν στρατοπέδων, 5, 99, 9. Φυλακαῖς τὰ διαστήματα, τὰς ὁδούς, *&c.* 1, 18, 4. 1, 75, 4. 4, 67, 8. 5, 46, 3. *Eodem pertinet* οἱ διειληφότες τὰς ἐνέδρας, 8, 16, 7. qui in insidiis erant dispositi, qui loca insidiis apta passim (alii hunc locum, alium alii) ceperant, *ut interpretatus sum in Adn. ad* 2, 33, 5. *T.* V. *p.* 420. *aut*, qui viam insidiis interceperant.

3) *de mentis operatione;* perpendere, cogitare, deliberare, μὴ διειληφότες τί διαφέρει *&c.* 3, 6, 6. διελάμβανε μετὰ τούτων τί δεῖ ποιεῖν, 4, 25, 1. συνῆδρευε μετὰ τούτων, καὶ διελάμβανε περὶ τῶν ὅλων, 18, 28, 1. cogitando discernere, statuere, judicare; διαλαμβάνειν σαφέστερον ὑπέρ τινος, 2, 42, 7. κατὰ τὰς αὐτῶν ὁρμὰς καὶ κρίσεις διαλαβόντες, 4, 5, 10. διέλαβον τὴν τοῦ στρατηγοῦ σκηνὴν οὗ δεήσει θεῖναι, 6, 41, 2. διαλήψεσθαι τὸν καιρὸν αὐτός, de tempore se statuturum, justum tempus se selecturum, 15, 5, 2. ὀρθῶς διαλαμβάνειν περὶ τῶν ἐνεστώτων, 15, 17, 5. ὡς περὶ πολεμίου διελάμβανε τοῦ Φιλίππου, hostem judicavit Philippum, 15, 23, 6. διέλαβε ἀποστέλλειν, statuit mittere, 30, 9, 2.

Διαλγεῖν, *cum dat.* dolere aliquid, 4, 4, 2.

Διαλέγειν, deligere, seligere, 5, 8, 8. 6, 12, 6. 6, 21, 7. 10, 40, 10. 10, 46, 4.

διαλέγεσθαι, Φοινικιστὶ, Punice loqui, 1, 80, 6. τοῖς θεοῖς, cum diis colloqui, 10, 5, 5. διαλεχθέντες αὐτοῖς, *pro* ἀλλήλοις, 15, 9, 1. (*ubi* ἐν αὐτοῖς *præter necessitatem voluit Reisk.*) διαλεγόμενοι *vulgo editum erat* 15, 22, 4. *pro* διαγελάμενοι, *aut pro* διαγόμενοι *vel* διαγαγόμενοι.

Διάλειμμα, intervallum *temporis;* διαλείμματα πρεσβειῶν τῆς ἐξαποστολῆς, 1, 66, 2.

Διαλείπειν. χρόνον οὐδένα διαλιπόντες, statim, 5, 107, 6. πεντή-

πεντήκοντα διαλείποντες πόδας, 6, 30, 1.

Διάλεκτος, ἡ. εἰδέναι τὰς ἑκάστων διαλέκτους ἀδύνατον, 1, 67, 9. 1, 80, 8. *de lingua Punica*, 1, 80, 6. *de latino sermone*, 3, 22, 3. *de græco*, 40, 6, 3 *sq.*

Διάλεξις. κατὰ τὰς τῶν πολλῶν διαλέξεις *vulgatum erat* 6, 6, 10. *pro quo cum Reiskio* διαλήψεις *posui. Vide Adn.*

Διαλεύειν. *An* διέλευσαν *legendum, i. e.* (veluti lapidibus) obruerunt, *pro* διέλυσαν, 18, 29, 11?

Διαληπτέον, cogitandum, statuendum; περὶ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, 6, 44, 1. *cf.* διαλαμβάνειν & διάληψις.

Διάληψις, 1) opinio, sensus, sententia, judicium. ἡ τῶν πολλῶν διάληψις, 2, 50, 11. 3, 4, 6. 6, 6, 10. *n. ubi vulgo* διαλέξεις, *mendose.* οὐκ ἀσφαλεῖς διαλήψεις, οὔτ' ἀποφάσεις, 4, 2, 3. τίνα χρὴ διάληψιν ποιεῖσθαι περὶ τούτου, 3, 64, 5. οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις, 21, 5, 6. ἡ περὶ θεῶν διάληψις, 6, 56, 6. ἀκολουθοῦντες ταῖς ἰδίαις διαλήψεσιν, suam sententiam, suum sensum, suum judicium secuti, 30, 17, 3. τὴν περὶ τῶν ὅλων ἐποιήσαντο διάληψιν τοιαύτην, de summa rerum hoc modo statuerunt, judicarunt, 22, 27, 1.

2) mentis consilium, animi decretum, id quod nobiscum statuimus, institutum; κρίσεις καὶ διαλήψεις, 3, 6, 7. ἐπιβολαὶ καὶ διαλήψεις, 3, 7, 7. αἱρέσεις καὶ διαλήψεις, 3, 31, 8. ἐπὶ τούτων διαλήψεων ἦσαν, 2, 46, 5. μένειν βεβαίως ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς διαλήψεως, 3, 89, 2. 3, 103, 6. οἱ τοιαύτας ἔχοντες διαλήψεις, qui ita animati sunt, 15, 10, 7. διαλήψεις ἀμεταθέτους ἔχοντες, 30, 17, 2. τὸ τέλος τῆς διαλήψεως, finis consilii, extremus scopus quem respicit. consilium nostrum & quo tendit, 2, 56, 16. αἱ ὁλοσχερεῖς διαλήψεις, universum institutum *scriptoris*, 8, 13, 3.

3) ἐκ διαλήψεως, punctim *ferire;* ubi pugnans adversarium hasta vel gladio, recta in eum intento, intercipit, atque ita eum ferit; οὐκ ἐκ καταφορᾶς, ἀλλ' ἐκ διαλήψεως ὀρθαῖς χρώμενοι ταῖς μαχαίραις, πρακτικοῦ τοῦ κεντήματος περὶ αὐτὰς ὑπάρχοντες, τύπτοντες εἰς τὰ στέρνα καὶ τὰ πρόσωπα, 2, 33, 6. *ubi vide Adnotata.* πατάξας τῷ δόρατι καιρίως, καὶ προσενεγκὼν τῷ σαυρωτῆρι πληγὴν ἄλλην ἐκ διαλήψεως, 11, 18, 4. ὧν δὲ συντρίβοντες τὰς σαρίσσας, αὐτοῖς τοῖς ἐκείνων κλάσμασιν ἐκ διαλήψεως τύπτοντες αὐτῶν ταῖς ἐπιδορατίσι τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς γυμνοὺς τόπους, 16, 33, 4. *n. De isto usu hujus vocabuli, qui difficultatis nonnihil ac dubitationis habet, adscribere non gravabor quæ paulo uberius, quam alias solitus*

solitus est, adnotavit Ernestus: „Ut opinor, est *cominus;* (ait) cum is, qui ferit, est intra ictum cæsim pugnantis, ipse autem brevibus ictibus punctim ferit & tundit velut acceptum in manus; unde, qui *ἐκ διαλήψεως* uti gladiis dicuntur, sunt *συνδιαλαβόντες* hostem *εἰς χεῖρας, accepto in manus hoste*, ut habet recte editio prima, non *συνδραμόντες*, 2, 33, (5.) Non bene Casaubonus vertit *subinde*, (2, 33, 6.) nec Küsterus apud Suidam, ubi locus 2, 33. a Suida profertur, sed sine interpretatione, *repetitis ictibus:* nam id separatim expressit Polybius, *πληγὴν ἐπὶ πληγῇ φέροντες.* Hanc explicationem nostram puto esse facillimam & verbo reique aptissimam; a qua non multum discrepat Reiskiana, si eam bene cepi.“ —

Διαλλάττειν, differre, abesse; *τούτῳ μόνῳ διαλλάττει ἡ σύμπασα Πελοπόννησος τοῦ μὴ μιᾶς πόλεως διάθεσιν ἔχειν, τῷ μὴ τὸν αὐτὸν περίβολον ὑπάρχειν &c.* 2, 37, 11.

Διαλογισμὸς, cogitatio, ratiocinatio. *τοιούτοις χρώμενος διαλογισμοῖς*, hæc secum reputans, 3, 17, 8. *τοῦ πράγματος αὐτῷ κατὰ νοῦν καὶ κατὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς διαλογισμοὺς προκεχωρηκότος*, 17, 10, 3.

Διαλύειν, 1) dissolvere, disjungere. *διαλύειν τὸ ἔθνος*, dissolvere gentem, nempe fœdus & societatem, quæ inter civitates interedit, 4, 60, 6. *& in pass. κατὰ πόλεις διαλυθέντος τοῦ ἔθνους*, 2, 40, 5. *διαλύειν τὰς οἰκήσεις*, demoliri domos, 4, 65, 4. *Sic in passivo, de agmine, διαλελυμένοι ὄντες ἐν πορείᾳ*, interrupto, sparso agmine, solutis ordinibus iter facientes, 4, 12, 11. *διαλελυμένος ἀνάπλους*, navigatio navibus non junctim & instructa acie, sed sparsim, nullo ordine, soluto ordine incedentibus, 16, 2, 6. 11.

2) dimittere; *τὸ ξενολόγιον*, milites mercenarios, 31, 25, 7. *τὰς δυνάμεις εἰς παραχειμασίαν*, copias in hiberna dimittere, 3, 99, 9. 4, 66, 6 & 8. *Et neutraliter s. reciproce*, digredi, discedere; *διέλυσαν εἰς τὰς ἰδίας ἕκαστοι πόλεις*, 23, 9, 14. *quod alias verbo passivo exprimi solet; ut, τότε μὲν διελύθησαν*, 4, 86, 1. 10, 17, 8. *Idem vero verbum passivum διαλύεσθαι latine etiam in passivo interpretati sumus* 5, 25, 6. *τῶν δὲ οἰομένων δεῖν διαλύεσθαι*, aliis censentibus dimittendas esse: *ubi tamen non male fortasse Casaubonus aliam expressit verbi significationem*, cum alii auctores essent, ut motum hunc compesceret; *poterat pariter dicere;* ut in gratiam cum eis rediret. *Sic in medio genere, quod dicunt grammatici, poni ibi solet, ubi hoc verbum fuerit intelligendum. Vide paulo inferius.*

3) dirimere litigantes, & inter

inter se conciliare; διαλύειν τινὰς ἐκ τῆς προγεγενημένης διαφορᾶς, 1, 87, 4. 6, 13, 6. διαλύειν τινὰ πρός τινα, 5, 68, 7. 5, 93, 1. διαλύειν τὴν ταραχήν, sedare tumultum, 5, 15, 5.

4) dissolvere *vel* dirimere negotium *aut* consilium, *i. e.* impedire: *sic* διαλῦσαι τὸ βοηθεῖν *est* impedire ne mittatur auxilium, 29, 9, 3.

5) solvere, dissolvere debitum; *sic* διαλύειν τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὀψωνίων, 1, 69, 3. 1, 72, 6. τὰ ὀψώνια, 1, 69, 8. τὰς σιταρχίας, 5, 50, 2. τὸ χρέος, 32, 13, 4. τὴν Φέρνην, 32, 8, 4.

6) *singularis prorsus usus hujus verbi obtinet* 18, 29, 12. παρ' ὀλίγον διέλυσαν τὸν ἄνθρωπον, *ubi* enecare *interpretatus est Ernestus, Casaubonus* spiritum homini elidere; *si modo vera ibi scriptura, de quo dubitare utique licebit, quamquam certa emendatio aut satis commoda adhuc mihi non succurrit.*

διαλύσασθαι, *in verbo medio, usurpatur* 1) *notione* dimittendi copias, *sicut activum* διαλύειν, 31, 25, 5. *sed* 2) *potissimum & frequentissime de* dissolutione belli *& de* pacis compositione; διαλύσασθαι τὸν πόλεμον, 2, 7, 10. 5, 103, 3. τὰς ἔχθρας, 3, 12, 5. διαλύσασθαι πρός τινα, pacem facere cum quo, 4, 9, 5. 4, 17, 6. in gratiam redire, ignoscere, veniam dare alicui, 11, 26, 3. 11, 29, 12. *qua notione idem verbum capiendum videtur loco paulo ante ad num.* 2. *citato,* 5, 25, 6. *ubi pariter ut* 11, 29, 12. *duo hæc junguntur,* διαλύεσθαι *&* μὴ μνησικακεῖν.

Διαλυμαίνεσθαι τὰς ἐπιβολὰς τινός, irrita reddere consilia, evertere conatus alicujus, 5, 111, 4,

Διάλυσις, ἡ, 1) dissolutio belli, & pacis compositio, 1, 84, 11. 1, 85, 2. 1, 88, 2. 5, 102, 2 *sq.* 5, 107, 5. 21, 8, 1 *&* 3 *&* 5. *Et eadem notione* αἱ διαλύσεις, 1, 17, 1. 5, 102, 4 *&* 8. 5, 103, 2. 5, 105, 2. 5, 107, 5. 21, 8, 6. *Sed* αἱ διαλύσεις *in plur. commode subinde* conditiones pacis *intelligentur.*

2) dissolutio, eversio imperii; ἐπὶ διαλύσει πάντων τῶν δυναστῶν, ad evertendos, tollendos omnes tyrannos, 21, 9, 2.

3) διάλυσιν, 1, 68, 10. *(in illa phrasi* εἰς ἀδύνατον ἐκβάλλοντες τὴν διάλυσιν*) non sine veri specie Gronovius intellexit* stipendiorum solutionem. *Vide Adnot.*

Διαλύτρωσις τῶν αἰχμαλώτων, redemtio captivorum, 6, 58, 11. 27, 11, 3.

Διαλωβᾶσθαι τὰ ἐν τῷ ἱερῷ ἀναθήματα, corrumpere, mutilare, 11, 4, 1.

Διαμαρτάνειν. εἰ μὴ διήμαρτον, nisi eos ratio fugisset, 10, 30, 3.

Διαμαρ-

Διαμαρτύρεσθαι, cum μὴ & infinitivo; omisso casu personæ, (qui adjicitur ad ἐπιμαρτύρεσθαι, quod vide;) obtestari, per deum hominumque fidem monere aliquem ne hoc faciat; v. c. τοῦ Ξανθίππου διαμαρτυρομένου μὴ παριέναι τὸν καιρὸν, 1, 33, 5. πολλὰ τῶν κυβερνητῶν διαμαρτυραμένων μὴ πλεῖν &c. 1, 37, 4. Sic 3, 15. 5. Et nude, πολλὰ διαμαρτυρομένου καὶ κωλύοντος τοῦ Δευκίου, 3, 110, 4. Rursus sequente ἐπὶ τῷ; ἐγκαλῶν καὶ διαμαρτυρόμενος ἐπὶ τῷ τετολμηκέναι, 5, 57, 2. ubi tamen illud ἐπὶ τῷ τετολμ. non tam a διαμαρτυρόμενος pendet, quam ab uno ἐγκαλῶν; & καὶ διαμαρτυρόμενος veluti per parenthesin intelligendum, deûm hominumque fidem obtestans.

Διαμᾶσθαι, διαμησάμενος τὴν χιόνα, effossâ egestaque nive, 3, 55, 6.

Διαμάχεσθαι τοῖς πολεμίοις ῥᾳθυμένως, 1, 45, 7. πρός τινα, 1, 51, 9. 2, 34, 14. Et absol. 1, 57, 1. Hinc, quoniam 10, 6, 5. codices omnes dant ἄθρους δὲ μάχεσθαι, ubi importunissima erat δὲ particula, non est dubitandum, ἄθρους διαμάχεσθαι debuisse illos dare, atque ita adeo corrigendum.

Διαμένειν ἐν ἑαυτῷ, sui potentem manere, non dejici de statu mentis, 10, 40, 6. ἐπὶ τῶν αὐτῶν, in eodem statu manere, 1, 18, 6. Absol. ἐκείνην τὴν ἡμέραν διέμειναν, 3, 42, 9. scil. ἐνταῦθα, ut est ibid. vs. 7. χιὼν διαμεμενηκυῖα ἐκ τοῦ πρότερον χειμῶνος, 3, 55, 1. Quod vulgo ex mssts editum erat, οἱ μὲν αὐτῶν, εὐθέως διαμένοντες, ἀτάκτως ἐποιήσαντο τὴν ἀποχώρησιν, 4, 12, 11. in διαβαίνοντες mutavi cum Reiskio.

Διαμετρεῖν. τὰς ῥύμας διεμέτρησαν, vias dimetiuntur, 6, 41, 8. Et verbo medio, notione activa; διαμετροῦνται τὴν περίστασιν τῆς σκηνῆς, 6, 41, 3.

Διάμετρος, ἡ. κατὰ διάμετρον ἀλλήλοις κείμενα, e diametro opposita, 4, 39, 1. Et brevius: ἡ κατὰ διάμετρον μοῖρα τοῦ οὐρανοῦ, punctum cœli e diametro oppositum, 9, 15, 9.

Διαμιλᾶσθαι τοῖς θυμοῖς, ira certare cum aliquo, furorem intendere, 1, 81, 9. πρὸς τὰ μειράκια διαμιλώμενος ἐν τοῖς ὅπλοις, 16, 21, 6.

Δίαμμος γῆ, arenosa terra, 34, 10, 3.

Διαμφισβητεῖν πρός τινα περί τινος, contendere, disceptare, 28, 9, 6. τὰ ἀμφισβητούμενα, res controversæ, 12. 16, 4.

Διαναγινώσκειν, legere, perlegere, 31, 21, 9. 31, 22, 1. pro quo alibi brevius διαγινώσκειν dicit, quod vide suo loco.

Διαναπαύειν τὴν δύναμιν, requiem dare militibus, 5, 6, 6. 10, 29, 1.

Δια-

Διαναστασις, surrectio; κατὰ τὴν διαναστασιν, dum sese humo erigebant, 3, 55, 5. surrectio ex insidiis, 5, 70, 8. *n. Conf.* διανιστάναι.

Διαναυμαχεῖν, navali prælio rem cernere, 1, 26, 2. *Cum dat.* τοῖς Ῥωμαίοις, 5, 109, 2. *conf.* διακινδυνεύειν.

Διανέμειν, distribuere, 3, 17, 10. *In verbo med.* διανέμασθαί τι, dividere, partiri aliquid inter se, 27, 16, 4. *Et* διανεμασθαί τι πρός τινα, partiri aliquid cum alio, 2, 45, 1.

Διανεμητικὸς τοῦ κατ' ἀξίαν ἑκάστοις, qui suum cuique tribuit, 6, 6, 10.

Διανεύειν τι, (*i. q.* ἐκκλίνειν) vitare, declinare aliquid, 1, 23, 8. *Aliud est* συνδιανεύειν.

Διανιστάναι. *In aor.* 2. διαναστὰς ἐκ τῆς νεώς, erigens se, surgens de sede in navi, (*nam navi non est egressus*) 17, 1, 6. *ubi* ἐκ τῆς νεώς *eo referri potest, quod e navi cum Tito sit collocutus; sed commodius fortasse furit, si sic distinguatur oratio,* διαναστὰς, ἐκ τῆς νεὼς οὐκ ἔφησεν ἀποβήσεσθαι. *Certe* 17, 4, 1. *non est* διαναστὰς ἐκ τῆς νεώς, *sed* ἐπὶ τῆς νεώς. *Sigillatim usurpatur de* surgentibus *vel* coorientibus ex insidiis, διαναστάντες ἐκ τῆς ἐνέδρας, 3, 74, 1. 8, 22, 5. *Et nude* διαναστάντες, 2, 25, 8. 16, 37, 7. διαναστάντες ἐπὶ τοὺς προπεπτωκότας, 5, 13, 6.

Διανοεῖσθαι. *Absol.* acute cogitare, prudentia consilia capere; διανοεῖσθαι καὶ στέξαι τὸ πρωθὲν δυνατὸς, 4, 8, 2. μετά τινος, deliberare cum quo, 3, 41, 8. 3, 85, 6. *Et nude,* διανοούμενος πῶς χρήσεται τοῖς τόποις, deliberans secum, 3, 93, 2. *Et cum infinit.* consilium capere aliquid faciendi; ἐπενοοῦντο ἐφέλκειν τοὺς ἵππους, 3, 43, 4.

Διάνοια, ἡ, cogitatio. Φέροντες ἀεὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον ἐπί τι τῶν προειρημένων, 3, 36, 7. *n.* διανοίᾳ συνδιανεύειν καὶ συμβέπειν εἰς τοὺς τόπους, 3, 38, 5. Φέρειν ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, 3, 38, 4. *n. ubi defecta utique aut alias corrupta videtur oratio.*

Διανύειν, permeo, pervadere; τὴν χώραν, 3, 86, 9. τὰς δυσχωρίας, 3, 51, 9. ἱκανόν τινα τόπον, 5, 48, 2. *Et absol.* τριταῖος ἀπὸ τῶν κρημνῶν διανύσας (*scil.* τὴν ὁδὸν,) ἥψατο τῶν ἐπιπέδων, 3, 56, 1. 4, 70, 5. *Cum præpositionibus:* διανύσας εἰς τὰς ὑπερβολὰς, (*intelligendo rursus* τὴν ὁδὸν,) 3, 53, 9. ἐπὶ τὸ προκείμενον, 5, 89, 3. πρὸς τὴν πόλιν, 2, 54, 6.

Διάνυσμα, τὸ, τῆς πορείας, confectio itineris, tempus intra quod confici iter potest, 9, 13, 6. *n.* διάνυσμα ἡμερήσιον, iter aut negotium quodlibet quod intra unius diei spatium confici potest, ad quod conficiendum requiritur unius diei spatium, 9, 14, 8. τὰ διανύσματα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ

τὰ ϑάλατταν, itinere & negotia quævis, quæ terra aut mari peraguntur, 9, 15, 3.

Διαπατεῖν, conculcare, calcando pertundere *nivem*, 3, 55, 2. τὰ ἕλη διαπεπατημένα εἰς βάϑος, paludes ad magnam altitudinem conculcatæ.

Διαπέμπειν, mittere trans *mare*. ἕτερον στρατηγὸν ἔμελλον διαπέμπειν εἰς τὴν Ἰβηρίαν, 35, 3, 6.

In verbo medio præsertim usurpatur; διαπέμπεσϑαι, nuncios mittere *ad agendum de aliqua re, ad petendum aliquid;* πρός τινα, 1, 16, 5. 1, 19, 7. 4, 34, 3. 6, 58, 2. 21, 10, 2. πρός τινα περὶ βοηϑείας, 5, 72, 1. εἰς τὴν πόλιν, 1, 18, 7. ὅνοι διεπέμποντο διὰ τοῦ ϑεάτρου, traducebantur per theatrum, 12, 13, 11.

Διαπερᾶν, transire *fossam*, 11, 18, 4.

Διαπιμπράναι, cremare. διαπρῆσαι τὰς ναῦς, 22, 26, 30. 31, 12, 11.

Διαπίπτειν, 1) elabi, evadere, *absol.* 1, 75, 6. πρός τινα, 4, 86, 4. εἰς τόπον, 1, 34, 11. 20, 11, 4. διὰ τῶν διωκόντων, 11, 17, 4. 2) dilabi, diffugere, 8, 28, 5. *ubi* οἱ διαπίπτοντες *non sunt* qui in eos incidissent, *sed* qui diffugissent. 3) excidere, *v. c.* ausu, spe. διαπεσὼν τῆς προϑέσεως, si excidisset proposito, 10, 8, 9. τοῦ καιροῦ διέπεσε, opportuno tempore aberravit, 9, 18, 5. *conf.* ἀποπίπτειν. *Et inversa constructione,* ἡ ἐλπὶς, ἡ προσδοκία διέπεσεν, spes, exspectatio fefellit eos, ad irritum cecidit, 24, 5, 18. διαπεσούσης αὐτῷ τῆς ἐπιβολῆς, 5. 26, 16. 5, 92, 7. *Fr. gr.* 35. τὰ κατὰ τὴν βοήϑειαν διέπεσε τοῖς βασιλεῦσι, 29, 10, 5.

Mendose 12, 15, 5. *vulgatum erat* πᾶσι διαπίπτειν, *pro* πᾶσι διαπιστεῖν. *cf. Adn. Pariter mendose* διέπεσαν οἱ νεανίσκοι πρὸς τὸν στρατηγὸν 32, 9, 5. *pro* διέπευσαν *vel* διήνυσαν, *vel* διέπραξαν. εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἀλλοτριότητα διαπεσόντας *ex ing. edidit Casaub. pro* διεμπεσόντας, 38, 1, 4. *n.*

Διαπιστεῖν, *i. q.* ἀπιστεῖν, 1) non credere; διαπίστει τοῖς λεγομένοις, 5, 52, 6. 4, 8, 12. 32, 13, 8. *Hinc corrigendum fuit* 12, 14, 5. *n.* πᾶσι διαπιστεῖν πέρα τοῦ δέοντος λεγομένοις, 12, 14, 5. *ubi mendose* διαπίπτειν *vulgatum erat.* 2) diffidere alicui, 1, 67, 13. 1, 78, 5. 5, 40, 2. 5, 47, 4 *sq.* 15, 21, 5 *sq.* τοῖς σφετέροις πράγμασι, diffidere rebus suis, 25, 5, 8. τῇ τύχῃ, 1, 35, 2. *n. Hinc correxi* 4, 71, 6. *n.* διηπίστουν, *pro vulgato* διηπόρουν. *Et* 31, 20, 4. διαπιστούντων *scripsi, pro mendoso* διαπιστευόντων.

διαπιστούμενον (τὸ πλῆϑος) *in medio,* multitudo vix satis sibi credens, auribus suis diffidens, 18, 29, 7.

Διαπιστεύειν τι τινὶ, (*i. q.* πιστεύειν) alicujus fidei aliquid com-

mittere, 5, 40, 7. *Conf. Adn. ad* 31, 20, 4. *quo loco quum vulgo* διαπιστευόντων τῶν πολλῶν τοῖς περὶ Λυσίαν *legeretur*, διαπιστούντων *correxi. Aliorum scriptorum locis, quæ ibi citata sunt de usu verbi* διαπιστεύειν, *adde Ioseph. de Bello Iud.* I. 14. *ubi* habes πόλεμόν τινι διαπιστεύειν, *ut monuit Casaub. in Indice græco inedito.*

Διαπλεῖν. βραχὺ διάστημα ποιῶν ὥστε ὑπηρετικοῖς ἐμπλεῖν δύνασθαι καὶ διαπλεῖν, *Spicil. ex lib.* 14. *T. V. p.* 40. *ubi* διεμπλεῖν *fortasse fuerat scribendum.*

Διάπλους, ὁ, transitus navium, 1, 61, 1.

Διαπνεῖν, respirare, 3, 46, 12. ἐκ τῆς δυσχερείας *aut* δυσχρηστίας, 31, 16, 1.

Διαποθνήσκειν, emori, intermori; ἐπὶ τοῦ πτώματος διαμάχεσθαι καὶ διαποθνήσκειν, 16, 31, 8.

Διαπολεμεῖν, depugnare cum aliquo, bellum conficere; διαπολεμήσας Αἰτωλοῖς, 3, 2, 3.

Διαπονεῖν τὴν χώραν, colere terram, 4, 45, 7.

Διαπόντιος πόλεμος, bellum transmarinum, 1, 71, 7. 18, 18, 1. (*Vocabulum hoc fortasse Plutarcho restituendum in Lycurg. cap.* 12. *T. I. p.* III. *nuperæ editionis Tubingensis, ut pro* Ποντικῶν βασιλέων *legas* διαποντίων.)

Διαπορεῖν. διαπορήσας, postquam nonnihil hæsitavit, 7, 11, 5. διηπόρει τί δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι, dubitabat, incertus erat, 1, 60, 6. διηπόρουν ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι, consternabantur ea re, 4, 71, 5. ἄξιον βραχὺ διαπορῆσαι περὶ τούτου, πῶς &c. operæ pretium est paucis disquirere, 4, 20, 2. οὐ διαπορεῖν ἐστι περὶ τῆς αἱρέσεως Τιμαίου, 12, 24, 1. *ubi particulam negantem ex conjecit. adjecimus; recte haud dubie, si verbum* διαπορεῖν dubitandi *notione accipiatur; sed quoniam pariter* disquirere *significare potest, intelligo, non temere obtrudi illam partic. debuisse Polybio, præsertim quum ex abrupto eclogam hanc inceperit epitomator & præcedentia omiserit auctoris verba, quæ particulam illam fortasse non requirebant.*

Διαπορεύεσθαι, 1) proficisci per, transire; τὰ στενὰ, 12, 17, 2. 12, 19, 4. ἐκ τῶν πόλεων ὧν (*i. q.* ἃς διεπορεύετο, 4, 70, 2. διὰ τῆς Ῥώμης, præter urbem Romam iter facere, 3, 68, 12. 2) διαπορεύεσθαι τὰς προύσεις τῶν αὐλῶν, percurrere varios tibiarum sonos, 30, 13, 5. 3) narrando percurrere, commemorare; τὰς εὐεργεσίας, 16, 26, 2.

Διαπόρησις, consternatio, anxietas; τοὺς πολλοὺς εἰς ἔκστασιν καὶ ἀπόρησιν ἤγον, 28, 3, 6.

Διαποστέλλειν, mittere, *literas*; ἐπιστολὴ διαπεσταλμένη παρ' Ἀχαιοῦ, 5, 42, 7. *hominem*; προσανέχων τῇ παρουσίᾳ

σίᾳ τοῦ διαποσταλησομένου πρὸς αὐτὸν, 31, 23, 13. *per errorem in edit. noſtra eſt* διαποστολ. *pro* διαποσταλ. *quod corrigendum tam in contextu, quam in nota ſubjecta.* huc illuc dimittere *ad explorandum;* πυνθανόμενος τὰ συμβαίνοντα παρὰ τῶν διαποστελλομένων, 28, 4, 2.

Διαποστολή, miſſio legatorum, 5, 37, 3. *n.* 5, 103, 8. 14, 1, 9. διαποστολαὶ πρὸς ἀλλήλους, legationes mutuæ, ultro citroque miſſæ, 5, 103, 8.

Διαπράττειν, perficere; τὰ πρὸς Μεσσηνίους διαπράξας, 4, 9, 7. *Et in verbo medio;* ταῦτα διαπραξάμενος, his rebus perfectis, 4, 67, 5. 4, 80, 14. *Sic & codex Flor.* 5, 18, 1. *ubi ceteri* διαταξάμενος. καλόν τι διαπραξάμενος, 6, 54, 2. τὴν τῶν Μεγαρέων πόλιν διαπραξάμενος προσένειμε τοῖς Ἀχαιοῖς, 2, 43, 5. *ubi Caſaub. interpretatur* aſtu in poteſtatem redactam; *nos in Adnot.* perfecit ut Megarenſium civitas Achæis ſe adjungeret.

διέπραξαν οἱ νεανίσκοι πρὸς τὸν στρατηγὸν *legendum conjecerat Reiskius* 32, 9, 5. *pro vulgato* διέπεσαν.

Διαπρεπῶς. ἠγωνίσατο διαπρεπέστατα τῶν μεθ' ἑαυτοῦ, egregie præ omnibus, præclariſſime omnium, 10, 49, 9.

Διαπρεσβεία, legatio, 5, 67, 11. 5, 72, 9. 27, 8, 15.

Διαπρεσβεύεσθαι πρός τινα, *in verbo medio,* (*i. q. ſimplex* πρεσβ.) legatos mittere, 1, 11, 11. 1, 83, 8. 4, 3, 11. 4, 78, 12. 4, 79, 8. 23, 2, 17. τῶν Μασσαλιητῶν διαβρεσβευσαμένων πρὸς Ῥωμαίους, καπῶς πάσχειν αὐτοὺς, cum per legatos ſignificaſſent Romanis; *niſi omiſſa ab epitomatore ſunt verba,* καὶ διασαφησάντων, 33, 7, 1.

διαβρεσβεύειν, *in activo, poteſt* (ſicut πρεσβεύειν 2, 39, 4. 35, 4, 14.) *eſſe* legationem obire, legatum adeſſe: *hinc pro* δὲ πρεσβεύοντας 18, 37, 4. *dixi, fortaſſe* διαπρεσβεύοντας *legendum; ubi tamen vide quæ in Adn. ad h. l. monuimus.*

Διαπροστατεύειν τὸ διαβούλιον, decreti fuaſorem & auctorem eſſe, 4, 13, 7.

Διαπτοεῖν. διαπτοεῖσθαι ἐκ τῆς πληγῆς, ex vulnere conſternari, *de equis,* 3, 51, 5.

Διάπτωμα, τὸ, peccatum, erratum, 16, 17, 8.

Διάπυρος ἵμερος, ardens deſiderium, *Spicil. ex lib.* 10. *num.* 1. *ſi modo Polybii eſt iſtud fragm.*

Διαπυρσεύεσθαι, accenſis ignibus ſignificare, 1, 19, 7.

Δίαρμα πελάγιον, trajectus per altum, per medium mare, 10, 8, 2. *cf.* διαίρειν.

Διαρμόζειν. τοῦτον τὸν τρόπον διηρμοσμένοι, in hunc modum inſtructi, ſic comparati, 8, 7, 1. *In medio, notione activa;* ταῦτα διαρμοσάμενοι πρὸς τὸ μέλλον, 8, 27, 5.

Διαρπαγή, ἡ, 10, 16, 6. *i. q.* ἁρπαγὴ *ibid. vs.* 4.

Διαῤῥεῖν, *de fluvio,* διαῤῥεῖ τὸν Ἀπέν-

Ἀπέννινον, perfluit, 3, 110, 8. *De hominibus*, διέῤῥεον, dilapsi sunt, 4, 58, 1. 15, 28, 4. ἐκ τῆς στρατοπεδείας, 1, 74, 10.

Διαῤῥήδην, (*i. q.* ῥητῶς) disertis verbis, verbotenus, 3, 26, 5.

Διαῤῥίπτειν. διεῤῥιμμένα μέρη, disjectæ partes, 1, 4, 7. κόμαι διεῤῥιμμέναι, passim capillus, 2, 56, 7. *n.* διεῤῥιμμένην ποιήσασθαι τὴν μνήμην, sparsim mentionem facere, 3, 57, 5. (*Sic alibi* διασπᾶν τὴν ἐξήγησιν.) τὸν περίβολον τοῦ Νικηφορίου διαῤῥίψας, septum *vel* murum dissecerat, 16, 1, 6.

Διαῤῥίπτειν, *a* διαῤῥιπτέω, dissipare, projicere *pecuniam*; διεῤῥίπτει τὰ βασιλικὰ χρήματα τοῖς περὶ τὴν αὐλήν, 16, 21, 8.

Δίαρσις, ἡ, elatio. ἡ ἐκ διάρσεως μάχη, quæ fit cædendo, cæsim ferundo, 2, 33, 5. *n. Fr. gr.* 107. *ubi tamen* ἐκ διαιρέσεως *habent Suidæ codices, quod diversum est: conf. ibi Not. & Adn. ad* 18, 13, 7. *Ad* διάρσιν *pertinet illa Plutarchi dictio in Camillo c.* 27. *p.* 353. *edit. Tubing.* τοῦ μὲν ἔφθασε, διηρμένου κοπίδα, τῷ ξίφει τὴν δεξιὰν ἀποκόψας.

Διαρτᾶσθαι εἰς ὕδωρ, in aqua suspendi, 34, 9, 10.

Διασαλεύειν, vehementer concutere, *de vento, concutiente* ταῖς αὐραῖς, ταῖς βάσεις τῶν πύργων, 1, 48, 2 & 5. ballistis concutere machinas hostium, 16, 30, 4.

Διασαφεῖν, *abs. & cum dat. pers. & accus. rei* nunciare, significare, aperire, 1, 46, 4 & 13. 2, 27, 3. (*i. q.* ἀναγγέλλειν *ibid.*) 32, 1, 3. διασαφῆσαι εἰς τὴν Καρχηδόνα περὶ τῶν γεγονότων, 3, 87. 4. docere, exponere, 2, 1, 1. 3, 52, 5. ὑπέρ τινος, 2, 19, 13. *In verbo medio;* ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ μηδὲν διασαφήσασθαι, 31, 26, 3. *n. Forsan* μηδένα μηδὲν διαστ.

Διασείειν τινὰ, terrere aliquem, metum injicere, 10, 26, 4. 29, 2, 5. commovere, concitare *auditores*, 18, 28, 2.

Διασημαίνειν; ἅμα τῷ τὸν Πόπλιον ταῖς σάλπιγξι διασημῆναι τὸν καιρὸν τῆς προσβολῆς, 10, 12, 4. *n.*

Διασκευάζειν. parare, disponere; τὰ πρὸς τοὺς βασάνους ὄργανα, 15, 27, 9. 15, 28. 2. οὓς εἰς δουλικὰς ἐσθῆτας διασκευάζων, quos servili habitu instruxit, 14, 1, 13.

In Passivo; διασκευάζεσθαι, parare se, instruere se, 1, 33, 5. 12, 19, 6. *Et* διεσκευασμένος, paratus, *ad pugnam* instructus, 4, 18, 3. 4, 71, 3. *Hinc* 5, 76, 1. *pro* διεσκευάζε *ponendum fuit* διεσκευάζετο. χώρα κώμαις καὶ πύργοις διεσκεύασται, instructa est, 13, 9, 1. γυναῖκες πολυτελῶς διεσκευασμέναι, magnifice exornatæ, 31, 3, 18. ἐλέφαντες διεσκευασμένοι, elephantes ornati, ad bellum instructi, 31, 3, 11. *ubi mendose vulgo* διεσκεδασμένοι.

Διασκευὴ, ἡ, νομαδική, paso-

tius cultus, vestitus, 8, 31, 7. *liberti* habitus, 30, 16, 3. πολυτελεστάτη διασκευή, 31, 4, 3. αἱ διασκευαὶ, ornatus orationis, adparatus verborum, 15, 34, 1.

Διασκορπίζειν. διασκορπίζεσθαι, disjici, dissipari, *de rebus & de hominibus*, 1, 47, 5. 27, 2, 10.

Διασπᾶν, divellere; τὴν διήγησιν, 3, 57, 4. τὴν γέφυραν, 6, 55, 1. τὴν τάξιν, 1, 27, 8. 1, 34, 1. 15, 16, 2. τὸν χάρακα, 1, 17, 13. 3, 102, 4. 5, 73, 10. τὸ ἔθνος, 38, 1, 6. *Sic* οἱ Ἀχαιοὶ διεσπάσθησαν κατὰ πόλεις καὶ κώμας, 4, 1, 5. *Sed* διεσπασμένοι ταῖς χώραις, dissiti, 5, 2, 3. ἀπ' ἀλλήλων πολὺ διεσπασμένοι στρατοπεδεύουσι, 10, 6, 3.

Διασπείρειν. ἀνοδίᾳ διεσπάρησαν κατὰ τῆς νήσου, 3, 19, 7.

Διασπεύδειν, conniti, contendere, 4, 33, 9. *conf.* 32, 9, 5. *n. & supra in* διαπίπτειν τοὺς στρατιώτας διασπεύσας, incitans, *Fr. gr.* 36.

Διαστασιάζειν πρὸς σφᾶς, 1, 82, 4. 2, 18, 8. 4, 53, 7.

Διάστασις. ἐν διαστάσει, per intervalla, 1, 18, 4. 37, 3, 8. κατὰ τὰς ὁλοσχερεῖς διαστάσεις *&c.* ut quisque populus longissime distat ab alio, ita *&c.* 4, 21, 2.

Διαστέλλειν πρός τινα, dissentire ab aliquo; Τίτου δὲ πρὸς τὸ συνέδριον διαστείλαντος, 18, 30, 11.

διαστέλλεσθαι, *i. bo medio*, distinguere, clare, distincte, enucleate explicare; *cum accus.* τὸν δὲ διαστείλασθαι τὸν νόμον, φήσαντα *&c.* 12, 16, 7. *n.* προφερομένου τοῦ στρατηγοῦ πάσας τὰς συμμαχίας, καὶ κατὰ μέρος ἐν ἑκάστῃ διαστελλομένου, *intell.* πάντα, 23, 9, 10. *Cum* ὑπέρ. ὑπὲρ Σικελίας διαστέλλονται ῥητῶς, ὑπὲρ αὐτῶν τούτων ποιούμενοι τὰς συνθήκας, ὅσα *&c.* de Sicilia diserte distinguunt, diserte definiunt, se de eis tantum partibus transactionem facere, quæ *&c.* 3, 23, 5. *Et absolute;* τούτου χάριν ἐν ἀρχαῖς τῆς πραγματείας διεστειλάμην, φήσας *&c.* diserte monui, 16, 28, 5. *Conf.* διαστολή.

Eadem notio etiam in activo verbo obtinet 12, 8, 4. *si vera ibi est emendatio, quam Ernesto auctore adhibuimus,* διαστεῖλαι, *pro* διαστῆναι. *Vide Adnot.*

Διάστημα, τὸ, intervallum; διαστήματα, intervalla manipulorum in acie, 11, 22, 10. 15, 12, 4. 2) temporis spatium; διάστημα τετραετὲς, ὃ δεῖ Ὀλυμπιάδα νομίζειν, 9, 1, 1.

Διαστολή, ἡ, distinctio, subtilior, enucleatior & uberior explicatio. διαστολῆς οὐ προσδεῖται, 1, 15, 6. ἄξιος διαστολῆς, qui meretur ut enucleatius de eo verba faciamus, 16, 14, 2. μετὰ διαστολῆς ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν, 2, 40, 5. (*ubi opponitur* τὸ ἐτικεφαλαιοῦσθαι, *vs.* 4.) 36, 6, 5.

6, 5. *περὶ τούτων ἐν ἄλλοις ἀκριβεστέραν ποιησόμεθα τὴν διαστολήν*, de his enucleatius alibi exponemus, 3, 87, 9. *τὴν ἐπιπλεῖον διαστολὴν πεποίημαι περὶ τούτων*, 3, 7, 4. *ἐπιπλεῖστον ὑπὲρ τούτων*, 18, 18, 13. *ποιοῦμαι τὴν τοιαύτην διαστολήν*, utor hac distinctione, 16, 28, 4. *οὐδεμίαν ἐποιήσατο διαστολὴν*, nullam fecerat distinctionem, nihil sigillatim definiverat, sed *καθωλικῶς* solum, *i. e.* generatim de re locutus erat, 23, 9, 8. *οὐ προσδέχεται τὴν διαστολὴν ἡ σύγκλητος*, illam distinctionem senatus non admisit, nihil sigillatim definitum voluit, 21, 1, 5. *Conf.* *διαστέλλεσθαι*.

De eodem vocab. porro sic monuit Ernestius: „*διαστολαὶ*, disceptationes de re aliqua, actiones *v. c. de pace.* 5, 37. *Ecl. Leg.* 16.“ — *Sed, posteriori loco (scil.* 21, 1, 5.) *quæ sit vis dictionis, modo expojuimus; priori vero,* 5, 37, 3. *prave editum erat* διαστολὰς *pro* διαποστολὰς, *pro* διαποστολὰς, *quod ex mss tis restituimus.*

Διαστρατηγεῖν, *cum accus. pers.* dolo petere aliquem; *οἱ Γαλάται διεστρατήγουν τοὺς Ῥωμαίους*, 22, 22, 9. *Cum acc. rei; ταῦτα διεστρατήγει*, hoc strategemate est usus, 16, 37, 1.

Διαστρέφειν, a recta linea avertere & detorquere: *hinc, in acie, est* turbare, divellere ordines; *ἀναχωροῦντες ἐπὶ πόδα, διέστρεφον τοὺς κατόπιν*, 2, 30, 4. *τί ἀνετοιμότερον Φάλαγγος ἐν μετώπῳ διαλελυμένης καὶ διεστραμμένης*, 12, 20, 6. *Tum* corrumpere, depravare; *διεστρέφετο ὑπὸ κόλακος*, 8, 24, 3. *Et*, ab obsequio avertere, ad defectionem solicitare, 5, 41, 1.

Διαστροφὴ *τοῦ δήμου ἐπὶ τὸ χεῖρον*, depravatio populi, 2, 21, 8.

Διαστυλοῦν, *sublicis inferne fulcire murum cuniculis subfossum*, 5, 4, 8. 5, 100, 4. 22, 11, 13. *De re diximus olim in Adnotationibus ad Appianum; jubet autem hoc loco transscribere, quæ de eodem instituto Apollodorus præcipit in Poliorceticis p.* 17. *(inter Veteres Mathematicos Parisiis editos A.* 1693.) Ἵνα δὲ μὴ ἐπισυμπέσῃ τοῖς ἐργαζομένοις (*nempe* τοῖς ὀρύττουσι) τὸ τεῖχος ὑπὸ χειρὸς, στυλώμασιν ἐρειδέσθω, πυκνοῖς μᾶλλον καὶ λεπτοῖς, καὶ μὴ παχέσι καὶ ἀραιοῖς, ἑπάνω καὶ κάτω σανίδος τιθεμένης, ἵνα μὴ ἐνδάκῃ ὁ στύλος τῇ γῇ, καὶ βαστάσῃ τὸ τεῖχος. Ὅταν δὲ συντελεσθῇ τὸ ὅλον, καὶ ὀρυγὲν καὶ στυλωθὲν, περικείσθω φρύγανα καὶ ὅση εὔκαυστός ἐστιν ὕλη, σχίδακές τε καὶ δᾷδες, καὶ πυρούσθω τὸ πᾶν. — — Καὶ οὕτω κατακαέντων τῶν ὑποστυλωμάτων, καταπεσεῖται ὅλον τὸ τεῖχος. *Hoc* suspendere *dicit Vegetius de Re Militari IV.* 24. „cum ad murorum fundamenta per-

pervenerint, — ruinam muri tumultuario opere fulpendunt." *Eodem modo Polybius πρεμᾶν dicit, quod vide ſuo loco.*

Διασύρειν, 1) diſtrahere, diſſipare, dirimere; διασύρειν τὴν σύνοδον τῶν Αἰτωλῶν, 5, 42, 4. 2) traducere, obtrectare, calumniari; διασύρειν τινὰ vel τὰς πράξεις τινὸς, 4, 3, 13. 38, 4, 7. *Fr. hiſt.* 61. διέσυρον τὴν ἐπιστολὴν, ludibrio habuerunt epiſtolam, 27, 6, 8.

Διασφαλίζεσθαι, *in paſſivo, notione activa*, munire; τοὺς τόπους κατασκευαῖς διεσφαλισμένους, 5, 69, 2. *Conf.* ἀσφαλίζ.

Διασφάλλεσθαι, (*i. q. ſimplex* σφάλλεσθαι) adverſa fortuna uti, infeliciter rem gerere; ἐν οὐδενὶ διεσφάλθαι, 3, 44, 10. οὐ διεσφάλη τῆς ἐπιβολῆς, 3, 81, 12. 5, 36, 1. ἐν αἷς (πράξεσι) συνήθει πολλάκις αὐτῷ διεσφαλμένῳ, 4, 14, 3.

Διάταξις, ἡ, mandatum, imperium; πέμπειν τὰς βοηθείας κατὰ τὴν διάταξιν, imperata auxilia mittere, 4, 19, 10. ordinatio teſtamento facta; κινῆσαι τὴν ὑπ' Ἀντιγόνου καταλειφθεῖσαν διάταξιν, 4, 87, 5. pactio, conventio; τῆς διατάξεως γενομένης τοιαύτης, hoc cum inter eos conveniſſet, 8, 18, 12. 8, 20, 5. διάταξιν ποιεῖσθαι πρός τινα περὶ τινὸς, 27, 11, 3.

Διαταράττειν. διαταραχθῆναι *dicuntur* elephanti in acie, *quam vulnerati* conturbantur, conſternantur, & fævire incipiunt, 1, 40, 13. 11, 24, 1. 15, 12, 2. *de militibus*, διαταραχθέντες, conturbati, 8, 16, 8.

Διάτασις. μετ' αὐξήσεως καὶ διατάσεως; *ſic ex conjecł. ſcripſi* 10, 27, 7. *pro* διαβάσεως *Vide Adnot. & conf. ſupra in* διάθεσις.

Διατατικός. τοῦτ' ἄμεινον εἶναι καὶ διατατικώτερον, hoc melius fore & majorem vim habiturum, *Fr. gr.* 38. *n. conf.* διατείνειν.

Διατάττειν, πάντα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν, ordinare omnia ſecundum ſuam voluntatem, 3, 19, 11. πάντα τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν διατάξας, 11, 33, 8. διατάττειν τὸ τῶν εὐζώνων πλῆθος, in varia agmina partiri, 10, 29, 4. φόρους, tributa deſcribere, imperare; φόροι διαταχθέντες, 2, 13, 3. *ſic* οἱ διαταχθέντες σύμμαχοι, imperata auxilia, 5, 4, 4. διέταξε αὐτῷ πῶς δεήσει ἐς, præcepta, mandata ei dedit, 3, 33, 6. 4, 87, 7. *Et in Medio*, διαταξάμενος περὶ τοῦ μέλλοντος κινδύνου τοῖς ἡγεμόσι, poſtquam ducibus de futuro certamine mandata dediſſet, 5, 21, 1. *Et breviter*, ταῦτα διαταξάμενος, his rebus ordinatis, his ita conſtitutis, 4, 87, 13. *quod in Paſſivo eſt* τούτων διατεταγμένων, 9, 17, 5. οἱ τεταγμένοι πρὸς τοῦ Ἀπελλοῦ ἐμποδιεῖν, conſtituti ab Apelle ad impediendum, 5, 14, 11. *Rurſus vero* ὧν διατεταγμένων, 8, 30, 5. *de*

mutua

mutua ordinatione *accipiendum*, ea quum ita inter ipsos convenissent. *Sic ὁ τῷ Καμβύλῳ διατεταγμένος τόπος*, locus Cambylo adlignatus, de quo eis cum Cambylo convenerat, 8, 22, 5. *Rursus vero & Activa notione usurpatur Passivum; τούτῳ γὰρ ἐπιστεύκει καὶ διετέτακτο περὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς*, mandata dederat, 16, 36, 3.

Διαταφρεύειν, fossa munire, fossa intercipere, 3, 105, 11. 14, 2, 3.

Διατείνειν, 1) pertinere, pertingere; *cum εἰς vel πρὸς; τὰ Πυρηναῖα ὄρη διατείνει ἀπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάττης ἕως εἰς τὴν ἐντός*, 3, 37, 9. *ἐλπίζων καὶ πρὸς αὐτόν τι διατείνειν τὴν εὐαγρίαν*, sperans ad se quoque aliquatenus pertinere prosperam venationem, 8, 31, 6. *ἡ σύγκλητος νομίζουσα πρὸς αὐτὴν τι διατείνειν τὴν αὔξησιν τοῦ βασιλέως*, existimans sua nonnihil interesse ut augeatur regis potentia, 29, 1, 2. *ὡς καὶ πρὸς τὰ ὅλα διατεινούσης τῆς ἐνεστηκυίας κρίσεως*, ut qui existimarent ad ipsam etiam summam rei pertinere illud instans discrimen, 9, 5, 4. *οὐχ ἕως τοῦ μέσου νομίζομεν διατείνειν τὰς ἀρχὰς, ἀλλ' ἕως τοῦ τέλους*, non modo ad medium usque, verum etiam ad finem *operis* pertinere putamus bene captum initium, 5, 32, 5. *τοῦτο πρὸς οὐδὲν ἔτι διατείνει*, hoc nulli amplius usui est, 30, 12, 2.

2) contendere in aliquem locum; *διέτεινε πρὸς Γάζαν*, 5, 86, 4.

3) intendere; *διατεταμένοι τὰς μάστιγας*, intenta tenentes flagra, 15, 28, 2. augere; *ἤξειν δὲ καὶ διατείνειν (pro fut. διετενεῖν) τὰς ἐπιβολὰς καὶ τὰς δυνάμεις αὐτῶν πέρα τοῦ δέοντος*, 5, 104, 3.

Διατειχίζειν *τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἄκρας*, urbem ab arce muro sejungere, 8, 34, 2.

Διατείχισμα, *τὸ*, murus interjectus, *urbem ab arce separans*, 8, 36, 9. murus interior, 16, 31, 5 & 8. 16, 33, 1.

Διατελεῖν. *δῶρα διετέλουν διδόντες*, dona semper dabant, 4, 46, 3. *ταύτας ἀεὶ τὰς χώρας πορθοῦντες διετέλουν*, 2, 5, 1. „*Ex quo loco patet, (ait Ernestus) in hac phrasi non intelligi necessario* perpetuitatem actionis, *nisi ἀεὶ redundare dicamus. Et sunt alia loca, ubi illa vis non convenit.*“ — *Nobis vero visa est illa vis constanter huic verbo, cum participiis constructo, inesse; nec obstat augendæ significationis caussa adjecta particula ἀεὶ, præsertim apud Polybium, qui & alias cumulare synonyma verba amat.*

Διατηρεῖν, *τὴν πόλιν*, custodire urbem, 1, 7, 7. *τὴν πίστιν*, servare fidem, *ibid. τὰς παρασκευὰς*, illæsas conservare machinas, 1, 45, 14. *πάντα τὰ μέρη τοῦ σώματος ἀβλα-*

βῆ, 7, 8, 7. διατηρεῖν τῇ πατρίδι τὴν εἰρήνην, 7, 8, 4. 4, 17, 1.

Διατιθέναι, *in Activo semel tantum, aut bis, quoad quidem observavi, apud Polybium occurrit, μύθους διατιθέναι*, 3, 38, 3. *ubi videtur cum Reiskio διατίθεσθαι legendum, quod constans ceteroquin usus requirit; taceo frequentissime in terminationibus verborum peccatum esse a librariis. Alterum exemplum activi usus vide infra, num.* 4.

In Medio, διατίθεσθαι, disponere, in publicum exponere, in medium proferre; *variis modis; veluti* 1) διατίθεσθαι λόγους, sermones proferre ac disponere, *i. e.* differere, verba facere, 3, 108, 2. πολλούς, 3, 111, 6. 7, 7, 6. πλείστους περί τι, 1, 2, 1. ματαίους διατίθεσθαι λόγους, 9, 32, 9. *Et in singulari* ὑπὲρ ὧν τὸν πλεῖστον διατίθενται λόγον, 3, 57, 3. *sic*, πολλὴν διατίθεσθαι τερατείαν περί τινος, multa mirabilia narrare, *gallice diceres* débiter, ẽtaler, 2, 17, 6. 7, 7, 1. *Et*, ταῦτα διατιθέμενος, hæc differens, 30, 2, 10. 29, 9, 15. *Hinc* διατίθεσθαι μύθους, *pro* διατιθέναι, *legendum videri* 3, 38, 3. *supra monui.*

2) διατίθεσθαι τὴν ὀργὴν εἰς τινά, iram suam in aliquem promere, effundere, 16, 1, 2 & 4. τὴν εἰς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, contumeliam in deos depromere, 32, 25, 8.

3) διατίθεσθαι τὰς οὐσίας εἰς εὐωχίας καὶ μέθας, disponere bona sua *vel* de bonis suis ad convivia, *i. e.* testamento legare, 20, 6, 5. *Sed* τὴν ὠφέλειαν διατίθεσθαι τοῖς ἐμπόροις, *est*, prædam venum exponere, venumdare mercatoribus, 14, 7, 3.

4) *cum Adverbiis & accus.* κακῶς τινα διατίθεσθαι, male tractare quem; τούτους κακῶς διετίθετο, 3, 62, 4. *Et in Activo*; κακῶς διετίθει τὴν χώραν, male vexavit regionem, 33, 11, 3. *In passivo*; ὑπὸ τῶν ὄμβρων διετίθεντο δεινῶς, pessime habiti sunt, 3, 74, 11.

Διατρέπειν τινα, metum alicui injicere, animum alicujus dejicere, 2, 47, 8. διέτρεψαν αὐτοὺς τοῦ μὴ τελεσιουργῆσαι &c. deterruerunt eos, terrore injecto averterunt ne perficerent, 5, 4, 10.

Passiv. διατρέπεσθαι, perturbari, consternari, vereri, trepidare, 1, 33, 1. διατραπῆναι, 3, 54, 7. 3, 86, 6. 5, 54, 2. διατράπη, 1, 47, 7. διατραπείς, 5, 69, 11. 23, 14, 2. τοῖς ὅλοις, quam maxime, 10, 31, 11. (*i. q.* ὡς ἔνι μάλιστα, 23, 14, 2.) διατετραμμένος, conturbatus, consternatus, 5, 26, 11. 10, 39, 7. διατετράφθαι, 3, 108, 3. διατραπήσεται τὰ ὅλα, omnia plena consternationis erunt, 10, 12, 7. δείσας μὴ τἄλλα τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν

λείαν αὐτῷ διατραπῇ, 8, 25, 2. n. *Conf.* διατροπή.

Perperam & invitis msstis 3, 19, 8. τὸ λοιπὸν διέτρεψε τοῦ βίου μέρος *editum erat, pro* διέτριψε.

Διατρέχειν, evadere, *citatur in Erneſti Lex. Polyb. ex* 8, 15. *quod nobis eſt cap.* 20. *lib.* 8. *At ibi eſt* διαδράσῃ, *a* διαδιδράσκω, *non a* διατρέχω, *vs.* 8.

Διατρίβειν, περί τι, 3, 9, 9. τὸ λοιπὸν τοῦ βίου μέρος παρά τινι, 3, 19, 8. n. πλείω χρόνον διατετριφὼς παρ' αὐτοῖς, 4, 57, 3.

Διατριβή. ἡδείαι ἀπολαύσεις καὶ διατριβαὶ, oblectamenta, 10, 19, 5.

Διατροπή, perturbatio, conſternatio, trepidatio. 1, 16, 4. 1, 42, 11. 1, 53, 6. 3, 85, 8. 5, 57, 7. εἰς διατροπὴν ἄγειν, 8, 7, 3. εἰς ὀλοσχερῆ διατρ. 3, 53, 4. 16, 33, 3. διατροπὴν ποιεῖν τινι, commovere aliquem dicendo, ut eum pudeat & pœniteat, 11, 7, 9. εἰς διατροπὴν ἐμπίπτειν, conſternari, perturbari, 16, 8, 10.

Διαυγάζειν. ἅμα τῷ διαυγάζειν, primo diluculo, 3, 104, 5.

Διαφαίνειν; *active*, τοὺς συγγραφέας ἐν τοῖς ὑπομνήμασι διαφαίνειν τὰς ἑαυτῶν φύσεις, 12, 24, 1. τῆς ὁμίχλης διαφαινούσης (*ſcil.* τὸ φῶς τῆς ἡμέρας) 18, 5, 2. *Neutraliter*, τῆς ἡμέρας διαφαινούσης, 18, 2, 5.

Διαφαύσκω. διαφαύσκοντος *forte legendum* 31, 22, 13. *pro* διαφώσκοντος.

Διαφέρειν; 1) διαφέρει, intereſt, refert; τοῦτο γὰρ διέφερε τοῖς Θηβαίοις, 4, 27, 4. διαφέρει αὐτοῖς τὸ σαφῶς εἰδέναι, 3, 21, 9. τὰ διαφέροντα τοῖς ἰδίοις πράγμασι, quæ rebus ipſius vel prodeſſe vel obeſſe poſſunt, 22, 1, 9.

2) διαφέρειν τινός τινι, differre ab aliquo in aliqua re, *ſive* in partem meliorem, πρὸς τὸ βέλτιον, 18, 5, 5. 18, 11, 1. *ſive* in partem deteriorem, πρὸς τὸ χεῖρον, 18, 11, 1. *Sed nudè poſitum, uſu græcis omnibus ſcriptoribus vulgatiſſimo, intelligitur plerumque* in meliorem partem, ſuperare, antecellere aliquem aliqua re; *qua quidem notione diverſis modis conſtructum reperitur:* διαφέρω σου τούτῳ, 16, 40, 10. & ἐν τούτῳ, *ibid.* κατὰ τοῦτο, 3, 98, 2. περὶ τοῦτο, 10, 25, 4. διαφέρω παρά σε τούτῳ, 10, 27, 5. διαφέρω σὲ τούτῳ, 1, 88, 7. *ubi vide Adn. Et abſque caſu perſonæ*, eminere, excellere aliqua re, τινὶ, *velut* ἀρετῇ, μέγεθει, κάλλει; & πρός τί, *velut* χώρα διαφέρουσα πρὸς πάντα τὰ γεννήματα, regio excellens omnibus terræ proventibus, 3, 87, 1. *Sic*, τοσούτῳ τὸν περὶ τῶν εὐψύχων ἀνδρῶν λόγον διαφέρειν εἰκὸς πρὸς vel εἰς ἐπανόρθωσιν, 10, 24, 4. n. *Denique prorſus abſolute*, διαφέρων, eximius, egregius, præcipuus,

singularis; ἥ τε κραυγὴ καὶ τὸ σύστρεμμα διαφέρον ἦν πρὸς αὐτοῖς τοῖς ἔργοις, 1, 45, 10. διαφέρουσαν χρείαν παρέχεσθαι, 1, 61, 3. οἱ δόξαντές τι πεπραχέναι διαφέρον, 6, 39, 2.

3) διαφέρεσθαι (*in Pass.*) πρὸς ἀλλήλους ταῖς γνώμαις, sententiis inter se dissidere, 4, 23, 7. διαφέρεσθαι κρίσει πραγμάτων, judiciis de re publica dissidere, 17, 14, 10. *Et nude* οἱ διαφερόμενοι, diversa sentientes adversarii, 7. 14, 3. διενεχθῆναι πρός τινα, dissidere cum quo, *vel* a quo, 1, 8, 3. νεανίσκων δυοῖν περί τινος οἰκέτου διαφερομένων, duo adolescentes controversiam inter se habebant de servo quodam, 12, 16, 1. τῶν δὲ πρὸς πᾶν διαφερομένων, illis vero de omnibus rebus controversiam moventibus, 25, 5, 11. *Pro* ὑπὸ πραγμάτων διαφερόμενοι, 40, 3, 8. *utique* ὑπὲρ πραγμάτων *scribendum*, de republica dissentientes, inter se contendentes.

Eadem fere notione, in Activo quoque usurpatur idem verbum, hoc modo: τὰ διαφέροντα τῷ βασιλεῖ πρὸς τοὺς Γαλάτας, ea quæ controversia erant regi cum Gallis, controversiæ quas habebant rex cum Gallogræcis, 31, 13, 1. οἱ αὐλητὰι διαφέροντες τοὺς αὐλοὺς, dissonas facientes tibias, dissonantia canentes, 30, 13, 8.

Διαφερόντως, præ ceteris, eximie, egregie, singulariter, valde, admodum; εὐδοκιμῶν παρὰ τῷ πλήθει διαφερόντως, 1, 9, 2. ὄντες ἐν παντὶ φιλότιμοι διαφερόντως, 1, 39, 7. πόλις τείχεσι διαφερόντως ἠσφαλισμένη, 1, 42, 7. δύναμις γεγυμνασμένη διαφερόντως, 3, 35, 8. δύο πεπηγυῖαι σχεδίαι διαφερόντως, duæ rates præcipua diligentia compactæ, 3, 46, 4. πρόσωπον εἰς ὁμοιότητα διαφερόντως ἐξειργασμένον, 6, 53, 5. ἡ τῶν Ἠλείων χώρα διαφερόντως οἰκεῖται, præ ceteris frequens est habitatoribus, 4, 73, 6. 4, 74, 8. *Adde* 3, 72, 3. 3, 76, 7. 3, 84, 1. 5, 8, 1. 5, 22, 3.

Διαφεύγειν, evadere, effugere; *absol.* 1, 21, 11. 1, 23, 7. 11, 17, 2. *Et cum accus.* διαφυγόντες τὸν περὶ Δελφοὺς κίνδυνον, 4, 46, 1. 1, 25, 3. *&c.*

Διαφθείρειν, 1) corrumpere, perdere; τὰς τῶν ὑπεναντίων παρασκευὰς, 1, 48, 1. τὰς οὐσίας, bona perdere, dissipare, 6, 9, 6. ναῦς, perdere, deprimere naves, 1, 25, 3. *Et in passivo* διεφθάρη εἴκοσι σκάφη, 1, 28, 14. τὰς ἀγορὰς διαφθαρῆναι συνέβη κατὰ θάλατταν διὰ χειμῶνος, perierunt, 1, 82, 6. διέφθειρε τὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς μάχης ἦθος, corrupit id quod pugnæ Romanorum proprium est, 2, 33, 7. *Est & ubi* amittere *potius, quam* perdere, *interpreteris; velut, de magno militum numero, quem Hannibal in Alpium transitu* διέφθειρε, amisit, 3, 60, 5. (*Sic* κατα-

καταφθείρειν, 3, 64, 8.) *De* corruptione animi & ingenii, διέφθαρται τῇ ψυχῇ, 12, 23, 2.

2) occidere, 1, 7, 11. 1, 17, 13. 3, 65, 11. 3, 86, 5. ἐν χειρῶν νόμῳ, in ipso discrimine, 1, 82, 2. *Et in passivo*, διαφθείρεσθαι, διαφθαρῆναι, occidi, cadere, perire, 1, 9, 4. 1, 19, 11. 1, 34, 6. 1, 57, 8. *n.* ἐν χειρῶν νόμῳ, 1, 34, 5. *i. q.* ἐν αὐτῷ τῷ κινδύνῳ, in ipsa pugna, 1, 87, 10.

Διαφθορά, ἡ, corruptio *largitionibus effecta*, 5, 60, 10. interitus *Gallorum ad Delphos*, 2, 20, 6. διαφθορὰ τῶν ἔργων, *nempe* τῶν μηχανημάτων, corruptio, destructio operum & machinarum, 1, 48, 3 & 8.

Διαφιέναι, τὰς δυνάμεις, exercitum dimittere *domum, in hiberna*, 2, 54, 14. 2, 55, 1. 4, 14, 4. τοὺς πολλούς, dimittere concionem, 3, 109, 13.

Διαφορά, 1) differentia, diversitas, τινὸς πρός τι, 1, 63, 8. ἡ τῶν ἐθισμῶν διαφορά, 1, 17, 11. ἡ πρὸς τὸ βέλτιον διαφορά, præstantia, 6, 56, 6. *Sic nude*, τηλικαύτην ἐποίει διαφορὰν (intell. πρὸς τὸ βέλτιον) παρὰ τὴν τῶν προτέρων στρατηγῶν ἀπειρίαν, 1, 32, 7. αἱ ὁλοσχερεῖς διαφοραὶ τῶν ἡλικιῶν, maximæ differentiæ, diversitates ætatum, & *metonymice*, diversissimæ ætates, ætates quam maxime diversæ, 3, 78, 2.

2) *Per similem metonymiam*, ἡ διαφορὰ & αἱ διαφοραὶ *sunt* res diversæ, diversa genera, diversæ classes rerum, diversæ partes. αὗται εἰσι καὶ τοσαῦται διαφοραὶ παρὰ Ῥωμαίοις καὶ τῶν ὀνομασιῶν, καὶ τῶν ἡλικιῶν, ἔτι δὲ τῶν καθοπλισμῶν ἐν ἑκάστῳ στρατοπέδῳ, hæ & tot sunt diversitates, partitiones, hæ & tot diversa genera sunt nominum, ætatum, & armaturæ, in quaque legione, 6, 21, 8. αἱ ἐκ τοῦ περιέχοντος διαφοραὶ, cœli differentiæ, *i. e.* diversæ cœli partes, diversæ mundi plagæ, 5, 51, 8. *sic & in singulari*, ἑκάστη διαφορὰ τῶν προειρημένων, 3, 36, 7. *n. Rursus* αἱ διαφοραὶ τῆς οἰκουμένης *sunt* tres illæ partes, *Europa*, *Asia*, *Africa*, in quas *a veteribus* distribuebatur terra, 3, 37, 1 *sq.* *Eodem modo* αἱ ὁλοσχερεῖς διαφοραὶ 4, 38, 4. *sunt* majores & summæ partitiones cœli & terræ.

3) dissidium, controversia, inimicitia; διαφορὰ καὶ στάσις, 1, 67, 2. 1, 87, 4. ἡ πρὸς τὸν βασιλέα διαφορά, 5, 26, 2. αἱ διαφοραὶ, controversiæ, 24, 4, 7. *Huc referri possunt* αἱ διαφοραὶ τοῦ ὄρους, dissidia montis, ubi mons in plura juga, in plura dorsa dividitur; *quibus opponuntur* αἱ συγκλείσεις, loca ubi illa diversa juga ac velut diversi rami in unum coëunt, 5, 44, 7.

Διάφορον, τὸ, pecunia, 4, 18, 8. ἀμφι-

ἀκρίβεια περὶ τὸ διάφορον, diligentia in re pecuniaria, attentio ad rem familiarem, 32, 13, 11. τὰ περὶ τὴν τοῦ διαφόρου τίμησιν, 6, 45, 4. — „ubi legendum puto κτῆσιν, ut patet e contextu & sequentibus." *Ern.* — *Mihi videtur, cum e contextu tum e seqq. præsertim ex cap.* 46. 2. *pariter & τίμησιν & κτῆσιν posse defendi; sed adoptanda utique fuerat ea scriptura, quam plerique iique probatissimi libri præferebant, κτῆσιν.* — κρίνει ὁ δῆμος καὶ διαφόρου πολλάκις, judicium sæpe exercet populus etiam in criminibus ære luendis, 6, 14, 4. *Et in plur.* τὰ διάφορα, *eodem significatu;* διάφορα προτείνειν, pecuniam offerre, 23, 8, 11. χρῆσθαι τοῖς διαφόροις ἱκανὸν χρόνον, 32, 13, 13.

Διάφορος, eximius, excellens; (*i. q.* διαφέρων, *quod vide in* διαφέρειν, *num.* 2.) κέντημα διάφορον, 6, 23, 7.

Διαφόρως ἀπειργασμένος, exquisite elaboratus, 13, 7, 2. (*i. q.* διαφερόντως, *quod vide.*)

διαφόρως *mendose dederant mssti* 26, 2, 9. *pro* ἀδιαφόρως.

Διαφυλάττειν τὴν πρός τινα πίστιν, fidem servare alicui, 1, 78, 8. διεφύλαξε ἑαυτῷ τὴν ἀρχὴν ἀνεπιβούλευτον, 7, 8, 4. τὰς αἰσθήσεις ἁπάσας, 7, 8, 7. διαφυλάξαι τοὺς συμμάχους, tueri socios, *Fr. hist.* 67. διαφυλάξαι πατέρων εὖ κείμενα ἔργα, 15, 4, 11.

Διαφωνεῖν. „διαφωνεῖ τι, non convenit pactis, *scil.* in summa pecuniæ ex pacto solutæ; *qui dissensus est, cum aliquid desideratur, non totum persolutum est; unde in re pecuniaria* διαφωνεῖν *de* residuis *dicitur. Vide Wesseling. ad Diodor. T. I. p.* 208." *Ern.* — ἐάν τι διαφωνήσῃ τῶν ἀποδιδομένων χρημάτων, si quid desideratum fuerit in pecuniæ pensione, 22, 26, 23.

Διαφώσκει, — *scil.* θεὸς," *Ern.* dies illucescit, 31, 22, 13. *n. Possis & ἡ ἡμέρα intelligere, quod adjectum supra vidimus ad* διαφαύει. *Conf.* διαφαύσκω.

Διαχειρίζεσθαι, interficere. Ἀντίοχος διακεχειρισμένος τὸν Ἀχαιὸν, 8, 23, 8.

Διαχλευάζειν, ludere, jocari, illudere; τινὰ, 17, 4, 4. 39, 2, 13. & *absol.* 30, 13, 12.

Διάχρυσος ἐσθὴς, vestis auro distincta, *viri censorii*, 6, 53, 7. διάχρυσοι στολαὶ, 31, 3, 13. ἐφαπτίδες, 31, 3, 10.

Διαχύω. διακεχύμένοι, diffusi, 8, 29, 4. — „hilariores, *inprimis e convivio. Sic Lucian. Symp.* 18." *Ern.*

Διαχωρεῖν. παρὰ τοῖς ἄλλοις διαχωρεῖ τοῦτο, apud alios hoc fuccedit. 18, 23, 3. *n.*

Διαψεύδεσθαι. διεψεῦσθαι τῆς ἀληθείας, aberrasse a veritate, 3, 26, 5. τῆς αἱρέσεως τοῦ βασιλέως, falsum esse opinione sua de sententia regis, 5, 56, 5. τοῖς λογισμοῖς, 3, 16, 5. 3, 17, 11. τῶν ἐλπίδων, excidere spe, 20, 12, 1. διαψευ-

ψευσθῆναι τῆς πράξεως, excidere conatu, 5, 97, 6. 5, 99, 1. τοῦ πρατεῖν τῶν ἀντιταξαμένων, 3, 63, 12. τῆς συμμαχίας, spe auxiliorum excidere, 29, 10, 7. πάντων τούτων διεψευσμένοι, *Fr. hist.* 5.

Et notione activa, ὧν (ἐλπίδων) ὑμεῖς τὴν πατρίδα μὴ διαψευσθῆτε, quam spem patriæ vos ne frustremini, ne committatis ut patriam hæc spes fallat, 3, 109, 12. *n.*

Διαψιθυρίζειν, fremere, susurrare, 15, 26, 8.

Διδασκαλεῖον, schola, 30, 20, 7.

Διδασκαλικῶς ὑποδεικνύειν περί τινος, docte, subtiliter, via ac ratione exponere de re, 6, 3, 5.

Διδάσκαλος ἐναργεστάτη, 1, 1, 2.

Διδάσκειν. σαφῶς ὑμᾶς δεδιδάχαμεν *olim editum erat* 5, 105, 9. *pro* σαφῶς οἶμαι δεδείχαμεν.

Διδόναι. ἂν ποτ' αὐτοῖς ὁ θεὸς εὖ δῷ, si quando Deus bene cum eis egerit, 4, 21, 11. *n.* δεδομένου τοῦ πλήθους τῶν πεζῶν, *ex usu mathematicorum*, dato numero peditum, 6, 32, 1. ὥστε μηδὲ βουλὴν διδόναι τοῖς προεστῶσι, ut ne consultandi quidem locum darent, *aut* ne facultatem quidem in senatum conveniendi, 30, 14, 5.

διδόναι, *pro* offerre; (*de quo usu conf. Indicem nostrum Græcitatis Appiani*) διδομένων χρημάτων ἐπὶ τῷ τοῦ διδόντος συμφέροντι, τούτων ἀπέχεσθαι, 32, 8, 6. *Sic verba illa*, πίστεις ἐδίδου τῶν ἐπαγγελιῶν, 3, 100, 3. *intelligenda videntur* pignora obtulit promissorum, *vel, ut Casaubonus vertit*, paratus fidem dare facturum se quæ pollicitus fuisset.

διδόναι λόγον ἑαυτῷ; *vide* λόγος.

Phrasis διδόναι ἑαυτὸν, *vel* αὐτὸν *pro* ἑαυτὸν, *varie usurpatur*: διδόναι ἑαυτὸν εἰς ἔντευξιν, dare se in colloquium, *i. e.* adeundi sui facere potestatem, 3, 15, 4. εἰς τὰς χεῖρας (τινὶ) familiariter conversari cum quo, 3, 52, 7. (*cf.* χείρ.) εἰς τὴν χρείαν, negotium in se suscipere, rem adgredi, 8, 18, 11. ἐπὶ πράξεις, 10, 6, 10 *sq.* εἰς κινδύνους, offerre se periculis, suscipere pericula, 3, 17, 8. 10, 3, 7. 10, 13, 1. εἰς τόπους παραβόλους, in periculosa loca se immittere, 5, 14, 9. εἰς τοὺς πολεμίους εἰκῇ προσπίπτοντες, καὶ διδόντες σφᾶς αὐτοὺς ἑκουσίως, ἀπέθνησκον, sponte se offerentes, *scil.* cædi, 2, 30, 4. οὐδεὶς ἂν ἑκὼν εἰς πρόδηλον ἀπιστίαν καὶ καταφρόνησιν ἔδωκεν αὐτὸν, nemo ultro committere voluerit, ut manifesti mendacii arguatur, & contemtui se exponat, 32, 8, 10.

„Φήμης διδομένης, *pro* διαδιδομένης;" *Ern.* — *Et equidem corrigendum utique* διαδιδομένης *aut* διαδεδομένης *putem*, 32, 14, 7. *n. Conf.* διαδιδόναι.

Διεγ-

Διεγγυᾶσθαι, per ſponſores ſe obligare, ſponſores dare; διεγγυηθέντες ἐπανῆλθον, 17, 9, 13.

Διείργειν, dirimere, ſeparare, 5, 45, 10. 5, 55, 7. τὸ Ἀπέννινον ὄρος διείργει πάσας τὰς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ῥύσεις, τὰς μὲν εἰς τὸ Τυῤῥηνικὸν πέλαγος, τὰς δὲ εἰς τὸν Ἀδρίαν, 3, 110, 9. διείργειν τινὶ τὴν ἔξοδον, præcludere, intercludere alicui exitum, impedire, 1, 75, 5.

Διεκβάλλειν χώραν τινὰ, exercitum tranſducere per regionem, peragrare regionem cum exercitu, 4, 68, 5, τὴν ἔρημον, 10, 28, 1. *n.* οὓς (τόπους) ἔδει διεκβάλλειν αὐτὸν, 10, 29, 3.

Διεκβολὴ, ἡ, & αἱ διεκβολαὶ, tranſitus *per montem aut per montium anguſtias*, 1, 75, 4. 3, 40, 1. 3, 92, 11. 3, 93, 10.

Διεκπίπτειν, *vide* διεμπίπτειν.

Διεκπλεῖν, *in pugna navali*, per hoſtiles naves ſuam navem tranſmittere, ut converſione facta illas a tergo adoriamur, 1, 51, 9. 16, 4, 10. („Thucyd. 1, 50." *Ern.*) *Conf.* διαπλεῖν, & ἐκδιεκπλεῖν, & διέκπλους.

Διέκπλους, ὁ; κατὰ τοὺς διέκπλους, dum per hoſtiles naves diſcurrunt, perrumpunt, transvehuntur, 16, 4, 14. *conf.* διεκπλεῖν. — „*Eſt pariter vocabulum Thucydidis ex* 1, 49. *ubi Schol. interpretantur*, ἐμβαλεῖν καὶ πάλιν ὑποστρέψαι, καὶ πάλιν ἐμβαλεῖν. *cf. ad* 7, 89. & *quos ad priorem locum laudat Dukerus. Uſus tamen eſt verbo jam Herodotus* 4, 179. *ubi videtur eſſe* exitus navis ex aliquo loco, *quomodo interpretantur hanc vocem Lexica. In loco Polybii verbum tantum* tranſitum navis per naves hoſtium *exprimit, non qui fugæ cauſſa fiat, ſed qui obſit hoſtibus, remos navium hoſtilium detergat, & poſt quem fiat converſio navis, ut redeat ad ſuos, & rurſus impetum faciat. Similiter verbum* διεκπλεῖν *in l. c. tantum actum* naves agendi per hoſtiles naves *exprimit.*" *Ern.*

Διελέγχειν, refellere, mendacii arguere, 7, 3, 3.

Διέλκειν, in longum extrahere. τοῦ χρόνου διελκομένου, 31, 26, 4. διελκομένων τῶν διαβουλίων, in longum tractis deliberationibus, 28, 2, 4. *ubi verror ne immerito tenuerim Caſauboni interpretationem*, diffidentibus ſententiis.

Διεμπίπτειν, *idem quod* ἐμπίπτειν μητ' αὐτοὺς (*i. e.* ἑαυτοὺς) λαθεῖν εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἀλλοτριότητα διεμπίπτοντας, 38, 1, 4. *n. ubi Caſaub. ex ing.* διαπίπτοντας *edidit, Reiskius* διεκπίπτοντας *maluerat.*

Διεξάγειν, adminiſtrare, curare, *v. c.* regnum, regni negotia, τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν, 1, 9, 6. ῥαθύμως διεξάγειν τὰ κατὰ τὴν φυλακὴν, cuſtodias negligenter agere, 4, 57, 3. διεξαγ-

ag. τὸ δίκαιον, justitiam administrare, jus dicere, *absol.* 20, 6, 1. *& cum dat.* alicui, 4, 73, 8. *Cum de controversiis agitur, significat* componere, terminare *item*; διεξάγειν τὰ πρός τινα *sc.* ἀμφισβητούμενα, 18, 34, 10. λόγῳ διεξάγειν τὴν ἀμφισβήτησιν, 5, 1, 5. *& περὶ τῶν* ἀμφισβητουμένων, 3, 21, 6. *Sed* τοὺς βίους διεξάγειν ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς χώρας γεννημάτων, est viram sustentare, 1, 71, 1. ἐν τῇ πάσῃ Φιλανθρωπίᾳ διεξάγειν τοὺς συμμάχους, perhumaniter agere cum sociis, 3, 77, 4.

Διεξαγωγὴ, ἡ, exitus negotii; καὶ ταῦτα μὲν τοιαύτης ἔτυχε διεξαγωγῆς, 24, 2, 11. *præcipue* exitus & terminatio controversiarum, finis belli, pacis compositio, 5, 102, 3. 5, 103, 3. 25, 5, 7. τὴν διεξαγωγὴν ποιεῖσθαι, 4, 26, 3.

Διεξιέναι χώραν, per regionem transire, 4. 25, 4. διέξιμεν τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις, exponemus, *præs. pro fut.* 4, 1, 3.

Διεξέρχεσθαι (*ut* διεξιέναι) exponere, enarrare, 2, 12, 4.

Διεξικνεῖσθαι, pervenire, 10, 26, 3.

Διέξοδος, ἡ, exitus, finis· τὰ ἔργα τοιαύτην εἴληφεν διέξοδον, 2, 1, 3. 3, 41, 1. δεῖν γίγνεσθαι διέξοδον τῶν πρὸς ἀλλήλους, fieri finem debere litium, 23, 2, 2.

Διεργάζεσθαι, facere, perficere, conficere. ταῦτα διεργασάμενοι, 4, 22, 1. πολλὰ καὶ κακὰ διειργάζοντο, 3, 73, 7.

Διερεθίζειν, ad iram provocare, 9, 18, 9.

Διερείδεσθαι, περὶ τῆς χώρας, de loco inter se contendere, 5, 84, 3. *π.* πρός τι, reniti postulato, 22, 7, 14.

Διερευνᾶν. συνέκρινε καὶ διηρεύνα τὰ λεγόμενα, 14, 3, 7. τῷ Σκιπίωνι πάντα διηρεύνητο πρὸς τὴν ἐπιβολήν, 14, 2, 1.

Διερμηνεύειν, interpretari, 3, 22, 3.

Διερρίμμένως, interrupte, sparsim *de re verba facere, & obiter*, 3, 58, 3.

Διέρχεσθαι, 1) præterire; ἅμα τῷ διελθεῖν τὰς ἐν ταῖς ἀνοχαῖς ἡμέρας, 20, 10, 17. διελθούσης τῆς πανηγύρεως, peracta celebritate, 18, 30, 1. 2) transire; διελθὼν τὴν Θετταλίαν, Thessaliam emensus, 4, 61, 1. *Sic* 22, 20, 4. *ubi facile adparet, verbum* διερχόμενος *non ad* τὸν Σαγγάριον *referendum, sed ad regionem quam transiit Manlius priusquam ad Sangarium fluvium perveniſſet.* 3) διέρχεσθαι ὑπὲρ τοῦ πολέμου, (*i. q.* διεξέρχεσθαι) exponere, enarrare bellum, 1, 13, 10.

Διερωτᾶν τινα, μὴ *&c.* interrogare aliquem, an *&c.* 5, 50, 12.

Διευκρινεῖν, 1) dispicere, disquirere, examinare *rem*; ὑπέρ τινος, 2, 56, 4. *π.* περί τινος, 3, 28, 5. τί, 31, 13, 1. *Sic in pass.* ὁ περὶ πολιτειῶν λόγος

λόγος ἀκριβέστερον διευκρινεῖται παρὰ Πλάτωνι, subtilius disquiritur; excutitur, 6, 5, 1. *Sigillatim vero de* cognitione & dijudicatione causarum controversarum; *velut* διευκρίνειν τὰ διαφέροντα, *loco modo citato*, 31, 13, 1. τὰς διαφορὰς, 24, 4, 7. 24, 2, 1. διευκρινῆσαι περὶ ὧν οἱ ἄνθρωποι ἀμφιβάλλουσι, 40, 10, 2. *Hinc & cum dat. pers.* διευκρινεῖν τισὶ περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, de controversiis aliquorum cognoscere, jus eis dicere, arbitrium facere, 31, 9, 7.

2) intelligere; ὥστε τοὺς συνετωτάτους ἕνια μόλις διευκρινεῖν, 3, 22, 3. rectum judicium facere, recte statuere; οὐκ εἰκὸς παῖδα περὶ τηλικούτων δύνασθαι πραγμάτων διευκρινεῖν, 4, 34, 1. discernere; διὰ τὴν ἀπειρίαν οὐδὲ τὸ δυνατὸν καὶ τὸ μὴ δυνατὸν δύνασθαι διευκρινεῖν, 12, 22, 6.

Διευλαβεῖσθαι, (*i. q.* εὐλαβεῖσθαι) timere, vereri, *cum acc.* 14, 2, 7. *cum μὴ & optativo subjunct.* 21, 13, 5. 28, 7, 7.

Διευτονεῖν, vim habere, *de fluxu aquæ in Bosporo Thracico*, 4, 43, 8.

Διευτυχεῖν. διευτυχήκει πάντα τὸν χρόνον, *Fr. gr.* 22.

Διέχειν, *active*, τὰς χεῖρας, in diversa porrigere *vel* extendere manus, dirimere studere pugnantes, 4, 52, 1. *n. Fr. hist.* 48.

Neutraliter, *i. q.* ἀπέχειν, distare; διασχόντες ὡς δύο στάδια τῆς παρεμβολῆς, 5, 103, 6. 1, 42, 6. 4, 64, 5. *&c. Ad verba* οὐκ ἔλαττον εἴκοσι σταδίων, 10, 49, 4. *ex conject. adjeci* διέχουσαν.

Διήγημα, τὸ, narratio, 1, 14, 6. ἐμπορικὸν, fabulosa, quales venditant mercatores, 4, 39, 11.

Διήγησις, ἡ, narratio, 3, 36, 4. 4, 40, 1. *&c. An* διηγήσεις *legendum, pro* διαλύσεις, 22, 25, 10? *n.*

Διηθεῖν, percolare, eluere, 34, 9, 10.

Διήκειν. ὁ Ἀπέννινος διὰ μέσης τῆς Ἰταλίας διήκων, per mediam Italiam porrectus, 2, 16, 4.

Δίδυρα, τὰ, tribunal, podium, 27, 1, 6. *n.*

Διϊέναι, *a* δίειμι; μὴ διϊέναι διὰ τῆς χώρας πολεμίους ἐπὶ Ῥωμαίοις, non dare transitum per fines suos hosti adversus Romanos tendenti, 22, 26, 2.

Διϊέναι, *a* δίειμι, transire; διὰ μέσης Πελοποννήσου διῆσαν, 4, 13, 4. διῆκε τὰς δυσχωρίας, 5, 23, 8. τὸν ποταμὸν, trajecit flumen, 32, 18, 1.

Διΐπτασθαι, transvolare, pervolare, 5, 9, 5.

Διϊσθμεῖν λέμβους, per Isthmum transducere, 4, 19, 7. *n. cf.* ὑπερισθμεῖν.

Διϊστάναι; *in aor.* 2. *& præt.* 1) τῆς θαλάττης οὐ πολὺ διέστηκε, haud procul distat a mari, 5, 44, 5. 2) διέστηκε τοῦτο ἐκείνου, hoc differt ab illo, (*i. q.* διαφέρει) 3, 6, 6. ἃ πλεῖστον διεστᾶσι, quæ plurimum inter se differunt, 6, 3, 11.

11. 3) *διέστησαν*, discesserunt, 10, 3, 6. 4) *διαστῆναι πρός τινα*, dissentire & sejungere se ab aliquo, 3, 8, 3.

Διϊχνεύειν περὶ τὰς προνομάς, perscrutari pabulandi & prædandi caussa, 4, 68, 3.

Δικαιοδοσία, ἡ, 1) juris redditio, juris dictio, exercitium judiciorum, judicium, 20, 6, 2. 23, 2, 1 & 10. *conf. Adn. ad* 24, 1, 2. *εἰς δικαιοδοσίας προκαλεῖσθαί τινα περὶ τῶν γεγονότων καὶ περὶ τῶν μελλόντων*, in jus vocare aliquem, provocare aliquem, ad reddendam rationem factorum, ad satisfaciendum pro factis, & ad cavendum de futuris, 4, 16, 4. *π.* *ἡ περὶ τῶν ἐγκλημάτων δικαιοδοσία*, 38, 3, 2. *οἱ περὶ τῆς κοινῆς δικαιοδοσίας νόμοι*, 40, 10, 5. 2) disceptatio juris; *Φιλίππου συγκλεισθέντος εἰς τὴν (κατὰ τὸ σύμβολον) δικαιοδοσίαν πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας*, 24, 1, 2. *n. nempe ibi passive accipiendum vocabulum*, Philippo coacto submittere se jurisdictioni, coacto ad caussas disceptandas cum finitimis (ex recepta juris formula.) *Sic & 24, 1, 12. n.* 3) peculiaris formula secundum quam jus dicitur, ex cujus præscripto judicantur caussæ, (*quod alias σύμβολον vel δικαιοδοσία κατὰ τὸ σύμβολον dicitur*) 32, 17, 4. *Fragm. gramm.* 39. *Conf. rursus Adn. ad* 24, 1, 12.

Δικαιολογεῖσθαι, περὶ ἑαυτοῦ, de jure suo disceptare; caussam suam agere, 3, 20, 10. 3, 21, 6. 25, 9, 7. *πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας*, 4, 3, 12.

Δικαιολογία, ἡ, disceptatio juris, 3, 21, 3 & 6. 5, 67, 4 & 11. *συνίστασθαι τὴν δικαιολογίαν*, caussam suam defendere, 20, 9, 7. 27, 7, 3.

Δίκαιον, τὸ, 1) jus, justitia. *τὸ δίκαιον διεξάγειν, vide διεξάγειν. τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν ἀδικησάντων*, jus repetere ab eis qui injuria nos adfecerunt, *Fr. gr.* 39. *n.* 32, 17, 3. *n. ubi vulgo ἐκεῖ λαβεῖν, pro ἐκλαβεῖν.* 2) ratio quam quis adferre, qua quis niti potest ad caussam suam defendendam vel excusandam, 11, 29, 7.

Maxime pluralis in usu est, τὰ δίκαια, jura. *τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους δίκαια*, mutua illorum jura, *scil.* conventiones quæ inter ipsos intercedunt, & jura quæ illis conventionibus nituntur, 3, 21, 10. 3, 27, 10. 9, 32, 6. *τηρεῖν τὰ κατὰ τὰς συνθήκας δίκαια*, 1, 83, 5 & 11. *λέγειν ὑπὲρ τῶν δικαίων*, de suis juribus differere, jura sua exponere, 28, 7, 6. *τὰ τῶν Μακεδόνων δίκαια*, Macedonum jura, rationes quæ pro caussa Macedonum faciunt, 9, 32, 4. *τὰ δίκαια προτίθεσθαι*, jura proferre, rationes proferre quæ valent ad caussam defendendam, 11, 29, 8. *νικᾶν τινα τοῖς δικαίοις*, vincere justitia caussæ, juribus, rationibus quæ pro sua caussa proferre quis potest, 3,

10, 1. *Sic καταπεριεῖναί τινος τοῖς δικαίοις*, 5, 67, 2. *τὰ τοῦ πολέμου δίκαια* jura belli, 5, 11, 3. *i. q. οἱ τοῦ πολέμου νόμοι, ibid. παρὰ πάντα τὰ δίκαια*, contra omne jus & fas, 3, 28, 2. *ubi δικαιώματα habet solus codex Aug. τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων δίκαια*, 2, 58, 7. *τὰ κατὰ κοινὸν ὡρισμένα δίκαια*, communia gentium jura, 4, 6, 11. 2, 8, 12. 8, 1, 1. (*Fortasse περὶ τῶν κατὰ κοινὸν δικαίων legendum est* 23, 15, 4. *n.* de communibus *gentis* juribus, *pro κατὰ κοινοδίκαιον.*) *Denique τὰ δίκαια ποιεῖν τῇ πατρίδι est* justa facere, *omnia* boni civis officia præstare patriæ, 3, 116, 9.

Δικαιοῦν, causſam agere alicujus, jus alicujus defendere, 3, 31, 9. *n.* — „ὁ δικαιῶν, qui jus reddit alicui, *v. c. ulciſcendo injuriam ei factam &c.*“ *Ern.*

Δικαιώματα habet solus codex Aug. 3, 28, 2. *pro δίκαια.*

Δικαίως, merito. *ἔδοξαν ἠτυχηκέναι δικαιότατα*, 4, 19, 13.

Δίκη, ἡ. *δίκην δοῦναι*, puniri, 2, 58, 9. *δίκας ὑπέχειν τῶν ἡμαρτημένων*, judicium ſubire, 5, 42, 6. 16, 27, 2. *περὶ τῶν ἀδικημάτων*, 16, 34, 3. *ἔχειν τοῦ φόνου δίκην*, cædis pœnam exegiſſe, ſatisfactionem habere, 32, 7, 11. *Δίκης ὀφθαλμός*, luſtitiæ oculus, 24, 8, 3.

Δικοδοσία. *Sic perperam habent codices nonnulli* 4, 16, 4. *pro δικαιοδοσία.*

Δίκροτον, *τὸ*, *navigii minoris genus*, biremis; *τριήρεις, καὶ δίκροτα, καὶ κέλητες*, 5, 62, 3.

Δικτάτωρ, *gen.* ορος, 3, 87, 6 *ſqq. n.* 3, 106, 1.

Δικτυωτὸς; *θύραι δικτυωταὶ*, fores reticulatæ, 15, 30, 8.

Δίκωπος. *δίκωπα σκαφίδια*, naviculæ quæ duobus remis agitantur, 34, 3, 2.

Διλοχία, duo lochi, *de equitibus*, 10, 21, 4. *n.*

(**Διμερής**. *ταύτην μὲν οὖσης τινὸς*, 12, 27, 3. *Excidiſſe διμεροῦς ſuſpicatus eſt Reiskius.*)

Δίμηνος, ἡ, *ſcil.* ὥρα *vel* ἀρχή, 6, 34, 3. *cf.* ἔκμηνος.

Διό, —„ *ſervit tranſitioni, copulationi ſententiarum*, 2, 66, *init.* [*nobis* 2, 65, 13.] *& alibi, ut διόπερ. Quod proſeſt loco Pauli Rom.* 2, 1. *in quo fruſtra ſe nonnulli torſerunt. cf. Iac.* 1, 19, 21. *Matth.* 23, 34. *ubi διὰ ταῦτα ſic dictum videtur. Et hanc vim particulæ jam obſervavit noſter Glaſſius Phil. S. de conjunct. can.* 22.“ *Ern.* — *Vide quæ de iſto uſu particularum διὸ & διόπερ notavimus ad* 1, 60, 9. *ad* 1, 82, 13. *& ad* 2, 65, 13.

Διοδεύειν, *τὴν χώραν*, 2, 15, 5.

Δίοδος. ἡ; *τηρεῖν ἐπιμελῶς τὴν δίοδον*, 11, 18, 1. *ſcil. τὴν διὰ τῆς γεφύρας ὁδόν, quod eſt* 11, 17, 7.

Διοικεῖν. *ταῦτα διοικήσαντες*, his peractis, 23, 2, 8. *Et in medio; ταῦτα διοικησάμενος*, 10, 19, 8. *In Paſſ. τὰ Ἀράτῳ*

τὰ διωκημένα, Arati facta, res ab Arato gestæ, 2, 40, 4.

Διοικητὴς βασιλικὸς, administrator, dispensator, 27, 12, 2. — „procurator regius in fisco s. reditibus. *vid. Clavem Cicer. in* Dioecetes.“ *Ern.*

Διοικίζειν τοὺς πολίτας ἐκ μιᾶς πόλεως εἰς πλείους, 4, 27, 6.

Διολισθάνειν, evadere, elabi; *absol.* 4, 32, 2. *cum accus.* effugere; διόλισθον τοὺς κατὰ Φίλιππον καιρούς, 20, 7, 1. ἐὰν διολισθῇ τὸν παρόντα καιρὸν, 18, 20, 11. τὰς ἐπιβουλὰς, 17, 15, 12.

Διολοφύρεσθαι. διωλοφύρετο πρὸς αὐτὸν, (*i. q.* ἑαυτὸν) secum lamentabatur, 22, 9, 11.

Διομολογεῖσθαι, promittere, pacisci. διομολογηθέντος συγχνοῦ χρυσίου, 22, 21, 8. τὰ διομολογούμενα, conventa inter eos, 31, 27, 1.

Διομολόγησις, pactio. πρὸς Ἀσδρούβαν γίγνονται διομολογήσεις, 3, 27, 9.

Διόνυσος. οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον, 40, 7, 3. γραφὴ τοῦ Διονύσου, *ibid.*

Διόπερ, igitur, inquam, 1, 60, 9. *n.* 1, 82, 13. *n. &c. Vide supra in* διό. *Eodem pertinet* 9, 6, 3.

Διόπτρα, δύο αὐλίσκους ἔχουσα, 10, 46, 1 *sq. n.*

Διοργίζεσθαι, (*i. q. simpl.* ὀργίζ.) *absol.* διοργισθεὶς, 4, 4, 4. ἐπὶ τῇ παρανομίᾳ, 2, 8, 13.

Διορθοῦν, τὰ ἀδικήματα, corrigere, castigare *verbis*, 4, 24, 4.

In Medio; διορθοῦσθαι παρὰ τοῖς συμμάχοις τὴν αὐτῶν (*i. q.* ἑαυτῶν) πίστιν, fidem suam, labefactatam apud socios, restituere, reparare, 1, 7, 12. διορθώσασθαι τὴν ἄγνοιάν τινος, errorem alicujus corrigere, 3, 58, 4. 3, 59, 8. delictum alicujus castigare, 3, 16, 4. διορθώσασθαι τὴν τόλμαν καὶ βίαν, *scil.* ἑαυτοῦ, suam violentam audaciam corrigere, 1, 37, 10. διορθοῦνται σφᾶς αὐτοὺς, se ipsos corrigunt, 26, 3, 12. τὰ κατὰ τοὺς Καυνίους ταχέως διωρθώσαντο, Caunios quod adtinet, brevi res apud eos in ordinem coëgerunt, 30, 5, 13. *Sic* διωρθώσατο καὶ τἆλλα πάντα, reliqua etiam omnia recte curavit, in ordinem constituit, 24, 6, 2.

In Passivo; τὰ προσοφειλόμενα οὐ διορθοῦτο, non soluta sunt debita, 11, 28, 5. διορθοῦσθαι ὑπὸ τῶν σπουδαίων ἔργων, ex commemoratione præclare factorum proficere, fructum capere ad vitæ emendationem, 2, 61, 3. *Conf. Adn. ad* 1, 11, 2.

Διόρθωσις, 1) *de fortunæ bonis casibusque;* πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν συμπτωμάτων, ad sarcienda, ad reparanda detrimenta accepta, 6, 38, 4. *n. Et absol.* διόρθωσις (*opposita* τῇ βλάβῃ) lucrum, emolumentum, incrementum opum fortunæ, 5, 88, 2. (*conf* ἐπανόρθωσις) αἱ τῶν πολιτευμάτων διορθώσεις, emendatio reipublicæ *sive quoad interiorem formam, sive quoad sta-*

tum externum, 3, 118, 12.

2) *de debitis*; solutio, expunctio debitorum; 5, 50, 7. διόρθωτις τῶν ὀψονίων, 5, 50, 7. 11, 25, 9. (*i. q.* ἀπόδοσις, *ibid.*)

3) *de ingenio & moribus & vitæ actione*; correctio, emendatio erratorum suorum, πολλὰ τῶν αὐτοῖς (*i. q.* ἑαυτοῖς) εἰρημένων εἰς διόρθωσιν καὶ μετάθεσιν ἤγαγον, 3, 58, 4. *cf.* 1, 35, 6 *sq.* *Huc pertinet*, τὴν ἐκ τῆς ἱστορίας διόρθωσιν περιποιεῖσθαι, fructum ex historiæ lectione ad sui emendationem percipere, 7, 12, 2. *Tum* correctio, castigatio aliorum, ἐπιστροφὴ καὶ διόρθωσις, 4, 24, 5. 5, 54, 13. τύπτεσθαι ἐπὶ διορθώσει καὶ μαθήσει, (*de pueris in schola*) 2, 56, 14. institutio morum, eruditio ad vitam recte instituendam, 1, 1, 1. 1, 35, 6 *sq.* (ubi διόρθωσις æquivalet τῇ ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταθέσει.) *Conf.* ἐπανόρθωσις, *& Adnot. ad* 1, 11, 2.

Διορίζειν, definire *quid sit quod volumus*, 21, 11, 6. separare, disterminare; *Pyrenæus mons* διορίζει τοὺς Ἰβηρας καὶ Κελτούς, 3, 39, 4. *sinus Ambracius* διορίζει τὴν Ἤπειρον καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν, 4, 63, 6. ὁ ῥοῦς βραχὺ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ διορίζει, fluxus aquæ exiguam sui partem (αὐτοῦ *pro* ἑαυτοῦ; *vel*, exiguam partem aquæ ibi, *voce* αὐτοῦ *adverbialiter sumta*) separat & in sinum immittit, 4, 43, 7. *n.*

διορίζεσθαι, definire, determinate, præcise loqui de aliqua re, aut adfirmare & contendere aliquid; περί τινος, 12, 12, 6. 29, 9, 7. *cum* ὅτι, 18, 29, 2. *cum accus. & infin.* 22, 22, 7. *conf.* προσδιορίζεσθαι.

Διορκισμός, obtestatio, confirmatio adjecto jurejurando, 16, 26, 6.

Διόρυκτος, ὁ, Fossa; nomen propr. 5, 5, 12. *n.*

Διότι, *frequentare Polybius solet pro simplici* ὅτι, quod; *pro* διότι *vero passim a librariis nonnullis & editoribus* ὅτι *temere erat invectum, ut monui ad* 1, 10, 7. *ad* 1, 26, 10. 5, 33, 3 *sq. &c.*

διότι *initio orationis, quæ cum videatur obliqua adferri a scriptore, tamen recta procedit*, 4, 22, 10. *sicut* ὅτι *subinde apud alios scriptores usurpatur.*

Post parenthesin, quam præcessit particula ὡς, *ad quam refertur oratio sequens, cum perspicuitatis caussa repeti debuerit eadem particula* ὡς, *ejus loco ponitur* διότι, 5, 104, 3. *conf. Adn. ad* 12, 23, 7.

διότι περ, *pro* διόπερ, quare, qua ratione, 5, 8, 7. 6, 29, 5.

Διοχυροῦν. *In præt. pass. notione activa*; διωχυρωμένος τὰ στενὰ τάφροις, *ex Reiskii emend.* 5, 46, 3. *n.*

Διπάλαιστος, duorum palmorum longitudine, 27, 9, 2.

Διπλα-

Διπλατιάζειν τὸ βάθος, *in acie*, 18, 7, 8. τὰς δυνάμεις, 25, 4, 11.

Διπλάσιος ἢ πρὶν, 1, 72, 2. διπλάσιοι τῶν προγεγενημένων, 10, 17, 12. ὁ ἀνὴρ φαίνεται διπλάσιος ἑαυτοῦ, 6, 23, 13.

Διπλασίως ἐπερρώσθησαν, 1, 24, 1. 2, 8, 4. διπλ. παρωξύνοντο, 2, 29, 9. διπλ. ἐξεκάστο τὰ τῆς ὑποψίας, 18, 17, 6.

Δίπλεθρον, τὸ, duo jugera, 34, 12. 5. (*i. q.* δύο πλέθρα, 5, 100, 7.)

Δὶς; μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταῖειν, 31. 19, 5. 31. 20, 1. δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν, *Fr. hist.* 60. *n.*

Δίστομος ποταμὸς, duobus ostiis in mare excurrens, 34, 10, 5.

Διττὸς, duplex, 10, 47, 1.

Διττῶς. καὶ ταύτης δὲ οὔσης διττῶς, *sic ex conject.* ediderat *Casaub.* 12, 27, 3. *n.*

Διφαλαγγία ἐπάλληλος, 2, 66, 9. *n.* 12, 20, 7.

Δίφρος, ὁ, ἐλεφάντινος, sella eburnea, curulis, 6, 53, 9. 26, 10, 7. 32, 5, 3.

Δίχα διαιρεῖν, 3, 92, 1. 7, 4, 2. δίχα τοῦ ψηφίσματος *cum Reiskio scripsi* 30, 5, 5. *pro* διά. *Eodem modo* 8, 19, 10. δίχα προόδου *corrigendum videtur, pro* διὰ προόδου.

Διχοτομεῖν, in duas partes secare *lineam*, 6, 28, 2. dissecare *canes*, 10, 15, 5.

Δίωγμα, τὸ, persecutio, 1, 34, 9. 3, 45, 3. 11, 15, 5.

Διωγμὸς, ὁ, *idem. Verba* λόχους τε καὶ διωγμοὺς *imperite vulgo inserta erant*, 1, 87, 7. *n.*

Διωθεῖν, τὰς σαρίσσας διὰ τῶν τρήματα, sarissas intrudere per foramina, 22, 11, 17.

In Medio; 1) perrumpere; αἱ ῥύσεις τῶν ποταμῶν διωθοῦνται τὴν θάλατταν, 4, 41, 4. διώσασθαι τὰς τάξεις, ordines hostium perrumpere, 11, 1, 2. 2) a se amoliri, propulsare; φθόνους καὶ ἐπιβολὰς, 18, 24, 4. κινδύνους, περιστάσεις, eluctari pericula, 6, 57, 5. 6, 44, 8. τὴν ἐπιταγὴν, detrectare jussa, 13, 7, 6.

Διώρυξ, ἡ, βασιλικὴ, regia fossa *in Mesopotamia*, 5, 51, 6. διώρυγες τοῦ Νείλου, canales per quos aqua Nili deducitur per Ægyptum, 5, 62, 4. *Fr. gr.* 26. canales *Euphratis*, 9, 43, 2.

Δόγμα, τὸ, decretum, senatusconsultum, populiscitum; μετὰ κοινοῦ δόγματος, 20, 4, 6. χωρὶς κοινοῦ δόγματος, 4, 26, 4. Ῥωμαῖοι Καρχηδονίοις πόλεμον ἐξήνεγκαν ἕως δόγματος, decreto tenus bellum intulerunt, bellum decreverunt, 3, 27, 7.

Δογματοποιεῖν, *seq. infin.* decretum facere, 1, 81, 4.

Δοκεῖν, putare, 5, 16, 10. 12. 8, 4. 12, 11, 4. *Imperson.* δοκεῖ. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, 1, 15, 6. ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖ, 2, 61, 12. 4, 33, 4. Εἰ *sic* 15, 4, 9. Εἰ 16, 1, 4. *expressum malim*, quam ὥς γε μοι. δῆλον ὡς οὐδενὶ ἂν δόξαι, 1, 1, 3.

δοκεῖ ἐοικέναι ἀπίστῳ, 32, 8, 8. δόξαντος δὲ σφίσι, quum ipsis visum esset, placuisset, 2, 26, 7. 22, 15, 1. δόξαντος δικαίως τοῦτο πράττειν, quum ille visus esset merito id facere, 2, 50. 9. τὰ δεδογμένα, quæ visa sunt, quæ placuerunt, decreta, 3, 40, 2. 3, 44. 5. *n.* καταλαβόντες πόλεμον δεδογμένον, 36, 1, 9.

δοκεῖ, dicitur, fertur, perhibetur, 2, 33, 1. 9, 24, 5. 9, 25, 1. *n.* 9, 43, 2. 10, 3, 5. 10, 10, 11. 10, 48, 2. 15, 25, 1. 16, 32, 2. 40, 6, 5. (*Sic fortasse & ἔοικε*, 10, 3, 4. *n.*)

Δοκιμασία, ἡ, probatio, exploratio; τὴν δοκιμασίαν τῆς χαρακοποιΐας ποιοῦνται οἱ χιλίαρχοι, exigunt, examinant, an recte curatum sit vallum, 6, 34, 2. τὰς δοκιμασίας ποιεῖσθαι τῶν στρατοπέδων, delectum militum facere, 9, 6, 6. judicium; ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ποιεῖσθαι τὰς δοκιμασίας, 3, 9, 5. τὰ παρελληλυθότα ἔργα ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων λαμβάνει τὴν δοκιμασίαν, de præteritis factis e rebus ipsis, ex ipso exitu, judicium facere licet, 3, 31, 8. ἀλλοιοτέρας ἕκαστα τυγχάνει δοκιμασίας, longe aliud de rebus judicium feras, 3, 32, 5.

Δοκιμαστὴρ τῶν ποινῶν, *apud Lacedæmonios*, quæstorem ærarii *vertit Valesius*; qui explorat statum ærarii, præfectus ærarii, 25, 8, 5 *sqq.*

Δόκιμος, probatus, notabilis, eximius *usus rei*; τοῦτο δοκίμους αὐτοῖς παρέχεται χρείας, 6, 31, 11.

Δοκὸς, ἡ, trabs, 8, 9, 3. trabes, *argenteis laminis obductæ*, 10, 27, 10. *ab oppugnatis dejectæ in oppugnantes, scalas conscendentes*, 10, 13, 9.

Δόλιος, dolosus, fraudulentus; *de homine*, 22, 17, 1. δολιώτερα ἤθη, 6, 47, 5.

Δολοφονεῖν, ex insidiis interficere, 32, 21, 11. δολοφονηθῆναι ὑπό τινος, 2, 36, 1. 5, 40, 6.

Δολοφονία, ἡ, cædes dolo malo patrata, 6, 13, 4.

Δόλων, ὁ, anterius & minimum velum navis; τὸν δόλωνα ἐπάρασθαι, dolonem erigere *fugæ capessendæ caussa*, 16, 15, 2. *n.*

Δόμος, ὁ, stratum lapidum in muro, 10, 22. 7. *n. Spicil. lib. VIII. num.* 1.

Δόξα, ἡ. ταύτην περὶ αὐτῶν πάντες εἶχον τὴν δόξαν, omnes hanc de eis opinionem habebant, 2, 39, 10. πληρονομεῖν τῆς ἐπ' ἀσεβείᾳ δόξαν, 15, 22, 3. ἐπὶ σοφροσύνῃ δόξαν ὁμολογουμένην πεποιημένος, *ni* περιπεποιημένος *scribendum*, 35, 4, 8.

Δοξάζειν, putare, 3, 82, 2. δεδοξασμένοι ἐπ' ἀρετῇ, clari virtute, 6, 53, 10.

Δοξοποιεῖν. τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος καὶ πρὸς δεδοξοποιημένον, hominum genus, variis præterea opinionibus ductum, rectum, 17, 15, 16. *n.*

Δοξοφαγία, ἡ, (*ut* ἀνροφαγία) avidi-

evidicas gloriæ popularis, auræ popularis captatio, 6, 9, 7.

Δοριάλωτος, bello captus, 24, 8, 6. (*Sic nomen proprium* Δορίμαχος, *per iota, non per υ.*) *Conf.* δορίκτητος.

Δορίκτητος, 18, 34, 4. *n.*

Δορκάδειος ἀστράγαλος, 26, 10, 9.

Δόρυ, τὸ, hasta *triariorum*, 6, 23, 16. *qua pugnabant cominus*, 2, 33, 4 *sq.* δορατὰ λεπτὰ *olim equitum Romanorum*, 6, 25, 5. ἐπὶ δόρυ κλίνειν, *in tacticis*, ad dextram se convertere, 6, 40, 12. ἡ ἐπὶ δόρυ κλίσις, 3, 115, 10. 10, 21, 2. ἐπὶ δόρυ ἐπιστρέφειν, 11, 22, 11. ἐκ δόρατος, 2 dextra, 3, 115, 9. 11, 23, 5. περὶ δόρυ περικλάσαντες, 11, 23, 2. *nisi* ἐπὶ δόρυ *ibi scribendum, sicut præcessit* ἐπ' ἀσπίδα.

καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ κηρύκειον ἅμα πέμπειν πρός τινα, *proverb.* 4, 52, 3. *n.*

Δορυδρέπανον, τὸ, contus falcatus, harpago, 22, 10, 4. *sq.*

Δορύκτητος, *vide* δορίκτητος.

Δορυφορεῖν τινι, custodem corporis esse, *de fratris Eumenis*, 32, 23, 6. δορυφοροῦντες, *quod erat in mssstis* 2, 19, 1. *recte in* δωροφοροῦντες *mutatum.*

Δοσιδίκους *dant mssti libri omnes* 4, 3, 3. *pro* δωσιδίκους; *atque id teneri fortasse potuerat.*

Δουλεύειν αὐταῖς ταῖς τοῦ σώματος ἐπιθυμίαις, *de brutis animantibus*, 17, 15, 16. τῇ ἀλαζονείᾳ, 4, 3, 1.

Δουλικὸς; τὰ δουλικὰ τῶν σωμάτων, 1, 85, 4. 2, 62, 10.

Δρᾶμα, τὸ; τὴν κατασκευὴν τοῦ δράματος ἐνενόουν, fabulæ commentum intelligebant, 33, 16, 10. τρίτον ἡ τύχη δρᾶμα ἐπεισήγαγε, 24, 8, 12.

Δραπέτης, ὁ, 15, 18, 3.

Δρασμὸς, ὁ, fuga, 5, 26, 14. 15, 27, 4. 31, 23, 3.

Δράττεσθαι, prehendere, corripere, *cum gen.* τῆ σιδηρᾶ χειρὶ δραξάμενος ὅθεν ἐπιλάβοιτο τῆς πρώρας, 8, 8, 2. λέων δραξάμενος τοῦ ἵππου, *Fr. hist.* 10. *T. V. p.* 56.

Δραχμὴ, τῆς ἡμέρας, *stipendium diurnum equitis in exercitu Romanorum*, 6, 39, 12. δραχμῶν δεκατέσσαρες μυριάδες, 4, 56, 2. ἑκατὸν μυριάδες δραχμῶν, 31, 7, 12. πεντ' ἀργυρίου, *scil.* δραχμαὶ, 16, 36, 3. *n.* τετρακόσιαι δραχμαὶ *sunt apud Romanos* quatuor millia æris, 6, 19, 2. *n.*

Δρεπανηφόρα ἅρματα, currus falcati, 5, 53, 10.

Δρέπανον, falx *conto adaptata*, 22, 10, 5. *cf.* δορυδρέπανον.

Δριμύτης, ἡ, acrimonia *fumi*, 22, 11, 20.

Δρύϊνος, quernus. στύπη δρύϊνα, 22, 10, 4.

Δρυμὸς, ὁ, quercetum, 2, 15, 2. 3, 40, 12. 12, 4, 13.

Δρύοχος, ὁ. ἐκ τῶν δρυόχων εἴκοσι καὶ διακόσια ναυπηγεῖσθαι σκάφη, 1, 38, 5. *n.* — „a fundamentis, *de navibus, quæ totæ recentes fiunt.*

Nam δρύοχοι *sunt* trabes quernæ, fulcra, super quibus nova navis ædificatur. *Vid. Scheffer. de re Nav. p.* 46. *Ern.*

Δρύφακτος, ὁ, lorica, cancelli *pontis & simil.* 1, 22, 6 & 10.

Δρυφακτοῦν θωρακίοις, loricis, cancellis munire, 8, 6, 4. *ubi delendum comma post* δρυφακτώσαντες.

Δυναμικὸς, vi ac robore præstans; δυναμικωτέραι ἐπιβολαὶ, efficaciores conatus, 5, 11, 3. δυναμικωτέρα σύστασις τῆς πολιτείας, firmior, ad opes parandas aptior constitutio reip. 6, 50, 4. δυναμικώτατος, validissimus, plurimum roboris habens, 4, 11, 8. ἀνδρώδης καὶ δυναμικὸς πρὸς τὰς πολιμικὰς χρείας, 22, 21, 4. δυναμικώτατος κατὰ τὴν σωματικὴν ἕξιν, corporis viribus validissimus, robustissimus, 37, 3, 3. *Sic & nude,* δυναμικώτατος, 6, 5, 9. *de corporis robore.*

Δύναμις, ἡ. 1) de exercitu; ἡ ὅλη δύναμις, 8, 28, 5. ναυτικὴ δύναμις, 1, 41, 2. *&c. Sed præsertim in plur.* αἱ δυνάμεις, *frequentissime.* δυνάμεις συστησαντες (αὐτῷ,) 2, 1, 5. τῶν πλειόνων δυνάμεων *mendose scriptum erat* 17, 15, 3. *pro* τῶν πλεῖον δυναμένων.

2) vis, *varia vocis significatione;* εἰς δύναμιν, pro viribus, summa vi, 1, 41, 2. εἶδος πολιτείας ἁπλοῦν καὶ κατὰ μίαν συνεστηκὸς δύναμιν, resp. in qua obtinet una tantum vis, *nec adest alia illi æquiponderans,* 6, 9, 2. *Quas dicat* τῶν πολιτειῶν δυνάμεις, 6, 47, 2. *haud satis liquet. vide Adn.* ἡ τοῦ καθήκοντος δύναμις καὶ θεωρία, vis & ratio honesti, 6, 6, 7. *Eodem fere pertinet, quod de Chæreæ & Sosili scriptis dicit,* οὐ γὰρ ἱστορίας, ἀλλὰ κουρεακῆς λαλιᾶς ἐμοί γε δοκοῦσι τάξιν ἔχειν καὶ δύναμιν, vim & valorem habere, 3, 20, 5. *Similiter de* vi *verborum;* οὐκ εἰδότες, τίνα δύναμιν ἔχει τοῦτο, *scil.* τὸ δοῦναι αὐτοὺς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν, 20, 9, 11. σωματικὴ δύναμις, robur corporis, 1, 69, 4. 37, 3, 5. αἱ σωματικαὶ καὶ θυμικαὶ δυνάμεις, corporis robur & animi ferocia, 6, 7, 3.

3) *figillatim,* vis ingenii, ars, dexteritas, solertia; *de qua notione vid. Adn. ad* 1, 84, 6. δύναμις στρατηγικὴ, ars imperatoria, dexteritas in omni parte muneris imperatorii, 1, 84, 6. *n.* 39, 1, 1. *Sic* ἡ τοῦ προεστῶτος δύναμις ἐν τούτῳ τῷ μέρει, 11, 19, 6. ἡγεμονικὴ δύναμις, 10, 22, 4. στρατηγὸς παραπλησίαν δύναμιν ἔχων Ἀννίβᾳ, 18, 11, 8. βασιλικὴ δύναμις, regium ingenium, 4, 77, 3. ἡ περὶ τοὺς ἵππους καὶ τὰ ὅπλα δύναμις, solertia, 23, 1, 8. ἡ αὐτοῦ δύναμις ἐν τῇ πραγματείᾳ, ars & solertia in scribenda historia, 2, 56, 5. αἵρεσις καὶ δύναμις, consi-

lium & ars, *vel* solertia, 2, 35, 8.

Δύνασθαι. (*In imperf.* ἠδύναντο, 4, 32, 7. *ubi alii* ἐδύναντο,) τί δύναται, καὶ ποῖ τείνει; quæ hujus rei vis sit, & quo tendat, 2, 49, 1. τοῦτο ἐν μέσῳ κεῖται τοῖς μόνον τολμᾶν δυναμένοις, 5, 33, 7. οὐ δύνανται τηρεῖν τὴν πίστιν, (*i. q.* οὐ τηρήσουσι, *vel* οὐχ οἷοί τε εἰσὶ τηρεῖν,) non servabunt, nolent servare, 6, 53, 13. 10, 37, 9.

Δυναστεία, ἡ, præfectura; τὰς δυναστείας τῶν πόλεων τοῖς αὐτοῦ φίλοις ἐνεχείρισε, civitatibus amicos suos præfecit, 3, 18, 1. regnum, 12, 15, 7. ἀφαιρεῖσθαι τῶν βασιλέων τὰς δυναστείας, 21, 9, 6.

Δυναστεύειν. αἱ δυναστεύουσαι πόλεις, civitates potentiores, 2, 5, 2.

Δυνάστης. *Late patet hoc nomen, & non tantum* minores terrarum dominos, *sed &* reges *complectitur; velut* 9, 1, 4. πράξεις ἐθνῶν καὶ πόλεων καὶ δυναστῶν. *Sed præsertim* minores dominos *significat, quos* regulos *dicere Livius consuevit. Vide* 9, 21, 6-8. *&* 9, 23, 5. *Commemorantur* δυνάσται *in Hisp.* 10, 34, 2. 10, 35, 6. *&c. in Illyr.* 5, 4, 3. *in Thracia,* 4, 45, 2 *sq. in Ægypto,* 23, 16, 1. *in Asia,* 5, 34, 7. 5, 90, 1. 21, 9, 2. *Pro* τὸν δυνατὸν δυνάστην, 10, 34, 2. *n.* videtur τὸν Ἐδετανῶν *legendum.*

Δυνατὸς, 1) *active;* οὐκ ἐκφυγεῖν ἔτι δυνατὸς ὢν, non valens, 1, 54, 3. πᾶν πρᾶξαι ὃ δυνατὸς ἂν εἴη, 3, 11, 9. ἔνιοι τῶν δυνατῶν, principes nonnulli, 9, 23, 4. *Sic jungit* τῶν δυνατῶν καὶ βασιλέων, 27, 6, 2; *nisi utrobique* δυναστῶν *suspiceris, quod tamen neutiquam necessarium videtur.* προτείχισμα δυνατὸν, murus validus, 10, 31, 8. 2) *Passive,* τὸ δυνατὸν, quod fieri potest; οὐδὲν παρέλειπε τῶν δυνατῶν, 1, 42, 12. *&c. Mendosum* δυνατὸν, 10, 34, 2, *ex* Ἐδετανῶν *aut simili nomine proprio corruptum, ut modo ad voc.* δυνάστης *monui.*

Δύο, *vel* δύω, duo; *indeclinabile,* — „ex imitatione Thucyd." *Ern.* — δύο συνεργοῖς χρωμένη, 2, 38, 8. ἐπὶ δύο, bini, 1, 22, 9. *pro* ἐπὶ δυοῖν; *conf. Adn. ad* 1, 26, 13. ἐπὶ δύο ἡμέραις, 3, 52, 8. *n.* ἐπὶ ταῖς δύο μυριάσιν, 2, 24, 14. *Sed & genit. plur.* δυοῖν, 3, 51, 12. *n. &* δυεῖν, *non solum in fœm. genere, ut fere præcipiunt grammatici, sed & in masc. Vide Fr. gramm.* 40. *& loca citata ad* 6, 27, 4. δύο τοὺς πιστοτάτους *legendum* 31, 22, 8. *pro* δυσπιστοτάτους, *quod habent mssti libri.*

Δυσανασχετεῖν, ægre ferre, 16, 12, 5.

Δυσαντιῤῥήτως εἰρηκέναι, liquido verum dixisse, ita ut nil facile in contrarium dici queat, 9, 31, 7.

Δυσαντοφθάλμητόν τι ἔχειν, quod repudiare nemo facile sustineat, quod nemo facile adspiciat quin tentetur, 23, 8, 13. *cf.* ἀντοφθαλμεῖν.

Δυσαπολόγητος ἁμαρτία, 1, 10, 4.

Δυσαρεστεῖν, improbare, ægre ferre, offendi; *sine regimine*, 3, 26, 6. 5, 107, 6. 6, 6, 3. καὶ δυσαρεστεῖ καὶ φοβεῖται τὸν Ἑρμείαν, & odio habet & metuit Hermeam, 5, 56, 4. *Cum dativo rei*, δυσαρεστεῖν τοῖς γιγνομένοις, offendi aliqua re, graviter ferre aliquid, 4, 22, 9. 11, 28, 1 *sq. & vs.* 11. 27, 6, 4. *Sed cum dat. pers.* δυσαρεστεῖν Ῥωμαίοις *est* non placere, non gratum esse Romanis, offendere Romanos, 7, 5, 6. *Contra, in Pass.* δυσαρεστοῦμαι τῷ ἀνδρὶ, vir mihi non placet, offensus sum, indignor illi, 5, 94, 2. 11, 28, 3.

Δυσαρέστησις, ἡ, improbatio, indignatio, ægritudo ex re aliqua, 15, 25, 6. *cum dat.* τοῖς πραττομένοις, *& simil.* 4, 21, 7. 24, 10, 9. ἐπὶ τούτοις, 24, 7, 5. 11, 28, 11. ἀφορμὰς διδόναι τινὶ προσκοπῆς καὶ δυσαρεστήσεως, 27, 6, 10.

Δύσβατος, difficilis transitu; δύσβατοι τόποι καὶ ἐρυμνοὶ, 1, 30, 8. γεωλόφοι, λόφοι, 1, 75, 4. 4, 57, 5. τόποι δύσβατον ἔχοντας τὴν ἀναχώρησιν, loca per quæ difficilis est receptus, 2, 68, 10.

Δύσγνωστος, cognitu difficilis; *de homine*, 3, 78, 4. *de libro, ubi idem valet ac* δυσανάγνωστος, lectu, perlectu difficilis, 3, 32, 1.

Δυσδιάβατος, 1, 39, 13. *i. q.* δύσβατος.

Δυσδιάλυτος τάξις, acies ægre dissolvenda, 1, 26, 16.

Δυσδιάσπαστος τάξις, ægre divellenda, 15, 15, 7.

Δυσδίοδος πορεία στρατοπέδοις, 3, 61, 3. δυσδίοδος πάροδος, difficilis transitus, 5, 7, 10.

Δυσέμβολος; *vide* δυσέμβολος.

Δυσέμπλους τόπος, e quo ægre enavigari potest, 34, 2, 5.

Δυσέκφευκτος ἀπορία, pæne ineluctabilis difficultas, 1, 77, 7.

Δυσελπίζειν, desperare; περὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς, 16, 33, 1. *absol* 21, 10, 2. *cf.* δυσελπιστεῖν.

Δυσελπιστεῖν. δυσελπιστήσαντες τοῖς ὅλοις ἐκ τῶν συμβεβηκότων, 2, 10, 8. *ubi alii vulgo* δυσελπίσαντες, *non male.* ἐπὶ τῷ μεγαλαχένει αὐτὸν, spe destitui ob ejus mortem, 2, 44, 3. ἐπὶ ταῖς βοηθείαις, desperare de accipiendis auxiliis, 4, 60, 4. ἐπὶ τοῖς συμμάχοις, nihil sperare a sociis, 5, 74, 3.

Δυσελπιστία, ἡ, consternatio animorum, cum rebus diffidimus nostris, 1, 39, 14. 1, 71, 2, 1, 76, 11. ὑπὲρ τῶν ὅλων, 3, 103, 1.

Δυσελπίστως ἔχειν, 1, 87, 1. διαπεῖσθαι τοῖς ὅλοις, 2, 9, 8.

Δυσέμβολος, difficilis ingressu; χώρα στενὴ καὶ δυσέμβολος, 4, 75, 2. ὄρη δυσπρόσοδα καὶ δυσέμβολα, 3, 49, 7. δυσέμβολα τὰ πεδία, 3, 91, 8.

ex

ex emend. Casaub. pro δυσέκβολα, *quod erat in mss.*

Δυσεντερία, ἡ, 32, 25, 14.

Δυσέντευπτος, difficilis aditu *homo*, 5, 34, 4.

Δυσεξαρίθμητος, 3, 58, 6.

Δύσεργος εἴσβολή, difficilis ingressus, 28, 8, 3.

Δυσέφικτος καὶ μέγας ὁ στέφανος, haud facile consequenda laurea, 32, 11, 3. *ubi accentus ex ultima in antepenult. retrahendus.* τὴν ἄλλην πομπὴν λέγειν ἐστὶ δυσέφικτον, difficile est, 31, 3, 12. *Conf.* ἐφικτός.

Δυσθετεῖν. δυσθετήσας ταῖς συνθήκαις, ægre ferens fœderis conditiones, *Fragm. hist.* 34. *si modo illud ex Polybio ductum est.*

Passiv. δυσθετούμενος, *absol.* ad magnam difficultatem & consilii inopiam redactus, 8, 7, 4. *quod alias est* δυσχρηστούμενος.

Δυσθεώρητος, cognitu difficilis, 3, 31, 7. 17, 13, 3.

Δυσθυμία, mœror, anxietas, dejectio animorum, desperatio. 1, 31, 3. 1, 71, 2. 40, 2, 8.

Δυσθύμως ἔχειν, animo concidere, 1, 87, 1. διακεῖσθαι, 3, 54, 1. 15, 4, 6.

Δύσις, ἡ, occidens. τὸ πρὸς δύσει μέρος, 1, 42, 5. *Sed potissimum in plur.* πρὸς τὰς δύσεις βλέπειν, 5, 104, 7. ὁ συνεστὼς πρὸς ταῖς δύσεσι πόλεμος, 5, 104, 2. χειμερινὰι δύσεις, 1, 42, 6.

Δυσκαταγώνιστος, 15, 15, 8.

Δυσκατάπλητός τινι, qui terreri & contineri ab aliquo vix potest, 1, 67, 4.

Δυσκίνητος. δυσκίνητα πλοῖα, motu difficilia, 1, 22, 3. ἐδυσχρηστεῖτο ἡ δεκήρης καὶ δυσκίνητος ἦν πρὸς πᾶν, 16, 3, 5.

Δύσκτητος, paratu, emtu difficilis, 3, 32, 1.

Δύσμαχος, 15, 15, 8. *i. q.* δυσκαταγώνιστος *ibid.*

Δυσμένεια, ἡ, odium, inimicitia, 3, 12, 2 *sq.* 38, 3, 9. πρὸς τινὰ, 3, 34, 3. 5, 108, 6.

Δυσμενικὸς; δυσμενικὴ ὀργὴ, acris ira, 6, 7, 8. λόγοι δυσμενικοὶ, infensi sermones, 16, 22, 8. ἀρχὴ δυσμενικωτέρα πολέμου, 15, 3, 1.

Δυσμενικῶς ἐξαγγέλλειν, odiose, 12, 15, 10. δυσμενικῶς διέφθειρε τὴν χώραν, 8, 10, 1. πικρῶς καὶ δυσμενικῶς ἐξονειδίζειν, 30, 4, 14.

Δυσμενῶς καὶ πικρῶς διέφθειρε τὴν πόλιν, 2, 55, 7.

Δυσμὴ; δυσμαὶ, *i. q.* δύσεις, occidens, *mundi plaga*, 2, 14, 4. 4, 70, 3. *Et, de tempore*, occasus solis, περὶ δυσμὰς ἡλίου, 2, 25, 4. 8, 29, 1. 9, 18, 2.

Δύσοπτος; τὸ δύσοπτον τῆς ἡμέρας, 18, 4, 2.

Δυσπαραβοήθητος, cui auxilium ægre ferri potest, 5, 22, 7.

Δυσπαράγραφον, quod ægre definiri potest, 16, 12, 10. 17, 13, 3. 17, 15, 1.

Δυσπαραδέκτως ἔχειν, difficilem esse ad credendum, 12, 4, 7.

Δυσπαραίτητος ὀργὴ, 31, 7, 13.

Δυσπα-

Δυσπαρακόμιστος καὶ μακρὸς πλοῦς, difficilis navigatio, 3, 61, 2.

(Δύσπιστος. *Corrupte* τοὺς δυσπιστοτάτους *dant mssti* 31. 22, 8. *quod in* δύο τοὺς πιστοτάτους *mutandum.*)

Δυσπολιόρκητον πολισμάτιον, 5, 3, 4.

Δυσποτμεῖν; *Fr. gr.* 41.

Δυσπραγίαν *dat cod. Bav. pro* ἀπραγίαν, 3, 103, 2.

Δυσπρόσοδος, aditu, adgressu difficilis, 1, 26, 10. 2, 65, 12. 4, 75, 2.

Δυσπροσόρμιστος, adpulsu difficilis, 1, 37, 4. 4, 56, 6.

Δυσσύνοπτος, obscurus: δυσσυνόπτου τῆς κατὰ τὸν ἀέρα περιστάσεως γενομένης, 3, 84, 2. *n.* δυσσύνοπτος καὶ Φαραγγώδης ποταμὸς, fluvius qui haud facile conspici e longinquo poterat, 8, 28, 6. *n.*

Δυστυχεῖν. ἐν δυστυχηκυίᾳ πατρίδι, 39, 2, 13. *n. Oportebat, adjecto augmento,* ἐδυστυχηκυίᾳ.

Δυσφύλακτος πόλις, 2, 55, 2. τὸ δυσφύλακτον τῶν ἐκ τῆς τύχης συμβαινόντων, 8, 22, 10. τὸ τῆς τύχης ἀβέβαιον καὶ δυσφύλακτον, 15, 34, 2.

Δυσχεραίνειν, ἐπὶ τῷ μὴ τυγχάνειν, 18, 28, 1. ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, 2, 8, 9. *Etc.*

Δυσχέρεια, ἡ, difficultas; (*i. q.* δυσχρηστία.) πολλὴν αὐτοῖς παρεῖχε τοῦτο τὸ μέρος δυσχερείαν, 1, 20, 10. εἰς δυσχερείας ἐμπεσών, 8, 9, 1. διαπεπνευκότας ἐκ τῆς περὶ αὐτοὺς γενομένης δυσχερείας, 31, 16, 1. ἡ δυσχέρεια τῆς ὁδοῦ, 3, 64, 8. difficultas discendi artem, 10, 47, 11.

Δυσχερὴς; ἕως ἂν δυσχερές τι βουλεύηται κατὰ Ῥωμαίων, aliquid duri, hostile aliquid, 3, 11, 8. εἰς δυσχερῆ διάθεσιν ἐμπίπτειν, in difficultates magnas incidere, 1, 31, 2.

Δυσχερῶς ἔχειν πρός τινα, infensum esse alicui, 1, 68, 12. δυσχερῶς ἀντιπράττειν ταῖς ἐπιβολαῖς τινος, aegre, invitum, idemque lente opponere se conatibus alicujus, 20, 11, 10.

Δυσχρηστεῖσθαι, *in Passivo maxime usurpatur*, in difficultate esse, difficultatibus premi, haerere, impediri, laborare, incommoda pati, expedire se non posse; *Absol.* δυσχρηστούμενοι, 1, 28, 9. 7, 17, 7. ἐδυσχρηστεῖτο ἡ δεκήρης, καὶ δυσκίνητος ἦν πρὸς πᾶν, 16, 3, 5. τότε μάλιστα δυσχρηστηθεὶς εἰς ἀπορίαν ἐνέπεσεν ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων, 9, 26, 3. *ubi perperam vulgo* δυσχρησθείς. *Et varie constructum;* δυσχρηστούμενος ἐν τοῖς κατὰ μέρος κινδύνοις, 1, 87, 7. διὰ τὰς δυσχωρίας τῶν τόπων, 2, 6, 4. τοῖς πράγμασι, 1, 18, 7. δυσχρηστούμενος καὶ περικακῶν τοῖς ὅλοις, 3, 84, 6. τοῖς λόγοις, laborans in dicendo, cum parum se expedire posset, 3, 11, 4. δυσχρηστούμενοι περὶ ταῦτα, 21, 3, 4.

Sed & in Activo reperitur hoc verbum, & quidem 1) *eadem notione qua in passivo; ut* ἐδυσχρήστει περὶ τὴν ἔξοδον,

οδον, 1, 75, 7. ἐδυσχρήστησαν ὡς ἔνι μάλιστα διὰ τὸ μὴ &c. 21, 2, 4. (*ubi mox in eadem re cap.* 3, *vs.* 4. *ait*, διότερ ἀπορούμενοι καὶ δυσχρηστούμενοι περὶ ταῦτα.) δεδέντα κατὰ τὰς ἐμβολὰς, ἐδυσχρήστουν τὰ πλοῖα, impediæ hærebant, laborabant naves, 2, 10, 4. *n. ubi si quid mutandum, non tam* ἐδυσχρηστοῦντο *velim cum Reiskio*, (*nec enim opus est passiva forma, ut superiora exempla demonstrant,*) *quam* ἐδυσχρήστει, *ut referatur verbum in sing. ad nomen in neutro plurali positum; sed ne id quidem urgendum; nam, licet plerumque legitimo illi græci sermonis usui se conformet Polybius, tamen & alibi passim apud eumaem verbum in plurali cum nomine plurali neutrius generis constructum reperitur, velut* 3, 74, 2, 6, 41, 6. *quamquam subinde rursus, ubi verbum in plurali ponunt juniores codices, vetustior Vaticanus cum Flor. singularem dabat, ut* 3, 60, 4. *n.* 5, 83, 3. *n.*

(2) δυσχρηστεῖν, *in activo genere, notione activa, habemus* 27, 6, 10. *ubi perapte & ad verbum & ad rem* Casaubonus ἐν πᾶσι δυσχρηστεῖν in omnibus difficiles se præbere *interpretatus est; ut plane nesciam, Ernesto quid venerit in mentem, ut eodem loco hanc vim illi dictioni subjiceret*, omnibus in rebus laborare inopia.

Δυσχρηστία, ἡ, (*sive i. q.* δυσχέρεια) difficultas, incommodum; μεγάλη δυσχρηστία ἐγίγνετο περὶ αὐτούς, difficultatibus premebantur, malo loco res eorum erant, 3, 74, 1. 1, 51, 11. τοῦ τόπου πολλὰς ἔχοντος δυσχρηστίας, multa incommoda habebat is locus, 1, 53, 15. 18, 5, 10. δυσχρηστίας πολλῆς ἀπολυθείς, magna difficultate liberatus, 5, 56, 14. θεωροῦντες τὴν δυσχρηστίαν τῶν συμβαινόντων, 10, 13, 7. *ubi utique* ἀναβαινόντων *aut* προσβαινόντων *malim, nisi cum Reiskio vocabulum* δυσχρηστία *active sit accipiendum* de eo quod difficultatem habet, quod incommodum alteri adfert; *quemadmodum* 11, 16, 6. & ἡ δυσχρηστία τῆς τάφρου, *de quo loco conf. infra in* δύσχρηστος. μεγάλης γενομένης ἀλυσιτελείας καὶ δυσχρηστίας πᾶσιν ἐκ τοῦ τέλος πράττειν τοὺς Βυζαντίους &c. cum omnes damnum & incommodum, molestiam perciperent, premerentur, &c. 4, 47, 1. ἦν ἀμφισβήτησις καὶ δυσχρηστία περὶ τοὺς ἡγεμόνας, orieabatur controversia & difficultas inter imperatores, 3, 110, 3. (*quo loco* de dissensu *usurpari hoc vocab. existimavit Ernestus, quatenus dissensu res impediuntur.*) *Confer* δυσχρηστεῖσθαι.

Δύσχρηστος, in difficultate rei agendæ

agendæ conſtitutus, qui incommodo & impedito loco eſt; qui difficultatibus premitur; *ſic* δυσχρηστότατον εἶναι, 4, 11, 8. *opponitur* τῷ εὐχρηστότατον εἶναι καὶ δυναμικώτατον.

τὸ δύσχρηστον τῆς τάφρου, *active*, incommodum, difficultas, quam objectura eſſet foſſa, quam habiturus erat foſſæ tranſitus, 11, 16, 6. *ubi nempe ſic haud male ſane correxit Caſaub. pro corrupto* τὴν δύσχρηστον τῆς τάφρου, *quod nos cum Vrſino in* τὴν δυσχρηστίαν *mutavimus, eodem ſignificatu.*

Δυσχρήστως διέκειντο αἱ νῆες πρὸς τὸν κίνδυνον, incommode ſe habebant, incommodæ, parum habiles erant ad pugnam, *ſc. quia commeatibus onuſtæ*, 1, 61, 4. ἠπόρουν καὶ δυσχρήστως διέκειντο πρὸς τὸ παρὸν, 5, 18, 11. ἠπορεῖτο καὶ δυσχρήστως διέκειτο περὶ τοῦ μέλλοντος, 16, 2, 1. 16, 24, 1.

Δυσχωρεία; *vide* δυσχωρία.

Δυσχώρητος ἀπορία, inextricabilis confuſio, unde exitus non patet, 24, 1, 13.

Δυσχωρία, ἡ, τῶν τόπων, locorum difficultas, difficilia, iniqua, aſpera loca, 3, 48, 5. *In plurali potiſſimum uſurpatur*, αἱ δυσχωρίαι τῶν τόπων, 2, 6, 4. *& nude*, αἱ δυσχωρίαι, 1, 86, 8. 3, 34, 5. 8, 16, 3. *ſigillatim de montium anguſtiis*, 3, 94, 5. 18, 6, 4. *ubi mendoſe* τὰς δυσχωρείας *olim erat editum.*

Δωρεά, ἡ. ἐν δωρεᾷ διδόναι τι τινί, doni loco, 23, 3, 4 & 7. 26, 7, 5. τιμὰς ἐψηφίσαντο καὶ δωρεὰς τοῖς Ῥωμαίοις, 27, 1, 12. *ubi vocab.* δώρεας, *quod deſiderabatur vulgo, ex Reiskii conjectura adjecimus.*

Δωρεὰν, *adverb.* κατὰ τὴν Ἑλλάδα μηδεὶς μηδὲν δωρεὰν πράττει, 18, 17, 7.

Δωροδοκεῖσθαι, munera accipere, largitionibus corrumpi, 6, 56, 2. 23, 8, 3. δωροδοκηθεὶς, 26, 3, 14. *n.*

Δωροδοκία, ἡ, munerum captatio, corruptio. κατὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς δωροδοκίας ἐπιπολαζούσης, 18, 7, 7. διὰ τῆς τῶν προεστώτων εὐνοίας καὶ δωροδοκίας, propter præfectorum benevolentiam largitionibus ſibi conciliatam, 5. 43, 6.

Δωροδόκος, ὁ, munerum captator, 6, 9, 7.

Δωροφάγος, ὁ, munerum devorator, 6, 9, 7.

Δωροφορεῖν, dona adferre, 2, 19, 1. *ex conjectura Caſaub. pro* δορυφορεῖν, *quod habebant libri.*

Δωσιδίκος. δωσιδίκους παρέχειν τοὺς ἠδικηκότας, ſiſtere cædium auctores ad luendas pœnas, 4, 4, 3. *ubi* δοσιδίκους *habent codices, quod teneri potuerat.*

E.

Ἐὰν; *vide ſupra* in ἄν. ἐὰν μὴ, *elliptice, omiſſo in præcedentibus eo membro orationis ad quod refertur ea parti-*

partitula; ἄγνωστον ἡμῖν ἕως τοῦ νῦν ἐστιν, (intell. καὶ μετὰ ταῦτα ἔσται,) ἐὰν μή τι μετὰ ταῦτα πολυπραγμονοῦντες ἱστορήσουεν, 3, 38, 2.

Ἐάν. *ἐγὼ δὲ ταύτας μὲν ἐῶ*, 6, 43, 2. *n. sive ad proxima hæc referas, (scil. ad Athaniensium & Thebanorum resp.) sive ad remotiora, impeditus erit ille locus; nisi, ταύτας (i. q. ἐκείνας) ad remotiora referens, verbum ἐῶ intelligas*, in præsens omitto, *nempe* deinde de eis dicturus. *Sed, ut dixi in Adnotatione, a compilatoris negligentia orta videtur illa difficultas.*

Ἑαρινὸς; *vide* ὥρα.

Ἑαυτοῦ *cum suis casibus, usurpatum* 1) *de prima persona; ἡ ἑαυτῶν σύνταξις*, commentarius noster, 2, 37, 2. 2) *de secunda pers. ἐκβιασάμενοι ταῖς ἑαυτῶν ἀρεταῖς*, vestra virtute, 18, 6, 4. 3) *de tertia, vulgatissimo usu, etiam ubi demonstrative, non reciproce, intelligendum pronomen; Βώσταρον μετὰ τῶν ἑαυτοῦ πολιτῶν ἀπέκλειναν*, cum ipsius popularibus, 1, 79, 2. *Τληπόλεμος μείζονων ἐφιέμενος ἢ καθ' ἑαυτὸν πραγμάτων*, 15, 26, 5. *quem locum minus diligenter inspiciens Ernestus, ad primam personam temere retulit. Conf. quæ de pronom. αὐτὸς supra adnotavimus.*

ἑαυτοῦ in fœminino genere, aut pro eo positum; ἑαυτοῦ χάριν προτιμᾶσαι τὴν ἀλήθειαν, veritatem propter se (propter ipsam) colere, 3, 58, 9.

Ἑβδομηκοστὸν ἔτος, *Fr. gr.* 31. *quo fragmento de Philopœmene agitur, ut monuit Valesius ad* 24, 9, 3.

Ἔγγαιοι κτήσεις, fundi, 6, 45, 3. — „*nisi legendum* ἔγγειοι; *non quo non & illud rectum; (vid. Gloss. Labb. in h. v.) sed ne Polybius idem varia scriptura usus sit.*“ *Ern.* — *Nil variant isto loco libri, quoad quidem animadverti; nec vero impedit quidquam, quo minus statuamus, diversa vocis forma diversis in locis usum esse scriptorem nostrum.*

Ἔγγειοι κτήσεις, 32, 8, 4. *i. q.* ἔγγαιοι.

Ἐγγεύεσθαι αἵματος, sanguinem degustare, 7, 13, 7. (*Sic γεύεσθαι Φόνου*, 30, 14, 5.) *ἐγγεύσασθαι τῆς ἐλευθερίας in contextum velim receptum*, 17, 11, 7. *pro mendoso ἐναύσασθαι.*

Ἐγγίγνεσθαι. *ἐγγιγνομένου χρόνου*, interjecto tempore, 22, 1, 8. *οὐδεμιᾶς προφάσεως ἐγγιγνομένης*, nulla causa interveniente, 15, 23, 8. *ἐγγενομένης στάσεως τοῖς πολλοῖς*, orta inter multitudinem seditione, 5, 50, 1.

Ἐγγηράσκειν; *ἐγγηράσας τῇ δυναστείᾳ*, consenuerat in imperio, 14, 15, 7. *ἐνεγήρασκον ταῖς βασιλείαις*, 6, 7, 4.

Ἐγγίζειν, *notione activa; ἐγγίσαντες τῇ γῇ τὰς ναῦς*, naves admoventes terræ, 8, 6, 7. *Significatione neutrali*, ad-

propin-

propinquare, *cum genit. conſtruere amat Polybius;* 4, 62, 5. *n.* 8, 6, 6. *n.* 12, 7, 1. 15, 31, 3. *rarius cum dat. ut* 17, 4, 1. *rurſus cum infin.* ὅταν ἐγγίζωσι στρατοπεδεύειν, *ex olim vulgata lectione,* 6, 41, 1. *ubi tamen non dubitavi genitivum τοῦ inſerere.*

Ἔγγιον ὑπέλαβε τὴν Τέγεαν εἶναι Μεσσηνίων, 16, 17, 3. *ubi poſtremam vocem ex Valeſii conjecł. recepi pro vulgato μόνον.*

ἔγγιστα, propemodum; ἐγγιστά που τῶν ἑκατὸν, 1, 32, 9. *tum, de* cognationis propinquitate. οἱ Φίλοι οἱ ἔγγιστα, 9, 24, 2.

Ἔγγραπτος, ſcripto conſignatus; εἰρήνη, 3, 24, 6. συμμαχία, 3, 25, 3. 4, 82, 5. δικαιολογία, 30, 4, 10. τὰ ἔγγραπτα, quæ ſcripto continentur, ſcripta in fœdere vel lege; 3, 27, 1. 21, 9, 4. 22, 25, 10. 23, 10, 12. 29, 2, 4. ἔγγραπτοι τιμαὶ *ſunt quæ conſtant* decretis, titulis, 27, 15, 2. *a quibus diſtinguuntur* αἱ ἀναθηματικαὶ τιμαὶ, *ibid.*

Ἔγγραφος, *i. q.* ἔγγραπτος; ἔγγραφον οὐδὲν, 3, 21, 4. 3, 26, 4.

Ἐγγυᾶσθαι τοὺς ἠγορακότας, pro emtoribus ſatis dare, fidem & ſponſionem ſuam interponere, 6, 17, 4. *Sic recte ibi interpretatus eſt Caſaub. atque id res poſcebat; quo magis miror quo pacto* ab emtoribus ſatis accipere *intellexerit Ernestus.*

Ἐγγύη, ἡ, ſponſio, ſatisfactio, 5, 27, 7. 5, 28, 7. *Conf.* πρός.

Ἐγγυητὴς, ὁ, præs, ſponſor; ἐγγυητὰς διδόναι, 12, 16, 3. *conf.* 5, 27, 1. *n.*

Ἔγγυος, ὁ, *i. q.* ἐγγυητὴς; καταλιπὼν αὐτὸν ἔγγυον τῶν εἴκοσι ταλάντων, 5, 27, 1. *n.*

Ἐγείρειν ἐξ ἄλλης ἀρχῆς ἐγείρειν τὸν πόλεμον, 15, 1, 2.

Ἔγερσις, ἡ, evigilatio, ſurrectio; αἱ ἐγέρσεις *olim edebatur* 9, 14, 4. *Nos* ἐξεγέρσεις *e cod. Vrb.*

Ἐγκάθετος, clam ſubmiſſus inſidiandi cauſſa, 13, 5, 1.

Ἐγκαθῆσθαι, inſidere; ἐγκαθημένου ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ παλαιοῦ φόβου, 2, 23, 7. ἐν Κορίνθῳ Φρουρᾶς ἐγκαθημένης, 17, 11, 6. οἱ ἐγκαθήμενοι, qui in inſidiis locati ſunt, 5, 70, 8.

Ἐγκαθιέναι, *vide mox in* ἐγκαθίζειν.

Ἐγκαθίζειν. ἐνεκάθισε τὴν στρατιὰν ἐν τοῖς τόποις, 16, 37, 4. τοῦ Φιλίππου τοὺς αὐλικοὺς ἐγκαθικότος εἰς τὰς πόλεις ταύτας, 23, 8, 5. *n. quod Caſaub. vertit* in iis urbibus locaverat. *Ernestus intellexit* civitatibus impoſuerat; *ſed oportebat* ἐγκεκαθικότος, *niſi cum Reiskio* ἐγκαθεικότας *legamus, quod verum puto, ab* ἐγκαθίημι, *quod verbum non modo* immittere *ſonat, quod notavit Reiskius, ſed* clandeſtino, inſidioſo conſilio ſubmittere; *unde ductum vocabulum* ἐγκάθετος, *quod ſupra vidimus.*

Ἐγκα-

Ἐγκακεῖν, — „aliquid vitio ſuo non facere.“ *Ern.* Λακεδαιμόνιοι τὸ πέμπτειν τὰς βοηθείας ἐνεκάκησαν, Lacedæmonii auxilia ſubmittere pravo conſilio (præ animi pravitate, *ait Caſaub.*) negligunt, 4, 19, 10. *n.* — „*Lexica habent ἐκκακεῖν, quod eſt uſitatum, & forte apud Polybium legendum ἐξεκάκησαν. Heſychius habet ἐγκακοῦμεν, ſed forte & ibi legendum ἐκκακοῦμεν, aut ſaltem vitioſus eſt locus. Nam & locus in Clementis R. epiſtola eſt ſuſpectus. Et crebro hæ præpoſitiones in compoſitis permutantur. Sic ex ἔγκτησις factum ἔκτησις, ἔκτησις.“ Ern.*

Ἐγκαλεῖν τινι, accuſare, incuſare aliquem, conqueri de quo; 3, 15, 7. 4, 3, 12. 4, 47, 1. τὰ ἐγκαλούμενα, quæ alicui culpæ dantur, quorum cauſſa ille accuſatur, 5, 27, 5.

Erneſtus quid ſpectarit, ſub hac voce ſic ſcribens: „ἐγκαλεῖσθαι, ad ſe vocare, *quod proprie eſt* ἐκκαλεῖσθαι, 13, 5.“ — *nec video equidem, nec nunc diſquirere vacat. Certe lib.* 13. *cap.* 7, 2, *(quod caput reſpondet capiti* 5. *ſuperiorum editionum) in verbum* ἀνακαλέσασθαι *conſentiunt libri, quod verum eſt.*

Ἐγκαταλείπειν τινὰ *vel* τι, relinquere, deſerere aliquem *vel* aliquid; 1, 79. 3. 2, 57, 1. 4, 15, 5. 4, 33, 12. 4, 69, 3. 9, 26, 6. ἐγκαταλιπόντες τοὺς ὁμήρους, derelictis, proditis ſuis obſidibus, 3, 40, 7. οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας, nullam ſpem, quæ in ipſis ſita eſſet, deſeruerunt, inexpertam reliquerunt, 2, 53, 2. πρὸς τῷ τέρματι ἐγκαταλιπεῖν τὰς ἑαυτῶν προαιρέσεις, circa ipſam metam ſuis deſiſtere inceptis, 16, 28, 9. ἐγκαταλειπόμενον αἴθυγμα, fomes relictus, 20, 5, 4. 4, 35, 7.

Ἐγκεῖσθαι, imminere, inſtare alicui, premere, urgere, 18, 5, 3. ἐγκεῖσθαι κακοπαθείαις, *ſi vera ſcriptura* 14, 9, 5. *n.* idem valebit ac πεῖσθαι ἐν κακοπαθείαις. *Tum ἐγκεῖσθαι i. q. ſimplex κεῖσθαι valens, habemus* 15, 1, 7. κατὰ τοὺς πρὸ τῆς Ἰτύκης ἐγκειμένους τόπους.

Ἔγκλημα, τὸ, accuſatio, querela, *& per meton.* materia accuſationis, culpa; ἂν ᾖ πάντα χωρὶς ἐγκλήματος, ſi omnia recte curata ſunt, & nihil peccatum eſt, 6, 36, 6. ἔλυσα τὸ γεγονὸς ἔγκλημα πρὸς τὴν οἰκίαν, obliteravit culpam in qua fuerat intuitu Macedonicæ domus, materiam querelæ quam olim domui Maced. dederat, 2, 52, 4. Ἀχαιοὺς οὐκ ἐρεῖν ἐγκλήματα τοῖς ἀμυνομένοις, 4, 5, 7. *n. Forſ.* οὐχ ἕξειν ἐγκλ.

Ἔγκλιμα, τὸ; 1) inclinatio, declivitas ſoli; τὸ ἔγκλιμα τοῦ ἐδάφους, 9, 21, 8. flexus viæ ad latus declinantis, 5, 59, 9. *n. ubi pro* ἐγκλίμασι, ἐν κλίμασι *dant libri, quod temere*

temere in κλίμαξι mutavit Casaub. 2) inclinatio in fugam, 4, 58, 8. γενομένου ἐγκλίματος ὁλοσχεροῦς, 1, 19, 11.

Ἐγκλίνειν, declinare de via, deflectere, 1, 54, 3. *Sigillatim*, ad fugam inclinare, fugere; 1, 57, 8. 1, 74, 7. 3, 69, 11. 11, 14, 6. ἐγκλίναντες ἔφυγον, 1, 23, 10. ἐνέκλιναν καὶ σποράδην ἔφευγον, 5, 14, 5. *Subinde variant libri, alii* ἐγκλιν. *alii* ἐκκλιν. *quod perinde est;* 1, 30, 11. 3, 65, 7. 5, 23, 4. *conf. Adn. ad* 1, 19, 2.

ἐγκλίνειν τινὰ, *est* fugere coram aliquo, fugere aliquem, ab eo in fugam pelli, 14, 8, 8.

Ἐγκόπτειν. ἐγκόπτειν τῇ δικαιοδοσίᾳ *edidit Casaub.* 24, 1, 12. *u. cum* ἐκκόπτειν *dedisset Vrsinus, unde* ἐκκόπτειν τὴν δικαιοδοσίαν *oportuerat.*

Ἐγκράτεια καὶ μετριότης, continentia & moderatio, 10, 19, 7.

Ἐγκρατὴς γενόμενος, compos factus, potitus; τινὸς ζωγρείᾳ, 1, 9, 8. τῆς πατρίδος, 1, 6, 3. χώρας καὶ πόλεως, 1, 7, 5. 3, 51, 11. ἁπάντων, 1, 6, 4 & 8.

Ἐγκρατῶς εἶχον τὴν νῆσον, insulam in potestate sua tenebant, 1, 79, 5.

Ἐγκρίνειν; ὁ πραγματικὸς τρόπος ἐνεκρίθη, (*scil.* ἡμῖν,) legimus, 9, 2, 4. — „probatus nobis est & usurpatus, s. prælatus. *Cyrillus Hierof. Catech.* 10. πάντων ἔγκριτοι, omnium præstantissimi.“ *Ern.* — οἱ ἐγκριθέντες ἅπαξ καὶ τυχόντες τῆς ἐξουσίας *ex probato cod. Parisino restituendum Polybio videtur* 6, 7, 4. *n. pro vulgato* οἱ κριθέντες.

Ἔγκτησις, *ex Ernesti emend. pro corrupto* ἔκτησις, 28, 17, 8. *n.*

Ἐγκυρεῖν, κακοῖς, in mala incidere, 8, 1, 5. *Sic cum aliis nominibus,* 7, 12, 11. 15, 36, 6 & 9. μεγάλας ἔχοντες ἐλπίδας, τοῖς ἐναντίοις ἐνεκύρησαν, 33, 12, 8.

Ἐγκωμιάζειν τινὰ, 4, 34, 7. 8, 10, 7. 12, 8, 1.

Ἐγκωμιαστικὸς τόπος, locus laudativus, 10, 24, 8. ἐγκωμιαστικαὶ ἀποφάσεις περί τινος, quæ ad laudem alicujus dicuntur, 8, 13, 2.

Ἐγχειρεῖν, adgredi; *cum infin.* πολιορκεῖν ἐνεχείρησαν, instituerunt, cœperunt, 1, 6, 8. 1, 38, 7. *cum dat.* ἐγχειρεῖν τολμηρότερον τοῖς πράγμασι, 1, 17, 7. τοῖς ἔργοις, opus adgredi, 1, 3, 7. *Sed rursus* ἐγχειρεῖν τοῖς ἔργοις *est* opera et machinas hostium hostiliter adgredi, impetum in ea facere, 1, 42, 13. 1, 45, 6. & ἐγχειρεῖν τοῖς Ῥωμαίων πράγμασι, hostiliter adgredi rem Romanam, imperium Romanorum, 2, 26, 6. *Sic* ἐγχειρεῖν τοῖς Συρακουσίοις, Καρχηδονίοις, τῇ πόλει, 1, 11, 12. 1, 12, 1. 3, 18, 3. *Singularis est constructio cum* πρὸς; ἐνεχείρησαν πρὸς τὰ κατὰ τοὺς πολεμίους,

μίους, 2, 22, 11. *de qua vide ibi Adn. subinde* ἐνεχειρ. *permutatum cum* ἐπεχειρ. 1, 82, 11. *n.* 4, 37, 4. *n. Interdum perperam confusa* ἐγχειρησ. *&* ἐγχειρισ. *ut* 8, 7, 8. *n.* 8, 18, 6. *n.*

Ἐγχείρημα, τὸ; οἰκεῖος ὢν τῶν τοιούτων ἐγχειρημάτων, adsuetus hujusmodi inceptis, 4, 57, 4.

Ἐγχειρίζειν, tradere. ἑαυτὸν τινι, 1, 10, 1. τινὶ τὴν πόλιν, 1, 10, 8. 1, 11, 4. τὰ ἱπποφόρβια τοῖς Μήδοις ἐγχεχειρίστω, alendorum equorum cura Medis commissa est, 5, 44, 1. *Temere Casaub.* 1, 66, 4. ἐνεχειρίζετο τὰ κατὰ τὴν ἔξαπ. *ediderant, pro* ἐχείριζε τὸ *vel* τὰ κατά. *Pro* τὰ κατὰ τὴν Μεσσ. ἐγχειριστήσεσθαι *rescribendum* χειριστήσεσθαι *ex cod. Peir.* 24, 5, 14. *n. Verba* ἐγχειρεῖν *&* ἐγχειρίζειν *in aor.* 1. *perperam a librariis inter se permutata* 8, 7, 8. *n.* 8, 18, 6. *n.*

Ἐγχρονίζειν, *absol. scil.* ἐν τῇ Ῥώμῃ, morari in urbe, 33, 14, 2. *cf.* 33, 16, 6. ἐγχρονίζειν πράγματι, immorari rei, 15, 36, 6.

(Ἐγχυριάζειν *per errorem in Ern. Lex. Polyb. irrepsit; vide* ἐνεχυριάζειν.)

Ἐγχώματα, τά, terra adgesta per fluvios in mare, 4, 39, 9. 4, 40, 9.

Ἐγχωννύεσθαι, adgestitia terra oppleri; ἐγχωσθήσεται ἡ Μαιῶτις, 4, 40, 4.

Ἔγχωριος. ἐγχώριοι παραχαί, 2, 8, 5. τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἤθη, 9, 25, 3.

Ἔγχωσις, ἡ, 4, 39, 10. 4, 40, 4. *cf.* ἔγχωμα.

Ἐγῶμαι, 6, 57, 4. *vide* οἶμαι.

Ἐδαφίζειν, æquare, complanare solum; τὸν περὶ τὴν σκηνὴν τόπον ἠδάφισαν, 6, 33, 6.

Ἔδαφος, τὸ; ἐν Φόβοις ἦσαν περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους, 3, 118, 5. εἰς ἔδαφος καθεῖλε τὸ χωρίον, 4, 64, 10. τὸ τεῖχος κατέσκαψε πᾶν εἰς ἔδαφος, 4, 65, 4. 5, 9, 3. τὰ τῶν ἱερῶν ἐδάφη πλύνειν ταῖς κόμαις, 9, 6, 3. ἔδαφη, solum, *i. e.* urbes & agri, (*opponuntur homines*) 9, 39, 3.

Ἔδος, τὸ; τὰ τῶν θεῶν ἕδη καὶ τεμένη, deorum simulacra, 16, 1, 4. *n.*

Ἕδρα, ἡ; ὁ Τίτος αὐτόθεν ἐξ ἕδρας καὶ θυμικῶς, παῦσαι, φησι, 18, 20, 12. *n. an excidit* ἀναστὰς? *an satis est subintelligere hoc verbum?*

Ἐθελοκακεῖν, consulto minus facere quam possis & debeas, ultro & malevolo consilio rem male gerere, de industria & maligne cessare; 4, 38, 6. 5, 1, 7. 5, 2, 8. 5, 4, 11. 5, 20, 3. 5, 100, 7. 6, 15, 5. 38, 3, 6.

Ἐθελοκάκησις, ἡ, de industria & consulto rem male gerere, voluntaria defertio commodorum & officii, defectio, perfidia; 3, 68, 10. 5, 5, 10. 27, 13, 13.

Ἐθελοντηδόν, sponte, ultro, 6, 30, 2.

Ἐθελοντὴν, & ἐθελοντὶ, *idem; in quibus sæpe variant librarii; sed vetustissimus codex Vat. plerumque* ἐθελοντὴν *præfert;* 2, 22, 5. 2, 38, 7. *n.* 2, 46, 3. *n.* 2, 54, 3. *n.* 2, 57, 1. *n. (ubi vicissim* ἐθελοντὶ *præfert idem Vat.)* 5, 77, 3. *n.* 8, 16, 10. *Fr. gr.* 42.

Ἐθελοντὴς, voluntarius; ἐπέλεξε ἐθελοντὰς τοὺς ἀρίστους, 1, 49, 5. *n.* οὐχ οἷός τ' ἦν ἐθελοντὴς ὑπακούειν, 25, 9, 7. *Fr. gr.* 42.

Ἐθίζειν. τῶν εἰθισμένων ἐποίησάν τι, 4, 34, 1. *cf.* 3, 84, 7.

Ἐθισμὸς, ὁ; ἡ τῶν ἐθισμῶν διαφορὰ, 1, 17, 11. ἐκ τῶν ἐθισμῶν, de more, 3, 84, 7. *(ubi mendose vulgo* εἰθισμῶν, *quod & ex* εἰθισμένων *corruptum videri poterat, nisi alias passim eadem phrasis* ἐκ τῶν ἐθισμῶν *occurreret.)* 3, 110, 4. 5, 25, 2. κατὰ τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐθισμοὺς, 3, 76, 12. κατὰ τὸν ἐθισμὸν, 11, 27, 6. *n.*

Ἐθνικὸς. αἱ ἐθνικαὶ συστάσεις, gentium concilia, 30, 10, 6.

Ἔθος, τὸ; ἔθη μοχθηρὰ, pravi mores, prava instituta, 1, 81, 10. τί διαφέρει ἤθη (ἔθη *scribe*) σύμμικτα καὶ βάρβαρα τῶν ἐν παιδείαις καὶ νόμοις καὶ πολιτικοῖς ἔθεσιν ἐκτεθραμμένων; 1, 65, 7. *(ubi codd. nonnulli* ἤθεσιν *dant, minus recte.)* τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθη καὶ νόμιμα, 4, 67, 4. τὰ Ῥωμαίων ἔθη καὶ νόμιμα, 18, 17, 8. τὰ τῶν πόλεων ἔθη, 9, 23, 8. δύο ἀρχαὶ πάσης πολιτείας, ἔθη καὶ νόμοι, 6, 47, 1. *sed mox ibid. vs.* 2. ἐστὶ τὸ κοινὸν ἦθος τῆς πόλεως, & τὰ κατ' ἰδίαν ἤθη.

Εἰ *cum subjunct. constructum legebatur vulgo* 4, 26, 3. *ubi nos ex Vat. & Flor. indicativum restituimus. Cum optat. frequenter;* 1, 4, 6. 1, 5, 8. 1, 10, 6. *&c. Cum indic. ubi videri poterat optativus requiri;* διαπορῶν, εἰ δεῖ *&c.* 31; 19, 4. *n. ni ibi* δέοι *legendum; sed simili ratione* διηπόρει τί δεῖ, τί χρὴ, *in indicativo dicit;* 1, 60, 6. 4, 69, 3. 4, 70, 6. εἰ *pro* ὅτι, *post* αἰσχύνεσθαι *& similia verba,* 8, 14. 6. *n. &c.* εἰ γὰρ *cum opt.* utinam tandem, 10, 4, 7. 32, 10, 9.

εἴ τε -- εἴ τε, five, five, 5, 98, 2. εἰ - εἴτε, *eadem notione, nisi pro priori* εἰ *pariter* εἴ τε *legendum.* 2, 70, 3. *n.* εἴ τε καὶ -- εἴ, τε καὶ, 5, 47, 4. *Ad* οὔτε *infertur* εἴ τε, 3, 21, 1. εἰ καί τινες ἕτεροι, καὶ Ῥωμαῖοι, 6, 25, 11. 3, 95, 7.

εἰ δὲ μὴ, *elliptice,* 3, 15, 10. 4, 9, 7. 21, 3, 8. *Sic* εἰ δὲ, 3, 24, 10. *n. si modo recte percepimus vim loci.* εἰ δὲ μή γε, saltem, 18, 4, 7. *&c.* εἰ δὲ μὴ διὰ τοῦτο, ni hoc obstitisset, 17. 14, 14.

Particulæ εἰ *&* ἤ *perperam inter se permutatæ a librariis, qui mendose dederunt*

runt ἢ pro εἰ, 8, 14, 6. *n. & εἰ pro ἤ*, 8, 17, 6. *n.*

Εἰσεχθὴς κατὰ τὴν ἔμφασιν, fœdus adſpectu, 37, 2, 1. — „*per pleonaſmum, nam εἰσεχθὴς idem eſt. Sed videtur latius dici cæpiſſe pro* fœdo quolibet, *ut accipiunt apud Sext. Emp. Hypotyp. Pyrrh.* 3, 24. *deum eſſe πνεῦμα διῆκον καὶ διὰ τῶν εἰσεχθῶν.*" *Ern.*

Εἰδέναι. οἱ εἰδότες τοὺς τόπους, quibus cognita ſunt loca, 1, 47, 3. *ἐξητάκει τῶν εἰδότων*, 10, 8, 1. *n. ἤδη σαφῶς ed. Caſaub. pro ἤδει, non male*, 2, 64, 3. *Sic & plures codd.* 10, 19, 9. *n.*

Εἶδος. πᾶν εἶδος πολιτείας, omne genus reipublicæ, quælibet forma reip. 6, 10, 2. (*cf.* 6, 4, 6.) τὸ μὲν τῆς βασιλείας εἶδος, illud genus, illa forma reip. quæ regno continetur, 6, 8, 1. ἁπλῶς οὐδὲν εἶδος τῶν μελλόντων (*forte addendum* ἐξαγγελθῆναι) ἔγνωσαν, nullam omnino ſpeciem, nullam notionem ſibi informare poterant, 36, 5, 1. ἡ Φιλαρχία καὶ τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος *ex ſcriptura cod. Pariſ. E.* 6, 57, 6. *n.* dominandi libido, & gloriæ ac celebritatis ſpecies; *ſed cum de veritate, tum de vi illius lectionis haud ſatis mihi conſtare, etiamnum profiteor.*

Εἴδωλον γυναικεῖον, figura muliebris, 13, 7, 2 *&* 7. εἴδωλα θεῶν καὶ δαιμόνων, 31, 3, 13.

Εἰκαῖος, levis, vanus *homo*, 7, 7, 5. (*idem fere ac* ἀκατάστατος, 7, 4, 6.) εἰκαιότατος, 15, 25, 4. 32, 21, 8.

Εἴκειν, cedere, *abſol.* 24, 12, 3. *n. cum dativ.* μόλις εἶξαν ταῖς ψυχαῖς, 2, 20, 5. οὐκ εἴκειν ταῖς συμφοραῖς, 6, 58, 8. εἴκειν τοῖς παροῦσι, *ſcil.* πράγμασι, præſenti neceſſitati cedere, 3, 84, 7. 5, 50, 5. 5, 55, 10. *Conf. ſeq. verbum.*

Εἴκειν, ſimilem eſſe; προαιρέσει οὐκ εἰκούσῃ τοῖς λόγοις, animo non ſimili verbis, 35, 2, 13. *n. niſi ibi (quod fere perſuaſum habeo) duo verba* τοῖς λόγοις *a ſciolo quodam adjuta ſunt, ut* προαιρέσει εἰκούσῃ *idem valeat ac* ἡττωμένῃ, *quod ibidem continuo ſequitur. Conf. verbum præc.*

Præt. ἔοικε, videtur; *An &* fertur, perhibetur, *quemadmodum* δοκεῖ? *Vide* 10, 3. 4. *n. Sic forte &* 2, 26, 5. *niſi ibi* ὡς ἔοικε *ſit*, quemadmodum facile credi, facile intelligi poteſt. *Conf.* εἰκώς.

Εἰκῇ, καὶ ὡς ἔτυχε, 2, 56, 3. εἰκῇ καὶ ἀλογίστως, 1, 52, 2. καὶ παραλόγως, 1, 74, 14. καὶ ἀσκόπως, 4, 14, 6. Φερόμενα εἰκῇ (τὰ θηρία,) belluæ temere huc illuc ferebantur, 11, 24, 1.

Εἰκοβολεῖν, temere jaculari, *Fr. gr.* 43.

Εἰκός, *vide ſub* εἰκώς.

Εἰκών, ἡ, *de* ſtatua. ψηφισαμένων τινὰς εἰκόνας αὐτοῦ, ταύτας οὐκ ἀνεστήσαν, 4, 49, 1. εἰκόνες Ἀχαιοῦ, Ἀράτου, Φιλοποίμενος, 40,

8, 10. imagines *majorum apud Romanos*, 6, 53, 4 *sqq.*

Εἰκὼς λόγος, ratio probabilis, verisimilis, 12, 10, 2.

εἰκὸς, verisimile, consentaneum; ἅπερ εἰκός ἐστι πάσχειν τοῖς ὑπὸ τὰς τῶν ἀλλοφύλων πεσοῦσιν ἐξουσίας, 9, 39, 3. *n. mira constructio, in qua nil variant libri. Pleonasmum non minus mirum amat in hac voce scriptor noster*; ἔδηλον ὡς εἰκὸς *&c.* manifestum est, consentaneum esse ut *&c.* 6, 6, 3. 6, 47, 4. φανερὸν ὡς εἰκὸς, 6, 6, 6. 10, 17, 1. δῆλον ὡς εἰκὸς φαίνεσθαι, 2, 29, 1.

Εἰλικρινὴς, purus, sincerus, liquidus; εἰλικρ. φιλία, 4, 84, 7. ὄντος φωτὸς εἰλικρινοῦς, 8, 33, 1. εἰλικρινεστέρα προαίρεσις δημοκρατίας, 2, 38, 6.

Εἵνεκα *pro* ἕνεκα *olim editum erat* 3, 48, 12. *n. contra Polybii morem.*

Εἱμαρμένη, ἡ; τῆς εἱμαρμένης τυχεῖν, fato fungi, 16, 32, 4.

Εἶναι. οὐδεὶς τῶν ὄντων, nemo mortalium, nemo eorum qui vivunt, 9, 29, 2. *sic* μέχρι μὲν οὖν ἦν Ἀντίγονος, quamdiu in vivis erat, 2, 43, 9. εἶναι πρός τι *&* πρός τινι, *vide in* πρός. μηδέν ἐστι τούτων εἰς ἐμὲ, hoc nil pertinet ad me, 25, 1, 7. πρὸς ἐμὲ, 3, 21, 1. ἐστὶ *pro* ἔξεστι; ἐξ ὧν ἔσται σαφῶς καταγνοῦν, 1, 12, 9. *&* *sæpe alias*; *sed singulare illud est*, οὐκ ἔστιν ἢ μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, ἢ μηδὲν παθεῖν κακὸν, 5, 98, 4. *n.* ἐὰν καὶ τοῖς Ἀχαιοῖς τοῦτο βουλομένοις ᾖ, quod si hoc etiam volentibus fiat Achæis, 2, 50, 2. ὅτι ἂν ᾖ πάσχειν ὑπομενητέον, 3, 112, 5.

εἴη *cum infin.* utinam; εἴη μὲν οὖν οἱονεὶ συμφῦναι τὴν κατάστασιν, 4, 32, 9. δέον ἂν εἴη, opus fuerit, 2, 37, 5. πρέπον ἂν εἴη, 2, 37, 3. 2, 38, 5. ῥητέον ἂν εἴη, 1, 5, 2. 4, 38, 13. *& sic corrigendum fuit* 2, 24, 2. *n. ubi mendose εἶναι dabant codices. Rursus εἶναι, quod erat in libris, in εἴη fuit mutandum* 4, 4, 5. *& in* ἐστὶ *vel* εἴη, 11, 7, 2. *denique in* ἦν, 35, 2, 15. *n.*

Participium ὄντες *persæpe tali modo inseritur, ut in his*, οἱ λοιποὶ πάντες, ὄντες εἰς μυρίους, 3. 117, 4. τὰ θηρία, δέκα τὸν ἀριθμὸν ὄντα, 5, 53, 4. *adde* 1, 51, 12. 3, 71, 9, 3, 85, 1. 8, 31, 8. *Unde correxi* 1, 85, 3. ἦκον ὄντες δέκα, *cum corrupte omnes dedissent* ἥκοντες δὲ καί. *Idem particip. adjiciendum haud improbabiliter suspicatus est Reisk.* 4, 32, 1. *n.* οὐδεὶς τῶν ὄντων, *vide supra in* εἶναι.

Εἰπεῖν. εἴποι τις, verbi caussa, ut hoc utar, 15, 35, 1. *In hoc verbo aoristum primum* εἶπα *plerumque præferunt codd. Vat. & Flor. ubi ceteri* εἶπον *in aor.* 2, *habent*: *ut* 3, 33, 1. 3, 56, 5. 3, 114, 8. *n.* 5, 45, 1. *n. &c.* εἶπον, dic, 15, 8, 10.

Εἰρεσία, ἡ, remigatio, remigium;

gium; συνείθιζε αὐτοὺς ταῖς εἰρεσίαις, 5, 2, 4. δυσχρηστεῖν ταῖς εἰρεσίαις, 16, 4, 10. κατηρτισμένοι ταῖς εἰρεσίαις, 5, 2, 11. διὰ τῆς εἰρεσίας ἐγγίσαντες τῇ γῇ τὰς ναῦς, 8, 6, 7. *Et per meton.* αἱ εἰρεσίαι transtra; καθίσαντες ἐπὶ τῶν εἰρεσιῶν ἐν τῇ χέρσῳ τοὺς ἄνδρας, 1, 21, 2.

Εἰρηνεύειν. εἰρηνευομένη χώρα, quæ fruitur pace, 5, 8, 7.

Εἰς; *de loco, pro* πρὸς, ad; ἦκον εἰς τὸν Πάδον, 2, 23, 1. καταράντες εἰς Πάνορμον, 1, 38, 7. ad Panormum, *nam mox urbem obsederunt.* συνεδίαξαν εἰς τὴν τάΦρον, 1, 40, 11. perfecuti sunt usque ad fossam, versus fossam, *non* in fossam, *ut patet ex vs. seq.* κατεστρατοπέδευσαν εἰς αὐτὴν, *scil.* Τύνητα πόλιν, 1, 30, 15. ad Tunetem, *non in ipsa urbe*, castra locarunt. *Sic eod. cap. vs.* 5. ἀΦικόμενος εἰς πόλιν, περιστρατοπεδεύσας ταύτην, *sed ibi quidem plures codices & in his vetustissimus Vat.* πρὸς *habent. Vicissim ubi vulgo* πρὸς *editur*, 1, 78, 2. ἦκε πρὸς τὴν στρατοπεδείαν, *ibidem probatissimi codd. Vat. Flor. & Vrb.* εἰς *habent, eadem notione*, ad castra. *Pariter in illa phrasi*, οὐδὲν τοῦτο εἰς αὐτοὺς, 25, 1, 7. *idem valet* εἰς *ac* πρὸς, *cf.* 24, 10, 11. *Quod* 2, 52, 7. *vulgo legebatur* εἰς Θετταλίαν ἐφ' ὧν, *mendosum erat; vide Adn. Perperam intrusa erat præpos. in illo*, διαβὰς αὖθις εἰς τὸν Ἴβηρα, 3, 76, 11.

εἰς *de tempore*; εἰς τὴν ὑστεραίαν προῆγε, (*i. q.* τῇ ὑστεραίᾳ) 5, 13, 8. *Sic* ὡς εἰς τὴν αὔριον ἀναζυγῆς ἐσομένης, 3, 44, 13. *n.* εἴς τε τοὺς πρὸ ἡμῶν καὶ καθ' ἡμᾶς καιρούς, (*i. q.* ἐν τοῖς καιροῖς,) 4, 1, 4. *Sic* εἰς δέκα μῆνας 32, 13, 6. *non differt ab illo* ἐν τοῖς δέκα μησὶ, *ibid. vs. seq.* ὃ ἂν δοκῇ ὑμῖν καὶ ἡμῖν, *an* εἰς *vel* ἐς ὃ ἂν δοκῇ, *ut sit idem ac* ἕως ἂν δοκῇ? 7, 9, 4. *n.*

εἰς, *de numero*, ad, circiter, *frequentissime, velut* 1, 63, 6 *&c.*

Notemus porro locutiones hujusmodi: εἰς ἀσέλγειαν ὀνειδίζειν τινι, 5, 11, 2. πολλὰ κατὰ τῶν Ἀχαιῶν εἰς ἀθεσίαν εἶπε καὶ ἀχαριστίαν, 17, 6, 7. εἰς μαλακίαν καὶ ἀνανδρίαν λέγειν περί τινος, 8, 12, 5. *& id genus alia. Tum*, Φιλοδοξῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας, laudem quærens apud Græcos, 1, 16, 10. — χορηγῶν αὐτοῖς εἰς τὰ ἐπείγοντα τῶν πραγμάτων, ad necessitatem, prout res urgebat, *vel* quoad quidem ea quæ maxime erant necessaria, *ibid.* 1, 16, 10. *nisi fortasse prorsus tollenda præpositio, ex terminatione vocis præcedentis temere repetita.* — εἰς τέλος, εἰς δύναμιν, *vide* τέλος, δύναμις; *& si qua sunt hujus generis alia.*

Εἷς, μία, ἕν. τῆς Φάλαγγος εἷς καιρὸς καὶ εἷς τόπος, 18,

14, 2. τὸ ἀφέτερον στρατοπ. ὑπὸ τὸν ἕνα καιρὸν ὑποβάλλειν, 18, 14, 12. ὁ εἷς, unus homo solus, 18, 13, 10. ἐφ' ἕνα ἐξάγειν τοὺς ἐλέφαντας, 1, 33, 6. ἐπὶ μίαν ναῦν, 1, 26, 13. n. cf. ἐπί. ἓν σοφὸν βούλευμα, 1, 35, 4. ἓν καὶ ταὐτὸ λέγειν, in summa concordia vivere, 2, 62, 4. ἕν pro τι, aliquid, vel pleonastico quodam modo adjectum pronomini τι; ἐπιστήμων πράγματος ἑνὸς τῶν ἀξίων λόγου, 6, 26, 12. τῶν ἀγαλμάτων ἓν, statua aliqua, 6, 47, 9. τοιεῖν ἕν τι τῶν καθηκόντων, 22, 25, 2. ὧν ἦν ἓν καὶ τὸ τότε πραχθὲν, 5. 11, 1. ὧν ἕν τι μοι δοκεῖ καὶ τότε γεγονέναι περὶ τὸν Φίλιππον, 16, 28, 7. δεῖγμα τῶν ἔργων ἕν τι προφέρεσθαι, 6, 58, 1. Idem ἓν latere videtur in vitiosa illa codicum scriptura 1, 68, 10. u. ἓν τινι καινῶν, pro ἕν τι τῶν καινῶν.

Εἰσαγγελία, ἡ, nuncius; τῇ πρώτῃ εἰσαγγελίᾳ συνεκχυθέντες, ad primum nuncium effusi adcurrentes, 9, 9, 7.

Εἰσάγειν, instituere, introducere morem, 4, 20, 6. εἰσαγαγόντος αὐτοὺς τοῦ δημάρχου, quum ad populum illos produceret, 30, 4, 6. introducere in senatum, 24, 1, 8. &c.

Εἰσακουτίζειν πυκνοῖς τοῖς βέλεσι, 2, 30, 1 & 4. n. εἰς τὴν παρεμβολήν, 9, 3, 2. εἰς τὰ θηρία, 1, 40, 8.

Εἰσανάγειν. τοὺς δὲ ζωγρείᾳ πρὸς αὐτὸν εἰσαναχθέντας, 1, 82, 2. cf. ἀνάγειν.

Εἰσάπαξ συμπεσόντες, simul omnes congressi ad dimicandum, vel, ut semel erant congressi, sic sine intermissione acriter & pertinaciter pugnabant, 3, 115, 3. κρατήσαντες αὐτῶν εἰσάπαξ, victoria semel de eis relata, 4, 45, 2.

Εἰσαποστέλλειν. εἰσαπέστειλε (sc. εἰς τὴν Καπύην) forte legend. 9, 5, 3. pro ἧς ἀπέστειλε, quod habent libri.

Εἰσβαίνειν. μεθ' ὅπλων ἤδη δὶς εἰσβεβηκότες εἰς τὴν Ἀχαΐαν, 4, 15, 1. ubi εἰσβεβληκότες Vat. & Flor. quod recipi debuerat.

Εἰσβάλλειν εἰς τὴν θάλασσαν, de fluvio, influere in mare, 4, 41, 1. 5, 70, 4. cf. ἐκβάλλειν. εἰσβάλλειν εἰς χώραν, hostiliter ingredi, invadere; εἰσβεβληκότες εἰς Μακεδονίαν, 2, 70, 1. sic & 4, 15, 1. n. Vide supra in εἰσβαίνειν.

Εἰσβολή, ἡ. 1) ingressio, invasio; ἡ εἰσβολὴ ἡ εἰς Ἰταλίαν Ἀννίβου, 4, 1, 1. ἀσφαλῆ τὴν εἰσβολὴν εἰς τὴν Μεσσ. ἐσομένην, 4, 5, 4. τὴν εἰσβολὴν ποιεῖσθαι εἰς τὴν Αἰτωλίαν, 4, 57, 1. 2) aditus, introitus, ingressus, initium; τῶν Τεμπῶν, 18, 10, 2. 18, 19, 1. διαλαβόντες τῆς ἀγορᾶς τὰς εὐκαιροτάτας εἰσβολὰς, 8, 29, 7. αἱ εἰσβολαὶ τῶν ῥυμῶν, i. q. ἀρχαὶ, ingressus, principia viarum, 6, 29, 7. 3) influxus fluvii in mare,

mare, 4, 40, 9. 4, 41, 6 *sq.*

Εἰσύεσθαι, insinuare se; ἡ ἀλήθεια αὐτὴ δι' αὑτῆς εἰσδύεται εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρ. 13, 5, 5.

Εἰσαγγίζειν τοῖς πολεμίοις, (*i. q.* ἐγγίζειν) 12, 19, 6.

Εἰσέρχεσθαι, in concionem prodire, 3, 44, 10. (*cf.* εἰσάγειν.) ad senatum, 24, 3, 1. *&c.*

Εἰσηγεῖσθαι δημαγωγίαν, legem popularem ferre, 2, 21, 8. τοιάνδε τινὰ τῶν ἐνεστώτων εἰσηγεῖτο λύσιν, solutionem propositi, 11, 25, 8. πότερον ὡς ἀρίστας ταύτας ἡμῖν εἰσηγοῦνται τῶν πολιτειῶν, proponunt, in medium adferunt, commemorant, 6, 3, 6.

Εἴσοδος, ἡ, 1) intromissio *legationis in senatum*, 24, 1, 9. 2) introitus, porta *castrorum*, 6, 35, 5. 6, 36, 2. 14, 3, 7. 3) reditus, *nempe* ex vectigalibus & simil. (*quod alias* ἡ πρόσοδος) τῆς εἰσόδου πάσης κρατεῖ ἡ σύγκλητος, 6, 13, 1. (*Sic* αἱ εἰσφοραὶ *sunt* tributa.)

Εἰσοικίζειν, colonos mittere; Μακεδόνας εἰσοικίσας (εἰς τὰς Θήβας,) 5, 100, 8. *Metaph. & meton.* εἰσοικιζομένης εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ πολὺ τῆς εὐδαιμονίας, 6, 57, 5.

Εἰσπίπτειν. ἡ βοήθεια εἰσπέπτωκε εἰς τὴν πόλιν, intraverat, penetraverat, 4, 70, 11.

Εἴσπλους, ὁ, introitus *portus*, 1, 42, 7. 8, 36, 3. 10, 10, 2 *sq.* διακωλύειν τὸν εἴσπλουν, 1, 44, 4. τὸ κατὰ τὸν εἴσπλουν στόμα, ipsum ostium *portus*, 1, 46, 5. 1, 47, 2.

Εἰσπράττειν χρήματα, pecunias exigere, exprimere, *inteli.* αὐτούς, ab illis, 13, 7, 3. τὰ πρὸς διαλύσεις εἰσπράττειν, *sic mendose vulgo omnes*, 5, 29, 4. *n. pro* πράττειν. *Unde Ernestus*: „εἰσπράττειν τι πρός τι, facere quæ valent ad aliquid: *Sed legendum* πράττειν, εἰς *natum est e repetitione ultimæ in præcedente* διαλύσεις.“ —

Εἴσρειν, influere; εἰσρεούσης εἰς τὴν ναῦν τῆς θαλάσσης, 16, 5, 2.

Εἰσφέρειν, γνώμην, sententiam in concilio dicere, proponere sententiam, 2, 26, 5. τὰ χρήματα, pecuniam conferre, pendere, solvere, 5, 27, 7. *sic* εἰσοίσειν ἄλλα χίλια τάλαντα, 5, 10, 3. *Adde* 40, 2, 6 & 11. εἰσφέρειν πολλοὺς ἀπολογισμοὺς περὶ τῆς αὐτῶν εὐνοίας, multa verba facere, multa commemorare, 22, 5, 3. ψεῦδος εἰσέφερε τὸ ὅλον, mera mendacia protulit, 2, 58, 12. *In passivo*, οἱ εἰσφερόμενοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων πρεσβευταὶ, 35, 4, 5. *non sunt* inducti in senatum, *ut habet Ernestus*, *sed* a consulibus propositi (*vel* delecti, *ut Casaub. vertit*) legati militares.

In Med. εἰσφέρεσθαι σκήψεις, excusationes proferre, 5, 74, 9. πᾶσαν σπουδήν, omne studium adhibere, adferre, 22, 12, 12. εἰσφερόμενος παράδειγμα τὸν ἴδιον βίον, 11, 10, 2 & 5.

Εἰσφοραὶ; *αἱ εἰσφοραὶ*, tributa, 1, 72, 5. 2, 62, 7. 14, 9, 5. *αἱ εἰς τοῦτο τὸ μέρος εἰσφοραὶ*, pecunia in hoc conferenda, 5, 91, 4.

Εἰσφρεῖν. *εἰσέφρησαν εἰς τὴν πόλιν*, in urbem penetrarunt, 22, 10, 7. *n. si modo Polybii id verbum est non Heronis.*

Ἐκ & ἐξ. *Ita subinde adjicitur nominibus ista præpositio, ut vel abundare quodammodo, vel pro ἐν aut ἐπὶ posita videri possit; de quo usu monui in Adn. ad* 4, 50, 4. *Sic κατὰ τὴν ἐξ αὐτῶν φύσιν*, 1, 81, 6. *ubi τὴν ἑαυτῶν suspicatus erat Reiskius. ἐγένετό τις ἀμφισβήτησις ἐξ ἀμφοῖν*, 1, 83, 6. *ἦν ἀγὼν ἐξ ἀμφοῖν βίαιος*, 2, 25, 8. *ἡ ἐξ ἀμφοῖν ἐπίστασις καὶ θέα*, 3, 1, 7. (*conf. ἐπίστασις, num.* 4.) *οἱ προνομεύοντες ἐξ αὐτῶν*, 2, 27, 2. *οἱ ἐκ Μακεδονίας βασιλεῖς*, 2, 40, 5. *διαναστάντων τῶν ἐκ τῆς ἐνέδρας Νομάδων*, 3, 74, 1. *n. οἱ ἐκ τῆς συγκλήτου*, (*i. q. ἡ σύγκλητος*) 3, 97, 1. *οἱ ἐκ τῆς πόλεως*, oppidani, *non qui ex urbe venerunt, sed qui in urbe sunt*, 4, 71, 11. *Sic εὐσύνοπτος τοῖς ἐκ τῆς πόλεως*, (*i. q. ἐν τῇ πόλει, sed nimirum intelligendum τοῖς ἐκ τῆς πόλεως ἀφορῶσι, ex urbe prospicientibus,*) 5, 24, 6. *πολλάκις ὀνομαζόμενος ὑπὸ τῶν ἐκ Πελοποννήσου Φίλων*, 9, 39, 9. *συγκεφαλαιωσάμενοι τὰς ἐκ τῆς προκατασκευῆς πράξεις*, 4, 1, 9. *nempe quæ in Præparatione expositа sunt, ea breviter ex illa nunc repetemus. περιποιήσασθαι τὴν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εὔνοιαν, scil.* a Græcis in ipsum proficiscentem, 3, 6, 13. *τὴν ἐκ τούτου πρᾶξιν*, hujus viri factum, 9, 29, 7. *n. διὰ τὴν ἐκ τοῦ λοιποῦ βίου κακοπάγαθίαν*, 3, 107, 8. *Sic quod* 4, 50, 4. *editum erat παρείλετο τὴν ἐκ τῆς Ἀσίας χώραν, defendi quodammodo ex his poterat, ni probati codices ἐπὶ darent.*

ἐκ & ἐξ, de tempore, post, *vulgato usu, sed inclusa plerumque simul notione causæ*, propter, 1, 9, 7. 1, 25, 5, 1, 53, 8. *&c. Sed ἐκ πολλῶν χρόνων*, jam diu, a multo retro tempore, 4, 17, 4. *ἐκ πλείονος χρόνου*, 26, 2, 14. *Sic ἐκ πολλοῦ frequentissime, cum de* temporis intervallo, *tum de* loci; *vide πολύς. Sed de tempore ubi agitur, subinde per ellipsin omittitur præpositio, ut πολλῶν χρόνων*, 3, 85, 9. *ubi vide Adn. ἐκ δευτέρου*, altera vice, iterum, 14, 9, 6.

οἱ ἐκ τούτων, (*scil. γεγονότες, quod ipsum etiam mox adjicitur*) ex his nati, 6, 7, 2. *ἐκ τοῦ δικαίου*, legitima ratione, 15, 22, 1. *ἐξ αὐτῶν*, (*pro ἐξ ἑαυτῶν*) sua sponte, ultro, 10, 40, 6. *ἐξ ἑκόντων παραλήψεσθαι*, a volentibus, ultro se recepturum, 5, 66, 6. *ἐκ χειρὸς, ἐκ περιττοῦ, ἐκ παρατάξεως, ἐξ*

ἐξ ἑτοίμου, ἐκ παρέργου &c. *vide* χείρ, περιττός, παράταξις &c. ἐκ παρατεταγμένων ἀπολύειν, 11, 16, 6. *an pari ratione dictum, ut* ἐξ ἑκόντων, 5, 66, 6? *conf. supra in* ἀπολύειν.

Ἕκαστος. παρ' ἕκαστον, *intell.* καιρὸν, subinde, idemtidem, quavis occasione, 4, 82, 5. 5, 4, 11. 5, 11, 2. 9, 31, 4. *Sic* παρ' ἕκαστα, ad quæque, in quibusque, quavis occasione, 3, 57, 4. *Errorem in hoc vocabulo librariorum,* ἑκάστου *pro* ἑκάστους *ponentium, notavimus* 2, 33, 1. *n.* & 2, 37, 9. *n.*

Ἑκάτερος. *Quod de plurali numero* ἑκάτεροι *monui ad* 1, 20, 7. *id pariter in singularem* ἑκάτερος *valet; scilicet, numquam hoc vocabulo ita significatur* alteruter, *ut definitum certumque habeatur, uter ille sit ex duobus; sed vel* uterque (*aut in plurali,* utrique) simul, *i. e.* ambo, *vel* uterque distributive, *i. e.* utervis, uterlibet; *aut, quodsi nonnumquam* alterutrum *interpretari possis, (ut fecimus in Adn. ad* 10, 21, 4.) *id non aliter erit intelligendum ac* utervis, uterlibet, *nempe ut sit quidem* alter e duobus, *sed ut* perinde sit uter eorum, sive hic, sive ille; *atque etiam* modo hic, modo ille. *Videamus primo exempla singularis numeri:* δύο στρατόπεδα δόντες ἑκατέρῳ τῶν ὑπάτων, utrique ex duobus consulibus dant duas legiones, 3, 107, 13, τοὺς ἀκροβολιζομένους μερίσας ἐφ' ἑκάτερον κέρας, in utrumque cornu distribuit, 11, 22, 10. *Sic* τοὺς ἱππεῖς ἐφ' ἑκάτερον θεὶς τὸ κέρας, 3, 72, 13. *Et* τοὺς δ' ἱππεῖς διελὼν ἐφ' ἑκάτερον παρέστησε τὸ κέρας, 3, 72, 9. (*i. e.* διεῖλε ἐφ' ἑκάτερον κέρας καὶ παρέστησε τοῖς κέρασι, *quam sententiam codex Bav., discedens a ceteris codicibus, planius sic expressit,* τοὺς δ' ἱππεῖς διελὼν ἐφ' ἑκάτερα, *sc.* μέρη, παρέστησε τοῖς κέρασι.) *Quod* 10, 21, 5. *vulgo legitur* ἐκτάξεις ἐφ' ἑκατέρων τῶν κεράτων, *mendosum est, & sine sensu: oportebat* ἐφ' ἑκάτερον τῶν κεράτων, *ea sententia quam in Adnot. ad h. l. cum Guischardto expressimus: in motibus militaribus, ad quos exercuit equites suos Philopœmen, hic erat, ut discerent* in utrumlibet cornu, *i. e.* in utrumlibet latus aciem dirigere. *cf.* κέρας.

Pluralis numeri exempla enotavimus hæc: παρὰ τὰς πλευρὰς ἑκατέρας, secundum utrumque latus, 3, 83, 1. εἰσὶ δ' ἑκάτεροι πλωτοὶ, uterque *fluvius (Oxus & Tanais)* navigari potest, 10, 48, 1. *Sic rursus* ἀμφότεροι, uterque, *tam Hannibal, quam Mago,* 9, 25, 5. ἐφ' ἑκάτερα, *scil.* μέρη, versus utramque, in utramque partem, 6, 32, 2. *quemadmodum & Bav.* 3, 72, 9. *Tum,* οὐκ ἤνυον ἑκάτεροι φέροντες τοὺς νεκρούς, non sufficiebant utrique

utrique (*in plur.*) ad tollendos mortuos, 10, 31, 9. *Sic* ἑκάτεροι, utrique, 3, 25, 4. *Et alias. Denique* ὁρῶντες εἰς ἑκάτερα τὰ μέρη ῥοπὴν λαμβάνοντα τὸν πόλεμον, 1, 20, 7. *non in alterutram, ut voluit Reiskius, sed* in utramque partem inclinare fortunam belli, *nempe mari in partem Pœnorum, terra in partem Romanorum; unde rei summa in æquilibrio manebat, ut proxime ante dixit.*

Subinde perperam inter se permutantur a librariis vocabula ἕτεροι *&* ἑκάτεροι. *Sic pro* ἑτέρους *nonnulli vitiose* ἑκατέρους *habent*, 2, 47, 2. *n. Vicissim mendose libri omnes* ἑτέραν τὴν ἐπίνοιαν *dabant* 10, 47, 3. *pro* ἑκατέραν, *quod correxit Casaub. Pariter corrupte omnes* παρ' ἑτέροις 2, 69, 7. *pro* παρ' ἑκατέροις, *quod in contextum receptum velim. Similiter* 12, 11, 3. *pro* ἑτέρων *fortasse* ἑκατέρων *scribendum. Rursus pro* ποτέρου, 5, 12, 6. *codices nonnulli prave* ἑκατέρου *habent.*

Ἑκατόμπεδος. τὸ ἑκατόμπεδον διάστημα, intervallum centum pedum, 6, 29, 7.

Ἐκβαίνειν, *scil.* ἐκ τῆς νεώς, exscendere in terram, 2, 5, 4. 17, 8, 6. (*quod alias est* ἀποβαίνειν.) ἐκβαίνειν ἐκ τῆς θαλάσσης, excedere, cedere mari, 1, 55, 2. ἐκ τοῦ πολέμου, finire bellum, 3, 40, 7. μὴ ἀλόγως ἐκβαίνειν εἰς τὴν πρᾶξιν *legebatur vulgo* 8, 26, 4. *n. ubi nos ex Vrb.* ἐμβαίνειν *recepimus; conf. Adn. ad* 27, 6, 8.

De exitu *rerum præsertim usurpatur hoc verbum:* πάντα κατὰ λόγον ἐξέβαινε τὰ τέλη τῶν πράξεων, 10, 2, 13. τοιοῦτον τῆς μάχης ἐξέβη τὸ τέλος, 3, 108, 4. τὸ τέλος ἐναντίον ἐκβήσεται τοῦ ἀγῶνος, 3, 109, 3. ἀπόλουθον ταῖς ἐπιβολαῖς, 4, 11, 9. οὐ κατὰ τὴν ἐλπίδα ἐκβάσης τῆς ἐπιθέσεως, 3, 110, 7. 5. 26, 14.

τὰ ἐκβαίνοντα, eventus, 2, 27, 5. τὰ περὶ τὰς μάχας ἐκβαίνοντα παράλογα, 15, 15, 5. τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἐκβαινόντων λαμβάνειν, 10, 23, 2.

Ἐκβάλλειν, 1) ejicere, abjicere, excutere, projicere; *&* *simil.* θυρεὸν ἤ τι τῶν ἄλλων ὅπλων, 6, 37, 13. τὴν κατασκευήν, 16, 6, 6. e sinu vestis excutere, promere, 3, 33, 2 *sq.* ἐκβάλλειν βέλος, telum mittere; μὴ φθᾶσαι τὸ πρῶτον ἐκβαλόντας βέλος, 3, 65, 7. ἐκβ. τινὰ ἐκ τῆς ὑποθέσεως, aliquem de statu dejicere, 4, 32, 6. *&* *nude* ἐκβάλλειν τινά, ejicere, 27, 1, 11. ἐκβάλλειν τὰς θύρας, fores perfringere, 5, 25, 3. 15, 31, 3.

2) navem ejicere in terram, ἐκβάλλειν ναῦν εἰς τὴν γῆν, 1, 51, 12. 15, 2, 14. 16, 6, 4. εἰς τὸν αἰγιαλόν, 3, 96, 5. (*cui respondent verba neutra* ἐκπίπτειν *&* ἐποκέλλειν εἰς τὴν γῆν.)

3) in

3) in publicum projicere. proferre, edere; ἐκβάλλειν ἀπόκρισιν, edere responsum, 29, 7, 5. δόγμα, decretum, senatus consultum, 30, 5, 11. 30, 17, 6. λόγον ἐν τῷ μέσῳ ἐκβάλλειν, 30, 7, 6. πραγματικὰς ἀποφάσεις ἐξέβαλε, de rebus politicis publice verba fecit; verba profudit, 32, 6, 7. ἐκβάλλειν ἐγγράπτον τὴν δικαιολογίαν, scriptam defensionem in publicum edere, 30, 4, 10.

4) rejicere, repudiare; τὴν δωρεὰν, donum, 23, 8, 13. *opiniones de deo & de inferis*, 6, 56, 12. (*ubi opponuntur* παρεισάγειν & ἐκβάλλειν.) *institutum alicujus* improbare, ἐν τῷ λοιπῷ βίῳ τὴν τοιαύτην ἐπιείκειαν ἴσως οὐκ ἄν τις ἐκβάλοι, 1, 14, 4. εἰς ἀδύνατον ἐκβάλλοντες τὴν διάλυσιν, rejecerunt, repudiarunt compositionem pacis ita ut coire non posset, *nisi cum Reiskio intelligas* distulerunt, ex uno tempore in aliud, ex una difficultate in aliam rejecerunt, 1, 68, 10. *n. Sermones aliorum sæpe paucis verbis* ἐξέβαλε, procul abjecit, refutavit, evertit, prostravit, 11, 10, 6. *Huc pertinet illud*, οἱ περὶ Καλλικράτην ἐξέβαλον τὸ διαβούλιον, 29, 8, 9. *ubi si* διαβούλιον *necessario* deliberationem, consultationem *significaret, placeret etiamnum Reiskii interpretatio, quam in Adn. ad l. c. probavi*, prorogabat, in aliud tempus rejiciebat, *quamquam alia ejusdem usus verbi certa exempla desidero; sed nunc reputans id quod supra in* διαβούλιον *est demonstratum, vocabulo hoc persæpe denotari* sententiam in concilio dictam, *non dubito hanc esse vim illius dictionis, de qua quærimus*, Callicrates hanc sententiam, *quæ suadebat auxilium regibus ferendam, cum jam in eo esset ut illa communi consensu sanciretur*, ejecit, *i. e.* evertit, prostravit, irritam reddidit, fecit ut repudiaretur, *terrore injecto magistratibus* &c.

5) *Neutraliter*, ἐκβάλλει ὁ ποταμὸς εἰς τὸ πέλαγος, exonerat se in mare, 3, 47, 2. 4, 39, 2. *Et, postquam sub terra aliquantisper occultus erat fluvius*, ἐκβάλλει ἐκ τῆς γῆς, emergit, prorumpit e terra, 16, 17, 5.

Quid sit ἐκβάλλουσι τὰς πλεγὰς, *de gallis gallinaceis*, 1, 58, 8. *fateor mihi etiam nunc non satis liquere; & prope abfum ut veram putem Merici Casaub. conjecturam*, εἰωθῇ βάλλουσι *esse legendum. Vide Adnot. ad h. l. Corrupte vulgo* 3, 51, 11. ἐκβληθῆναι πρὸς τὰς ὠφελείας, *pro* ἐκληθῆναι *editum erat, quo spectabat quod in Lexico Polyb. posuit Ernestus*, ἐκβάλλεσθαι exire, *nulla alia præterquam mendosi codicis auctoritate.*

Ἐκβαρβαροῦσθαι, *de regione a feris barbaris habitata*, 3, 58, 8. &

8. & prorsus efferata, 11, 34, 5.

Ἔκβασις, ἡ. περὶ τὰς ἐκβάσεις, *scil.* ἐκ τοῦ ποταμοῦ, in exitu e fluvio, eo loco ubi e fluvio egrediebantur *Pœni*, 3, 14, 6. τὴν ἔκβασιν ποιεῖσθαι ἐκ τοῦ ποταμοῦ, 4, 64, 5 *sq.* ἡ ἔκβασις ἐκ τοῦ πολέμου, 3. 7, 2. 21, 8, 6.

Ἐκβιάζεσθαι; *in Medio*, ἐκβιάσασθαί τινα, vi depellere aliquem *e montium angustiis*, 18, 6, 4. *Passive*, ἐκβιασθεὶς, vi superatus, vim hostium non sustinens, 1, 28, 6. ἐπεὶ ἑώρα τούτους ἐκβιαζομένους, vi hostium cedentes, 11, 15, 2.

Ἐκβιβάζειν τὴν δύναμιν, milites in terram exponere e navibus, 5, 18, 9. ἐκβιβ. τινὰ εἰς τὸν πόλεμον, trahere aliquem ad bellum, bello implicare, 27, 6, 8. *n. ubi Reiskius* ἐμβιβάζειν *voluit, quo nihil opus videtur.*

Ἐκβοηθεῖν, ἐκ τῆς πόλεως, ex urbe exire ad opem ferendam suis, & ad repellendum hostem, 3, 19, 3. ἐξεβοήθουν ἐκ τῶν οἰκιῶν, 4, 58, 3. ἐκβοηθήσας πανδημεὶ, 4, 59, 2. obviam ire hosti, 10, 49, 6. προθύμως ἐκβοηθήσαντες, fortiter in hostem euntes, fortiter pugnantes, 1, 30, 11.

Ἐκβολὴ, ἡ. 1) ejectio *Ætolorum ex urbe*, 4, 8, 4. 2) τῶν μαστῶν, exsertio uberum, 2, 56, 7. 3) τοῦ ποτάμοῦ εἰς τὴν θάλατταν, ostium fluvii, 1, 75, 8. ἐκβολὴν ποιεῖ *vel* ποιεῖται ὁ ποταμὸς εἰς τὴν θαλ. influit in mare, 2, 16, 7. 3, 110, 9. 5, 59, 11. 9, 43, 2. ἡ εἰς θάλατταν ἐκβολὴ τῶν τοῦ Πάδου στομάτων, locus ubi Padi ostia in mare se exonerant, 3, 86, 2.

Ἐκγίγνεσθαι. ἐξεγένετο συνιδεῖν τοὺς πολεμίους, (*i. q.* ἐξῆν) licuit videre hostes, 3, 108, 9. *Sic fortasse* ἐκγίγνεται *scribendum pro* γίγνεται, 3, 81, 11.

Ἔκγονοι, οἱ, liberi, proles, 33, 16, 9. posteri, 6, 7, 3.

Ἐκδαπανᾶν, absumere, exhaurire; τὰς προσόδους, regni reditus, 25, 8, 4. τὰς χορηγίας καὶ παρασκευὰς, 21, 8, 9. *Passiv.* ἐκδεδαπανημέναι χορηγίαι, 17, 11, 10.

Ἐκδεσμεύειν, vincire, illigare; ἐκδεσμεύων τὴν ἑκατέρων πίστιν εἰς ἀλλήλους, 3, 33, 8.

Ἐκδέχεσθαι, 1) recipere, *si vera est scriptura* 24, 12, 7. ἐὰν Φυλακὴν ἐκδέξωνται εἰς τὴν ἄκραν, *ubi* ἐσδέξωνται *mallet aliquis, quod tamen non urgeam.* 2) exspectare, τὴν παρουσίαν τινὸς, 20, 4, 5. τινὰ, 3, 45, 6. *Huc refer illud* ἐξεδέξατο πόλεμος Ῥωμαίους, Romanos exspectavit bellum, *i. e.* apud Romanos secutum est bellum, 1, 65, 2. 3) excipere, *legatos*, 25, 4, 11. *obsides*, 3, 99, 4. 4) recipere, interpretari aliquid; οὐκ ὀρθῶς ἐκδέχῃ τοὺς λόγους, non recte capis, 10, 18, 22. βέλτιον ἐκδέχεσθαι τὸ γεγονὸς, in mitiorem partem, mitius interpretari, 38, 2, 5. ἐπὶ τὸ χεῖρον, 12, 16,

16, 11. 27, 13, 9. 38, 3, 8. *Conf.* ἐκδοχή.

Ἔκδηλος, manifestus; ἔκδηλον ποιεῖν τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν, 3, 12, 4. 3, 48, 5. ἔκδηλον γίγνεται τοῦτο, 4, 41, 7. 32, 8, 1. οἱ ἔκδηλόν τι πεποιηκότες, 30, 10, 7. *non sunt* eximio aliquo merito insignes, *ut cum Casaub. & Ernesto in versione scripsimus, sed, quemadmodum in Adnot. docuimus*, qui manifestum aliquid patraverant, *i. e.* qui *suam a Romanis alienationem & favorem in Persæum* aperto aliquo facto manifestaverant.

Ἐκδημία, ἡ, peregrinatio, 16, 22, 5. iter, 25, 6, 4.

Ἐκδιδόναι, ἐκδοῦναι, τινὰ, dedere aliquem, *hostibus*, 3, 8, 8 & 10. 21, 14, 7. 40, 3, 6. υἱὸν εἰς ἑτέραν οἰκίαν, filium adoptandum dare in aliam familiam, 32, 14, 2. ἔργα, elocare opera, 6, 17, 2. ἱστορίαν, historiam, *aut aliud scriptum*, in publicum edere, 2, 37, 6. 16, 26, 3.

Ἐκδίκησις. τὴν ἐκδίκησιν ποιησαμένους, 3, 8, 10. *Casaub.* ab illo se vindicarent; *puta* a bello; *nos* ab illo homine *scripsimus, vereor ne minus recte. Videtur vertendum fuisse*, satisfactionem darent, *nempe Romanis.*

Ἔκδοσις, ἡ. ἐκδόσεις ἀγοράζειν, locationes operum redimere, 6, 17, 4.

Ἔκδοτον διδόναι τινὰ, dedere aliquem *hostibus*, 3, 20, 8. 20, 10, 5. 28, 4, 11. προὔδωκαν ἐκδότους τὰς πόλεις, 6, 49, 5.

Ἐκδοχή, interpretatio. καθάπερ ἐποιοῦντο τὴν ἐκδοχὴν οἱ Καρχηδόνιοι, 3, 29, 4. ἐξ ὧν ἀνάγκη ποιεῖσθαι τὴν ἐκδοχὴν ὅτι &c. quibus ex rebus intelligi debet, 12, 18, 7. *Sic* ἐξ ὧν ἦν λαμβάνειν τὴν ἐκδοχὴν, 23, 7, 6.

Ἐκδύειν, exuere alicui vestem. ἐξεδύθη, 15, 27, 9.

Ἐκεῖ, *pro* ἐκεῖσε, *illuc*; τὸν πόλεμον ἐκεῖ περισπᾶν, 1, 26, 1. τὴν ἐκεῖ διάβασιν, transitum in Italiam, 5, 101, 10. *Cf.* ἐκεῖσε.

Ἐκεῖνος, *in oratione obliqua refertur ad eum ipsum cujus oratio commemoratur. Sic* ἐκείνου *valet i. q.* ἑαυτοῦ, 3, 44, 10. 12, 16, 5. *n.* ἐκείνων, *i. q.* ἑαυτῶν, *ex Reiskii interpretatione*, 25, 1, 10. *n.* ἐκείνους, *i. q.* ἑαυτοὺς, 27, 6, 8. *Sed vicissim, in oratione pariter obliqua,* ἐκεῖνος *subinde refertur ad eum ad quem se convertebat oratio. Sic* ἐκείνῳ, 5, 101, 10. *idem valet ac* αὐτῷ, ipsi, *scil. Philippo;* ἑαυτῶν, 13, 7, 4. *idem ac* αὐτῶν, *ipsorum, nempe Lacedæmoniorum.*

Ἐκεῖσε, *pro* ἐκεῖ, ibi, 5, 51, 3. 36, 4, 1.

Ἐκεχειρία, ἡ, belli feriæ, cessatio a bello, 12, 26, 2. *n.* — „*Suspicor legendum* ἐπίχειρα *supellex, vel* ἐπιχείρια.“ *Ern.*

Ἐκήβολον βέλος, 13, 3, 4.

Ἐκθαμβος, attonitus. ἐκθαμβοι γεγονότες, 20, 10, 9.

Ἐκθεκ-

Ἐκθεατρίζειν, in scenam producere, spectaculo hominum exponere; τοὺς πολεμίους φυγομαχοῦντας, ignaviam hostium pugnam detrectantium, 3, 91, 10. ἑαυτὸν, animum suum nudare, se ipsum arguere, publico contemtui se exponere, 5, 15, 2. 30, 17, 3. *Fr. gr.* 51. τὴν ἀπιστίαν, τὴν ἀβουλίαν ἑαυτοῦ, 11, 8, 7. 30, 9, 19. *Conf.* σιγὴν, & ἐξώστρα.

Ἐκθεμα, τὸ, edictum, 31, 10, 1.

Ἐκθεραπεύειν, persanare, penitus sanare, 3, 88, 1.

Ἐκθηλύνεσθει, effœminari. ἐκτεθηλυμένος, 37, 2, 2. ἐκτεθηλύνθαι, 32, 2, 3. *n.*

Ἐκθυμία, ardor animi, 3, 115, 6.

Ἐκθύμως, acriter, fortiter, magno studio, magna animi contentione; ἀκολουθεῖν, 1, 27. 8. (*i. q.* μετὰ σπουδῆς, *ibid.*) ἀμύνεσθαι, 1, 7, 11. βοηθεῖν, 2, 9, 5. ἐπιπεῖσθαί τινι, 3, 96, 5. 5, 13, 4. 15, 12, 6. ὁρμᾷν ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους, 2, 67, 7. ἐκθύμως χρήσασθαι τῇ κραυγῇ, 2, 70, 6. ἐκθύμως ἔχειν πρὸς τὸ κινδυνεύειν, ardere pugnandi studio, 3, 64, 11. ὥρμησαν ἐνθομότερον τοῦ δέοντος πρὸς τὸ στιλογεῖν, 1, 17, 9.

Ἐκκαίειν, & ἐκκάειν, πολέμον τινὶ, 3, 3, 3. 4, 4, 9. 2, 1, 3. τὴν ἐλπίδα τινὶ, 5, 108, 5. ἐκκάεται ὁ πόλεμος, 1, 70, 5. μίσος, 6, 7, 8. ὀργὴ, 9, 10, 10. μάλιστα τῶν γυναικῶν ἐκκαιουσῶν τὴν τοιαύτην διάθεσιν, mulieribus maxime excitantibus commiserationem, 36, 3, 7. τὰ τῆς ὑποψίας ἐξεκάετο, 18, 17, 6. ἐκκάεται τὰ πτίλα, 22, 11, 19.

Ἐκκαιδεκαπήχυς, sedecim cubitorum, 5, 89, 6.

Ἐκκαιδεκήρης, ἥ, 18, 27, 6. 36, 3, 9. *n.*

Ἐκκακεῖν *ex Polyb. lib. IV. citat H. Steph. Sed ibi* ἐγκακεῖν *legitur, quod vide suo loco.*

Ἐκκαλεῖσθαι, ἐκκαλέσασθαι; *in Med.* incitare, invitare, provocare, commovere, alicere; τινὰ, 1, 19, 2. τινὰ *cum inf.* ἐξεκαλέσατο αὐτὸν διαβῆναι τὸν ποταμὸν, 1, 40, 5. τινὰ, πρὸς τὸ κινδυνεύειν, 6, 39, 1. πρὸς τὴν ἁμιλλαν, 6, 39, 8. πρὸς τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος καιροὺς, 16, 9, 5. πρὸς τὰς τῶν Καρχηδ. ἐλπίδας, 3, 69, 4. πρὸς τὴν σφετέραν εὔνοιαν, 18, 26, 2. τινὰ, εἰς ἔλεον, 2, 56, 7. ἐκκαλεῖσθαι τὴν ὁρμὴν τῶν πολεμίων, 1, 40, 3. 8, 34, 5. τὴν εὔνοιάν τινος, 3, 98, 8. τὰς τῶν ὑπεναντίων ἐπινοίας πρὸς τὸ μέλλον, elicere quid consilii habeant hostes, 2, 66, 2.

In Passivo: significatione activa, ἐξεκέκλητο αὐτοὺς πρὸς τὴν πρᾶξιν, 4, 57, 4. *Notione passiva; absol.* ἐκκληθέντες, 8, 16, 5. elici se passi, *scil.* πρὸς τὸν κίνδυνον, *quod adjicitur* 18, 5, 9. ἐκκληθῆναι πρὸς τὰς ὠφελείας, elici ad prædam, 3, 51, 11.

11. n. *ubi mendose* ἐκβληθῆναι *editum erat*; ὑπὸ τῶν μισθοφόρων ἐκκληθέντες, invitati, 1, 88, 8. *Et cum infin.* ἐξεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ συμβαίνοντος ἐξάπτεσθαι τῆς πορείας, 3, 54, 2.

Ἐκκεντεῖν, percutere ferro & interficere, 5, 56, 12. 15, 33, 4. 25, 8, 6. — „*sic & alii.*“ *Ern.*

Ἐκκηρύττειν τινά, præconis voce jubere aliquem excedere urbe, 4, 21, 8. — „exulem facere; *sic & Lysias Or.* 3. *extr.*“ *Ern.*

Ἐκκλείειν, τινὰ τῆς πόλεως, 25, 1, 10. ἐκκλεῖσαι τῷ καιρῷ τὴν κατηγορίαν, 17, 8, 2.

Ἐκκλέπτειν νυκτὸς τὰς δυνάμεις ἐκ τῆς πόλεως, 1, 23, 4. ἐκκλαπεὶς διὰ φίλων, per amicos subductus, 4, 81, 7.

Ἐκκλησία, ἡ, concio, *militum*, 11, 27, 5. 15, 26, 8. *&c.* concio populi; διδόναι τινὶ τὴν ἐκκλησίαν, 4, 34, 6. ἡ καθήκουσα ἐκκλησία τῶν Αἰτωλῶν, 4, 15, 8. 28, 4, 1 *sq.* ἐκκλησία *Acarnanum*, 28, 5, 1. *Achæorum* ἐκκλησία *differt a* τῇ βουλῇ, 28, 3, 7 *&* 10. *conf.* βουλὴ *&* ἀγορά. ὁ βασιλεὺς συνῆγε τοὺς Ἀχαιοὺς διὰ τῶν ἀρχόντων εἰς ἐκκλησίαν, 5, 1, 6 *&* 9. ὁ Καικίλιος ἠξίου (τοὺς ἄρχοντας,) τοὺς πολλοὺς αὐτῷ συναγαγαγεῖν εἰς ἐκκλησίαν. οἱ δὲ τῶν Ἀχαιῶν ἄρχοντες - - οὐκ ἔφασαν αὐτῷ συνάξειν τὴν ἐκκλησίαν, 23, 10, 10 *sq.*

Ἐκκλησιασμός, ὁ, concio, 15, 27, 9. *i. q.* ἐκκλησία *vs.* 8.

Ἐκκλησιάζειν, concionari, 1, 67, 8 *sq.*

Ἐκκλησιαστικὸς; ἐκκλησιαστικαὶ διαθέσεις, *Fr. gr.* 38. n. *conf. supra in* διάθεσις.

Ἐκκλησις; ἐκκλήτεις πρὸς ἐπίθεσιν, *Fr. gr.* 44.

Ἐκκλίνειν, declinare, evitare. ἐξέκλινον καὶ διένευον τὰς τῶν ὀργάνων ἐπιβολάς, 1, 23, 8. ἐκκλίνειν τὴν τῶν θηρίων ἔφοδον, 1, 34, 4. τὴν στρατείαν, 5, 42, 4. τὴν ταλαιπωρίαν, 6, 42, 2. ad fugam inclinare, *i. q.* ἐγκλίνειν, *& ſæpe cum hoc verbo commutatum*; ἐκκλίνειν καὶ φεύγειν, ἐκκλίναντα φεύγειν, 1, 19, 2. n. 1, 30, 11. n. 3, 65, 7. n. 3, 96, 4. 5, 23, 4. n. *Fr. gr.* 84. *&c.*

Ἐκκοιλαίνειν, excavare, 10, 48, 7.

Ἐκκομίζειν, efferre *mortuum*, 35, 6, 2.

Ἐκκοπαὶ δένδρων, concædes arborum, *des abatis*, 2, 65, 6. 10, 30, 3.

Ἐκκόπτειν, τὰς οἰκίας, domos effringere, 4, 3, 10. 4, 4, 1. ὀφθαλμούς, oculos extundere, 15, 33, 9. αἱ παιδιαὶ, ἃς νῦν παίζομεν, ἐκκοπήσονται πάντων ἡμῶν ἐπὶ τοσοῦτον, adeo nobis præcidetur facultas ita ludendi, 5, 104, 10. ἐκκόπτειν τὴν δικαιοδοσίαν, jurisdictionem differre, extrahere, rejicere in aliud tempus, adeoque declinare, 20, 6, 2. 24, 1, 12. n. *ubi mendose, ut videtur*, ἐκκόπτειν τῇ δικαιοδοσίᾳ *missi habent.*

Ἐκκυβεύειν, aleam *prælii* subire; *ἐκκυβεύειν καὶ παραβάλλεσθαι τοῖς ὅλοις*, 3, 94, 4. 2, 63, 2. *ὑπὲρ τῶν ὅλων*, 1, 87, 8.

Ἐκλαμβάνειν, sumere, seligere, 3, 42, 3. *n. ἐκλαβόντες ἐθισμοὺς καὶ νόμους Ἀχαιῶν*, adsciverunt instituta Achæorum, 2, 39, 6. *n. ἐκλαβεῖν τὸ δίκαιον, παρά τινος*, jus suum repetere ab aliquo, *Fr. gr.* 39. *Sic & scripsi* 32, 17, 3. *n. pro ἐκεῖ λαβεῖν, quod ibi legebatur.*

Ἐκλάμπειν; *οἱονεὶ πῦρ ἐξέλαμψε*, 15, 29, 3. *ἐξέλαμψεν ἡ δόξα αὐτοῦ*, emicuit, 32, 9, 2, *ἡ αἵρεσις*, vigorem cepit, 32, 11, 6. *μάλιστα ἐκ τῆς ἀκρίτου κραυγῆς ἐξέλαμψε* (emicabat, præ ceteris audiebatur) *τὸ καλεῖν τὸν βασιλέα*, 15, 31, 1.

Ἐκλανθάνεσθαί τινος; *τῆς τοῦ ποταμοῦ βίας ἐξελανθάνοντο*, 5, 48, 6.

Ἐκλέγειν, *ἐκ πάσης τῆς λείας*, 3, 93, 4. *ἐν τοῖς σκύλοις*, 3, 114, 1.

Ἐκλείπειν *τὸ ζῆν*, 2, 41, 2. 2, 60, 7. 24, 8, 3. *ἐκλιπόντων τῶν κατοικούντων τὸν τόπον*, 4, 62, 2. *ἡ ἐκλείπουσα χώρα*, vacuus locus, 10, 13, 10.

Ἔκλειψις, *τῆς σελήνης*, 5, 78. 1. *τοῦ βασιλέως*, 29, 6, 8.

Ἐκληρεῖν, nugas agere, 15, 26, 8.

Ἐκλογή, ἡ. *διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀνδρῶν*, propter præstantiam selectorum virorum, 1, 47, 9. *κατ' ἐκλογὴν ἄνδρες ἀπαραχώρητοι ἐκ τῶν στρατοπέδων*, 1, 61, 3. *ἡ ἐκλογὴ καὶ διαίρεσις τῶν ἀνδρῶν*, delectio & centuriatio militum, 5, 63, 11. *ταῦτα τὰ πλοῖα κατ' ἐκλογὴν λαμβάνονται*, 31, 20, 12.

Ἐκλογίζεσθαι, 1) reputare secum, rationes subducere; *Φρονίμως ἐκλογιζόμενος*, 3, 33, 8. *intell. τὸ πρᾶγμα*, prudenter rem reputans, *aut τὸ συμβησόμενον, quod adjicitur*, 4, 12, 2. *ἐξελογίσατο τὰ διαστήματα*, computavit, secum reputavit distantias *urbium*, 16, 36, 1. *εὐήθως ἐκλογιζόμενοι τὰ παρόντα καὶ παιδικῶς*, *Fr. gr.* 66. *ἐπὶ τὸ πλεῖον ἐκλογίζεσθαι τὰ προσοφειλόμενα*, ad maximum computare, maximi pretii æstimare, 1, 66, 11. *cf. c.* 68, 9. 2) *i. q. ἀπολογίζεσθαι*, exponere, explicare, 3, 99, 3. 10, 9, 3.

Ἐκλογισμός; *οἱ ἐκλογισμοί*, rationes quas quis secum reputat, ratiocinia, 10, 6, 12. 10, 9, 2 *sq. τὸ ἔργον οὐ προχωρεῖ αὐτοῖς κατὰ τοὺς ἐκλογισμούς*, 1, 59, 2. non ut videbatur fieri debere; *quod alias dicit κατὰ λόγον.*

Ἐκλούειν *τοὺς ἵππους οἴνοις*, 3, 8, 1.

Ἐκλύειν, *τὴν φιλοτιμίαν τινος*, frustrare studiosam alicujus operam, 3, 98, 7. *ἐξέλυσε τὴν σπουδήν*, joco eluit, fregit, seriam *magistratus* severitatem, 12, 16, 14. *ἐξέλυον αὐτοὺς* (*i. q. ἑαυτούς*) *ἐκ τοῦ κινδύνου*, e prælio se subduxerunt,

runt, 16, 6, 12. *Pass.* ἐκλύεται τὰ ῥεύματα, frangitur, minuitur vis fluentorum, 4, 51, 5. ὁ ῥοῦς, 4, 43, 9. ἐκλύεσθαι τοῖς σώμασι ταῖς ψυχαῖς, frangi corpore, animo, 20, 4, 7. 29, 6, 14. 40, 12, 7.

Ἐκμετρεῖν. ἐκμετρήσασθαι τὰ τείχη, 5, 98, 2 *sq.*

Ἐκμέτρησις, ἡ, dimensio, 5, 98, 10.

Ἔκμηνος, ἡ, *scil.* ἀρχὴ *vel* ὥρα, semestre *imperium*, semestre *tempus*, 27, 6, 2. 6, 43, 3. *Cf.* ἑξάμηνος.

Ἐκμηρύεσθαι, evolvere, explicare id quod convolutum est, &, *in tacticis*, longis & angustis ordinibus ducere *vel* incedere; 1) *notione activa;* ἐκμηρυσάμενος τὴν δύναμιν ἐκ τῶν δυσχωριῶν, *Fr. gr.* 45. 2) *reciproce, vel neutraliter;* οἱ ἱππεῖς δυσχερῶς ἐκμηρυόμενοι καὶ μακρῶς τὰς δυσχωρίας, 3, 51, 2. τὰ ὑποζύγια μόλις ἐξεμηρύσατο τῆς χαράδρας, *vel* τὰς χαράδρας 3, 53, 5. *n.*

Ἐκνικᾶν, bello vincere, victorem e bello excedere, 15, 3, 6.

Ἑκούσιος, voluntarius; ἑκούσιον ἑαυτοῦ καταγινώσκειν Φυγαδείαν, 6, 14, 7.

Ἐκπαθὴς, immodice adfectus; ἐκπαθεῖς ἐγίγνοντο κατὰ τὴν εὐχαριστίαν καὶ κατὰ τὴν εὔνοιαν, nullum modum statuerunt gratiarum actionum & benevolentiæ, 16, 23, 5. πρὸς τὰς ὠφελείας, prædæ immodice cupidi, 4, 58, 1. πρὸς θεάματα, spectaculorum, 1, 1, 6. ἐκπαθεῖς ὄντες ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως εὐκαιρίᾳ, cupiditate & invidia accensi, 1, 7, 8.

Ἐκπέμπειν, mittere *nuncium, legatum, ad aliquem*, 8, 19, 5. 20, 9, 2. *Sed &* ἐκπέμπειν τοὺς πρέσβεις, remittere, dimittere legatos, 5, 66, 4. 5, 103, 7. ὁ δὲ ἐξέπεμψε τὸν Πόπλιον μετὰ μεγάλης προστασίας, dimisit Publium (*forte Scipionem Masinissa, ex Hispania ad se missum*) cum magna honoris demonstratione, *Fragm. apud Suid. in* προστασίαν, *quod recte ad Polybium retulit Casaubonus. Impedita, ac corrupta fortasse, est oratio in illo,* προσεντειλάμενοι τοῖς ἐκπεμπομένοις ταῦτα πρὸς τὸ Ῥίον ἀπαντᾶν, 4, 10, 4.

Ἐκπεριάγειν τινὰς κατὰ τὴν πρωτοπορείαν, e primo agmine circumducere aliquos, 3, 83, 3.

Ἐκπεριέρχεσθαι ἐκ πολλοῦ, per longas ambages circumire, 10. 31, 3.

Ἐκπεριπλεῖν, *in pugna navali, est*, post τοὺς διέκπλους rursus a puppi impetum facere in naves hostium, 16, 4, 14. 1, 23, 9. ἐκπεριπλέοντες, καὶ ῥαδίως μὲν προσιόντες, ὀξέως δὲ ἀποχωροῦντες, 1, 27, 11. *ubi simul* ὁ διέκπλους *eodem verbo significatur; haud incommode Casaubonus* circumvolitare *vertit; Ernestus* naves circumagere, *parum adcurate.*

Ἐκπερισπασμὸς, ὁ, *in tacticis*, flexus triplex, conversio triplex

quæ dodrantem circuli efficit, 10, 21, 3. *n.*

Ἐκπεταννύειν. *ἐκπετάσας πᾶσι τοῖς ἁρμένοις*, 1, 44, 3.

Ἐκπηδᾶν, clam exire, 1, 43, 1 & 6.

Ἐκπιέζειν, ad cedendum cogere, 18, 15, 3. *Passiv. ἐκπιέζεσθαι*, premi, urgeri, ad cedendum cogi, in fugam verti, 1, 40, 8. 3, 74, 5. 11, 14, 1. 18, 8, 4. 18, 15, 3. *ἐκπιέζεται τὸ ὑγρὸν*, propellitur aqua, 4, 39, 9. 4, 40, 9.

Ἐκπίπτειν, ejici, expelli, *ἐκ τῆς στρατοπεδείας*, 1, 30, 12. 1, 74, 5. *ἐκ τῆς Ἠλιδος ἐκπεπτωκώς*, Elide pulsus, 4, 86, 5. *τοῖς ἐκπεσοῦσιν* (*sive, ut alii habent, ἐκπεσαμένοις*) *οὐδ' ὡς ὑπάρχει σωτηρία*, qui castris ejiciuntur, *nempe qui supplicio supervivunt, & fustibus percussi castris ejiciuntur, vel* qui e castris vivi evadunt, 4, 36, 3. *nam &* evadere, in apertos campos e *faucibus montium* pervenire, *est ἐκπίπτειν*, 12, 19, 6. *Sed rursus ἐκπίπτειν ἐκ τῆς ἰδίας*, patria excidere, patria pelli, 2, 7, 6. *pro quo & nude ἐκπίπτειν, ἐκπεπτωκότες, invenitur*, 1, 20, 1. *cui respondet activum ἐκβάλλειν*, 2, 19, 11. *ἐγὼ ἐκπέσοιμι οὕτως, ὡς ὅδε λίθος νῦν*, 3, 25, 8. *ἐκπεσεῖν ἐκ τῆς πόλεως*, 2, 9, 5. 2, 41, 14. 5, 4, 12. *sed & τῆς Σπάρτης, absque præpos.* 2, 41, 4. *ἐκπεσὼν ἐκ τῆς ἀρχῆς, vel ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ὑπό τινος*, regno ejectus ab aliquo, 3, 5, 2. 40, 12, 5. *ἐκπεπτωκὼς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐκ τῆς Ἰλλυρίδος*, 4, 66, 4. *τὴν Φυλακὴν συνέβαινε ἐκπεσεῖν ὑπὸ τῶν Ὀδρυσῶν*, 24, 6, 7. *ἐξέπεσον ὑπ' ἐκείνων εἰς τὴν Ἰταλίαν*, ab illis *Sardinia* pulsi sunt in Italiam, 1, 79, 5. *σκάφη ἐκπίπτοντα, sc. εἰς τὴν γῆν*, naves quæ terræ adliduntur, 1, 51, 11. *cui respondet activum ἐκβάλλειν εἰς τὴν γῆν ibid. vs.* 11. *ποταμὸς ἐκπίπτων εἰς τὸν Πόντον*, 4, 42, 5. (*i. q. ἐκβάλλων.*) *Simili quadam ratione dicitur* sinus maris *ἐκπίπτειν ἐκ τοῦ πελάγους, scil.* in terram, 4, 63, 5.

Aliæ sunt phrases hujusmodi: ἐκπίπτειν τοῦ καθήκοντος, a decoro prorsus aberrare, 12, 14, 7. *λανθάνουσιν ἐκπίπτοντες εἰς δύο τὰ ἀλλοτριότατα*, imprudentes declinant & incidunt, 3, 47, 6. *n. ubi quod codices nonnulli ἐμπίπτοντες habent, ingenio alicujus librarii videtur deberi. εἰς ταύτην ἐκπεπτωκέναι τὴν ἀτυχίαν*, 23, 13, 9. *καθάπερεὶ λαίλαπός τινος ἐκπεπτωκυίας εἰς αὐτούς*, 30, 14, 6.

Rursus ἐκπίπτειν, in vulgus emanare; *ταύτης τῆς ἀποκρίσεως ἐκπεσούσης*, 31, 8, 10. *Denique*, repulsam ferre, *ut germanice dicunt durchfallen*, 4, 82, 8.

Ἔκπληξις, terrore perculsus; *familiare Polybio vocab. ἐκπλαγὴς γενόμενος*, 1, 21, 7. *διὰ τὸ παράδοξον*, 1, 76, 7.

ἐκπλ

ἐπὶ τῷ παραδόξῳ, 2, 3, 5. 4, 18, 6. 4, 69, 3. 14, 5, 2. ἐκπλαγεῖς ἦσαν καὶ περίφοβοι ταῖς ψυχαῖς, 14, 6, 8. ἐκπλαγεῖς καὶ κατάφοβοι τὸ μέλλον, 3, 107, 15. μᾶλλον ἐκπλαγεῖς ἦσαν, magis obstupuerunt, mirati sunt, 8, 36, 8

Ἐκπληκτικός. ἐκπληκτικὴ ἐπιφάνεια, mira & terribilis species, 2, 29, 7. διήγησις, narratio ad movendam admirationem comparata, portentosa, 10, 27, 8. ἦν τὸ γιγνόμενον ἐκπληκτικὸν καὶ παρασταπικὸν ἀγωνίας, 3, 43, 8. αἱ ἐκπληκτικόταται περιπέτειαι, casus adversi quamvis terribiles, 3, 4, 5.

Ἐκπληκτικῶς, cum admiratione & plausu, 10, 5, 2.

Ἔκπληξις, ἡ, terror, stupor, 1, 48, 6. ἐν τοῖς ἀφροδισίοις, furor in libidine, 3, 81, 6.

Ἐκπληροῦν, τὰς ἐπαγγελίας, 1, 67, 1.

Ἐκπλήττειν, *abs.* animos percellere, concutere, *sc.* lectorum, 2, 56, 10. *n. ubi mendose* ἐπιπλήττειν *habent mssti & editi.* ἐκπλήττειν τινὰ, stupefacere, admiratione percellere, 3, 47, 6. *Et* terrere; *ut,* ἐκπλήττειν τινὰ εἰς τὴν ὁμολογίαν, terrendo redigere aliquem ad pacisscendum, 24, 4, 11.

Ἐκπλήττεσθαί τι, demirari, attonitum esse aliqua re, stupere, 1, 23, 6. 1, 63, 7. (*ubi majus quam* θαυμάζειν.) 15, 1, 9. *tum* terreri, pavere, τι, 3, 53, 8. ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι, territus, 5, 48, 3. ἐκπεπληγμένος πρὸς τὸ συμβαῖνον, attonitus, 11, 30, 2.

Ἐκποδὼν ποιεῖν ἑαυτὸν, fuga sibi consulere, 8, 25, 2. sponte vitam finire, 30, 8, 2. ἐκπ. ποιεῖν τινα, e medio tollere aliquem, 15, 25, 3. ἐκποδὼν γεγονότος αὐτοῦ, eo e vivis sublato, 32, 21, 2.

Ἐκποιεῖν. *Imperson.* ἐκποιεῖ χαρίζεσθαι, (*sc.* αὐτῷ ταῦτο,) licet gratificari illi hoc, nil impedit quo minus *&c.* 17, 9, 8. σαφέστερον ἐκποιήσει κατανοεῖν, 2, 24, 17. (*i. q.* ἔστιν διαλαμβάνειν, 2, 42, 7.) *An* ἐκπεποίηκε *legendum* 3, 36, 3? *n. ubi* πεποίηκε *dant libri, quod in* πέφυκε *mutavit Casaub.*

Ἐκπολεμεῖν ἀλλήλους, bello se invicem adfligere, 15, 6, 6.

Ἐκπολεμοῦν τινα πρός τινα, ad bellum concitare aliquem adversus alium, 20, 4, 4.

Ἐκπολιορκεῖν, expugnare, 1, 39, 13. 3, 60, 9. 3, 117, 12. 4, 61, 4. *An sic legendum pro simpl.* πολιορκεῖν, 3, 102, 4? *n.*

Ἐκπομπὴ, ἡ, missio legati, 23, 14, 11. devectio, transportatio, transvectio, 30, 9, 3.

Ἐκπονεῖν ὀρχήσεις, exercere saltationes, 4, 20, 12. τὰς ἀῤῥωστίας, morbos labore vincere, *Fr. gr.* 22.

Ἐκπορεύεσθαι, in publicum prodire, 32, 12, 7. τὸ βουλευτήριον, exire e curia, 11, 9, 8. ἐκ τοῦ χάρακος, 6, 58, 4.

Ἐκπορθεῖν, *ut simplex* πορθεῖν, vastare, depopulari, 2, 32, 4.

Ἐκπορίζεσθαι γράμματα παρά τινος, impetrare, exprimere literas ab aliquo, 23, 1, 2.

Ἐκποροῦσθαι, *operarum errore scriptum pro* ἐκπυροῦσθαι, *Tom. V. p.* 26 *med.*

Ἐκπρεπὴς, ἐκπρεπῆ ποιεῖσθαι τὴν χρείαν, eximiam præstare operam, egregie pugnare, 2, 69, 1.

Ἐκπρεπῶς, eximie, 5, 59, 8.

Ἐκπτοεῖσθαι; ἐξεπτοημένος, consternatus, 5, 36, 3. 14, 5, 7.

Ἔκπτωσις, ἡ, expulsio *e regno*, 4, 1, 8. 4, 7, 7. 4, 35, 8. ἐκ τῆς ἰδίας, exsilium, expulsio in exsilium, 4, 35, 5. 23, 6, 2.

Ἐκπυροῦν. ἐκπυρουμένου τοῦ χαλκοῦ, igne candefacto ære, 12, 25, 2. ἐκπυροῦσθαι, igne torreri, *de Zona terræ torrida. T. V. p.* 26 *med.*

Ἐκράνειν, — „educere; *proprie* effundere, *ut* ἐξεράω." *Ern.* τὴν ἅλυσιν ἐκ τῆς μηχανῆς ἐξέρανε, 8, 8, 3. *n. At ab* ἐκράνω *imperfectum formari debebat* ἐξέρραινον, *quare ab* ἐξεράνω *dubium videtur istud verbum apud Polyb. Vide H. Steph. Indic. Thes. Græc. Ling. in* ἐξεράω, *& conf. infra* ἐξεράνω.

Ἐκρήγματα, loca a torrentibus excavata & perrupta, 12, 17, 3. 12, 20, 4. 18, 14, 5.

Ἐκρίπτειν τὰ βάρη ἐκ τῶν πλοίων, 1, 39, 4.

Ἔκρυσις, ἡ, effluxus, 4, 39, 8 *fq.*

Ἐκσείειν τοὺς κάλους, excutere, explicare rudentes, 6, 44, 6. *n.*

Ἐκσιωπᾶσθαι περί τινος, silentio tegere, nullam mentionem rei facere, 28, 4, 13.

Ἐκσπᾶν χάρακα, 18, 1, 10 *&* 14.

Ἔκσπονδος τῶν συνθηκῶν, expers fœderis, 22, 13, 5. 4, 33, 9. (τοῦ πότου,) ad convivium non pertinens, 8, 8, 6.

Ἔκστασις, ἡ; εἰς ἔκστασιν καὶ δάκρυα ἀγαγεῖν τοὺς Ἕλληνας, 2, 56, 6. *n. ubi rectius alii codd.* ἐπίστασιν.

Ἐκστατικῶς ποιεῖσθαι τὸν κίνδυνον, fortissime pugnare, ceu mente emota, 15, 13, 6.

Ἐκστρατεύειν, μετά τινος, 5, 5, 9. παυδημεὶ, 2, 20, 1. εἰς Μεσσηνίαν, 5, 5, 1.

Ἐκσύρειν. ἐκσυρόντων τοὺς κάλους *ed. Casaub. & fqq. invitis msstis*, 6, 44, 6. *pro* ἐκσειόντων.

Ἐκτώζειν ἑαυτὸν, 14, 5, 9. 15, 1, 11. 15, 2, 15. *n.*

Ἔκταξις, ἡ, acies, 18, 13, 3. instructio, ordinatio aciei, ἐφ' ἑκάτερον τῶν κεράτων, (*sic enim scribendum puto, pro* ἑκατέρων) in alterutrum, in utrumlibet cornu, 10, 21, 5. *conf. supra in* ἑκάτερος. τὴν ἔκταξιν ποιεῖσθαι, 2, 27, 7. 2, 33, 7. 5, 53, 7.

Ἐκτάττειν, *absol.* ἐξέταξαν *scil.* ἑαυτούς, 2, 28, 7. *n.* (*i. q.* ποιούμενοι τὴν ἔκταξιν, 2, 27, 7.) *& cum accus.* in acie locare, 1, 50, 4. 3, 112, 1. 3, 113,

3, 113, 2. 5, 24, 6. *Passiv.* ἐκτάττεσθαι, 5, 83, 1. 11, 1, 2.

Ἐκτείνειν τὰς χεῖρας, πρός τινα, amicitiam alicujus quærere, 2, 47, 2. *n.* 15, 23, 8, ἐπὶ τὰ λοιπά, reliqua adgredi, 1, 3, 6. μακρὰν, longinqua & remota petere, cogitare, 5, 34, 9. ἐκτείνειν τὸν στόλον ἐπὶ μίαν ναῦν, 1, 60, 10. ἐπὶ λεπτὸν ἐκτεταμένοι, 1, 27, 7. *cf.* ὑπερεκτείνειν, & ἀνατείνειν.

Ἐκτελεῖν; μετὰ τὸ ἐκτελέσαι τὸν τῶν Νεμέων ἀγῶνα, 10, 26, 1.

Ἐκτέμνεσθαί τινα Φιλανθρωπίᾳ, — „decipere sua comitate, *non* adjungere sibi, *ut Casaub. vertit.*" *Ern.* 31, 6, 8. *n. Conf.* ἐκτρέπεσθαι.

Ἐκτενὴς; ἐκτενέστατοι, intensissimi, *i. e.* diligentissimi, studiosissimi, *scil. in colenda Romanorum amicitia*, 22, 5, 4.

Ἐκτενῶς, συνιστάνειν τινὰ τινί, impense, diligenter, 31, 22, 12. ἐκτενῶς καὶ Φιλοφρόνως προσδέξασθαί τινα, singulari comitate, 8, 21, 1. 33, 16, 4.

Ἔκτησις, *vide* ἔγκτησις.

Ἐκτιθέναι, ἆθλα, proponere præmia, 15, 9, 4. 15, 10, 5. παροχὰς, lautia decernere, exhibere, præbere, 25, 6, 6. ὀψώνιον, stipendium constituere, solvere alicui, 13, 2, 3. ἐκτιθέναι δι' ἐπιστολῆς ὅτι &c. per literas exponere, 10, 9, 3. ἐκτιθέναι ὑπόδειγμα, ἔνθεμα, edere exemplum, proponere edictum, 15, 20, 5. 31, 10, 1. οἱονεὶ τύπων ἐκτιθεμένων, veluti tabulis propositis, quæ in aliorum exemplis doceant, *quid sequendum, quid fugiendum*, 30, 6, 4. *Sic & in Medio*; καλὸν δεῖγμα ἐκτιθέμενος, documentum edens, 4, 24, 9. ἐκθέσθαι ἀπόκρισιν, 24, 10, 14. τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, patefacere suam mentem, 31, 19, 3. τοιαύτας ἀποφάσεις ἐκτιθέμενος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, 12, 23, 2. *cf.* ἐντιθ.

Ἐκτιμᾶν, æstimare, magni facere, 6, 46, 2. 30, 17, 3.

Ἐκτίνειν τὴν ἐγγύην, satisfacere sponsioni, *vel* ἐκτίνειν τὰ χρήματα, solvere pecuniam, 5, 27, 7.

Ἐκτοιχωρυχεῖν τοὺς βίους, egerere ædibus bona, diripere ædes, 4, 18, 8. τὴν βασιλείαν, expilare regnum, 18, 38, 2.

Ἐκτοπίζειν ἑαυτὸν, excedere loco, fugere, 1, 74, 7.

Ἐκτόπως, mire, insolite; ὄψις ἐκτόπως φοβερὰ, 32, 7, 8.

Ἐκτὸς; τὰ ἐκτὸς πράγματα, 1, 12, 7. οἱ ἐκτὸς τόποι τῆς Ἰταλίας, 1, 5, 2. τῶν ἐκτὸς οὐδὲν περισκεπτομένη, nihil curans *regina* eorum quæ extrinsecus accidere possunt, 2, 4, 8. τὰ ἐκτὸς ἐπιτηδεύματα, aliæ disciplinæ, diversæ *ab arte imperatoria*, extrinsecus adhibendæ, 9, 20, 8. αἱ ἐκτὸς αἰτίαι τοῦ βλάπτειν, causæ externæ, 11, 25, 2. οἱ ἀρχαῖοι πολύ τι τούτου τοῦ μέρους ἐκτὸς ἦσαν, longissime ab hoc aberant, 13, 3, 2.

τῶν νόμων ἐκτὸς ἐπιτάττειν τι, præter leges aliquid imperare, 25, 9, 7. τοῦτο ἐκτὸς πίπτει ἐκείνου, hoc alienum est ab illo, 15, 36, 3 & 7. 16, 12, 6. ἐκτὸς τοῦ δεινοῦ εἶναι, 1, 57, 8. ἐκτός ἐστι τῶν ἐνεστώτων, extra propositum est, non pertinet ad rem de qua agitur, 9, 37, 1.

οἱ ἐκτὸς, extranei, externi, qui consilii non sunt participes, vulgus, alii quicumque diversi ab eo de quo agitur, 2, 47, 10. 5, 37, 6. 8, 2, 6 & 9. 8, 14, 3. 9, 13, 2. 9, 23, 4. 32, 18, 9. *Fr. hist.* 56. τὰ ἐκτὸς, *scil.* μέρη, pars exterior, 3, 46, 2.

ἐκτὸς Ἴβηρος, & ἐκτὸς τῶν στηλῶν, *ubi de Romanis agitur, est* ab occidente Iberi *aut* Freti Herculei; *ubi de Pœnis,* ab oriente; *vide Adn. ad* 3, 14, 2. *ad* 3, 76, 6. & *ad* 10, 7, 5.

Ἐκπαραγωδεῖν, τὰς ἐπιτυχίας τῶν ἡγουμένων, cum pompa celebrare, 6, 15, 7. augere, exaggerare, 6, 56, 8.

Ἐκπαραχηλίζεσθαι, præcipitari, 4, 58, 10.

Ἐκπέπεσθαι εἰς ὀλιγαρχίαν, εἰς τὴν συμφυῆ κακίαν, declinare, mutari, degenerare, 6, 4, 9. 6, 10, 2 & 7. τὸν ἔλεγχον, vitare, 35, 4, 14. — „*Nisi legendum* ἐντρέπεσθαι, vereri, *quod melius & aptius. Sic visum Gronovio.*“ *Ern.* — *Mihi ferri percommode posse vulgata visa est. Adde* 31, 6, 8. *n. ubi pro* ἐξετέμοντο *vel* ἐξετέκοντο, quod est in Bav., *forte* ἐξετρέποντο *legendum,* declinarunt eum, *aut* a veri vestigio declinare eum fecerunt, averterunt.

Ἐκτρέφειν, educare, — *sed ut includatur* τὸ gignere.“ *Ern.* — 6, 6, 2. 12, 4, 8. ἐκτεθραμμένος ἐν παιδείαις, innutritus, 1, 65, 7.

Ἐκτρέχειν; ἁπλῶς ἅπαντα πρὸς ἕνα καιρὸν ἐκθέμενοι, 18, 29, 15. *nisi συνεκθέμενοι scripsit Polyb.*

Ἐκτρίβειν τὰ ὅπλα, detergere, 10, 20, 2.

Ἐκτροπὴ, ἡ, digressio, locus & argumentum unde digressa est oratio; ἐπὶ τὴν ἐκτροπὴν ἐπάνιμεν, 4, 21, 12. 32, 16, 4. ἀπὸ τούτων ἐποιησάμεθα τὴν ἐκτροπὴν, 5, 91, 1. ἐκτροπαὶ ποταμοῦ, canales per quos pars fluvii derivatur in agros, 9, 43, 5.

Ἐκτυφοῦσθαι, intumescere superbia, 16, 21, 12.

Ἐκφανὴς, manifestus, apertus, insignis; μηδὲν ἐκφανὲς ἡμαρτηκότες, 4, 24, 6. ἐκφανέστατον δεῖγμα, 7, 12, 9. ἐκφανεστάτη χαρὰ, *Fr. gr.* 47.

Ἐκφανῶς, aperte, ἀναλαμβάνειν τὸν πόλεμον, 5, 1, 3. παρασκευάζεσθαι, 27, 17, 1. ἐκφανέστατα, 6, 44, 2. 28, 2, 3.

Ἐκφέρειν, efferre ad sepulturam, 1, 80, 10. καρπούς, fructus ferre, *de agro,* 37, 3, 8. δεῖγμα, edere documentum, 3, 69, 3. Φόρους, 3, 27, 5. 3, 28, 2. 3, 64, 4. 15, 18, 7.

ἐκφέ-

ἐκφέρειν πόλεμον τινί, bellum inferre alicui, (*non* indicere, *ut interpretatus est Erneſt.*) 2, 36, 4. 3, 8, 6. 3, 27, 5. 4, 5, 10. 4, 25, 5. 4, 30, 6. 4, 62, 3. 6, 49, 1. ἐκφέρειν τοῖς Αἰτωλοῖς τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον, 4, 26, 2. *n.* 4, 30, 2. ἐκφ. πόλεμον πρός τινα, 1, 3, 1. 2, 13, 7. 3, 5, 1. ἐκφέρεται αὐτοῖς κίνδυνος περὶ τῆς πατρίδος, periculum eis immineat, bellum eis infertur de patria, 6, 58, 7. φανερῶς ἐκφέρειν τὸ μῖσος εἰς τοὺς προεστῶτας, manifeſtare odium, 15, 27, 3.

Quod pro ἐξ ἀνάγκης, 39, 2, 4. *fortaſſe* ἐξενέγκαι *legendum dixi in ſubjecto ſcholio, vereor ne minus probabile ſit, quoniam* educere hominem *non* ἐκφέρειν *græce dicitur, ſed* ἐξάγειν.

ἐκφέρεσθαι δόξαν, gloriam conſequi, 7, 10, 4. 12, 28, 6. 32, 15, 9 & 11. τὸ πρωτεῖον, primas ferre, 18, 11, 4.

Ἐκφεύγειν. οἱ ἐκφεύγοντες τὴν χιόνα τόποι, loca ubi nulla nix reperitur, 3, 55, 7.

Ἐκφοβεῖν, terrere, 14, 10, 3.

Ἐκφορά, ἡ, funus; συντελεῖν τὴν ἐκφοράν, 6, 53, 1 & 6.

Ἔκφρων, exanimis, 8, 21, 7.

Ἐκφυγγάνειν, effugere, 17, 15, 11.

Ἐκφυσᾶν, efflare, 3, 46, 12. *Paſſiv.* 1, 48, 8. ἐκπεφυσημένος, inflatus *rebus ſecundis*, 3, 103, 7.

Ἔκφυσις, ἡ; ἐκφύσεις πέριξ τοῦ πρέμνου, rami circa ſtirpem excreſcentes, 18, 1, 6 & 12.

Ἐκχαραδροῦν; χειμάρρους ἐκχαραδροῖ τοὺς τόπους, torrens perrumpit, excavat & confragoſa reddit loca, 4, 41, 9.

Ἐκχεῖν; ἐξεχέοντο, effuſe procurrebant, 1, 19, 3. 3, 43, 5. 8, 16, 1.

Ἐκχύειν; ἐξεκέχυντο εἰς ἑταίρας, in meretrices effuſi erant, 32, 11, 4. εἰς τοὺς βασιλέας, impenſo adfectu colebant reges, 5, 106, 7.

Ἐκχωρεῖν, cedere; τῶν ὑπαίθρων, 1, 15, 7 & 10. 3, 90, 10. τῆς θαλάττης, 1, 39, 10. Σικελίας, 2, 43, 6. τῆς ἐπιτροπίας, 15, 31, 4. τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας οὐδενὶ ἐκχωρήσαιμι, benevolentia in vos cedam nemini, 22, 3, 1. ἐκχωρεῖν (τινι) τῶν ὑπαρχόντων, cedere alicui bonis, 32, 14, 3. ἐκ τοῦ ζῆν, exire e vita, 2, 21, 2. ἐκχωρήσαντος τοῦ Θράσωνος, Thraſone e medio ſublato, 7, 2, 1.

Ἐκψύχως *dant codd. nonnulli, pro* εὐψύχως, 10, 39, 2.

Ἑκών; ἐξ ἑκόντων παραλαμβάνειν πόλεις, ultro oblatas a volentibus accipere urbes, 5, 66, 6.

Ἐλάτη, ἡ, abies, 34, 3, 7.

Ἐλαττοῦν, (*opp.* σωματοποιεῖν) adterere, 31, 6, 3. 26, 3, 4. *ubi i. q.* ταπεινοῦν *vs.* 3. οὐ μόνον ἐσφηλεν, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν ἠλάττωσε, 16, 21, 5.

ἐλαττοῦσθαι, notione activa, *ſi vera lectio, quam ſollicitare non audim;* ἐλαττούμενοι

μενοι Γορτύνιοι τοὺς Κνωσσίους, 23, 15, 1. *Passiva notione*; ἠλαττωμένος τοῖς ὄμμασι, debilis oculis, 17, 4, 3. μεγάλα ἐλαττοῦσθαι, magnum incommodum pati, 1, 50, 9. 3, 73, 2. πόλεσιν ἢ λιμέσιν ἠλαττῶσθαί τι διὰ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, detrimentum aliquod passos esse, jacturam feciſſe quoad urbes aut portus, 3, 77, 7. *Et abſolute*, ἠλαττῶσθαι, ἐλαττωθῆναι, detrimentum, cladem accepiſſe, 1, 41, 1. *&* 2, 51, 3. *i. q.* ἡττηθῆναι *ibid.* ἠλαττωμένοι περὶ τὴν βοήθειαν, quum hoſtem inſequentes cladem accepiſſent, 4, 60, 1. οὐ μετρίως ἠλαττωμένοι τοῖς ὅλοις, 2, 53, 1. ἠλαττωμένος παρὰ πολὺ τὴν ναυμαχίαν, 16, 6, 9.

Ἐλάττωμα, τὸ, jactura, detrimentum; περὶ τοὺς βίους, quoad rem familiarem, 6, 16, 3. *Præſertim* clades, calamitas bello accepta, 1, 32, 2, 1, 52, 2. 3, 4, 1. *(ubi opp.* κατόρθωμα;) 3, 96, 8. 5, 69, 11.

Ἐλάττων. ἐλάττους, pauciores, 3, 117, 9. ἅπαντα ἐν ἐλάττονι θέμενοι τῆς σφετέρας πλεονεξίας, poſthabitis rebus omnibus, 4, 6, 12.

Ἐλάττωσις, (*ut* ἐλάττωμα,) jactura, detrimentum, 4, 47, 3. (*ubi i. q.* βλάβη, *&* ἀλυσιτέλεια *ibid. &* 1.) 31, 7, 4. clades, 3, 89, 8. 2, 36, 6. *ubi al.* περὶ Σικελίαν ἐλαττώσεις, *non ſunt* jactura Siciliæ, *ut interpretatur Ern. ſed* acceptæ ad Siciliam *vel* in Sicilia clades, *ut recte vertit Caſaub.*

Ἐλαύνειν. ἐλαυνόμενος ὑπὸ τῆς Φιλοδοξίας, 3, 70, 7. *In aor.* 1. *paſſ. & præt. paſſ. amat literam* σ *ante* θ *&* ante μ; *vide* 6, 22, 4. *n.* 8, 26, 6. *n.* 18, 5, 6. *n. &c. An legendum* ἤλασαν ἔξω πελάγιοι, 1, 37, 5? *vide Adnot.*

Ἐλαφοειδής, *animal* cervi ſpecie, 34, 10, 8.

Ἐλαφρὸς, 1) tenuis; ποταμὸς τὰς ἀρχὰς ἐλαφρὸς, 16, 17, 7. ἐλαφραὶ πόλεις, urbes parum munitæ, 5, 62, 6. (*ubi opp.* αἱ πιστεύουσαι ταῖς ὀχυρότησι τῶν τόπων.) ἐλαφροὶ δυνάσται, dynaſtæ minus potentes, 21, 9, 8. 2) *i. q.* ψιλὸς *vel* εὔζωνος, leviter armatus, expeditus, 2, 3, 4 *ſq.* *Sed* παντελῶς ἐλαφρὸς ἐξελθὼν, cum oppido exiguis & levibus copiis egreſſus, 5, 92, 5. 3) levis ingenio; πᾶν πλῆθος ἐλαφρὸν καὶ πλῆρες ἐπιθυμιῶν, 6, 56, 11.

Ἐλάχιστος; κατ' ἐλάχιστον, ſenſim ſenſimque, 13, 7, 10.

Ἐλέγχειν. ἐλέγχονται αἱ Φύσεις ὑπὸ τῶν περιστάσεων, cognoſcuntur, probantur, nudantur ingenia, 9, 22, 9. 9, 23, 4. διὰ τῶν βασάνων ἐλεγχόμενος, tormentis convictus, 30, 9, 7.

Ἔλεγχος, ὁ; ἐκτρεπόμενοι τὸν ἐκ παραθέσεως ἔλεγχον, veriti ne *ignaviæ* arguerentur ex collatione, 35, 4, 14.

Ἐλεει-

Ἐλεεινῶς, miserabili modo, 14, 5, 10.

Ἐλευθέριος, liberalis; βάθος ἐλευθέριον, 27, 10, 3. *cf.* βάθος.

Ἐλεφάντινος δίφρος, sella curulis, 6, 53, 9. 26, 10, 7. 32, 5, 3.

Ἑλιγμὸς, ὁ; ἑλιγμοὺς *codex Bav. in marg. habet*, 1, 87, 7. *pro* διωγμοὺς *quod est ibidem in contextu, sed utrumque temere, & ex librarii ingenio.*

Ἑλινύες; ἑλινύας ἄγειν, ferias agere, 21, 1, 1. *n.*

Ἕλκειν, 1) educere; ἕλκειν τὴν δύναμιν ἐκ τοῦ χάρακος, 18, 5, 10.

2) commovere, adducere, impellere; ἑλκόμενος ὑπὸ τῆς ῥαθυμίας, 5, 87, 3. ἑλκόμενοι τῷ μισεῖν ἢ τῷ φιλεῖν, 16, 14, 9.

3) trahere in longum; ἑλκομένου τοῦ πολέμου καὶ πλείω χρόνον, 29, 7, 3. *conf.* ἑλκύειν. πᾶν ἕλκων πρᾶγμα καὶ κατηγορίαν, 31, 10, 4. *interpretatus sum* omnem rem omnemque accusationem in longum trahens; *nescio an satis recte: Valesius*, omnem criminandi ansam amplectens, *quod haud cunctanter probarem, si esset ἑλκόμενος in verbo medio; sed vel sic tenenda haec interpretatio videtur, nisi fortasse intelligere possis* pondus addens, *aut* ponderans; *conf. mox num.* 4. *Rursus* vero superiori notione, εἶλκε τὸν χρόνον τῶν συνθηκῶν ἀεὶ, ex alio tempore in aliud proferebat, 5, 74, 9. ἑλκομένης τῆς δικαιοδοσίας ἐξ εἴκοσι ἐτῶν, cum dilata, tracta esset jurisdictio, 23, 2, 2.

4) *de pondere;* μὴ ἔλαττον ἑλκέτω τὸ τάλαντον λιτρῶν π', talentum ne minus octoginta libris pendat, 22, 26, 19. *Hinc ductae videntur dictiones hujusmodi:* ἕλκων τὸ τῆς πράξεως στάσιμον, par incepto tanti ponderis, 8, 21, 2. *n.* ἕλκων τὴν τοῦ συγγραφέως προστασίαν, idoneus ad sustinendam gravis scriptoris personam, *quasi dicas* pondere æquans dignitatem scriptoris Historiarum, 12, 28, 6. *n.* *Sed in illa phrasi,* μείζω φαντασίαν εἵλκον, 32, 20, 5. *n. verbum* ἕλκειν *idem fere sonare videtur ac* ἐφέλκεσθαι, post se trahere; *sententia haud obscura*, majorem speciem præ se ferebant.

Ἕλκος. τὰ ἐν τοῖς σώμασι γενόμενα ἕλκη καὶ φύματα, 1, 81, 5. μεγάλῳ ἕλκει μικρὸν ἴαμα προσέθηκε, 7, 14, 2.

Ἑλκύειν. τῆς συνηθείας ἑλκυσθείσης, protracto in longum convivio, 31, 21, 8.

Ἐλλείπειν, 1) deesse, deficere; destituere; *item, de debito, quod* supereſt, nondum solutum est; *Absolute;* ἐπεὶ ἡ χορηγία ἐνέλιπε, cum defecisset commeatus, 4, 71, 10. ὁ ἐλλείπων σῖτος, frumentum adhuc debitum, nondum solutum, 21, 14, 6. *Cum accus.* βουλόμενοι μηδὲν ἐλλείπειν τὰ στρατόπεδα τῶν ἀναγκαίων, 1, 60, 2. *n.* 10, 18, 11.

11. οὐδὲν ἐνέλιπε τὸν Φιλιππον πρὸς τὰς ἐπιβολὰς, 9, 41, 11. αἱ χορηγίαι ἐλλείπουσι τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν, 5, 93, 4. *Cum dat.* οὐδὲν ὑμῖν ἐνέλιπε τῶν ὀψωνίων, nihil vobis defecit, omnia vobis soluta sunt, 11, 28, 4. διὰ τὸ τινὰ τῶν χρημάτων ἐλλείπειν αὐτῷ τῶν ὁμολογηθέντων, 5, 95, 1.

2) destitui, inferiorem esse; ἐλλείπων τοῖς ἱππικοῖς, equitatu inferior, equitatu destitutus, 15, 3, 5. τὸ σύμπαν τίμημα τῆς οὐσίας ἐνέλιπε τῶν ἑξακισχιλίων ταλάντων διακοσίοις, summa totius census ducentis talentis minor erat quam sex millia, 2, 62, 7.

3) non persolvere, insolutum relinquere; διὰ τὸ ἐλλελοιπέναι τινὰ τῶν ὀψωνίων τοὺς Ἀχαιοὺς τοῖς μισθοφόροις, 4, 60, 2.

Ἐλλειπὴς, *i. q.* ἐλλιπὴς, *quod vide; conf.* 6, 49, 6. *n.* 18, 5, 5. *n.* μηδὲν ἐλλειπὲς γίγνεται πρὸς τοῦτο, nihil desideratur, 10, 13, 5. τὴν τοῦ βίου χορηγίαν ἐλλειπεστέραν ἔχειν τῆς κατὰ τὴν εὐγένειαν φαντασίας, rem familiarem inferiorem, arctiorem habere, 32, 12, 6. ἐλλειπέστερον τῆς ἀληθείας εἴρηκε, minus dixit quam pro rei veritate, 5, 32, 2.

Ἑλληνοκοπεῖν, gratiam captare Græcorum, 26, 5, 1. græcos mores adfectare, 20, 10, 7.

Ἑλιμένιον, τὸ, portorium, 31, 7, 12.

Ἑλιπὴς, *i. q.* ἐλλειπὴς, *quod vide; Et posteriorem hanc formam passim præferunt plures codices, ubi prior illa typis vulgata est.* τὸ τῆς νομοθεσίας ἐλλιπὲς, defectus legislationis, id quod ei deest, 6, 49, 6. *n.* συνεκπληρῶσαι τῷ λογισμῷ τὸ τῆς προθυμίας ἐλλιπὲς, 16, 28, 2. ἐλλιπεῖς εἰσι τῷ καθοπλισμῷ καὶ τῇ συντάξει πρὸς τοὺς ὁλοσχερεῖς ἀγῶνας, 18, 5, 5.

Ἐλλόγιμος, nobilis, notabilis; αἱ ἐλλογιμώτατα τῶν προγεγενημένων ὑναστειῶν, 1, 2, 1.

Ἐλπίζειν, exspectare, putare, *de re tristi;* 9, 6, 9. ἤλπισαν *temere ediderat Casaub.* 4, 18, 8. *pro* ἠπίστησαν.

Ἐλπὶς, ἡ. τὰς ἐλπίδας ἔχειν ἐπί τινι ὑπὲρ τῶν ὅλων, 11, 20, 6. ἐπί τινι περί τινος, 1, 82, 6. αἱ ἐν ταῖς ναυτικαῖς δυνάμεσιν ἐλπίδες, 1, 59, 2. μίαν ἑαυτοῖς ἀπολείποντες ἐλπίδα τῆς σωτηρίας τὴν ἐν τῷ νικᾶν, 2, 32, 10. αἱ ἐλπίδες ἐξήρτηνται ἐξ αὐτοῦ, 10, 33, 5. ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναρτηθεῖεν ὑπὸ τῆς πατρίδος αἱ τῶν ὅλων (*forsi.* ὑπὲρ τῶν ὅλων) ἐλπίδες, 10, 3, 7. *ubi vulgo* ἀναγκασθεῖεν. ποικίλας ἔχειν ἐλπίδας ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος, ancipitem spem habere, 14, 1, 5. τὰς ἐλπίδας ἀποκόπτειν, 3, 63, 8. 23, 2, 1. ὑποδείξαι, ὑπογράφειν; *vide hæc verba.* τῆς ἐλπίδος ἐπίσης ἑστηκυίας τούτοις καὶ ἐκείνοις, 10, 16, 9. πίπτειν ταῖς ἐλπίσι, 1, 87, 1. ἐλπίσιν ἐπαρθεὶς; *vide*

vide ἐπαίρειν. ἀντέχειν τῆς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἐλπίδος, 31, 26, 15. μειζόνων ἐλπίδων ὀρεγόμενος, 1, 8, 5. ἐκκαλεῖσθαι τινὰ πρὸς τὴν τῶν Καρχηδονίων ἐλπίδα, 3, 69, 4. συνεστηκὼς *sive* συνεξεστηκὼς ταῖς τῶν Καρχηδ. ἐλπίσι, 3, 68, 8. *n.* *Adde* ἐπικύδης, ἐπιῤῥέπης, κοινωνεῖν *&c.*

Ἕλυμος, ὁ, panicum, 2, 15, 2.

Ἐμβαδὸν, τὸ, area, 6, 27, 2.

Ἐμβαίνειν, *scil.* τὰς ναῦς *vel* εἰς τὰς ναῦς, 1, 25, 2. 1, 49, 11. ἐνέβη τὸν λέμβον, 30, 9, 11. εἰς τὸν πόλεμον, suscipere bellum, 2, 62, 6. 3, 10, 6. 4, 36, 7. 5, 68, 3. εἰς τὴν πρᾶξιν, 8, 26, 4. εἰς τὴν θάλατταν, mare ingredi, *scil.* belli causſa, 1, 20, 8. *conf.* συνεμβαίνειν *&* ἐπεμβ.

Ἐμβάλλειν, τινὰ εἰς ὑποψίαν πρός τινα, 3, 11, 2. τινὰ εἰς φόβον, 1, 73, 7. εἰς ἀπορίαν, 8, 7, 2. ἐμβάλλειν θάρσος (τινὶ,) 10, 14, 10. ἐμβάλλειν πῦρ, 1, 42, 13. 5, 8, 9. 5, 100, 5. *n.* (*ubi vulgo ſimpl.* βάλλειν.) 14, 4, 6. *cum dat. velut* τοῖς ἔργοις, ταῖς μηχαναῖς *&* *ſimil.* 1, 42, 13. 1, 45, 12. 1, 48, 4. 1, 53, 3. 5, 4, 8. 14, 5, 3. ὁ ποταμὸς ἐμβάλλει εἰς τὴν θάλατταν, 10, 48, 1. ἐμβάλλειν λόγους εἰς τοὺς στρατιώτας, ſermonem ſpargere inter milites, 5, 25, 1. ἐμβαλεῖν τοῖς πολεμίοις, adgredi hoſtem, impreſſionem facere, 2, 67, 5. 10, 3, 6. *ſic* *&* *in navali pugna,* 1, 23, 5. *unde phraſis* ἐμβολὴν ποιεῖσθαι. ἐμβάλλειν εἰς Ἰταλίαν, Italiam *hoſtiliter* ingredi, 3, 47, 7. 1, 26, 2. 3, 2, 2. 3, 47, 7. 4, 16, 11. 1, 26, 2. πληρώματα πρὸς καιρὸν ἐμβεβλημένα, *ſcil.* ταῖς ναυσὶν, navibus impoſiti milites, 1, 61, 4. 2, 7, 10.

ἐμβάλλουσι τὰς πληγὰς *ex conjecł.* *ediderat Caſaub.* 1, 58, 8. *pro* ἐμβάλλουσι.

Ἔμβασις, ἡ, τοῦ ποταμοῦ, locus ubi in amnem ingrediuntur, 3, 46, 1. τὴν ἔμβασιν ποιεῖσθαι εἰς τὰς ναῦς, 4, 10, 3 *ſq.*

Ἐμβατήρια ἀσκεῖν, 4, 20, 12. *n.* *nempe ſic ex Athenæo edidi, pro vulgato* ἐμβατηρίας, *quod reſpiciens Erneſtus, ſic ſcripſerat in Lexic. Polyb.* „ἐμβατήριος; ἐμβατηρίας ἀσκεῖν, *int.* ὀρχήσεις, ſaltationes *in armis,* ἐνόπλους.“ — *Vide noſtram Adnot.*

Ἐμβατὸς, quo iri poteſt, 34, 5, 2. (*oppoſ.* ἄβατος.)

Ἐμβελὴς; ἐμβελὲς διάστημα, intervallum quo pertingere poteſt telum, 8, 7, 2.

Ἐμβιβάζειν, τὰ πληρώματα εἰς τὰς ναῦς, 1, 49, 5. 1, 66, 2. 3, 49, 3. 31, 26, 10. ἐμβιβ. τινὰ εἰς ἀπέχθειαν (πρός τινα) 16, 38, 1.

Ἐμβλέπειν ἀλλήλοις, 15, 28, 3.

Ἐμβολὴ, ἡ, 1) impetus in navem hoſtilem factus, 1, 22, 8. 1, 23, 8. 1, 46, 9. 2, 10, 3 *ſq.* 16, 3, 10. ἐμβολὰς ποιεῖσθαι, 1, 23, 9. ποιεῖσθαι

σθαι τὸν ἐπίπλουν ὡς εἰς ἐμβολήν, 1, 23, 8. μετὰ βίας ἐπιφέρεσθαι εἰς ἐμβολήν, 16, 3, 12. *Sed & in pedestri pugna*, ἐμβολὴν ποιεῖσθαι *est* impetum facere in hostem, 3, 116, 8. 4, 12, 6. *At* 3, 115, 9. *n.* ἐμβολὴν *pro* παρεμβολὴν *positum videtur aut in hoc mutandum.* 2) ἐμβολή, jactus *teli*, 6, 22, 4. *lapidis*, 8, 19, 3.

[3]Ἔμβολον, τὸ, rostrum, figura rostri vel cunei, 1, 26, 16. εἰς ἔμβολον τάττειν τὸν στόλον, 1, 26, 3.

[3]Ἔμβολος, ὁ, rostrum navis, 16, 5, 2. 8, 6, 4. *Hinc* οἱ ἔμβολοι, Rostra, tribunal pro Rostris in foro Romano, 6, 53, 1 & 9. ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἐμβόλους, 6, 53, 2. εἰπεῖν ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, 3, 85, 8. καταστῆσαί τινα ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, 30, 4, 6.

[1]Ἐμβριθὴς; ξενολόγιον ἐμβριθὲς, valida manus peregrini militis, 31, 25, 1. *i. q.* βαρὺς, 4.

[3]Ἐμμελὴς, qui curam adhibet; ἐμμελέστερος, diligentior, 9, 20, 9.

[3]Ἐμμένειν, *absol.* manere *sc. in Africa*, 1, 29, 8. τοῖς ὑποκειμένοις, in suo statu manere, 6, 18, 8. τῇ πίστει, 1, 43, 3. ἐν τῇ πίστει, 3, 70, 4. ταῖς συνθήκαις, & ἐν ταῖς συνθήκαις, 7, 5, 3 & 7. 25, 5, 11.

Ἔμμετρος, justam magnitudinem habens, 5, 89, 1.

[3]Ἐμὸς; κατά γε τὴν ἐμὴν *ex conject. ediderat Casaub.* 4, 24, 2. *intelligens* δόξαν.

[3]Ἐμπαθῶς πιέζειν τὴν χεῖρά τινος, cum adfectu premere manum, 32, 10, 9.

[3]Ἔμπαλιν, contra, e contrario, 9, 22, 10. *Sic* τοὔμπαλιν, contrarium; Φιλίνῳ ταῦτα δοκεῖ, Φαβίῳ δὲ τοὔμπαλιν τούτων, 1, 14, 3. *Porro* τοὔμπαλιν, rursus, 3, 14, 8. 4, 81, 12. e diverso, 3, 77, 2. ἡ εἰς τοὔμπαλιν μεταβολὴ, mutatio in contrariam partem, 7, 12, 1. εἰς τοὔμπαλιν τούτου τοῦ μέρους ἐστραμμένος, aversus ab ea parte, in contrariam partem spectans, 6, 27. 6. 6, 30, 4. βλέπουσιν ἔμπαλιν πρὸς τὰς ἐναντίας τοῖς ἱππεῦσιν ἐπιφανείας, e diverso in aversam ab equitibus partem spectant, 6, 29, 3. *cf. vs.* 8.

[3]Ἐμπαῤῥησιάζεσθαί τινι, libere, licenter apud aliquem & in aliquem dicere, 38, 4, 7.

[3]Ἐμπεδοῦν τὰς συνθήκας, firmiter servare pacta, 29, 9, 4.

[3]Ἐμπεδῶς μένειν ἐν ταῖς συνθήκαις, 2, 19, 1.

[3]Ἐμπειράζειν τῶν τῆς Λιβύης, res in Africa tentare, 15, 35, 5.

[3]Ἐμπειρεῖν, peritum esse, nosse; τῆς χώρας, 3, 78, 6. *n.* τῶν τόπων, 8, 17, 14.

[3]Ἐμπειρία, ἡ, notitia, cognitio, scientia. 1, 1, 6. 1, 4, 10. 1, 35, 9. αἱ ἐμπειρίαι καὶ τέχναι, 9, 2, 5. ἐμπειροδική, 1, 84, 6. 9, 14, 1 & 5. ἡγεμονική, 10, 22, 4.

[3]Ἐμπείρως, perite, 1, 30, 9. 3, 33, 8. ἐμπειρότατα γράφειν ὑπέρ τινος, peritissime, 1, 14, 1.

[3]Ἐμπε-

Ἐμπεριέχεται τοῦτο ἐν ἐκείνῳ, hoc in illo continetur, 9, 32, 4.
Ἐμπηγνύναι; οἱ κόρακες ἐμπαγέντες ταῖς σανίσι, 1, 22, 9.
Ἐμπηδᾶν; εἰς πᾶσαν αὐλὴν καὶ σκηνὴν ἐμπεπηδηκώς, 12, 9, 4.
Ἐμπιπρᾶν τὰς ναῦς, 1, 53, 4.
Ἐμπίπτειν, τοῖς πολεμίοις, incidere in hostes, obviam habere hostes, 1, 21, 11. 4, 12, 7. εἰς ἁμάρτημα, 1, 47, 9. *cf. vs.* 6. *n.* εἰς ὀργὴν καὶ διαβολὴν ἐμπίπτειν πρός τινα, iram & reprehensionem alicujus incurrere, 1, 67, 6. εἰς τὴν αἰτίαν, accusari, reum agi, 32, 7, 6. εἰς σφαγὰς καὶ ταραχὰς πρὸς ἀλλήλους, 4, 22, 3. — „*Videtur legendum ἐκπίπτ. quæ permutatio frequens est in libris Polybii.*“ *Ern.* — *At nil opus erat solicitare vulgatam, in quam consentiunt libri. Conf. interim* ἐκπίπτειν. ἐνεπεπτώκει θροῦς ὑπὲρ τοῦ τὸν Λυκ. ἐκπέμπειν, mentio erat facta de mittendo Lycurgo, 5, 18, 5.
(Ἐμπλάσσω; ἀλλήλοις ἐμπλασσόμενοι, se mutuo complexi, *aut* in unam massam se colligentes, *Fr. hist.* 11. *quod fragm. Polybio tribuit Casaub. vereor ne immerito.*)
Ἐμπλέκειν, τὸν δῆμον εἰς τὴν Περσέως Φιλίαν, illigare, 27, 6, 11. ἐμπλέκεσθαι τῷ ἔθνει, societatem inire, 25, 7, 1. εἰς τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν, immiscere se rebus Siciliæ, 1, 17, 3. 25, 9, 3. ἐμπλεκόμενος καὶ λιπαρῶν ἐδεῖτο αὐτοῦ, amplexus eum, 40, 4. 4.
Ἐμπλεως πάσης πονηρίας, 27, 13, 6.
Ἐμποδίζειν τινὶ πρὸς τὴν ἐπιβολήν, 4, 6, 7. ἐμπ. ταῖς ἐπιβολαῖς τινος, 5, 14, 11. ταῖς χορηγίαις τῶν πολεμίων, commeatus intercludere hostibus, 5, 11 f, 4. ἐμποδισθέντες, 2, 39, 7.
Ἐμπόδιον πρός τι, 4, 81, 4. 5, 58, 6. 10, 19, 5. 12, 20, 3.
Ἐμποδισμός, ὁ, 5, 16, 6. 5, 25, 1.
Ἐμποδών; 1) impedimento; οὐδενὸς ἐμποδὼν στάντος, nemine impediente, resistente, 4, 71, 4. οὐδ. ἐμπ. αὐτοῖς ἱσταμένου, *idem*, 1, 19, 15. 1, 29, 7. 4, 82, 3. 31, 12, 10. 2) ἐμποδὼν ἦν, ante pedes, in promtu, in proximo erat, 2, 61, 6. *n.* διὰ τὸ πολλοῖς ἐμποδὼν εἶναι καὶ γνωρίζεσθαι, 2, 17, 1. *n.* — „*de terra*, quia multis trita aut vicina est; *si lectio sine vitio est, quæ sane habet aliquid duri ex eo, quod totæ regiones vix dicuntur* ἐμποδὼν *vel* ἐν ποσὶν εἶναι.“ *Ern.*
Ἐμποιεῖν, θάρσος ταῖς δυνάμεσι, 5, 80, 6. θόρυβον ἐμποιεῖν τοῖς ὅλοις, terrorem incutere, universam aciem turbare, 11, 12, 5. ἐμποιεῖν τριβὴν τῇ πολιορκίᾳ, moram nectere obsidioni, 22, 10, 6.
Ἐμπολιτεύεσθαι; οἱ ἐμπολιτευόμενοι, cives, 5, 9, 9. *Adde Adnot. ad* 24, 9, 5.

Ἐμπορεῖον, *vide* ἐμπόριον.

Ἐμπορεύειν; *πολλά τινα πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἐμπορεύων καὶ μεθοδευόμενος*, multa in hanc partem fraudulenter dicens, *velut mercatores solent, qui persuadere hominibus cupiunt ut merces suas emant.* 38, 4, 3.

Ἐμπορεύεσθαι *διὰ πόλεων*, per urbes proficisci, *de agmine.* 28, 10, 5. *n.*

Ἐμπορία, ἡ, negotiatio, mercatura; *κατ' ἐμπορίαν πλεῖν εἰς Σικελίαν*, 3, 23, 4. *ταῖς ἐκ τῆς θαλάττης ἐμπορίαις χρῆσθαι*, 3, 42, 2. *n. Vulgo* ἐμπορείαις. *De Emporiis ad Syrtin ubi agitur*, 1, 82, 6. *cod. Vat. & Flor. in gen. plur.* Ἐμπορίων *scribunt, tamquam a nominativo* αἱ Ἐμπορίαι.

Ἐμπορικὸς; *ἐμπορικὸν διήγημα*, narratio fabulosa, qualis esse mercatorum solet de locis a se aditis, 4, 39, 11.

Ἐμπόριον, *&* ἐμπορεῖον; 1) *nomen appellativum*, emporium, mercatus, forum nundinarium; *τούτοις τοῖς ἐμπορίοις* (*nonnulli* ἐμπορείοις) *χρῆσθαι*, 3, 91, 2. *τὰ ἐμπορεῖα καὶ τὸ προάστειον Seleuciae ad Mare*, 5, 59, 7. Ἀττάλου *βασιλέως ἐμπόριον*, 16, 41, 5. *παραχωρεῖν τῶν ἐμπορίων καὶ λιμένων ἁπάντων*, 17, 2, 4. 2) *nomen Proprium; vide Ind. Histor. in* Emporia, *&* Emporium.

Ἐμπρήθω; *καθ' οὓς καιροὺς ἐνέπρησαν τὰ συνέδρια τῶν Πυθαγορ.* 2, 39, 1. *n.*

Ἐμπρησμὸς; *ἐμπρησμοὺς invitis nostris ediderat Casaub.* 9, 41, 5. *pro* ἐμπυρισμούς.

Ἔμπροσθεν, ante; 1) *de tempore*; *ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις*, 2, 13, 4. *μικροῖς ἐμπρ. χρόνοις*, 3, 15, 7. 4, 30, 3. *ὀλίγοις ἐμπρ. χρόνοις τῆς παρουσίας αὐτοῦ*, 4, 17, 6. 2) *de loco; εἰς τοὔμπροσθεν προάγειν*, 2, 27, 4. 3, 60, 13. *προβαίνειν*, 3, 79, 6. *ἡ εἰς τοὔμπροσθεν πορεία*, 3, 17, 6. *τὸν Τίκινον κρίναν εἰς τοὔμπροσθεν διαβαίνειν*, statuens (*trajecto jam Pado*) porro, *vel* ulterius, Ticinum superare, 3, 64, 1. *ubi εἰς τοὔμπροσθεν* deinceps *interpretatur Ernesti.* *τῷ ἔμπροσθεν ἀφιᾶσι κατὰ ῥοῦν*, porro navem cursui descendentis aquæ permittunt, 4, 44, 4. *n.*

Ἔμπρωρος. *ἔμπρωρα τὰ σκάφη ποιοῦντες*, proras navium suarum deprimentes, 16, 4, 12. *ex Bayfii emendatione, pro* ἐν πρώρᾳ *quod dabant manuscripti. Vocabulum eadem ratione formatum, ac* ἀντίπρωρος.

Ἔμπυρα, *τὰ*; *κατάρας ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν ἐμπύρων*, dum sacra in aris adolentur, 16, 31, 7.

Ἐμπυρισμὸς, ὁ, 9, 41, 5. *n.* 14, 1, 15. 14, 4, 6.

Ἐμφαίνειν; indicare, declarare; *τὰ παρεληλυθότα τῶν ἔργων ἐμφαίνει τὰς αἱρέσεις ἑκάστων*, 3, 31, 8. *Sic* 10, 27, 9. *μεγάλην εὔνοιαν τοῦ βασιλέως ἐμφήναντες πρὸς τὸ ἔθνος*, quum significassent, testificati

ſtificati eſſent, 23, 7, 9. μεγάλην προθυμίαν ἐμφάνειν, magnum ſtudium ſignificare, oſtendere, 3, 44, 3. ἐκ τούτων τῶν συνθηκῶν περὶ Σαρδόνος ἐμφαίνουσιν ὡς περὶ ἰδίας ποιούμενοι τὸν λόγον, hoc fœdere ſatis oſtendunt *Pœni*, *ſe* de Sardinia ut de ſua ditione loqui, 3, 23, 5. *Paſſivum*; ἐμφάνεται τὸ φῶς τῆς σελήνης, conſpicua eſt lux lunæ, 9, 15, 12.

Ἐμφανὴς; ὅταν ἐμφανεῖς γένωνται, cum cogniti, reperti fuerint *captivi*, 22, 15, 7. ἐμφανὲς, perſpicuum, 1, 2, 1.

Ἐμφανίζειν, ſignificare, declarare, docere, aperire; ἐμφανίζων, ὃν τρόπον &c. 3, 34, 8. *Cum accuſ. rei*, 10, 37, 7. (*i. q.* ἐξηγεῖσθαι *ibid. vs.* 8.) *Et cum* ὁιότι; πρὸς τοὺς φίλους ἐνεφάνισε, διότι &c. 1, 32, 2. πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἐμφανίζοντες ὁιότι &c. 31, 31, 8, 3. ἵνα τέτταρσιν οὗτος ἐμφανίσῃ νεανίσκοις τοῖς μέλλουσιν ἐφοδεύειν, 6, 35, 8. *ubi intellige* ἵνα ἐμφανίσῃ τοῖς μέλλουσιν ἐφοδεύειν, διότι αὐτοὶ εἰσὶν οἱ ἐφοδεύσοντες. ἐμφανίζειν ἑαυτὸν, mentem ſuam declarare, aperire, 30, 17, 2.

Ἐμφαντικὸς; ἐμφαντικὴ παράκλησις, cohortatio perſpicua, ad intelligendum facilis, 18, 6, 2. *ni malis* gravis, quæ pondus, quæ emphaſin habet.

Ἐμφαντικῶς; παρεκάλει βραχέως μὲν, ἐμφαντικῶς δὲ τοῦ παρόντος κινδύνου, apte ad declarandum qualenam eſſet præſens certamen, 11, 12, 1. ἐμφαντικώτερον, clarius, ſignificantius, 12, 27, 10.

Ἐμφανῶς; προῆγεν ἐμφανῶς, palam, aperte, 3, 50, 8. *n. ex emend. Caſauboni, cum* ἀφανῶς *darent veteres libri.*

Ἔμφασις, ἡ, declaratio, expoſitio, ſignificatio, ſpecies; ἡ καθόλου τῆς ὑποθέσεως ἔμφασις, 3, 1, 8. ἡ καθολικὴ ἔμφασις, 6, 5, 3. (*opp.* ὁ κατὰ μέρος λόγος, *ibid.*) αἱ ἐμφάσεις, (*i. q.* λόγοι, *vel* ἀποφάσεις) dicta, verba, adſerta, enunciata, 12, 13, 2. ἐμφάσεως χάριν, quo magis res pateat, quo minus ignoretur, 9, 1, 6. ἱκανὴν τοῦ πράγματος ἔμφασιν λαβεῖν διὰ τούτου, ex hoc ſufficientem rei notitiam capere, ſatis rem intelligere, 9, 24, 3. 24, 5, 10. τοῦτο τὸ ὄνομα περιέχει τὴν ἀσεβεστάτην ἔμφασιν, hoc nomen ſummæ impietatis ſignificationem continet, 2, 59, 6. οὐδεμίαν ἔμφασιν ποιήσας παρῆν, adveniebat nullo adventus ſui indicio facto, nulla ſignificatione facta, 26, 10, 5. ἔμφασιν ἐποίει τοῖς ἔνδον ὡς πολιορκήσων, ſpeciem præbebat obſidionem parantis, 4, 80, 10. 5, 110, 6. ἐποίει ἔμφασιν περὶ τοῦ μὴ τυχόντως χρῆσθαι ταῖς ἐπιβολαῖς, ſignificavit, ſpeciem ſibi ſumſit, videri voluit, ſe haud temere &c. 28, 4, 11. κατηγόρουν τοῦ βασιλέως, ἔμφασιν ποιοῦντες τῆς πρὸς Ἀντίοχον κοινοπραγίας, ſignificantes, eum cum Antiocho facere, 31, 6, 4. *Sic*, μάλιστα δὲ κατὰ τούτων

τούτων ἐποίει τὰς ἐμφάσεις, hos maxime designabat suo sermone, hos maxime accusabat, 28, 4, 8. *Rursus*, speciem præ se ferre, significationem dare; τοῦ μνησικακεῖν οὐδ' ἥντινα οὖν ἔμφασιν ἐποίουν, *Fr. gr.* 93. βραχεῖαν ἔμφασιν ἐποιήσατο αὐτῷ, ὡς οὐκ ἀδυνάτου τῆς ἐπιβολῆς οὔσης, 14, 1, 10. ἔμφασιν ἐναντίαν ὑποδεικνύειν, aliud simulare, quam agas, 2, 47, 10. κατὰ τὴν ἔμφασιν, in speciem, specie, 5, 63, 2.

(„Ἐμφέρεσθαι πολλὰ πρός τι, commemorare, dicere in aliquam sententiam, 11, 29." — *Sic quidem Ernestus habet in Lex. Polyb. indicans locum Polybii* 11, 31, 2. *at ibi* ἐνεγκάμενος, *a simplici verbo* Φέρεσθαι, *non* ἐμφέρεσθαι.)

Ἐμφράττειν τὰ πότιμα τῶν ὑδάτων, puteos aquam dulcem habentes obruere, 5, 62, 4. 5, 71, 9. τοὺς πόρους τῆς πηγῆς, 34, 9, 6.

Ἐμφρόνως, prudenter, 1, 66, 2. 3, 80, 5. 4, 22, 12.

Ἐμφρουρος πόλις, quæ alieno præsidio tenetur, 2, 41, 10. 18, 27, 3. ἔμφρουρον ποιῆσαι τὴν Ἀκαρνανίαν, 28, 5, 2.

Ἐμφύλιος, πόλεμος, 1, 65, 2. 1, 71, 5. 2, 18, 4. 6, 46, 9. στάσις, 1, 71, 7. καὶ διαφορὰ, 6, 46, 7. ταραχὴ, 3, 9, 9.

Ἐμφυτεύειν, μονάρχους τοῖς Ἕλλησι, 2, 41, 10. τυράννους, 9, 29, 6.

Ἔμφυτος, innatus; ἡ ἔμφυτος αὐτοῖς πλεονεξία, 2, 45, 1. 9, 11, 2.

Ἔμψυχος, animatus, vivus; ἔμψυχον σῶμα, 1, 4, 7. 12, 7, 3. ἐμψύχους *legendum utique videtur* 10, 24, 4. *pro* εὐψύχους, *ubi opponuntur* ἄψυχα κατασκευάσματα.

Ἐν, 1) ad, apud; ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς, 1, 6, 1. κατεστρατοπέδευσαν ἐν τοῖς πρὸς Ἡράκλειαν κεκλιμένοις μέρεσι τῆς πόλεως, castra posuerunt juxta illam urbis partem quæ Heracleam spectat, 1, 18, 2. ἐν τῷ Γοργύλῳ ποταμῷ, juxta Gorgylum amnem, 2, 66, 10.

2) ἐν αὐτῷ γενόμενος, sese recolligens, 1, 49, 8. (*ubi opponitur* ἐξενίσθη *vs.* 7.) ἐν ἑαυτῷ διέμεινε, sibi constitit, sui compos mansit, 10, 40, 6. ἐν αὐτῷ βαρέως ἔφερε τὸ γεγονὸς, 5, 37, 6. *n. ex conjekt. pro* ἑαυτῷ *quod dabant libri absque* ἐν; *opponitur ibi* πρὸς τοὺς ἐκτὸς ὑπεκρίνετο.

3) coram *judice*; ἐν τούτῳ (τῷ δήμῳ) τὰς εὐθύνας ὑπέχειν τῶν πεπραγμένων, 6, 15, 10. ἐν ἴσῳ κριτῇ, 17, 6, 1. κρίνας αὐτὸν ἐν τοῖς Μακεδόσιν, coram Macedonibus, caussam cognoscentibus Macedonibus, 5, 29, 6. (μὴ χωρὶς αὐτῶν *ait* c. 27, 5.) πόλεις ἀπέδωκαν, ἐν αἷς διακριθήσονται περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, civitates eis adsignarunt *ex communi consensu*, quibus arbitris controversias suas discepturent, 22, 27, 1. *Etiam* coram, *extra judicium*,

cium, *velut* προλέγουσιν ἐν τῷ δήμῳ τὴν ἡμέραν, 6, 19, 5. *quod eodem modo dictum eſt, ac tritum illud,* ἐν πᾶσι, coram omnibus, publice.

4) *de tempore*, ἐν ᾧ, interea dum, 4, 10, 8. ἐν ἡμέραις τρισὶ διήγαγε τὰ θηρία, 3, 55, 9. ἐν οἷς, in quo rerum ſtatu, quæ cum ita ſint, 15, 8, 13. *Eodem pertinet illud,* ἐν οἷς ἐγένετο ἡ Ῥωμαίων διάβασις, quibuscum eodem tempore facta eſt *&c.* 1, 13, 4. *niſi ibi delenda præp.* ἐν, *ut dativus* οἷς *pendeat a verbis* κατὰ τὸν αὐτὸν καιρόν.

5) *de ſpatio & intervallo*; ἐν ἀποστάσει, relicto intervallo, 3, 113, 4. παρατατόμενοι τοῖς πολεμίοις ἐν ἓξ καὶ πέντε σταδίοις, intra ſex vel quinque ſtadia, non amplius ſex vel quinque ſtadia, 1, 39, 12. *n.* *Sic* 1, 17, 8. 1, 56, 11. 15, 7, 3. στρατοπεδεύσας ἐν βραχεῖ διαστήματι, 2, 66, 1. κεῖται πρὸ τῆς πόλεως ἐν ἑπτὰ σταδίοις, 9, 8, 11. τὸ πλεῖστον τῆς Μαλίτιδος μέρος ἐν ἑπτὰ καὶ πέντε ὀργυιαῖς ἐστὶ, *non* ad, *ut Erneſtus interpretatur, ſed* intra, *vel* non ultra ſeptem aut quinque ulnas, 4, 40, 8.

6) *Varie adjicitur nominibus, veluti* ἐν χειρῶν νόμῳ, *vide* χείρ. ἐν χάριτι, gratis, 3, 28, 3. ἐν δωρεᾷ, pro munere, *vide* δωρεά. ἐν Φέρνῃ, dotis loco, 28, 17, 9. ἐν παρακαταθήκῃ, depoſiti loco, in depoſito, 33, 12, 2. οὐκ ἐν ἁμαρτίᾳ, ἀλλ' ἐν ἐπαίνῳ γέγονε τοῦτο, non vituperandum hoc eſt, ſed laudandum, 8, 10, 4. τούτου ἐν ἐπαγγελίᾳ μόνον εἰρημένου ἡμῖν, 7, 13, 6. ἐν ἐπαγγελίᾳ καταλιπών, 18, 11, 1.

7) *Abundare paſſim videtur, ubi temere irrepſit, orto errore ex litera* ν *in quam definit vox præcedens; quo referenda hæc loca:* ἐκ πολλῶν χρόνων ἐν ἀκαταπαύστοις συνεσχῆσθαι στάσεσι, 4, 17, 4. *cf.* συνέχειν. τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἐν ᾗπερ ἦκε, 4, 68, 4. *n.* ἐφιστάναι ἐν οὐδενὶ τῶν τοιούτων, *ex ſcriptura veterum codicum*, 5, 35, 6. *n. ubi recte præpoſitionem delevit Caſaub. cum recentiſſimo codice Pariſino.* καταταχήσειν ἐν τῇ παρασκευῇ τοὺς ὑπεναντίους, 8, 5, 2. *n.* προσμίξας περὶ τρίτην ὥραν ἐν τῇ πόλει, *ex ſcriptura olim vulgata, in quam conſentiunt codices ferè omnes*, 9, 8, 5. *ubi nos delevimus importune intruſam præpoſitionem.* τῶν βεβοηθηκότων τοῖς Καρχηδονίοις Νομάδων, 15, 12, 2. *n. ubi perperam* ἐν τοῖς Καρχ. *habebant mssti.* συγγνώμης τυχεῖν ἐν τοῖς ἡμαρτημένοις, 20, 9, 9. *n.* καταμέλλων ἐν τοῖς ὅλοις, 21, 10, 1. *n. Conf. infra in* ἐνεργάζεσθαι.

8) *Viciſſim deſideratur ſubinde in mſstis & editis eadem præpoſitio, abſorpta à litera* ν, *in quam deſinebat vox præcedens; vide* 4, 14,

6. *n.* 5, 40, 5. *n.* 6, 36, 9. *n.* 6, 39, 4. *n.* 6, 52, 11. *n.* 14, 2, 9. *n. Eodem fortaſſe pertinet* 4, 20, 7. μὴ μόνον παισὶν οὖσιν, *ubi ex Athenæo adjiciendum videtur* ἐν παιοὶν, *& deinde* ἐν νεανίσκοις. *conf. infra in* ἐνεργάζεσθαι. *Interdum vero recte abeſt, per ellipſin omiſſa; velut,* εἶποντο κατόπιν τᾶῖς παρωρείαις, 9, 7, 6. *n. ubi præter neceſſitatem Reiskius adjectam voluit præpoſitionem.*

Ἐνάγειν. ἐνῆγον τὰ τοῦ πολέμου, ſedulo parabant bellum, 7, 5, 8. *n. ſed ibi* ἐνήργουν *videtur utique legendum, verbum Polybio frequentatum.* ἐνῆγε τὰς δυνάμεις *invitis mſstis editum erat,* 3, 34, 6. *pro* συνῆγε.

Ἐναγίζειν, ſacra pro mortuis facere, parentalia celebrare, *Spicil. ex lib.* 24. *num.* 1.

Ἐναγκυλίζειν, loro involvere, amento illigare *ceſtrum*, 27, 9, 5.

Ἐναγωνίζεσθαι; ἡ τύχη συνεχῶς ἐναγωνιζομένη τοῖς τῶν ἀνθρώπων βίοις, 1, 4, 5. *n.* ἐνηγωνίζετο *legendum ſuſpicatus erat Reiskius pro ſimpl.* ἠγωνίζετο, 5, 85, 7. *n.*

Ἐναγώνιος, πύκνωσις, condenſatio militum in acie, 18, 12, 2. παρακελευσμὸς, cohortatio acris qualis ſit in prælio, 10, 12, 5.

Ἔναλλὰξ; ἐναλλὰξ καὶ κατὰ παράθεσιν ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν, 4, 28, 2. ἐναλλὰξ *poſitæ in acie* σπεῖραι *Illyricæ & Macedonicæ*, 2, 68, 5. *Sic Galli & Hiſpani*, 3, 114, 4. χάρακας ἔχοντες τὰς κεραίας ἐναλλὰξ πέριξ τοῦ πρέμνου, 18, 1, 6 *ſq.* τῆς τύχης ἐναλλὰξ ἀμφοτέροις διδούσης ἀφορμὰς *&c.* 1, 86, 7.

Ἐναλλάττειν μεταβολὰς, diverſas ſucceſſive ſubire mutationes, 6, 43, 2. *ubi* μετρίους *legendum videtur pro* μετρίως.

Ἐναντίον τινὸς, in conſpectu, 2, 59, 9. 9, 36, 9. *Sic* in conſpectu *deorum pangitur fœdus*, 7, 9, 2 *ſq.*

Ἐναντίος, contrarius, *cum dat.* 33, 1, 6. *ex Vrſini ingenio; ſed ibi genitivum habent mſsti non male.* οἱ ἐναντίοι, hoſtes, 1, 19, 2. 10, 21, 7. *pro quo alias* τοὺς ὑπεναντίους *dicere amat.* ἐκ τῶν ἐναντίων, e contrario, 5, 9, 9.

Ἐναντιοῦσθαι πρός τι, averſari aliquid, ægre ferre quid, 16, 12, 5.

Ἐναντίως; τοῦτο ἐναντίως ἔχει ἐκείνῳ, 3, 109, 3.

Ἐναπερείδεσθαι, τὴν ὀργὴν εἴς τινα, 23, 13, 2. *i. q.* ἄπερειδ. *quod vide.*

Ἐναποδείκνυσθαι, τινὶ τὴν μεγίστην πίστιν, (*i. q.* ἀποδεικν. demonſtrare, 1, 82, 9. τὴν εὔνοιαν, 10, 34, 10. τὸ γενναῖον τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως, 27, 15, 4. τὴν ἔχθραν εἴς τινα, 3, 12, 4. τὴν μεγίστην ὠσέλγειαν εἴς τινα, 8, 14, 1. πᾶσαν αἰκίαν, 16, 1, 1. τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, 8, 34, 4.

Ἐναποθησκειν, ἐν τοῖς κακίστοις ἔργοις, 18, 24, 9. ἐν αὐταῖς

αὐταῖς ταῖς χώραις, 15, 14, 6. ταῖς ὑπεροχαῖς, *absque præpos.* in honoribus, 15, 35, 5.

Ἐναπορεῖν, *i. q.* ἀπορεῖν; βραχὺν χρόνον ἐναπορήσας, 29, 11, 6. *Alias* ἐπαπορεῖν *amat.*

Ἐνάπτειν, adligare, illigare; εἰς τὰ δένδρα ἐνάπτοντες τὰ ἐπίγνα, 3, 46, 3. *ubi alii* ἀνάπτοντες. ῥήματα ταύταις ἐνῆψαν, 3, 46, 5.

ἐνάψασθαι τὰς πεντήρεις, captivas naves religare, 16, 15, 5. *quod alias est* ἀναδήσασθαι.

Ἐνάργεια, ἡ, evidentia; τῆς Ἰταλίας, conspectus Italiæ oculis subjectæ, 3, 54, 2. *ubi alii* ἐνέργεια, *de quorum vocabulorum frequenti confusione dixi ad* 16, 23, 5. *& ad loca ibi citata.* διὰ τὴν ἐνάργειαν, propter evidentiam, quia res manifesta erat, 3, 111, 3. (*ubi genitivus* τούτου *non cum* ἐνάργειαν *conjungendus erat, sed ad sequentia referendus,* τούτου τοιγαροῦν τοῖς θεοῖς ἔχετε χάριν, *ut perspecte Reiskius monuit.* τοῖς λόγοις ἐπικρύψασθαι τὰς τῶν πραγμάτων ἐναργείας, 4, 17, 2. *ubi vetustissimi codices* ἐνεργείας *præferunt.* ἡ τῶν κατειργασμένων πραγμάτων ἐνάργεια, 6, 15, 8. *n.* διὰ τῆς τῶν εἰσαγομένων ἐναργείας, quum res ipsæ oculis subjicerentur, *quas prius nonnisi fando audiverant,* 16, 23, 5. *n. ubi tamen in* ἐνεργείας *consentiunt mssti libri, quod teneri potuerat debueratque. Conf. omnino,* ἐνέργεια. *Adde* 3, 44, 6. *n.*

Ἐναργὴς, evidens, manifestus, luculentus, certus; *sæpe confunditur cum* ἐνεργὴς; *vide ad* 1, 1, 2. *& ad* 16, 23, 5. ἐναργὲς ἀτύχημα, 1, 21, 9. ποιῆσαι πᾶσιν ἐναργῆ καὶ γνώριμον τὴν κατάστασιν, 2, 70, 2. ἐναργὲς ἦν αὐτοῖς, 3, 105, 8. ἐναργῆ μαρτύρια, 4, 8, 4. 21, 9, 4. Φέρειν ἀπολογισμοὺς ἐναργεῖς, 4, 14, 2. ἐναργὴς χρεία, 10, 11, 7. ἐναργέστερος τρόπος τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταθέσεως, 1, 35, 7. ἐναργέστερον δ' ἔσται, 8, 2, 7. *ubi alii* ἐνεργέστερον, *minus recte.* τὰ δ' ἐναργέστερα *vel* ἐναργέστατα, 4, 81, 14. ἐναργέστατον παράδειγμα, 7, 12, 2. ἐναργέστατον ἐφάνη πᾶσι, 1, 35, 2. ἐναργεστάτη διδάσκαλος, certissima magistra, 1, 1, 2. *n.*

Pro ἐναργῆ σφαγὴν, 5, 16, 6. ἐν Ἄργει *correxi cum Reiskio.* ἐναργῶς θεάσασθαι τὸ συμβαῖνον, 3, 63, 2. ἐναργῶς ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐνδείκνυσθαι, 18, 6, 2.

Ἐναρμόζειν εἰς τοὺς καιρούς, , , .

Ἐνάρχεσθαι, incipere, *i. q.* ἄρχεσθαι. ἐνήρχετο τῆς καταβάσεως, 3, 54, 4. τῆς ἐπιβολῆς, 5, 1, 3. τῆς πολιορκίας, 10, 12, 1. πολεμεῖν, 5, 1, 5. τῆς θερείας ἐναρχομένης, 5, 30, 7.

Ἐνασκεῖν, ἐν πράγμασι, 1, 63, 9. *i. q.* ἀσκεῖν.

Ἐναύειν; μὴ πῦρ ἐναύειν τινὶ,

9, 40, 5. „ἐναύσασθαι τῆς ἐλευθερίας, adspirare ad libertatem," *Ern. Nempe* 17, 11, 7. *n. At ibi haud dubie ἐγγεύσασθαι corrigendum.*

Ἔναυσμα, fomes; *βραχύ τι τῆς Ἑλλάδος ἔναυσμα καταλιπέσθαι* (*f. καταλείπεσθαι, in pass.*) *ὑπέλαβε*, 9, 28, 8.

Ἐνδεής. indigens, destitutus; *ἐνδεὴς ὢν σίτου καὶ χρημάτων εἰς τὰς δυνάμεις*, 5, 1, 6. mancus, defectus; *ἐνδεὴς τῆδέ πη*, 6, 50, 4.

Ἔνδεια, ἡ, *τῶν ἐπιτηδείων*, 1, 16, 7. 1, 84, 2. *τῶν ἀναγκαίων*, 8, 9, 10. *τῶν δαπανημάτων*, 9, 42, 4. *Et nude, ἡ ἔνδεια*, inopia commeatuum, fames, 1, 19, 1 & 7. (*i. q. σιτόδεια καὶ σπάνις τῶν ἀναγκαίων*, 1, 18, 10.) 3, 72, 5. 5, 73, 6. 9, 44, 3. *διὰ τῆς ἐνδείας κρατεῖν τῆς πόλεως*, 7, 15, 4. *Sed* 5, 92, 6. *ἐπὶ βραχὺ προσβολὰς ποιησάμενος πρὸς τὴν ἔνδειαν, haud dubie corruptum vocab. pro quo* Ἀρδανίαν *vel* Ἀρδάνειαν *legendum suspicatus sum.*

Ἐνδείκνυσθαι, digito monstrare rem oculis subjectam, 3, 54, 3. 11, 9, 8. 18, 6, 2. *conf. Adn. ad* 3, 38, 5. ostendere, clare monstrare, docere, 2, 4, 3. 4, 28, 4. 25, 4, 11. *μετ' ἀποδείξεως*, 5, 16, 7.

Ἐνδεῖν, illigare, inferere; *ἐνδέοντες τὸ βέλος ἕως μέσου τοῦ ξύλου*, 6, 23, 11.

In Medio; ἐνδήσασθαι φίλους, amicos sibi conciliare, devincire, 4, 8, 2. *εἰς τὴν ἑαυτοῦ φιλίαν καὶ πίστιν ἐνδήσασθαί τινα*, 10, 34, 1.

Passivum; ἐνδεδεμένος τῇ χάριτί τινος, beneficiis alicujus devinctus, 20, 11, 10. *ἐνδεδεμένοι εἰς τὴν τῆς συγκλήτου πίστιν*, in fidem senatus adstricti, 6, 17, 8. *ἐνδεδέσθαι ταῖς ὠναῖς*, redemtionibus operum impliciti, 6, 17, 3. *ἐνδεδεμένοι εἰς πολλὰ συναλλάγματα*, obærati, 13, 1, 3. *cf. συνάλλαγμα. ἐνδεδεμένος ἀρχαίαις φήμαις*, deditus, nimium tribuens, 12, 3, 2. *Et reciproce, νομίσας βεβαίως ἐνδεδέσθαι τὴν Σικελιωτῶν ἀρχήν*, ratus sibi firmiter devinxisse, conciliasse regnum, 9, 23, 2.

Ἔνδειξις, ἡ, cum aliquid digitis monstratur, 3, 38, 5. *n.*

Ἔνδεσις, ἡ, revinctio, infertio, connexio, 6, 23, 11.

Ἐνδέχεται, fieri potest, possibile est; *εἰ ἐκ τούτων ἐνεδέχετο ἱκανὴν ποιήσασθαι τὴν διάληψιν*, 3, 4, 1. *ὡς ἐνδέχεται μάλιστα*, quam maxime fieri potest, 3, 49, 1. *πῶς γὰρ ἐνδέχεται*, qui enim id fieri potest? 8, 4, 3. *εἰ ἐνδέχεται*, 17, 9, 5. *τῆς χώρας ὅσην ἐνεδέχετο*, 33, 8, 12.

ἐνδεχόμενος, i. q. δυνατός, possibilis; *οὐδὲν ἀπέλειπον τῶν ἐνδεχομένων*, 1, 52, 4. 8, 2, 8. (*i. q. τῶν δυνατῶν*, 1, 42, 12.) *τὴν ἐνδεχομένην πρόνοιαν ποιεῖσθαι*, 1, 68, 13. 8, 2, 1. 3, 76, 2. *τὰς ἐνδεχομένας πίστεις λαβεῖν*, 8, 2, 2.

8, 2, 2. τὴν ἐνδεχομ. ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι τοῦ πράγματος, 5, 16, 1. τοὺς ἐνδεχομένους λόγους ζητεῖν, sermones qui haberi potuerunt, 2, 56, 10. ἢ. — *Ernestus*: „narrationes (*non* sermones, *ut Casaubonus vertit*) probabiliter fictæ, *ut sunt poëtarum; paulo post vocat* πιθανούς.“ — *Vide nostram Adnot.*

ἐνδέχεσθαι, *i. q.* ἐνδέχεσθαι, accipere, interpretari, *si vera scriptura* 5, 41, 3. *n.* τῶν μὲν τὰς ἀγνοίας ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐνδεχόμενος, in deteriorem partem accipiens errata, *sc. pro facinoribus.* — „*Sed non dubito, Polybium dedisse* ἐνδεχ.“ *Ern.*

Ἐνδεχομένως, χειρίζειν τὰ πράγματα, probabiliter, commode quoad fieri potuit, pro viribus, 1, 20, 4. ἐνδεχ. γίγνεσθαι περί τι, 1, 74, 1. 15, 16, 1. βεβουλεῦσθαι ὑπὲρ τῶν πραγμάτων, 4, 60, 6. προϊδεῖν τὸ μέλλον, 21, 9, 3.

Ἐνδιατρίβειν, τῇ χώρᾳ, morari in regione, 3, 88, 1. ταῖς εὐτυχίαις, in rebus secundis diutius versari, 6, 18, 5.

Ἐνδιδόναι, τὴν πόλιν τοῖς Ῥωμαίοις, tradere urbem, 1, 43, 1. 1, 38, 9. 3, 69, 1. αὐτὸν τοῖς Καρχηδ. 3, 13, 6. ἑαυτὸν ἐπὶ αἱρεσίν τινα, consilio alicui accedere, ad consilium aliquod manus dare, 9, 33, 11. *ubi* „*idem quod* ἐπιδιδ. *ait Ern. nisi sic legendum;*“ — *sed nil opus videtur solicitare vulgatam, in quam consentiunt libri. Absolute*, cedere; τῶν ἐρεισμάτων ἐνδόντων, 5, 100, 5.

„Ἂν θεὸς αὐτοῖς ἐνδῷ, si deus lenior ipsis sit, 4, 21. *sed suspecta est lectio viris doctis, & ed. pr. habet* ἐῷ. *Est tamen* ἐνδοῦναί τινι, se alicui exorabilem vel mitiorem præbere, *quod h. l. non male convenit.*“ *Ern. Nos ex probatis msstis* εὖ δῷ edidimus, 4, 21, 11. *n. Porro* ἐνέδωκε διαβούλιον *mendose editum erat ex Bav.* 5, 58, 2. *&* 5, 102, 2. *pro* ἀνέδωκε.

Ἔνδοθεν, *pro* ἔνδον; οἱ ἔνδοθεν, oppidani, 16, 30, 6. *ut* οἱ ἐκ τῆς πέλεως, *de quo vide in* ἐκ.

Ἔνδοξος; τὰ ἔνδοξα, gloria, splendor; τὰ ἐκ τῶν κατορθωμάτων ἔνδοξα, 11, 2, 5. τὰ διὰ προγόνων ἔνδοξα, 12, 5, 6.

Ἔνδοσις, ἡ; γενομένης ἐνδόσεως, *bene Casaub.* remittentibus obsessis; (cum cederent, *Ernest.*) 5, 100, 2.

Ἐνδουχία, ἡ, supellex, vasa, 18, 18, 6. — „*eadem quæ* ἐνδυμενία; *vide Intt. ad Hesych. Ern.*

Ἐνδυμενία, ἡ, *aliis* ἐνδυμένεια, supellex, 4, 72, 1. *præsertim* vestes, 5, 81, 3.

Ἐνέδρα; ἐμπεσὼν εἰς ἐνέδραν, 4, 59, 3.

Ἐνεδρεύειν, ἐν τοῖς συλλόγοις, 17, 3, 2.

Ἐνεῖναι. ὥσπερ ἐν δείπνῳ πάντα ἔνεστι ἱκανὰ, 22, 5, 13. οἱ ἐνόντες, qui intus sunt, oppidani, 4, 63, 2. καταλαβὼν τοὺς Ῥωμαίους ἐνόντας

ἐπὶ τῆς στρατοπεδείας, *sic rescripsi ex libris*, 21, 10, 7. *ubi* ἔτι ὄντας *ex ing. ediderat Casaub. equidem* μένοντας *malueram.* τοὺς συνόντας *ex conj. edidi* 6, 6, 3. *pro vulgato* τοὺς ἐνόντας.

ἔνι, *pro* ἔνεστι, licet, fieri potest; ὡς ἔνι μάλιστα, 21, 2, 14. 23, 14, 2. *Sic* 16, 20, 7. *ubi importune adjectum erat verbum* Φαίνεται, *quod delevi.* Ἵνα ἐνῇ εὑρεῖν τὴν ἀκρίβειαν, 12, 11, 5. *i. q.* ἐξῇ *ibid.*

Ἔνεμεν; ἔνεκεν Ῥωμαίων, per Romanos licet, 24, 10, 14. ἐξὴν αὐτῷ χορηγιῶν ἕνεκεν, 28, 9, 5.

Ἐνενήκοντα, 1, 51, 12. *n.* 4, 16, 6. *alii vulgo* ἐννενήκοντα, *quemadmodum & nos edidimus* 37, 3, 5.

Ἐνεργάζεσθαι, τινὶ θάρσος, 2, 64, 5. Φόβον, 2, 6, 7. *n.* 3, 60, 10, 5, 43, 5. ἐλπίδας, 3, 13, 8. προθυμίαν, 5, 64, 7. δόξαν, opinionem, 10, 3, 2. *Adde* 3, 63, 3. 3, 76, 13. *Et cum præpos.* ἐν πᾶσι δ' εὐνοιαν ἐνεργάσατο, 6, 2, 15. *nisi ibi* ἐν *ante* πᾶσιν *adhæsit ex postrema litera vocis præcedentis* χάριν; (*conf. supra in* ἐν, *num.* 7.) *quemadmodum vicissim* 3, 51, 13. *ubi vulgo legitur* Φόβου εἰργάσατο τοῖς ἐξῆς, *præpositio* ἐν *ab initio verbi extrusa est, occasione ejusdem literæ* ν, *in quam desinit vox præcedens, ubi rescribendum utique* ἐνεργάσατο *videtur, conf. supra in* ἐν, *num.* 8. τοῖς Αἰτωλοῖς μῖσος ἐνεργάσατο πρὸς αὐτὸν, 15, 23, 7. *ubi perperam* ἐνεργάσατο *dabant mssti.*

ἁλιεῖς ἐνεργασάμενοι τοῖς τόποις, qui piscatum ibi exercuerant, 10, 8, 7.

Ἐνεργεία, ἡ, 1) vis, efficacia; ἡ τῶν βελῶν ἐνέργεια, 8, 9, 2. *Et de hominibus*, industria, gnavitas; ἡ τῶν ἀνδρῶν ἐνέργεια καὶ φιλοτιμία, 1, 57, 2. ἡ τοῦ βασιλέως ἐνέργεια, 10, 31, 10. *Fr. gr.* 8. Vis vitalis, *quæ animanti inest, qua differt corpus mortuum a vivo animali*, 1, 4, 7. *ubi* ἡ ἐνέργεια *respondet* τῷ ἐμψύχῳ, *quod præcessit.*

2) *In oratione oratorum, poëtarum, atque etiam historicorum,* ἡ ἐνέργεια, *est* nervosa amplificatio argumenti, quæ vim narrationi addit, rem ad vivum depingendo & veluti oculis subjiciendo lectorum vel auditorum; *sic* 15, 36, 2. *n.* 34, 4, 3. *n. ubi pro* ἐνάργειαν, *quod edidimus, restitutum auctori* ἐνέργειαν *velim, in quod consentiunt libri.*

3) *Interdum fere idem valet quod* ἐνάργεια, *quo proclivius fuit, ut passim cum illo vocab. permutaretur a librariis;* (*conf. supra*, *in* ἐνάργεια,) *sed differt tamen, & ea notione accipitur, qua in philosophorum scholis distinguitur* actus *a* potentia, *aut qua & alias distinguere solemus* realitatem rei, *si ita loqui*

loqui latine fas eſt, aut rem ipſam, rem actu exiſtentem & ſenſibus noſtris ſubjectam, *a mera cogitatione, notione, vel ſpe, quam de ea conceperamus. Sic* 3, 44, 6. *n. non ſolicitandum videtur hoc vocab. in illa phraſi ἡ τῆς παρουσίας ἐνέργεια. Parique ratione* 16, 23, 5. *teneri debuerat διὰ τῆς τῶν εἰσαγομένων ἐνεργείας, in quod conſentiunt ſcripti libri omnes. Ac videndum, an in illa dictione, τοῖς λόγοις ἐπιρρύψασθαι τὰς τῶν πραγμάτων ἐναργείας, ex vetuſtiſſimis codicibus Vat. Flor. & Vrſini codice ἐνεργείας ſit adſciſcendum. Sic & 6, 15, 8. ubi cum Caſaubono & nonnullis e codd. noſtris ἡ τῶν κατειργασμένων πραγμάτων ἐνάργεια edidimus, fortaſſe ἐνέργεια ex edit. Hervag. fuerat revocandum, cum qua conſentit codex Pariſinus D. in quo plurimæ probatæ lectiones conſervatæ ſunt, quæ in aliis codicibus depravatæ. Denique nec ita male fortaſſe habet ἡ τῆς Ἰταλίας ἐνέργεια, quod pro ἐνάργεια præferunt codd. Vat. & Flor.* 3, 54, 2.

Ἐνεργεῖν, facere, efficere, perficere. *οὐκ ὀλίγα ἐνήργησε καὶ παρεσκευάσατο πρὸς τὸν πόλεμον*, 3, 6, 5. *πάντα κατὰ δύναμιν ἐνεργεῖν*, 17, 14, 8. *ἐνεργεῖν τὴν συμμαχίαν*, operam dare ut conſiat ſocietas, 27, 1, 12. *n. Abſolute*, agere, operari; *τῶν αἰτίων ἐνεργούντων κατὰ τὸ συνεχὲς*, 4, 40, 4. *Et in paſſivo; ὁ Κλεομενικὸς ἐνηργεῖτο πόλεμος*, 1, 13, 5. *τὰ ἐν καιρῷ ἐνεργούμενα*, 9, 12, 3 & 7. *ἐνεργήσεται τὸ κριθὲν*, 9, 13, 9. *Contra, mendoſe legebatur vulgo Φόβου ἐνεργησάμενοι, pro ἐνεργασάμενοι*, 2, 6, 7. *Sed* 7, 5, 8. *pro ἐνῆγον τὰ τοῦ πολέμου haud cunctanter ἐνήργουν correctum oportuerat.*

Ἐνέργημα, τό; *τὰ ἐνεργήματα*, actiones, facta, 2, 42, 7. 4, 8, 7. *τὰ κατὰ τὸν πόλεμου ἐνεργήματα*, res bello geſtæ, *Fr. gr.* 91. *ἐνεργήματα καὶ συνεεργήματα*, 30, 4, 13.

Ἐνεργὴς, efficax, acris, validus, *i. q. ἐνεργὸς, inter quæ vocabula ſæpe variant libri, ſed plerique & vetuſtiores ἐνεργὸς conſtanter præferre ſolent; vide Adnot. ad* 1, 1, 2. *& confer ἐνεργός. παράταξις ἐνεργὴς*, 2, 65, 12. *n. lege ἐνεργός. ἐνεργῆ ποιούμενοι τὴν ἔφοδον*, 11, 23, 2. *ubi quidem conſentiunt libri. ἐνεργεστέραν ἀποφαίνουσι τὴν ναυμαχίαν*, 16, 14, 5. *n. ἐνεργεστάτην διδάσκαλον voluerat Caſaub.* 1, 1, 2. *pro ἐναργεστ. ſed vide noſtram ibi Adnot.*

Ἐνεργητικὸς; *ἡ ἐνεργητικὴ περὶ τὰς πράξεις αὐτοπάθεια*, cum quis ipſe intereſt rebus quæ geruntur, & agit ipſe, 12, 28, 6.

Ἐνεργὸς, *confer ἐνεργής. De homine; ἐνεργὸς ἐγίγνετο περὶ τὴν πολιορκίαν*, gnavus,

acris, industrius, assiduus, 3, 17, 4. 5, 91, 5. *De re*, efficax, acris, vehemens; γιγνομένης ἐνεργοῦ (*al.* ἐναργοῦς) τῆς πολιορκίας, 1, 42, 10. *n.* τὴν ἔφοδον ἐνεργὸν, *alii* ἐνεργῆ, 3, 19, 5. *n. Sic* προσβολὰς ἐνεργοὺς καὶ καταπληκτικὰς ποιεῖσθαι, 4, 63, 8. 3, 13, 8. ἐνεργὸν καὶ βίαιον προσβολὴν, 5, 60, 6. τὸ σύμπαν ἐνεργὸν καὶ πρακτικὸν, *de acie navali Romanorum triquetra*, totum corpus ad omnia expeditum & efficax, 1, 26, 16. *Sic* παράταξις ἐνεργὸς, 2, 65, 12. *n.* συνακοντιζόμενοι ἐνεργοῖς καὶ πυκνοῖς τοῖς ὑσσοῖς, validis frequentibusque pilis, 1, 40, 12. *Nonnumquam commode exponetur* rapidus, celer, citatus. ἐνεργὸς καὶ πρακτικὴ νομὴ τοῦ πυρός, 1, 48, 5. ἐνεργὸν καὶ λαθραίαν ποιησάμενοι τὴν ἀπόβασιν, 3, 2, 2. τὴν παρουσίαν, 4, 67, 7. ἐνεργὸν ποιεῖσθαι τὴν πορείαν, 5, 8, 3. *sic* 5, 72, 8. 5, 97, 5. 9, 5, 8. 9, 8, 9. 10, 49, 3. *ubi opponitur* σύμμετρος πορεία, *vs.* 2. *Superlat.* ἀκροβολισμοὺς ὡς ἐνεργοτάτους ποιεῖσθαι, 3, 106, 4.

Ἐνεργῶς, sedulo, acriter. ἐνεργῶς προσέκειντο τῇ πόλει, 1, 11, 6 & 10. συνήθροιζον στόλον ἐνεργῶς, 1, 39, 15. τὰς πόλεις ἐνεργῶς ἐτείχιζον, 3, 40, 4. πάντα ἐνεργῶς ἡτοίμαζον, 3, 75, 7. ἐνεργῶς χρῆσθαι τῇ πολιορκίᾳ, 2, 54, 7. ἐπιγενομένης ἐνεργῶς τῆς βοηθείας, 2, 9, 4. *n. ubi si vera est scriptura*, erit ἐνεργῶς celeriter, citato, *sicut* 1, 40, 14. 4, 71, 4. *sed* 2, 9, 4. *suspicari licet* ἐνεργοῦς *vel* ἐνεργοῦ. *Comparat.* προσέκειτο τοῖς πολεμίοις ἐνεργότερον, 4, 59, 2.

Ἐνερευθὴς τῷ χρώματι, ruber colore, 32, 9, 8.

Ἐνεχυριάζειν, pignora capere, 6, 37, 8.

Ἔνεχυρον τιθέναι τι, aliquid pignori dare, 5, 2, 10.

Ἐνθουσιασμὸς, divinus & fanaticus quidam furor, 8, 23, 4. 11, 12, 2. ὁ αὐτοῦ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐνθουσιασμὸς, singulare ejus studium & ardor in hanc partem, *nempe venationem*, 32, 15, 8.

Ἐνιαύσιος, annuus. πέντε ἐνιαύσιοι στρατεῖαι, 6, 19, 1 & 3.

Ἐνιέναι, (*ab* ἐνίημι) τὸ πῦρ τοῖς πύργοις, ignem immittere, injicere, 1, 48, 7. *Fr. gr.* 48. ἐνίεσαν τὰ ὑποζύγια εἰς τὸν ποταμὸν, 5, 48, 7. ἐνιέναι διαβολὰς κατά τινος, calumnias, suspiciones, spargere contra quem, 28, 4, 10.

Ἔνιοι; κοινῇ δὲ καὶ μετὰ πολεμικῆς ἐνίων συντάξεως ἄπρακτοι, 4, 8, 9. τοῖς μετ' αὐξήσεως ἔνια εἰθισμένοις ἐξαγγέλλειν, 10, 27, 8.

Ἐνίστασθαι, ἐνστήσασθαι, 1) resistere, adversari; ταῖς ἐπιβολαῖς, 2, 46, 4. ἐν ἀρχαῖς περὶ τῶν τοιούτων ἐνίστασθαι, nascenti malo resistere, 4, 76, 8. repugnare, intercedere, vetare, *ut tribuni pl.* 6, 16, 4. *sic* 35, 6, 1, 2) ἐνίστα-

στασθαι τοῖς πολεμίοις, instare hostibus, premere, urgere hostes, 3, 97, 1. 3) incipere, suscipere, instituere; πόλεμον πρός τινα, 2, 71, 9. 4, 2, 11. 32, 19, 8. ὀργὴν καὶ μῖσος πρός τινα, 1, 82, 9. τὸν βίον παρὰ Φύσιν, 18, 37, 11. τὴν διήγησιν ὑπέρ τινος, 22, 16, 1. ὃς τὴν ἀρχὴν ἐνεστήσατο τῆς ἐπιβολῆς, 18, 24, 6.

In Passivo; ἐνίστασθαι, imminere, instare, adesse; μείζονος ἐνίστατο πολέμου καταρχὴ, 1, 71, 4. ἅμα τῷ ἐνίστασθαι τὴν ἐαρινὴν ὥραν, 2, 64, 1. ἐνισταμένης τῆς θερείας, *& simil.* 22, 1, 1. 2, 54, 5. 2, 65, 1. 3, 77, 1. 4, 37, 3.

Sic ἐνστῆναι *&* ἐνεστηκέναι, cœpisse, ortum cepisse, adesse; ὁ πόλεμος ἐνέστη, ortum cepit bellum, 3, 6, 1. ὁ νῦν λόγος ἐνέστηκε, præsens sermo cœpit, susceptus est, 8, 2, 7. ἔτος ἐνειστήκει ἐνδεκαιδέκατον, cœptus erat, aderat, agebatur annus sextus decimus, 1, 6, 1. κατὰ τὸν λόφον ἐνειστήκει κίνδυνος, cœptum erat, commissum erat prælium, 2, 28, 9. *Hinc* ἐνεστὼς, *non* instans *vel* imminens, *sed* qui cœptus est, *i. e.* præsens; *sic* ὁ ἐνεστὼς πόλεμος, præsens bellum, 1, 75, 2. 1, 82, 8. 1, 83, 2. 5, 101, 9. μὴ παριέναι τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν, 1, 60, 9. 7, 5, 4. ὁ ἐνεστὼς βασιλεὺς, rex hujus temporis, 18, 38, 5. ἤδη τῆς πολιορκίας δεύτερον ἔτος ἐνεστώσης, jam in alterum annum durabat obsidio, 7, 15, 2. τὰ ἐνεστῶτα, res præsentes, id de quo agitur, 2, 26, 3. 3, 15, 4.

Ἐνναταῖος διανύσας, nono die pervenit, 3, 53, 9.

Ἐννενήκοντα, *vide* ἐνενηκ.

Ἐννήρης, ἡ, novem ordinum remorum navis, 16, 7, 1.

Ἔννοια, ἡ, *cum opponitur* τῇ ἐπιστήμῃ, *est* aliqualis notio, 1, 4, 9. *sed* ἀληθινὴ ἔννοια *est* vera & justa notio *vel* notitia, *ut* εἰς ἀληθινὰς ἐννοίας ἄγειν τινὰ ὑπέρ τινος, 1, 15, 13. ἀγαγεῖν τινα εἰς ἔννοιαν τινὸς, notitiam alicui adferre rei, 1, 41, 7. εἰς ἔννοιαν ἄγειν τινὰ τῆς τοῦ νικᾶν ἐλπίδος, admonere, ab oculos ponere, 1, 49, 10. εἰς ἔννοιαν ἔρχεσθαί τινος, 1, 57, 4. ἔννοιαν λαβεῖν τινος, notitiam capere, cognoscere, 1, 57, 2. 4, 69, 6. 9, 24, 7. ἔννοιαν ἔλαβον τῆς αὑτῶν ἀγνοίας, suum errorem agnoverunt, 20, 10, 13. λαβόντες ἔννοιαν τῶν ἐν Δίῳ πεπραγμένων, cogitantes ea, ubi animum subiit cogitatio eorum quæ Dii patrata fuerant, 5, 9, 2. οὐχ οἷόν τε τοὺς Ἕλληνας ἔννοιαν λαβεῖν ἐλευθερίας, 17, 11, 4. ἔννοια τῶν πραγμάτων, cogitatio, memoria rerum ab aliquo gestarum, 15, 10, 6.

κοινὴ ἔννοια, sensus communis; τὸ παρὰ τὴν κοινὴν ἔννοιαν λεγόμενον, 10, 27, 8.

Ἔννομος, legitimus; ἔννομον βασιλείαν εἰς τυραννίδα μεταστήσας, 2, 47, 3.

Ἐννυ-

Ἐννυπτερεύειν, ἐν τῇ χώρᾳ, 3, 22, 13.

Ἐνοικεῖν; οἱ ἐνοικοῦντες, oppidani, 9, 4, 7. 24, 6, 5.

Ἐνοποιεῖν, in unum jungere, 8, 6, 11.

Ἔνορκος, jurejurando obstrictus; ἐνόρκους σφᾶς ἐποίησαν, 6, 49, 2. ἐνόρκους εἶχον τοὺς στρατιώτας, 9, 6, 6. jurejurando sanctus; ἔνορκος συμμαχία, 4, 9, 4. συνθήκη, 27, 16, 3.

Ἐνορμᾶν, irruere; παραστατικῶς ἐνώρμησεν εἰς τοὺς ἐνεστῶτας καιρούς, 16, 28, 8.

Ἐνορμεῖν (ἐν τῷ λιμένι,) in ancoris stare, stationem habere, 16, 29, 13.

Ἐνοχλεῖν, molestare, incommodare, opponere se; τὴν τῶν πολεμίων ἔφοδον, 2, 25, 6.

Ἔνοχος κατηγορήματι, 12, 14, 1. ἁμαρτήμασι, 12, 23, 1 *sq.* ἐγκλήμασι, 31, 8, 5.

Ἔνστασις, ἡ, (*i. q.* ἀντίπραξις) adversatio, 6, 17, 8. τοῦ πολέμου, initium, 4, 62, 3. ἀπὸ ταύτης τῆς ἐνστάσεως, ab hoc initio, 20, 11, 9. *conf.* ἐνίστασθαι.

Ἐνσχολεῖν, commorari inibi aliquamdiu, 9, 17, 1.

Ἐνταυθοῖ, ibi, ibidem, 5, 13, 8.

Ἐντάφιον, τὸ, linteum sepulcrale, ornamentum sepulcrale; κάλλιστον ἐντάφιον ὁ ὑπὲρ τῆς πατρίδος θάνατος, 15, 10, 3. ἡ πατρὶς κεῖ τὸ ταύτης πῦρ, ἐντάφιον καλόν, 39, 2, 9.

Ἐντείνειν; ἐντεταμένος τῇ διαγοίᾳ περὶ τὸ προτεθὲν, 10, 3, 1.

Ἐντελὴς, δεκαναΐα, decem naves rebus omnibus instructæ, 25, 7, 1. ἐντελεῖς παρασκευαὶ, omnes adparatus *ad oppugnationem* necessarii, 8, 36, 1.

Ἐντέλλειν; *in Med.* ἐντειλάμενοι πολλὰ τοῖς τῆς γερουσίας, etiam atque etiam mandant, commendant senatoribus, 1, 87, 4. *In passivo, notione activa;* ἐντέταλμαι ταῦτα, hæc mandata dedi, 17, 2, 1.

Ἐντελῶς ἐξαδυνατεῖν, prorsus nil posse, 10, 30, 3.

Ἐντεῦθεν, illico, e vestigio, 3, 69, 10. *cf.* αὐτόθεν.

Ἔντευξις, ἡ, 1) congressus, colloquium, audientia; 2, 8, 6. 5, 67, 11. κατὰ τὴν ἔντευξιν, in congressibus, 11, 34, 9. κατὰ τὰς ἐντεύξεις, 10, 40, 2. εἰς ἔντευξιν ἰδοῦναι ἑαυτὸν, copiam sui facere, 3, 15, 4. ἐντεύξεις ἐποιεῖτο πρὸς τὸν βασιλέα, adibat regem, 5, 35, 4. χρόνον τῆς ἡμέρας ἀπεμέριζε πρὸς ἐντεύξεις, destinavit audiendis eis qui secum colloqui voluissent, 16, 21, 8. πρὸς τὴν ἔντευξιν αὐτῶν καλῶς ἀπήντησεν ἡ σύγκλητος, cum ad audientiam venirent, honorifice obviam eis ivit senatus, 25, 6, 6. αἱ κατ' ἰδίαν ἐντεύξεις, 18, 33, 4.

2) lectio libri, 1, 1, 4. 9, 1, 3. *cf.* ἐντυγχάνειν.

Ἐντίθεμαι; τοιαύτας ἀποφάσεις ἐντιθέμενος τοῖς ὑπομνήμασι, *Suidas in* Ἔνοχος *ex Polyb.* 12, 23, 2. *sed rectius libri Polybiani* ἐντιθέμενος ἐν

ἐν τοῖς ὑπομν. *Vide* ἐντιθ.

Ἐντίκτειν δόξαν τινί, opinionem alicui injicere, ingenerare, 12, 23, 2. ἐντίκτειν τινὶ διότι &c. 17, 11, 4.

Ἔντονος. ἐντονωτέροις λιθοβόλοις *bene Hero pro* εὐτονωτέροις, 8, 7, 2.

Ἐντὸς Ἴβηρος ποταμοῦ, 3, 14, 9. (*conf. Adn. ad* 3, 14, 2.) 3, 76, 6. *n.* 10, 7, 3. & ἐντὸς Ἡρακλείων στηλῶν, 10, 7, 5. *n. contrariam rationem habet* τοῦ ἐκτὸς; *ubi de Romanis agitur, est* ab oriente; *ubi de Pœnis*, ab occidente. *Conf.* ἐκτός.

Ἐντρέπεσθαι, moveri, cedere dictis, precibus, 3, 10, 3. 4, 47, 4. ἐντραπείς, commotus, 10, 38, 3. ἐντράπητε καὶ πείσθητε τοῖς παρακαλουμένοις, 11, 5, 6. ἐντραπὴ καὶ προσέσχε τὸν νοῦν, 22, 14, 5. *n.* εἰ μὲν ἐντρέποιντο διὰ τῶν τοιούτων λόγων, 13, 7, 5. ἐνετρέποντο ἅπαντες ἀκούοντες ἐν ἑαυτοῖς, animis commoti sunt, 31, 12, 6. ἐντρέπεσθαί τινα, (*i. q.* εὐλαβεῖσθαι) revereri aliquem, pudore alicujus retineri, respectum alicujus habere, 9, 36, 10. οὕτως ἐντρεπόμενος τὴν πατρίδα, 30, 9, 2. *Et cum genit. perf.* οἷς πρότερον οὐ προσέσχετε τὸν νοῦν, τούτων νῦν ἐντραπέντες, 9, 31, 6. *Rursus cum accus. rei;* τὴν ἐξ αὐτῶν γεγενημένην εὔνοιαν ἐντρεπόμενοι, 2, 49, 7. 22, 27, 6. τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα, 33, 15, 3.

Ἐντροπή, ἡ, cum cedimus alicujus dictis vel precibus, 4, 52, 2.

Ἐντυγχάνειν, τῷ βασιλεῖ περὶ τούτων, adire regem, 4, 76, 9. ἐνετύγχανον τούτοις, conveniunt hos cum eisque agunt, 4, 30, 1. οἱ ἐντυγχάνοντες τοῖς ὑπομνήμασι, lectores, 1, 35, 6. 2, 61, 3. *Et nude* οἱ ἐντυγχάνοντες, (*scil.* τῇ βίβλῳ; qui in librum incidant; *conf.* ἀναλαμβάνειν.) lectores, 1, 3, 10. 1, 4, 1. 1, 15, 13. 2, 40, 5. 3, 9, 2. (*i. q.* ἀναγινώσκοντες *ibid. vs.* 5.) 12, 23, 2.

Ἐνυάλιος, ὁ, 3, 25, 6.

Ἐνυβρίζειν γυναιξὶ, vim inferre, 10, 26, 3.

Ἔοικε, *vide* εἴκειν.

Ἐξ, *vide* ἐκ.

Ἐξαγγέλλειν, enunciare, tradere, narrare, *de historico;* 3, 1, 3. 6, 3, 2. 10, 24, 3. 10, 27, 8. 12, 15, 10. σαφῶς ὑπὲρ ἑκάστων, 4, 87, 12. δεόντως ἐξαγγέλλειν τὰς πράξεις, recte exponere, *scil.* quod dictionem, comte & ornate, 16, 17, 10. *coll. c.* 18, 2.

Ἐξάγειν; ἐξαγηοχέναι τὰς Φρουρὰς ἐκ τῶν πόλεων, 24, 3, 1. ἐξαγοήχει τοὺς οἰκήτορας (ἐκ τῶν πόλεων) 26, 6, 5. τὰ ἐξαγόμενα ἐκ τοῦ Πόντου, quæ exportantur, 4, 47, 1. ἐξάγειν ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ζῆν, mortem sibi conscisicere, 40, 3, 5. ἐξάγειν τινὰ ἐκ τοῦ ζῆν *ex Legat.* 52. *id est ex* 24, 12, 13. *citavit Ernestus, sed ibi* αὐτοὺς *intelligendum*

ligendum pro ἑαυτοῖς, ut recte interpretatus est Casaub. ut educerent ipsi se e vivis.

Ἐξαγοράζειν, *i. q. simplex*; ἐξηγόρασε παρ' αὐτῶν τὰ μονόξυλα πλοῖα πάντα, 3, 42, 2.

Ἐξαγωγή, ἡ, 1) eductio *militum e castris, adversus hostem*, 5, 24, 4. 10, 11, 3. 11, 22, 2. 10, 21, 4. ἐξαγωγὴ σίτου, exportatio frumenti, 28, 2, 2. σιτικὴ, 28, 14, 8. mercium, 4, 38, 9. 2) finis, exitus, terminatio rei; ἡ τῶν παρόντων κακῶν ἐξαγωγὴ, 2, 39, 4. τῶν πραγμάτων, 4, 51, 9. τὴν ἐξαγωγὴν ποιεῖσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, componere controversias, 9, 33, 11.

Ἐξάδειν; ἐξάσαι τὸ κύκνειον, 31, 20, 1. *n.*

Ἐξαδυνατεῖν, viribus deficere, 1, 58, 5. ἐντελῶς, prorsus nil posse, 10, 30, 3.

Ἐξαθυμεῖν, 11, 17, 6. *idem fere quod* ἀθυμεῖν.

Ἐξαίρειν, 1) toliere, exigere, excitare; τὰς χεῖρας, 3, 62, 8. 3, 84, 10. τοὺς κόρακας, 1, 22, 8. τὰς σαμβύκας, 8, 6, 11. 8, 7, 8. τὰς προβόσκιδας ὑπὲρ τὸ ὑγρὸν, 3, 46, 12. ἐξαιρόμενος κονιορτὸς, 3, 65, 4. ἐξαίροντες *legendum videtur, pro vulgato* ἐξαιροῦντες, 8, 9, 4. *n. Pari ratione* ἐξαιρομένης Φλογὸς *correxi* 14, 5, 1. *pro* ἐξαιρουμένης, *quod ibi legebatur.*

2) movere castra, progredi cum exercitu; ἐξάραντες πανστὶ τῷ στρατεύματι, 2, 23, 4. 18, 2, 3. 21, 8, 2. *Et notione transitiva, si vera lectio veterum codicum*, 3, 101, 6. ἐξῆρε τοὺς εὐζώνους, movit, eduxit expeditos, *ubi tamen tenendum* ἐξῆγε *putavi, quod e recentissimis mss tis adoptavit Casaub.*

3) ἐξηρμένοι, laudibus ferentes *interpretatur Ernestus*, 4, 4, 5. *nempe Casaubonum secutus, qui illa verba*, τῶν ἐξηρμένων τὸν ἄνδρα κατὰ πάντα τρόπον, *sic vertit*, Dorimacho omnibus modis deditus; *nos*, qui virum *vel* virilitatem quovis modo exuerat; *vide Adnot. sed fortasse* ἐξηρημένων *legendum.*

Ἐξαιρεῖν, πόλιν κατὰ κράτος, vi capere urbem, 1, 76, 10. 3, 16, 5. 5, 58, 9. ἐξαιρεῖν τὰς ὄψεις, oculos eripere; ἐμψύχου σώματος τῶν ὄψεων ἐξαιρεθεισῶν, 12, 7, 3. ἐξαιροῦντες τοὺς ἄνδρας σὺν τοῖς ὅπλοις, 8, 9, 4. *n.* ἐξαίροντες *scribe*, in altum tollentes.

In medio; ἐξαιρεῖσθαι τοὺς ἄνδρας, eripere, eximere periculo, liberare, 1, 36, 5. 8, 32, 3. 23, 14, 5. τινὰ τοῦ πολέμου, a bello aliquem liberare, 1, 11, 11. ἐξαιρεῖσθαι τὸ Φιλότιμον ἐν ταῖς μάχαις τῶν ἀντιταττομένων, ardorem pugnandi adimere hostibus, 6, 58, 9.

τῶν ἐξηρημένων τὸν ἄνδρα *fortasse scribendum* 4, 4, 5. *pro* ἐξηρμένων. *Conf.* ἐξαίρειν.

Ἐξαί-

Ἔξαίρεσις, ἡ, τῶν ὀργάνων, excitatio, erectio machinarum, 14, 10, 9.

Ἐξαίσιος, inusitatus, ingens, immanis; ὄμβρος, 2, 31, 10. καὶ βροντὴ, 18, 3, 7. συστροφὴ κατὰ τὸν ἀέρα, 11, 24, 9. κράτος, 18, 29, 6. 30, 13, 10. χειμῶνος μέγεθος ἐξαίσιον, *Fr. gr.* 49.

Ἐξαιτεῖν, expetere aliquem ut dedatur, τὸν Ἀννίβαν, 4, 66, 9. *Sic in Paſſiva*, ἐξαιτηθεὶς ὑπὸ τῶν Ῥοδίων, 30, 8, 6. *In Medio*; εἰς ἑαυτοὺς ἐξαιτούμενοι τὴν κτῆσιν, ſibi petentes poſſeſſionem, 30, 18, 2.

Ἐξακολουθεῖν; ἡ ἐξακολουθήσουσα εὔνοια σφίσι παρ' αὐτῶν, 4, 5, 6. ἡ ἐξακολουθ. αὐτῷ φήμη, 5, 78, 4. *n.* ῥᾳδίως ἐξακολουθήσοντα τοῖς ἐκεῖ φίλοις, qui facile obſecuturus erat amicorum conſilio, 17, 10, 7. *n. ſed τοῖς φίλοις eſt ex Scalig. & Caſaub. ingenio*; τοὺς φίλους *perperam dabant libri.*

Ἐξακριβοῦν, περί τινος, adcurate inquirere, diſcutere & dijudicare, 2, 56, 4. τοὺς λόγους ὑπέρ τινος, ſubtiliter & enucleate verba facere de re, 3, 31, 1.

Ἐξαλείφειν πόλιν, prorſus delere, 30, 18, 4. — „*Similiter* γένος ἐξαλείφειν *dixit Ioſeph.* 17, 12, 2." *Ern.*

Ἐξαλλάττειν, immutare; *& neutraliter*, differre; *tum* (*ſicut* διαφέρειν) differre in meliorem partem, præſtare; βραχὺ ἐξήλλαχε τοῦτο ἐκείνου, nonnihil hoc præſtat illi, 10, 45, 1.

μηδὲν ἐξηλλαγμένον, nil ſingulare, nil maxime novi, 2, 37, 6. τὸ τῆς φωνῆς ἐξηλλαγμένον, diverſitas ſermonis, 3, 58, 8. θαυμαστὸν αὐτῷ φανῆναι καὶ τελέως ἐξηλλαγμένον, prorſus ſingulare, prorſus a re præſente alienum, 15, 19, 5.

Ἔξαλλος, diverſus, *cum ſignificatione* præſtantiæ; οἱ ἡγούμενοι ἐξάλλους ἐσθῆτας ἔχουσι τῶν ὑποταττομένων, 6, 7, 7. ἔξαλλοι περὶ τὴν τροφὴν ἀπολαύσεις, exquiſitior uſus alimentorum, *ibid.*

Ἐξάλλως, ſingulariter, exquiſito ſtudio, 32, 25, 7. — „magnifice. *Suidas*, κατ' ὑπεροχήν, *ubi hunc locum laudat. Adde Heſych. in* ἔξαλλα." *Ern.*

Ἔξαλος, extra mare, ſupra ſuperficiem maris eminens; ἔξαλον φέρεται τὸ ζῶον, 34, 3, 3. ἔξαλος πληγὴ, *in prælio navali*, 16, 3, 8. 16, 4, 12. *cf.* ὕφαλος.

Ἐξάμηνος; ἐξάμηνοι ἀνοχαὶ, induciæ ſemeſtres, 21, 3, 11. *cf.* ἕκμηνος.

Ἐξανάστασις, 1) ſurrectio; προσεξερείδεσθαι πρὸς τὴν ἐξανάστασιν, ad ſurgendum, 3, 55, 4. 2) everſio, expulſio, 2, 21, 9. 2, 35, 4.

Ἐξανδραποδίζεσθαί τινα, in ſervitutem redigere, 4, 34, 9. 5, 100, 8. 9, 38, 8. 9, 39, 2. 15, 24, 1. 30, 15, 6. 33, 8, 3. τοὺς βίους τῶν τεθνεώτων, bona interfectorum inva-

invadere, rapere, 32, 21, 11.

Ἐξανδραποδισμός, ὁ, 15, 23, 3. ἐπ' ἐξανδραποδισμῷ πόλεμον ἐνφέρειν τινὶ, 6, 49, 1. 11, 6, 2.

Ἐξανέψιος; οἱ ἐξανέψιοι, filii consobrinorum. 6, 2, 6.

Ἐξανιστάναι. ἐξαναστῆσαι ἅρδην τοὺς Καρχηδονίους, prorsus ejicere sedibus, funditus delere Pœnos, 3, 5, 5. ubi opponitur μεταναστῆσαι, sedes mutare cogere, translocare. ἐξανιστάμενοι, qui sedibus suis relictis movent in alios fines, 2, 19. 1.

ἐξαναστῆναι, scil. ἐκ τῆς ἐνέδρας, surgere, cooriri ex insidiis, 5, 95, 9. 8, 16, 7 sq. 10, 31, 4. ἐξαναστάντες, surgentes e compotatione, 8, 29, 4. ἐξαναστάντες Μακεδόνες, excitati e somno & excîti ad prodeundum, surgentes & prodeuntes, 15, 31, 2. ὄρος ἐξανεστηκὸς ἐκ τῆς περικειμένης χώρας εἰς ὕψος ἱκανὸν, ad insignem altitudinem adsurgens, erectus, 1, 56, 4.

Ἐξαπέλεκυς ἡγεμών, prætor Romanus, 2, 24, 6. 3, 40, 14. στρατηγὸς, 3, 106, 6. & de prætore urbano, 33, 1, 5. & nude, ἐξαπέλεκυς, 3, 40, 11. 3, 56, 6. Sic pro τῶν πελεκυφόρων, 2, 23, 5. n. corrigendum ἐξαπελέκεων. ἡ ἐξαπέλεκυς ἀρχὴ, prætura, 3, 40, 9.

Ἐξαπιναῖος, subitus, improvisus; ἐξαπιναίου καὶ βαρείας αὐτῷ τῆς ἐφόδου γενομένης, 26, 6, 1. ubi nescio, sit-ne ἐξαπιναίας corrigendum, an fœminini formam in adjectivo ἐξαπιναῖος masculino similem formarit Polybius, an denique (quod verisimillimum mihi videtur) ἐξαπιναίου adverbialiter accipiendum sit, tamquam idem valens ac ἐξαπίνης vel ἐξαπιναίως.

Ἐξαπορεῖν; ἐξηπόρουν τοῖς λογισμοῖς, inopes erant consilii, rationem nullam inire poterant, 1, 62, 1. & nude ἐξηπόρησαν, nesciebant quo se verterent, 4, 34, 1. 3, 47, 9. κατὰ πάντα τρόπον ἐξαπορούντες, 3, 48, 4.

Ἐξαποστέλλειν, 1) mittere legatos ad aliquem, 3, 11, 1. 4, 26, 2. 4, 30, 1. 5, 103, 3. 21, 14, 9. Sic in Passiv. διακούσαντες τῶν ἐξαποσταλέντων πρεσβευτῶν, 3, 40, 2. βούλεσθαι τὸν Ἀντίοχον ἐξαποσταλῆναι πρεσβευτὰς, velle, cupere Antiochum, ut mittantur legati, (scil. ab utraque parte in locum aliquem definitum) qui de rerum summa agerent, 21, 13, 2. n. ubi restitutam in contextum utique velim Vrsini illam emendationem βούλεσθαι, pro βουλεύεσθαι quod ex msstis revocavi. Nam, quod in versione latina posui, cogitare Antiochum de mittendis legatis, id in Græco postulabat ἐξαποστεῖλαι in activo: quare, cum in passivum ἐξαποσταλῆναι consentiant libri, qui duo verba βούλεσθαι & βουλεύεσθαι passim inter se permutant, intelligi

telligi par erat, hoc loco pariter alterum alterius locum invasisse. In bello, ἐξαποστέλλειν *est* mittere, emittere adversus hostem, *ut* 4, 11, 6. *& sæpius alias.*

2) remittere, dimittere; εἰς τὴν οἰκείαν ἐξαπέστειλεν αὐτὸν, domum dimisit, 10, 35, 2. ἐξαπέστειλε τὸν Ἀρχιδαμον χωρὶς λύτρων, Archidamum (*qui captivus fuerat*) absque pretio dimisit, remisit, 4, 84, 4. τοὺς πρέσβεις ἀναποκρίτους ἐξαποστέλλειν, sine responso remittere, 15, 2, 4. *Sic in eadem connexione pro simplici verbo* ἀπέστειλε, *quod vulgo* 4, 34, 1. *legitur, in codice Aug.* ἐξαπέστειλε *pro varia lectione notatur, quæ in contextum fortasse fuerat recipienda. Rursus,* εὐδοκουμένους τῇ πόλει τοὺς πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλεν, legatos dimisit contentos civitate *Rhodiorum*, 27, 3, 5.

Ἐξαποστολὴ, ἡ, 1) profectio, iter, expeditio; παρασκευασθέντων τῶν ἐπιτηδείων πρὸς τὴν ἐξαποστολὴν, 1, 41, 3. 2) dimissio *Cleomenis domum cum idoneo adparatu*, 5, 38, 5. *Sic* transmissio, transvectio *militum Pœnorum ex Sicilia* domum, 1, 66, 2 *&* 4. 3) missio, emissio, transmissio *rei cujuscumque; velut prædæ*, 4, 10, 5. *navium*, 27, 6, 1 *&* 13. *subsidiorum*, 9, 5, 5.

Ἐξάπτεσθαι τῆς πορείας, agmen invadere, carpere, 3, 51, 2. τῆς οὐραγίας, 4, 11, 6. 4, 12, 1.

Ἐξαργυρίζεσθαί τινα, pecunia emungere aliquem, 32, 22, 1. — *„Vide Wesseling. ad Diod. T. II. p. 562.“ Ern.*

Ἐξαριθμεῖσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπέρ τινος, enumerare, recensere, 1, 13, 6. *In præt. pass. notione activa;* πολλῶν ἐξηριθμημένων τὰ περὶ τὰς γενεαλογίας, 9, 2, 1.

Ἐξαρίθμησις, ἡ, commemoratio, enumeratio, 16, 26, 5.

Ἐξαρκεῖν. ἐξαρκεῖ τὰ νῦν εἰρημένα, 15, 31, 10. *Fortasse ad Polybium quoque pertinebat Fragm. quod est apud Suidam in* Ἐξήρκει. *Passiv.* οὐκ ἐξηρκεῖτο Φυγαδεύων τοὺς πολίτας, non contentus erat, non satis habuit, in exsilium ejecisse cives, 13, 6, 6. *ubi* Φυγαδεύων *est ex Casauboni emend. &* Φυγαδεύειν *habent codices, quod servari fortasse poterat debueratque: sic certe & simplex verbum* ἀρκοῦμαι *cum infin. construitur*, 1, 20, 1. *& constructio cum participio ambiguam vim habet, quoniam significare pariter potest* non sufficere ad aliquid faciendum.

Ἐξαρνεῖσθαι, *i. q.* ἀρνεῖσθαι, negare; ὃν ἐξαρνοῦνται μὴ Φῦναι παρὰ σΦίσιν, quem natum apud se negant, 2, 55, 9. ἐξαρνούμενος τὴν ὁμολογίαν, negans pactum, negans verum esse quod dicitur de pacto, 28, 17, 9. πολλοὺς διέΦθειρε τῶν ἐξαρνουμένων, 13, 7, 11. *interpretantur* multos qui pecuniam dare recusaverant; *sed*

rectius fuerit, qui negaverant se habere pecuniam; *conf. ibid. vs.* 6.

Ἐξαρτᾶν, suspendere; *τοὺς θυρεοὺς ἐκ τῶν ὤμων ἐξηρτακότες*, 18, 1, 4. *ἐκ μιᾶς ἐλπίδος ἐξήρτηται ἡ ἐπιβολή*, ex una spe pendet, 8, 31, 4. *πᾶσαι αἱ ἐλπίδες ἐξήρτηνται ἐκ τῶν ἡγουμένων*, 10, 33, 5.

Ἐξαρτύειν, (*i. q.* καταρτίζειν,) parare *classem*, instruere *navem*, *classem*, 1, 36, 5 & 8. 1, 46, 8. (*coll. vs.* 6.) 14, 1, 2. *ναῦς πρὸς πολιορκίαν εὖ καὶ δεόντως ἐξηρτυμένας*, 14, 10, 9. *ἐξηρτυμένη ναῦς παντοδαπαῖς βέλεσιν*, 10, 12, 1. *Sed & nude, ναῦς ταῖς ὑπηρεσίαις ἐξηρτυμένη, i. q. εὖ ἐξηρτυμένη*, navis remigio bene instructa, 1, 25, 3. *n. Sic πυνθανόμενος τὴν πόλιν ταῖς χορηγίαις ἐξηρτῦσθαι καὶ ταῖς ἄλλαις παρασκευαῖς*, urbem commeatibus & reliquis adparatibus bene instructam, 3, 18, 8. *ταύτας ἐξήρτυε τὰς παρασκευάς*, hæc ad bellum præsidia comparabat, 5, 92, 1. *ἐξηρτυμένοι παρενέβαλον εἰς ναυμαχίαν*, classem ad pugnam navalem paratam habentes, instruxerunt aciem, 5, 69, 7.

Ἐξασκεῖν; *πάντα καλῶς καὶ δεόντως ἐξησκῆσθαι τὰ πρὸς τὰς χρείας*, omnia satis exercitata & parata ad belli usum, 10, 20, 8.

Ἐξαυτῆς; *interdum sic una voce edidi, ut* 2, 7, 7. 4, 65, 6. 15, 12, 2. 15, 16, 2. *alias divisis vocibus, ἐξ αὐτῆς, (scil. ὥρας) ut* 10, 37, 5. 27, 14, 5. *&c.* statim, illico, continuo.

Ἐξαφιέναι; *τοὺς γροσφομάχους ἐξαφιεὶς*, 10, 39, 1. *Sic ἐξαφῆκε τῶν γροσφομάχων τινὰς ex codice Parisino, in quo probæ multæ lectiones conservatæ sunt, recipi debebat* 11, 32, 3. *ubi ἀφῆκε habent alii libri, quod in ἐφῆκε mutavit Casaub.*

Ἐξεγείρειν; *ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν ἐξεγείρας τὴν δύναμιν*, expergefacto, excitato milite, 18, 2, 5. *ἐξεγερθέντες διὰ τὴν σφετέραν βλάβην*, 4, 47, 3.

Ἐξέγερσις, ἡ; *πηνίκα ποιητέον τὰς ἐξεγέρσεις*, qua hora mane excitandus sit miles, 9, 15, 4.

Ἐξεῖναι. *περὶ τούτου σαφῶς ἐξέστι τὰς αἰτίας κατανοεῖν, ὅταν &c.* 1, 64, 2. *sic* 1, 2, 8. *n. περὶ ὧν τοῖς μὲν ἄλλοις ἴσως ἂν ἐξείη μνησικακεῖν*, 9, 34, 5. *ἐξόν γε, quod erat* 9, 38, 5, *in ἀξιόν γε mutavi; vide Adnot.*

Ἐξελασία, ἡ, eductio pecoris ad pastum, 12, 4, 10.

Ἐξελαύνειν; *κέντρον ἐπὶ λεπτὸν ἐξεληλαμένον καὶ συνωξυσμένον*, spiculum in tenuitatem eductum, cuspis valde acuta, 6, 22, 4. *τετράποδος λείας ἀναρίθμητον ἐξελασάμενος πλῆθος*, 14, 75, 7.

Ἐξελέγχειν, tentare, experiri *spem; ταύτην τὴν ἐλπίδα*, 9, 5, 6. 14, 9, 8. *πάσας ἐλπίδας*, 1, 62, 4. 2, 35, 6. 3, 8, 11. *τὰς τελευταίας ἐλπίδας*, tentare ultimas vires, 2, 34,

34, 2. μὴ τὴν τύχην ἐξελέγχειν, ne fortunam nimis experiri vellent, 21, 11, 4.

Paſſive, ἐξελέγχεσθαι dicuntur, qui, *aliqua re inducti aut decepti vel coacti*, mutant animum, & ſe ipſos arguunt, accuſant & reprehendendos præbent, 28, 9, 6. 31, 8, 6.

Ἐξελίττειν, *de navi, quæ* e pugna ſubducitur, *quod & latinis* evolvi *dicitur*, νῆες ἐξελίξασαι παρὰ τὴν γῆν, quæ littus legendo ſubducuntur, 1, 28, 12. *Et active*, ὁ στρατηγὸς παρὰ τὴν γῆν ἐξελίξας, *nempe* τὴν ναῦν, 1, 51, 11. *Item*, de militibus qui ex acie ſubducuntur; *vide* προσεξελίττειν. *Conf. Henr. Valeſii Præfationem, Tomo noſtro VII. præfixam, pag. XXV. ſeq.*

Ἐξεπερείδειν, ſublicis fulcire; πρὸς δύο πλέθρα τοῦ τείχους αὐτοῖς ἐξεπήρεισται, *ſic ed. 1. cum tribus e noſtris codd.* 16, 11, 5. *n. quod nos ex* ἐξυπήρεισται *leviter corruptum ſuſpicati eramus.*

Ἐξεράινειν, (*i. q.* ἐξεραῦν) educere, eximere, extrahere, 8, 8, 3. *n. pro quo eſt* ἀφιέναι, 8, 7, 10.

Ἐξεργάζεσθαι κατὰ μέρος περί τινων, enucleate differere de re aliqua, 3, 26, 5. συνεχῶς ἐξεργάζεσθαί τι, aſſidue aliquid in ore ferre, aliqua re occupari, 12, 24, 3. *Significatione magis propria;* πραγματικῶς ἐξεργάζεσθαι τὴν ὑπόθεσιν, ſolerter exſequi propoſitum, exſequendo propoſito intentum eſſe, 5, 26, 6. ἐξειργάσατο βασιλεὺς ὑπὸ Ῥωμαίων προσαγορευθῆναι, perfecit ut Rex adpellaretur a Romanis, 32, 4, 3. δόξας ἐξειργᾶσθαι τὰς κατὰ τῶν Ἑλλήνων διαβολὰς, qui credebatur auctor fuiſſe calumniarum contra Græcos delatarum, 30, 10, 9. ἐξεργασάμενος καὶ γράψας τοὺς νόμους, 40, 10, 5.

Ἐξεργασία, elaboratio, perfectio rei; ὁ τελευταῖος τρόπος τυχὼν τῆς ἐξεργασίας ὑπ' ἡμῶν, poſtrema ratio (*ſigna dandi per ignes*) a nobis correcta & perfecta, 10, 45, 6.

Ἐξεργαστικὸς τοῦ προτεθέντος, efficax in agendo, idoneus & acris ad perficienda inſtituta, 15, 37, 1.

Ἐξερείδειν, infra connitendo fulcire & ſuſtinere ſublicis; ταῖς ἀντηρίσι, 8, 6, 6. ἐξερείδεσθαι, de muris per cuniculos ſuffoſſis, & ſublicis ſuffultis, ne ruant, 16, 11, 5. *n. Vide ſupra in* ἐξεπερείδειν.

Ἐξέρεισις, ἡ; αἱ πρὸς τὴν γῆν ἐξερείσεις, *ſcil. ſcuti;* cum ſcutum humo inſiſtit & miles ei innititur, 6, 23, 4.

Ἐξερευνᾶν; τὴν παρεμβολὴν ἀσφαλῶς ἐξερευνῆσαι καὶ κατοπτεῦσαι, *ſic correxi* 14, 1, 13. *n. pro* ἐξερευνῆσθαι *quod ibi legebatur.*

Ἐξεριθεύεσθαι τοὺς νέους, ſibi obnoxios reddere, devincere, cooperatores ſibi comparare, 10, 25, 9. *n.*

Ἐξερμηνευόμενον, 2, 15, 9.

Ἐξέρχεσθαι καὶ βοηθεῖν, 4, 9, 5. ἐξέρχεσθαι κατὰ τὴν συμμαχίαν, 4, 9, 6.

Ἐξετάζειν, explorare, percunctari, inquirere, & inquirendo cognoscere; *cum accus. rei;* ἐξετάκει τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, exploratam habebat, 3, 34, 2. 3, 48, 11. *Sic* ἐξετακὼς τεναγώδεις ὑπάρχοντας τοὺς τόπους, cum inquirendo cognovisset, 3, 79, 1. ἐξήτασε, 3, 52, 4. ἐξήταζε, 8, 19, 2. *Cum accus. pers.* τὸν Μοιραγένη Φιλοτίμως ἐξετάσαι, πᾶσαν προτιθέντα (*vel* προστιθέντα) βάσανον, quæstionem habere, examinare, veritatem ex eo exprimere, adhibitis tormentis, 15, 27, 7. *Cum gen. pers. & accus. rei;* ἐξετάκει τὰ κατὰ μέρος τῶν εἰδότων, 10, 8, 1.

Pro ἐξέταξεν τὴν δύναμιν, 5, 24, 6. *n. mendose codd. nonnulli* ἐξέταζεν *habent, & unus* ἐξήταζεν. *Sic* 2, 28, 7. *mendose libri nostri omnes* ἐξέταζον *dabant, quod Casaubonus cum Suida in* ἐξήταζον *mutavit, parum feliciter: nos, rectius puto, in* ἐξέταξαν. *Ubi vulgatam inde a Casaub. lectionem spectans Ernestus:* ἐξετάζειν, *ait, pro* ordines in acie occupare, collocari in acie, *videtur dici,* 2, 28 *med. Sed vereor, ne vitiosa sit lectio, scribendumque* ἐξέταττον, *sc.* ἑαυτούς, *vel* ἐξετάττοντο. *Mox synonymum de aliis militibus est* κατέστησαν. *Scio,* ἐξετάζεσθαι *dici pro* conspici, *&c.*" — *Vide nostram Adnot. ad l. c.*

Ἐξευκρινεῖν τὰς διαφορὰς, diligenter explicare, 35, 2, 6.

Ἐξευρίσκειν πᾶν γένος ἐνέδρας, ἀντενέδρας *&c.* 7, 15, 1.

Ἐξηγεῖσθαι, narrare. ἐξηγεῖσθαι πρός τινα πάντα τὰ πραττόμενα, renunciare, aperire alicui, deferre ad aliquem, 4, 22, 7. ἐξηγεῖσθαι περί τινος, exponere, explicare aliquid, 6, 3, 3.

Ἐξήγησις, narratio, 1, 3, 9. *& sæpe alias.* ἀνωφελῆ πεποίηνται τὴν ἐξήγησιν, 1, 64, 4. ἡ ὑπὲρ τῶν προγεγονότων ἐξήγησις, 6, 3, 1. ἡ ἐξήγησις τῆς τῶν Ῥωμαίων πολιτείας, explicatio formæ reipubl. Rom. 1, 64, 2. χωρὶς τῆς ἐμῆς ἐξηγήσεως, αὐτὴ δι' αὐτῆς δύναται θεωρεῖσθαι, 3, 9, 2.

Ἐξηλλαγμένος; *vide* ἐξαλλάττειν.

Ἐξημεροῦν τὸ ἀτέραμνον τῆς ψυχῆς, mansuefacere, 4, 21, 4.

Ἐξήρης, ἡ, 1, 26, 11. 16, 7, 1.

Ἐξηρικὸς; ἐξηρικῶν πλοίων τὰ μέτρα docuit Polybius; Fr. hist. 35.

Ἐξῆς; αὕτη καὶ ἡ ἐξῆς βίβλος, hic liber & proxime sequens, 1, 3, 8. ἐξῆς τούτοις, proxime post hos, *de situ regionum & sedibus populorum,* 2, 17, 4. post hos *ducebantur,* 15, 33, 7. τούτοις ἐξῆς φησὶν, post hæc dicit, 2, 62, 1. *Cum*

Cum genit. ἐξῆς τούτων, poſt hos, *turſus de ſedibus populorum*, 2, 17, 7. *pro quo vers.* 4. ἐξῆς τούτοις dixerat. *Sic, de tempore,* ἐξῆς δὲ τούτου τἀκόλουθον τῇ προθέσει ποιοῦντες, 4, 35, 5. προστιθεὶς ἀεὶ τὸν ἐξῆς λόγον, adjecta ubivis conſequente, conſentanea diſputatione, *en ajoutant chaque fois les reflexions convenables*, 1, 15, 13. τὰ ἐξῆς πράγματα, 1, 52. *ſunt* res quæ eventus ratio poſtulat, *v. c. ſcribere novos exercitus, novas inſtruere claſſes, ubi infeliciter res geſta eſt.*" *Ern.* εἴχοντο τῶν ἐξῆς πραγμάτων, rebus dehinc agendis intenti erant, 1, 52, 4. εἴχετο κατὰ τὸ συνεχὲς τῶν ἐξῆς, continuo ad reliqua perrexit, 2, 54, 8.

Ἐξηχεῖν, τὸ κύκνειον ἐξηχήσαντες, 30, 4, 7. *Sic* 31, 20, 1. *n. ex conject. Vrſini.*

Ἐξιδιάζεσθαί τι, aliquid ſibi ut proprium vindicare, ſibi ſoli reſervare, 3, 24, 14. τινὰ, conciliare aliquem ſibi, unice ſibi devincire & obnoxium reddere, 8, 27, 7. 31, 26, 5.

Ἐξιέναι, *ab* ἔξειμι, exire; οὐκ εἴα τὰς πύλας ἐξιέναι αὐτοὺς, 4, 51, 8.

Ἐξιέναι, *ab* ἐξίημι; εἰς τὸ πέλαγος ἐξίησιν ὁ Ποταμὸς, (*ſcil.* ἑαυτὸν, *vel* τὰ ῥεῖθρα, *ſicut* ἐκβάλλειν) in mare ſe exonerat, 3, 37, 8. 10, 48, 1.

Ἐξικνεῖσθαι; ἐξίκοντο πρὸς τὴν συντέλειαν τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς, 1, 3, 10.

Ἐξιλάσκεσθαι, θεοὺς καὶ ἀνθρώπους, 3, 112, 9. 32, 25, 7. τὴν ὀργήν τινος, 1, 68, 4.

Ἔξιππος; ἔξιππα, *ſcil.* ἅρματα, currus ſex equis tracti, 31, 3, 11.

Ἕξις, ἡ, habitus, uſus; ἡ τῶν πληρωμάτων, peritia nautarum, 1, 51, 4. ἕξιν ἔχων γραμματικῆς, legendi uſum habens, 10, 47, 7. ἐν τοῖς πολεμικοῖς, uſum belli, 21, 7, 3. ἕξει πάντα τὰ καλὰ γίγνεται θηρατὰ τοῖς ἀνθρώποις, 10, 47, 11. προσακτέον τὴν ἕξιν, adhibendus uſus, *ibid.*

Ἐξισοῦν; ἐξισώσαντες τὴν παράταξιν, 18, 15, 2. ἐξισώσαντες ταύτην τὴν βίβλον τοῖς προειρημένοις καιροῖς, 5, 105, 10.

Ἐξιστάναι; ἐξέστησε ταῖς διανοίαις πάντας, attonitos reddidit, de ſtatu mentis dejecit omnes, 11, 27, 7.

In aor. 2. ἐξέστη τῶν φρενῶν, de ſtatu mentis dejectus eſt, 15, 29, 7. *Fr. gr.* 52. ἐξέστησαν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, hominum naturam exuerunt, 1, 81, 9. *Et in præt.* ψυχὴ ἐξεστηκυῖα τῶν λογισμῶν, homo de ſtatu mentis deturbatus, 32, 25, 8. ἐξίστασθαι πόλεων, cedere urbibus, 18, 33, 5.

Ἐξοδεύειν, in expeditionem exire, proficiſci, *ſive* cum pedeſtri exercitu, *ut* 5, 95, 6. *&* ἐξοδεύειν παυδημεὶ εἰς τὴν πολεμίαν, 4, 54, 1. *ſive* navibus, *ut* 5, 94, 7. — „ἐξοδεύειν εἰς πόλεμον *dixit Ioſeph.* 17, 8, 3." *Ern.*

Ἐξοδία, ἡ, expeditio, 4, 54, 3. 8, 26, 1. 8, 27, 4.

Ἐξοδιασμὸς ὁ τοῦ Φιλίππου τῶν ἐπὶ Θρᾴκης πόλεων, Philippi exactio tributi e Thraciæ civitatibus, 23, 6, 1.

Ἔξοδος, ἡ, 1) exitus; τὴν ἔξοδον ποιεῖσθαι ἐκ τῆς πόλεως, exire urbe, 8, 27, 4. ἔξοδοι γυναικεῖαι, exitus mulierum cum pompa diebus festis ad sacra euntium, 32, 12, 3 *sq.* & *vs.* 7. 32, 14, 9. *Sigillatim* exitus ad bellum, expeditio, excursio; ἔξοδον ποιεῖσθαι, excursionem facere, expeditionem suscipere, copias educere, 1, 12, 2. 8, 27, 1. 28, 10, 2 *sq.* τὴν εἰς Ἰβηρίαν ἔξοδον στρατεύεσθαι, 3, 11, 5.

2) expensa; ἡ εἴσοδος, καὶ ἡ ἔξοδος, 6, 13, 1. 6, 14, 2. ἔξοδον ποιεῖν εἴς τι, sumtum facere in aliqua re, 6, 13, 2.

Ἐξοιδεῖν, intumescere, nimis se efferre, 6, 18, 7.

Ἐξοικοδομεῖν, τὸν ῥημῶνα, munire viam per præcipitium, 3, 55, 6. τὸ πεπτωκὸς ἐξοικοδομησάμενοι τεῖχος, 1, 48, 11.

Ἔξοινος, vino madidus, ebrius, *Fr. gr.* 53.

Ἐξοκέλλειν, *tropice*, εἰς τρυφήν, ad luxuriam abripi, declinare, 7, 1, 1. εἰς ἀσέλγειαν, 18, 38, 7. & *absolute*, ad prava consilia abripi, auferri, 4, 48, 11. *De proprio significatu conf.* ἐποκέλλειν.

Ἐξομιλεῖν τινα, sermonibus aliquem capere & sibi conciliare, 7, 4, 6. 32, 4, 2.

Ἐξομοιοῦν τι τινί, simile reddere aliquid alteri, 3, 46, 6. ἐπὶ τοσοῦτον ἐξωμοίωτο αὐτῷ κατὰ τὴν φωνὴν &c. adeo similis ei erat quoad vocem &c. 4, 4, 6.

Ἐξοπλισία, ἡ, exercitatio in armis, decursio militaris, 10, 22, 1 & 4. 11, 9, 4 & 9.

Ἔξοπλος; ἔξοπλον μέρος τοῦ σώματος, pars corporis armis nuda, 3, 81, 2. οὐδὲν ἔξοπλον, *in castris hostium*, nulla pars præsidio nudata, 2, 63, 3.

Ἐξόριστος, qui exterminatur; ἐξόριστον καταστῆσαι τῆς Ἰταλίας, Italiæ finibus ejicere, 2, 7, 10.

Ἐξορκίζειν, sacramento adigere, 3, 61, 10. 6, 21, 1. 6, 26, 4. 16, 31, 5.

Ἐξορκισμὸς, ὁ, sacramenti exactio, 6, 21, 6.

Ἐξορμᾶν, proficisci *cum exercitu*; ἐξώρμα ἐκ τῆς πόλεως, 2, 11, 1. ἐξώρμησε, τὸ πᾶν στράτευμα ἔχων εὔζωνον, 14, 8, 1.

Ἐξουσία, ἡ. ἐξουσίαν ἔλαβον οἷς βούλοιντο κατ' ἰδίαν χρηματίζειν, facultatem nacti sunt privatim agendi quibuscum vellent, 5, 56, 8. γενομένης (αὐτῷ) μεγάλης ἐξουσίας περὶ τοῦτο τὸ μέρος, quum ampla potestas in hoc genere ei data esset, 32, 15, 7.

Interdum haud incommode licentiam *interpretari licebit* ἐξουσίαν, *velut in his*; τὰς ἐν ταῖς ἐπιτυχίαις ἐξουσίας μὴ δύνασθαι φέρειν ἀνθρωπί-

Ἐξουσία, potentiam, facultatem & licentiam, quam dant res secundæ, impune quidvis faciendi, non ferre sicut hominem decet, 18, 16, 4. *ubi de Philippo rege agitur. Et de eodem Philippo*, 10, 26, 5. *ait*, χρώμενος τῇ κατὰ τὴν παρεπιδημίαν ἐξουσίᾳ ἀναλόγῳ *sive* ἀνέδην, impudenter, *aut* effuse, usus est potentia, *vel* facultate, licentia quam habebat impune quidvis faciendi, 10, 26, 5. *Rursus haud male vertas* dominandi libidinem, cum quis omnia sibi licita putat, ἵνα παύσωνται τῶν ὑπερηφάνων ἐπιταγμάτων καὶ τῆς ἀναιδοῦς (*vel* τῆς ἀνέδην) ἐξουσίας, 32, 6, 7. *n. Simili quadam ratione capiendum vocabulum in illa phrasi*, οὐ γὰρ στρατιωτικῆς ἐξουσίας, ἀλλ' ἡγεμονικῆς, ἐμπειρίας δεῖγμα δεῖ φέρειν τὸν ἵππαρχον, 10, 22, 4. *ubi* στρατιωτικὴ ἐξουσία *non est* potestas in milites, *quod græce foret* ἐξουσία εἰς τοὺς στρατιώτας, *sed* militaris jactatio potestatis, cum quis veluti gloriosus & rudis ingenii miles, ubi ad altiorem gradum promotus est, inflatur potestate sibi tradita, cristas tollit, & magnos sibi spiritus sumit. *Confer vocem sq.*

Ἐξουσιαστικῶς, licenter, insolenter, cum quis majorem sibi sumit auctoritatem; ἐξουσιαστικώτερον, 5, 26, 3.

Ἐξόφθαλμος, manifestus, in oculos omnium incidens; ἐξοφθ. ἀλογία, 1, 10, 3.

Ἐξυγιάζειν, persanare, 3, 88, 2.

Ἐξυμνεῖν, celebrare, laudare, 6, 47, 7.

Ἐξυπερείδειν; *vide supra in* ἐξερείδειν.

Ἐξυφαίνειν, detexere; βίβλοι τετταράκοντα καθαπεραγεὶ κατὰ μίτον ἐξυφασμέναι, 3, 32, 2. τὸ συνεχὲς τῆς ἐπιβολῆς ἐξύφαινε, reliquam consilii partem periecutus est, 17, 10, 3.

Ἔξω. ἔξω τοῦ δεινοῦ, 1, 51, 7. *quo loco tollendum comma post* ἀσφαλείας, *& reponendum post* παρεβοήθουν. (*Sic* ἐκτὸς τοῦ δεινοῦ, 1, 57, 8.) ἔξω γενέσθαι τοῦ Φρουεῖν, 1, 15, 3. 30, 4, 5. ποιεῖσθαι τὸν πλοῦν ἔξω, *nempe* τοῦ λιμένος, 1, 50, 2. ἔλαθον ἔξω πελάγιοι, 1, 37, 5. *n. ubi mendum latere in verbo* ἔλαθον *videtur, & ἤλαυνον suspicatus sum.* τὰ τοῦ Φιλίππου ἔξω τελέως ἐστὶ, 5, 28, 4. *n.*

Ἐξωθεῖν, *in acie est* protrudere, propellere, de statione depellere, 1, 45, 11. 2, 3, 5. 2, 69, 8. 5, 84, 9. ὑπὸ τῆς βίας τῶν ζώων (elephantum) ἐξωθούμενοι καὶ καταπατούμενοι, 1, 33, 5. ἐξωθοῦντες πᾶν τὸ παραπίπτον, quidquid obviam veniebat propellentes, protrudentes, 3, 51, 5. ἐξέωσαν αὐτοὺς ἐκ τῶν ὀχυρωμάτων, 2, 69, 9. ἐξωσθέντες ἐκ τῶν περὶ Παίονα πεδίων, 2, 55, 4. ἐξωθεῖτο ὁ κριὸς, impellebatur aries, 9, 41, 4. ἐξέωσαν τὰς θύρας, effregerunt fores, 15, 31, 12.

ὑπὸ τοῦ πλήθους ἐξωθούμενοι, impulsi a multitudine, 15, 32, 11. ἡ τύχη ἐξωθουμένη ὑπὸ τῆς ἀνοίας αὐτῶν, fortuna ab insanis propulsa, 40, 5, 8.

ἐξωθεῖσθαι, de naufragis qui litus contingunt. *Sed legendum pro ἐξεώθησαν, ἐξεσώθησαν, ut Wesseling. dudum monuit. Et sic habuit Livius.*" *Ern. Sic nos, monente etiam Reiskio, correximus*, 15, 2, 15.

Quod ἐξωθεῖν τὰς χείρας, porrigere manus, *ex Polybio citat Ernestus, locum, ubi haec dictio apud scriptorem nostrum legitur, indicare oblitus est, nec nos in schedis nostris adnotavimus, neque nunc memoriam subit tale quid apud Polybium ullibi legisse.*

Ἐξωκεανίζειν, in externum oceanum navigare, 34, 4, 5.

Ἐξώλης; *vide Adnot. ad* 5, 28, 4.

Ἐξώστρα, ἡ; ἐπὶ τὴν ἐξώστραν ἀναβιβάζειν, in scenam producere, in conspectum proferre, 11, 6, 8. *conf.* ἀναβιβ. — „*Vide Clavem Cicer. in* Exostra." *Ern.*

Ἐπαγγέλλειν; ἐξαποστέλλειν πρεσβείαν πολεμεῖν (*an* πόλεμον?) ἐπαγγέλλουσαν, 6, 13, 6. *n. Conf.* ἀνεπάγγελτος.

ἐπαγγέλλεσθαι, profiteri, promittere; *cum fut. infin.* 1, 46, 4. 4, 48, 3. 5, 78, 5. *cum accus.* 5, 89, 6.

Ἐπαγγελία, ἡ, 1) promissum, 1, 43, 6. ἐν ἐπαγγελίᾳ καταλείπειν, in praesens omittere, sed promittere in posterum, 7, 13, 6. 18, 11, 1. τὸ ἐν ἐπαγγελίᾳ καὶ φάσει μόνον εἰρημένον, 7, 13, 2. ἐπαγγελίας ποιεῖσθαι (τινί) πρὸς τὴν ἀπόστασιν, promissa facere alicui quibus ad defectionem impellamus eum. 1, 72, 6. 2) imperatum, jussum, postulatum; κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν, prout ille postulasset, 9, 38, 2. 3) „ποιεῖσθαι ἐπαγγελίαν, de renunciatione legationis, *Rapport; nisi* ἀπαγγελίαν *legendum. Exc. Leg.* 51." *Ern.* — *Nempe* 24, 10, 8. *ubi* ἀπαγγελίαν *cum Reiskio correxi.*

Ἐπάγειν τοῖς πολεμίοις, *& nude* ἐπάγειν, in hostem contendere, impressionem facere, *charger l'ennemi*, 1, 76, 7. 2, 29, 2. 10, 49, 11. 12, 18, 11. ἐπάγειν τὸν ἵππον, impellere equum, 11, 18, 4. τὸν Τιβοίτην ἐκ τῆς Μακεδονίας ἐπαγαγόντες, *sc.* ἐπὶ τὸν Προυσίαν, Tibœte accito ex Macedonia adv. Prusiam, 4, 50, 1. τοὺς Φυγάδας ἐπαγαγόντες, 4, 34, 9. *si vera lectio, non tam pro* καταγαγόντες *nude accipiendum cum Ernesto, sed intelligendum* τῇ Σπάρτῃ *vel* ἐπὶ τὴν Σπάρτην, exules contra Spartam accientes, ducentes, adducentes. *Equidem ex conjectura* ἐπαναγόντες *edidi; vide Adnot.*

ἐπάγεσθαί τινα εἰς ἐνέδραν, in insidias adducere, 1, 84, 8. 5, 17, 3. εἰς τὴν πρὸς ἑαυτὸν εὔνοιαν, 7, 14, 4.

Ἐπα-

Ἐπαγωγή, ἡ, adductio exercitus in hostem, progressio in hostem, impressio in hostem facta; *αἱ ἐπαγωγαὶ αἱ ἐπὶ τοὺς ἐναντίους*, 10, 21, 7. 11, 15, 7. 18, 14, 12. *ἡ τῶν δυνάμεων ἐπαγωγή*, commissio exercituum, 5, 54, 1. 12, 18, 6. *ποιεῖσθαι τὴν ἐπαγωγήν*, 5, 54, 1. 11, 22, 11. 11, 23, 3. (*i. q. τὴν ἔφοδον ποιεῖσθαι*, 11, 23, 2.)

„*ἐπαγωγή*, abductio in carcerem, 5, 27. *Sed legendum ἀπαγωγή, & præcedit ἀπαγαγεῖν.*“ *Ern. Sic nos correximus*; *vide* 5, 27, 5. *n.*

Ἐπαινετός, laude dignus, 6, 45, 1. 6, 46, 11.

Ἔπαινος, ὁ, *ὑπὲρ τῆς ἱστορίας*, 1, 1, 1. *ἔπαινος συνεξακολουθεῖ τοῖς πράττουσι*, 2, 58, 11.

Ἐπαίρειν, ἐπαίρεσθαι; *ἐπαρθέντες ταῖς διανοίαις*, spiritus sibi sumentes, altiora cogitantes, 1, 20, 1. *ἐπαρθεὶς τῷ θυμῷ*, animo elatus, 3, 34, 7. *Et nude ἐπαρθέντες ἐκ τοῦ προτερήματος*, 1, 29, 4. *ἐπαρθέντες τῇ τῶν πελταστῶν εὐφυΐᾳ*, confidentiores facti, 5, 23, 4. *ταῖς ἐλπίσι*, 2, 45, 2. 11, 28, 1. *ἐπηρμένοι ταῖς ἐλπίσι ἐπὶ τῇ Ῥωμαίων παρουσίᾳ*, 10, 41, 1.

ἐπᾶραι τοὺς ἱστούς, pandere vela, 1, 61, 7. (*opponitur καθελέσθαι ibid. vs.* 1.)

Ἐπακολουθεῖν τινι, 1) sequi præcepta alicujus, obsequi alicui, 7, 14, 3. 2) *τοῖς φεύγουσιν*, persequi hostem fugientem, 18, 10, 3. 3) *μέμψις ἐκ τῶν Ῥωμαίων ἐπακολουθεῖ αὐτῷ διὰ ταῦτα*, 30, 9, 10. (*ut alias συνεξακολουθεῖ.*)

Ἐπακούειν, adnuere, morem gerere, parere invitationi; 5, 102, 7. (*quod alias est ὑπακούειν.*)

Ἐπαλείφειν τινὰ ἐπί τινα, stimulare, concitare aliquem adv. quem, 2, 51, 2. — „*ductum e re palæstrica, in qua* unguntur *pugnaturi: vide Wesseling. Obs. p.* 48. *& ad Diodor. T. II. p.* 138.“ *Ern.*

Ἐπάλλαξις, ἡ, mutua complexio *vel* implicatio; *βραχεῖα αἱ εἰς ἀλλήλους ἐμπλοκαὶ καὶ αἱ ἐπαλλάξεις τοῦ τοιούτου χάρακος*, 18, 1, 11.

Ἐπάλληλος Φάλαγξ, ἡ, 2, 69, 9. — „cum phalanx phalangi succedit presse; *non* geminata phalanx, *ut vertit Casaub.*“ *Ern.* — *Immo, quidni* geminata phalanx? *nempe* cujus altera pars alteram presse sequitur. *Et videtur l. c. ἐπαλλ. Φαλ. idem esse ac διΦαλαγγία ἐπάλληλος*, 2, 66, 9. *ubi vide Adn. τριΦαλαγγία ἐπάλληλος*, 12, 18, 5.

ἐπάλληλοι τάξεις, *sunt* ordines, manipuli deinceps positi, quorum alii aliis presse succedunt, 11, 11, 7. *Scilicet idem valet illa dictio, ac τάξεις vel σημαῖαι ἐπ' ἀλλήλαις ἱστάμεναι*, 1, 33, 9. *ubi sua auctoritate Casaubonus ἐπ' ἀλλήλαις in ἐπαλλήλους mutavit.*

Ἔπαλξις; *αἱ ἐπάλξεις*, pinnæ, lorica

lorica muri, 8, 6, 1 & 8 *sq.* τὰς ἐπάλξεις (τῶν τειχῶν) ἀποσύρειν, detergere pinnas, 22, 10, 4. *Vinearum pars superior* εἰς ἐπάλξεις, in pinnarum formam *contexta*, 9, 40, 3.

Ἐπαμύνειν, τῇ χώρᾳ, pugnare pro finibus, 4, 74, 1. τοῖς τείχεσι, defendere muros, 4, 78, 11. τινὶ πρός τινα, defendere aliquem adv. alterum, 6, 6, 11.

Ἐπανάγειν; *active*, reducere exsules, *si vera est noſtra conjectura*, 2, 34, 9. *n. captivos* reducere *milites, qui ex pugna evaſerant, vel nude*, captivos ducere, *aut* adducere ad imperatorem, 3, 117, 12. (*conf. mox Paſſiv. & vide ſupra in* ἀνάγειν.) *Sic* ἐπανάγειν ἐπὶ τὴν ἀρχήν, ducere ad magiſtratum, 13, 8, 6. *Sed* τὴν τῶν ὅλων ἐξουσίαν εἰς ἑαυτὸν ἐπανῆγε, ad ſe traxit, 5, 26, 4. *Neutraliter*, redire, reverti; ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποθέσεως, 3, 5, 9. ἐκ τῆς συνουσίας, 8, 29, 4. ἐκ τῆς χώρας, 4, 74, 1. *Adde* 10, 20, 3. 13, 6, 7. 33, 5, 5. ἐπανάγων, in reditu, 3, 14, 2.

ἐπανάγεσθαι, *in Paſſivo*; 1) adduci *ad imperatorem*, 8, 26, 3. 15, 5, 5. (*vide paulo ante, in activo.*) *Sic Romam* abduci captivum, 27, 13, 15. 2) navibus invehi in hoſtem, 1, 20, 15. 15, 2, 6 & 12.

ἐπανάγεσθαι, *in Medio*, reducere ad pacem, ad concordiam; εἰς τὰς τοιαύτας συνθήκας ἐπαναγόμενοι τοὺς βασιλέας ἀμφοτέρους, 33, 11, 5. *n. ubi nil opus videtur* ἐπαγόμενοι *corrigere cum Reiskio.*

Ἐπαναγκάζειν; (*i. q. ſimplex;*) ἐπαναγκαζόμενος, 1, 11, 12. ἐπαναγκασθέντες, ipſa neceſſitate coacti, 3, 74, 4. 4, 46, 6.

Ἐπαναγινώσκειν, perlegere; ἐπανέγνω, 33, 21, 10. (*διαναγνῶναι dixerat ibid. vs.* 9.)

Ἐπαναιρεῖσθαι, 1) occidere, interficere, e medio tollere; ἐπανείλοντο, 2, 19, 9. 3, 18, 1. 5, 37, 5. ἐπανελέσθαι, 3, 8, 10. ἄρδην ἐπανελ. 21, 9, 10 ἐπανέλοιντο, 3, 15, 7. ἐπανελόμενος, 5, 34, 1. ἐπανέλητε, 5, 55, 5. ἐπανείλατο Φαρμάκῳ *dant vetuſtiores codices in Aor. primo verbi* ἐπανέλω, *pro* ἐπανείλετο, 8, 14, 1. ἐπανείλετο *correxi* 9, 33, 6. *pro mendoſo* ἐπανεῖλε. *Pari errore cod. Aug.* ἐπανέλη *dederat pro* ἐπανέλητε, 5, 55, 7. Συρακούσας ἐπανελέσθαι; opprimere, delere, 1, 10, 8.

2) ἐπανείλετο τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον, bellum adverſus vos movit, ſuſcepit, 9, 29, 8. *cf.* ἀναιρεῖσθαι.

Ἐπαναίρεσις, ἡ, cædes, ſublatio e medio, 5, 55, 4. 20, 7, 3. 23, 1, 1. ὁλοσχερὴς ἐπαναιρ. γέγονε περὶ τὴν Μακεδόνων οἰκίαν, funditus deleta eſt regia Macedonum familia, 2, 37, 8.

Ἐπαναπλεῖν, cum claſſe advenire, 1, 28, 10.

Ἐπανα-

Ἐπανατείνεσθαι, τινὶ φόβους, timorem, terrorem alicui intentare, 2, 44, 3. *Et nude*, minari; ἃ κατὰ τῶν πέλας ἐπανετείνετο πράξειν, 15, 29, 14, *conf.* ἀνατείνεσθαι.

Ἐπαναφέρειν, perferre; τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπανενέχθῆναι πρὸς τοὺς βασιλέας τῶν Κελτῶν, 2, 28, 10. *n. ubi alii* ἐπαναχθῆναι, *minus recte, quandoquidem de re inanimata agitur; vicissim natascόπων ἐπανενεχθέντων dabant codices nostri*, 15, 29, 6. *ubi* ἐπαναχθέντων *requirebatur, quod ex conject. edidit Casaub.*

Pacis conditiones, concessæ hostibus ab imperatore, perferri Romam *dicuntur, sc. ut senatui populoque sanciendæ proponantur;* ἐπανενεχθεισῶν τῶν συνθηκῶν εἰς τὴν Ῥώμην, 1, 17, 1. 1, 63, 1. *Pari sententia legati Ætolorum dicunt,* ἐπανοίσειν ὑπὲρ τῶν ἐπιταττομένων τοῖς Αἰτωλοῖς, relaturos se ad concilium Ætolorum de eis quæ imperata essent, 21, 2, 14. (*Conf.* ἀναφέρειν.) τὴν αἰτίαν οὐκ ἐπανοιστέον εἰς τὴν τύχην, causa non ad fortunam referenda, 1, 37, 3.

Ἐπανήκειν, redire, 6, 58, 3.

Ἐπανιστάναι; 1) ἐπαναστῆναι, post alium surgere ad dicendum, 28, 4, 3. *rursusque ibid. vers. 4. n. ubi* ἐφ' ὃν *idem sonare videtur ac* ἐφ' ᾧ, post quem, *quemadmodum* ἐφ' 1, 80, 1. *ex veterum codicum consensu teneri fortasse debuerat* ἐφ' ὃν Αὐτάριτος ὁ Γαλάτης ἐπιβαλὼν, post quem Autaritas verba faciens; *nisi utroque loco malis* ἐφ' οἷς, *sicut est* 27, 6, 13. ἐφ' οἷς ὁ Στρατοκλῆς ἐπαναστάς. (*conf. infra, in* ἐπιβάλλειν *num.* 4.)

2) ἐπαναστῆναι τινὶ, insurgere contra aliquem, opponere se alicui, 2, 53, 2. *Sic in Med.* ἐπανίστασθαι, insurgere, rebellare; *absol.* 26, 8, 5. ἐφ' ἐπανίστασθαι τοῖς τοῦ βασιλέως πράγμασιν, 5, 38, 5.

3) ἐπανίστασθαί τινι, stuprum inferre, 8, 11, 9. *ex Theopompo.*

Ἐπανοιστέον; *vide* ἐπαναφέρειν.

Ἐπανόρθωσις, reparatio damnorum & jacturæ, 1, 11, 2. lucrum, quæstus, augmentum rei familiaris, 1, 66, 12. 5, 88, 3. 27, 6, 12. 30, 11, 2. *conf.* διόρθωσις.

ἡ ἐπανόρθωσις τοῦ τῶν ἀνθρώπων βίου, *non modo est* emendatio, *sed omnino* recta vitæ institutio, institutio hominis ad vitam recte instituendam, 1, 35, 1. *n.* χάριν τῆς τῶν φιλομαθούντων ἐπανορθώσεως, utilitatis causa lectorum discendi cupidorum, 3, 7, 4. *Sic,* τοῖς ἐπιγενομένοις κάλλιστον ἐξέθηκε ὑπόδειγμα πρὸς ἐπανόρθωσιν, *ex Casauboni emend. pro* ἀνόρθωσιν, *quod dabant libri.*

Ἐπαπορεῖν πρός τινα, πότερον *&c.* quærere ex aliquo, 6, 2, 6. εἰκότως ἄν τις ἐπαπορήσειε, εἰ *&c.* merito quærat, dubi-

dubitet aliquis, 27, 8, 9. τὰ ἐπαπορηθέντα, de quibus dubitatur, de quibus manet dubitatio, 6, 5, 3.

Ἐπαποστέλλειν, 1) mittere post alium, insuper submittere, 11, 2, 3. ἐπαποστ. στρατηγὸν ἕτερον, successorem mittere, 6, 15, 6. 2) mittere contra aliquem, immittere, 1, 53, 5. 33, 12, 6. *percussores* immittere, 32, 21, 11. 3) ἐπαποστ. τινὶ γράμματα, literas mittere ad aliquem, 31, 12, 14.

Ἐπάρκεια, ἡ, auxilium, subsidium, copiæ, *cujuslibet generis*; ἡ ἐπάρκεια καὶ βοήθεια, 1, 48, 5. ἡ τῶν χορηγιῶν ἐπάρκεια, commeatuum copia, 9, 4, 5. ἡ ἐξ ἐκείνων τῶν τόπων ἐπάρκεια, 5, 51, 10. *ubi pariter* commeatuum subvectio *intelligenda*. αἱ τῶν συμμάχων ἐπάρκειαι, sociorum auxilia, 6, 52, 5. αἱ ἐκ τῆς χώρας αὐτῆς ἐπάρκειαι καὶ χορηγίαι, 6, 49, 7. *ubi* ἐπαρκ. *ad* hominum copiam & militum supplementa *referri potest*.

ἐπιλαβόμενοι τῆς Μακεδόνων ἐπαρκείας *correxi* 5, 6, 2. *n. cum mendose* ἐπαρχίας *darent libri; sed* 1, 66, 6. *pro* ἐπαρκείας, *quod a Casaub. erat invectum, suum Polybio restitui*, σιταρχίας, *quod in* ἐπαρχίας *corruperant librarii. Conf. Fragm. hist.* 3. *n.*

Ἐπαρκεῖν, opem ferre, succurrere, providere, mederi; τῷ δεομένῳ, cui opus est, laboranti, 1, 51, 10. (*ubi idem valet ac* ἐπιβοηθεῖν *ibid.*) Πελοποννησίοις, 2, 49, 8. τοῖς κατὰ Πελοπόννησον πράγμασιν, 4, 22, 5. *n.* τοῖς προσηγγελμένοις, 4, 66, 2. Καρχηδονίοις ὑπισχνούμενος ἐπαρκεῖν εἰς τὰς κατὰ τὴν Ἰταλίαν πράξεις, 7, 4, 7.

Ἐπάρχειν, dominum esse regionis, imperio tenere; *cum genit.* 3, 22, 10. 3, 23, 4. 3, 24, 8 & 12. 22, 17, 10. 22, 27, 9.

Ἐπαρχία, ἡ, dominatio, ditio; τῶν Καρχηδονίων, 1, 15, 10. 1, 17, 5. 1, 38, 7. τῶν Ῥωμαίων, 2, 19, 2.

Ἔπαρχος, ὁ, præfectus; τῆς Σουσιανῆς, 5, 46, 7. *Sed pro* ἐπάρχοις, quod est 11, 27, 2. *n. utique* ἱππάρχοις *videtur legendum.*

Ἐπαύλιον, τὸ, villa, 4, 4, 1.

Ἔπαυλις, ἡ, stabulum; οὐκ ἀσφαλὲς λέοντι καὶ προβάτοις ὁμοῦ ποιεῖσθαι τὴν ἔπαυλιν, 5, 35, 13. τὴν ἔπαυλιν ποιεῖσθαι ἐπὶ τῇ τῶν ὑπεναντίων στρατοπεδείᾳ, in hostium castris pernoctare, 16, 15, 5. *Sic* ἐπὶ τοῦ χώματος, *Spicil. ex lib.* 39. *num.* 3. (*nempe i. q.* αὐλίζεσθαι, *quod vide.*)

Ἐπαύξησις, ἡ, τῶν πολιτῶν, 5, 88, 6. — „*Casaub. accipit*, ad augendum numerum civium; *malim* ad augendam rem familiarem &c." *Ern. Vide nostr. Adn. ad h. l.*

Ἐπαφιέναι, emittere adversus, immittere alicui; τοὺς ἵππεῖς καὶ τοὺς εὐζώνους ἐπαφιέναι τοῖς

τοῖς ἱππεῦσι τῶν ὑπεναντίων, 11, 22, 8. ἐπαφῆκε τὰς προνομὰς κατὰ τῆς χώρας, emisit pabulatores per agros, 4, 73, 4. τοὺς εὐζώνους ἅπαντας ἐπαφῆκε, 10, 39, 3.

Ἐπαχθής, molestus, gravis, odiosus, μετὰ τῆς ἐπαχθεστάτης Φαντασίας, cum intolerabili superbia, insolentia, 15, 25, 5.

Ἐπείγειν; *vide* κατεπείγειν, *quod verbum pro illo frequentat Polybius. Perperam* τῆς ἡμέρας ἐπειγομένης *dabant vulgo omnes, pro* ἐπιγενομένης, 2, 55, 4. *n.*

Ἐπειδὰν *particula, cum indicativo constructa*, 13, 7, 8. *n. Eadem in* ἔπειτα *mutanda videtur*, 1, 47, 2. *n.*

Ἐπείδειν, *vide* ἐπιδεῖν.

(Ἐπεικῆ *vel* ἐπ' εἰκῆ μέναν *legendum suspicatus erat Reiskius* 2, 66, 1. *n. pro* ἐπικειμένων *quod mendose habent mssti.*)

Ἐπεῖναι; 1) inesse, adesse; χάρις ἐπῆν αὐτῷ διαφέρουσα, 4, 77, 3. 2) præter alios, insuper adesse; ἐπὶ ταῖς δύο μυριάσιν ἐπῆσαν ἔτι τρεῖς χιλιάδες, 2. 24, 14. 3) post esse; *sic quidem codex Vrb. sed solus ille*, τοῖς ἐπεσομένοις, 8, 23, 10. *pro* τοῖς ἐσομένοις. *At quam frequens est vox* οἱ ἐπιγενόμενοι, *tam insolens illa* οἱ ἐπεσόμενοι.

Ἐπεισάγειν, μηχανὴν, fraudem adhibere, artificio, invento uti, 29, 10, 1. 32, 21, 11. introducere; τρίτον ἡ τύχη δρᾶμα ἐπεισήγαγε, 24, 8, 12. *Cf.* παρεισάγειν.

Ἐπείσακτος; ἐπείσακτα ἀκροάματα, cantores in conviviis aliunde adsciti, 4, 20, 10.

Ἐπεισόδιον; τὰ ἐπεισόδια τῆς τύχης, 2, 35, 5. *n.* — „lusus fortunæ, *pro* ἐπίσον διὰ τῆς τύχης, *rectissime Casaub. expressit in versione, quod præclare illustrat Cl. Reiskius.“ Ern.* — *cf.* ἐπεισάγειν.

Ἐπεισπίπτειν εἰς πόλιν, irrumpere in urbem, 5, 96, 8.

Ἐπεκδιδάσκειν, ὁ ἐπεκδιδάσκων λόγος, (*idem qui* ἐπιμετρῶν) in quo historicus usum narratarum rerum docet, 15, 35, 7.

Ἐπέκεινα, ultra, trans, *cum genit.* 3, 22, 5. 3, 23, 2.

Ἐπελπίζειν; ἐπελπίζοντες ἀεὶ, *cod. Flor. pro simpl.* ἐλπίζοντες, 4, 35, 6. *n.*

Ἐπεμβαίνειν τινὶ, insultare alicui; βαρέως αὐτοῖς ἔδοξεν ἐπεμβαίνειν ἡ τύχη, 20, 7, 2. *Conf.* συνεπεμβαίνειν.

Ἐπεξέρχεσθαι, urbe egredi ad persequendum hostem, 2, 34, 12.

Ἐπεξιέναι, egredi adversus hostes; οὐδενὸς ἐπεξιόντος, 3, 89, 1. 4, 63, 11. 5, 14, 2. (Ἐπερείσασθαι τὴν ὀργὴν *temere & invitis mssis editum erat inde a Casaub.* 15, 32, 6. *pro* ἀπερεισ.)

Ἐπέρχεσθαι, ἐπὶ τὴν σύγκλητον, ἐπὶ τὴν βουλὴν, adire senatum, 2, 7, 3. 27, 4, 4. 33, 16, 12. ἐπέρχεσθαί τινι, supervenire, venire post aliquem, 16, 35, 2. τῆς ἡμέρας ἐπελθούσης, cum advenit, cum adest dicta dies, 6, 19, 6.

Ἐπε-

Ἕπεσθαι, τοῖς στίβοις, sequi agminis vestigia, 3, 53, 10.

Ἐπέτειος; τὰ κατὰ τὰς ἀρχὰς ἐπέτεια ἐστί, magistratus *apud Romanos* annui sunt, 6, 46, 4. οἱ ἐπέτειοι καρποί, 3, 107, 1. 6, 49, 8.

Ἔπέχειν, 1) inhibere, & inhibere se, tacere. οὐδὲν ἐπέχει, nil prohibet, nil impedit, 9, 1, 6. ἐπισχεῖν τὴν παρουσίαν, inhibere, differre adventum, 4, 23, 1. βραχὺν ἐπισχὼν χρόνον, postquam per breve tempus se continuit, brevi tempore intermisso, 2, 36, 4. *Sic* ἐπεῖχε, 5, 41, 5. *n. est* aliquantisper se continuit, exspectavit; *non, ut Casaubonus vertit*, omnia observabat. τούτου δ' ἐπισχόντος, illo tacente, 7, 11, 3. τὸ πρῶτον ἐπέσχε, vocem continuit, tacuit, 9, 32, 1. τοιαῦτα διαλεχθεὶς ἐπέσχε, finem dicendi fecit, 10, 34, 11.

2) obtinere, occupare; τὸν πρὸς τὴν μεσημβρίαν τόπον ἐπέχουσι, plagam meridionalem obtinent *illæ regiones*, versus meridiem sitæ sunt, 3, 37, 6. τὸν ἐξ ἀρχῆς τόπον ἐπέχοντες, primam suam stationem tenentes, 15, 12, 7. τῶν ἐτησίων ἐπεχόντων, dum etesiæ obtinent, locum habent, durant, 5, 5, 6. (*i. q.* στάσιν ἐχόντων, *ibid. vs.* 3.) εὐχαὶ καὶ θυσίαι καὶ θεῶν ἱκετηρίαι ἐπεῖχον τὴν πόλιν, tenebant, occupabant urbem, per totam urbem obtinebant, 3, 112, 8. ἑκάστου τῶν ἀνδρῶν ἓξ πόδας ἐπέχοντος, (*nam sic omnino legendum, pro vulgato* ἀπέχοντος) quandoquidem miles unusquisque spatium occupat sex pedum, 12, 19, 7. *n.*

3) intentum esse; *cum dat.* ἐπεῖχε τῇ διαβάσει, 3, 43, 2. τῷ πολέμῳ, 10, 41, 8. τοῖς πράγμασιν, 18, 28, 11. *Id alias est* προσέχειν, *veluti* 2, 50, 1. *&c.*

ἐπέχεσθαι; ἐπείχετο (*vel ex scriptura cod. Bav.* ἐπίσχετο) ἡ σύγκλητος κατὰ τοὺς Ἀθηναίους, erga Athenienses continuit se, non nimis promtum se illis ostendit, nec certi quidquam eis respondit, e quo voluntas ejus in illos pateret, 30, 17, 17. *n.*

Ἔπηλυς, ὁ; ἐπήλυδες στρατιῶται, advenæ, extranei, peregrini milites, 2, 55, 9.

Ἐπὶ *præpositio*; *perperam subinde pro* ἔτι *posita a librariis*; *vide infra in* ἔτι.

1) *cum Genitivo constructa præpos.* ἐπὶ, *significat*

1) in, *de tempore & de occasione quo aliquid fit, & simil.* ἐπὶ τοῦ παρόντος, in præsentia, 2, 16, 14. 3, 64, 3. ἐπὶ γήρως, in senectute, 18, 38, 8. ἐπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν δειχθήσεται, 1, 15, 12. ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κινδύνου, 5, 65, 6. ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων, 6, 7, 3. ἐπ' αὐτῶν τῶν πράξεων, 10, 5, 10. ἦν συνιδεῖν ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, 1, 84, 6. ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίων συμπτωμάτων ἐναργῶς θεασάμενοι τὸ συμβαῖνον, 3, 63, 2. (*cf. mox num.* 3.)

ἐπ'

ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, 1, 21, 3. (*cf. infra num.* 8.) 1, 84, 6. *Ex quibus corrigenda menda* 2, 24, 1. *Et pro* ἵνα δὲ συμφανὲς ὑπ' αὐτῶν γένηται τῶν ἔργων, *legendum* ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων, *præsertim cum & alias sæpe* ὑπ' *& ἐπ' perperam inter se commutata videamus. cf.* 1, 36, 3. *n.*

2) in, *de loco, & statu quocumque, sive corporis sive animi;* ἐπὶ τῆς γῆς, terrâ, in continente, 1, 37, 8. *&c. cui opponitur* κατὰ θάλατταν, *ibid. vs.* 7. ἐπὶ τῶν αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων μένειν, 1, 18, 6. 1, 19, 6. ἔμεινε ἐπὶ τούτων τῶν τόπων, 21, 8, 13. 4, 72, 5. ἐφ' οὗ τόπου, quo loco, 4, 39, 6. 4, 73, 8. κεῖται ἐπὶ τῆς Ἀσίας, 4, 39, 6. αἱ ἐπὶ τῆς Ἀσίας πόλεις, 18, 34, 1. αἱ ἐπὶ Θράκης πόλεις, 9, 28, 3. 23, 4, 4. 23, 6, 1. μεταλλάξαντος τοῦ βίου ἐπὶ Θράκης, mortuo in Thracia, 5, 74, 4. ἐπὶ τῆς ὑπαρχούσης ηὐλίσθη παρεμβολῆς, 5, 86, 1. (*conf. supra in* ἔπαυλις.) ἐπὶ τῆς οἰκίας, domi, 14, 7, 1. τὰ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ τούτων ἦν, 31, 27, 4. in hoc rerum statu, *pro quo alias* ἐν τούτοις *dicit.* ἔμενεν ἐπὶ τῆς ὀργῆς, in ira perseveravit, 3, 9, 7. ἐφ' ὧν ὁρμῶν αὐτὸς ἦν, *ibid. Et* 2, 50, 10. ὑπάρχειν ἐπὶ γνώμης τινός, in aliqua esse sententia, 5, 26, 6. 22, 19, 3. 27, 15, 10. οὐκ ἔμενον ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς λογισμῶν, 1, 20, 1. ἐφ' ἡγεμονίας τετάχθαι, in magistratu militari constitutum esse, præfecturam aliquam gerere, 2, 67, 5. (*conf. infra, num.* 6.) *Pro* ἐφ' ἑκατέρων τῶν κεράτων, 10, 21, 5. *quod est* in utroque cornu, *scribendum puto* ἐφ' ἑκάτερον τῶν κεράτων, *ut dixi supra in* ἑκάτερος.

3) in re *quacumque;* ἐπὶ γὰρ τῶν ἑλκῶν, nam in ulceribus, 1, 81, 6. καθάπερ ἐπὶ τῶν ὑδροπικῶν, 13, 2, 6. τῆς τύχης ἐπὶ τῶν ἐκείνοις συμβαινόντων ἐνδεικνυμένης τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, 2, 4, 3. (*Quo & referri potest illud,* 3, 63, 2. *quod supra num.* 1. *posuimus.*) *Eodem pertinet* ἐφ' οὕτω μικρᾶς αἰτίας, in tam levi culpa, propter tam levem causam, 4, 24, 7. *n. si vera ea lectio, quam præferunt probatissimi libri, pro vulgato* μικραῖς αἰτίαις. (*conf. tamen* 4, 76, 5.) συναγωγὰς ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν ὅπλων, convocare milites in armis, 5, 64, 4. *pro quo est alias* ἐν τοῖς ὅπλοις, *ut* 9, 6, 6. *Et* 11, 27, 2. ἐφ' ἑκατέρων τούτων ἠττῶνται, 1, 36, 3. *n. quæ si vera scriptura, nec* ὑφ' ἑκατέρων *legendum, idem fere sonabit ac* ἐν ἑκατέροις. (*Vsum istum præpositionis* ἐπὶ *spectans Casaubonus,* 3, 7, 7. ἐπὶ παντὸς, *id est,* in omni re, *ex conject. ediderat, pro* ἔτι παντὸς, *quod erat in superioribus editt. pro quo tamen ex mss̄tis* ἐστὶ *fuit restituendum.*)

4) ad,

4) ad, apud, juxta *locum; ἐφ' ὧν ἑκατέρων (τῶν πόλεων) στρατοπεδεύσαντες*, ad quas urbes quum castra posuissent, 1, 73, 6. (*quod est alias πρὸς τῇ πόλει, & ἐπὶ τῇ πόλει.*) *αἱ ἐφ' Ἑλλησπόντου πόλεις*, urbes ad Hellespontum sitæ, 18, 27, 8. *sic probati codices* 5, 111, 7. *n. ubi vulgo ἐφ' Ἑλλησπόντῳ, non minus recte. ἐπὶ τῆς θαλάττης ἔστησαν*, ad mare stabant, 1, 44, 4. *τοὺς ὅρκους διδόναι ἐπὶ τῶν σφαγίων*, 4, 77, 1. *ἐπὶ τῶν ἐμπύρων*, 16, 31, 7. *De illo usu, quo significat* apud arbitrum, *vel* coram judice, *vide infra, num.* 7.

5) ad *locum*, versus *locum; ἔπλεον ἐπὶ τῆς Ἀπολλωνίας*, 2, 11, 6. *ἐπὶ τῆς Κερκύρας*, 2, 11, 2. 2, 9, 9. *n. τοὺς Μακεδόνας ἐπ' οἴκου διαφῆκε*, domum dimisit, 2, 54, 14. *προῆγε τὴν ἐφ' Ἡραίας, scil. ὁδὸν*, progressus est via quæ Heræam ducit, 2, 54, 12. 4, 77, 5. *n. Adde* 1, 55, 10. *n.* 4, 16, 8. 9, 17, 1. *n.* 29, 11, 9. 32, 25, 10. 33, 10, 8. *&c. In qua constructione amat hæc præpositio ante se positam particulam ὡς; ut ὡς ἐπ' οἴκου*, 4, 16, 9. *ὡς ἐπὶ τῆς Λιβύης*, 1, 36, 10. (*pro quo est ὡς ἐπὶ τὴν Λιβύην*, 1, 29, 2.) *ὡς ἐπὶ Σικελίας*, 1, 41, 3. *Adde* 2, 5, 8. 2, 23, 4 *sq.* 4, 24, 9. *n.* (*ubi alii ὡς ἐπὶ Κορίνθου, alii Κόρινθον.*) 5, 59, 1. *&c.*

6) super, *nempe ubi agitur de eo qui* constitutus *est* super re, *qui* rei, negotio, urbi &c. præfectus *est. οἱ ἐπὶ τῶν θηρίων*, præfecti elephantorum, 1, 34, 1. *in qua dictione, & aliis huic similibus, intelligitur participium τεταγμένος, quod expressum habes* 5, 96, 4. 22, 25, 2. (*cf.* 2, 67, 5.) *aut καθεσταμένος*, (*qua ratione habes Φάυλλον ἐπὶ πάντων καταστήσας*, 5, 72, 8.) *aut ὄντες, ut ἐκέλευσε τοὺς ἐπὶ τούτων ὄντας*, 20, 11, 6. *ἐφ' ὧν ἐπέστησε τὸν ἀδελφὸν*, quibus præfecit fratrem, 2, 65, 9. *Sic nude ἐφ' ὧν Δημήτριος, scil. ἐπεσταμένος ἦν*, 2, 65, 4. *n. ἡγεμόνα ἐπὶ πάσης κατέλιπε τῆς χώρας Ἄννωνα*, 3, 35, 4. *& nude, ἐπὶ μὲν τούτων ἀπέλιπε Νίκαρχον*, 5, 71, 11. *Sic Λεόντιος ἀπελέλειπτο ἐπὶ τῶν πελταστῶν, Μεγαλέας δ' ἐπὶ τοῦ γραμματείου, Ταυρίων δ' ἐπὶ τῶν κατὰ Πελοπόννησον*, 4, 87, 8. *Conf.* 4, 80, 15. *n. τοὺς πρώτους ἄνδρας ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος*, 3, 8, 3. *intelligere poteris* principes viros qui reipublicæ præerant, *sed & simpliciter*, qui erant in republica.

7) sub, per, *vel* coram; *nempe de eo* quo moderante vel administrante res quædam gesta est. *Scilicet quemadmodum v. c. ἐπ' Ἀλεξάνδρου, ἐπὶ Φιλίππου græce dicunt, pro* sub rege Alexandro, sub Philippo, regnante Alexandro, regnante Philippo; *sic ἡ ἐπὶ Ἀντιαλκίδου γενομένη εἰρήνη*, 4, 27,

27, 5. 6, 49, 5. αἱ ἐπ' Ἀσδρούβου γενόμεναι ὁμολογίαι, 3, 15, 5. αἱ ἐπὶ Λουτατίου, ἐπ' Ἀσδρούβου γενόμεναι συνθῆκαι, 3, 21, 2. 3, 30, 3. *est* pax per Antalcidam, sub Antalcida, *id est*, legato & administrante Antalcida facta, fœdus factum imperatore & res administrante Lutatio, Asdrubale. *Cf. Adnot. ad* 1, 6, 1. *Sic, qui judicium vel arbitrium exercet*, ἐπὶ τούτου, coram hoc, *vel si mavis*, apud hunc, *disceptari & judicari res dicitur; ut.* λόγον ὑπέχειν ἐπὶ Ῥωμαίων, 18, 35, 3. οὐκ ἐπὶ Ῥωμαίων, ἀλλ' ἐπὶ Ῥοδίων ὑμῖν εὐδοκῶ διακριθῆναι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, *ibid. vs.* 4. *Pro quo alias & ἐν cum dativo casu usurpatum supra vidimus in ἐν, num.* 3.

8) *Cum variis nominibus juncta præpositio, adverbialem vim eis addit; velut* ἐπὶ κεφαλαίου, generatim, summatim, 1, 65, 5. *Sic* ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, 1, 21, 3. *est* re ipsa, *& verti poterit* serio *&c. Cum nominibus numeralibus juncta, facit distributiva, bini, trini, quaterni; vide Adn. ad* 1, 26, 13. *Sic* ἐπὶ δύο, 1, 22, 9. *est* bini, *ubi indeclinabile* δύο *in genitivo intelligendum, pro* δυοῖν.

9) ἐπὶ Μοχυρίνου *quid sit* 31, 26, 13. *non liquet; vide Adn.* ἐφ' ἑκατέρων, 2, 29, 3. *in* ἀφ' ἑκατ. *mutavi, ad quam emendationem firmandam conf.* 3, 97, 7. 4, 5, 3. 4, 84, 4. *Sic pro* ἐφ' οὕτω μικρᾶς αἰτίας, 4, 24, 7. *n. fortasse* ἀφ' *legendum.* (*cf. supra, num.* 3.) *De præpositionum* ἐπὶ *&* ὑπὸ *confusione dixi ad num.* 1. *&* 3. *ad* 1, 36, 3.

II) ἐπὶ *præpositio, cum Dativo constructa;*

1) ad, *vel* in, *eadem fere notione qua vulgo accipitur cum accusativo constructa;* ἐπὶ τούτῳ φερομένων καὶ τῶν Ῥωμαίων, *ex codicum scriptura*, in eamdem partem inclinantibus etiam Romanis, 1, 19, 7. *n.* ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ταχθέντες, ad hoc ipsum constituti, 1, 45, 11. ὥρμησαν ἐπὶ τῷ ζητεῖν, *quod ex mss tis restitui debuerat*, 15, 32, 11. *n.* ἐπὶ τούτοις τοῖς τόποις ποιησόμενοι τὴν ἔξοδον, in ea loca, 3, 75, 6. ἐπὶ στρατηγίᾳ αἱρεῖσθαι, ad præturam nominare, 38, 3, 7. *n.* ἐπ' ἀγαθῷ πᾶσι γενόμενος, quum omnibus fuisset in bonum, bono, *i. e.* quum bene consuluisset omnibus, 6, 2, 15.

2) ad, apud, prope, ante; (*eadem notione, qua & cum genit. constructam supra vidimus, num.* 4.) κατεστρατοπέδευσαν ἐπὶ τῷ Τύνητι, 1, 67, 13. *n.* καταλαβέσθαι τὸν ἐπὶ Τύνητι χάρακα, ad Tunetem, 14, 10, 3. ὁ ἐπὶ τῷ Γερουνίῳ χάραξ, 3, 102, 10. *i. q.* περὶ τὸ Γερούνιον, *ibid. vs.* 6. *cf. vs.* 9. κειμένης (τῆς Σελευκείας) ἐπὶ θαλάττῃ, ad mare, 5, 59, 4. ἐφ'

Ἑλησπόντῳ, 5, 111, 7. *n.* διὰ τῶν ἐπὶ ταῖς Κεγχρεαῖς πεπραγμένων, 2, 60, 8. *si vera lectio, erit* propter ea quæ ad Cenchreas, apud Cenchreas, ab eo patrata sunt. *Huc porro refer illud* ἐφ' οἷς γενομένων λόγων πλειόνων, apud quos, *vel* coram quibus, 24, 4, 8. *n.* (*conf. supra, cum genit. sub num.* 7.) *Et* ἐπὶ κήρυκι ἢ (*vel* καὶ) γραμματεῖ, 3, 22, 8. *n. Sic & cum dativo reperitur, pro genitivo, ubi notat* in re; *veluti* μένειν ἐπὶ τοῖς ἐξ ἀρχῆς διομολογουμένοις, 31, 27, 1. (*Conf. in* ἐπὶ *cum genit. num.* 2.)

3) propter, causſa; *de causſa objectiva;* ἡ ἐπ' ἀρετῇ δόξα, gloria virtutis causſa, gloria virtutis, 2, 17, 2. ἡ ἐπ' ἀρετῇ Φήμη, 6, 52, 11. ἡ ἐπ' ἀσεβείᾳ δόξα, 15, 22, 3. ἡ ἐπ' ἀγαθῷ μνήμη, 2, 61, 6. (*conf.* ἀγαθός.) ἐπὶ ταῖς τυχούσαις αἰτίαις, leviſſimis de causſis, 4, 76, 5. *conf.* 4, 24, 7. *n. Et de causſa finali, ſive conſilio;* ἐπὶ πολέμῳ διαβαίνειν τὸν Ἴβηρα, belli inferendi causſa, bellandi conſilio, 2, 13, 7. ἐπ' ἐξανδραποδισμῷ πόλεμον ἐκφέρειν τινί, 6, 49, 1. 11, 6, 2. ἐπὶ διαλύσει πάντων τῶν δυνατῶν, 21, 9, 2. *Huc & referre poſſis illud, quod paulo ante poſui,* ἐπ' ἀγαθῷ μνήμη, commemoratio honoris causſa, laudandi conſilio, *& ſimilia; ſic* πολλὰ εἰπὼν περὶ Ῥωμαίων ἐπ' ἀγαθῷ, multa de Romanis verba faciens in honorem, laudandi conſilio, 27, 6, 13. *Eodem referre licebit dictiones ſimiles huic,* μονομαχίας ἐπὶ τῷ πατρὶ ποιεῖν, ludos edere in patris honorem, 32, 14, 5.

4) poſt; ἐφ' οἷς, poſt quæ, 1, 80, 1. *n. &c. Conf. ſupra in* ἐπανιστάναι, *num.* 1.

5) *de* conditione. ἐπὶ τοῖσδε Φιλίαν εἶναι, his conditionibus, 3, 22, 4. 7, 4, 1. *&c.* ἐφ' ᾧ, hac conditione ut; *ſeq. indicativo;* 1, 59, 7. *& ſeq. infin.* 1, 16, 9. 1, 72, 5. 7, 4, 2. ἐφ' ᾧ μόνον ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν, dummodo vobis male faceret, 9, 28, 7.

6) *de tempore,* in, per; ἐπὶ δυοῖν καὶ τρισὶν ἡμέραις, in duo vel tres dies, 3, 51, 12. *n.* προπορευομένων δ' αὐτῶν ἐπὶ δύο ἡμέρας, 3, 52, 8. *Sic rurſus* 4, 70, 2. *codex Aug. & Pariſ. A. ubi alii (quemadmodum & 3, 51, 12.)* ἡμέρας *in accuſ. habent; qua de uſitatiore conſtructione vide mox, in* ἐπὶ *cum Accuſ. num.* 2. *Invenitur tamen eadem conſtructio cum dativo caſu apud alios pariter ſcriptores, velut apud Plutarch. in Pericl. c.* 28. ἐφ' ἡμέρας δέκα.

7) *detrahere* de *ſumma;* προειλήφθω ἐπὶ τούτοις τὸ τοῦ κόλπου βάθος δισχιλίων σταδίων, deducantur, ſumantur de his tribus millibus ſtadiis) duo millia pro profunditate ſinus; (*quemadmodum gallice dicimus, prélever ſur une ſomme,*) 34, 6, 7. *n.*

III)

III) ἐπὶ *praepositio, cum Accusativo constructa;*

1) *ad aliquid consequendum;* τοὺς ἐπὶ τὰ χρήματα παρόντας, *qui ad accipiendas pecunias venerant,* 29, 3, 7. πάντας ἐπὶ τὸ παραπλήσιον ἥξειν, *omnes ad idem impetrandum venturos,* 10, 34, 8.

2) *in, per, de tempore; (conf. paulo ante, cum Dativo, num.* 6.) προσβολὰς ἐνεργοὺς ποιησάμενος ἐπὶ δύο ἡμέρας, *per biduum,* 4, 63, 8. ποιησάμενος τὴν πορείαν ἐπὶ δύο ἡμέρας, 8, 15, 2. προσαναπαύσας τὴν δύναμιν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, 4, 73, 3. ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τὰς πράτας οὐδὲν ἐδύνατο προβιβάζειν τῶν ἔργων, 5, 100, 1. ἐπὶ δύο, ἐπὶ τρεῖς ἐνιαυτούς, 1, 39, 12. 1, 56, 11. ἐπὶ πολὺν χρόνον διαγωνισάμενος, 1, 11, 14. ἐπὶ πολὺν χρόνον γενομένης τῆς μάχης, 1, 19, 9. *Adde num.* 3. *Nescio vero an & post nonnumquam significet, ut ἐφ' ὧν idem valeat ac ἐφ' ᾧ, post quem. Vide supra in* ἐπανιστάναι *num.* 1. *& in* ἐπιβάλλειν *num.* 4.

3) *de spatio;* ἐπὶ τρία ἡμιστάδια, *per stadium unum cum dimidio,* 3, 54, 7. ἔστι τὸ μῆκος ἐφ' ἑκατὸν στάδια, *ad centum stadia,* 4, 39, 4 & 6. 4, 41, 1. 4, 63, 6. *& similia alia.* ἐπὶ πολύ, *& una voce* ἐπιπολύ, *multum, cum de tempore, tum de spatio, & omnis generis quantitate, frequenter occurrit: sic & ἐπὶ πλέον; de quibus vide in* πολύ. *Contra* ἐπὶ βραχύ, *parumper, leviter,* 2, 37, 5. 5, 26, 5. *& saepe alias.*

Sed ἐπὶ *cum accus. de Loco usurpatum, significat etiam in loco, in hujusmodi dictionibus,* ἐπὶ τάδε, *in hac parte, ab hac parte, i. e. cis,* 3, 34, 4. 3, 35, 4. 3, 97, 5. 4, 48, 5 & 7. ἐπὶ θάτερα, *in altera parte, ab altera parte,* 4, 44, 5. *n. &c.*

4) *in Tacticis;* ἐπέβαλον τούτοις ἐπὶ μίαν ναῦν ἐν μετώπῳ τὸ τρίτον στρατόπεδον, 1, 26, 13. *n. ubi* ἐπὶ μίαν ναῦν *est* aliam juxta aliam *in fronte, una serie. Plura ejusdem dictionis exempla in Adnot. ad eundem locum collecta dedimus.*

5) *Notemus insuper alios nonnullos varii generis usus; veluti,* διακινδυνεύειν πρὸς τοὺς ἐπὶ τὸν λόφον, *pro* ἐπὶ τοῦ λόφου, 3, 19, 4. *n. qui locus non solicitandus videtur; cum quo conferri potest ille,* συνεῖχε τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως ἐπ' αὐτὸν *vel* ἐφ' ἑαυτὸν, *pro* ἐφ' ἑαυτοῦ, 3, 101, 8. ἐφ' αὑτοὺς ἄγειν τὰς χεῖρας, *manus adducere,* 1, 21, 2. διέδωκε τοὺς αἰχμαλώτους εἰς φυλακὴν ἐπὶ τὰ τάγματα, *distribuit captivos per manipulos,* 3, 85, 3. *sic* μερίσας αὐτοὺς ἐφ' ἑκάτερον κέρας, 11, 22, 10. ἐπ' ἴσον, *pariter, aequabiliter,* 2, 30, 7. *n.* ἐφ' ὅσον, ἐπὶ τοσοῦτον, *quantum, tantum,* 4, 41, 4. 30, 14, 8.

&c. ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε, 3, 103, 3. *&c.* ἐπ' ἀσπίδα, ad finistram; ἐπὶ δόρυ, ad dextram; *vide* ἀσπὶς *&* δόρυ.

5) *In illis dictionibus,* ἐπὶ τὴν ὡραίαν, 3, 41, 2. *n.* ἐπὶ τὴν εὐθυνὴν, 3, 83, 7. *n.* ἐπὶ δείλην ὀψίαν, 10, 8, 7. *n. si vera in his locis codicum scriptura, valebit* ἐπὶ sub, versus; *sed nos ubique* ὑπὸ *corrigendum duximus: quæ propositiones & alias sæpe inter se permutantur. conf. Adnot. ad* 1, 36, 3. 3, 50, 5. *n.* 8, 17, 9. *n. quibus adde* 2, 24, 1. *quo de loco supra dixi in* ἐπὶ *cum genit. num.* 1.

Ἐπιβάθρα, ἡ, aditus, 16, 29, 2. αἱ ἐπιβάθραι, 3, 24, 14. 16, 29, 1.

Ἐπιβαίνειν, 1) *absol.* ἐπέβαινον, perrexerunt, ulterius progressi sunt, 1, 68, 8. *n.* 2) *varie constructum; cum genit.* τῆς χώρας, ingredi regionem, 1, 75, 6. 3, 20, 2. 4, 7, 5. 4, 15, 3. *quibus locis omnibus agitur de* hostili invasione *cum exercitu. Hinc quum* 26, 6, 4. *mendose, ut putavi, legeretur* Γαλατίας μὴ ἐπιβαίνειν, *non dubitavi* Γαλατίαν *corrigere; quippe satis notum, quam frequenter terminationes ας & αν inter se permutatæ sint a librariis.* ἐπιβαίνειν τοῦ τείχους *est* murum conscendere, 4, 71, 11. 9, 8, 12. *Cum Dativo casu,* ἐπιβαίνειν τῇ γῇ, *pariter est* invadere, hostiliter ingredi, 1, 5, 2. *Sed* ἐπὶ τὴν χώραν τινὸς ἐπιβαίνειν, in locum alicujus succedere, 4, 45, 3. 4, 71, 10.

In Præter. ἐπιβεβηκέναι ἐπὶ τόπου, *est* insistere loco, 8, 6, 8.

Ἐπιβάλλειν, 1) *vulgatissima notione,* injicere, imponere; ἐπιβάλλειν χοῦν, 3, 46, 6. τὰς χεῖρας ἐπιβ. τινί, 3, 2, 8. 3, 5, 5. 18, 34, 8. *Et in Medio;* τὰς ἰδίας σφραγῖδας ἐπιβάλλεσθαι τῷ ἐγγράπτῳ, figilla sua scripto adponere, imponere, imprimere, 24, 4, 10. *n. Sed quod ibidem mox sequitur vs.* 15. ἐπεβάλοντο τῇ σφραγίδι, *in mendo cubare utique videtur. cf. Adn.*

2) locare aliquem post alium; ἐπέβαλον τούτοις τὸ τρίτον στρατόπεδον, 1, 26, 13 *&* 15. *ubi idem valet ac* ἐπιτάττειν *&* ἐφιστάναι, *vs.* 12. *Conf. Adn. ad* 11, 22, 10.

3) *Neutraliter, vel intransitive;* succedere alteri, sequi alterum; τούτοις τὸ τῶν συμμάχων δεξιὸν ἐπιβάλλει κέρας, his succedit, 6, 39, 4. *i. q.* ἕπεται *&* ἀκολουθεῖ *ibid.* ἀεὶ τῶν ἐξῆς ἐπιβαλόντων καὶ ἑπομένων, 11, 23, 2.

4) succedere alteri in dicendo, verba facere post alterum, vices dicendi sibi sumere; ἐφ' ὃν Αὐτάριτος ὁ Γαλάτης ἐπιβαλὼν ἔφη, quem excipiens Autaritus Gallus, inquit, 1, 80, 1. *n.* (*ubi* ἐφ' ὃν, *licet non satis plana sit dictio-*

*diction*is *aut conſtruction*is *ratio, reſtitui Polybio ex communi veterum codicum conſenſu debuerat, præſertim quoniam ſimillima ratione* 28, 4, 4. *legitur,* ἐφ' ὃν Γάϊος πάλιν ἐπαναστὰς; *conf. ſupra in* ἐπανιστάναι, *num.* 1.) *Rurſus,* γενομένης παρὰ τὴν συνουσίαν μνήμης τοῦ βασιλέως, ἐπιβαλὼν ὁ πρεσβευτὴς πολλούς τινας διετίθετο λόγους, ſermonem excipiens, ſubjiciens; ad ea, quæ dixerant alii, ſuum ſermonem adjiciens, 23, 1, 8. *n. ubi in Adnot. contra noſtram voluntatem* ὑποβαλὼν *poſuit typotheta, pro* ἐπιβαλών.

5) *Quemadmodum latine* ſuccedere *interdum pro* progredi, pergere, *accipitur, ſic & græcum* ἐπιβάλλειν, 11, 22, 10. *abſolute poſitum,* progredi, proficiſci, ſuccedere, *ſcil.* in hoſtem, *ſignificare videtur. vide ibi Adnot. Sic ſane perſpicue,* 12, 10, 2. αὐτὸς ἐπιβαλὼν εἰς τοὺς Λοκρούς, *eſt,* ipſe Locros profectus; *aut certe,* cum Locros veniſſet. *Et amat hoc verbum Polybius iſta notione, varia ratione conſtructum; veluti cum dativo;* τεταρταῖος ἐπέβαλε τοῖς λόφοις, quarto die colles eſt adſecutus, ad colles acceſſit, pervenit, 5, 18, 3. *& ſic rurſus ibid. vs.* 10. *&* 18, 2, 5. *n. ubi pro* ὑπερβάλλειν, *quod perperam dabant libri, idem verbum* ἐπιβάλλειν *reſtituimus Polybio. Porro cum* ἐπὶ *præpoſitione;* τῆς πρωτοπορείας ἐπιβαλούσης ἐπὶ τὴν ὑπερβολήν, poſtquam primum agmen ad ſummitatem acceſſit, pervenit, 4, 69, 1. σπεύδων ἅφνω καὶ παραδόξως ἐπὶ τὸν τόπον ἐπιβαλεῖν, cupiens ſubito & inopinato Thermum pervenire, 5, 6, 6. συντείνας ἐπὶ τοὺς ἄκρους ἐπιβαλεῖν τῶν βουνῶν, 18, 3, 9. *Adde* 16, 16, 3 *& ſq. n. ubi* ἐπέβαλε *utique corrigendum pro vulgato* ἐπεβάλετο. *Et rurſus cum præpoſ.* εἰς; *ut* 12, 10, 2. *ſic* 5, 13, 3. ἐπέβαλον εὐθέως εἰς τὸ Θέρμον, ſtatim illi Thermum advenerunt; *&* 2, 14, 17. ἐφ' οὓς Ἀννίβας ἐπέβαλεν εἰς Ἰταλίαν, contra quos Hannibal in Italiam eſt profectus, *vel* in Italiam venit. *Quem locum reſpiciens Erneſtus,* ἐπέβαλεν εἰς Ἰταλίαν, invaſit Italiam *interpretatus eſt, aitque:* „*Reiskius vult* ἀπέβαλεν, [*ſcil.* ἑαυτὸν] deſcendit; *eleganter: ſimplicius eſt* ἐνέβαλεν, *quo & alibi uſus eſt cum multis aliis.*" — *At nil prorſus cauſſæ erat, cur ſuſpectum eſſet verbum familiare noſtro ſcriptori. Rurſus abſolute,* ἅμα τῷ τὸν ἥλιον ἐπιβάλλειν, ſimul cum accedente, cum adveniente, *i. e.* cum oriente ſole, 4, 78, 7. *De univerſo iſto uſu hujus verbi,* adveniendi *notione, confer quæ monuimus in Adnot. ad* 3, 38, 4.

6) τοῦτο ἐπιβάλλει αὐτῷ, hoc ad illum pertinet, ei incum-

bit, illius res est; τῆς ταφρείας δύο ἐπιβάλλουσι πλευραὶ τοῖς συμμάχοις, 6, 34, 1. πᾶσι μᾶλλον ἐπιβάλλει τοῦτο ποιεῖν, ἢ Ῥωμαίοις, aliis omnibus potius hoc convenit, 18, 24, 1. τῶν γροσφομάχων τοὺς ἐπιβάλλοντας κατὰ τὸ πλῆθος, ἴσους ἐπὶ πάντα τὰ μέρη διένειμαν, velitum convenientem, competentem cuique manipulo numerum, pro ratione numeri totius qui in legione adest, æqualiter per manipulos distribuunt, 6, 24, 4. *n.* (*cf. c.* 21, 9 *sq.*) *Et in Passivo, si vera lectio*, 22, 26, 20. *n.* τῷ ἐπιβαλλομένῳ καιρῷ καὶ τοῖς Ῥωμαίοις, eodem tempore quo & Romanis debetur, *scil.* quo & Romanis pendi tributum debet.

7) ἐπιβάλλεσθαι, *in Medio, & in Passivo*, adgredi, conari, instituere, moliri; *cum dativo rei*; μηδένα τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπιβεβλῆσθαι τῇ τῶν καθόλου πραγμάτων συντάξει, 1, 4, 2. ἀδυνάτοις ἐπιβάλλεται πράγμασιν, 3, 48, 3. *Adde* 10, 9, 3. *&c. Cum infin.* 1, 4, 3. 1, 12, 3 *&* 7. 1, 15, 5. 3, 14, 6. 4, 23, 8. 11, 28, 1. *& persæpe alias. Conf.* ἐπιβολή.

Ἐπίβασις, ἡ, gradus, gressus, vestigium; τῆς χιόνος ἄδηλον ποιούσης τὴν ἐπίβασιν, 3, 54, 5. αἱ ἐπιβάσεις τῆς θαλάττης, adfluxus, accessus maris, 34, 9, 6.

Ἐπιβάτης; οἱ ἐπιβάται, milites classiarii, 1, 51, 2. 1, 60, 3. 1, 61, 3.

Ἐπιβατικὸς; τὰ ἐπιβατικά, milites classiarii, 1, 47, 9. 1, 61, 4. ἡ ἐμβατικὴ χρεία, opera classiariorum militum, 3, 95, 5.

Ἐπιβιοῦν; μίαν ἡμέραν ἐπιβιώσας, 16, 9, 1.

Ἐπιβοᾶν, adclamare; τοῖς ἰδίοις, 10, 12, 5. τοῖς ἀγωνιζομένοις, 18, 8, 1.

Ἐπιβοηθεῖν, 1, 51, 7. τινὶ, 3, 74, 5.

Ἐπιβολὴ, ἡ, 1) consilium, inceptum, conatus, (*cf.* ἐπιβάλλεσθαι,) 1, 17, 7. 3, 8, 3. *&c.* αἱ ἐξ ἀρχῆς ἐπιβολαὶ, 2, 23, 2. αἱ πρῶται ἐπιβολαὶ, 3, 7, 7. 3, 8, 3. ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἱστορίας, institutum historiæ scribendæ, 1, 4, 2. τὰ τῆς ἐπιβολῆς ἡμῶν τοιαῦτα, 3, 5, 7. ἡ τῶν ὅλων ἐπιβολὴ, adfectatio imperii universalis, totius terrarum orbis imperii, 1, 3, 6. ἐπιβολαὶ ἄδηλοι, 6, 47, 5. *Distinguuntur* ἐπιβολὴ *&* συντέλεια, 1, 3, 3. πρὸς ταύτας ὥρμησαν τὰς ἐπιβολάς, 1, 3, 9. πρώτην ἐπιβολὴν ἔσχε πλεῖν, primum ei erat consilium navigare, 2, 11, 2. τὴν ἐπιβολὴν ποιεῖσθαι, instituere, moliri aliquid, 5, 95, 1. 10, 4, 3. κατορθοῦν τὰς ἐπιβολάς, 10, 2, 5. ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἐπιβολὴν τῶν ὑπεναντίων, 10, 12, 4. ἐξ ἐπιβολῆς ἑτέρας, novo conatu, iterum, 2, 18, 7. *Conf.* ἐπιβουλή.

2) ἡ ἐπιβολὴ τοῦ τάγματος, rata & competens portio manipuli, 3, 100, 6. *n.* ἐμέρισε ταῖς πόλεσι τὴν ἐπιβολὴν

λὴν τῶν σωμάτων ἀνίσας, civitatibus inæqualiter distribuit præstationem cuique competentem militum, 40, 2, 4. *nempe τὸ ἐπιβάλλον ἑκάστῃ μέρος, vel τὴν ἑκάστοις καθήκουσαν μοῖραν, ut ait ibid. vs. 5. τὸ ἔλλειπον πλῆθος τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὴν ὅλην ἐπιβολήν*, quod deerat legionibus ad totam summam propositam, 3, 106, 3.

3) *αἱ ἐπιβολαὶ*, 6, 25, 7 & 10. *videri poterant esse idem ac προσβολαὶ, coll.* 1, 57, 3. *sed perspecte Reiskius monuit, ἐπιβολὰς ibi esse* tela missilia quæ eminus conjiciuntur in hostem.

Ἐπιβουλεύειν τινὶ, insidias struere. *Passiv. ὑπ' οὐδενὸς ἐπεβουλεύθη*, a nemine insidiæ ei structæ sunt, 24, 9, 5.

Ἐπιβουλὴ, insidiæ; — „consilium rei agendæ, 5, 92, (3.) *Cl. Wesseling. ad Diodor. T. I. p.* 8. *corrigit ἐπιβολὴν, quod sane est verbum proprium Polybii in ea re, quo & paulo post (vs. 7.) utitur.*" *Ern.* — *Et nos ἐπιβολὴν l. c. ex aliis codd. restituimus, ut & 8, 3, 6. & passim alias, ubi temere permutata a librariis erant ista nomina. Pariter ἐπιβολῆς pro ἐπιβουλῆς rescriptum velim* 1, 43, 3.

Ἐπίβουλος, ὁ; *ἐπίβουλος καὶ προδότης τῆς βασιλείας*, 5. 42, 1.

Ἐπιγέννημα; *τὰ ἐπιγεννήματα*, accidentia quæ superveniunt morbis, *Fr. gr.* 55.

Ἐπιγίγνεσθαι, sequi, supervenire; *τούτων ἐπιγεγονότων*, postquam hoc facinus intervenit, 3, 67, 8. *ἐπεγένετο τοῖς περὶ τὸν Ἀντίγονον*, supervenit ei, incidit in eum, 20, 5, 8. *τὸ βαλλόμενον εὔστοχον ἐπεγίγνετο*, incidit, 1, 48, 8. *τὰ ἐπιγιγνόμενα τοῖς ἔργοις ἡδέα*, voluptates quæ sequuntur facta & ex eis exsistunt, 3, 4, 11 *sq. τὰ πρότερον, τὰ ἅμα, καὶ τὰ ἐπιγιγνόμενα τοῖς ἔργοις*, consequentia, 3, 31, 11. 3, 32, 6.

ἐπιγενομένης τῆς νυκτὸς, adpetente nocte, 1, 11, 15. 1, 19, 12. 2, 25, 5. 3, 67, 9. *&c. τῆς ἡμέρας*, 1, 21, 7. 2, 3, 2. 2, 5, 8. 3, 18, 11. 3, 51, 1. 3, 101, 6. *&c. Sic correxi* 2, 55, 4. *ubi perperam vulgo omnes ἐπιγομένης. τῆς ὥρας ἐπιγενομένης*, 2, 9, 1. *ἐπιγενομένου χειμῶνος*, supervenientе tempestate, orta tempestate, 1, 54, 6 & 8. *οἱ ἐπιγενόμενοι πόλεμοι*, bella posthac insecuta, sequentia bella, 1, 13, 13. *οἱ ἐπιγιγνόμενοι vel ἐπιγενόμενοι*, posteri, 1, 2, 7. 3, 4, 7. 4, 33, 10. 6, 54, 2. *οἱ κατὰ γένος ἐπιγενόμενοι*, cognati agnatique, 20, 6, 5.

Pro ἐπιγένοιτό τις ἀναστροφὴ, 23, 14, 8. *ἔτι γένοιτό τις legendum, ut monui in Adn.*

Ἐπιγινώσκειν, (*i. q. simplex*) cognoscere, 1, 65, 6. 2, 11, 3. 3, 32, 8 *sq.* 3, 64, 7. 3, 68, 1. 5, 58, 1. 18, 1, 1.

Ἐπίγνωσις, ἡ, cognitio, 3, 7, 6. 3, 31, 4.

Ἔπίγονοι, οἱ, posteri, 5, 65, 10.

Ἐπίγραμμα, *edd. inde a Casaub.* 4, 33, 2. *n. pro nudo* γράμμα.

Ἐπιγράφειν, imperare *pecuniam.* irrogare *multam; ἐπεγράφη Μιθριδάτῃ τ' τάλαντα*, 26, 6, 11. ἐπιγραφῆναι, inscribi *in numero sociorum*, 4, 9, 2. ἐπιστολὴ ἐπιγεγραμμένη τινί, epistola alicui inscripta, ad aliquem data, 16, 36, 4. *Conf.* ἀντεπιγράφεσθαι.

Ἐπιγραφή, ἡ, inscriptio, titulus *libri*, 3, 9, 3. ἐπιγραφὴ *in columna Lacinii*, 3, 56, 4. quam nude γραφὴν dicit, 3, 33, 18. ἀνδριάντες, θεῶν ἐπιγραφὰς ἢ τύπους ἔχοντες, 5, 9, 3.

ἡ ἐπιγραφὴ τῶν ὅπλων, inscriptio armorum *bello captorum*, 2, 2, 9. *n. & vs.* 11. *Hinc* gloriæ titulus, laus, gloria; τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἐκβαίνοντων, τῶν πραγμάτων, τῶν πόνων λαμβάνειν *vel* κληρονομεῖν, laudem ferre, auctorem haberi, 1, 31, 4. 2, 27, 5. 6, 57, 7. 10, 23, 3. 11, 5, 7. ἡ καλλίστη ἐπιγραφὴ, 17, 11, 11. ἐκείνων ἔσεται καὶ ἡ χάρις καὶ ἡ ἐπιγραφὴ, 11, 7, 3. ἡ ἐπιγραφὴ, *scil.* τῆς ἀρχῆς *vel* τῆς βασιλείας, regius titulus, 5, 42, 8. (*i. q.* ὀνομασία, 11, 34, 3.)

Ἔπίγυον; τὰ ἐπίγυα, rudentes, 3, 46, 3. *n.* — „τὰ γύαια, *qui sunt* funes, quibus naves in littore alligantur, *quæ & ἐπίγυια sunt. vid. Hesych. in his verbis, & Interpretes.*" *Ern.*

Ἐπιδεικνύειν, monstrare, ostendere, 11, 18, 7. τούτους (τοὺς τόπους) ἐπεδείκνυσαν αὐτοὶ καθ' αὑτῶν, ista loca ipsi *in sermonibus suis* inter se designabant, 18, 29, 3. *In Med.* πᾶσαν αἰτίαν ἐπεδείξαντο αὐτοῖς, 1, 88, 6. ἐὰν μὴ ἐπιδείξηταί τι (*Platonis respublica*) τῶν ἑαυτῆς ἔργων ἀληθινῶς, *sive* ἀληθινῶν, nisi re ipsa ostenderit, tamquam specimen sui, aliquod suorum operum, 6, 47, 8. ἐρχήσεις ἐκπονοῦντες ἐν τοῖς θεάτροις ἐπιδείκνυνται τοῖς αὐτῶν πολίταις οἱ νέοι, spectandos se præbent, 4, 20, 12.

Ἐπιδεικτικὸς, ad ostentandum, ad ostentationem comparatus; ἐπιδεικτικοὶ λόγοι, 12, 28, 8. *n.* ἐπιδεικτικὰς καὶ πρὸς ἔκπληξιν τῶν πολλῶν ποιεῖσθαι συντάξεις, 16, 18, 2.

Ἐπιδεῖν, suis oculis adspicere; ζῶν ἐπιδεῖν τὴν τῶν γυναικῶν καὶ τέκνων ὕβριν, 3, 109, 8. πολλοὺς τῶν ἀναγκαίων ἐπεῖδον ἀπολλυμένους, 2, 57, 7. *quem locum citans Ernestus,* — „*& dicitur, inquit, h. l.* ἐπὶ συμφορᾶ, *ut Thomas M. vult; sed dicitur & in re læta; vide ibi Interpr.*" —

Ἐπιδέξιος, solers, dexter; πρὸς τὰς ὁμιλίας, 5, 39, 6. *cf.* ἐπιδεξίως.

Ἐπιδεξιότης, dexteritas, solertia; 4, 82, 3. 10, 5, 9. 18, 11, 6. *de poëtæ ingenio*, 5, 9, 4.

Ἐπι-

Ἐπιδεξίως, dextre, apte, prudenter; 3, 19, 13. ἐπιδεξίως ὁμιλεῖν τοῖς συμπεριφερομένοις, 4, 33, 7.

Ἐπιδέχεσθαι, πόλεμον, suscipere bellum, 4, 31, 1. ἀπάτην, 10, 28, 4. ἐπιδεχόμενος ὅτι Φόρους δώσει Ῥωμαίοις, in se recipiens, offerens, promittens, accipiens conditionem, 27, 8, 2, *ex scriptura codicum, pro qua ὑποδεχ. posuerunt editores. Sic* πᾶν τὸ παραγγελλόμενον ἐπιδεκτέον ἐστὶν, 36, 3, 4. ἡ πολεμικὴ χρεία οὐκ ἐπιδέχεται πρόφασιν, non admittit excusationem, 6, 24, 7. τὰ πράγματα ἐπιδέχεται δικαιολογίαν, 3, 21, 6. ἀπολογίαν, 12, 21, 9. τοῦ καιροῦ οὐκ ἐπιδεχομένου καταμονὴν, 3, 79, 12. ὁ τόπος κατασκευὴν οὐκ ἐπιδέχεται, munitionem non admittit, 8, 17, 5. τὰ πικρότατα ὀνόματα ἐπιδέχεται τοῦτο τὸ γένος, acerbissima convicia conveniunt in hoc genus, 12, 25, 5.

Ἅπαντας ἐπεδέχετο Φιλανθρώπως, humaniter excepit, 22, 1, 3. *nisi* ὑπεδεχ. *vel* ἀπεδεχ. *legendum. Rursus* ἐπιδέχεσθαι τὴν παῤῥησίαν τινὸς, gratam habere alicujus in dicendo libertatem, 33, 15, 6. *pro quo pariter alias* ἀποδέχεσθαι *frequentatur, ut* 31, 13, 7. 31, 14, 2 *sq. &c.* πᾶσαν ἐπιδεχόμενος λοιδορίαν κατὰ τοῦ βασιλέως, audiens, admittens quidquid in regem effutirent accusatores, 31, 10, 4. *ad quem locum monuit Ernestius:* „Usitatius est ἀποδεχ. *Tayl. ad Lysiam, p.* 423." — *Neque tamen quidquam istorum temere loco moverim.*

Ἐπιδήμιος πόλεμος, 12, 26, 4.

Ἐπιδιαβαίνειν, (τὸν ποταμὸν) ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, trajicere flumen & contra barbaros progredi, 3, 14, 8. *Sic* 3, 71, 10. *&* 4, 64, 9. *ubi intelligitur* ἐπὶ τοὺς πολεμίους. *Sed* 5, 47, 1. *n. pro* τοὺς ἐπιδιαβαίνοντας *haud dubie* τοὺς ἔτι διαβαν. *legendum.*

Ἐπιδιαιρεῖσθαι, distribuere *copias, scil.* per *varia loca, quibus opus erat,* 1, 73, 3.

Ἐπιδιασαφεῖσθαι; ἐπιδιασαφουμένης τῆς πραγματείας, re amplius cognita, 32, 26, 5.

Ἐπιδιατείνειν; ἡ φήμη περὶ αὐτῶν ἕως τῆς Ἑλλάδος ἐπιδιατείνει, increbescit, pertingit, 32, 9, 3.

Ἐπιδιδόναι; τάλαντα ἐπιδοῦναι μύρια, insuper dare, *vel nude* dare, 21, 14, 4. ἐθελοντὴν αὐτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ἐπιδοὺς, 9, 33, 6. *Casaub.* periculo ultro se objiciens; *non male eo quidem loco, sed mox ibid. vs.* 9. μόλις αὐτὸν ἐπέδωκε, ægre tandem his rebus animum adplicuit, ægre manus ad hoc dedit.

τὴν πολιτείαν αὐτοῖς ἐπέδωκε καὶ τὰς οὐσίας, 5, 61, 2. *n. ex veterum codd. scriptura, pro qua recte Casaub. cum Vrsino* ἀπέδωκε *posuit, i. e.* reddidit. *Pariter* τὸ σύνθημα ἐπέδωκε *mendose scriptum erat,* 8, 22, 5. *n.*

pro ἀπέδωκε; quod suadentibus Reiskio & Erneſto adoptavi.

Ἐπιδιωγμὸς, ὁ; ἐθαῤῥηκότως ποιεῖσθαι τὸν ἐπιδιωγμὸν τῶν ὑπεναντίων, 11, 18, 7.

Ἐπιδιώκειν (*i. q.* διώκειν) 15, 14, 3.

Ἐπιδορατὶς, ἡ, cuſpis, ſpiculum haſtæ, 6, 25, 5 *ſq. & vs.* 9. 16, 33, 3. 34, 3, 4.

Ἐπίδοσις, ἡ, emolumentum, incrementum; μεγάλην ἐπίδοσιν λήψεται τὰ πράγματα αὐτῶν, 1, 20, 2. 4, 1, 4. 5, 90, 3. τὸ κακὸν ἐξ αὐτοῦ (*i. q.* ἐξ ἑαυτοῦ) ἐλάμβανε τὴν ἐπίδοσιν, 16, 21, 10. *i. q.* ηὔξανε *ibid.* ἐπίδοσιν ποιεῖν, ποιεῖσθαι, παρασκευάζειν τινὶ *vel* τοῖς πράγμασί τινος, incrementum adferre, 1, 36, 2. 2, 36, 2. 4, 55, 3. 10, 8, 8. ἡ κατὰ τὴν οὐσίαν ἐπίδοσις, incrementum rei familiaris, opum, 20, 5, 14. ἐν ἐπιδόσει, 34, 8, 10. auctarii loco *interpretatur Caſaub. Equidem putaverim*, muneris loco, gratuito, *ut idem fere ſonent iſta duo, quæ ibi junguntur*, ἐν ἐπιδόσει καὶ χάριτι.

Ἐπιδράττειν, *vide* προσεπιδράττειν.

Ἐπιδρομὴ, ἡ, incurſio, 8, 28, 5. *& alias paſſim.*

Ἐπιείκεια, ἡ, humanitas, æquitas, naturæ bonitas, mite ingenium, 1, 14, 4. *n.* ἡ ἐπιείκεια καὶ φιλανθρωπία τῶν τρόπων, 5, 10, 1.

Ἐπιεικὴς, 1) æquus, prudens; τῶν ἀνθρώπων οἱ ἐπιεικεῖς, 26, 10, 8. 2) probabilis, veriſimilis *narratio*, 10, 48, 3. *ubi opp.* παράλογος. ἐπιεικέστατος λόγος, 3, 91, 7. ὁ ἕτερος λόγος ἐπιεικεστέραν ἔχει τοῦ πρόσθεν ἀπόφασιν, 10, 48, 7. *Caſaub.* expoſitionem veri magis ſimilem habet; *Erneſtus*, faciliorem explicationem habet: *rectius fuerit*, probabiliori ratione *vel* cum majore veri ſimilitudine adfirmatur; *nam* ἀπόφασις *eſt* adfirmatio, enunciatio.

Ἐπιεικῶς, fere, admodum; ἐκλέγουσι τῶν νεανίσκων τέτταρας ἐπιεικῶς τοὺς παραπλησίους ταῖς ἡλικίαις, 6, 20, 3. ἐπιεικῶς τὸ τρίτον μέρος, 6, 26, 8.

Ἐπιέναι, *ab* ἔπειμι, 1) obire; ἐπῄει τὴν χώραν, 4, 83, 5. 2) progredi adverſus *hoſtes*; ἐπῄει σοβαρῶς τοῖς πολεμίοις, 18, 6, 7. 3) advenire, inſtare; παρασκευαζόμενοι πρὸς τὴν ἐπιοῦσαν χρείαν, præparantes ſe ad inſtans negotium, 3, 42, 9. ἡ ἐπιοῦσα, poſtera dies, 2, 25, 11. 5, 13, 10. κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν, 16, 8, 5. *&c.*

Ἐπιετὴς χιὼν, nix anni inſequentis, *ni potius*, hujus anni, anni præſentis, 3, 55, 1.

Ἐπιζευγνύναι, præcingere; γεωλόφοι ἐπιζευγνύντες τὸν αὐχένα, colles iſthmum præcingentes, 1, 75, 4. *De linea, quæ*, transverſim *ducta*, jungit *inter ſe duarum aliarum linearum extremitates*, 3, 49, 7.

Ἐπιζητεῖν, quærere, requirere; αἰτίαν

αἰτίαν αἰτίαν ἐπιζητοῦσα, causa, quæ, ut intelligatur, aliam causſam requirit; cujus actio per ſe intelligi non poteſt, 1, 5, 3. ἐπιζητεῖν πῶς &c. 3, 57, 2. 6, 14, 1. *Cum infinit.* cupere, 3, 57, 7.

Ἐπιθαλάττιος; αἱ ἐπιθαλάττιοι πόλεις, 11, 34, 14.

Ἐπίθεσις, 1) invaſio ſubita hoſtium, *opponitur* τῇ παρατάξει, juſto prælio, 1, 74, 13. *& diſtinguitur a* προσβολῇ, *quæ eſt* adgreſſio aperta, *cum* ἐπίθεσις *ſit* de improviſo & velut ex inſidiis facta, 1, 57, 3. *n. cf.* 3, 71, 9. 7, 15, 1. 11, 32, 4. ἐπίθεσις νυκτερινὴ, 6, 31, 14. 5, 52, 9 *ſq.* καιρὸν ἐπετήρουν πρὸς ἐπίθεσιν, 3, 67, 1. τηρῶν ἀεὶ πρὸς ἐπίθεσιν, 3, 9, 7. *n.* αἱ ἔξωθεν ἐπιθέσεις, 1, 18, 3. *cf. vs.* 1. ἡ διὰ τοῦ πυρὸς ἐπίθεσις τοῖς ἔργοις, 1, 45, 2 & 5. *Conf. Adnot. ad* 6, 25, 10.

2) concurſio a qua fit prælii initium, commiſſio prælii; ἔμενον ἐν κόσμῳ, παραδοκοῦντες τὸν καιρὸν τῆς ἀλλήλων ἐπιθέσεως, 1, 33, 11.

3) αἱ ἐπιθέσεις, 6, 25, 10. *n. (ubi diſtinguuntur* αἱ ἐπιβολαὶ & αἱ ἐπιθέσεις) *cum Reiskio intelligendæ videntur* de telis quæ cominus infiguntur ſcuto, *i. e. de* haſtæ vel gladii adactione.

ἐπίθεσιν *perperam vulgo editum erat* 3, 50, 6. *pro* ὑπόθεσιν, *quod reſtitui.*

Ἐπιθυμεῖν εἰρήνης, nimio pacis deſiderio duci, 4, 33, 12. τῶν ἐπιθυμουμένων τυχεῖν, 10, 36, 7.

Ἐπιθυμία, ἡ πρὸς τὸ ζῆν, vitæ deſiderium, 3, 63, 6. πρὸς τὸν οἶνον, 3, 81, 5. αἱ σωματικαὶ ἐπιθυμίαι, 37, 2, 4. 17, 15, 16.

Ἐπικαθίζειν τῇ πόλει, obſidere urbem, 4, 61, 6.

Ἐπικαθιστάναι, ſucceſſorem nominare, ſufficere in locum alterius, 2, 19, 8. οἱ ἐπικαθεσταμένοι ἄρχοντες, ὕπατοι, novi conſules, 1, 24, 9. 3, 70, 7. ἐπικατασταθεὶς ὕπατος, conſul ſuffectus, 3, 106, 2. στρατηγὸς, novus prætor *Ætolorum*, 2, 2, 11.

Ἐπικαίεσθαι; τῷ χρώματι ἐπικεκαυμένος παρὰ φύσιν, colore præter naturam aduſto & rufo, 39, 2, 7.

Ἐπικαλεῖν, cognomen dare; *hinc in Paſſ.* ἐπικαλεῖσθαι, cognominari, 3, 87, 6. & ὁ ἐπικαλούμενος, cognominatus, 1, 46, 4. 1, 56, 1. 9, 24, 5. 36, 1, 8. & *nude* nominatus, dictus, *ut* ὁ Λιβυικὸς ἐπιληθεὶς πόλεμος, Africum quod dicitur bellum, 1, 70, 7.

In Medio; ἐπικαλέσασθαι, τοὺς θεούς, invocare deos, 15, 1, 13. *hominum* opem implorare; ἐπεκαλέσαντο Κνιδίους οἱ Καλυνδεῖς, 31, 17, 1. *ubi mendoſe vulgo* ἀπεκαλέσαντο.

Ἐπικάμπιος, inflexus; οἷον ἐπικάμπιον ἔχοντες τάξιν πρὸς τὰς τῶν χιλιάρχων σκηνὰς, ad angulos rectos tentoriis tribunorum inſiſtentes, 6, 31, 2. *n.* τὸ ἐπικάμπιον, inflexio aciei, acies inflexa; ἴσμεν γὰρ ὃ ποιεῖ πρὸς τούτους ἐπικάμπιον,

πιον, etenim novimus quidem ſtatuere eum, aciem *Alexandri* fuiſſe adverſus illos (*qui a latere & a tergo in monte ſtabant*) *deorſum* reflexam, 12, 21, 6. *n.* τὸ τέταρτον μέρος εὐώνυμον τῆς ὅλης τάξεως ἐποίουν. ἐν ἐπικαμπίῳ νεῦον πρὸς τὴν γῆν, quartam partem a ſiniſtra totius aciei locarunt, ita ut inflexa (*ad angulum rectum*) linea a parte terræ ſtaret, 1, 27, 4. *n.* τούτων κατόπιν διςχιλίους μὲν ἱππεῖς ἐπέστησεν, διςχιλίους δὲ ἐν ἐπικαμπίῳ παρενέβαλε, poſt hos duo milla equitum locavit, quibus totidem alios falcata figura, (*id eſt*, inflexa a latere linea) adjunxit, 5, 82, 9.

Ἐπικαρπία *pro* καρπία *legendum cenſuit Reisk.* 32, 2, 8.

Ἐπικάρσιος, transverſus; κλίμαξ ἐπικαρσίως σανίσι καθηλωμένη, 1, 22, 5. ῥύμη ἐπικάρσιος πρὸς τὴν εὐθεῖαν, 6, 29, 1. ὁδὸς ἐπικάρσιος πρὸς τὰς ῥύμας, 6, 30, 6. διὰ τούτου τοῦ τόπου φέρεται ὁ ποταμὸς ἐπικάρσιος, 12, 17, 5. ὤρυττον ἐπικαρσίαν πρὸς τῇ ὑπαρχούσῃ ἄλλην τάφρον, 22, 11, 12.

Ἐπικαταλαμβάνειν τινὰ, conſequi aliquem, 1, 66, 3.

Ἐπικαταστρατοπεδεύειν. *Mendoſe* νυκτὸς ἐπικατεστρατοπέδευσε, 5, 46, 12. *pro* νυκτὸς ἔτι κατεστρατοπ. *vide ibi Adnot.*

Ἐπικεῖσθαί τινι, inſtare alicui, perſequi, urgere, 1, 19, 3 *ſq.* 1, 27, 9. 5, 85, 11. *&c. De Situ*, oppoſitum eſſe, *item* prope & ſupra ſitum eſſe, imminere; 1, 42, 6. 4, 61, 7. 5, 44, 5. 5, 46. 1. *Et* ἐπίκειται *pro* ὑπόκειται *legendum videtur* 5, 59, 4. *n. Viciſſim*, *pro* τὰς ἐπικειμένας ἐπιβολὰς, 3, 99, 9. *verius fortaſſe fuerit* ὑποκειμένας *aut* προκειμ. *nec tamen illud temere mutaverim. Sed evidenter corruptum erat* ἐπικειμένων, *quod pro* ἐπ' ἐκείνων *præferebant ſcripti libri omnes* 11, 13, 5. *rurſusque pro* ἐπιμένων, 2, 66, 1.

(Ἐπικέλλειν; ἐπικέλλοντος *mendoſe vulgo editum erat pro* ἐποκέλλοντες, *quod ex vetuſtiſſimis codd. reſtituimus*, 4, 41, 2. *n.*)

Ἐπικεφαλαιοῦσθαι; τούτων ἐπικεφαλαιούμενοι μνησθησόμεθα, hæc ſummatim commemorabimus, 2, 40, 4. *i. q.* ἐπὶ κεφαλαίων.

Ἐπικηρυκεία, ἡ, induciæ, *proprie* miſſio legatorum *vel* caduceatorum *pacis cauſſa*, 14, 2, 13.

Ἐπικηρυκεύεσθαι, mitti ut caduceatorem, 21, 13, 1.

Ἐπικηρύττειν τὸ λάφυρον κατά τινος, poteſtatem prædandi s. prædas agendi in alicujus finibus publice facere, 4, 26, 7. 4, 36, 6.

Ἐπικίνδυνος προσβολὴ, periculoſa oppugnatio, 10, 13, 6.

Ἐπίκλησις; τὰς ἐν τοῖς πότοις ἐπικλήσεις *legendum conjecerat Valeſius* 16, 21, 12. *n.*

Ἐπίκλητος, vituperandus, 8, 13, 2. — „*Sic videtur & Joſeph.* 15, 2, 5. *dixiſſe. Compoſitum*

tum quidem, ἀνεπίληπτος, inculpatus, *Xenophon Ageſ. c. 1. & alii dixerunt, & ἀνεπιλήπτως Thucyd. 1, 92. vid. Interpr. ad Thuc. l. c. & nos ad Xenoph. l. c.* Ern. *Verbum ἐπικαλεῖν, pro ἐγκαλεῖν*, accuſare, *Appiano frequentatum.*

Ἐπιοιμᾶσθαι; ἐπικεκοιμημένος, ſomno captus, negligens, 2, 13, 4.

Ἐπικοιτεῖν, ἐπὶ τῶν ἔργων, excubare ad opera, cuſtodias agere operum, 22, 10, 6.

Ἐπικουρεῖν, τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ πράγμασιν, opem ferre, providere, 3, 87, 5.

Ἐπικουρία, ἡ, 1) auxilium; ἡ ἀλογία τῆς τοῖς Μαμερτίνοις ἐπικουρίας, (*ſc.* γεγενημένης) 1, 11, 1. *δεόμενοι παντοδαπῆς ἐπικουρίας*, 29, 8, 5. 2) *eodem modo uſurpatur ut ὠφέλεια, pro* lucro, quæſtu ex rapto, præda; *Ætoli, πολυθέντες τῆς ἔξωθεν ἐπικουρίας*, cum ex aliis populis quæſtum facere, quam aliena diripere non amplius ſinerentur, 30, 14, 3.

Ἐπικράτεια, ἡ, victoria; ἕως τῆς Καρχηδονίων ἐπικρατείας, donec hoſtes (*Afros*) devicerunt, ſubegerunt Pœni, 2, 1, 3. potentia, dominatio, imperium, 2, 39, 7. *Sic κατὰ τὴν ἐπικράτειαν τῶν Καρχηδονίων*, ſub Pœnorum imperio, quo tempore Pœni domini erant Agrigenti, 12, 25, 3. *αἱ ἐπικρατείαι αἱ τοῦ Ἀντιγόνου*, poſſeſſio Antigoni qui illa loca ſuo imperio tenuit, 28, 17, 7. *pro quo in loco parallelo*, 5, 67, 6. *eſt ἡ δυναστεία, quod vocabulum pariter pro ſynonymo fere alterius uſurpatur* 2, 39, 7.

Ἐπικρατεῖν; ἐπεκράτησε τὸ ὄνομα κατὰ πάντων, invaluit, obtinuit hoc nomen de omnibus, 2, 38, 1. *In prælio, ἐπικρατεῖν, abſolute poſitum, eſt* victoriam reportare, 5, 69, 9. *&c. Sed maxime cum genit. conſtruitur: τῆς τε γῆς τῶν πολεμίων ἐπικρατούντων καὶ τῆς θαλάττης*, quum terra marique domini eſſent hoſtes, 1, 11, 10. *Adde* 1, 2, 3. *n.* 1, 20, 5. 1, 41, 6. 1, 55, 2. *n.* 2, 1. 2. 2, 18, 1. *&c. Paſſive, ἐπικρατηθέντα ἅπαντα*, ſubacta omnia, 1, 1, 5. *In Med. ἐπειδὰν ἐπικρατῆται*, 6, 18, 7. *n. Sed leg. ἐπικρατῇ, aut ἐπικρατήσῃ.*

Ἐπικρεμᾶν, τινὶ κίνδυνον, periculum alicui intentare, adferre, 2, 31, 7. *Paſſive, ὁ ἀπὸ τῶν Κελτῶν Φόβος ἐπικρέμαται τοῖς σφετέροις πράγμασι*, 2, 13, 5. *ὑποδεικνύων τὸν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἐπικρεμάμενον τῇ χώρᾳ Φόβον*, 13, 7, 4. *μεγάλου ὑπὸ τῶν Γαλατῶν ἐπικρεμαμένου κινδύνου τῇ βασιλείᾳ*, 30, 17, 12. *Et cum ἐξ præpoſitione, τὸν ἐξ αὐτοῦ (i. e. ἑαυτοῦ) Φόβον αὐτοῖς ἐπικρεμάσας, Fr. gr. 16. cujus conſtructionis exemplum aliud alibi apud Scriptorem noſtrum (neſcio jam ubi) obſervavi.*

Ἐπικρίνειν τὸ λεγόμενον, dijudicare, 4, 42, 7.

(Ἐπί-

(Ἐπίκρισις. *ἐπίκρισιν pro ἀπόκρισιν habet Bav.* 23, 11, 3.)

Ἐπικριτὴς, judex adſcitus *vertit Erneſtus; ſatis fuerit judex;* χρώμενος ἐπικριτῇ τῶν λεγομένων τῷ Μασσαυάσσῃ, 14, 3, 7.

Ἐπικρύπτεσθαι; τοῖς λόγοις ἐπικρύψασθαι τὰς τῶν πραγμάτων ἐναργείας, 4, 17, 2. ἐπεκρύπτετο (ἀπεκρ. *Bav*) τὴν ἐπὶ τούτοις δυσαρέστησιν, 24, 7, 5. ἐπικρύπτεσθαί τι τινὰ, 3, 75, 1. 8, 14, 5. τὶ τινὶ, *Fr. gr.* 6.

Ἐπικτᾶσθαι. ἐκχωρεῖν ὧν ἐπέκτηται πόλεων, urbibus a ſe captis, 17, 7, 1. *ubi opp.* ὅσα παρὰ τῶν γονέων παρείληφε.

Ἐπικτίζειν πόλεις, 10, 24, 3. *n.* — „*de urbibus, pro* κτίζειν.“ *Ern.*

Ἐπικτυπεῖν; ἐπικτυποῦντες ἅμα τούτοις οἱ χοροὶ, ad *tibicrum cantum* ſimul cum ſtrepitu pulſantes terram, 30, 13, 9.

Ἐπικυδὴς, glorioſus; ἐπικυδέστερα πράγματα, melioris conditionis res, 1, 39, 9. ἐλπίδες ἐπικυδεστέραι, ſpes meliores, lætiores, 1, 16, 4. 1, 27, 12. 2, 60, 6. 3, 67, 1. 1. 3, 98, 3. ἐπικυδέστερος ὢν ταῖς ἐλπίσι, 5, 69, 11. ἐπικυδέστεροι γεγονότες, qui ſuperiores e prælio diſceſſerant, plus gloriæ adepti, 35, 2, 14. *Conf.* κυδέστεραι.

Ἐπικυδεστέρως ἀγωνίζεσθαι, luculentius, majore ſucceſſu pugnare, 5, 23, 2.

Ἐπικυλίειν τὰς πέτρας τοῖς πολεμίοις, 3, 53, 4.

Ἐπικυροῦν, τὸ δόγμα, confirmare, ſancire, ratum habere decretum, ab eis factum ad quos primum ea res pertinebat; *ſic decretum de bello Socialì Achæorum, factum* (κυρωθὲν) *primum a* τοῖς συνέδροις *in concilio, dein* ἐπικυροῦται, confirmatur, ratum habetur *a* τοῖς πολλοῖς, *in ſingulorum populorum conventibus*, 4, 26, 1 *ſq. & vs.* 7. *Adde* 4, 13, 7. 4, 24, 8. 4, 30, 2 *& 6. Sic conditiones pacis, Philippo datæ, propoſitas a Tito, probatas a ſenatu, confirmavit populus Romanus,* ἐπεκύρωσε, 18, 25, 4. *coll. vs.* 2. *Sic ſenatus populusque Rom.* confirmant, ἐπικυροῦσι, *pacem a Scipionibus Antiocho datam*, 21, 14, 9.

αἱ ἐπικυροῦσαι τὴν κρίσιν Φυλαὶ, 6, 14, 7. *apud populum Rom. in comitiis tributis judicium capitis exercentem, ſunt* illæ tribus quæ poſt alias ſuffragium ferunt, quæ ſuperiorum ſententiam confirmant, ſuos illi calculos adjicientes.

Ἐπικωμάζειν; παρῆν ἐπικωμάζων μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας, commiſſatum venit, 26, 10, 5. *n. cf.* κῶμος, & κωμάζω.

Ἐπιλαμβάνεσθαι, *cum genit. ſive perſonæ, ſive rei;*

1) prehendere, manum injicere, *varia ratione; veluti,* ſuſtinendi & ducendi cauſſa, 8, 22, 3. ut tenens captivum, 8, 20, 8. 8, 22, 5. 8, 26, 2. arripere, amplecti *occaſionem oblatam*, 4, 49, 4. 5, 6,

5, 6, 2. 5, 29, 4. 27, 6, 8.

2) nanciſci; παντοδαπῆς ἐπειλημμένοι χορηγίας, commeatuum omnis generis compotes facti, 5, 48, 1. εὐκαιρότατα τούτων ἐπελάβοντο τῶν ἀνδρῶν, opportuniſſime hos nacti erant viros *quibus ducibus uterentur*, 5, 63, 13. *Adde* 6, 50, 6. 15, 8, 12. 38, 4, 7. *n. Eodem referri poteſt illud*, τῶν νῦν καιρῶν ἐπιλαβόμενοι, ſi noſtra tempora nacti eſſent, *i. e.* attigiſſent, ſi in noſtram ætatem incidiſſent, 3, 58, 4.

3) inhibere: ἐπελάβοντο τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ καὶ διεκώλυσαν Ῥόδιοι, 27, 6, 5. τὸ ἐπιλαβόμενον τῆς ὁρμῆς, 2, 53, 3, 16, 10, 1. *Adde* 6, 44, 6.

4) reprehendere; εἰ κατὰ τοῦτό τις ἐπιλαμβάνεται Ῥωμαίων, 3, 26, 6.

ἐπιλαμβάνειν, *in Activo, ſemel tantum (quod quidem obſervaverim) apud Polyb. occurrit*, inhibendi *notione*, ἐπιλαβεῖν τῶν αὐλίσκων, 10, 44, 12. *n. ubi quidem in accuſ. ſing.* τὸν αὐλίσκον *eſt legendum*, ſiſtere curſum canaliculi, *ut docui in Adnot.*

Ἐπιλέγειν πεζούς, ἱππεῖς, conſcribere milites, delectum agere, 4, 15, 3 & 6. 4, 16, 6. ἐπιλέξαντες ἐκ τῶν πεζικῶν στρατοπέδων τὰς ἀρίστας χεῖρας, ſeligentes, 1, 26, 5. 5, 46, 11. 5, 52, 10.

Ἐπίλεκτος; πλήρωμα ἐπίλεκτον, ſelectæ copiæ navales, 1, 47, 6. Ἐπιλέκτους *Polybius vocat, quos Romani* Extraordinarios *in legione dicunt, &* latinum vocabulum græce ſic vertendum *ait*, 6, 26, 6 & 8. 10, 39, 1.

(Ἐπιλογίζεσθαι. *Pro* ἐπιλογισάμενος *Fr. gr.* 56. *fortaſſe* ἀπολογισάμενος *legendum.*)

(Ἐπιλοιδορεῖν τινα, *pro* λοιδορεῖν, *Caſaub. invitis mſstis* 15, 33, 4. *n. pro* ἀπολοιδορεῖν.)

Ἔπιλοιπος; ὁ ἐπίλοιπος βίος, reliqua vita, reliquum vitæ, 15, 10, 3.

(Ἐπιλύσεις *mendoſe ex cod. Peireſc. editum erat* 16, 21, 12. *pro* ἐπιχύσεις.)

Ἐπιμαρτύρεσθαί τι τινα, ſtudioſe & graviter monere, obteſtari, 3, 15, 12. τοὺς σύνεγγυς, teſtificari, 6, 36, 6. *Abſol.* deos obteſtari, ἐπιμαρτυραμένους εἶκειν, 25, 9, 8.

Ἐπιμέλεια, ἡ; ἐπιμέλειαν εἶχε τῶν εὐωνύμων, lævum cornu curabat, *i. e.* lævo cornu erat præfectus, 1, 27, 6. τούτων ἅμα τὴν ἐπιμέλειαν εἶχε καὶ τὴν ἡγεμονίαν Βύττακος, 5, 79, 3. (*Cf.* ἐπιμελητής.) ἐπιμελείας δεῖ καὶ παρατηρήσεως, 10, 45, 6. ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε πέμπειν, *Fragm. hiſt.* 54.

Ἐπιμελεῖσθαι καὶ θεραπεύειν αὐτούς, corpora curare, 5, 47, 7. ἐπιμέλεσθαι, *Vat. & Flor.*

Ἐπιμελής; ἄνδρες ἐπιμελεῖς, viri diligentes, induſtrii, 10, 20, 5. *In Neutro;* οἷς ἐπιμελὲς ἦν, quibus id curæ erat, quibus

quibus ea cura demandata erat, 5, 22, 11. τῆς ναυπηγίας, 1, 21, 1. τούτων πάντων ἐπιμελές ἐστι τῷ συγκλήτῳ, 6, 13, 5.

Ἐπιμελητής, ὁ; ἐπιμελητὴν τῆς οὐραγίας ἀπέλιπε Μάγωνα, cogendi agminis curam Magoni commisit, 3, 79, 4. ἀπολιπὼν ἐπιμελητὴν τῆς Τριφυλίας Λαδικὸν, præfectum, 4, 80, 15. *n.* συστήσας Ῥωμαϊκὸν ἐπιμελητὴν κατὰ τριάκοντα, 10, 17, 10. *Conf.* ἐπιμέλεια.

Ἐπιμελῶς, diligenter, ἐξεταπὼς, 3, 79, 1. 4, 29, 1. *&c.*

Ἐπιμένειν, ἐπὶ τῆς πολιορκίας, 1, 77, 1. οὔτε διαβαίνειν δυνατὸν, οὐτ' ἐπιμένειν, 3, 42, 5. μίαν ἐπιμείνας ἡμέραν, 3, 52, 1. ἐπέμεινε τὴν ἐχομένην ἡμέραν, 5, 13, 9. 9, 18, 6. *&c.* *Hinc corrigendum fuit* τινὰς μὲν ἡμέρας ἐπιμένων, 2, 66, 1. *n. pro* ἐπιμειμένων. ἡ ἐπιμένουσα ἀεὶ χιὼν, 2, 15, 10. ἐπέμενε *ex aliis codd. adoptavi*, 3, 50, 5. *pro olim vulgato* ὑπέμενε.

Ἐπιμετρεῖν, super justam mensuram adjicere cumulum, corollarium. *Absol.* οὐχ οἷον συνεστάλησαν, ἀλλ' ἐπεμέτρησαν, non modo non repressi sunt, sed pejus fecerunt, ulterius progressi sunt, 5, 15, 8. *Cum dat. rei cui adjicitur aliquid;* ὥσπερ ἐπιμετρούσης καὶ συνεπαγωνιζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης, 3, 118, 6. *Cum accus. rei quæ adjicitur;* πολλὰ τῶν εἰς Φιλανθρωπίαν ἡκόντων ἐπεμέτρησε, 28, 15, 2. *Cum accus. rei quæ adjicitur, & dat. rei cui adjicitur;* οὐκ ἐπιμετρῶν τὸν θυμὸν (*alii quidem* τῷ θυμῷ, *minus recte,*) τοῖς πραττομένοις, eis quæ bello illata erant malis non adjecit iræ cumulum, mala bello illata civitatibus non auxit cumulo iræ deinde adjecto, 5, 10, 3.

ὁ ἐπιμετρῶν λόγος *est* disputatio corollarii loco adjecta narrationi, observationes & monita a scriptore adjecta narrationi, disputatio accessoria, 15, 34, 1. (*ubi opp.* ὁ κύριος λόγος,) 15, 15, 1. ὁ ἐπιμετρῶν λόγος τῆς διηγήσεως, 7, 7, 7. (*quem alibi dicit* τὸν μετ' αὔξησεως λόγον, 15, 36, 1. *&* τὸν ἐπεκδιδάσκοντα λόγον, 15, 35, 7.) *Conf. Adn. ad* 12, 15, 12.

Haud ita plana illa phrasis, ἡμεῖς τὸ μὲν ἐπιμετροῦν τῆς ἀπεχθείας αὐτοῦ χάριν ἀφήκαμεν, τὰ δ' οἰκεῖα τῆς προθέσεως αὐτῶν οὐ παρελείψαμεν, 12, 15, 12. *n. ubi scilicet haud satis adparet, utrum juncta intelligi debeant verba* τῆς ἀπεχθείας αὐτοῦ χάριν, *ut* τὸ ἐπιμετροῦν *absolute stet, & idem valeat ac* τὸν ἐπιμετροῦντα λόγον, *sitque sententia hæc,* nos vero abstinuimus ne odio hominis hanc accessoriam disputationem institueremus; *vel,* nos hanc digressionem non fecimus odio illius; *an cohærent verba* τὸ ἐπιμετροῦν τῆς ἀπε-

ἀπεχθείας, *quæ verba cum Valesio juncta inter se cogitans Ernestus*, excessum odii *interpretatus est, nempe ad Timœum (opinor) referens, quemadmodum & Valesius fecit; ego vero, si ista verba cohærent, τὸ ἐπιμετροῦν τῆς ἀπεχθείας, ad Polybium ea retulerim, ut hujusmodi sit sententia*, nos vero odium cumulare in hominem, plura cumulare quibus odiosum eum redderemus, ipsius caussa (*vel*, in ipsius gratiam) abstinuimus; *sed priorem rationem prætulerim.*

Ἐπίμετρον, τὸ; ἐν ἐπιμέτρῳ, auctarii loco, insuper; πολὺν δή τινα λόγον ἐν ἐπιμέτρῳ τίθενται, 6, 46, 6.

Ἐπιμήνιον. τὰ ἐπιμήνια, *proprie* menstrua; cibaria, commeatus *navis*, 31, 20, 13. 31, 22, 12.

Ἐπιμίγνυσθαι; ἐπιμιγνύμενοι αὐτοῖς κατὰ τὴν παράθεσιν, propter viciniam commercium habebant cum eis, conveniebant eos, 2, 17, 3.

Ἐπιμιξία, ἡ πρὸς ἀλλήλους, mutuum hominum commercium, 16, 29, 11.

Ἐπιμνᾶσθαι; ἐπιμνησθῆναι κεφαλαιωδῶς, 3, 1, 5. 3, 3, 7.

Ἐπίμονος; ἐπίμονον ποιεῖν τὸν ὑπάρχοντα στρατηγὸν, prorogare imperium, 6, 15, 6. τοὺς ἐράνους ἐπιμόνους ποιεῖν, debitorum solutionem differre, 38, 3, 10. u. ἀκμὴ ἐπίμονος, 6, 43, 2.

Ἐπιμύειν, connivere, oculos claudere, 4, 27, 7.

Ἐπιναύσιος, nauseans, 31, 22, 1.

Ἐπίνειον, τὸ, statio navium, castellum navale: *Fragm. hist.* 67.

Ἐπινέμειν; τὸ πῦρ ταχέως ἐπενέμετο, diffusus est, latius serpsit, 14, 5, 7.

Ἐπινεύειν, ὑπὲρ τῆς ἐπιτροπῆς, consentire, 21, 3, 3.

Ἐπινίκιοι ἀγῶνες, 30, 13, 1.

Ἐπινοεῖν; πρὸς οὓς οὔτ' ἐπινοήσαντες οἷοί τ' ἦσαν ἀντοφθαλμεῖν, ne cogitando quidem, 9, 3, 7.

Ἐπινόημα, τὸ, institutum, consilium, 1, 8, 5. 2, 36, 4. 14, 6, 9.

Ἐπίνοια, ἡ, cogitatio, 3, 6, 7. οὐδ' ἐπίνοιαν ποιησάμενοι τῆς θαλάττης, ne cogitaverant quidem de mari ingrediendo, 1, 20, 12. προσφέρουσι τῷ στρατηγῷ τὴν ἐπίνοιαν, consilium, inventum cum imperatore communicant, 1, 48, 3. 5, 64, 5. γνώριμοι καὶ συνήθεις ἐπίνοιαι, 3, 36, 7. *n.* (*i. q.* ἔννοιαι, *ibid. vs.* 5.) ἡ κοινὴ ἐπίνοια, communis hominum sensus & intelligentia, 6, 5, 2. *Rursus* ἐπίνοια, inventum, 1, 58, 4. 10, 46, 3. πάσαις ταῖς ἐπινοίαις καὶ παρασκευαῖς περί τι εἶναι, tota mente, omnibus cogitationibus in aliquid intentum esse, 5, 110, 10.

Ἐπιοῦσα, ἡ, postera dies; *vide* ἐπιέναι.

Ἐπίπαν; ὡς ἐπίπαν, ut plurimum, plerumque, 3, 107, 12. 17, 15, 8.

Ἐπιπαραγίγνεσθαι; ὁ ἐπιπαραγιγνόμενος ἐκ τῆς Ῥώμης στρα-

στρατηγὸς, succeſſurus ei conſul, Roma adventurus, 1, 31, 4.

Ἐπιπαρεμβάλλειν; ἐξ ἀσπίδος ἐπιπαρενέβαλον, a ſiniſtra alii aliis ſe adplicabant, 3, 115, 10. *n.* ἐπιπαρεμβάλλοντες ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν τοῖς ἡγουμένοις, in eamdem cum præcedentibus rectam lineam ſeſe locarunt, 11, 23, 5. ἐπιπαρεμβάλλειν τὴν φάλαγγα, phalangem reſtituere, in juſtum phalangis ordinem (*qui antea fractus & laxatus erat*) ſeſe locare, 12, 19, 6.

Ἐπιπαριέναι; ἐπιπαρῆσαν (τὰς δυνάμεις) κατὰ πρόσωπον, frontem exercitus, qua late patebat, obierunt, 5, 83, 1.

Ἐπιπάσσειν, inſpergere (*humum ponti,*) 3, 46, 6. *vulgo, ex ſcriptura cod. Bav.*

Ἐπίπεδον, τὸ, ſuperficies plana, area, 9, 21, 10.

Ἐπίπεδος, planus, campeſtris; ἐπίπεδοι τόποι, 2, 16, 7. οἱ ἐπίπεδοι τῶν τόπων, 1, 32, 4. τὰ ἐπίπεδα τῶν χωρίων, plana loca, 1, 35, 1. (*i. q.* οἱ ὁμαλοὶ τόποι, *ibid.*) 1, 30, 8. ἡ ἐπίπεδος κορυφὴ τοῦ ὄρους, 1, 55, 8.

Ἐπιπέμπειν, immittere, mittere contra aliquem. ἐπιπέμπεσθαι, ſubmittere, τοῖς στρατοπέδοις ἀεὶ τὰς χορηγίας, 6, 15, 4.

Ἐπιπεριμένειν *codd. nonnulli,* 9, 17, 1. *n.*

Ἐπιπηδᾶν, inſilire *in navem hoſtilem,* 1, 22, 9.

Ἐπιπίπτειν τοῖς πολεμίοις, ſubito adgredi, irruere, 1, 24, 4. 4, 61, 3.

Ἐπιπλα, τὰ, ſupellectilia, 2, 62, 4. 32; 8, 4. 32, 13, 5.

Ἐπιπλεῖν; 1) ἐπιπλεῖν νεῶν *vel* ἐπὶ νεὼς, vehi navi, *de præfecto navis vel claſſis dicitur,* 16, 5, 1. 17, 1, 1. 2) navigando ſequi, *de navibus quæ* poſt alias adveniunt, 1, 25, 4. 1, 29, 1. 1, 50, 7. ἐπιπλεῖν κατόπιν ἐπὶ παντὶ τῷ στόλῳ, pone totam claſſem a tergo navigare, 1, 50, 3. 3) in lubrico vacillare; ἐπέπλεον ἐπὶ τῇ χιόνι, 3, 55, 2 & 4.

Ἐπιπλεῖον, ἐπιπλεῖστον; *vide* πολύς.

Ἐπιπλέκειν; ταῦτα ἐπιπεπλέχθαι συμβαίνει ἐκείνοις, hæc cum illis connexa, illis implicata ſunt, 4, 28, 2. *cf.* συμπλέκειν.

Ἐπιπλήττειν, τοὺς ἐντυγχάνοντας, — „lectores obſtupefacere, 2, 56, (10.) *Sed Caſaubonus corrigit* ἐκπλήττειν, *recte. Nam* ἐπιπλήττειν *eſt* increpare *potius. Et ea correctio in textum erat recipienda.*“ *Ern. Vide Adn. l. c.* ἐπιπλήττειν τινὶ, objurgare aliquem, 5, 25, 5. 3, 58, 4.

Ἐπιπλοκὴ, conſuetudo, commercium; βραχεῖά τις ἦν ἐπιπλοκὴ αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους, 5, 37, 2. commercium per legatos; 14, 1, 1. *ſic* ἡ πρώτη Ῥωμαίων ἐπιπλοκὴ μετὰ πρεσβείας εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους, 2, 12, 7. ἐζήτουν προφάσεις τῆς εἰς Πελοπόννησον ἐπιπλοκῆς, prætextum immiſcendi ſe rebus

rebus Peloponnesi, 4, 3, 3. ἐπιπλοκὰς λαμβάνειν πρὸς τὰς ἁρπαγὰς occasionem nanciscī immiscendi se rapinis & eas participandi, 4, 9, 10. ἀφορμὴ ἐπιπλοκῆς, occasio, ansa agendi cum aliquo, 27, 5, 2. προσδέχεσθαι τὴν ἐπιπλοκὴν, paratum esse ad agendum cum quo, 27, 11, 2.

Ἐπίπλους, ὁ; 1) adventus classis, 1, 29, 5. 1, 36, 9. 1, 44, 7. *coll. vs.* 4. 1, 49, 8. *Fr. gr.* 83 & 86. 2) impetus cum classe in hostem factus; τὸν ἐπίπλουν ποιεῖσθαι ἐπ' αὐτὴν τὴν Καρχηδόνα, contra Carthaginem navigare, 1, 29, 4. *in prælio navali*, in hostem ire, 1, 50, 8.

Ἐπίπλους ναῦς, ἡ. 1, 27, 5. *n.* 1, 50, 6. — „*Casaub. bene vertit* rostratas naves. *Cel. Wesseling. ad Diod. T. I. p.* 443. in extremo agmine euntes; *sed tamen id non convenit loco*, 1, 50. *Esse naves majores patet ex* 1, 27. *ubi eædem* πεντήρεις καὶ ἐπίπλοι, *item ex altero loco, ubi impetum in hostes faciunt, & dicuntur* ποιεῖσθαι τὸν ἐπίπλουν, *& ad impetum faciendum paratæ, quæ sunt rostratæ.*" *Ern.*

Ἐπιπνεῖν; λαμπρᾶς τύχης ἐπιπνεούσης, adspirante fortuna, 11, 19, 5.

Ἐπίπνοια; μετὰ τῆς θείας ἐπιπνοίας, cum divina inspiratione, 10, 2, 12. 10, 5, 7. *Fr. gr.* 57.

Ἐπιποιήσασθαι, *mendosa scriptura, olim vulgata*, 8, 7, 4. *n. pro* ἔτι ποιήσασθαι. *Monuerat etiam Ernestus.*)

Ἐπιπολάζειν, invaluisse; ἡ ἐπιπολάζουσα κακοπραγμοσύνη, 13, 3, 1 & 8. τῆς δωροδοκίας ἐπιπολαζούσης, 18. 17, 7. *De homine*, in republica plurimum posse, 29, 7, 2. 30, 10, 2.

Ἐπιπολαστικῶς χρώμενοι τῇ κραυγῇ, immodice vociferantes, 4, 12, 9.

Ἐπιπολῆς, in superficie; ἐπιπολῆς οὐδέν ἐστιν ὕδωρ ἐν τοῖς τόποις, 10, 28, 2. ἡ ἐπιπολῆς γῆ, terra quæ in superficie est, 34, 10, 10.

Ἐπιπολύ, multum, valde, admodum, 3, 55, 4. *&c. Vide* πολύς.

(Ἐπιπονεῖν *an legendum pro* ἔτι πονεῖν? *Fr. gr.* 122.)

Ἐπίπονος, ἡ ὑπερβολὴ τῶν ὀρῶν, cum labore conjuncta, 3, 34, 6. τὸ τῶν βίων ἐπίπονον, laboriosa vitæ ratio, 4, 21, 1.

Ἐπιπόνως καὶ ταλαιπώρως, 3, 79, 6.

Ἐπιπορεύεσθαι, τὴν χώραν, hostiliter incursare, pervagari, 1, 12, 4. 1, 30, 4. *n. & vs.* 14. 2, 25, 1. *n.* 5, 5, 7. 9, 6, 8. *Et subintellecto nomine*, 2, 18, 7. 6, 49, 4. *Rursus*, ἐπιπορεύεσθαι τὰς πόλεις, obire urbes, 2, 52, 1. 3, 99, 7. 10, 21, 9. τοὺς τόπους, 6, 36, 2. τὰς νήσους, 27, 3, 1. τὸ πεδίον, 4, 62, 1. (*ubi mendose libri* τὸν τέριον *vel* τὸν τέριτον.) ἐπιπορευόμενος τὰ συστήματα τῶν Φαλαγγιτῶν, 11, 12, 1.

τὰς δυνάμεις, 15, 10, 1. *n. ubi mendose* ἐπορεύετο *dederant codd. Sic* 10, 20, 5. *n. pro* ἐπορεύετο *corrigendum fuit* ἐπεπορεύετο, *ubi intelligendum* τὰ ἔργα, *vel* πάντας, *aut simile aliquod nomen. conf. Adn. ad* 1, 30, 4. *& ad* 2, 25, 1.

ἐπιπορεύεσθαι ἐπὶ τὸ πλῆθος, ad multitudinem (*ad Achæorum conventum*) accedere, *rogandi causſa*, 4, 9, 2.

Ἐπιπορπᾶν, fibula *nel* fibulis adſtringere; πορφυρίδα ἐπιπεπορπημένος, 39, 1, 2. *ſic enim ibi ſcribendum cum augmento, pro* ἐπιπορπημ. *quod operarum noſtrarum errore peccatum eſt.*

Ἐπιπρέπεια, ἡ, ſpecies, forma, 3, 78, 2.

Ἐπιπροσθεῖν, τοῖς πύργοις, in eadem recta linea eſſe cum turribus, 1, 47, 2. *n. Sic Euclides in* Κατοπτρικοῖς, *definitione prima,* ὄψιν εὐθεῖαν *definit,* ἧς τὰ μέσα πάντα τοῖς ἄκροις ἐπιπροσθεῖ. *Idem verbum Plutarcho ex mſstis reſtituendum monuit H. Steph. in Pericl. cap.* 13. *ubi pro* ἐπιπροσθοῦντα *vulgo* ἐπίπροσθεν ὄντα *legitur.*

Ἐπίπροσθεν εἶναι τινὶ *mendoſe vulgo legebatur pro* ἐπιπροσθεῖν, 1, 47, 2. *n.* ἐπίπροσθεν ποιεῖν τι τινός, aliquid potius habere, præferre alteri, 28, 7, 12. τοῦτο ἐπίπροσθεν γίγνεται ἐκείνου, hoc illi præfertur, 23, 8, 7.

Ἐπιπρόσθησις, ἡ, quod eſt ante alterum in eadem linea poſitum, adeoque proſpectum ejus impedit, 3, 71, 3. *Conf.* ἐπιπροσθεῖν.

Ἐπιῤῥαπισμός, ὁ, convicium, objurgatio, 2, 64, 4. — „*Vid. Abreſch. Lection. Ariſtænet. p.* 193.“ *Ern.*

Ἐπιῤῥάττειν; τὸν λίθον ἐπιῤῥάξαντες, obvolventes lapidem, *Spicileg. ex lib.* 24. *num.* 2.

Ἐπιῤῥεῖν, adfluere, magna copia advenire, *de Græculis Romam confluentibus*, 32, 10, 7.

Ἐπιῤῥεπής, quod in alteram partem propendet, proclivis, felix; ἐπιῤῥεπεστέρα ἐλπίς, ſpes lætior, 1, 55, 1.

(Ἐπίῤῥησις; ἐπιῤῥήσεως *dabant mſsti, pro* ἀποῤῥήσεως, 14, 2, 14.)

Ἐπιῤῥίπτειν *vel* ἐπιῤῥιπτεῖν; στεφάνους ἐπιῤῥίπτοντες *vel* ἐπιῤῥιπτοῦντες, 18, 29, 12.

Ἐπίῤῥυσις, ἡ, adfluxus *aquæ*, 4, 39, 10. 10, 28, 4.

Ἐπιῤῥωννύειν, animum addere; ἐπέῤῥωσε τοὺς Λίβυας, ἐταπείνωσε δὲ ταῖς ψυχαῖς τοὺς Ῥωμαίους, 3, 116, 8. *Paſſiv.* ἐπιῤῥώννυσθαι, πρός τι, magis incendi ad aliquid; διπλασίως ἐπερῤῥώσθησαν ταῖς ὁρμαῖς πρὸς τὸν πόλεμον, 1, 24. 1. 30, 17, 12. 5, 54, 2. πρὸς τὴν ἀδικίαν, 2, 8, 4. 5, 36, 6. πολλαπλασίως ἐπιῤῥωσθῆναι πρὸς τὸν κίνδυνον, 5, 23, 4. ἐπιῤῥωσθεὶς ταῖς πρὸς τὸν πόλεμον ἐλπίσιν, 4, 51, 8.

Ἐπισημαίνειν; ἐπεσημήναμεν, laudavimus, 9, 9, 9. *n. Pariter in activo,* ἐπεσήμηναν τὸ

τὸ ῥηθὲν dabant *ſcripti libri omnes cum editis*, 10, 38, 3. *ubi cum Reiskio Erneſtus monuit: „ſcribe ἐπεσημήναντο τὸ ῥηθέν. Articulus abſorpſit ultimam ſyllabam.“ — Quorum auctoritatem ſum ſecutus. ἐπισημαίνειν tamen in Activo etiam Ioſephus uſurpavit, locis a Valeſio indicatis in Adn. ad Polyb.* 31, 11, 4.

Certe familiare admodum Polybio hoc verbum conſtanter alias in Medio uſurpatum reperitur, ἐπισημαίνεσθαι, ἐπισημήνασθαι, *aenotatque generatim* notare, obſervare, *cum* ſibi, tum aliis; *ſic* ὀρθῶς ἐπισημαινόμενος, recte obſervans, 1, 35, 1. 10, 2, 4. τὰς τοιαύτας περιστάσεις ἐπισημήνασθαι, καὶ συνεφιστάνειν τοὺς ἀναγινώσκοντας, 10, 41, 6. *Sic* τὰς παρανόμους τῶν πράξεων ἐπισημήνασθαι, inique facta præ ceteris notare, & ſcripto inſignire, 2, 61, 1. *&* τὰ καλὰ ἐπισημαίνεσθαι, *ibid. vs.* 3. *Sic rurſus* 6, 6, 4 *ſq. opponuntur hæc duo*, παρατρέχει αὐτοὺς τοῦτο, hoc inobſervatum præterit eos, *&* ἐπισημαίνονται αὐτὸ, obſervant illud. *Adde* 8. 14, 5. *Nonnumquam adjecto aliquo nomine vel verbo indicatur*, obſervationem *iſtam* cum adprobatione vel cum improbatione *eſſe* conjunctam; *veluti* 6, 6, 5. *ad* ἐπισημαίνεσθαι τὸ γιγνόμενον *adjicitur* καὶ συναρεστεῖσθαι τοῖς παροῦσι. *Sic Fragm. gr.* 68. τοὺς μὲν χάρισι, τοὺς δὲ κολάσεσιν ἐπισημαίνεσθαι, alios beneficiis, alios pœnis inſignes facere. *Et* 6, 39, 6. ὁ στρατηγὸς ὡρίοις αὐτοὺς ἐπισημαίνεται.

Perſæpe vero atque etiam plerumque ipſo verbo ἐπισημαίνεσθαι *includitur* comprobationis *notio, ut ſit*, cum admiratione, cum comprobatione & adplauſu notare, *&* nude, laudare, admirari, comprobate, honorifice inſignire; *ſic* μετὰ κραυγῆς ἐπισημαίνεσθαι, cum clamore adprobare dicta, 1, 32, 7. ἐπισημαίνεσθαι καὶ βοᾷν, 1, 45, 4. ἐπισημηναμένου δὲ τοῦ πλήθους, 2, 51, 1. 3, 44, 13. πάντων δὲ τὸ ῥηθὲν ἐπισημηναμένων, 3, 111, 3. *Adde* 5, 56, 14. 8, 3, 2. (*ubi* ἐπισημήνατο *idem valet ac* θαυμάσεις *ibid. vs.* 3.) 8, 33, 4. 9, 8, 1. *Rurſus*, τίς οὐκ ἂν ἐπισημήναιτο καὶ θαυμάσειε τοῦτον, 9, 9, 5. ἐπισημήνασθαι τὸ γεγονὸς, *eſt*, inſignire, inſignem facere eam rem, (*agitur de Achæis, cum cognoviſſent celebratam fuiſſe inaugurationem juvenis regis Ægypti*) *ſcil.* legatione miſſa teſtatam facere ſuam lætitiam & gratulari regi. *Conf. de hoc verbo Adn. ad* 10, 38, 3. *&ad* 26, 2, 6.

Ἐπισημασία, ἡ, notatio, obſervatio, ſignificatio; ἄξιος ἐπισημασίας, *vir* memoratu dignus, non ſine notatione prætereundus, 40, 6, 1. (*ubi non de honorifica commemoratione*

ne agitur, sed vanitas notatur hominis.) ἐὰν ὑπὸ τῆς συγκλήτου γίγνηταί τις ἐπισημασία, quod si senatus aliquam daret voluntatis suæ significationem, 26, 2, 6. *ubi vide Adnot.* ἐπισημασία εὐνοϊκὴ καὶ προστατική, benevolentiæ & honoris significatio, 6, 6, 8. *& nudum vocab.* ἐπισημασ. *eadem notione, pro* favoris & honoris significatione, benevolentiæ testimonio, 30, 1, 1. *Tum* significatio *quæ sideribus inesse putatur* mutationum cœli, 1, 37, 4. *n.* — „*de qua significatione verbi comparandus Wessel. ad Diod. T. I. p. 59.*“ *Ern. Porro,* ἐπισημασίαι τοῦ δαιμονίου, ostenta s. significationes divinæ, quæ diis improbari factum ostenderent, 31, 11, 4. — „*Sic accepit Valesius, recte. Homines judicabant ex istis signis, divinitus immissum morbum vel furorem.*“ *Ern.*

Ἐπίσημος, 1) insignis, memorabilis; ἐπίσημος πρᾶξις, 10, 3, 3. ἐπίσημος δύναμις, insignis aliqua virtus ingenii & solertia, 15, 34, 3. Φιλαργυρία, nota omnibus avaritia, 18, 38, 1. ἔξοδος, celebris pompa, 32, 12, 7. 2) signata *pecunia;* νόμισμα ἐπίσημον χαλκοῦν, 23, 9, 3. χρυσοῦς ἐπισήμους τρισχιλίους, aureorum signatorum tria millia, 4, 56, 3. *n. ubi nec necessaria admodum videtur, & nimium certe a consentiente librorum scriptura recedit emendatio ab Ernesto proposita, qui* — „*arbitror scribendum, ait,* χρυσοῦ ἐπισήμου τρισχίλια τάλαντα.“ —

Ἐπισήμως, insigni modo, cum honoris insignibus; *qui virtutis bellicæ causſa coronis donati sunt apud Romanos, ii deinde in urbe* τὰς πομπὰς ἐπισήμως πομπεύουσι, *in triumphis & aliis pompis publicis* decorati illis honoris insignibus *incedunt,* 6, 39, 9.

Ἐπίσης, peræque, 10, 16, 9. *n. Sed vide potius in* ἔπισος.

Ἐπισιτισμὸς; ἐπισιτισμοῦ χάριν, adsumendi commeatus causſa *in portum adpellere,* 2, 5, 3.

Ἐπισκέπτεσθαι, τὰ κατὰ τὴν Μακεδονίαν, inspicere, 31, 12, 12. ὑπέρ τινος, *idem;* πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλαν τοὺς ἐπισκεψομένους ὑπὲρ τῶν προσπιπτόντων, inspecturos ea quæ nunciata erant, 3, 15, 2.

Ἐπισκευάζειν, reficere, τὰ σκάφη, naves, 1, 36, 8. 3, 24, 11. τὴν γέφυραν, pontem, 4, 77, 5. ἡ Τεῦτα ἐπισκευάσασα λέμβους πλείους τῶν πρότερον, 2, 9, 1. *videri poterat esse* instruxit lembos; *sed ex constanti usu hujus verbi intelligi debebit, fuisse* lembos refectos. *Attamen, sicut nomen* ἐπισκευὴ *subinde pro* παρασκευὴ *& pro* κατασκευὴ *usurpatum reperitur, sic videndum, possit ne pariter verbum* ἐπισκευάζειν parandi, instruendi *notione loco prædicto accipi.*

Ἐπι-

Ἐπισκευή, refectio, reparatio, *veluti navis*, 3, 22, 6. 3, 23, 3. *ædificiorum publicorum*, αἱ ἐπισκευαὶ καὶ κατασκευαὶ τῶν δημοσίων, 6, 13, 3. 6, 17, 2. *murorum*, 13, 4, 6. *Sed & pro* farcinis, impedimentis *exercitus, ponitur* ἐπισκευή, 1, 19, 11. *quæ alias est* ἡ ἀποσκευή, *nisi* ἀποσκευῆς *l. c. legendum pro vulgato* ἐπισκευῆς. *Rursus pro* varia commeatuum aut aliorum adparatuum copia, 1, 73, 3. ἑτοιμάζοντες πλείστας χορηγίας καὶ ἐπισκευάς, *quæ sunt alias* παρασκευαί. *Denique & fabrica exponitur, quæ alias* κατασκευή *est*, ἡ ἐκ τῆς ἐπισκευῆς ἁρμογὴ τῶν ὅπλων, aptitudo armorum ex concinnitate fabricæ, 11, 9, 1. *sed ibi vereor*, (*quemadmodum in Adnot. significavi*) *ne alia notione accipiendum sit hoc vocabulum.*

Ἐπίσκεψις, ἡ, visitatio *ægroti*, 5, 57, 8. ἐπίσκεψιν ποιεῖσθαι περί τινος, inspicere, 2, 8, 3. ὅσα τῶν ἀδικημάτων προσδεῖται δημοσίας ἐπισκέψεως, delicta quæ animadversione publica opus habent, 6, 13, 4.

Ἐπισκηνοῦν ἐπὶ τὰς οἰκίας, immigrare in ædes *civium*, eas occupare & habitare, 4, 18, 8. ταῖς οἰκίαις, 4, 72, 1.

Ἐπισκοπεῖσθαι; τὰ ἐπισκοπούμενα μέρη τῆς οἰκουμένης, terræ partes quæ adiri & visitari solent, 4, 38, 11.

Ἐπισκοτεῖν; τὰ ἐπισκοτοῦντα, quæ prospectum impediunt, 34, 12, 2. τοῦτο τὸ νέφος ἐπισκοτήσει αὐτοῖς, hæc nubes tenebras eis obducet, in eos incumbet, 9, 37, 10. — „*Sic & Ioseph. Ant.* 8, 4, 2. *Ern.*

Passive, ἐπισκοτεῖσθαι, obscurari; ἐν πολλοῖς ἐπισκοτεῖται ἡ ἀλήθεια, 3, 31, 7. tegi, occultari; ὥστε μὴ οἷον ἐλέγχεσθαι τὰς φύσεις διὰ τούτων, τὸ δ' ἐναντίον ἐπισκοτεῖσθαι μᾶλλον, 9, 23, 4. *qua notione Demostheni tritum hoc verbum ait Ernestius. Porro*, excæcari; *ut*, ἐπισκοτούμενοι καὶ παραλογιζόμενοι τοῖς λογισμοῖς, 16, 10, 3. ὑπὸ τῆς Φιλονεικίας ἐπισκοτούμενος, 12, 8, 1. *Denique tropice*, obscurari, *pro* deprimi; ὑπὸ τῆς Λακεδαιμονίων ἀρχῆς ἐπισκοτεῖσθαι καὶ κωλύεσθαι, 2, 39, 12.

Ἐπισκοτίζειν, *i. q.* ἐπισκοτεῖν; ἀλήθεια ἐπισκοτισθεῖσα, 13, 5, 6. ὁ δ' ἐπεσκοτισμένος ὑπὸ τῆς ἰδίας πικρίας, 12, 15, 10. *n. sic enim ibi pro vulgato* παρεσκοτισμ. *legendum demonstravi in Adnot.*

Ἐπισκύνιον, τὸ, supercilium, superbia (*in bonam partem,*) gravitas, 26, 5, 6.

Ἐπισκώπτειν τὰς πράξεις, 8, 8, 6.

Ἔπισος ἦν ὁ κίνδυνος, par erat discrimen, 3, 115, 1. τῆς ἐλπίδος ἐπίσης ἑστηκυίας τοῖς μένουσι καὶ τοῖς &c. quum par spes maneret, certa staret utrisque, 10, 16, 9. *n.* ἐπίσου, 1, 18, 10. *scribe* ἐπ' ἴσου, *& vide in* ἴσος.

Ἐπισπᾶσθαι, τινὰ, advocare, accire, invitare, arcessere, 1, 6, 5. 1, 7, 6. 1, 11, 4. 2, 21, 3. 2, 50, 10. 2, 58, 4. 3, 44, 6. 5, 74, 8. 12, 16, 6. attrahere, adlicere, 9, 1, 4. n. *ubi* ἐπισπᾶται *scribendum putavi, pro* ἐπίσταται, *quod erat in mss tis:* ἐπισπᾶσθαι τοὺς πολεμίους, ἐπὶ τόπους τοιούτους, 3, 110, 2. ἐπισπάσασθαι τὴν εὔνοιαν παρά τινος, 3, 98, 9. τὸν ἐκ τῶν κρατούντων ἔλεον ἐπισπᾶσθαι πρὸς τὰς ἑαυτοῦ συμφοράς, misericordiam sibi attrahere, conciliare, 15, 1, 13. *Et notione maxime propria,* τοῖς λέμβοις ἐπισπασάμενοι τὰ ῥύματα, 3, 46, 8.

Ἐπισπαστικός, vim adliciendi habens, 4, 84, 6.

Ἐπισπεύδειν, festinare, maturare iter, 27, 14, 2.

Ἐπισταθμεύειν; ἐπισταθμευόμενοι ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, hospitiis pressi a Romanis, 21, 4, 1. n. *conf.* ἀναπιστάθμευτος.

Ἐπιστασία. *Mendose vulgo ex Bav.* μετ' ἐπιστασίας, *pro* ἐπιστάσεως, 2, 2, 2. n. & ποιούμενοι τὴν ἐπιστασίαν, *pro* ἐπίστασιν, 2, 40, 3. n.

Ἐπίστασις, ἡ; 1) collocatio vel statio (*ut sic dicam*) unius post alterum; τὴν ἐπίστασιν ἐπ' ἀλλήλοις εἶχεν τὰ σκάφη, alia post aliam stabant naves, 1, 26, 12. n. *scil. i. q.* quod ἐπέστησαν *vel* ἐφίσταντο.

2) initium, exordium; ingressus, introitus: (*i. q.* ἀρχὴ & ἔφοδος;) ἀπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἐποιησάμεθα τὴν ἐπίστασιν, 1, 12, 6. *sic* ἀπὸ τούτων τῶν καιρῶν, 2, 40, 5. ἡ ἐπίστασις καὶ προκατασκευὴ τῆς ὅλης ἱστορίας, introitus & præparatio totius historiæ; (*quæ duobus prioribus Polybii libris continetur.*) 2, 71, 7. *sic* ἡ ἐπίστασις τῆς διηγήσεως, 5, 31, 2. (*Alias & vocabulo ἔνστασις eadem notione utitur Polybius; nec tamen idcirco hoc pro illo substituendum videri debet, quæ suspicio oborta Ernesto erat, ut in Addendis ad Lexicon Polyb. significavit.*)

3) cum subsistimus, *vel* sistimus gradum, inhibemus cursum; *quo pertinet illa dictio,* ἐπίστασις ἐγενήθη πρὸς τὸ παρὸν, *scil.* τῆς παρατριβῆς, *quæ antea fuerat* ἐπὶ πολὺ προβαίνουσα, 24, 3, 4. *quum jam longius progressa fuisset offensio Romanorum & Philippi*, inhibitio quædam nunc facta est *adventu Demetrii. Sic* νῦν δὲ περὶ τούτους γενομένης ἐπιστάσεως, nunc quum ad hos mora quædam incidisset, quum in his paulisper fuerit morandum, 14, 8, 10. ἐπίστασις γίγνεται τοῦ στρατεύματος, subsistit agmen, *Fr. gr.* 72. *Adde quæ de loco* 14, 9, 2. *& de* 6, 18, 8. *mox ad num.* 4. *monemus.*

4) *Sed præsertim* ἐπίστασις *dicitur, cum* subsistimus ad rem, & ei immoramur, ad eam considerandam & expendendam, & ut curam nostram ei impendamus; *hinc* animadversio, attentio, diligentia, cura,

ra, solicitudo, *& simil. Sic ἡ ἐξ ἀμφοῖν ἐπίστασις καὶ θέα*, 3, 1, 7. contemplatio & spectatio utriusque generis, *vel* quæ ex utroque genere paratur lectoribus a scriptore, *scil. cum enucleate res quæque exponuntur, & simul summa rerum capita brevi compendio, veluti tabula, oculis subjiciuntur lectorum. ὥστε μηδεμίαν ἐπίστασιν γενέσθαι παρόδου*, ita nemo animadverteret ejus adventum, 8, 30, 13. *ἡ τῶν κατὰ μέρος ἀεὶ προσπιπτόντων κατάπληξις ἀφῃρεῖτο τῶν ἀνθρώπων τὴν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἐπίστασιν καὶ διάληψιν*, adimebat hominibus animadversionem, attentionem, curam summæ rei, 40, 3, 1. *μετ' ἐπιστάσεως*, cum attentione, cum cura, diligenter, 2, 2, 2. (*ubi opp. παρέργως.*) *&* 22, 17, 2. *ubi opponuntur ἐκ παραδρομῆς & μετ' ἐπιστάσεως. Sic οὐκ ἐκ παρέργου, ἀλλ' ἐξ ἐπιστάσεως*, 3, 58, 3. *Rursus, αὐτόπται γεγονότες μετ' ἐπιστάσεως*, 10, 11, 4. *n. Adde* 32, 19, 4. *μετὰ πολλῆς ἐπιστάσεως*, 33, 10, 3. *n. ni ibi ἐπιτάσεως legendum, quod tamen neutiquam urgere velim. ἄγειν τινὰ εἰς ἐπίστασιν*, attentionem alicujus in se trahere, attentionem ejus excitare, cogitationem, curam, solicitudinem ei injicere, 9, 22, 7. 10, 40, 4. 36, 2, 9. *& sic haud dubie corrigendum*, 2, 56, 6. *n. ubi mendose εἰς ἔκστασιν legitur. ἦν παρ' ἑκάστοις ἐπίστασις ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος οὐκ εὐκαταφρόνητος*, 3, 61, 12. *τοῦ πλήθους εἰς ἐπίστασιν παραγενομένου ὑπὲρ τῆς παρανομίας*, 40, 4, 4. *μὴ δοῦναι χρόνον εἰς ἐπίστασιν*, 4, 9, 2. *intelligi potest* tempus dare ad deliberandum de rebus suis, *quemadmodum in versione posuimus cum Casaub. sed ibi quidem pariter, ac fortasse ad narrationis connexionem aptius, intelligetur* ad subsistendum, ad sistendum gradum ex fuga. (*conf. supra, num.* 3.) *ἀεὶ κατὰ τὸ πρέπον τῇ γραφῇ ποιούμενοι τὴν ἐπίστασιν*, quavis occasione, quoad consentaneum est rationi hujus scriptionis, adnotabimus, 2, 40, 3. *ἄξιος ἐπιστάσεως*, notatu dignus, memorabilis, 11, 2, 4. *κατὰ ταύτην τὴν ἐπίστασιν*, si rem hoc modo expendimus, 6, 9, 12. *δεδιότες τὴν ἐκ τοῦ τέλας ἐπίστασιν*, animadversionem, *cum sensu proprio, tum tropico, i. e.* castigationem, (*aut, si mavis, ex num.* 3. inhibitionem, repressionem, quæ fiat a potestate vicina,) 6, 18, 8. *τὰ τῶν πόλεων πράγματα ἀλλοιοτέρας ἔτυχεν ἐπιστάσεως καὶ μεταβολῆς*, graviorem nactæ sunt animadversionem, *Fr. gr.* 59.

Ἐπιστατεῖν τινος πικρῶς, acerbe imperare, 1, 72, 1.

Ἐπιστάτης, ὁ, 1) præfectus; *οἱ τῶν ἐλεφάντων ἐπιστάται*, 1, 40, 11. *οἱ ἐπιστάται καὶ χειρισταὶ*, 5, 26, 5. 2) qui post,

pone alterum ſtat in acie, (*ut παραστάτης*, qui juxta, qui a latere ſtat,) 15, 13, 9. 18, 12, 5. 18, 13, 8.

Ἐπιστέλλειν. *Pro ἐπεστάλκει πρεσβείαν, quod* 30, 17, 15. *legebatur, ἀπεστάλκει correxi cum Reiskio.*

Ἐπιστῆναι, *vide in ἐφιστάναι.*

(Ἐπιστολή. *ἐπιστολὴν pro ἐπιτροπὴν dabant vett. edd. cum nonnullis codd.* 3, 14, 7.)

Ἐπιστολογράφος, *vel ἐπιστολιογράφος*, ὁ, qui *regi* eſt ab epiſtolis, 31, 3, 16.

Ἐπιστρατεύεσθαι, exire cum exercitu adv. hoſtes, exercitum educere, 2, 19, 10.

Ἐπιστρατοπεδεία, ἡ, locatio caſtrorum ex adverſo hoſtis, 1, 77, 7. *Et omnino* adventus hoſtis cum exercitu, 5, 76, 9.

Ἐπιστρατοπεδεύειν; *ἐπὶ τὸ ὄρος ἐπιστρατοπεδεύσας*, 5, 30, 4. *τοῖς πολεμίοις*, 1, 19, 5. *Rurſus abſolute, ſed intelligendo τῇ τῶν πολεμίων παρεμβολῇ*, 5, 47, 5. *τοῖς στενοῖς*, 5, 61, 10.

Ἐπιστρέφειν, (*ſcil. τὴν ναῦν, vel ἑαυτὸν*) convertere navem, convertere iter, reverti, 1, 47, 8. 5, 57, 5. *Etc. ἐπιστρέψας πρὸς τὸ πέλαγος*, verſus altum converſa navi, 1, 50, 5. *ἐπιστρέψαντες, (ſcil. τὰς ναῦς εἰς αὐτοὺς vel πρὸς αὐτοὺς)* navibus in eos converſis, 1, 25, 2. *ἐπιστρέψας πρὸς τὸν Ἄρατον*, ad Aratum ſe convertens, 7, 11, 4. *καθ' αὑτῶν ὁρῶντες ἕκαστα ἐπιστρέφοντα*, videntes omnia contra ſe eſſe verſa, in ſuam perniciem converſa, 1, 71, 2. *ἐπιστρέφειν ἐπὶ δόρυ*, 11, 22, 11.

Ἐπιστροφή, ἡ, 1) converſio; *hinc ἐξ ἐπιστροφῆς*, converſo agmine, 5, 72, 8. *Sed in tacticis, ἐπιστροφὴ ſigillatim ea eſt* converſio, ubi confertum quoddam corpus militum ſimul, in modum navis, ſeſe ita convertit, ut quadrantem circuli deſcribat ea converſio, *ut monui ad* 10. 21, 2. *Vide* 10, 21, 3. 12, 18, 3. *Atque ſic accipiendum illud ἐξ ἐπιστροφῆς*, 1, 76, 5. *cui ſtatim jungitur περισπασμὸς, quemadmodum duobus locis modis citatis, de quo περισπασμῷ conf. Adn. ad* 10, 21, 3.

2) animadverſio, attentio, cura; *μετὰ κοινῆς ἐπιστροφῆς καὶ δαπάνης*, publica cura ſumtuque publico, 4, 20, 12. *τὴν ἐνδεχομένην ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι τοῦ μέρους τούτου*, quantam fieri poteſt curam huic rei adhibere, 26, 2, 10. 5, 93, 9. 10, 18, 7. *Adde Fragm. gr.* 60.

3) animadverſio, caſtigatio, pœna; *ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι τῶν ἀδικημάτων*, 4, 4, 8. 25, 6, 7. *ἐπιστροφῆς τυγχάνειν*, 4, 4, 4. 4, 24, 5. 28, 4, 7. *ἐπιστροφῆς καὶ κολάσεως ἄξιος*, 22, 17, 7. *Conf. Adn. ad* 26, 2, 6.

4) finis; (*alias καταστροφή,*) *τὰ κατὰ τοὺς Αἰτωλοὺς τοιαύτην ἔσχε τὴν ἐπιστροφήν*, 22, 15, 13. *n.*

Ἐπισυνάγειν; *οἱ ἐπισυνηγμένοι τῶν*

τῶν μισθοφόρων, qui insuper coacti erant, 1, 75, 2. 14, 2, 8. *Sic* ἐπισυναγαγόντες τοὺς Δυμαίους *&c.* 5, 95, 7. insuper congregantes, *scilicet præter mercenarios, qui mox ibidem commemorantur; ni malis* congregantes adversus *irruentes Ætolos.*

Ἐπισυνάπτειν; οἷς ἐπισυνάψομεν τὰς περὶ τὴν Αἴγυπτον ταραχάς, 3, 2, 8.

Ἐπισυνθῆναι, αἱ, conditiones fœderi deinceps adjectæ, supplementum fœderis, 3, 27, 7.

Ἐπισύρειν, neglectim tractare, negligere; ἐπισεσυρμένος, 16, 20, 3. *n.* ἐπισύροντες τοὺς πολεμίους *vulgo legebatur* 10, 15, 1. *pro quo* ἀποσύροντες (*scil.* ἀπὸ τῶν τειχῶν) *correxi cum Reiskio.*

Ἐπισυρμός, ὁ, mora, dilatio; εἰς ἐπισυρμὸν καὶ λήθην ἄγειν, 4, 49, 1. *n.* ὁ ἐπισυρμὸς τῶν οἰκετῶν, negligentia, socordia in munibus domesticis obeundis, 40, 2, 10. *n. Ernestus cum Valesio* abductionem *interpretatur.*

Ἐπίσφαιρα, ἡ; μάχαιραι ἐσκυτωμέναι μετ' ἐπισφαιρῶν, gladii impositis pro cuspide pilis coriaceis, 10, 20, 3. *n.* — „*Gloss.* Pugilli, ἐπίσφερα, *vitiose pro* ἐπίσφαιρα.“ *Ern.*

Ἐπισφαλής, periculosus; ἐπισφαλὴς πολιορκία, 1, 11, 10. ἐπισφαλεῖς καιροί, 1, 66, 12. τόποι, 1, 54, 3. ἐπισφαλεστάτην ἔχειν χώραν, loco periculosissimo esse, 2, 28, 2.

Ἐπισφαλῶς εἶχον, in periculo erant, 6, 25, 4.

Ἐπισφραγίζεσθαι τὴν παρανομίαν διὰ τῆς συγκλήτου, curare ut rata fiat, ut confirmetur, 32, 22, 3.

Ἐπίσχειν; ἐπίσχετο, continuit se; *sic codex Bav.* 30, 17, 17. *pro* ἐπείχετο, *quod est editum.*

Ἐπιταγή, ἡ, mandatum, 13, 4, 3. 21, 11, 9. 30, 10, 6. ἐπιταγαὶ, imperata tributa, 21, 4, 1.

Ἐπίταγμα, τὸ, 1) postulatum; τὸ βάρος τῶν ἐπιταγμάτων, 1, 31, 5. τὸ ἐπίταγμα ποιεῖν, 17, 9, 1. 2) τὰ ἐπιτάγματα, subsidiariæ manus, 5, 53, 5.

Ἐπίτασις, ἡ, τῶν ὄμβρων, vehementia imbrium, 4, 39, 9.

μετὰ πολλῆς ἐπιτάσεως *fortasse pro* ἐπιστάσεως *legendum suspicatus eram* 33, 10, 3. *n. ubi tamen ferri vulgata potest.* τὴν ἐπίφασιν τῆς ὀργῆς *in* ἐπίτασιν *mutaverat Vrsinus, citra necessitatem,* 22, 17, 8.

Ἐπιτάττειν, 1) τινὰ τινὶ, locare post alterum, 1, 26, 12. τοῖς Αἰτωλοῖς ἐπιτεταγμένος, 16, 18, 8. qui Ætolos ducebat *vertit Valesius, cum debuisset* qui post Ætolos erat locatus *a læva.* 2) imperare, 8, 27, 2. 18, 20, 20. *tributa,* 3, 15, 10. *milites,* 6, 12, 6. αὕτη ἐπιτέτακται τούτοις ἡ λειτουργία, his id ministerium mandatum est, id muneris est impositum, 6, 35, 5.

Perperam vulgo 8, 27, 5. τὸν Φιλήμονον ἐπέταξαν ἐπὶ τὰς

τὰς κυνηγίας legebatur, pro ἀπέταξαν.

Ἐπιτείνειν, neutraliter, intendi, augeri, crescere; ἡ ὀργὴ ἐπιτείνει, 15, 27, 1. τὰ τῆς ἀντιπολιτείας, dissensiones in repub. 28, 14, 1. (Sed compos. συνεπιτείνειν active sumitur, τοῦτο τὴν ὀργὴν αὐτῶν συνεπέτεινε, 3, 13, 1.) Passive, πολλαπλασίως ἐπιταθέντες ταῖς εὐνοίαις, multo majori benevolentia cum complexi, 17, 16, 3.

Porro ἐπιτείνειν punire interpretatur Ernestus, spectans 35, 4, 6. ubi ἐπιτείνειν quidem codd. dabant, sed id in ἐπιτίνειν Vrsinus mutavit; neutrum recte: nos ἐπιτέμνειν suspicati sumus.

Ἐπιτειχίζειν; ἐπετείχιζον αὐτοῖς Φρούριον, Fragm. gr. 105. quod tamen an Polybianum sit dubitari potest. Pro isto verbo Polybius ἐποικοδομεῖν amat.

Ἐπιτελεῖν, perficere; τὸ προτεθὲν, 1, 37, 7. τὸν πόλεμον, 1, 65, 2. τὰς πρεσβείας, 4, 15, 5. γάμους, 5, 43, 3. ἀσέβημα, 2, 58, 7. n. (ubi alii vulgo ἀπετέλεσαν, minus recte.) Sic 1, 54, 1. pro ἀπετέλεσε τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν, ἐπετέλεσε videtur legendum. Conf. Adn. ad 1, 59, 12.

In Med. ταῦτα ἐπιτελεσάμενος 1, 40, 16. 5, 108, 9. μηδὲν ἀσεβὲς ἐπιτελεσάμενος, 2, 58, 10.

Passive; τὰ κατὰ λόγον ἐπετελεῖτο περὶ τὴν μάχην, 1, 28, 5. ἐπιτελεσθεισῶν τῶν διαλύσεων, 1, 66, 1. ἐπιτελεσθείσης τῆς μάχης, 5, 111, 8. ταῦτα τοῦτον ἐπετελέσθη τὸν τρόπον, 3, 84, 15. 3, 117, 1. 4, 72, 10. τῆς χρείας ἐπιτελουμένης, quum aderit rei exsequendæ tempus, 2, 49, 9.

Ἐπιτελὴς γίγνεται ἐπίνοια, consilium perficitur, 6, 15, 6. τὴν πρόθεσιν ἐπιτελῆ ποιεῖν, 18, 19, 7.

Ἐπιτέλλειν, oriri, de sideribus 9, 15, 9.

Ἐπιτέμνειν, πάσας τὰς προειρημένας γνώμας, præcidere, incidere, contra dicendo removere, tollere, & facere ut eæ repudientur, 5, 58, 3. n. Conf. Suid. in ἐπιτεμόμενος. τὴν ὁρμὴν τινος, præcidere, inhibere cursum orationis, 20, 9, 8. Sic ἐπιτέμνειν ἔτι λέγοντα, interpellare, sermonem alicui præcidere, 28, 19, 3. Idem verbum ἐπιτέμνειν ex conject. restitui Polybio 35, 4, 6. n.

Ἐπιτευκτικὸς, opportunus ad tenendum quod volumus, ad obtinendam victoriam comparatus; χώραν ἐπιτευκτικωτάτην ἔχειν, 2, 29, 3. ubi opponitur χώρα ἐπισφαλεστάτη. ἐπιτευκτικὸς ζῆλος, felix æmulatio, æmulatio quam destituere successus non potest, 10, 25, 7. Conf. ἐπιτυγχάνειν.

Ἐπιτήδειος; οἱ ἐπιτηδειότατοι, selecti, maxime idonei, expeditissimi, 4, 57, 8. 4, 78, 9. 5, 13, 5. τοῖς ἐπιτηδείοις γε-

Φυρο-

Φυροποιεῖν παρήγγελλε, mandat expeditis, *vel* viris idoneis, 3, 64, 1. *οἱ ἐπιτήδειοι τῶν Φίλων*, 3, 99, 5. *cf. ibid. vs.* 1. *τὰ ἐπιτήδεια καὶ τἀναγκαῖα*, 3, 79, 1 *sq. &c.*

Ἐπιτηδειότης. *ἡ, τῆς περιστάσεως*, opportunitas, 1, 48, 3. *σίτου καὶ βελῶν καὶ τῆς ἄλλης ἐπιτηδειότητος πρὸς τὸν πόλεμον παρασκευὴ*, rerum ad bellum neceſſariarum, 2, 23, 11.

Ἐπίτηδες, *adverb.* conſulto, deliberato, data opera; *τῆς τύχης ὥσπερ ἐπίτηδες &c.* 1, 86, 7. 2, 4, 3. 11, 6, 8. 20, 7, 2.

Ἐπιτηδεύειν, *μηδὲν ἀνήκεστον*, 1, 88, 3. *τἀναντία τοῖς προειρημένοις ἀνδράσι*, 5, 10, 11. 5, 11, 9.

Ἐπιτήδευμα, *τὸ, τῆς τύχης*, fortunæ inſtitutum, 1, 4, 4. ars quam quis profitetur, 9, 20, 6 *&* 8.

Ἐπιτηρεῖν, obſervando exſpectare; *ἐπετήρει τὸν πλοῦν*, commodum navigandi tempus exſpectavit, 1, 44, 2. *ἐπιτηρεῖν τὸν ἀνάπλουν τῶν πολεμίων*, 1, 53, 13. *καιροὺς καὶ τόπους εὐφυεῖς*, 2, 26, 8. *τὸν καιρὸν πρὸς ναυμαχίαν*, 1, 22, 11. *καιρὸν πρὸς ἐπίθεσιν*, 3, 67, 1. *&* nude, *τὸν καιρὸν ἐπιτηρῶν*, 3, 72, 7. *Sic* 10, 35, 6. *καιρὸν ἐπετήρουν ex uno cod. Pariſ. adoptavi, pro ſimplici ἐτήρουν, quod ibi vulgatum erat.*

Ἐπιτιθέναι, *τέλος τοῖς πράγμασι*, finem imponere, 4, 61, 3. *τὸν μισθὸν τινὶ*, 5, 18, 8. — „*in malam partem*, pœnas exigere. *Sic Cicero*, imponere plagam, vulnus: *Livius*, injungere pœnam, *&c. Ern.*

ἐπιτίθεσθαι, adgredi; *τινὶ*, 1, 17, 10. 1, 79, 1. *τοῖς πράγμασι*, 2, 24, 1. *τῇ στρατοπεδείᾳ*, 9, 7, 7. *n. Conf. ἐπίθεσις.*

Ἐπιτιμᾶν *τινι*, 5, 54, 8. *οἷς μὲν ἐπιτιμητέον, οἷς δὲ συγγνώμην ὁτέον*, 8, 1, 2. *ἐπιτιμᾶν τινι περί τι*, 8, 11, 1. *ἐπιτετιμημένος ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ*, 7, 11, 9.

Ἐπιτίμησις, *ἡ*, objurgatio, 6, 13, 5,

Ἐπιτιμητὴς ἀπαραίτητος, objurgator, vituperator inexorabilis, 12, 12, 4.

Ἐπιτίμιον, *τὸ*, (*ut πρόστιμον*,) præmium, merces, *ſed præſertim in malam partem, ut, τῆς ἀγνοίας*, peccati pœna, 5, 54, 11. *Plural. ἐπιτίμια τετάχθαι τοῖς μοιχοῖς, τοῖς δραπέτας*, 12, 10, 6.

Ἐπιτολὴ, *ἡ*, ſiderum ortus; *Κυνὸς*, 1, 37, 4. 2, 16, 9. 9, 43, 4. *τῆς Πλειάδος*, 4, 37, 2. 5, 1, 1. 9, 18, 2. ſolis aſcenſio, *T. V. p.* 26. *poſt med.*

Ἐπιτρέπειν, *τὰ καθ' ἑαυτὸν*, ſeſe dedere, 2, 11, 11. *πάντα τὰ καθ' αὑτοὺς ἐπέτρεψαν τοῖς Ρωμαίοις*, 2, 35, 1. *ἐπέτρεψαν ἐκείνῳ περὶ τῶν ὅλων*, ſummam rerum illi permiſerunt, 1, 62, 3. *ἐπιτρέπειν τὰ ὅλα Μανίῳ*, 20, 9, 10. *ὁλοσχερέστερον ἐπιτρέψαντες αὐτῷ*, *idem*, 5, 68, 2. *τούτοις ἐπέτρεπον περὶ σφῶν*,

his

his imperium in se tradiderunt, 6, 8, 2. ἐπιτρέπειν τινὶ περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, 1, 68, 11 & 13. 2, 39, 9. τῇ τύχῃ περὶ τῶν ἀποβησομένων, 30, 6, 6.

ἐπιτρέψαι τὸν ἄνθρωπον, — „pervertisse, in aliam sententiam traduxisse, 4, 84, (8.) *quod alias est* διατρέψαι. *Vereor ut sana sit lectio: dedisse videtur* ἐπιστρέψαι. *Defendit tamen Reiskius.*“ *Ern. Nos* διατρίψαι *scripsimus. Vide Adn.*

Ἐπιτρέχειν τὴν χώραν, incursare agros prædandi causa, 3, 69, 6. 3, 88, 6. τὸ πεδίον, 4, 62, 1. *n.* 5, 8, 4. 24, 6, 6.

Ἐπιτρίβειν τινά, *aures* terere alicui, vellicare, solicitare, instigare aliquem, 4, 84, 8. *n.*

Ἐπιτροπεύειν, tutorem esse. ἐπιτροπεύων Φιλίππου, 2, 45, 2.

Ἐπιτροπή; ἐπιτροπὴν διδόναι, *i. q.* ἐπιτρέπειν; δόντες ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, *scil.* Ῥωμαίων, fidei Romanorum se tradere, 2, 11, 8. (*i. q.* εἰς τὴν πίστιν, *ibid. vs.* 10.) 20, 9, 12. 36, 1, 2 *sq.* 36, 2, 1 *sqq.* ἐπιτροπὴν διδόναι περὶ σφῶν καὶ περὶ τῆς πατρίδος, 15, 8, 14. 26, 1, 2 διδόναι τῇ συγκλήτῳ τὴν ἐπιτροπὴν, rem ad senatum rejicere, arbitrio senatus permittere, 18, 22, 5. λαβόντες τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὸ διαλῦσαι τὴν στάσιν, 3, 15, 7.

Ἐπιτροπία, ἡ, tutela, 15, 31, 4.

Ἐπιτυγχάνειν, περὶ τῶν ἀξιουμένων, consequi ea quæ petimus, 21, 3, 8. ἐπίτυχε, consequaris propositum, 31, 21, 13. αἱ ἐπιτετευγμέναι ἐν τῷ ζῆν πράξεις, res in vita bene & feliciter gestæ, 6, 53, 2. *Cf.* ἐπιτευκτικός.

Ἐπιτυχὴς, felix, ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς, 3, 15, 6. 10, 2, 5. κατὰ τὰς πράξεις, 5, 102, 1.

Ἐπιτυχία, ἡ, felicitas in exsequendis consiliis & in rebus agendis, 5, 14, 11. ἡ ἐν ταῖς μάχαις, 1, 6, 4. αἱ ἐπιτυχίαι, res bene gestæ, 6, 15, 7. 6, 54, 1. 40, 12, 7.

Ἐπιτωθασμὸς, ὁ, irrisio, sannæ, 3, 80, 4.

Ἐπιφαίνειν; 1) ἄρτι τῆς ἡμέρας ἐπιφαινούσης, 5, 6, 6. 2) ἐπέφανε δὲ κατὰ τὴν ἐν τῷ λοιπῷ βίῳ προστασίαν τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα, ostendit, præ se tulit. *Sic & ex cod. Peiresc. teneri poterat,* τὸν δὲ πραγματικὸν τρόπον ἐπέφανε τέλειον, 24, 5, 5. *n.*

ἐπιφαίνεσθαι, τῆς κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολῆς ἐπιφαινομένης, 3, 113, 1. τῶν πρώτων ἐπὶ τὰ Δρέπανα νεῶν ἐπιφαινομένων, 1, 49, 7. ἐπιφάνεσθαι τοῖς πολεμίοις, subito adparere, 5, 109, 2. 31, 26, 10. *n.* ἐπιφανῆναι τοῖς πράγμασι, adesse rebus ipsis in ipso loco, 31, 20, 4.

Ἐπιφάνεια, ἡ, 1) adparitio, conspectus; καρκοκοῦντες τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἡμέρας, lucis ortum, 3, 94, 3. conspectus, adventus hostis; σημηνάντων τῶν σκοπῶν τὴν ἐπιφάνειαν τῶν πολεμίων, 1, 54, 2. ἡ ἀπ'

ἐπ' οὐρᾶς ἐπιφάνεια, 2, 28, 3. αἱ ἐκ τῶν πλαγίων ἐπιφάνειαι, 3, 74, 2. ἐξ ἐπιφανείας ἐκρίθη ἡ μάχη, 3, 68, 12. 3, 72, 2. αἱ ἔξωθεν ἐπιφάνειαι *Jc.* τῶν πολεμίων, 8, 31, 2. τὸ παράδοξον τῆς ἐπιφανείας, 11, 21, 3. 18, 15, 7. πρὸς ἑκατέραν τὴν ἐπιφάνειαν, 2, 27, 7. πρὸς πᾶσαν ἐπιφ. 18, 15, 10. κατὰ τὰς ἐπιφανείας στρεφόμενοι πρὸς τοὺς κεκυκλακότας, 3, 116, 10.

2) latus, *more geometrico*, quodvis latus figuræ, (*i. q.* πλευρά,) 4, 70, 9. *coll. vs.* 8. 6, 27, 3. ἡ ἐκτὸς ἐπιφάνεια, ἡ κυρτὴ ἐπιφ. τοῦ θυρεοῦ, 6, 23, 2 *Jq.* Hinc ἡ κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνεια, latus anterius, *i. e.* frons, 1, 22, 10. (*cujus respectu* duo latera *ibidem nunc non nude dicuntur* αἱ πλευραὶ, *quia synonyma sunt* πλευρὰ *&* ἐπιφάνεια, *sed magis signate* αἱ ἐκ τῶν πλαγίων πλευραί.)

3) species, externus habitus *corporis*; vultus; ξένη ἐπιφάνεια, mira species, mirus adfectus, 2, 29, 1. ταῖς ἐπιφανείαις οἷον ἀποτεθηριωμένοι, 3, 60, 6. *Adde* 8, 21, 2. 11, 34, 9. 26, 5, 6. 27, 10, 1. *Conf.* ἐπίφασις.

4) gloria, celebritas, 6, 43, 7.

Ἐπιφανὴς, insignis, nobilis, notabilis, illustris; ἐπιφανεῖς καὶ παράδοξοι πράξεις, 1, 36, 3. ἐπὰν τῶν οἰκείων μεταλλάξῃ τις ἐπιφανὴς, 6, 53, 6. ἐπιφανέστατος τῶν πρὸ τοῦ, 10, 2, 2. τρεῖς ἄνδρες τῶν ἐπιφανῶν, 3, 40, 9. *ubi* ἐπιφανεστάτων *dat unus Flor.* τῶν νεκρῶν τοὺς ἐπιφανεστάτους, 3, 85, 5. ἐπιφανεστάτην παρεχόμενος χρείαν, 1, 78, 11. ἐπιφανεστ. πράξεις, 9, 1, 1. ἐπιφανέστατοι χειμῶνες, tempestates maxime insignes, 6, 44, 7. ἐπιφανέστατος τόπος, locus maxime conspicuus, 6, 53, 4. locus nobilissimus, celeberrimus, 9, 3, 7. ἐπιφανέστατοι καιροὶ, tempora memorabilissima, 26, 3, 9. *n.*

Ἐπίφασις, ἡ, 1) significatio; τῆς ἑτοιμότητος, 4, 11, 4. τῆς ὀργῆς, 22, 17, 8. *n.* (*ubi* τὴν ἐπίφασιν *temere in* τὴν ἐπίτασιν *erat mutatum;*) τῆς ἀκριβείας, ostentatio, adfectatio diligentiæ, 12, 11, 4. ἡ ἐν ἑκάστοις ἐπίφασις καὶ στωμυλία, ostentatio, 9, 20, 6. *n.* πολλὴ ἐπίφασις εὐδαιμονίας, opulentiæ adfectatio, 32, 11, 7.

2) species oris & corporis; (*ut* ἐπιφάνεια;) ἐῤῥωμένον θεασάμενοι κατὰ τὴν ἐπίφασιν, (*nam sic jungenda ista verba,*) 11, 27, 8. ἐπίφασις βασιλικὴ, 4, 77, 3. κατὰ τὴν ἐπίφασιν εἶχεν ἐπισκύνιον, 26, 5, 6. (*ubi distingui videtur ab* ἐπιφάνεια; *nempe illa est* totus corporis habitus, *hæc* species oris & vultus.) δι' αὐτῆς τῆς ἐπιφάσεως, ipso vultu, 9, 13, 5.

3) species, *quatenus opponitur veritati;* κατὰ τὴν ἐπίφασιν, κατὰ τὴν ἀλήθειαν, in

in ſpeciem, re vera, 14, 2, 9. 31, 5, 4.

Ἐπιφέρειν, τινὶ πόλεμον, 15, 18, 4. συμφορὰν, 3, 4, 5. αἰτίαν, 5, 41, 3. 40, 5, 2. (ſic αἱ ἐπιφερόμεναι αἰτίαι, impacta crimina, 31, 9, 5.) διαβολὴν, 3, 5, 4. ὄνομασίαν προδότου, 17, 15, 1. ἡ δειλία ὄνειδος ἐπιφέρει τοῖς ἔχουσι, 3, 81, 7. οὐκ οἶομαι τοῦτο ὑμῖν ἐποίσειν οὐδένα, vobis exprobraturum, 9, 20, 5. τοῦ δαιμονίου τὴν οἰκείαν ἀμοιβὴν αὐτοῖς ἐπιφέροντος, 1, 84, 10.

ἐπιφέρεσθαι, navi advenire, 10, 1, 8. εἰς ἐμβολὴν, invehi, impetum facere in navem hoſtilem, 16, 3, 12. ἐπιφερόμενοι ἱππεῖς, irruentes equites, 3, 65, 7. τῶν ἱππ. ἐπιφερ. ταῖς ἴλαις, turmatim irruentibus, 9, 3, 2. οἱ κατόπιν ἐπιφερόμενοι, a tergo imminentes, 1, 76, 8. *Et ſic generatim*, imminens, ſequens, futurus, inſtans; ut ἡ ἐπιφερομένη θερεία, inſequens, proxima æſtas, 1, 25, 7. ἐπιφέρεται κίνδυνος, imminet, 2, 23, 7 & 13. ἡ ἐπιφερομένη τοῖς Ἕλλησι περίστασις, 9, 32, 11. αἱ ἐπιφερόμεναι χρείαι, futuri uſus, 3, 88, 2. τὰ ἐπιφερόμενα, conſequentia, quæ nunc ſubjicientur porro, 3, 6, 8.

τῶν πολλῶν ἐπιφερομένων πάλιν, rurſus clamitantibus, urgentibus, *vel* in eam euntibus ſententiam, *ferendum eſſe auxilium*, 29, 9, 5. *n.*

Ἐπιφθέγγεσθαι, adjicere verba; τὸν αὐτὸν λόγον, 3, 85, 4. 12, 15, 4. λόγον τοιοῦτον, 13, 7, 6. 30, 16, 5. ὑπέρ τινος τὸν ἁρμόζοντα λόγον, 18, 24, 1.

Ἐπιφορὰ, ἡ; *de impetu vel* impreſſione *hoſtium*; καταπλαγέντες τὴν ἐπιφορὰν, 3, 65, 7. στέγειν τὴν ἐπιφορὰν τῶν βαρβάρων, ſuſtinere, 3, 53, 2. ὑφίστασθαι καὶ μένειν τὰς ἐπιφορὰς τῶν ἀλκιμωτάτων ζώων, 6, 6, 8. *Adde Fr. gr.* 61. *De rebus inanimatis*; ἡ ἐπιφορὰ καὶ ὁρμὴ τοῦ χειμῶνος, ingruens vis hiemis, 5, 51, 1. ἐπιφοραὶ ὄμβρων, 4, 41, 7. 9, 16, 3. ἀκρούων, 15, 26, 3. *Sed* ἡ ἔξωθεν ἐπιφορὰ τῆς εὐδαιμονίας, *eſt* copioſa invectio opum in urbem, 5, 90, 4.

Ἐπιφῦναι, (τινὶ) ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν, ambabus manibus aliquid amplecti, 12, 11, 6. ἐπιφύονται μελανίαι ταῖς ψυχαῖς, 1, 81, 7.

Ἐπιχαλᾶν τὸ καλώδιον, 34, 3, 5.

Ἐπιχειρεῖν, πράγμασι, ἔργοις, 1, 12, 7. 3, 44, 10. πολιορκεῖν, 1, 24, 13. 4, 37, 4. & ſic cod. Bav. 1, 82, 11. πολιορκεῖν ἐπεχείρησαν, ubi alii ἐνεχειρ. *Rurſus cum infin.* 1, 47, 3. & ſæpe alias. *Sic* 1, 7, 2. *n.* Μεσσήνην ἐπεχείρησαν παρασπονδεῖν, ubi tamen vett. codd. omnes παράσπονδοι habent, quod ſi teneas, Μεσσήνῃ fuerit legendum pro Μεσσήνην.

Ἐπιχείρημα, τὸ, molitio, 4, 15, 11. alii ἐγχειρ.

Ἐπι-

Ἐπιχείρησις, ἡ, argumentatio; κατὰ τὸν εἰκότα λόγον πεποίηνται τὴν ἐπιχείρησιν, 12, 8, 4.

Ἐπίχειρον, τὸ; Plur. τἀπίχειρα, τὰ ἐπίχειρα, præmium, merces, *in malam partem*, 4. 79, 3. 8, 14, 5 *sq.* κομίζεσθαι, 4, 63, 1.

Ἐπιχύειν; τοσούτων μοι πραγμάτων ἐπιπεχυμένων, cum tot alia mihi negotia incumbant, 8, 11, 13. *ex Theopompo.* — „*Forſ.* ἐπικειμένων.“ *Ern.* — *Equidem vulgatum non ſolicitaverim.*

Ἐπίχυσις; αἱ ἐκ τοῦ πότου ἐπιχύσεις, *ex Valeſii conj.* 16, 21, 12. *n.*

Ἐπιχωρεῖν, concedere, permittere, 4, 17, 8.

Ἐπιχωριάζειν; ὁ τρόπος ἐπιχωριάζει παρ' αὐτοῖς, domeſticus, vulgatus apud eos eſt hic mos, 6, 46, 3.

Ἐπιχώριος; *i. q.* ἐγχώριος; ἐπιχωριοι οὐ μόνον τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἤθη κάλλιστα γινώσκουσιν, 9, 25, 3.

Ἐπίχωσις, ἡ, adgeſtio humi, 4, 41, 9.

Ἐπιψαύειν πραγμάτων, leviter attingere, ſtrictim exponere, 2, 1, 4. 4, 1, 8. 14, 12, 5. *quod* ἐπὶ κεφαλαίων ψαύειν *dicit* 1, 13, 8.

(Ἐπιψηφίζεσθαι, decernere, 4, 16, 3. *n. ſed ibi temere & invitis msstis* ἐπεψηφισ. *editum erat, pro* ἐψηφισ.)

Ἐποικοδομεῖν Φρούριον *dicitur*, qui arcem contra aliquem ſtruit, ut inde eum oppugnet, 2, 46, 5. 2, 54, 3. — „*ut* ἐπιτειχίζειν *apud Demoſth.*“ *Ern. Cf. Adn. ad* 4, 37, 6. *Nude* ædificare, *vel* inædificare *exponitur, ſcil. in aliena regione*, 3, 27, 4.

Ἐπομέλλειν, in brevia incidere, terræ illidi, 1, 20, 15. 1, 51, 8. 4, 41, 2.

Ἑπόμενος τούτοις, proxime poſt hæc, 4, 1, 7.

Ἐπονειδιστος, δουλεία, turpis ſervitus, 4, 31, 8. 11, 12, 3. βίος, ignominioſa vita, 11, 2, 7. ἐπονειδίστους ποιεῖν τὰς ἑαυτῶν περιπετείας, 11, 2, 11.

Ἐπονειδίστως, ψέγειν, cum probris vituperare, 1, 14, 5. διαφθείρεσθαι, turpiter, ignominioſe perire, 14, 5, 11.

Ἐπονομάζειν; ἡ ἄκρα ἡ Ἑρμαία ἐπονομαζομένη, quæ a Mercurio nomen habet, 1, 29, 2.

Ἐπόπτεσθαι, videre, *v. c. parentes*, 10, 18, 3.

Ἐποπτεύειν, inſpicere, πάντα, 5, 69, 6. τὰ κατὰ τοὺς Ἕλληνας, res Græcorum, 31, 23, 10. 31, 12, 13.

Ἔπος; ὡς ἔπος εἰπεῖν, ut verbo dicam, prope dixerim, vere dicas, 1, 1, 2. 2, 21, 8. 5, 33, 7.

Ἐπουροῦν; ἐπουρώσαντες, ſecundo vento uſi, 2, 10, 6. (*Sic* κατουροῦν.)

Ἐποχὴ, ἡ κατὰ τὸν πόλεμον, ceſſatio belli, 38, 2, 3. μετ' ἐποχῆς, inhibito curſu? *in decurſione equeſtri*, 10, 21, 4. *n.*

Ἐπήρης, ἡ, 1, 23, 4. 16, 3, 7. 16, 7, 1.

Ἐπῳδή; πάσης ἐπῳδῆς πεῖραν ἐλάμβανον, omnis generis incantationum periculum fecerunt, *Fr. gr.* 63.

Ἐπώνυμος; Φυλὴν ἐπώνυμον ποιεῖν τινι, tribui nomen ab aliquo imponere, 16, 25, 9. οἱ ἐπώνυμοι τῶν ἀρχηγετῶν, *ibid. n.* τὰ ἐπώνυμα, cognomina locorum; συγχρῆσθαι ἱεροῖς, ὄρεσι, χώραις, ἐπωνύμοις, 5, 21, 7. *n.*

Ἐρᾶν; ἐρῶν, *absol.* amoribus indulgens, 24, 5, 9. ὁ ἐρώμενος, amasius: ὥστε πολλοὺς ἐρώμενον ἠγορακέναι τελάντου, 32, 11, 5. *Philippus* κοινός τις οἷον ἐρώμενος ἐγένετο τῶν Ἑλλήνων, 7, 12, 8.

Ἔρανος, ὁ; ἐράνους ἐπιμόνους ποιεῖν, 38, 3, 10. *n.* — „debitorum solutionem differre, *scil. necessitatem solvendi.*“ *Ern.*

Ἐραστὴς τῆς προαιρέσεως τῶν Ἀχαιῶν, 2, 43, 3.

Ἐργάζεσθαι; εἰργάζετο πολλὰ κακὰ τὴν χώραν, 1, 31. 2. ἀπὸ τοῦ σώματος εἰργασμένος, qui corpore quæstum fecit, 12, 13, 2. Φόβον εἰργάσατο τοῖς ἔξῃς, 3, 51, 13. *n. ubi tamen* ἐνεργάσατο *legendum puto, quod ex mss tis pro simpl. verbo edidi* 10, 2, 12.

Ἐργάτης; ὁ ἐργάτης βοῦς, 3, 93, 4.

Ἐργασία; αἱ ἐκ τῆς θαλάττης ἐργασίαι, quæstus e mari, 4, 50, 3. *n.* τὴν ἐργασίαν ποιεῖσθαι, opus facere, *de cuniculis*, 3, 100, 4.

Ἐργαστηριακοὶ καὶ βάναυσοι ἄνθρωποι, opifices, 38, 4, 5.

Ἐργαστήριον πολέμου, 10, 20, 6.

Ἐργαστικὸς; οἱ ἐργαστικοὶ, *distinguuntur a* τοῖς πολιτικοῖς, 10, 16, 1. *Sunt iidem qui* χειροτέχναι, 10, 17, 6. *Sic apud Plutarch. in Camill. c.* 38. *distinguuntur* τὸ βάναυσον *&* τὸ ἀστεῖον.

Ἔργον, τὸ; τυράννου ἔργον, 5, 11, 6. Θυμοῦ λυττῶντος ἔργον, 5, 11, 4. ἀνδρὸς ἔργον οὐδὲν, 32, 25, 9. μανίας ἔργον, 17, 3, 8. τὰ κατὰ πόλεμον ἔργα, 1, 6, 6. 2, 20, 9. 15, 9, 4.

In oppugnationibus τὰ ἔργα, *ut apud Romanos* opera, *dicuntur* omne genus munitionum, machinarum operumque quibus utuntur oppugnatores adversus eos qui in urbe sunt; ἔργα καὶ μηχαναὶ, 5, 3, 6. συστησάμενοι κατὰ διττοὺς τόπους ἔργα, προσήγαγον τὰς μηχανὰς, 1, 38, 8. προσάγειν ἔργα τῷ τείχει καὶ μηχανὰς, 5, 3, 6. 1, 42, 8 *sq.* 3, 18, 4. τρία ἔργα προσῆγον, 22, 10, 2. *scil.* κριούς, *arietes*, *ibid. vs.* 1. προσφέρειν ἔργα καὶ τὰ τείχη καταβάλλειν, 1, 24, 12. συνίστατο ἔργα καὶ πολιορκίαν, 1, 30, 5. 4, 56, 7. *Quænam sint* ἔργα, *quæ* 9, 41, 12. *commemorantur, fusius ibidem in præcedentibus exponitur.* ἡ ἐν τοῖς ἔργοις προθυμία, 5, 4, 7. *de cuniculis agendis dicitur, sed ibi* ἔργον *vulgato sensu accipiendum*

dum videtur, quo dicimus opus facere. *cf.* 5, 100, 4.

Ἐργωνία, ἡ, operum conductio, 6, 17, 5.

Ἐρεθίζειν; lacessere *hostem*, 1, 19, 2. 1, 40, 6. *&c.* τὰ ἕλκη ἐρεθιζόμενα, ulcera irritata, inflammata, 1, 81, 6.

Ἐρείδειν; ἐρείσαντες τὰς μαχαίρας πρὸς τὴν γῆν, inniti facientes terræ, 2, 33, 3. ἤρεισαν τὰς σχεδίας εἰς τὴν γῆν, firmarunt ad terram, 3, 46, 1.

Ἐρεῖν ἐγκλήματα, 4, 5, 7. *n.*

Ἐρείπεσθαι, ruinam minari; πύργοι ἐρειπόμενοι, 1, 42, 10.

(Ἐρείπια, τὰ, ruinæ, rudera, 5, 102, 6. *fcil. ex Casauboni ingenio, qui ibi pro ἐν τοῖς Ἠριππίοις, quod codices dabant, ἐν τοῖς ἐρειπίοις edidit.*)

Ἔρεισμα, τὸ, adminiculum quo quis nititur in difficili gressu, 3, 55, 4. τὰ ἐρείσματα, sublicæ quibus fulciuntur cuniculi, fulcimenta, 5, 4, 8. 5, 100, 5. 16, 11, 5.

Ἔρεσθαι, interrogare; *in imperf. passim* εἴρετο, *pro* ἤρετο, *editum erat ex mendosis libris, ut* 7, 5, 5. 10, 18, 8. *&c. sed alibi in verum* ἤρετο *consenserunt libri, ut* 7, 3, 5. 16, 34, 5. 17, 17, 1. *&c.*

Ἐρευνᾶν; ἐρευνασάτω μεγαλάνορος ἡσυχίας *&c.* 4, 31, 6.

Ἔρημος, *in fœm.* ἔρημος πόλις, 3, 51, 11. 9, 8, 9. στρατοπεδεία, 3, 68, 2. σπείρας ἐρήμους ἐκ τῶν κατέπιν οὔσας, 2, 67, 2.

Ἐρημοῦν; ἐρημωθέντες τῆς τῶν ἱππέων χρείας, nudati, 11, 33, 3.

Ἐρίζειν; θεοὺς περὶ τῶν Φλεγραίων πεδίων ἠρικέναι, 3, 91, 7. *n. Perperam vulgo* εἰρικέναι.

Ἐριννῦς καὶ ποιναί, 24, 8, 2.

Ἔρμαιον, insperatum lucrum; νομίσας ἔρμαιον εἶναι, 3, 104, 6. 22, 18, 3. ἔρμαιον ἡγησάμενος τὴν ἐπιταγήν, 13, 4, 3.

Ἐρρωμένως, fortiter; διαμάχεσθαι, 1, 45, 7. 1, 76, 6. κινδυνεύειν, 2, 28, 10. ἐρρωμένως τὸν βίον μετήλλαξε, fortiter (pugnans) occubuit, 2, 1, 8.

Ἐρύκειν τὸν πόλεμον τῆς Μακεδονίας, propellere a Macedonia, *Fr. hist.* 29.

Ἔρυμα, τὸ, (*i. q.* Φρούριον) munimentum, castellum, 4, 52, 7. 23, 11, 4.

Ἐρυνὸς; ἐρυμνοὶ τόποι καὶ δύσβατοι, munita loca, *fcil. naturâ munita, i. e. colles*, 1, 30, 8. λόφος ἐρυμνός, 3, 83, 1. 4, 57, 5.

Ἐρυμνότης, ἡ, καὶ τραχύτης τῶν Ἄλπεων, altitudo difficilis accessu, 3, 47, 9. ἐρυμνότης καὶ δυσχωρία τῶν τόπων, 3, 48, 5.

Ἔρχεσθαι; παρ' ὀλίγον ἦλθε τοῦ ἐκπεσεῖν, 2, 55, 4. *Sic* 1, 45, 14. 10, 12, 11. *Spicileg. ex lib.* 11. *Et absque artic.* παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀπολέσαι τὰ πράγματα, 1, 43, 7. *ni intercidit* τοῦ. οὐκ εἰς τὴν τυχοῦσαν ἦλθον διατροπήν, 1, 53, 6.

Ἐσθῆς, ἡ, *collective*, vestes, vestitus, 6, 7, 5. *i. q.* ἐσθῆτες *ibid. vs.* 7.

Ἑστία, ἡ, τῆς δυναστείας, sedes imperii, 5, 58, 4. ἐπὶ τὴν κοινὴν ἑστίαν δέχεσθαί τινα, publico hospitio excipere, 29, 5, 6. ἐπὶ τὴν κοινὴν ἑστίαν κατέφυγεν, ad communem urbis aram confugit, ad aram quæ in curia erat, 30, 8, 4. ad penetrale urbis *interpretatus est Valef. Confer Ind. Hiſtor. in* Veſta.

Ἑστιᾶν, hospitio excipere; ἑστιάσας τοὺς ἡγεμόνας, 4, 73, 3. 5, 14, 8.

Ἑστὼς λογισμὸς, ratio certa, 3, 105, 9. *conf.* ἱστάναι.

Ἐσχάριον, τὸ, craticula, basis turrium, 9, 41, 4. *n.*

Ἐσχατεύειν, *cum gen.* πόλις ἐσχατεύουσα τῆς Ἀρκαδίας, in Arcadiæ extremitate sita, 4, 77, 8.

Ἔσχατιὰ, ἡ, extremitas; κεῖται ἐπὶ τῆς ἐσχατιᾶς τῆς τῶν Ῥοδίων Περαίας, 27, 6, 6. αἱ ἐσχατιαὶ, *idem fere quod* τὰ πέρατα, 4, 3, 10. 4, 70, 3. *Sic* οἱ περὶ τὰς ἐσχατιὰς τόποι τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης, extremitates, remotiora loca terræ, 3, 58, 2 & 5. *pro quo* τὰ πέρατα *dicit vs.* 7.

Ἔσχατος; μηδ' ἔσχατον ἐλέῳ καὶ συγγνώμῃ τόπον καταλιπεῖν, 30, 8, 3. τὴν ἐσχάτην τρέχειν, 1, 87, 3. *n.* 18, 35, 6.

Ἐσχάτως διακείμενοι, ad extremum, ad extrema mala redacti, 1, 24, 2.

Ἔσωθεν, 2, 5, 4. *n. primi editoris culpa in* ἔντοθεν *vulgo erat corruptum.*

Ἑταιρεῖαι, clientelæ, cum quis multos habet θεραπεύοντας αὐτὸν καὶ συμπεριφερομένους αὐτῷ, 2, 17, 12. ἡ ἑταιρεία, sodalitas, 5, 29, 6.

Ἑταιρεῖν, meretriciam exercere, 12, 13, 1.

Ἑταιρεύειν; ἑταιρευόμενος, meritorius puer, 8, 11, 10.

Ἑταιρικὸς; ἑταιρικὴ ἵππος, 16, 18, 17. *n.*

Ἑταῖρος; οἱ ἑταῖροι προσαγορευόμενοι ἱππεῖς, 5, 53, 4. *n.* 31, 3, 7.

Ἑτερόγλωττοι, diversarum linguarum homines, 24, 9, 5.

Ἕτερος. παρ' ἑτέροις *mendose vulgo, pro* παρ' ἑκατέροις, 2, 69, 7. *n. conf. ibid. vs.* 3.

Ἐτήσιος; οἱ ἐτήσιοι *scil.* ἄνεμοι, *vel* τὰ ἐτήσια *scil.* πνεύματα; Etesiæ ventus; τοῖς ἐτησίοις, 4, 44, 6. *n.* τῶν ἐτησίων ἤδη στάσιν ἐχόντων, 5, 5, 3. τῶν ἐτησίων ἐπεχόντων, 5, 5, 6.

Ἔτι; ἔτι δὲ *idem valet ſimpliciter quod* καὶ, *nec habet vim augendi*, 2, 63, 3. *n. Poteſt verti* pariter, *ut*, 5, 105, 3. 11, 10, 3. *& ſæpe alias.*

ἔτι *particula confuſa fortaſſe cum verbo* ἐστὶ, 1, 57, 2. *n. Confuſa & commutata cum particula* ὅτι, 2, 10, 8. *n.* 2, 64, 3. *n.* 3, 1, 1. *n.* 3, 29, 6. *n.* 3, 30, 2. *n.* 3, 54, 7. *n.*

Confuſa cum præpoſitione ἐπὶ; *vide Adn. ad* 1, 55, 10. 5, 42, 1. *n.* 5, 47, 1. *n.* 5, 105,

105, 3. *n.* 18, 8, 5. *n.* *Præsertim, ubi post νυκτὸς adjicitur ἔτι. (quod amat Polybius; vide Adnot. ad* 5, 46, 12. *& loca ibi citata) temere ista particula a librariis in ἐπὶ passim mutata est, ut* 5, 46, 12. *n.* 8, 7, 4. *n.* 9, 7, 7. *n.* *Eadem partic.* ἔτι *confusa cum* ἔτει, 3, 107, 4. *n.* 3, 114, 6. *n.* 23, 2, 6. *n.* 25, 4, 6. *n.* *Verba* ἔτ' ὢν *temere vulgo adsuta & intrusa erant* 2, 52, 7. *ex cod. Bav.*

Ἑτοιμάζειν; ταχέως ἑτοιμασθέντων, 1, 59, 9. *ubi vulgo mendose* τάξεως. τὰ πρὸς τὸν πλοῦν ἡτοίμαζον, 1, 38, 3. ἡτοισμασμένοι σάλπιγγας, cum paratas haberent tubas, 8, 32, 7. *Perperam* ἑτοιμακότες *editum erat pro* ἡτοιμ. 3, 72, 6. *n.* *Conf.* 3, 75, 7. 3, 105, 11. *&c.*

Ἕτοιμος; *cum infin.* ἕτοιμοι πολεμεῖν ἦσαν, 1, 62, 1. *In fœmin.* τῆς ὠφελείας ἑτοίμου προφαινομένης, 1, 49, 5. εἰσαγωγῆς ἑτοίμου, 4, 38, 9. κλίμακας ἑτοίμους ἔχοντες, 4, 18, 3. *ubi tamen codd. nonnulli* ἑτοίμας, *ne sic quidem male; nam &* ἐλπίδα ἑτοίμην *communi consensu dant omnes* 3, 96, 3. *Rursus vero* 5, 79, 1. ἑτοίμους παρασκευὰς, *alii* ἑτοίμας.

ἐξ ἑτοίμου ποιεῖν τι, promte aliquid facere, 25, 9, 4. 27, 6, 10. πᾶν ἐξ ἑτοίμου παραγγέλλειν, omnia sine cunctatione imperare *sociis*, 3, 12, 6. καθάπερ ἐξ ἑτοίμου σφίσι τῆς νίκης ὑπαρχούσης, quasi parata victoria, 2, 68, 6. τὴν ὕπαρξιν ἐξ ἑτοίμου παρέλαβε, ex facili, ex parato accepit, 16, 34, 8. ἐν ἑτοίμῳ ἔχειν, in parato habere, 2, 34, 2.

Ἑτοίμως διακεῖσθαι πρὸς πᾶν, ad omnia *facienda* paratum esse, 3, 13, 2.

Ἔτος; *dativus* ἔτει *subinde perperam in* ἔτι *mutatus; vide supra in* ἔτι.

Εὖ; ἐάν ποτ' αὐτοῖς ὁ θεὸς εὖ δῷ, 4, 21, 11. *n.*

Εὐαγρία, ἡ, felix venatio, felix captura, 8, 31, 6.

Εὐάγωγος, docilis, flexibilis, 17, 10, 7. πρὸς πᾶν, 11, 29, 9.

Εὐάρμοστος; εὐαρμοστότερος πρὸς πάντας καιροὺς, 21, 5, 5. *de classis præfecto.*

Εὔβατος τόπος (*in monte*) καὶ γεοργήσιμος, pervius, accessu facilis, 1, 56, 4. *n.* 10, 29, 4. 11, 18, 4.

Εὐγενὴς, οἱ εὐγενεῖς ὄρνιθες, galli gallinacei generosi, ad pugnam alacres, 1, 58, 7.

Εὐγενῶς ἀποθανεῖν, 3, 117, 4.

Εὐγεφύρωτος τόπος, aptus ponti struendo, 3, 66, 5.

Εὐγνωμοσύνη, ἡ, lenitas, facilitas ad dandam veniam, 5, 10, 2. *Eâdem sententiâ vide an* εὐγνωμονεῖν *fortasse pro vulgato* ἀγνοεῖν *legendum sit* 15, 19, 3.

Εὐγνώμων, lenis, benignus; εὐγνωμονέστερος, 2, 57, 8.

Εὐδαιμονία, opulentia, opes; *urbis*, 1, 7, 2. 2, 8, 4. 2, 18, 4. *populi*, 2, 38, 9. 3, 111, 9. τῶν

9. τῶν πολιτῶν περὶ τοὺς ἰδίους βίους, 1, 7, 8.

Εὐδαίμων, opulentus, εὐδ. πόλις, 2, 7, 5. χώρα, 3, 87, 3. 3, 90, 7. εὐδαίμονεστάτη πόλις, 2, 7, 11.

Εὐδία, ἡ, cœli ſerenitas; τηρῶν τὴν εὐδίαν, 1, 60, 8. εὐδίαν ἴσχει ὁ κόλπος, 10, 10, 3. τὸ κοινὸν ἐν εὐδίᾳ τιθεὶς, 4, 31, 6. *n.*

Εὐδιάκοπος, facile diſſecandus; δεσμὸς, 3, 46, 4. *Vide voc. ſeq.*

Εὐδιάκοπτος χιὼν, nix facile perrumpenda, veſtigio cedens, 3, 55, 1. *Utrumque vocab. ab eodem verbo* διακόπτω, *quemadmodum v. c. a* γράφω *pariter* ἔγγραφος *&* ἔγγραπτος *formatur.*

Εὐδιακόσμητος, facile *ad uſum aliquem* inſtruendus, adcommodandus, 8, 36, 9.

Εὐδιάλυτος, ad pacem pronus, 29, 5, 5.

Εὐδιάσπαστος χάραξ, facile divellendus vallus, 18, 1, 9.

Εὐδοκεῖν, τινὶ, adquieſcere in aliqua re, probare rem, (*ut ſit* εὐδοκῶ τούτῳ, hoc mihi placet,) 2, 38, 7. 3, 8, 7. 4, 22, 7. 8, 14, 8. 22, 13, 6. *Adde* 36, 1, 2. *Pariter,* εὐδοκεῖν ἐν τινὶ, *ut* ἡ Τεῦτα ποιεῖται συνθήκας ἐν αἷς εὐδόκησε, fœdus quod illi placuit, in cujus conditionibus illa adquievit, 2, 12, 3. *Rurſus* εὐδοκῶ *ſequente infinitivo*, placet mihi ut hoc fiat; ὥστε πάντας εὐδοκῆσαι στρατηγὸν αὐτῶν ὑπάρχειν Ἱέρωνα, 1, 8, 4. 7, 4, 5. οὐκ εὐδόκουν εἰσφέρειν τὸ τρίτον τῶν πτήσεων μέρος, non placebat eis ut tertiam partem poſſeſſionum conferrent, 5, 93, 7. εὐδοκῶ διακριθῆναι, mihi placet cauſſam meam diſceptare, 18, 35, 4. *Porro cum Participio, ut* εὐδοκοῦσι τὴν πολιτείαν μετειληφότες, placet ipſis, gaudent ſe civitatis participes factos, 2, 38, 4. κρατήσαντες τούτων οὐκ εὐδοκήσουσιν, non erunt contenti deviciſſe Achæos, 2, 48, 2. τὴν Αἰτωλῶν πλεονεξίαν οὐκ εὐδοκῆσαι ἂν τοῖς Πελοποννησίων ὅροις περιληφθεῖσαν, 2, 49, 3. *Denique, eâdem ſemper ſententiâ, dicitur* εὐδοκεῖ μοι τοῦτο; *certe ſic eſt* 20, 5, 10. τοῖς Θηβαίοις οὐχ ὅλως εὐδόκει τὸ γεγονός.

Paſſive; εὐδοκεῖσθαι ἐπί τινι, (*i. q.* εὐδοκεῖν τινι) contentum eſſe, probare aliquid, *ut*, Συρακουσίους οὐδαμῶς εὐδοκουμένους ἐπὶ ταῖς τῶν στρατιωτῶν ἀρχαιρεσίαις, 1, 8, 4. *Et* εὐδοκεῖσθαι τινὶ; εὐδοκούμενος τοῖς ὑποκειμένοις, 3, 31, 6. εὐδοκούμενοι τῇ πόλει, contenti civitate, probantes ſtatum civitatis, 17, 3, 5. *n. Et inverſa ratione,* διαλύσεις εὐδοκούμεναι αὐτοῖς, 1, 6, 3. 1, 88, 4. 5, 55, 10. πίστεις εὐδοκούμεναι ἀμφοτέροις, 2, 49, 9. *&c. Ita & abſolute,* κατάστασις εὐδοκουμένη, ſtatus quo contenti eſſe poſſumus, ſtatus tolerabilis, 1, 71, 3.

Bene Vrſinus 22, 6, 8. *correxit*

correxit εὐδοκεῖτε τούτῳ μᾶλλον, *cum fuisset* ἠδοκεῖτε *in msstis, quod cum Reiskio ex* ἠὐδοκεῖτε *ortum suspicari liceret, nisi constanter in hoc verbo, apud Polybium certe, neglectum augmentum videremus.*

Εὐδοκιμεῖν, bona fama frui, in existimatione esse, παρὰ τῷ πλήθει, 1, 9, 2. 1, 52, 1. 4, 4, 3.

Εὐδοκουμένως ἐκείνῳ, ut ei placet, ex illius sententia, 18, 34, 10.

Εὐδοξία, ἡ; τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος *ex scriptura codicis Paris. E.* 6, 57, 6. *n.* τὴν εἴσοδον ἐποιήσατο μετὰ θριάμβου καὶ τῆς ἁπάσης εὐδοξίας, 3, 19, 12.

Εὐέκτης; εὐέκτας αὐτοὺς παρεσκεύασε, firmos validosque reddidit, 3, 88, 2.

Εὔελπις, bonæ spei plenus; ἦν λαλιά τις εὔελπις παρὰ τοῖς πολλοῖς, 1, 32, 6. εὔελπις γενόμενος ἐπὶ τῷ δοκεῖν &c. 2, 27, 4. ἅπαντες εὐέλπιδες ἐγενήθησαν, 21, 2, 11.

Εὐελπιστία, ἡ, 11, 3, 6. 18, 5, 10.

Εὐεξία, ἡ, 1) bona, robusta & valida habitudo corporis; πύκται διαφέροντες ταῖς εὐεξίαις, 1, 57, 1. *n.* 39, 2, 11. *Tropice, de* felici & florente statu reip. 20, 4, 1. 2) dexteritas, solertia; 1, 60, 10. ἐν τοῖς πολεμικοῖς, 3, 6, 12.

Εὐεπάγωγος, πρός τι, 31, 13, 5. *n.*

Εὐεπίδετος, *de homine*, τοῖς πολεμίοις, insidiis & invasioni hostium obnoxius, 4, 74, 4. τόποι εὐεπίδετοι, loca ubi facile ex insidiis peti & subito opprimi possumus, 4, 19, 12.

Εὐεργετεῖν τινά, beneficiis adficere aliquem, 32, 23, 5.

Εὐεγέτημα, τὸ, beneficium; 30, 11, 1. *conf.* 30, 4, 13. *n.*

Εὐεργετικός, beneficus, liberalis; εὐεργετικώτατος, 7, 8, 6.

Εὐέφοδος, *regio* facilem aditum & facilem adgressionem ab hostibus habens, 1, 26, 2. 3, 100, 8. 14, 1, 15.

Εὔζωνος στρατιά, expeditus exercitus, 3, 35, 7. οἱ εὔζωνοι, expediti milites; *sæpius.*

Εὐήθης, stultus; 4, 4, 4. 4, 17, 2. 9, 29, 9. εὔηθες καὶ παιδικὸν πρᾶγμα, 4, 17, 1. εὐηθέστατος, 4, 26, 4.

Εὐήθως πιστεύσας, 4, 10, 1. εὐήθως καὶ παιδικῶς, *Fr. gr.* 66.

Εὐηκόως διακεῖσθαι πρὸς τὸ λεγόμενον, 27, 6, 7.

Εὐημέρημα, τὸ, res bene gesta, felicitas, victoria, 3, 72, 2. *Vide voc. seq.*

Εὐημερία, *idem*, 7, 9, 10. opulentia *urbis*, 10, 31, 6. *ubi invitis msstis nostris Casaubonus* εὐκαιρίαν *edidit.*

Εὐθανατεῖν, honeste mori, 5, 38, 9.

Εὐθεῖα, ἡ, *scil.* γραμμή; τοὺς πεζοὺς συνεχεῖς τούτοις ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας ἐξέτεινε, in eadem linea, æquata fronte, 3, 113, 3. πάντας ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν ἐξέτεινε, *ibid. vs.* 8. ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν ἐξέταττε, *ibid. vs.* 2. *Adde* 16, 18, 6. &c.

Εὔθετος, bene comparatus; πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν, 26, 5, 6.

Εὐθεώρητος, perspectu, intellectu facilis, 2, 49, 2. 9, 15, 15.

Εὐθέως, — „exempli causſa, οἷον εὐθέως, 12, 5, 6. 6, 51, 1. *ut αὐτίκα, de quo ad Xenophontem diximus.*“ *Ern.* — *At, οἷον est* exempli causſa, *non* εὐθέως, *quod* ſtatim *ſonat, & pro* primo *vel* primum *uſurpatur, prorſus ut Latinorum* ſtatim.

Εὐθήρατος στέφανος, facile conſequenda corona, facile comparanda laus, 32, 11, 3.

Εὔθικτος, dicax, 17, 4, 4, *n.* *An* εὔθηκτος?

Εὐθύμως, alacriter, bono animo, 3, 34, 9.

Εὐθύνη, ἡ. ἐν τῷ δήμῳ δεῖ τὰς εὐθύνας ὑπέχειν, 6, 15, 10.

Εὐθυπορεῖν, recta progredi, 34, 9, 7.

Εὐθύς; *vide* εὐθεῖα.

Εὐκαιρεῖν, 1) opibus abundare, divitem eſſe, *abſol.* 4, 60, 10. τοῖς βίοις, 15, 21, 2. 32, 21, 12. 2) οὐκ εὐκαιρεῖν, otium non habere, 20, 9, 4.

Εὐκαιρία, ἡ, 1) opportunus ſitus; εὐκαιρία τοῦ τόπου πρὸς, 2, 13, 2. εὐκαιρία κατὰ θέσις, 1, 41, 7. 4, 44, 1. 5, 58, 8. 16, 29, 3. 2) opes, opulentia, potentia, felicitas; 10, 27, 9. 10, 36, 6. 32, 10, 11. ἡ εὐκ. τοῦ βίου, commoditates vitæ, facultates, 1, 59, 7. κολακεύειν τὴν Ἀγαθοκλέους εὐκαιρίαν, opibus & fortunæ illius blandiri, 15, 31, 7. μεγάλην εὐκαιρίαν ἔχων παρὰ Σελεύκῳ, potens apud Seleucum, multum apud eum valens, 31, 21, 3. εὐκαιρίαν *Caſaubonus, invitis msstis noſtris*, 10, 31, 6. *edidit pro* εὐημερίαν.

Εὔκαιρος, 1) opportunus; οἱ εὔκαιροι τῶν τόπων, 1, 18, 4. εὐκαιρότατος τόπος, 4, 38, 1. εὐκαιροτάτη πόλις, urbs opportuniſſime ſita, 4, 44, 1. 2) τὸ εὔκαιρον τῶν Γερραίων, opes, divitiæ, 13, 9, 1. *Cf.* εὐκαιρία.

Εὐκαίρως, 1) opportune, 1, 42, 6. πάντα τὰ δοκοῦντα τῶν Φρουρίων εὐκαίρως πρός τι κεῖσθαι, omnia caſtella in quibus aliqua ad res quaſcumque ſuſcipiendas opportunitas inesſe videbatur, 4, 52, 8. εὐκαιρότατα, opportuniſſime, 5, 63, 15. 2) οὐκ εὐκαίρως ἔχει, non vacat ei, non eſt ei commodum, 5, 26, 10.

Εὐκαταγώνιστος, facile debellandus, 9, 4, 8. 29, 2, 8.

Εὐκατακράτητος τόπος, qui facile teneri ac defendi poteſt, 4, 56, 9.

Εὐκατανόητος; ἐξ ὧν εὐκατανόητον, e quibus facile intelligitur, 28, 13, 11.

Εὐκαταφρόνητος τελέως πόλεμος, prorſus contemtibile bellum, 2, 35, 3. οὐκ εὐκαταφρόνητος, non levis, non parvus, 3, 61, 12. 23, 2, 14.

Εὐκατηγόρητος, qui facile multis de cauſſis accuſari poteſt, 4, 29, 3.

Εὐκι-

Εὐκινησία, ἡ, agilitas, velocitas; τῶν ἱππέων καὶ τῶν πεζῶν τοὺς διαφέροντας εὐκινησίᾳ καὶ τόλμῃ, 8, 28, 5.

Εὐκίνητος, ναῦς, agilis, 1, 60, 3. expeditus *miles*; τινὰς τῶν εὐκινήτων πρὸ τοῦ τείχους παρέβαλε *vel* παρενέβαλε, 1, 40, 7. εὐκινητότατοι, 1, 33, 7. 3, 43, 2.

Εὔκλεια, ἡ; τὴν τῶν Ἑλλήνων (*i. e.* παρὰ τῶν Ἑλλήνων *vel* παρὰ τοῖς Ἕλλησιν) εὔκλειαν ὁλόκληρον περιποιήσασθαι, 18, 28, 9.

Εὔκοπος, facilis, levi labore peragendus, 18, 1, 2.

Εὐκρασία, ἡ τοῦ ἀέρος, 34, 8, 4.

Εὔκρατος; εὐκρατοτέρα οἴκησις, temperatior habitatio (*sub torrida quæ dici solet Zona.*) *T. V. p.* 26.

Εὐλάβεια, ἡ, cautio, cunctatio, 3, 105, 8. 8, 2, 8. timiditas, verecundia, 35, 4, 13.

Εὐλαβεῖσθαι; *absolute*, πῶς ὑμᾶς εὐλαβεῖσθαι καθήκει, qui metuere vos deceat? 18, 6, 15. πολὺν χρόνον διηυλαβεῖτο, καὶ διεπίστει τοῖς λεγομένοις, diu cunctatus, 3, 52, 6. *Cum Accus.* εὐλαβούμενος τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους, cavens justa prælia, abstinens se a justis prœliis, 30, 92, 7. *Cum seq. conjunct.* μὴ *&* *subjunct.* εὐλαβοῦντο, μὴ πανταχόθεν ἀποκλεισθῶσι τῶν ἀναγκαίων, metuebant ne *&c.* 1, 16, 7. *Cum Infin.* εὐλαβοῦντο τοιούτοις ἀνδράσι κοινωνεῖν, veriti sunt, 2, 32, 8. 9, 36, 10. *Sic* οὐκ εὐλαβητέον ποτὲ μὲν ψέγειν, ποτὲ δὲ ἐγκωμιάζειν, 1, 14, 7. *ubi æquivalet* οὐκ ὀκνητέον, *quod præcipit.*

Εὐλαβὴς, timens, metuens; εὐλαβέστερος, 3, 17, 5.

Εὐλαβῶς ἔχοντες πρὸς τὰς ἐμβολὰς, non audentes impetum *in hostiles* naves facere, 1, 28, 11. εὐλαβῶς διακείμενος πρὸς τὴν τοιαύτην πίστιν, 3, 52, 4. εὐλαβέστερον διακεῖσθαι πρὸς τὰς ἐπιθέσεις, 1, 18, 1. 3, 102, 11.

Εὐλογεῖν τινα, bene loqui de quo, laudare aliquem; 1, 14, 5. 12, 5, 3, 16, 28, 5. 31, 13, 3.

Εὐλόγιστος, prudens, qui considerate & cum ratione agit, 10, 2, 7.

Εὔλογος, probabilis; εὔλογος πρόφασις, 4, 4, 9. εὐλόγοις ἀφορμαῖς χρησάμενοι, 1, 3, 10. εὔλογον τέλος ἔσχε τὸ πραχθὲν, 3, 31, 12.

τὸ εὔλογα, probabilitas, verisimilitudo; τοῦτο τῆς τῶν εὐλόγων ἐκτὸς πίπτει θεωρίας, hoc alienum est a probabilitatis ratione, 16, 12, 6. ἐκ τῶν εὐλόγων, probabiliter, probabili ratione, ut quidem rationi consentaneum est, 10, 44, 6. 12, 16, 13.

Εὐλόγως, probabili cum ratione, recte, jure, merito, 1, 13, 9. 3, 30, 4. εὐλογώτερον, 7, 7, 7.

Εὐλύτως, ita ut facile solvatur & sejungatur, 27, 9, 5.

Εὐμαθὴς, facilis ad perdiscendum, 1, 13, 9.

Εὐμενικὸς; benevolus, amicus; διόρθωσις εὐμενικὴ, 12, 8, 6.

Εὐμενῶς μετέχειν τινὶ τῶν κινδύνων, amico, benevolo animo, 30, 1, 2.

Εὐμετάθετος *fortasse legendum* 15, 6, 8. *pro* μετάθετός ἐστιν ἡ τύχη.

Εὔμορφος; εὔμορφα μειράκια, 31, 24, 2.

Εὔνοια; ἡ Εὐμένους εὔνοια, 30, 1, 6. *est* benevolentia erga Eumenem, *conf. ibid. vs.* 8.

Εὐνοϊκὸς; ἐπισημασίας τυγχάνειν εὐνοϊκῆς ὑπὸ τοῦ πλήθους, 6, 6, 8.

Εὐνοϊκῶς διακεῖσθαι πρός τινα, 5, 50, 7. μεσιτεῦσαι τὴν διάλυσιν εὐνοϊκῶς, 11, 34, 3.

Εὔνους; εὐνούστατος, 22, 14, 15.

Εὐνοῦχος, ὁ, 23, 17, 1 *sq.*

Εὐπαράδεκτος; εὐπαραδεκτότερος, facilius probandus & accipiendus, 10, 2, 11.

Εὐπαρακολούθητος, ἡ μάθησις τοῖς ἐντυγχάνουσι, facilior captu & intellectu lectoribus erit *narratio*, 11, 40, 5. ἡ διήγησις, perspicua, quam facile sequimur animo, 4, 28, 6. 5, 31, 4. *ubi additur* σαφής.

Εὐπαραλόγιστος, qui facile decipitur, 11, 29, 9. εὐπαραλογιστώτατος, 5, 75, 2.

Εὐπειθὴς; εὐπειθεστέρῳ χρῆσθαί τινι πρὸς τὸ παρακαλούμενον, 1, 68, 3.

Εὐπερίκοπτος περὶ τὰς τοῦ σώματος θεραπείας καὶ περὶ τὰς ἐντεύξεις, facilis, simplex, sine fastu, 11, 10, 3. *cf.* περικοπή.

Εὐπερίληπτος, καὶ στενὴ ὑπόθεσις, argumentum non late patens, quod facile animo & stylo comprehendi potest, 7, 7, 6.

Εὐπερίοπτος, contemtibilis, *Fr. hist.* 30. *quod fragmentum vereor ne temere ad Polybium retulerit Casaub.*

Εὐπετὴς, facilis; εὐπετεῖς ἀγῶνες, leviora sagula, 2, 28, 7.

Εὔπιστος. τῶν νεανίσκων τοὺς εὐπιστοτάτους *ex Vrsini emend. editum erat* 31, 22, 8. *pro* τοὺς δυσπιστοτάτους, *quod erat in libris; nos cum Reiskio* τοὺς πιστοτάτους *scripsimus, cum debuissemus, ut puto,* δύο τοὺς πιστοτ.

Εὐπορεῖν, abundare; *cum genit.* χρημάτων, 6, 58, 9. 31, 11, 1. πολλῶν, 26, 3, 5. *Sic* 1, 72, 6. 3, 79, 1. *Sed & cum dativo;* εὐπορεῖν τοῖς ἀναγκαίοις, 1, 17, 2.

εὐπορεῖσθαι, *i. q.* εὐπορεῖν; *cum gen.* 1, 66, 5. *Cum dativo;* εὐπορεῖτο ταῖς χορηγίαις, 5, 43, 8.

Εὐπραγία, ἡ, felicitas in rebus gerendis, successus; κατὰ τὰς εὐπραγίας, 1, 35, 2.

Εὐπρέπεια; ἡ τῆς ψυχῆς, dignitas, species, quam corpori animantis addit vita quæ ei inest, 1, 4, 8.

Εὐρεσιλογεῖν, πρός τινα, confabulari, 26, 10, 3. *n.* οὐκ ἀναγκαίως, citra necessitatem multa verba facere, *Fr. gr.* 68.

Εὐρεσιλογίαι, confabulationes, loquaces disputationes, 18, 29, 3. *n. Conf. Wesseling. ad Diod. T. I. p.* 45.

Εὑρετὴς, ὁ, inventor, 10, 10, 11.

Εὑρη-

Εὕρημα, τὸ, (*i. q.* μηχανὴ,) inventum, 22, 11, 5. *ubi ex conject. ſcripſimus* τὸ τούτων εὕρημα, *pro mendoſo* τὸ πονεύρημ. *Eo vocab. uſus eſt Polyb. apud Suidam, nobis lib.* 27, 9, 1. ξένον ἦν τοῦτο τὸ εὕρημα.

Εὑρησιλογ. *vide* εὑρεσιλογ.

Εὑρίσκειν; τὸ ἐλλιμένιον εὑρίσκει ἑκατὸν μυριάδας δραχμῶν, ex portorio redeunt centena millia drachmarum, 31, 7, 12. *n.*

In Med. λύσιν τοῦ πράγματος εὑρίσκονται, 6, 38, 1. εὕροντο λύσιν τοῦ προβλήματος τοιάνδε, 30, 17, 5. *n. ubi* εὗρον τὴν λῦσιν *dat Bav. minus recte.*

Εὐροεῖν, ſucceſſum habere; τὸ πρᾶγμα εὐροεῖ, 8, 30, 12. εὐροούντων αὐτῷ τῶν πραγμάτων, 4, 48, 11.

Εὔροια, ἡ, ſucceſſus, 5, 14, 8, 5, 71, 1. τῶν πραγμάτων, 2, 44, 2. 3, 10, 6. 11, 29, 1.

Εὐρυχωρίαι; αἱ εὐρυχωρίαι, aperti campi, 12, 19, 6. 15, 13, 10. ſpatioſa area *circa aulam*, 15, 30, 4.

Εὔρωστος, fortis, validus; οἱ εὐρωστότατοι ἱππεῖς καὶ πεζοὶ, 5, 46, 11.

Εὐρώστως, fortiter; διαμάχεσθαι, 2, 34, 14. βιάζεσθαι, 5, 60, 8.

Εὔσημος, clarus, diſtinctus, facile diſtinguendus, 10, 44, 3.

Εὐστοχεῖν, *abſol.* recte facere, feliciter res ſuas gerere, 1, 14, 7. πάσης περιστάσεως, apte ad tempora quæque facere, temporibus bene uti, 2, 45, 5. τῶν παρεστώτων καιρῶν, 28, 3, 6. εὐστόχησε τῆς ἐλπίδος, 32, 7, 10.

Εὔστοχος, ad feriendum ſcopum habilis, ſcopum feriens; εὔστοχος πληγὴ, 6, 25, 9. τὸ ῥιπτούμενον εὔστοχον ἐπεγίγνετο, 1, 48, 8.

Εὐστόχως, 2, 65, 11.

(Εὐστροφίας *pro* συστροφίας *legendum ſuſpicatus erat Reiskius* 24, 2, 1.)

Εὐσυλλόγιστος; ἐκ τούτων εὐσυλλόγιστον, ex his facile colligi poteſt, 12, 18, 8.

Εὐσυνθετεῖν ἐν πᾶσι, recte ſervare pacta, fidem ſervare in omnibus, 22, 25, 5.

Εὐσύνοπτος, τινὶ, 5, 24, 4. *abſol.* conſpicuus, 6, 41, 9.

Εὐσύντριπτος; εὐσύντριπτοι κλίμακες, 9, 19, 7.

Εὐσχημοσύνη, honeſtas, pudor, decor muliebris, 10, 18, 7.

Εὐσχήμων, ἀνάπαυσις, honeſtum otium, 5, 75, 6. οὐκ εὐσχήμων ἀναχώρησις, 5, 110, 11. εὐσχ. διάλυσις, 21, 8, 5.

Εὔσχολος, otioſus, expers belli, 4, 32, 6.

Εὔτακτος; εὐτακτότεροι, obedientiores, diſciplinam magis ſervantes, modeſtiores, 3, 17, 5.

Εὐταξία, modeſtia morum, 32, 11, 8. *n.*

Εὐτείχιστος πόλις, 3, 90, 8. *n. ex Caſaub. emend. pro* ἀτείχιστος.

Εὐτολμία, ἡ, fortitudo, 5, 76, 11.

Εὔτονος; εὐτονώτερα βέλη, 8, 7, 2.

Εὐτρα-

Εὐτραπελεύεσθαι, facete dicere, 12, 16, 14.

Εὐτράπελος καὶ πολιτικὸς παρὰ τὰς συνουσίας, urbanus & venustus, 24, 5, 7. εὐτραπελώτατος, jucundissimus in consuetudine, 9, 23, 3.

Εὐτραφὴς βοῦς, bos opimus, 31, 3, 12.

Εὐτρεπὴς, paratus; τούτων εὐτρεπῶν γενομένων, 6, 26, 10.

Εὐτρεπίζειν; εὐτρεπισάμενος τὰ περὶ &c. præparatis his, 5, 5, 12.

Εὐτύχημα, τὸ, successus, victoria, 1, 37, 5. τὰ εὐτυχήματα, 1, 12, 4. εὐτυχήματος, *pro* συνεργήματος, *perperam editum erat ex Bav.* 3, 99, 9.

Εὔφημος; λόγους εὐφήμους ποιήσασθαι περί τινος, grata auditu referre, 31, 14, 4.

Εὔφθαρτος, facile delendus, *de barbaris irrumpentibus*, 2, 35, 6.

Εὖ φρονοῦντες, prudentes, 2, 7, 3.

Εὐφυὴς πρός τι, natura egregie comparatus ad aliquid, 1, 74, 1. πρός τι γένος εὐφυὴς βασιλικῆς καὶ πραγματικῆς οἰκονομίας, 1, 8, 3. πόλις εὐφυὴς πρὸς τὰς ἐπιβολὰς, opportuna, 1, 30, 15. εὐφυὴς καιρὸς πρός τι, 1, 19, 12. 1, 78, 2. 10, 35, 7. εὐφυέστερον καιρὸν λαβόντες, 2, 13, 2. εὐφυὲς τὸ πρόσωπον κατὰ τοῦτο, 32, 21, 14.

Εὐφυΐα, ἡ τοῦ τόπου, 2, 68, 5. (*i. q.* εὐκαιρία, *ibid. vs.* 3.) 3, 92, 11. 4, 38, 11.

Εὐφυῶς ἔχει τὰ παρόντα πρὸς τὸ ἐκβαλεῖν &c. opportuna est occasio, 1, 11, 7. εὐφυῶς κείμενος τόπος, 2, 3, 4. πρός τι, 1, 56, 4.

Εὔχαρις, κατὰ τὰς ἐντεύξεις, jucundus, urbanus, 22, 21, 3. ἐν ταῖς ὁμιλίαις, 24, 5, 7.

Εὐχαριστεῖν, gratias agere; τινὶ ἐπί τινι, 18, 26, 4. *sic &* 16, 25, 1. *n.* (*ubi quidem* gratulari *interpretatus est Cassub. suffragantibus Reiskio & Ernesto.*) περὶ τῶν γεγονότων εὐεργετημάτων, 30, 11, 1.

Εὐχαριστήρια θύειν τοῖς θεοῖς τῆς εὐροίας, 5, 14, 8.

Εὐχαριστία, ἡ, gratus animus, grati animi significatio, 8, 14, 8.

Εὐχειρία, ἡ, agilitas, dexteritas, habilitas, solertia, 11, 21, 4. 23, 1, 8. κατίσχυον ταῖς εὐχειρίαις, 11, 13, 3. *De hoc nomine & cognato* εὐχέρεια *conf. Adnot. ad* 11, 21, 4.

Εὐχείρωτος, 1, 26, 2. 4, 30, 3. 8, 20, 5. 10, 6, 5. τοῖς ἐπιβαλλομένοις, 5, 104, 5.

Εὐχέρεια, 1) *i. q.* εὐχειρία, *quod vide, & præsertim cf. Adn. ad* 11, 21, 4. *Sic* junguntur εὔχερεια καὶ τόλμα, solertia, agilitas, & fortitudo, 15, 13, 1. *&* 24, 5, 6. *quemadmodum* εὐχειρία καὶ τόλμα, 23, 1, 8. 2) Facilitas, *quam habent milites in castris Romanis, ut suum quisque tentorium & omnes castrorum partes statim cognitas habeat*, 6, 42, 1 *&* 7. 3) τὴν τῶν Ἑλλήνων εἰς τοῦτο μέρος εὐχέρειαν, 32, 11, 4.

studium

ſtudium & propenſionem *interpretatur Erneſtus cum Valeſio; nos* levitatem. *Certe* εὐχέρεια καὶ ἀπειρία τοῦ συγγραφέως *eſt* levitas & imperitia, 16, 18, 3. (*Sic apud Plutarch. in Pericle c.* 13. εὐχέρεια καὶ ταχύτης, *in pictore, in vitio ponitur.*)

ἄφθονον ἔχειν τὴν χώραν εὐχέρειαν πρὸς τὰς τῶν ἔργων παρασκευάς; *ſic ex conjecł. edidi, vereor nè non ſatis rectè, pro* εἰς χρείαν πρὸς, 32, 9, 4. *n. ubi utique* εὐκαιρίαν *malim.*

Εὐχερὴς καὶ πρακτικὸς, *in bello, eſt* agilis, expeditus, ſolers, & ſtrenuus, 4, 8, 9. *conf.* εὐχειρία *&* εὐχέρεια.

Εὐχερῶς, facile, 1, 60, 10. *ubi &* dextre, ſolerter *intelligere poſſet, niſi id ipſum adjecto vocab.* ταῖς εὐξίαις *ſignificaretur.*

Εὔχεσθαι, gloriari, de ſe prædicare, 5, 43, 1. *ubi* ἤὐχετο *habet Flor.* (*non Bav. ut in ſcholio per errorem poſitum eſt*) *pro vulgato* εὔχετο.

Εὐχρηστεῖν, ταῖς ἐπιστροφαῖς, commode & rectè inſtituere converſiones, 12, 18, 3.

Εὐχρηστία, ἡ τῶν Νομάδων πρὸς πάντα τόπον, commodus uſus, utilis opera, 9, 7, 5. τὸ τῆς εὐχρηστίας ἀναγκαῖον, quæ ſunt ad uſum neceſſaria, 6, 33, 9.

Εὐχρήστως εἶχον πρὸς τὸ δέον, 3, 73, 5.

Εὐψυχία, fortitudo animi, fortitudo, *virtus*, 1, 57, 2. 2, 55, 4. αἱ εὐψυχίαι, 2, 69, 5. 11, 24, 6.

Εὔψυχος, 10, 24, 4. *n.* τοὺς εὐψύχους ἄνδρας, *corrige* ἐμψύχους.

Εὐψύχως, fortiter, 10, 39, 2. 15, 11, 12. 16, 5, 6.

Εὐωνία, ἡ, vilitas pretii, 2, 15, 4.

Εὐώνυμος; ἡ ἐκ τῶν εὐωνύμων ἐπιφάνεια, 5, 7, 11. τὸ εὐώνυμον κέρας, 1, 28, 10. &c. εὐώνυμον τῆς ὅλης τάξεως ἐποίουν, 1, 27, 4.

Εὔωνος; εὔωνα τὰ κακὰ, 4, 35, 15.

Εὐωχεῖσθαι, epulari; τὰ μὲν ἀποδόμενοι, τὰ δ' εὐωχούμενοι τῆς λείας, partem conviviis abſumentes, 8, 26, 10.

Εὐωχία, ἡ; εὐωχίαν ἔχειν καὶ ἀψιλείαν τῶν ἐπιτηδείων, copiam indulgendæ gulæ, 3, 92, 9. εὐωχία καὶ μέθαι, 20, 4, 7. *ni ibi in plurali* εὐωχίας καὶ μέθας *legendum, ſicut eſt* 20, 6, 5. πρὸς μέθας καί τινας τοιαύτας ἄλλας εὐωχίας τραπείς, 2, 4, 6.

Ἐφάμιλλος, τοῖς μεγίστοις, cum maximis conferendus, 32, 23, 3. ἐφάμιλλον κίνδυνον ποιεῖσθαι, pari periculo, æquo, ancipiti Marte pugnare, 1, 25, 5. 1, 28, 4. 3, 73, 8. 5, 14, 5. 16, 4, 1. ἐφάμιλλοι προαιρέσεις, paria inſtituta, 1, 64, 5. δυνάμεις ἐφάμιλλοι, 1, 57, 6. ἐφάμιλλος ὑπεροχὴ, par dignitas, par imperium, 9, 25, 6. ἐφάμ. εὔνοια ἑκατέρων, 28, 15, 11. ποιεῖν ἑαυτὸν ἐφάμιλλον Ῥωμαίοις, parem ſe gerere Romanis.

Ἐφαμμα, 2, 28, 8. — „ſagum & braccæ; *verbo*, veſtimentum. *Suidas*, περίβλημα, *adferens hunc locum Polybii. Sic &* ἐφαπτίδες, de ſagis, *apud Suidam.*" *Ern.*

Ἐφάπτεσθαι, *i. q.* ἐπιψαύειν, attingere; ἐφαπτ. τῶν ἤδη προϊστορημένων ἑτέροις, 1, 13, 9. 2, 37, 5.

Ἐφαπτὶς, ἡ, paludamentum; πορφυραῖ ἐφαπτίδες, 31, 3, 10.

Ἐφαρμοστέον τοῖς πραττομένοις τὰς πρεπούσας ἀποφάσεις, 1, 14, 8.

Ἐφεδρεία, ἡ, ſtatio præſidii cauſſa poſita, 1, 17, 10. 3, 69, 10. 6, 37, 12. 10, 38, 8. 10, 39, 1. ἐξ ἐφεδρείας φυγεῖν, ſtationem deſerere, 1, 17, 11. ἐφεδρείας τάξιν ἐν τῇ μάχῃ ἔχειν, in ſubſidiis eſſe, 3, 113, 9. *nempe a tergo; cui opponitur* προκινδυνεῦσαι, *ibid. Adde* 2, 24, 9. 3, 45, 5. *Sic*, βουλόμενος οἷον ἐφεδρείαν ἀπολιπεῖν ἐν τῇ πόλει τοῦτον, valens hunc velut in ſubſidiis relinquere in urbe, *nempe qui terga tegeret, ſimulque obſervaret quæ agerentur*, 1, 9, 2 (*cf.* ἔφεδρος, *num.* 2.) *Sed &* ante alios *locatur* ἐφεδρεία, *ut*, προβαλόμενος ἐφεδρείαν τοὺς λογχοφόρους, 3, 72, 7. *n. &* διατάξας τοὺς τὰς πλίνθους φέροντας, καὶ τὰς τῶν μισθοφόρων ἐφεδρείας πρὸ τούτων, 4, 78, 6. *Sed quod* 3, 45, 5. *ait* τοὺς ἱππεῖς προέσθαι πάντας, ἐφεδρείας ἔχοντας τάξιν, *quamquam* προέσθαι *videri poſſit indicare*, ante exercitum fuiſſe poſitos, *tamen a tergo poſitos eſſe res ipſa docet & adjecta verba* ὡς πρὸς θάλατταν; *nempe oppoſiti fuerunt equites in ſubſidium, ſi forte a mari adveniret exercitus Romanorum. Porro* ἡ τῶν πολεμίων ἐφεδρεία, 24, 12, 2. *eſt* proximitas hoſtium. (*conf.* ἔφεδρος, *num.* 1.) *Denique, tropice*, ἐφεδρεία καὶ ῥοπὴ πρὸς τὸ πιστεύεσθαι *eſt* præſidium *s.* adjumentum & momentum ad inveniendam fidem, 32, 21, 9.

Ἐφεδρεύειν, *abſol.* in ſubſidiis manere, *dum ceteri in acie pugnant*, 18, 15, 2 *&* 5. 3, 53, 5. *Sic cum dativo, eadem notione*, ἐφήδρευε τοῖς προκινδυνεύουσιν, 18, 6, 1. 3, 110, 6. 10, 30, 9. *Sed* ἐφήδρευε τοῖς εὐζώνοις, 5, 23, 8. *intelligendum eſt* σὺν τοῖς εὐζώνοις, in ſubſidiis manſit cum expeditis. *Rurſus* ἐφεδρεύειν *cum dativo eſt* præſidio eſſe, tegere, tutari; *ut* ἐφεδρεῦσαι τοῖς τῶν συμμάχων καρποῖς, 1, 40, 1. ἐφήδρευε τῇ τοῦ σίτου κομιδῇ, 5, 95, 5. ἐφήδρευον τῇ τῆς λείας ἐξαποστολῇ, 4, 10, 5. ἐφεδρεύειν τῇ νεότητί τινος, juventuti alicujus præſidio eſſe, 7, 3, 7. *Adde* 2, 12, 2. 10, 6, 7. *Sed* ἐφεδρεύειν ταῖς καιροῖς, obſervare, captare opportunitates temporum, 18, 31, 4. 30, 7, 5.

Ἔφεδρος, ὁ, 1) adſidens, in proximo hærens; τοιούτους ἔχοντες

τες ἐφέδρους τοὺς ἄνδρας, quamdiu tales viros cervicibus imminentes haberent, 2, 13, 6. 2) ἔφεδρος τῶν καιρῶν, captator temporum, 3, 12, 6. ἔφεδροι γίγνονται τοῖς καιροῖς, *Fr. gr.* 69. *Et nude,* ἔφεδρος ἔμφρων, prudens obſervator, 5, 104, 7. 2) qui præſidio eſt, *vel* in ſubſidiis, 8, 33, 6.

Ἐφέλκειν; poſt ſe trahere; κατὰ πρύμνας ἐφέλκειν τοὺς ἵππους νέοντας, 3, 43, 4.

ἐφέλκεσθαι, 1) adtrahere, adlicere; πολλοὺς ἐφέλκονται πρὸς ἔντευξιν τῶν ὑπομνημάτων, 9, 1, 3. *Quo ſi referri poteſt illa dictio,* μεγάλην ἐφείλκετο Φαντασίαν, ὡς μόνος εἰδὼς τί λέγει, magnam de ſe opinionem retulit, ſibi conciliavit, 23, 9, 12. 25, 9, 5. 2) *i. q.* καθυστερεῖν, morari, moras trahere, ſero venire; ἐπικουρία ἐφελκομένη καὶ καθυστεροῦσα, 9, 40, 2. *Sic* οἱ ἐφελκόμενοι, 5, 80, 2. *n.* qui tardius ſequebantur.

Ἔφεσις, venia. λαβὼν ἔφεσιν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ, *Fragm. gr.* 70. *ſi modo illud Polybianum eſt.*

(Ἐφετῶς, 2, 8, 11. *n.* cupide *interpretatur Caſaub.* acriter *Erneſtus; ſed haud dubie mendoſa vox.)*

Ἐφημερεύειν, ἐπὶ τῶν ἔργων, interdiu ſtationem habere ad opera, 22, 10, 6. *ubi opp.* νύκτωρ ἐπικοιτεῖν.

Ἐφησυχάζειν, quietum manere, 2, 64, 5. *ubi tamen rectius, ut videtur,* ἀφησυχάζειν *dant alii.*

Ἐφιέναι, 1) permittere; οἱ νόμοι ἐφιᾶσι, 6, 46, 1. τὴν ἀποσκευὴν ἐφῆκε διαρπάσαι τοῖς ἡγωνισμένοις, 5, 111, 6. τὸν χάρακα ἐφῆκε τοῖς στρατιώταις διαρπάζειν, 10, 39, 9. 2) immittere, mittere contra; τοὺς Μακεδόνας ἐφῆκε (*intell.* τῇ χώρᾳ) σιτολογεῖν, 5, 3, 5. *ubi tamen non diſplicet* ἀφῆκε, *quod eſt ſuperſtriptum in cod. Bav. Rurſus tamen* 5, 8, 4. *tres probati codices habent* ἐφῆκε τὴν δύναμιν τὰς κώμας πορθεῖν, *id eſt,* ἐφῆκε τὴν δύναμιν ταῖς κώμαις, χάριν τοῦ πορθεῖν αὐτάς. *Et* 8, 33, 6. *in hoc conſentiunt omnes,* διελὼν τοὺς ἐπιτηδειοτάτους, ἐφῆκε διαρπάζειν τὰς τῶν Ῥωμαίων οἰκίας. *Conf.* ἀφιέναι.

ἐφίεσθαι στρατηγίας, 11, 8, 1. *non verti debuit* dignitatem imperatoriam appetere, *ſed* arti imperatoriæ ſtudere, operam dare; *nam eodem modo,* 9, 20, 7, *dicit* τοὺς ὀρχηστικῆς, τοὺς αὐλητικῆς ἐφιεμένους.

Ἐφικνεῖσθαι, *cum genit.* conſequi aliquid; τοῦ σκοποῦ, 3, 81, 2. παντὸς τοῦ προθέντος, 6, 18, 4. τῆς ἀρχῆς, 10, 4, 3. *Cum Infin. idem valet* ἐφικνέομαι ac δύναμαι, poſſum; ἐκ τῆς ἁπάντων συμπλοκῆς μόνως ἄν τις ἐφίκοιτο καὶ συνηθείᾳ ἅμα καὶ τὸ χρήσιμον καὶ τὸ τερπνὸν ἐκ τῆς ἱστορίας λαβεῖν, 1, 4, 11. *ubi poſt* ἐφίκοιτο *delendum comma,*

comma, (quod nec habent ceteræ editiones;) & pro ſynonymis habenda verba ἐφίκοιτο *&* δυνηθείη. *Sic &* ἐφικτὸν *idem valet ac* δυνατὸν; quod fieri poteſt, 9, 24, 5. μία τις ὁδὸς, ἢ ἧς ἐστὶν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐλθεῖν ἐφικτόν. *(Eadem ratione Lucianus in Alcyone, c. 6. Tom. I. p.* 182. *edit. Hemſterh.) ait,* οἱ τὰ τοιαῦτα θεωρεῖν ἐφικνούμενοι, *i. q.* δυνάμενοι, qui talia contemplari valent; *ad quem locum etiam Henr. Steph. in Theſ. Græcæ Ling. provocavit. Et Diodorus Sicul. I.* 41. πολλὰ ὧν τὰς αἰτίας οὐκ ἐφικτὸν ἀνθρώποις ἀκριβῶς ἐξευρεῖν.) 3) *Cum Participio, eadem notione de qua modo dictum;* οὐτ' ἂν ὁ γράφων ἐξαριθμούμενος ἐφίκοιτο, 1, 57, 3. *i. q.* ἐξαριθμεῖσθαι ἐφίκοιτο *vel* δύναιτο. *(Cui conſtructioni ſimilis illa eſt,* οὐκ ἤννον φέροντες, 10, 31, 9.)

Ἔφικτὸς; λόγος ὀλίγοις ἐφικτὸς, qui a paucis capi, intelligi poteſt, 6, 5, 1. ἐφικτόν ἐστι, *i. q.* δυνατόν ἐστι, *vide paulo ante in* ἐφικνεῖσθαι, *num.* 2. *& exemplo ibi citato ex* 9, 24, 5. *adde hoc,* οὐκ ἐφικτόν ἐστι καταναῦσαι χόρτον νομίζοντας, 9, 4, 3.

Ἐφιστάναι, ἐφίστημι *cum ſuis.*

1) ἐπιστῆσαι, *in Aor. primo;*

1) conſtituere ſuper, *i. e.* præficere, 1, 36, 10. τινὰ ἐπὶ τὴν πόλιν, 4, 72, 9. ἐπὶ τῶν δυνάμεων, 2, 65, 9.

2) locare contra, opponere; τινὶ τινὰ, alicui aliquem, 15, 15, 7. 15, 20, 6.

3) poſt alium locare; τὴν φάλαγγα τούτοις κατόπιν ἐπέστησε, 1, 33, 6. *Sic rurſus cum dat.* 1, 26, 12. *& cum* ἐπί τινι, 1, 26, 14.

4) immittere; ἡ τύχη λοιμικήν τινα πολέμου διάθεσιν ἐπέστησε πᾶσι Γαλάταις, 2, 20, 7.

5) ſiſtere, inhibere; τὴν δύναμιν ἐπέστησαν κατὰ πορείαν, ſiſtere agmen juſſerunt, 8, 31, 3. ἐπιστήσαντες τὸν ἵππον, 15, 32, 3. τὴν ὁρμὴν, 16, 34, 2. κατὰ τὸ παρὸν ἐπιστήσας τὴν διήγησιν, 7, 12, 1. *Et reciproce, intelligendo ἑαυτὸν,* inhibere ſe, immorari alicui rei; *cum dativo;* παραξύνθην ἐπιστῆσαι τούτῳ τῷ πολέμῳ, 1, 14, 1. *&* ἐπὶ τὸν πόλεμον, 1, 65, 5. *Conf. num. ſeq.*

6) convertere oculos, animum, attentionem, in aliquam rem; *(quod & fortaſſe ad num. præced. referre poſſis, hac notione,* morari facere oculos *vel* aliquem ad aliquam rem, defigere;) ἐπιστῆσαι τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ σχήματα τῶν γραμμάτων, 10, 47, 8. ἐπιστῆσαι τοὺς ἀκούοντας ἐπί τι, attentionem lectoris convertere in aliquid, morari facere lectorem ad aliquid, 2, 61, 11. ἐπιστήσαντες τὸ πλῆθος ἐπὶ τὰς Ἀντιγόνου εὐεργεσίας, revocantes populo in memoriam beneficia Antigoni, 4, 34, 9. *Et reciproce,* ἐπιστῆσαι ἑαυτὸν

ἐπί τι, scil. τὸν νοῦν, vel ἑαυτὸν; (quemadmodum 11, 19, 2. *est συνεπιστήσας αὐτὸν, i. e. ἑαυτὸν, ἐπὶ τὰς πράξεις;) Sic ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὸν πόλεμον*, advertere animum ad hoc bellum, 1, 65, 5. *n. sive malueris* immorari huic bello, *de qua notione jam num. præc. diximus, ubi & cum dativo casu constructum hoc verbum eadem notione vidimus.) ἐπὶ τὰς ἑκάστων ἀρχὰς καὶ μεταβολὰς ἐπιστήσας*, si ad initia cujusque & ad mutationes adverterit animum, si attentius ea consideraverit, 6, 4, 11. *ἐπιστήσας*, animum ad eam rem advertens, 9, 23, 1. 32, 2, 4. *Et cum præpos. περὶ cum genit. μικρὸν ἐπιμελέστερον ἐπιστῆσαι περὶ τῶν τοιούτων*, paulo diligentius animum intendere considerandis rebus hujusmodi, 6, 26, 12. *quo ex usu hujus verbi ducta est significatio nominum ἐπιστήμη & ἐπιστήμων, quemadmodum loco modo citato statim adjicitur, ὑπὲρ ὧν ἅπαξ ἀκούσας ἐπιστήμων ἔσται πράγματος &c.*

Mendose 3, 116, 4. *legebatur ἐπὶ τούτοις τοῖς μέρεσιν ἐπέστησε τῆς δυνάμεως, pro ἐπέστη vel ἐφειστήκει*, steterat.

II) *ἐπιστῆναι, in Aoristo secundo;*

1) præfectum esse, præesse; *ἐπέστη ἐπὶ τὰ πράγματα*, rebus erat præfectus, 5, 41, 2. *Ῥωμαίων ἐπιστάντων τοῖς πράγμασι*, quum Romani præ-

essent rebus, 30, 14, 3. *quam in sententiam Valesius verterat*, Romanis rerum potitis, *rectius, ut nunc quidem videtur, quam quod nos in versione posuimus*, ex quo Romani intenti rebus Græcorum esse cœperunt. *(Conf. supra in ἐπιστῆσαι num.* 1.)

2) post alium, a tergo stare; *κατόπιν ἐπιστῆναι τοῖς θηρίοις*, 16, 18, 7. *ἐπιστάντες*, pone stantes, 1, 26, 13.

3) stare super *vel* in *loco, vel* ad, apud *locum: &* pervenisse, devenisse ad *locum aliquem vel ad aliquid; cum ἐπὶ & accusativo; ἐπεὶ δ' ἐπὶ τὰς τελευταίας ἐπέστησαν σχεδίας*, postquam in ultimis ratibus steterunt, in extremas rates pervenerunt, 3, 46, 8. *ἐπεὶ δ' ἐπὶ τὸν τόπον ἐπέστημεν*, quoniam ad locum istum devenimus, 4, 40, 1. *n. καθ' ὃν καιρὸν ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος τῆς διηγήσεως ἐπέστημεν*, cum ad eam partem narrationis pervenissemus, 7, 13, 3. *n. Sic ἐφ' ὃν τόπον ἐπιστῆναί φασι πρῶτον τὴν Ἰώ*, 4, 43, 6. *Item cum dativo casu; ὅταν ἐπιστῶμεν τοῖς καιροῖς τούτοις*, cum ad hæc tempora pervenerimus, 3, 118, 11. *n. οἷς ἐπέστησαν οἱ πολέμιοι κατὰ τὰς οἰκίας*, 4, 58, 2. *n.* quorum ad domos venerant hostes; *vel* quorum domibus imminebant hostes, *quatenus* contra *significat præpositio ἐπί. Sic ἐπέστη τοῖς κατὰ τὸ Ῥήγιον τόποις*

ἀνυπόπτως, ad loca, *vel* contra loca circa Rhegium nemine ſuſpicante advenit, 9, 7, 10.

4) ſubſiſtere; *abſolute;* ἐπέστησαν, ſubſtiterunt *e fuga*, 14, 7, 5. ἐπέστη πτερώσας τὴν ναῦν, ſubſtitit, inhibuit curſum, 1, 46, 11. *Adde* 18, 9, 9. *& Fr. gr.* 72. *Sic* ſubſiſtere animo, *ſcil. ad aliquid, id eſt*, animum advertere; *ut*, ἐπιστὰς δὲ Ἱέρων, 1, 83, 2. *n.* (*Conf.* ἐπιστῆσαι, *num.* 6.) *Et cum* ἐπὶ *& accuſativo;* ἐπιστὰς ἐπ' αὐτὴν τὴν τῶν πραγμάτων ἐξήγησιν, qui ad nudam factorum narrationem animum adverterit, 1, 3, 9. *n.*

III) ἐφεστηκέναι, *&* ἐφεστακέναι, *in Præterito.*

1. *Significatione Neutrali vel Paſſiva;* 1) ἐφεστηκὼς, pone ſtans; αἱ ἐφεστηκυῖαι τάξεις, 1, 19, 10. 2) οἱ ἐπὶ τῶν ὅλων ἐφεστῶτες, rerum ſummæ præfecti, 5, 60, 2. 3) οἱ ἐφεστῶτες, adſtantes, 30, 20, 4. — „qui exſpectant, dum alii *v. c. e balneo* egrediuntur, ut ipſi ingredi poſſint, *quaſi* ſucceſſores." *Ern.* ὁ ἐφεστὼς ζόφος, offuſa, incumbens caligo, 18, 3, 7.

2. *Significatione Activa; contra uſum aliorum ſcriptorum; conf. Adnot. ad* 3, 94, 7. 1) præficere; ἄνδρας ἐπιμελεῖς ἐφεστάκει πρὸς ταύτην τὴν χρείαν, 10, 20, 5. *n.* 2) deducere; (*quemadmodum* ἐπιστῆναι, *num.* 3. *neutraliter, eſt* pervenire;) τοῦ καιροῦ τοῦ κατὰ τὴν διήγησιν ἐφεστηκότος ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῶν Φιλοποίμενος πράξεων, 10, 24, 2. *n.* τῶν καιρῶν ἐφεστηκότων ἡμᾶς ἐπὶ τὴν οἰκίαν ταύτην, 32, 9, 1.

IV) ἐφίστασθαι, ſtare, ſubſiſtere, inſiſtere; ἐφιστάμενοι κατὰ τοὺς εὐκαίρους τόπους, opportunis locis inſiſtentes, 12, 4, 2. ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἐφιστάμενος, ſubſiſtens, *Fr. gr.* 71.

τὸν Φιλήκοον ὁ γενεαλογικὸς τρόπος ἐφίσταται *ex conject. ediderat Caſaub.* 9, 1, 4. *pro* mendoſo ἐπίσταται, *quod nos in* ἐπισπᾶται *mutavimus.*

V) ἐπισταθῆναι, *Aor. pr. paſſ.* præfici; βουλόμενος ἕτερον ἐπισταθῆναι τοῖς ἐν Πελοποννήσῳ πράγμασι, 4, 87, 2.

Ἐφιστάνειν, (*i. q.* ἐπιστῆσαι *num.* 6.) οὐτ' ἐφιστάνων οὐδενὶ τῶν τοιούτων, nulli rei intendens animum, 5, 35, 6. *n.* ἐφιστάνοντες καὶ διαλογιζόμενοι πῶς ἑκάστοις χρήσονται, animum advertentes, & ſecum cum aliisque reputantes, 11, 2, 5. (*Conf.* συνεφιστάνειν.)

Ἐφοδεύειν, circumire excubias, perluſtrare vigilias; *abſol.* 6, 35, 8. *&* ἐφοδεύειν τὰς φυλακὰς, 6, 35, 11. 6, 36, 1 *&* 4.

Ἐφοδεία, ἡ, circuitio luſtrandarum excubiarum cauſſa, luſtratio excubiarum, 6, 35, 8 *ſq.* 6, 36, 9. *Nude*, circumitio, diſcurſio, *per muros*, 10, 15, 1. *ubi vulgo* τὴν ἐφοδίαν *per ſimplex iota erat editum.*

Ἐφ-

Ἐφοδιάζεσθαι, viaticum, commeatus parare in viam, 18, 3, 2.

Ἐφόδιον, τὸ; ἐφόδια, commeatus in viam, cibaria, 3, 24, 8 & 11. 8, 28, 3. 11, 26, 6. 15, 5, 7. *Fr. gr.* 138. *Tropice*, ἐφόδιον πρός τι, præsidium, subsidium, adjumentum ad rem, quod rem facilem reddit; 9, 19, 4. 18, 24, 2. 22, 21, 2.

Ἔφοδος, ἡ, 1) aditus, introitus; τὴν ἔφοδον διδόναι τινὶ ἐπὶ τοὺς πολλούς, aditum dare, concedere, ad populi concionem, 4, 34, 5. ἡ ἔφοδος τῶν ἐσχαρίων, admotio, promotio basium turrium, 9, 41, 4. *n. Et tropice*, ἡ ἐπὶ τὰ μέλλοντα ῥηθήσεσθαι ἔφοδος, 1, 13, 9. ἡ προκατασκευὴ καὶ ἡ ἔφοδος ἐπὶ τοῦτο, 2, 37, 3. ποιησάμεθα κεφαλαιώδη τὴν ἔφοδον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος λέγεσθαι πολέμου, 5, 40, 4. *Tum*, ansa, occasio, ratio adgrediendi rem quamdam; πονηρᾶς ἐφόδου καὶ προφάσεως τοῖς βουλομένοις διαλύειν τὸ ἔθνος ἐδόκουν ἀρχηγοὶ γεγονέναι, 4, 60, 6.

2) via, progressio, ordo, series, τῆς ἐξηγήσεως, narrationis, 3, 1, 11. 32, 9, 1.

3) irruptio, invasio, adventus hostilis; *v. c. Gallorum, Pyrrhi &c.* 1, 6, 5. 1, 7, 6. 2, 13, 5. 2, 18, 6 & 8. 5, 43, 7. *&c.* διὰ μάχης κρίνειν τὴν ἔφοδον, expeditionem susceptam prælio terminare, 5, 79, 1. *Tum, in acie* ἔφοδος *est* impetus, impressio in hostem facta; ἡ τῶν ἐλεφάντων ἔφοδος, 1, 33, 9. 1, 34, 4. 1, 39, 12. τὴν ἔφοδον ποιεῖσθαι ἐπὶ τοὺς ἐπεναντίους, impetum facere in hostem, *charger l'ennemi*, 15, 12, 1. 11, 16, 2. *& sæpe alias.* παραγγέλλειν τὴν ἔφοδον ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη τῶν πολεμίων, 10, 39, 4. *n.* ὑπομεῖναι τὴν ἔφ. τῶν πολεμίων, 11, 14, 1. *Etiam in navali pugna*, τὴν ἔφοδον ποιεῖσθαι, *est* impetum, impressionem facere in navem hostilem, 1, 22, 9. *Hinc* τὰ πλοῖα εἰς τὴν ὁδὸν καὶ εἰς τὴν ἔφοδον, 3, 25, 4. *sunt* naves *onerariæ* ad iter, & naves *longæ* ad adgrediendum hostem, ad pugnam. ἐξ ἐφόδου λαβεῖν πόλιν, *& similia*, primo impetu, 1, 24, 10. 1, 76, 10. 14, 9, 4 *&c.* Ἑλμαντικὴν, ἐξ ἐφόδου ποιησάμενος προσβολὰς, κατέσχε, ex itinere oppugnare adgressus, 3, 14, 1. ἐξ ἐφόδου καὶ ῥᾳδίως τρέψασθαι τοὺς πολεμίους, primo congressu, 1, 36, 11. *Quid sit illud*, οὐ μόνον τὸν Φίλιππον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἡρακλείδην στεφανῶσαι διὰ τὴν ἔφοδον, 16, 15, 6. *n. haud satis adparet. An* propter pugnam navalem, *quam uterque prospere pugnasse visus erat?*

4) *i. q.* ἡ ἐφοδεία, circuitio *per urbes*, inspiciendi causa quo pacto res administrentur; ἐπορεύετο εἰς τὰς πόλεις, μετὰ σπουδῆς ποιούμενος τὴν ἔφοδον, 11, 10, 8.

Ἔφοδος, ὁ, circuitor, qui excubias

bias visitat & inspicit, 6, 36, 6 & 8 *sq. n.* 6, 37, 5. *Conf.* ἐφοδεία, & ἐφοδεύειν.

[2]Ἔφορεύειν; οἱ ἐφορεύοντες, ephori, 4, 31, 2.

[3]Ἐφορμᾶν; τοὺς ἐφορμῶντας *ex Herone adscivi*, 8, 8, 1. *pro vulgato* ἐφορμοῦντας, *quod tamen non pertinaciter spernam*; *vide Adnot.*

[4]Ἐφορμεῖν; (*vide* 8, 8, 1. *n.*) in statione esse ad aliquem locum, *præsertim* insidiandi & observandi caussa; ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν εἴσπλουν στόματος, 1, 46, 5. 27, 6, 5. *Et cum dativo*: στόλος ἐφώρμει τοῖς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόποις καὶ ταῖς ἐπιβολαῖς τοῦ Φιλίππου, observabat Græciæ loca & Philippi conatus, 8, 3, 6. *Sed* 15, 2, 7. *in* ἐφώρμει αὐτοῖς τὸ ναυτικὸν *alia est dativi ratio, ubi idem valet ac* τὸ ναυτικὸν αὐτῶν. *Rursus* τῶν πολεμίων ἐφορμούντων πλείοσι καταφράκτοις ναυσὶν, 16, 2, 1. *nempe* ἐφορμούντων αὐτῷ σὺν πλ. κατ. ναυσί.

[5]Ἔφορος; *vide Ind. Histor. in* Ephorus.

[6]Ἔχειν; retinere, ἔχειν ἀμφοτέρους ἃ νῦν ἔχουσι, 5, 103, 7. 18, 30, 9. — οὐκ εἶχον, ποίαις χερσὶν πολεμήσωσιν, 1, 62, 2. 3, 109, 10. — τὸν λοιπὸν χρόνον ἄπρακτον εἶχον, 2, 31, 10. — ἔχει αὐτὸν ἡ παράστασις, tenet eum persuasio, 5, 9, 6. — ἡσυχίαν, αἰτίαν, συγγνώμην ἔχειν &c. *Vide ista nomina.* — εἶχον & ἦγον *inter se permutata a librariis*, 2, 67, 2. *n.* 3, 83, 5. *n.* 5, 30, 5. *n.*

ἔχεσθαι ἐλπίδος, spe teneri, 3, 34, 4. τῶν πραγμάτων, rebus intentum esse, 5, 49, 2. τῶν προκειμένων, urgere propositum, 2, 54, 1. 4, 69, 8. 5, 41, 7. τοῦ ἔργου, 8, 5, 1. τῶν νόμων, tenacem esse legum, 25, 9, 5. *Adde quæ adferuntur in* ἑξῆς. ἐχόμενος ταύτης τῆς ἐννοίας, hac perstans mente, 1, 66, 4. εἶχετο τῶν Ἀμβρακιωτῶν, παρακαλῶν σώζειν σφᾶς αὐτούς, instituit Ambracienses, pressit eos, adsidue illos hortatus est, 22, 12, 6. ἔχεσθαι καὶ θεραπεύειν τὸν Γάϊον, *i. e.* ἔχεσθαι τοῦ Γαΐου καὶ θεραπεύειν αὐτὸν, ad Cajum se adplicare, eumque colere, 22, 12, 10. ἔχεσθαι καὶ συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις, *i. e.* ἔχεσθαι τῶν πολεμίων καὶ συμπλέκεσθαι αὐτοῖς, incumbere hosti, non dimittere eum, sed manum cum eo conserere, 3, 72, 1. ὧν εἴχοντο Γαλάται, quibus contigui erant, proximi *in acie* stabant Galli, 5, 53, 3.

ὁ ἐχόμενος, proximus, contiguus. ἐχομένους τούτων *correxi*, 12, 17, 7. *pro* τούτοις, *quod nescio an ferri potuerit, certe in id consentiunt libri. At recte omnes cum gen.* τὰ ἐχόμενα μέρη τῶν κινδυνευόντων, 18, 8, 3. ἡ ἐχομένη σημαία, 6, 34, 19. ἴλη, 6, 35, 9. τῷ ἐχομένῳ ἔτει, proximo anno, 22, 26, 23. τῇ ἐχομένῃ, proxima

xima die, 3, 112, 1. 5, 13, 9.

Ἐχθρὸς, ὁ, *passim i. q.* πολέμιος, hostis. *Utrumque nomen junctum*, 15, 8, 12. ὡς ἐχθροῖς ἡμῖν κέχρηνται καὶ πολεμίοις. *Proverbium*, ὥστε κατὰ τὴν παροιμίαν κἂν ἐχθρὸν ἐλεῆσαι, 40, 3, 7.

Ἐχθρῶς ἔχειν πρός τινα, 4, 32, 4.

Ἐχυρὸς, *i. q.* ὀχυρός. ἐχυρὰ πόλις, 4, 70, 7.

Ἐχυρότης *ex cod. Bav. editum erat* 1, 57, 6. *pro quo ex aliis* ὀχυρότητα *adscivi.*

Ἑωθινὸς; περὶ τὴν ἑωθινὴν Φυλακὴν, sub quartam vigiliam, 3, 67, 2. ἐπὶ τοῖς τόποις ἑωθινῆς εἶναι Φυλακῆς, 1, 45, 5. ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν, 3, 43, 1. 3, 67, 9. 3, 83, 7. *n.* 4, 78, 6.

Ἑως ἄν, quamdiu, 1, 80, 2. 3, 11, 8. *&c.* ἕως εἰς τὸν χάρακα, 1, 11, 14. 1, 34, 4. *&* 1, 19, 4. *n. ubi vett. codd.* ὡς εἰς *dabant* μετὰ τῆς δυνάμεως ἕως εἰς Θετταλίαν, *ex nostra conjecti.* 2, 52, 7. *n.* ἔπλεον ἕως ἐπὶ τὴν Ἀσπίδα, 1, 29, 2. (*aliud est* ὡς ἐπί.) ἕως τινὸς, aliquatenus, aliquantisper, 3, 93, 3. οὐκ ἀντεξήεσαν οἱ Καρχηδόνιοι πλὴν ἕως ἀκροβολισμοῦ, non nisi ad velitationem, 1, 18, 2. Καρχηδονίοις πόλεμον ἐξενέγκαντες ἕως δόγματος, decreto tenus bellum intulerunt, bellum decrevêrunt, 3, 27, 7. ἕως λόγου, verbotenus, 10, 22, 7. μέχρι τούτου πολεμῶν, ἕως τοῦ λαβεῖν ἀφορμὰς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς αὐτοῦ πραότητος, 5, 10, 3. οὐχ ὡς πρὸς ναυμαχίαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἕως τοῦ παρακομίζειν στρατιώτας, 5, 109, 2. περὶ τῶν κατ' Ἀντίγονον ἕως τούτου βούλομαι ποιήσασθαι τὴν μνήμην, ἕως τοῦ μὴ δόξαι καταφρονεῖν, hactenus modo, ne videar *&c.* 9, 26, 1.

Z.

Ζεῦγμα, τὸ, compactio, fabrica *pontis*, 3, 46, 4. *n.* pons *ipse*, 3, 46, 2.

Ζευγνύειν τὸν Τίγριν, ponte jungere, 5, 52, 4.

Ζεῦγος, τὸ, par equorum vel mulorum bigas trahentium, 32, 12, 7. μονομάχων ζεύγη διακόσια, gladiatorum paria, 31, 3, 5.

Ζῆλος, ὁ; ἀγωγαὶ καὶ ζῆλοι τῶν ἀνδρῶν, institutio & studia, 3, 24, 3. ζῆλοι νεωτερικοὶ, juvenilia studia, studia in quæ quis in juventute incubuit, 10, 24, 7. ζῆλος ἐπιτευκτικὸς, felix æmulatio, quæ ad præclara quæque ducit, 10, 25, 7. ζήλου ἄξιος, laude & æmulatione dignus, 11, 2, 4. ζήλου καὶ μιμήσεως τυγχάνειν, laudem & imitationem invenire, 6, 6, 9. ζῆλος, *in malam partem*, pravum studium, pravum institutum, 4, 27, 8. invidia & prava æmulatio, 11, 8, 4.

Ζηλοτυπεῖν πρός τινα, obtrectare alicui, 16, 22, 6.

Ζηλοῦν τινα, exemplum alicujus sequi, 1, 7, 8. 1, 79, 1. ζη-

λῶσαι τὸ βέλτιον, 6, 25, 11.

Ζηλωτέος, imitandus, æmulandus, 4, 27, 8.

Ζηλωτὴς, ὁ, admirator, sectator, studiosus alicujus, 10, 25, 2.

Ζηλωτὸς, æmulandus, imitandus, laudandus, admirandus; σπουδαῖα καὶ ζηλωτὰ ἔργα, (opp. Φευκτὰ) 2, 61, 3. ἐπαινετὴ καὶ ζηλωτὴ ἀρχὴ, πολιτεία, 3, 4, 7. 6, 46, 11. αἱρετὴ καὶ ζηλωτὴ, 6, 47, 6. *Unde intelligitur, non omni ex parte felicissime expletam ab Vrsino esse lacunam* 1, 2, 7. *Nam ad ὑπεροχὴν requirebatur* ζηλωτὴν, *non* ζηλωτὸν; *quia vero in vestigiis veterum librorum servata est terminatio* τον, *aliud vocabulum ibi pro* ζηλωτὸν *fuerat quærendum.*

Ζῆν; τὸ ζῆν, vita; αἱ ἐπιτετευγμέναι ἐν τῷ ζῆν πράξεις, 6, 53, 2. ἐξάγειν ἐκ τοῦ ζῆν; ἐκχωρεῖν ἐκ τοῦ ζῆν, *&c. alia similia, vide in* ἐξάγειν, ἐκχωρεῖν *&c.*

Ζητεῖν, desiderare, requirere; *sicut dicimus,* hæc res desiderat illam; 10, 24, 8. 32, 9, 12.

Ζήτησις, ἡ; ζητήσεις τῶν ἀμαρτανομένων, cognitiones, quæstiones causarum, judicia, 6, 16, 2.

Ζόφος ἐφεστὼς, offusa caligo, 18, 3, 7.

Ζυγεῖν, in eodem ζυγῷ, in eadem serie stare; τἆλλα τάγματα τούτοις παρίσταμαι ζυγοῦντα, 3, 113, 8. reliquos manipulos juxta hos eadem serie locavit. — „*Hesychius: ζυγούμενον· ἐξισούμενον.*“ *Ern.* ζυγοῦν *infinitivum hujus verbi statuit Ern. tamquam a* ζυγόω.

Ζύγιμος βοῦς, bos jugalis, 34, 8, 9.

Ζυγὸς, ὁ 1) versus, series militum juxta se invicem in eadem linea stantium; αἱ τοῦ δευτέρου &c. τοῦ πέμπτου ζυγοῦ σαρίσσαι, 18, 12, 5. 18, 13, 2. τὰ κατ' ἄνδρα καὶ ζυγὸν ἀγωνίσματα, 3, 81, 2. *rursus* κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ ζυγὸν, 1, 45, 9. *pro quo* 2, 69, 5. κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ τάγμα *dicit.* 2) jugum; ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἄγειν τοὺς Ἀχαιούς, 4, 82, 2.

Ζυγοστατεῖσθαι, *i. q.* ἰσορροπεῖν, æquatis lancibus librari, in neutram partem propendere, in æquilibrio esse, 6, 10, 7. ἐζυγοστατεῖτο αὐτοῖς ὁ πόλεμος, pari utrimque fortuna gerebatur bellum, 1, 20, 5.

Ζύγωμα, τὸ τῶν πυλῶν, jugamentum portæ, 7, 16, 5.

Ζωγρεία, ἡ; *rectius fortasse* ζωγρία, *vide Adnot. ad* 1, 7, 11. *sed in* ζωγρεία *constanter fere & pertinaciter consentiunt omnes codices nostri; vide* 1, 7, 11. 1, 9, 8. 1, 15, 2. 1, 79, 4. *n.* 1, 82, 2. 1, 86, 5. 1, 87, 10. 2, 8, 2. 3, 76, 6. 5, 86, 5. *n. &c. Dicitur autem* ζωγρεία ἐγκρατῆ γίγνεσθαι *&* κυριεύειν τινὲς, *&* λαβεῖν τινα, ζωγρεία ἀποβαλεῖν, ζωγρεία ἁλῶναι *&c.*

Ζωγρεῖν,

Ζώγρειν, vivum capere, 1, 34, 8. vitam ſervare alicui, in vivis relinquere, 16, 33, 5. *quo & referri poteſt* 3, 84, 10. δεόμενοι ζωγρεῖν.
Ζωγρία, *vide* ζωγρεία.
Ζώδιον; τὰ ζώδια, ſigna cœleſtia Zodiaci, 9. 15, 7 *ſq.*
Ζωηδὸν, in morem animantium, 6, 5, 9.
Ζώνη, ἡ διακεκαυμένη, Zona terræ torrida, *T. V. p.* 26. ζώνεις ἔξ, *T. V. p.* 28.
Ζωωτὸς, animantibus imaginibus picturatus, picturis variegatus; ζωωταὶ ἐφαπτίδες, 31, 3, 10.

H.

Ἡ. διπλάσιοι ἢ πρόσθεν, 1, 72, 7. ἡμιόλιοι ἢ πρόσθεν, 10, 17, 12. ἐναντίως ἢ πρόσθεν, 11, 22, 6. *Abundabat* ἢ *in illo*, 30, 9, 15. εἰς ἀπορίαν μείζω τῆς πρότερον ἢ ὅτε παρὰ τοῖς Φασηλίταις ἦν, *ubi delendum cenſui. Notemus hic & illam dictionem:* οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῶν τοιούτων πράξεων, ἢ μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, ἢ μηδὲν παθεῖν δεινόν.
Ἡ. ἦ μὴν, *in formulis juris-jurandi*, 6, 21, 2. 6, 58, 3. 11, 30, 4. 12, 6, 3. ἦ που, videlicet, nimirum, *ironice*, 9, 30, 9. ἦ που γ' ἄν, 12, 11, 9.
Ἡβᾶν; οἱ ἄρτι τῶν νέων ἡβῶντες, 2, 20, 4.
Ἡγεῖσθαι δεῖ τῶν συγγραμμάτων τὴν ἀλήθειαν, principatum in hiſtoria tenere debet veritas, 12, 7, 2. οἱ ἡγούμενοι, *i. q.* ἡγεμόνες; duces, *& omnino*, qui præſunt rebus, 1, 15, 4. 1, 31, 1. 1, 32, 2. 1, 45, 4. 3, 4, 6. *& ſæpe alias; hinc* τῶν ἡγουμένων *correxi in Fr. gr.* 14. *pro* τῶν ἀγομένων. *Conf.* 5, 83, 6. *n.* ἡγεῖτο, 4, 80, 8. præivit *verte, pro eo quod in verſione eſt* ire pergit.
χάριν τοῦ τοὺς νικήσαντας ἡγεῖσθαι τούτων, (*ſcil.* τῶν πόλεων) *correxit Caſaub.* 17, 3, 7. *cum mendoſe* ἡττᾶσθαι *dediſſent libri.*
Ἡγεμονεία *&* ἡγεμονία, imperium. *Variant & vacillant inter duas iſtas formas codices noſtri; qua in inconſtantia prætuli formam* ἡγεμονία, *quam & apud alios ſcriptores adoptatam plerumque ab editoribus obſervavi, & quam unice probat Moſchopulus grammaticus* περὶ Σχεδ. *p.* 40. *Nam licet ab* ἡγεμὼν *fiat* ἡγεμονεύω, *a quo verbo ſecundum analogiam nomen* ἡγεμονεία *formandum videri debebat, tamen ab ea regula diſerte excipit grammaticus nomina fœminina a maſculinis in* μων. *Vide* 1, 2, 3. *n.* 1, 20, 12. *n.* 2, 21, 9. *n.* 2, 23, 13. *n.* 2, 49, 4 *&* 6. *n.* 2, 67, 5. *n.* 3, 110, 4. *n.* 5, 79, 3 *&* 12. 5, 83, 3. *n. &c. Sed* 11, 19, 1. *tenui* τὴν ἡγεμονείαν, *ubi ſignificat* imperandi artem, *& manifeſte non ab* ἡγεμὼν *proxime, ſed a verbo* ἡγεμονεύειν *deductum eſt nomen.*

Ἡγεμονικὸς, ad imperandum idoneus, artis imperatoriæ peritus, 5, 106, 5. 6, 24, 9. ἡγεμονικὴ ἐμπειρία, 10, 22, 4. ἡγεμονικώτατος ἀνὴρ *Ulysses*, 9, 16, 1. ἡγεμονικὴ χώρα, locus imperatori conveniens, 10, 22, 2. τὸ ἡγεμονικώτατον, res præcipua, 16, 17, 10.

Ηδη, *in* εἰ δεῖ *mutandum probabiliter censuit Valef.* 7, 12, 8. τοτ' ἤδη, 3, 118, 11. *n. an* τότε δή? ἤδη *pro* ἤδει; *vide* εἰδέναι.

Ἦθος; τὰ ἤθη, mores; τὸ κοινὸν ἦθος τῆς πόλεως ἥμερον καὶ δίκαιον, 6, 47, 2. παρὰ τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη, 1, 70, 6. ἡ ἐν τοῖς ἤθεσι καὶ βίοις Φιλοξενία, 4, 20, 1. ἡ τῶν ἠθῶν αὐστηρία, 4, 21, 1. *Conf.* ἔθος. τὸ τῆς ἱστορίας ἦθος ἀναλαμβάνειν, historici personam suscipere, 1, 14, 5. ἤθη σύμμικτα καὶ βάρβαρα, *lege* ἔθνη, *quod sequentia utique desiderant*, 1, 65, 7.

Ηκειν. ἀνέλυε τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐν ᾗπερ ἦκε, 4, 68, 4. *n. ubi correxi vulgatum* ἥκει. *Conf.* 4, 80, 1. *&* *Adn. ad* 14, 6, 5. *quibus locis observandum, thema* ἦκε *posse peræque pro præterito imperfecto, quod dicunt, & pro aoristo secundo, denique pro præterito medio haberi.*

ὃ νῦν ἥκει γενόμενον, quod nunc usu venit, 26, 2, 11. *Vulgata dictio*, ἦκεν ἔχων, adtulit, *vel* adduxit, τὴν δύναμιν, exercitum, *vel* venit cum exercitu, 5, 102, 5. *&c. Sed rarior ille usus participii* τὰ ἥκοντα *pro* ἀνήκοντα; τὰ πρὸς ἔπαινον ἥκοντα, 12, 15, 9. εἰς Φιλανθρωπίαν ἥκοντα, quæ ad humanitatem pertinent, 28, 15, 2.

Ἡλίβατος, præaltus, profundus, 4, 41, 9.

Ἡλικία, *de* ætate militari; οἱ ἐν ταῖς ἡλικίαις, 2, 23, 9. 2, 55, 2. 4, 9, 1. 6, 19, 5. *ubi mox vs.* 6. *iidem sunt* οἱ στρατεύσιμοι. εἰς ἡλικίαν ἰόντες, adulti, 6, 6, 2.

Ἡλίκος. ἡλίκη διαφορὰ, quantum discrimen, 1, 71, 7. παρασκευὴ ἡλίκην οὐδείς πω μνημονεύει πρότερον, 2, 23, 11.

Ἥλιος, ἡ κατὰ τὸν ἥλιον πορεία, cursus solis, 9, 15, 6. *Conf.* κατά.

Ἡμέρα; εἰ γάρ μοι ταύτην ἰδεῖν γένοιτο τὴν ἡμέραν, 10, 4, 7. 32, 10, 9. *Adde* 39, 2, 8. ἡμέρα, *de* via *vel* itinere unius diei; ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ τρεῖς ἐκποιζόντες ἑαυτούς, 1, 74, 7.

ἀφ' ἡμέρας, de die, 8, 27, 11. *n.* 8, 29, 1 *&* 4 *&* 6. 24, 5, 9. καθ' ἡμέραν, quotidie, 6, 33, 10 *&* 12. 6, 34, 8. 6, 35, 5. *n.* 6, 36, 5. *n.* 15, 22, 4. τὸ καθ' ἡμέραν, quotidie, per totum diem, constanter, 4, 18, 2. μεθ' ἡμέραν, interdiu, 5, 52, 9. 10, 5, 5. νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, 1, 42, 13. 1, 66, 6. 5, 71, 8.

Per ellipsin subintelligendum nomen ἡμέρα *in illis dictionibus:* παρὰ μίαν, alternis

nis diebus, 3, 110, 4. τῇ μετὰ τῆς ἀναζυγῆς, 9, 5, 3. μέχρι τῆς τελευταίας, 23, 18, 2. n. & c.

Mendoſe codices nonnulli ἡμέραις *dant pro* σημαίαις, 6, 40, 11. *Conf. Adn. ad* 6, 34, 8.

Ἡμερήσιος, diurnus; αἱ ἡμερήσιοι καὶ νυκτερινὰὶ πορεῖαι, 9, 13, 6. διάνυσμα ἡμερήσιον, 9, 14, 8.

Ἡμερινός, 9, 14, 6.

Ἥμερος, miris, manſuetus; ἥμερος καὶ ἀνθρώπινος βίος, 5, 106, 4. (opp. πόλεμοι.) ἥμερον ἦθος καὶ δίκαιον, 6, 47, 2. ἡμερώτατος καὶ πραότατος, clementiſſimus, humaniſſimus vir, 9, 23, 2 & 9. ἥμεροι καρποὶ, 37, 3, 7 ſq.

Ἡμεροῦν ἑαυτὸν, manſuetiores mores adſciſcere, 4, 21, 11. *Conf.* ἐξημεροῦν.

Ἡμέρως χρώμενος πᾶσι, 5, 54, 9.

Ἡμιασσάριον, τέταρτον μέρος ὀβολοῦ, 2, 15, 6.

Ἡμιδακτύλιον; τρία ἡμιδακτύλια, unus digitus cum dimidio.

Ἡμίθνητος, ſemianimis, 14, 5, 7.

Ἡμιολία, ἡ, hemiolia, *navigii genus minoris, Fr. gr.* 132. *conf. Adn. ad Fr. gr.* 73. *Eadem* ἡμίολιος *vel* ἡμίολος ναῦς, 5, 101, 2. *ubi vide noſtram Adnot. cui adjicere lubet, quæ habet Erneſtus in Lexico Polyb. hac voce:* „Ἡμιόλια, *ait*, myoparones, *in fragmentis e Suida memorantur* naves; *& fortaſſe Polybii etiam eſt fragmentum apud Suidam, in quo* πειρατικαὶ ἡμιόλια *memorantur: de quarum ratione, poſt Salmaſii & Schefferi ſuper iis diſputata, nondum certi quid dici poteſt. Ita dictas eſſe a modo vel ſtruendi vel armandi & inſtruendi patet, ſed is definiri non poteſt: niſi forte Etymologus audiendus eſt, in* Ἡμίολος: ἡμιολία δὲ παλαι ἐλέγετο λῃστρικὸν πλοῖον, οὗ τὸ ἡμιόλιον μέρος ψιλῶν [ψιλὸν lege] ἐρετῶν ἐστὶ, πρὸς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μάχεσθαι, *Ibidem profert fragmentum incerti ſcriptoris, in quo* Καρικὴ ἡμιολία *eſt*, myoparo Caricus, *quæ & eſt apud Longum Paſtoral. I. p.* 22. Τύριοι λῃσταὶ Καρικὴν ἔχοντες ἡμιολίαν. *Et hanc ob cauſſam verti* myoparonem, *quod eſt genus piraticum, nec tamen a ſolis piratis uſurpatum; quamquam ſcio, apud Appianum diſtingui videri.*“

Ἡμιόλιος, ſesquialter. συμβαίνει γίγνεσθαι τὸ χωρίον διπλάσιον τοῦ πρόσθεν, τὴν δὲ περίμετρον ἡμιόλιον, area dupla, circuitus ſesquialter, 6, 32, 7. ποιήσας ἡμιολίους τοὺς ναύτας ἢ πρόσθεν, numerum nautarum dimidia parte auxit, 10, 17, 12. *n. & vs.* 16. *quod Erneſtus ait:* „ἢ πρόσθεν *ſapit gloſſam inutilem;*“ *ad id reſpondi in Adn. Confer ſupra* in ἢ. *Adjicit Erneſtus:* „ὀψώνιον ἡμιόλιον τοῦ νῦν διδομένου *eſt*

apud Suidam in Fragm. quod Polybii videtur Salmaſio Obſ. ad I. A. & R. p. 711.“ — Mihi vero iſtud fragmentum poſterioris alicujus ſcriptoris eſſe videtur.

ἡμιόλιος ναῦς, 5, 101, 2. *n. Vide ſupra in* ἡμολία. Ἡμιόλιος, *Theodoti cognomen; de quo cognomine vide quæ notavi in Ind. Hiſt. voc.* Theodotus.

Ἡμίονος, 8, 25, 5.

Ἡμιπόδιον, τὸ; πενθ' ἡμιπόδια, duo pedes cum dimidio, 6, 23, 2.

Ἡμισταδιον, τὸ; τρία ἡμιστάδια, ſtadium unum cum dimidio, 3, 54, 7. 4, 83, 4. 5, 22, 4.

Ἥμισυς; ἥμισυς ἀνὴρ, *Pruſias*, ſemivir, *vel potius* dimidiato homini ſimilis, *ut Valeſius interpretatus erat; nam videtur ad* puſillam corporis ſtaturam *reſpici*, 37, 2, 1. *Conf. Ind. Hiſtor. in* Theodotus Hemiolius. ἡ ἡμίσεια δύναμις, 1, 40, 1. ἡ ἀρχὴ ἥμισυ τοῦ παντὸς, 5, 32, 1. *n.* πλέον ἥμισυ παντὸς, 6, 59, 3. *n.*

Ἡνία, ἡ, frenum.

Ἤπειρος, ἡ, continens, 5, 60, 2. 5, 68, 7.

Ἥρως, ὁ; deus aliquis vel deorum filius, 3, 48, 7. *coll.* 47, 8.

Ἡσυχῇ καὶ πράως τῇ Φωνῇ Φθεγξάμενος, 32, 9, 8.

Ἡσυχία, ἡ; ἡσυχίαν ἄγειν, 3, 60, 12. 4, 3, 2. τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, 2, 64, 6. 3, 66, 9. 3, 70, 4. 3, 83, 5. *n. (ubi variant codices inter εἶχεν & ἦγεν.)* 7, 5, 3. 35, 2, 1. *n.* 38, 2, 7. ἡσυχίαν ἔχειν, 2, 34, 11. τὴν ἡσυχίαν ἔχειν, 2, 18, 9. 2, 21, 1. 3, 112, 2. 8, 32, 10. 11, 22, 9. *Cum gen.* τούτων τὴν ἡσυχίαν ἔχειν κατὰ τὸ παρὸν, *ſi vera lectio*, 9, 32, 12. *n.*

Ἡσύχιος, tranquillus, lentus, καὶ ναθρὸς, 32, 9, 11.

Ἡττᾶν, τὰς ψυχὰς τῶν ὑπεναντίων, animos frangere, 1, 75, 3. (*Livius verbotenus* animos vincere *interpretatus eſt; vide lib. XXIV. c.* 13. *& lib. XLII. c.* 47.) πάντας ἥττησε ταῖς ψυχαῖς τοὺς ὑπεναντίους, 3, 18, 5. 15, 4, 12. ἡττᾶσθαι τῇ ψυχῇ, animo frangi, 3, 9, 7. *n. (ubi opponitur* εἴκειν τοῖς καιροῖς, *ut & aliis locis.)* ἡττώμενοι ταῖς ψυχαῖς, 3, 12, 5. 10, 7, 2. αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνδρῶν ἡττημέναι, 10, 25, 6.

ἡττήθησαν τὴν περὶ Κάννας μάχην, 5, 105, 10. (*ſicut dicunt Græci* νικᾶν τὴν μάχην.) ἡττώμενος *in partic. præſ. idem valet ac* ἡττημένος *in præt.* victus acie, (*quemadmodum* λείπονται μάχῃ, 5, 101, 6. *eſt* victi ſunt *in præt.*) 1, 15, 8. 3, 66, 6. *coll. vs.* 10. *Adde* 9, 3, 8. *& ibi Adnot. Sic &* 2, 39, 8. *n. teneri poſſet* ἡττᾶσθαι, *eadem notione ac* ἡττῆσθαι, *niſi hoc ipſum* ἡττᾶσθαι *vetuſtiores darent codices. Eadem ratio eſt* 5, 101, 3.

ἡττήθη ὑπὸ τῆς Φιλαργυρίας, victus eſt pecuniæ cupiditate,

ditate, 22, 21, 7. ἐφ' ἑκατέρων τούτων ἡττῶνται, 1, 36, 3. *n. ubi* ὑφ' *corrigendum utique videtur; quod si* ἐφ' *teneas, sonabit* in, in utroque horum.

Ἧττων; τῆς τύχης ἥττω γεγονέναι Ἐπαμινώνδαν, 9, 8, 13. *Sic de Philopœm.* 24, 9, 1. ἦν οὐδὲν ἧττων τούτου, 24, 9, 2. ἡ ἧττων ὁδός, via deterior, minus certa, 12, 27, 2, οὐχ' ἧττον, *vide Add. ad* 1, 27, 12.

Ἠώς, ἡ, oriens; ἡ ἀπ' ἠοῦς πλευρὰ, 4, 70, 8. τὰ ἀπὸ τῆς ἠοῦς μέρη, 5, 59, 5. ἀπὸ τῆς ἠοῦς, 5, 44, 11. *n. ubi correxi mendosam codicum scripturam.*

Θ.

Θάλαττα, ἡ καθ' ἡμᾶς, mare nostrum, *i. e.* mediterraneum, 1, 3, 9. 3, 37, 9 *sq.* 16, 29, 9. ἡ ἔσω θάλαττα, *idem*, 3, 39, 2. ἡ ἔξω καὶ μεγάλη θαλ. 3, 37, 9 *sqq.* 3, 57, 2. 16, 29, 9. *Conf. Ind. histor. voc.* Mare. ναῦς πλήρης θαλάττης, 16, 5, 4. *cf.* θαλατοῦσθαι.

Θαλάττιος ὗς, 34, 8, 2. θαλαττία πορφυρὶς, 39, 1, 2. *n.* τὸ θαλάττιον ὄψον, 34, 8, 6.

Θαλαττοκρατεῖν, maris tenere imperium, 1, 7, 6. 1, 16, 7.

Θαλαττουργεῖν, exercere mare, rem maritimam, (τὰ κατὰ θάλατταν) rem navalem tractare, 6, 52, 1.

Θαλαττουργὸς, mare exercens; 10, 8, 5. 10, 10, 12.

Θαλαττοῦσθαι, de navi quæ æquam haurit, submergenda mox, 16, 15, 2. *conf.* θάλαττα.

Θαλλὸς & θάλλος, ὁ, ramus oleæ. θαλλοὶ καὶ στέφανοι σχεδὸν πᾶσι τοῖς βαρβάροις εἰσὶ συνθῆκαι φιλίας, καθάπερ τὸ κηρύκειον τοῖς Ἕλλησιν, 3, 52, 3. λαβὼν θάλλους, 30, 8, 4 *sq.* verbenas *interpretatur Ern. cum Vales. & ablegat ad Clavem Ciceron. in* Verbena.

Θανάσιμος; θανάσιμα θηρία, mortifera animalia, 1, 56, 4.

Θάνατος, ὁ; θανάτους προδήλους εἵλοντο, 6, 54, 4. οἶδα γὰρ καὶ λόγων ἀλκὴ θανάτου καταφρονεῖν, *Fr. gr.* 11.

Θανατοῦν, capitis damnare; οἱ τεθανατωμένοι, 24, 4, 5 & 8 & 14.

Θαῤῥαλέως & θαρσαλέως. θαῤῥαλεώτερον ἐχρῶντο ταῖς προνομαῖς, 3, 102, 11. θαρσαλεώτερον διέκειντο πρὸς τὸν κίνδυνον, 11, 21, 6.

Θαῤῥεῖν ἐπὶ τῷ πλήθει, 8, 16, 1. θαῤῥ. ἐπὶ τῷ πολέμῳ, confidere belli fortuna, 5, 29, 4. θαῤῥῆσαι *videri potest activam significationem habere* 3, 60, 13. πράττειν τὶ πρὸς τὸ θαῤῥῆσαι τοὺς βουλομένους μετέχειν σφίσι τῶν αὐτῶν ἐλπίδων, ad animos erigendos eorum &c.

Θαρσαλέος & θαῤῥαλέος; ὃ καὶ θαρσαλεωτέρους αὐτοὺς ἐποίησε, 11, 26, 7. *Adde* 4, 58,

58, 4. *ubi alii* θαῤῥαλεωτ. θαῤῥαλεώτατοι ἄνδρες, 6, 7, 9.

Θάτερον. ὁ ἐπὶ θάτερα πλοῦς τῆς Βυζαντίων πόλεως, navigatio ab altera parte urbis Byzantii, 4, 44, 5. *ubi corrigenda verſio; vide Adn.* ἐπὶ θάτερα μέρη τοῦ λιμένος ἐξάγων τοῦ τῶν πολεμίων εἴσπλου, educebat naves ab altera parte portus, oppoſita ei per quam intrabant hoſtes, 1, 49, 12. (*ubi genitivus* τοῦ τῶν πολεμίων εἴσπλου *pendet a nomine* θάτερα, *eadem ratione qua dicimus* ἕτερος τούτου, alius ab hoc, diverſus ab hoc.) ἐκ μὲν θατέρου μέρους, ἐκ δὲ θατέρου, ab una parte, ab altera parte, 5, 46, 1.

Θαυμάζειν, ἐπὶ σοῦ θαυμάζω, πῶς δύνῃ &c. 24, 5, 12. τίς οὐκ ἂν θαυμάσειε Φιλίνου, πῶς ἐθάῤῥησε, 3, 26, 2. *ſq.*

Θέα, ἡ, ſpectatio, ſpectaculum; ἡ ἐξ ἀμφοῖν ἐπίστασις καὶ θέα, 3, 1, 7. *vide in* ἐπίστασις, *num.* 4. θέας ἕνεκα, ſpectandi cauſſa, 3, 48, 12. ἡ βασιλικὴ θέα, ſedes ſpectandi regia, 15, 32, 3.

Θέαμα, τό; ὄντος ἑνὸς ἔργου καὶ θεάματος ἑνὸς τοῦ σύμπαντος, ὑπὲρ τούτου γράφειν ἐπικεχειρήκαμεν, 3, 1, 4. *Adde* 1, 1, 6.

Θεᾶσθαι ὑπ' αὐγὰς τὰ πράγματα; *vide* αὐγή. θεώμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν, 1, 26, 9. ὁ θεώμενος *fortaſſe legend. pro* ὁρμώμενος, 9, 10, 7. *n. Adde* θεωρεῖν, *& loca ibi citata*, 1, 57, 1. *n.* 3, 91, 1. *n.*

Θεατρικὸς λόγος, theatralis oratio, 17, 4, 1.

Θέατρον, τὸ; ἐν τῷ θεάτρῳ Sicyone agebatur ἡ σύγκλητος Achæorum, 29, 10, 2. *coll. c.* 9, 6. ἡ τοῦ θεάτρου στεφάνη, *vide* στεφάνη. τὸ θέατρον, *meton. pro* auditoribus, 38, 4, 7.

Θεμέλιος, ὁ, τοῦ τείχους, ima pars muri, 1, 40, 9. τὸ δὴ λεγόμενον ἐκ θεμελίων ἐσφαλμένους, 5, 93, 2.

Θεοκλύτησις, ἡ, κατά τινος, exſecratio, cum dii ultores invocantur, 24, 8, 7.

Θεόπεμπτος; ἐκ θεοπέμπτου, *ex Toupii emend.* 32, 25, 14. *n. pro* ἐκ θεόπτου.

Θέοπτος; ἐκ θεόπτου *vulgo legebatur* 24, 8, 7. — „divinitus, *ſi lectio ſana eſt; quod non videtur. Reiskius corrigit* ἐκ θεῶν του, *eleganter.*" *Ern. Vide vocab. præc.*

Θεὸς, ὁ; συσκοτάζοντος ἤδη τοῦ θεοῦ, 31, 21, 9. *n.*

Θεραπεία, ἡ, 1) medicina, remedium; θεραπείαν προσάγειν, 15, 25, 6. δεόντως στήσασθαι τὰς τῶν σωμάτων θεραπείας, *de medico*, 3, 7, 6. ἡ τοῦ σώματος θεραπεία, corporis cura, 1, 12, 2. 1, 74, 8. 15, 32, 8. *quo pertinet* capere cibum, capere ſomnum, lavari, ungi, *& ſimil. quare & in plurali dicitur,* αἱ θεραπεῖαι τοῦ σώματος, 11, 10, 3. 2) cura *aliarum rerum, velut* hortorum,

rum, 17, 6, 4. 3) custodia corporis, & *meton.* corporis custodes, prætoria cohors, 5, 69, 6. ὁ ἐπὶ τῆς θεραπείας, præfectus custodibus corporis, 4, 87, 5 & 8. 4) observantia, officiorum præstatio; cultus; θεραπείαις προκαταλαμβάνειν τινὰ, officiis aliquem occupare, 5, 50, 5. officiosa adparitio aulicorum apud regem, 5, 56, 7. *n.* comitatus regius, 23, 18, 5.

Θεραπεύειν, τὰς παυοπλίας, curare arma, *ut munda & bene comparata sint*, 10, 20, 2. τὴν δύναμιν, reficere exercitum, 4, 70, 2. τινὰ φιλοτιμως, impense aliquem colere, 21, 11, 9. τεθεραπευμένοι τῇ αὐτοῦ γοητείᾳ, præstigiis ejus capti & conciliati homini, 33, 16, 11. καιρὸν πάντα θεραπεύειν, omnem occasionem captare, 11, 5, 2.

Θέρεια, & θερεία, ἡ, æstas, 1, 25, 7. *n.* 1, 36, 10. 1, 59, 5. 3, 95, 2. 5, 1, 3. 5, 5, 7. &c.

Θερινὸς, æstivus; θερινοὶ ὅρμοι, 10, 1, 6. θερινὴ ὥρα, 5, 91, 1. αἱ θεριναὶ ἀνατολαὶ, 3, 37, 4. 9, 27, 6. 34, 7, 9.

Θερισμὸς, ὁ, messis; συνάπτοντος τοῦ θερισμοῦ; 5, 95, 5. *An ex* τὸν θερισμὸν *corruptum est* τὸν τέριτον, *quod habent codd.* 4, 62, 1. *n.*

Θέρμος, ὁ, lupinus, 34, 10, 12.

Θέσις, ἡ; σχῆμα, θέσις καὶ τάξις τῆς οἰκουμένης, 1, 4, 6. *situs urbis*, 10, 8, 6. 1, 41, 7. 4, 44, 1. ὁ κατὰ θέσιν πατὴρ, pater adoptivus, 32, 12, 1. 32, 13, 1. πάππος, 32, 12, 1.

Θεσμοφορεῖον, τὸ; *vide Ind. Histor. in* Thesmophorium.

Θετέον, haberi, statui debet; ὁμολογούμενον θετέον εἶναι τοῦτο μαρτύριον, 3, 12, 2. εἰ τὸν Καλλισθένην θετέον εἰκότως κολασθέντα, 12, 23, 3. ἡγεμόνα θετέον ἄριστον Ἀμίλκαν, 1, 64, 6.

Θεωρεῖν ὑπὸ τὴν ὄψιν, oculis suis subjectum videre, 4, 41, 8. 10, 18, 13. (*conf.* θεᾶσθαι.) θεωρεῖν, cognoscere, 9, 14, 1. θεωρεῖσθαι *an in Medio etiam dicitur pro* θεωρεῖν? *Vide Adnot. ad* 1, 57, 1. & *adde* 3, 51, 1. *n.*

Θεώρημα, τὸ, περί τι, — „tractatio alicujus rei vel scribendo vel legendo." *Ern.* — *scilicet* 1, 2, 1. παράδοξον καὶ μέγα τὸ περὶ τὸν ἡμετέραν ὑπόθεσιν θεώρημα, *ubi hoc vocab. idem fere sonat ac* θέαμα, 1, 1, 6. & θέα, 3, 1, 7. *nempe* consideratio, contemplatio, spectatio, spectaculum. θεωρήματα *sunt* præcepta artis, principia disciplinæ, 9, 14, 5. 37, 2, 5. *Quo pertinet* 6, 26, 10. θεώρημα ἁπλοῦν περὶ τὰς παρεμβολὰς, simplex præceptum, simplex ratio. *Tum* πάντα τὰ θεωρήματα *sunt etiam ipsæ* artes & disciplinæ, 10, 47, 12.

Θεωρία, ἡ; *vide Adnot. ad* 6, 6, 7. 1) *subjective*, contemplatio, disquisitio, cognitio, notitia, scientia; ἡ τῆς ὅλης ὑποθέσεως ἀρχὴ καὶ θεωρία, totius

totius noſtri argumenti initium atque contemplatio, tractatio, 1, 5, 3. οὐ τῆς τυχούσης ἐπισκέψεως προσδεῖται καὶ θεωρίας, diligenti inquiſitione opus eſt, 6, 3, 4. θεωρία τις τῶν ὑπαρξάντων δικαίων Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις πρὸς ἀλλήλους, notitia jurium quæ ex mutuis conventionibus competunt tam Romanis, quam Pœnis, 3, 21, 10. ὑπογίγνεταί τις θεωρία παρὰ τοῖς πολλοῖς αἰσχροῦ καὶ καλοῦ, 6, 6, 9.

2) *objective*, principia artis vel ſcientiæ, ratio qua continetur ars quædam aut ſcientia vel inſtitutum quodcumque; ἡ περὶ τὰ στρατόπεδα θεωρία, ratio militiæ Romanæ, 6, 42, 6. τοιοῦτος ὁ τρόπος τῆς θεωρίας περὶ τούτου, talis eſt ratio *metiendarum ſcalarum*, 9, 19, 5. ἐκ τῆς κατὰ φύσιν θεωρίας, ex ratione phyſica, ex ſcientiæ naturalis principiis, 4, 39, 11. ἄστατος θεωρία, nulla certa ratio, 6, 57, 2. ἡ τοῦ καθήκοντος δύναμις καὶ θεωρία, officii vis & ratio, 6, 6, 7. *n.* αἱ νυκτερινὰι καὶ ἡμεριναὶ θεωρίαι, noctium ac dierum rationes, ratio cognoſcendi noctium & dierum longitudinem atque tempora, 9, 14, 6. *n.* ἡ τῶν εὐλόγων, ἡ τοῦ δυνατοῦ θεωρία, probabilitatis, poſſibilitatis ratio, 16, 12, 6.

3) *Denique* θεωρία *eſt* legatio, ſolennium ſacrorum aut ſpectaculorum cauſſa miſſa, *ſive* ad ſpectandum, *ut* 31, 3, 12. *n.* *ſive* ad invitandum, *ut* 28, 16, 4. *n.*

Θεωρὸς, ὁ, ſpectator, 4, 9, 6.

Θηρατὸς; τῇ ἕξει πάντα τὰ καλὰ γίγνεται θηρατὰ, conſequi licet, 10, 47, 11. *cf.* εὐθήρατος.

Θηρεύειν τὴν εὔνοιάν τινος, ſectari, captare, 23, 8, 11. θηρευτέον τοῦτον τὸν τρόπον, hæc ratio ſequenda, capienda, uſurpanda, 1, 35, 8.

Θηριώδης, ferinus, belluinus. θηριώδης καὶ χειροπρατικὸς τρόπος πολιτείας, 6, 10, 4. μὴ γέγονε θηριωδέστερος ἄνθρωπος τούτου, ſævior, 30, 14, 9.

Θηριωδῶς, belluarum more, 15, 20, 3.

Θησαυρὸς; ὁ καλούμενος θησαυρὸς, οἴκημα κατάγειον, *Spicil. ex lib.* 24. *num.* 2. αἱ παραθέσεις τῶν Ῥοδίων καὶ οἱ θησαυροὶ, 26, 7, 7.

Θὶν; οἱ θῖνες, 4, 41, 6.

Θλίβειν; τὸ θλιβόμενον ὑπὸ τῶν κατὰ πρόσωπον σκάφος, adflicta navis, 1, 51, 8.

Θνήσκειν; κηδεύειν τοὺς τεθνεῶτας, 5, 86, 4.

Θολερὸς, turbidus. θολερὸν ῥεῦμα, 10, 48, 4.

Θορυβεῖν τινα λέγειν τι βουλόμενον, turbare aliquem, obſtrepere alicui, 28, 4, 10. θορυβηθεὶς, territus, 5, 81, 6.

Θορυβώδης ἐκκλησία, tumultuoſa concio, 29, 5, 2.

Θρανίτης σκαλμὸς, verſus thranitarum, *i. e.* remigum ſummi ordinis, 16, 3, 4. *n.* *Vide* σκαλμός.

Θρασέως διακεῖσθαι, 1, 9, 7.

Θρα-

Θρασύνειν τι, jactare aliquid, 4, 31, 4.

Θραύειν τοὺς ταρτοὺς, frangere, detergere remos, 1, 50, 3. τοὺς λίθους, 16, 1, 5. Θραύεσθαι, frangi, 6, 23, 11. τὰ κέρατα τῶν Καρχηδονίων ἐθραύετο, *Casaubonus*, Carthaginensium cornua erant abrupta; *nos*, adfigebantur, 11, 24, 2. *Suidas*: Θραῦσις· ἧττα ἐν πολέμῳ.

Θρέμματα. σώματα καὶ θρέμματα, 2, 26, 5. 4, 75, 2. Θρέμματα *ex cod. Vrb. recepi, pro vulgato* δέρματα, 4, 38, 4. *n.*

Θρέψασα, ἡ, *scil.* γῆ, patria, 4, 17, 12. 11, 28, 6. 13, 6, 4.

Θρίαμβος, ὁ, 6, 15, 8. τὸν Θρίαμβον ἤγαγον διὰ τῆς πόλεως (*Paeni*,) 1, 88, 6. ἐκ τῆς Ἰλλυρίδος εἰσῆγε λαμπρᾶς εἰς τὴν Ῥώμην τὸν Θρίαμβον, 4, 66, 8. κάλλιστον Θρίαμβον τῇ πατρίδι κατάγων, pulcerrimam triumphi materiam patriæ adtulit, 11, 33, 7.

Θρὶξ, ἡ. τριχὸς εἰργασμένης τάλαντα τριακόσια, 4, 56, 3. *n.* 5, 89, 9. *n.*

Θρὶψ, ὁ, cossus, vermis ligna rodens, 6, 10, 3.

Θροῦς, ὁ, rumor, 1, 32, 6. καί τις ἐνεπεπτώκει θροῦς ὑπὲρ τοῦ τὸν Λυκοῦργον ἐκπέμπειν, mentio quædam erat injecta de emittendo Lycurgo, 5, 18, 5.

Θρυλλεῖν τι, circumferre, in ore habere, 6, 4, 6. λόγος τεθρύλληται πολὺς ὑπὲρ τούτου, 4, 70, 8. ποταμὸς ὁ ὑπὸ τῶν ποιητῶν Ἠριδανὸς θρυλλούμενος, fluvius a poëtis nomine Eridani vulgatus, celebratus, 2, 16, 6.

Θῦμα, τὸ, sacrificium, victima; πᾶς ναὸς ἔγεμε θυμάτων, 11, 3, 5. 16, 25, 7.

Θυμικὸς, fortis, acer, 18, 20, 7. θυμικὴ δύναμις, ferocia spiritus, (*cui opponitur* γνώμη καὶ λογισμὸς,) 6, 7, 3.

Θυμικῶς, iracunde, 18, 20, 12.

Θυμομαχεῖν, irato animo bellum gerere, ira & odio concitatum incumbere in bellum & extremam belli fortunam tentare, 9, 40, 3. 27, 8, 4. *quod aliàs & ψυχομαχεῖν Polybius noster dicit. Ernestus, posteriorem Polybii locum spectans, hæc habet in Lexico Polybiano, quæ quamquam non omni ex parte probare possum, tamen huc transscribere non gravabor:* „Θυμομαχεῖν ἐπὶ τοῖς γεγονόσι, irasci alteri ob ea quæ evenere, *i. e.* ob cladem ab eo acceptam. *Saltem contextus & phrasis ipsa nil amplius desiderat: nec amplius quid est* Θυμομαχεῖν, *quam* irasci, *Act.* 12, 20. *Quamquam concedo, id verbum dici etiam de eo, qui* ob iram cedere non vult, cum vires repugnandi non habeat, *ut in fragm. Polybii apud Suidam in* Θυμομαχεῖν, [*nobis lib.* 9. *c.* 40, 3.] *ubi tamen & Suidas de solo dolore animi interpretatur, quam significationem*

tionem h. l. expressit Casaub. Vide Raphel. Obs. Polyb. & Wetsten. ad Act. l. c."

Θυμὸς, ὁ; ὑπὸ τὸν θυμὸν, primo furore, 2, 19, 10. *n.* 5, 76, 3. θυμῷ μᾶλλον ἢ λογισμῷ, 2, 35, 3. οἱ θυμοὶ, *de unius Hamilcaris* ira, 3, 10, 5.

Θυμοῦν. τεθυμωμένος, iratus, 5, 16, 4.

Θύννος, ὁ, thynnus piscis, 34, 2, 14. 34, 8, 1 *sq.*

Θύρα, ἡ. τὰς θύρας (τῆς πύλης) διαπόπτειν, 10, 14, 12. τὰς θύρας ἐκβάλλειν, 5, 25, 3.

Θυρεαφόρος, ὁ, & θυρεοφόρος, 5, 85, 8. *n.* 10, 29, 6. *Confer Adnot. ad* 4, 22, 2.

Θυρεὸς, ὁ, scutum; *Gallorum*, 2, 30, 3 & 8. *Romanorum*, 6, 23, 2.

Θυρεοφορεῖν, 10, 13, 2.

Θύρετρον, τὸ, janua, 30, 16, 5.

Θυρὶς, ἡ, feneſtra, parva janua, 12, 25, 3.

Θωράκιον, τὸ, loricula *latus pontis tegens*, 8, 6, 4. τὰ θωράκια τῶν ἐλεφάντων, *Fragm. hiſt.* 22. *n.*

Θωρακῖται, οἱ, loricati, *qui medio ſunt loco inter levem & gravem armaturam*, 4, 12, 3 & 7. *ubi diſtinguuntur a* τοῖς εὐζώνοις & τοῖς ψιλοῖς, *vs.* 1 & 6. *tum a* τοῖς βαρέσι τῶν ὅπλων & φαλαγγίταις, *vs.* 10 & 12. *Sic rurſus* 11, 11, 4. *Pariter a* τοῖς θυρεοφόροις, 10, 29, 6.

I.

Ἰακὸς; εἰταγαγεῖν τὴν ἰακὴν (*f.* ἰακχικὴν) καὶ τεχνητικὴν ἀσωτίαν, 32, 20, 9.

Ἴαμα, τὸ; μεγάλῳ ἕλκει μικρὸν ἴαμα προσθεῖναι, *proverbium*, 7, 14, 2.

Ἰᾶσθαι. κακὸν κακῷ ἰώμενος, 5, 11, 1. ἰᾶσθαι ῥᾴστόν ἐστι παντὸς τὰς πρώτας ἐπιβολὰς, 3, 7, 7.

Ἰατρεῖον, τὸ, officina pharmaceutica, 12, 9, 4.

Ἰδίᾳ; ἑκάστης ἰδίᾳ νεώς, *ex Cauboni correctione, pro* ὀυναμέως, 1, 26, 7. *n.*

Ἰδιόμορφος, ſingularem formam habens; ἰδιόμορφον ζῷον, 34, 10, 8.

Ἰδιοπραγεῖν μηδὲν, nihil proprio ſeparato conſilio agere, 8, 28, 9.

Ἴδιος; ἴδιόν τι καὶ παραπλήσιον, 1, 7, 1. 1, 65, 1. νομίσας ἴδιον εἶναι τὸ πρᾶγμα, καὶ καθήκειν αὐτῷ τὸ προστατῆσαι, ratus ſui id eſſe operis, ad ſe præ ceteris pertinere, 22, 12, 12. μένειν ἐπὶ τῶν ἰδίων, domi manere, 2, 57, 5. *intell.* οἰκιῶν, *cf. vs.* 7. *vel* πατρίδων, *coll.* 2, 58, 2. ἴδιοι τοῦ Σελεύκου καὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως, Seleuco dediti, & iſtarum partium homines, 21, 4, 4. παραβοηθεῖν τοῖς ἰδίοις *recipi debebat ex vetuſtiſſimorum codicum conſenſu*, 3, 84, 11. *pro vulgato* οἰκείοις. *Sic &* εἰς τὴν ἰδίαν, 3, 99, 4. *pro* εἰς τὴν οἰκείαν. ἰδίας *perperam ſcriptum erat pro* Ἠλείας 4, 9, 9 *ſq. Adde*

κατ'

κατ' ἰδίαν, *suo loco in litera* K.

Ἰδιότης, proprietas, propria ratio; ἡ ἑκατέρου τοῦ τολιτεύματος ἰδιότης καὶ δύναμις, 1, 13, 13. αἱ τῶν τόπων ἰδιότητες, 5, 68, 11. αἱ ἰδιότητες τοῦ Ἀννίβου, 9, 22, 7.

Ἰδίωμα, τὸ, *i. q.* ἰδιότης; τὸ τῆς πολιτείας ἰδίωμα, 2, 38, 10. τὰ περὶ τοὺς τόπους καὶ τὴν χώραν ἰδιώματα, 2, 14, 3. 6, 3, 3. τὸ καθ' αὑτὸν ἰδίωμα τηρεῖν, suum morem servare, 2, 59, 2. 17, 4, 4.

Ἰδιώτης, ὁ, *in bello, est* miles, *cui opponitur* στρατηγὸς, 5, 60, 3. 10, 19, 4.

Ἰδιωτικὸς; ἰδιωτικόν τι, res privata, aliquid privati, *ex Casauboni ingenio*, 9, 17, 6. *n. ubi nos ex ora tod. Aug. & Med.* βιωτικὸν *restituimus.* ἰδιωτικὸν συμβόλαιον, 20, 6, 1.

Ἱεραγωγὸς ναῦς, quæ sacra defert, 31, 20, 11.

Ἱέρεια, ἡ, sacerdos fœmina, 12, 12, 1. 16, 25, 7.

Ἱερεῖον, τὸ, victima, 7, 11, 1. *Ibidem pro* ἱερεῖα, *quod iterum posuerat Casaubonus,* ἱερὰ *restitui.* καταπόπτειν ἱερείων τρόπον, 11, 3, 1. *Item* „ἱερεῖον, animal quod mactatur edendi causſa, *ut* ἱερεῖα ὑπὲρ *sunt* sues quæ mactantur, *ut patet e loco ipso* 2, 15, [3. *n.*] *Sic & Xenoph. Cyrop. I. p.* 46, *ubi vide Hutchinſon.*" *Ern. Sic* ἱερεῖα *sunt* carnes, 5, 39, 1.

Ἱερομνημονεῖν, Hieromnemonis munere fungi, 4, 52, 4.

Ἱερὸν, & ἱερὸς; τὸ περὶ Δωδώνην ἱερὸν, & *in eo* ἡ ἱερὰ οἰκία, 4, 67, 3. ἱερὸς βίος & ἱερὰ χώρα *Eleorum*, 4, 73, 9 *sq.*

Ἱεροσκοπεῖσθαι; μάντεις καὶ ἱεροσκοποῦμενοι, 34, 2, 6.

Ἱερουλεῖν τὰ ἱερὰ, 31, 4, 10.

Ἱερουλία, ἡ, 23, 2, 7.

Ἱερόυλος, 13, 8, 2.

Ἱκανὸς, πρὸς τὰς ἐντεύξεις, dexter in congressibus, 23, 17, 4. κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, specie probabili, insigni, honesta, 26, 5, 6. (*i. q.* κατὰ τὴν ἐπιφαν. ἀξιόλογος, 27, 10, 1.) ἱκανοὺς ἔσεσθαι τοῖς Ῥωμαίοις, pares Romanis, 8, 35, 5. πλῆθος ἱκανὸν, 1, 53, 8. 3, 50, 3. 3, 43, 4. *ubi perperam vulgo* ἱκανῶν. ἱκανοὶ τῷ πλήθει, 3, 42, 2. τῶν στρατιωτῶν ἱκανοὺς ἀποβαλεῖν, omittere sat multos, 1, 15, 2. ἱκανὸς φόβος, magnus, non mediocris terror, 2, 12, 5. ἱκανὸν ποιεῖν τινι, satis dare, 32, 7, 13. — „*cui respondet* ἱκανὸν λαβεῖν, *Act.* 17, 9. *ubi vide Wetſten. & Interpretes.*" *Ern.*

ἐφ' ἱκανὸν, satis, haud mediocriter; πεῖραν εἰληφὼς τῶν πραγμάτων ἐφ' ἱκανὸν, 11, 25, 1. ἐφ' ἱκανοῦ, *quod corrupte dederant codices, in* ἐφῆκαν οὖ *mutavit Casaub.* 5, 22, 6.

Ἱκετεύειν τοὺς θεοὺς, 9, 6, 3.

Ἱκετηρία, ἡ; θεῶν ἱκετηρίαι καὶ δεήσεις, 3, 112, 8. μετ' ἱκετηρίας δεόμενοι, supplices prælatis velamentis, 2, 6, 1. *n.* 4.

80, 13. μεθ' ἱκετηριῶν ἐκπέμπτειν τοὺς πρεσβυτέρους, 5, 76, 9.

Ἰλάρχης, ὁ, præfectus turmæ equitum, 6, 25, 1 *ſq.* 6, 35, 8.

Ἴλη & εἴλη, ἡ, turma equitum, 6, 25, 1. *n.* 10, 21, 4. *n.* & *loca in Adnot. citata.* Ἴλη βασιλικὴ *Philippi*, regia ala equitum, 10, 42, 6. *n. de quo loco conf. Adnot. ad* 10, 21, 4. *p.* 630.

Ἰλὺς, ἡ, limus, 4, 41, 1.

Ἱμάτιον, τὸ; πορφυρᾶ ἱμάτια, 16, 6, 7. ἐν μακροῖς ἱματίοις ὀρχεῖσθαι, 24, 5, 11. *n. Si vera eſt codicum ſcriptura*, 5, 50, 6. τοῦ δ' Ἐπιγένους ἀναχωρήσαντος εἰς ἱμάτιον, *quæ fortaſſe ſervari intacta debuerat, & Polybio a nobis reſtitui; fuerit* ἀναχωρεῖν εἰς ἱμάτιον, ad pallium redire, *ſimillima ratione dictum qua Romani* ad togam redire *dixerunt, pro* bello excedere, bellum deponere. *Sic Plutarchus in Camillo cap.* 10. (*T. I. nuperæ edit. Tubing. p.* 331.) *dicere volens, Faliſcos, obſeſſos a Romanis, contemſiſſe hoſtes, ait, in urbe* ἐν ἱματίοις ἀναστρέφεσθαι. *conf. rurſus eumdem Plut. ibid. c.* 38. *p.* 370. *Parique ratione Polybius noſter*, 9, 17, 2. *ait, civem Cynæthenſem* ἐν ἱματίῳ, cum pallio, (*nempe non militari habitu*) *urbe egredi debuiſſe.*

Ἱματισμός, ὁ, veſtitus, veſtes; ἱματισμὸν χορηγεῖν τοῖς στρατοπέδοις, 6, 15, 4. ὁ ἱματισμὸς ὁ ἀξιόλογος, 16, 31, 3. 17, 17, 5.

Ἱμείρειν, *ſeq. infinit.* 4, 74, 3. *Cum genit.* 1, 66, 8. *Fr. gr.* 75.

Ἵμερος διάπυρος, *Spicil. ex lib.* 10. *num.* 1.

Ἵνα *conjunctio, cum Indicativo conſtructa in præterito imperfecto*, 40, 6, 9. *de qua conſtructione monuerunt Grammatici. vide Poſſelii Syntax. Græc. p.* 315.

Ἰνδὸς, *tamquam commune & adpellativum nomen, de* rectore elephanti *in exercitu Pœnorum*, 1, 40, 15. 3, 46, 7 & 11. 11, 1, 12.

Ἰὸς, ὁ, ferrugo, 6, 10, 3.

Ἱππαρχεῖν, equitibus præeſſe, 20, 5, 8.

Ἱππάρχης, & Ἵππαρχος, ὁ, magiſter equitum, *apud Romanos*, 3, 87, 9. præfectus equitum, *apud Achæos*, 5, 95, 7. 10, 22, 4. *n.* 10, 25, 6. 18, 5, 2.

Ἱππαρχία, ἡ, 10, 21, 4. *n.*

Ἱππάσιμος; ἱππάσιμα πεδία, 10, 49, 5.

Ἱππάφεσις, ἡ; οἱ ἐπὶ τῶν ἱππαφέσεων, qui in ſtadii introitu ad carceres ſtant & ſignum evolandi exſpectant, *Fr. gr.* 76.

Ἱππεύς; οἱ ἱππεῖς, equeſtris ordo *apud Athenienſes*, 16, 25, 5. *n.* ἱππεῖς *legendum videtur pro* Ἵππους, 1, 73, 2. *n.*

Ἱππηγὸς ναῦς, navis transvehendis equitibus, 1, 26, 14. 1, 27, 9. 1, 28, 2 & 7.

Ἱππικὸς; τὸ ἱππικὸν, equitatus, 2, 66,

66, 7. *Sic & in plur.* τὰ ἱππικὰ, *scil.* στρατόπεδα, 3, 114, 5. 15, 3, 5. 18, 5, 5. *quemadmodum & πεζικὰ, scil.* στρατόπεδα, *dicuntur pedestres copiæ* 18, 5, 5. *coll.* 1, 26, 5 *sq.* *Quare minus recte, ut mihi videtur, Ernestus obliquos casus, τῶν ἱππικῶν, τοῖς ἱππικοῖς, locis supra citatis occurrentes, a recto casu οἱ ἱππικοὶ derivavit.*

Ἱπποδρομος, ὁ, 7, 17, 2. *Conf. Ind. Hist. in* Hippodromus.

Ἱπποκόμος, ὁ, equiso, 13, 8, 3 *sq.*

Ἱπποκρατεῖν, equitatu prævalere, *(non, ut Ernestus ait,* equestri prælio vincere:) 3, 66, 2. 3, 92, 7. 3, 117, 5.

Ἱππομαχία, ἡ, 10, 3, 3. 27, 13, 14. *n.*

Ἱππος, ἡ, καταφρακτος, ἑταιρικὴ, 16, 18, 6 *sq.*

Ἱππος, ὁ; αἱ κλίσεις καθ' ἵππον, 10, 21, 2. *opp.* κατ' οὐλαμὸν, *vs.* 3. ἵππους *mendose scriptum videtur, pro* ἱππεῖς, 1, 73, 2. *n.*

Ἱππόστασις, ἡ, stabulum equorum, 13, 8, 3.

Ἱππότροφία, ἡ; τὰ βασιλικὰ συστήματα τῶν ἱπποτροφιῶν, 10, 27, 2. *n. ubi Casaubonus* ἱπποτροφείων.

Ἱπποτροφεῖον, τὸ; 10, 27, 2. *n.*

Ἱππόφορβιον, τὸ, 5, 44, 1.

Ἰρινὸς; ἰρινὸν μύρον, oleum liliaceum, 31, 4, 2.

Ἰσάζειν, *neutraliter*, æqualem esse, 6, 29, 5 & 9.

Ἰσηγορία, ἡ, æquale jus, juris æquitas, 2, 38, 6. 2, 42, 3. 4, 31, 4. 6, 9, 4 *sq.* 7, 10, 1. ἰσηγορίαν ἔχειν πρός τινα, jus libere loquendi apud aliquem habere, 5, 27, 6.

Ἰσημερία, ἡ, φθινοπωρινὴ, 4, 37, 2. αἱ ἰσημερίαι, *T. V. p.* 26.

Ἰσημερινὸς; ἡ ἰσημερινὴ καταφορὰ (τοῦ ἡλίου,) occasus æquinoctialis solis, 3, 37, 5. ὁ ἰσημερινὸς, *sc.* κύκλος, æquator, *T. V. p.* 26 & 28. *ex Polybii libello* περὶ τῆς περὶ τὸν ἰσημερινὸν οἰκήσεως.

Ἴσημι; πόλεμος ὧν ἡμεῖς ἴσμεν μέγιστος, 1, 63, 4. 1, 88, 7.

Ἰσθμὸς, *ad Novam Carthaginem*, 10, 12, 3 & 5. 10, 14, 3. *Conf. Ind. Hist. in* Isthmus.

Ἰσοδυναμεῖν πρός τι, 2, 56, 2.

Ἰσόθεος; ἰσόθεοι τιμαὶ, 10, 10, 11.

Ἰσόκριθος, hordeo par pretio, *sc.* ut pro modio hordei detur amphora vini, *quæ mensuræ pares sunt, utramque metiente pede cubico, (ut monuit ad h. v. Ern.)* 2, 15, 1.

Ἰσολογία, ἡ, (*i. q.* ἰσηγορία,) 31, 7, 16. ἰσολογίαν ἔχειν πρὸς Ρωμαίους, 26, 3, 9.

Ἰσόμαλος τόπος, *i. q.* ἴσος καὶ ὁμαλὸς, *si vera lectio codicum* 14, 3, 3. *n.*

Ἰσομεγέθης, pari magnitudine, 10. 44, 2.

Ἰσόπλευρον τετράγωνον, 6, 31, 10.

Ἰσοπολιτεία, ἡ, 16, 26, 9.

Ἰσορροπεῖν, æquiponderare, æqualem esse, *cum dat.* 1, 11, 1. 6, 10, 7.

Ἰσόῤῥοπος; *ἰσόῤῥοπον ποιεῖν τὸν κίνδυνον*, 3, 65, 8.

Ἴσος; *εἰς ἴσον καὶ ὁμαλὸν τόπον, Casaub.* 14, 3, 3. *n.* *ἴσον ἔχειν τοῖς προεστῶσι*, 6, 57, 8. *ἴσα πάντα ποιεῖν πᾶσι*, 2, 38, 8. *ἴσον πᾶσι μέτεστι τῆς πολιτείας*, æquo jure sunt omnes in rep. 4, 22, 4. *ἴσαι διαλύσεις*, æquum fœdus, 21, 12, 9. *κριταὶ ἴσοι καὶ δίκαιοι*, 25, 5, 3. *ἐν ἴσῳ κριτῇ*, 17, 6, 1. *ἐν ἴσῳ κριτηρίῳ*, apud æquos judices, 16, 27, 3.

ἐξ ἴσου, ex æquo; æquali, æqua ratione; *ἐξ ἴσου πᾶσι τῆς ὠφελείας οὔσης*, 10, 17, 5. *ὁ ἐξ ἴσου κίνδυνος*, 9, 4, 4. *ἐπ' ἴσον*, peræque, pariter, æqualiter, 6, 38, 4. 8, 3, 2. *καὶ διακοπτόμενοι παρέμενον ἐπ' ἴσον ταῖς ψυχαῖς*, quamquam concidebantur, tamen pariter, peræque, nihilo minus, animis durarunt, 2, 30, 7. *n.* *ἐπ' ἴσου, vel ἐπίσου, idem; συνέβη τοὺς Ῥωμαίους ἐπ' ἴσου πολιορκεῖν καὶ πολιορκεῖσθαι*, 1, 18, 10. *Conf.* *ἔπισος.* *κατ' ἴσον*, æquabili ratione, 10, 44, 7. *Pro mendoso ἐπ' ἴσαν διά*, 2, 35, 5, *ἐπεισόδια restitui ex mente Casauboni.*

Ἰσοταχὴς, pari celeritate, 10, 44, 9.

Ἰσοταχῶς, 34, 4, 6.

Ἰσότης πολιτικὴ, 6, 8, 4. 2, 38, 8.

Ἰσοϋψὴς, æquali altitudine, 8, 6, 4. *n.* 9, 21, 10. 9, 41, 6.

Ἱστάναι; *στήσαντες ἐπὶ τούτων τὴν διήγησιν*, in his narrationem sistemus, paulisper interrumpemus, 3, 2, 6. *ἱστασαν ἄφωνοι, quod dederant codices*, 20, 10, 9. *n.* *in ἔστασαν mutavi.* *Pro ὁμόσε στήσαντες τοῖς παροῦσι*, 30, 7, 3. *n.* *ὁμόσε συστάντες scripsi.*

Aor. 2. *στῆναι*, stare; *ἔδωκε τοῖς Αἰτωλοῖς ἀναστροφὴν εἰς τὸ στῆναι*, tempus dedit Ætolis ad standum, *i. e.* quo sese firmarent, animos viresque colligerent, & ad resistendum sese componerent, 4, 61, 4. *Sic συνεγγίσαι τῇ πόλει, πρὶν ἢ στῆναι καὶ βουλεύσασθαί τι τοὺς πεφευγότας*, 4, 73, 1. *ἔστη τῇ διανοίᾳ*, confirmatus est animo, 21, 9, 3. *ἀνδρωδῶς ἔστη*, viriliter stetit, viriliter se gessit, 1, 31, 8. *μετρίως ἔστη καὶ βέλτιον ἢ κατὰ τὴν πρὸ ταύτης πρεσβείαν*, 31, 7, 2. *n.*

Eodem modo in Præterito. *τῆς ἐλπίδος ἐπίσης ἑστηκυίας πᾶσιν*, quum eadem spes certa, firma staret omnibus, 10, 16, 9. *χρεία ἑστηκυῖα καὶ τεταγμένη*, usus certus, 6, 25, 11. *λογισμὸς ἑστὼς*, ratio sibi constans, firmum judicium, 3, 105, 9. *λόγον οὐκ ἔχοντα μεθοδικὸν οὐδ' ἑστῶτα*, quæ stabilem certamque rationem non habent, 9, 12, 7. *Vulgatissimus ille usus*, *στύλος στρογγύλος ἐν πρώραις εἱστήκει*, tignum teres in proris navium stabat, erectum erat, 1, 22, 4. *Ceterum Præterita compositorum verbi ἵστημι a Polybio non solum neutrali*

trali vel passiva notione, ut vulgo ab aliis scriptoribus græcis, verum etiam Activa notione frequentantur; qua de re cum alibi passim monui, tum ad 3, 94, 7. *& ad* 10, 24, 2.

ἵστασθαι, stare, *(in acie)* 18, 12, 2. 18, 13, 6 *&* 9. οὐδενὸς ἐμποδὼν ἱσταμένου, nemine resistente, impediente, 1, 19, 15. *Translate*, sese gerere; κατὰ τὸν πόλεμον ἀδίκως ἵστασθαι καὶ ἀγεννῶς, 17, 3, 2. ἐν ταῖς περιπετείαις εὐλαβῶς ἵστασθαι καὶ νουνεχῶς, 18, 16, 4. ὀρθῶς ἵσταντο, recte fecerunt, 33, 12, 3. κατὰ τὸ βέλτιστον ἱστάμενοι ἐν τοῖς ἰδίοις πολιτεύμασι, ab optimis partibus stantes, optima consilia sequentes, 26, 3, 4. *Et* στήσασθαι *cum accus. casu, notione activa;* δεόντως στήσασθαι τὰς τῶν σωμάτων θεραπείας, *de medico*, corporum curam & sanationem recte instituere, 3, 7, 6.

Ἱστιοδρομεῖν, velis expansis navigare; ναῦς ἱστιοδρομοῦσα, 1, 60, 9.

Ἱστορεῖν; 1) inquirere cognoscendi caussa, explorare; ἱστορεῖν ἐπιμελῶς, 9, 14, 3. ἱστορῶν καὶ πυνθανόμενος ἐπιμελῶς τὴν προδοσίαν τῶν Κελτιβήρων, 10, 7, 1. παρὰ τῶν ἐμπείρων ἱστορήσας περὶ τούτων, 9, 19, 3. ὑπὲρ ὧν πάνυ καὶ παρέργως ἱστορήσας, 12, 3, 4. 2) explorando cognoscere, *cum accus.* 3, 38, 2. 3, 61, 3. narratum legere *vel* audire, 2, 17, 2. 12, 3, 5. *sic &* περί τινος, 1, 63, 7. περὶ τῶν πράξεων παρ' αὐτῶν ἱστορηκέναι τῶν παρατετυχότων, res gestas accepisse, cognovisse ex eis ipsis qui rebus interfuerunt, 3, 48, 12. οἱ ἱστορηκότες, rerum gestarum scientes, 4, 8, 4. 3) ἱστορεῖν ὑπὲρ πραγμάτων, narrare, exponere res gestas, 4, 47, 2. *&* ***quidem præsertim*** copiosius enarrare, *(ut sit idem quod* ἐξαριθμεῖσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπὲρ τῶν πράξεων, *cui opponitur* μνησθῆναι κεφαλαιωδῶς,) 1, 13, 7. *sed & simpliciter* narrare, commemorare *quocumque modo, sive id copiosius fiat, sive brevius, ut,* ταύτης μείζω περιπέτειαν οὐδ' ἱστορῆσαι συμβέβηκεν, 1, 37, 3. συνεργεσίαν μείζω ταύτης οὐδ' ἱστορεῖσθαι νομίζω, 9, 36, 2.

Ἱστορία, ἡ, *generatim*, studium, investigatio & contemplatio rerum quarumcumque, indeque hausta notitia; *tum*, hujus notitiæ communicatio cum aliis, & narratio eorum quæ inquirendo cognovimus; *figillatim vero est* rerum in vita hominum gestarum narratio & expositio, ἡ τῶν πραγμάτων σύνταξις, *ut ait Polyb.* 1, 4, 1 *sq. conf. Adnot. ad* 1, 2, 8. *adde lib.* 1. *c.* 1. *totum;* 3, 31, 11 *sq.* 3, 32, 6 *&* 4. *&c. & Ind. Hist. sub voce* Historia. τὰ ἐξ ἱστορίας στρατηγήματα, quæ ex historia, ex aliorum narratione cognoscuntur, 1, 57, 5. 9,

14, 1. ὅσα νῦν πέπτωκεν ὑπὸ τὴν ἱστορίαν, quæcumque hac ætate cognita sunt, 15, 9, 5. ὅσα πέπτωκεν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν, quæ nos vel vidimus vel fando cognovimus, 2, 14, 7. *Sed* οἱ χρόνοι οἱ πίπτοντες ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν, *sunt* tempora quæ persequitur, quæ complectitur nostra historia, 4, 2, 2.

Ἱστοριογράφος, ὁ, 2, 62, 2. 12, 28, 5. 40, 6, 9.

Ἱστὸς, ὁ; ὀθονίων ἱστοὶ τρισχίλιοι, velorum *vel* lintei panni telæ ter mille, 5, 89, 2. *n. Sic Iosephus in Ant. Iud. commemorat* βυσσίνης ὀθόνης ἱστοὺς ἑκατόν. — ἐπάρασθαι τοὺς ἱστοὺς, tollere, pandere vela, 1, 61, 7. καθελέσθαι τοὺς ἱστοὺς, contrahere, 1, 61, 1.

Ἰσχειν, *i. q.* ἔχειν; οὐκ ἴσχει παῦλαν, non habet finem, 1, 81, 6. εὐδίαν ἴσχει ὁ κόλπος, 10, 10, 3. *Sed* ἔᾳ valere; *ut*, αἱ ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψῆφοι ἄρτι χαλκοῦν, καὶ παραυτίκα τάλαντον ἴσχουσι, 5, 26, 13. — „*Sic* ἔᾳ *Ioseph. Ant.* 14, 7, 1." *Ern.*

Ἰσχνῶς εἰπεῖν, ut brevi, ut sicce dicam, *vel* ut tenuiter, *i. e.* ut leniter, ut parum dicam, ne quid amplius, ne quid gravius dicam, 1, 2, 6. *n.* — „ἰσχνῶς εἰπεῖν *est* tenuiter, enucleate dicere; *unde* ἰσχνότης *in formis orationis est. Sed id h. l. non convenit. Itaque suspectum est* ἰσχνῶς *Casaubono, ut Cl. Tayloro idem verbum in Or. Lycurgi.* *Ern.* — *At quod si Polybiani hujus loci memoria succurrisset Tayloro, saltem non per se putidam judicasset vocem* ἰσχνῶς, *nec, nullibi legi eam, pronunciasset. Vide Lycurgi Orat. contra Leocratem; in Reisk. edit. Oratorum Græc. Vol.* 4. *p.* 192 *sq.*

Ἰσχυροποιεῖν τι, argumentis aliquid confirmare, demonstrare, 28, 17, 7.

Ἰσχυρὸς; ἰσχυρὰ διατροπὴ καὶ κατάπληξις, 1, 42, 11. ἰσχυρὰν τροπὴν ποιεῖν, 1, 40, 14. ἰσχυρὰ συνήθεια ἐγένετο αὐτῷ πρὸς αὐτὸν, 31, 20, 8, ἰσχυροτέρα φυλακὴ, 2, 7, 12. ἰσχυρότατος, 2, 38, 8. 3, 44, 6.

Ἴσως, 1) circiter, fere, 1, 18, 6. *n.* 1, 34, 8. 1, 56, 11. *n.* 3, 117, 3. 32, 11, 8. 2) æquabiliter; διαδοὺς τὴν λείαν ἴσως τοῖς στρατιώταις, 3, 76, 13. 3) *i. q.* δικαίως; οὐκ ἴσως χρήσασθαί τινι, 24, 2, 7.

Ἰταμότης, ἡ, temeritas, impudentia, 12, 10, 4.

Ἴτυς, ἡ, orbis clypei, 6, 23, 4. 1, 22, 10.

Ἰχθὺς, ὁ; ἰχθύων βίος, *proverb.* 15, 20, 3.

Ἴχνος, τὸ; στὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι, 37, 3, 3. ἴχνη τῆς ἀληθείας, 4, 42, 7.

K.

Καθὰ, quemadmodum, 3, 107, 10. *n. cf.* καθάπερ.

Καθαιρεῖν, tollere, deponere *de cruce*, 1, 86, 6. τὰ πολυτελῆ

τελῆ τῶν ἀναπεμένων ὅπλων καθαιροῦντες ἀπεπόμιζον, 5, 8, 9. *Sic* τὰς χρυσᾶς σημαίας καθελόντες, 2, 32, 6. *ubi corrupte vulgo* κατέχοντες *legebatur.* εἰς ἄνθρωπος ἀήττητα πλήθη καθεῖλε, prostravit, delevit, 1, 35, 5. καθελεῖν τὰς σκηνὰς, dejicere, detendere tentoria, 6, 40, 2. τὰ φρούρια, destruere, demoliri, 4, 52, 8.

καθαιρεῖσθαι; καθελέσθαι τοὺς ἱστοὺς, contrahere vela, 1, 61, 1.

Καθαίρεσις ἡ τῶν τειχῶν, 23, 7, 6. *n. ex Vrsini conject. Sic verbo* καθαιρεῖν τὰ τείχη *usus est Appian. Hispan. c.* 41. *& ipsa tota phrasi,* ἔφησαν τὴν σύγκλητον δυσαρεστεῖσθαι τῇ τῶν τειχῶν τῶν ἐν Λακεδαίμονι καθαιρέσει, *Diodorus Sicul. Leg.* 13. *e quo emendationem istam adoptavit Vrsinus. Conf.* καθαιρεῖν.

Καθάπαξ, *præcedente* οὐ *vel* οὐδὲ, omnino non, prorsus non, ne quidem omnino, 1, 2, 6, 1, 20, 12. 3, 25, 2. 5, 67, 13. 6, 13, 7. *Absque particula negante,* omnino prorsus; τὸ δικαιολογεῖσθαι καθάπαξ ἀνεγίνωσκον, 3, 21, 6. ἢ δυνατοῦ καθάπαξ ὑπάρχοντος, aut si omnino, si modo ullo pacto fieri posset, 8, 17, 6. οὐκ ἐδύνατο συννοῆσαι - - οὐδὲ καθάπαξ εἰ πάρεστι, ne hoc quidem discernere potuit, an omnino adesset, 8, 22, 3. καθάπαξ *pro* καθάπερ *voluit Reiskius,* 5, 67, 2. *de quarum vocum confusione dictum in Adn. ad h. l.*

Καθάπερ, 1) veluti, 12, 23, 7. 12, 24, 6. *Fr. gr.* 99. καθάπερ ἂν ἐγγευσάμενος αἵματος, 7, 13, 7. *n. conf. voc. seq.* 2) quemadmodum, 10, 26, 8. *& passim alibi. Sic* καθάπερ καὶ τοῖς ὅπλοις, (οὕτω) καὶ τοῖς δικαίοις, quemadmodum armis, sic & juribus, 5, 67, 2. *n. ubi Reiskius* καθάπαξ *voluit; de quarum particularum confusione dictum in Adn. ad l. c.*

καθάπερ, *invitis mssts, pro* καθά που *editum erat,* 3, 107, 10. *n. Rursus* καθάπερ *alieno loco habuit codex Peiresc.* 10, 26, 9. *n.*

Καθαπερανεὶ, *vel* καθάπερ ἂν εἰ, *i. q.* καθάπερ, 3, 32, 2. 18, 37, 10. 40, 5. 8. *Conf. Not. ad* 7, 13, 7. καθάπερ γὰρ ἂν εἰ, 24, 8, 2.

Καθαπερεὶ, *i. q.* καθάπερ *&* καθαπερανεὶ, 15, 6, 8.

Καθάπτειν, adligare, religare; καθῆπτε, 8, 8, 3. *Sed* καθάπτεσθαι τῆς οὐραγίας, extremum agmen lacessere, carpere, 1, 19, 14.

Καθαρεύειν περί τι, ab aliquo delicto purum esse, 6, 56, 15.

Καθάριος, mundus, nitidus; καθαριώτερα ὅπλα τῆς χλαμύδος, 11, 9, 5. *n. ubi tamen* καθαρσιώτερα *codices habent, fortasse ex* καθαρειώτερα *corruptum.*

Καθαρῶς συνόπτεσθαι, clare, dilucide perspicere, 6, 3, 4.

καθαρίως ὑποδεῖξαι πάντα, 15, 5, 5. *ubi Ernestus cum Casaub. interpretatur* bona fide, nihil mentiendo. *καθαρῶς vide infra.*

Καθαρμόζειν; τὰ ξύλα καὶ τὸν κέραμον εἰς σχεδίας καθήρμοζε τῷ ποταμῷ, apte disposuit, ordine disposuit, 4, 65, 4. *n.* — „*qui locus est vitiosus.*" *Ern.*

Καθαρμὸς, ὁ, lustratio, purgatio, καθαρμὸν τῆς δυνάμεως ποιεῖσθαι, 22, 24, 9. *Spicil. lib.* 24. *num.* 1. καθαρμὸς, *tropice, de* sublatione improborum e repub. 32, 21, 3. καθαρμὸν ποιεῖσθαι, 4, 21, 9. *est* solennibus ceremoniis lustrare urbem, *contaminatam scelestorum hominum praesentia.*

Καθαρότης, ἡ περὶ τὰ χρήματα, integritas, abstinentia, 32, 11, 9. *cf.* καθαρεύειν *&* καθαρῶς.

Καθάρσιος, *vide* καθάριος.

Καθαρῶς ἀνεστράφη, puris manibus versatus est, 40, 11, 3.

Καθέδραι, αἱ ἐπὶ τῶν πλοίων, sedes remigum in navi, 1, 21, 2.

Καθέλκειν τὰς νῆας ἐκ τῶν νεωρίων, deducere naves in mare e navalibus, 14, 2, 1. *Fr. gr.* 82. *n. Conf. verb. seq.*

Καθελκύειν τὰς ναῦς, *i. q. praeced.* 1, 21, 3. 1, 36, 10.

Καθεστὼς, *vide in* καθιστάναι.

Κάθετος, ἡ, 34, 6, 7.

Καθηγεμὼν, ὁ, (*i. q.* ὁδηγὸς,) 3, 48, 11. 3, 41, 9. 3, 42, 6. 4, 40, 8. ἀρχηγὸς καὶ καθηγεμὼν, 2, 40, 2. 7, 14, 4.

Καθήκειν, 1) pertinere ad aliquem ut legitimum dominum; ὡς ὑπὲρ ἰδίων ἤδη καὶ καθηκόντων σφίσι πολεμήσοντες, 1, 6, 6. 18, 24, 3 *&c.* 2) pertinere ad locum aliquem, attingere; ἡ Μηδία καθήκει πρὸς τὴν Μεσοποταμίαν, 5, 44, 6. τὰ ἔθνη τὰ ἐπὶ τὸν Εὔξεινον πόντον καθήκοντα, 5, 44, 8. 3) advenire, adpropinquare, adpetere, *de tempore;* τῶν χρόνων ἤδη καθηκόντων, 5, 30, 7. τῶν ἀρχαιρεσίων καθηκόντων, 4, 67, 1. μηδέπω τῆς ἀρχῆς αὐτῷ καθηκούσης, quum nondum adesset ei tempus adeundi magistratum, 4, 14, 3. καθηκούσης αὐτοῖς συνόδου κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον, cum adesset tempus concilii, 4, 7, 1.

Inde καθῆκεν *generatim dicitur* id cujus tempus adest, quod est hujus temporis & loci, quod pertinet ad rem, quod aptum & idoneum est ad id de quo agitur. *Sic* ἡ καθήκουσα σύνοδος *vel* ἐκκλησία, legitimus conventus, status conventus, cujus agendi legitimus dies adest, 4, 14, 1. 4, 15, 8. 4, 26, 7. 40, 2, 1. ἡ καθήκουσα ἐπικουρία, χορηγία, idoneum auxilium, commeatus idoneus, 5, 35, 1 *&* 4. τὰς ἐσθῆτας μεταλάμβανε τὰς καθηκούσας ἀεὶ ταῖς περιστάσεσι, vestes convenientes, aptas, pertinentes ad quodque capillamentum, 3, 78, 3. *Et* τὸ καθῆκον, id quod pertinet ad rem, ad hoc tempus

tempus & hunc locum, quod convenit, officium, 6, 6, 7. 12, 12, 7. *Fr. gr.* 78.

Καθηκόντως καὶ δικαίως, 5, 9, 6.

Καθηλοῦν, clavis firmare; 1, 22, 5.

Καθημερεία, *olim vulgo* καθημερία, ἡ, vita quotidiana, quotidianæ vitæ actio, 6, 33, 4. *n.*

Καθησυχάζειν, quiescere, 9, 32, 2.

Καθιδρύειν; ἐφ' οὗ καθίδρυται ἱερὸς, 10, 10, 8.

Καθιέναι, demittere, dejicere; καθεῖε χεῖρα σιδηρᾶν ἐξ ἀλύσεως δεδεμένην, 8, 8, 2. καθεὶς τὰς χεῖρας ἀμφοτέρας προσεκύνησε, utraque manu humum demissa adoravit, 30, 16, 5. καθιέναι ἐνέδρας ἐπὶ τόπους εὐκαίρους, disponere insidias opportunis locis 4, 63, 9. (*cui opponitur* ἐξαναστῆναι, *surgere ex insidiis*) καθιέναι τὸ στρατόπεδον εἰς χώραν &c. deducere, demittere exercitum in locum aliquem *periculosum*, 3, 70, 11. 3, 92, 7. (*cf. Adnot. ad* 3, 48, 4.) *Et reciproce*, εἰς ἀπρονοήτους τόπους καθιέναι, *scil.* ἑαυτὸν *vel* ἑαυτοὺς, in loca non explorata descendere, sese committere, 3, 48, 4. *n. Sic* 3, 80, 4. 30, 20, 4 *sq. Et adjecto pronomine reciproco*, τῶν πολεμίων καθάπερ ἐς παλίγκυρτον αὐτοὺς καθεικότων, *Fr. gr.* 99. *nisi a grammatico adjectum est pronomen, explicandi caussa.*

Καθιεροῦν ἱερὸν, consecrare templum, 3, 22, 1. τὰ καθιερωμένα ἀναθήματα, 7, 14, 3. δίκαια ἐν στήλῃ καθιερωμένα, 9, 36, 9.

Καθικνεῖσθαι, *cum gen.* scopum attingere, consequi propositum, perficere rem; καθικνεῖτο, καθίκετο τῆς ἐπιβολῆς, 2, 38, 8. 2, 55, 6. *& in præt. passivo, activa pariter notione*, καθιγμένος τῆς ἐπιβολῆς, *Fr. gr.* 80. καθικέσθαι, καθίξεσθαι τῆς ἀρχῆς, regnum adipisci, 5, 35, 5. τῆς προθέσεως, 4, 50, 10. 10, 4, 3. 10, 5, 7. οὐδενὸς καθικέσθαι, 2, 37, 9. *Et cum participio, subintellecto nomine* τῆς ἐπιβολῆς *vel* προθέσεως; ἡλίκην καὶ τειχίζειν ἐπιβαλλόμενοι καθίξονται, 5, 93, 5. ταῦτα διωθούμενος καὶ τὰς ἀρρωστίας ἐπονῶν καθῖκτο, *Fr. gr.* 22. *n. ubi mendose vulgo* καθῆστο.

Καθίζειν; *Active;* sedere facere; καθίσαντες ἐπὶ τῶν εἰρεσιῶν τοὺς ἄνδρας, 1, 21, 2. καθισάντων αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, 8, 22, 9. constituere; κοινὸν καθίσας κριτήριον, 9, 33, 12. καθίσαντες δικαστὰς, 40, 5, 3. *Neutraliter*, sedere; *de magistratibus, judicibus, concilio*; καθίσαντες χωρὶς ἀλλήλων, 6, 20, 2. καθίσαντος συνεδρίου, 6, 37, 1. 8, 23, 2. *sic* 12, 16, 10. *n.* καθισάντων τῶν χιλίων *scripsi, pro vulgato* καθιστάντων. *Porro*, insidere locum aliquem *cum exercitu*;

καθίσας εἰς ἕνα τόπον, 9, 26, 4. *sic dubitare fortasse non debueram corrigere* καθίσαντες εἰς τὰ πεδία, 9, 3, 7. *pro* καθιστάντες. *Tum de navibus in Syrtes incidentibus,* sedere, hærere in brevibus; καθισάντων τῶν πλοίων ἐν τοῖς βράχεσι, 1, 39, 3. 1, 51, 8 & 11. ἡ τετρήρης ἐκάθισεν ἐπὶ τῷ χώματι, 1, 47, 5. ἐκάθισαν πρὸς τὸ ξηρὸν αἱ νῆες, 20, 5, 7.

Καθιστάναι, constituere; καταστήσαντες ὑπάτους, 1, 16, 1. στρατηγὸν αὐτῶν Ἄρατον κατέστησαν, 5, 30, 7. *n.* 25, 2, 4. &c. *Sic & in Pass.* οἱ κατασταθέντες ὕπατοι, 1, 17, 6. 1, 20, 4. 1, 38, 6. 1, 39, 1. ἀγορανόμος καθεσταμένος, 10, 4, 6. καθεστᾶσθαι στρατηγὸν, 4, 84, 1. *Rursus in Activo,* καθιστάναι τὰ ὅμηρα εἰς Ῥώμην, obsides Romam sistere, 22, 15, 11. καθιστάναι τὰ χρήματα ἐν Ῥώμῃ, pecuniam Romam curare, Romæ repræsentare, 22, 15, 9. εἴ τι τυγχάνουσιν ἀπενηνεγμένοι, καθιστάτωσαν πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς πόλεις, 22, 26, 6. *Pro* restituere; τὸ πολίτευμα τὸ πάτριον αὐτοῖς καταστήσας, 2, 70, 1. *n.* — „*sed arbitror legendum* ἀποκαταστήσας, *mox* ἀποδούς." *Ern. Vide Adnot. ad l. c. & conf.* 5, 9, 9. 9, 36, 4.

Aor. secund. κύριος κατέστη αὐτῶν, dominus eorum factus est, 5, 10, 2. ἐπὶ τοιαύτην γνώμην κατέστησαν, in hanc venerunt sententiam, hoc ceperunt consilium, 16, 31, 8. *n.*

In Præteritis; ἐν μεγάλῃ δυσθυμίᾳ καθέστασαν, (*per syncop. ex* καθεστάκεισαν) in magnam anxietatem venerant, in magna anxietate erant, 1, 71, 2. θάλασσα γαληνὴ καὶ καθεστηκυῖα, tranquilla & stabilis, sedata, 22, 14, 10. „*Virgil.* cum ventis staret mare." *Ern.* τὰ καθεστῶτα, præsens rerum status; *hinc* τὰ καθεστῶτα κινεῖν, res novas moliri, 2, 21, 3. 4, 14, 4. 4, 81, 1.

In Medio; κατεστήσαντο τὰ κατὰ τὴν Λιβύην, pacata Africa, rebus in Africa compositis, constitutis, 2, 1, 5. *sic* 2, 54, 2. 2, 8, 5. ἐὰν ὑμεῖς τὴν Πελοποννησίων ἀρχὴν καταστήσησθε, si vos imperium in Peloponnesios vobis pararetis, stabiliretis, 9, 29, 10. *n.* καθίστασθαι πρός τινα, stare adversus aliquem *in judicio, vel in disceptatione caussæ coram senatu; (quod alibi dicit* συγκαθίστασθαί τινι;) τοὺς κατασταθησομένους ἐν τῇ συγκλήτῳ πρὸς τοὺς τῶν Ἀχαιῶν πρεσβευτὰς, 25, 2, 5.

Κάθοδος, ἡ, reditus ab exsilio, 4, 52, 8. 35, 6, 1 & 3. ἡ τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδος, 2, 41, 4.

Καθολικὸς, generalis; καθολικὴ ἀπόφασις, 1, 57, 4. καθολ. ἔμφασις, generalis expositio, 6, 5, 3. καθολ. καὶ κοινὴ ἱστορία, 8, 4, 11.

Καθο-

Καθολικῶς, universe, generatim, (opp. κατὰ μέρος) 4, 1, 8. 23, 9, 8. αὗται αἱ χῶραι καθολικώτερον θεωρούμεναι, 3, 37, 6. οὕτω καθολικώτερόν πως ἐχρήσαντο τοῖς λόγοις, 3, 21, 8.

Καθόλου, omnino, prorsus, 1, 4, 7. 1, 20, 2. οὐδὲ καθόλου μακρὸν πλοῖον, ne quidem ulla navis longa, 1, 20, 13. generatim, universe; καθόλου γράφειν (τὰς πράξεις,) 3, 32, 8. n. cui opponitur κατὰ μέρος γράφειν, ibid. vs. 5. n. Et adjective, generalis, universus; ἡ τῶν καθόλου πραγμάτων σύνταξις, 1, 4, 2. ἡ καθόλου καὶ συλλήβδην οἰκονομία τῶν πραγμ. 1, 4, 3. τά τε κατὰ μέρος καὶ τὰ καθόλου πράγματα, 1, 16, 11. vertunt tam privatæ res, quam publicæ; possis pariter dicere, res tam particulares, quam quæ ad summam rerum pertinebant.

Καθομιλεῖν; ἡ καθωμιλημένη δόξα περὶ αὐτοῦ, vulgaris, vulgata de eo opinio, 16, 5, 9.

Καθοπλίζειν; in Medio, καθοπλισάμενος, arma capiens, 3, 62, 7. n. 3, 67, 2. 11, 22, 7.

Καθόπλισις, ἡ, τελεία, 6, 23, 14. ὁ τρόπος τῆς καθοπλίσεως, 6, 23, 16.

Καθοπλισμός, ὁ, Ῥωμαϊκὸς, armatura, armorum genus, 3, 114, 1. οἱ ἐν τοῖς βαρέσι καθοπλισμοῖς, 3, 113, 7. 3, 115, 8. τὸ τοῦ καθοπλ. ἰδίωμα, 2, 68, 5. ἀνέδοσαν ἑκάστοις τοὺς ἐπιτηδείους καθοπλισμοὺς, 5, 64, 1 & 3. ὁ καθοπλ. τῶν ἱππέων, 6, 25, 3.

Καθορμίζειν (scil. τὴν ναῦν) πρὸς πόλιν, adpellere, navem in statione locare ad urbem, 1, 53, 10. καθορμίζεσθαι, καθορμισθῆναι, πρὸς πόλιν, idem, 1, 21, 5. 1, 25, 1 & 9. 1, 41, 4. 33, 7, 3. εἰς πόλιν, 1, 39, 5. εἰς τὴν νῆσον, 5. 110, 2. 5, 16, 5. εἰς τὸν λιμένα, 1, 44, 6. πρὸς Κεγχρεαῖς, 5, 101, 4. ἐν ταῖς Αἰγούσαις, 1, 44, 2.

Καθόσον οἷοί τε ἦσαν, quantum in ipsis erat, 1, 7, 12.

Καθότι, ad hoc quod attinet quod, quatenus, 18, 19, 5. quia, quandoquidem, 18, 21, 6.

Κάθυδρος; κάθυδρον χωρίον, locus aquosus, aqua abundans, 5, 24, 4.

Καθυπερέχειν τῷ πλήθει, prævalere, superare numero, 2, 25, 9. ταῖς εὐψυχίαις, 11, 24, 6.

Καθυστερεῖν, absol. morari, sero venire, in tempore non adesse; πολὺ καθυστερῶν, 3, 96, 11. τῶν ὀψωνίων παρελκομένων καὶ καθυστερούντων, 5, 30, 5. μεῖζον τὸ προτερεῖν ἐν τούτοις ἁμάρτημα τοῦ καθυστερεῖν, 9, 14, 10. καθυστεροῦσιν αἱ ἅμαξαι, 22, 24, 11. cum Dativo; i. q. λείπεσθαι, inferiorem, minus bene instructum esse aliqua re, deteriori conditione esse; καθυστερεῖν τοῖς βίοις, λείπεσθαι ταῖς οὐσίαις, 22, 9, 9. n. καθυστ. ταῖς παρασκε-

σκευαῖς, 29, 3, 1. *cum Præpos. περὶ & accus.* οὐ μόνον ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίᾳ παρὰ πολὺ τἀδελφοῦ λειπόμενος, ἀλλὰ καὶ περὶ τἄλλα πάντα καθυστερῶν καὶ τῇ φύσει καὶ τῇ κατασκευῇ, 24, 7, 5. *Cum Genit.* καθυστερεῖν τῆς ἐν τῇ Ῥώμῃ καταστάσεως τῶν ὑπάτων, 11, 53, 8. ὑπελείπετο καὶ καθυστέρει πάντων, ubique tardius occurrit & ſero atque fruſtra fuit, 5, 17, 7. καθυστερήσαντες τῆς εἰς Τέγεαν παρουσίας τοῦ Φιλίππου, ſerius quam Philippus, poſt Philippum Tegeam advenientes, cum ille jam inde rurſus eſſet profectus, 5, 50, 2. καθυστέρει τῆς ἐπιτάξεως, non in tempore, nimis ſero aciem inſtruxit, 10, 39, 5. καθυστέρει τῇ συναγωγῇ τῶν καιρῶν, non ſatis tempeſtive cogere copias potuit, 5, 6, 3. *Cum Particip.* συνέταξε περὶ ταῦτα γιγνομένοις μὴ καθυστερεῖν, juſſit eos in hoc negotio non eſſe tardos, hoc negotium accelerare, 5, 16, 5.

Καθυφίεσθαι ἑαυτὸν, *i. q.* προέσθαι, deſpondere animum, deſperatione abjicere prorſus omnem ſui curam, 3, 60, 4 *n.*

Καὶ, *particula;* 1) *nonnumquam idem fere valet ac* ἤ, vel, aut, *in hujuſmodi locutionibus,* ἐν ἓξ καὶ πέντε σταδίοις, 1, 39, 12. *n. Sic* 3, 43, 4. 3, 51, 12. 4, 40, 8. 5, 90, 6. 10, 47, 9. 14, 10, 10. 18, 1, 8. *adde Add. ad* 1, 59, 11. *Eodem referri poteſt illud,* πρὸς ἱερὰ καὶ πρὸς ἐπισκευὴν πλοίου, 3, 23, 3. *& ſimilia. Sic repetita eadem particula,* καὶ - - καὶ, *valet idem ac* ἢ - - ἢ, 3, 55, 4. 3, 57, 3.

2) *Redundare paſſim videri poteſt; velut in his,* ὅσον γε καὶ ἡμᾶς εἰδέναι, 1, 4, 3. οἱ καὶ παραγενόμενοι, 2, 12, 4. — „*ubi redundat eleganter (ait Erneſtus) ſic & Lucas in Actis.*“ — *cui geminum illud eſt,* ἃ καὶ κατιδὼν, 1, 40, 14. *Huc porro referenda illa loquendi genera vulgatiſſima,* πολλὰ καὶ κακὰ διεργάζοντο, 3, 73, 7. πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθότες, 5, 6, 1. *&c. Tum in comparatione unius rei cum alia, veluti,* καθάπερ καὶ περὶ τῶν κατὰ Λιβύην ἀπεσχεδίακεν, οὕτω καὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν Κύρνον, 12, 3, 7. *ubi priori quidem loco percommode abeſſe* καὶ *poterat; præſertim poſt particulam* εἰ, *ut* εἰ καί τινες ἕτεροι, ſi qui alii, καὶ Μασσιλιῶται, 3, 95, 7. εἰ καί τινες ἕτεροι, - - καὶ Ῥωμαῖοι, 6, 5, 11. *n.* 10, 32, 8. 17, 12, 3. *quibuſcum exemplis conferri illud poterit,* ἅμα καὶ τούτοις καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, 10, 23, 5. *n. Maxime vero inſertam hanc particulam Polybius amat ante verba* πλείους, πλείω, πλέον *& ſim. ubi tamen non omnino otioſa eſt, ſed intendendi vim habet; vide* 1, 20, 6. *n.* 2, 8, 2. *n. & locis ibi citatis adde* 1, 3, 10,

10. 1, 4, 8. 1, 39, 2. 2, 8, 2. 5, 34, 10. *n.* (*ubi* εὗρε καὶ πλείους *vulgo in* εὕρηκε πλείους *erat corruptum.*) *Sic* & καὶ πολλάκις, 9, 16, 2. *Eodem refer* 3, 40, 9. *n. Sæpe redundat* καὶ *in* κἄπειτα, *quod vide.*

3) καὶ *ſæpe confunditur a librariis cum* κατὰ, *ex compendioſa ſcripturæ ratione; quo etiam factum, ut ante* κατὰ *temere nonnumquam omiſſa ſit eadem particula* καὶ, *interdum etiam temere adjecta: vide Adn. ad* 3, 23, 3. *locisque ibi citatis adde* 10, 12, 4. *n.* 10, 34, 10. *n.*

Καινολογία, ἡ, verborum novitas & inſolentia, 38, 1, 1.

Καινοποιεῖν, novare, renovare, inſtaurare; τὰς τῶν συμμάχων ἐλπίδας, 3, 70, 11. τὴν δύναμιν, τῶν ὅπλων τὰ παλαιὰ διαλλάξαντα, 3, 49, 11. τὴν τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐπ' ἀρετῇ φήμην, 6, 54, 2. τὸν πόλεμον, 1, 5, 5. 21, 8, 10. πολλὰ καινοποιεῖ ἡ τύχη, multa novat, multa nova inducit fortuna, 1, 4, 5. 4, 2, 4. καινοποιεῖται συνεχῶς τὰ πράγματα, (*vel* ὁ πραγματικὸς τρόπος,) καὶ καινῆς ἐξηγήσεως δεῖται, novantur ſemper res in vita hominum geſtæ, & nova expoſitione indigent, 9, 2, 4. πάλιν ἐκαινοποιήθη τὰ τῆς ὀργῆς πρὸς Αἰτωλούς, renovata eſt ira, 22, 14, 3. ἐκαινοποιήθη τὸ μεγαλόψυχον τοῦ Σκιπίωνος, renovata eſt memoria & celebratio liberalitatis Scipionis, 32, 14, 9. καινοποιεῖν τὰ τῶν ἄλλων ἁμαρτήματα, memoriam peccatorum renovare, 30, 4, 17.

Καινοποιΐα, ἡ, mutatio, nova rerum facies a fortuna inducta; τοιαύτης περὶ πάσας τὰς δυναστείας καινοποιΐας οὔσης, 4, 2, 10. (*cf.* 1, 4, 5. 4, 2, 4. 9, 2, 4.)

Καινός; ἀεί τι καινὸν προσεύρισκον, 1, 68, 10. *n.* καινοί τινες ἀεὶ καὶ νέοι πρὸς ἁπάντας πεφύκαμεν, 5, 75, 4. *Cf.* νεός.

Καινοτομεῖν ἀεί τι, *in malam partem*, novi ſemper aliquid moliri, 1, 9, 1. καινοτ. τὶ τῶν πρὸς ἀσέβειαν, 1, 79, 8. τὶ κατά τινος, 3, 70, 4. *in bonam partem, de imperatore*, ἐγένετο πρὸς τὸ καινοτομῆσαί τι καὶ πρᾶξαι τῶν δεόντων, 1, 55, 5. τὸ καινοτομεῖν, novarum rerum molitio, 15, 30, 1.

Καινοτομία, ἡ, τῆς οἰκείας πολιτείας, novatio, 13, 1, 2. τοῦ συμβαίνοντος, rei novitas, 1, 23, 10. ἕτοιμοι πρὸς καινοτομίαν, ad res novas moliendas, 35, 2, 3.

Καίριος; καιρία πληγή, 16, 5, 2. αἱ μάχαιραι (τῶν Κελτῶν) μίαν ἔχουσι τὴν πρώτην καταφορὰν καιρίαν, 2, 33, 3.

Καιρίως ἅπτεσθαι τῆς ἐπιβολῆς, 1, 59, 3. πατάξας τῷ δόρατι καιρίως, 11, 18, 4. καιρ. πληγείς, 2, 69, 2. *Conf.* κυρίως.

Καιρός, ὁ; 1) tempus; τοῖς καιροῖς εἴκειν, 3, 9, 7. ἐδίδοτο τοῖς λειτουργοῖς καιρὸς (*mend. vulgo*

vulgo κλῆρος) εἰς τὸ ἀναναθαίρειν, 10, 30, 8. συνθέμενος ἡμέραν καὶ καιρὸν καὶ τόπον, 3, 99, 4 *sq.* &c.

2) opportunum tempus, opportunitas, occasio; κρατεῖ ἐπὶ πάντων τῶν ἀνθρωπείων ἔργων ὁ καιρός, 9, 15, 1. οἰκειότερον λαβόντες τοῦ παρόντος καιρὸν, 1, 36, 4. &c. ἐάν τις ὑποπίπτῃ τοιοῦτος καιρὸς, 10, 17, 5. μὴ κατὰ προῖεσθαι τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας καιρούς, occasionem non omittere recuperandæ libertatis, pugnandi pro libertate, (*conf. mox num.* 3.) 1, 77, 3. ὁ τοῦ πράττειν καιρὸς, 5, 98, 5. τῶν καιρῶν παρόντων αὐτῷ, 4, 48, 10. χρώμενος, συγχρώμενος τοῖς ἰδίοις καιροῖς, 1, 30, 10. 18, 34, 6. πρός τε τὸν τοῦ δήμου καὶ τὸν τῆς μητρὸς καιρὸν ἁρμοσάμενος, 10, 5, 7. μέγαν καιρὸν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἔχων καὶ μεγάλην ἐξουσίαν, magnam opportunitatem habens pro potestate quidvis agendi, (*& fese ditandi,*) 40, 10, 3. οὐ τὸν τῶν πραγμάτων καιρὸν ἐκλεγόμενος, ἀλλὰ τὸν ἴδιον, agendi consilia non rerum temporibus adcommodans, sed suis, 3, 70, 8. τῆς Φάλαγγος εἰς καιρὸς καὶ τόπος, 18, 14, 2 *sq.* τὸν θυρεὸν συμμιστατίθεσθαι ἀεὶ πρὸς τὸν τῆς πληγῆς καιρὸν, scutum in eam semper partem convertere quæ est ictui opportuna, unde ictus accidit, 18, 13, 7.

3) tempus grave & periculosum, *& i. q.* κίνδυνος; periculum, certamen; καιροὶ ἐπισφαλεῖς καὶ ποικίλοι, varia, dubia & periculosa tempora, 18, 36, 6. καιρὸς δεινότατος, gravissimum periculum, 3, 109, 6. ἴσον εἶναι πᾶσι τὸν κίνδυνον, καὶ κοινὸν τὸν καιρὸν, 17, 1, 8. ὁ ἐπιφερόμενος καιρὸς, imminens periculum, 9, 38, 1. οἱ περιεστῶτες καιροὶ, præsentia pericula & calamitas, 4, 46, 5. ὁ περιεστὼς καιρὸς τὴν Αἰτωλίαν, 20, 9, 1. πρὸς τὸν ἔσχατον καιρὸν ἐλθόντα τὰ πράγματα, 29, 11, 12. τοῖς καιροῖς τινος συνεπιτίθεσθαι, συνεπεμβαίνειν, 18, 13, 3. 20, 11, 7. οἱ ἐνεστῶτες καιροὶ, 16, 28, 8. οἱ ὑπὲρ τῆς πατρίδος καιροὶ, certamina pro patria, 16, 9, 5. ἡ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου καιρὸς, 1, 57, 1.

4) *cum variis Præpositionibus;* ἐκ τοῦ καιροῦ, 2, 24, 5. *non verti debuit* necessario tempore, *sed* ex tempore, raptim, celeriter, *ut* 10, 43, 9. 18, 9, 8. de improviso, e re nata, 18, 17, 7. *Rursus eadem dictio* ἐκ τοῦ καιροῦ, 6, 32, 3 *sq. (ubi opponitur* ἐξ ἀρχῆς*) est* per occasionem, ex occasione aliqua, pro tempore, *fere ut* ἐκ τῶν καιρῶν, 10, 45, 2. *ubi vertimus* pro temporum diversitate. ἐν καιρῷ, in tempore, opportuno tempore, oblata occasione, 2, 45, 4. 9, 12, 3. *Sic* σὺν καιρῷ, 2, 38, 7. 2, 40, 1. 3, 30, 4. 3, 92, 11. 3, 108,

108, 1. 9, 32, 2. *κατ' οὺς καιρούς*, quo tempore, 2, 39, 1. *τὰ κατὰ καιροὺς ἐν ταῖς χρονογραφίαις ὑπομνηματιζόμενοι*, quæ quoque tempore (memorabilia) acciderunt, in Chronographiis memoriæ mandantes, 5, 33, 5. *πρὸς καιρὸν*, *i. q. ἐκ τοῦ καιροῦ*, ex tempore, pro tempore, raptim, prout tempus ferebat; *τὰ πληρώματα τελέως ἦν ἀνάσκητα, καὶ πρὸς καιρὸν ἐμβεβλημένα*, 1, 61, 4. *& i. q. ἐν καιρῷ*, in tempore, tempestive; *ἐρχήσατο παῤῥησίᾳ καθηκούσῃ μὲν, οὐδαμῶς δὲ πρὸς καιρὸν*, 2, 8, 9. *Rursus, cum articulo, πρὸς τὸν καιρὸν προσπαίζειν*, e re nata jocari, 10, 4, 8. *πρὸς τὸν δέοντα καιρὸν*, opportune, opportuno temporis momento, 1, 61, 7. *εἰς τὸν δέοντα καιρὸν*, 2, 26, 1. *παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν*, statim, in præsentia, 8, 14, 3. *cui opponitur τὸ χρόνον ἔχον*, quod tempus & moram desiderat, *ibid.* *ὁ παρ' αὐτὸν ὢν τὸν καιρὸν*, qui rei ipsi, certamini ipsi, præsens interest, 2, 29, 2. *εἶναι παρ' αὐτοὺς τοὺς καιρούς*, rebus gerendis, periculis, certaminibus præsentem interesse, 5, 41, 7.

Κακεντρέχεια, ἡ, malignitas in alios, 4, 87, 4.

Κακία, ἡ, pravitas, malitia; *ἄνοια μετὰ κακίας, τὸ δοκεῖν &c.* 4, 27, 7. *αἱ τοιαῦται κακίαι*, 4, 27, 3. ignavia, 4, 31, 8. vitium quodvis; *εἰς τὴν οἰκείαν κακίαν ἐκτρέπεσθαι*, 6, 10, 2 & 4 & 7. 6, 48, 4.

Κακοζηλία, ἡ, prava æmulatio, 10, 25, 10. *ubi cum κακοζηλωσία vulgo legeretur, monuit Ernestus, pro κακοζηλία id esse positum, & sic rescribendum, aut κακοζήλωσις.*

Κακοήθεια, ἡ, malignitas, ingenii morumque pravitas, 5, 50, 5.

Κακοκρισία, ἡ, judicii pravitas, 12, 24, 6.

Κακομηχανεῖν *περὶ τοὺς Φίλους*, fraude uti adversus amicos, 13, 3, 2.

Κακόνους Ῥωμαίοις, male animatus, 40, 8, 2.

Κακοπάθεια, ἡ, *καὶ ταλαιπωρία*, 2, 25, 10. 3, 17, 9. 3, 42, 9.

Κακοπαθεῖν, *ὑπὸ τοῦ ψύχους*, 3, 72, 5.

Κακοποιεῖν *καὶ λυμαίνεσθαι τὴν χώραν*, 4, 6, 10. 8, 14, 1. *κακοπ. καὶ διαφθείρειν τὰς νῆας*, 13, 4, 1.

Κακοποιός, maleficus, 15, 25, 1.

Κακοπολιτεία, ἡ, prava reip. administratio, 15, 21, 3.

Κακοπραγία; *αἱ ἐν τῷ ζῆν κακοπραγίαι*, ærumnæ, molestiæ, adversitates fortunæ, 8, 14, 8. 9, 39, 6. *n.*

Κακοπραγμονεῖν, dolis uti, 3, 2, 8. 4, 82, 3. malo animo, perfide agere, 4, 15, 8.

Κακοπραγμοσύνη, ἡ, malitia, vafrities, fraus, malæ artes, perfidia, 4, 23, 8. 4, 27, 2. 5, 1, 7. 5, 41, 1. 9, 11, 3. 9, 39, 6. 13, 3, 1. 13, 5, 1. 16, 22, 8. *κακοπρ. αὐλικὴ*, callidtas aulica, 15, 34, 4.

Κακε-

Κακοπράγμων. κακοπραγμονέστατος, perfidissimus, 8, 11, 3.

Κακορρήμοσύνη, ἡ, turpis oratio, fœdus sermo, 8, 12, 3.

Κακὸς, κακῷ κακὸν ἰᾶσθαι, 5, 11, 1. *cf.* κακῶς.

Κακοτροπεύεσθαι πρός τινα, fraudulenter agere cum quo, 5, 2, 9.

Κακουργία, ἡ, vafrities, 33, 14, 2.

Κακουχία, ἡ, mala adfectio corporis, *fracti molestiis, fame &c.* 3, 64, 8. vexatio ab alterius vi, 5, 15, 6.

Κακῶς διακεῖσθαι, male se habere, malo loco esse, 2, 2, 8. κακοὶ κακῶς ἀπολάλασι, 7, 3, 2. κακῶς, *quod* 2, 9, 3. *erat vulgatum, in* ἀκάκως *mutavi.*

Καλαμὶς, ἡ, arundinetum, 3, 71, 4. *n. ubi nos ex aliis codd.* κάλαμοι *restituimus.*

Κάλαμος, ὁ, 3, 71, 4. *n.* 14, 1, 7 *&* 15. καλ. μυρσινικὸς, 5, 45, 10.

Καλεῖν, ἐπ' ὀνόματος τινὰ, 35, 4, 11. πόλεμος ὁ πρὸς Φαλίσκους καλούμενος, 1, 65, 2. *n.* ἡ μάχη ἡ καλουμένη περὶ τὴν Τάφρον, 4, 33, 6. τὴν τῶν Ὀμβρων καλουμένην χώραν, Umbriam, 3, 86, 9. *n.* ἐν ταῖς καλουμέναις Αἰγούσαις, κειμέναις δὲ *&c.* 1, 44, 2. *ubi post* καλουμέναις *excidisse videtur* μὲν *particula, referenda ad sequentem* δὲ; *sic* ἡ καλεῖται μὲν Κλούσιον, ἀπέχει δὲ, 2, 25, 2. *cf. Adn. ad* 29, 11, 8.

Καλίκιοι, οἱ, calcei, 30, 16, 3.

Καλλίδενδρος; καλλιδενδρότατος τόπος, 5, 19, 2.

Καλλιερεῖν, perlitare, 3, 11, 6.

Καλλίκαρπος; καλλικαρπότατος τόπος, 5, 19, 2.

Καλλονὴ, ἡ, pulcritudo, 1, 4, 7.

Καλλύνειν τὴν πλατεῖαν, scopis mundare viam, 6, 33, 4.

Καλλωπίζειν; κεκαλλωπισμένος, nitidiore cultu insignis, 11, 9, 8.

Καλλωπισμὸς, ὁ; 11, 8, 5. ὁ ἐν τοῖς ἱματίοις, exquisitior & delicatior cultus vestium, 11, 9, 7.

Καλοκαγαθία, ἡ, honestas, probitas; 2, 61, 4. 3, 107, 8. 5, 10, 3. 5, 12, 2. 35, 4, 8.

Καλοκαγαθικὴ προαίρεσις, 7, 12, 9.

Καλὸς; καλὰν δὲ, *vel* καλόν γε, *ironice,* 11, 29, 4. *n.* καλὸν γὰρ, est enim præclara res, 16, 20, 2. τὰ πρὸ τούτου καλὰ, res ante præclare gestæ, 15, 7, 6. οὕτως εὔωνα πανταχῇ τὰ κακὰ γέγονεν, 35, 15. *n. ex lectione codicum nonnullorum, pro* κακά. *Rursus* καλὸς *&* κακὸς *inter se commutata in nonnullis codd.* 10, 37, 10.

ἐν καλῷ θέσθαι τὰ κατὰ τοὺς Κελτούς, componere, in tuto locare, 2, 22, 10. ἐν καλῷ τοὺς πολεμίους ἀπειληφέναι, loco opportuno intercepisse hostem, 3, 92, 4. ἐν καλλίστῳ στρατοπεδεύειν, opportunissimo loco, 5, 24, 5. *n.* σὺν καλῷ τιθέμενοι τὴν τοιαύτην τόλμαν, rem præclaram putantes, laudi sibi ducentes, 1, 81, 9.

Καλ-

Καλπὶς, ἡ, urna, 31, 3, 17.
Καλώδιον, τὸ, funiculus, 33, 3, 2. 34, 3, 5.
Κάλως, ὁ, rudens; τοὺς κάλους ἐκτείνειν, 6, 44, 6.
Καλῶς, *adverb.* καλῶς ποιῶν Φανερὸς ἐκ τῆς συμβουλίας γέγονε, bene fecit quod se ipsum prodiderit, bona nostra fortuna se ipsum prodidit, 5, 42, 2. καλῶς ποιῶν οὐκ ἦλθε ταύτην τὴν ὁδὸν, 28, 9, 7. Ἀχαιοὶ καλῶς ποιοῦντες καὶ τρεῖς ἄγουσι καὶ τέτταρας μυριάδας ἀνδρῶν μαχίμων, Achæi bona sua fortuna triginta ad quadraginta hominum millia armare possunt, 29, 9, 8. *n.*
Κάμπτειν περὶ τὸ ἀκρωτήριον, 1, 21, 11. κάμπτειν τὸν Πάχυνον, 1, 25, 8. 1, 54, 1. τὴν ἄκραν τοῦ Παχ. 1, 54, 6. τὸ Λιλυβ. 1, 39, 5.
Κἂν; ὥστε κἂν εὔξασθαι τοῖς θεοῖς, ut deos etiam simus oraturi, 5, 104, 11.
Καυθήλια, τὰ, clitellæ, *Spicil. ex lib.* 8. *num* 3.
Κάννη, ἡ, canna, 14, 1, 15.
Κανοῦν, τὸ, canistrum; τὰ κανᾶ, 32, 12, 4.
Κανὼν, ὁ, 12, 7, 1. 34, 5, 11.
Κἄπειτα, & deinde, 5, 15, 2. *&c. Sed subinde abundat* καὶ, *ut* κἄπειτα *nil amplius valeat quam* ἔπειτα; *vide Adn. ad* 1, 4, 8. *& ad* 4, 45, 7. *Adde* 9, 5, 2. 9, 38, 5. 10, 7, 7.
Καπνώδης ἀὴρ, 9, 16, 3.
Κὰρ, ὁ; δεῖ ἐν Καρὶ τὴν πεῖραν γίγνεσθαι, *proverb.* 10, 32, 11.
Καραδοκεῖν, exspectare, *cum accus.* 3, 15, 3. 3, 34, 1. 5, 85, 1. τὸν καιρὸν, 1, 33, 11. τὸ μέλλον, 2, 52, 6. τινὰ, opperiri aliquem, 10, 40, 11. solicite observare aliquid, 10, 42, 6. 11, 13, 2.
Καρδιοφύλαξ, ὁ, pectorale, — „*armorum genus*, lamina ænea quæ pectori imponitur." *Ern.* 6, 23, 14.
Καρπεύειν τὴν χώραν, 10, 28, 3.
Καρπία, ἡ, (*sive* καρπεία) τῶν χωρίων, 32, 2, 8. *n. ubi* ἐπικαρπίαν *viri docti maluerant.*
Καρποῦσθαι; καρποῦνται γῆν πάμφορον, 9, 41, 11. μεγίστην καρποῦσθαι δοκοῦσιν εὐδαιμονίαν, 2, 62, 4.
Καρτερὸς ἀγὼν, acris pugna, 1, 27, 11.
Κάρφος, τὸ, ligneolum, tabella, *de tessera militari*, 6, 36, 3.
Καρχήσιον, τὸ, carchesium, tolleno, 8, 7, 10. *n.*
Κατὰ, *præpositio*;
1) *cum Genit. constructa significat*
1) contra, *i. e.* in alicujus detrimentum; αἱ τῶν στρατοπέδων ἀντιπαραγωγαὶ κατ' αὐτῶν ἐγίγνετο, profectiones exercituum Romanorum secundum montium radices cum detrimento hostium erant conjunctæ, 9, 3, 10. ὃ κατὰ τῆς πόλεως ὑπελάμβανεν εἶναι, 10, 8, 5. ὅτι τὸ μέλλειν καθ' αὑτῶν ἐστὶν, 15, 26, 11. *Item* contra, *i. q.* versus; ἐπὶ τὸν κονιορτὸν ἑώρα κατὰ τῶν ἰδίων φερόμενον, 5, 85, 1.

καθ' ὁποτέρων ὁ κουιρτὸς τραπήσεται, 11, 13, 2. *Quo referri poterit dictio illa,* κατὰ νώτου, a tergo, *quasi* contra tergus, 1, 28, 9. 2, 34, 8. 3, 19, 7. 3, 90, 2. *Eodem refero illud,* τούτους (τοὺς τόπους) εὐθέως ἐπεδείκνυσαν αὐτοὶ καθ' αὑτῶν, hæc loca ſtatim ipſi inter ſe, alii adverſus alios, (*nempe inter ſe confabulantes,*) deſignabant, 18, 29, 3. *Denique eodem referenda fuerit illa dictio,* τὰς κατ' ἀλλήλων πράξεις γράφοντες, 28, 14, 11. *n. ſi modo vera ſcriptura, de qua valde dubito.*

2) per, *in hujuſmodi dictionibus:* διεσπάρησαν κατὰ τῆς νήσου, per inſulam diſperſi ſunt, 3, 19, 7. *n. Sic* ἐσκεδασμένοι κατὰ τῆς χώρας, 1, 17, 10. 3, 76, 10. 3, 102, 1. ἠλᾶτο κατὰ τῆς χώρας, 40, 3, 10. τὰ καθόλου κατὰ τῆς οἰκουμένης πράγματα, res univerſæ per orbem terrarum geſtæ, 15, 36, 8. *Sed, pro* μένειν κατὰ χώρας, 4, 72, 4. *n.* κατὰ χώραν *ex cod. Med. adſcivi; ſic &* 4, 45, 6. *n.* κατὰ γῆν, *pro vulgato* olim κατὰ γῆς.

3) *i. q.* περὶ, de, quoad, intuitu, reſpectu, quod adtinet; ἐπεκράτησε τὸ τῶν Ἀχαιῶν ὄνομα κατὰ πάντων Πελοποννησίων, invaluit, uſurpari cœpit de omnibus Peloponneſiis, 2, 38, 1. μηδεμίαν ἀφορμὴν μηδενὶ καταλιπεῖν, μήτε κατὰ τῶν ἐμπόρων, μήτε περὶ τοὺς δούλους, quod mercatores attinet, 4, 50, 3. *n.* τὴν κατὰ τοῦ υἱοῦ ἐπαγγελίαν, quod de filio pollicerētur, promiſſum reſpectu filii ipſius factum, 21, 12, 5. *n. ex codicum quidem lectione, quam non opus erat in* κατὰ τὸν υἱὸν *mutare. Fortaſſe & huc referendum illud,* πᾶν ὅν τι κατὰ τοῦ πέλας ὑποπτεύσας, 8, 22, 2. omnia ſuſpecta habens quæ ad alios pertinent.

4) κατὰ κοινοῦ, publice, publico nomine, 11, 30, 3. *n. ſi modo vera lectio, nec* κατὰ κοινὸν *ſcribendum. (conf.* κοινός.) *Habet quidem &* κατὰ κοινοῦ δόγματος *codex Bav.* 20, 10, 4. *n. quæ tamen ſcriptura vix ſana videtur. Pro olim vulgato* δεόμενοι καθ' ἱκετηρίας, 2, 6, 2. *n. jam Caſaub.* μεθ' ἱκετηρίας *reſtituit, quod meliores confirmant codices,*

II) *cum Accuſativo; qua de conſtructione notemus uſus ſequentes.*

1) *præcedente articulo* τὰ, *denotat* rem ipſam de qua agitur & quæcunque ad eam pertinent; τούτῳ τὰ κατὰ τὸν στόλον ἐνεχείρισαν, 1, 56, 1. ἑτοιμάζειν τὰ κατὰ τὰς σιτarχίας, 1, 66, 6. ἐχείριζε τὸ (*immo* τὰ) κατὰ τὴν ἐξαποστολήν, 1, 66, 4. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, 3, 8, 4 *ſq.* τὰ κατὰ τὴν Λιβύην, 1, 10, 5. *& ſexcenta hujuſmodi; tum rurſus,* τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν

χὴν διεξῆγε, 1, 9, 6. 5, 34, 3. τὰ κατὰ τὴν ἐπίνοιαν, inventum & quæ ad illud pertinent, 10, 44, 1.

2) *in duorum substantivorum concursu, illud quod cum* κατὰ *in Accusativo construitur, vim habet Genitivi; quæ periphrasis potissimum locum habet evitandi concursus caussa duplicis genitivi, ubi nomen illud, quod regere debebat alterum, ipsum in genitivo positum est. Vide loca ipse, quæ brevissime tantum indicabimus.* ὁ κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας χρόνος, *i. q.* ὁ τῶν ἀρχαιρεσιῶν καιρὸς, comitiorum tempus, 1, 52, 2. ἡ κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολὴ, *i. q.* τοῦ ἡλίου, 3, 113, 1. 3, 114, 8. 11, 22, 6. *sic* ἡ κατὰ τὸν ἥλιον πορεία, cursus solis, 9, 15, 6. ἡ κατὰ τὸν ἀγῶνα κρίσις, *i. q.* τοῦ ἀγῶνος, exitus pugnæ, 3, 116, 2. τὰ κατὰ τὰς πλατείας διαστήματα, *i. q.* τῶν πλατειῶν, 6, 32, 1. τὰ κατὰ τὸν Φίλιππον εὐεργεσίαι, *i. q.* τοῦ Φιλίππου, 2, 48, 2. ὁ κατ' Ἀννίβαν πόλεμος, 3, 8, 1. *idem valet ac* ὁ τοῦ Ἀννίβου πόλεμος, bellum Hannibalicum, *quemadmodum* τὸν τοῦ Φιλίππου πόλεμον *dicit Philippicum bellum, & alia hujusmodi.* ὁ κατ' Ἀντίοχον καὶ Ῥωμαίους πόλεμος, *i. q.* Ἀντιόχου καὶ Ῥωμαίων, 3, 7, 1. *Minus inusitatum videri debet,* τοῦ γεγονότος κατὰ τοὺς Ζακανθαίους ἀτυχήματος, calamitatis quæ Saguntinis accidit, calamitatis Saguntinorum, 3, 20, 6. *sed insolentius illud,* ἅμα τῷ κατὰ Ζακανθαίους ἀδικήματι, simul cum injuria Saguntinis illata, 3, 8, 1. *n. ubi vel* ἀτυχήματος *commodius fuerat, vel adjiciendum aut saltem subintelligendum participium* γεγονότι. *Sicut vero duobus locis modo prolatis nomina* ἀτύχημα *&* ἀδίκημα passive *accipienda sunt intuitu Saguntinorum; sic contra* active *intelligendum nomen* σύμπτωμα *respectu Gallorum in illa phrasi,* τὸ κατὰ τοὺς Γαλάτας σύμπτωμα γενόμενον τῇ βασιλείᾳ, 30, 1, 1. *Pariterque, ubi de* Victoria *agitur, præpositio* κατὰ *cum accus. variam & ambiguam vim habet;* τὸ κατὰ τοὺς Ἰλλυριοὺς προτέρημα, 2, 10, 6. *est* prospera pugna Illyriorum; *quemadmodum, ex vulgari sermonis usu, adjecto verbo* γίγνεσθαι, *vel ejus verbi participio, dicta sunt illa,* τὸ τέλος τῆς συμπάσης ναυμαχίας ἐγένετο κατὰ τοὺς Ῥωμαίους, summa victoriæ penes Romanos steterit, 1, 28, 13. & γενομένου δὲ τοῦ νικήματος κατὰ τοὺς Καρχηδονίους, quum penes Carthaginienses victoria fuisset, 1, 87, 10. *Sed in illo,* τοῦ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν προτερήματος αἴτιος ἐγίγνετο Φιλοποίμην, 2, 67, 8. *manifeste respectu Euclidæ* passive *intelligi* τὸ προτέρημα *debet; nec tamen ita ut* τὸ κατὰ τὸν

Εὐκλείδαν προτ. *sit proprie* victoria de Euclida relata, *sed* victoria quam Achæi in ea parte aciei reportarunt quæ ex adversa Euclidæ steterat; *de quo usu præpositionis* κατὰ *vide mox num.* 3. *Rursus vero* activa *vis obtinet in hoc,* λελῦσθαι τοῦ φόβου τοῦ κατὰ Δαρδανίους, metu Dardaniorum, *i. e.* a Dardaniis incusso, liberari, 5, 97, 1. *ubi parum commode Casaubonus* metu de Dardaniis *in versione posuit.*

4) *Satis in vulgus nota sunt illa:* καθ' ἡμᾶς, nostra ætate, 10, 47, 12. 4, 2, 2. οἱ καθ' ἡμᾶς, æquales nostri, 16, 20, 8. οἱ καθ' ἡμᾶς καιροὶ, 1, 4, 1. εἰς τε τοὺς πρὸ ἡμῶν καὶ καθ' ἡμᾶς καιρούς, 4, 1, 4. *Hæc de Tempore; ista de Loco:* ἡ καθ' ἡμᾶς θάλαττα, mare quod ad nos spectat, mare nostrum, *scil. mediterraneum,* 1, 3, 9. *& passim alibi; (conf.* Θάλαττα, *& Ind. Hist. in Mare, adde Adnot. ad Appiani Præfat. cap.* 1. *lin.* 5.) Præterea illa, κατὰ πλείους τόπους, pluribus locis, 1, 45, 6. *& similia, quæ sunt vulgatissima. In acie stare* κατά τινα, *est* eo loco stare, ubi ex opposito stat alter, e regione; οἱ κατὰ τοὺς ἐλέφαντας ταχθέντες, 1, 34, 5. οἱ κατὰ τὸ λαιὸν τῶν ὑπεναντίων, 1, 34, 9. αἱ κατὰ τούτους ταχθεῖσαι νῆες, 2, 10, 2. κατὰ τὸν Δαρεῖον ποιεῖσθαι τὴν μάχην, ex adverso Darii in acie stare, 12, 22, 2. *Adde quæ paulo ante monui de loco,* 2, 67, 8. *Rursus, de collocatione in acie,* κατὰ μίαν ναῦν τάττειν, *est* ita locare naves ut nonnisi una navis in fronte sit, & ut singulæ naves singulas a tergo sequantur, 1, 26, 12. *ubi in latina versione, pro* continua serie, *perspicuitatis caussa præstabat* continua retro serie *scribere; quæ directio contraria est illi,* ἐπὶ μίαν ναῦν ἐν μετώπῳ, 1, 26, 13 & 15. *ubi naves omnes* in una eademque fronte *stant.* καθ' ἕνα καὶ δύο καὶ τρεῖς, singuli, bini, terni, 1, 59, 7. καθ' ἑαυτὸν *est* seorsim, solus per se, *ut* αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς στρατοπεδεύουσι, 1, 24, 4. *Sic &* αὐτὸ καθ' αὑτὸ λεγόμενον, 8, 4, 8. αὐταὶ καθ' αὑτὰς αἱ Σικελικαὶ πράξεις, 8, 4, 3. τὸ καθ' αὑτὸν, pro sua parte, quatenus in ipso erat, 1, 52, 2.

4) *Vulgata etiam sunt hæc:* τολμηρότερον ἢ κατὰ τὴν ἡλικίαν, quam pro ætate, 5, 18, 7. μειζόνων ὀρεγόμενος ἐλπίδων ἢ κατὰ τὴν σρατηγίαν, 1, 8, 5. *Paulo rarior & haud satis in liquido est ille usus,* τὸ ἐλλιμένιον νῦν εὑρὴ (εὕροι malim) κατὰ πεντεκαίδεκα μυριάδας, ex portorio redeunt quindecim myriades, 31, 7, 12. *ubi* κατὰ, *quod ex Reiskii est conjectura, ipse Reiskius interpretatus est* quotannis, *pro vi distributiva quam habet interdum hæc præpositio, sed articu-*

ticulum adjiciendum putavit, κατὰ τὰς πεντ. μυριάδας: *possis vero etiam* κατὰ circiter, fere, *intelligere, quam in partem Henr. Stephanus in Thes. Gr. Ling. T. II. col.* 90. *lit. g, exemplum attulit,* κατὰ ἐννεακόσια ἔτη, ferme nongenti anni, *incerto quidem auctore.*

5) *Adjectivis addita praepositio, facit adverbia;* κατὰ βραχύ, paulatim, 3, 88, 1. 3, 90, 4. 4, 70, 7. 13, 7, 8. &c. *quae interpretatio nescio an* 3, 116, 11. *teneri debuerit in illa phrasi,* καὶ κατὰ βραχὺ συγκλειόμενοι, *quam Casaub.* breviori gyro incluſi *interpretatus eſt, & nos pariter* breviori circulo. κατὰ τὸ συνεχὲς, continenter, continuo, ſtatim; *vide in* συνεχής. κατ' ἐλάχιστον, ſenſim ſenſimque minimis momentis, 13, 7, 10. *Cum Subſtantivis;* κατὰ πόδας, *vide in* πούς. κατὰ τρόπον, *vide* τρόπος; &c.

κατὰ *paſſim a librariis cum* καὶ *confunditur; vide ſupra in* καὶ, *num.* 3. κατὰ *in* καὶ τὰς *corruptum,* 2, 66, 5. *n.*

Καταβαίνειν, *abſol.* de tribunali vel ſuggeſtu deſcendere, 28, 4, 3. *n.* κατέβαινε κατὰ τὴν ῥάχιν, 3, 101, 2. *ubi* κατὰ *abeſt a Bav. non male.*

Καταβάλλειν, τὰ τείχη, τὸν πύργον, dejicere, evertere, 1, 24, 12. 5, 4, 8. 1, 42, 9. *tropice,* τὸ τῆς ἰδέας ὑποθέσεως λαμπρὸν, 22, 6, 1. τὸ τέλος *vel* τὸ κλέος τῶν ἰδίων πράξεων, 22, 5. 11. *n.* ſternere, cædere, occidere, 3, 94, 6. 5, 14, 6. 5, 17, 4. 6, 37, 3. 6, 39, 3. 9, 7, 5. *n.* 10, 32, 5. 33, 7, 6. deponere, pendere, ſolvere *pecuniam,* τρεῖς μνᾶς, 6, 58, 5. πέντε τάλαντα, 22, 9, 11. τὰς σαρίσσας, humeris demtas haſtas prætendere, 5, 85, 9. 11, 16, 1. 18, 7, 9. 11, 15, 6. *n. ubi perperam olim* καταλαβόντες *pro* καταβαλόντες *legebatur, quemadmodum &* 9, 7, 5.

καταβάλλεσθαι, fundamenta jacere *urbis,* fundare *urbem,* 10, 27, 9. *conf.* καταβολή.

Καταβαρεῖσθαι, premi, laborare, 18, 4, 4. τῇ μάχῃ, 11, 33, 3. τοῖς ὅλοις, 18, 4, 8.

Κατάβασις, ἡ, 3, 54, 5. 5, 13, 5. τάφρος τὴν κατάβασιν ἔχουσα ἐκ πολλοῦ, 11, 15, 8.

Καταβιοῦν, vitam tranſigere, 12, 28, 6.

Καταβολὴ, ἡ, fundamentum, initium; (*conf.* καταβάλλεσθαι;) καταβολὴν ἐποιεῖτο καὶ θεμέλιον ὑπεβάλλετο πολυχρονίου τυραννίδος, 13, 6, 2. ἐκ καταβολῆς ναυπηγεῖν σκάφη, novas e carina naves ſtruere, 1, 36, 8. *n. Fr. gr.* 82. ἐκ καταβολῆς κατηγορεῖν, a prima origine, 26, 1, 9. (*ſicut* ἀνέκαθεν, 5, 16, 6.) *Sic &* 1, 47, 7. *n.* a principio *interpretatur Erneſtus,* θεωρῶν δ' ἐκ καταβολῆς αὐτῷ τὴν τετρήρη συνεξορμήσασαν; *qui locus cum multum olim me torſiſſet, nunc ſic plane accipiendus vid tur,*

videns quadriremem, quæ olim simul cum ipso (*& cum ipsius navi*) primum a statuminibus in mare excurrerat, (*cujus structura adeo probe ei nota erat.*)

ἐκ καταβολῆς Fragm. gramm. 84 *&* 85. *in ἐκ μεταβολῆς* mutavi.

Καταγγέλλειν *ῥύσια τοῖς Ροδίοις*, 4, 53, 2. *n. conf. ῥύσια.*

Κατάγειν, domum reducere, domum reportare; *κατάγοντες εἰς τὰς πατρίδας εἰρήνην ἀντὶ πολέμου*, 5, 105, 2. *κάλλιστον θρίαμβον καὶ κάλλιστην νίκην τῇ πατρίδι κατάγων*, 11, 33, 7. (*cf. θρίαμβος.*) *κατάγειν τοὺς Φυγάδας εἰς τὴν οἰκείαν*, exsules in patriam revocare, restituere, 4, 17, 6 *&* 9. 18, 34, 7. *κατῆγον τοὺς ἐμπόρους*, captivos abducebant mercatores, *nempe*, *mari captos*, 5, 95, 4. *adde* 1, 83, 7. *Scilicet κατάγειν ναῦν ἐστ* navim mari captam ex alto ad littus deducere, 4, 6, 1. 16, 6, 10. *εἰς τὰ κατηγμένα πλοῖα*, naves captæ quæ in portum erant deductæ, 15, 2, 2. *&* *οἱ κατηγμένοι*, 3, 28, 3. *Notione maxime propria & nativa, κατῆγε τὴν πτέρναν τῆς μηχανῆς ἐντὸς τοῦ τείχους*, caudam machinæ deorsum agebat, deorsum adducebat, 8. 8, 2.

κατάγεσθαι, ex alto terram repetere; (*cui opp.* *ἀνάγεσθαι*, in altum evehi;) *κατήχθη πάλιν εἰς τὴν Κόρινθον*, 4, 19, 9.

Κατάγειον *οἴκημα*, *Spicil. ex lib.* 24. *num.* 2.

Καταγιλαστὸς; *vide Adn. ad* 4, 74, 2.

Καταγέμειν *τῆς λείας*, 14, 10, 2.

Κατηγίγνεσθαι; *ἐν τούτῳ κατεγίγνετο πάντα τὸν χρόνον*, in hoc versabatur, 32, 15, 6.

Καταγινώσκειν, 1) condemnare, *ἑαυτοῦ ἑκούσιον Φυγαδείαν*, 6, 14, 7. 2) contemnere aliquem, spernere, pro nihilo ducere; (*majus est quam καταφρονεῖν;*) 1, 23, 5. *coll. vs.* 3. 5, 30, 1. 5, 1, 7. 5, 27, 6. 5, 35, 10. (*coll. c.* 37, 10.) 5, 61, 4.

Καταγνύειν; *καταγνύμενα σκάφη πρὸς ταῖς σπιλάσι*, 1, 37, 2.

Κατάγνωσις, ἡ, improbatio, 6, 6, 8.

Κατάγομος; *κατάγομον πλοῖον*, 9, 43, 6.

Καταγράφειν, 1) scripto consignare, *τὰ ὅρκια*, fœderis formulam, 29, 2, 6. *κατέγραφον εἰς τοὺς τοίχους τὸν στίχον*, 5, 9, 4. 2) conscribere, legere *milites*, 1, 49, 2. 2, 22, 8. 2, 23, 8. 5, 75, 5. 6, 26, 4. *ὁμήρους*, imperare designareque obsides, nominatim imperare, 29, 2, 6. *καταγρ. κοινοβούλιον ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων ἡγεμόνων*, conscribere concilium, 28, 16, 1.

Καταγραφὴ, ἡ; *καταγραφὴν τῶν στρατιωτῶν ποιεῖσθαι*, delectum militum agere, 6, 19, 5. 6, 21, 1. 9, 6, 6. *γίγνεσθαι περὶ τὰς καταγραφὰς*, *id.* 3, 40, 3. *Sed αἱ καταγραφαὶ*, 2, 24, 10. *sunt* tabulæ militares, (*i. q.* *ἀπογραφαὶ,*)

& 5,

& 5, 64, 2. „album militare, *in quo scilicet descriptæ sunt legiones, cohortes. & qui in singulis militant.*“ *Ern.*

Καταγωγή, ἡ ἐπὶ τὴν βασιλείαν, restitutio in regnum, 32, 23, 8.

Καταγωνίζεσθαι, 1) bellum gerere cum aliquo, pugnare adversus aliquem; συνεχῶς τινὰ, 2, 42, 3. καταγωνιζ. τὴν ἀλήθειαν, oppugnare veritatem, 13, 5, 5. 2) debellare, expugnare, devincere, 2, 45, 4. 3, 4, 10. *sic & tropice*, 4, 77, 4. 13, 5, 6.

Καταδεής; καταδεέστερα μερὶς, portio deterior, inferior, 31, 18, 3. οὐ πολὺ καταδεέστερος τούτου, bonitate non multum cedens huic, 8, 55, 5. καταδεέστερος τοῖς ὑπάρχουσι, indigentior, minus instructus a re familiari, 32, 14, 3.

Καταδιαιρεῖσθαι τὰς πόλεις, 2. 45, 1. *conf.* 2, 43, 10. *n.* — „dividere, *scil. ut prædam cum sociis, non* dissolvere, *ut Casaub. vertit, nempe ne cum Achæis conjunctæ essent. Nam ei statim synonymum est* διανείμασθαι.“ *Ern.*

Καταδικάζειν. δίκην αὐτοῦ κατεδίκασαν ἱεροσυλίας, sacrilegii crimine condemnarunt eum, 23, 2, 7.

Καταδίκη, ἡ; πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότες, judicio ad exsilium condemnati, 26, 5, 1.

Καταδιώκειν τι, aliquid sequi, respicere, 6, 42, 1.

Καταδοχὴ, ἡ; καταδοχὴν ποιεῖσθαι τὴν ἁρμόζουσαν, 23, 12, 10. *n. ubi vulgo* καταλογὴν *legebatur, quod vide.*

Καταδρομὴ, ἡ, incursatio finium, 5, 95, 8. καταδρομὴν ποιεῖσθαι κατά τινος, conviciis infectari aliquem, 12, 23, 1 & 8.

Καταδύειν, *active*, demergere; ναῦς οὕτω κατέδυσαν, 1, 25, 4. *neutraliter*, κατέδυσαν demersæ sunt, 1, 61, 6. *Passiv.* κατεδύοντο abdiderunt se, 15, 30, 3.

Καταδύειν, *neutraliter* καταδύνοντες ἐν τοῖς τέλμασι, paludibus mersi, 5, 47, 2. συνέβη τὴν ναῦν αὐτανδρον καταδῦναι, 6, 5, 2. *nisi hoc præsens infinitivi tempus est, a verbo* καταδῦμι.

Καταζευγνύναι; ἐν ταύτῃ τῇ πόλει κατέζευξε, mansit, diversatus est, 5, 80, 2. καταζεῦξαι πρὸς τὸν Ἴβηρα ποταμὸν, (*opp.* ἀναζεῦξαι,) considere cum exercitu, 3, 95, 3. παρὰ τὸν ποτ. 8, 15, 2. εἰς τὴν Σελεύκειαν, ad Seleuciam, 5, 46, 7. αὐτοῦ κατέζευξαν, 18, 3, 5.

Καταθαρρεῖν, 1, 40, 3. τοῖς ὅλοις, de summa rerum certam spem habere, 3, 86, 8.

Καταθέειν; κατέθει *perperam olim edebatur ex Bav. pro* κατετάχει, 1, 86, 8.

Καταίρειν, *ubi de* maritimo itinere *agitur, verti solet* adpellere; *& sic apud Suidam* κατῆρε, κατέπλευσε *exponitur, & qui* καταίροντες, καταπλέοντες. *Est autem frequens apud Polybium hoc verbum:* κατάραντες εἰς Πάνορμον, 1, 38, 7. εἰς τὴν Ἐπίδαμνον, 2, 10, 9. κατῆραν εἰς τὴν Κέρκυραν, 2, 9, 7. εἰς τὸ Λιλυβ. 3, 96, 13.

κατάρας ἐπὶ τὴν Ἱερὰν νῆσον, 1, 60, 3. ἀποπλέων ἐντεῦθεν, κατῆρε παντὶ τῷ στόλῳ πρὸς τὴν Πανορμῖτιν, 1, 56, 3. ἀνήχθη καὶ κατῆρε δευτεραῖος ἐκ Ταῤῥακωνος εἰς τοὺς περὶ τὸν Ἶβηρα ποταμὸν τόπους, 3, 95, 5. *Sed peræque de* pedestri *usurpatur itinere, & quidem potissimum ubi* e montanis in planitiem pervenitur; *quare in his percommode* descendere *vertitur, quamquam forte satis fuerit* pervenire, *quandoquidem v. c. de Philippo, a mari redeunte, quo descenderat,* (5, 19, 4.) *pariter ait,* τεταρταῖος αὖθις εἰς τὰς Ἀμύκλας κατῆρε παντὶ τῷ στρατεύματι, *i. e.* quartis castris cum universo exercitu Amyclas rursus pervenit, 5, 20, 12. *Ceterum de* descensu aut adventu e montanis *notavi loca hæc:* κατῆρε διὰ τῶν στενῶν εἰς τὴν Πανορμῖτιν, 1, 40, 4. οἱ Κελτοὶ κατάραντες εἰς τὴν Τυῤῥηνίαν, 2, 25, 1. (*cf.* 2, 23, 5.) κατῆρε τολμηρῶς εἰς τὰ περὶ τὸν Πάδον πεδία, 3, 56, 3. (*ubi confer quæ proxime præcedunt.*) εἰς ποῖα μέρη κατῆρε τῆς Ἰταλίας, 3, 36, 1. ὑπερβάλλον τὸν Ἀπέννινον, καὶ κατάραντες εἰς τὴν Σαυνῖτιν χώραν, 3, 90, 7. τὸ καλούμενον Ὀρεικὸν ὑπερέβαλον, καὶ κατῆραν εἰς Ἀπολλωνίαν, 5, 51, 3. 12, 17, 2. *n.* ὁρμήσας ἐκ τῆς Ἐλατείας, καὶ κατάρας εἰς τὴν Ἀντίκυραν, 18, 28, 7. *ubi imprudens servavi Casauboni interpretationem,* cum Anticyram trajecisset; *debueram,* descendisset, *vel* pervenisset, *ut monui in Ind. Histor. voc.* Anticyra. τοῦ στρατεύματος κατάραντος ἐπὶ τοὺς καθ' Ἡράκλειον τόπους. 28, 11, 3.

Καταισχύνειν; τὸ Κλειτωρίων γενναῖον εἰς ἀνὴρ κατήσχυνε, 2, 55, 9. οὐ κατήσχυναν τὴν ἐλευθερίαν, 5, 76, 11. καταισχύνειν γυναῖκα, 22, 21, 6.

Καταιτιᾶν; οἱ ἐκ τοῦ Περσικοῦ πολέμου καταιτιαθέντες, criminibus vexati, quibus crimina erant impacta, 3, 5, 4. (*mox ibid.* ἡ ἐπενεχθεῖσα αὐτοῖς διαβολή.) οἱ κατηγορημένοι, *de iisdem,* 32, 7, 14. 33, 1, 4.

Κατακάειν, cremare, (*quod in κατακαίνειν mutaverat Casaub.*) 16, 34, 9. *n.*

Κατακείμενος, in lectulo sedens, 12, 27, 5.

Κατακηρύσσειν, promulgare; βουλόμενοι κατακηρυχθῆναι τὰς κρίσεις, 23, 2, 6. *n. quod in* κατακυρωθῆναι *temere mutaverat Casaub.*

Κατακλαίεσθαί τινα, 12, 15, 3.

Κατακληρουχεῖν τὴν Πικεντίνην, coloniam deducere in Picenum, colonis forte dividere Picenum, 2, 21, 7. ἡ κατακεκληρουχημένη γῆ, ager colonis forte divisus, 3, 40, 8. *Sed rursus in Activo, est etiam* forte accipere; οἱ κατακεκληρουχηκότες τὰς τούτων οὐσίας, 7, 10, 1.

Κατακλινὴς; κατακλινῆ μένειν, decumbere lecto, *sc. ob morbum.* 31, 21, 7.

Κατα-

Κατακοιμᾶν; κατακοιμηθέντων, 3, 67, 2. *ubi vetustissimi codices* κατακοιμισθέντων, *a* κατακοιμίζω, *non male.*

Κατακολουθεῖν τινι περί τινος, aliquem auctorem sequi in aliqua re, 2, 56, 2. τῇ γραφῇ, scripti alicujus auctoritatem sequi, 3, 33, 18. τῇ συμβουλίᾳ, obsequi consilio, 3, 44, 10. 40, 9, 4. ταῖς ὀχυρότησι τῶν τόπων, loca munita sequi (*in diligendo castris loca,*) 6, 42, 2.

Κατακολπίζειν, sinus omnes sequi, sinus emetiri, 34, 12, 10.

Κατακόπτειν, cædere, concidere *hostem*, 2, 21, 5. *Pass.* κατακόπτεσθαι, κατακοπῆναι, cædi, 2, 20, 3 & 8. 2, 30, 9. 5, 73, 7. κατακόπτειν τὸν κέρασον τῆς τοῦ βασιλέως αὐλῆς, 5, 25, 3.

Κατακορὴς, fastidium adferens, odiosus ob nimiam loquacitatem, ostentationem *&c.* 32, 6, 5. κατακορῆ εἶναι ἔν τινι, nimium, putidum in aliqua re esse, 40, 6, 3.

Κατάκορος, *i. q. præced.* 32, 12, 10.

Κατακόρως, immodice, assidue; χρῆσθαι τῇ κραυγῇ, 4, 12, 9. ταῦτα ὑπ' Αἰτωλῶν ἐλέγετο κατακόρως, 18, 28, 6.

Κατακοσμεῖν, *i. q.* καθοπλίζειν, 3, 114, 1.

(Κατακραδᾶν, moliri, convellere, *ex* 17, 15. [*quod nobis est* 18, 1, 16.] *citavit Ernestius; quod verbi monstrum ignorant scripti libri omnes, ut in Adn. docui. Vid. verb. seq.)*

Κατακρατεῖν ἀσφαλῶς τῆς πόλεως, obtinere, tenere urbem, 1, 8, 1. τῶν πολεμίων, superiorem esse, 16, 30, 5. τῆς προθέσεως, 5, 38, 9. κατεκράτησε τοῦ τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τὸν ὕπατον εἶναι, dicendo perfecit, vicit, obtinuit, ut *&c.* 28, 11, 12. κατακρατεῖν τῆς ἑλληνικῆς διαλέκτου, græcum sermonem bene tenere, bene græce loqui & scribere, 40, 6, 4. *Pro* κατακρατήσας, *monstrosum verbum* κατακραδήσας *in omnibus editt. legebatur* 18, 3, 16. *n.*

Κατακρημνίζειν ἀπὸ τῶν ἵππων, 5, 116, 12.

Καταπτᾶσθαι χώραν, (*de rege*) ditionem suam amplificare, *faire des conquêtes*, 6, 7, 4.

Κατάπτησις πραγμάτων, comparatio imperii, 4, 77, 2. τῶν πέλας, redactio in potestatem, 6, 48, 6.

(Κατανυροῦν; κατανυρωθῆναι *temere Casaub. edidit, pro* κατακηρυχθῆναι, 23, 2, 6. *n.*)

Καταλαλεῖν τινα πρός τινα, criminari aliquem apud aliquem, 3, 90, 6. *n.* καταλαλεῖν τὸ δόγμα, reprehendere, 18, 28, 1. καταλαλούμενος πικρῶς, graviter incusatus, 27, 12, 2.

Καταλαμβάνειν τινὰ ἐν τῷ λιμένι, reperire, deprehendere aliquem, incidere in aliquem, 5, 37, 8. καταλαβὼν τὴν Σπάρτην ἔρημον, 9, 8, 5. καταλαβὼν ἀπηλλαγμένους τοὺς Μακεδόνας, 5, 17, 7. δυσχερὲς καταλαβεῖν, difficile intellectu, 8, 4, 6. τῆς

ἡμέρας καταλαβούσης, *sc.* αὐτὸν, quum lux ei superveniret, 9, 18, 3. *n.* τ�ὴν ναυπηγίαν κατειλήφεσαν, addidicerant, 1, 61, 3. *n.* ni μετειλήφεσαν *legendum*, mutaverant navium structuram.

In Medio; καταλαβέσθαι λόφον, πόλιν, *&* *simil.* occupare, capere, 1, 19, 5. 1, 30, 7. 1, 58, 2. 4, 53, 9. 4, 54, 1. 5, 21, 1. 5, 47, 5. 5, 61, 5. *Rarius in Activo, eadem notione*; 3, 104, 3 *&* 5. 3, 107, 2. *Passiv.* καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τῶν καιρῶν, temporibus deprehendi, constringi, cogi, 3, 69, 3.

καταλαβόντες *perperam olim pro* καταβαλόντες, 9, 7, 5. *n.* 11, 15, 6. *n.* *Vide in* καταβάλλειν.

Καταλγεῖν. κατηλγηκὼς, valde dolens, indigne ferens, 3, 80, 4.

Καταλέγειν; καταλέγεσθαι, in album militum, in tabulas militares referre, inscribi, 2, 24, 14.

Καταλείπειν; τὰ πράγματα αὐδὲν ἔτι κατέλιπε τῶν κατὰ λόγον τῶν πρὸς τὸ σώζειν *&c.* rerum status nihil amplius residuum fecit quod probabiliter valere poterat ad *&c.* 1, 62, 5. *n.* οὐ καταλείπειν ὑπερβολὴν, 16, 23, 4. 16, 25, 6.

Καταλεύειν, lapidibus petere, lapidibus obruere, 1, 80, 9. 2, 61, 5. 5, 56, 15. 27, 1, 6.

Καταλήγειν; καταλήγει ἡ ἐπισημασία, 1, 37, 4. *n.* τὸ καταλῆγον τοῦ πελάγους, extremum, extremitas, 5, 95, 5. τῆς τελευταίας φήμης καταληγούσης ὑπὲρ τῶν Καρχηδονίων, 3, 61, 8.

Καταληπτικὴ *legendum videri poterat, pro* καταπληκτικὴ, 4, 28, 6. *sed vide Adnot.*

Κατάληψις, ἡ, τῆς πόλεως, occupatio, expugnatio urbis, 1, 7, 11. 2, 18, 6. 3, 86, 11. 4, 8, 4. 5, 67, 4 *&* 6.

Κατάμηλα, *adverb.* eodem tempore; οἷς κατάμηλα, 3, 5, 6. τὰς κατάμηλα γενομένας πράξεις, 5, 31, 5.

Κατάμηλος, 1) *de tempore. i. q.* σύγχρονος; (*conf.* κατάμηλα;) αἱ κατάμηλοι τῶν πράξεων, 3, 32, 5. (*i. q.* παράλληλοι, 14, 12, 12) τὰς κατὰμήλους πράξεις *fortasse legend.* 28, 14, 11. *n.* *pro* κατ' ἄμηλον. 2) *de Loco*; τιθεὶς τὰς σπείρας καταλήλους, 15, 9, 7. *n.*

(„Καταλογὴ, καταλογὴν ποιεῖσθαι τὴν ἁρμόζουσαν, *Ecl. Leg.* 42. *extr. vox corrupta, pro qua legendum* καταδοχὴ, *quod & versio expressit. cf. Ecl. Leg.* 46.“ *Ern.* — *Nos* καταδοχὴν *edidimus*; *vide* 23, 13, 10. *Ernestus quid spectarit, ad Leg.* 46. *provocans, non satis video, nisi voluit* 24, 2, 9. *qui locus tamen parum huc facit.*)

Κατάλοιπος, reliquus; ἡ κατάλοιπος εἰσβολὴ, 3, 91, 9. τὰ καταλοιπα, 2, 11, 6. 5, 82, 13.

Καταλύειν, solvere, dissolvere; *hinc varii usus*: καταλύειν τὰς

τὰς σκηνὰς, detendere tentoria, 6, 40, 2. πόλιν, destruere, evertere, 26, 4, 1. τὰς μοναρχίας, 2, 43, 8. 2, 49, 5. τὴν τῆς πόλεως δύναμιν, 23, 12, 2. τὴν δυναστείαν, 3, 2, 2. τὸ πάτριον πολίτευμα, 2, 47, 3. 2, 49, 5. τοὺς νόμους, 3, 8, 2. τὸ παραγώγιον, tollere portorium, finem facere ejus exigendi, 4, 47, 3. τὴν Γαλατῶν ὕβριν, finem facere insolentiæ, injuriæ Gallorum, 3, 3, 5. *Sic* τὸ τῶν Γαισατῶν φρόνημα παρὰ τοῖς ἀνωτιστάτοις κατελύθη, fracta est ferocia, 2, 30, 5. καταλύειν τὸν πότον, finem facere potandi, 15, 30, 5. τὴν ἄθλησιν, desinere athlericam, 7, 10, 4. *Hinc, ubi de itinere agitur,* καταλῦσαι *est* finem facere itineris, subsistere, (*fere ut* καταίρειν) 3, 66, 6. *n. Hinc porro* καταλύειν πρός τινα, παρά τινι, εἰς Δημητριάδα, diverti apud aliquem, *&c.* 5, 27, 3. *n.* 27, 14, 4. 10, 42, 6.

In Medio, καταλύσασθαι τὸν πόλεμον, bellandi finem facere, componere bellum, 3, 9, 11. παραχὴν, sedare tumultum, 3, 10, 1.

Κατάλυμα, τὸ, hospitium, (*legatis praebitum,*) 32, 19, 2. ἐν τοῖς ἑαυτοῦ καταλύμασι, in suo hospitio, 2, 36, 1.

Καταλυμαίνεσθαι; πυρὶ κατελυμήναντο τὰς ὀροφὰς, tecta flammis absumserunt, vastarunt, 5, 9, 3.

Κατάλυσις, ἡ, 1) destructio, eversio; τῆς ἐν Μακεδονίᾳ βασιλείας, 3, 1, 9. 3, 3, 8. τῆς Ἑράνου δυναστείας, 3, 2, 7. τοῦ τυράννου, 10, 25, 3. τοῦ Περσέως, eversio regni Persei, 30, 10, 1. 30, 15, 5. (*cf. Adn. ad* 23, 7, 6.) ἡ κατάλυσις τῶν ἐν Κομπασίῳ διαφθαρέντων, cædes, *si vera scriptura,* 23, 7, 6. 2) κατάλυσις τοῦ πολέμου, *i. q.* διάλυσις) belli compositio, 5, 102, 6. *cf.* καταλύεσθαι. 3) diversorium, hospitium, habitatio, 5, 25, 3. 8, 33, 5. 15, 32, 10. ποιοῦνται τὰς καταλύσεις ἐν τοῖς πανδοχείοις, 2, 15, 6.

Καταλύτης, ὁ, qui diversatur, in diversorium venit, 2, 15, 6.

Καταλωβᾶν, mutilare, 15, 33, 9.

Καταμαντεύεσθαι τὸ μέλλον, divinare, 2, 22, 7.

Καταμεθύσκεσθαι; καταμεθυσθέντες, 5, 39, 2.

Καταμελῆσαι, negligenter agere, 1, 44, 1. *n.* — „*Sed vereor, ne legendum sit* καταμεμελῆσθαι." *Ern.* καταμελῶν, negligendo, 1, 60, 8. *n.* — „*sed et hic videtur melius* κατὰ μέλλων, procrastinando." *Ern.* — *Atque ita editum velim, conf. omnino Adn. ad* 1, 44, 1. *Sed* 1, 49, 10. *teneri fortasse poterit* ἐὰν καταμελήσωσι προϊδόμενοι (i. e. προϊδέσθαι) τὸν κίνδυνον, si neglexissent præcavere periculum.

Καταμέλειν, cunctari, 4, 30, 2. 4, 60, 7 & 9. 4, 76, 8. 5, 7, 4. *Conf. verbum praeced. et vide Adn. ad* 1, 44, 1.

Καταμέμφεσθαί τινα, 2, 64, 3.

18, 10, 4. ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, 5, 87, 4.

Καταμετρεῖν; *in Medio*; τὰ μέρη τῆς σκηνῆς κατεμετρήσαντο γραμμαῖς, 6, 41, 4.

Καταμέτρησις, ἡ, dimenſio, 6, 41, 5.

Καταμόνας; *adverb.* ποιεῖν αὐτοῖς τὴν εἰρήνην καταμόνας, illis ſolis, ſeorſum pacem dare, 4, 15, 10.

Καταμονή, ἡ, mora; οὐκ ἐπιδεχομένου τοῦ καιροῦ καταμονήν, 3, 79, 12.

Καταμόνος γίγνεται ὁ πόλεμος, manet, durat bellum, 17, 12, 1. 20, 10, 17. 21, 1, 6. 25, 5. 12.

(Καταμυχθίζοντες *pro* μυχθίζοντες *legendum ſuſpicatus erat Reiſk.* 15, 26, 8. n.)

Καταναλίσκειν; τοὺς πλείστους τῶν κατηγιαμένων ὁ χρόνος ἤδη καταναλώκει, abſumſerat, 32, 7, 15.

Κατανέμειν; τὸ πῦρ κατανεμηθὲν εἰς τὰς πρώτας σκηνάς, poſtquam ignis in prima tabernacula eſſet diffuſus, 14, 4, 6.

Κατανεύειν, adfirmare, 20, 10, 4. adnuere, polliceri; κατανεύσας ἥξειν, 22, 22, 5. *Fr. gr.* 198. τινί, conſentire, adſentiri alicui, 28, 7, 2. κατένευσε αὐτῷ προϊέναι, per nutum ei ſignificavit ut prodiret, nutu prodire eum juſſit, 39, 1, 3.

Κατανιστάναι; κατανέστη τῶν πολεμίων τῇ τε τόλμῃ καὶ τῷ ταχυναντεῖν, & καταναστὰς μιᾷ νηὶ παντὸς τοῦ τῶν ἐναντίων στόλου, contra ſtetit, reſtitit, (*ſive* inſultavit *malueris*, *i. q.* κατατολμων, 1, 47, 10.) 1, 46, 10 & 12.

Κατανίστασθαι; τῶν δὲ κατανίστατο, contra hos inſurrexit, *nempe* accuſandi cauſſa, 4, 3, 13. κατανίστατο τῶν ἀρχόντων, inſurrexit, invectus eſt in magiſtratus, ſcriter eos accuſavit, 38, 4, 7. *Abſolute* κατανίστατο, 38, 5, 1. *ſcil.* τῆς γερουσίας, *vel* πάντων, ſterit contra omnes, inſultavit, inſolenter ſtetit adverſus eos.

Κατανοεῖν περί τινος, intelligere, notionem rei ſibi informare, 2, 15, 4. 2, 24, 17. τὰς αἰτίας περί τινος κατανοεῖν, 1, 64, 2. κατανενοημένον τι, aliquid perſpectum habere, 1, 4, 6. σαφῶς κατανοεῖν, 1, 12, 9. ἔσται ταῦτα κατανοεῖν βελτίονα, 2, 14, 3. n. *ubi vulgo* κατὰ τὸ νοεῖν. *Sic* & κατανοεῖν *fortaſſe pro* καὶ νοεῖν legendum 2, 14, 7. n.

Κατανοστεῖν, ab exilio redire, 4, 17, 10.

Καταντᾶν, *abſol.* occurrere, accidere, evenire, 6, 4, 12. *Cum Præpoſ.* εἰς; καταντᾶν εἰς τὶ, in narratione *vel* oratione pervenire ad aliquid, convertere ſe ad aliquid, 4, 1, 8. 33, 16, 9. εἰς τὸ μηδὲν καταντᾶν, ad nihilum redire, inanem eſſe, 4, 34, 2. πάλιν εἰς αὐτὰ καταντᾶ τὰ κατὰ τὰς πολιτείας, rurſus in ſe ipſæ, ad id quod olim fuerant, redeunt reſpublicae, 6, 9, 10. n. *ubi tamen* εἰς ταὐτὰ *malim*, ad eundem ſtatum. εἰς ἑαυτοὺς κατήντησαν, in ſe ipſos, adver-

adverſus ſe invicem ſe converterunt, 30, 14, 3. *Item cum ἐπὶ; ἐπί τινας λογισμοὺς κατήντησε τοιούτους*, 10, 37, 3. 3, 11, 4. 3, 91, 1. *ἀεί πως ἐπὶ ταύτην κατήντα τὴν γνώμην*, ſemper ad hanc ſententiam revoluebatur, 14, 1, 9. *ἐφ' ὧν (ſcil. πράξεων) ἡμεῖς ψιλῶς κατηντηκότες*, 9, 1, 5. *n. ubi utique ἐφ' ὧν malim, ſcil. πραγματικὸν τρόπον.*

Καταντιπρὺ, 4, 39, 6. 21, 8, 2. (*quo loco perperam antepenacute ſcripta haec vox, cum acute debuiſſet.*)

Κατανύειν, ſufficere; *οὐκ ἐφικτὸν εἶναι, τοσαύτῃ ἵππῳ κατανύσαι χόρτον κομίζοντας*, 9, 4, 3.

Καταξιοπιστεύεσθαι τινὸς, fidem alicui negare, abrogare, 12, 17, 1.

Καταξιοῦν τινα, 1) dignum cenſere; (*ſicut ἀξιοῦν*) *οὐδὲ τάξεως καταξιώσαντες τὸν κίνδυνον*, 1, 23, 3. *πρεσβείας καταξιῶσθαι ὑπό τινος*, 12, 11, 8. 2) in honore habere, 4, 86, 8. 23, 18, 6. *ἔργον ἐπιφανὲς καὶ καταξιωμένον*, celebratum, glorioſum, 5, 83, 4. — „*Aliud exemplum habet Suidas in h. v. e Demoſthene opinor.*“ *Ern.*

Καταξίως, pro merito, *ſc. delicti*, 1, 88, 5. *Et in bonam partem; καταξίως εἰπεῖν τῆς ἀνδρείας αὐτοῦ*, 8 12, 5.

Καταξίωσις, ἡ, τινὸς, dignatio, obſervatio, reverentia, admiratio hominis *vel* rei, 1, 78, 1. *coll. vs. 7. ſq.* 3, 90, 14. 8, 22, 4. *cf. στέλλεσθαι.*

Καταπατεῖσθαι, conculcari (*ab elephantis*,) 1, 34, 5.

Καταπαύειν, *τὸν λόγον*, finem facere dicendi, 2, 8, 8. 9, 31, 7. 10, 38, 1. *τὴν τῶν βαρβάρων τόλμαν*, compeſcere, 1, 9, 8.

Κατάπειρα, ἡ; *τὴν κατάπειραν ποιεῖσθαι*, tentare rem, 30, 5, 5.

Καταπειράζειν τῶν πολεμίων, lacesſere hoſtem, 4, 11, 6. 2, 54, 9. 2, 65, 13. *n.* 5, 14, 3. 5, 52, 8. 9, 3, 1. 10, 38, 10. 10, 39, 1. 32, 2, 2. *πόλεως*, tentare urbem, 4, 13, 5. 4, 19, 3. 9, 6, 5. *καταπειράζων ἐπυνθάνετο, διὰ τί &c.* tentandi cauſſa quaeſivit ex eo *&c.* 2, 68, 1. *Sic rurſus abſol.* tentare, periculum facere, 33, 12, 5.

Καταπέλτης, ὁ; *καταπέλται καὶ πετροβόλοι*, 1, 53, 11. *καταπέλται τριπήχεις*, 5, 88, 7. *καταπέλται in acie adv. phalangem directi*, 11, 12, 4 *ſq.*

Καταπελτικὸς; *τὰ καταπελτικὰ*, ſc. *ὄργανα* vel *μηχανήματα* catapultae, 9, 41, 5. *καταπελτ. ὄργανα καὶ βέλη*, 11, 11, 3.

Καταπεριεῖναι τινὸς, vincere, ſuperiorem eſſe, 5, 67, 2.

Καταπερονᾶν τοῖς λαβίσι, fibulis connectere, configere, firmare, 6, 23, 2.

Καταπεπηγυῖα; *καταπεπηγὼς*, humi adſtrictus, defixus, congelatus, 3, 55, 5.

Καταπιμπράναι; *κατεπρήσθησαν*, 14, 4, 10.

Καταπίνειν; *καταπεπωκότες οἷονεὶ θέλεαρ*, 25, 8, 4. *πόλις καταποθεῖσα ὑπὸ τῆς θαλάττης*, urbs mari hauſta, 2, 41, 7.

Καταπιστεύειν, confidere; *τοῖς ἰδίοις*

ἰδίαις δυνάμεσι, 2, 3, 3. *τοῖς πράγμασι*, 3, 70, 7. 3, 80, 3. *τοῖς καιροῖς*, 5, 34, 3.

Καταπλαγῆς, terrore, metu rei perculsus; *καταπλαγεῖς γενόμενοι τὴν τοῦ Πύῤῥου ἔφοδον*, 1, 7, 6. *i. q. καταπλαγέντες.*

Καταπλεῖν, navibus redire, domum navigare, domum navibus advenire, 1, 29, 4. 1, 32, 1. 1, 66, 3. 2, 4, 6. 2, 8, 6. 3, 56, 5. 25, 4, 8. *Sed et generatim*, ex alto versus terram navigare, navibus advenire, adpellere, 1, 53, 2. 30, 17, 7. 33, 11, 1. *n. cf. Adn. ad* 30, 5, 11. *quo loco ἀποπεπλευκ. fortasse scribendum pro καταπεπλευκ.*

Καταπληκτικὸς; *καταπληκτικὴ προσβολὴ*, terribilis, 3, 13, 6. *ἀπόβασις*, 2, 9, 7. *κραυγὴ*, 11, 16, 2. *πρόσοψις*, 3, 114, 4. *ἵνα καταπληκτικὴ γίγνηται ἡ ἱστορία*, ad percellendum animum idonea, 4, 28, 6. *n. ubi non opus videtur καταληπτικὴ corrigere.*

Καταπληκτικῶς *πολεμεῖν*, 3, 41, 3. 3, 19, 5. *λέγειν*, ad terrendum adcommodate, 4, 85, 2.

Κατάπληξις, ἡ, *τινὸς*, admiratio et reverentia, 3, 90, 14. terror, pavor, torpor, 3, 103, 2.

Καταπλήττειν; *in Med. καταπλήξασθαι τοὺς ὑπεναντίους*, terrere hostes, 3, 89, 1. 3, 101, 4. 2, 54, 12. 1, 11, 4. *καταπληξάμενος τοῖς εὐτυχήμασι*, terrore sui incusso, terrens omnes, *intell. πάντας vel τὰς πόλεις, quod mox sequitur*, 2, 52, 1. *τὴν τῶν Γαλατῶν τόλμαν*, terrore reprimere, 2, 20, 10. *In Pass. καταπλαγεὶς, absol.* metu perculsus, territus, 3, 90, 12. *cum Accus.* territus aliqua re, terrore et metu rei perculsus; *τὴν ἔφοδον*, 4, 75, 5. *τὴν περίστασιν*, 4, 80, 11. admiratione, stupore rei perculsus, 1, 23, 10. 7, 3, 3. 10, 19, 4. 22, 17, 12. *καταπεπληγμένος τοῖς ὅλοις*, ita territus ut summæ rerum diffideret, 11, 32, 5. *cum Accus.* territus aliqua re, timens rem; *τὸν τῶν Καρχ. στόλον*, 1, 20, 6. *τὴν ἔφοδον*, 2, 23, 13. *τὸν κίνδυνον*, 3, 89, 3. *τὸν πόλεμον*, 4, 50, 6. *μὴ καταπεπλῆχθαι τὴν προγεγενημένην περιπέτειαν*, ne terrerentur superiori clade, 10, 6, 1. *οὐ κατεπέπληκτο τοὺς Καρχηδονίους*, non timuit Poenos, 10, 7, 2. *Rursus καταπεπληγμένος cum accus.* mirans, stupens, 1, 44, 4. 1, 46, 6. *κατεπέπληκτο τὴν ἐπιβολὴν καὶ τόλμαν τῶν πολεμίων*, mirabatur audaciam, 3, 92, 3.

Κατάπλους, ὁ, *τοῦ Ἀντιόχου εἰς Δημητριάδα*, Antiochi navigatio Demetriadem, ad Demetriadem cum classe adpulsus, adventus; 3, 7, 3. *ἐκ κατάπλου πολιορκεῖν τὴν πόλιν*, primo adpulsu, (*ut ἐξ ἐφόδου dicitur de pedestri exercitu,*) 3, 40, 3. *καὶ παρῆν τις ἐκ κατάπλου πρὸς τὸ πρυτανεῖον*, in portum modo delatus, 15, 23, 3.

Καταπόδας, *κατὰ πόδας*; *vide in* ποῦς.

Κατα-

Καταπολεμεῖν τινα, debellare, 3, 10, 5. 25, 4, 11. καταπολεμεῖσθαι, debellari 2, 58, 9. 3, 11, 1. 27, 8, 2. 36, 1, 3.

Καταπονεῖν, labore conficere, vexare, debilitare; ὅσον οὔπω καταπεπονημένη βασιλεία, tantum non prorsus labefactatum jam regnum, 29, 11, 11. Ἡρακλῆς ὁ καταπονούμενος τῷ τῆς Δηϊανείρας χιτῶνι, excruciatus, 40, 7, 3.

Καταποντίζειν; mari mergere aliquem, 15, 2, 6. καταποντισθῆναι, 2, 60, 8.

Καταπορεύεσθαι, ab exsilio redire, 4, 17, 8. 24, 4, 8. καταπεπορεῦσθαι, 29, 8, 4. καταπορευθέντες, *Fr. gr.* 85. ἐσπούδαζε περὶ τοῦ καταπορευθῆναι τὸν Ζευξ. εἰς τὴν Βοιωτίαν, ut redire posset in patriam, 23, 2, 4.

Καταπράσσειν, i. q. πράσσειν; πάντα κατέπραξε τὰ πρὸς τὴν ἐπιβολήν, 5, 1, 10.

Καταπραΰνειν; κατεπράϋνε τὴν ταραχήν, sedavit, 5, 52, 14. solari, mitigare *aliquem, maestitia et terrore adfectum*, 8, 21, 7.

Καταπρεσβεύειν (κατά τινος) legationem suscipere contra aliquem, 23, 11, 8.

Καταπροΐεσθαι τοὺς καιρούς, negligere occasionem, 1, 77, 3. 16, 9, 3. *Fr. hist.* 69. τοὺς ἰδίους βίους, rem familiarem projicere, perdere, 3, 81, 4.

Καταπροτερεῖσθαί τινί, superari aliqua re, 1, 47, 9 16, 19, 1. — „*Vjus est etiam Diodor. Sic.* 17, 35." *Ern.*

Καταπυκνοῦν τρήμασι τὸ τεῖχος, crebris foraminibus perforare, 8, 7, 6.

Καταπυρπολεῖν τὸν τόπον, igne vastare, 5, 19, 8.

Κατάρα, ἡ, exsecratio; κατάρας ἐπὶ τῶν ἐμπύρων ποιεῖσθαι, 16, 31, 7. *cf. vs. 5. n.* κατάραι ἐγίγνοντο κατὰ τῶν βασιλέων, 24, 8, 7.

Καταρᾶσθαι, 15, 29, 14.

Καταργεῖν, otiosum, desidem esse, *Fr. hist.* 69.

Καταῤῥάκτης; οἱ καταῤῥάκται, cataractae ad portam urbis, *Spicil. lib.* 10. *num.* 2.

Καταῤῥάττειν εἰς τοὺς πλατανῶνας, cum strepitu praecipitari, *de flumine*, 10, 48, 7.

Καταῤῥεῖν τοῖς ἀνοδίαις εἰς τοὺς ὁμαλοὺς τόπους, decurrere raptim descendere, 8, 16, 6. Φορὸς ἄνεμος καταῤῥέων τοῖς ἐναντίοις, *pro* κατόπιν ῥέων, a tergo spirans, insequens, 1, 60, 6.

Καταῤῥέπειν ἐπὶ πολύ, multum propendere, 6, 10, 7.

Καταῤῥηγνύναι; τηλικοῦτος κρότος κατεῤῥάγη, tantus plausus erupit, 18, 29, 9. κατεῤῥήγνυτο πᾶς ὁ τόπος ὑπὸ τοῦ κρότου, 15, 32, 9. καταῤῥαγεὶς ὄμβρος, 11, 24, 9.

Κατάῤῥους, ὁ, fluxus aquae violentus in aliquam partem; τῷ ἔμπροσθεν κατάῤῥῳ ἀφιέναι, 4, 44, 4. *ex lectione olim vulgata; vide Adn. ad h. l.*

Καταῤῥυεῖν, corruere, collabi; τὸν μὲν (κρατῆρα, *craterem montis ignivomi*) κατεῤῥυηκέναι, 34, 11, 12.

Κατάῤῥυτον κεραμωτὸν, decli-

va

ve tectum imbricatum, 28, 12, 3.

Καταρτίζειν ναῦς, στόλον, parare, instruere, 1, 21, 4. *n.* 1, 29, 1. *n.* 1, 36, 5. 1, 38, 6. 1, 46, 6. 1, 60, 1. 3, 95, 2. 5, 46, 10. 5, 101, 2. πληρώματι ἐπιλέκτῳ καταρτίζειν ναῦν, 1, 47, 6. καταρτίσαντες αὐτὴν τοῖς πρὸς τὴν χρείαν, 1, 47, 10. πεντήρης κατηρτισμένη, instructa navis, navis cum omni suo instrumento, 1, 59, 7. Μακεδόνες τῆς εἰρεσίας κατηρτισμένοι, remigio bene instructi, 5, 2, 11. *n.*

Καταρτύειν; καταρτύσωσι *ex Casaub. ingenio editum erat* 1, 21, 4. *pro* καταρτίσωσι; & καταρτύσαντες 1, 29, 1. *n. pro* καταρτίσαντες; *quae ex mss. restituimus. Sic &* 27, 6, 14. καταρτίσαντες *rescribere debueram, pro* καταρτύσαντες, *quod Vrsino debetur, cum* καταρτήσαντες *corrupte dedisset codex mstus.*

Κατάρχειν τοῦ πολέμου, 2, 46, 4. 3, 15, 11. 4, 26, 4. 35, 10, 7. τοῦ κινδύνου, prælii initium facere, 2, 27, 5. χειρῶν ἀδίκων *Fr. hist.* 57. (*cf.* χείρ.) *In Med.* κατήρχοντο τῆς πρὸς τὸν βουνὸν προσβολῆς, 2, 67, 1. καταρξάμενος, *scil.* λέγειν, 5, 49, 1.

Καταρχή, *i. q.* ἀρχή, initium; 23, 2, 14. ἀπὸ ταύτης τῆς καταρχῆς, hoc initio facto, 2, 12, 8.

Κατασείειν τῇ χειρὶ, 1, 78, 3.

Κατασιωπήσασθαι τὸν θόρυβον, sedare tumultum, 18, 29, 9. *cf. vs.* 8.

Κατασκάπτειν πόλιν, diruere urbem, 3, 19, 12. πόλις κατεσκάφθη, 3, 107, 4.

Κατασκέπτεσθαι, speculari; *absol.* 3, 95, 6. τοὺς τόπους, 10, 32, 2.

Κατασκευάζειν; κατασκευάσαι τινὶ ἀρχήν, alicui parare imperium, 31, 18, 10. *In Pass.* οἰκήσεις περιττῶς κατεσκευασμέναι, domus magnifice structæ, 1, 29, 7. *cf.* 9, 27, 1. *In Med.* κατασκευασάμενοι βασίλειον τὴν Τύλην, sedem regni instituerunt Tulen, 4, 46, 2. μεγάλην χεῖρα κατασκευάσασθαι, magnas copias parare, 2, 13, 4. κατεσκευάζοντο ναῦς, ædificarunt, instruxerunt naves, 1, 38, 3. κατασκευάζονται τὴν ἰδίαν ἀρχὴν πραγματικῶς, prudenter suum adstruunt firmantque imperium 31, 18, 7. *n.*

Κατασκεύασμα, τό; 1) ædificium; τὰ κατὰ μέρος κατασκευάσματα, singula ædificia, singulæ partes palatii regii Ecbatanis, 10, 27, 9. ἄψυχα κατασκευάσματα, inanima ædificia, 10, 24, 4. αἱ δι' αὐτῶν τῶν κατασκευασμάτων ὀχυρότητες, munitiones manu factæ, 8, 35, 7. 2) machina exstructa, (*nempe sambuca;*) 8, 6, 11. 8, 7, 10. *Sic* τὰ κατασκευάσματα *sunt variæ* machinæ *Romanorum, urbibus oppugnandis exstructæ,* 1, 48, 5. τὰ ἐπὶ τοῖς χελώναις κατασκευάσματα, 9, 41, 3. 3) *Rursus* τὰ κατασκευάσματα,

ἀσμάτα, suppellectilia, vasa, 4, 18, 8 & 11. 8, 34, 1. *Conf. vocab. seq.*

Κατασκευὴ, ἡ, 1) constructio, structura; fabrica; *v. c. navium*, 1, 21, 1. 1, 22, 3. 4, 70, 10. *urbis, domorum, munimentorum*, 4, 65, 3. (*cf.* 1, 27, 9.) 4, 65, 6. 8, 17, 5. 8, 36, 2. 9, 27, 1. & ædificium *ipsum*, 7, 6, 2. *Rursus* structura, fabrica *armorum*, 2, 30, 7. 2, 33, 3. *machinæ, v. c. cervi*, 1, 22, 4. 1, 23, 5.

2) elaboratio, effectio quælibet quæ studium et artem desiderat; *velut* elaboratio *scriptionis*, compositio *libri*, τὸ πρὸς ἀλαζονείκν τὴν κατασκευὴν ἔχει ῥᾳδιεστέραν, 16, 20, 4. *Et sic tropice ipsum* opus suum, et pleniorem *præsertim* historiæ compositionem, *quæ a libro tertio incipit, Scriptor noster vocat* κατασκευὴν, (*quemadmodum aliàs saepius* πραγματείαν) 2, 37, 5. *quam distinguit a* τῇ προκατασκευῇ, *i. e. a Praparatione*, 2, 37, 2 *sq.* 1, 10, 3. 1, 13, 1 & 8. 2, 14, 1. 2, 71, 7. (*Nam quod* κατασκευὴ *etiam* Præparatio *illa, quae duobus primis libris continetur, dicitur ex veterum codicum scriptura*, 1, 13, 5. *n.* & 4, 1, 4. *n. ibi præpositio negligentia librorum intercidisse utique videri potest; nisi fortasse priori loco*, 1, 13, 5. *ex vs.* 1 & 8. *ejusdem cap. subintelligi præpositio poterat.*) *Pari ratione* ἡ κατασκευὴ τῶν Φίλων καὶ τῶν συμμάχων, *est* paratio, comparatio amicorum et sociorum, 8, 11, 3. κατασκευὴ πολιτεύματος, institutio reipublicæ, 3, 118, 12. ἡ τοῦ καττιτέρου κατασκευὴ, stanni confectio, 3, 57, 3. (i. q. κατεργασία, 34, 9, 10.) ἡ τῶν ἐθισμῶν κατασκευὴ, *est* elaboratio *i. e.* cultura morum, 4, 21, 4. *Et absolute, pro* disciplina, cultura ingenii, institutione, studio, 24, 7, 11. *Sic rursus* ἡ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων κατασκευὴ, *est* institutio ex libris, 11, 8, 1. *Hinc porro* ἡ κατασκευὴ, *est etiam ipsa* ars et solertia. *Sic* 6, 4, 7. *ait, monarchiam oriri* Φυσικῶς καὶ ἀκατασκεύως, *sed ex ea regnum exsistere* μετὰ κατασκευῆς καὶ διορθώσεως, arte et emendatione. *Sic, urbs egregie munita* Φύσει καὶ κατασκευῇ, natura et arte, 9, 27, 3. (*cf. supra, num.* 1.) *Pariter*, τῇ τοῦ πληρώματος κατασκευῇ, arte et solertia nautarum, 1, 19, 15. *n. Quo et referendus ille locus*, ὧκουν κατὰ κώμας ἀτειχίστους, τῆς λοιπῆς κατασκευῆς ἄμοιροι καθεστῶτες, 2, 17, 9. *ubi non debueram posteriora verba cum Casaub. interpretari*, neque suppellectilis ullum usum norunt; *sed*, reliqui omnis cultus ab arte expertes sunt.

3) ἡ κατασκευὴ, suppellectilia, vasa, adparatus, 1, 19, 15. *Ex vulgata olim lectione, ubi vide Adnot.*) 2, 8, 4. 3, 17,

3, 17, 10. varia rerum copia, 4, 73, 6. *n. Sic interdum synonymum est vocabuli παρασκευή, ut* 16, 6, 6. *n. coll. vs.* 4. *quemadmodum etiam* 2, 23, 11. *n. in illa phrasi,* τῆς ἄλλης ἐπιτηδειότητος πρὸς πόλεμον τηλικαύτην ἐποιήσαντο παρασκευήν, *pro* παρασκ. *alii probati codices* κατασκευὴν *habent. Quo et referendum illud,* οὐ πλοίων κατασκευὴ παρ' αὐτοῖς ἦν, 1, 71, 6. nullus navium adparatus apud illos erat.

Κατασκηνοῦν, tentoria ponere, tendere, stativa habere, morari, 10, 31, 5. 14, 2, 8. 21, 10, 7. *legatos ab hostibus Romam missos jussit senatus trans Tiberim* κατασκηνοῦν, habitare, 35, 2, 4.

Κατασκήνωσις, ἡ, hospitium; καλεῖν πρὸς κατασκήνωσιν, invitare ad hospitium, *(id in ipsa urbe erat;)* 11, 26, 5. *Conf.* ἐπισκηνοῦν.

Κατασκήπτειν; Θεῶν τινων αὐτῷ μῆνις εἰς τὸ γῆρας κατέσκηψε, ira incubuit, 24, 8, 14.

Κατασκοπεῖν τὰς πανοπλίας, inspicere, 10, 20, 2.

Κατασκοπή, ἡ, speculatio; οἱ ἐπὶ τὴν κατασκ. ἐκπεμφθέντες, 3, 95, 8.

Κατάσκοπος, ὁ, speculator, explorator, *in bello,* 14, 3, 7. *in pace;* τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πραγμάτων, 4, 3, 7. 13, 5, 7. 31, 5, 1.

Κατασπᾶν ναῦς, naves deducere in mare; *vide* προσκατασπᾶν. τὰς τάξεις κατασπᾶν, *i. q.* διασπᾶν, divellere, rumpere, 1, 40, 13.

Κατασπένδειν τοῖς θεοῖς, *i. q.* σπένδειν, libare diis *post peractum sacrificium,* 3, 11, 6.

Κατασπουδάζων, *an legendum pro* καὶ σπουδάζων? 9, 20, 6.

Καταστασιάζειν; καταστασιαζόμενος ὁ Φύσκων, seditionibus vexatus, 34, 14, 7.

Κατάστασις, ἡ, 1) constitutio, creatio, nominatio, *dictatoris,* 3, 88, 7. *tribunorum pl.* 6, 20, 1. *consulum,* 6, 33, 8. 39, 2, 3. συνεγγιζούσης τῆς καταστάσεως, *scil.* τῆς τῶν ἀγορανόμων, adpetente die comitiorum *aedilitiorum,* 10, 4, 3. 2) constitutio rerum, compositio et sedatio seditionis vel motuum quorumcumque, restitutio in tranquillum statum, 5, 54, 13. 3, 3, 7. *et ipse* status certus, tranquillus, firmusque rerum; τὰ πράγματα λήψεται κατάστασιν τινά, 18, 38, 3. *Et de militibus in pugna, hoste ad cedendum coacto,* τὴν κατάστασιν ἐλάμβανον, firmum gradum ceperunt, stationem occuparunt quam tenuerant hostes, 2, 68, 9. 3) status quicunque *rerum vel hominum;* ἡ παροῦσα κατάστασις, 4, 7, 7. 20, 5, 4. 3, 31, 6. μισήσαντες τὴν τοιαύτην κατάστασιν, 20, 6, 7. ἡ ὑπάρχουσα περί τινα κατάστασις, 2, 70, 2. ἡ κατάστασις παρ' ἑκάστοις, cuiusque populi status, 3, 4, 12. λοιμικὴ

μικὴ ἦν παρ' αὐτοῖς κατάστασις, pestilens apud eos erat aër, 1, 19, 1. *n.*

Κατάστεγος, tectus; κατάστεγοι σύριγγες, 9, 41, 9.

Καταστηλοῦν; ὁδὸς κατεστηλωμένη, via columnis miliaribus distincta, 34, 12, 5.

Κατάστημα, τὸ, Λακωνικὸν, constitutio reip. Laconicæ, 6, 50, 2.

Καταστοχάζεσθαί τι, conjectura adsequi, 12, 13, 4.

Καταστρατηγεῖν τοὺς ὑπεναντίους, dolo fallere, stratagemate uti adv. hostes, 3, 71, 1. *n. sed ibi vetustissimi codd. simplex στρατηγεῖν habent; quod verum videtur eadem notione.*

Καταστρατοπεδεύειν, castra ponere, castra metari, 1, 11, 8. 1, 18, 2. 1, 30, 7. 1, 56, 9. 1, 86, 9. 3, 110, 8. *&c.* εἰς πόλιν, ad urbem, 1, 30, 15. (*cf. v.* 5.) *i. q.* ἐπὶ τῇ πόλει, 1, 67, 13. *&* ἐν τῇ πόλει, 1, 73, 3. διὰ τῆς πόλεως, præter, juxta, secundum urbem, 3, 77, 1.

Καταστρέφειν, consumere *tempus in aliqua re*; περὶ μικρὰς πράξεις κατέστρεψαν τοὺς χρόνους, 1, 25, 6. *n.* finire *librum*, τὴν βίβλον, 3, 118, 10. 4, 87, 12. 6, 57, 10. *orationem*, τοὺς λόγους, 23, 9, 4. τὴν δημηγορίαν, 9, 32, 6. τὴν διήγησιν ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις, in his rebus finire narrationem, 3, 4, 1. *Sic Neutraliter*, ἡ Ἀράτου σύνταξις ἐπὶ τούτους κατεστρέφει τοὺς καιρούς, in hæc tempora desinit, 4, 2, 8.

In Med. καταστρέφεσθαι, καταστρέψασθαι, subigere, devincere, sibi subjicere, in potestatem redigere; 1, 6, 7. 2, 11, 10. 3, 13, 5. 3, 16, 3. 3, 76, 4. 10, 40, 7. *&c.* τὰ κατὰ τὴν Ἑκατομπ. τοῖς Καρχηδ. *de imperatore, qui* Pœnis eam regionem subjecit, sub potestatem eorum redegit, 1, 73, 1.

Καταστροφή, ἡ, finis, exitus; καταστροφὴ καὶ συντέλεια τῶν γεγονότων, 3, 1, 9. οὐ δυνάμενοι καταστροφὴν λαμβάνειν καὶ ἔξοδον τοῦ ψεύδους, finem & exitum invenire, 3, 47, 8. αἱ καταστροφαὶ τῶν δραμάτων, 3, 48, 8. τὴν καταστροφὴν τῆς βίβλου ποιεῖσθαι εἰς τοῦτο, 1, 13, 5. ἐπὶ τοῦτο, 5, 105, 10. ἡ τοῦ βίου καταστροφή, vitæ exitus, 5, 54, 4. *&* absque τοῦ βίου, *idem*, 2, 10, 5. 3, 19, 10. τὸ τέλος αὐτῶν τῆς καταστροφῆς, extremus vitæ eorum exitus, 6, 8, 6.

Κατάστρωμα, τὸ, τῆς νεώς, tabulatum navis, 1, 22, 8 *sq.* 1, 10, 4. 16, 6, 6.

Κατασύρειν τὴν χώραν, vastare regionem, 1, 56, 3. 3, 40, 8. 4, 13, 5. 4, 65, 7. 4, 68, 1. 5, 77, 9.

Κατατάττειν τι (ῥητῶς, diserte) aliquid ponere *vel* scribere; *v. c. in fœdere*, 3, 21, 4. ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, 2, 47, 11. εἰς τὴν ἀπόκρισιν, in responso (*quod scripto consignatum*

erat,) 26, 3, 7. κατατεταγμένη γραφὴ ἐν χαλκώματι, 3, 33, 18. πολλὰ τῷ συγγραφεῖ τοιαῦτα παρ' ὅλην τὴν πραγματείαν κατατέτακται, multa ille huiusmodi posuit, scripsit in tota sua historia, 2, 63, 6. αὐτᾶις λέξεσι ταῦτα κατατετάχαμεν, verbotenus haec descripsimus, subscripsimus, 8, 11, 5.

κατατάττειν τινὰ εἰς χώραν, collocare, sedes alicui adsignare, 3, 33, 12.

Καταταχεῖν, festinare, celeritate vincere, celeritate efficere id quod volumus, satis cito venire quo volumus. *Absolute;* ὡς καταταχήσων, sperans celeritate se evasurum, 1, 47, 7. *ni intelligere malis accus.* τὴν ναῦν, se anteversurum illam. βουλόμενος τούτους καταταχεῖν, volens ut hi in tempore advenirent, 3, 86, 3. οὐ δυνάμενος καταταχεῖν, cum non posset satis cito advenire, 9, 18, 3. *Cum* πρὸς *Praepositione;* σπουδῇ καταταχεῖν πρὸς τὴν πύλην, festinare, celeriter adcurrere, 9, 17, 4. *Sic* οὐ κατετάχει πρὸς τὴν βοήθειαν, 1, 86, 8. *n. Cum Participio:* προκαταληφθῆναι καὶ μὴ καταταχῆσαι ἀθροίσαντας τὰς δυνάμεις, 2, 18, 6. πεπεισμένοι καταταχήσειν διορθωσάμενοι τὴν τῶν Ἰλλυριῶν ἄγνοιαν, sperantes, se satis cito (*scil. priusquam bellum in occidente erumperet*) castigaturos Illyriorum peccatum, 3, 16, 4. κατατάχησαν εἰς τὸ Σαμικὸν παραπεσόντες, 4, 80, 9. ἃς οὔτε κόπτοντα τὸν ἕνα καταταχῆσαι δυνατὸν, 18, 13, 10. *Cum Accusat. et partic.* antevertere, prævertere; κατετάχησεν αὐτοὺς Ἀννίβας, ἐξελὼν τὴν πόλιν, 3, 16, 5. κατελπίζων καταταχήσειν τοὺς Μακεδόνας διεκβαλὼν τὴν Στυμφαλίαν, 4, 68, 5. *Cum Accus. Et* πρὸς *Praepos.* σπεύδων καταταχῆσαι τοὺς ὑπεναντίους πρὸς τὴν τῶν Ἄλπεων ὑπερβολὴν, festinans antevertere hostes et ante eos ad transitum Alpium pervenire, 3, 49, 4. *Cum Accus. Et* ἐν *Praepos. nisi temere ea praepositio irrepsit;* κατήλπισαν καταταχήσειν ἐν τῇ παρασκευῇ τοὺς ὑπεναντίους, 8, 5, 2. *n.*

In Passivo; καταταχούμενοι ὑπὸ τοῦ καιροῦ, tempore praeventi, cum tempus eos oppressisset, *Fr. gr.* 86.

Κατατεθαρρηκότως (fidenter) καὶ ῥᾳθύμως ἀναστρέφεσθαι, 1, 86, 5. 3, 76, 9. ὁρμᾷν, 2, 23, 4.

Κατατείνειν, 1) deorsum tendere, deorsum porrigi, descendere; ὁ Ἀπέννινος, διὰ μέσης Ἰταλίας διήκων, εἰς τὸ Σικελικὸν κατατείνει πέλαγος, 2, 16, 4. οἱ λόφοι οἱ ἐπὶ τὸν αὐλῶνα κατατείνοντες, 11, 33, 2. κατέβαινε κατὰ τὴν ἐπὶ τὰ πεδία κατατείνουσαν ῥάχιν, 3, 101, 2. 2) intendere; κατατείναι τὴν ῥώμην ὅλην ἔς τι, omnes vires intende-

tendere in aliquid, 22, 17, 7. *n. Cf. verbum ſeq.*

Κατατιθέναι; *καταθεῖναι τὴν ῥώμην ὅλην εἴς τι legendum ſuſpicatus erat Reisk.* 22, 17, 7. *n.*

Κατατιτρώσκειν, *i. q. ſimplex; τοῦτον μὲν κατέτρωσαν*, 33, 7, 6.

Κατατολμᾶν *τῶν πολεμίων*, audere adverſus hoſtes, 3, 103, 5. *τῆς πόλεως*, inſolenter agere adv. civitatem, 12, 9, 2. *τοῦ καλῶς ἔχοντος*, temere audere, res ſupra vires ſuas adgredi, 40, 6, 9. *n.*

Κατατραυματίζειν, *i. q. ſimplex*, 15, 13, 1.

Κατατρέχειν *χώραν*, hoſtiliter incurſare; (*ut ἐπιτρέχειν*;) *καταδραμόντες τὴν Δυμαίαν*, 5, 17, 3. 4, 59, 1. *Eſt et nauticum verbum; εἰς ἃ (ἐμπόρια) κατατρέχουσιν οἱ πλέοντες*, 3, 91, 2 (*cui opponitur ἀποτρέχειν.*)

Κατατρίβειν *τοὺς χρόνους*, 5, 62, 6. *τὴν ἡμέραν*, *ποιοῦντα τοῦτο*, 17, 8, 2.

Καταυλίζεσθαι, ſub dio pernoctare; *αὐτοῦ κατηυλίσθησαν*, 5, 8, 8. *Cf αὐλίζεσθαι.*

Καταφανὴς ἐγένετο (*ſcil. ποιήσων τοῦτο*,) 7, 11, 8.

Καταφερὴς, declivis; *φυγὴ καταφερὴς καὶ κρυμνώδης*, 2, 68, 7. *Conf. κατωφερής.*

Καταφέρειν, 1) deſtruere, dejicere; *πύργον*, 4, 64, 11. 2) pendere, ſolvere *tributum; ἀργυρίου κατενεγκεῖν Καρχηδονίους Ῥωμαίοις δισχίλια τάλαντα*, 1, 62, 9. 33, 11, 6. (*cf. καταβάλλειν.*) 3) deferre, abripere; *ὁ χειμὼν αὐτὸν κατήνεγκε εἰς Σαρδόνα*, 3, 24, 11. *Sic Paſſ. καταφέρεσθαι ὑπὸ χειμῶνος εἰς τόπον*, 3, 22, 6 *ſq. n.* 3, 23, 3.

καταφέρεσθαι ἐπί τινα διάληψιν, in aliquam cogitationem devenire, incidere, 10, 40, 6. *γνώμην*, 30, 17, 30. *ἐπὶ ταύτην τὴν ἐλπίδα καταφέρονται*, hanc ſpem ſequuntur, amplectuntur, 6, 9, 3. *ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος κατενέχθημεν*, ad hoc genus nos contulimus, convertimus, 9, 2, 6. *ἐπὶ τὸ συγχρῆσθαι κατενέχθη τοῖς Ἴβηρσιν*, eo deſcendit ut Hiſpanorum uti auxilio deceneret, 11, 20, 7.

Καταφεύγειν *ἐπί τινα*, auxilium alicuius implorare; 1, 10, 1. 2, 47, 8. 2, 48, 3. 2, 50, 12. 2, 51, 4. 5, 26, 2. *ὥς τινα*, 26, 3, 11.

Καταφημίζειν; *καταπεφήμισθαι*, fama fert, 16, 12, 3. *τὰ τοῖς θεοῖς καταπεφημισμένα, ex vulgata ſcript.* 5, 10, 8. *pro quo κατεπιπεφημισμένα cum Erneſto ſcripſi.*

Καταφθείρειν, *τὴν χώραν*, (*i. q. δῃοῦν*) vaſtare, 2, 64, 3 *& 7. coll. vs.* 6. *τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως*, amittere, (*ſicut διαφθείρειν*) 3, 60, 5. *Cf. συγκαταφθείρειν.*

Καταφθορὰ, ἡ, *τῶν ἀνδρῶν*, interitus, cædes, 1, 49, 4. 2, 21, 6. 3, 35, 3. *τῆς Ἑλλάδος*, pernicies, 11, 6, 2. *τῆς χώρας*, devaſtatio, 4, 67, 1.

τῶν ἔργων, destructio machinarum, *igne crematarum*, 1, 48, 8 *sq.* *Activa notione*, ἡ διαφορὰ τῶν Κελτῶν, deletio, 2, 21, 9.

Καταφιλεῖν τοὺς πόδας τινὸς, 15, 1, 7.

Κατάφοβος, timens; κατάφοβοι ἦσαν τοὺς ἐλέφαντας, 1, 39, 12. τὴν ἔφοδον, 2, 21, 6. τὸ μέλλον, 3, 107, 15. τὸν κίνδυνον, 5, 42, 4. κατάφοβος ἦν μὴ περιπέσῃ συμφοραῖς, 10, 7, 7.

Καταφορὰ, ἡ, 1) lapsus, τοῦ ῥεύματος, τοῦ ποταμοῦ, *fluminis, quod de præcipitio ruit*, 10, 48, 5 *sq. n.* lapsus, descensus *eorum quæ in mare projiciuntur*, 1, 47, 4. occasus *solis*, (*i. q.* δύσις,) ἡ ἰσημερινὴ καταφορὰ, 3, 37, 5. ἡ καταφορὰ τῆς μαχαίρας, ictus cæsim illatus, 6, 23, 4 & 7. ἡ Γαλατικὴ μάχαιρα καταφορὰν ἔχει μόνον, cæsim modo ferit, 2, 30, 8. 2, 33, 3 & 5. *Fr. hist.* 14. ἐκ καταφορᾶς, cæsim, 3, 114, 3. 18, 13, 7.

Κατάφρακτος; 1) ἡ κατάφρακτος ναῦς, navis tecta: οὐχ οἷον κατάφρακτος ναῦς. ἀλλ' οὐδὲ καθόλου μακρὸν πλοῖον, οὐδὲ λέμβος, 1, 20, 13. ἀνήχθησαν μακραῖς ναυσὶ καταφράκτοις, 1, 25, 7. *Adde* 2, 9, 9. 2, 10, 1. 3, 95, 1. 16, 2, 8. 16, 7, 1 *sq.* κατάφρακτα σκάφη, 16, 2, 10. 2) ἡ κατάφρακτος ἵππος, 16, 18, 10. 31, 3, 9.

Καταφροντίζειν τι, *i. q. simplex*, curare aliquid, 28, 11, 10.

Κατάφυτος τόπος, arboribus vel arbustis consitus, (*velut oleis, vineis*,) 18, 3, 1.

Καταχεῖν; ἀχλὺν ὁμιχλώδη καταχεῖσθαι κύκλῳ τῆς νησίδος, 34, 11, 15.

Καταχρᾶσθαι; καταχρήσασθαι, interficere, 1, 85, 1.

Καταχύειν, defundere; καταχυθῆναι ἐποίησε τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μύρον, 26, 10, 15.

Καταψᾷν τινὰ (καὶ πραΰνειν) leniter tractare, permulcere dictis, 2, 13, 6. 10, 18, 3. 27, 1, 4.

Καταψεύδεσθαί τι τινος, mentiri, falso adfirmare aliquid de aliquo, 8, 12, 2. 12, 12, 5.

Κατεγγυᾷν; κατεγγυήσας αὐτὸν πρὸς εἴκοσι τάλαντα, coëgit satisdare pro viginti talentis, 5, 15, 9. κατεγγυηθῆναι; πολλοὶ κατεγγυηθήσονται καὶ σπουδάσουσιν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν τὴν ὑπόθεσιν, multi hoc argumentum sibi sunt sumturi, in se recepturi, sibi desponsuri, 3, 5, 8. — „*sic fere Cicero* τὸ despondere *dixit*." *Ern.*

Κατεθίζειν τι τινὶ, aliquem ad aliquid adsuefacere, 4, 21, 3.

Κατεκλύειν τινὰ, impetum alicujus retardare, 5, 63, 2.

Κατελεεῖν, *i. q. simplex*; κατελεήσαντες τὰς συμφορὰς αὐτῶν, 2, 6, 2.

Κατελπίζειν, *i. q. simpl.* sperare, 2, 31, 8. 8, 5, 2. plane sperare, *vide voc. seq.*" *Ern.*

Κατελπισμὸς, ὁ, spes, 8, 32, 8. — „spes minime dubia." *Ern.*

Κατ-

Κατεξανιστάναι; κατεξαναστάντες τοῦ μέλλοντος, *Fr. hist.* 53, *n.*

Κατεπείγειν τὸν κυβερνήτην ὁρμίζειν, instare gubernatori ut navem ad terram adpellat, 6, 44, 6. παρασκευάζειν τῷ στόλῳ τὰ κατεπείγοντα πρὸς τὴν χρείαν, ad usum necessaria, 1, 21, 4. τὰ κατεπείγοντα τῶν διαβουλίων ἀναδιδόασιν οἱ ὕπατοι, de rebus quas usus postulat, de rebus necessariis referunt ad senatum, 6, 12, 3. τοῖς Καρχ. ἀεὶ τὰ κατεπείγοντα διασαφῶν, 1, 46, 13. χορηγῶν ἀεὶ τούτοις εἰς τὰ κατεπείγοντα τῶν πραγμάτων, prout res iplorum exigerent, 1, 16, 10. λαβόντες εἰς τὰ κατεπείγοντα χρυσοῦν ἕκαστος, in usus maxime necessarios, 1, 66, 6. πρὸς τὸ κατεπεῖγον τοῦ δίψους χρῶνται αὐτῷ, pro urgente siti, 6, 2, 4. τὴν ἀγορὰν συναγαγόντες εἰς αὐτὸν τὸν κατεπείγοντα πρὸς τὴν χρείαν τόπον, in locum quem usus maxime desiderat, 6, 32, 4. τῆς ὥρας κατεπειγούσης, cogente *eos* anni tempore, *vel neutraliter*, instante anni tempore, *sc. quo id fieri oportebat, nempe hieme*, 3, 99, 9. *Sic* διὰ τὸ κατεπείγειν τὴν τοῦ σίτου κομιδὴν *neutraliter vertunt*, quoniam messis tempus instabat, 5, 72, 7. *ubi possis pariter active accipere*, quoniam messis tempus urgebat, *sc. eos, ut e castris domum redirent.* μηδεμιᾶς κατεπειγούσης ἀνάγκης, 4, 14, 5.

κατεπείγεσθαί τινος, opus habere aliqua re, valde cupere, desiderare aliquid; τούτων ὁ βασιλεὺς κατεπείγεται, harum rerum desiderio tenetur rex, 5, 37, 10. οὐ κατεπειγόμενοι συμμαχίας, non quo societate illa magnopere opus fuerit ipsis, non quod eam magnopere cuperent, 30, 5, 9. *n.*

Κατεπιφημίζειν τοῖς θεοῖς, 5, 10, 8, *n. Conf.* καταφημίζειν.

Κατεργασία, ἡ τοῦ ἀργυρίου, ratio conficiendi argenti, 34, 9, 10.

Κατεργάζεσθαι; κατείργασται κοίλωμα ὁ ποταμὸς, fecit sibi, 4, 70, 7.

Κατέρχεσθαι, (*ut* καταπορεύεσθαι, κατανοστεῖν) ab exsilio redire, 4, 17, 10. 4, 18, 2. 23, 2, 6.

Κατευδοκεῖν τινι, *Fr. hist.* 37.

Κατευκαιρεῖν, *i. q.* εὐκαιρεῖν, opulentum esse, 12, 4, 13.

Κατέχειν, 1) τὴν πόλιν, capere urbem, potiri urbe, 1, 18, 9. 1, 24, 12. Ἑλμαντικὴν, ἐξ ἐφόδου ποιούμενος προσβολὰς, κατέσχε, 3, 14, 1. τὴν πόλιν ἐξ ἐφόδου κατέσχε, 1, 76, 10. *item* tenere, occupatam tenere, in potestate habere, 1, 2, 3. *n.* 1, 6, 2 & 8. 1, 7, 3 & 4 & 8. 1, 8, 1. ὁ Φόβος κατέχει τὴν πόλιν, metus tenet urbem, 3, 118, 6. *Et cum genit.* τὰ μεταξὺ τούτων ἔχειν ἀμφοτέρους, ἂν τότε κατεῖχον,

14, 1, 9. n. *In Passivo;* κατέχεσθαι, captivum teneri, 4, 51, 1.

2) tenere portum, adpellere; *cum ἐπὶ & accus.* 31, 25, 8. *cum εἰς;* κατέσχον εἰς Μεσσήνην, 1, 25, 7. 3) *etiam* pedestri itinere pervenire aliquo; κατασχὼν εἰς τὴν Γαλαδῖτιν, 5, 71, 2. n.

In Med. τὰς βουνάδεις πόλεις πλείους οἰκίας ὑπολαμβάνουσι κατέχεσθαι τῶν ἐπιπέδων, in se comprehendere, 9, 21, 7. n.

κατέχοντες *mendose vulgo scriptum erat pro* καθελόντες, 2, 32, 6. n. *Et* καθέξοντα *codices missi corrupte, pro* καθίξοντα, 5, 93, 5. n.

Κατιδεῖν, videre, conspicari, *ex muro prospiciendo,* 1, 17, 10. 1, 40, 14. *ex tumulo,* 2, 26, 2. κατιδεῖν βουλόμενος τὸ πλῆθος, speculari, cognoscere, 1, 21, 10. κατεῖδον, *quod* 1, 2, 3. *dederant codices, in* κατεῖχον *recte mutatum est.*

Κατ' ἰδίαν λαμβάνειν τινὰ, privatim seducere aliquem, remotis arbitris, 4, 84, 8. τοὺς κατ' ἰδίαν βίους διεξάγειν ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς χώρας γεννημάτων, vitam sustentare, 1, 71, 1. οἱ κατ' ἰδίαν βίοι, vita privata, 3, 4, 6. 6, 48, 3 *& 7 sq.*

Κατιέναι, redire ab exsilio; (*ut* κατέρχεσθαι, *quod vide,*) κατῆει εἰς τὴν Σπάρτην, 5, 37, 4. descendere, sese demittere; εἰς ἣν χώραν ἐπεβάλετο κατιέναι, 3, 48, 11. n. *nisi* κατιέναι *ibi scribendum, vide Adn. ad* 1, 48, 4.

Κατισχύειν, invalescere, obtinere, prævalere; τίνες ζῆλοι παρ' ἑκάστοις ἐπεκράτουν καὶ κατίσχυον, 3, 4, 6. κατίσχυον καὶ τῷ πλήθει καὶ ταῖς εὐχειρίαις, 11, 13, 3. *Sic & abs.* κατίσχυσαν, superiores evaserunt, 20, 5, 6. κατίσχυον τὰ Ῥωμαίων διαβούλια, vicerunt consilia Romanorum, 6, 51, 6. *Rursus cum* περὶ *Praepos. & genit.* κατίσχυσαν περὶ τούτου, οὐκ εὐδοκούντων τῶν πολλῶν, exp[re]sserunt hoc invitis, 4, 31, 2.

Κατοικεῖν; οἱ κατοικοῦντες τὸν ποταμὸν, 3, 42, 2. n. *nisi verius est* παροικοῦντες, *quod habet Vat.* οἱ κατοικ. τοὺς τόπους τούτους, 3, 49, 2. *sic & 28, 17, 11. ubi in versione* habitabant *scribe, pro* commorabantur.

Κατοικία, ἡ, habitatio; τόπος εὐφυὴς πρὸς κατοικίαν, 5, 78, 5. αἱ κατοικίαι, villæ, habitationes, 2, 32, 4. 5, 77, 7. 31, 2, 1.

Κάτοικος, ὁ, inquilinus, 5, 65, 10.

Κατολοφύρεσθαι τὴν πατρίδα καὶ τὴν αὐτῶν τύχην, 4, 54, 4. 15, 32, 1.

Κατομβρεῖν; κατομβρεῖται χώρα, *T. V. p.* 27.

Κατονομάζειν; γυνὴ τῷ βασιλεῖ κατωνομασμένη, destinata, desponsata, 5, 43, 1.

Κατόπιν; κατόπιν ἐπὶ παντὶ τῷ στόλῳ, 1, 50, 5. ἐκ τῶν κατόπιν,

ὁτιν, *scil.* μερῶν, 2, 67, 2. τὴν κατόπιν, postridie ejus diei, 1, 46, 7. *ubi præcesserat* τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ.

Κατοπτεύειν, τόπους &c. speculari, inspicere, explorare, 3, 45, 3. 3, 48, 12. 3, 65, 3. 10, 32, 1. 31, 20, 3. *Ad* κατοπτεύτας, 1, 4, 11. *refer ex præcedentibus* τὴν ὁμοιότητα καὶ τὴν διαφοράν, considerans, probe inspiciens & explorans ista. *Passiv.* κατωπτεῦσθαι, visitata, explorata *esse loca*, 3, 38, 11.

Κάτοπτρον, τὸ; ἐμβλέψας οἷον ἐς κάτοπτρον, 15, 20, 4.

Κατορθοῦν, bene rem gerere; *absol.* κατωρθωκὼς, 1, 52, 1. 3, 74, 10. τὸ κατορθοῦν ἐν πράγμασι, 10, 36, 1, ἐν πολλοῖς κατορθοῦσι, 1, 37, 7. τὰ πολλὰ, 1, 37, 8. τὰ ὅλα, 11, 14, 4. τὰς ἐπιβολὰς, 10, 2, 5. τῇ μάχῃ κατώρθωσε, prælio vicit, 2, 70, 6. 11, 3, 1. τοῖς ὅλοις, 3, 48, 2.

Κατόρθωμα, τὸ, res bene gesta, 1, 19, 12. 2, 31, 8. 2, 42, 5. 3, 4, 1. &c. προϊδὼν τὰ κατορθώματα, qui rei bene gerendæ rationes & occasiones providit, 15, 15, 5. τὰ ἐν τοῖς ὅπλοις κατορθώματα, 5, 12, 2.

Κατόρθωσις, ἡ, τῶν πραγμάτων, rerum mutatio in melius, 2, 53, 3. κατόρθωσιν ποιεῖσθαι τῆς πολιτείας, componere turbatum reip. statum, 3, 30, 2. felix rei administratio; ἡ τῶν πέλας ἀπειρία μέγιστον ἐφόδιον γίγνεται τοῖς ἐμπείροις πρὸς κατόρθωσιν, ad res bene gerendas, 9, 19, 4. αἱ ἐπιτυχίαι καὶ κατορθώσεις, res bene gestæ, 40, 12, 7.

Κατορρωδεῖν, timere; *absol.* 10, 3, 5. 22, 1, 7. τὶ, 14, 1, 5. 22, 17, 13. *Fr. gr.* 30.

Κατουροῦν, ventum secundum colligere, vento secundo uti, 1, 44, 3. 1, 61, 7.

Καττίτερου, τὸ, stannum, 3, 57, 3.

(Κάτω γῆς *invitis libris posuerat Casaub.* 10, 28, 9. *n. pro* κατὰ γῆς.)

Καταφερὴς κατάβασις, præceps descensus, 3, 54, 5. *cf.* καταφερής.

Καυσία, ἡ, capitis tegumentum, 4, 4, 5.

Καχεκτεῖν, male se habere, malo statu esse, *de civitate*, 20, 4, 1. καχεκτοῦντες ταῖς ψυχαῖς, 20, 7, 4. οἱ καχεκτοῦντες τῶν ἀθλητῶν, infirmi, 29, 6, 14.

Καχέκτης, ὁ, male se habens, male animatus *civis*, non contentus præsenti rerum statu, perditus homo & re familiari & animo in remp. *Conf. Adn. ad* 23, 2, 3. *& ad* 20, 6, 4. καχέκτης καὶ κινητικὸς, 1, 9, 3. καὶ κινητὴς, 18, 15, 12. (*ubi opponuntur* οἱ ὑγιαίνοντες.) καχέκτης καὶ στασιώδης, 1, 68, 10. διὰ τὸ πλείους καχέκτας εἶναι τῶν εὐπόρων, 23, 2, 3. *n.*

Καχεξία, ἡ, morbus, morbosus córporis habitus, 3, 87, 2. 3, 88, 1. pravus animi habitus,

perditi mores; *ὑπὲρ τὸ δέον οἰκεῖος ἦν ἡσυχίας, ἑλκόμενος ὑπὸ τῆς συνήθους ἐν τῷ βίῳ ῥᾳθυμίας καὶ ἀκηδίας*, 5, 87, 10. corruptus, perditus ſtatus reipublicæ, 2, 41, 9. 20, 6, 1 *&* 4. *n.*

Κέγχρος, ὁ, milium, 2, 15, 2.

Κέδρινος ξυλεία, 10, 27, 10.

Κεῖνος, 12, 13, 9.

Κείρειν; *κείρεται ὁ κάλαμος μυρεψικὸς ἐκ λιμνῶν*, 5, 45, 10.

Κεῖσθαι; *διαφυλάξαι πατέρων εὖ κείμενα ἔργα*, 15, 4, 11.

Κελευστὴς, ὁ, juſſor, hortator remigum, 1, 21, 2.

Κέλης, ὁ, ητος, celox, parvi navigii genus, 5, 62, 3. 5, 94, 8. *Fr. gr.* 132.

Κενοδοξία, ἡ, 3, 81, 9. 10, 33, 6.

Κενόδοξος, 27, 6, 12. 39, 1, 1.

Κενὸς; *κεναὶ κεναὶ λογίζονται*, 33, 3, 3. *πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου*, 29, 6, 10. *cf. καινός.*

Κέντημα, τὸ, cuſpis gladii, 2, 33, 5 *ſq.* 6, 23, 7. 3, 114, 3. *Fr. hiſt.* 14.

Κέντρον, τὸ, ſpiculum *haſtæ*, 6, 22, 4.

Κεντρωτὸς; *κεντρωταὶ σανίδες*, aſſeres præacutis clavis eminentibus horridæ, *Spicil. lib.* 39. *num.* 2.

Κένωμα, τὸ, vacuum ſpatium, 6, 31, 9 *&* 11.

Κενῶς, ſine cauſſa, *Fr. gr.* 130.

Κεραία, ἡ, 1) antenna, 14, 10, 11. 2) roſtrum tollenonis & ſimilium machinarum, 8, 7, 8 *&* 10. *Et metonymice*, tota machina cujus roſtro graviora pondera in altum tolluntur, tolleno, 22, 10, 4. 3) *κεραία χάρακος*, furca, dens, cornu ſtipitis, quo pro vallo utimur, 18, 1, 7 *ſq.*

Κεραμαῖος; *κεραμαῖα ἀγγεῖα*, vaſa figulina, 10, 44, 2.

Κεραμεὺς, ὁ, 15, 35, 2.

Κεράμιον, τὸ, amphora, dolium, cadus; *οἴνου*, 4, 56, 3. *μύρου*, 26, 10, 13. *n. & vs.* 15. *ταρίχων*, 31, 24, 2. *παρῆν ἐπικωμάζων μετὰ κεραμίου καὶ συμφωνίας*, 26, 10, 5. *n. ubi teneri debuerat iſta ſcriptura codicum Athenæi, μετὰ κεραμίου, nempe* cum vini amphora, 4, 56, 3. *conf. κεράτιον.*

Κεραμὶς, ἡ; *κεραμίδες ἀργυραῖ*, tegulæ ex argento, 10, 27, 10 *&* 12. *conf. Adn. ad* 4, 52, 7. — „quales ex auro habuit templum Iunonis Laciniæ apud Livium.“ *Ern.*

Κέραμος, ὁ, 1) tectum; *ἐκβάλλειν τὰς θύρας, καὶ κατακόπτειν τὸν κέραμον τῆς τοῦ βασιλέως αὐλῆς*, tectum effringere, 5, 25, 3. 2) *collective*, tegulæ, lateres coctiles, 4, 52, 7. *n.* 4, 65, 4. *n. Conf. κεραμὶς & πλίνθος.*

Κεραμωτὸν, τὸ, tectum, tectum imbricatum; *κεραμωτὸν κατάῤῥυτον*, tectum declive, teſtudo faſtigiata, imbricata, 28, 12, 3 *&* 5.

Κερᾶν, — „extendere aciem ſuper cornu hoſtium.“ *Ern.* — *potius*, in cornibus ſtare, cornua firmare, 18, 7, 9.

Κέρας,

Κέρας, τὸ, 1) cornu bovis; ἑκατέρων τῶν κεράτων κρατῶν, μόνως ἂν ὑποχείριον ἔχοις τὸν βοῦν, 7, 11, 3. 2) contus, veluti cornu prominens, conti extremitas, 21, 8, 2. 3) *In Militia*, ala, cornu exercitus. τὸ κέρας ἑκάτερον τῶν συμμάχων, alæ sociorum *in castris Romanis*, 6, 34, 1. 6, 40, 4 & 6. *In acie vero*, τὰ κέρατα *non solum sunt* duo cornua, duæ alæ aciei; *sed etiam nude* latera; ὑποστείλας αὐτὸν ὑπὸ τὸ τῆς Φάλαγγος κέρας, ad latus phalangis se adplicuit, 11, 15, 2. ἐφεδρεύειν τῷ κέρατι τῆς Φάλαγγος, tegere latus phalangis, 11, 15, 5. ἐπὶ κέρας κλίνειν τὴν δύναμιν, in alterum cornu, in alterum latus detorquere aciem, 4, 12, 3. 5, 24, 7. ἔκταξις ἐφ' ἑκάτερον (*nam sic utique legendum pro* ἑκατέρων) τῶν κεράτων, instructio, directio aciei in alterutrum latus, 10, 21, 5. *cf.* ἑκάτερος, & ἐπί. κατὰ κέρας συμπίπτειν *vel* προσβάλλειν τοῖς πολεμίοις, (i. q. ἐκ πλαγίου,) a latere adgredi hostem, 1, 40, 14. 2, 30, 9. 2, 34, 8. 5, 85, 3. 11, 1, 7.

Κερατίον; μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας, 26, 10, 5. *n. ex Diod. Sic. receptum*, cum poculo *verbit Valesius*, cum tibia *Wesselingius*, *quem vide ad Diod. T. II. p.* 577. & *quos ibi laudat. Debueram vero, si quid video,* μετὰ κεραμίου *tenere, quod dabant Athenæi codices*, & vini amphoram, vini dolium *intelligere.*

Κέρκος, ἡ, cauda, 34, 10, 9.

Κέστρος, ὁ, cestrosphendone, breve telum e funda ejaculatum, *cujus descriptionem habes* 27, 9, 1. *Hesychius:* Κέστρος· ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν σπερμάτων, καὶ ἀκόντισμα, καὶ ἡ ἐν τῇ γλώττῃ τραχύτης.

Κεφάλαιον, τὸ, summa, *in numeris*; 2, 24, 15. τὸ κεφάλαιον τῆς ὑπεροχῆς, totius potentiæ summa, universa summa potentiæ *Romanarum*, 1, 13, 7. *n.* τῶν πράξεων, summa rerum gestarum, & *metonymice* laus præcipua rerum gestarum; ἠγωνία μὴ τὸ κεφάλαιον τῶν πράξεων εἰς ἐκεῖνον ἀναπλασθῇ, 18, 22, 4. ἠθροίζετο ἀεὶ τὸ κεφάλαιον αὐτοῖς, *scil.* τῶν τῆς πατρίδος συμφορῶν, cumulabatur eis magis magisque summa malorum, 4, 32, 2. τὰ κεφάλαια τῶν προτεινομένων, postulatorum, conditionum summa capita, 15, 18, 1.

ἐπὶ κεφαλαίου, summatim, 1, 65, 5. 3, 5, 9. *n.* ἐπὶ κεφαλαίων ψαύειν, 1, 13, 8.

Κεφαλαιώδης ἀνάμνησις, 1, 5, 4. κεφαλαιώδη ποιήσασθαι τὴν ἐξήγησιν, 2, 14, 1. 2, 35, 10.

Κεφαλαιωδῶς, summatim, per summa rerum capita, 1, 13, 1 & 7. 2, 1, 4. 2, 48, 8.

Κεφαλή, ἡ; σκορόδων κεφαλαί, alliorum capita, 12, 6, 4 *sq.*

Κηδεία, ἡ; κηδείαν συνάπτεσθαι πρός

πρός τινα, adfinitatem contrahere, 1, 9, 2.

Κηδεμονικὸς φίλος, solicitus amicus, *Fr. gr.* 127. τὸ κηδεμονικὸν ἐμφανίζειν, curam alicujus præ se ferre, 32, 13, 12.

Κηδεμονικῶς, fideli cura, 5, 56, 4. χειρίζειν ἕκαστα, 6, 8, 3. θάπτειν, 31, 15, 4. ἔχειν πρός τινα, alicui bene cupere, commodis alicujus favere & consulere, 4, 32, 4.

Κηδεστὴς, ὁ, gener, 2, 1, 9. 4, 16, 9. *n. Sic* & 15, 21, 2. *n. nisi ibi intelligendus* adfinis, sororis maritus; *cf. Adn. ad* 37, 2, 1. *T. VIII. p.* 142.

Κηδεύειν τοὺς τετελευτηκότας, sepelire, justa facere, 5, 10, 4. τοὺς τεθνεῶτας ὑποσπόνδους, 5, 86, 4. *ni ibi* ὑπόσπονδος *legendum.* κηδευόντων *scripsi* 6, 53, 3. *n.* eorum qui funus faciunt, cognatorum defuncti, *pro vulgato* κινδυνευόντων.

Κημὸς, ὁ, camus, trulla, cadus, 21, 5, 1.

Κῆπιον, τὸ, hortus, 6, 17, 2. 18, 3, 1.

Κηπουρὸς, ὁ, hortulanus, 17, 6, 4.

Κήρυγμα, τὸ; τοὺς μισθοφόρους ἤθροιζε μετὰ κηρύγματος, 1, 49, 9.

Κηρύκειον, τὸ; *aliis* κηρύκιον; σύνθημα Φιλίας, 3, 52, 3. *n.* τὸ δόρυ καὶ τὸ κηρύκειον ἅμα πέμπειν πρός τινα, 4, 52, 3. *n.*

Κηρύττειν τινὰ, publice laudare, præconari, 30, 20, 6.

Κήρυξ, ὁ, 18, 29, 4 & 9. ἐπὶ κήρυκι καὶ γραμματεῖ, 3, 22, 8. *n.*

Κητώδης; τὰ κητώδη ζῶα, 34, 2, 14.

Κίβδηλος, adulterinus; τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων, 33, 9, 3.

Κινδυνεύειν, 1) periculum adire, in periculo esse, periclitari; *absol.* βοηθεῖν τοῖς κινδυνεύουσι, 1, 28, 10. εἰ κινδυνεύοι τις τῶν συμμάχων, 1, 51, 7. κινδυνευούσης τῆς πόλεως, 5, 98, 7. κινδυνεύει Ῥωμαίοις τὰ ὅλα, 10, 16, 8. *Varie construitur; cum Infinit.* ἐκινδύνευον διαφθαρῆναι, 4, 12, 13. *cum præpositionibus* ὑπὲρ & περὶ; οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς ἀλλὰ καὶ περὶ σφῶν ἐκινδύνευσαν, non solum de imperio, sed & de propria salute sunt periclitati, 1, 2, 2. 1, 65, 4. *cum Dativ.* κινδυνεύειν τῷ βίῳ, 5, 61, 4. ταῖς ὅλοις πράγμασι, 1, 70, 1. τῇ πόλει, in periculo esse amittendæ urbis, 28, 13, 1. *quem quidem locum respiciens Ernestus, ait:* „κινδυνεύειν παρ' ὀλίγον, non periculum adire, *sed* perire." — *Sic fere* κινδυνεύουσι, 1, 36, 3. *absolute positum aut cum* ὑφ' ἑκατέρων *constructum, verti potest* pereunt, *vel* perduntur.

2) *sigillatim de* armorum & belli periculo *usurpatur*, & pugnare *significat; ut* κινδυνεύσαντες ἐῤῥωμένως, fortiter pugnantes, 2, 28, 10. ἠναγκάσθησαν ἐκ μεταβολῆς κινδυνεύειν, conversio agmine dimicare,

micare, 5, 14, 4. οἱ περὶ αὐτὸν διδυσμένοι κινδυνεύειν, 10, 49, 7. *Sic cum præpos.* περὶ *& genit.* περὶ τῆς σφετέρας πατρίδος κινδυνεύσουσι, 1, 27, 1. *quæ verba vertere quidem latine possis*, de patria periclitabuntur; *sed sunt parallela illis, quæ ibidem leguntur,* περὶ Σικελίας ποιήσονται τὸν πόλεμον, *adeoque proprie sonant*, de patria dimicabunt, de patria erit illis dimicandum. *Sic cum* ὑπὲρ τῶν ὅλων κινδυνεύειν, ἐπισφαλὲς, summæ rei discrimen adire, summam rerum prælii aleæ committere, periculosum est, 11, 20, 6. *Cum* πρὸς *præpos.* πρὸς πάντας ἅμα κινδυνεύειν, simul cum omnibus pugnare, 10, 7, 6. *n. nam quod ibi alii connectunt* κινδυνεύειν τελέως, *hac notione.* periculosum id esse admodum, *non videtur id usui sermonis consentaneum.* (*Possis suspicari,* κινδυνῶδες τελέως. *vide* κινδυνώδης.) ὁ κινδυνεύων τόπος, 3, 115, 6. *est* locus pugnæ, locus ubi pugna fervet; *i. q.* ὁ τόπος καθ' ὃν ὁ κίνδυνος ἦν, 11, 15, 2. (*Conf.* διακινδυνεύειν, *&* κίνδυνος.)

Κίνδυνος, ὁ, *pro* prælio, pugna, *frequentissime.* δυσχρήστως διέκειντο πρὸς τὸν κίνδυνον, 1, 61, 4. πάντες ἐξεληλύθεσαν εἰς τὸν κίνδυνον, 3, 19, 1. ἐν ὄψει τῶν ἡγουμένων ποιεῖσθαι τὸν κίνδυνον, in ducum conspectu pugnare, 1, 27, 12. ἀφάμιλλον ποιεῖσθαι τὸν κίνδυνον, 1, 25, 5. ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐστὶν αὐτοῖς ὁ κίνδυνος, 11, 13, 6. ποιούμενοι τὸν κίνδυνον ἐκστατικῶς, 15, 13, 6. πολλοὺς αὐτῶν ἐν τῷ κινδύνῳ διέφθειραν, 2, 19, 5. πρῶτος κατάρξαι τοῦ κινδύνου, 2, 27, 5. οἱ διαφυγόντες ἐκ τοῦ κατὰ τὴν ναυμαχίαν κινδύνου, qui e pugnæ navalis certamine (*sive* periculo *malueris*) effugerant, 1, 29, 4.

Κινδυνώδης καὶ ἐπισφαλὴς, 8, 22, 3. παράβολον ἔχειν τι καὶ κινδυνῶδες, 9, 9, 10.

Κινεῖν, castra movere, 2, 54, 2. τὰ πράγματα, turbare remp. 4, 34, 3. τὰ καθεστῶτα, turbas ciere, res novas moliri, 2, 21, 3. 4, 14, 4. 4, 81, 1. πλεῖστα κεκινηκὼς κατὰ τὰς προειρημένας ταραχὰς, 1, 69, 6. κεκινηκὼς ἀρχὴν μεγάλων κακῶν, 24, 5, 9 & 12.

Κίνησις, ἡ, καὶ ταραχὴ, motus & turbæ, 3, 4, 12. 3, 5, 1. (κίνησις τἀνθρώπου πρὸς τοῦτο τὸ μέρος, *Fr. gr.* 3.) αἱ κινήσεις, motus militares, motus tactici, 10, 21, 1. 10, 22, 1.

Κινητὴς, ὁ, novarum rerum auctor, seditiosus, 28, 15, 12.

Κινητικὸς, res novas moliens, seditiosus, factiosus, καὶ καχέκτης, 1, 9, 3. κατὰ τὰς προαιρέσεις κινητικοὶ, καὶ κατὰ τὰς οὐσίας ἐνδεδεμένοι εἰς πολλὰ τῶν βιωτικῶν συναλλαγμάτων, 13, 1, 3. πᾶν τὸ κινητικὸν καὶ στασιῶδες, 1, 9, 6.

Κινκα-

Κινναμώμινον μύρον, 31, 4, 2.

Κιρνᾶν, miscere, temperare; μαλάττειν καὶ κιρνᾶν τὸ τῆς Φύσεως σκληρὸν, 4, 21, 3.

Κίων, ὁ; οἱ κίονες οἱ ἐν ταῖς στοαῖς καὶ περιστύλοις, 10, 27, 10.

Κλαδαρὸς, fragilis, tenuis; 6, 25, 5. *n. Fr. gr.* 106. *n.*

Κλέος *temere Vrsinus posuerat pro* τέλος, 22, 5, 11.

Κληδὼν, ἡ; divina vox, omen; ἐνύπνια καὶ κληδῶνες, 2, 10, 9.

Κλῆμα, τὸ, palmes, virga vitea, 29, 11, 5.

Κληρονομεῖν, consequi; τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἐμβαινόντων, 2, 27, 5. Φήμην, famam, *sive bonam, Fr. gr.* 130. *sive malam,* 18, 38, 8. *Sic* πληρονομεῖν τὴν ἐπ' εὐσεβείᾳ δόξαν, 15, 22, 3. τὰ ἐδάφη τῶν ἠτυχηκότων, 9, 39, 3. πόλεως οἰκόπεδον ἔρημον, 15, 23, 10.

(Κλῆρος, ὁ; ἐδίδοτο τοῖς λειτουργοῖς κλῆρος εἰς τὸ ἀνακαθαίρειν, *mendose missi, pro* καιρὸς, 10, 30, 8.)

Κληροῦν; κληροῦσι τὰς Φυλὰς κατὰ μίαν, fortiuntur tribus, 6, 20, 2. τὴν ἐπτὸς ἐπιφάνειαν οἱ γροσφομάχοι κληροῦσι, *sic haud improbabiliter conjectatus est Gronov. pro vulgato* πληροῦσι, 6, 35, 5. *n.*

In Med. τούτους ἐκ πάντων κληροῦται, sorte deligit, 6, 38, 2. *Et notione neutrali & reciproca,* κληρώσασθαι, sortiri inter se, sorte contendere, 3, 62, 7.

Κληρουχία, ἡ, agrorum divisio qualis fit inter colonos, 4, 81, 2. *vide* κατάκληρ.

Κλῆσις, ἡ, vocatio, invitatio ad auxiliandum, 2, 50, 7.

Κλίμα, τὸ, declivitas montis, terræ tractus, regio, plaga, situs; ἑκάτερον κλίμα τῶν ὀρῶν, utrumque latus montium, 2, 16, 3. ἡ πόλις τῷ ὅλῳ κλίματι τέτραπται πρὸς τὰς ἄρκτους, universo situ vergit ad septentrionem, 7, 6, 1. τὰ πρὸς μεσημβρίαν κλίματα τῆς Μηδίας, pars Mediæ quæ meridiem spectat, 5, 44, 6. τοῦτο τὸ κλίμα νέμονται τῆς Ἰταλίας, 10, 1, 3.

Κλιμακὶς, ἡ, scalula, 5, 97, 5.

Κλιμακοφόρος, ὁ, 10, 12, 1.

Κλιμακωτὸς; πρόσβασις κλιμακωτὴ, adscensus in scalæ formam factus, 5, 59, 9.

Κλῖμαξ, ἡ, scala, pons *in corvo, quod erat* σανίδωμα, 1, 22, 5 *sq. Aade Ind. Hist. in* Scala, *&* *in* Climax.

Κλίνειν; *Activa notione;* ἡ τύχη ἅπαντα πρὸς ἓν ἔκλινε μέρος, 1, 4, 1. ὑ. νεύειν ἠνάγκασε. ἐπὶ μέρας κλίνειν τὴν δύναμιν, 4, 12, 3. 5, 24, 7. *cf.* μέρας. *Neutrali notione;* τῶν πραγμάτων ὁλοσχερῶς ἐπὶ Ῥωμαίους κεκλικότων, 30, 10, 2. ἅμα τῷ κλῖναι τὸ τρίτον μέρος τῆς νυκτὸς, inclinante jam tertia vigilia, 3, 93, 7. κλίνειν πρὸς Φυγὴν, 1, 27, 8. (*cf.* ἐγκλίνειν *&* ἐκκλίνειν.) ἐπ' ἀσπίδα κλίνειν, 3, 115, 9. *n.* 11, 15, 2. ποτὲ μὲν παρ' ἀσπίδα κλίναντες, ποτὲ δ' ἐπὶ δόρυ, 6, 40, 12. *Conf.* κλίσις. κεκλι-

κεκλιμένος, vergens ſtectans; *i. q.* τετραυμένος & ἐστραμμένος; πρὸς ἀνατολὰς, 2, 14, 4. εἰς τὰς ἄρκτους, 1, 42, 5. πρὸς ἄρκτον καὶ πρὸς ἑσπέραν, 5, 3, 10. ἐν τοῖς πρὸς Ἡράκλειαν κεκλιμένοις μέρεσι τῆς πόλεως, 1, 18, 2. ἐπὶ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος, 2, 16, 1.

Κλινοποσεῖν, lectos triclinii ornare, & *metonym.* de lectorum adornatione aſſidue loqui, hæc in ore habere, 12, 24, 3.

Κλίσις, ἡ; τὴν κλίσιν ποιεῖν ἐπὶ δόρυ, 3, 115, 10. *n.* ἐφ' ἡνίαν, καὶ πάλιν ἐπὶ δόρυ, 10, 21, 1. *n.*

Κλοιὸς, ὁ, boia, collare ferreum; τοῦ κλοιοῦ αὐτῷ περὶ τὸν τράχηλον περιτεθέντος, 32, 7, 6. *Cf.* σκύλαξ.

Κλύδων, ὁ, vehementior fluctus, agitatio, æſtuatio; maris, 1, 27, 4. ἀναφέρειν τὸν κλύδωνα, ſuperare fluctus, 1, 60, 10. οἱ Λίβες κλύδωνας ἀποτελοῦσι, 10, 3, 3.

Κλύζειν; κλύζεται ἡ Ἰαπυγία τῷ Σικελικῷ πελάγει, adluitur, 34, 11, 2.

Κνέφας, τὸ; κνέφατος ἤρτι γενομένου, 8, 28, 10.

Κνημὶς, ἡ, ocrea; αἱ κνημῖδες, 11, 9, 4.

Κόγχος, ἡ; σιδηρᾶ κόγχος *in ſcuto Romano*, concha ferrea, umbo, 6, 23, 5.

Κοιλὰς, ἡ, cava et profunda vallis, 5, 44, 7. *conf.* κοῖλος.

Κοιλία, ἡ; αἱ τῶν ἵππων ἀποθνησκόντων κοιλίαι, cadavera pelle detracta, 7, 15, 8. κοιλίαν εἰλῆφει, pinguefactus eſt, *il avoit pris de l'embonpoint*, 39, 2, 7. *n. Conf.* λίαν.

Κοῖλος; κοῖλοι τόποι καὶ ὑλώδεις, cava loca, depreſſa, 3, 8, 10. κοῖλος ποταμὸς καὶ δύσβατος, 22, 20, 4. fluvius altus, *quemadmodum apud Heſych. eſt* κοιλότερα, βαθύτερα; *poſſis etiam intelligere* voraginibus plenum. τὰ λεγόμενα Κοῖλα τῆς Ναυπακτίας, 5, 103, 4. Κοίλη Συρία, *vide Ind. Hiſt. & Geogr. in* Cœleſyria. (*conf.* κοιλὰς, & κοίλωμα, & μεσόκοιλος.)

κοίλη θάλαττα, undis agitatum mare; κοίλης καὶ τραχείας οὔσης τῆς θαλάττης, 1, 60, 6.

Κοιλότης, ἡ, cavitas; τόποι πολλὰς ἔχοντες περικλάσεις καὶ κοιλότητας, 3, 104, 4.

Κοίλωμα, τὸ, alveus *maris, velut Ponti Euxini et Mœotidis Paludis*, 4, 39, 2 & 8 *ſq.* 4, 40, 5 & 10. 4, 42, 4. profundus fluvii alveus, vi torrentis excavatus; χειμάρρους ποταμὸς ἄβατος διὰ τὸ μέγεθος τοῦ κοιλώματος ὃ κατὰ βραχὺ τῷ χρόνῳ κατείργαστα, 4, 70, 7. κοιλώματα, hiatus, loca cava in terra a torrentium vi excavata, 12, 20, 4.

Κοινοβούλιον παταγράφειν, (*i. q.* συνέδριον) 28, 16, 1.

Κοινοδίκαιον, (*ſi vera ſcriptura*) conſilium publicum et commune, 23, 15, 4. *n.*

Κοινολογᾶσθαι, conſilia cum aliquo

quo conferre; κοινολογηθεὶς αὐτῷ περὶ τούτου, 2, 5, 4. 2, 48, 4. 3, 71, 5. 22, 9, 1. κοινολογηθῆναι πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων, 10, 42, 4. 15, 5, 9. *Et in Med.* βραχέα περὶ τούτων κοινολογησάμενος, 31, 13, 5.

Κοινολογία, ἡ, colloquium super aliquo negotio componendo, 5, 103, 3. μετέχειν τῆς κοινολογίας ὑπὲρ τῶν διαλύσεων, 15, 102, 8. παρ' ὅλην τὴν κοινολογίαν, per omne colloquium, 2, 8, 7. ἀξύμβατον ποιησάμενοι τὴν κοινολογίαν, 15, 9, 1.

Κοινοπραγεῖν τινι, consilia sociare cum quo, 4, 23, 8. 5, 57, 2. κοινοπραγεῖν (*scil.* ἀλλήλοις) περί τινων, 30, 4, 16.

Κοινοπραγία, ἡ, societas consiliorum, & armorum, 5, 95, 2. 7, 2, 2. 9, 37, 4. 26, 9, 3. 29, 2, 3. 29, 3, 5. κοινοπραγίαν συνθέσθαι πρός τινα, 5, 107, 4. συνίστασθαι πρός τινα, 30, 7, 9.

Κοινός; κατὰ τὰς ἐντεύξεις τὸν κοινὸν νοῦν εἶχε, 23, 17, 4. in congressibus moderati ac civilis animi erat, *Vales.* civilis et humanus, *Eru. qua ratione apud Demosthenem junguntur* κοινὸς καὶ Φιλάνθρωπος, *&* λόγος δίκαιος καὶ κοινός, *ubi* κοινὸς *eamdem fere vim habet ac* κοινωνικός. (*Quod autem adjicit Polybius l. c.* ὃ σπάνιόν ἐστι, quod rarum est, *intelligi debet in Eunucho, quod genus hominum, ubi potestate valet, præ ceteris inflatum et insolens esse solet.*) *Aliud est* ἡ κοινὴ ἔπιvοια, communis hominum sensus, captus, 6, 5, 2. ἡ κοινὴ ἔννοια ὑπέρ τινος, communis hominum notitia de aliqua re, 2, 62, 2.

οἱ κοινοὶ τῶν ἀνθρώπων νόμοι, communes hominum leges, 2, 58, 6. τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων δίκαια, 2, 58, 7. τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθη καὶ νόμιμα, 4, 67, 4. τὰ κατὰ κοινὸν ὡρισμένα δίκαια παρ' ἀνθρώποις, 4, 6, 11.

κοινὸν βέλος, telum hosti nobiscum commune, quod a nobis missum remittere in nos potest hostis, 6, 22, 4. *n.*

κοιναὶ ἀρχαὶ, magistratus publici; τῶν Αἰτωλῶν ὅσοι κοινὰς εἰλήφασιν ἀρχὰς, quicunque magistratus publicos gesserunt, 22, 16, 11. τὰ κοινὰ καὶ πολιτικὰ πράγματα, 24, 5, 8. κοινὸν δόγμα, publicum decretum, 25, 8, 4. μετὰ κοινοῦ δόγματος, 20, 4, 6. 20, 10, 4. τὰ κοινὰ, *scil.* χρήματα, pecunia publica, 25, 8, 5. *Sed* τὰ κοινὰ καὶ προφαινόμενα πᾶσι, vulgaria *consilia*, 10, 6, 11. *Rursus* κοινὰ ἐγκλήματα, crimina publica, 20, 6, 1.

τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν, commune Achæorum, respublica Achæorum, 8, 14, 7. τῶν Ἀκαρνάνων, 9, 32, 3. τὰ κοινὰ τῶν Βοιωτῶν, respublica Boetorum (*in perdito statu erat,*) 20, 6, 1. οἱ εἰσὶν ἐν τῷ κοινῷ τῶν Ῥωμαίων, qui sunt in repub. Romanorum

rum, in ditione Romanorum, 7, 9, 14.

κατὰ κοινὸν, (opp. κατ' ἰδίαν) publice, publico nomine, communi consensu, 4, 3, 5. 4, 5, 2. 4, 6, 11. 7, 8, 5. 9, 34, 8. 24, 1, 10. 27, 1, 2. *Sic utique etiam* 11, 30, 3. *n. legendum*, κατὰ κοινὸν ἔλαβον τὰς πίστεις, *pro vulgato* κατὰ κοινοῦ. τὰ χρήματα κατὰ κοινὸν εἰσφέρειν, pecuniam in commune conferre, 5, 27, 7. εἰσφέρειν εἰς τὸ κοινὸν τὰς ὠφελείας, 10, 17, 2.

Κοινοῦν, *i. q.* κοινωνεῖν. *In Med.* κοινοῦσθαι, κοινώσασθαί τινι, communicare cum aliquo, 7, 16, 3. 8, 18, 1. αὐτοῖς κοινοῦσθαι τούτοις, ὧν χωρὶς οὐχ οἷόν τε τὸ προτεθὲν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν, 9, 13, 3. *ubi imprudentibus nobis*, pro κοινοῦσθαι, *quod habent primae editiones tum mss tis*, κοινωνοῦσθαι *in edit. nostra nihili verbum ex editione Gronoviana & Ernestina in nostram propagatum est.* κοινωσάμενος τοῖς ἀνδράσι, 8, 18, 1. κοινωσάμενοι περὶ πάντων ἑαυτοῖς, *i. e.* ἀλλήλοις, 7, 16, 3.

Κοινωνεῖν τινι πραγμάτων, *i. q.* κοινοπραγεῖν, consilia rerum gerendarum sociare cum aliquo, consilia et arma sociare cum quo, 2, 42, 5. *n.* 1, 6, 7. 3, 95, 7. 9, 25, 5. 9, 31, 4. κοινωνεῖν τινι τῆς πράξεως, conspirationis participem facere aliquem, *Fr. gr.* 35. παντὸς καιροῦ καὶ πράγματος, 2, 32, 8. 4, 42, 10. τῆς ἐπιβολῆς, 1, 43, 3. 1, 77, 7. τῆς αἱρέσεως, 4, 35, 10. τῶν ἐλπίδων, 9, 37, 5. τῶν αὐτῶν ἐλπίδων, 3, 2, 3. 9, 39, 6. *Nude* κοινωνεῖν τινι, 2, 45, 2. *Et cum περὶ praepos.* κεκοινωνηκέναι περὶ τῆς ἀποστάσεως αὐτὸν, conscium defectionis fuisse eum, 31, 26, 6.

Κοινωνία, ἡ, πραγμάτων ἀληθινῶν καὶ βεβαίων, 2, 61, 11. *Vide* κοινωνεῖν.

Κοινωνικὸς, sociabilis, socialis; κοινωνικὴ (olim vulgo κοινωνητικὴ) καὶ φιλικὴ διάθεσις, 2, 41, 1. (*cf.* κοινός.)

Κοινωνικῶς χρῆσθαι τοῖς εὐτυχήμασι, victoriae fructus communicare cum sociis, 18, 31, 7.

Κοιτάζεσθαι, cubare; ἐπὶ τῶν διηρπασμένων, 10, 15, 9.

Κοιταῖος; κοιταῖον γίγνεσθαι ἐν τόπῳ τινὶ, cubitum venire aliquo, vesperi adesse in loco, 3, 61, 10. 5, 17, 9. *Fr. gr.* 88.

Κοίτη, ἡ, lectulus, 4, 57, 9.

Κολακεύειν τινὰ, 28, 4, 9. τὴν εὐκαιρίαν τινὸς, 15, 31, 7.

Κολακικὸς; κολακικώτατος πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας, 13, 4, 5.

Κολοβοῦν, mutilare; κολοβώσαντες (τοὺς ἀνθρώπους) καὶ συντρίψαντες τὰ σκέλη, 1, 80, 13. (*id aliàs* ἀκρωτηριάζειν *dicit.*)

Κολοιὸς, 12, 15, 2. *n. ex Timaeo.* — „*Maledictum, ut videtur, in* libidinosum: *sed quoniam nulla ratio adparet, quare a* graculo *tale maledictum*

ctum sumtum, melius fuerit intelligere impudenter loquacem." *Ern.*

Κολοσσὸς, ὁ, *Attalo positus Sicyone*, 17, 16, 2. *populo Romano Rhodi*, 31, 16, 4.

Κολούειν; *vide* κωλύειν, 5, 42, 6. *n.*

Κόλπος, ὁ, *de* sinu vestis; 3, 33, 2. *&* οἱ κόλποι; περιστείλασα τοῖς κόλποις, sinu involvens, tegens, 22, 21, 10.

Κολποῦν; ὁ κόλπος, ὁ ἀπὸ τοῦ Μισηνοῦ μέχρι τοῦ Ἀθηναίου κολπούμενος, sinus formatus, circumductus, 34, 11, 5. *sed videtur Strabonis verbum, non Polybii.*

Κολπώδης παράπλους, navigatio inter sinus flexuosa, 4, 44, 7.

Κόμη, ἡ; κόμαι διερριμμέναι, crines passi, 2, 56, 7. γυναῖκες πλύνουσι ταῖς κόμαις τὰ τῶν ἱερῶν ἐδάφη, 9, 6, 3.

Κομιδὴ, ἡ, 1) devectio, deportatio; τῆς ὀυνάμεως, *secundo flumine*, 9, 43, 6. *et generatim*, profectio, iter, *Fr. gr.* 89. ἡ τοῦ σίτου, convectio frumenti, messis, 5, 95, 5. 5, 72, 7. *n. alibi* συγκομιδή. 2) acceptio, receptio, *stipendii, pecuniae*, 5, 94, 9. 5, 95, 1. 11, 26, 4. τῶν ὑπαρχόντων, restitutio *s.* receptio bonorum ablatorum, 26, 5, 2. *impensarum*, 4, 60, 10.

Κομιδῇ *vel* κομιδῆ, *adverb.* admodum; κομιδῇ νέος, 1, 8, 3. 2, 67, 5. 4, 2, 7. 10, 4, 8. 10, 40, 6. 17, 12, 5.

Κομίζεσθαι; *In Med.* κομίσασθαι, κομιεῖσθαι *&c.* accipere, *literas*, 5, 20, 1. mandata, παρά τινος, 3, 106, 9. χρείαν ἐκ τινὸς, usum capere ex quo, 5, 78, 3. τὰς λείας, 5, 25, 2. recipere *captivos*, 1, 83, 8. 3, 51, 12. impensas factas, 1, 59, 7. obsides, 3, 40, 10. uxorem et liberos, 10, 34, 3 *&* 8 *&* 10. arcem, urbem, 2, 51, 6. 4, 61, 6. 4, 72, 8. 18, 21, 6 *&* 9. *patriam*, 2, 61, 4. *Item in* præt. pass. *eadem notione* recipiendi, *vel* accipiendi, τἀπίχειρα κεκομισμένος, 4, 63, 1. ταῦτα τἀπίχειρα κεκομίσμεθα, hanc mercedem tulimus, retulimus, 8, 14, 5. *Sed in Passivo*, κομίζεσθαι, κομισθῆναι, *potissimum usurpatur notione* navigandi, navibus proficiscendi; κομισθεὶς παρὰ τὴν Λιγυστικὴν, Liguriam prætervectus, 3, 41, 4. παρὰ τὴν Ἀττικὴν κομισθεὶς δι' Εὐρίπου, 5, 29, 5. ἐκομίζοντο εἰς τὴν Ῥώμην, *Rhodo* Romam sunt profecti, navigarunt, 27, 3, 6. *Et de classe*, ὁ στόλος κομιζόμενος παρὰ τὴν Ἰταλίαν, classis secundum Italiam navigans, Italiam prætervecta, 1, 21, 10.

κομίζεσθαι, efferri, *de funere*, 6, 53, 1.

Κομψὸς; οἱ κομψότεροι τῶν ἀνθρώπων, paulo elegantiores, 30, 20, 3.

Κονιορτὸς, ὁ, (*in prælio*) Φέρεται κατὰ τῶν ἰδίων, 5, 85, 1. *i. e.* ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν παρεμβολὴν, *ibid. v.* 12. καθ' ὁποτέρων τραπήσεται, 11, 13, 2.

Κόνος, *vel* κόννος, ὁ, conus, inauris, 10, 18, 6. *n.*

Κοῦρ-

Κοόρτις, ἡ, cohors, 11, 23, 1. *n.* 11, 33, 1. *n.*

Κόπτειν ἱερεῖα. 2, 15, 3.

Κόραξ, ὁ, corvus, machina ad pugnæ navalis usum inventa, *cuius constructio et usus describitur* 1, 22 *seq. adde rursus* 1, 27, 12. 1, 28, 11.

Κόρος, ὁ, satietas; *κόρον λαμβάνειν τῶν ὑποκειμένων*, 8, 38, 2. *τῆς παιδίσκης αὐτὸν κόρος ἔχει*, 14, 1, 4.

Κορυζᾶν; *aor.* 2. *πᾶσαι ἐκόρυζον αἱ πόλεις*, gravedine laborabant, stultitia occæcatæ erant, 38, 4, 5.

Κορυφαῖος; *οἱ κορυφαῖοι*, principes factionis, 28, 4, 6.

Κορυφὴ, ἡ, vertex *capitis vel galeæ*, 6, 23, 13. vertex *anguli*, 1, 26, 16. 1, 42, 3. trianguli, 2, 14, 8. tigni, 1, 22, 5 *&* 7. *αἱ τῶν λίθων κατὰ κορυφὴν ἐμβολαὶ*, lapides capiti incidentes, 8, 9, 3. *τὸν κατὰ κορυφὴν τόπον ἀσφαλίζειν τῆς ἐπιτάξεως*, securitatem præstare aciei a loco qui capitibus imminet, 18, 13, 3. *τὸ κατὰ κορυφὴν σημεῖον*, punctum coeli quod capiti imminet, Zenith. *T. V. p.* 26.

Κορωνιᾶν, cervicem & cornua efferre, superbe et insolenter se gerere; *ἐκορωνία καὶ παρετρίβετο πρὸς τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας*, 27, 13, 6. *n.* — „ferociter agere adversus alios, *in quo est* insolentia, (*quam grammatici veteres spectantes, interpretantur γαυριᾶν, ut Suidas*) *&* contentio & rixæ, *quas in hoc verbo & in h. l. intelligi malebat Valesius.*“ *Ern.*

Κόσκινον, τὸ, cribrum, 34, 9, 10.

Κοσμεῖν, Cosmum esse, summum magistratum gerere in civitate Cretensi, 23, 15, 1. *Cosmorum in Creta eamdem fere vim potestatemque fuisse, atque Ephororum Lacedæmone, docet Aristot. Politic. lib. II. c. 8. quem & Henr. Steph. in voc.* Κόσμος *laudavit.*

Κόσμιος; *κόσμιοι τοῖς ἤθεσι*, homines frugi & modesti, 8, 11, 7. ex *Theopompo.*

Κοσμόπολις, ὁ, *nomen* magistratus *apud Locrenses Italiæ*, 12, 16, 6 *sqq.*

Κόσμος, ὁ; 1) ordo; *ἐν κόσμῳ καὶ τάξει ποιεῖσθαι τὸν πλοῦν*, 1, 21, 11. *ἐν κόσμῳ παρεμβάλλειν τὴν δύναμιν*, 1, 32, 7. *οὐδενὶ κόσμῳ φεύγειν*, 4, 71, 11. 5, 110, 5. *ἔμενον ἐν κόσμῳ*, 1, 33, 1. 2) cultus; *τοῖς ἤθεσι καὶ κόσμῳ διαφέροντες*, 2, 17, 5. 3) coelum; *ἡ κατὰ τὸν ἥλιον πορεία, καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ κόσμου γιγνόμενα αὐτοῦ διαστήματα*, spatia quæ sol in cursu diurno emetitur in coelo, 9, 15, 6. *n. καθ' ὃν ἂν ᾖ τόπον τοῦ κόσμου ὁ ἥλιος*, in quocumque coeli puncto fuerit sol, 9, 15, 12. *ἡ γῆ ἡ ὑπὸ τῷ κόσμῳ κειμένη*, 12, 25, 7. *ex Timæo.*

Κουρεακὸς; *κουρεακὴ λαλιὰ*, sermo tonsorius, 3, 20, 5.

Κουφίζειν; 1) levare *naves, depositis vel ejectis oneribus*, 1, 39, 4. 1, 60, 3.

ναῦς εὐπίνητοι καὶ κεκουφισμέναι, 1, 60, 8. κουφισθεισῶν τῶν νεῶν, 20, 5, 11. κουφίσαι τινὶ τὰς ἐργωνίας, levare locatores parte pretii, 6, 17, 5. κεκούφισται αὐτοῖς ὁ πόλεμος, levius illis factum est bellum, 1, 17, 2. 2) in altum tollere, erigere, 8, 8, 3. *Hinc metaph.* κουφισθεὶς, levitate, *vel* spe elatus, 14, 1, 11.

Κοῦφος, levis, expeditus; τὰ κοῦφα καὶ τὰ πρακτικώτατα τῆς δυνάμεως, 10, 23, 2. τὸ κουφότατον ἥκιστα φέρειν.

Κοχλίας, ὁ, limax; αὐτόματος, 12, 13, 11.

Κραδαίνεσθαι, quati, concuti, hinc inde moveri, 6, 25, 5.

Κράζειν; Κάτων ἐδυσχέρανε καὶ ἐκεκράγει, 31, 24, 1.

Κραιπαλᾶν: ἐξῆλθε κραιπαλῶν εἰς τὸ Στάδιον, crapulæ plenus, 15, 33, 2.

Κράνος, τὸ, galea, 11, 9, 5.

Κραταιὸς ἀγὼν, acris pugna, 2, 69, 8.

Κρατεῖν; *absol.* κρατεῖ ἡ Φήμη, (*scil.* περὶ αὐτοῦ) ὡς Φιλαργύρου, obtinet fama, 9, 26, 11. *Cum Accus.* οὓς ποτε κρατήσειε, quotquot in potestatem ejus venissent, 1, 82, 2. *n.* ἵνα ἐπιλαβόμενες κρατοίη τὸν Ἀχαιὸν, ut prehenderet Achæum et firmiter teneret, 8, 20, 8. *Cum Genit.* κρατεῖν τῶν πολεμίων, vincere, superare hostes, 3, 74, 4. τῆς πόλεως, potiri urbe, 2, 2, 11. εἰ κρατοῦσι τοῦ σαφῶς καὶ δεόντως διδόναι τὰ παραγγέλματα, an bene tenerent, callerent, scirent, 10, 21, 9. *n.* κρατηθείσης τῆς ὑποθέσεως, *temere & perperam olim editum erat, pro* προτηθείσης, 28, 14, 5.

Κρατὴρ; *tres crateres in Hiera ins.* 34, 11, 12 *sq. Nomen proprium* finus interioris Italiæ, 34, 11, 5.

Κράτιστος; ἀπὸ τοῦ κρατίστου γίγνεται ἡ ἐπιβολὴ, serio, bona fide, 8, 19, 4. 8, 26, 7. τὸ παλαιὸν ἀπὸ τοῦ κρατίστου ἐγένετο ἡ μονομαχία, bona fide, aperte, ingenue, sine dolo, *Fr. gr.* 27. ὁ ἀπὸ τοῦ κρατίστου χρηματισμὸς, honestum, ingenuum studium augendæ rei familiaris, ubi abest fraus et dolus, 6, 56, 3.

Κράτος, τὸ; κατὰ κράτος λαβεῖν *vel* ἑλεῖν πόλιν, 1, 24, 2 & 10. *& sæpe aliàs.*

Κραυγὴ, ἡ; τῇ κραυγῇ ἐνθύμως χρησάμενος, 2, 70, 6.

Κρεμᾶν; τοῦ τείχους ἐπὶ δύο πλέθρα κρεμασθέντος, 5, 4, 7. *vide supra, in* διαστυλοῦν.

Κρεωφαγεῖν, carnibus vivere, 2, 17, 10. *n. Alii codd.* κρεαφαγεῖν.

Κρημνὸς, ὁ, præcipitium, 3, 55, 6.

Κρήνη, ἡ; fons; κρήνη πότιμος, 34, 9, 5.

Κρηπὶς, ἡ, crepido; τοῦ λιμένος, 5, 37, 8. ἐπ' αὐτῆς τῆς κρηπίδος κεῖται τὸ τεῖχος παρὰ θάλασσαν, 8, 5, 2.

Κρητίζειν πρὸς Κρῆτα, 8, 21, 5.

Κριθαὶ, αἱ, 2, 15, 1.

Κρίθινος οἶνος, 34, 9, 15.

Κριθο-

Κριθοφαγία, ἡ, *poena militaris*, 6, 38, 4.

Κρίμα, τὸ; ἐγκαλοῦντες τοῖς κρίμασι, ὡς παραβεβραβευμένοις, 24, 1, 12. *n.*

Κρίνειν, τινὰ, litem intentare alicui, diem dicere, in judicium vocare, 24, 9, 6. κρίνειν διὰ μάχης τὰ πράγματα, 1, 15, 4. 1, 87, 7. τὴν ἔφοδον, 5, 79, 1. κρίνειν τὰ ὅλα, ſummam rei acie cernere, 3, 70, 1. κρίνει ὁ δῆμος διαφόρου, θανάτου, judicat crimina ære luenda, capite plectenda, 6, 14, 6 *ſq.* κρίνας (αὐτὸν) ἐν τοῖς Μακεδόσι, per Macedones judicari eum curans, 5, 29, 6. κρῖναί τι καὶ προθέσθαι, aliquid ſecum ſtatuere, decernere, 3, 6, 7.

κρίνεσθαι θανάτου, in judicio capitis verſari, capitis reum eſſe, 6, 14, 7. τὸ κριθὲν, quod quis ſecum decrevit, propoſitum, 5, 52, 6. 9, 13, 7 & 9. &c. τούτων κριθέντων, his decretis, 5, 55, 6. 5, 59, 1. ὁ κριθεὶς τόπος πρὸς στρατοπεδείαν, ſelectus, probatus, cæteris prælatus, 6, 27, 1. κριθείσης τῆς τοῦ Ζευξ. γνώμης, probata Zeuxidis ſententia, 5, 52, 1. ἐκρίθη εὐεργέτης, judicatus, habitus eſt, 5, 9, 10. οἱ κριθέντες, electi *reges*, 6, 7, 4. κεκριμένον ἦν αὐτῷ, conſtitutum ei erat, 10, 6, 8. τὰ κεκριμένα, 3, 6, 7. κεκριμένος περί τι, probatus in aliqua re, 5, 53, 1. οἱ κατ' ἐκλογὴν ἀριστίνδην κεκριμένοι, ſelecti, 6, 10, 9. οἱ κεκριμένοι, 6, 21, 4. πρὸς ἓν γένος ἀκροατῶν οἰκειοῦται καὶ κρίνεται (ἡ Πολυβίου πραγματεία,) uni tantum generi lectorum probari poteſt, *vel*, pro uno tantum genere lectorum electa & probata eſt a Polybio, 9, 1, 2. *n. coll.* 9, 2, 4.

μάχῃ κρίνεσθαι περὶ τῶν ἐνεστώτων, 15, 3, 3. & (*ſubintellecto nomine* μάχη) κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων, 18, 14, 3. *conf.* διακρίνεσθαι.

Κρίνινον μύρον, *i. q.* ἰρινὸν, oleum liliaceum, 31, 4, 2. *n.*

Κριοκοπεῖν τὸν πύργον, ariete percutere, 1, 42, 9.

Κριὸς, ὁ, aries *in oppugnatione*; 1, 48, 9. 9, 41, 1 & 4. 22, 10, 1 *ſqq.*

Κρίσις, ἡ; 1) κρίσις καὶ διάληψις, quod quis ſecum ſtatuit, propoſitum, 3, 6, 7. κατὰ κρίσιν, οὐ κατ' ἄγνοιαν, judicio, conſulto, deliberato, non per ignorantiam, 6, 11, 5. κρίσει πραγμάτων διαφέρεσθαι, judicio, ſententiis de repub. differre, 17, 14, 10.

2) κρίσιν ἀποδοῦναί τινι, cauſſam, litem alicujus judicare, *vel* judicandam curare, 5, 16, 5. *Item* κρίσις, accuſatio; κρίσιν ὑπογράφεσθαί τινι, accuſationem (*niſi etiam ſimul ſit* condemnationem, ſententiam pronunciatam) contra aliquem ſcribere, perſcribere, ſcripto conſignare ſubſcriptis nominibus; βουλόμενοι κατακηρυχθῆναι τὰς κρίσεις τὰς κατὰ τῶν περὶ τὸν Ζεύξιππον, ἃς ἦσαν πρότερον αὐτοῖς (*vel* αὐτοὶ) ἔτι ὑπογεγραμμέ-

νοι, 23, 2, 6. κρίσεις λέγειν, causſas agere, 32, 9, 11.

3) finis, exitus, diſcrimen; ῥᾳδίαν ἔλαβε κρίσιν ἡ ναυμαχία, 16, 4, 8. τοῦ πολέμου λαβόντος κρίσιν, confecto bello, 32, 15, 5. ἡ ἐνεστηκυῖα κρίσις, inſtans diſcrimen, inſtans prælium, *vel* inſtantis prælii exitus, 9, 5, 4. κρίσιν ὁλοσχερῆ γενέσθαι οὐχ οἷόντ' ἦν, ſummam rei prælio decernere, 1, 57, 6.

Κριτήριον, τὸ; καθίζειν κριτήριον, conſtituere judices, 9, 33, 12. ἐν ἴσῳ κριτηρίῳ, apud æquos judices, 16, 27, 2.

Κριτής, ὁ; κριτὴν ἀποδεικνύναι ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἀντιλεγομένων, 9, 33, 12. ἐν ἴσῳ κριτῇ, 17, 6, 1. *cf.* κριτήριον, ἐν.

Κριτικὸς, ὁ, ἡ, *q.* γραμματικὸς, 32, 4, 5. *coll.* 32, 6, 5.

Κρόκινον μύρον, oleum croceum, 31, 4, 1 *ſq. n.*

Κροτεῖν; κροτηθείσης τῆς ὑποθέσεως, cum plauſu accepta ea ſententia, 28, 14, 5. *Temere vulgo* κρατηθ.

Κρότος, ὁ, plauſus; μετὰ κρότου καὶ κραυγῆς, 1, 44, 5. κρότος ἐξαίσιος, 18, 29, 6. καταῤῥαγεὶς, 18, 29, 9. *cf.* 15, 32, 9.

Κρούειν πρύμναν, retro agere navem, 16, 3, 8. — „*Viſitatius eſt* κρούσασθαι πρ. *Vide de hac phraſi Gronov. Obſ. 4. p. 408.*“ *Ern.*

Κρούσις, ἡ; αἱ κρούσεις, varii ſoni ex inſtrumento muſico (*etiam tibia*) eliciti ab artifice, 30, 13, 5.

Κρουσματικὴ λέξις, vox quæ ſicuti fidium ſoni aures ſolum pulſat, nec ſenſum habet ſubjectum, 3, 36, 3. *n.*

Κρύπτειν: κρύπτων ἐν αὐτῷ τὴν ἐπιβολὴν, 1, 75, 8.

Κτᾶσθαι. κτήσασθαι καὶ διαγνῶναι βίβλους 3, 22, 2. *Ad quem locum Ernesti:* „κτήσασθαι, *ait, non neceſſario de* emtione *capitur, ſed ad Thucydidis normam, ad cuius dictum 1, 22. alluditur, qui* κτῆμα τῷ ἀγωνίσματι *opponit, ut Polybius* μάθημα, *cap. 31.*“ — *At difficile dictu fuerit, quid* κτήσασθαι *h. l. dicat Polybius, ſi ab* emendi *notione diſceſſeris. In Præt. paſſ. non male* ἐκτῆσθαι *habent Vat. et Flor. pro vulgato* κεκτῆσθαι, 5, 87, 3.

An ex κτᾶσθαι *corruptum eſt* ἡττᾶσθαι, *quod habent codd. omnes* 17, 3, 7? *n. Sic cum genit. caſu foret conſtructum,* κτᾶσθαι τούτων, *præter græci ſermonis uſum.*

Κτηματικοὶ, divites, qui fundos poſſident, 5, 93, 6.

Κτῆνος, τὸ; pecus; τὰ κτήνη, (*de ſuibus*) 12, 4, 14.

Κτῆσις, ἡ. τοῦ διαφόρου, adquiſitio pecuniæ, 6, 46, 2. ἡ περὶ τὰς κτήσεις ἰσότης, *de* fundorum poſſeſſione, 6, 48, 2. κτῆσις ἔγγειος, *vide* ἔγγειος.

Κτίζειν; ἡ πόλις ἔκτισται κατὰ τὸν κόλπον, 5, 57, 3. *i. q.* κεῖται. *Sic* οἰκεῖται ἐπί τινος χερρονήσου, 4, 56, 3.

Κτίσις,

Κτίσις, ἡ; αἱ τῶν πόλεων κτίσεις, urbium origines, 10, 24, 3. ὁ περὶ τὰς ἀποικίας καὶ κτίσεις καὶ συγγενείας τρόπος τῆς ἱστορίας, 9, 1, 4. *n.* 9, 2, 1. 34, 1, 3.

Κυαθίζειν τινί, haurire & infundere alicui, bibendum proponere, 8, 8, 6.

Κυβερνᾶν; ἡ βασιλεία τῇ γνώμῃ τὸ πλεῖον ἢ φόβῳ καὶ βίᾳ κυβερνωμένη, 6, 4, 2. τὸ πῦρ κυβερνώμενον ἀνέμοις, 11, 5, 4.

Κυβερνήτης, ὁ, gubernator navis, 1, 37, 4. 3, 81, 11. 6, 44, 4. 10, 33, 5.

Κυβερνητικὸς; ἡ κυβερνητικὴ, *scil.* τέχνη, 12, 27, 9.

Κυβεύειν τῷ βίῳ, *Fr. gr.* 12.

Κυδέστερα ἐλπίδες, melior, insignior spes, 3, 96, 7. *n.* — „*Sic edd. at scribendum sine dubio* ἐπικυδ." — *Ern. Satis tamen notus superlativus* κύδιστος.

Κυδοιμὸς, ὁ, tumultus, 5, 48, 5. — „*vox poëtica.*" *Ern.*

Κύκλος, ὁ; κύκλῳ, *cum genit.* circum, circa; τοὺς ἱππεῖς τῶν εὐωνύμων βουνῶν κύκλῳ περιαγαγὼν, circum clivos, 3, 83, 4. σφάγια περιφέρειν τῆς πόλεως κύκλῳ, 4, 21, 9. *Absol.* κύκλῳ περιέχοντες σφᾶς, 1, 10, 6. *Etc.*

Κυκλοῦν τοὺς πολεμίους, cingere, circumdare, includere hostem, 1, 17, 13. ἐφ' ἑκατέρου τοῦ κέρατος κυκλοῦν, (*scil.* τοὺς πολεμίους) καὶ προσβάλλειν τοῖς πολεμίοις, 1, 34, 1. *Sic &* κυκλώσαντες, *absque accusativo*, 1, 25, 3. 3, 65, 10. *&* οἱ κεκυκλωκότες, 3, 116, 10. οἱ ἄνεμοι κυκλοῦντες τὴν θάλασσαν, agitantes, 11, 29, 10. *n.* — „*nisi legend.* κυκῶντες. *Sed sic* κυκλεῖν *Diodor.* 18, 59." *Ern. Passiv.* κυκλούμενοι ὑπὸ τῶν βοηθησάντων, 1, 28, 9.

Κύκλωσις, ἡ, 3, 65, 6. *Vide* κυκλοῦν.

Κύκνειον, τὸ, ἐξηχεῖν, cygneum cantum edere, 30, 4, 7. *n.* ἐξᾴδειν, 31, 20, 1. *n.*

Κυλίεσθαι τῷ μύρῳ, 26, 10, 16.

Κῦμα; τὸ πελάγιον κῦμα, maris unda, fluctus ex alto venientes, 10, 10, 3.

Κυνηγέσια, τὰ, venatio, quidquid ad venationem pertinet, 32, 15, 5.

Κυνηγετεῖν, venari, 8, 27, 6. 23, 1, 9. τὸν ὗν, 31, 32, 3.

Κυνηγία, ἡ; 8, 27, 4. αἱ κυνηγίαι, 8, 27, 5. ἐν ταῖς κυνηγίαις τολμηροὶ, 4, 8, 9. ἡ περὶ τὰς κυνηγίας εὐχειρία, 23, 1, 8.

Κυνήγια, τὰ, (*i. q.* ἡ κυνηγία *vel* αἱ κυνηγίαι;) αἱ ἐν τοῖς κυνηγίοις κακοπάθειαι καὶ τόλμαι, 10, 25, 4.

Κυνίκλος, ὁ, 12, 3, 9 *sq.*

Κυπαρίττινος; κυπαριττίνη ξυλία, 10, 27, 10.

Κυρεῖν; τὰ πρὸς διαβολὴν κυροῦντα καὶ κατηγορίαν, quæ pertinent ad 12, 15, 9. (*sic mox ibid.* τὰ ἥκοντα.) πάντα πρὸς τὴν σύγκλητον κυρεῖν, *sic fortasse legendum* 6, 13, 9. *n.*

Κυρία, ἡ, τινὸς, potestas alicu-

jus rei, 6, 2, 6. 6, 13, 1. 6, 15, 6. περί τινος, 6, 14, 10. 6, 17, 5. 22, 26, 25.

Κυριεύειν, *cum genit.* 1) potiri, *urbe, regione*, 1, 8, 1. 1, 10, 6. 1, 29, 6. τινὸς ζωγρείᾳ, 1, 7, 11. 1, 19, 11. 3, 67, 6. 5, 20, 9. πολλῶν χρημάτων, 3, 13, 7. πολλῆς ἀποσκευῆς, 4, 75, 7. 10, 17, 1. τῆς ἐπιστολῆς, potiri epistola, intercipere, 8, 19, 5. 2) tenere, in potestate habere; τῆς εἰσόδου τῆς εἰς Πελοπονν. 4, 6, 6. τῶν κλειθῶν, 4, 18, 2. Συρίας, πόλεων κυριεύοντες, 5, 34, 6. *n. & vs.* 8.

Κύριος, ὁ, *substantive;* dominus, *titulus honorificus*, κύριοι Καρχηδόνιοι, 7, 9, 5. *Cum genit.* possessor *vel* dominus *urbis vel regionis*, 7, 9, 13. ὁ τῶν πραγμάτων κύριος, 3, 98, 10. κύριος γενόμενος τῶν ἀντιπολιτευομένων, cum in suam potestatem redegisset, 1, 8, 4. *Absolute quidem, sed subintellecto genitivo* τῶν πραγμάτων *vel* τοῦ πολέμου, *ponitur* 38, 5, 7. *n. Cum Participio;* Αἰτωλοὺς κυρίους εἶναι βουλευομένους ὑπὲρ αὐτῶν, dominos esse Ætolos, in potestate esse Ætolorum, sibi consulere, si vellent, 18, 20, 10. κύριός ἐστι καὶ ζημιῶν ὁ χιλίαρχος καὶ ἀνεχυριάζων, potestatem habet & mulctæ dicendæ & pignoris capiendi, 6, 37, 8. *Adjective;* κύρια ὀνόματα, nomina propria, 6, 46, 10. ὁ κύριος λόγος καὶ συνέχων τὰ πράγματα, (*opp.* ὁ ἐπιμετρῶν λόγος,) oratio proprie ad rem pertinens, principalis, 15, 34, 1. κυριώτατος τόπος τῆς χώρας, præcipuus locus, 2, 34, 10.

Fœm. κυρία; *substantive*, domina; ταύτης τῆς δαπάνης ἡ σύγκλητός ἐστιν κυρία, 6, 13, 3. (*i. q.* τὴν κυρίαν ἔχει, *quod vide supra, in* ἡ κυρία.) *Adjective;* κυρίαν ἐποίησαν τὴν αἵρεσιν, confirmarunt, ratam habuerunt electionem, 3, 13, 4. κυρία ἀγωγὴ, propria, vera abductio, de qua lex loquitur, 12, 16, 8. *n.* κυριωτάτη κτῆσις, verissima, maxime propria, principalis, maxime rata, valida & certissima possessio, 5, 67, 6.

Neutr. κύριον, *& in superlat.* τὸ κυριώτατον, præcipuum, longe præcipuum; τὸ κυριώτατον καὶ ἀναγκαιότατον μέρος τῆς ἱστορίας, 3, 32, 5 *sq. Et absque substant. sequente* πρὸς *præpositione;* τὸ κυριώτατον ἤνυσται πρὸς τὴν τῶν ὅλων ἐπιβολὴν, 1, 3, 6. 4, 21, 8. 8, 36, 2. *Fr. gr.* 95. τὸ κυριώτατον τῆς προθέσεως, 2, 45, 5. ἐν τῷ στρατοπεδεύειν ἡγοῦνται κυριώτατον, 6, 42, 2.

Κυρίως, proprie, *de proprio usu & significatu vocabuli*, 2, 22, 1. 3, 33, 11. κυρίως διασαφεῖν, differre, præcise, propriis verbis, perspicue declarare, 8, 28, 7. 28, 8, 10. *Tum generatim denotat* accurate, exacte, verissime, plane, prorsus; *veluti,* Βυζάντιοι κατὰ

κατὰ θάλατταν οὕτως ἐπίκειν-ται τῷ στόματι τοῦ Πόντου κυ-ρίως, ὥστε &c. 4, 38, 2. *n.* τὸν αὐχένα τῆς Χερρονήσου ἡ πόλις ἐπικειμένη διακλείει κυρίως, 4, 56, 5. τοῦτο τὸ χωρίον κεῖται ἐπὶ τῆς παρόδου κυρίως, prorsus ad ipsam viam qua transire oportet, 4, 64, 9. *οἱ βουνοὶ ἐπίκεινται τῷ πρὸς τὴν πόλιν τοῦ ποτα-μοῦ διαστήματι κυρίως,* prorsus, plane imminent, 5, 22, 3. *quibus locis possis quidem cum Reiskio (ad 4, 38, 2.) inclusam cogitare notionem eam, quam nostro idiomate phrasi illa exprimere conjue-vimus,* dominer une place; *sed, an Polybius eamdem no-tionem vocabulo huic subjece-rit, dubitare licebit.*

Κυροῦν, decernere, & sancire, ratum habere decretum ad con-firmandum propositum; τὸ συνέδριον οὐδ' εἰς τέλος ἐκύ-ρωσε τὴν γνώμην, 1, 11, 1. *n.* κυρωθέντος δὲ τοῦ δόγματος ὑπὸ τοῦ δήμου, 1, 11, 3. τοῦ δήμου κυρώσαντος τὰς διαλύ-σεις, 1, 17, 1. τούτου τοῦ δόγματος κυρωθέντος, hoc fa-cto decreto, *scil. in confes-su sociorum cum Philippo, tum vero* ἐπικυρωθέντος διὰ τῶν πολλῶν, confirmato in conven-tibus singulorum populorum, 4, 26, 1 *sq.* ἐκυρώθη τὸ δια-βούλιον, 5, 49, 6. κυρωθέν-των τούτων, 5, 56, 1. τὰ τοῦ πολέμου ἐκεκύρωτο, de-cretum est bellum, 7, 5, 5. *Conf.* ἐπικυροῦν.

αἱ κυροῦσαι τὰ διαβούλια γνῶμαι, sententiæ quæ vin-cunt in deliberationibus, ex quarum præscripto fiunt decre-ta, quæ decernunt res ad deli-berandum propositas, 4, 24, 2. *Conf.* διαβούλιον.

διὰ τὸ τὰ σφῶν [τῶν βασι-λέων) πράγματα σχεδὸν πάν-τα πρὸς τὴν σύγκλητον κυ-ροῦν. *Sic quum vulgo lege-retur* 6, 13, 9. *locum hunc re-spiciens Ernestus in Lexico Polyb. hæc posuit:* „κυροῦν τι πρός τινα, apud *vel* per ali-quem." — *quæ quam sint & ab ipso hoc loco & a græ-ci sermonis usu aliena, nil adtinet disserere. Ego, co-dicis Parisini auctoritatem ex parte secutus, edidi* σχε-δὸν πάντα τὴν σύγκλητον κυ-ροῦν, fere omnia decidere, de-cernere senatum; *sed prope-modum persuasum habeo, scribi debuisse* πρὸς τὴν σύγ-κλητον κυρεῖν, omnes regum caussæ ad senatum perveniunt, ad senatum pertinent. *Vide* κυρεῖν.

Κυρτὸς, incurvus; ἡ κυρτὴ ἐπι-φάνεια τοῦ θυρεοῦ, 6, 23, 2.

Κύρτωμα, τὸ, μηνοειδὲς, lunata convexitas aciei, lunata acies, 3, 113, 8. 3, 115, 7.

Κῦτος, τὸ, τῆς νεώς, corpus, al-veus navis, 16, 3, 4. τὸ σύμ-παν τῆς πόλεως κῦτος, 5, 59, 8. corpus urbis; (*a quo di-stinguitur* τὸ προάστειον *vers.* 7.) — „*eleganter* urbs ipsa, *quoad muris comprehendi-tur, ut* κῦτος ψυχῆς *apud Platonem Cicero vertit* ani-mum. *Ioseph. Ant.* 8, 4, 3.

τὸ τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν κῦτος, & alia, quæ etiam in Lexicis reperiuntur." Ern.

Κύων; ἡ τοῦ κυνὸς ἐπιτολὴ, 1, 37, 4. 2, 16, 9. 9, 43, 4. ὁ κύων, xiphias piscis, 34, 2, 15. κύνες διεζωτομημένοι, 10, 15, 5.

Κωθωνίζεσθαι ἀφ' ἡμέρας, de die potare, 24, 5, 9. — „quo verbo & οἱ ὁ. usi, Esth. 3. extr. & Aristot. Probl. 3, 14. add. Cl. Wesseling. ad Diodor. T. I. p. 345." Ern.

Κῶλον, τὸ, crus; δύο κῶλα σφενδόνης, 27, 9, 5. n.

Κωλύειν τινὰ τινὸς, 2, 8, 8. τῆς εἰσόδου, 2, 52, 9. 5, 69, 2. οἱ πολέμιοι τῆς ὁρμῆς ἐκωλύθησαν, 6, 55, 3. τῆς παρούσης ἐξουσίας κωλυθήσεσθαι, 5, 42, 6. n. ubi fortasse κολουσθήσεσθαι legendum.

Κώλυμα, τὸ, impedimentum objectum, 6, 34, 12.

Κωλυσιεργεῖν, conatibus alicujus obstare, 6, 15, 5.

Κωμάζειν; ἐκνεύσας τὴν ἀνδρωνῖτιν, εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κωμάζει, Fr. hist. 27.

Κώμη, ἡ; ἐπρέσβευον περὶ τῶν ὁμήρων καὶ τῶν κωμῶν, 20, 12, 2 sq. ᾤκουν κατὰ κώμας ἀτειχίστους, 2, 17, 9.

Κωμικὸς, ὁ, 12, 13, 3. i. q. κωμῳδιογράφος, 12, 13, 7.

Κῶμος, ὁ; κώμους ποιούμενος ἐπὶ τὰς οἰκίας, 10, 26, 3. n.

(Κῶνος, ὁ, 10, 18, 6. n.)

Κωπηλατεῖν, remigare, 1, 21, 1.

Κωπηλάτης, ὁ, remex, 34, 3, 8.

Κωφὸς; ἀνυπόστακτος καὶ κωφὴ διήγησις, obscura, quæ non intelligitur, 3, 36, 4. ἵνα μὴ κωφὰ γίγνηται τὰ λεγόμενα, 5, 21, 4.

Λ.

Λαβὶς, ἡ, fibula; πυκναῖς ταῖς λαβίσι καταπερονᾶν, 6, 23, 11.

Λάβρος, vehemens; χειμάρρους, 4, 70, 7. n. (ubi alii λάβρως καταφέρεται.) 40, 3, 2. ποταμὸς, 4, 41, 6. 4, 70, 8. ὄμβρος, 11, 24, 9.

Λαγχάνω; παραυτίκα γὰρ ἔλαχε τῶν Μυρρίνου ἁρεμμάτων, sic mssti 23, 2, 15. n. ἔλαβε Vrsin. ex conject.

Λαιὰ, ἡ, vide δεξιά.

Λαίλαψ, ἡ; καθάπερ λαίλαπός τινος ἐκπεπτωκυίας εἰς αὐτοὺς, 30, 14, 6.

Λαλεῖν τινι, communicare cum aliquo clam consilia, in partem deteriorem; τῶν πλείστων πεπεισμένων, αὐτὸν πλάγιον ἐν τῷ πολέμῳ γεγονέναι καὶ λαλοῦντα τῷ Περσεῖ, 30, 1, 6. n. Sed &, aperte, in omnium conspectu agere cum aliquo; Φανερῶς ἐλάλει καὶ συνέταττε τοῖς ναυτικοῖς, 31, 20, 13.

Λαλιὰ, ἡ, sermo vulgi, fama; ἦν θροῦς καὶ λαλιά τις εὐελπις παρὰ τοῖς πολλοῖς, 1, 32, 6. Φήμη καὶ χυδαῖος καὶ πάνδημος λαλιὰ, 14, 7, 8. κουρεακὴ καὶ πάνδημος λαλιὰ, 3, 20, 5. Sed & de serio colloquio & sermone, ἡ περί τινων βίβλων λαλιὰ, sermo

sermo de libris quibusdam habitus, 32, 9, 4.

Λάλος, loquax, 32, 6, 5. 40, 6, 2.

Λαμβάνειν, γυναῖκα, uxorem ducere; ὅτε ἐλάμβανε Κλεοπάτραν, 28, 17, 19. ἐν φέρνῃ λαβεῖν, *ibid.* ἐν χάριτι καὶ δορεᾷ, beneficii & muneris loco accipere, 1, 31, 6. λαμβάνειν πόλιν, capere urbem, 1, 24, 10. 3, 61, 8. &c. τὰ λαμβανόμενα, præda, 4, 3, 11. εἰς χεῖρας λαμβάνειν, seducere aliquem, privatim cum eo colloqui, 1, 70, 2. &c. *vide* χείρ; *pro quo & est* λαμβάνειν *simpliciter*, 1, 69, 1 & 7. τριβὴν λαμβάνει ὁ πόλεμος, trahitur, producitur bellum, moram trahit, 3, 78, 5. λαμβάνειν ἀρχήν, τέλος, 4, 28, 3. 4, 52, 10. & *alibi passim.* ἀλλοιοτέραν ἐλάμβανε διάθεσιν, *nempe* τὸ πρᾶγμα, 10, 30. 6. ἅμα καὶ τὸ χρήσιμον καὶ τὸ τερπνὸν ἐκ τῆς ἱστορίας λαβεῖν, simul utilitatem & voluptatem capere ex historia, 1, 4, 11. τὸ δυνατὸν ἐκ τῶν πραγμάτων ἔλαβον πρὸς τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν, selegerunt, 5, 20, 7. ἐκ τῶν ἐνδεχομένων τὸ δυνατὸν ἔλαβον πρὸς τὸ παρὸν, 5, 63, 1. (*conf.* ἐκλαμβάνειν.) τὸ δυνατὸν ἐκ τῶν ἐθισμῶν εἴληπται πρὸς κατάπληξιν, 6, 38, 4. ἓν καὶ δύο ληφθὲν μαρτύριον, 2, 38, 11. τὸ στρατόπεδον λαμβάνει πεζοὺς περὶ τετρακισχιλίους, legio capit circiter 4000 pedites, 3, 107, 10.

ἔλαβε τῶν Μυρρίνου θρεμμάτων *ex conject. edidit Vrsinus* 23, 2, 15. *n. nescio quam recte, pro* ἔλαχε. ζωγρείᾳ δ' ἔλαβον εἰς διακοσίους *scripsi* 5, 94, 5. *n. pro vulgato* ἐλάβοντο.

In Med. λαμβάνεσθαι *vel* λαβέσθαι ἀφορμῆς, 1, 69, 8. 1, 79, 11. 5, 78, 5. (*ubi codex Flor. quidem* ἐπιλαβόμενος *præfert.*) βραχείας ἐλπίδος λαβέσθαι, 37, 2, 7. λήψεται τὴν ἐπιγραφὴν ὁ δῆμος, 6, 57, 7.

Λαμπὰς, ἡ; λαμπάδες ἐκ ξηρᾶς ὕλης, 3, 93, 4.

Λάμπειν, effulgere; *de subito & brevi splendore reip.* 6, 43, 3.

Λαμπρὸς, splendidus, clarus; *hinc* candidus; *tum* insignis, præclarus, manifestus; & vividus, acris, vehemens, validus, quidquid in suo genere præcipuam aliquam vim & vigorem habet, *sive in bonam, sive in malam partem. Conf. Dorvillium ad Charit. p.* 483. *ab Ernesto h. l. laudatum.* λαμπρὰ τύχη, splendida fortuna, 11, 19, 7. λαμπρὰ τήβεννα, toga candida, 10, 4, 8. 10, 5, 1. τὸ τῆς φύσεως λαμπρὸν, splendor, vigor ingenii, acre ingenium, 7, 12, 3. τὸ λαμπρὸν τῆς προθυμίας αὐτῶν, ardor quo adfectum suum (*in matrem*) declararunt, insigniverunt, 23, 18, 7. ἐγίγνετο μάχη λαμπρὰ, acris pugna, 10, 12, 15. τοσούτῳ λαμπρότερος ἦν ὁ κίνδυνος, tanto acrior erat pugna, *scil. quia*

quia erat veluti μονομαχικὴ Φιλοτιμία, 1, 45, 9. λαμπρὸς ἐν τοῖς κινδύνοις, acris in pugna, 24, 1, 6. τῇ τῆς ψυχῆς γενναιότητι λαμπρότερος ἦν ἢ πρόσθεν, animi robore acrior, vehementior, 16, 5, 7. (*cf.* λαμπρότης.) ψυχῇ χρώμενοι λαμπρᾷ, pro sua humanitate & animi magnitudine *interpretatus est Casaub. sed rectius videtur*, acri, vivido, calido homines ingenio, 26, 3, 11. λαμπρὸς ἄνεμος, acris vehemens, validus ventus; οὔριος καὶ λαμπρὸς ἄνεμος, 1, 44, 3. (*coll. vs.* 4. *ubi habes* ὑπὸ τῆς βίας τοῦ ἀνέμου.) Φορὸς καὶ λαμπρὸς ἄνεμος, 1, 60, 6.

Λαμπρότης, ἡ, τῶν ὅπλων, splendor, nitor armorum, 11, 9, 1. τῆς ψυχῆς, animi vigor, 32, 23, 1. *ubi opponitur* τῇ μὲν σωματικῇ δυνάμει παραλελυμένος ἦν, *quemadmodum*, 16, 5, 7.

Λαμπρῶς ἐχρήσαντο τοῖς πράγμασι, 4, 57, 10. — „insolentius se gessere, *scil. ex opinione victoriæ.*" *Ern. Nos in Adn. ad h. l. interpretati sumus* palam, manifeste, manifesta vi; *sed pro usu vocis* λαμπρῶς, *quem modo vidimus, verius videtur* acriter, calide, inconsiderato ardore rem gerebant.

Λανθάνειν; ἔλαθον ἔξω πελάγιοι, 1, 37, 5. — „*scil.* γενόμενοι. „*Ern. Vide nostram Adn.* ἔλαθον οὐ μόνον τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ σφᾶς αὐτοὺς κατάχρεοι γενηθέντες, 13, 1, 1. λελήθασιν αὐτοῖς ἐπισπασάμενοι τηλικοῦτο νέφος, 9, 37, 10. *n.*

Λαοδογματικαὶ ἀποφάσεις, pronunciata ex opinione vulgi arrepta, 34, 5, 14. *n.*

Λαός, ὁ; ἀποδοῦναι τοὺς λαούς, cives, homines *captivos, ex urbe & agris abactos; qui distinguuntur a militibus captivis, quos mox* πολεμικὰ σώματα *dicit*, 4, 52, 7.

Λάσταυρος, impudicus, 8, 11, 6. *ex Theopompo.*

Λάφυρον, τὸ; τὸ πᾶν λάφυρον μετὰ τῶν σωμάτων ἐποίησαν τάλαντα τριακόσια, omne belli spolium, 2, 62, 2. τὰ λάφυρα, *quæ Carthaginem misit Hannibal ex Hispania*, 3, 17, 7. *sunt* ἡ κατασκευὴ, *supellectilia, ibid. vs.* 10. *quæ distinguuntur ibi pariter (sicut* 2, 62, 2.) *a* τοῖς σώμασι, *a captivis, quorum pretium* (ἀξία) *erat* ἡ ὠφέλεια, *præda, quæ militibus cedebat, vs.* 7. *coll. vs.* 10. λάφυρον ἄγειν ἀπὸ λαφύρου *quid sit, vide* 17, 4, 8. 17, 5, 1 *sq.* λάφυρον ἐπικηρύττειν κατά τινος, *vide in* ἐπικηρύττειν.

Λαφυροπωλεῖν τὴν λείαν, prædam vendere, 4, 77, 5. 5, 24, 10. 28, 8, 8.

Λαφυροπωλεῖον, τὸ, locus ubi venditur præda, 4, 6, 3.

Λάχνη, ἡ, lanugo; *inde latinum nomen* lana, *auctore Polybio, Fr. gr.* 90.

Λέβης, ὁ; λέβητες ἀργυροῖ καὶ βάσεις τούτων, 5, 88, 5.

Λέγειν ἓν καὶ ταὐτὸ, concordes esse, 5, 104, 1. ἵνα μὴ λόγοι

γοι λέγωνται μόνον, 17, 8, 4. *ubi* γένωνται *habet codex Med. sed verum est* λέγωνται. *(Sic Demosth. T. II. p* 1524. *ed. Reisk. μὴ ἔστε λόγους αὐτοὺς λέγειν.)* πότερα δεῖ λέγειν ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀλαγωστίαν ἢ δαιμονοβλάβειαν, sitne hæc ſoliditas dicenda, an *&c.* 28, 9, 4. λέγων τὸ βάρος τῶν Φόρων, ediſſerens, exponens, cauſſans gravitatem tributorum, 1, 67, 1. λέγειν κρίσεις, cauſſas agere, 32, 9, 11. τί λέγων κατέχει Ἐχῖνον, quas cauſſas commemorare poteſt cur teneat Echinum? 17, 3, 12. τὸ δὴ λεγόμενον, quod in proverbio dicitur, 4, 52, 3. 5, 93, 2. 8, 21, 5. *n.* 16, 24, 4. *&c.* εἴ τι βούλεται λέγειν ὑπὲρ τῆς γνώμης κατὰ τὸν Ζαλεύκου νόμον, 12, 16, 9.

πηλίκη ἡ διαφορὰ ἐπὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων, πρῶτον λεγομένων, καὶ πάλιν κατὰ συνήθειαν γινομένων, 10, 47, 4. *n. Videtur* πρῶτον γενομένων *legendum; quæ verba pariter confuſa* 1, 6, 2. *n. Conf.* 5, 45, 4. *n.*

Λεία, ἡ, præda. *In Plur.* πέμποντες τὰς λείας, 4, 9, 10. *Conf.* λαφυροπωλεῖν. ἐκ πέσης τῆς λείας, 3, 93, 4. τῆς λειτουργίας *Bav.*

Λειαίνειν πᾶν τὸ πρὸ ποδῶν, complanare viam, 10, 30, 8. λειανόμενοι, *(i. q.* ξυρώμενοι) lævigati, raſi, 8, 11, 9. *ex Theopompo.*

Λεῖος λειότερος ἔλεος, pronior miſericordia, 20, 9, 11. *n.*

Λειμὼν, ὁ, ἐναντίον ποταμῶν καὶ λειμώνων καὶ ὑδάτων, 7, 9, 2. λειμῶσι *forſan legend. pro* λιμέσι 3, 77, 7. *n.*

Λείπειν, τὴν χώραν, patriam deſerere, 4, 32, 7. τὰς τάξεις, 3, 84, 7. 6, 37, 11 *ſq.* τὸ λεῖπον, id quod deeſt, 4, 38, 9. *Sed* 15, 36, 2. τὸ δὲ λοιπὸν *ſcripſi, pro vulgato* λεῖπον. τί λείπει αὐταῖς, 10, 18, 8. *i. q.* τί ἐλλείπει αὐτὰς, 10, 18, 11. βραχὺ λείπει τοῦ μὴ συναφθῆναι αὐτῷ, 2, 14, 6. ὥστε τοὺς ἄνδρας βραχύ τι λείπειν τοῦ διπλασίους εἶναι, 10, 17, 12. συνέβαινεν αὐτὸν οὐ πολὺ λείπειν τῶν ἐννενήκοντα ἐτῶν, non multo minor erat nonaginta annis, 12, 16, 13. λείπει τῶν πέντε σταδίων, 4, 63, 5. ἀπέβαλον οὐ πολὺ λείποντας τῶν *&c.* 3, 54, 4. τὰ λείποντα τοῦ βίου ἀναπληροῦν, quæ deſunt rei familiari ſupplere, inopiæ mederi, 13, 2, 2. τὸ πλῆθος ἐγένετο μικρῷ λεῖπον τῶν μυρίων, 10, 17, 6. *n.* ἠθροίσθη νόμισμα μικρῷ λεῖπον τετρακισχιλίων ταλάντων, 10, 27, 13. μικρῷ λείπουσιν ἑπτακοσίοις σκάφεσιν ἐναυμάχησαν, 1, 63, 5. τριακοντ' ἔτεσι, λείπουσι δύοιν, 3, 22, 2. *Et* μικρῷ λεῖπον *abſolute & veluti adverbialiter poſitum;* ἡ λοιπὴ πλευρὰ μικρῷ λεῖπόν ἐστι ἑλαττόνων ἢ ὁπτακισχιλίων σταδίων, 34, 6, 5. ἔστι τὸ πλῆθος τῶν συμμάχων πάρισον τοῖς Ῥωμαϊκοῖς στρατοπέδοις, λεῖπον τοῖς ἐπιλέκτοις,

ντοις, exceptis vel demtis extraordinariis, 6, 30, 2.

Paſſiv. λείπεσθαι, inferiorem eſſe; περὶ τὰς ναυτικὰς δυνάμεις πολύ τι λειπόμενοι κατὰ τὴν ἐμπειρίαν, 6, 52, 8. *Et, adjecto vel intellecto nomine* μάχῃ, prælio vinci; ἀποκεκλεισμένης πάσης τῆς ἐν τῷ λείπεσθαι σωτηρίας, 2, 29, 3. ἐλείφθησαν *correxit Caſ.* 1, 61, 6. *n. pro* ἐλήφθησαν *quod dabant libri. Sic* εἰ λειφθείη μαχόμενος *correxi* 21, 12, 13. *n. pro* ληφθείη. *Adde* 5, 12, 3. *n.* λειφθεὶς τῇ παρατάξει, 1, 27, 5. *n.* συνέβη λειφθῆναι, 2, 5, 8. δυσὶ μάχαις λελειμμένοι, 3, 90, 3. *Sed et in Præſenti tempore notione Præteriti;* λειπόμεθα μάχῃ, victi ſumus, 3, 85, 8. γραμματοφόρος διασαφῶν, ὅτι λείπονται Ῥωμαῖοι μάχῃ μεγάλῃ, 5, 101, 6. *n. (conf.* ἡττᾶσθαι.) *Sic* λειπόμενος, victus; νικῶν ποιεῖ τὰ τοῦ λειπομένου καὶ τοῖς ὅλοις ἐπταικότος, 27, 8, 14. βλέπειν τόν τε τοῦ νικᾶν καὶ τὸν τοῦ λείπεσθαι καιρὸν, tempus fatendi ſe victum, cedendi tempus, 1, 62, 6.

Λειτουργεῖν τινι λειτουργίαν τοιαύτην, 6, 33, 6.

Λειτουργία, ἡ, miniſterium *militare*, 6, 33, 6. αὕτη ἡ λειτουργία, *nempe excubatio*, 6, 35, 5. ὁ ἐπὶ τῶν λειτουργιῶν τεταγμένος, præfectus operis militaribus, miniſteriis militaribus, 3, 93, 4. οἱ ἐπί τινα λειτουργίαν ἀπεσταλμένοι, 10, 16, 5. *Conf.* λεία.

Λειτουργὸς, οἱ λειτουργοὶ, operæ militares, miniſtri, operarii militares, 3, 93, 5 & 7. περὶ τὰς ταφρείας καὶ χαρακοποιΐας φιλοπονώτατοι, 5, 2, 5. τὸν τόπον εὔβατον παρασκευάζουσι, 10, 29, 4. 18, 30, 8.

Λειψυδρία, ἡ, aquæ intermiſſio in fonte, 34, 9, 6.

Λεκάνη, ἡ, 22, 11, 10.

Λέμβος, ὁ, 1, 20, 13. 16, 2, 9. 16, 4, 8. &c. οἱ προπλεῖν εἰθισμένοι λέμβοι, 1, 53, 9. *Conf. Ind. Hiſt. in* Lembus.

Λέξις, ἡ, vox, verbum, *ex uſu grammaticorum*, 2, 22, 1. ἀδιανόητοι καὶ κρουσματικαὶ λέξεις, 3, 36, 3. ταῖς λέξεσι, χωρὶς τῶν ὀνομάτων κέχρηται ταῖς αὐταῖς, 6, 46, 10. αὐτοῖς λέξεσι οἷς ἐκεῖνος κέχρηται, ipſis verbis, verbotenus, 8, 11, 5.

Λεπίζειν, laminam detrahere qua inductum quid erat, 10, 27, 11. 23, 2, 7.

Λεπὶς, ἡ; λεπίσι χρυσοῖς, aureis laminis *obductæ erant columnæ in regia Ecbatanorum*, 10, 27, 10.

Λεπτόγειον πεδίον, tenue ſolum habens campus, 34, 10, 3.

Λεπτὸς, tenuis; τὸ κέντρον τοῦ βέλους ἐπὶ λεπτὸν ἐξελαλαμένον καὶ συνωξυσμένον, 6, 22, 4. *In Acie;* ἐπὶ λεπτὸν ἐκτεταμένοι, 1, 27, 7. ἐπὶ λεπτὸν ἐκτεταγμένοι, 3, 115, 6. (*niſi h. l. pariter* ἐκτεταμένοι *legendum; ſed hic quidem* de altitudine

tudine *intelligunt, non de fronte; conf.* 3, 113, 8.) *ei opponitur* τὸ πυκνοῦν *ibid.* τὰ λεπτὰ τῶν πορθμείων, tenues, angustæ, exiguæ naviculæ, *scil.* τὰ μονόξυλα, 3, 43, 3. οἱ λεπτοὶ, tenues, pauperes, 25, 8, 3.

Λεπτύνειν τὸ σχῆμα τῶν ταγμάτων, 3. 113, 8. *i. q.* ἐπὶ λεπτον ἐκτάττειν; *vide* λεπτός.

Λευκόϊον, τὸ, 34, 8, 5.

Λευκοπέτρα, ἡ; ἐπί τινας λευκοπέτρας *fortasse legendum*, 10, 48, 5. *n. pro* ἐπί τινας καὶ πέτρας, *quod erat in codd.*

Λευκόπετρον, τὸ, nuda rupes, 3, 53, 3. τῶν λευκοπέτρων, 10, 30, 5.

Λέων, ὁ; οὐκ ἀσφαλὲς λέοντι καὶ προβάτοις ὁμοῦ ποιεῖσθαι τὴν ἔπαυλιν, 5, 35, 13. *Conf. Ind. Hist. in* Leones.

Λήγειν; οὐ λήγειν τῆς ἐπιβολῆς, 4, 82, 2. ἐπὶ τούτων τῶν καιρῶν τῆς διηγήσεως λήξαιμεν, 5, 111, 9. εἰς ὃν καιρὸν ἐλήξαμεν τῶν Ἑλληνικῶν, 5, 31, 2. *Conf.* καταλήγειν.

Λήθη, ἡ; λήθην ποιεῖσθαι τοῦ καθήκοντος, 18, 16, 2.

Λημνίσκος, ὁ; lemniscus, *un ruban;* στεφάνους καὶ λημνίσκους ἐπιῤῥίπτειν τινὶ, 18, 29, 12.

Λίαν; *amat ante se particulam* καὶ, *vide in* καὶ, *num.* 2. πολλὰ δὲ καὶ λίαν (*i. q.* καὶ λίαν πολλὰ δὲ) τῶν τοιούτων ὑποδείγματα, 3, 98, 6, καὶ λίαν εἰλήφει, *quod dabat cod. Peirese.* 39, 2, 7. *in* κοιλίαν *ex Suida mutavit Valef. sed videndum. an verum sit* τότε δὲ καὶ λίαν ἀνειλήφει, *quæ dictio plane responderet illi germanicæ dictioni, damals aber hatte er noch gewaltig zugenommen.*

Λιβανωτὸν, τὸ, tus, 13, 9, 5.

Λίβερτος, *latina vox*, libertus; ὁ προσφάτως ἀπηλευθερωμένος, (*quem alias* ἀπελεύθερον *Græci dicunt,*) 30, 16, 5 *sq. ubi priori loco videri* λιβερτίνους *legendum ait Ernestus, non satis video quid spectans.*

Λιγνὺς, ἡ, fuligo, 1, 48, 6. αἱ λιγνύες, 34, 11, 18.

Λιθάζειν, lapides jaculari, *scil.* e fundis, 10, 29, 5. *quod aliàs est* σφενδονᾶν.

Λιθεία *vel* λιθία, materia saxorum ad ædificia, lapidum omne genus ad ædificandum adhibitum, 4, 52, 7. *n.*

Λιθοβόλος, ὁ, balista saxa jaculans, 8, 7, 2. 9, 41, 8. *cf. voc. seq.*

Λίθος, ὁ; τοῖς λίθοις τύπτειν ἐκ χειρὸς, 3, 53, 4. 15, 33, 12. (*conf.* βάλλειν.) μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, 31, 19, 5. 31, 20, 1. *cf. Fr. hist.* 60. *n.* Δία λίθον ὀμνύειν, 3, 25, 6 *sqq.*

Λιθοφόρος, ὁ, *i. q.* λιθοβόλος, 4, 56, 3.

Λιμὴν, ὁ; *sæpius in plurali usurpatur* οἱ λιμένες, *ubi de uno portu agitur; velut* οἱ ἐν Τάραντι λιμένες, οἱ Ταραντῖνοι λιμένες, 10, 1, 1 *&* 5 *sq. coll.* 8, 36, 3. *Sic de*

Nota

Nova Carthagine, 10, 8, 2. *coll.* 10, 10, 1. *de Lilybæo*, 1, 42, 7. *coll.* 1, 44, 3. 1, 46, 8. λιμέσιν ἡλαττῶσθαι, 3, 77, 7. *n. an* λειμῶσι;

Λιμνώδης τόπος, paluſtris locus, 3, 78, 8. 4, 42, 4.

Λιμὸς, ὁ; τῆς λιμοῦ *dant vetuſtiores codd. pro* τοῦ λιμοῦ, 1, 84, 9. *n.*

Λιμόψωρος, ὁ; ſcabies e fame & pravis nutrimentis orta, (*hominum & equorum morbus,*) 3, 87, 2.

Λιπαρεῖν, aſſidue orare, obſecrare, 14, 6, 6. 15, 29, 9. λιπαρῶν ταύτην καὶ καταπραΰνων, 8, 21, 7. *ubi* conſolans *interpretantur*, *haud male*, *nempe* adſtans, orans ut animum capiat nec ſpem abjiciat. ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖον προσκυνοῦντα καὶ λιπαροῦντα τὰς τραπέζας καὶ τοὺς βωμούς, 32, 25, 7. aſſiduum ad omnem aram, aras omnes aſſectantem, *ut interpr. Erneſtus.*

Λιτὸς, ſimplex, tenuis *in victu & cultu*; λιτὸς καὶ αὐτάρκης, 6, 48, 7. λιτὸς κατὰ τὴν περικοπὴν, 10, 25, 5. κατὰ τὴν ἐσθῆτα καὶ σίτησιν, 11, 10, 3. σιτίοις λιτοῖς χρῆσθαι, 8, 37, 1. λιτὴ ἐσθὴς, 8, 21, 8. περιβόλαιον λιτὸν, 6, 22, 3. *n.* — „*de galea vel tegumento capitis velitari, ſive tenue, ut cetera velitum, ſive, ut placet Reiskio,* criſta carens.“ *Ern.* λιτὸν πολισμάτιον, tenue oppidulum, 32, 23, 3.

Λίτρα, ἡ, Ῥωμαϊκὴ, libra Romana, 22, 26, 19.

Λίψ, ὁ, africus ventus; οἱ λίβες, 10, 10, 3. νεύων πρὸς ἄνεμον λίβα, 10, 10, 1. ἐπὶ τὸν λίβα τετραμμένος, 9, 27, 5.

Λίχνος, ὁ, heluo, catillo, guloſus, 3, 57, 7. 12, 24, 2.

Λογικὸς, *de homine*, prudens, (*opp. ἰδιώτης.*) *Fr. gr.* 1. *ſi modo id Polybii eſt.* τὰ πολιτικὰ καὶ λογικὰ τῶν διαβουλίων, deliberationes de rebus civilibus, ubi doctrina & eloquentia opus eſt, 25, 9, 2.

Λόγιον, τὸ, oraculum; κατά τι λόγιον ἀρχαῖον, 8, 30, 6. πάντα τὰ λόγια ἦν αὐτοῖς διὰ στόματος, 3, 112, 8.

Λόγιος; — „*Epitheton hiſtorici & cujuscumque ſcriptoris*, doctiſſimus, *etiam* diſertiſſimus; *vid. Gronov. ad Herodot. 2, 3. et Weſſel. ad Diod. T. I. p. 116.*“ *Ern.* οἱ λογιώτατοι τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, *Ephorus*, *Xenophon*, *Calliſthenes*, *Plato*, 6, 45, 1.

Λογισμὸς, ὁ, ratio; *opponitur* τῷ θυμῷ, 2, 35, 3. λογισμὸς ἐστὶν καὶ νουνεχής, 3, 105, 9. τὰ μὲν ἀφίστατο τοῖς λογισμοῖς τοῦ πολιορκεῖν τὴν πόλιν, τὰ δὲ προθύμως εἶχε, modo, rationibus iſtis ductus, abſtinendum ab obſidione cenſebat, modo rurſus totus in eam partem propendebat, 4, 71, 1. *ubi genitivus* τοῦ πολιορκεῖν *non a* λογισμοῖς *pendet, quo retulit Erneſtus, ſed a verbo* ἀφίστατο.

Λογο-

Λογογράφος, ὁ, historiarum scriptor, 7, 7, 1. *n.*

Λογοποιεῖν κατά τινος, sermones spargere contra aliquem, 28, 2, 4.

Λόγος, ὁ; 1) ratio, causa, & *similia*; ὁ λόγος αἱρεῖ, ratio docet, rationi consentaneum est, 6, 5, 5. *cf.* αἱρεῖν. πρὸς τίνα λόγον ποιεῖται τοῦτο, qua causa, quid spectans, facit hoc? 40, 6, 5. οὐδενὶ λόγῳ, præter rationem, nulla causa, temere, 16, 10, 3. πρὸς οὐδένα λόγον αἰτεῖ τοῦτο ὁ Ἄππιος, nullam causam habet cur hoc postulet, 28, 11, 7. πολλὰς ἀφορμὰς ἔχει πρὸς πραγμάτων λόγον, multas occasiones, multa præsidia habet ad res gerendas; ratione, intuitu rerum gerendarum; ad moliendum aliquid, 5, 35, 10. μεγάλα συνεβάλλετο τοῦτο Καρχηδονίοις εἰς πραγμάτων λόγον, 2, 13, 1. οὐδὲν εἰς πραγμάτων λόγον, nihil notabile, 29, 9, 16. ξύλα εἰς σφηνίσκων λόγον, ligna pro palorum ratione, in usum palorum, conficiendis palis, 5, 89, 6. *n.* εἰς ἀργυρίου λόγον ἀδικεῖσθαι, injuriam pati ratione pecuniæ, 11, 28, 8. πάνυ πρὸς λόγον γίγνεται τοῦτο, hoc inprimis facit ad causam, ad rem, ad id quod volumus, 11, 50, 6. αὔξοντες τὸ βάθος πρὸς λόγον, pro ratione, justa ratione, 6, 30, 3 *sq.* 9, 15, 3. *Conf.* deinde, κατὰ λόγον, 9, 20, 3. *et supra*, ἀπροσλόγως, *suo loco.*

De dictione κατὰ λόγον, *totam huc transscribi meretur Isaaci Casauboni Adnotatio ad illa Polybii verba*, 1, 20, 3. τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς πεζικὰς δυνάμεις ἐώρων κατὰ λόγον σφίσι προχωροῦντα. — „Κατὰ λόγον, *ait, Polybio hic, et alibi non raro, est idem ac si latine dicas*, ex animi sententia, quum destinata procedunt, & consilia ad finem propositum perveniunt. *Legat. LIII.* [*lib* 25, 1, 3.] Ῥωμαῖοι πυθόμενοι κατὰ λόγον κεχωρηκέναι τοῖς Ἀχαιοῖς τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην. *LXXX.* [28, 15, 12.] μὴ χωρεῖν αὐτοῖς τὰ πράγματα κατὰ λόγον, res ipsis non succedere secundum rationem, *hoc est*, uti proposuerant et speraverant. *Aliquando aliter accipiendum: ut in pugna navali quae paulo post describitur*, [1, 28, 5.] τὸ κατὰ λόγον ἐπετελεῖτο περὶ τὴν μάχην, ὅπερ εἰκὸς ὅταν ᾖ παραπλήσια πάντα τὰ τῶν ἀγωνιζομένων, procedebat pugna secundum rationem. *Hic* κατὰ λόγον *non est* ex animi sententia; sed prout ratio ostendit fieri debere. *Erat autem* rationi consentaneum, *ut pares vires par belli fortuna jequeretur, et victoria anceps aut nulla.* [5, 92, 7.] Ἄρατος τὸ κατὰ λόγον ποιῶν καὶ προνοούμενος τοῦ μέλλοντος. *Solet etiam dicere* ἐκ τῶν κατὰ λόγον, *vel* ἐκ τοῦ κατὰ λόγον, *pro* ut par est, ut fit verisimile. *Sub finem libri*

V. [*cap.* 110, 10.] τῶν πλοίων ἐκ τοῦ κατὰ λόγον ἐγκρατὴς ἂν ἐγεγόνει. *Et* συλλογίζεσθαι ἐκ τῶν κατὰ λόγον, *quod alibi dicit* ἐκ τῶν εἰκότων, [3, 93, 3.] *Vide amplius lib.* 3. [*cap.* 113, 8.] ad illa verba τἄλλα τούτοις ἐκ τοῦ κατὰ λόγον παρίστανε." — *Haec Caſaub. cujus Adnotationes ad librum III. numquam perfectæ ſunt nedum in lucem editæ. Nos de eisdem dictionibus,* κατὰ λόγον *&* τὰ κατὰ λόγον, *haec porro loca enotavimus:* αὔξειν ἢ μειοῦν τὸ χωρίον κατὰ λόγον τῶν προσιγνομ. ἢ τῶν χωριζομένων, 9, 20, 3. *n. ubi corrupte alii* κατ' ὀλίγον, *pro* κατὰ λόγον. (πρὸς λόγον *dixerat* 6, 30, 3 *ſq.*) μέχρι ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἦν τις ἐλπὶς, 1, 62, 4. πρόδηλον ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἦν αὐτῷ, 2, 64, 4. στοχαζόμενος ἐκ τῶν κατὰ λόγον, 2, 65, 7. ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἑώρα, 3, 64, 10. τὰ κατὰ λόγον πάντα πράξαντες, 8, 1, 1. τῶν κατὰ λόγον Φροντίζειν, 8, 2, 6. *n.* (*ubi rurſus mendoſe* κατ' ὀλίγον *dabant libri.*) τῷ κατὰ λόγον *oppoſitum eſt* τὸ παρὰ λόγον, *pro quo mendoſe pariter libri* παρ' ὀλίγον *præferebant* 12, 22, 4. *n. Corruptus & mutilus locus* 2, 64, 6. οὐδὲν περὶ πλείονος ποιούμενος τοῖς κατὰ λόγον πράγμασι, *pro* τοῦ κατὰ λόγον χρήσασθαι τοῖς πράγμασι.

τοῦτο, καίπερ ἀνυπέρβλητον εἶναι δοκοῦν, ὅμως λόγον ἔχει, ἐκεῖνο μηδ' ὑπὸ λόγον πίπτει, hoc quidem rationem tamen aliquam habet, illud ratione omni deſtituitur, 8, 12, 12. οὗτοι πολὺν ἔχουσι λόγον καὶ Φαινόμενον ὑπὲρ τῶν καθ' αὑτοὺς δικαίων, multas & manifeſtas rationes habent pro ſua cauſſa adferendas, 17, 14, 5. τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, δοκοῦν πανουργότατον εἶναι τῶν ζώων, πολὺν ἔχει λόγον τοῦ Φαυλότατον ὑπάρχειν, multæ ſunt cauſſæ cur videri debeat ſtolidiſſimum eſſe et inconſideratiſſimum, 17, 15, 15. μηδ' ὑπὸ λόγον πίπτει ἡ ἀδικία αὐτῶν, διὰ τὸ παρηλλαγμένον αὐτῶν τῶν ἐπιχειρημάτων, 4, 15, 11. *quod idem ſonat, quod ibid.* v. 9. πᾶγμα πάντων ἀλογώτατον, ſub rationem non cadit *hoc*, *i. e.* ratione caret, prorſus a ratione aliena res, cujus nulla ratio reddi poteſt. ὑπὸ τὸν λόγον ἄγειν τι, reputare aliquid, 15, 34, 2. (*a qua phraſi differt non nihil illa,* ἐπὶ λόγον ἄγειν, *quam vide ſub num.* 2. *in* λόγος, ſermo.) λόγον δοῦναι ἑαυτῷ περί τινος, ſecum reputare, expendere rem, 17, 7, 4. ἑαυτοῖς δόντες λόγον, ποτέροις δεῖ κοινωνεῖν πραγμάτων, 9, 31, 4. δοὺς λόγον ἑαυτῷ, *ſcil.* περὶ τοῦ πράγματος, *vel* πῶς χρηστέον τοῖς πράγμασι, 8, 17, 4. *Aliud eſt* λόγον διδόναι τινὶ, *quod vide infra, in* λόγος, ſermo. *Sed* λόγον ἔπεχειν τινι *eſt* pati ut quis ratio-

rationem a nobis postulet, rationem reddere alicui, ἐφ' ἑκάστοις, de, super rebus omnibus, 24, 2, 1. λόγον ὑπέχειν ἐπὶ Ῥωμαίων τοῖς πρὸς αὐτὸν ἀμφισβητοῦσι, adversariis suis rationem reddere coram Romanis, arbitris Romanis, 18, 35, 3. λόγον ἀποδοῦναι, *vide sub num.* 2. *in* λόγος, sermo.

οὐδένα λόγον ποιεῖσθαι τινὸς, nullam rationem, nullum respectum habere alicujus, non curare aliquid, 21, 11, 9. 25, 1, 3. *&c.* λόγον ἔχειν ὑπέρ τινος, 1, 57, 1. οὐδεὶς ἦν αὐτοῦ λόγος, nulla hominis ratio habebatur, nemo eum audiebat, 27, 13, 7. οὗ μικρὸν λόγον ἔθεμενος, τοῦ μείζονος ἐποιήσατο πρόνοιαν, *incommodum illud* non multum curabat, *quod ex eo nascebatur quod nunc aliter dispositi essent manipuli atque consueti erant*, 11, 23, 8. (*Aliud est*, λόγους ποιεῖσθαι, *quod vide infra.*) οὐδὲν ἄξιον λόγου, 1, 24, 8. *&c.*

2) λόγος, sermo, verbum, disputatio *&c.* λόγοι ἐνδεχόμενοι, 2, 56, 10. *n. non sunt* narrationes, *ut voluit Ernestius*, *sed* sermones. λόγους ποιεῖσθαι ὑπὲρ πράγματος, verba facere de re, 1, 15, 13. 1, 16, 5. *&c.* πολλοὺς λόγους διατίθεσθαι περί τινος, 7, 7, 6. ἵνα μὴ λόγοι λέγωνται μόνον, 17, 8, 4. *n.* (*conf.* λέγειν.) προστιθέντες ἀεὶ τὸν ἑξῆς λόγον, 1, 15, 13. *non videtur de* narrationis consecutione *capiendum*, *ut fecit Casaub.* (*cujus versionem tenuimus*, posteriora quæque anterioribus subnectentes;) *sed de* consequente disputatione & convenientibus observationibus super rebus narratis. *At tamen* τὸν ἀκόλουθον ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν ἀποδιδόναι λόγον, 4, 2, 1. *est* consequentem narrationem rerum Græcanicarum subtexere; ἓξ τὸν κατὰ μέρος λόγον ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἀποδοῦναι, *est* particulatim, enucleate, singulas quasque partes percurrendo narrare rem, 1, 56, 11. *n.* 3, 37, 11. ἓξ τὸν κατὰ μέρος λόγον ποιεῖσθαι ὑπέρ τινων, 10, 11, 5.

ἕως λόγου, verbo tenus, 10, 22, 7. *ubi tamen vis hujus dictionis haud satis mihi perspecta est: an, Demetrius Phal.* verbis *hoc ipsum docuit, quod ille re? (conf.* ἕως.) *An* his ipsis verbis? *Id aliás est* αὐτοῖς λέξεσι.

λόγον δοῦναι τινὶ, dicendi potestatem facere alicui, 18, 35, 1. εἰς λόγους ἐλθεῖν τινι *vel* συνελθεῖν τινι, congredi cum aliquo ad colloquendum, 22, 17, 8. *n.* 1, 78, 4. διὰ λόγων γίγνεσθαι τινὶ, colloqui cum quo, 22, 21, 12. διὰ λόγου κομισάμενοι τοὺς αἰχμαλώτους, suo rogatu, *proprie*, per colloquium, verborum ope, (*fortasse*, uno verbo, unius verbi ope,) receperunt captivos, 1, 83, 8.

λόγον διαδοῦναι, rumorem, famam spargere; διέδωκε λόγον

γον (*ex certissima Reiskii conjecti. pro vulgato* δέδωκε) ὡς τοὺς Αἰτωλοὺς μέλλοντας &c. 7, 16, 7. *n. (in qua Adnot. pro* 1, 72, 3. *lege* 1, 32, 3.) Φάβιος λόγον παρεῖχε ὡς ἀποδειλιακὼς, famæ, sermoni de se materiam dedit, 3, 89, 3.

ἐπὶ λόγον ἄγειν τι, in disceptationem adducere aliquid, ut excutiatur res, et quid vel quale sit disquiratur, 3, 11, 3. 15, 19, 7. *n.* (ὑπὸ λόγον ἄγειν, reputare, 15, 34, 2. *supra notavimus in* λόγος, ratio.)

3) ὁ λόγος, *i. q.* τὸ πρᾶγμα; οὐκ ἔστεξε τὸν λόγον, non tacuit rem, 8, 14, 5.

Λογχοφόρος, ὁ; λογχοφόροι *sæpe commemorantur in Hannibalis acie, ubi jungi solent Balearibus, quibuscum* levem armaturam *formabant*, 3, 72, 7. & 3, 73, 7. *coll.* 3, 73, 1. & 3, 74, 1. *Rursus* 3, 83, 3. 3, 93, 3. *coll.* 3, 94, 6. 3, 113, 6. *Sunt autem* jaculatores, *vel* hastati, *a* λόγχῃ *dicti, i. e.* lancea, *quam* σιδήρεον ἀκόντιον *interpretatur Suidas.*

Λοιμικὸς, pestilens; λοιμικὴ κατάστασις, 1, 19, 1. περίστασις, 6, 5, 5. διάθεσις, 2, 31, 10. *Et metaph.* ἡ τύχη ὡσανεὶ λοιμικήν τινα πολέμου διάθεσιν ἐπέστησε πᾶσι Γαλάταις, 2, 20, 7.

Λοιμὸς, ὁ; λοιμῶν αἴτιοι, malorum auctores, 38, 2, 8.

Λοιπὸς; τὸ δὲ λοιπὸν *correxi*, 15, 36, 2. *pro vulgato* τὸ δὲ λεῖπον. λοιπὸς, *in illis locis*, 2, 17, 9. τῆς λοιπῆς κατασκευῆς ἄμοιροι, & 6, 53, 1. νομίζεται μετὰ τοῦ λοιποῦ πόσμου, *usurpatum videri pro* πᾶς *potest, quam in partem apud Demosthenem hanc vocem interpretatur Reiskius in Indice Græc. Demosth. Sed poterit pariter proprio significatu accipi; ut docui in Adn. ad utrumque locum.*

λοιπόν ἐστι Ῥωμαίων ἀκούειν, nil aliud reliquum est nisi ut inos geratur Romanis, 3, 4, 3. λοιπὸν (*scil.* ἐστὶ) διευκρινῆσαι καὶ σκέψεσθαι περὶ τοῦ &c. 3, 28, 5. *n. ex Vat. aliorumque codd. lectione, ubi non opus erat verbo* δεῖ *interserto ex Bav.* λοιπὸν ἦν τοιαύτην τινὰ παρεισαγαγεῖν &c. 6, 48, 7. *n.*

λοιπὸν, *adverbialiter, initio periodi*, proinde igitur, 2, 68, 9. 4, 32, 5. 10, 45, 2. &c. λοιπόν τε, deinde vero, 1, 19, 4. *nisi* λοιπὸν δὲ *scribendum.* λοιπὸν, λοιπὸν ἤδη, *vel* τὸ λοιπὸν ἤδη, de cetero, deinde, posthac, abhinc, porro, 1, 12, 4. 1, 17, 1. 3, 34, 1. 4, 13, 4. 4, 28, 4. *n. (qui locus tamen intricatior est, ac videndum an satis emendatus vel integer;)* 5, 4, 1. 5, 71, 6. 5, 103, 8.

Λοξὸς; λοξῶς. πρὸς τὸν Ἀπελλῆν λοξότερον εἶχε, suspectum habuit Apellem, non satis ei fidit, minus aperte cum eo egit, 4, 86, 8.

Λοχᾶν τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν, 3, 40, 6. *n. non est* capta-

captare amicitiam, *ut vertit Ernestus, sed* insidiari amicitiæ Romanorum, *i. e.* specie amicitiae eos decipere, ipsisque insidiari.

Λόχος, ὁ. *vide Adn. ad* 10, 21, 4. 10, 22, 7.

Λύειν, τὸν πόλεμον, bellandi finem facere, 25, 5, 1. *Sic* λελυμένου τοῦ πολέμου, 29, 7, 4. λύειν τὴν πολιορκίαν, 2, 9, 9. τὴν συνουσίαν, 5, 15, 3. λελῦσθαι τὴν συμμαχίαν, dissolutam esse societatem, 18, 21, 8. λύειν τὸν ὅρκον, irritum reddere juramentum, & ejus religione se solvere, 6, 58, 4 & 12. ὥσπερ λυομένης τῆς ἀδικίας, quasi sublata, expiata injuria, 4, 27, 4. λύειν τὰς ἁμαρτίας, — „ corrigere peccata, *s.* veniam peccatorum consequi, „ *Ernestus; respiciens scil. illa verba*, 5, 25, 1. ἔτι πεπεισμένοι καταπλήξεσθαι τὸν Φίλιππον, καὶ λύειν τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τὰς προγεγενημένας ἁμαρτίας, *ubi posteriora verba Casaub. sic reddidit*, atque hoc pacto delicta sua priora fore tecta. *Videtur hoc dixisse Polybius*, homines istos sperasse, se superiorum criminum culpam & memoriam obliteraturos, si territus seditione militum Philippus intellexisset, opus se habere ipsorum opera ad compescendos seditiosos.

καθ' ὁμολογίαν ἀνέλυσαν ἐκ τῶν τόπων *haud cunctanter corrigendum putavi* 2, 32, 2. *n. pro vulgato* ἔλυσαν, *quod frustra defendere conatus est Ernestus ex eo, quod et in re navali* λύειν *dicatur de solventibus e portu.*

Λυκέα, ἡ, 6, 22, 3. tegmen capitis e lupina, *ut* κυνῆ.

Λύκος ἐξ ἀνθρώπου, 7, 13, 7. λύκου βίον ζῆν, 16, 24, 4.

Λυμαίνεσθαι; *absolute*, λυμαινόμενοι, nocere cupientes, 5, 5, 8. *n. ubi veteres codices* λυμεωνευόμενοι *præferunt, quod videndum an a Polybii manu sit. Cum Accus.* λυμαίνεσθαι καὶ διαφθείρειν τὰς παρασκευάς, perdere, corrumpere, vastare, 1, 48, 1. *sic* ναοὺς καὶ ἀνδριάντας, 5, 11, 4. 16, 1, 6. τὰ πράγματα, res perdere, 30, 1, 5. τὴν βασιλείαν, 30, 2, 2. τοὺς πέλας, alios perdere. τὰς ἐπιβολάς τινος, irritos reddere conatus, 2, 45, 6. 2, 47, 4. τὰς τοῦ βασιλέως χρείας, irritam reddere, impedire operam quæ regi præstatur, 5, 2, 8. λυμήνασθαι τὴν βασίλειον δύναμιν, regis potentiam quovis modo minuere, 31, 12, 11. τὴν χάριτα τινός, beneficium alicujus obliterare, gratiam ei debitam abjicere, 18, 26, 4.

λυμαίνεσθαι τὰ πλήθη κατὰ πάντα τρόπον, multitudinem quovis modo, prorsus, corrumpere, 6, 9, 6. λυμαίνεσθαι τὴν τῶν πολλῶν προαίρεσιν, 27, 6, 4. *i. q.* ἀλλοτριοῦν, *vs.* 11. alienare animos. *Sic* λυμ. τὴν τῶν πολλῶν εὔνοιαν πρὸς τὴν Μακεδόνων οἰκίαν, 27, 2, 7. *Eodemque modo accipiendum illud*, 4, 15, 8. φθείρειν καὶ

λυμαίνεσθαι τοὺς τῶν Ἀχαιῶν συμμάχους.

Λύμη, ἡ; οἱ ἀνθρωπεῖαι λύμαι, 5, 59, 11. λύμαι συμφυεῖς, connatæ, innatæ noxæ, peſtes, *coſſi & teredines in ligno*, 6, 10, 3.

Λυμεωνεύεσθαι; *vide* λυμαίνεσθαι.

Λυπρὰ χώρα, ſterilis, 13, 9, 1.

Λύσις τοῦ πολέμου, 38, 2, 11. λύσιν ποιήσασθαι τῶν ἐνεστώτων, belli finem facere, 15, 15, 4. τῶν ἐνεστώτων κακῶν, finem malorum, 14, 9, 10. 11, 25, 8. *Et nude*, μίαν ὁρῶν λύσιν ταύτην, 1, 82, 2. λύσιν εὑρίσκονται τοῦ πράγματος, 6, 38, 1. τοῦ προβλήματος, 30, 17, 5. *conf.* λύειν.

Quod ſub hac voce Erneſtus habet: „περὶ λύσεως τῶν φυγάδων, *videtur legendum* κτήσεως, de reſtituendis bonis;“ — *id pertinet ad* 24, 4, 2. *ubi vide Adnot.*

Λυσιτέλεια περὶ τὸν χρόναν, lucri ſtudium e tempore, *in re pecuniaria*, 32, 13, 11. — „*De reditu & fructu agrorum dixit Ioſeph.* 16, 9, 1.“ *Ern.*

Λυσιτελὴς; τὸ λυσιτελὲς, commodum, lucrum; μέγιστα λυσιτελῆ, 4, 38, 8. μερίτης γενόμενος τῶν λυσιτελῶν, 13, 8, 2.

Λυσσᾶν, *vide* λυττᾶν.

Λυτροῦν; ἐλυτρώσατο αὐτοῖς τὴν χώραν χρημάτων οὐκ ὀλίγων, 17, 16, 1.

Λυττᾶν, λυσσᾶν, furere; 5, 11, 4. λυττῶντος θυμοῦ ἔργα, 5, 11, 4. 32, 25, 8. χαριζόμενος λυσσῶντι τῷ θυμῷ, 16, 1, 2.

Λωβᾶσθαι, vexare, *de militibus qui compilant & male tractant homines*, 4, 18, 9. λωβησάμενοι κατὰ πάντα τρόπον τὴν πόλιν, 4, 54, 2.

Λώϊον ἔσεσθαι σφίσι, melius ipſis futurum, 8, 30, 7.

Λωποδύτης, ὁ, prædo, qui viatores vel mortuos ſpoliat, 13, 6, 4.

Λωτὸς, ὁ, lotus, 12, 2, 1 *ſqq.*

Λωτοφάγος, ὁ; οἱ τῶν Λωτοφάγων νῆσοι, 1, 39, 2. 34, 3, 12.

M.

Μαγγανεύειν πρὸς τὰς θεὰς, in precibus uti blanditiis et verborum lenociis, 15, 29, 9.

Μάθημα, τὸ, *opponitur* ἀγωνίσματι, 3, 31, 12.

Μαθηματικὸς; πολυπραγμονεῖν τὰ παρὰ τῶν μαθηματικῶν *vel* πολυπραγμ. παρὰ τῶν μαθ. 9, 19, 9.

Μακαρίζειν τινὰ, *Spicileg. lib.* 39. *num.* 4.

Μακάριος; μακαριωτάτη πόλις, opulentiſſima, (*Capua*,) 3, 91, 6.

Μακαριστὸς, felix prædicandus, qui felix vulgo prædicatur, 10, 2, 6.

Μακεδονίζειν, Macedonum partes ſequi, 20, 5, 5 & 13.

Μακρὰν ἀπὸ, 3, 45, 2. 5, 99, 3. *cum genit. abſque* ἀπὸ, 3, 50, 8. 5, 59, 10. μακρὰν αὐτὸν (i. q. ἑαυτὸν) ἐμπειρίας διαβαλεῖ, *ſed codd. omnes* ἐμπορείας, 11, 16, 6. *n.* μακρὰν

μακρὰν ἑαυτοὺς δόντες ἐμπειρίας, 11, 16, 8. *ubi rursus* ἐμπορίαν *dant libri.*

Μακρόθεν, *de tempore*; προορᾶσθαί τι καὶ φυλάττεσθαι μακρόθεν, 1, 65, 7.

Μακρολογεῖν: ἵνα παύσωμαι μακρολογῶν, 8. 11, 13.

Μακρὸς; μακροὶ ὄντες ἐν πορείᾳ καὶ διελελυμένοι, 4, 12, 11. *n.* δυσπαραβοήθητους καὶ μακροὺς αὐτοὺς (*nempe* ἑαυτοὺς) παραδιδόναι τοῖς πολεμίοις, 5, 22, 7. *Cf. Adn. ad* 11, 16, 6.

μακραὶ νῆες κατάφρακτοι, 1, 25, 7. μακρῶν πλοίων δεκαναΐα, 23, 7, 4. *quæ erant* πεντηρικὰ πλοῖα, 25, 7, 1.

Μακρῶς ἐκμηρύεσθαι τὰς δυσχωρίας, longo agmine, 3, 51, 2. *Conf.* μακρός.

Μάκρωσις, ἡ, amplificatio narrationis, 15, 36, 2. *n. ubi temere vulgo* μάκρυνσις.

Μάκτρα, ἡ; μάκτραι καὶ πύελοι *in balneo*, 30, 20, 3. *n.*

Μαλακὸς; μαλακὰ πρόβατα, oves mellitæ, tenellæ, 9, 17, 6. *n.*

Μαλάττειν τὸ τῆς Φύσεως σκληρὸν, 4, 21, 3.

Μάλιστα, 1) maxime; ὡς ἐνδέχεται μάλιστα, 3, 49, 1. ἐν τοῖς μάλιστα, 18, 16, 5. 14, 2, 9. *n.* 2) fere, circiter, admodum; μάλιστά πως ἔτει πέμπτῳ, 2, 41, 13. *Et sæpius alibi.*

Μᾶλλον, 1) magis, καὶ οὕτω δὲ μᾶλλον, *alii* τοιούτῳ δὲ μᾶλλον, 3, 92, 3. *n. forsan* τοσούτῳ *debuerant. Cum negatione & seq. particula* ὡς, *pro* ἢ; μηδενὶ καθήκειν μᾶλλον ὡς ἐκείνῳ, 7, 4, 5. οὐδενὸς μᾶλλον προενοεῖτο ὡς τῆς αὐτοῦ σωτηρίας, 11, 2, 9. *Hinc* 3, 11, 5. *n. pro* οὐδενὸς μᾶλλον Φροντίζειν, ὥστε μὴ λανθάνειν, *corrigendum* ὡς τοῦ μὴ λανθάνειν. ὅμως οὐδέποτε μᾶλλον εἰς ἀπορίαν ἦλθε, 12, 25, 1. *n. potest sine mutatione intelligi*, numquam magis inopia consilii laboraverat; *sed aptius videtur* ὅμως ὡς οὐδέποτε μᾶλλον, *i. e.* μᾶλλον ἢ οὐδέποτε, magis quam umquam alias laboravit. *confer omnino Fr. gr.* 97. 2) potius, rectius ut dicam, quin, immo; χρήσιμον ἂν εἴη, μᾶλλον δ' ἀναγκαῖον, 2, 56, 2. *Sic* 2, 71, 2. 3, 31, 4. 9, 20, 6. 9, 23, 4. *n. Quo & referri potest*, μᾶλλον δ' ὅμορον, sed potius, sed rectius ut dicam, 1, 55, 7. *n. Sed vide mox num. seq.* 3) *Nempe nonnumquam idem fere sonat* μᾶλλον, *ac* μάλιστα, *utraque notione qua accipi solet hic superlativus*; maxime, *ut* ἔχει πλῆθος ἀνδρῶν ἀλκίμων, καὶ μᾶλλον ἱππέων, maxime equitum, 5, 55, 8. *Et* fere, propemodum, *ut* πρὸς τὴν κορυφὴν μᾶλλον, 2, 16, 6. *& sic* 1, 55, 7. μᾶλλον δ' ὅμορον *verti potest*, sed fere contiguum. *Utraque notione elliptice intelligenda est dictio, scil.* magis hoc quam alterum, magis hoc quam aliud quodvis. 4) *Post* πόσῳ *&* ὅσῳ *per ellipsin omitti solet* μᾶλλον; *hinc* πόσῳ ῥᾴδιον, *pro*

pro πόσῳ μᾶλλον ῥᾴδιον, vel πόσῳ ῥᾷον, 12, 20, 6. *n. Adde* 1, 45, 9. *n. Sic post βούλομαι seq. ἢ*, 13, 5, 3.

Μανιάκης, ὁ, armilla; *χρυσοῖ μανιάκαι*, 2, 29, 8. *n.* 2, 31, 5.

Μανικὸς, furiosus; *μανικὴ διάθεσις*, furor, 32, 25, 6.

Μάρτυρ; *καὶ τούτων μάρτυρας ἐπέμποντο τοὺς περὶ τὸν Τιβέριον*, 32, 5, 2. *lege ἐποιοῦντο.*

Μαρτυρεῖν τινι, testimonium exhibere pro veritate ejus quod dixit alter, sententiam alicujus confirmare, dictis alicujus fidem adstruere; *τὰ συμβάντα τότε τοῖς Ἕλλησι μεμαρτύρηκε, οὐ Δημοσθένει*, 17, 14, 12. *μαρτυρεῖ τοῖς ἡμετέροις λόγοις τὸ τέλος τοῦ πολέμου*, 18, 11, 7. *δοκεῖ μᾶλλον τὸ τελευταῖον εἰρημένον, (verius videtur id quod posterius dixi) ἐξ ὧν ἐμαρτύρησε τὰ μετ' ὀλίγον συμβάντα τοῖς Ῥοδίοις*, 28, 15, 9.

Μαρτυρία, ἡ *τῶν συμβεβιωκότων*, 10, 9, 3.

Μαρτύριον, τὸ; *μαρτυρίῳ δ' ἄν τις χρήσαιτο πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῶν νῦν λεγομένων*, 1, 20, 13. *μαρτύριον ἐποίουν (f. ἐποιοῦντο) τῆς ἑαυτῶν ἀποφάσεως τὸ &c.* 27, 6, 9. *ἀρκέσει ἓν ἢ καὶ δύο ληφθὲν μαρτύριον*, 2, 38, 11. *ἐναργέσι κεχρημένος μαρτυρίοις*, 21, 9, 4.

Μασθὸς, *vide* μαστός.

Μαστιγοῦν, virgis cædere, 1, 7, 12, 6, 37, 8.

Μαστοειδὴς λόφος, rotundus tumulus, 5, 70, 6.

Μαστὸς, ὁ, 1) mamma, 13, 7, 10. *τοὺς μαστοὺς προτείνειν*, ubera exferere, 15, 31, 13. *ubi μασθοὺς per theta alii præferunt codices. ἐμβολαὶ μαστῶν*, 2, 56, 7. 2) tumulus, 1, 56, 6.

Ματαιοπονεῖν, 9, 2, 2. 25, 5, 11.

Μάταιος; *οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων, (fortunam pro causa citant,)* 18, 11, 5. *μάταια αὐτοῖς ἦν καὶ ἄπρακτα τὰ δόρατα*, inutiles eis erant hastæ, 6, 25, 6.

Μάχαιρα, ἡ; *vide Ind. histor.* in Gladius.

Μαχαιρομαχεῖν, 10, 20, 3.

Μαχαιροφόρος, ὁ, satelles, 39, 1, 2.

Μάχεσθαι; *μαχόμενα γράφειν αὐτοῖς, (pro ἑαυτοῖς)* 3, 47, 6.

Μάχιμος; *μαχιμώτεροι ἄνδρες*, 2, 22, 6.

Μεγαλάνωρ ἡσυχία, 4, 31, 6, *ex Pindaro.*

Μεγαλαυχεῖν, 8, 23, 11. 12, 13, 10. 15, 23, 5.

Μεγαλεῖος; *πρᾶξαί τι μεγαλεῖον*, *Fr. hist.* 31. *τὸ μεγαλεῖον τῶν πράξεων*, magnitudo, insignitas rerum gestarum, 8, 3, 1.

Μεγαλείως τιμᾶν τινα, 3, 69, 4. *μεγαλείως ἐχάρησαν*, 3, 87, 5. *ubi alii* μεγάλως.

Μεγαλεπίβολος, ad magnas res idoneus, magna spectans, 15, 37, 1. *n.*

Μεγαλόδωρος, insigniter liberalis, 10, 5, 6.

Μεγα-

Μεγαλοεργία, ἡ, magnificentia, 31, 3, 1.
Μεγαλομερὴς ὑποδοχή, magnifica receptio, 28, 17, 1. περίστασις, adparatus, comitatus, 32, 12, 3. μεγαλομερέστατα καὶ τεχνικώτατα ἔργα, (*de statuis*) 4, 78, 5.
Μεγαλομερία, ἡ, ταῦ πολιτεύματος καὶ δύναμις, reipublicæ amplitudo, opulentia, splendor, & potentia, 1, 26, 9.
Μεγαλομερῶς ἐψηφίσαντο περὶ τῆς ἀπαντήσεως καὶ τῆς ὅλης ἀποδοχῆς τοῦ βασιλέως, magnifica decreta fecerunt, 16, 25, 3. χρησάμενοι ταῖς παρασκευαῖς μεγαλομερῶς, magnificos facientes adparatus, 18, 38, 4. δώροις ἐτίμησεν αὐτὸν μεγαλομερῶς, 30, 3, 5. μεγαλομερέστερον ἀπεδέξατο τὴν παρουσίαν αὐτῶν ἡ σύγκλητος, 25, 6, 5. ἅπαντας ἐπεδέχετο (*fors.* ἀπεδ. *vel* ὑπεδεχ.) ἡ σύγκλητος μεγαλομερέστατα, 22, 1, 3.
Μεγαλοπρεπῶς χρήσασθαί τινι, liberaliter, magnifice aliquem excipere, 5, 70, 10.
Μεγαλορρημοσύνη, ἡ, magniloquentia, 39, 3, 1.
ΜεγαλοΦρονεῖν, magnos sibi spiritus sumere, 35, 3, 4.
Μεγαλοφυὴς; μεγαλοφυέστερος ἢ κατ' ἄνθρωπον, præstantioris ingenii, 12, 23, 5.
Μεγαλοψυχία, ἡ, animi magnitudo, & *sigillatim*, liberalitas, munificentia, 10, 40, 6 *sqq.* 16, 23, 7. 18, 24, 5. 32, 11, 9. 32, 12, 8. προαιρέσεις ἐΦάμιλλοι ταῖς μεγαλοψυχίαις, 1, 64, 5.
Μεγαλόψυχος καὶ εὐεργετικὸς, 22, 21, 3. τὸ μεγαλόψυχον καὶ παράβολον τῆς Ῥωμαίων αἱρέσεως, 1, 20, 11. τὸ μεγαλοψ. καὶ Φιλοίκειον τῆς τοῦ Σκιπ. προαιρέσεως, 32, 14, 9.
Μεγαλοψύχως καὶ πράως χρῆσθαι τοῖς πράγμασι, 1, 8, 4. καὶ βασιλικῶς, 8, 25, 5. μεγαλοψύχως χρησάμενος τοῖς ὑποταττομένοις, 3, 13, 8. μεγαλ. καὶ Φιλανθρώπως, 2, 70, 1.
Μεγάλως διεβέβλητο, 1, 52, 2. ἤσθη, 1, 78, 8. (*cf.* 3, 87, 5. *n. & supra in* μεγαλείως.) σπουδάζειν 4, 61, 5. *Adde* μειζόνως.
Μεγαλωστὶ ἀποδεχόμενος τὴν προαίρεσιν τῶν Ἀχαιῶν, cum magnifice collaudasset voluntatem Achæorum, 28, 11, 5.
Μέγας; Σκιπίων ὁ μέγας, Africanus Major, 18, 18, 9. *n.* 32, 12, 1. 32, 13, 1. μέγιστοι, Μάξιμοι, *cognomen Fabiorum*, 3, 87, 6. *n.* εἰς ἀπορίαν ἐνεπεπτώκει μεγίστην, 3, 102, 3. *n. alii* μεγάλην. *Cf.* 3, 59, 4. *n.* μεγάλην ἐποιοῦντο τὴν σπουδὴν, *cum articulo*, 1, 46, 2. *n. & de* μεγίστας παρέχεται τὰς χρείας, 1, 75, 6. *n. sed utrobique delevi articulum cum aliis codd.* ἐν οἷς δὴ καὶ μέγιστα συμβαίνει, *mutilus locus*, 11, 16, 9. *n.*
Μέδιμνος, ὁ, Σικελικὸς, 2, 15, 1. 9, 44, 3. Ἀττικὸς, 6, 39, 13. σίτου δέκα μυριάδας μεδίμνων, 28, 2, 5.
Μεθάρμοσις, ἡ, δεσποτῶν, mutatio dominorum, 18, 28, 6.

Μεθερμηνεύεσθαι; ὁ μεθερμηνευόμενον ἐπιλέκτους δηλοῖ, 6, 26, 6.

Μεθιστάναι, μεταστῆσαι, τὰς ὑπάρξεις, fortunas suas alio transferre, 2, 17, 11. τὴν ἁπάντων δυναστείαν εἰς ἑαυτὸν μεταστῆσαι, in se transferre, 22, 21, 1. τὶ εἰς τι, mutare aliquid in aliud, 2, 41, 5. 2, 47, 3. 6, 8, 5.

μεταστῆναι, alio se transferre; excedere *concione*, 4, 34, 8. *e concilio*, 4, 23, 7. εἰς Μίλητον, Miletum commigrare, 31, 21, 3.

In Med. μεταστήσασθαι τὰς Φρουρὰς ἐκ τῶν πόλεων, præsidia deducere, 18, 27, 4.

In Passiv. μεθίστασθαι, (*i. q.* μεταστῆναι) πρός τινα τόπον, aliquo se recipere, 2, 68, 4. 5, 40, 5. ἐκ τοῦ ζῆν, migrare e vita, 32, 21, 3. *Conf.* μετάστασις. μεθίστασθαι, mutari, 6, 9, 10.

Μεθοδεύεσθαι, in dicendo uti artificiis ad fallendos auditores, 38, 4, 10.

Μεθοδικός; μεθοδικὸν καὶ ἑστῶτα λόγον οὐκ ἔχει τοῦτο, non habet hoc certam firmamque rationem, 9, 12, 6. μεθοδικὸς τρόπος, via ac ratio *addiscendi artem imperatoriam* per artis præcepta, 11, 8, 2. μεθοδικὴ ἐμπειρία, 1, 84, 6. 9, 14, 1. μεθοδ. ἐπιστήμη, 10, 47, 12.

Μεθοδικῶς χειρίζειν τι, 9, 2, 5. 5, 98, 10. *Fr. gr.* 92.

Μεθύσκεσθαι, vino, ebrietati indulgere, 4, 57, 3.

Μειζόνως, ἢ κατὰ τὴν ἀλήθειαν, magnificentius quam pro rei veritate, 3, 103, 1. μειζόνως βουλεύεσθαι περὶ τῶν ἐνεστώτων, majora consilia capere, 3, 86, 7.

Μειοῦν ἢ αὔξειν, 9, 20, 3.

Μειράκιον, adolescens; *sic* 2, 68, 2. *vocatur Philopœmen, & κομιδῇ νέος*, 2, 67, 5. *cum esset juvenis triginta annorum.*

Μείωσις, ἡ, τοῦ ποταμοῦ, 9, 43, 5.

Μειρακιώδης στάσις, 10, 33, 6. *n. de* juvenili levitate.

Μειρακιωδῶς, juveniliter, 11, 14, 7.

Μελανείμων, atratus, 2, 16, 13.

Μελανίαι καὶ σηπεδόνες, 1, 81, 7. — „*sunt* nigræ maculæ in pustulis & ulceribus, *periculum ultimum denunciantes. Hippocrates vocat* μελάσματα." *Ern.*

Μελέτη, ἡ; ἀνάπειραι καὶ μελέται (τῶν πληρωμάτων,) tentatio & exercitatio remigum, 1, 59, 12. αἱ μελέται τῶν ὅπλων, exercitationes in armis, 10, 20, 4. μελέται καὶ γυμνασίαι, 10, 20, 6.

Μέλλειν; μὴ μέλλειν, 1, 12, 1. *n.* (*ubi perperam vulgo* μένειν.) 1, 45, 4. 15, 5, 1. *Imperf.* ἤμελλον, 1, 26, 5. βαρύτατος πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ τοῦ μέλλειν (*alii* τοῦ μέλλοντος) γίγνεται χρόνος, 3, 112, 5. *n.* εἴ τις αὐτοὺς εἰς δικαιοδοσίας προκαλοῖτο περὶ τῶν γεγονότων, ἢ καὶ νὴ Δία τῶν μελλόντων, 4, 16, 4. *n. conf.* δικαιοδοσία.

Μεμ-

Μέμφεσθαι τῇ τύχῃ, incusare fortunam, 16, 32, 5.

Μεμψιμοιρεῖν τινι ἐπὶ τούτῳ, conqueri de aliquo quod &c. 18, 31, 7. 23, 13, 8. μεμψιμοιρητέον (αὐτοῖς) ὅτι &c. reprehendendi sunt quod &c. 4, 60, 9.

Μὲν. *Post μὲν, pro τε, quod dabant codices, recte δὲ posuit primus editor*, 1, 40, 13. *Particula μὲν nonnumquam temere omissa est a librariis ea occasione de qua monui ad* 29, 11, 8. *& ad* 5, 30, 1. *μὲν pro μὴν scribendum putavi* 1, 80, 8. *n.*

Μένειν, subsistere; κατὰ πορείαν ἔμενε, substitit in itinere, 4, 69, 3. πρός τινα λόφον ἔμενε, ad collem aliquem substitit, 1, 74, 6. *n.* 1, 78, 3. 2, 25, 9. sustinere; ἐν ὄψει οὐ μένων τὸ δεινὸν, 4, 8, 4. ὑφίστασθαι καὶ μένειν τὰς ἐπιφορὰς τῶν δεινῶν, 6, 6, 8. τὴν ἔφοδον μεῖναι, *ex vett. codd. lectione*, 1, 74, 5. *n.* μεῖναι παρ' αὐτὸν, sui compotem manere, 11, 14, 3. μένειν ἐπὶ τούτῳ, intra hoc subsistere, hoc contentum esse, 5, 104, 3. μένειν, habitare, 30, 4, 10. *ubi distinguuntur* οἱ ἐπιδημοῦντες *&* οἱ ἐκεῖ μένοντες, 34, 9, 9.

μὴ μένειν, *olim* 1, 31, 1. *pro* μὴ μέλλειν.

Μερίζειν; μερίσαντες αὐτῶν τινας ἐξαπέστειλαν, partem sui exercitus miserunt, 2, 5, 6. κατὰ σημεῖας μερίζουσιν αὐτοὺς, i. q. ἀπομερίζουσι, manipulatim partiuntur eos, *scil. ad negotium aliquod mittendos*, 10, 16, 2. (*cf.* ἀπομερίζειν.) μερίζειν τὴν βασιλείαν, partiri regnum, 31, 18, 1. *sed mox ibid. vs.* 3. μερίσαι τὴν Κύπρον αὐτῷ, in parte tribuere, adjudicare ipsi Cyprum. τὰς ὠφελείας ἑτέροις μᾶλλον ἐμέριζον, emolumenta aliis potius quam vobis tribui, 11, 28, 9.

μερίζεσθαι, *in Pass.* in partes, in factiones scindi, ἐμερίσθησαν οἱ μὲν πρὸς Ἀριόβαζον, οἱ δὲ πρὸς τὴν Λαοδ. 8, 23, 9. μερίζεσθαι εἰς διάφορα, se ipsum velut in plures partes partiri, diversis rebus simul velle vacare, *Fragm. anonym. apud Suid. in* Ἀπληρήμασι. *quod Polybio tribuit Casaub. cum Vrsino.*

Μερὶς, ἡ, *i. q.* τὸ μέρος; ἀρχηγὸν καὶ μεγίστην μερίδα νομιστέον τοῦτο, 1, 81, 10. μεγάλην μερίδα ἔχει τοῦτο πρὸς τὰς ἐπιβολὰς, μεγίστην δ' ἐν τοῖς πολεμικοῖς, magnam vim hoc habet, 10, 43, 2. νέμειν μερίδα τῷ παραδόξῳ, 2, 4, 5. τούτῳ τρίτην ἐν τούτοις ἔνεμε μερίδα, 5, 108, 6. μεγάλην μερίδα ἑτέρου τῷ προεστῶτι, 8, 12, 8. διδομένης καὶ τούτῳ μερίδος ἱκανῆς ἐν τῇ τολιτείᾳ, 6, 10, 8. 6, 14, 1. ἡ τῶν ἐλαττουμένων μερὶς, pars inferior, 6, 10, 10. εἰς ταύτην ἀποβλέπειν τὴν μερίδα, 6, 12, 9. αἱ περιπέτειαι πολλάκις εἰς τὴν τοῦ συμφέροντος περιπεπτώκασι μερίδα 3, 4, 5.

Μερισμὸς, ὁ, partitio; *regni*, 10,

regionis, 11, 18, 1. 9, 34, 7. exercitus, 2, 5, 7. 3, 163, 8. *prædæ*, 4, 16, 10. *fluvii, per canales*, 9, 43, 5.

Μερίτης, ὁ, particeps, qui partem capit, qui partitur aliquid cum aliquo; *τινί τινος*, 8, 31, 6. 4, 3, 11. 13, 8, 2. *μερίτην ποιεῖσθαι* (*alii vulgo ποιεῖν*) *τινὰ τινός*, 4, 29, 6. *n.*

Μέρος, τὸ; *διερριμμένα τὰ μέρη*, 1, 4, 7. *n. μεδίμνου δύο μέρη*, duæ partes de tribus, dodrans, 6, 39, 13. *ἤλθομεν ἐπί τί μέρος*, usque quo devenimus? 15, 8, 6. *τοῦτο τὸ μέρος*, hoc, hæc res, 1, 20, 8 *&* 10. 2, 37, 10. *&c. πρὸς ἓν μέρος κλίνειν*, 1, 4, 1. *πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐφιλοτιμήθην*, 1, 4, 2. *ἐπὶ τοῦτο μέρος ὁρμήσας*, 1, 16, 5. *εἰς τοῦτο τὸ μέρος μεγάλην αὐτοῖς παρέχεσθαι χρείαν*, 1, 16, 8. *τό γε κατ' ἐκείνους μέρος*, saltim quod ad illos attinet, 5, 11, 8. *τὸ μέρος*, *scil. προσῆκον vel ἁρμόζον*, idonea pars *equitatus*, *vel* illa pars quæ solet comitari *jaculatores*, 3, 86, 5. *n. Sic ἑκατέρῳ δίδοται τὸ μέρος τῶν συμμάχων*, utrique (*consuli*) datur sua pars sociorum, 6, 26, 3.

Nomen μέρος per ellipsin intelligendum in dictionibus hujusmodi: ἀπομεριζονται τῶν στρατιωτῶν, 10, 16, 2. *n. ἀποτεμόμενοι τῆς χώρας αὐτῶν*, 23, 15, 1. *Adde* 2, 34, 6. *n. Quod κατὰ πολλὰ*, *omisso nomine μέρη*, *legitur in Obsopœi edit.* 1, 61, 6. *id invitis libris factum est.*

ἀνὰ μέρος, alternatim, alternis vicibus, in suam quamque vicem, 3, 55, 8. 5, 63, 10. 6, 33, 13. 6, 34, 3. *Eodem modo*, *ἀνὰ μέρος ἄρξειν ἀλλήλοις προστάττοντες*, 4, 20, 10. *recte Casaubonus reddidit*, sua quemque vice canere alius alii imperant; *ubi nescio quid sequens Ernestus*, *ἀνὰ μέρος* pro virili *interpretatur*.

ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους, in utraque parte, ab utraque parte, 1, 26, 15. 1, 42, 8. *καταστρατοπεδεύσας ἐκ θατέρου μέρους*, 1, 11, 8. *&c.*

ἐπὶ μέρος, *vel ἐπὶ μέρους*, *i. q. κατὰ μέρος*, particulatim; *ἐπὶ μέρος συντάξεις*, historiæ particulares, 3, 32, 10. *n. οἱ τὰς ἐπὶ μέρους γράφοντες πράξεις*, particularium historiarum scriptores, 7, 7, 6.

κατὰ μέρος; 1) *variori usu*, per vices, alternis vicibus, 3, 103, 7. *n.* 2) *vulgato usu*, particulatim, ex parte, *&c. οἱ κατὰ μέρος πόλεμοι*, singula bella per se spectata, 1, 4, 3. *οἱ κατὰ μέρος γράφοντες τὰς ἱστορίας*, (*i. q. ἐπὶ μέρους*) qui particulatim scribunt historias, historiarum particularium scriptores, 1, 4, 6. 3, 32, 3. *τὰ κατὰ μέρος πράγματα* (*a quibus distinguuntur τὰ καθόλου*, 1, 16, 11.) *vertunt* res privatas, *cum rectius fuisset* res singulas, res particulares. (*conf.*

(conf. καθόλου.) τὰ κατὰ μέρος τῶν συνθηκῶν, singulæ conditiones fœderis, 22, 15, 2. *sic nude* τὰ κατὰ μέρος, 5, 103, 8. τὸν κατὰ μέρος λόγον ἀποδοῦναι, 1, 56, 11. *n.* 3, 37, 11. (*vide* λόγος, sermo.) *idem valet ac* ἐξαριθμεῖσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπὲρ τῶν πράξεων, 1, 13, 6. τὰ κατὰ μέρος διαταφεῖν περί τινος, 3, 19, 11. *&* ὑπέρ τινος, 3, 28, 4. 4, 66, 10. *A quibus dictionibus differt hæc,* κατὰ μέρος (*absque articulo* τὰ) εἰπεῖν περί τινος, *quod sonat* ex parte, aliquatenus, nonnihil dicere de re, *vide* 2, 40, 6. *n.* 3, 32, 3. *n. Quod vero in Adn.* 3, 32, 3. *dixi,* κατὰ μέρος εἰπεῖν *nonnunquam tamen idem etiam valere ac* τὰ κατὰ μέρος, *indictum velim. Nam* 10, 27, 7. τὸ λέγειν κατὰ μέρος *non erat cum Casaubono vertendum,* cuncta sigillatim exsequi, *sed* ex parte solum verba facere, nonnulla tantum attingere: *nempe hoc ibi dicit Polybius,* de regia quæ est Ecbatanis (*quoniam non erat hic locus copiose & ex professo verba de ea faciendi*) dubitare se, nonnulla ne ex his, quæ de ea narrantur mirabilia, commemorare debeat, an prorsus de ea tacere. *Tum vero* 11, 3, 5. (*de quo loco in eadem adnot. ad* 3, 32, 3. *dixi*) *recte utique articulus* τὰ *cum Reiskio adjectus a nobis videri debebit,* τὰ κατὰ μέρος, *scil.* τοῦ γεγονότος, *sunt* circumstantiæ particulares, *ut vulgo loqui solemus, id est,* singulæ partes, singula rei momenta. οἱ κατὰ μέρος ἡγεμόνες, 6, 22, 3. *& alibi passim, sunt* duces particulares, minores duces in exercitu, singulorum ordinum ductores. πάντα κατὰ μέρος ἴσως καὶ πρεπόντως συνετάκτο, omnia pro sua quodque parte æquabiliter & apte erant ordinata, 6, 11, 6. τῆς Σπάρτης καθόλου μὲν κειμένης ἐν τόποις ἐπιπέδοις, κατὰ μέρος δὲ περιεχούσης ἐν αὐτῇ διαφόρους ἀνωμάλους καὶ βουνώδεις τόπους, universe quidem spectata in planitie sita est, ex parte vero, (*vel,* attamen singulas partes si spectes) continet in se nonnullos tumulos, 5, 22, 1.

πρὸς μέρος; ἥτις ἐστὶν, ὡς πρὸς μέρος θεωρουμένη, πλείστη καὶ καλλίστη χώρα τῆς Λακωνικῆς, 4, 19, 7. ἡ Μηδία διαφέρει καὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν εἰς ὕψος ἀνάτασιν πάντων τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπων, ὡς πρὸς μέρος θεωρουμένη, 5, 44, 3. *n. Quibus locis quænam potissimum vis insit illi dictioni,* ὡς πρὸς μέρος θεωρουμένη, *fateor necdum satis mihi liquere.*

Μεσάγκυλον, τὸ, hasta amentata, 23, 1, 9. — „*ab* ἀγκύλος, *quod* amentum *interpretantur Pollux & alii Grammatici; unde* ἐναγκυλοῦσθαι, amentum addere, *dixit Xenophon Exp. Cyr. IV.*

IV. p. 283. *ubi vide Hutch.*" *Ern.*

Μεσιτεύειν τὴν διάλυσιν, 11, 34, 3.

Μεσίτης, ὁ, 28, 15, 8.

Μεσόγαια, ἡ, 1, 56, 5. 2, 14, 6. *n.* 2, 16, 2. *n.* 4, 63, 6. 4, 70, 3. *n.* *Cum genit.* τὴν μεσόγαιαν αὐτῆς (τῆς Πελοπονν.) παραφυλάττειν, 4, 6, 6. ἐνέβαλεν εἰς τὴν μεσόγαιαν τὴν (*vel* τῆς) Αἰτωλίας, 4, 61, 3. *n.*

Μεσόγαιος, ὁ καὶ ἡ; μεσόγαιοι τόποι, 5, 5, 13. μεσόγαιοι πόλεις, 2, 5, 2. 1, 20, 6. ἡ μεσόγαιος, *sc.* χώρα, (*i. q.* ἡ μεσόγαια) 1, 52, 8. 2, 16, 2. *n.* 3, 47, 1. 3, 76, 3. *n.* & *vs.* 7. *n.* 3, 91, 5. 4, 70, 3. *n.* 5, 24, 3.

Μεσόποιλος, in medio humilis & depressus, 10, 10, 7.

Μεσολαβεῖν, interfari, interpellare; μεσολαβήσας ὁ Μάρκος ἤρετο, 16, 34, 5. 20, 10, 6. μεσολαβήσας τὸν Παρμενίωνα, Φησὶ, 18, 34, 3. μεσολαβηθέντες ἐκωλύθησαν (τοῦ ποιεῖσθαι πλείους λόγους,) 20, 9, 3.

Μεσοπύργιον, τὸ, muri spatium quantum inter duas turres interest, 9, 41, 1.

Μέσος; ἐν μέσῃ κειμένην τῇ Καρχηδονίων καὶ Συρακ. ἐπαρχίᾳ, *pro* ἐν μέσῳ *vel* ἀνὰ μέσον τῆς ἐπαρχίας, 1, 15, 10. *n.* ἀνὰ μέσον Ὄξου καὶ Ταναΐδος, 10, 48, 1. ἡ ἀνὰ μέσον κειμένη ὀρεινὴ, 5, 55, 7.

Μεστὸς χαρᾶς *suspicatus erat Reisk. pro* μεγίστης χαρᾶς, 11, 33, 7.

Μετὰ *praepos.* *Cum Genit.* μετὰ τοῦ Φιλίππου γνώμης, de Philippi sententia, 3, 19, 11. *cf.* γνώμη. μετὰ Ταυρίωνος, adjutore Taurione, 8, 14, 2. μετὰ τῆς τῶν θεῶν προνοίας, adspirante deorum providentia, volentibus diis, 25, 1, 10. ἄνοια μετὰ κακίας, dementia cum pravitate conjuncta, 4, 27, 7. δυνάμενοι μετὰ τοῦ δικαίου καὶ καθήκοντος κτᾶσθαι τὴν εἰρήνην, justa & honesta ratione, 4, 74, 3. τοὺς μισθοφόρους ἤθροιζε μετὰ κηρύγματος, praeconio, per praeconem, 1, 49, 9. δεόμενοι μετ' ἱκετηρίας, 2, 6, 1. *ubi male vulgo* καθ' ἱκετ. *Pro* μετὰ τὴν ριθοφαγίαν, 6, 38, 4. *n.* μετὰ τῆς ριθοφαγίας *scripsi.*

Cum Accus. μεθ' ἡμέραν, *vide in* ἡμέρα. *Pro corrupto,* Φιλίππῳ καὶ μετ' Ἀλεξάνδρῳ συμβιώσαντες, 8, 12, 10. καὶ μετ' αὐτὸν Ἀλεξάνδρῳ *scripsi.*

Μεταβαίνειν, loco discedere, 21, 10, 12. *i. q.* μεταβάλλειν τὴν χώραν, *ibid. vs.* 13. *Cf.* μεταβιβάζειν.

Μεταβάλλειν, mutare; μετέβαλε τὴν ὑπόθεσιν, mutavit argumentum, 8, 13, 7. *sed ibid. vs.* 3. μεταλαβὼν τὴν ὑποθ *ubi vide Adn.* μεταβάλλειν τὴν χώραν, mutare locum, loco se movere, alio discedere, 21, 10, 13. *i. q.* μεταβαίνειν *vs.* 12. *Timere pro* μεταλαβεῖν *Casaubonus* μεταβάλλειν *invexerat* 4, 74, 1. *n.*

Neutraliter, μεταβάλλειν, mutari;

mutari; μεταβάλλει καὶ μεθίστατα τὰ κατὰ τὰς πολιτείας, 6, 9, 10. ἅμα τῷ τὴν ὥραν μεταβάλλειν, statim ut anni tempus mutatum est, *scil. adpetente vere post hiemem*, 3, 78, 6. *An & μεταβάλλειν nude in Activo positum*, discedere, terga vertere *significat? & an* μεταβάλλει *legendum pro* διαβαλεῖ, 11, 16, 6? *n. Id equidem non urgeam.*

In Medio; μεταβάλλεσθαι, μεταβαλέσθαι, convertere se, retro se convertere; *de classe*, 1, 27, 10. *de exercitu*, 5, 19, 6. πρός τινα, transire, deficere ad aliquem, 5, 47, 3. 5, 54, 1. 9, 26, 9. 18, 9, 10. πρὸς τὰς τινὸς ἐλπίδας, 5, 51, 11.

Μεταβιβάζειν, alio transferre; τὸν πόλεμον εἰς Λιβύην, 1, 41, 4. *milites*, 1, 58, 1. τὴν διήγησιν εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους, 3, 3, 1.

Μεταβολή, ἡ, mutatio, conversio; τῶν πραγμάτων, 30, 8, 6. πόλεων, 11, 19, 2. εἰς τοὐναντίον, 6, 3, 1. 6, 5, 1. εἰς τοὔμπαλιν, 7, 12, 1. ἐπὶ τὸ χεῖρον, 18, 16, 6. ἡ πρὸς Ῥωμαίους μεταβολή, defectio ad Romanos, 9, 26, 2. 10, 34, 2. πάντα ἦν οἰκεῖα μεταβολῆς, omnia ad defectionem spectabant, 14, 9, 5. *In tacticis motibus*, μεταβολὴ *est* duplex κλίσις, *s.* conversio in partem oppositam, 10, 21, 2. *n.* ἡ εἰς τοὔπισθεν μεταβολή, 18, 13, 4. *Equites Hispani & Galli pugnare solebant* ἐξ ἀναστροφῆς καὶ μεταβολῆς, avertendo se et mox revertendo, 3, 115, 3.

ἐκ μεταβολῆς; *de exercitu, sive in pugna, sive in itinere;* facta conversione, conversō agmine, 1, 19, 4. 1, 57, 8. 1, 76, 7. 3, 69, 13. 4, 10, 5. 5, 14, 4. 18, 5, 6. 18, 6, 8. *&c.* de *navium* conversione, 1, 50, 3. 1, 51, 6. conversō equo, 11, 18, 4. *n. de vento in contrarium verso*, 1, 61, 7. *de animorum mutatione;* ἐκ μεταβολῆς εὐνοϊκῶς διέκειντο, mutatis animis, rursus, vicissim, 5, 50, 7. *de re quacumque in contrarium mutata;* vicissim, vice versa, 4, 46, 4. 11, 14, 4. 8, 35, 5. 11, 14, 4. 18, 5, 3.

Pro ἐκ καταβολῆς, *quod apud Suidam vulgo legitur, Fragm. gramm.* 83 *&* 84. ἐκ μεταβολῆς *scribendum putavi; vide ibi Adnot. & ad* 1, 36, 8.

Μετάγειν, transferre; μεταγαγεῖν τὴν ἐκκλησίαν (ἐξ Αἰγίου) εἰς Σικυῶνα, 5, 1, 9. translocare; μεταγαγεῖν τοὺς ἄνδρας μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν εἰς Ἡμαθίαν, 24, 8, 4.

Μεταδιδόναι; μεταδοῦναι τοῖς φίλοις ὑπὲρ τῶν προσπεπτωκότων, communicare, deliberare cum amicis, 29, 11, 4. περί τινος, 39, 2, 1.

Μετάθεσις, mutatio; transitio ad alias partes, 3, 99, 7. *sic* ἡ μετάθεσις πρός τινα, 5, 86, 8. ἡ ἐπὶ τὸ βέλτιον μετάθεσις,

τάθεσις, (i. q. διόρθωσις) reductio in meliorem viam, profectus ad meliora, formatio ingenii & morum, 1, 35, 7. ἡ μεταθ. τῶν ἡμαρτημένων, correctio peccatorum, *vel* erratorum, 5, 11, 5. 16, 20, 7. αἱ ἀλλαγαὶ καὶ μεταθέσεις (*scil.* τῶν ἐμπορευμάτων, permutatio et venditio *mercium*, 10, 1, 8. 11. ἐκ μεταθέσεως, mutata sententia, *vel* *saltem* mutata oratione, 30, 18, 2.

Μετάθετος, ἡ τύχη, mutabilis, inconstans, 15, 6, 8.

Μεταπαιδοπλίζειν τοὺς Λίβυας εἰς τὸν Ῥωμαϊκὸν τρόπον, 3, 87, 3.

Μεταπαλεῖν τινὰ ἀπό τινος, revocare, revocare, abstrahere aliquem a re, 14, 1, 3. 30, 2, 4.

Μετακομίζειν ταῦτα εἰς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα, transferre, transportare *statuas Syracusis Romam*, 9, 10, 2. τὸ ἐκ Μακεδονίας μετακομισθέντα εἰς τὴν Ῥώμην χορήγια, 32, 11, 7. 11. εἰκόνες μετακεκομισμέναι &c. 40, 8, 10.

Μεταλαμβάνειν, μεταλαβεῖν, mutare, permutare aliud cum alio, sumere *vel* accipere aliquid post alium, post aliud, in locum alterius; μεταλαμβ. τὰς ἐσθῆτας, mutare vestes, 3, 78, 3. τὰ ἔθη, 6, 25, 11. τὰς ἀγωγὰς τῶν βίων, 4, 74, 1. *ubi temere Casaub.* μεταβαλεῖν *pro* μεταλαβεῖν *posuerat.*) τὴν ὑπόθεσιν, 8, 13, 3.

μεταλαμβ. τί παρά τινος, 6, 6, 12. 18, 28, 6. μεταλαμβ. τὴν προσηγορίαν, accipere *ab Achæis* nomen *Achæorum*, participare, 2, 38, 4. τὴν ἀρχὴν, τὴν στρατηγίαν, succedere in regnum, in prætura, adire regnum, prætura, *post fratrem*, *post patrem*, 5, 40, 6. 4, 37, 7. παρὰ μίαν μεταλαμβάνουσι τὴν ἀρχὴν, 3, 110, 4. τὴν οὐραγίαν ἀντὶ τῆς πρωτοπορείας μεταλαμβάνουσι, 6, 40, 8. πᾶν σχῆμα μεταλαμβάνειν, 6, 40, 3. 9, 20, 2. μετέλαβον τὴν Ἑλληνικὴν κατασκευὴν τῶν ὅπλων, adsciverunt, græcanicam rationem cum sua mutarunt, 6, 25, 8. *Fr. gr.* 14. μεταλαμβ. τὰς δυναστείας, aliorum imperia in se transferre, 9, 10, 13. μεταλαβὼν τὴν τῶν Καρχηδ. στρατοπεδείαν, Poenorum castra relictis suis occupans, 10, 40, 11. μεταλαβόντες καιρὸν ἁρμόττοντα, ubi deinde commodius tempus locumque estimus nacti, 2, 16, 15. 5, 98, 11. τόπον βουλόμενος εὐφυέστερον μεταλαβεῖν, 5, 80, 6.

μεταλαβεῖν τὸν λόγον, τοὺς λόγους, suscipere sermonem, suscipere loquendi vices, *prendre la parole*, 17, 2, 2. 11. 29, 9, 1. *Et nude* μεταλαβεῖν, *eadem notione*, suscipere sermonem, respondere, 10, 38, 1. 18, 37, 5. 20, 10, 3.

Neutraliter, *absque accusativo*, ἅμα τῷ μεταλαβεῖν τὸ τῆς νυκτὸς, succedente, vices suas capiente nocte, 15, 30, 2.

Ad

Απ μετειληφέναι legendum pro κατειληφέναι, 1, 61, 3? n.

Μετάληψις, ἡ, τῆς ἀρχῆς, successio in regnum, 31, 21, 3. τοῦ σχήματος, mutatio figurae, 9, 20, 2.

ἐκ μεταλήψεως; παραγγείλαντες ἐκ μεταλήψεως τοῖς ξίφεσι χρῆσθαι, permutatione *sc. armorum* facta, sumto post *hastam* gladio, 2, 33, 4. ἡ ἐκ μεταλήψεως τοῦ σαυρωτῆρος χρεία, cuspidis usus inversa hasta, 6, 25, 9.

Μέταλλον, τὸ, cuniculus, 22, 11, 15. τὰ μέταλλα, 16, 2, 3. 16, 11, 2 *sqq.* 16, 30, 6.

Μεταλλαγή, ἡ, abitus, discessus, 4, 21, 9.

Μεταλλάττειν; μετήλλαξε τὸν βίον, 2, 70, 6. 2, 71, 3. 4, 87, 6. *Et nude* μεταλλάττειν, obire, 1, 43, 4. 2, 71, 4. 4, 1, 9. μεταλλάξας, post obitum, 5, 9, 10.

Μεταμέλειν; αὖθις ἔγνωσαν ἐκ μεταμελείας ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς θαλάττης, abjecto priori consilio, 1, 39, 14. 2, 53, 6.

Μεταμέλεσθαι, mutare sententiam, 25, 5, 11. 4, 50, 6.

Μεταναστάσεις, migrationes gentium, 34, 1, 3.

Μεταναστάναι εἰς ἄλλας πόλεις, 9, 26, 7. *Et nude*, μεταναστῆσαι, in alias sedes transferre, 3, 5, 5.

Μετάνοια, ἡ, mutatio consilii, poenitentia, 4, 66, 7. resipiscentia, 18, 16, 7.

Μεταξύ; διὰ τὰς μεταξὺ δυσχωρίας, propter interjectas locorum difficultates, 1, 86, 8. τὸ μεταξὺ διάστημα θερινῶν ἀνατολῶν καὶ μεσημβρίας, 3, 37, 4. τὰ μεταξὺ τούτων, 14, 1, 9. *De tempore*; ἔτι μεταξὺ αὐτοῦ λέγοντος, 15, 23, 4. *Nude*, μεταξύ, in medio conatu, in medio rerum cursu; τὰς τῆς Ἑλλάδος ἐπιβολὰς μεταξὺ ἀπέρρηψε, 8, 13, 3. *Sic* 3, 6, 10. *n. ubi temere Casaub. seriem verborum interverterat.*

Μεταπίπτειν, mutari; εἰς ἄλληλα, 6, 57, 3. εἰς τἀναντία ταῖς γνώμαις, in contrariam sententiam concedere, 21, 5, 7. *Et sic nude*, συνυποπριθεὶς καὶ μεταπεσών, 5, 49, 7. *cf.* συμμεταπίπτειν, *&* μετάπτωσις.

Μεταπορεύεσθαι, τινὰ, punire aliquem, 1, 88, 9. τὰ ἀδικήματα, τὴν ἀσέβειαν, ulcisci, 2, 8, 10. 2, 58, 11. 5, 10, 8. 3, 24, 10.

μεταπορεύεσθαι τὴν ἀρχήν, petere, ambire magistratum, 10, 4, 2 *&* 9.

Μετάπτωσις, ἡ, πρὸς Ῥωμαίους, transitio ad partes Rom. defectio ad Romanos, 3, 99, 3. animorum mutatio, 27, 1, 9.

Μεταρρίπτειν τοὺς Ἀχαιοὺς ἀπὸ τῆς Φιλίππου συμμαχίας πρὸς τὴν Ῥωμαίων, 17, 13, 8. 30, 6, 8. 30, 7, 2 *&* 9.

Μετάστασις, ἡ, mutatio loci, receptus in alium locum: διὰ τὸ μὴ καταλείπεσθαι τόπον εἰς ἀναχώρησιν καὶ μετάστασιν, 2, 68, 9. ἡ ἐκ τοῦ βίου μεταστ. discessus e vita, obitus,

itus, 36, 2, 5. *Et nude ἡ μεταστ.* obitus, 37, 3, 9. *Et activa notione,* submotio e vivis; *ἐπισημαινομένων τὴν Ἑρμείου μετάστασιν,* 5, 56, 14.

Μεταστρατοπεδεύειν, castra mutare, 3, 112, 2. 27, 8, 15.

Μετατιθέναι, mutare; *τῶν μὲν ὅλων οὐδὲν ἔτι μετέθηκαν,* 1, 63, 2. in viam reducere; *μεταθεῖναι τοὺς ἠγνοηκότας,* 1, 67, 5. *πρὸς τὸ βέλτιον μετατίθησι τοὺς ἁμαρτάνοντας,* 5, 12, 3. *μετατιθέναι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ἀπό τινων ὑποκειμένων πρὸς ἑτέρας συμμαχίας,* transducere, 17, 13, 5.

In Med. μετατίθεσθαι τὴν ἄγνοιαν, suum errorem corrigere, 11, 25, 10. *Et absolute, per ellipsin accusativi τὴν ἄγνοιαν,* sese corrigere, in meliorem partem sese mutare; *μεταθέμενος τοῖς ἐκ τῆς τύχης ἐλαττώμασιν,* 18, 16, 7. *n. nisi μετατιθέμενος in Passivo est legendum; quod tamen minime necessarium; nam eodem modo μεταθέμενος absolute positum,* 27, 1. 9. *est* sententiam mutavit. *Et μεταθέσθαι (in medio, non passivo,) πρὸς τὴν Ῥωμαίων αἵρεσιν,* ad Romanorum partes transire, 26, 2, 6. *Eadem sententia, μετετίθετο πρὸς τοὺς Καρχηδ.* 3, 111, 8.

Μεταφέρειν, transferre, 9, 10, 4. 12, 25, 3. 32, 8, 3.

Μεταχειρίζεσθαι, administrare post alium, *vel* aliud post aliud; *ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ παραστόδημα μεταχειριζόμενος,* 15, 24, 1. *βασιλεῖς ἐκ βασιλέων μεταχειριζόμενοι,* qui reges alios post alios tractaverant, quasi manu duxerant, gubernaverant, 15, 34, 4. *Τληπόλεμος ὁ τὰ τῆς βασιλείας πράγματα μεταχειριζόμενος, scil. μετὰ Ἀγαθοκλέα,* 16, 21, 1.

Μετεῖναι; *μόνοις ἀνθρώποις μέτεστι νοῦ καὶ λογισμοῦ,* 6, 6, 4.

Μετέρχεσθαι; 1) ex alio loco in alium se conferre; *μετῆλθε πάλιν εἰς τὰς Θήβας,* 5, 27, 2. *μετελθεῖν εἰς γείτονα,* 27, 14, 5. *(intellige, vel adde, πόλιν aut οἰκίαν)* 2) ulcisci, punire; *τὸν φόνον,* 4, 48, 9. *τὰς ἀδικίας,* 6, 4, 9. *τινὰ καὶ ἀμύνασθαι,* 23, 14, 8.

Μετέχειν, *τινι τῶν κινδύνων,* 3, 16, 3. *τῆς αὐτῆς πολιτείας,* 2, 2, 6. 2, 44, 4. *τοῦ συνεδρίου,* 4, 23, 7. *τῆς ἀποστάσεως,* 1, 70, 9. *ποίας μετέχει γνώμης,* 7, 5, 5.

Μετεωρεῖν; *vide Adn. ad* 26, 5, 4.

Μετεωρίζειν, *proprie* efferre, in altum tollere; *unde ad alia sicut nomen μετέωρος) vario modo transfertur, denotatque* superbia efferre, inflare, ut quis altos sibi spiritus sumat, 24, 3, 6. exspectatione & spe aliquem implere, 26, 5, 4. *n.* facere ut quis animo fluctuet, ad defectionem adlicere, 5, 70, 10.

μετεωρισθεὶς ἐπὶ τῷ γεγενότι

νότι, spiritu elatus, inflatus, 3, 70, 1. 4, 59, 4. 5, 20, 11. 30, 1, 9. spe elatus, 3, 40, 7. 33, 2, 2. ὑπό τινος, vana spe inflatus ab aliquo, 7, 4, 6.

Μετεωροδοκεῖν, *corruptum verbum*, 26, 5, 4. *n.*

Μετέωρος; (*vide Adn. ad* 13, 2, 1.) 1) altus, elatus; τὰ μετέωρα, loca alta, elata, 5, 13, 3. *Hinc tropice*, animo, spiritu, spe elatus, inflatus, tumidus; μετέωρος καὶ θυμοῦ πλήρης, 3, 82, 2. μετέωρος καὶ φιλόδοξος, 16, 21, 2. μειράκιον μετέωρον τῇ φύσει καὶ πάσης πονηρίας ἔμπλεων, 27, 30, 6. μετέωρος ἐγενήθη ταῖς ἐλπίσι, 30, 1, 4. 31, 8, 12. 2) in mari natans, in alto stans cum navi, 34, 3, 7. 17, 1, 7. *Hinc* μετέωρος ταῖς διανοίαις, fluctuans animo, dubia fide, 3, 107, 6. animo suspensus, dubius, anxius, inter spem & metum fluctuans, 5, 18, 5. 8, 22, 8. 24, 10, 11. exspectatione suspensus, 11, 27, 6. 3) μετέωρος *cum infinit. vel cum* πρὸς, ἐπὶ, *aut* εἰς τι, cupidus, *scil.* qui spem suam aliquo dirigit & spe incitatur; *vel* qui *veluti* in altum se erigit & e sublimi cupide prospicit; ἕτοιμος ἦν καὶ μετέωρος στρατεύειν, 5, 42, 9. εὐθαρσὴς καὶ μετέωρος ὢν πρὸς τὰς ὑπογραφομένας ἐλπίδας, 5, 62, 1. μετέωρος ὢν ταῖς ἐπιβολαῖς ἐπὶ τὸν κατὰ τῶν Αἰτωλῶν πόλεμον, 5, 101, 2. σπεύδοντας καὶ μετεώρους ὄντας εἰς τὴν πολεμίαν, 3, 78, 5. πάλαι μετέωρος ὢν εἰς τὴν τῆς Ὀλυμπίας θέαν, 30, 15, 2. (*ubi dele comma post* ὤν.) μετέωρος ἦν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, 13, 2, 1. *n.*

Μετρεῖν πάντα ταῖς τοῦ συμφέροντος ψήφοις, 2, 47, 5. ταῖς ἰδίαις ὀργαῖς καὶ φιλοτιμίαις, 12, 14, 5. πάντα μετρῶν πρὸς τὸ τῆς ἰδίας πατρίδος συμφέρον, 17, 14, 11.

Μέτρημα, τὸ, demensum *frumenti*, 6, 38, 3. stipendium, 9, 27, 11.

Μετρητὴς, ὁ, οἴνου, metreta, amphora, 2, 15, 1.

Μέτριος; οἱ μέτριοι τῶν ἀνθρώπων, moderati, sanæ mentis, frugi homines, 33, 16, 10. 10, 26, 5. 16, 17, 10. 32, 21, 1. μέτριοι, καὶ πρᾳεῖς καὶ φιλάνθρωποι, 18, 20, 7. 21, 13, 6. μετριώτατοι Ῥωμαῖοι κατὰ τὰς ἐπιτυχίας, 27, 8, 8. μετρίους λόγους ἐποιήσατο, 23, 16, 7. μετρίας ἐσθῆτας ἀναδοὺς, 8, 21, 8. *n.* μετρίας ἀποδοχῆς τυχὼν, ὡς παῖς, modico adparatu, quantus conveniebat puero, exceptus, 23, 16, 5. τὰ μέτρια καὶ ταναγκαῖα, quæ ad necessitatem sufficiebant, 1, 18, 11. *n.* τὰ μέτρια τῶν ἐπιτηδείων, 3, 77, 3. πολιτεύματα μέτρια ταῖς τύχαις, 1, 13, 12. *n.* τὰ μέτρια τῶν ἀξιουμένων, æqua postulata, 26, 1, 2.

Μετριότης, ἡ, moderatio animi, 1, 88, 3. 2, 61, 4. 5, 10, 2. 8, 14, 6.

Μετρίως, Φέρειν τι, moderate

ferre, 3, 85, 9. μετρίως πακοπαθοῦντες, satis laborum patientes, 3, 79, 5. μετρίως συνόψεσθαι τὰ ὅλα, satis, sufficienter, probabilitet, 1, 4, 7. (i. q. ἱκανῶς, *ibid.*) μετρίως, recte, jure, merito, 17, 14, 4. οὐ μετρίως, nullo jure, immerito, 9, 20, 5. *n.* — „non facile, non temere." *Ern.*

Μετωπηδὸν ποιεῖσθαι τὴν ἔφοδον, acie in frontem porrecta, explicata fronte adgredi hostem, 11, 22, 10. ἡ μετωπηδὸν ἔφοδος, 2, 27, 4.

Μέτωπον, τὸ, frons aciei, 3, 65, 5. *n.* 3, 113, 3. *n.* (*ubi confer, quem in Adn. laudavi, I. Fr. Gronov. ad Liv. XXII.* 45.) ἡ κατὰ πρόσωπον πλεῦρα, latus anterius, i. e. frons, (i. q. τὸ πρόσωπον) 11, 23, 3. τοὺς ἐλέφαντας ἐφ' ἕνα πρὸ πάσης τῆς δυνάμεως ἐν μετώπῳ κατέστησε, 1, 33, 6. *Pariter* frons aciei navalis; παραγεγονότες εἰς τὸ μέτωπον, advenientes & in frontem instructi, 1, 28, 2.

Sed ἐν μετώπῳ, *significat etiam* eâdem linea, eâdem fronte, *sive in ipsa fronte aciei ante omnes alios sit hæc linea, sive post alios locata. Sic, in pugna ad Raphiam Antiochus* παρὰ τοὺς ἱππεῖς ἐν μετώπῳ (juxta equites eâdem fronte) τοὺς Κρῆτας ἔστησε, 5, 82, 10. *ubi equites illi post alios erant locati, ut docet vs.* 9. *Et in navali acie Romanorum,* 1, 26, 13. *post duas legiones quarum naves erant in rostri formam dispositæ,* ἐπέβαλον τούτοις ἐπὶ μίαν ναῦν ἐν μετώπῳ τὸ τρίτον στρατόπεδον, *tertiam deinde legionem locarunt,* navibus omnibus in unam eamdemque frontem directis, *scil. non aliis post alias locatis. Ita* ἐν μετώπῳ *idem sonat in illis locis ac* ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας, *cf.* 12, 20, 6.

Μέχρι; μέχρι μὲν οὖν ἦν Ἀντίγονος, quoad vixit, 2, 43, 9. μέχρι τινὸς ἀσφαλῶς διῆγε τὴν στρατιὰν, aliquatenus, aliquantum viæ, & aliquantum temporis, 3, 52, 2. μέχρι τούτων, adhuc quidem, hactenus, 11, 1, 8. μέχρι τούτου μνησθήσομαι (περὶ αὐτῶν,) διότι &c. hoc solum commemorabo. 5, 33, 3. τὰ ἀδικήματα μέχρι λόγου καὶ γραμμάτων διορθοῦν, nonnisi verbis & literis, non ultra, 4, 24, 4. *Conf.* ἕως.

Μή; μὴ οὐ *seq. particip.* nisi; ἧς οὐχ οἱόντε καθικέσθαι μὴ οὐ πρόσθεν καταλύσαντα &c. 2, 49, 5. 9, 10, 11. 9, 15, 5. &c. ἵνα μὴ, *pro* οὐχ ἵνα, non ut, 15, 8, 11. μὴ - - μήτε, 2, 62, 11. *ex olim vulgata lectione; sed ex Vat. & Flor.* μήτε - - μήτε *restitui.* μήτε *pro* μηδὲν *scripsi,* 6, 18, 3. *n.* μή τι δή, nedum, 12, 9, 6. *n.* μηδ' ὅτι, nedum, 14, 5, 13. μή ποτε *cum indicativo ex lect. vulg. constructum,* 30, 10, 9. *n. ubi subjunct. ex conjectura posui.*

Abundat μὴ *post negandi verba, veluti* οὐκ ἐξαρνοῦνται μὴ

μὴ φῦναι &c. quem ſuum eſſe negant, *intellige* φάσκοντες, dicentes, non natum eſſe &c. 2, 55, 9.

Μηδαμόθεν, 5, 2, 8.

Μηδείς; μηδέν ἐστι τούτων εἰς ἐμὲ, hoc nil ad me pertinet, 25, 1, 7. εἰς τὸ μηδὲν κατανταῦ, ad nihilum redit, 4, 34, 2. *Pro* μηδεὶς & μηδὲν *ſæpe in libris eſt* μηθεὶς & μηθὲν, *quæ temere ab editoribus mutata ſunt, velut* 1, 78, 15. *n.* 2, 57, 10. 23, 8, 3. *n.* 24, 7, 4. *n.* &c. *Sic* & οὐθεὶς & οὐθέν.

Μῆκος, τὸ, longitudo, *veluti viarum in caſtris*, 6, 29, 9. *itineris*, 3, 63, 7. *ſinus Ambracici*; 4, 63, 3. &c. *In Acie*, *eſt* latitudo frontis, *ſ.* directio ab uno latere ad alterum; *cui opponitur* τὸ βάθος, altitudo, *ſ.* directio a parte anteriori ad partem poſteriorem; *vide* 12, 21, 2 *ſq.* &c. *conf.* βάθος. *Sic in caſtrorum dimenſione*, 6, 29, 4 *ſq.*

Μὴν, *perperam vulgo pro* μὲν, 1, 80, 8. *n.* καὶ μὴν, porro vero, 3, 29, 4. & *alias.*

οὐ μὴν ἀλλὰ, *familiaris Polybio dictio, ſignificans*, quidquid ſit, verumtamen, nihilominus, ceterum; *proprie*, ſed non at; *nempe poſt* μὴν *per ellipſin omiſſum eſt verbum vel omiſſa ſunt verba nonnulla, ex præcedenti oratione vel e tota ſermonis connexione intelligenda*; *v. c.* 1, 23, 5. ξενιζόμενοι ταῖς τῶν ὀργάνων κατασκευαῖς· οὐ μὴν ἀλλὰ τελέως κατεγνωκότες τῶν ἐναντίων, machinæ non prius viſæ novitatem mirabantur turbabanturque nonnihil; at non (*intell.* nimis turbabantur, non territi ſunt,) ſed (nihilominus) prorſus contemſerunt hoſtem. *Sic* 3, 16, 7. οὐ μὴν, ἀλλὰ τούτοις χρησάμενοι διαλογισμοῖς Ῥωμαῖοι, at non (*nempe*, cogitantes hoc, *quod modo dictum eſt*,) ſed illas rationes ineuntes Romani, *quæ paulo ante dictæ ſunt. Perſpicua inprimis eſt illius ellipſeos ratio ubi particula* ἀλλὰ *paululum ſeparatur ab* οὐ μὴν, *ut in illo*, 3, 85, 9 *ſq.* οὐ μετρίως οὐδὲ κατὰ σχῆμα τὴν περιπέτειαν ἔφερον· οὐ μὴν ἥ γε σύγκλητος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ καθήκοντος ἔμενε λογισμοῦ, at non ſenatus (pariter immoderate ferebat caſum,) ſed nihil ille quod a ſua dignitate alienum eſſet commiſit. *Prorſus absque ellipſi planam orationem habemus*, 3, 118, 7. *ubi, poſtquam vs.* 5. εἶπεν, ἐν μεγάλοις φόβοις καὶ κινδύνοις ἦσαν περί τε σφῶν αὐτῶν &c. *reſpiciens iſta, ſic pergit*: οὐ μὴν ἥ γε σύγκλητος οὐδὲν ἀπέλειπε τῶν ἐνδεχομένων, ἀλλὰ παρεκάλει μὲν τοὺς πολλοὺς &c. *Alibi particulam* ἀλλὰ, *quæ poſt* οὐ μὴν *neceſſario requiri videbatur, ex conjectura adjeci.* 24, 7, 5. *n.*

Μηνίσκος, ὁ, lunula, lunata acici figura, 3, 115, 5. τοῦ μηνίσκου τὸ κύρτωμα πρὸς τοὺς πολεμίους ἔχοντος, 3, 115, 7.

Μηνοειδὴς; μηνοειδὲς ποιῶν τὸ κύρτωμα, 3, 113, 8. ἐν μηνοειδεῖ σχήματι τεταγμένοι, 3, 115, 7.

Μηρὸς, ὁ; πολλάκις τὸν μηρὸν πατάξας, femur idemtidem percutiens, *quod fit in indignatione aut moerore*, 39, 2, 8. *Sic* 15, 27, 11. τύπτων συνεχῶς τὸν μηρόν.

Μηχανᾶσθαι; ἐμεμηχάνητό τι τοιοῦτον, 5, 22, 6.

Μηχανὴ, ἡ; μηχανὴν πᾶσαν προσφέρεσθαι, summa ope laborare, 1, 18, 11. *Sic* 2, 2, 7. πᾶσαν βίαν προσφέροντες καὶ μηχανὴν, omnem & vim & artem adhibentes, 2, 2, 7. (*ubi minus recte Casaub.* machinas *posuit.* εἰσάγειν μηχ. artificium, astum adhibere, 29, 10, 1. *Sigillatim* αἱ μηχαναὶ *saepe de* machinis ad oppugnandas urbes pertinentibus; μηχανὰς προσάγειν (*non* προσφέρειν) τῇ πόλει, 1, 38, 8. 5, 4, 6. ταῖς μηχαναῖς πῦρ ἐμβάλλειν, 1, 45, 12. *&c.*

Μηχανήματα, τὰ, opera, machinæ oppugnatoriæ, (*ut* αἱ μηχαναὶ) 1, 48, 2 *&* 5.

Μηχάνησις, ἡ, σιτοποιικὴ, machina pistoria, 1, 22, 7. *n.*

Μίασμα, τὸ; παντὸς οἰκείου μιάσματος ἄμοιρος βασιλεία, domestici piaculi expers, 37, 3, 6.

Μιγὰς; μιγάδες μισθοφόροι, 4, 75, 6.

Μιγνύειν; μίξαι τὴν ἔφοδον, *mendose dant libri* 1, 74, 5, *n. pro* μεῖναι.

Μικροδοσία, ἡ, tenuitas in donando, 5, 90, 5

Μικροληψία, ἡ, tenuitas munerum acceptorum, tenuium munerum captatio, 5, 90, 5.

Μικρολογία, ἡ, nimia diligentia in re pecuniaria, 32, 13, 16.

Μικρὸς; *&* μικρὸν *adverb.* τὴν ὑδρείαν ἀποτέρω μικρὸν εἶχε, 15, 6, 2. μικροῦ, propemodum, 2, 61, 5. οὐ μικρῷ, πολλῷ δὲ γενναιότεροι, 1, 64, 6. *n.* οὐκ ἐν μικρῷ προσλαμβάνεσθαι τὴν τοῦ συγγραφέως πίστιν, 3, 9, 5.

παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀπολέσαι τὰ πράγματα, 1, 43, 7. (*poterat dicere* τοῦ ἀπολέσαι, *sed & sic bene habet absque artic. cf.* 33, 1, 4. *& infra in* ὀλίγος.) οὐδὲ παρὰ μικρὸν ἦν κρεῖττον, haud paulo, *i. e.* multo erat melius, 12, 20, 7. ἡ τύχη παρὰ μικρὸν εἰς ἑκάτερα ποιεῖ μεγάλας ῥοπὰς, facile, celeriter, minimæ rei interventu, 15, 6, 8. μικρὸς *&* μακρὸς *confusa a librariis*, 1, 53, 6. *n. & alibi.*

Μιλιᾶν, columnis miliaribus distinguere *viam*, 34, 11, 8. *cf.* 3, 39, 8. *&* 34, 12, 3.

Μίλιον, τὸ, miliare, 34, 11, 8. 34, 12, 3 *sqq.*

Μιμητὴς, ὁ, τῆς πράξεως, 1, 7, 5.

Μίμος, ὁ, 31, 4, 7.

Μιξέλληνες, hybridæ græci, 1, 67, 7.

Μισθοδοσία, ἡ, mercedis, stipendii solutio, 1, 69, 3. 20, 6, 2.

Μισθοδοτεῖν τὴν δύναμιν, stipendia dare militibus, 5, 2, 11,

11. 15, 18, 6. 2, 63, 2. *τὴν βουλὴν τῶν Ἀχαιῶν*. 23, 7, 3. *μισθοδοτεῖσθαι τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὀψωνίων*, accipere reliduum ſtipendiorum debitorum, 1, 66, 3.

Μισθοδότης, qui ſtipendia ſolvit: *χορηγὸς καὶ μισθοδότης*, 2, 44, 3. is apud quem quis ſtipendia meretur, cui militat miles, 1, 69, 2. quæſtor ſociorum in exercitu Rom. 6, 21, 5.

Μισθὸς, ὁ; *μισθοῦ στρατεύεσθαι παρά τισι*, 3, 109, 6. *τὸν μισθὸν ἐπιτιθέναι τινὶ*, 5, 15, 8.

Μισθοῦσθαι οἰκίαν, 13, 6, 8.

Μισθοφορεῖν παρά τινι, 1, 7, 2.

Μισθοφορικαὶ δυνάμεις, 1, 67, 4.

Μισοπονηρεῖν, improbos odiſſe, 9, 39, 6.

Μισοπόνηρος; *τὸ μισοπόνηρον τῶν Ῥωμαίων*, odium improborum, 32, 22, 6.

Μισοπονήρως χρήσασθαι *τοῖς αἰτίοις*, odium in malos puniendis ſontibus oſtendere, 31, 8, 5.

Μῖσος, τὸ; *ἐν μίσει εἶναι (τινὶ,)* odioſum eſſe alicui, 7, 3, 2. *n.*

Μίτος, ὁ; *βίβλοι καθαπερανεὶ κατὰ μίτον ἐξυφασμέναι*, filo continuo, perpetua & continente rerum ſerie contexti libri, 3, 32, 2. *n.*

Μνᾶ, ἡ; (*ἀντὶ*) *τῶν δέκα μνῶν ἀργυρίου, χρυσίου μνᾶν διδόντες*, 22, 15, 8.

Μναιαῖος; *μναιαῖον ὀψώνιον*, ſtipendium unius minæ, 13, 2, 3.

Μνᾶσθαι; *περὶ ὧν μνησθέντες*, 3, 26, 5. *cf.* 3, 33, 2 *ſq.* *μέχρι τούτου μνησθήσομαι (περὶ αὐτῶν,) alii μεμνησόμεθα*, 5, 33, 3. *ἐπὶ τοσοῦτον μνησθέντες*, 5, 33, 5. *ἐμέμνητο*, — „mentionem fecit, *i. e.* retulit ad conſilium.“ *Ern. ſcil.* 23, 10, 2. *ubi ἐμέμφετο ex conject. correxi.*

Μνήμη; *μνήμην ποιήσασθαι περί τινος*, diſſerere de re, 2, 7, 12. *τὴν ἐπὶ πλεῖον μνήμην ποιεῖσθαι ὑπέρ τινος*, copioſius diſſerere, 2, 71, 1. *& absque artic. τὴν*, 1, 20, 8. *εἰς μνήμην ἄγειν τι καὶ παραδόσιν τοῖς ἐπιγενομένοις*, 2, 35, 5 *& 7.*

Μνήμων καὶ ἀγχίνους, 13, 4, 5.

Μνησικακεῖν τινι, 5, 25, 6. 11, 29, 12. 11, 30, 3. *μνησ. ἐπὶ τοῖς γεγονόσι*, *Fr. gr.* 93.

Μόγις, 30, 2, 4. 33, 7, 6. *cf. μόλις.*

Μοῖρα. ἡ; *ἀναπληροῦν ἔδει τὴν ἑκάστοις καθήκουσαν μοῖραν ἐκ τῶν ἄλλων οἰκετῶν*, 40, 2, 5.

Μολεῖν *εἰς τὴν πατρίδα*, reverti in patriam, 30, 8, 5.

Μολιβδ. *vide mox in μολυβδ.*

Μόλις, ægre, 11, 24, 9. tandem aliquando, 8, 26, 8. *cf. μόγις.*

Μολύβδινος *vel μολίβδινος*; *μολίβδινα σηκώματα*, 8, 7, 9. *n.* 22, 10, 4. *n.*

Μολυβδὶς, ἡ, glans plumbea, 27, 9, 6.

Μονάρχης, *vide μόναρχος.*

Μοναρχία, ἡ, tyrannis, 2, 43, 8. 2.

8. 2, 44, 6. 8, 1, 7. *Adde. Ind. hiſtor.* in Monarchia.

Μοναρχικὸς; (*i. q.* τυραννικὸς,) 6, 3, 9. μοναρχικὴ ἐξουσία, 10, 10, 9. 15, 21, 2. ἐξουσίαν ἐλάμβανε μοναρχικωτέραν, 10, 26, 2.

Μόναρχος, ὁ, (i. q. τύραννος) 11, 13, 5 & 8. 6, 3, 10. *coll. vs.* 9. 2, 41, 10 & 14. 2, 44, 3. *de Philippo rege*, 8, 10, 4 & 7. μόναρχος ἢ στρατηγὸς, rex aut imperator, 10, 17, 2. τῶν μοναρχῶν *in gen. plur. ſcribitur* 40, 3, 8. *cum circumflexo in ultima, tamquam a ſing.* ὁ μονάρχης, *contra reliquum Polybii uſum.*

Μονὴ, ἡ, ſtabilitas, duratio; μονὴν καὶ στάσιν λαμβάνειν, 4, 41, 4 *ſq.*

Μόνιμος, ſtabilis, firmus, 2, 40, 2. 6, 23, 7. 6, 25, 9.

Μονοειδὴς καὶ ἁπλοῦς, uniformis, 6, 10, 6. τὸ μονοειδὲς uniformitas, 9, 1, 2.

Μονομαχεῖν, *abſol.* 3, 62, 5 & 7. 6, 54, 4. πρὸς τὸν βάρβαρον, 35, 5, 1.

Μονομαχία, ἡ, 31, 4, 1. 32, 14, 5. *Fr. gr.* 27.

Μονομαχικὸς; μοναμαχικὴ Φιλοτιμία, 1, 45, 9.

Μόνον. *Sæpe adverbio hoc utitur Polybius, ubi ex latini quidem ſermonis analogia adjectivum deſideraſſes, velut* 9, 30, 9. *n.* εἰ γὰρ πρὸς μόνον Αἰτωλοὺς πολεμῶν, *ubi tamen* μόνους *ex uno cod. Aug. adoptavi; adde* 4, 28, 6. *n.* 15, 29, 3. *Poſt negandi particulam ſubintelligendum adverbium* μόνον, 5, 105, 5. *n.* 6, 7, 3. *n.* 30, 10, 9. *n. Pro* ἅ τε προειδόμενον, 16, 32, 3. *n. ſcribe* ὅτε προεῖδον μόνον.

Μονονοὺ, tantum non, pæne, propemodum, 3, 109, 2. *Sic* μονονοὺκ ἐπ' ὀνόματος, 5, 35, 2. *n. ubi alii vulgo* μονονοὺ καὶ ἐπ' ὀνομ. *Item* μονονουχὶ, 3, 102, 4. *ubi tamen cod. Vat. cum ſuis nude* μονονοὺ *habet; rurſus* μονονουχὶ *vulgo* 3, 64, 4. *pro quo, quoniam deſiderabatur conjunctio,* μόνον δ' οὐχὶ *adſcivi ex Vat. & Flor.*

Sed, diviſis vocibus, μόνον οὐ, ne quidem; *ut,* μόνου οὐ τολμῶσι κατὰ πρόσωπον ἰδεῖν ἡμᾶς, 3, 64, 5. *Sic pro* τόπων μονονοὺ σαλπιγκτοῦ δεομένων, 4, 19, 12. *fortaſſe* μόνον οὐ *ſcribendum; vide Adn. ad h. l.*

Μονόξυλον, τὸ, *ſc.* πλοῖον, linter ex uno trunco fabrefactus, 3, 42, 2 *ſq.* 3, 43, 3.

Μονοπωλεῖν, 34, 10, 14.

Μόνος; ἐναργεστάτη καὶ μόνη διδάσκαλος τοῦ δύνασθαι *&c.* 1, 1, 2. *n.* τοῦτο ἀρχηγὸν καὶ μόνον αἴτιον γίγνεται στάσεως, 1, 66, 10.

Μονοῦν; μονώσαντες τὸν Φίλιππον, ad ſolitudinem redigere, *ſc.* amicorum, amicis privare, 5, 16, 10. μονωθέντες, ſoli relicti, (*absque præſidio,*) 15, 2, 12. μεμονωμένα θηρία, 11, 1, 12. elephanti ſoli relicti, rectoribus nudati, ψιλὰ Ἰνδῶν, *ibid.*

Μονοχίτων, ſimplici tunica indutus;

dutus; εἰκόνες μονοχίτωνες, 14, 11, 2.

Μόνως, 1, 4, 11. οὕτω μόνως, 4, 21, 11. *Post* μόνως ἂν *temere* οὕτως *adjecerat Casaub. cum Ursino*, 3, 34, 5.

Μόσχειος; μόσχειον δέρμα, 6, 23, 3.

Μουσικὰ, τὰ, 9, 20, 7.

Μουσικὴ, ἡ; *vide Ind. hist. in* Musica.

Μοχθηρὸς, pravus, improbus, nefarius; μοχθηρὸν πρᾶγμα, 4, 76, 1. ἔθη μοχθηρὰ, (*i. q.* Φαῦλα,) 1, 81, 10. μηδὲν ποιεῖν μοχθ. 7, 13, 4. μηδὲν αὐτῷ συνειδὼς μοχθ. 30, 7, 8. μοχθηρὰς ἐλπίδας ἔχειν, parum prosperas spes, 5, 38, 8.

Μοχλὸς, ὁ, vectis portæ, 7, 16, 5. 7, 18, 2. 8, 30, 12. 8, 31, 9.

Μυδᾶν, humescere, 6, 25, 7.

Μυθογράφοι καὶ ποιηταὶ, 4, 40, 2.

Μυθώδης, fabulosus; τὸ μυθωδεστότατον δοκοῦν εἰρῆσθαι, 34, 11, 20.

Μυκηθμὸς, ὁ, mugitus, 12, 25, 2.

Μυρεψικὸς κάλαμος, 5, 45, 10.

Μυριὰς, ἡ; μυριάδες σίτου, *scil.* ἀρταβῶν *vel* μεδίμνων, 5, 89, 7 *sq. n.* 5, 1, 11. *n. cf.* 28, 2, 5.

Μυριοπληθὴς; μυριοπληθεῖς ἀγροὶ, innumerabiles, infiniti numero, 37, 3, 8.

Μύρον, τὸ, unguentum; μύρων *varia genera recensentur* 31, 4, 1 *sq.* μύροις ῥαίνειν, 31, 3, 17. μύρων κεράμια, 26, 10, 13 & 15. *conf.* κεράμιον.

Μυρτὶς, ἡ, myrti bacca, 12, 2, 3.

Μυστήριον, τὸ; θεαρία περὶ μυστηρίων, 28, 16, 4.

Μυχθίζειν, subsannare, 15, 26, 8.

Μυχὸς, ὁ, τοῦ παντὸς Ἀδρίου, intimus recessus Adriatici sinus, 2, 14, 6 & 11.

Μύωψ, ὁ; προσθεῖναι τοὺς μύωπας (τῷ ἵππῳ,) calcaria addere, subdere, 11, 18, 4. *Fr. gr.* 94.

N.

Ναΐδιον, τὸ, ξύλινον, ædicula lignea, *qua circumdantur imagines majorum*, 6, 53, 4.

Ναὸς, ὁ; περιπορεύεσθαι τοὺς ναοὺς, 9, 6, 3. αἱ φλιαὶ τῶν νεῶν, 12, 12, 2. *n.* ἀνεῳγμένου τοῦ νεὼ, 15, 29, 8. τοὺς νεὼς, 16, 1, 5.

Νάρδινος; νάρδινον μύρον, 31, 4, 2.

Ναυαγία, ἡ, naufragium, 1, 38, 5. 1, 55, 5. *Perperam olim* ναυμαχίας *pro* ναυαγίας *erat editum* 1, 38, 7.

Ναυάγιον; τὰ ναυάγια, fragmenta navium, 1, 37, 2. 1, 54, 8. 16, 8, 3 & 9. ποιεῖσθαι τὸν ὅρμον ἐπὶ τῶν ναυαγίων, stationem habere eodem loco quo pugna navalis commissa est, 16, 8, 2.

Ναυαρχεῖν παρ' Ἀττάλῳ, 16, 3, 7.

Ναυαρχὶς, ἡ, prætoria navis, 1, 51, 1. 16, 3, 3. 16, 5, 1.

Ναύαρχος, ὁ, classis præfectus, 1, 53, 7. *coll. vs.* 2. 1, 54, 2 & 5. 5, 43, 1. 5, 59, 1. 5, 68, 9. 16, 3, 6 *sq. Sed* 1,

21, 4. *οἱ ναύαρχοι sunt* singularum navium præfecti, *qui aliàs τριήραρχοι. Conf.* τριήραρχος.

Ναύκληρος, ὁ, dominus navis, 4, 6, 1. 31, 21, 1. 31, 22, 10.

Ναῦλον, τὸ, 31, 22, 10.

Ναυλοῦσθαι; ἐναυλώσατο ναῦν, 31, 20, 11 *sq.*

Ναυμαχεῖν τοῖς ὑπεναντίοις, 14, 9, 7. (*Sic* διαναυμαχεῖν, 5, 109, 2.)

Ναυμαχία *perperam olim pro* ναυαγία, 1, 38, 7. *n.*

Ναυπηγεῖσθαι σκάφη, 1, 20, 9. 1, 39, 15. ἐκ τῶν ἐρυόχων, 1, 38, 5. *Et Activa verbi forma,* τὰ δ' ἐκ καταβολῆς ἐναυπήγουν, 1, 36, 8. *ni* ἐναυπηγοῦντο *scribendum.*

Ναυπηγία, ἡ, fabricatio, structura navium, 1, 20, 10 *&* 15. ἡ τῶν Ἰλλυριῶν ναυπ. fabricandi ratio, structuræ genus quo utuntur Illyrici, 5, 109, 3. *quod* τὴν κατασκευὴν τῆς ναυπηγίας *dicit* 1, 47, 5. *Adde* 1, 61, 3. *n.*

Ναυπηγήσιμος; ναυπηγήσιμα ξύλα, 5, 89, 1.

Ναυπηγός, ὁ, 1, 20, 10.

Ναύσταθμον, τὸ, navale, navium statio, 5, 19, 6.

Ναύτης, ὁ; κατέγραφον ναύτας, 1, 49, 2. *n. Sunt* ναῦται tam remiges quam reliqui qui ministeria quævis nautica faciunt; *vide Adnot. ad* 10, 17, 12. *& loca ibi citata.*

Ναυτικός; οἱ ναυτικοὶ, nautæ, qui mare exercent, 4, 41, 3. ἡ ναυτικὴ χρεία, ministerium nauticum, *&* militia navalis; 6, 19, 3. ἡ ναυτικὴ δύναμις, copiæ navales, 1, 21, 4. τὸ ναυτικὸν, classis, copiæ navales, 1, 59, 9. 5, 60, 2.

Νᾶφε καὶ μέμνασ' ἀπιστεῖν, 18, 23, 4. *n.*

Νεαλὴς, (*i. q.* ἀκέραιος, ἀπαλὸς,) recens, nondum fatigatus, 3, 73, 5. 10, 14, 3. *quo posteriori loco temere Ernestius* νεαλεῖς tirones *interpretatur, qui sunt* νεήλυδες *&* νεοσύλλογοι.

Νεανικὸς, ἀγὼν, acris pugna, 10, 31, 2. concertatio, contentio *in concilio*, 29, 9, 11. ἀπροβολισμὸς, 3, 101, 7. πρᾶξιν ἔχων νεανικὴν, homo gnavus & industrius in rebus agendis, 22, 12, 11.

Νεανίσκοι, οἱ, *pro* militibus, *ut* juvenes *latine*, 1, 36, 12. 1, 48, 4. 4, 16, 6. 5, 4, 10. 5, 25, 3. 5, 30, 1. *Conf.* νέος.

Νεκροὺς; πολλοὺς νεκροὺς ἐποίησαν, multos interfecerunt, 2, 34, 12.

Νεκροφόρος, ὁ, fandapilarius, 35, 6, 2.

Νέμειν; νείμας τὰ τῶν λαφύρων, 14, 7, 2. *ubi* τὰ *ex Vrsini conject. adjectum.* τάξιν μὲν οὐκ ἔνεμον, his nullus certus locus *in acie* erat adsignatus, 10, 29, 5.

νέμεσθαι; habitare, 2, 16, 3. 2, 17, 1. νέμεσθαι τὴν αὐτὴν χώραν τὸν πλείω χρόνον, per omne reliquum tempus secure habitare suos fines, 4, 32, 10. οἱ νενεμημένοι, 6, 47, 8. *n. sunt* adscripti numero *athletarum*, in album inscripti.

Νεμε-

Νεμεσᾶν; δικαίως τούτῳ ἂν νεμεσήσαι τὸ δαιμόνιον, 12, 23, 3. 27, 8, 4.

Νέος; οἱ νέοι (ut οἱ νεανίσκοι) de militibus quibuslibet, more Romano; ἀγαγόντες οἱ νέοι τὸν Ἡρίαμβον, 1, 88, 6.

Νεοσύλλογος; νεοσύλλογοι καὶ ἀνάσκητοι, milites recens conscripti, tirones, 3, 70, 10. 3, 108, 6. τὰ ἐπιβατικὰ νεοσύλλογα καὶ πρωτόπειρα, 1, 61, 4.

Νεύειν, vergere, spectare; εἰς δύσεις, 1, 42, 6. πρὸς μεσημβρίαν &c. simil. 1, 42, 4. 1, 73, 5. 9, 5, 5. ἐπὶ τὰ πεδία, 1, 15, 8. ἐπὶ τὴν θάλατταν, 3, 39, 2. ἔξω νεύειν, foras spectare, 1, 26, 12. τὸ τέταρτον μέρος (τοῦ στόλου) νεῦον πρὸς τὴν γῆν, terram spectans, non quod rostra navium terram spectarent, sed illa pars classis a parte terræ stabat, cum ceteræ magis versus altum essent locatæ, 1, 27, 4. n.

Tropice; μηδαμοῦ νεύειν, in neutram partem propendere, in æquilibrio esse, 6, 10, 7. πρὸς ἕνα σκοπὸν νεύειν, 1, 4, 1. πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὅλοι καὶ πάντες ἐνενεύκεισαν, 9, 5, 5.

Νεῦμα, τὸ τοῦ βασιλέως, 5, 26, 13. ἀπὸ νεύματος προστάττειν τινί, nutu aliquem jubere, 22, 21, 9.

Νευροκοπεῖν τοὺς ἐλέφαντας, nervos incidere, 31, 12, 11.

Νεῦρον, τὸ; νεῦρα εἰργασμένα, nervi præparati, 4, 56, 3.

Νέφος, τὸ, ἐπισκοτεῖ αὐτοῖς, nubes calamitate prægnans incumbit in eos, 9, 37, 10. 40, 3, 3.

Νεωλκεῖν τὰς ναῦς, subducere naves, 1, 29, 3. Fr. hist. 67.

Νεώριον, τὸ, navale; τὸ τῆς ἐκκαιδεκήρους νεώριον, 36, 3, 9.

Νεωστί, nuper 3, 108, 3. 26, 7, 8 & 10.

Νεωτερίζειν, absol. 5, 29, 9. τί, 7, 3, 6.

Νεωτερικός, juvenilis; νεωτερικοὶ ζῆλοι, studia juvenilia, 10, 24, 7. νεωτερικὴ ἀγωγή, ibid.

Νή; νὴ Δία, ἀλλὰ &c. initio periodi, at enimvero dicet aliquis; sit sane, dicet aliquis, at &c. νὴ Δία, ἀλλ' ἴσως εὐεπίθετοι ἐκ τῆς τοιαύτης ἀγωγῆς γίγνονται τῶν βίων, 4, 74, 4. Adde 9, 33, 8. 9, 36, 8. 12, 20, 5. Et sic ex perspecta Casauboni emendatione, νὴ Δι' ἀλλ' pro ἤδη ἀλλ' reponentis, 11, 28, 9. n.

ἢ καὶ νὴ Δία, aut vero etiam, aut certe, vel saltem, aut etiam solummodo, quin &, aut sane etiam, sive minus sit id quod sequitur, sive majus quam præcedens; τὰς ἐπιφανεστάτας πόλεις ἐπελθών, ἢ καὶ νὴ Δία γεγραμμένας θεασάμενος, 1, 4, 6. τῆς γὰρ ἀρχῆς ἀγνοουμένης, ἢ καὶ νὴ Δία ἀμφισβητουμένης, 1, 5, 5. εἴ τις αὐτοὺς εἰς δικαιοδοσίας προκαλοῖτο περὶ τῶν γεγονότων, ἢ καὶ νὴ Δία τῶν μελλόντων. 4, 16, 4. πότερον ὡς μόνας ταύτας. ἢ καὶ νὴ Δι' ὡς ἀρίστας ἡμῖν εἰσ-

εἰσηγοῦνται τῶν πολιτειῶν, 6, 3, 6. εἰ ἐξαποστέλλειν δέοι πρεσβεῖάν τινα, ἢ διαλύσουσάν τινας, ἢ παρακαλέσουσαν, ἢ καὶ νὴ Δία ἐπιτάξουσαν, 6, 13, 6. τιμὰς καταλύων αὐτῶν, ἢ καὶ νὴ Δία ποιῶν ἐλαττώματα περὶ τοὺς βίους, 6, 16, 3. *ubi haud incommode Casaub. interpretatus est*, aut etiam, nam & hoc interdum usu venit. εἰ ἐπιγέγονέ τι βλαβερὸν ὑπ' Αἰτωλῶν, ἢ καὶ νὴ Δία Φιλάνθρωπον ὑπὸ Μακεδόνων, 9, 32, 7. ὅταν τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασι δυσαρεστῶσιν, ἢ καὶ νὴ Δία μειζόνων ὀρεχθῶσιν ἐλπίδων, 11, 28, 2.

Νηνεμία, ἡ, serenitas & tranquillitas aëris, 34, 11, 14.

Νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας &c. 24, 8, 10. *n.* παιδίον νήπιον, 15, 20, 2. ὡς παιδίῳ νηπίῳ χρήσασθαί τινι, 5, 29, 2. 15, 6, 8. ἐν νηπίων, 4, 20, 8.

Νήπτης, sobrius, 27, 10, 3. ἀγχίνους καὶ νήπτης, 10, 3, 1.

Νησίζειν; νησίζων τόπος, locus ubi insulam format fluvius, 5, 46, 9.

Νησὶς, ἡ, parva insula, 16, 2, 8. 16, 6, 1.

Νήφειν; νῆφε καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν &c. 31, 21, 14. *n. Conf.* νᾶφε.

Νῆψις, ἡ, sobrietas, 16, 21, 4.

Νικᾶν; νικῶντος αὐτοῖς τοῦ βελτίονος, 27, 4, 9. *possis suspicari* παρ' αὐτοῖς, *sed nil opus.* νικᾶν μάχην *vel* τὴν μάχην; νικήσας Ἀθηναίους τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, 5, 10, 1. γενικηκέναι πολλὰς ἐν Ἰβηρίᾳ μάχας, 3, 89, 6. *Sed* & νικήσας μάχῃ Κλεομένην, 5, 9, 8. & νικήσας τῇ μάχῃ Ῥωμαίους, 6, 58, 13. νικῆσαι τοὺς πολεμίους μαλοκαγαθίᾳ καὶ τοῖς δικαίοις, 5, 12, 2.

Νίκη; ἡ νίκη τῶν Ῥωμαίων ἢ πρὸς Ἀντίοχον, 22, 1, 1. *Sed videtur ea phrasis Epitomatoris esse, non Polybii.*

Νίκημα, τὸ, victoria; γενομένου δὲ τοῦ νικήματος κατὰ τοὺς Καρχηδονίους, 1, 87, 10. τὸ νίκημα γεγονέναι κατὰ τοὺς Ῥοδίους, 16, 14, 5. θεωρῶν ἀντεπιγραφομένους (τοὺς Αἰτωλοὺς) ἐπὶ τὸ νίκημα, videns Ætolos victoriæ decus a Romanis ad se transferre, sibi vindicare, 18, 17, 2. *ubi* tropæum *significare* τὸ νίκημα *ait Ernestus*, — „*nisi scripturæ vitium est.*“ — *At nulla sane suscipionis caussa. Cf.* ἀντεπιγράφειν.

Νικητικὸς, ad vincendum aptus; ὑπόθεσις νικητικωτέρα ἐν τοῖς πολλοῖς, 26, 2, 4. *n.*

Νίφειν; οὐ νίφεται τὸ τῆς Ἀρτεμ. ἄγαλμα, non ningitur, 16, 12, 3.

Νιφετώδης ἡμέρα, nivalis dies, 3, 72, 3.

Νοεῖν; ἦν δεῖ νοεῖν ὡσανεὶ βάσιν τοῦ τριγώνου, 2, 14, 7. *Sed* 2, 14, 3. *n. pro vulgato* κατὰ τὸ νοεῖν βελτίωνα, *scripsi* κατανοεῖν.

Νομαδικὸς, pastoralis, pastoritius; νομαδικὴ διασκευὴ, 8, 31, 7.

Νομὴ, ἡ τοῦ πυρὸς, vis depascens ignis, 1, 48, 5. τὸ πῦρ λαμβά-

λαμβάνει νομὴν, grassatur incendium, 11, 5, 5. νομὴν ποιεῖται ἕλκος, 1, 81, 6.

Νομίζειν τετρακτὴς διάστημα, ὃ Φαμεν δεῖν ὀλυμπιάδα νομίζειν, 9, 1, 1. ἱερὸν ὃ ἔστυλον νενόμισται παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, quod sacrosanctum habetur, 4, 18, 10. τὰ νομιζόμενα ποιεῖν (τινι) justa facere alicui, 6, 53, 4. ἐπεὶ καλλιερήσας κατασπείσαι τοῖς θεοῖς καὶ ποιήσαι τὰ νομιζόμενα, postquam diis litasset & reliqua omnia (*ad sacra pertinentia*) pro more peregisset, 3, 11, 6. τὰ νομιζόμενα γίγνεσθαι τοῖς βασιλεῦσιν Ἀνακλητήρια, Anacleteria quæ ex more *Ægyptiorum* peragi, celebrari regibus solent, 28, 10, 8.

Νόμιμος; οὐ νόμιμόν ἐστι, ex legibus non licet, non est in usu, 2, 8, 8. νόμιμα βασιλικὰ, jus regium, instituta regia, 2, 8, 11. ἀνεχώρησαν εἰς τὰ σφέτερα νόμιμα ad sua instituta suasque leges redierunt, 5, 106, 1. τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθη καὶ νόμιμα, 4, 67, 4. τὰ περὶ τοὺς χρηματισμοὺς ἔθη καὶ νόμιμα, 6, 56, 1.

Νομίμως, secundum leges; μὴ νομίμως, ἀλλὰ δεσποτικῶς ἄρχειν, 2, 41, 5.

Νόμισμα, τὸ, 6, 49, 8. κοινὸν, 6, 49, 9. χαραχθὲν, 10, 27, 13. κίβδηλον, 33, 9, 3.

Νομισταύειν; τοῦ χαρακτῆρος τούτου νομισταυομένου παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς, quum hæc moneta, hæc monetæ nota, pro legitima obtineret, 18, 17, 7.

Νομογράφος, ὁ; εἵλοντο νομογράφους, 13, 1, 2.

Νομοθεσία, ἡ Λυκούργου, 4, 81, 12.

Νομοθετεῖν; θυσίαν Ἀττάλῳ συντελεῖν κατ' ἔτος ἐνομοθέτησαν, 17, 16, 5.

Νόμος; ἐν χειρῶν νόμῳ καταφθείρεσθαι, μεταβάλλειν, &c. 1, 34, 5. 3, 63, 5. 11, 2, 1. &c. *cf.* χείρ.

νόμοι, *in musicis*; οἱ Φιλοξένου νόμοι, modi, cantilenæ, 4, 20, 9. οἱ παῖδες ἐθίζονται ἐκ νηπίων ᾄδειν κατὰ νόμους τοὺς ὕμνους καὶ παιᾶνας, 4, 20, 8. *cum Casaub. interpretatus sum*, ex legibus adsuefiunt canere; *sed rectius videtur*, docentur canere ex artis (musicæ) legibus. *Sic de imperio militari*, παραγγέλλειν κατὰ νόμους, imperium dare ex artis legibus, & observata certa intervallorum temporis mensura, 1, 32, 7.

Νοσεῖν, male animatum esse, prava sentire, turbas spectare, (*prorsus ut* κακοπαθεῖν,) 38, 2, 7.

Νοσφίζεσθαι, 10, 16, 6. 31, 4, 9.

Νοσφισμὸς, ὁ, ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, 32, 21, 8.

Νότιος; ἡ νότιος πλευρὰ, latus australe, 8, 36, 9. 9, 27, 5.

Νοτὶς, ἡ, humiditas, 3, 73, 3.

Νουθετεῖν, admonere; τὴν σύγκλητον, 26, 1, 9.

Νουνεχὴς καὶ πρακτικὸς, prudens & solers in rebus agendis, 27, 12, 1.

Νουνέ-

Νουνέχεια, ἡ, (al. νουνεχία) καὶ ἐπιδεξιότης, 4, 82, 3.

Νουνεχῶς καὶ πραγματικῶς, 2, 13, 1. 5, 88, 2. καὶ Φρονίμως, 1, 83, 3.

Νοῦς, ὁ, τῶν παρακαλουμένων, mens, ſententia, argumentum, 5, 83, 4. κοινὸν νοῦν ἔχων &c. vide in κοινός. ἐν νῷ λαβεῖν, cogitare, conſiderare, reputare; ſeq. partic. ὡς, 2, 25, 6. διότι, 3, 9, 4. τί λέγειν εἰκὸς &c. 3, 82, 6. ὧν οὐδὲ μικρὸν ἐν νῷ τιθέμενος, 3, 94, 10. κατὰ νοῦν, ex animo, ex optato; ἔστι μοι ταῦτα κατὰ νοῦν, 14, 2, 5. ταῦτα καλῶς κατὰ νοῦν (f. καὶ κατὰ νοῦν) ἐχώρει αὐτῷ, 10, 35, 4. κατὰ νοῦν καὶ κατὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς διαλογισμούς, 17, 10, 3. Sed & παραδόξως καὶ κατὰ νοῦν, 4, 36, 7.

Νυκτερεύειν; νυκτερεύσαντες περὶ Σελλασίαν, 16, 37, 2.

Νυκτέρευμα, τὸ, ſtabulum ubi noctu ſtant pecora, 12, 4, 9.

Νυκτερινὸς; νυκτερινὰ Φυλακαὶ, 6, 35, 1. ἐπιθέσεις, 4, 8, 11. 6, 31, 14. νυκτερινὲν σύνθημα, 6, 34, 7.

Νυκτιπορεῖν, 16, 37, 4. n. Sic νυκτιπορία cod. Flor. 5, 97, 5. Cf. νυκτοπορεῖν.

Νυκτοπορεία, vel νυκτοπορία, ἡ, iter nocturnum, 5, 7, 3. 5, 97, 5. n. 9, 8, 9.

Νυκτοπορεῖν, 5, 6, 6. 16, 37, 4. n.

Νυμφαγωγεῖν, ſponſam alicui adducere, deducere, 26, 7, 10.

Νυμφαγωγία, ἡ, deductio ſponſæ, 26, 7, 8.

Νῦν; καὶ νῦν, (i. q. ἤδη καὶ νῦν) jam nunc, 5, 104, 3.

Νυνὶ, i. q. νῦν, 10, 2, 4.

Νὺξ; ἴσον φέρει νὺξ &c. 31, 21, 12. n. In plur. περὶ μέσας νύκτας, 1, 19, 12. 1, 49, 6. 31, 22, 9.

Νωθρὸς, ſegnis, hebes, ignavus, tardus, ſtupidus, 3, 63, 7. ἐν ταῖς ἐπινοίαις. 4, 8, 5. ἡσύχιός τις καὶ νωθρὸς, 32, 9, 11.

Νωθρῶς, ſegniter, ignave; νωθρ. ἐχρῆτο τοῖς ὅλοις πράγμασι, 1, 74, 2. ἀνεστράφη, 1, 74, 13. ἀγεννῶς καὶ νωθρῶς, 3, 90, 6. ἀτόλμως καὶ νωθρῶς, 4, 60, 2. Idem vocab. haud dubie reſtituendum Polybio, 1, 64, 2. n.

Νῶτος, ὁ; κατὰ νώτου, a tergo, 1, 28, 9. 2, 34, 8. 3, 19, 7. 3, 74, 1. 3, 90, 2. κατὰ νώτου ἐπιφαίνεσθαι τοῖς πολεμίοις, 31, 26, 10. n. ubi mendoſe vulgo κατανοεῖν. Plur. τὰ νῶτα; τοῖς νώτοις οὐκ ἐφικτὸν ἦν &c. dorſis, tergis, i. e. doſſuariis jumentis, 9, 4, 3. n.

Ξ.

Ξενηλατοῦσθαι ἐκ τῆς χώρας, expelli, 9, 29, 4.

Ξενία, ἡ, hoſpitium; ἀνανεώσασθαι τὰς πατρικὰς φιλανθρωπίας καὶ ξενίας, 33, 16, 2.

Ξένια, τὰ, dona hoſpitalia; ξένια καὶ παροχὰς τὰς μεγίστας ἐξέθηκεν αὐτοῖς, 25, 6, 6.

Ξενίζεσθαι; 1) hoſpitio excipi; ξενι-

ξενισθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου, 31, 25, 3. 2) mirari, stupere novitatem & insolentiam rei; *Absol.* ἐξενίσθη, 3, 49, 1. *cum Dativo.* ξενιζόμενοι ταῖς τῶν ὀργάνων κατασκευαῖς, 1, 23, 5. ἐξενίζοντο τῷ τὸ συμβεβηκὸς εἶναι παρὰ τὴν προσδοκίαν, 3, 68, 9. *cum Accus.* ξενισθεὶς τὸ γιγνόμενον, 29, 11, 6. *cum Praepos.* ἐξενίσθη διὰ τὸ παράδοξον, 1, 49, 7. ἐπὶ τούτῳ, 2, 27, 4. κατὰ τοῦτο, 1, 33, 1.

Et Active; ξενίζουσα πρόοψις καὶ καταπληκτική, 3, 114, 4.

Ξενικὸς πόλεμος, externum bellum, 1, 71, 7. (*cui opponitur* πολ. ἐμφύλιος.) ξενικαὶ τρυφαὶ, luxuria extrinsecus invecta, 31, 24, 1. ξενικὴ χεὶρ βαρεῖα, 31, 25, 4. τὸ ξενικὸν, peregrini milites, mercenarii, 11, 11, 4. 11, 13, 1.

Ξενισμὸς, ὁ, novitas & insolentia rei, 15, 17, 1.

Ξενιτεύειν, peregrinari in loco, hospitem esse, 12, 28, 6.

Ξενολογεῖν, peregrinos milites conducere; *absol.* 32, 1, 5. *cum Accus.* ἱκανὸν πλῆθος μισθοφόρων, 1, 9, 6. 31, 25, 8.

Ξενολόγιον, τὸ, corpus copiarum mercenariarum, 29, 8, 6. 31, 25, 1 & 5 & 7.

Ξενολόγος, ὁ, qui mittitur ad conducendum militem externum, 1, 32, 1. 5, 63, 9.

Ξιφίας, ὁ, xiphias piscis, 34, 2, 15.

Ξίφος, τὸ; διὰ τὸ μὴ δόρασι μηδὲ ξίφεσι χρῆσθαι, 15, 13, 1. *n.* ξίφος & μάχαιρα, *synonyma.* 3, 114, 2 *sq.*

Ξυγγραφῆς *ex Casaub. ingenio editum erat*, 1, 2, 8. *n. pro* γραφῆς.

Ξυλεία, ἡ; 1) lignatio, 22, 22, 12. 2) materia, ligna, *construendis navibus.* 3, 42, 3.

Ξυλία, ἡ, (*i. q.* ξυλεία) materia omnis ligni *in aedificio*, 10, 27, 10.

Ξύλινος; ξύλινοι μάχαιραι, 10, 20, 3.

Ξυλοκοπεῖν, fuste percutere, 6, 38, 1 & 3. ξυλοκοπεῖσθαι, 6, 37, 1.

Ξυλοκοπία, ἡ, fustuarium, 6, 37, 2 *sq.*

Ξύλον, τὸ, fustis, 6, 36, 3.

Ξὺν *contra Polybii usum olim legebatur pro* σὺν, 28, 8, 9. *n.* & ξυνακολουθῆσαι, 1, 31, 7. *n. pro* συνακολ. *Tum* ἀξύμβατος, 15, 9, 1. *n. quod intactum reliqui.*

Ξυρᾶν, radere; ἐξυρημένος, raso capite, *veluti servus*, 30, 16, 3. ξυρώμενοι *scribe* 8, 11, 9. *pro* ξυρόμενοι, *quod imprudentibus nobis e superioribus editionibus in nostram irrepsit.*

Ξυστοφόροι ἱππεῖς, hastati equites, 5, 53, 2.

O.

Ὁ μὲν, ὁ δὲ; τὰ μὲν, ἃ δὲ, 5, 38, 1. 5, 54, 11. *Vice versa*, ἃς μὲν, τὰς δὲ, 3, 76, 4.

Ὀβελίσκος, ὁ τῆς μαχαίρας, lamina gladii. 6, 23, 7.

Ὀβο-

Ὀβολὸς, ὁ; — „τεττάρων ὀβολῶν esse dicitur medimnus Siculus tritici, hordei duorum, 2, 15. Mox obolum constare ait duobus assibus, ibid. Sed, Polybium rotunde locutum esse, & quartam partem oboli esse semissem cum sextante, singulos adeo obolos æquare duos asses cum besse, docet Gronov. de Sestert. 3, 2. Ita fere respondet sestertio numo, vetere æstimatione. Atque Polybiana traditio consentit Ciceroni in Verrinis, qui modium tritici decumani in Sicilia æstimari ait quatuor sestertiis." Ern. — Vide quæ adnotavimus ad 2, 15, 1. ad 2, 15, 6. & ad 6, 39, 12.

Ὀγδοαῖος; ὀγδοαῖοι ὑπερέβαλον τὸ ἔρος, octavo die, 5, 52, 3. 10, 31, 1.

Ὁδηγὸς, ὁ, viæ dux, 5, 5, 15.

Ὁδοιδόκος, ὁ, grassator, latro, 13, 8, 2.

Ὁδοιπορικὸς; ὁδοιπορικαὶ ἐσθῆτες, 31, 22, 6.

Ὁδὸς, ἡ; per ellipsin omissum nomen; τὴν ἐΦ' Ἡραίας, 2, 54, 12. 4, 77, 5. n. οὐκ ἦλθε ταύτην τὴν ὁδὸν, non hanc ingressus est viam, i. e. non hac usus est ratione, 28, 9, 7. εἰ τὴν ὁδὸν τὴν αὐτὴν ἔλθοι Κλεομένει, 4, 81, 2. ἀνέλυε τὴν αὐτὴν ὁδὸν, (ἐν) ᾗπερ ἦκε, 4, 68, 4. n. ubi monui delendam utique videri præpositionem. πολλαὶ ὁδοὶ εὑρηνται, multæ artes, fraudes, Fr. gr. 27.

Ὀθνεῖος, externus, alienus, ad me non pertinens; (opp. ἴδιος) 1, 6, 6.

Ὀθόνιον, linteum velis conficiendis; ὀθονίων ἱστοὺς τρισχιλίους, 5, 89, 2.

Οἰακίζειν, clavum navis tenere, navem gubernare; hinc torquere & convertere; & omnino regere rostrum tollenonis, veluti clavum navis, 8, 8, 2. & generatim regere, gubernare, v. c. equos loris revinctos & a puppi navis natantes, 3, 43, 4. n. Ad priorem locum Ernestus conferre jussit Diodor. 18, 59.

Οἴεσθαι; vide οἴομαι.

Οἰκεία, ἡ, patria, per ellips. nominis πατρὶς, quod adjectum est 4, 105, 2. Passim perperam in οἰκία mutatum vocabulum a librariis vel editoribus; vide 4, 19, 12. n. 4, 67, 5. quibus locis Ernestus correxit, aliis nos. Nescio an interdum peræque οἰκία & οἰκεία locum tueri possit, v. c. ἦγε τὴν ἡσυχίαν ἐπὶ τῆς οἰκίας, 4, 17, 1. n. quemadmodum & ἐπ' οἴκου, ἐπ' οἴκου, & similia verba dicuntur. Alibi οἰκεία perperam pro οἰκία olim legebatur, v. c. 2, 37, 7. n. 4, 58, 1. n. 24, 3, 5. n. &c. Pro εἰς τὴν οἰκείαν, 3, 99, 4. vetustissimi codices εἰς τὴν ἰδίαν dant, quod recipi fortasse a nobis debuerat; conf. supra in ἴδιος.

Οἰκεῖν; οἰκεῖται ἡ πόλις ἐπί τινος χερρόννησον, (i. q. κεῖται,) 4, 56, 5. Sic ἕκτισται, 4, 57, 5.

Οἰ-

Οἰκεῖος; 1) amicus; *Ætoli οὐδὲν οἰκεῖον, πάντα δ' ἡγοῦνται πολέμια*, 4, 3, 1. *πόλις οἰκεία*, socia urbs. 1, 56, 9. *οἱ οἰκεῖοι*, socii, 4, 79, 2. 2) proprius, suus; *ταῖς οἰκείαις δυνάμεσι*, cum suo exercitu, 3, 68, 14. *παραβοηθεῖν τοῖς οἰκείοις*, succurrere suis, 3, 84, 11. *n. ubi vetustissimi codices τοῖς ἰδίοις præferunt.* (*cf.* ἴδιος.) *εἰς τὰς οἰκείας πατρίδας*, 4, 105, 2. 3) commodus, conveniens; *οἰκειότερος καιρὸς*, 3, 8, 9. *δεδιότες τὴν οἰκείαν τιμωρίαν*, 6, 37, 12. *n. οἰκεῖον ἱστορίας ὑπάρχει τοῦτο*, convenit hoc historiæ, 2, 35, 5. *Et cum Dativ. οἰκείαν ἀμοιβὴν τῇ πρὸς τοὺς πέλας ἀσεβείᾳ*, 1, 84, 10. *Et cum πρὸς*; *οἰκείοις χρησάμενος λόγοις πρὸς τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ*, 5, 105, 1. 4) studiosus rei, pronus ad rem; *cum Genit. οἰκεῖος τῆς ἡσυχίας*, 5, 87, 3. *οἰκεῖος τῇ Φύσει τούτου τοῦ μέρους*, 3, 78, 7. *n. λίαν οἰκείους ὄντας τῶν τοιούτων ἐγχειρημάτων*, 4, 57, 4. *πάντα ἦν οἰκεῖα τῆς μεταβολῆς*, omnia erant ad defectionem prona, 14, 9, 5. *οἰκεῖον εἶναι τῆς ἐπανορθώσεως*, studere augendæ rei familiari, 27, 6, 12.

Οἰκειοῦν; *ἡ πραγματεία ἡμῶν, πρὸς ἓν γένος ἀκροατῶν οἰκειοῦται*, historia nostra uni duntaxat generi lectorum adcommodata est, 9, 1, 2.

Οἰκείως *διακεῖσθαι πρός τινα*, propenso animo esse, 2, 48, 2. *πρὸς καινοτομίαν*, pronus ad res novas, 13, 1, 2. *οἰκειότατα ἔχειν πρός τι*, maxime pronum esse ad aliquid, 5, 106, 4. *οἰκείως ταῦτα συνέβαινε γίγνεσθαι παρὰ Καρχηδονίοις*, 8, 3, 5. *n.* — „similiter; *vid. Suidas in h. v. Proprie tamen est* accommodate, *scil. ad Romanam rationem.*“ *Ern.* *οἰκείως τῆς ἐπιβολῆς*, convenienter suo proposito, 1, 59, 12. *οἰκείως τῆς ὑποκειμένης περιστάσεως*, 15, 10, 1.

Οἰκέτης, *ὁ ἐξ ἀνάγκης*, servus, *si proba lectio, τῶν οἰκετῶν ἐξ ἀνάγκης οὓς ἂν αἱρῆται* 39, 2, 4. *n.*

Οἴκημα *κατάγειον*, *Spicil. lib.* 24. *num.* 2.

Οἰκήσιμος, habitabilis, 3, 55, 9.

Οἴκησις. *βιβλίον περὶ τῆς περὶ τὸν ἰσημερινὸν οἰκήσεως*, *T. V. p.* 25 *sqq.*

Οἰκήτωρ, *ὁ*, incola *urbis*, 5, 10, 6. 5, 93, 6. 5, 100, 8.

Οἰκία, *ἡ*, familia, *v. c.* *Μακεδόνων*, 2, 37, 7. 2, 48, 2. 3, 16, 7. 24, 3, 5. *δέκα τῶν συγγενῶν Φίλων οἰκίαι*, 39, 2, 4. *τῆς ἐπιφανεστάτης οἰκίας*, 2, 59, 1. *Adde οἰκοδομία.*

Οἰκίδιον; *τὰ οἰκίδια τῶν ἐλεφάντων*, turriculæ dorsis elephantorum impositæ, *Fr. hist.* 22.

Οἰκογενής, *ὁ*, verna, 40, 2, 3.

Οἰκοδομεῖν; *διὰ τὸ τὰς οἰκίας τοῖς ἐπιπέδοις οἰκοδομεῖσθαι*, 9, 21, 8. *n. An ἐνοικοδομεῖσθαι?*

Οἰκοδόμημα; τὰ οἰκοδομήματα, ædificia *urbis*, 5, 59, 8.

Οἰκοδομία, ἡ; καθάπερ ἐν οἰκοδομίαις, ἐὰν κατὰ μίαν πλίνθον ᾖς, &c. 10, 22, 7. αἱ οἰκίαι τῶν οἰκοδομῶν, 9, 21, 8. *n.*

Οἰκονομεῖν; ταῦτα οἰκονομήσας, his rebus gestis, administratis, constitutis, 4, 67, 9. οὐδὲν δι' αὐτοῦ οἰκονομεῖν ὑπὲρ τῶν ὅλων, per se nihil de summa reip. constituere, 4, 26, 6. τὰ οἰκονομούμενα, res administratæ, & ratio qua administratæ sunt, 25, 2, 12.

Οἰκονομία, ἡ, τοῦ πολέμου, τῶν γεγονότων, administratio, rei gerendæ ratio, 1, 4, 3. (*i. q.* χειρισμὸς, 1, 4, 1. 6, 26, 5.) 3, 32, 9. 3, 33, 8. 6, 26, 5. institutum, consilium, ratio quam quis sequitur in re quavis exsequenda, 1, 13, 9. 2, 47, 10. βασιλικὴ καὶ πραγματικὴ οἰκονομία, 1, 8, 3. χρώμενος εἰς τὴν οἰκονομίαν ταῖς ἐκ τοῦ Παανίου παρασκευαῖς, 4, 65, 11. *n. ubi quoniam agitur de construendi muri instituto,* εἰς τὴν οἰκοδομίαν *maluerat Reiskius, quod tamen minime necessarium. Possis ibi* τὴν οἰκονομίαν *interpretari* exfecutionem instituti, *ut in illa dictione,* ταχεῖαν ἐλάμβανε τὸ πρᾶγμα τὴν οἰκονομίαν, 5, 40, 3. αὕτη Φύσεως οἰκονομία, hic est naturæ ordo, hæc naturæ institutum, 6, 9, 10. ἡ ἐν ὑπαίθροις οἰκονομία, administratio rerum in castris & in aperto campo, 6, 12, 5. ἡ οἰκον. περὶ τὰς τῶν πόλεων καταλήψεις, ratio qua capta aliqua urbe administrant res, 10, 16, 2. ἡ τῶν λαφύρων οἰκονομία, prædæ distributio, 2, 2, 9 & 11. 4, 86, 4. *adde* 1, 61, 8. 10, 40, 1. *Sic* ἡ τῶν δώδεκα ζωδίων οἰκονομία καὶ τάξις, distributio & ordo, 9, 15, 7. τὰς ἀμείψεις καὶ τὰς οἰκονομίας προεῖσθαι πρός τινα, negotia, commercia, facere cum aliquo, *faire des affaires avec quelcun*, 10, 1, 5. προκατειλημμένος οἰκονομίαις καὶ φυλακαῖς καὶ θεραπείαις ὑπὸ Ἑρμείου, 5, 50, 5. *verti* malis artibus circumventus, *sicut Casaubonus* dolo malo; *possis fortasse etiam intelligere* varii generis negotiis.

Οἰκόπεδον, τὸ τῆς πόλεως, solum urbis, 15, 23, 10.

Οἶκος; ἐπ' οἴκου, domum, 2, 54, 14. ἡ εἰς οἶκον ἐπάνοδος, 4, 23, 3.

Οἰκουμένη, ἡ, terrarum orbis, & *figillatim* orbis habitati pars olim cognita, 1, 1, 5. *n. ubi alia loca in Adn. adferuntur; quibus adde hæc,* ἡ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένη, 4, 38, 1. τὰ γνωριζόμενα μέρη τῆς οἰκουμένης, 2, 37, 4. σχεδὸν πάσῃ ἡ οἰκουμένη, 18, 29, 1. τὸ τῆς ὅλης οἰκουμένης σχῆμα, 1, 4, 6.

Οἶμαι; *vide* οἴομαι.

Οἰνόμελι, τὸ, mulsum, vinum melle conditum, 12, 2, 7.

Οἰνοπότης, ὁ, 20, 8, 2.

Οἶνος; *vide Ind. histor. in* Vinum.

Οἰνο-

Οἰνοφλυγία, ἡ, 2, 19, 4.
Οἰνοχοεῖν τινι, pincernam esse alicujus, 14, 11, 2.
Οἴομαι δεῖν, puto oportere, 1, 31, 6. 1, 37, 7 & 10. *Sed plerumque rectius vertitur* postulo, volo, jubeo; *aut etiam* oro, rogo, peto; 1, 33, 4. 2, 6, 4. 2, 49, 9. 3, 8, 8. 3, 15, 10. 3, 61, 9. 4, 86, 5. οἶμαι; σαφῶς οἶμαι δεδείχαμεν *correxi*, 5, 105, 9. *n. pro corrupto* σαφῶς ὑμᾶς δεδ. *Sic & alibi verbum* οἶμαι *orationi interfertum*, 3, 36, 3. 5, 102, 1. 14, 7, 6. *n.* ἐγῷμαι, 6, 57, 4. οἰόσαμενος δόλον εἶναι, 3, 94, 4.
Οἷον; οὐχ οἷον - - ἀλλ' οὐδὲ, ne dicam; nedum; non modo non, sed ne quidem, 1, 20, 12. 3, 82, 5. 11, 19, 3. οὐχ οἷον μόνον - - ἀλλὰ καί, non modo, sed etiam, 18, 18, 11. *&c.*
Οἱονεί, veluti, 1, 3, 4.
Οἷός εἰμι *vel* οἷός τε εἰμὶ τοῦτο ποιεῖν, *non modo* possum *significat, sed &* volo, propositum habeo, paratus sum, studeo hoc facere; *vide Adn. ad* 3, 90, 5. εἰ οἷός ἦν Ἀρσάκης διὰ μάχης κρίνεσθαι, si posset, si satis virium haberet, *aut*, si paratus esset, si in animo haberet, 10, 29, 1. οὐ γὰρ οἷός ἦν συγκαταβαίνειν εἰς τὰς διαλύσεις, non is erat qui consentire in pacem vellet, 25, 5, 11. *Plerumque adjecta &* τε *particula:* οὐχ οἷοί τ' ἦσαν ἐπιτρέπειν, nullo modo id commissuri erant, 1, 26, 2. *n.* οὐδενὶ οἷοί τ' εἰσὶ παραχωρεῖν, ni cesserint, cedere voluerint, cedere sustinuerint, 2, 38, 3. εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον οὐχ οἷός τ' ἦν συγκαταβαίνειν, noluit, impetrare a se non potuit, 3, 88, 8. 3, 90, 5. *n.* 3, 90, 9. οὐχ οἷοί τ' ἦσαν προέσθαι τὰ κατηγμένα πλοῖα, nolebant, non proni erant, non poterant adduci ut *&c.* 15, 2, 2. τὸ μὲν πρῶτον οἷοί τ' ἦσαν ἐγχειρεῖν, primum voluerant, consilium ceperant, præ se tulerant, 4, 79, 6. ἐμβάλλειν οἷός τ' ἦν, ingressurus erat, 4, 68, 2. ὁ Ἀπελλῆς οἷός τ' ἦν ἄγειν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοὺς Ἀχαιούς, id agebat ut, 4, 82, 2. οὐκ ἔτι τὸ προσταττόμενον οἷοί τ' ἦσαν ὑπομένειν, 5, 107, 3. ἐκ χειρὸς ἁπάντων οἷοί τ' ἦσαν ὑπὲρ αὐτῶν, illico parati erant respondere, responsuri erant pro illis, 17, 7, 2. *idem prorsus quod* ἕτοιμοι ἦσαν, *quo ipso verbo in eadem re mox utitur*, 17, 8, 3.
Οἰκνεῖν; οὐκ ὀκνητέον, *cum infin.* non dubitandum, non verendum; 1, 14, 7. *i. q.* οὐκ εὐλαβητέον *ibid.*
Ὀκρυόεις *vel* ὀκριόεις; πολέμου ὀκρυόεντος, 12, 26, 4. *n. ex Homer. Sed* ὀκριόεντος *habent codices nostri Polybiani, quod teneri debuerat.*
Ὀκταστάδιον, τὸ, 34, 12, 4 *sq.*
Ὀκτήρης, ἡ, 16, 3, 2 & 7 *sq.*
Ὀλέθριος; ὀλεθρίῳ χρησασθαι φυγῇ, 2, 68, 10.
Ὀλιγαρχία, ἡ; *vide Ind. histor. in* Oligarchia.

Ὀλιγαρχικός, potentiæ paucorum favens, *vel* qui est e numero paucorum qui dominantur, 4, 31, 2. 4, 32, 1. ὀλιγαρχικὴ πολιτεία, 6, 9, 3. ὀλιγαρχικὸν πολίτευμα, 6, 3, 11.

Ὀλιγοδεὴς; εὐδόκησιν ὀλιγοδεεστέραν ἔχει τοῦτο, ad placendum multo minoribus indiget adjumentis, 16, 20, 4.

Ὀλιγοπονία, ἡ, ignavia, negligentia, 16, 28, 3.

Ὀλίγος; κατ' ὀλίγους ἐκλιπόντες τὸν Ἀκρόλισσον, κατέῤῥεον ταῖς ἀνοδίαις, paullatim, per minores catervas, 8, 16, 6. παρ' ὀλίγον, propemodum, *ut* παρὰ μικρὸν, *quod vide.* τὴν τοῦ στρατηγοῦ ναῦν παρ' ὀλίγον αὐτανδρον ἔλαβον, 1, 25, 3. 29, 1, 1. παρ' ὀλίγον διέλυσαν τὸν ἄνθρωπον, 18, 29, 12. παρ' ὀλίγον ἦλθε τοῦ ἐπεσεῖν, 2, 55, 4. παρ' ὀλίγον ἦλθε τὰ πράγματα τοῦ πάντας ἐπανελθεῖν, 33, 2, 1. παρ' ὀλίγον ἦλθον ἀπολῦσαι τοὺς κατηγορουμένους, 33, 1, 4. *n.* (*poterat dicere* τοῦ ἀπολῦσαι, *sed non necessario requiritur articulus; conf.* 1, 43, 7.) παρ' ὀλίγον σφάλλεται τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων, minimo sæpe momento res maximæ concidunt, *Fr. gr.* 14. *Conf.* παρὰ μικρὸν, *supra in* μικρός.

Corrupte παρ' ὀλίγον *olim legebatur, pro* παρὰ λόγον, 12, 22, 4. *n. Et* κατ' ὀλίγον, *pro* κατὰ λόγον, 8, 2, 6. *n.*

Ὀλιγοχρόνιος καὶ λίαν εὔφθαρτος, 2, 34, 6.

Ὀλιγωρία, ἡ, negligentia; περί τινος, 11, 9, 2. διὰ τὴν ὀλιγωρίαν ἐκινδύνευσαν, 2, 9, 6. 4, 58, 12.

Ὀλίγωρος, negligens, 5, 34, 4.

Ὀλιγώρως διακεῖσθαι περί τι, 5, 91, 4. *ubi, operarum errore, e superioribus editt. in nostram propagato,* ὠλιγώρως *perperam scriptum.*

Ὀλισθαίνειν ἀμφοτέροις ἅμα τοῖς ποσὶ, 3, 55, 2.

Ὄλισθος, ὁ τῶν νεκρῶν, strages cadaverum, 15, 14, 2.

Ὁλκὴ, ἡ, pondus, 31, 3, 16.

Ὄλκιον, τὸ, labrum, crater, urna, 31, 4, 1. *n.*

Ὁλόκληρος; εὔκλειαν ὁλόκληρον περιποιήσασθαι, 18, 28, 9.

Ὅλος, καὶ πᾶς; πρὸς τῷ διακινδυνεύειν ὅλος καὶ πᾶς ἦν, 3, 94, 10. πρὸς ταῖς παρασκευαῖς, 5, 58, 1. πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὅλοι καὶ πάντες ἐνευεύκεισαν, 9, 5, 5. ταῖς ἐπιβολαῖς ὅλος καὶ πᾶς ἦν πρὸς τὴν Κύπρον, 32, 1, 5.

τὸ ὅλον αὐτοῖς ἦν καὶ τὸ πᾶν Ἀπελλῆς, 5, 26, 5.

ὅλος *interdum idem fere sonat ac* summus, eximius, præcipuus, *sed tamen aliquanto majorem vim habet:* διὰ τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν ὅλην εὔνοιαν, propter studium partium Punicarum, & quod Pœnis unice faveret, 1, 14, 3. *n.* διασαφεῖν τὴν ὅλην εὔνοιαν τοῦ βασιλέως, declarare summam, eximiam regis benevolentiam, voluntatem quæ tota in

in eos propensa esset, 2, 50, 10. προσκλίνων τοῖς Ῥοδίοις ὁ Πτολ. κατὰ τὴν ὅλην αἵρεσιν, tota voluntate in Rhodios propensus, eximie & unice favens eis, 4, 51, 5. τὴν μὲν οὖν ὅλην ἀκαταστασίαν καὶ μανίαν καλῶς συνθεωρούμενοι Καρχηδόνιοι, summam hominis inconstantiam videntes, 7, 4, 8. *ubi vim vocabuli* ὅλος *sic fere capere possis*, quantus quantus erat, inconstans & furiosus erat. *Pro corrupta scriptura*, 14, 8, 12. *n.* μεγάλην παρ' ὅλην παρασχόμενοι χρείαν, *fortasse* μεγάλην καὶ ὅλην *erat ponendum. vide Adn.*

τὸ ὅλον ἀχρειοῦται, 1, 14, 6. prorsus inutile redditur, *Casaub. Pariter Ernestius*, omnino *interpretatur; tamquam esset* κατὰ τὸ ὅλον. *At commode intelligetur*, reliquum totum (animal) inutile redditur.

τὰ ὅλα πράγματα, *&* τὰ ὅλα, *subintellecto nomine* πράγματα, rerum summa, summa rei, id quod rem totam continet; ὀττευσάμενός τι περὶ τῶν ὅλων πραγμάτων, de summa rei, *i. e.* de fortunâ totius belli, 1, 11, 15. *n.* κινδυνεύειν τοῖς ὅλοις πράγμασι, in summæ rei periculo esse, de rerum summa periclitari, 1, 70, 1. τοῖς ὅλοις πράγμασιν ἐσφαλμένος, perdita rerum summa, capitali prælio victus, 18, 16, 1. τοῖς ὅλοις πράγμασιν ἀγνοεῖν, 18, 19, 6. falli tota re *interpretatur Livius* XXXIII. 12. ἡ ὑπὲρ τῶν ὅλων Φιλοτιμία, ardens studium summæ rerum obtinendæ, victoriam in fine reportandi & debellandi hostem, 1, 52, 4. *nisi ibi* ὑπὲρ τῶν ὅλων *eadem ratione capiendum ac in hisce dictionibus:* τῆς τῶν ὅλων ἐλπίδος ἐφίεται, summi terrarum imperii spem adfectat, 5, 102, 1. *&* ἡ περὶ τῶν ὅλων ἐξουσία, imperium orbis terrarum, 32, 11, 6. *Sed* ὁ ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνος, *si vera illa emendatio*, 3, 89, 8. *n. idem valet ac* ὁλοσχερὴς ἀγὼν *vel* κρίσις. (*conf. mox* ὁλοσχερής.) *Rursus* τὰ ὅλα, *de* summa rei cujuslibet, *v. c.* de belli summa; δύναται κρίσεως τὰ ὅλα τυχεῖν, 1, 59, 11. τὴν ταχίστην κρῖναι τὰ ὅλα, 3, 70, 1. κρατεῖν τῶν ὅλων, rerum summa potiri, 3, 90, 11. *Et* τοῖς ὅλοις, *pro* τοῖς ὅλοις πράγμασι, quoad summam rei, universam rem quod attinet, omnino, prorsus; τοῖς γε μὴν ὅλοις ἔσπευδον ἐγγίσαι τοῖς πολεμίοις, 1, 33, 1. τοῖς ὅλοις σφαλῆναι, *vide* σφάλλειν. τοῖς ὅλοις ἐπταικότες, 3, 48, 4. καταπλήξασθαί τινα τοῖς ὅλοις, 20, 10, 7. *&c. Sic* 18, 4, 8. *n. restitui* καταβαρούμενοι τοῖς ὅλοις, *quod in* τοῖς ὅπλοις *erat corruptum.* Καταμέλλων τοῖς ὅλοις *legendum* 21, 10, 1. *n. pro* ἐν τοῖς ὅλοις. *Porro*, τοῖς ὅλοις, universe, *opponitur parti cuidam, quæ excipitur;* δυσηρεστοῦντο μὲν γὰρ

γὰρ τῇ καθόδῳ -- εὐδοκοῦντο δὲ τοῖς ὅλοις τῷ γράφεσθαι &c. 24, 4, 14. *Denique* τοῖς ὅλοις, *præcedente vel sequente particula negante, est* nullo modo, neutiquam, 4, 47, 4. 3, 90, 10.

Subinde a librariis confunduntur ἄλλος *&* ὅλος, *velut* 6, 56, 7. *n.* & 21, 4, 3. *ubi certe Casaub.* τὴν τῶν ὅλων κρίσιν *pro* τὴν τῶν ἄλλων *scripsit.*

Ὁλοσχερὴς, ad rei summam pertinens, magnus in suo genere, gravis, notabilis, insignis, *&* *similia.* οὐδὲν ὁλοσχερὲς προτέρημα δυνάμενοι λαβεῖν κατ' ἀλλήλων, 1, 18, 6. 1, 74, 3. ὁλοσχερὲς ἔγκλιμα, totius aciei inclinatio, communis omnium fuga, 1, 19, 11. ὁλοσχερὴς κρίσις, prælium universis copiis, quo summa belli cernitur, 1, 57, 3. 3, 90, 5. ὁλοσχερὴς ἀγών, 11, 16, 6. & οὐδὲν ὁλοσχερὲς πράττειν, 1, 19, 6. 1, 57, 7. ὁλοσχερὴς μεταβολὴ, mutatio ad summam rei pertinens, 6, 3, 1. *n.* ὁλοσχ. διαφορὰ, maximum discrimen, 29, 9, 15. *coll. cum vs.* 12. φόβοι ὁλοσχερεῖς, gravissimus metus, 1, 73, 7. ὁλοσχ. πληγαὶ, graviores ictus, 6, 23, 5. ὁλοσχερεῖς περιστάσεις, difficiliora tempora, quibus summa rerum periclitatur, 17, 15, 2. *n.* ὁλοσχερεστέρα συμπλοκὴ, 1, 40, 11. τιμωρία, gravior pœna, 2, 58, 10. παρασκευαὶ ὁλοσχερέστεραι, ampliores omni ex parte, 1, 13, 11. ὁλοσχερεστέρα πρᾶξις, majoris momenti negotium, 5, 24, 12. τὰ ὁλοσχερέστερα μέρη τῆς περὶ τὰ στρατόπεδα θεωρίας, potiores partes, 6, 42, 6. τὸ ὁλοσχερέστατον μέρος, longe maxima pars, 3, 37, 8. ἡ ὁλοσχερεστάτη χορηγία, longe maxima & præcipua pars commeatuum, 2, 15, 3. ἐλπὶς, præcipua spes, 4, 51, 6.

Ὁλοσχερῶς, prorsus, penitus, omnino; τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἐπτωκότες ὁλοσχερῶς, 1, 10, 1. τοὺς βαρβάρους ὁλοσχερῶς ἐκβαλεῖν, 1, 11, 7. τούτου ὁλοσχερῶς ἠστόχησαν, 1, 33, 10. σημαίας ὁλοσχερῶς πιεσθείσας, manipulos gravius pressos *ab hoste*, 6, 38, 1. *ni ibi* ὁλοσχερεῖς, universos *legendum.* ὁλοσχερέστερον ἐμπλεκόμενοι εἰς τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν, majore molitione se immiscentes rebus Siculis, 1, 17, 3. ὥρμησαν ὁλοσχερέστερον ἐπὶ τὸ συνίστασθαι ναυτικὰς δυνάμεις, 1, 25, 5. ὁλοσχερέστερον ἐπιτρέπειν τινὶ, summam rerum alicui committere, 5, 68, 2.

Ὅλως, omnino, utique, 30, 1, 2. *n. ubi in* ὅμως *mutatum volunt Reisk. præter rem.* οὐχ ὅλως, minime, neutiquam, 20, 5, 10.

Ὁμαλὸς, planus, 3, 46, 6. ὁμαλοὶ τόποι, τὰ ὁμαλὰ, 1, 33, 1. 1, 30, 13. 1, 39, 12. εἰς (ἴσον καὶ) ὁμαλὸν τόπον, 14, 3, 3. *n.* ὁ ὑπὲρ τῶν ὁμαλῶν κίνδυνος *ex Reisk. conjecti.*

jecit. 3, 98, 8. *n. pro* ὑπὲρ τῶν νομάδων, *quod in* τῶν ἄλων *mutavit Casaub.*

Ὁμέστιος, contubernalis, 2, 57, 7. *n.* (*alii* ὁμοέστιος,) 4, 33, 5.

Ὁμηρεία, ἡ, conditio obsidis, 9, 11, 10. 18, 22, 5. 30, 12, 3. 31, 12, 1. *n.* 31, 19, 7 & 9. ὁμηρία, ἡ, *idem*, 9, 11, 10. 28, 4, 7. *n.* 31, 12, 1.

Sed analogiæ convenientior prior forma, a verbo ὁμηρεύειν.

Ὁμηρεύειν, obsidem esse, 29, 3, 4. 31, 12, 2. 31, 19, 8.

Ὁμηρία; *vide* ὁμηρεία.

Ὅμηρος, obses. οἱ ὅμηροι, & τὰ ὅμηρα, obsides, 3, 52, 5.

Ὁμιλεῖν ἐπιδεξίως τοῖς συμπεριφερομένοις, 4, 35, 7.

Ὁμιχλώδης ἡμέρα, 3, 84, 1. ἀχλὺς ὁμιχλώδης, 34, 11, 15.

Ὄμμα, τὸ; ἠλαττωμένος τοῖς ὄμμασι, 17, 4, 3.

Ὁμόγλωττος, 1, 67, 3.

Ὁμογνωμονεῖν, ὁμογνωμονοῦντες κατὰ τὴν πολιτείαν, 28, 6, 2.

Ὁμοδοξεῖν, idem sentire; περὶ τούτου ταῦ μέρους ὡμοδόξουν, 1, 41, 5.

Ὁμοειδὴς, ejusdem formæ, 34, 11, 17.

Ὁμοεθνὴς, ejusdem populi, ejusdem gentis; συμπισπᾶσθαι τοὺς ἰδίους πολίτας καὶ τοὺς ὁμοεθνεῖς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, 30, 6, 7. οὐχ οἷον ὁμοεθνέσιν, ἀλλ' οὐδ' ὁμοφύλοις χρησάμενος στρατοπέδοις, 11, 19, 3. μηδ' ὁμοεθνῶν, μηδ' ὁμογλώττων ὑπαρχόντων, 1, 67, 3. *ubi cum accentu in ultima scribendum* ὁμοεθνῶν, *ut præferunt codd. Aug. & Reg. quemadmodum ex codicum omnium consensu edidi* 2, 7, 6. *Tum in Adn. ad* 1, 10, 2. *pro* ὁμόεθνος, *quod imprudentibus nobis exciderat*, ὁμοεθνὴς *scribe.*

Ὁμοέστιος; *vide* ὁμέστιος.

Ὁμοιότης; εἰς ὁμοιότητα τῇ γυναικὶ διαφόρως ἀπειργασμένον εἴδωλον, 13, 7, 2. 6, 53, 5.

Ὁμοίως, pariter, tamen, (*idem fere ac* ὅμως) 10, 45, 1. 4, 19, 4. *n.* *Conf. Adn. ad* 1, 59, 1. ὁμοίως ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ, viris pariter ac fœminis, 4, 21, 3. ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος διέταξε, 4, 87, 7. *ubi de particulam ex conjecit. adjeci.*

Ὁμολογεῖν, confiteri; ὁμολογοῦντας δὴ κοινωνεῖν, 3, 21, 8. *n.* consentire de aliqua re; τούτοις τοῖς ἐπιλογισμοῖς ὁμολογοῦντες αἱ συγγραφεῖς, tametsi convenit inter scriptores de his *Scipionis* consiliis & ratiocinationibus, 10, 9, 2. consentire in aliquid; paciscì, ex pacto promittere; *sic* τὰ ὁμολογηθέντα χρήματα, 5, 95, 1. 22, 25, 7. ἡ ὁμολογηθεῖσα αὐτῷ γάζα παρὰ τοῦ βασιλέως, 11, 34, 12. τὰ ὁμολογηθέντα, pacta, 10, 38, 5.

ὁμολογούμενος καὶ σύμφωνος κατὰ τὸν βίον, constans, consentiens sibi, 32, 11, 8.—„*Sic Lysias, p.* 362. μηδὲν ὁμολογεῖν τῷ τρόπῳ τῶν ἀλλήλων, *nihil simile esse &c.*“ *Ern.*

ἐξ ὁμολογουμένου, ex omnium confesso; τρισὶ μάχαις ἐξ ὁμολογουμένου νενικήκατε Ῥωμαίους, 3, 111, 7. *n. nisi ibi* ἐξ ὁμολογουμένου *idem valet ac* ἐξ ὁμολόγου, *(de quo mox)* tribus præliis ex compacto pugnatis, aperto marte.

Ὁμολογία, pactum, compositio, conventio, 28, 17, 9. κατ' ὁμολογίαν παρέλαβε τὴν πόλιν, 4, 63, 8. 5, 70, 5. κατ' ὁμολογίαν ἀνέλυσαν ἐκ τῶν τόπων, 2, 32, 3. αἱ ὁμολογίαι, pactum, fœdus, leges fœderis, 1, 78, 9. 1, 85, 4 *sq.* 3, 15, 5. 3, 18, 7. 3, 21, 1. 4, 15, 2. — „*v. Bos Animadv. p.* 24.“ *Ern.*

Ὁμόλογος; ἐξ ὁμολόγου, ex confesso, citra controversiam, ἐξ ὁμολόγου φανήσεσθαι τῶν ὑπαίθρων κρατοῦντες, 3, 91, 10. *ubi ambigere possis, illud* ex ὁμολόγου *sit - ne ad* φανήσεσθαι *an ad* κρατοῦντες *referendum; sed posterius potius videtur.* ex pacto; τὰ ἐξ ὁμολόγου προσοφειλόμενα, 1, 67, 1. *In bello, dictio hæc usurpatur de* prælio, *quod* ex condicto, ex compacto, *i. e.* tempore loccque utrimque condicto, aperto marte pugnatur; *vide Adn. ad* 3, 111, 7. συνέβαλλον ἀλλήλοις ἐξ ὁμολόγου, 1, 87, 9. ἐξ ὁμολ. διὰ μάχης κρίνειν τὰς πράξεις, 2, 66, 4. ὁλοσχερὴς κρίσις ἐξ ὁμολόγου, 3, 90, 5. ἡ ἐξ ὁμολόγου καὶ κατὰ πρόσωπον ἔφοδος, 4, 8, 11. αἱ ἐξ ὁμολόγου καὶ συστάδην μάχαι, 11, 32, 7. *Fragm. gr.* 54. *Conf.* ἐξ ὁμολογουμένου, *in* ὁμολογεῖν.

Ὁμολογουμένως, ex omnium confesso, manifeste, sine controversia, haud dubie, 3, 14, 4. 3, 47, 7. 3, 105, 9. 3, 118, 8. 4, 5, 2. 4, 20, 2. 6, 5, 8. 11, 9, 3. 17, 6, 2.

Ὁμονοεῖν, concordes esse, 29, 11, 9.

Ὁμοπλοεῖν; ναῦς ὁμοπλοοῦσαι, 1, 25, 1.

Ὅμορος; ὅμορον καὶ συνάπτον πρὸς τὰ Δρέπανα, 1, 55, 7. *n. ex conject. pro vulgato* ὀχυρόν. *Vocab.* ὅμορος *alibi quidem in reliquiis historiarum Polybii non invenitur, sed apud Diodorum, Polybiani styli æmulum, lib.* 2, *c.* 3. *Vicinum verbum* συνορεῖν *passim apud Nostrum superest.*

Ὁμόσε, 1) *absolute & adverbialiter;* ὁμόσε ἐστρατοπέδευσαν, una, conjunctim, 3, 105, 10. ὁμόσε κινδυνεύειν, simul (*cum aliis*) pugnare, 3, 110, 6. βουλευόμενοι ὁμόσε πάντες, 5, 67, 8. 2) *i. q.* σὺν *præpositio*, cum; ὁμόσε τοῖς Φορτίοις, 3, 51, 4. *n. pro quo Bav. habet* ὁμῶς σὺν τοῖς Φορτίοις. ὑπέσχετο ἐμβαλεῖν ὁμόσε τοῖς Αἰτωλοῖς εἰς τὴν Ἀχαΐαν, 4, 16, 10. ὁμόσε ποιούμενοι τοῖς πολλοῖς τὴν δίαιταν, una cum multitudine versantes, 6, 7, 5. ὁμόσε τοῖς κλιμακοφόροις, 10, 12, 1. 3) *hinc fit velut verbum compositum* congredi, ὁμόσε χωρεῖν *&* ὁμόσε συστῆναι; *cum dativo casu;* ὁμόσε χωρῆσαι τοῖς

τοῖς παροῦσι, cum (adverſa) fortuna congredi, non cedere malis, 11, 2, 10. *n.* ὁμόσε συστάντες τοῖς παροῦσι (*ſc.* δεινοῖς) 30, 7, 3. *n. ubi mendoſe vulgo* στήσαντες. *Et ſeq.* εἰς *praepoſ.* ὁμόσε χωρεῖν εἰς τοὺς πολεμίους, 15, 10. 6.

Ὁμοῦ, *i. q.* σὺν, *cum dat.* (*ſicut* ὁμόσε *&* ἅμα;) τοὺς εὐκινητοτάτους ὁμοῦ τοῖς ἱππεῦσιν ἑκατέρου τοῦ κέρατος προέστησεν, 1, 33, 7.

Ὁμόφυλος, ejusdem generis; *latius patet quam* ὁμοεθνὴς, *Adn. ad* 1, 10, 2. Ætoli, Macedones, Græci, *ſunt* ὁμόφυλοι, 9, 37, 7. Romani *dicuntur* ὁμόφυλοι Mamertinis, *qui origine Campani erant*, 1, 10, 2. οὐχ οἷον ὁμοεθνέσι, ἀλλ' οὐδ' ὁμοφύλοις χρησάμενος στρατοπέδοις, 11, 19, 3. ὁμόφυλός τινες, 2, 32, 8. *ubi agitur de Inſubribus & Cenomanis, quorum utrique Gallicæ erant originis. Quin &, ſenſu magis ſtricto, Achæi Achæorum* ὁμόφυλοι dicuntur, i. e. populares, 40, 5, 10. *Rurſus, latiori vocis acceptione*, piſces cujusque generis ὁμόφυλοι *dicuntur*, 15, 20, 3. (*ſicut aves apud Xenoph.* 1, 6, 39.) *Denique rurſus ſtrictiori ſenſu*, τὸ ὁμόφυλον, *collective*, animantia ſui ſimilia, ejusdem generis, 6, 5, 7.

Ὀμφαλωτός; ὀμφαλωτὸν πόπανον, placenta in umbilici formam facta, 6, 25, 7.

Ὁμώνυμος, 1, 42, 7. 2, 19, 12.

Ὁμῶς σὺν τοῖς Φορτίοις *olim editum erat* 3, 51, 4. *pro* ὁμόσε τοῖς Φορτίοις.

Ὅμως *in* ὅπως *mutatum a librariis*, 15, 21, 7. *Adde* ὁμοίως.

Ὀνειδίζειν τινὶ σωτηρίαν, exprobrare alicui ſalutem *a nobis ei partam*, 9, 31, 4. (*ſicut dicimus* exprobrare beneficium.) ὀνειδ. τινὶ περί τινος, 30, 4, 8. ὀνειδ. τινὶ διότι, 9, 34, 1. ὀνειδίζειν τι τινὶ εἰς ἀσέβειαν, 9, 35, 6. ὀνειδίζειν τινὶ εἰς ἀχαριστίαν διότι, 28, 4, 11. *adde* 5, 11, 2. ὀνειδίζεσθαι, objurgari, (*opp.* πρὸς χάριν ἀκούειν) 11, 5, 10.

Ὄνειδος, τὸ, καὶ προφορὰ, vituperatio, objurgatio, exprobratio, 9, 33, 13. ὄνειδος ἐπιφέρει ἡ δειλία, ignominiam adfert, 3, 81, 7. ἐν ὀνείδεσι ποιοῦνται τὴν ἐκ τῶν ἀπειρημένων πλεονεξίαν, probro vertunt, in flagitiis ponunt, 6, 56, 3. τὸ τῆς ἀδοξίας ὄνειδος, *ex Reiskii conject. pro vulgato* τὸ τῆς ἀδοξίας εἶδος, 6, 57, 6. *cum fortaſſe ex uno cod. Pariſ. edi debuiſſet* τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος.

Ὄνειος ἀσκὸς, utris e pelle aſinina, 8, 23, 3.

Ὀνειρώττειν, ſomniare; *abſol.* 1, 5, 8. *cum acc.* 5, 108, 5. πᾶν γένος ἐπιβουλῆς, 17, 15, 13.

Ὄνομα, τὸ, nomen proprium, *i. q.* ὄνομα κύριον, 6, 46, 10. ἐπ' ὀνόματος, nominatim; ἐπ' ὀνομ. καλεῖν τινα, 5, 35, 2. 11, 15, 1. ἐπ' ὀνόματος δηλοῦν τὰς πόλεις, 18, 28, 4. *n. ubi mendoſe vulgo* ἐπ' ὀνόμα-

ὀνόματι erat editum. ἐπ' ὀνόματος μὲν οὐδενὸς ἐποιήσατο κατηγορίαν, 28, 4, 5. ἓν ἐπ' ὀνόματος ῥηθὲν, ὑποδείγματος ἕνεκα, 6, 54, 6. ὁ Φίλιππος ὄνομα γίγνεται καὶ πρόσχημα τοῦ πολέμου, Philippus fit prætextus belli, nomine bellum geritur contra Philippum, 11, 6, 4. ὄνομα, nomen, *pro* ipsa re; οὐδεμίαν πόλιν ἄμοιρον ἐποίησαν τοῦ τῆς δουλείας ὀνόματος, 9, 29, 6.

Ὀνομάζειν; καλούμενος δὲ καὶ πολλαῖς ὀνομαζόμενος ὑπὸ τῶν ἐκ Πελοπ. φίλων, 9, 33, 9. *n. i. q.* ἐπ' ὀνόματος καλούμενος, 5, 35, 2.

Ὀνομασία, ἡ, nomen; ἡ Ἰαπυγία διῃρημένη εἰς τρεῖς ὀνομασίας, 3, 87, 4. adpellatio *regis*, 10, 40, 6. nomen, denominatio *proditoris*; ἐπιφέρειν τινὶ ταύτην τὴν ὀνομασίαν, 17, 15, 1.

Ὄνος; ὄνοι διεπέμποντο διὰ τοῦ θεάτρου, 12, 13, 11.

Ὀξέως, celeriter, 1, 62, 3. 11, 15, 3. ὀξέως πιστεύειν, 4, 85, 4.

Ὄξος, τὸ, acetum, 12, 2, 8.

Ὀξύβαφον, τὸ, acetabulum, *&* vasculum quodvis, (*etiam in quo adponuntur ἡδύσματα, Pollux VI.* 85.) πεφιλοδοξηκὼς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ, καθάπερ ἐν ὀξυβάφῳ, 12, 23, 7.

Ὀξὺς καιρὸς τῆς ἐπιβολῆς, velox tempus, occasio præceps, 5, 7, 4. ὀξεῖα διαβολὴ, acris calumnia, 1, 36, 3. ὀξὺς, *de homine*, acris, vehemens, præceps, 34, 14, 2. *conf.* ὀξύτης.

Ὀξύτης, ἡ τῆς μεταβολῆς, 2, 57, 3. præceps *ingenium*; ὁ ὄχλος ὀξύτητι καὶ πικρίᾳ διαφέρων, 6, 44, 9.

Ὀπισθεν; πάντων τῶν βουλομένων τοῖς ὄπισθεν ἔμπροσθεν γεγονὼς, (*de cinædo,*) 12, 15, 2. τοὔπισθεν; εἰς τοὔπισθεν ἀποχωρεῖν, 1, 51, 8. ἡ εἰς τοὔπισθεν μεταβολὴ, 18, 13, 4. ἀποκεκλεισμένης τῆς εἰς τοὔπισθεν ἀναχωρήσεως *correxi*, *pro* εἰς τοὔμπροσθεν *quod dabant libri*, 2, 29, 3.

Ὀπισθόδομος, *adjective*; αἱ ὀπισθόδομοι στῆλαι, 12, 12, 2. *n.*

Ὁπλὴ; αἱ ὁπλαὶ τῶν ἵππων, 3, 79, 11.

Ὁπλίτης; οἱ ὁπλῖται, gravis armatura, 2, 3, 4. 3, 53, 1.

Ὁπλομάχος, ὁ, ἀγαθὸς, bellator, 2, 65, 11.

Ὅπλον, τὸ, 1) clypeus; αἱ ἴτυς τῶν ὅπλων, 1, 22, 10. τὰς περικεφαλαίας ὑποτιθέναι τοῖς ὅπλοις, 3, 71, 4. 2) armatura; ἑξακισχίλια ὅπλα χαλκᾶ πελταστικὰ, 23, 9, 3. πλείονα ν' μυριάδων ὅπλα, 36, 4, 7. ἥκειν ἐν τοῖς ὅπλοις, 9, 6, 6. ἐποιοῦντο συναγωγὰς ἐπὶ τῶν ὅπλων, 5, 64, 4.

Ὁποῖος, *i. q.* ποῖος, 5, 31, 3. 5, 81, 2. *&c.* οὐδ' ὁποῖος, *pro* οὐδ' ὁποῖος αὖν, nullus quisquam, 4, 65, 3. *n.* 5, 21, 7. 9, 27, 9. *n.* 10, 19, 4. *n.* *Sic* μηδ' ὁποῖος, 4, 21, 6.

Ὀπώρα, ἡ, fructus autumni, (*poma, vinum, olivæ;*) ἡ τῆς ὀπώρας συγκομιδὴ, 4, 66, 7.

Ὅπως;

Ὅπως; παιδικῶς ὅπως, 9, 21, 9. *n. idem quod* παιδικῶς πως, *ni fefellit nos opinio; alii* παιδικῶς ὅμως. *Et* ὅπως *mendose codices nonnulli pro* ὅμως, 15, 21, 7. *n.*

Ὁρᾷν; *an* ὁρώμενος *in verbo medio legendum pro* ὁρμώμενος, 9, 10, 7? *an* ὁρῶν μὲν? *vide Adn.*

Ὄργανον, τὸ, 1) instrumentum *quodvis; veluti serra*, 1, 85, 7. τὰ πρὸς ἀνάγκας ὄργανα, instrumenta ad torquendum, 15, 27, 9. 15, 28, 2. 2) machina, *v. c. corvus*, 1, 23, 5 *sq. & vs.* 8 & 10. tormenta & machinæ *Archimedis*, 8, 7, 2.

Ὀργὴ, ἡ; χωρὶς ὀργῆς καὶ φθόνου, *vel* ἢ φθόνου, 6, 9, 11. *n.* τὴν ὀργὴν φέρειν ἐπί τινα, 22, 14, 8. *i. q.* ὀργίζεσθαί τινι *ibid. vs.* 7. — „*sic* ἐπιφέρειν τὴν ὀργὴν, Rom. 3, 5." *Ern.*

Ὀργυιὰ, 1, 22, 4 *sq.* ἐν ἑπτὰ καὶ πέντε ὀργυιαῖς ἐστὶ (*aqua in Mæotide palude*) 4, 40, 8.

Ὀρέγεσθαι, μειζόνων ἐλπίδων, 1, 8, 5. τῶν πραγμάτων, adpetere, cupere imperium, 5, 104, 7. τῆς γῆς, contendere versus littus, 16, 5, 8.

Ὀρεικὸν, τὸ, *nomen proprium montis*, 5, 52, 3. *n.*

Ὀρεινὴ, ἡ, *substantive*, (*sc.* χώρα) 3, 17, 2. 5, 55, 7. 5, 70, 6.

Ὄρειος, montanus, montium incola; τῶν ὀρείων τοὺς ἀκοντίζειν καὶ λιθάζειν δυναμένους, 10, 29, 5.

Ὀρεῖται Ἴβηρες, 3, 33, 9. *n.*

Ὀρεοκόμος, ὁ, mulio, 32, 12, 7.

Ὄρθιος; προῆγον αὐτοὺς ὀρθίους ἐπὶ τοὺς πολεμίους, longis ordinibus ducebant eos in hostem, 11, 23, 2. *n.* προσέβαλλον τοῖς κέρασιν ὀρθίαις ταῖς Ῥωμαϊκαῖς δυνάμεσι, *ibid. vs.* 3.

Ὀρθὸς, *eosdem fere significatus habet cum* μετέωρος, *quod vide;* ὀρθοὶ καὶ μετέωροι ταῖς διανοίαις, erigebantur animis & spe implebantur, 28, 15, 11. ὀρθὴ καὶ περίφοβος ἦν ἡ πόλις, exspectatione erecta & metu plena, 3, 112, 6. 36, 4, 2. *Fr. gr.* 97.

πρὸς ὀρθὰς, *scil.* γωνίας, ad angulos rectos, 6, 28, 2. 9, 19, 8. 9, 21, 8. ἐν ὀρθῷ κεῖται ἡ βασιλεία αὐτῷ, bene habet, in tuto est, 31, 15, 1. τὸ πρῶτον ἐξ ὀρθῆς ἀνεκρίνατο αὐτὸν, stantem primum interrogavit, 15, 27, 8. *n.* (directa via, *Reisk.*)

ὀρθότεραι προσερειδόμεναι κλίμακες, rectiores, nimis ardue adplicitæ scalæ, 9, 19, 7.

Ὀρθοῦν; πάλιν ὠρθώθη τὰ πράγματα, rursus erectæ, restitutæ sunt res, 29, 11, 12.

Ὄρθρος, ὁ; ἐξ ὄρθρου, inde a primo mane, 3, 73, 3. τὸν ὄρθρον, *adverbialiter*, mane, 12, 26, 1. *n.*

Ὀρθῶς ἵσταντο, recte se gesserunt, rectam rationem inierunt, 23, 12, 3. ὀρθῶς ἀντικαθίστασθαί τινι, *Adnot. ad Fragm. gr.* 97. ὀρθῶς *perperam dant codd. nonnulli, pro* νωθρῶς, 1, 64, 2. *n.*

Ὁρίζειν; τὰ παρ' ἀνθρώποις ὡρι-

ὡρισμένα δίκαια, 2, 8, 12. συνθήματα ὡρισμένα, 10, 43, 6. κοιλώματα πάντη πάντως ὡρισμένα, 4, 40, 5.

Ὅρκια, τὰ, fœdus; ποιεῖν περὶ τῶν συνθηκῶν, 3, 25, 7. τελεῖν, 22, 15, 6. τέμνειν, 22, 15, 9 & 15. 22, 26, 28. τέμνειν καὶ καταγράφειν, 29, 2, 6. ὅρκια ἔχειν πρός τινα, 6, 14, 8.

Ὁρκίζειν, juramento adstringere, 6, 33, 1. ὁρκιζόμενος, juramento adstrictus, 38, 5, 3.

Ὁρκισμός, ὁ, 6, 33, 1.

Ὅρκος, ὁ; κατὰ τὸν ὅρκον, e jurejurando, prout jurarunt, 3, 68, 13.

Ὁρμᾶν; *absolute*, proficisci, 1, 25, 1. 2, 23, 4. 3, 52, 1. τὴν ἡδίω τῶν ὁδῶν ὥρμησε, 12, 27, 2. πρὸς ταύτας ὥρμησαν ἐπιβολάς, ad hæc incepta accesserunt, se converterunt, 1, 3, 9 *sq.* διαβαίνειν ὥρμησαν εἰς Σικελίαν, trajiciendi in Siciliam impetum ceperunt, 1, 5, 2. ἐπὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ἰταλίας ὥρμησαν, progressi sunt, 1, 6, 6. ἐπὶ τὸν Πάνορμον, Panormum petebant, 1, 24, 9. ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος ὁρμήσας τοῖς λογισμοῖς, in hanc partem inclinant, 1, 16, 5. ὥρμησαν ἐπὶ τὸ συνεμβαίνειν τοῖς Καρχ. εἰς τὴν θάλασσαν, 1, 20, 7. ὥρμησαν ἐνθυμότερον πρὸς τὸ σιτολογεῖν, 1, 17, 9. ὥρμησαν πρὸς ἀνάπαυσιν καὶ θεραπείαν, ad quietem & ad curanda corpora sese converterunt, 2, 25, 10. ὁρμᾶν πρὸς φυγήν, 1, 21, 7. εἰς φυγήν, 1, 28, 6. εὐθέως ὥρμησεν ὡς καταστρεψόμενος τὸ τῶν Ὀλκ. ἔθνος, statim se convertit ad, impetum cepit, animum adplicuit ad subigendos Oleades, 3, 13, 5. ὁρμησάντων ταῖς κλίμαξι περὶ (*f.* πρὸς) τὴν ἀνάβασιν, 10, 13, 6.

ὁρμᾶσθαι; ἀπὸ ποίας προθέσεως ἢ δυνάμεως ὁρμηθέντες, a quo proposito, aut a quibus viribus profecti, 1, 3, 7. ἀπὸ μικρᾶς ὁρμώμενοι δυνάμεως, ab exiguis viribus profecti, mediis viribus valentes, 4, 30, 4. ἐκ τίνων ὁρμηθέντες, a quibus initiis profecti, 1, 12, 9. ἡ καθόλου οἰκονομία τῶν γεγονότων πότε καὶ πόθεν ὡρμήθη, quando & unde sit orta, 1, 4, 3. ὁρμώμενος ἐξ οἰκίας τοιαύτης, ortus e domo tali, 5, 102, 1. 32, 9, 12, 32, 10, 4. ὁρμηθεὶς τοῖς παρακαλουμένοις, precibus eorum concitatus, (*quod alias* παρορμᾶσθαι *dicit Polybius*) 5, 103, 4.

Pro vulgato olim ὁρμῶντες, ὁρμοῦντες *scripsi* 4, 50, 6. *n. Pro* ὁρμώμενος, 9, 10, 7. ὁρώμενος aut ὁρῶν μὲν *videtur legendum. Vicissim* ὡρμήθη *ex conjecti. correxi* 20, 11, 2. *pro vulgato* ὡρμίσθη.

Ὁρμεῖν, naves in statione habere, in ancoris stare, 5, 101, 4. *Et ipsa* navis *aut* classis ὁρμεῖ, stationem habet, 3, 95, 8. 8, 32, 6. ὁρμοῦντες *pro* ὁρμῶντες *correxi* 4, 50, 6. *n.*

Ὁρμή, ἡ; 1) studium, animi ardor

dor & impetus; ἀκεραίοις ἀποχρήσασθαι ταῖς τῶν στρατιωτῶν ὁρμαῖς, 1, 44, 1. 3, 70, 9. *Sic τῷ δοκεῖν αὐτὸς μὲν ἀκέραια διατετηρηκέναι τὰ περὶ τὸν Ἔρυκα στρατόπεδα ταῖς ὁρμαῖς ἐφ' ὧν αὐτὸς ἦν, 3, 9, 7. ubi tamen, si modo sana & integra scriptura, ambigere possis, primum, utrum ταῖς ὁρμαῖς ad ἀκέραια sit referendum, ut sit,* animorum ardorem integrum conservasse; *an ita sint capienda verba, ταῖς ὁρμαῖς ἐφ' ὧν αὐτὸς ἦν διατετηρηκέναι ἀκέραια τὰ στρατόπεδα,* suo studio, quod ad bellum fortiter gerendum ipse adrulerat, illæsas servasse copias: *tum, ipsa-ne illa verba, ἐφ' ὧν αὐτὸς ἦν, ad ταῖς ὁρμαῖς, an ad τὰ περὶ τὸν Ἔρυκα στρατόπεδα pertineant. Quorum rationum utramlibet sequaris, neutra caret difficultate: quas difficultates sentiens Casaubonus, & expedire desperans, varias interpretandi rationes miscuit in versione latina, quam quidem nos intactam h. l. reliquimus, cum nec ipsi certius aliquid haberemus. Si quid tamen tentandum, videtur hæc esse sententia:* nam ipse quidem in suis ad Erycem copiis studium bellandi, quo ducebatur ipse, integrum conservasse videbatur; *quæ verba, cum eis quæ sequuntur usque τοῖς καιροῖς εἶναι, ut in parenthesi posita intelligi debent. Cf.* ἀκέραιος.

ὅταν ὁρμὴ παραστῇ αὐτοῖς συμφρονεῖν, si voluntas eos incesserit in unum consentiendi, quodsi in unum consentire voluerint, 6, 44, 4. ὁρμὴν παραστῆσαι τινὶ εἰς τὸ ποιεῖν τι, persuadere alicui, efficere ut quis consilium ineat, faciendi aliquid, 2, 48, 5. ἐνέπεσέ τις ὁρμὴ τῷ Σκιπ. incessit eum cupido, 35, 5, 1. συνήθεις ταῖς Ἑλληνικαῖς ὁρμαῖς, in quibus adhuc inerant græcanica animorum studia ardorque, 5, 64, 5. ἡ ἐπὶ τὸ πλεῖον ὁρμὴ παρίσταται αὐτοῖς, avaritia eis sedet animo, 22, 9, 15. ἡ πρὸς τὰ τῶν ἀφροδισίων ὁρμή, 3, 81, 6. τὸ συνεκπληροῦν τὰς τῶν δυνάμεων ὁρμάς, 3, 78, 5.

2) ὁρμή, initium; ἐξ ἄλλης ὁρμῆς, novo initio facto denuo, 28, 29, 8.

3) iter; ἐντεῦθεν ἐποιήσαντο τὴν ὁρμὴν ἐπὶ πόλιν Ἱππάναν, 1, 24, 10. ἑξαυτῆς ποιησάμενος τὴν ὁρμήν, 29, 2, 5. *ubi satis est quod Casaubonus in versione posuit,* statim profectus; *nec oportet* intendens iter, *quod voluit Ern. (Conf.* ὁρμᾶσθαι.) *Sed sigillatim de* expeditione *vel* excursione militari, 3, 51, 10. 4, 6, 11. *&c. conf.* ὁρμητήριον.

Ὁρμητήριον, τό, arx belli, sedes rerum ad bellum necessariarum, locus munitus unde commode excursiones fiunt ad infestandos vicinos; ὁρμητήριον πρὸς τὸν πόλεμον, 1, 17, 5. 2, 51, 6. 2, 52, 4. 3, 15, 13.

13, 4, 71, 2. ὁρμητήριον εὐφυὲς κατὰ τῆς τῶν πολεμίων χώρας, 5, 3, 9.

Ὁρμίζειν τὰς ναῦς, (i. q. καθορμίζεσθαι) naves in ſtatione locare, in ancoris locare, 5, 17, 9. (*coll. c.* 18, 9.) 18, 37, 10.

Ὅρμος, ὁ, ſtatio navis; τὸν ὅρμον ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν ναυαγίων, 16, 8, 2. locus ubi commode in ſtatione locatur navis; οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν ὅρμοι, ſtationes oræ Aſiaticæ, 16, 6, 11. ὅρμοι θερινοί, 10, 1, 6.

Ὀρνιθεία, ἡ, auſpicium, 6, 26, 4.

Ὄρνις, ὁ, gallus gallinaceus, 12, 26, 1. οἱ εὐγενεῖς ὄρνιθες, 1, 58, 7 *ſq.*

Ὅρος, ὁ; μητ' εἰρήνης ὅρος μήτε πολέμου πρὸς Αἰτωλοὺς ὑπάρχει, reſpectu Ætolorum nec pacis nec belli jus eſt, Ætoli nec pacis nec belli jura agnoſcunt, 4, 67, 4. μήτε Φιλίας ὅροι μήτ' ἔχθρας, 17, 5, 3. πάντας τοὺς τῆς πίστεως ὅρους ὑπερβαίνειν, 25, 4, 3. οἷς ὅρος ἐστὶ τῆς ἀρχῆς ἰσχύς, 6, 5, 9. ὅρος (τῶν διαφορῶν κατὰ τὰς τῆς σελήνης ἀνατολὰς) εἷς μήν, 9, 15, 15. ἐν τῷ ὅρῳ, in confinibus, *ſcil. ditionis Punicæ, & ejus regionis quæ nunc a Romanis tenebatur*, 15, 2, 8.

ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς Γαλατίας *correxi* 2, 24, 8. *n. pro vulgato* ὁρῶν.

Ὀροφή, ἡ, tectum, contignatio, ædificium, conclave; τῷ πυρὶ κατελυμήναντο τὰς βροφὰς, 5, 9, 3.

Ὄρυγμα, τὸ; ὀρύγματα, cuniculi, 5, 100, 2. 9, 41, 7 & 12. 10, 31, 9 *ſq.* 16, 30, 6. τοῖς ὀρύγμασι χρᾶσθαι ἐνεργῶς, 2, 54, 7. τοῖς ὀρύγμασιν ἐνεχείρει, cuniculos agere cœpit, 5, 4, 6. τὸ ὄρυγμα, cuniculus extrahendis metallis, 34, 10, 11.

Ὀρυκτὸς χρυσὸς, aurum foſſile, 34, 10, 10. ὀρυκτοὶ ἰχθῦς, 34, 10, 2.

Ὀρφανία, ἡ, pupillaris ætas orphani; συνεπιτίθεσθαι τῇ ὀρφανίᾳ τινὸς, 28, 1, 5.

Ὄρφνη, ἡ; ὑπὸ τὴν ὄρφνην, in caligine, per caliginem, 18, 2, 7. *n.*

Ὀρχεῖσθαι ἐν μακροῖς ἱματίοις, 24, 6, 11.

Ὄρχησις, ἡ; ὀρχήσεις ἐκπονεῖν, 4, 20, 12.

Ὀρχηστὴς, ὁ, 30, 13, 11.

Ὀρχηστικὴ, ἡ, 9, 20, 7.

Ὄρχήστρα, ἡ, 30, 13, 11.

Ὅσιος; τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους δίκαια, καὶ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσια, 23, 10, 8.

Ὀσμὴ, ἡ, odor *elephantum Indicorum*, 5, 84, 6.

Ὅσος; ὅσοι πλεῖστοι, quam plurimi; συναθροίσας ὅσους ἠδύνατο πλείστους, 3, 51, 10. ὅσοι ἀκούοντες ἐξεβοήθουν, quotquot audiverant adcurrebant, 4, 58, 3. ἐφ' ὅσον ἦν δυνατὸν ἔγγιστα τοῖς τενάγεσι προσάγειν, 1, 46, 9. ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ, 3, 9, 8.

ὅσον, *adverbialiter*; circiter, fere; ὅσον εἴκοσι πόδας ἀπέστη, 39, 1, 3. ὅσον ἐκ ποδὸς

ποδὸς, fere e vestigio, quasi e vestigio, protinus, 2, 68, 9. *n. Sic* ὅσον ἤδη, fere jam nunc, quasi jam nunc, jam jamque, 2, 4, 4. (*ubi vide Adnot.*) 8, 36, 8. ὅσον οὔπω, tantum nondum, *sed minimum* mox moxque, brevi utique tempore, cum jam in eo esset ut, *&c.* 1, 17, 13. 2, 52, 7. 2, 69, 6. 3, 111, 10. 5, 31, 2. 5, 110, 4. 11, 31, 8. 24, 7, 3. *Eodem modo ex conject. scripsi* 4, 7, 6. *ubi* ὅσον *ignorant vulgo omnes, quemadmodum & a nonnullis codd. aberat eadem particula* 2, 4, 4. (*Exemplis multis istam dictionem illustrari a Perizonio ad Ælian. Var. Hist. XII, 57. & Dorvillio ad Charit. p. 658. monuit Ernestus; qui tamen, cum eam*, vehementer, summa ope, *interpretatur, mire a veritate aberravit.*) *Cum eadem formula* ὅσον οὔπω *convenit illa* ὅσον οὐκ ἤδη, tantum non jam, *sed nimirum* brevi admodum tempore, 4, 41, 14. *n.* 9, 26, 9. *Conf. rursus Adn. ad* 2, 4, 4.

ὅσῳ, *per ellipsin comparativi* μᾶλλον, *quo magis, aut nude pro* quandoquidem; ὅσῳ δὲ συνέβαινε τοὺς ἄνδρας ἐκτὸς τάξεως ποιεῖσθαι τὴν μάχην, τοσούτῳ λαμπρότερος ἦν ὁ κίνδυνος, 1, 45, 9. *n. Mira ratione cum* ὅσῳ *simul jungitur positivus & comparativus:* ὅσῳ γυμνὰ καὶ μείζω τὰ σώματα ἦν, τοσούτῳ μᾶλλον *&c.* 2, 30, 3. *n. Post* ὅσῳ *cum comparativo, infertur deinde* οὕτω *absque comparativo, quam particulam* οὕτω *in* τοσούτῳ *mutavit Casaub. intellecta particula* μᾶλλον; ὅσῳ γάρ ἐστι νῦν ἡ Μεωῶτις γλυκυτέρα τῆς Ποντικῆς θαλάττης, τοσούτῳ (*codd.* οὕτω) θεωρεῖται διαφέρουσα προφανῶς ἡ Ποντικὴ *&c.* 4, 32, 3. *n.*

Ab Epitomatore haud dubie corruptum est, quod vulgo 14, 12, 1. *legitur,* ὅσῳ δέ τινες ἐπαποροῦντες *&c. Quod* 5, 90, 8. *pro* ὡς πλεῖστον διαφέρουσιν Ἕλληνες *&c.* ὅσῳ πλεῖστον *scripsi, inductus eram Casauboni versione,* memores, longe præstare ceteris mortalibus Græcos: *sed, verum ut fateor, præferenda omnino videtur Reiskii emendatio* ᾧ πλεῖστον *&c. ea notione, quam ipse declaravit. Vide Adn. ad l. c.*

Ὅσπερ. *Neutrum* ὅπερ *quasi adverbialiter usurpatur, pro* ὥσπερ; ὅπερ εἰκὸς, 6, 52, 1. 9, 26, 2. *quod eadem ratione dicitur atque illud,* ὅπερ ἔθος ἐστὶ, 4, 53, 3. *& similia.*

Ὅστις. *Neutrum* ὅ τι; κρίνων ὅ τι δέοι παθεῖν μᾶλλον ἢ *&c.* 1, 54, 4. *n.* παθεῖν ὅ τι δέοι γενναίως, 40, 4, 8. ὅ τι ἂν ᾖ πάσχειν πάντων τῶν δεινῶν, ὑπομενητέον, 3, 112, 5.

Genit. ὅτου; περὶ μὲν τῶν ἄλλων, ὅτου δέοι παντὸς παραχωρήσαιμι, 22, 3, 1. ἐξ ὅτου, 2, 14, 1. *&c.*

Ὅταν,

Ὅταν, *cum indicativo*, quando, quoties, 4, 32, 5 *sq. n.* 13, 7, 10, *n. Conf.* ἐπειδάν. ὅταν, *cum optativo*, quoties, 10, 3. 7. quodsi, *hac notione ut idem valeat ac* quandoquidem, quoniam, 18, 15, 6. *Pro* ὅταν γάρ, *est* ὅτε γάρ ἄν, 11, 7, 1.

Ὅτε, quandoquidem, quoniam, 3, 29, 6. ὅτε γάρ ἄν, *i. q.* ὅταν, 11, 7, 1.

Ὅτε μέν, ποτὲ δέ, 6, 20, 8.

Ὅτι, *abundans post* εἶπε *& similia, sequente oratione recta*, 1, 80, 9. 2, 8, 10. 3, 85, 8. ὅτι *cum infinitivo, pro verbo finito; vide Adnot. ad* 1, 4, 1. *T. V. p.* 138 *sqq. ad* 1, 31, 3. *ad* 1, 39, 11. *& ad* 25, 1, 9.

ὅτι *& ἔτι perperam inter se permutatæ particulæ*, 2, 10, 8. *n.* 3, 29. 6. *n.* 3, 30, 2. *n. &c. conf.* ἔτι.

Ὀττεύεσθαι, suspicari, ominari, præsentire; τὸ μέλλον, 27, 14, 5. 30, 2, 1. 36, 5, 2. *Fragm. hist.* 55. τὶ περί τινος, 1, 11, 15.

Οὐ; οὐ μὴν ἀλλὰ, *vide in* μήν.

Οὐδαμῆ, nusquam, nulla parte, 4, 83, 4. οὐδαμῶς οὐδαμῆ, neutiquam, 4, 27, 8. 16, 29, 14. *n. ubi vulgo* οὐδ' ὡς οὐδαμῆ.

Οὐδένεια, ἡ, nullitas, vilitas; contemtus; ἡ τῶν βασιλέων οὐδένεια, 34, 14, 3.

Οὐδός, ὁ, limen, 30, 16, 5.

Οὐδεὶς, *passim dant libri pro* οὐδὲς, *sed ab illa scriptura temere subinde discesserunt editores*; 1, 37, 5. *n.* οὐδὲν, 1, 80, 8.

Οὐλαμὸς, ὁ, turma equitum, (*i. q.* ἡ ἴλη, *vide Adn. ad* 10, 21, 4. *p.* 629.) 6, 28, 3. 6, 29, 2 *sq.* 6, 33, 10. 18, 2, 9. 10, 21, 4. *n. (ubi* εἰς οὐλαμούς τε καὶ ἴλας *fortasse scripserat Polybius.)* 10, 49, 7. κατ' οὐλαμὸν ἐπιστροφὴ, 10, 21, 3.

Οὐλὴ, ἡ; cicatrix; αἱ ἐπὶ τῶν τραυμάτων οὐλαὶ, 33, 5, 3.

Οὖν *particula, perperam omissa subinde a librariis nonnullis, ubi necessario requirebatur*; 3, 12, 7. *n.* 3, 13, 3. *n.* 3, 117, 1. *n.* 5, 39, 6. *n.* 18, 15, 13. *n. Huc pertinet* 3, 66, 1. *ubi ad illa verba*, Πόπλιος μὲν οὖν ἀναζεύξας, *adnotari hæc debuerant: „*οὖν *ex Reg. B. adjecit Casaub. cum quo facit „Reg. C. nescio an & Flor. „& Vat. Ignorant particulam „Aug. Reg. A. Bav. & ed. 1. 2.“ — Hinc alibi, ubi desiderari utique videbatur, ex conjecti. a nobis adjecta est*, 3, 115, 12. *n.* 8, 26, 10. *n.* 18, 3, 4. *n.* 18, 15, 13. *n. Pariter vero adjcienda videtur* 3, 24, 14. *n.*

οὖν *subinde Pleonastice ponitur*; 1) *post parenthesin, quemadmodum Latine resumimus interruptam orationem adjecta particula*; igitur, 1, 8, 1. *n. ubi agnoscit particulam Bav. ignorant ceteri codices, extrusam fortasse a sequente syllaba συν.* 2) *post particulam* μὲν; 3, 41, 2. 11, 14, 6. *n.* 22, 12, 8. *n.*

8. n. 38, 3, 11. *Qua ratione*, 20, 13, 3. *quamvis speciosa fuerit Reiskii conjectura, τὸν μὲν υἱὸν pro τὸν μὲν οὖν rescribere jubentis, tamen non continuo in contextum recipiendam fuisse fateor.* 3) *post εἶτα*; 18, 11, 9. *& ibi Adn.* 23, 12, 2. *n.*

Particula οὖν in codd. nonnullis expulerat sequentem syllabam συν vel συμ. 1, 42, 1. *n.*

Perperam post ἑποῖος subinde omissam putaverat Casaub. qui eam temere passim supplevit; 4, 21, 6. *n.* 23, 8, 3. *n.*

Οὐρά, ἡ, extremum agmen, extrema acies; *ἀπ' οὐρᾶς, (i. q. κατὰ νώτου)* 1, 77, 7. 2, 28, 3. *κατ' οὐρὰν προσπίπτοντες*, 2, 67, 2. *(i. q. ἐκ τῶν κατόπιν, ibid.)* 11, 1, 10.

Οὐραγεῖν, in extremo agmine esse, agmen claudere; 4, 11, 6. *conf. ἀπουραγεῖν.*

Οὐραγία, ἡ, extremum agmen, 1, 19, 14. 1, 76, 5. 2, 34, 12. 3, 53, 1. 5, 13, 3 *sq. οἱ ἀπὸ τῆς οὐραγίας τεταγμένοι*, 6, 40, 6. *n. corrige ἐπὶ τῆς, cf.* 1, 76, 2. 3, 53, 1.

Οὐραγὸς, ὁ, agminis coactor, 6, 24, 2 *sq.* 6, 35, 6 & 8.

Οὐρία, ἡ, venti prosperitas; *ἐξ οὐρίας πλεῖν*, 1, 47, 2.

Οὔριος ἄνεμος, ventus secundus, *nempe* flans a tergo; (*cf.* οὐρά;) 1, 44, 3. 1, 46, 6.

Οὐσία, ἡ, res familiaris, 20, 5, 14.

Οὗτος. *Pronomen hoc cum suis casibus nonnumquam pleonastice quodammodo ponitur, ita tamen ut vel emphasin quamdam habeat, vel perspicuitati inserviat sermonis; & modo quidem præponitur ei parti orationis ad quam refertur, modo postponitur: vide Adnot. ad* 9, 3, 9. *& locis ibi citatis adde hæc,* 1, 67, 12. 1, 78, 1. 2, 14, 7. 3, 20, 2. 3, 21, 2. 5, 111, 2. 6, 5, 7. 6, 38, 2. 11, 25, 9. *Similia ex Isocrate exempla collegit Morus ad Panegyr. p.* 11.

οὗτος μὲν in αὐτὸς μὲν sua auctoritate temere mutaverat Casaub. 5, 14, 10. *n. Locis ibi in Adn. citatis adde* 5, 86. 4. 2, 46, 4. *Subinde vero αὕτη in αὐτὴ fuit mutandum, ut* 10, 9, 7. *n.* 10, 10, 7. *n.* 5, 44, 11. *Vicissim αὐταὶ, quod Casaubonus posuerat pro corrupto αὐτοὶ,* 2, 49, 1. *in αὗται mutandum fuit; cf.* 1, 32, 9. 8, 18, 7.

οὗτοι, in oratione, sunt hi præsentes; *vide* 9, 33, 11. *n. & Adn. ad* 9, 34, 3.

οὗτος, cum suis casibus, sæpe, ubi desiderari videbatur, omittitur, ita ut nudus articulus nomini adjectus vim habeat hujus pronominis: sic διὰ τῆς γραφῆς, pro διὰ ταύτης τῆς γραφῆς, 1, 2, 8. *n. τῆς διαθέσεως, pro ταύτης τῆς διαθ.* 1, 81, 10. *κατὰ τοὺς τόπους, scil. τούτους,* 2, 15, 1. *n. τὸν τρόπον, pro τοῦτον*

τοῦτον τὸν τρόπον, 4, 40, 1. *n.* &c.

Οὕτω, οὕτως; *in apodosi post adverbia temporis, aut post participia per adverbia temporis resolvenda, usurpatur fere ut Germanorum particula so, & vim habet particularum*, tunc, dein, hoc facto; *(ut sæpe apud Herodotum;) vide* 1, 27, 1. 2, 6, 5. 2, 13, 6. 5, 102, 4. 22, 12, 8. *n.* 8, 18, 11. 11, 16, 5. *Et junguntur* οὕτω καὶ τότε, 1, 3, 6. οὕτως ἤδη, 2, 37, 3. 2, 54, 13. *Ea ratione* 2, 9, 3. οὕτω *cum Reiskio scripsi pro* οἵτοι, *quod dabant libri, quod tamen & ipsum tueri fortasse locum suum poterat.*

οὕτω καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ, 2, 31, 7. *n.*

Post οὕτω *infertur* ὡς, *pro* ὡς; οὐδένα οὕτως ἀλόγιστον ὑπάρχειν, ὡς &c. 3, 63, 7.

οὕτω *a Casaub. & Vrsino adjectum, invitis mssis*, 5, 62, 7. εἰς τὸ, καθάπερ καὶ τοῖς ὅπλοις, (οὕτω) καὶ τοῖς δικαίοις &c.

Ὀφείλειν; τὸ αὐτὸ πάσχειν ὀφείλει οἵτος, 6, 37, 5. ὤφειλε ποιεῖν τὰ τοῦ πολέμου, debuerat jure belli vobiscum agere, 9, 36, 4.

Ὄφελος, τὸ· πάντες ὦν καὶ μικρὸν ὄφελος, 3, 36, 6. *n.* 16, 29, 3.

Ὀφθαλμία, ἡ, 3, 79, 12.

Ὀφθαλμῖαν περὶ τὸ κάλλος τῆς χώρας, 1, 7, 2. *n.* 2, 17, 3. — „oculum cupiditatis adjicere, *ut Cicero ait.*" *Ern.* — „*Recte observat Suidas, verbum* ὀφθαλμιᾷν, *quod proprie significat* oculis dolere, *sive* ophthalmia laborare, *cum alio transfertur, vel* invidiam *denotare, ut in Evangelio* oculus malus *pro* invido, *vel* cupiditatem re aliena fruendi, *ut hoc loco. Iosephus Antiq. lib.* 1. διὰ τὸ ἐποφθαλμιᾶν τῷ πλήθει τῶν κτήσεων." *Casaub.* — *Sic &* ἐποφθαλμιᾶν τινι *Plutarch. in Cæs. c.* 2. *&* ὀφθαλμιᾶν ἐπί τινι *incertus auctor apud Suidam. Porro vero & cum accus. construit Polybius*, 32, 2, 1. πάλαι τὸ πλῆθος τῶν προσόδων ὀφθαλμιῶν.

Ὀφθαλμὸς, ὁ; πρὸ ὀφθαλμῶν λαμβάνειν τι, 2, 35, 8. 3, 109, 9. πρὸ ὀφθ. τιθέναι τί τινι, 3, 108, 1. ὀφθαλμοὶ τῶν ὤτων ἀκριβέστεροι μάρτυρες, 12, 27, 1. Δίκης ὀφθαλμὸς, 24, 8, 3.

Ὄφλειν γέλωτα, risum præbere, merito risu excipi, 40, 6, 9. *Conf.* προσόφλειν.

Ὄφρυς, ἡ, τοῦ ποταμοῦ, ripa paulo elatior fluvii, 2, 33, 7. 3, 71, 1 & 4. 12, 22, 4. supercilium tumuli, tumulus in longum porrectus, eminentia quævis; τὰ ἐπίπεδα ὑπὲρ τὰς ὀφρῦς τῶν λόφων, planities quæ est supra collium supercilia, 7, 6, 3. ἐπίπεδος τόπος ὀφρῦν προβεβλημένος, 10, 38, 8. *n.* 10, 39, 1 *sqq.* προπεπτωκυῖα ὀφρὺς, 7, 17, 1. προκειμένη, 8, 5, 4. *adde* 18, 4, 5. προβαλλόμενος ὀφρὺν ἀπότομον, 36, 6, 2.

ὀφρῦν

ὀφρὺν acute ubique ſcripſi, & ὀφρύος 8, 5, 4. penacute quemadmodum & poëtæ (Homerus certe) υ breve faciunt in hoc vocab. & 10, 38, 8. in ὀφρὺν conſentiunt codices, quamquam iidem rurſus omnes, 2, 33, 8. & 12, 13, 4. & plerique codices 3, 71, 1. in ὀφρῦν circumflexo accentu conſpirant.

Ὀχεὺς σκύτινος τοῦ θυρεοῦ, 18, 1, 4.

Ὄχθος, ὁ, tumulus, collis, 18, 3, 4. *Fr. gr.* 105.

Ὀχλαγωγεῖν, concitare plebem, 25, 8, 2.

Ὀχλοκόπος, favorem plebis captans, 3, 80, 3.

Ὀχλοκρατία, ἡ, 6, 4, 6. 6, 57, 9.

Ὄχλος; οἱ ὄχλοι, (ſicut οἱ πολλοὶ) milites, *quatenus diſtinguuntur a ducibus*, 1, 15, 4. 1, 32, 8. *coll. vs.* 7.

Ὀχυροποιεῖσθαι, munire, 1, 18, 4.

Ὀχυρὸς; ὀχυρώτατος τόπος, 7, 15, 3. 8, 22, 12. ὀχυρωτάτη πέλις, 2, 6, 8. 7, 15, 2. πρόνοιαν ποιεῖσθαι τὴν ὀχυροτάτην, 22, 6, 5. (*ſic ibi quidem per* o *breve ſcribitur in antepenult. quam ibi ſervavi ſcripturam, quoniam penultima ſyllaba poſitivi anceps eſt.*)

Ὀχυρότης, ἡ; πιστεύειν ταῖς ὀχυρότησι τῶν τόπων, 5, 62, 6. 7, 15, 2.

Ὀχυροῦν, munire; τὴν πόλιν, 14, 9, 9. *In Med. pariter notione Activa;* ὠχυροῦτο τὸν λόφον, 14, 2, 3. ὠχυρώσατο τὴν στρατοπεδείαν, 3, 100, 5. 1, 18, 3.

Ὀψαρτύειν, obſonia condire, 12, 24, 2.

Ὀψαρτυτὴς, ὁ, 12, 9, 4.

Ὀψὲ ποιούμενος τὰς ἐξαγωγὰς, educens copias in aciem (*non* veſperi; *ſed*) ſero, multo jam & provecto die, 11, 22, 2.

Ὀψιμαθὴς, 12, 9, 4.

Ὄψιος; ὀψίας δείλης, *vide* δείλη.

Ὄψις, ἡ; 1) viſus, adſpectus; ὑπὸ τὴν ὄψιν τιθέναι, 3, 99, 7. θεωρῶν, θεώμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν, 4, 41, 9. 10, 18, 13. 1, 26, 9. ὑπὸ τὴν ὄψιν λαμβάνειν ἐκ τῶν λεγομένων τὸ γεγονὸς, cogitatione ſibi ob oculos ponere, 2, 28, 11. ἀπὸ τῆς ὄψεως δοκεῖ, primo adſpectu videtur, 4, 41, 1. εἰς ὄψιν ἐλθεῖν (τινὶ,) in conſpectum admittere quem, 30, 17, 3.

2) oculus; τῆς μιᾶς ὄψεως ἐστερήθη, 3, 79, 12. ζώου τῶν ὄψεων ἀφαιρεθεισῶν. 1, 14, 6. 12, 7, 3. τὰς ὄψεις ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὰ σχήματα τῶν γραμμάτων, 10, 47, 8. *ex emend. Caſaub. ſed ex codicum lect. eſt* ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὰς ὄψεις τῶν γραμμάτων, *ut, ſi vera ea lectio,* ὄψις *valeat idem h. l. ac* σχῆμα, τύπος, ſpecies, figura. *vide Adn.*

Ὄψον: τὸ θαλάττιον ὄψον, piſces marini, 34, 8, 6.

Ὀψοφάγος, ὁ, obſoniorum adpetens, catillo, 12, 24, 2. *i. q.* λίχνος *ibid.*

Ὀψωνιάζειν; ὀψωνιάζεσθαι ὑπὸ τινος,

τινος, ſtipendium accipere ab aliquo, 23, 8, 4.

Ὀψωνιασμὸς, ὁ, ſtipendii diſtributio, ſolutio, 1, 69, 7. οἱ ὀψωνιασμοὶ, 1, 66, 7. 5, 64, 2.

Ὀψώνιον, τὸ, ſtipendium, 6, 39, 12. τὰ ὀψώνια, 1, 67, 1. &c.

Π.

Παγκρατιαστὴς, ὁ, 28, 16, 4.

Παγκράτιον, τὸ, 40, 6, 8.

Πάγος, ὁ, glacies, frigus; πάγων ὑπερβολαὶ, immodica frigora, 9, 15, 3.

Παιανίζειν, barbaricum cantum & ululatum tollere *ante pugnam*, 3, 43, 8. *n. Sic* συμπαιανίζειν, 2, 29, 6.

Παίγνιον, τὸ, carmen ludicrum, 16, 21, 12.

Παιδάριον, τὸ, 10, 47, 7 & 9. 15, 30, 10.

Παιδαριώδης, *de Timæo hiſtorico*, 12, 3, 1.

Παιδαριωδῶς, 27, 2, 10.

Παιδεύεσθαι πρὸς τὸ μέλλον, 2, 9, 6. *Gallice diceres*, recevoir une bonne leçon pour l'avenir.

Παιδικὸς; τὰ παιδικὰ μαθήματα, ſcientiæ quas pueri in ſchola addiſcunt, 9, 21, 4. παιδικὴ μέτρησις, 34, 6, 8. *n.*

Παιδικῶς, puerili more, 3, 11, 7. παιδικῶς ὅπως, *vel* παιδικῶς πως, ratione quæ vel pueris obvia eſt, 9, 21, 9. *n.*

Παιδίσκος, ὁ, puer, *Ptolemæus Philometor*, 31, 4, 9. (*apud Athenæum.*) *conf.* παιδίσκη.

Παιδίσκη, ἡ, puella, 14, 1, 4. 14, 7, 6. (*eadem ἡ γυνὴ τοῦ Σύφακος, ibid.*) τῶν παιδίσκων *in genit. plur. ſcribitur* 32, 12, 5. *quod* ancillarum *interpretatus eſt Valeſ. quæ ſi vera eſt interpretatio, ſicuti videtur, ſcribendum erat* τῶν παιδισκῶν.

Παιδομαθὴς περὶ τὰ πολεμικὰ, 3, 71, 6. 3, 89, 5.

Παιδοποιΐα, ἡ, liberorum procreatio, 6, 6, 2.

Παῖς; οὐ παῖδες παίδων, ἀλλ' αὐτοὶ πρῶτοι, 4, 35, 15.

Παλαίειν συμφοραῖς, συμπτώμασι, &c. conflictari cum malis, 2, 56, 6. 2, 57, 8. 4, 32, 2. 4, 45, 6. 5, 56, 2. φυγαῖς καὶ ἀναβασμοῖς, vexari, 4, 81, 13.

Παλαιὸς; τὸ παλαιὸν, *adverbialiter*, olim, priſcis temporibus, 6, 7, 4. 6, 20, 9. 6, 25, 3.

Παλαιστὴ, ἡ, *vel* ὁ παλαιστὴς, palmus, menſura quatuor digitorum, 1, 22, 4. — „*vid. Perizon. ad Ælian. Var. Hiſt. XIII. 3.*“ *Ern.*

Παλαιστὴς, ὁ, luctator, ὥσπερ ἀγαθὸς παλαιστὴς, 40, 5, 8.

Παλαιστιαῖος, palmaris, palmi menſuram habens, 6, 23, 3 & 9. 8, 7, 6.

Παλαίστρα, ἡ, 9, 20, 7.

Παλαμναῖος, *Fragm. gr.* 10.

Παλίγνυρτος, ἁλιευτικὸν ἀγγεῖον, *Suid. Fragm. gr.* 99.

Παλιμπροδοσία, ἡ, ſimulata proditio qua fallimus eum qui de proditione nobiſcum egit, proditio proditione punita, 5, 96, 4. *n.*

Πάλιν, porro, tum vero, deinde, 10, 21, 2. & *ibi Adn. T. VI. p.* 626.

p. 626. 10, 45, 5. *n. Sic* πάλιν ἀποπλεῖν εἰς Τύρον, 5, 70, 3. *non debebat* Tyrum cum classe redire *verti, sed* porro, ulterius Tyrum cum classe proficisci, *vel* rursus abire cum classe & Tyrum proficisci. *Alibi commode* contra *vertitur; vide* 10, 9, 1. *n.* 10, 16, 3. *&c.*

Παλινδρομεῖν πρὸς τὰς τῶν Καρχηδονίων ἐλπίδας, recurrere, 7, 3, 8.

Παλινρύμη, ἡ, τῆς τύχης, conversio fortunæ, 15, 7, 1. *n. cf.* παλίρροια.

Παλίντροπος, in contrarium versus; ἡ πράξις παλίντροπον λαμβάνουσα τὴν προκοπὴν ταῖς αὐτῶν ἐλπίσιν, 5, 16, 9. παλιντρόπου τῆς ἐλπίδος αὐτοῖς ἀποβαινούσης πρὸς τὰς ἐξ ἀρχῆς ἐπιβολάς, 14, 6, 6.

Παλίρροια; αἱ παλίρροιαι, æstus maris, adfluxus & refluxus maris, (*idem ac* αἱ πλῆμαι καὶ αἱ ἀμπώτεις,) 34, 9, 5. 34, 2, 5. ἡ παλίρροια τῶν πραγμάτων, conversio rerum *in deterius*, 1, 82, 3. *cf.* παλινρύμη.

Παλίσσυτος, retro ruens; παλίσσυτα ὥρμησε τὰ θηρία, 15, 12, 2.

Παμβοιώτια, τὰ; ἡ τῶν Παμβοιωτίων πανήγυρις, communis Bœotorum conventus, solenne universæ Bœotiæ festum, 4, 3, 5. 9, 34, 11.

Παμμεγέθης, maximus; παμμέγεθες ὄρος, 5, 59, 4. σημεῖον βίου σώφρονος, 7, 8, 8. πρόβλημα, gravissima dubitatio, summa difficultas, 28, 11, 9.

Πάμφορος χώρα, fertilissima regio, 3, 17, 3. γῆ, 9, 41, 11. ἀγρὸς, 37, 3, 8.

Παναίσχρως *fortasse legendum ex codd. Vat. & Flor.* 4, 58, 11. *pro* πάνυ αἰσχρῶς.

Πανδημεὶ στρατεύειν, 2, 2, 7. 2, 20, 1. 4, 27, 2. διακινδυνεύειν, 2, 51, 3. ἀθροίζειν τοὺς Αἰτωλούς, 4, 16, 11.

Πάνδημος λαλιὰ, vulgaris sermo, 3, 20, 5. 14, 7, 8. δόξα, gloria apud omnes, 32, 11, 8. 32, 15, 11. ἑορτὴ, festum publicum civitatis, *Spicil. lib.* 8. *n.* 2.

Πανδοχεῖον, τὸ, 2, 15, 5.

Πανδοχεὺς, ὁ, *vel* πανδοκεὺς, 2, 15, 6.

Πανευέφοδος (τόπος) ἐπὶ τὴν πόλιν, locus unde facile admodum impetus fieri in urbem potest, 4, 56. 6.

Πανήγυρις, ἡ, festum, ludi, ludorum solennia, *i. q.* οἱ ἀγῶνες, 31, 3, 2. *coll. vs.* 1. ἡ τῶν Παμβοιωτίων πανηγ. 4, 3, 5. 9, 34, 11. ἡ τῶν Ἰσθμίων πανήγυρις, 18, 29, 1. 18, 30, 1. τῆς πανηγύρεως ἀπομαζούσης, quo tempore celebrabantur *Nemeorum* solennia, 23, 10, 1. ἡ τῶν Ἀντιγονείων πανηγ. 30, 20, 3. *n.* αἱ πανηγύρεις, 4, 62, 2. ὥστε δοκεῖν ἐν πανηγύρει που διατεῖσθαι, ut videretur in festorum solennitate alicubi vivere, (*puta, ubi comessationi & compotationi indulgere solent homines;*) velut in mercatu *interpretatus est Valesius*, 39, 2, 7.

Πανηγυρικῶς; πανηγυρικώτερον

διῆγε τὰ κατὰ τὴν ἀρχήν, sic regnum administrabat, quasi continuos celebraret ludos, 5, 34, 3. — „leviter et ad ostentationem magis quam accurate.“ *Ern.*

Πανικὸν ἐμπίπτει αὐτοῖς, 5, 110, 1. 20, 6, 12. πανικῷ περιπεσόντες, 5, 96, 3.

Πανοπλία, ἡ, completa armatura, 3, 62, 5. 4, 56, 3. 6, 23, 1 *sq.* 10, 20, 2.

Πανοῦργος, *in bonam partem*, callidus, sagax, ingeniosus, 31, 20, 3. ἄνθρωπος δοκῶν εἶναι πανουργότατον τῶν ζώων, 5, 75, 2. 17, 15, 15. τύχη τις πανοῦργος καὶ τεχνική, 40, 5, 8.

Παντάπασι νέος ὑπάρχων, 5, 34, 2. παντάπασιν θαυμάζειν τὴν ἀτοπίαν, 8, 11, 5.

Παντέλεια, ἡ, τῆς καταφθορᾶς, 1, 48, 9. *Idem vocab. fortasse Polybio restituendum*, 9, 27, 9. *pro* πολυτέλεια, *quod ibi habent codd.*

Παντελῶς ὀλίγοι, oppido pauci, 14, 8, 13. παντελῶς ἀναγκαῖον, omnino necessarium, 1, 4, 4. παντελῶς βραχύ τι, 1, 4, 10. *&c.*

Πάντη πάντως, 1) omni ex parte, usquequaque; χάλκωμα σπιθαμιαῖον πάντη πάντως, aenea lamina duodecim digitorum ab omni parte, in omnes partes, (*in longitudinem & latitudinem*,) 6, 23, 14. πάντη πάντως διέφυγε τὸν τῶν πολλῶν φθόνον, 24, 9, 3. *ubi in versione latina adjicienda verba* omni ex parte. *Et interserta conjunct.* πάντη καὶ πάντως, *de corvis in classe Duilii, qui* omni ex parte *imminebant navibus hostium*, 1, 23, 3. κοιλώματα πάντη πάντως ὡρισμένα, alvei certis finibus omni ex parte circumscripti, 4, 40, 5. *n. ex nostra emend. pro vulgato* πάνυ ἢ πάντως. 2) omnino, quovis modo; πάντη δὲ πάντως βουλόμενοι λῦσαι τὸν πόλεμον, 25, 5, 9. πάντη πάντως βουλόμενοι ταπεινοῦν αὐτὸν, 30, 17, 13. *Sic &* πάντη καὶ πάντως; ἢ τύχη ἐξωθουμένη πάντη καὶ πάντως ὑπὸ τῆς ἀνοίας τῶν προεστώτων, 40, 5, 8. *Perinde est*, πάντη *scribas, an* πάντη, *sed hoc rectius.*

Παντοδαπὸς, omnis generis; χοῦς, 4, 39, 9. παντοδαπὴ ὠφέλεια, omnis generis praeda, 5, 8, 8. 4, 75, 8. *n.* παντοδαπῆς ἐπανορθώσεως προσδεόμενοι, 1, 11, 2.

Πάντως, *vide* πάντη.

Πάνυ αἰσχρῶς *scripsi*, 4, 58, 11. *n. pro vulgato* πάντ' αἰσχρῶς. *cf.* πανάισχρως. *Adde Adn. ad* 4, 40, 5.

Πανώλεθρος; πανώλεθρον ποιεῖν τινα, funditus perdere aliquem, 15, 20, 8.

Παρὰ *praepositio*,

1) *cum Genit. periphrastice ponitur pro nudo genitivo; vide* 3, 9, 9. *ibique Adnot.* 3, 69, 13. *n.* πολυπραγμονεῖν τὰ παρὰ τῶν μαθηματικῶν, operam dare scientiae Mathematicorum, *vel* operam dare eis quae a Mathematicis traduntur, 9, 19, 9. *nisi ex codi-*

codicum præscripto delendus fuerit articulus, ut sit percunctari e mathematicis.

2) *cum Dativo*, apud; *sed sæpe eadem fere notione usurpatur ac ὑπὸ cum genit.* 2, ab. τὸ τῶν Γαισατῶν Φρόνημα παρὰ τοῖς ἀκοντισταῖς κατελύθη, 2, 30, 5. *n.* ὁ δεύτερος πόλεμος, προσαγορευθεὶς παρὰ τοῖς πλείστοις Ἀννιβιακὸς, 2, 36, 2. *Alia exempla vide in Adn. ad* 8, 14, 7.

3) *cum Accus. sæpe Causſam denotat, sicut* διὰ; παρά τι σφαλείησαν, cur, quare, qua de causſa cladem acceperint, 1, 32, 4. μὴ παρὰ τὴν τῶν δυνάμεων ἀποδειλίασιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν τοῦ προεστῶτος εὐλάβειαν, 3, 103, 2. παρὰ τοῦτο συνέβη, quo factum eſt ut, 3, 16, 6. παρὰ τί συμβαίνει, quî fit? unde fit? 28, 11, 4. *&c.*

de Tempore; παρ' ὅλον τὸν βίον, per omnem vitam, 5, 10, 10. παρὰ τὴν συνουσίαν, inter convivium, 10, 35, 2. *n.* 23, 1, 9. *&c. Eodem pertinet* παρ' αὐτά, (*ſcil.* τὰ πράγματα,) *quod in unam vocem contrahitur* παραυτὰ, ſtatim, e veſtigio, *quaſi* ipſa re præſente, 5, 95, 12. 5, 107, 5. *tum*, παρ' ἕκαστον, quavis occaſione, quovis tempore; *quod vide in* ἕκαστος. *Eadem notione* παρὰ *fortaſſe pro vulgato* περὶ *ſcribendum*, 1, 82, 12. *n.* 5, 10, 6. *n.*

Eidem uſui vicinus eſt ille, παρ' ὅλην τὴν πραγματείαν, per totam hiſtoriam, 32, 8, 11. *de Situ;* juxta, ſecundum; τὸ μέρος τοῦ ὄρους τὸ παρὰ τὴν μεσόγαιον παρῆκον, 1, 56, 5. ἐν τῇ παρὰ τὴν Ἰταλίαν κειμένῃ πλευρᾷ τῆς Σικελίας, 1, 55, 6. παρὰ θάλατταν, ſecundum mare, *ibid.* παρὰ πλάγια, ſecundum latus, ad latus, 5, 7, 11. παρὰ τὴν λίμνην, *ibid. vs.* 10. παρὰ τὴν ἀπ' ἠοῦς πλευρὰν ἔχει ποταμὸν, 4, 70, 8. *&c.*

de Differentia, de eo quod abeſt, quod differt, quod deſideratur; παρὰ τρίημενον ἔχουσι τὸ διαφέρον, differunt inter ſe tribus menſibus, 12, 12, 1. *Eadem ratio eſt diſtionum*, παρὰ βραχὺ, παρὰ μικρὸν, παρ' ὀλίγον, parum abeſt, propemodum; *quas notavimus in* βραχὺς, μικρὸς *&* ὀλίγος. *Eodemque pertinet vulgatiſſima formula*, παρὰ μίαν, 3, 110, 4. *vel* παρὰ μίαν ἡμέραν, 6, 40, 9. *&c.* (*conf.* ἡμέρα) *ſcil.* ita ut interſit ſemper unus dies, *i. e.* alternis diebus; *unde lucem accipit id quod eſt* 7, 13, 6. παρὰ μίαν ἡμέραν Δημητρίου μὲν παρόντος, Ἀράτου δὲ καθυστερήσαντος; *i. e.* cum unus dies interjectus eſſet, quo aderat Demetrius, & nondum advenerat Aratus.

Interdum apud *ſignificat; qua notione cum Dativo proprie conſtruitur, ſed & cum Accuſativo; ut in illo*, παρ' αὐτὸν μεῖναι, apud ſe, ſui compotem manere, 11, 14, 3. *Quare &* 12, 16, 1. *ex li-*

brorum vestigiis teneri potuerat παρὰ τὸν ἕτερον γεγονέναι, *quod in* τῷ ἑτέρῳ *mutavit Casaub.*

παρὰ, præter, contra; παρὰ λόγον, 2, 38, 5. 12, 22, 4. παρὰ τὴν προσδοκίαν, 3, 68, 9. παρὰ δόξαν, 9, 16, 2. *n.* 2, 18, 6. *n. &c.*

παρὰ πόδας, *vide in* ποῦς.

παρὰ *perperam commutatum a librariis cum* περὶ 1, 69, 10. *n.* 1, 52, 1. *n.* 4, 33, 11. *n.* 5, 17, 5. *n.* 9, 20, 3. *n. & ibid. vs.* 4. *n.* 10, 2, 10. *n.* 10, 23, 1. *n.* (*ubi in Adn. pro* 1, 52, 4. *scribi debuit* 1, 52, 1.) 10, 35, 2. *n.* 10, 39, 8. *n. De locis* 1, 82, 12. *&* 5, 10, 6. *paulo ante dixi, in* παρὰ *cum Accus. de Tempore.* παρὰ *&* πρὸ *permutatæ inter se in compositione verborum*, 4, 25, 6. *n.* 4, 57, 3. *n.* 24, 8, 11. *n. Perperam* πᾶσι *habent libri pro* παρὰ, 8, 3, 5. *n.* 9, 19, 2. *adde* 8, 2, 9. *n.*

Παραβαίνειν, 1) παραβαίνειν εἰς Ἠλείαν, Eleam proficisci, Eleam *urbem* adire, 4, 73, 7. 2) παραβαίνειν τὰ ποινὰ δίκαια, migrare, transgredi, violare, 2, 58, 7. τὰς συνθήκας, 7, 5, 1. 9, 36, 8.

χάριν τοῦ μὴ παραβῆναι τοὺς Ἀχαιοὺς εἰς ὀλοσχερεστέραν ἀπέχθειαν, 38, 4, 3. *forf.* προβῆναι.

Παραβάλλειν, 1) adponere, locare; *v. c. tela comportare, &* in proximo deponere *ut* (in parato *sint pugnantibus*, 1, 40, 9. *item* certo loco locare milites, *sive in acie*, 1, 40, 7. *n. sive in castris*, 6, 27, 3. *Tum* projicere, objicere, *ut* παραβάλλειν τινὰ τοῖς θηρίοις, 1, 84, 8. (*quod aliàs est* ὑποβάλλειν.) παραβ. τινὰ τοῖς ὄχλοις, 40, 4, 2. παραβάλλοντες πλαγίους (*sc.* τοὺς ἰδίους λέμβους,) συνήργουν ταῖς ἐμβολαῖς τῶν ὑπεναντίων, *i. e.* παραβάλλοντες πλαγίους ταῖς ἐμβολαῖς, συνήργουν αὐταῖς, lembos suos obliquos objicientes impressioni hostium, adjuverunt vim impressionis, 2, 10, 1. 2) παραβάλλειν τι πρός τι, conferre, comparare aliquid cum aliquo, 1, 2, 1. 12, 12, 1. 3) *neutraliter & reciproce;* παραβάλλειν εἰς πόλιν, conferre se in urbem, adire urbem, 12, 5, 1. παραβάλλειν εἰς τὸν κατὰ τὴν ἐνέδραν τόπον, (*i. q.* ἐπιβάλλειν) venire ad locum ubi locatæ sunt insidiæ, 16, 37, 7. παραβεβληκὼς εἰς χώραν εὐδαίμονα, cum in regionem opulentam devenisset, cum regionem opulentam intrasset, 21, 8, 14. τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων ἐν Μακεδονίᾳ (*id est*, εἰς Μακεδονίαν) παραβεβληκότων, 28, 15, 7. *n.* 4) *In pugna navali*, παραβάλλειν νηΐ, *est* navem cum navi conferre, navem navi hostili admovere a latere, *scil.* non ut rostro percutias, sed *ut* cominus pugnam ineas, & transscensionem tentes, 1, 22, 9. (*ubi quod* κατὰ πρῷραν *dicit non tam* a prora, *quam* juxta proram *erat vertendum.*)

15,

15, 2, 12. *Conf.* παραβολὴ, *& Adn. ad* 15, 2, 13.

παραβάλλεσθαι, *proprie* congredi; *ſic* παραβ. τοῖς δεινοῖς, congredi cum periculis, objicere ſe periculis, 10, 2, 10. *n. & cum præpoſ.* πρὸς; πρὸς τὴν θάλατταν καὶ τὸ περιέχον παραβάλλεσθαι, cum mari & cum coelo congredi, contra mare & cœlum audere pugnare, 1, 37, 7. *Sed frequentiſſime abſolute uſurpatur, ſubintellecto puto nomine* τοῖς δεινοῖς *aut alio ſimili, & idem fere ſignificat quod* κινδυνεύειν *&* διακινδυνεύειν, periculum adire, periculo ſe objicere, audere prælii aleam tentare, *&c.* ἐγίγνοντο περὶ τὸ παραβάλλεσθαι καὶ πᾶν ὑπομένειν ὑπὲρ τῆς πόλεως, 1, 41, 6. παρεβάλλετο καὶ προσεκαρτέρει, caput ſuum periculo objectans, non deſiſtebat ab incepto, 1, 70, 2. ἡ τόλμα τῶν ἀναβαινόντων καὶ παραβαλλομένων, audacia adſcendentium & periculo ſe objicientium, 7, 17, 5. πολὺ καλλίους ἀφορμὰς εἶχε Σκόπας, ἢ Κλεομένης, πρὸς τὸ παραβάλλεσθαι καὶ τολμᾶν, 18, 36, 2. *Sic & haud dubie* 4, 57, 3. *pro vulgato* προβαλλόμενος *ex aliis codd.* παραβαλλόμενος *erat adoptandum, quod Suidas* ἀδεῶς ἐπερχόμενος, θαρραλέως ὁρμῶν *interpretatur; & Scholiaſtes Thucyd. IV.* 57. *per* ῥιψοκινδυνεῖν *exponit. Sed ſigillatim de* prælii alea & periculo *frequentatur*, 1, 54, 5. 1, 66, 7. 3, 89, 2. 3, 90, 6. 3, 94, 10. 3, 103, 5. *Sic &* παραβάλλεσθαι τοῖς ὅλοις, rei ſummam aleæ prælii committere, 2, 26, 6. 3, 94, 4.

Παραβιάζεσθαι τὸν χάρακα τῶν πολεμίων, vi perrumpere vallum, 22, 10, 7. παραβιαζ. περὶ πράγματος, vim adhibere ad aliquid perficiendum, 26, 1, 3.

Παραβλέπειν τι, non videre, non animadvertere, 6, 46, 6.

Παραβοήθεια, ἡ, ſuccurſio, auxilium; auxiliorum adventus; βραδεῖαι παραβοήθειαι, 5, 66, 1. 2, 5, 2. *n. ubi vulgo* βραχεῖαι.

Παραβοηθεῖν, adcurrere, *etiam ubi nulla opes ferenda eſt, ſed adgrediendus hoſtis; ut,* παρεβοήθουν τοῖς ἄκροις, ad ſumma juga adcurrebant, *tranſitu prohibituri Hannibalem*, 3, 94, 1. 3, 93, 9. *ſed ſigillatim* adcurrere ad ferendum auxilium, ſuccurrere, opem ferre; (*ſicut ſimplex* βοηθεῖν.) τινὶ, 1, 82, 10. τοῖς συμμάχοις, 10, 41, 5. τοῖς κινδυνεύουσι, 16, 4, 6. τοῖς τῇ πορείᾳ προσβάλλουσι, qui agmine montem adſcendebant, 3, 51, 6. *n. coll. vs.* 4. πρός τινα, 2, 54, 10. πρὸς τὸ δεόμενον, 1, 45, 7. 3, 84, 2. εἰς πόλιν, cum auxiliis advenire, occupare præſidio urbem, conjicere ſe in urbem defendendi cauſa, 2, 6, 1. 5, 71, 2. 20, 10, 5.

Παραβολὴ, ἡ, καὶ σύγκρισις, collatio *inter duas res inſtituta,*

tuta, comparatio, 1, 2, 2. 12, 23, 7. συγκρίνειν ἐκ παραβολῆς, 12, 28, 9. (*cf.* παράθεσις.)

ἐκ παραβολῆς προσμαχόμενοι, *in pugna navali, est* admotis, collatis inter se a latere navibus, *i. e.* cominus, e propinquo commissa pugna, 15, 2, 13. *n. non, ut Ernestius voluit*, impetu directo & adverso, *quæ est* ἐμβολή. (*Conf.* παραβάλλειν, & παρεμβολή, *num.* 3.) *De* παραβολῆ *juvabit integrum Diodori locum, quem ad* 15, 2, 13. *laudavimus, huc adposuisse:* τῶν κυβερνητῶν, *ait*, ἐκ παραβολῆς τὸν ἀγῶνα συνισταμένων, ὅμοιος ὁ κίνδυνος τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς παρατάξεσιν ἐγίνετο. οὐ γὰρ ἐκ διαστήματος τοῖς ἐμβόλοις εἰς τὰς τῶν πολεμίων ναῦς ἐνέσειον, ἀλλὰ συμπλεκομένων πῶν σκαφῶν, ἐκ χειρὸς διηγωνίζοντο.

Παράβολος, temerarius, periculosus; ἐπισφαλές ἐστι καὶ παράβολον, 11, 20, 6. ἐπισφαλεῖς καὶ παράβολοι πράξεις, *Fr. gr.* 95. παράβολος ἀγών, periculosum certamen, audaciæ plenum, atrox pugna, 1, 42, 13. 1, 45, 8. εἰς τόπους ἑαυτὸν δεδωκέναι παραβόλους, 4, 13, 9. παράβολος τόλμα, mira, inusitata audacia, 1, 69, 4. 8, 17, 2. ἡ τόλμα καὶ τὸ παράβολον τἀνδρός, 3, 61, 6. τὸ παραβ. τῆς αἱρέσεως, audacia consilii, 1, 20, 11. καταπλήττεσθαί τινα τῷ παραβόλῳ, 1, 46, 13. παραβολώτερον ἀγώνισμα, periculosius, audacius certamen, 1, 58, 1. τὰ παραβολώτατα τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων, fortissima ejus facta, 10, 2, 4.

Παραβόλως, insigni audacia, temerario ausu, cum magno periculo, 1, 11, 9. 1, 20, 14. 1, 39, 6. παραβόλως διδοὺς αὐτὸν εἰς τοὺς κινδύνους, 3, 17, 8. παραβ. κινδυνεύειν τῇ τόλμῃ, 16, 5, 6. magno ausu, confidenter, 9, 7, 1. *sic* παραβόλως καὶ τεθαρρηκότως, 1, 44, 6. παραβόλως χρῆσθαι τῷ πολέμῳ, fortiter, acriter, 2, 47, 3. τῇ ναυμαχίᾳ, 16, 3, 7. ὑπομένειν καὶ διακινδυνεύειν, 1, 58, 3. παραβόλως, mirabiliter, mira ratione, 1, 58, 1. *Sic* ἀνελπίστως καὶ παραβόλως διέφυγε, 1, 23, 7. *vertere possis* miro modo, *ni malueris* non sine periculo.

Παραβραβεύειν; παραβεβραβευμένα κρίματα, iniqua judicia corruptis pecunia judicibus, 24, 1, 12. *n.* — (*Similiter fere accipiunt Lexica* καταβραβεύεσθαι, *apud Demosth. Mid. p.* 70. *velut sit* fraudari brabeo debito, atque ita injuria adfici; *cum clarum sit, nil aliud ibi esse, quam* ignominia adfici, *unde* τῷ καταβραβευθέντι *jungitur* ἀτιμωθείς." *Ern.*)

Παραγγελία, ἡ, imperium, ipsa actio dandi imperium; τόπος ἐπιτηδειότατος πρὸς σύνοψιν καὶ παραγγελίαν, *de loco castrorum ubi pratorium est*, commo-

commodissimus ad dandum imperium militibus, 6, 27, 1.

Παραγγέλλειν, imperare, jubere, imperium dare, *cum dat. & infin.* 1, 25, 1. 1, 34, 1. 10, 40, 5. 10, 42, 3. *ποιεῖσθαι παρήγγειλε τὴν ἀναζυγὴν*, 10, 49, 2. *& absque infinitivo*, *παρήγγειλε τὴν ἔφοδον ἐπὶ τὰ ὀξιὰ μέρη τῶν πολεμίων*, 10, 39, 4. *παραγγέλλειν φρουρὰς*, indicere praesidia, 20, 6, 2. *στρατείας*, *ibid.* *πᾶσι παρηγγελκὼς ἀπιστεῖν αὐτῷ*, monuerat omnes ut ipsi diffiderent, 9, 18, 9. *τὸ παραγγελθὲν*, 10, 39, 2. *pro quo temere παρακελευσθὲν Casaub.*

Παράγγελμα, τὸ; *διδόναι τὸ παραγγ.* imperium dare, imperare, 10, 21, 9. 3, 86, 11. *συμπεριφέρεσθαι τοῖς παραγγέλμασι*, intelligere imperium *ducis*, & illud exsequi nosse, 10, 21, 9. *ἐκ παραγγέλματος*, jussu imperatoris, 1, 27, 8. *τὸ τοῦ κελευστοῦ παράγγελμα*, 1, 21, 2.

Παράγειν *τὰ χορήγια εἰς τόπον τινὰ*, advehere, convehere, commeatus, *ut in parato & ad manum sint*, 1, 18, 5. 3, 75, 6. *Sic*, 5, 68, 2. *n. pro χορηγίας παρεῖχον εἰς τοὺς κατὰ Γάζαν τόπους*, *haud dubie παρῆγον scribendum.* *παράγειν τινὰ πρός τινα*, adducere, deducere, 8, 20, 9. *milites* introducere *in arcem*, 24, 12, 10. producere *in concionem*, 3, 62, 3. (*quod παρεισαγαγεῖν dicit*, 3, 63, 2.) *in senatum*, 24, 1, 8. *in judicium*, 25, 8, 7. *Sic in pass.* *παραχθέντες εἰς τὰ πλήθη*, 38, 4, 2.

Neutraliter & reciproce; in re militari, praeterire, *de agmine*; *οἱ Λακεδαιμόνιοι θεωροῦντες ἐκ τῆς πόλεως παράγουσαν τὴν δύναμιν*, 5, 18, 4. *in re nautica*; *παρῆγεν εἰς τὴν Ῥώμην*, Romam advectus est, Romam adpulit, advenit, 23, 14, 1. *παράγουσιν ἐπὶ τὴν Βοῦν*, 4, 44, 3. *cum Casaub. verti* deflectunt Bovem versus; *Ernestus*, *locum hunc respiciens, ait „nautae dicuntur παράγειν*, cum non recta cursum faciunt, sed per anfractus, cedentes ventis, fluctibus.“ — *Imo vero nil aliud est παράγειν, nisi* navem admovere terrae; *conf.* *παραγωγή.*

παράγειν habent codd. nonnulli pro παρὰ γῆν, 4, 44, 7.

Παραγίγνεσθαι, adesse, advenire; *εἰς τὸν περὶ τῆς πατρίδος κίνδυνον παρεγένοντο*, 3, 8, 11. *θεωροῦντες τὴν παραγεγενημένην αὐτοῖς εὐδαιμονίαν*, 2, 18, 4. *n. ubi si vera scriptura*, *differunt* paululum *παραγεγενημ. & περιγεγενημ. ut hoc sit* opes quas illi possidebant, *illud*, opes quas sibi paraverant.

Παραγινώσκειν. *παρέγνωσαν est in codd. nonnullis*, 2, 12, 4. *n. pro παρενέγνωσαν. Cum operarum errore*, 3, 21, 5. *παρεγίνασκον exaratum esset in editione Lipsiensi*, *pro παρανεγίνωσκον*, *in quod ibi libri omnes consentiunt*; *Ernestus*,

neſtus, eam ſcripturam pro vera habens, hæc poſuit in Lexico Polyb. — „παραγινώσκειν, prælegere, recitare, *ſc. teſtimonii cauſſa.* παρεγίνασκον πλεονάκις τὰς συνθήκας, in diſceptatione cauſſæ ſæpe recitabant verba fœderis; *quod tamen non ita intelligendum, ut παραγιν. ſit ſimpliciter* legere, *aut* recitare: *ſed ineſt vis lectionis factæ*, ut comparentur verba cum cauſſa, & inde colligatur, juſtum ſit de quo quærimus, nec ne. *vide de h. v. Cl. Taylor. ad Demoſth. T. II. p.* 469.“ — *Quæ adnotatio ad verbum* παραναγινώσκειν, *quod ſuo loco exhibemus, referri debet. Adde noſtram Adn. ad* 2, 12, 4, *Ceterum verior mihi videtur Reiskii ſententia, vim præpoſitionis* παρὰ *in hoc verbo non ponentis in comparatione inſtituta inter verba teſtimonii & inter rem de qua agitur, ſed in eo, ut lectio inſtituatur* coram, præſentibus eis quorum res agitur, & coram judicibus. *Quod ſi latine exprimere vim illius præpoſitionis velis,* prælegere *commodiſſime dixeris; in Germanorum idiomate eidem præpoſitioni exactius etiam reſpondet particula her, in compoſito verbo herleſen.*

Παραγράφειν; 1) definire, deſignare; *ſic* ὅμηροι δέκα οἱ παραγραφέντες, 21, 14, 8. *Ab ea notione verbi derivantur nomina* ἀπαράγραφος & δυσπαράγραφος, 16, 12, 10 2) obliterare, inducere, expungere, tollere, 9, 31, 4. *n.*

Παραγυμνοῦν; ἐπειδὴ παρεγυμνώθη, cum palam factum, cognitum eſſet, quod ante erat obſcurum, 1, 80, 9. ἡ τύχη παρεγύμνωσε τὰς ἀληθεῖς ἐπινοίας, *Fr. gr.* 113.

Παραγωγή, ἡ; 1) *terminus tacticus;* adductio militum a tergo in frontem, ut novi ordines fiant; ἡ ἔκταξις ἐφ' ἑκάτερον τῶν κεράτων (*directio aciei in alterutrum cornu; conf. ſupra in* ἑκάτερος) *fit vel* διὰ παρεμβολῆς, *vel* διὰ παραγωγῆς τῆς παρὰ τοὺς οὐραγούς, 10, 21, 5. *n. cf.* παραλλαγή. 2) *in re nautica,* ποιεῖσθαι τὴν παραγωγὴν *eſt* naves admovere terræ, 8, 7, 4 *ſq.*

τὰς τῶν πατέρων παραγωγὰς *perperam olim* 24, 8, 11. *n. pro* προαγωγάς.

Παραγωγιάζειν τοὺς πλέοντας, portorium, vectigal exigere a navigantibus, 3, 2, 5. 4, 44, 4. 4, 46, 6. *Videtur proprie eſſe,* cogere navigantes πρὸς τὸ ποιεῖσθαι τὴν παραγωγὴν, ad admovendam navem, ad adpropinquandum cum nave, *ſcil. ſolvendi vectigalis cauſſa.*

Παραγώγιον, τὸ, portorium, vectigal, quod ſolvere tenentur naves præter portum aliquem præternavigantes, 4, 47, 3. *cf. verbum præc.*

Παράδειγμα, τὸ, exemplar ad cujus normam conficitur aliquid; ταύτῃ (τῇ νηΐ) παραδείγματι χρώμενοι, 1, 20, 15. ἐποιή-

ἐποιήσαντο τὴν ναυπηγίαν τῶν νεῶν πρὸς παράδειγμα τὴν τοῦ Ῥοδίου ναῦν, 1, 59, 8. τῶν πολλῶν ἀποδεχομένων τό τε παράδειγμα καὶ τοὺς λόγους, 3, 63, 14. *Tum* exemplum quod ſtatuitur in aliquo, quo corrigantur alii; παράδειγμα ποιεῖν τινὰ, 4, 23, 8. 9, 28, 3. ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις παράδειγμα εἶεν, *Fr. gr.* 58. παραδείγματος καὶ Φόβου χάριν τῶν ἄλλων, 4, 53, 4.

Παραδειγματίζειν τινὰ, (*i. q.* παράδειγμα ποιεῖν) exemplum in aliquo ſtatuere; τοὺς τῶν κακῶν αἰτίους, 15, 32, 5. μετὰ τιμωρίας παραδειγματιζόμενος, 2, 60, 7. τὸν Ἰσμενίαν παρεδειγμάτιζον. ἀποτριβόμενοι καὶ παρορῶντες, propalam ignominia notabant, 27, 1, 5. *n. ubi mendoſe vulgo* παρεδογμάτιζον. ἡ σύγκλητος βουλομένη παραδειγματίζειν τοὺς Ῥοδίους, ludibrio hominum exponere, 29, 7, 5. παραδειγματιστέον ἐστὶ τὴν ἀπανάστασιν τούτων, in aliorum exemplum punienda inſurrectio, 35, 2, 10. διὰ τῆς ἰδίας εὐεξίας παρεδειγμάτιζε τὴν ἐκείνων ἀτυχίαν, ſua pinguedine traducebat, inſigniorem faciebat & magis conſpicuam illorum calamitatem, illorum calamitati veluti inſultabar, 39, 2, 11.

Παραδειγματισμὸς, ὁ, exemplum quod in aliquo ſtatuitur, pœna inflicta in aliorum exemplum, 15, 20, 5. caſus quo quis ludibrio hominum exponitur, ignominioſa pœna, 30, 8, 8. ignominioſa notatio, *quæ eſt in pœnis militaribus*, 6, 38, 4.

Παραδεικνύειν, demonſtrare, 3, 21, 5. 21, 9, 6. oſtendere, exponere, 4, 25, 3. 4, 28, 4. παραδεικνύειν τινὰ ἀθλέτριον ὑπάρχοντα τῆς τῶν Ῥωμαίων αἱρέσεως, publice notare aliquem ut alienum *&c.* 28, 3, 8. Ἀτρεὺς τοῦ ἡλίου τὸν ὑπεναντίον τῷ οὐρανῷ δρόμον παραδείξας, qui demonſtravit, docuit ſolis curſum *&c.* 24, 2, 6.

Παραδέχεσθαι; παραδεδεγμένοι τὸ ἔθνος, quia gentem in amicitiam ſuam receperant, 38, 1, 8.

Παραδιδόναι, tradere, narrare; περὶ τούτων ἀληθῆς παραδίδοται λόγος, 10, 28, 3. ἡ περὶ τούτου παραδεδομένη Φήμη, 7, 1, 1. παραδιδόναι τὴν ἐπ' ἀρετῇ Φήμην περί τινος, 6, 43, 1. τόποι γνωριζόμενοι καὶ παραδιδόμενοι, loca cognita & in hiſtoriis commemorata, 5, 21, 5. παραδιδόναι ἑαυτὸν, *i. q.* ἐγχειρίζειν ἑαυτὸν, tradere ſeſe, 1, 10, 1 *ſq.* 1, 21, 7. *coll.* 8, 1, 9. 4, 75, 5. δυσπαραβοηθήτους αὐτοὺς (*i. q.* ἑαυτοὺς) παραδιδόναι τοῖς πολεμίοις, hoſtibus ſeſe exponere minime ad ſuccurrendum ſibi mutuo paratos, 5, 22, 7. Dare *ſignum*; πρὸ τοῦ παραδοθῆναι τὸ σύνθημα, priuſquam datum eſſet ſignum; 2, 68, 1. *niſi* ἀποδοθῆναι *legendum, quod eſt aliàs legitimum hac in*

in re verbum, quod & Erneſtus h. l. maluerat. Dare occaſionem, facultatem, &c. παρεδόθη τοῖς Ἀχαιοῖς ἀφορμὴ καὶ πρόφασις εὔλογος, 2, 52, 3. παρέδωκαν αὐτῷ οἱ καιροὶ ποιεῖν τοῦτο, tempora ei facultatem tribuerunt, per tempora licuit ei hoc facere, 3, 12, 4. *Sic* ὥρας παραδιδούσης, cum anni tempus daret facultatem, ſimulac per anni tempus licuit, 22, 24, 9. (*ubi quod in verſione poſui*, appetente jam vere, *a Caſaubono eſt, qui, ut ait Erneſtus,* παραδιδούσης ἑαυτῆς *intellexit.*)

(Παραδογματίζειν, *corruptum vulgo verbum*, 27, 1. 5. *n. pro* παραδειγματίζειν, *quod vide.*)

Παραδοξολογία, ἡ, rerum mirabilium & inſolentium commemoratio, 3, 47, 6. 3, 58, 9.

Παράδοξος, inopinatus, mirabilis, 1, 2, 1. &c. αἱ ἐπιφανεῖς καὶ παράδοξοι πράξεις, 1, 36, 3. παράδοξον τοῖς ἐν τῇ βασιλείᾳ πρὸς τὴν τοῦ λοιποῦ βίου προαίρεσιν τέλος ἐπιτεθεικὼς τῷ πολέμῳ, 5, 87, 7. νέμειν (δεῖ) μερίδα τῷ παραδόξῳ, inopinatis caſibus locum aliquem relinquere, 2, 4, 5. τὸ παράδοξον τῆς ἐλπίδος, ſpes inopinata, 1, 44, 5. τὰ παράδοξα γιγνόμενα, 9, 16, 2. *n. ex vulgata lectione, pro qua cum Reiskio* τὰ παρὰ δόξαν γιγν. *ſcripſi. Viciſſim pro* παρὰ δόξαν, *quod temere editum erat* 2, 48, 6, *ex codd. reſtitui* παραδόξου γενομένης τῆς ἐφόδου.

Παραδόξως, miro modo, præter omnium opinionem, inopinato, 1, 21, 11. 1, 24, 1. 3, 14, 5. &c.

Παραδόσιμος αὐτοῖς ἐστιν ἡ φήμη παρὰ πατέρων, fama a majoribus accepta, 12, 5, 5. παραδοσ. τοῖς ἐπιγιγνομένοις γίγνεται ἡ δόξα, poſteris traditur memoriæ, 6, 54, 2. παραδόσιμον ἐποίησαν τὴν ἑαυτῶν δόξαν, famam nominis ſui reliquerunt poſteris, 8, 12, 11. παραδόσιμος στήλη, columna in qua aliquid memoriæ proditur, 12, 11, 9.

Παράδοσις, ἡ; εἰς μνήμην καὶ παράδοσιν ἄγειν τι, memoriæ & literis mandare, 2, 35, 5 & 7. ἐν παραδόσει ἔχειν τι, aliquid a majoribus traditum tenere, ſibi ſic traditum eſſe a majoribus, 12, 6, 1. 2) ἡ παρὰ τῶν ἐμπείρων παράδοσις, inſtitutio, 11, 8, 2. 3) ἐκ παραδόσεως λαμβάνειν πόλιν, deditione accipere urbem, 9, 25, 5. *opp.* κατὰ κράτος *ibid.*

Παραδοχή, ἡ, (*i. q.* ἀποδοχή, *quod vide,*) ſtudium, gratia, benevolentia, qua aliquis *vel* res aliqua a nobis excipitur; probare, ſtudioſe excipere *vel* accipere; ἡ αἵρεσις καὶ παραδοχὴ τῶν τοιούτων ὑπομνημάτων, 1, 1, 1. παραδοχῆς ἀξιωθῆναι καὶ πίστεως, 1, 5, 5. *coll.* 2, 56, 1. εἰς τοῦτ' ἦλθε παραδοχῆς, eo pervenit gratiæ, tanto ſtudio acceptus eſt, ita ſe probavit, 6, 2, 14. *coll.*

coll. vs. 13. *Hinc correxi* παραδοχῆς ἀξιωθήσεσθαι, *pro vulgato* παροχῆς, 8, 13, 2. *n.*

Παραδραμεῖν; *vide in* παρατρέχειν.

Παραδρομή, ἡ; ἐκ παραδρομῆς, in transitu, velut in transcursu, 22, 17, 2. *opp.* μετ' ἐπιστάσεως, *ibid.*

Παραθαλάττιος πόλις, 1, 20, 6. 23, 11, 4.

Παράθεσις, ἡ; 1) adpositio; ἡ τῶν ὀνομάτων παράθεσις, adponere, adjicere, edere nomina *locorum*, 3, 36, 3.

2) positio in vicinia, vicinitas, *v. c. urbis*, 5, 24, 5. *n.* οἷς ἐπιμιγνύμενοι κατὰ τὴν παράθεσιν Κελτοὶ, 2, 17, 3. *conf.* 2, 18, 4. *n.* ἡ ἁπάντων πρὸς ἄλληλα συμπλοκὴ καὶ παράθεσις; connexio & conjunctio, positio alterius juxta alterum, 1, 4, 11. περὶ τούτων ἐναλλὰξ καὶ κατὰ παράθεσιν τοῖς Ἰβηρικοῖς ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν, hæc alternatim & conjunctim cum rebus Hispanicis commemorare, juxta se invicem ponendo res hasce & res Hispanienses, 4, 28, 2. ὅταν ἐκ παραθέσεως τὸν ὑπὲρ ἐκείνων ποιησώμεθα λόγον, 39, 2, 15. *Rursus junguntur* ἐναλλὰξ *&* ἐκ παραθέσεως, 1, 86, 7.

Hinc 3) collatio, comparatio, *quæ instituitur* duas res juxta se collocando, *aut* sibi invicem opponendo; ἅτε τῆς παραθέσεως ὁλοσχερῆ τὴν διαφορὰν ἐχούσης, instituta collatio, comparatio maximam arguebat differentiam, 29, 9, 15. *coll. vs.* 12. ἐκ παραθέσεως καὶ συγκρίσεως, 16, 29, 5. ἐκ παραθέσεως συνθεωρεῖν καὶ συγκρίνειν, 3, 32, 5. 2, 18, 4. 3, 62, 11. 6, 46, 9. ἐκτρεπόμενοι τὸν ἐκ παραθέσεως ἔλεγχον, veriti ne comparati cum eo ignaviæ arguerentur, 35, 4, 14. *Hinc &* e contrario, e diverso, *commode interdum verti potest formula* ἐκ παραθέσεως, *velut* 4, 30, 6. 7, 12, 3. 16, 22, 1.

4) depositio, repositio *commeatuum, pecuniæ, & similium*, adparatus; ἡ τοῦ σίτου παράθεσις, 3, 69, 2. τῶν χορηγιῶν, (*ni* χορηγίων *malis*) 3, 17, 11. τῆς χορηγίας, 10, 19, 2. *n. quo de loco hæc monuit Ernestius:* „*est* apparatus copiarum, *h. l.* pecuniarum, *& videtur legendum* αὐτῷ, Scipioni; *genitivus est in* χορηγίας." — αἱ εἰς τὰ στρατόπεδα παραθέσεις, adparatus in usum exercituum, horrea militaria, 2, 15, 3. 3, 102, 10. *neque enim opus est ut ab hac acceptione vocabuli discedamus* 2, 15, 3. *ibique cum Ernesto* præbitionem *intelligamus, quæ fit (inquit) in exercitus, cum carnes & similia præbentur.*" — θέλοντες ἐκδαπανᾶσθαι τὰς παραθέσεις τῶν Ῥοδίων καὶ τοὺς θησαυροὺς, 26, 7, 7. *Sic in re Medica,* ἡ τῶν ὑγρῶν παράθεσις, depositio, collectio aquæ intercutis *in homine hydropico*, 13, 2, 6. *n.*

5) ad-

5) adpositio ciborum in mensa, & *per metonym.* ipsi cibi adpositi, fercula; διάκονοι οἱ τὰς παραθέσεις φέροντες, 31, 4, 5.

6) αἱ τῶν φίλων παραθέσεις, 9, 22, 10. *n.* & *in sing.* 9, 26, 1 & 10. — „*sunt* suggestiones amicorum, *ut e tota serie disputationis patet. Male Valesius:* amicorum gratia." *Ern.*

Παραθήκη, ἡ, depositum; 33, 12, 4 & 9. *i. q.* παρακαταθήκη *ibid. vs.* 2.

Παραινεῖν *cum infinit. (omisso casu personae)* 1, 79, 13. 1, 80, 3 *sq.* παρήνει λέγων ὡς &c. 38, 4, 9. *cum Dativ.* παρήνεσαν ἑαυτοῖς, 1, 81, 4. παρήνει τοῖς ἐν τῇ πόλει, 5, 4, 7. *Sic* 10, 38, 10. θαρρεῖν αὐτοῖς παρήνει *e mss. tis restituendum pro* αὐτούς.

Παραίνεσις, ἡ, cohortatio, oratio qua quis hortatur (*ad pacem,*) 5, 103, 9. αἱ παραινέσεις, monita, 3, 14, 10.

Παραιρεῖν, e medio tollere; παρῃρηκὼς πᾶν τὸ στασιῶδες τῆς δυνάμεως, 1, 9, 6.

παραιρεῖσθαι, *in Medio,* auferre; τί τινι 1, 18, 9. 15, 1, 1. τί τινος 5, 3, 7. τὴν ἐλπίδα τινός, 3, 17, 5. 4, 51, 6. πόλιν, 2, 46, 2. τὸν σῖτον, 10, 42, 5.

Passiv. ἐπὶ τῷ σφίσι παρῃρῆσθαι τὴν χορηγίαν, 15, 1, 1. (τὸ πολὺ τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ παρῃρεῖτο, 16, 8, 6. *n. ubi corrupte vulgo omnes* παρῃτεῖτο, *quod in* παρεῖτο *debuerat mutari.)*

Παραιτεῖσθαι, deprecari; τὰς πληγὰς, 31, 7, 3. *non solum pro se, sed & pro alio, ut* τὴν αἰκίαν, τὴν τιμωρίαν, *(pro Giscone)* 1, 80, 8 *sq.* παραιτεῖσθαι τινὰ μέρος τι τῶν ὀψωνίων, deductionem partis alicujus petere ab aliquo, 1, 66, 5. 1, 67, 1. παρῃτεῖτο τὴν τοιαύτην ὁρμὴν, deprecatus est illud hominum studium, 10, 40, 6. παρῃτήσαντο τὴν τῶν Αἰτωλῶν ἀσέβειαν καὶ τὸ μηδὲν παθεῖν ἀνήκεστον, 4, 18, 11. τὴν ὀργὴν τῶν Ῥωμαίων, 22, 8, 10. παραιτήσασθαι τὴν σφετέραν ἄγνοιαν, *ex Casaub. emend. pro* παραστήσασθαι, 22, 24, 5. *n.* deprecari errorem, veniam erroris impetrare.

παραιτεῖσθαι τινὰ *vario modo dicitur;* παραιτεῖσθαι τὸν Ἀνδρόμαχον, deprecari, intercedere pro Andromacho, petere ut is ipsis condonetur, 4, 51, 1. παρῃτεῖτο τοὺς Ἀχαιοὺς, ἀπολεγόμενος τὴν ἀρχὴν, deprecatus est Achæorum favorem, *vel* excusavit se apud Achæos, *Fragm. hist.* 1. τοὺς ἄρχοντας παρῃτήσατο, πρὸς δὲ τὸν Ἄρατον καταλύσας, magistratuum invitationem deprecatus est, declinavit, 5, 27, 3. παραιτησάμενος Ἔφορον, si Ephorum excepero, 5, 33, 2.

Est et ubi παραιτεῖσθαι *pro simplici verbo* αἰτεῖν *vel* αἰτεῖσθαι *usurpatum videri possit; v. c.* παρῃτήσαντο τοὺς πρυτάνεις ἐκπέμψαι πρεσβευτὰς, *Fragm. hist.* 52.

quod

quod tamen an Polybii sit fragmentum dubitari potest. Sed apud Nostrum, 4, 7, 4. *verba illa, μηδὲ καθάπαξ ἐπιβαλλόμενοι παραιτεῖσθαι, interpretatus sum*, cum ne de rogando quidem transitu cogitassent; *intelligens nempe τὴν δίοδον παραιτεῖσθαι ex præcedentibus. At fortasse ibi pariter verbum hoc consueta notione aut ei vicina poterat accipi*, qui ne in animum quidem induxerunt deprecari, *i. e.* excusare factum; *vel* veniam rogare; *quemadmodum idem Noster alibi (nescio jam quo loco) ait, παρητεῖτο συγγνώμην τινὰ ἔχειν*, deprecatus est ut sibi ignosceretur, ut venia sibi daretur: *quamquam in hac ipsa rursus dictione compositum παρητεῖτο pro simplici valere potest. Superiori loco*, 4, 7, 4. *Casaubonus, non satis video qua notione, præditta verba sic vertit*, ne ipsis quidem factum ullo modo recusantibus.

πολὺ τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ παρητεῖτο, *ex vulgata olim script.* 16, 8, 6. *n. Vide supra in* παριέναι.

Παράτησις, ἡ, deprecatio, 40, 6, 5.

Παράτιος, *i. q.* αἴτιος, auctor, effector, causa; τοῖς πλείστοις κακῶν παράτιος πέφυκε γενέσθαι, 18, 24, 3. 9, 34, 4. 12, 26, 2. παράτιοι γεγόνασιν αὐτοῖς ἐλευθερίας, 23, 3, 6. *Fæm.* τοῖς δὲ καὶ τὰς περιπετείας ἐπανορθώσεως γίγνεσθαι παρατίας, 5, 88, 3. *ubi tamen vereor, ne aut* παράτια *legendum sit in neutro genere, aut* παρατίους. *Fœmininum genus etiam reperiri lib.* 5. *c.* 4. *ait Ernestius; ubi tamen frustra quæras; nec alium locum nos in schedis nostris enotavimus. Neutrum*, παράτιον, caussa, 4, 57, 10. 5, 75, 2.

Παρακάθημαι; κατὰ πάντα τὰ μέρη τῆς οἰκουμένης στρατόπεδα παρακαθήμενα, sedentes, locati, disposiți exercitus, 9, 44, 2.

Παρακαθιέναι τοῖς σώμασι διὰ τὸν κόπον, corporum contentionem remittere, 35, 1, 4.

Παρακαλεῖν, advocare, 2, 20, 1. cohortari, monere; παρακαλέσας τὰ πρέποντα τοῖς καιροῖς τὰς δυνάμεις, 1, 60, 5. 2, 64, 1. 4, 80, 15. παρακαλεῖν ἐπὶ τὰ χείριστα, 38, 1, 4. παρακαλοῦντες σφᾶς αὐτούς, 1, 61, 1. 3, 19, 4. 4, 58, 6. 5, 71, 1. 18, 6, 6. *& absque* σφᾶς, *eadem notione*, παρακαλέσαντες αὐτούς, (*i. q.* ἑαυτούς) 3, 84, 10. *eademque notione in pass.* παρακληθέντες (cohortati se invicem, *i. q.* παρακαλέσαντες σφᾶς αὐτούς) ἔδωκαν σφᾶς αὐτοὺς εἰς τὴν τῶν Ῥωμ. πίστιν, 2, 11, 5. *n. Pro* παρακαλούντων, , 433, 8. *alii* παρακολουθούντων *habent.*

τὰ παρακαλούμενα, postulata; συγχωρεῖν, συγκατατίθεσθαι τοῖς παρακαλουμένοις, 4, 29, 3. 15, 5, 10.

Sic pro προκαλουμ. 25, 9, 6. *haud dubie παρακαλουμ. legendum; conf.* 26, 1, 3. 4, 64, 3. *&c. tum Adn. ad* 24, 8, 11.

Παρακαταβαίνειν ἀπὸ τῶν ἵππων, descendere de equis (*de equitibus qui pedibus pugnant,*) 3, 65, 9. 3, 115, 3. *Fr. hist.* 13.

Παρακαταβάλλεσθαι ψήφισμα, in medium proponere decretum, 4, 25, 6.

Παρακαταθήκη, ἡ, depositum, 33, 12, 2. ἐν παρακαταθήκῃ δίδόναι, velut depositi loco dare, fidei alicujus committere (*filiam,*) 4, 74, 5. *Conf.* παραθήκη.

Παρακατατίθεσθαί τινα εἰς πίστιν τινός, aliquem fidei alicujus committere, 15, 26, 3.

Παρακατέχειν, inhibere, retinere *intrare conantem,* 5, 26, 10. cohibere, reprimere *impetum alicujus,* 5, 67, 11. 18, 5, 6. *iram alicujus,* 15, 25, 3. retinere, detinere; *in urbe, in captivitate,* 1, 66, 5. 4, 51, 3. 4, 64, 3. cohibere, τὸν ἴδιον θυμὸν, 15, 4, 11. ἑαυτὸν, 38, 5, 2.

Παρακεῖσθαι, adjacere, finitimum, vicinum esse, 2, 48, 1. 4, 30, 3. 4, 38, 7. 5, 34, 7. οἱ παρακείμενοι ταῖς ἀναβολαῖς, qui juxta viam habitant qua adscenduntur Alpes, 3, 51, 13. 3, 66, 7. ἡ παρακειμένη πύλη, vicina, proxima porta, 7, 16, 5. 7, 18, 6. 8, 31, 4. οἱ παρακείμενοι φίλοι, amici qui alicui adsident, qui aliquem adfectantur, familiares, 40, 11, 5. qui *in concilio* proxime adsident *regi.* 4, 24, 2. τὰ παρακείμενα, ferculà quæ in mensa adposita sunt, 3, 57, 8.

κατεργαζ. τὸ παρακείμενον, *mendose vulgo* 32, 14, 11. *n. pro* προκείμενον.

Παρακελεύειν, *i. q.* κελεύειν & παρακαλεῖν, jubere, hortari, monere, 7, 16, 2. *cum Dativo,* 16, 20, 8. *Sic & in Medio,* παρακελεύεσθαι, 3, 93, 9. 5, 101, 7. 7, 17, 9. *cum Accus.* 10, 14, 9. *In Pass.* τὰ παρακελευόμενα, postulata (*sicut* τὰ παρακαλούμενα) 9, 37, 3. τὸ παρακελευσθὲν, *nescio unde, ediderat Casaub.* 10, 39, 2. *pro* παραγγελθὲν *in quod consentiebant codd. nostri cum ed.* 1.

Παρακελευσμὸς ἐναγώνιος, cohortatio, adclamatio acris, qualis fit in pugna, 10, 12, 5.

Παρακινδυνεύειν, (*i. q.* παραβάλλεσθαι) fortunæ aleam tentare, prælio rem committere, 3, 89, 2. 3, 90, 6. (*cf.* κινδυν.)

Παρακινῆσαι *codex Vrb.* 1, 1, 4. *pro* παρορμῆσαι, *sed haud dubie ex epitomatoris ingenio.*

Παρακλείειν: τοῦτον μὲν κατασπάσαντες ἀπὸ τοῦ τεθρίππου παρέκλεισαν, incluserunt, *sive* in carcerem conjecerunt, *si sana lectio,* 5, 39, 3. *n.*

Παράκλησις, ἡ, hortatio, postulatio, petitio, preces, obtestatio; οὐχ οἷον παράκλήσεως πρὸς τὴν ἀπόστασιν ἀλλ' ἀγγέλου μόνον, ἐδεήθησαν, 1, 72, 4. πείσεσθαι τὰς

τὰς ἀξιώσεις καὶ παρακλήσεις, 1, 67, 10. μετ' ἀξιώσεως καὶ παρακλήσεως ποιησάμενοι τοὺς λόγους, 22, 7, 2. κατὰ τὰς παρακλήσεις μηκέτι παρακαλεῖν μηδ' ἀξιοῦν τοὺς Φίλους, ἀλλὰ δεῖσθαι μετὰ δακρύων, 30, 4, 5.

Παρακλητικὸς, cohortatorius; ἡ σύγκλητος πολλοὺς καὶ παρακλητικοὺς πρὸς τὸν Δημήτριον διαθεμένη λόγους, 24, 2, 9. ἀσπαστικήν τε καὶ παρακλητικὴν ποιησάμενοι (*de legatis Romanis agitur*) τὴν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς ἔντευξιν, orationem & benignam & hortatoriam, 28, 3, 10. 28, 4, 1.

Παρακμάζειν, defloreſcere, 6, 51, 5.

Παρακοιτεῖν, excubare, excubias facere; τῷ στρατηγῷ, apud imperatorem, 6, 33, 12. 6, 35, 2. παρὰ τὸν χάρακα, propter vallum, 6, 35, 5. παρὰ τὴν πρώτην σημαίαν, 6, 35, 12.

Παρακολουθεῖν, *cum dativo rei*, ſequi, perſequi & adſequi aliquid, *ſcil. mente*, intelligere, ſcire, cognoſcere, 1, 12, 7. *n.* 1, 67, 12. 3, 32, 2. 10, 38, 3. *Conf.* εὐπαρακολούθητος.

Παρακομιδὴ, ἡ, 1) devectio, convectio *commeatuum*, 10, 10, 3. geſtatio *vallorum, quos humeris geſtant milites*, 18, 1, 4. 2) trajectio *per flumen vel mare; active*, 3, 44, 1. *neutraliter*, 3, 43, 3. τὴν παρακομιδὴν ἐκ τῆς Κεφαλ. εἰς τὴν Μεσσηνίαν ποιήσασθαι, 5, 5, 3. 6, 49, 7.

Παρακομίζειν, advehere, convehere, *commeatum*, 1, 52, 5. 3, 60, 4. 8, 36, 3. τί μεθ' ἑαυτοῦ, aliquid ſecum ferre, geſtare, portare, 18, 1, 1. trajicere per flumen, per mare, *active*, *cum accuſ.* (*i. q.* περαιοῦν) 3, 46, 5. 5, 109, 2.

παρακομίζεσθαι, *in Paſſivo*, trajicere, *ſignif. neutrali*; παρεκομίσθη εἰς τὰς Συρακούσας, 1, 52, 6.

Παρακοπὴ, ἡ, veſania, delirium, 40, 3, 2.

Παρακόπτειν; τῶν ζώων μέλη παρακεκομμένα, conciſa membra, 10, 15, 5.

Παρακούειν τινὸς, neglectim audire, non audire aliquem, *ſcil. ut opem non feras querenti, roganti*, 2, 8, 3. 3, 15, 2. 4, 3, 11. 5, 35, 6. 24, 10, 9. τῶν λεγομένων, 7, 11, 9. παρακούειν τῶν παραγγελλομένων, non obtemperare, 26, 2, 1. & περὶ τοῦ *cum infin.* 30, 18, 5. παρακούεσθαι, *Paſſ.* non audiri, 5, 35, 5. 30, 18, 2.

Παρακρέμασθαι; μέρη παρακρεμάμενα καὶ μακρὰν ἀπεσπασμένα τῆς βασιλείας, partes quæ ſunt velut adpendices regni & longius remotæ, 5. 35, 10.

Παρακρούειν, decipere. *Paſſiv.* παρακρούεσθαι ὑπό τινος, 34, 5, 2. περί τινος, decipi in aliqua re, 24, 3, 3.

Παραλαμβάνειν ἀρχὴν, ſuſcipere magiſtratum, 1, 8, 4. 3, 70, 7. τὸν λόγον, (*quod aliàs & μεταλαμβάνειν dicit*) ex-

cipere, ſuſcipere ſermonem, 33, 16, 9. πόλεις, in deditionem accipere, 2, 54, 12. 4, 63, 4. 4, 65, 6. 4, 78, 13. 6, 13, 6. *Sic* οἱ παραληφθέντες ἄνδρες, 3, 69, 2, *ſunt* captivi qui ſe hoſti tradiderant.

τῶν συναπτόντων μερῶν τῆς ἱστορίας τοῖς καιροῖς παραλαβόντες ἐπὶ βραχύ, reſumentes pauliſper illas hiſtoriæ partes *&c.* 6, 58, 1.

παραλαμβάνοντες περὶ αὐτοῦ τὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἐμπειρίαν, quum de eo (*Alexandro*) acceperimus, fuiſſe *a puero* uſu imbutum rerum bellicarum, 12, 22, 5. *Sic* παρειλήφαμεν, 6, 5, 5. *Qua notione verbum* παραλαμβάνειν *reſpondet verbo* παραδιδόναι, memoriæ prodere, *& eſt velut* ἐκ παραδόσεως λαμβάνειν.

Παραλείπειν τι, omittere, prætermittere, 1, 1, 1. 2, 35, 4. 8, 13, 1. *&c.* τιμωρίαν παραλελειμμένην, 1, 79, 4. — „*ſi lectio ſana eſt*, exquiſita ſupplicia, nova, *ab aliis nondum uſurpata.*“ *Ern.*

Παράληψις, ἡ, τῆς ἀρχῆς, ſuſceptio, aditio magiſtratus, 2, 3, 1. τῆς πόλεως, abſtractio, ablatio *urbis, & per metonym.* poſſeſſio, 2, 46, 2.

Παραλία, ἡ, ora maritima, 1, 37, 2. 2, 5, 2. 2, 6, 7. 2, 14, 11. 3, 91, 4. 4, 65, 10. 10, 1, 4. *Pro vulgato olim* παλαιᾶς, 3, 118, 2, παραλίας *reſtituimus; (ubi vide Adn.) & rurſus* παραλίαν, 12, 2, 8. *pro* παλαιάν.

Παράλιος, ἡ, *ſcil.* χώρα *s.* γῆ; τὸ μῆκος τῆς παραλίου, 3, 39, 3.

Παραλλαγή, ἡ, diverſitas; ἡ ἐξ ἀμφοῖν παραλλαγή, differentia quæ eſt inter utrosque, 6, 7, 3. περὶ τὴν ἐσθῆτα μεγάλας ποιεῖσθαι τὰς παραλλαγάς, longe diverſo a ceteris & præſtantiore veſtitu uti, 6, 7, 5. μεγάλης οὔσης παραλλαγῆς περὶ ταῦτα, 23, 3, 9.

παραλλαγὴ (*ex notione qua capitur verbum* παραλλάττειν 3, 60, 2. 5, 14, 3. *& alibi*) *poteſt ſignificare* præterire, circumire; *& mendoſum vocab.* παραλογῆς, 10, 21, 5. *quod in* παραγωγῆς *mutavit Caſaubonus, utique non ſine veri ſpecie videri poteſt ex* παραλλαγῆς *corruptum.*

Παραλλάττειν, 1) præterire præter aliquem; παραλλάττειν τινὰ κατὰ διακλείσιν, 3, 60, 12. τὴν πόλιν, præter urbem præterire, 5, 14, 3. 5, 80, 4. τὸν ποταμὸν, præternavigare (*juxta oram maris*) præter fluvium, 15, 2, 8 *&* 10. 2) τῇ διαφορᾷ τοῦ καθοπλισμοῦ πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν χρείαν πολὺ παραλλάττειν, longe præſtare, anteire, 18, 8, 2. 3) *Paſſ.* παραλλάττεσθαι, inſolitum eſſe; διὰ τὸ παρηλλάχθαι τὴν ἔξοδον πρὸς τὸν εἰθισμένον καιρὸν, quoniam ille exitus inſoliti aliquid habebat, collatus cum conſueto tempore, 5, 56, 11. παρηλλαγμένον τῆς συνηθείας, alienum a conſuetudine, 7, 17, 7.

ἰδίων

ἴδιόν τι καὶ παρηλλαγμένον, singulare aliquid & insolens, 3, 55, 1. οἱ ἔχοντες παρηλλαγμένον τι καὶ διάφορον τόπον, 4, 38, 12. ξένη καὶ παρηλλαγμένη ἐπιφάνεια, 2, 29, 1. ἀσέβεια, κραυγὴ παρηλλαγμένη, 7, 7, 4. 8, 32, 5. τὸ παρηλλαγμένον τοῦ ἐπιχειρήματος, insolentia consilii, 4, 15, 11. *Conf. Adn. ad* 1, 79, 4.

Παράλληλος, parallelus, *usitata apud Mathematicos notione*, linea vel superficies æquis undique intervallis ab alia distans; *construitur cum dativo; προθέσθαι χάρακα παράλληλον τῷ τείχει*, 8, 34, 3. *οἰκίαι παράλληλοι τῷ ποταμῷ*, 7, 6, 6. *προεβάλλοντο στοὰν παράλληλον τῷ τείχει*, 22, 11, 6. *item cum genit. ἐπίπεδον ἴσον καὶ παράλληλον τῶν τοῖς λόφοις ὑποκειμένων ἐπιπέδων*, 9, 21, 10. *Hinc substantive, ἡ παράλληλος, scil. γραμμή*, linea parallela; *cum genit.* 6, 41, 3.

2) *Sed et diverso prorsus modo idem nomen usurpatur, de rebus* in eadem recta linea positis; *qua notione contrarium est τοῦ ἐπαλλήλου, quod notat res* alias post alias positas. *Sic ναῦς παραλλήλους τάττειν est* in eadem linea alteram juxta alteram locare naves, 1, 26, 11. *τρία ἔργα παράλληλα*, 22, 10, 2. *secundum* eamdem lineam *sunt disposita. τριφαλαγγία παράλληλος*, 6, 40, 11. *u. sunt* hastati, principes, triarii, *non alii post alios, sed* juxta se invicem eadem linea incedentes, *ut primus manipulus hastatorum a suo latere habeat primum manipulum principum, & primum manipulum triariorum, & sic deinceps. Eodem modo*, 11, 11, 3. *τοὺς μισθοφόρους ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους τῆς πρατοπορείας παραλλήλους ἄγων.*

3) *Ea deinde notio a Spatio ad Tempus transfertur, ut αἱ παράλληλοι πράξεις sint* res *diversæ* uno eodemque tempore gestæ, 14, 12, 1. *quas alibi καταλλήλους dicit; vide Adn. ad* 28, 14, 11.

Παραλογίζεσθαι; *in Med. παραλογίσασθαί τινα*, decipere, 1, 11, 4. 31, 9, 1. *Passiv. παραλογιζόμενοι τοῖς λογισμοῖς*, decepti, 16, 10, 3.

Παραλογισμὸς, ὁ, fraus, 1, 81, 8.

Παράλογος, (*oppos. κατὰ λόγον, vide* 2, 38, 5.) *αἱ παράλογοι τῶν βαρβάρων ἔφοδοι*, irruptiones barbarorum temere susceptæ, *ni fortasse intelligi debet* inopinatæ, 2, 35, 6. *τὰ παράλογα τῶν ἔργων*, immania facta, ab omni ratione abhorrentes, (*a rebellibus in bello Africo patrata,*) 2, 1, 3.

Παραλόγως; *εἰκῇ καὶ παραλόγως*, temere & præter rationem, 1, 74, 14. *ἐκ τοῦ ζῆν παραλόγως ἑαυτοὺς ἐξῆγον*, sine causa, temere, desperato consilio, 40, 3, 5. inopinato, 1, 71, 2. 4, 12, 13. *παραλόγως καὶ ταὐτομάτῳ κατ-*

ὀρθῶν τὰς ἐπιβολάς, 10, 2, 5.

Παραλύειν; 1) solvere, & solutum detrahere, amovere; παραλύσαντες τὰ πλάγια τῶν γέρρων, 8, 6, 9. παραλύειν τοὺς ταρσούς, *in pugna navali*, detergere remos *navium hostilium*, 16, 4, 5 & 14. πεντήρεις παραλελυμέναι τοὺς ταρσούς, quibus demti erant remi, 8, 6, 2. *In pedestri pugna*, παραλελυμένου τοῦ λαιοῦ κέρως, 11, 14, 6. *non male quoad sententiam Casaubonus*, cum eorum acies cornu lævo esset imminuta; *nempe*, cui erat demtum & detractum præsidium *mercenariorum, qui latus ejus tegere debuerant.*

2) eximere, liberare aliquem rei alicujus necessitate; παραλύειν τινὰ τῶν ὀφειλημάτων, remittere alicui debita, 26, 5, 3. τῶν φόρων, 20, 13, 3. *n. ubi* παραλύσειν *ex conject. scripsi, pro vulgato* παράλυσιν. παρέλυσεν αὐτὸν τῆς δικαιολογίας, remisit ei necessitatem per se ad singula respondendi, 24, 2, 4. τῆς δαπάνης, 28, 11, 5. (*pro quo est* ἀπολύειν, 12, 5, 3.) *Sic in Pass.* τῆς στρατείας παραλυθῆναι, eximi militia, *i. e.* militandi necessitate, 12, 5, 2. τῆς λειτουργίας, immunem esse a ministrandi necessitate, 6, 33, 10. παραλελῦσθαι φόβου, 30, 4, 7.

3) παραλύσθαι, *de* solutis corporis aut animi viribus; παρελύοντο, languore membra eorum solvebantur, viribus deficiebant, 11, 24, 5. σωματικῇ δυνάμει παραλελυμένος, corporis viribus debilis, corpore infirmus, 32, 22, 1. σωματικῇ δυνάμει παραλυόμενος ὑπὸ τραυμάτων, 16, 5, 7. ἔστασαν ἄφωνοι πάντες οἱονεὶ παραλελυμένοι καὶ τοῖς σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς, 20, 10, 9. *Hinc perspecte Casaub.* 36, 5, 3. ἑξαυτῆς οἱονεὶ παρελύθησαν *correxit, pro* παρεληλύθεισαν, *quæ emendatio notanda ad Suidam Küsteri in* Ἀλογία. *Simul & corporis & animi vires & facultates fortunæ intelliguntur*, 1, 58, 9. τὴν δύναμιν παρελέλυντο, fracti erant viribus.

παραλελυμένην τὴν ἀρχὴν *minus recte dat codex Flor.* 4, 34, 5. *pro* καταλελυμένην.

Παράλυσις, ἡ, τῆς ψυχῆς, demissio, fractio animi, 31, 8, 10. *Vulgatum olim* παράλυσιν, 20, 13, 3. *in* παράλυσιν *mutavi.*

Παραμένειν; παρέμενον ἐπ' ἴσον ταῖς ψυχαῖς, nihilominus animis fortiter durabant, resistebant, nihil de animorum ardore remittebant, 2, 30, 7. *n.*

Παραμήκης, oblongus; παράμηκες τρῆμα, 1, 22, 6.

Παραμιλλᾶσθαι; ταύτῃ παρημίλληται τοὺς ἄλλους, hac parte cum ceteris contendit, æmulatus est, alios omnes superare studuit, 12, 11, 4.

Παραμυθεῖσθαι τινά, consolari, 15, 29, 10.

Παρα-

Παρναγινώσκειν, legere, coram omnibus legere, prælegere, 2, 12, 4. *n.* 3, 21, 5. *n.* *Conf.* παραγινώσκειν.

Παρανόμημα; τὰ παρανομήματα, improbe facta, 24, 8, 2.

Παρανομία, ἡ, scelus, flagitium, 1, 7, 4. ἐν παρανομίαι εἴς τινα, injuriæ, 3, 6, 13. Παρανομίας βαιὰς, 18, 37, 10.

Παράνομος; παράνομόν τι πράττειν καὶ παράσπονδον, 1, 70, 5.

Παραπαίειν, *absol.* errare, 12, 9, 1. *sed proprie cum genit. v. c.* τῆς ἀληθείας, aberrare a veritate, 3, 21, 9. *n.* 10, 2, 3. 12, 7, 5. πολὺ παραπ. τῆς ἀληθ. 17, 14, 11. *Sic* πολὺ παραπ. τοῦ δέοντος, 4, 31, 2. τοῦ καθήκοντος, 30, 6, 3. τοῦ σφετέρου συμφέροντος, 21, 12, 6. εἴ τι παραπέπαικε τῆς συνηθείας, si quid adversus morem consuetum peccasset, 15, 19, 4. *conf.* παραπίπτειν. *Mendose vulgo* παραπταίωσι *legebatur pro* παραπαίωσι, 3, 21, 9.

Παράπαν; τὸ παράπαν, omnino; τῷ προεμένῳ τὸν τόπον καὶ φυγόντι τὸ παράπαν ἐξ ἐφεδρείας, aut omnino qui de præsidio profugisset, 1, 17, 11. ἡ τῶν μονάρχων ἀσφάλεια τὸ παράπαν ἐν τῇ τῶν ξένων εὐνοίᾳ κεῖται, 11, 13, 8. ἐπετελεῖτο τὸ παράπαν οὐδέν, effectum est omnino nihil, 5, 67, 11. οὐ τὸ παράπαν, omnino non, nullo modo, neutiquam, 1, 15, 6. 5, 66, 7. 5, 85, 1.

Interdum abest articulus, sed perperam, ut videtur, partim librariorum errore, partim editorum. μηθ' ὑπάρχοντος τὸ παράπαν ἐγγράφου τοιούτου μηδενὸς *recte editum est ex Bav.* 3, 26, 4. *ubi articulum alii codices omittunt. Rursus* 8, 11, 1. *ubi desiderabatur artic. in cod. Peiresc. dabat eum Suidas. Perperam abest ab omnibus,* 5, 60, 7. *n. Adde* 11, 12, 3. *n.* 11, 13, 4. *n.*

Παραπέμπειν, τινὰ, negligere, omittere, contemnere aliquem, 30, 17, 17. 32, 9, 9. 32, 10, 3. τι, inobservatum prætermittere aliquid, 10, 5, 9. silentio prætermittere, 23, 7, 1. 38, 2, 5.

Παραπεταννύειν; ἡ παραπεπετασμένη αὐλαία, 33, 3, 2. *n.*

Παραπέτασμα, τὸ; 33, 3, 2. *n.*

Παραπίπτειν; 1) accidere, incidere, occurrere, advenire, irruere, *& simil.* παραπεσούσης αὐτῷ βραχείας ἀφορμῆς, incidente, oblata levi occasione, 1, 55, 6. καιροῦ παραπεσόντος, 1, 75, 9. 11, 16, 1. 12, 6, 5. πλοῦ παραπεσόντος, cum navigationis opportunitas, prosper ventus *ei* contigisset, 4, 57, 6. πᾶν τὸ παραπίπτον ἐκ τῶν καιρῶν, quidquid ex tempore, pro temporum varietate, incidit, 9, 2, 5. *& nude* πᾶν τὸ παραπίπτον, quidquid inciderit, quidquid tempus postulaverit, 3, 12, 6. *Sed rursus* πᾶν τὸ παραπίπτου, 3, 51, 5. quidquid obviam venisset; *& eodem modo* πᾶν τὸ παραπε-

σὸν οἱ, 11, 5, 5. ἀνελπίστως παρέπεσεν εἰς τινα σκηνὴν, incidit, forte devenit in aliquod tabernaculum, 15, 28, 4. (*ubi vereor ne minus recte in Adnot.* παρέπεσε evaſit *ſim interpretatus.*) παραπεσούσης ἐκ Μεταποντίου βοηθείας εἰς τὴν ἄκραν, cum accidiſſet, præter ſpem adveniſſet in arcem auxilium, 8, 36, 1. ὧν καὶ παραπεσόντων κατὰ βοήθειαν, quibus etiam promte auxiliatum advenientibus, adcurrentibus 31, 17, 2. *Rurſus* εἰς πόλιν παραπίπτειν, 4, 80, 9. in urbem (*amicam, vel ſuam,*) ſe conjicere cum exercitu, *ut ibi a perſequente hoſte tutus ſis*, 4, 80, 9. *ſed &* hoſtiliter irruere, irrumpere in urbem, 2, 53, 6. 6, 55, 1. *Sic* impetum facere, irruere *in hoſtium caſtra*, 3, 117, 8. *conf. Adnot. ad* 3, 115, 11. *Adde* παρεισπίπτειν.

2) prætervehi, prætercurrere, præterlabi; ἅμα τῷ παραπεσεῖν τοὺς διώκοντας, καὶ τὸν τόπον γενέσθαι ἔρημον, 11, 15, 2.

3) aberrare a veſtigio, a via; πᾶν τὸ παραπεσὸν τῆς ὁδοῦ, 3, 54, 5. *Et tropice*, παραπίπτειν τῆς ἀληθείας, (*ſicut* παραπαίειν) 12, 7, 2. *n.* τοῦ καθήκοντος, 8, 13, 8. *& nude* παραπίπτειν, errare, 18, 19, 6. *conf.* παράπτωσις.

Παραπλεῖν, *abſol.* præternavigare, 1, 25, 1. ulterius provehi, 5, 3, 4. παραπλ. τινὶ, juxta aliquem navigare, comitari; *ſic quidem Ern. cum Caſaub. ego vero* navibus advenire ad aliquem *interpretandum putavi*, 31, 26, 15. *Conf. tamen* ἡ παράπλους.

Παραπλήσιος, ſimilis; ἴδιόν τι καὶ παραπλήσιον συνέβη ἑκατέραις, 1, 7, 1. παραπλήσιόν τι πάσχειν, ὡς ἂν εἰ &c. 1, 4, 7. ἔστι παραπλ. ὡς ἂν εἰ, 11, 28, 8. παραπλ. τι πάσχειν τοῖς ἐρῶσι, 1, 14, 2. *Sic & alibi cum dativ.* παραπλήσιοι τοῖς ὀνειράττουσι, 1, 4, 8. *n.* τοῖς ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψήφοις, 5, 26, 13. ταῦτα καὶ τούτοις παραπλήσια, 3, 111, 11. 5, 11, 3. 9, 16, 3. *adde* 1, 22, 7. 1, 28, 11, &c. *Sed & cum genit.* παραπλήσιον πεζομαχίας συνέβαινε τὸν κίνδυνον συντελεῖσθαι, 1, 23, 6. *n.*

Fœmin. παραπλησία, 2, 18, 8. 3, 19, 10. 6, 31, 10. *ſed & ἡ* παραπλήσιος χρεία, 6, 31, 4. αἱ παραπλήσιοι δυνάμεις, 1, 37, 8. *adde* 5, 6, 3. 5, 100, 10. 6, 7, 5. 8, 9, 1.

παραπλήσιον *abſque artic. adverbialiter, pro* παραπλησίως, *aut pro* τὸ παραπλησ. *cum artic.* 4, 40, 10. 3, 33, 17. *cf. Adn. ad* 1, 4, 8.

Παραπλησίως, ſimiliter, *cum dativo*, 1, 42, 1. *Corrupte dederant libri* ἐν οἷς παραπλησίοις, 5, 12, 7. *n. Viciſſim ſæpius Adverbium hoc perperam poſuerunt librarii pro Adjectivo: v. c. pro* παραπλησίαν *codex Bav.* 2, 18, 8. *pro* παραπλήσιος *omnes*, 6, 47, 9. (*conf.* 1, 4, 7.) *rurſus pro* παραπλησίους *omnes*, 6, 7, 2.

Παράπλους, ὁ, navigatio præter

ter oram, 3, 97, 8. ἐν τῷ παράπλῳ, 2, 11, 13.

Παράπλους, ἡ, *scil.* ναῦς; *vel adjective*, παράπλους, ὁ καὶ ἡ, *navis* quæ aliam comitatur, *Fr. hist.* 65. *n.*

Παρατόδας *in superioribus editt. subinde junctis vocibus scriptum, pro* παρὰ πόδας, *quod vide in* τοῦς.

Παραποδίζειν, impedire, 2, 28, 8. *Passiv.* παραποδίζεσθαι, 6, 18, 7. 16, 4, 10.

Παραπομπὴ, ἡ, comitatus *præsidii vel honoris caussa*, 15, 5, 7. 30, 9, 13. *sed & deductio captivi*, 30, 9, 18.

Παραπομπὸς ναῦς, navis præsidiaria *quæ comitatur onerariam*, 1, 52, 5. τούτοις (τοῖς πρεσβευταῖς) ἡτοίμαζον δύο τριήρεις παραπομπούς, 15, 2, 6. *ubi quidem minus recte vulgo* παραπόμπους *penacute editur, quod & in nostram edit. irrepsit.*

Παραπορεύεσθαι; παραπορευθῆναι ὑπὸ τὸν λόφον, iter facere infra præter collem, 2, 27, 5. *Præcipue cum* παρὰ *construitur, ut* παραπορεύεσθαι *vel* παραπορευθῆναι παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, præter, juxta, secundum, 3, 14, 6. παρὰ τὸν χάραπα, 3, 99, 5. *adde* 6, 40, 7. 10, 30, 9. λειτουργοὶ παραπορευόμενοι, *scil.* παρὰ τοὺς εὐζώνους, *vel* τοῖς εὐζώνοις, comitantes expeditos, 10, 29, 4. *Mendose vulgo* παραπορεύμεναι τοὺς ναοὺς, 9, 6, 3. *n. pro* περιπορευόμεναι.

Παραπρεσβεύειν, *an idem quod simplex* πρεσβεύειν? *vide* 32, 18, 1. *n.*

„Παραπταίειν τῆς ἀληθείας, 3, 21. *ut Herodianus VIII. 5. dixit* πταίειν τῆς ἐλπίδος, *nisi legendum* παρπταίειν, *ut* 12, 5." *Ern. Vide nostram Adnot. ad* 3, 21, 91. *& supra in* παραπαίειν.

Παράπτωμα, τὸ, erratum, peccatum, 9, 10, 6.

Παράπτωσις, ἡ, erratum, 16, 20, 5. τοῦ καθήκοντος, aberratio ab officio, violatio officii, 15, 23, 5. (*conf. Adn. ad* 3, 54, 5.) κατὰ τὴν τοῦ διώγματος παράπτωσιν, dum hostem longius persequuntur, 11, 17, 3. (*i. q.* προπίπτειν, *ibid. vs.* 4.) κατὰ τὴν ἐπὶ τοὺς Κελτοὺς παράπτωσιν, dum Gallos acrius persequuntur, 3, 115, 11. *n.* ἡ παράπτωσις τοῦ τόπου, situs loci extra viam, 4, 32, 5. *n.*

Παραῤῥήγνυμι; παραῤῥαγὲν *mendose vulgo* pro παρατεθὲν, 10, 22, 7. *n.*

Παρασημαίνεσθαι, 1) ex aliqua re tamquam e signo colligere, intelligere; ἐξ ὧν παρσημήναιτ' ἄν τις τὴν κατάπληξιν, 3, 90, 14. 2) πάντα παρεσημαίνοντο, 16, 22, 1. improbabant *interpretatur Ern. cum Valesio; nos*, omnia eius facta dictaque observabant, *scilicet* ut ea in deteriorem partem interpretarentur, & carperent reprehenderentque. *Est autem, sicut* ἐπισημαίνεσθαι, *verbum mediæ significationis, quod etiam denotare potest* observare

cum comprobatione & laude, *quæ notio in vocab. seq. obtinet.*

Παρασημασία, ἡ, observatio cum adprobatione conjuncta, laus, commemoratio honorifica: γυνὴ ἀξία μνήμης καὶ παρασημασίας, 23, 18, 1. *conf. verbum præced.*

Παρασιωπᾶν τι, silentio præterire, 2, 13, 7. 3, 15, 11. 9, 35, 7. περί τινος, 20, 11, 1. 10, 27, 7.

Παρασκευάζειν, parare, procurare; *non solum aliis, ut* τοῖς φιλομαθοῦσι ῥᾳδίαν παρασκευάσομεν τὴν ἔφοδον, 1, 13, 9. τὰς χορηγίας ἑκάστοις παρεσκεύαζε, 10, 20, 5. *&c. sed & sibi, ut* αὐτοὶ δαψιλῆ τἀναγκαῖα σφίσι παρεσκευάζον, 1, 18, 5. *ubi* παρεσκευάζοντο *in Medio verbo exspectasses.* παρασκευάζειν *cum duplici accus.* reddere aliquem talem; τοὺς πολιορκουμένους εὐθαρσεῖς παρασκευάζων, 1, 46, 13. *&c. item cum accus. & infin. ut* παρασκευάζειν τινὰ βελτίω βουλεύεσθαι, facere ut aliquis meliora consilia ineat, 30, 9, 21.

παρασκευάζεσθαι, *in Medio*, parare se, *vel* parare sibi res; παρασκευασάμενοι εἰς τὴν θέρειαν, postquam paravissent se, rebus præparatis in sequentem æstatem, 1, 25, 7. *Sed* οὓς πρότερον αὐτὸς παρεσκευάσατο, 22, 27, 10. *n.* quos prius ipse subegerat, *Casaub. an*, quos jam antea sibi adjunxerat?

Pass. παρεσκεύασμαι, *notione activa, aut reciproca;* παρεσκευασμένος ὄργανα, 8, 7, 2. παρεσκευασμένος τὰ δυνατὰ, postquam necessaria (*scil. suis usibus*) adparasset, 10, 37, 4. παρεσκευάσθαι πρὸς τὸ μέλλον, parare se in posterum, 4, 61, 4. *n. ubi forte ex præcedentibus intelligendum pronomen τι; ibidem vero* παρασκευάσασθαι *dat codex Flor.*

Παρασκευὴ, ἡ περὶ τὰ πολεμικὰ, cura rei bellicæ, 4, 7, 7. *& nude* ἡ παρασκευὴ, αἱ παρασκευαὶ, belli adparatus *cujuscumque generis*, 1, 13, 11. 1, 17, 3 *&* 5 *&* 7. 1, 19, 15. *&c. (Conf.* κατασκευὴ) παρασκευὴν τῆς ἰδίας πραγματείας *vocat Polybius* 3, 26, 5. *quam alibi* προκατασκευὴν *dicit*, Præparationem *uberioris ac* propriæ suæ Historiæ.

(Παρασκοτίζειν; παρεσκοτισμένος ὑπὸ τῆς ἰδίας πειρίας, 12, 15, 10. *n.* excæcatus; *sed temere ex Vrsini ingenio fictum verbum, pro* ἐπισκοτισμένος, *quod Polybio h. l. restituendum.*)

Παρασπᾶν; παρασπασάμενος ἐσφετερίσατο τοὺς τόπους τούτους, abstraxit hæc loca & sibi vindicavit, 18, 34, 5.

Παρασπονδεῖν, fœdus frangere, fidem violare, perfidia uti, τινὰ, 1, 7, 8. 1, 10, 4. 1, 43, 2. 3, 40, 10. 1, 7, 2. *n.* παρασπονδεῖσθαι ὑπό τινος, 1, 43, 7. 5, 75, 3. παρεσπονδημένος, fœdere fracto violatus, 2, 46, 3. 3, 15, 7.

Παρα-

Παρασπόνδημα, τὸ, perfidia, violatio fidei & fœderis, 2, 58, 4. 3, 67, 8. 5, 67, 9.

Παρασπόνδησις, ἡ, 2, 7, 5. 9, 30, 2.

Παράσπονδος, 1, 7, 2. *n.* παρά νομόν τι πράττειν καὶ παράσπονδον, 1, 70, 5.

Παράστασις, ἡ, *significationem suam a verbo* παριστάναι, παραστῆναι, *accipit, duobus modis:* 1) *Quatenus dicimus* παριστάναι τινι ὁρμὴν, θάρσος, πίστιν, & παρίστασθαι *vel* παρέστη, αὐτῷ ὁρμὴ, θάρσος, πίστις, *& similia; eatenus nomen* ἡ παράστασις *idem significat ac* ὁρμὴ, θάρσος, πίστις, *&c. per ellipsin eorundem nominum, quemadmodum etiam subinde nudum verbum* παραστῆσαι τινὰ *pro* παραστῆσαι τινὶ ὁρμὴν *usurpatur, velut* 6, 53, 10. 23, 8, 13. *aut quemadmodum v. c.* παρίστασθά μοι *dicimus, scil.* ἡ δόξα, γνώμη *&c. pro* persuasum habeo. *vide Adn. ad* 5, 9, 6. *Igitur* παράστασις, 15, 3, 3. *idem valet ac* ὁρμὴ, impetus, studium, animi ardor. ὁρμὴ καὶ παράστασις, 3, 63, 14. *idem est ac* ὁρμὴ καὶ θάρσος *vel* καὶ προθυμία, *quemadmodum apud Suidam* παράστασις *exponitur* ὁρμὴ, προθυμία. *Sic* μετὰ παραστάσεως, 16, 33, 2. *n. idem valet ac* τετολμηκότως *ibid. vs.* 1. fortiter, intrepide. *Sed* παράστασις ἐπὶ τούτοις εἶχεν αὐτὸν, 5, 9, 6. *n. est* persuasio, fiducia eum tenebat.

2) *quatenus dicitur aliquis* παρεστηκέναι τῇ διανοίᾳ *vel* τῶν Φρενῶν, *eatenus nomen* παράστασις, *per ellipsin horum substantivorum significat* animi alienationem, stuporem, furorem. *Sic* 5, 48, 7. *quamquam pariter sicut* 3, 64, 14. *conjunguntur* παράστασις *&* ὁρμὴ, *recte prius vocabulum a Casaubono* alienatio mentis *expositum videtur; nam* ὁρμὴ *quidem refertur ad proxime præcedens* ἐπιθυμία, παράστασις *vero ad id quod dixerat, fuisse eos* ἐκπλαγεῖς *& oblitos esse violentiæ fluminis, & ad id, quod mox adjicit, projecisse se perinde ac si divina quadam providentia fluvius eos foret adjuturus. In re simillima,* 3, 84, 9. διὰ τὴν παράστασιν τῆς διανοίας *dicit. Porro* 8, 23, 4. *&* 10, 5, 4. παράστασις *est* animi alienatio præ gaudio, lætitia cum stupore conjuncta. *Rursus* 9, 40, 4. *est* furor, furiosum consilium. *Confer* παραστατικός.

τῆς τοῦ στρατηγοῦ παραστάσεως *perperam vulgo legebatur,* 6, 31, 1. *pro* περιστάσεως. *Contra, pro* μειρακιώδη στάσιν, 10, 33, 6. *haud improbabiliter Reiskius* μειρακιώδη παράστασιν *legendum suspicatus erat,* juvenilem impetum, ardorem temeritatem.

Παραστάτης, ὁ, miles qui alteri a latere stat, 18, 12, 5. 18, 13, 8. (ἐπιστάτης, qui pone stat.)

ſtat.) *Metaphor.* adjutor, ſocius, 28, 4, 7. *i. q. συναγωνιστὴς, ibid.*

Παραστατικὸς, 1) *active; παραστατικὸν ἀγωνίας, id eſt ὃ παρίστησι ἀγωνίαν*, timorem, terrorem adferens, terribilis, 3, 43, 8. 18, 8, 1. 2) *neutraliter, de ſtatu mentis, quæ ſcil. eſt ἐν παραστάσει (conf. παράστασις.) οἱονεὶ παραστατικοὶ τὰς διανοίας ἦσαν*, veluti mente alienati erant, 18, 29, 10. *ἀποθηριοῦσθαι καὶ παραστατικὴν λαμβάνειν διάθεσιν*, efferari & plane furioſum fieri, 1, 67, 6. *Sed in mitiorem paulo partem accipiendæ cf. ἐκκλησιαστικαὶ καὶ παραστατικαὶ διαθέσεις, Fr. gr.* 38. *de* impetuoſa & feroci contentione, quæ in populi concionibus *ſæpe obtinet. Rurſus vero ὁρμὴ παραστατικὴ*, 33, 8, 5. *eſt* furioſus impetus. *τῆς ψυχῆς γενναιότητι λαμπρότερος καὶ παραστατικώτερος ἢ πρόσθεν*, animoſior, audacior, ferocior, 16, 5, 7.

Παραστατικῶς, 16, 28, 8. *n. ſi verbum ἐνώρμησεν teneas, erit* ferociter; *ſi ἐνήρμοσεν ex msstis reſtitutum Polybio malueris, quod utique verum videtur, erit* forti, confidenti animo. *ἔγραφε πικρῶς καὶ παραστατικῶς, Fragm. gr.* 10. acerbe & ferociter.

Παραστρατοπεδεύειν *πόλει*, obſidere urbem, 3, 17, 4. 2, 54, 6, *n. τοῖς πολεμίοις*, caſtra opponere hoſti, caſtra caſtris collata habere, 1, 56, 11. *n.* 2, 6, 3. 3, 112, 6. *conf.* 3, 68, 14. *n.*

Παρασύνθημα, τὸ, teſſera duplicata, ſignum duplicatum, 9, 13, 9. 9, 17, 9. *i. q. διπλοῦν σύνθημα ibid.*

Παρασύρειν, *τοὺς ταρσοὺς τῶν πολεμίων νεῶν*, 16, 4, 14. *quod alias eſt* παραλύειν, detergere remos.

Παρασχίστης, ὁ, perfoſſor parietum, 13, 6, 4. *n.*

Παράταξις, ἡ, ordinatio, inſtructio aciei, 6, 26, 11. 9, 20, 4. *n.* ipſa acies, *ſæpe; velut τὸ μεταξὺ χωρίον τῶν παρατάξεων*, ſpatium inter duas acies, 15, 12, 3. juſtum prælium; *ἐν ταῖς προγεγενημέναις παρατάξεσι*, 1, 40, 1. *ἐκ παρατάξεως συμβάλλειν, διακινδυνεύειν*, 2, 21, 5. 2, 26, 8. 2, 70, 6. *&c. ἐκ παρατάξεως ἡττήθησαν*, 2, 51, 3 *εὐθέως μετὰ τὴν παράταξιν*, 30, 4, 2.

Παρατάττειν, aciem inſtruere; *ἐξαγαγὼν τὴν δύναμιν, παρέταξε (ſcil. αὐτὴν) πρὸς μάχην*, 1, 11, 13. *Sed in Medio potiſſimum ea notione frequentatur; παρατάττεσθαι, παρατάξασθαι, abſol.* 1, 9, 4. 1, 24, 10. 1, 87, 9. 3, 89, 1. 9, 36, 3. *τοῖς πολεμίοις*, aciem inſtruere adverſus hoſtem, acie confligere, juſto prælio confligere, 1, 39, 12. 1, 78, 10. 2, 19, 5. 9, 8, 2. *&c. & in Paſſ. παρατετάχθαι τοῖς Ῥωμαίοις*, 3, 48, 6. *Item παρατάξασθαι πρὸς τοὺς πολεμίους, eadem notione*, 2, 1, 8. 2, 20,

20, 4. *Sed* παρατάξασθαι μετά τινος, de sociis pugnæ *dicitur*. 2, 18, 2. οἱ παρατεταγμένοι, qui stant in acie, qui in acie pugnant, 2, 35, 2.

ἐκ παρατεταγμένων ἀπολύειν, instructa acie sese recipere, 11, 16, 6. *n. conf.* ἀπολύειν.

Παρατείνειν, *neutr.* παρά, porrigi juxta, prætendi, 6, 31, 5. 11, 14, 6.

Παρατηρεῖν, 1) observare, *in deteriorem partem, velut ex insidiis; ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἐνεδρεύειν καὶ παρατηρεῖν*, 17, 3, 2. παρετήρουν σφᾶς αὐτούς, se mutuo observabant, 11, 9, 9. παρατηρήσας ἔξοδον τοῦ βασιλέως, observans *& eam occasionem arripiens*, 5, 39, 1. *Conf. Adnot. ad* 9, 25, 6. 2) custodire *locum aliquem*, 1, 29, 4. 3) observare & cavere; ταύτην παρατηρήσων τὴν εἰσβολὴν τῶν ὑπεναντίων, 3, 77, 2. *sic* δεῖ τοῦτο τὸ μέρος παρατηρεῖν, ad hoc adtendere oportet idque cavere, 16, 14, 10. *cf.* παραφυλάττεσθαι.

Παρατήρησις, ἡ, insidiosa observatio, 16, 22, 8.

Παρατιθέναι, comparare *interpretatur Ernestius* 4, 5, 4. *ubi tamen nil aliud nisi* adjicere *sonat.* παρατίθεσθαι, *in Medio;* δευτέρας τραπέζας παρετίθετο πολυτελεῖς, 39, 2, 11. τὰ χρήματα παρετίθετο εἰς τὰς ἰδίας ἐπιβολάς, sepposuit, repposuit, reservavit, 3, 17, 10. ὁ παραθέμενος, qui depositum alteri credidit, 33, 12, 3. *Conf.* παράθεσις, *&* παραθήκη.

Pass. τὸ παρατεθὲν, quidquid adponitur, 10, 22, 7. *ubi vulgo* παρράραγέν.

Παρατολμᾶν, cæca audacia in periculum ruere, *Fr. gr.* 102.

Παρατρέχειν, παραδραμεῖν, præterire; 1) τί, silentio præterire aliquid, 10, 43, 1. 2) τινά, anteire, superare; παραδραμεῖν ἐν τούτῳ τῷ μέρει τοὺς ἄλλους, 32, 11, 2. 32, 15, 12. 3) οὐ παρατρέχει αὐτοὺς ἡ διαφορὰ, ἀλλ' ἐπιστημαίνονται τὸ γιγνόμενον, non eos præterit discrimen, non inobservatum relinquunt, 6, 6, 4. ἀνεπιστάτως αὐτὸν παρέδραμε τὸ ῥηθὲν, 10, 40, 5. *cf.* ἀνεπιστάτως.

Παρατρίβεσθαι, *absol.* inimicitias agere, altercari inter se, 9, 11, 2. πρός τινα, infensum esse alicui. ἐκ τινῶν, quibusdam de caussis, 4, 47, 7. obtrectare alicui, infensum se gerere, 16, 22, 6. 27, 13, 6.

Παρατριβή, ἡ, offensio, inimicitia, 2, 36, 5. 4, 21, 5. 21, 13, 5. 23, 10, 4. 24, 3, 4. ἐκ τινῶν, ob, ex, 31, 5, 2.

Παράτροφος, ὁ, servus qui domi altus est cum liberis nostris, 40, 2, 3 *&* 5. *n.*

Παρατυγχάνειν, παρατυχόντες πλοίῳ, incidentes in navem, obviam habentes navem, 4, 6, 1. τὸν παρατυχόντα κτείνειν, obvium quemque, 10, 15, 4. ὁ πλείστοις κινδύνοις παρατετευχὼς, qui plurimis præ-

lis

liis interfuit, 12, 27, 8. *sic* παρατυγχάνειν τῇ μάχῃ, 3, 70, 7. 12, 17, 1. παρατετευχότες τοῖς καιροῖς, æquales, qui vixere cum res gererentur, 3, 48, 12.

Παραυτὰ, *i. q.* παραυτίκα, ſtatim, 10, 15, 4. ἡ παραυτὰ χάρις, 38, 3, 11. *cf.* 4, 32, 1. *conf. ſupra, in* παρὰ *cum accuſ. de Tempore.*

Παραυτίκα, ſtatim, 1, 60, 1. παραυτίκα μὲν εὐθέως, 35, 4, 13. παραυτίκα μὲν οὖν, ſtatim quidem, *i. e.* principio quidem, 8, 14, 3. τὸ παραυτίκα καὶ ἰδίαν λυσιτελὲς, præſens utilitas privata, 4, 32, 1. *cf.* 38, 3, 11.

Παραφαίνεσθαι; ὅπου εὐχείρωτόν τι παραφαίνεται, adparet, 1, 81, 3. *i. q. ſimplex* Φαίνεται *ibid. vs.* 2.

Παραφθέγγεσθαι πρός τινα ὅτι &c. obiter mentionem facere apud aliquem, 28, 15, 13.

Παραφράττειν, ſepire, lorica præcingere, 10, 46, 3.

Παραφυλακὴ, ἡ, præſidium *urbis*, 2, 58, 1. 4, 17, 9. *cf.* προσφυλακή.

Παραφυλάττειν, 1) cuſtodire, tutari; παραφυλάττειν τὴν ἐκείνων ἐλευθερίαν καὶ σωτηρίαν, 2, 58, 2. πόλιν, χώραν, tutari, in præſidio eſſe, cuſtodire, *de milite præſidiario*, 1, 59, 7. 4, 3, 7. 4, 73, 1. (*ubi* παραφυλάσσοντες, *cum* σσ, *pro* ττ.) *diſtinguitur vero a* Φρουρεῖν, 17, 4, 6. *ut hoc ſit* præſidio tenere ad compeſcendos cives & in officio continendos, παραφυλάττειν *vero* ad tutandos. 2) παραφυλάττειν ὡς πολέμιον, obſervare ut hoſtem, 7, 3, 9. ἐνεργῶς παραφυλάξαι πρὸς τὸ μηνυθὲν, ſedulo obſervare omnia reſpectu ejus quod ex indicibus cognitum eſt, *vel* cavere ne *fiat id quod ſignificatum eſt*, 7, 16, 7. παρεφύλαττον τὸν ἐπίπλουν τῶν ὑπεναντίων, obſervabant, 1, 36, 9.

παραφυλάττεσθαι τὴν χώραν, præſidio tutari regionem, 5, 92, 8. *Et idem quod* παρατηρεῖν; παραφυλάττεσθαι τοῦτο τὸ μέρος, obſervare hoc & ab eo ſibi cavere, 16, 14, 10. *Sic* διὰ τὸ --τοὺς δὲ παραφυλάττεσθαι φιλοτίμως, 1, 46, 4, *non debuit* obſervarentur *verti, quemadmodum cum Caſaub. fecimus, ſed* quod hi (*ſcil. Romani*) diligenter obſervarent caverentque, *nempe, ne quis in portum intrare poſſit*.

Παραχειμάζειν, hibernare, 2, 64, 1. 3, 33, 5.

Παραχειμασία, ἡ, 3, 34, 6. 3, 35, 1. 3, 78, 1. &c.

Παραχρῆσθαι τῷ σώματι, abuti corpore, 6, 37, 9. 13, 4, 5. *Adde quæ paulo poſt notamus in verbo* παραχωρεῖσθαι.

Παραχωρεῖν, cedere; παραχωρεῖν καὶ διδόναι τοῖς Ἀχαιοῖς τὴν πόλιν, 4, 72, 6. τινὶ τῆς ἀρχῆς, cedere alicui magiſtratu *vel* adminiſtratione rerum, 4, 5, 1. τῶν ὑπαίθρων, 3, 90, 11. (*i. q.* ἐκχωρεῖν *ibid. vs.* 10.) 5, 45, 2. τῶν τόπων,

τόπων, 28, 1, 5. τῶν ἀναγκαίων, 2, 35, 6. πάντων τῶν καλῶν παραχωρεῖν τοῖς ἄλλοις, 12, 13, 11. 22, 3, 1.

παραχωρεῖν, *absol. est* discedere, excedere, secedere, 15, 28, 3. *sigillatim*, in exsilium abire, 26, 5, 1. *n.* 27, 1, 12. *n. sed* 28, 4, 9. *est* de suggestu decedere, abire, dicendi vices aliis concedere.

παραχωρεῖσθαι; κακῶς βεβιωκὼς καὶ δοκῶν ἑαυτῷ παρακεχωρῆσθαι τὴν πρώτην ἡλικίαν, 40, 1, 1. *n. Ernestus cum Vales. interpretatus est*, condonata sibi esse primæ ætatis peccata. *Sed haud dubie ea est hujus loci sententia, quam cum Reiskio in Adn. expressi; at non in* ἑαυτῷ *error latet, sed in sequenti verbo, pro quo si* παρακεχρῆσθαι *reposueris, omnia recte habebunt; quod* 13, 4, 5. τῷ σώματι παρεκέχρητο *dixit, id nunc* ἑαυτῷ παρακεχρῆσθαι *dicit; &* τὴν πρώτην ἡλικίαν *idem valet, ac eodem loco κατὰ* τὴν πρώτην ἡλικίαν.

Παράλιος, ἡ, 12, 3, 5.

Παρεγγυᾶν, imperium dare, & imperium ab imperatore datum repetere ut per omnes ordines totius exercitus transeat, sibi mutuo adclamare; στουδῇ παρηγγύων (*scil.* συναπτέον) ἅμα παρακαλοῦντες σφᾶς αὐτοὺς, καὶ συνῆπτον τοῖς πολεμίοις, propere adclamabant sibi (*scil. committendum esse prælium,*) & sese mutuo cohortati prælium commiserunt, 1, 76, 2. *n.* σπεύδοντες παρεγγύων ἐπὶ τοὺς εἰσπεπτωκότας, 7, 18, 4. *n. si vera scriptura, erit sententia,* festinantes adclamabant sibi mutuo imperium, *eundem esse* adversus eos qui in urbem irrupissent: *sic post* παρηγγύων *intelligendum fuerit verbum* ἄγειν *aut aliud simile, quemadmodum in illa phrasi,* παραγγέλλειν τὴν ἔφοδον, 10, 39, 4. *intelligendum est verbum* ποιεῖσθαι; *& quemadmodum apud Xenoph. Cyrop. II.* 3, 21. *ed. Zeunii, ad verba* παρήγγειλεν εἰς τέτταρας τὸν λόχον, *verbum* ἄγειν *pariter intelligendum. Sed apud Polybium quidem l. c. fortasse transpositis verborum terminationibus legendum* σπεύδειν παρεγγυῶντες, adclamantes sibi, festinandum adversos eos qui in urbem irrupuissent: *nisi* παρέγγυᾶν ἐπί τινα *sit* occurrere ad resistendum alicui, *ut voluit Ernestus cum aliis. quod tamen mihi secus videtur.*

Παρεδρεύειν, in vicino adsidere & observare, 50, 5, 1. 29, 11, 10.

Παρείδειν; *vide* παριδεῖν.

Παρεῖναι, 1) adesse, advenire *vel* adveniisse; ὅτι πάρεισιν εἰς Θετταλίαν, quod jam adsint in Thessalia, adveniissent in Thessaliam, 18, 1, 1. ὡς ἂν εἴ τις παρείη μετὰ τῶν ὅπλων, 11, 28, 8. *ubi alii vulgo* παρῇ, *perperam.* παρόντας λέγειν περὶ τούτων, 11, 28, 6. *ubi commodum foret*

foret παριόντας, *sed & illud probum, eadem sententia.*

2) πάρεστι, licet, in promtu est; πάρεστι σκοπεῖν ἐκ τούτων, 1, 14, 9. 6, 45, 2, σκοπεῖν ἐν μέσῳ πάρεστι, 5, 9, 7. *Item* convenit, 9, 12, 5. *n. nisi ibi pariter altera significatio teneri potest; sed* 4, 27, 4. *n.* παρὸν ταναντία ποιεῖν, *i. q. dέον; nempe* τοῦτο πάρεστι *intelligi poterit* hoc suo loco est, (*quemadmodum nostro idiomate dicimus, cela est à sa place,*) *i. e.* conveniebat, fieri debebat.

ἂν μὴ παρῇ τῇ συγκλήτῳ διαλύεσθαι, 21, 8, 10. *vertunt,* si pax senatui non fuerit probata. *vide Adnot.*

καθάπερ εἰς τὸν παρόντα τρόπον τινὰ (*f.* τόπον τινὰ) μὴ παρεῖναι, καὶ βλέποντας μὴ βλέπειν, 12, 24, 6. *n.*

τὰ παρόντα, *scil.* πράγματα, res præsentes; περιχαρεῖς τοῖς παροῦσι, 1, 34, 12. πῶς δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι, 1, 60, 6. *Sed* διακινδυνεύειν τοῖς παροῦσι, *i. q.* σὺν τοῖς παροῦσι, *ab* οἱ παρόντες, (*non* τὰ παρόντα,) eis copiis quæ ad manus sunt acie confligere, 2, 64, 4. *Rursus* τὰ παρόντα *figillatim de* malis rebus & periculosis: *ut* εἴκειν τοῖς παροῦσι, cedere præsentibus malis, 1, 62, 5. 4, 35, 1. ὁμόσε χωρῆσαι τοῖς παροῦσι, non cedere malis, fortiter congredi cum adversa fortuna, 11, 2, 10. *n.* ὁμόσε στάντες *vel* συστάντες) τοῖς παροῦσι, (*intellige* δεινοῖς *aut* κινδύνοις,) 30, 7, 3. *n. Sic* τοὺς Αἰτωλοὺς ἀδυνατήσοντας τοῖς παροῦσι, Ætolos nihil efficere posse in præsentibus periculis; 5, 7, 2. *n.* (*nisi supplendum verbum* βοηθεῖν *aut* ἀμῦναι, non posse succurrere suis rebus; *quo tamen* nil *opus esse videtur.*)

Παρείρειν τὴν χεῖρα, inferere manum, 18, 1, 13.

Παρεισάγειν, inducere, introducere, *in urbem,* 2, 7, 8. *in concionem,* producere in medium, 3, 63, 2. *item* importare *in urbem,* 1, 18, 3. *ni ibi rectius dixeris* agere, abigere *in urbem, & de* pecoribus *intellexeris, quemadmodum* 6, 31, 13. τὰ παρεισαγόμενα θρέμματα *in castris.* εἰς τὴν σύγκρισιν, εἰς τὴν ἀμιλλαν παρεισαγαγεῖν, in comparationem, in contentionem adducere *aliquid cum aliis rebus,* 6, 47, 7 *sq.* τοῦτο παρῆκται εἰς τοὺς βίους, in hominum vitam introductum est, 6, 56, 8. τὰς περὶ τῶν θεῶν ἐννοίας εἰς τὰ πλήθη παρεισαγαγεῖν, 6, 56, 12. μουσικὴν ἐπ' ἀπάτῃ παρεισῆχθαι τοῖς ἀνθρώποις, introductam, institutam esse inter homines, *sive* ab hominibus, 4, 20, 5. τὰ προειρημένα πάντα παρεισήγαγον, instituerunt, 4, 21, 1 & 3.

Item, de poëta vel scriptore, inducente personas *vel agentes vel loquentes,* τὸν Ἀννίβαν ἀμίμητόν τινα παρεισαγαγόντες στρατηγὸν, - - θεοὺς καὶ θεῶν παῖδας εἰς πραγμ.

πραγμ. ἱστορίαν παρεισάγουσιν, 3, 47, 7 *sq.* *Adde* 5, 2, 6. 9, 16, 1. 10, 2, 5.

Παρεισέρχεσθαι, ingredi, 1, 7, 3. 1, 8, 4. παρεισῆλθε λαθρα νυκτὸς ἐντὸς τῶν τειχῶν, 2, 55, 3.

Παρεισιέναι, (a παρείσειμι) clam intrare, 5, 75, 8.

Παρεισπίπτειν, εἰς πόλιν, clanculum, raptim ingredi, 1, 18, 5. 2, 59, 8. εἰς ἄκραν, in arcem se conjicere *cum præsidio*, tutandæ ejus causſa, 5, 48, 14. irruere, irrumpere, *hoſtili conſilio*, 1, 19, 15. 2, 53, 2. 2, 55, 5. 4, 57, 10. 4, 58, 1 & 7. *Conf.* παραπίπτειν.

Παρεκβαίνειν ἐκ τῆς ἰδίας τάξεως, ex ordine ſuo (*in agmine*) excedere, 8, 28, 8. τοῦ καθήκοντος, ab officio recedere, 12, 8, 1. τῆς πραγματείας, τῆς ἐξηγήσεως, digreſſionem facere in ſcribendo, narrando; ἀπὸ τούτων παρεξέβημεν τῆς ἐξηγήσεως, τῆς πραγμ. 2, 36, 1. 12, 12, 6. 4, 9, 1. 5, 13, 1. ἀφ' ὧν (καιρῶν) παρεξέβημεν, 4, 9, 1. εἰς ταῦτα παρεξέβην, hanc digreſſionem feci, 6, 50, 1.

Παρέκβασις, ἡ, digreſſio orationis; τὴν παρέκβασιν ἐντεῦθεν ἐποιησάμεθα, 3, 9, 6. 3, 33, 1. κατὰ παρέκβασιν, 3, 2, 7. 32, 16, 4. παρέκβασις, *quam dicit* 1, 15, 13, *videtur eſſe uberior expoſitio primi Belli Punici, quæ fuit digreſſio a lege quam ſibi ipſe ſcripſerat; cf.* 1, 13, 6 *ſqq. & vs.* 10 *ſqq.*

Παρεκτείνειν τὸν στόλον ἐπὶ μίαν ναῦν, in unam ſeriem in fronte porrigere claſſem, 1, 26, 15. παρεκτείνειν τῶν ἔργων τὰς κατασκευάς, extendere, ulterius proferre conſtructionem operum, 1, 42, 9. τὴν δύναμιν, extendere aciem, 11, 12, 4.

Παρέκχυσις, ἡ, diffuſio aquarum, 34, 10, 4.

Παρελαύνειν, juxta equitare; παρήλαυνε παρὰ τὴν τάφρον ἐνεργῶς, 11, 17, 7. *n.*

Παρέλκειν, in longum trahere, procraſtinare, differre; παρεῖλκον (*non* τὴν εἰρήνην, *ſed* τὸ ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην.) ὑπερτιθέμενοι τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν, 5, 29, 3. *coll. vs.* 1. *Paſſiv.* τῶν ὀψωνίων παρελκομένων καὶ καθυστερούντων, cum differetur ſolutio ſtipendiorum, 5, 30, 5. παρέλκεσθαι πολὺν χρόνον, 23, 2, 11.

τὰ ἐκ περιττοῦ παρελκόμενα τοῖς ἐπιτηδεύμασι, quæ ad artium diſciplinas forinſecus ſine neceſſitate trahuntur, ad rem ipſam non pertinentia, *ſed ad oſtentationem, & ut ſit garriendi materia*, 9, 20, 6.

Παρελκύειν, *i. q.* παρέλκειν; εἰ τὰ κατὰ τὸν κίνδυνον παρείλκυσε ὀλίγας ἡμέρας, 2, 70, 3.

Παρεμβάλλειν, *militare verbum; cum Accuſativo conſtructum, idem valet ac* τάττειν, 2, 28, 3 *ſq.* locare, collocare, *ſive in Acie, ut l. c. & ſæpe alias; ſic* τοὺς μὲν ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας παρενέ-

βαλε; 1, 33, 7. σπουδῇ παρενέβαλον τοὺς πεζούς, 2, 27, 7. ἐφ' ἑκάτερα τῆς ὁδοῦ τοὺς ἱππεῖς παρενέβαλεν, 2, 65, 10. τὴν δύναμιν ἐν κόσμῳ παρενέβαλε, 1, 32, 7. *adde* 2, 3, 4. 3, 72, 8. 3, 113, 2 & 4. 5, 53, 3 & 9. *&c. sive in Castris, ut* 6, 28, 2. 6, 29, 6 & 8. 6, 30, 1. 6, 41, 2.

Absolute, absque accusativo positum, vario modo usurpatur. Plerumque castra locare *significat, ut* 1, 77, 6. 3, 110, 1. 5, 13, 8. 5, 20, 5. 6, 32, 6. *Sed &* aciem instruere; *ut* παρενέβαλον εἰς ναυμαχίαν, 5, 69, 7. ἐξ ἀσπίδος παρενέβαλε, 18, 7, 3. *(nempe* τὴν δύναμιν, *quod ex vs. præced. intelligi potest.) Utro modo accipiendum sit* 2, 25, 6. *n. haud satis apparet. Porro reciproce, intelligendo* ἑαυτὸν, *denotat* sese collocare, locum in acie capere, & aliis jam stantibus sese adplicare, *ut* οἱ πεζοὶ ἐξ ἀσπίδος παρενέβαλλον, 11, 23, 5. *ubi non differre videtur ab* ἐπιπαρεμβάλλειν, *quod ibidem proxime præcedit: & ibidem vs.* 4. *ubi mendose dant codices omnes* ἐπιπαρεμβάλλοντας τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν, *fortasse per errorem transposita est præpositio, ut legendum sit* παρεμβάλλοντας ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν. *(Conf.* ἐπιπαρεμβάλλειν.) *Item,* tentoria habere, locatum esse certo loco in castris, 6, 29, 2.

Denique παρεμβάλλειν, *idem quod* ἐμβάλλειν, invadere, hostiliter ingredi regionem cum exercitu; εἰς οὓς (τόπους) οὐδεὶς ἐτόλμησε πρότερον στρατοπέδῳ παρεμβαλεῖν, ὁ δὲ οὐ μόνον ἐνέβαλε μετὰ δυνάμεως, *&c.* 5, 14, 10. παρεμβεβληκότων τῶν ἡμετέρων στρατοπέδων εἰς Μακεδονίαν, 29, 7, 8.

Παρεμβολή, ἡ, 1) locatio in castris, locus quo quis tentorium habet in castris, 6, 28, 1. 6, 29, 1. 6, 31, 7. *tum ipsa* castra, 3, 74, 5 & 9. 5, 20, 4. 6, 41, 9. 10, 35, 7. 10, 37, 7. 10, 38, 6. 11, 33, 1 *sq. n. & sæpe alibi.* 2) aciei instructio, aciei ratio, 11, 32, 6. *sigillatim* extensio frontis aciei per interpolationem ordinum, *quæ distinguitur a* τῇ παραγωγῇ, 10, 21, 5. *n. tum vero ipsa* acies instructa, 3, 73, 8. 11, 1, 7. 3) *in pugna navali distinguuntur* αἱ ἐμβολαὶ, *i. e.* impetus rostro facti in navem hostilem, & αἱ παρεμβολαὶ, 21, 5, 4. παρὰ τὰς ἐμβολὰς καὶ παρεμβολὰς; *sed quodsi contuleris, quæ de* παραβολῇ *supra in hoc vocab. & in Adn. ad* 15, 3, 13. *dicta sunt, vix dubitabis* καὶ παραβολὰς *corrigere. Vocabulum minus notum cum notiori & magis familiari, cui quidem non erat hic locus, commutarunt librarii.*

Παρεμπίπτειν; *de elephantis Rhodanum fluv. transeuntibus,* διαπνέοντες, ἅμα δ' ἐκφυσῶν-

Φυσῶντες πᾶν τὸ παρεμπίπτον, sc. ὑγρὸν vel ὕδωρ, 3, 46, 12.

Παρεμφαίνειν, innuere, significare, significationem dare; *ἅμα δὲ διὰ τῶν λόγων παρενέφαινον*, 28, 3, 4. *Reciproce, intelligendo ἑαυτὸν*, se prodere, se ostendere; *τὸν ποιητὴν ὡσανεὶ γαστρίμαργον παρεμφαίνειν*, 12, 24, 2.

Παρενοχλεῖν, negotium facessere, incommodare, infestare; *τινί*, 1, 8, 1. *τινὰ*, 16, 37, 3. 27, 5, 6. *παρενοχλούμενος ὑπ' αὐτῶν*, 3, 53, 6.

Πάρεξ, præter, præterea; *absol. πάρεξ μηδέν*, nil amplius, 3, 23, 3. *n. cum genit. μηδὲν τῶν πάρεξ (sc. τῆς ἀληθείας) ὄντων*, nihil ultra veritatem, nihil quod a veritate recedat, 3, 58, 9. *n. μηδὲν ἰδιοπραγεῖν, (intell. καὶ μηδὲν πράττειν) πάρεξ τῶν προσταττομένων*, 8, 28, 9.

Παρεξιστάναι; *παρεκστῆναι, cum dativo; τῇ διανοίᾳ παρεξέστη*, mente captus, de statu mentis dejectus est, 32, 7, 6. *n. παρεκστῆναι ταῖς διανοίαις, Fragm. apud Suidam, quod Polybianum videtur, quod retulimus in Adn. ad* 32, 7, 6. *Conf. παριστάναι & παράστασις.*

Παρέπεσθαι, consequi, comitari; *οἱ ἐκτὸς παρεπόμενοι (τῇ στρατιᾷ) τῆς ὠφελείας χάριν*, 3, 82, 8. *τὴν ἐπιοῦσαν αὐτοὶ παρεπόμενοι, adjice initio particulam ὡς, quæ ab extrema syllaba vocis præced. absorpta est, ὡς τὴν ἐπιοῦσαν &c.* tamquam insequente die secuturi ipsi, 31, 21, 6. *τὰ παρεπόμενα τῷ πολέμῳ κακὰ*, 4, 45, 6. *εἰς τὴν οἰκείαν καὶ φύσει παρεπομένην ἐκτρέπεσθαι κακίαν*, 6, 10, 2 & 4. *Narrare debet historicus μετ' ἀποδείξεως καὶ τῶν ἑκάστοις παρεπομένων συλλογισμοῖς*, 10, 24, 8. *(conf. συλλογισμός.) τὰ παρεπόμενα τοῖς ὑποκειμένοις ἐξαριθμεῖσθαι*, 2, 56, 10. *adde* 16, 6, 7. *Et in Activo, καὶ τὸν παρέποντα ταῖς ἑκάστων προαιρέσεσι λόγον ἐφαρμόζειν*, 8, 10, 7. *n. ubi παρεπόμενον corrigi voluit Reiskius, mihi πρέποντα videtur legendum.*

Παρεπιδημεῖν, peregrinari *in urbe*, 27, 7, 3. 30, 4, 10. 32, 22, 6.

Παρεπιδημία, ἡ, præsentia in urbe in qua peregrinamur, 4, 4, 2. 10, 26, 5. 23, 18, 4. 33, 14, 2.

Παρεπίδημος, 32, 22, 4.

Πάρεργόν τι, quod ad caput rei non pertinet, 23, 1, 7. *Fr. hist.* 59. *τὰ πάρεργα ζηλοῦν*, 11, 8, 7. *ἐν παέργῳ ποιήσασθαι τὴν μνήμην*, 3, 57, 5. *οὐκ ἐκ παρέργου ῥητέον*, 3, 58, 3. *ἐκ παρέργου ποιεῖν τι*, 4, 51, 2. *ἐν παρέργῳ τίθεσθαί τι*, 9, 36, 11. 11, 5, 1. *πάρεργα ποιήσασθαι, θέσθαι τἄλλα πάντα*, 32, 4, 3. 31, 26, 8.

Παρέργως, 2, 2, 2. 12, 28, 4.

Παρέρχεσθαι, prodire, adire; *παρελθεῖν εἰς τὸ κοινὸν βουλευτή-*

λευτήριον, 2, 50, 10. παρελθών, in medium progressus, *scil.* εἰς τὸ συνέδριον, 16, 22, 10. præterire; τὰ παρεληλυθότα, res præteritæ, olim gestæ, 3, 31, 4 & 8.

Παρευδιάζεσθαι, tranquillitate frui, 4, 32, 5.

Παρευτακτεῖν. *De hoc verbo Ernestus hæc habet:* „παρευτακτεῖν εἰθισμένοι *videtur esse simpliciter*, stationes, vigilias agere soliti apud regem; *est enim verbum militare*, 5, 56. *de militibus*, rite fungi muneribus, 3, 50." — τὰς ἡμέρας ἐπιμελῶς παρευτακτοῦσι, 3, 50, 7. *Casaub.* interdiu quidem diligenter custodiarum vices obiri: *rectius Ernestus magis generatim interpretatus est. Apud Xenoph. Cyrop. VIII.* 5, 14. *opponuntur* εὐτακτεῖν, & μὴ πράττειν τὸ προσταττόμενον. *De altero loco vide Adn. ad* 5, 56, 7. *ubi* de officiosa adparitione magnatum apud regem *accepimus cum Reiskio.*

Παρευτρεπίζεσθαι τὰ κατὰ &c. bene constituere res, 5, 108, 4.

Παρεφεδρεύειν, præsidio esse alicui, 4, 74, 6. τοῖς σιτολογοῦσι, 3, 100, 7. ἐν χώρᾳ, præsidere regioni tutandæ ejus caussa adversus hostium conamina, 2, 24, 3. — „τὴν τοῦ τείχους (φυλακὴν) παρεφεδρεύοντας ἱππεῖς; præsidii caussa, 8, 28. [*nobis* 8, 35, 8.] *Sed ibi* παρεφεδρεύσοντας *legend.* & τῇ." *Ern.* — *Futurum non necessario requiritur, nec sollicitem equidem verbum* παρεφεδρεύοντας; *tum si ad* τοῦ τείχους *ex præcedd. intelligas* Φυλακὴν, *bene habebit accusativus, quemadmodum pariter proxime ante dixit* ἐπιτηδείους πρὸς τὴν τῆς πόλεως Φυλακήν. *Si quid mutandum, possis suspicari nomen excidisse, corrigendumque* καὶ τῇ τοῦ τείχους κατασκευῇ παρεφεδρεύοντας; *sed ne hoc quidem urgere velim.*

Παρέχειν; πολλὴν αὐτοῖς παρεῖχε τοῦτο τὸ μέρος δυσχέρειαν, 1, 20, 10. τοῦτο ἱκανὴν ἂν παράσχοι πίστιν τοῖς λεγομένοις, 4, 33, 7. πολλὴν εὐχρηστίαν οἱ σάγοι αὐτοῖς παρεῖχον, 2, 30, 1. ὁ στρατηγὸς οὐ τὴν τυχοῦσαν ἀπορίαν παρεῖχε τοῖς ὑπεναντίοις, 1, 42, 12. συμμίξας τἀδελφῷ, μεγάλην παρεῖχε χρείαν τοῖς κοινοῖς πράγμασιν, 3, 97, 4. παρεῖχε λόγον ὡς ἀποδεδειλιακὼς, 3, 89, 3.

Sed potissimum in Medio & in Passivo usurpatur hoc verbum, in hujusmodi phrasibus: τὸν Ἱέρωνα μεγάλην εἰς τοῦτο τὸ μέρος αὐτοῖς παρέξεσθαι χρείαν, 1, 16, 8. *sic* 1, 46, 13. 1, 61, 3. 3, 95, 6. 5, 65, 6. τὴν μεγίστην χρείαν παρεσχημένον τοῖς Καρχηδονίοις τοῦ τῶν ἱππέων ὄχλου, 3, 117, 4. πάσην φιλοτιμίαν παρέιχοντο τοῖς συμμάχοις, omne studium, omnem operam navarunt sociis, 2, 42, 6. ἱκανὴν πίστιν αὐτῷ παρέσχετο τῆς πρὸς

πρὸς τὰ μέλλοντα κοινωνίας, 2, 52, 4. ἵνα Κλεομένει ἱκανὴν παράσχωνται πίστιν πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν ἐπιβολήν, 2, 58, 7. μεγάλην εὐχρηστίαν (αὐτοῖς) παρέσχετο πρὸς, 3, 49, 12. *&c.* ὅταν ἁπερισπάστως παράσχωνται πρὸς τοῦτο τὸ μέρος τὰ κατὰ τὸν βίον, 12, 28, 4. *ubi quidem articulum τὰ ex conject. adjecit Casaub.*

παρέξειν *perperam vulgo legebatur pro* πάρεξ. 3, 23, 3. *Pro* χορηγίας παρεῖχον εἰς τοὺς κατὰ Γάζαν τόπους, 5, 68, 2. παρῆγον *puto legendum. Conf.* παράγειν.

Παρήκειν, *de regione, de montium tractu &c.* porrigi, extendi, pertinere; μέχρι πρὸς. 2, 14, 6. 3, 37, 7. *n.* ἐπὶ δισχιλίους σταδίους, 2, 14, 9. παρὰ τὴν μεσόγειαν, *&c.* 1, 56, 5. 3, 37, 10. *n.* 4, 43, 3. 6, 27, 7. 6, 30, 6.

Παρηλαγμένως, miro, insolito modo; ποιούμενοι τὸν κίνδυνον ἐκστατικῶς καὶ παρηλαγμένως, 15, 13, 6. *cf.* παραλλάττειν.

Παριδεῖν τὸ γεγονὸς, negligere, dissimulare, 4, 24, 8.

Παριέναι, praeterire, progredi; *a* πάρειμι; παρῆει ἐπὶ Ἀμύκλας, progressus est Amyclas, *vel* praetergressus est *Spartam*, versus Amyclas, 5, 18, 3. παρῆει *perperam vulgo pro* παρειῆ, *vide in* παρεῖναι.

Παριέναι, *a* παρίημι; 1) praetermittere, omittere; τὸν καιρὸν, 1, 33, 5. 5, 75, 8. 7, 5, 4. 16, 26, 6. τοῦτο παρείσθω, hoc omittamus, 2, 56, 9. περὶ τούτου παρείσθω, 2, 59, 3. 2) παριέναι τινὰ τινὸς, gratiam alicui facere alicujus rei, remittere alicui aliquid, non instare ut quis faciat aliquid, *dispenser quelcun de quelque chose*, 16, 26, 2.

In Med. παρίενται τοὺς καταλύτας οἱ πανδοχεῖς, caupones admittunt, recipiunt hospites, 2, 15, 6.

Passiv. τὴν δύναμιν παρεῖντο, (*i. q.* παρελέλυντο) fracti, exhausti erant viribus, 1, 58, 9. *Sic* 16, 8, 6. *n.* pro τὸ πολὺ τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ παρῆτείτο, *quod dabant libri*, παρεῖτο *videtur legendum*, ardor, impetus ejus maximam partem fractus est, remisit.

Παριππεύειν, ἐπὶ τὰ μέσα τῆς παρατάξεως, adequitare, adacto equo adcurrere, 3, 116, 3. *absol.* obequitare, *scil.* παρὰ τὸ πρόσωπον τῆς δυνάμεως, ante frontem aciei, 5, 83, 7. *coll. vs.* 1. *sic* 10, 22, 5.

Πάριππος, ὁ, qui juxta aliquem equo vehitur, comes, 11, 18, 5. *quo ex loco corrigenda menda eod. cap. vs.* 2. *&* pro οἷς ἐχρῆτο τότε παρεισπίπτων *legendum* οἷς ἐχρῆτο τότε παρίπποις.

Πάρισος ἀγὼν, 2, 10, 2. κίνδυνος, 5, 69, 8. 8, 16, 3. πάρισα ταῖς δυνάμεσι πολιτεύματα, 1, 13, 12. πάρισα τὰ μέρη, 1, 28, 4. πάντα πάρισα τοῖς πολεμίοις ἔχειν, 3, 117, 5.

Παριστάνειν τινὶ θάρσος πρὸς

τὸν κίνδυνον, 3, 96, 3. *conf.* παριστάναι.

Παριστάναι, 1) ſtatuere, locare (juxta, *vel* ad) τοὺς ἱππεῖς διελὼν ἐφ' ἑκάτερον παρέστησε τὸ κέρας, 3, 72, 9. τἄλλα τάγματα τούτοις παριστάνε ζυγοῦντα, 3, 113, 8. *n.* παραστήσας τὰ πλήθη, *ſcil.* τῷ ἔργῳ, *vel* πρὸς τὸ ἔργον, *nempe* πρὸς τὸ ἐξοικοδομεῖν τὸν ηρημνὸν, 3, 55, 6. *ubi in eamdem ſententiam Caſaub. vertit*, operta militum uſus. *Poſſit vero etiam fortaſſe alia ſignificatio hic locum obtinere, quam ſecundo loco ponimus; nempe* —

2) concitare, ſtimulare, *quemadmodum* 6, 53, 10. *n.* παραστῆσαί τινα *idem eſt ac* ὁρμὴν παραστῆσαί τινι; *conf.* 23, 8, 13.

3) ſiſtere, dare, tradere; παραστήσας λέμβον, ſiſtens, parans, inſtrui curans lembum, 30, 9, 3.

4) adferre, injicere alicui timorem, fiduciam *&c. conf. ſupra in* παράστασις. παραστῆσαί τινι θάρσος, 3, 111, 7. 5, 83, 5. ὁρμὴν, 1, 45, 3. 2, 48, 5. 3, 71, 8. 4, 5, 9. 5, 36, 8. τὴν ἀληθινωτάτην ὑπὲρ τούτου παραστῆσαι διάληψιν τοῖς Φιλομαθοῦσι, 1, 65, 9. ἱκανὴν παριστάναι πίστιν τοῖς ἀκούουσι, fidem facere, 4, 40, 3. 6, 57, 1. τοιαύτην ἔκπληξιν παρίστα τὸ συμβαῖνεν τοῖς βοηθοῦσιν, 1, 48, 6. μέγαν Φόβον καὶ πολλὴν ἀπορίαν παρεστακὼς ταῖς πόλεσι, (*præterit. perf. notione activa,*) 3, 94, 7. *n.*

παραστῆναι; ἐπὶ τοσοῦτον παρέστη τὸ πλῆθος, adeo commota, concitata eſt multitudo, 23, 8, 13. ὅταν ὁρμὴ παραστῇ αὐτοῖς συμφρονεῖν, quod ſi voluntas eis inceſſerit, ſi voluerint, 6, 44, 4. εἰς τοιαύτην ὁρμὴν καὶ προθυμίαν παρέστη τὸ πλῆθος, 11, 12, 2. *Vulgata eſt notio* adſtare, 10, 11, 7. *unde* ὁ παραστάτης.

παρεστηκέναι; παρεστὼς & παρεστηκὼς τῇ διανοίᾳ, mente dejectus, mente alienatus, 14, 5, 7. 31, 10, 5. 38, 4, 7. οὕτως παρειστήκει τῶν φρενῶν, 18, 36, 6. *conf.* παρεξιστάναι.

Med. παρίστασθαι, *ſignificatione Neutrali;* μεγάλην ὁρμὴν καὶ προθυμίαν παρίστασθαι συνέβαινε τοῖς νεανίσκοις, 16, 11, 8. πῶς γὰρ ἔμελλε καὶ πόθεν παραστήσεσθαι τοῦτο τὸ φρόνημα τοῖς προειρημένοις, unde illis hic ſenſus venturus eſſet? 40, 4, 9. *Sed maxime notione Activa uſurpatur, variis modis:* 1) παραστήσασθαί τινα, in medium producere aliquem in concione, *honoris cauſſa*, 6, 39, 2. 2) παρίστασθαι ἑαυτὸν; οὕτως ἑαυτοὺς παραστήσεσθε πρὸς τὴν μάχην, ſic vos comparabitis ad pugnam. 3, 109, 9. 3) παραστησόμενοι καὶ διδάξοντες τὴν σύγκλητον ὑπὲρ τῶν γενομένων, 38, 2, 2. *n. ubi Cajaub.* rationem reddere *interpre.*

terpretatus eſt, Erneſtus docere; nos putavimus, idem h. l. valere παραστήσασθαί τινα, ac τὴν ἀληθινὴν διάληψιν παραστῆσαι τινί, 1, 65, 9. (ſic enim corrigendum in Adn. noſtra ad h. l. „vide I, 65, 9." pro vide V. 65, 9.") Poſſis etiam fortaſſe intelligere attentum reddere aliquem, nempe facere ut huc adſit & adverrat animum. 4) ταύτην αὐτῷ παρεστήσαντο τὴν ἔνγνοιαν, 24, 8, 4. 5) παραστήσασθαί τινα εἰς τὶ aut πρός τι, inducere, permovere aliquem ad aliquid; παρεστήσατο τὸν νεανίσκον πρὸς τὸ κοινωνεῖν τῷ Πέρσῃ, 29, 2, 5. βουλόμενος παραστήσασθαι τοὺς ἀκούοντας εἰς τὸ μᾶλλον αὐτῷ συναγανακτεῖν, 2, 59, 5. παραστήσασθαι τὸν βασιλέα πρὸς τὰ παρακαλούμενα, 31, 25, 6. πέπεισται πρὸς πᾶν αὐτοὺς παραστήσεσθαι τὸ καλῶς ἔχον, 22, 20, 3. n.

παραστήσασθαι τὴν ἄγνοιαν dabant libri 22, 24, 5. quod in παραιτήσασθαι mutavit Caſaub. περιστήσεσθαι voluit Reiskius.

Πάρμη, ἡ, 6, 22, 1 ſq. n.

Πάροδος, ἡ, aditus, tranſitus, 1, 75, 8. 3, 84, 1. 5, 8, 2. 5, 7, 10. 5, 46, 1. 5, 6, 8. ἡ πάροδος ἐπὶ τὴν πόλιν, iter, adventus ad urbem, 8, 30, 13. iter quod fit juxta flumen, 3, 66, 8. Βότρυν ἐν τῇ παρόδῳ κατιλαβόμενος, in tranſitu cepit, 3, 68, 8. κατὰ τὴν πάροδον, (i. q. ἐν τῇ παρόδῳ) 22, 27, 12.

Παροικεῖν τὸν ποταμὸν, codex Vat. 3, 42, 2. n. quod verius videtur quam vulgatum κατοικεῖν.

Παροιμία, ἡ; καθάπερ ἐν παροιμίᾳ ἐστὶν, ex noſtra conjecſ. 38, 2, 9. n. ubi ἐν παροιμίᾳ ἔφη mſsti, unde ἡ παροιμία ἔφη edd. ex Vrſini ingenio; lubens equidem acceperiſſem ἡ παροιμία Φησὶν, quemadmodum 10, 32, 11. dicit, ὡς ἡ παροιμία Φησίν.

Παροινεῖν; παρώνει ſuſpicatus erat Reiskius 38, 4, 9. n. pro παρήνει.

Παροίχεσθαι, præterire; ὁ θόρυβος ἤδη παρῳχήκει, 8, 29, 9.

Παρολιγωρεῖν, i. q. ſimpl. 4, 46, 6. 4, 74, 3. νομιοῦσι μεγαλείως παρολιγωρεῖσθαι καὶ καταγινώσκεσθαι, 5, 27, 6.

Παρόμοιος, i. q. ὅμοιος, 6, 3, 11.

Παραμολογεῖν, i. q. ſimplex, confiteri, 3, 89, 3. 7, 3, 7.

Παρόντα, τὰ; vide in πάρειμι.

Παροξύνειν, incitare, τινὰ πρός τι, 2, 22, 2. παρωξύνθην ἐπιστῆσαι τῷ πολέμῳ διὰ τὸ &c. inductus ſum ad, 1, 14, 1. ἐπὶ πᾶσι τούτοις παροξυνθέντες, his de cauſſis irritati, 4, 7, 3.

Παροπλίζειν τινὰ, arma alicui adimere, 2, 7, 10. 33, 8, 13.

Παροπτᾶν; παροπτώμενος, adaſſatus, 12, 25, 2.

Παρόπτεσθαι τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, negligere, 30, 17, 4.

Παροράν τι, negligere, 5, 55, 9. κατὰ πρόθεσιν παροράν τὴν ἀλήθειαν, 16, 20, 8. παρορώμενος, spretus, contemtus, 5, 2, 8.

Παρορμᾶν, permovere, inducere, impellere, τινὰ πρός τι, 1, 1, 4. 1, 4, 2. παρωρμήθη, 1, 78, 1. *cum infin.* 1, 20, 8. ἐπί τι, 2, 22, 6. 2, 35, 10.

Παρόρμησις, ἡ, incitamentum, 6, 39, 8.

Παρουσία, ἡ; παρουσίας *temere* in παῤῥησίας *mutaverat Vrsinus*, 23, 10, 14.

Παροχὴ, ἡ, τῶν ξενίων, præbitio donorum hospitalium, variæ commoditates & res quæ cum usus tum honoris caussa præbentur legatis & aliis hospitibus publicis, lautia, 22, 1, 3. *Et nude*, ἡ παροχὴ, & αἱ παροχαὶ, *idem*, 32, 19, 2. 25, 6, 6.

ἀξιοῦσθαι παροχῆς *mendose editum erat*, 8, 13, 2. *n.*

Παῤῥησία καὶ ἰσηγορία καὶ δημοκρατία, 2, 38, 6. 2, 42, 3.

παῤῥησίας *ex ing. invexerat Vrsinus pro* παρουσίας, 23, 10, 14. *n.*

Παῤῥησιάζεσθαι κατά τινος, 12, 13, 8.

Παρυπομιμνήσκειν τι, in transitu commemorare aliquid, 5, 31, 3.

Παρωθεῖν, impulsu avertere, dimovere, 5, 84, 3. παρωθεῖσθαι, propelli, protrudi, 1, 47, 4. 3, 46, 3.

Παρωκεανῖτις, ἡ, *scil.* χώρα, 34, 5, 6.

Πάρων *vel* παρὼν, ὁ, navigii genus; *Fragm. hist.* 65. *n.*

Παρώρεια, ἡ, latus montium & totus tractus montium secundum locum aliquem porrectorum, 2, 14, 6 *sq.* 3, 60, 8. 5, 45, 9. 5, 69, 1. αἱ παρώρειαι, 3, 47, 3. 3, 53, 4. τὰ ὑπὸ μέσην τὴν παρώρειαν, 3, 55, 9. ποιησαμένων τὴν παρεμβολὴν ἐν τοῖς ἐπιπέδοις ὑπ' αὐτὴν τὴν παρώρειαν, 3, 93, 2. 3, 60, 1. ἔφευγον εἰς τὰς παρορείας, in proximos montes fugerunt, 2, 34, 15.

Πᾶς. 1) *In Singulari usurpatur, ubi pluralem numerum exspectaſſes;* παρομῆσαι πάντα καὶ νέον καὶ πρεσβύτερον, 1, 1, 4. παντὶ δῆλον, omnibus, cuivis, 10, 43, 2. πᾶν γάρ τι πρᾶξαι, quidvis facturum, 3, 11, 9. πᾶν τι ποιήσει, 24, 10, 6. *Sic pro* καί τι γένος ἀκανθῶν, 3, 71, 4. *forte* καὶ πᾶν τι *legendum.* πᾶς τις *cum Reiskio ſcripſi, pro* ὅς τις, 18, 29, 8. *n. Sic* πᾶς τις εὐλαβῶς εἶχε, 3, 78, 8. πᾶς ἄν τις θαυμάσειε, 12, 3, 1.

2) *Amat articulum, ubi non admodum deſideraſſes;* προσλαβὼν ἀφ' ἑκάστου γένους, τοὺς πάντας εἰς ἑξακισχιλίους, 1, 77, 4. τοὺς ἀρίστους - - τοὺς ἅπαντας εἰς πεντακισμυρίους, 1, 84, 3. ἐν ἡμέραις τετταράκοντα ταῖς πάσαις, diebus omnino quadraginta, 4, 63, 2. προσόδους τρεῖς τὰς πάσας ἔχει δυσχερεῖς, 1, 56, 8. *n.*

3) *Cum articulo ſæpe, ſicuti*

uti ὅλος, *idem valet ac* omnigenus, omnimodus, fummus in fuo genere; τῆς πάσης ἀλογίας πλῆρες, 1, 15, 6. τῆς πάσης ἀλογιστίας, τῆς ἁπάσης ἀτοπίας ἐστὶ σημεῖον, 11, 4, 2. 40, 6, 7. ἐν τῇ πάσῃ Φιλανθρωπίᾳ, 3, 77, 4. διὰ τὴν σύμπασαν ἀργίαν, 3, 81, 4. τῆς πάσης γέμει κακοπραγμοσύνης, 4, 27, 2. μετὰ θριάμβου καὶ τῆς ἁπάσης εὐδοξίας, 3, 19, 12. *Et eâdem notione, absque articulo;* εἰς πᾶσαν ἦλθον ἀπορίαν, 1, 39, 3.

4) ὅλος καὶ πᾶς; *conf.* ὅλος. πρὸς τούτῳ ὅλος καὶ πᾶς ἦν, 3, 94, 10. 5, 58, 1. 9, 5, 5. 32, 1, 5. *Referri quodammodo huc poteſt id, quod ex cod. Peireſc. protulit Valeſ. ad* 12, 15, 10. ὁ δὲ πᾶς ἐσκοτισμένος; *niſi ex aliorum codd. veſtigiis* ὁ δ' ἐπεσκοτισμένος *legendum.*

5) *Adverbialiter;* τὸ μὲν πλεῖον καὶ τὸ πᾶν ἠρμόζοντο πρὸς τοῦτο, potiſſimum, & quovis modo, penitus, unice, 1, 26, 8. τῷ παντὶ χρησιμώτερος, longe, quovis modo, (*ſicut aliàs dicitur* πολλῷ *cum compar.*) 7, 7, 8.

Πασσαλίσκος, ὁ, clavus ligneus, *Fr. kiſt.* 13.

Πάσσος; ὁ καλούμενος πάσσος, *nempe* οἶνος, vinum paſſum, 6, 2, 3.

Πάσχειν; — „τοῦτ' εἰκότως ἦν πάσχειν, non mirum id iis accidere, *ſc. ut ita judicarent. Eleganter ſic* πάσχειν, *in qua forma ſolet per* facere *explicari, & Atticis inprimis tribui; vid. Kuſter. ad Ariſtoph. Nub. 234. Sed in h. l. legendum* εἰκὸς ἦν, *vel* εἰκὸς αὐτοὺς ἦν πάσχειν, *vel alio modo.*" *Ern.* — *Locum, ubi legitur apud Polybium iſta phraſis, adnotare oblitus eſt vir doctus; neque nos eum in ſchedis noſtris adnotavimus. Nihil ſingularis habet illa dictio,* ὅτι πᾶν εἰκότως ἂν πάθοιεν ὑπὸ Ῥωμαίων, 15, 1, 8. *Iſtud paulo varior,* πεισόμεθα ἅπερ εἰκός ἐστι πάσχειν τοὺς ὑπὸ τὰς ἀλλοφύλων πεσοῦσιν ἐξουσίας, 9, 39, 3. *n.*

Futurum hujus verbi, pro πείσεσθαι, *ſubinde* πήσεσθαι *formatum olim legebatur, veluti* 2, 4, 4. *&* 4, 4, 4. *ex Bav. quod ab antiquo verbo* πήθω *legitime derivatur.*

Πατάσσειν; πατάξαντες ἀπέκτειναν, 8, 31, 8. πατάξας τῷ δόρατι, 11, 18, 4.

Πατρικὸς ξένος, paternus hoſpes, 2, 48, 4. 5, 37, 1. 10, 25, 1. φίλος, 33, 16, 2. πατρικὴ σύστασις, 1, 78, 1. αἱ πατρικαὶ Φιλανθρωπίαι καὶ ξενίαι, 33, 16, 2. *Sed* ἡ πατρικὴ ἀσέλγεια, intemperantia patris, *non* a patre accepta, 21, 5, 7. εἰς πατρικὴν καὶ συγγενικὴν ἦλθον αἵρεσιν καὶ Φιλοστοργίαν πρὸς ἀλλήλους, in ſtudium & amorem, qualis eſt inter patrem & filium aut qualis inter fratres, 32, 11, 1. ὑποστράτηγος τῆς συντελείας τῆς πατρικῆς, 3, 94, 1.

Πάτριος, *i. q.* πατρικὸς; πάτριον ἐξ ἀρχῆς ἔχοντες τὴν προσηγορίαν ταύτην, 2, 38, 2. πάτριος ἐλευθερία, 2, 43, 8. πάτριος αὐτοῖς ἐστιν ἡ ἐμπειρία αὕτη, 6, 52, 1. πάτριόν ἐστιν αὐτοῖς, patrium ipsis est, 3, 15, 7.

Πατρῷος, πατρῴα ἔχθρα, a patre tradita, 3, 12, 4.

Παῦλα, ἡ; οὐκ ἴσχει παῦλαν, 1, 81, 6. οὐκ ἔσται παῦλα τῆς ἀγνοίας, 12, 28, 5. οὐδέποτε ποιεῖ παῦλαν οὐδὲ κόρον ἡ τῶν ὑγρῶν παράθεσις, 13, 2, 6.

Πέδη, ἡ, compes; ἁλύσεις καὶ πέδαι, 3, 82, 8. πέδαι Ἑλληνικαὶ, 17, 11, 5. 18, 28, 6.

Πεδιὰς χώρα, campestris, plana regio, 2, 16, 7. 10, 48, 4.

Πεδικὸς; ἐν τοῖς πεδικοῖς ἐλλιπεῖς εἰσι olim legebatur, 18, 5, 5. pro πεζικοῖς.

Πεδινὸς, campestris, planus, 1, 34, 8. 1, 84, 4. 2, 16, 5. 4, 11, 8.

Πεδίον; τὸ πεδίον ἐπιπορευόμενος ex conject. edidi pro corrupto τὸν τέριον, 4, 62, 1. n. conf. 5, 8, 4. 24, 6, 6.

Πεζακοντιστὴς, ὁ; πεζακοντισταὶ, (iidem qui ἀκοντισταὶ, & γροσφομάχοι, de quibus vide Adn. ad 1, 33, 9.) jaculatores, ferentarii, velites, 3, 65, 10. 3, 72, 2. 3, 73, 3.

Πεζεύειν, non solum de pedite, sed omnino de eo qui pedestri i. e. terrestri itinere utitur, cui opponitur navigatio, 16, 29, 11. itaque etiam de equitibus, πεζεύειν μετὰ τῶν ἵππων, 10, 48, 6.

Πεζικὸς; πεζικαὶ δυνάμεις, pedestres copiæ, a quibus distinguitur, non equitatus, sed ὁ στόλος & ἡ ναυτικὴ δύναμις, 1, 20, 3 & 6 sq. 1, 29, 4. Sic & 2, 11, 1. (quare & 2, 11, 8. αἱ πεζικαὶ δυνάμεις constant 20000 peditibus, & 2000 equitibus.) & rursus 5, 68, 2. Sic δύναμιν πεζικὴν καὶ ναυτικὴν μεγίστην ἔσχε, 2, 2, 4. n. ubi quidem vetustiores codices πεζὴν præferunt, qui iidem vicissim pro πεζοὺς, 2, 24, 3. πεζικοὺς habent. τὰ πεζικὰ στρατόπεδα, 1, 26, 5. & τὸ πεζικὸν στράτευμα, 3, 95, 5. distinguuntur a classe. Sed 2, 28, 11. & 3, 115, 4. distinguuntur τὰ πεζικὰ στρατ. ab equitibus; pariterque 18, 5, 5. distinguuntur τὰ πεζικὰ (pro quo perperam vulgo πεδινὰ) & τὰ ἱππικά. ναυτικαὶ καὶ πεζικαὶ παρασκευαὶ, 1, 38, 1.

Πεζομαχία, ἡ, pugna pedestris, terrestris; opp. ναυμαχία, 5, 69, 7.

Πεζοπορεῖν, pedibus ire, 3, 68, 14.

Πεζὸς, ὁ; (conf. πεζικός.) opponuntur πεζοὶ & ἱππεῖς, 2, 11, 7. 3, 107, 10. &c. sic 2, 24, 3. ubi quidem πεζικοὺς pro πεζοὺς habent Vat. Flor. &c. sed mox omnes rursus constanter πεζοὶ & ἱππεῖς, 2, 23, 4 & sqq. & sæpe aliàs; sic τὸ τῶν πεζῶν πλῆθος, 3, 107, 12. n. 3, 114, 5. Sed 3, 95, 3. distinguuntur οἱ πεζοὶ a ταῖς ναυσί.

ἡ πε-

ἡ πεζὴ δύναμις, (i. q. πεζικὴ) *distinguitur a copiis navalibus*, 1, 22, 1. & 3, 95, 3. *sic* & δύναμιν πεζὴν καὶ ναυτικὴν, *ex lect. cod. Vat. aliorumque* 2, 2, 4. *n.* & τὴν πεζὴν καὶ ναυτικὴν στρατιὰν, 3, 76, 12.

τὰ πεζὰ στρατόπεδα, legiones *Romanæ*, *distinguuntur a* τοῖς εὐζώνοις, 18, 6, 8.

Πειθανάγκη, ἡ; Λεύκιον μετὰ τετρακισχιλίων ἐξαπέστειλε πρὸς τοὺς Ὀροανδεῖς, πειθανάγκης ἔχοντας διάθεσιν, χάριν τοῦ πομίσασθαι τὰ προσοφειλόμενα &c. 22, 25, 8. *Casaub.* ad reliquum pecuniæ exigendum, sive admonendi tantum ii essent, sive etiam cogendi; *quasi scil. vocab.* πειθανάγκη *ex* πειθὼ & ἀνάγκη *esset compositum* & partim ad persuadendum verbis partim ad cogendum vi *pertineret; cum quo consentire videtur Suidas*, πειθανάγκη *interpretans* ἡ μετὰ βίας πειθώ. *Sed vide, ne* πειθανάγκη *sit* ἡ ἀνάγκη τοῦ πείθεσθαι, necessitas imperata faciendi, coactio ad imperata facienda; & *metonym.* manus militum missa ad imponendam parendi necessitatem. *Ceterum est sub hac voce Fragmentum apud Suidam, quod Polybianis videtur adnumerandum*: ὑπολαμβάνων διὰ τούτων πειθανάγκην προτάξειν τοῖς Λευκαδίοις τοῦ συγχωρεῖν τοῖς ὑπ' αὐτῶν (*fors.* ὑπ' αὐτοῦ) ἐπιταττομένοις. *Quo ex fragm. simul intelligitur*, πειθανάγκην *fere idem sonare ac* ἀνάγκην, & *proprie, ut dixi, nil aliud esse nisi* τὴν τοῦ πείθεσθαι ἀνάγκην. *Conf. Cic. ad Attic. lib. IX. epist. 13.*

Πειθαρχεῖν, imperio obedientem esse, (*i. q.* πείθεσθαι) 1, 45, 4 & 6. 3, 44, 12. 3, 46, 7. 6, 21, 2. τούτοις πειθαρχεῖν ὑπὲρ τῶν παραγγελλομένων, 3, 4, 3.

Πείθειν, *non semper notat* persuadere; *sed subinde etiam* suadere, persuadere conari, 4, 64, 2. 5, 63, 3.

πεπεισμένος, *cum infin. sive præs. sive fut.* certo sperans, confidens, 2, 27, 5. 3, 16, 4. 3, 43, 5. 4, 50, 1. 4, 76, 6. 10, 41, 5. & *cum* ὅτι, 10, 12, 4. ἐπέπειστο *cum inf.* 3, 17, 5. πεπεῖσθαι, *cum inf.* 1, 59, 1. πεπεισμένος, persuasus, *cum accus. & inf.* 1, 49, 4. *&c.*

πεισθέντες, obsequentes, morem gerentes, cedentes precibus, 4, 17, 7. πεισθεὶς τοῖς λεγομένοις, commotus dictis, 4, 86, 7. πεισθεὶς τοῖς Ἠπειρώταις πρῶτον ἐκπολιορκῆσαι τὸν Ἄμβρακον, cum persuaderi sibi passus esset, cum morem gessisset Epirotis rogantibus ut *&c.* 4, 61, 4. *Sic* πεισθεὶς Ἀμύνᾳ, 4, 16, 9. *non tam cum Casaub. vertere debebam*, Amynæ amicitia fretus, *quam* Amynæ morem gerens.

Πειθὼ, ἡ; πολλοὺς πειθοῖ ποιήσας ὑπηκόους, 2, 1, 7. πολλοὺς πειθοῖ καὶ λόγῳ προσηγάγετο,

γάγετο, 2, 38, 7. τὰς μὲν βίᾳ, τὰς δὲ πειθοῖ ἐπάγεσθαι, 5, 62, 5.

Πεῖρα, ἡ; παντὸς πράγματος καὶ καιροῦ πεῖραν λαμβάνειν, periculum facere, tentare, experiri; 1, 75, 7. παντὸς ἔργου καὶ καιροῦ, 1, 31, 8. 1, 49, 8. παντὸς πεῖραν λαμβ. 27, 13, 15. ἔκπιναν τῆς τύχης λαβεῖν πεῖραν, fortunam *prælii* tentare, 2, 32, 5. τῆς αὐτῆς τινι τύχης πεῖραν λαβεῖν, eamdem cum aliquo fortunam experiri, 28, 9, 7. 29, 3, 10. τῶν Αἰτωλῶν, tentare Ætolorum animos, 5, 100, 10. τῶν παραγγελλομένων, experiri, in re præsente cognoscere quid sit quod renunciatum est, 2, 11, 3. τῆς εἰς τἀναντία μεταβολῆς ὁλοσχερῶς πεῖραν ἔλαβε, experta est, 6, 3, 1. *sed* ὁλοσχερῶς *ad* πεῖραν ἔλαβε *vix referri potest, quare* in ὁλοσχεροῦς *mutandum.* τῆς ἑαυτοῦ ἀφροσύνης πεῖραν ἔλαβε, suæ amentiæ fructum percepit, 4, 87, 10. πεῖραν τῆς προθέσεως ἀληθινὴν παρέχεσθαι, 40, 8, 6. δι' αὐτῶν τῶν ἔργων διδοῦσα τὴν πεῖραν, 18, 11, 2. *n. perperam vulgo* διαδοῦσα. δεῖ ἐν Καρὶ τὴν πεῖραν γίγνεσθαι, 10, 32, 11.

Πειράζειν; ἢ μὴ πειράζειν, ἢ οὕτως *&c. Fr. hist.* 60. διὰ πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν ἐπισφαλὲς *&c. ibid.*

Πειρᾶν, ad stuprum solicitare; οὐκ ἔτι τὰς χήρας ἐπείρα γυναῖκας, 10, 26, 3. πειρᾶσθαι, *cum inf.* operam dare, 1, 15, 13. 1, 15, 8. 2, 8, 8 & 11. πειραθῆναι τοῦ πράγματος, periculum facere, 1, 20, 12. ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας ἐν θαλάττῃ πειραθέντες, 1, 21, 3.

Πειρατής, ὁ; piratæ *Ætoli in media Peloponneso prædantur*, 4, 3, 8 *sqq.* Piratarum, *nescio qua occasione, mentio fit in Fr. gr.* 83.

Πειστικὸς, ad persuadendum idoneus; πειστικόν τι ἔχειν, 30, 2, 3.

Πελάγιος πλοῦς, navigatio per medium mare, *non secundum oras*, 1, 26, 10. *n. ex Casaub. emend. pro corrupto* πλάγιος. πελάγιον δίαρμα, 10, 8, 2. πελαγίαν ἐποιοῦντο τὴν ἀποχώρησιν, 1, 28, 9. ἔτι πελάγιοι, cum adhuc procul a litore, cum in aperto mari sunt, 4, 41, 2. ἔλαθον (*f.* ἤλαυνον *vel* ἤλασαν) ἔξω πελάγιοι, 1, 37, 5. *n.* πελαγία ἐστὶ ἡ ἔξω πλευρὰ τῆς Σικελίας, alto mari adluitur, profundum ad ipsum littus pelagus habet, 1, 37, 4. *n.* ἄκρα πρότεινει πελάγιος, multum in altum mare excurrit, 1, 29, 2.

Πέλας; ὁ πέλας, 1, 84, 10. 4, 27, 7. 6, 18, 8. *&c. Conf.* πλησίον.

Πελεκίζειν, 1, 7, 12. 11, 30, 2.

Πελεκυφόρος, ὁ; πελεκυφόρων *perperam vulgo, pro* ἐξαπελέων, 2, 23, 5. *n.*

Πέλμα, τὸ, solea; τὰ πέλματα τῶν ὑποδημάτων, 12, 6, 4. — „*vid. Periz. ad Ælian. IX. 14.*“ *Ern.*

Πελτα-

Πελταστὴς, ὁ, peltaſta, cetratus, 4, 75, 4. 4, 80, 8, 5, 4, 9. 10, 31, 13. *Eſt peditum genus, medium tenens inter levem & gravem armaturam.*

Πελταστικὸς; ὅπλα χαλκᾶ πελταστικὰ, 23, 9, 3.

Πελτοφόροι ἱππεῖς, cetrati equites, *in exercitu Hannibalis*, 3, 43, 2. πελτοφόροι, *quos cum Cretenſibus Hiero auxilio mittit Romanis, pedites ſunt, iidem qui peltaſtæ*, 3, 75, 7. *cf.* πελταστής.

Πέμπειν; προεχειρίσαντο πέμπειν, conſtituerunt quos mitterent, 3, 40, 2. πέμπειν, *i. q.* ἐκπέμπειν, ἀποπέμπειν, *vel* ἀναπέμπειν; ἀνέζευξαν πέμποντες τὰς λείας, dimiſſa præda, 4, 9, 10. ἔπεμψε τοὺς πρεσβευτὰς, dimiſit, remiſit, 5, 100, 10. πέμπειν ἐπί τινα, mittere ad aliquem *ad eum accerſendum*, 14, 9, 8. πέμπεσθαι πρός τινα, 2, 11, 4. μάρτυρας ἐπέμποντο τοὺς περὶ τὸν Τιβέριον, teſtem citarunt, 32, 5, 2. *n.* ἐποιοῦντο *videtur legendum.*

Πέαττη, ἡ, *via* quintana, forum rerum venalium in caſtris, 6, 30, 6! — „*vid. ad Sueton. Neron. c. 26.*“ *Ern.*

Πενιχρὸς; οἱ πενιχρότατοι, pauperrimi *inter velites legebantur apud Rom.* 6, 21, 7.

Πενταετηρὶς, ἡ, quinque annorum ſpatium, luſtrum, 6, 13, 3.

Πενταέτομος ποταμὸς, 34, 10, 5.

Πεντεκαιδεχήμερος; πεντεκαιδεχήμεροι ἀνοχαὶ, quindecim dierum induciæ, 18, 17, 5.

Πεντηκονταετηρὶς χρόνος, ſpatium 53 annorum, 3, 4, 2.

Πεντηκοντορικὰ πλοῖα, 25, 7, 1.

Πεντηκόντορος, ἡ, navis actuaria quinquaginta remorum, 1, 20, 14. 1, 73, 2.

Πεντήρης, ἡ; *vide Ind. hiſtor. in* Quinqueremis.

Πεντηρικὸν πλοῖον, 1, 59, 8. σκάφος, 3, 41, 2. 8, 3, 7.

Πεπαίνειν; ἐὰν πεπανθῇ, quum maturus eſt *fructus*, 12, 2, 5.

Πεπνυμένος, ſpirans, vivens; ζῶντες καὶ πεπνυμένοι ἄνδρες, 6, 47, 9. εἰκόνες οἱονεὶ ζῶσαι καὶ πεπνυμέναι, 6, 53, 10. *Sic* οἷος πέπνυται, 36, 6, 6. *rectius exponetur per* vivit, *quam per* ſapit; *quo & pertinet, quod ceteri* umbris *comparantur i. e.* mortuis.

Περ; διότι περ, *i. q.* διότι, 5, 8, 7.

Πέρα τοῦ δέοντος, 5, 104, 3. *Fr. gr.* 88. πᾶσι διαπιστεῖν πέρα τοῦ δέοντος λεγομένοις, 12, 14, 5. *n.* πέρα τοῦ καθήκοντος, 22, 1, 5. *i. q.* παρὰ τὸ δέον, & παρὰ τὸ καθῆκον, *vide* 22, 1, 5. & *Fr. gr.* 88. *Comparativus;* οὐδὲν περαιτέρω, nihil amplius, 2, 58, 12.

Περαίνειν, 1) efficere; περάναντες οὐδὲν, 4, 47, 5. οὐδὲν τῶν προὔργου περαίνων, 5, 19, 5. 2) definire; τὸ πεπερασμένον, 4, 40, 6. *i. q.* ὡρισμένον, *opp.* ἄπειρον, *ibid. vs.* 5.

Περαιοῦν, *eſt activum vel tranſitivum, ut ajunt grammatici τοῦ περᾶν*, transmittere, traji-

trajicere militem *per mare, per fluvium*, 1, 66, 1. 22, 13, 14. περαιώσας τοὺς λοιποὺς τὸ ῥεῖθρον, 3, 113, 6. περαιώσας κατὰ τὸ στόμα (τοῦ κόλπου) τὴν δύναμιν, 4, 63, 7. *Sicut autem* περᾶν *non ſolum eſt trajicere mare vel fluvium, ſed & quacumque; v. c. ferrum* περᾷ, *penetrat per ſcutum, &c. ſic &* περαιοῦν *poteſt eſſe* transmittere quacumque, ab una extremitate (*dolii v. c.*) ad alteram transmittere, *i. q.* διϊέναι; *hinc pro corrupto* πλειώσαντες, 22, 11, 15. *n. tentavi* περαιώσαντες.

περαιοῦσθαι, 1, 66, 3. τὸν πορθμὸν, 1, 11, 9. τὸν Πάδον, 3, 64, 1. *n.* εἰς τὴν Ἑλλάδα *& ſimil.* 1, 3, 6. 1, 6, 5. 1, 7, 6. *&c.*

Περαιτέρω, *vide in* πέρα.

Πέραν; διαβιβάζειν εἰς τὸ πέραν, 2, 32, 9.

Πέρας, τὸ, finis, terminus. πέρας ἐπιθεῖναι τῷ πολέμῳ, 1, 41, 2. 1, 59, 3. 22, 22, 6 *ſq.* 25, 6, 3. τοῖς ὅλοις, 3, 93, 1. πέρας λαμβάνει ὁ πόλεμος, 5, 31, 2. πέρας εἶχε τὸ πρᾶγμα, 10, 32, 6. 16, 24, 3. πέρας εἶχε τὸ διαβούλιον, 7, 5, 5. ὑπολαβὼν πέρας ἔχειν τοὺς πολεμίους, 1, 74, 7. *ubi quidem cum Reiskio* τὸν πόλεμον *deſideraſſes: conferri cum hac dictione illa poteſt,* 5, 28, 4. τὰ κατὰ τὸν Φίλιππον ἔξω τελέως ἐστί. τὸ πέρας τῆς στρατείας τοιαύτην ἔλαβε τὴν συντέλειαν, 11, 34, 14.

ἐπὶ τῷ καταντικρὺ πέρατι τῆς γεφύρας, 6, 55, 1. ἀπὸ τοῦ πρὸς μεσημβρίαν πέρατος τοῦ αὐλῶνος, 7, 6, 4. ἐπὶ τοῦ πρὸς ἄρκτους πέρατος, *ibid.* τὰ πέρατα τῆς Ἰβηρίας καὶ Κελτιβηρίας, 3, 17, 2.

Adverbialiter, τὸ πέρας, tandem ad extremum, 1, 48, 9. 3, 48, 3. *&* πέρας, *absque artic.* 2, 55, 6. 15, 13, 4. 15, 29, 1. *&c.*

In illa phraſi, τοῦ πλήθους ἐπ' οὐδὲν δυναμένου πέρας ἀπερείσασθαι τὴν ὁρμὴν, 15, 32, 6. *dixi in Adnot. vocem* πέρας *adverbialiter eſſe accipiendam. At, cum ſic non ſatis commoda prodeat ſententia, vide utrum hoc dicat ſcriptor,* cum finem tumultuandi non faceret multitudo, *an* πέρας *intelligi debeat veluti* meta *vel* ſcopus, *i. e.* objectum, *ut in ſcholis loquuntur,* quum neminem haberent in quem iram ſuam effunderent.

Περὶ, præpoſitio. *Cum Genit.*

1) quoad, quod adtinet, de, circa; (*qua notione frequentius aliàs cum Accuſativo conſtruitur.*) συνιδὼν τὸ περὶ τούτου γεγονὸς, 1, 54, 5. *n.* ἐφ' αἷς (ἀγοραῖς) εἶχον τὰς μεγίστας ἐλπίδας περί τε τῆς τροφῆς καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, 1, 82, 6. τὰ περὶ Σινώπης ἐν τούτοις ἦν, 4, 56, 9. *n.* οὐ μόνον περὶ τοὺς Μεσσηνίους τοῦτο πεποιηκότες, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων, 8, 10, 5. *n.* τὰ εἰς Ἀννίβαν ἀναφερόμενα περὶ τῆς ὠμότητος,

σητος, 9, 24, 8. ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι περὶ τὸν ἱματισμὸν, περὶ τῶν ὅπλων, 11, 9, 2. ὀλιγωρία περὶ τῶν ὅπλων, *ibid.* ὃ ἐγὼ παρακελεύσαιμι περὶ αὐτοῦ (*i. q.* περὶ ἑμαυτοῦ, me quod adtinet) τοὺς καθ' ἡμᾶς, 16, 20, 8.

2) οὐδὲν περὶ πλείονος ποιούμενος τοῖς κατὰ λόγον πράγμασι, *corruptus locus*, 2, 64, 6. *n.*

3) περὶ (*aut* ὑπὲρ) *per ellipſin abeſt in dictionibus hujuſmodi*; πιστευθεὶς ταλάντου, Κύπρου, 6, 56, 13. *n.* 18, 38. 6. ἀκούσαντες τῆς περιστάσεως, 9, 32, 11. συμβαίνει περὶ τὰς τῶν πόλεων ἀποφάσεις, 9, 21, 7. *intellige* περὶ τῶν πόλεων, *niſi* ἐπιφάσεις *legendum, quod idem valeat ac* ἐπιφανείας, ſuperficies. τῶν νόμων πρὸς ἀλλήλους ἐφιλονείκουν *legebatur olim ex codicum præſcripto*, 5, 93, 8. *ubi præpoſitionem* περὶ *cum Vrſ. adjecit Caſaub. qua careri potuiſſe judicavit Reisk.*

4) *Pro* περὶ ἂν, *corrupte* Περσῶν *dabant codd.* 10, 27, 7. *Subinde perperam commutatæ ſunt* περὶ *&* παρὰ; *vide* παρά.

Cum Dativo; τὸ περὶ Δωδώνῃ ἱερὸν *olim editum erat ex Bav.* 4, 67, 3. *pro quo ex aliis* περὶ Δωδώνην *reſtituimus.* τῆς χιόνος περὶ τοῖς ἄκροις ἀθροιζομένης, *ſic ex conject. edidi* 3, 54, 1. *temere Reiskio & Scaligero obſecutus, cum teneri debuiſſet codicum ſcriptura* περὶ τοὺς ἄκρους, *ut monui ſupra in hoc Lexico ad voc.* ἄκρος.

Cum Accuſat. 1) circiter; ὥρμησε πρὸς Φυγὴν καὶ σὺν αὐτῷ περὶ τριάκοντα νῆας, 1, 51, 11. *Sed ibi quoniam veteres nonnulli codd.* νῆες *habent, vera fortaſſe fuerit ea lectio, ita ut* περὶ *veluti adverbialiter accipiatur, quemadmodum in latino ſermone particula huic reſpondens* ad, *de qua vide quæ monuere I. Fr. Gronov. & Drakenb. ad Liv. X.* 17, 8. *Eadem ratione debebat Polybio ſuum reſtitui*, 33, 8, 5. περὶ τετρακισχιλίων ἀθροισθέντων, *temere mutatum a Caſaub. ut monui in Adnot.*

2) *Vulgatiſſima locutio*, οἱ περὶ τὸν Ἀπελλῆν, οἱ περὶ τὸν Ἄρατον, 5, 1, 7 *ſq. & ſimilia, pro* Apelles cum ſuis, Aratus cum ſuis, *aut nude* Apelles, Aratus. *In qua locutione nomini proprio legitime quidem præponitur Articulus, ſed eumdem ſubinde etiam omittit Polybius; ut* τοὺς περὶ Τυρίδαν, 4, 35, 5. οἱ περὶ Γόργον τὸν Μεσσήνιον, 5, 5, 4. τοὺς περὶ Ἄρατον, 5, 1, 7. *n.* τοῖς περὶ Νικόμαχον, 8, 19, 9. οἱ περὶ Χάροπα, 20, 3, 1. τοὺς περὶ Δαμοτέλη, 22, 12, 4.

3) τοῦτο γέγονε (ἐστὶ, *vel* ὑπάρχει) περὶ αὐτὸν, *i. q.* τοῦτο περιέστη αὐτὸν *vel* αὐτῷ, hoc ei accidit, hoc ille habuit; *vide Adn. ad* 5, 110, 7. συνέβη ψευδῆ γενέσθαι τὸν

ὅλον

ὅλον Φόβον περὶ αὐτὸν, sine causa timor ille eum inceſſerat, *l. c.* τὸ γεγονὸς σύμπτωμα περὶ τὸν Γναῖον, calamitas quæ Cnæo accidit, 1, 22, 1. περὶ τὰ στρατόπεδα πολλὴ ἔνδεια γέγονε, in magna inopia fuerunt legiones, 1, 16, 7. περὶ τοὺς Καρχηδονίους τἀναντία τούτοις ὑπῆρχεν, 1, 61, 4. δεινία περὶ τὸν ἡγεμόνα γενομένη, 3, 81, 7. τὰ γεγονότα περὶ αὐτοὺς ἰδιώματα, 6, 3, 3. ὧν ἑκάτερα νῦν περὶ τοὺς πολεμίους ὑπάρχειν, quorum utrumque nunc acciderit, nunc adſit hoſtibus, 10, 6, 3. ψεῦδός ἐστι περὶ αὐτὸν, mendacii reus eſt, mentitur, 12, 15, 11. ὧν ἔν τι μοι δοκεῖ τότε γεγονέναι περὶ τὸν Φιλ. 16, 28, 7. τὸ δοκοῦν εἶναι περὶ αὐτοὺς τολμηρὸν, 30, 8, 3.

4) *Hinc porro per ellipſin participii* ὤν, γενόμενος, *vel* ὑπάρχων, *exſiſtunt locutiones hujuſmodi, ubi* περὶ *cum ſuo accuſativo fungitur veluti vice genitivi; v. c.* τὰ περὶ τὸν Ἄππιον προτερήματα, Appii victoriæ, res ab Appio feliciter geſtæ, 1, 16, 1. ἡ περὶ τὸν Ἀνδοβάλην ἀπόστασις, defectio Indibilis, 10, 37, 2. ἡ ὑπερβολὴ τῆς περὶ τὸν ἄνδρα μεγαλοψυχίας, 10, 40, 7. τὸ περὶ Καλλικράτην μῖσος, odium Callicratis, 30, 20, 2. *Diſſimilia nonnihil ſunt, attamen huc referre liceat dictiones hujuſmodi:* οἱ περὶ Φωκίδα (*i. e.* οἱ τῆς Φωκίδος) τόποι, 5, 24, 12. αἱ περὶ τὸν Ἄριον ποταμὸν διαβάσεις, *i. e.* τοῦ Ἄρίου, 10, 49, 1. *&c.*

5) *Alia notione, homo dicitur* περί τι γίγνεσθαι *vel* εἶναι, (*i. q.* πρός τινι) circa aliquid, in aliqua re occupari, ei operam dare; *v. c.* περὶ φυλακὴν ἐγίγνοντο τῆς πόλεως, 1, 29, 5. περὶ τὸ βοηθεῖν ἐγίγνοντο, 1, 41, 6. τὴν κατόπιν εὐθέως ἐγένετο περὶ ἀναγωγήν, 1, 46, 6. περὶ τὴν τοῦ σώματος θεραπείαν, 1, 74, 8. περὶ ταῦτα καὶ πρὸς τούτοις ἦν, 5, 4, 3 *&c.* *Porro* γίγνεσθαι περί τινα, occupare ſe cum aliquo, *nempe* agere & moliri aliquid adverſus eum, adoriri eum; περὶ τούτους ἐπεβάλετο γίγνεσθαι, καὶ κακοπραγμονεῖν τοιῷδέ τινι τρόπῳ, 4, 82, 3. *Alia prætermitto verba, quæ cum* περὶ *& accuſ. conſtruuntur, veluti* λόγους διατίθεσθαι περί τι, 1, 2, 1. ἀσκεῖν περί τι, 9, 20, 9. *&c. ubi præpoſitio objectum indicat, i. e. rem in qua quis occupatur. Conſtructionem cum nominibus notemus hujuſmodi, ubi participium* γενόμενος *aut aliud ſimile ſubintelligitur;* ὁ περὶ τὰς ἀποικίας καὶ κτίσεις τρόπος, 9, 1, 4. ὁ περὶ τὰς πράξεις, *ibid.* τὰ περὶ τὰς γενεαλογίας καὶ μύθους, 9, 2, 1. τὰ περὶ τὰς τάξεις ὑπομνήματα, 9, 20, 4. *n. Conf. ad* 29, 4, 2.

Περιάγειν, τὰ κτήνη, *de paſtore*, 12, 4, 14. *In Med.* πάντας τοὺς ἱππεῖς μετ' αὐτοῦ περι-

περιαγόμενος, secum circumducens, 20, 5, 8.

Περιαγωγή, ἡ, circumactio *fundæ*, 27, 9, 6.

Περιαιρεῖν τὰ τείχη, demoliri muros urbis, 19, 1, 1. 23, 12, 3.

Περιλγῆς, *probum per se vocab. sed invitis msstis vulgo editum* 3, 79, 12. *pro* ὑπεραλγής.

Περίαμμα, τὸ, amuletum, *Fr. gr.* 63.

Περιβάλλειν; οὐ μικροῖς ἐλαττώμασι περιβεβληκὼς τὴν Ῥώμην, 1, 52, 2. τῷ λιμένι τεῖχος περιβαλών, 4, 65, 11. οὔτε τάφρον, οὔτε χάρακα τῇ παρεμβολῇ περιέβαλον, 5, 20, 5. *Sed perperam vulgo*, περιβαλὼν τάφρῳ καὶ χάρακι τὴν παρεμβολήν, 3, 68, 6. *quod & nos imprudentes tenuimus, cum debuisset* περιλαβὼν *corrigi, cf.* 1, 48, 10. *& Adn. ad* 5, 24, 2.

περιβάλλεσθαι, capere, comprehendere; πλῆθος λείας, 1, 29, 7. 2, 19, 2. 3, 69, 7. ταῦτα περιεβάλετο τῇ διανοίᾳ, 16, 37, 1. περιβαλόμενος πλείω λόγον, *Spicileg. Reliq. ex lib.* 18. *T. V. p.* 40. (*Fortasse* περιβαλόμενος *scripserat Polyb. in aor.* quum prolixiorem orationem esset mente complexus, facere instituisset.) περιβάλλεσθαι τόπον, *nempe* στρατοπεδείαν *vel* πρὸς στρατοπεδείαν, capere locum castris, 5, 24, 2. *n. ubi invitis msstis* περιλαβομ. *edidit Casaub.* quod per se quidem non malum; *conf.* 9, 20, 3. *n. Perperam vero ubique* τῆς ἰδίας στρατοπεδείας τεῖχος περιβαλόμενοι *erat editum*; *pro* προβαλλομ. 1, 48, 10. *Et* περιβάλλεσθαι τοῖς δεινοῖς *msssti* 10, 2, 10. *corrupte, pro* παραβάλλεσθαι.

Περιβλέπειν τόπον, circumspicere locum, *i. e.* quærere, 5, 20, 5. ἐξαγωγὴν περιέβλεπον εὐσχήμονα τῶν πραγμάτων, 4, 51, 9 *Et in Med. eadem significatione*, περιεβλέπετο τὸν ποιμένα, circumspexit pastorem, requisivit eum oculis, 9, 17, 6. *Sed in Pass.* ἐτιμᾶτο καὶ περιεβλέπετο, omnium ora in se convertit, 4, 62, 4. *Conf. vocab. seq.*

Περίβλεπτος, qui omnium ora in se convertit; περίβλεπτος καὶ μακαριστὴ δυναστεία, 10, 40, 9.

Περιβόητος, celebratus, fama vulgatus, 2, 57, 3. 10, 35, 3. 32, 14, 4. 32, 22, 6.

Περιβολή, ἡ; διὰ τὴν καθόλου περιβολὴν τῶν πραγμάτων, propter amplam complexionem rerum, 16, 20, 9. περιβολὴ *vulgo legebatur* 5, 81, 3. *pro* περικοπή.

Περίβολος, ὁ, circuitus, ambitus; πόλις κατὰ τὸν περίβολον οὐ μεγάλη, 4, 65, 3. 8, 15, 3. 9, 21, 2 & 5. 9, 27, 3. 10, 11, 4. murus circumdans, 2, 37, 11.

Περιγίγνεσθαι, 1) superare, vincere, devincere; διέλαβον ὡς οὐδὲν ἂν περιγένοιτο τῆς ἀγχινοίας τῆς ἐκείνου. 8, 36. 10. Ἀννίβας μάχῃ περιγενόμενος

νος Ῥωμαίων, 6, 58, 2. ἐὰν Ῥωμαῖοι περιγένωνται Καρχηδονίων τῷ πολέμῳ, 5, 104, 3. οἱ Ῥωμαῖοι φιλοτίμως διεκειντο πρὸς τὸ περιγενέσθαι τῶν Καρχηδονίων, 15, 3, 2. *ubi codd. noſtri omnes, mutilato verbo,* πρὸς τὸ γενέσθαι *habent; vide Adn. Sic fortaſſe &* 5, 71, 2. *n. pro* γίγνεται Ἀβίλων, περιγίγνεται *ſcribi debuit; ſed quum ibi de* urbe capta *agatur, commodius utique eſt* νύριος γίγνεται, *quod ab Vrſ. & ex ora cod. Pariſ. adoptavit Caſaub.*

2) περιγίγνεσθαί τινι, adeſſe, accidere, contingere alicui; *conf. ſupra in* περί, *num.* 3. ἀσφαλείας αὐτοῖς παρεγενομένης, præſtita eis eſt ſecuritas, nacti ſunt ſecuritatem, 17, 13, 9. ἡ ἐκ τῆς ἱστορίας περιγιγνομένη ἐμπειρία, experientia quæ ex hiſtoriarum ſtudio nobis accedit, paratur, 1, 35, 9.

Περιγράφειν ὅροις, *i. q.* διορίσαι, terminis circumſcribere, 21, 11, 4. *coll. vs.* 6. ἡ ταῦτα τὰ πεδία περιγράφουσα γραμμή, 2, 14, 8.

Περιγραφή, ἡ, circumſcriptio, circuitus, ambitus, *v. c. Mæotidis paludis, i. q.* ἡ περίμετρος, 4, 39, 1 *&* 7. *urbis vel caſtrorum,* 9, 21, 3. ἡ περιγρ. τῆς ὑποθέσεως, 3, 1, 8. τὴν βίβλον ἀφορίζειν ἀκολούθως τῇ τῶν πραγμάτων περιγραφῇ, 2, 71, 11. κατὰ τὴν τῶν χρόνων διαίρεσιν, ϰαὶ κατὰ τὴν τῶν πράξεων περιγραφήν, 5, 30, 8. περιγραφὴ εὔσημος, nota circum *baculum* diſtincte ſcripta, 10, 44, 3.

Περιδεής, pavidus, trepidans, 2, 23, 7. περιδεεῖς γενόμενοι μὴ *&c.* 4, 78, 11.

Περιεῖναι; τῷ ταχυναυτεῖν πολὺ περιῆσαν οἱ Καρχηδόνιοι, 1, 27, 11. 1, 51, 4.

Περιελαύνειν, *in Med.* περιελασάμενος λείας πλῆθος ἱκανὸν, coacta ingenti prædæ copia, 4, 59, 1. 5, 94, 4. πολλὰ περιελασάμενοι σώματα ϰαὶ θρέμματα, 4, 29, 6. 8, 26, 6. *Sic* 1, 40, 15, *non de obequitando cogitandum eſt, aut de equitibus, ſed* περιελασάμενος, *ſcil.* τὰ θηρία, *eſt* poſtquam in unum globum coëgit *elephantos.* ἡ περιελαθεῖσα λεία, coacta præda, 5, 95, 10.

Περιέπειν; ἐφήδρευον τῇ τῆς λείας ἐξαποστολῇ περιέποντες, *quaſi* circum circa ſequentes, *i. e.* proſequentes, comitantes, 4, 10, 5.

Περιεργάζεσθαι τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, *i. q.* πολυπραγμονεῖν, immiſcere ſe rebus, 18, 34, 2.

Περιέχειν; εἴ τινες (τιμαὶ) ἀπρεπές τι περιέχουσι τῷ ϰοινῷ τῶν Ἀχαιῶν, ſi qui honores, *Eumeni decreti,* aliquid continerent, quod commune Achæorum parum deceret, 28, 7, 14. περιέχεσθαι τοῖς πράγμασι, rebus circumveniri, temporum neceſſitate cogi, 24, 12, 3.

Περιέχον, τὸ, aër & cœlum omnia ambiens

ambiens & complectens, *vide Adn. ad* 3, 36, 6. πρὸς τὴν θάλατταν καὶ πρὸς τὸ περιέχον παραβάλλεσθαι καὶ βιομαχεῖν, contra cœlum audere pugnare, 1, 37, 9. ἡ τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς διαίρεσις καὶ τάξις, 3, 36, 6. 3, 37, 4 *sq.* αἱ ἐκ τοῦ περιέχοντος διαφοραὶ, diversæ mundi plagæ, 5, 21, 8. ἡ τοῦ περιεχ. ψυχρότης, aëris frigus, 4, 21, 1. οἱ ἐκ τοῦ περιέχοντος καιροὶ, 9, 13, 7. *non sunt* opportunitates e tempestate, *ut Ernestius accepit*, sed tempora, temporis partes & momenta, quæ cœli conversione distinguuntur, & ex cœli adspectu habituque cognoscuntur; *vide Adn.*

Περίζωμα, τὸ, campestre, lumbare, subligaculum; *olim equites Romani* ἐν περιζώμασιν ἐκινδύνευον, 6, 25, 3. *n. nempe sine thorace, quare* γυμνοὶ *dicuntur pugnasse, ibid. vs.* 4. *Illyrii* αὐτοῖς τοῖς περιζώμασι, solis campestribus succincti, *nempe sine armis, Dyrrachium ingressi sunt*, 2, 9, 3.

Περιζωννύναι; περιζωσάμενος, succinctus, præcincta veste, 30, 13, 10.

Περιθεταὶ τρίχες, adscititia coma, capillamentum, 3, 78, 2. *n. Et unde* αἱ περιθεταὶ, *ibid. vs.* 3.

Περιιδεῖν, negligere; μὴ περιιδεῖν σφᾶς συγκλεισθέντας, ἀναστάτους γενομένους, 1, 49, 8. 2, 9, 8. *Et c.*

Περιϊππεύειν, circumequitare *circa hostium aciem, ut a tergo adgrediaris hostem*, 5, 73, 12.

Περιϊστάναι; *conf.* περίστασις.

περιστῆσαι; 1) εἰς μοναρχίαν περιστῆσαι τὸ πολίτευμα τῶν Καρχηδονίων, mutare, convertere, 3, 8, 2. 2) μεγίστους κινδύνους περιέστησε Καρχηδονίοις, maxima Pœnis pericula creavit, adtulit, maximis periculis eos cinxit, 1, 12, 15, 7. περιστήσας αὐτοῖς τὰ θηρία, elephantis eos cinxit, 1, 85, 7. πανταχόθεν περιστήσαντες αὐτοῖς τὸν πόλεμον, 2, 45, 4.

περιστῆναι; 1) περιέστη τὰ πράγματα, mutatæ sunt, in partem deteriorem versæ sunt res, 1, 62, 5. 2) circumstare, cingere, circumdare; τοῦ δεινοῦ πανταχόθεν αὐτοῖς (*sive* αὐτοὺς *cum Vat. Flor. Aug. Paris. A.*) περιστάντος, 1, 53, 6. *n.* μεγάλην αὐτοῖς ἀπορίαν συνέβη περιστῆναι, 1, 77, 7. μὴ πανταχόθεν αὐτῷ (αὐτὸν *Vat. Flor.*) περιστῶσιν οἱ πολέμιοι, 2, 53, 5. διὰ τὸν ἀπὸ Καρχηδονίων Φόβον περιεστῶτα Ῥωμαίοις, (Ῥωμαίους *Vat. Flor.*) 3, 16, 2. ὅταν αὐτοὺς περιστῇ Φόβος ἀληθινὸς, 3, 75, 8. εἰ πανταχόθεν τῷ νεανίσκῳ περισταίη πόλεμος, 5, 42, 6.

περιεστηκέναι, περιεστάναι, περιεστὼς; τὰ περιεστῶτα, *quasi* circumstantiæ, temporum ratio, res præsentes *miserae*, 2, 51, 4. οἱ περιεστῶτες καιροὶ, 3, 86, 7. 3,

89, 3. 3, 97, 5. μὴ συνεπιτίθηται τοῖς τότε περιεστῶσιν αὐτοὺς (αὐτοῖς *solus Aug.*) καιροῖς, 5, 105, 8. ὁ περιεστὼς καιρὸς τὴν Αἰτωλίαν, 20, 9, 1. ποικίλης αὐτοῖς ἀπορίας περιεστώσης, 3, 84, 14.

περιΐστασθαι, *in Paſſ.* ἐπειδὰν αὐτοῖς πόλεμος ὑπ' Ἠλείων καὶ Μεσσηνίων, ἅμα δὲ ὑφ' ἡμῶν περιστᾶθῇ, quum bello undique petentur, cincti erunt, 9, 30, 6. διὰ τοὺς ἀεὶ περιϊσταμένους ἀγῶνας τῷ βασιλεῖ καὶ κινδύνους, 5, 42, 6. *In Medio, notione activa,* circumſtare, cingere *hoſtem;* περιΐστασθαι τοὺς ὑπεναντίους, 3, 84, 11. *n. ubi a vero prorſus aberrans Erneſtus cum Caſaub.* avertere, depellere *interpretatus eſt.*

περισταθεὶς, *quod erat in ed.* 1 & 2. *pro* περισταλεὶς, 2, 60, 4. *fruſtra defendit Reiskius; vid. Adn. ad h. l. Idem Reisk. pro* παραστήσασθαι, 22, 24, 5. *quod perſpecte Caſaub. in* παραστησ. *mutavit,* περιστήσασθαι *ſcribendum cenſuit.*

Περικαπεῖν, animum abjicere, deſperare, malis ſuccumbere, 1, 58, 5. 2, 30, 4. 15, 29, 8. περικαπὼν τοῖς ὅλοις, deſperans de ſumma rei, 3, 84, 6.

Παρικάκησις, ἡ, animi abjectio, anxietas, ſtatus animi malis victi, deſperatio, 1, 85, 2. 15, 29, 10.

Περικαταλαμβάνειν; οἱ περικαταλαμβανόμενοι, deprehenſi & pæne circumventi *ab elephantis,* 15, 9, 10. *opp. of* καταταχοῦντες *ibid.* περικαταλαμβανόμενος τοῖς καιροῖς, temporibus circumventus, præoccupatus, 16, 2, 8. περικαταληφθέντες ὑπὸ τῆς φλογὸς κατεπρήσθησαν, 14, 4, 10. τοῦ περικαταληφθέντος σίτου *ex conjecl. correxi,* 4, 63, 10. *pro vulgato* περικαταλειφθ. *quamquam per ſe non improbo hoc verbum.*

Περικαταλείπειν; σιτομετρήσας τὴν δύναμιν ἐκ τοῦ περικαταλειφθέντος σίτου, 4, 63, 10. *ex vulg. ſcriptura, in quam conſentiunt codices, quam* in περικαταληφθ. *mutandam duxi. Vide verbum præc.*

Περικατασφάττειν, circa aliquem occidere; περικατέσφαξαν αὐτοὺς περὶ τὸ τοῦ Σπενδίου σῶμα, 1, 86, 6.

Περικερᾶν τοὺς ὑπεναντίους, circumire hoſtium aciem, *ut a latere aut a tergo eos adgrediaris,* 11, 1, 5. περικερῶντες ὑπὲρ τὰ θηρία, ſuis circum elephantos circumductis, 5, 84, 8. *conf.* κέρας.

Περικεφαλαία, ἡ, galea, 3, 71, 4. 6, 23, 8.

Περικεφάλαιον, τὸ, *forma inuſitatior,* 6, 22, 3. *i. q. præced.*

Περικλᾶν, *in tacticis quid ſit vide in Adn. ad* 10, 21, 6. *nempe* fracta linea, linea ad angulum (rectum) inflexa ducere exercitum; περιέκλα τὴν δύναμιν ἐπὶ δόρυ, 11, 12, 4. οἱ μὲν ἐπ' ἀσπίδα περικλάσαντες

σαντες τούτους, οἱ δ' ἐπὶ δόρυ, 11, 23, 2.

τόποι περικεκλασμένοι, loca anfracta, inæqualia, hiatibus & cavitatibus interrupta, 12, 20, 6. *coll. vs.* 4. *Fr. gr.* 103. λόφοι περικεκλασμένοι, colles anfracti, colles qui non continuo tractu excurrunt, ſed pluribus convallibus diſtincti & quaſi fracti ſunt, 18, 5, 9. πόλεις περικεκλασμέναι, urbes in locis inæqualibus exſtructæ, tumulis & convallibus vel depreſſioribus locis diſtinctæ, 9, 21, 7. *Seleucia Pieria καθήκουσα καὶ περικλωμένη ὡς ἐπὶ θάλατταν*, variis anfractibus pertinet ad mare, *vel* pertinet ad mare, & in ea directione verſus mare per convallem eam, quæ per urbem excurrit, in duas veluti partes frangitur, 5, 59, 6. *Sed fateor, non ſatis mihi in liquido eſſe hujus loci ſententiam.*

Περίκλασις, ἡ; *conf. verbum præc.* 1) fractio *vel* inflexio lineæ qua ducitur exercitus *vel* pars exercitus; αἱ κατὰ περίκλασιν ἐκτάξεις οὐ προσδέονται μελέτης, σχεδὸν γὰρ ὡσανεὶ πορείας ἔχουσι διάθεσιν, 10, 21, 6. *ubi vide Adnot.* ἀεὶ τῶν ἐξῆς ἐπιβαλόντων καὶ κατὰ περίκλασιν ἑπομένων, 11, 23, 2. 2) anfractus, terræ hiatus & cavitates, 3, 104, 4.

Περικλείειν, includere; πολισμάτιον προβολὰς ἔχον περικλειούσας ἐκ τῆς γῆς εὐφυεῖς, 1, 53, 10. *n. ubi ad* περικλειούσας *intellige* αὐτὸ, (*ſc.* τὸ πολισμάτιον) *aut* τὰς ἐκεῖ καθορμισθείσας ναῦς. *An* περιέκλεισαν *legendum* 5, 39, 3. *pro* παρέκλεισαν?

Περικοπὴ, ἡ, 1) corporis habitus; ὁμοιοτάτοις εἶναι δοκοῦσι κατά τε τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἄλλην περικοπὴν, 6, 53, 6. *n.* 2) cultus hominis exterior, qui cernitur in veſtibus, in ſuppellectilibus alioque adparatu; (*conf. Adn. ad* 6, 53, 6.) κατὰ τὴν ἐσθῆτα καὶ τὴν ἄλλην περικοπὴν ἀνεπισήμαντος, 5, 81, 3. *n.* λιτὸς κατὰ τὴν περικοπὴν, 10, 25, 5. τὴν περικοπὴν ἅπασαν ἐδωρήσατο τῇ μητρὶ, 32, 12, 6 *ſq.* οἰκείαν ποιούμενος περικοπὴν καὶ φαντασίαν τῆς ὑποκειμένης περιστάσεως, *de adparatu triſti*, 32, 20, 2. *contra*, κατὰ τὴν περικοπὴν εὐτυχοῦντες, *ibid. vs.* 5.

Περιλαμβάνειν, capere, occupare, comprehendere, includere; ἀεὶ μείζω καὶ πλείω περιλαμβάνειν τόπον, occupare locum, 4, 39, 8. τὸ περιλαμβανόμενον τῇ στρατοπεδείᾳ χωρίον, locus captus caſtris, ſpatium quod occupant caſtra, 9, 20, 3. *n.* (*cf.* περιβάλλειν.) τὰ ἐν ταῖς παρεμβολαῖς περιλαμβανόμενα, quæ caſtris comprehenduntur, quæ in caſtris includuntur, inſunt, 9, 20, 3. περιλαβεῖν τινα ταῖς συνθήκαις, 5, 67, 12. 26, 6, 12. *n.* 3, 29, 5. *n. ex conject. ubi vulgo* παραλαμβ. πράξεις ὑπὸ τῆς προειρημένης ὀλυμπιάδος περιληφθεῖσαι,

σαι, 9, 1, 1. τάφρῳ καὶ χάρακι περιλαμβάνειν τὰς ναῦς, 1, 29, 3. 1, 48, 10. 5, 103, 5. *Sic* περιλαβὼν τάφρῳ καὶ χάρακι τὴν παρεμβολὴν *legendum, pro* περιβαλὼν, 3, 68, 6. *n.* μήθ' ἑποδράναι δυναμένους διὰ τὸ τάφρῳ καὶ χάρακι περιειλῆφθαι πανταχόθεν, 1, 84, 9. κύκλῳ περιλαμβάνων τὸν χάρακα τοῦ Ἀππίου, 9, 3, 1. μέσους καὶ πάντοθεν περιειλῆφέναι τοὺς πολεμίους, includisse, 2, 29, 5. περιειλημμένος ὑπὸ τῶν πολεμίων, cinctus ab hostibus, 10, 3, 4. περιειλῆφθαι ἀργυρᾶς λεπῖσι, obductum esse, 10, 27, 10.

πᾶσαν ἤδη περιειλῆφὼς ταῖς ἐλπίσι τὴν Πελοποννησίων ἀρχὴν, spe præceperat, occupaverat, tenuerat, 2, 52, 5. πάντα περιελάμβανον οὐ μόνον ταῖς ἐλπίσιν, ἀλλὰ καὶ ταῖς χορηγίαις καὶ ταῖς παρασκευαῖς, omnia non solum spe sunt complexi, *&c.* 8, 3, 3. τῷ καιρῷ περιληφθέντες, temporis necessitate coacti, tempore oppressi, 6, 58, 6. 31, 18, 2.

πολλὴν περιλαβομένων λείαν, *mendose vulgo* 3, 69, 7. *n. pro* περιλαβομένων; *vide* περιβάλλειν.

Περιλείπεσθαι, superesse; ὀγδοήκοντα μόνον συνέβη περιλειφθῆναι σκάφη, 1, 37, 2. ἐπὶ τοῦ περιλειφθέντος θηρίου διεσώθη, 3, 79, 12.

Περιλιπὴς; τὰ περιλιπῆ τῶν πλοίων, 1, 73, 2. *n.*

Περιμένειν ἕως τούτου μέχρις ἂν *&c.* 5, 56, 2.

Περίμετρος, ἡ, (*scil.* γραμμὴ,) perimeter, circuitus, 1, 56, 4. 2, 14, 12. 9, 21, 1 *&* 3 *&* 6.

Πέριξ τοῦ τείχους, circumcirca murum, 1, 45, 8.

Περίοδος, ἡ; ἐκ περιόδου γραμματέα κοινὸν προεχειρίζοντο αἱ πόλεις, alternando inter se, in orbem, 2, 43, 1. *Sic* 6, 20, 7.

Περιοικὶς; αἱ περιοικίδες κῶμαι, 5, 8, 4.

Περίοικος; οἱ Περίοικοι, 2, 65, 9. *n.*

Περιόπτεσθαί τινα παρεσπονδημένον (ὑπ' ἄλλου,) negligere, 3, 15, 7.

Περιορᾶν; μὴ περιορᾶν τὴν χώραν ἀδεῶς πορθουμένην, 1, 30, 3. μηδένα τῶν ἀδικουμένων περιορᾶν, 3, 15, 7.

Περιοργίζεσθαι, *i. q. simplex*; περιοργισθεὶς, 4, 4, 7.

Περιουσία, ἡ, abundans rerum omnium copia, 6, 7, 2. *Sic* αἱ περιουσίαι, 6, 18, 5. ἐν τοιαύτῃ περιουσίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ἦσαν, 3, 90, 7. πρὸς περιουσίαν, ad lautitiam, 4, 38, 4. *opp.* πρὸς τὰς ἀναγκαίας τοῦ βίου χρείας, 4, 38, 4. περιουσίας χάριν, e supervacuo, nulla idonea causa, animi causa, 4, 21, 1 *&* 10. — „ *Demosth. pro Cor.* 2. ἐκ περιουσίας.“ *Ern.*

Περιπαθὴς, valde dolens, tristis, mœrore commotus, 1, 55, 5. περιπαθεῖς ἐγένοντο ταῖς ψυχαῖς, 4, 54, 3. περιπαθεῖς γιγνόμενοι τῇ συμφορᾷ,

ρᾷ, 1, 81, 1. μὴ αὐτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ῥίψῃ κατά τινος κρημνοῦ περιπαθὴς γενόμενος, præ dolore, 8, 20, 8.

Περίπατος, ὁ; τοὺς περιπάτους ποιεῖν, obambulare, 5, 56, 10.

Περιπέτεια, ἡ, fortunæ casus; περιπέτεια καὶ συγκύρησις, 9, 12, 6. κατὰ περιπέτειαν, *opp.* κατὰ πρόθεσιν 38, 1, 2. αἱ ἐκ ταὐτομάτου περιπέτειαι, 9, 9, 3. *Inprimis* casus adversus, malum quodcumque accidens, calamitas, 1, 13, 11. 1, 23, 1. 1, 37, 2. 2, 56, 13. 3, 4, 5. 3, 86, 6. γενομένης περιπετείας, incidente mutatione rerum, *nempe* in deteriorem partem, interveniente adverso casu, 9, 8, 6. *Sed &* mutatio in melius, prosper casus fortunæ, 22, 9, 16 & 18. 32, 23, 4.

Περιπίπτειν, 1) mutari, converti; οὐκ ὀλίγοις τὰς ἐκπληκτικωτάτας περιπετείας εἰς τὴν τοῦ συμφέροντος περιπεπτωκέναι μερίδα, in bonum cessisse, 3, 4, 5. 2) περιπίπτειν τινὶ, incidere in aliquem, in aliquid; *cum Dat. pers.* ὁλοσχερεῖ μὲν οὐδενὶ περιπίπτων ἔτι συστήματι τῶν βαρβάρων, 3, 53, 6. οἱ μὲν τοῖς κατόπιν ἐπιφερομένοις περιπίπτοντες, 1, 76, 8. αὐτομάτως ποτὲ περιπεσόντες αὐτοῖς, (*i. q.* ἑαυτοῖς & ἀλλήλοις) 1, 58, 8. *Cum Dat. rei;* περιπίπτειν χειμῶνι, 1, 37, 1. ἐλαττώμασι, 1, 37, 9. ἀτυχήμασι, 2, 56, 6. τινὶ *vel* τισὶ τῶν δεινῶν, 2, 7, 1. τινὶ τῶν ὁμοίων, 2, 60, 1. ἀνηκέστῳ συμφορᾷ, 4, 53, 3. βιαίοις πληγαῖς, 3, 116, 9. τραύματι βιαίῳ, 2, 69, 2. *unde corrigenda menda*, 2, 57, 5. *n.* & βιαίοις τραύμασι περιπεσόντας *scribendum*, *pro* πράγμασι.

ἐν χειρῶν νόμῳ περιπεσόντες, *mendose, ut puto*, 1, 57, 8. *pro* πεσόντες *vel* προπεσόντες: *nisi fortasse defendere coneris ex* 8, 2, 4. *ubi* περιπεσεῖν *pro simplici* πεσεῖν *accipiendum videri potest*, διὰ τῶν τοιούτων ἀλογηθῆναι καὶ περιπεσεῖν; *ubi tamen alia ratio est, nam ibi* περιπεσεῖν *est* in fraudem incidere, & *mihi prorsus videtur ibidem nomen aliquod in dativo casu positum, v. c.* δόλῳ, κακοῖς, *aut aliud simile desiderari. Pro* περιπεσὸν τῆς ὁδοῦ, 3, 54, 5. *haud cunctanter* παραπεσὸν *edidi ex doctorum virorum conject.*

Περιπλεῖν, circumnavigare, *in pugna navali*, 1, 51, 6. (*cf.* ἐκπεριπλεῖν.) περιπλεῖν, *scil.* τὰς νήσους *vel* εἰς τὰς νήσους, per insulas, 4, 16, 8. τὰς δυσχωρίας, circum loca angusta (*quæ sunt in continente*) circumnavigare, 31, 26, 10.

Περιπλοκὴ, ἡ, complexus, amplexus; περιπλοκαὶ γυναικῶν, 2, 56, 7.

Περιποιεῖν τινὶ αἰσχύνην, ignominiam alicui adferre, 5, 58, 5. τὴν στρατηγίαν, præturam alicui conferre, efficere ut aliquis prætor creetur, 4, 82, 6. *sic* τούτοις περιποιεῖν τὰς ἀρ-

χαὰς, his conferre magistratus, 20, 6, 3. ἀσφάλειαν, securitatem alicui præstare, 15, 10, 4. περιποιεῖσθαι, sibi conciliare, comparare; ἐμπειρίαν ἐκ τῆς ἱστορίας, 5, 75, 6. τὴν ἐπ τῶν Ἑλλήνων εὔνοιαν, 3, 6, 13. περιεποιήσατο παρὰ τοῖς ὄχλοις εὔνοιαν, παρὰ δὲ τῷ συνεδρίῳ πίστιν, 24, 9, 6.

Περιπορεύεσθαι, τὴν πόλιν κύκλῳ, circum urbem circumire, 4, 54, 4. *Sic* περιπεπορεῦσθαι *vel* περιπορεύεσθαι, *scil.* περὶ τὸν βουνὸν, 2, 27, 6. *Sed* περιπορεύεσθαι τὰς πόλεις, obire urbes, 3, 7, 3. *sic* αἱ γυναῖκες περιπορευόμεναι τοὺς ναοὺς, 9, 6, 3. *n. ubi mendose vulgo* παραπορευομ. Recte omnes περιπορ. τοὺς νεώς, 10, 4, 4. περιπορευόμενοι τὴν πόλιν, discurrentes, circumeuntes per urbem, 8, 33, 2.

Περιπόρφυρος ἐσθὴς, prætexta toga *consulum & prætorum Rom.* 6, 53, 7. λινοῖ περιπόρφυροι χιτωνίσκοι *Hispanorum*, 3, 114, 4.

(Περιπροπλεῖν, *mendosum verbum a Casaub. temere adoptatum* 1, 46, 11. *pro* προπλεῖν.)

Περιπτύσσειν, amplecti, complecti; περιπτύξασα ἠσπάσατο αὐτοὺς, 10, 4, 6. περιέπτυξε ταῖς χερσὶ, 13, 7, 8. *videtur significare*, manibus mulieris (*nempe simulacri formæ muliebris*) amplexus est hominem; *sed vix sana h. l. videtur esse oratio.*

Περιῤῥηγνύναι (τινὶ) τὴν χλαμύδα, lacerare, lacerando abstrahere alicui chlamydem, 15, 33, 4.

Περιῤῥῶξ πέτρα, abrupta petra, 9, 27, 4. ὄχθος. *Fr. gr.* 105.

Περισάττειν, circumstipare; περισάξαντες τὰ χείλη τοῦ πίθου πανταχόθεν, obturato undique omni spatio inter labia dolii *&* *parietes cuniculi*, 22, 11, 17.

Περισκέπειν, undique tegere; οὐ δυναμένου τοῦ Γαλατικοῦ θυρεοῦ τὸν ἄνδρα περισκέπειν, 2, 30, 3.

Περισπᾶν πόλεμον ἐπεῖ, bellum illuc transferre, 1, 26, 1. περιέσπα Ῥωμαίους, distinebat Romanos, curam eorum alio vocabat, 9, 22, 5. *In Tacticis*, περισπᾶν τοὺς στρατιώτας *est* integram militum manum, veluti unam massam, ita convertere & circumagere, ut descripto semicirculo in eam partem prospiciat, qui primo terga verterat; *vide Adn. ad* 10, 21, 3. τοὺς ἐπὶ τῆς οὐραγίας ἐξ ἀρχῆς ὑπάρχοντας, ἐξ ἐπιστροφῆς περισπῶν, ἐξέταττε πρὸς τὴν τῶν πολεμίων ἐπιφάνειαν, 1, 76, 5.

Passiv. περισπώμενοι, distenti, alio occupati, 4, 10, 3. περισπᾶσθαι ταῖς διανοίαις, animo distrahi in diversas partes, 15, 3, 4.

Med. περισπασάμενος τοὺς στρατιώτας, secedere a se jubens milites; *alii contra*, succinctus, circa se habens, cingens se militibus, 38, 5, 1. *n.*

Περισπασμὸς, ὁ, 1) distractio, cum

cum quis alibi occupatus eſt, aliis negotiis diſtinetur; *ἐν τοῖς ἐκείνου περισπασμοῖς*, 3, 87, 9. *κατὰ τοὺς αὐτῶν περισπασμούς*, 18, 34, 5. 31, 8, 5. 32, 15, 4. *ἐν περισπασμοῖς εἶναι*, (*i. q. περισπᾶσθαι*) 4, 32, 5. 2) motus *ille* militaris, *de quo paulo ante ad verb. περισπᾶν dictum eſt*; converſio manus militum in partem contrariam, 10, 21, 3. *n.* 12, 18, 3.

Περίστασις, ἡ, 1) ſtatus rerum, temporis ratio', temporum conditio, quidquid incidit; *quaſi dicas* circumſtantiæ; *διὰ τὴν περίστασιν*, 1, 32, 3. *ἐπὶ παντὸς καιροῦ καὶ περιστάσεως*, 1, 35, 10. *κατὰ τὰς περιστάσεις*, pro varia temporum ratione, 2, 41, 6. *αἱ περιστάσεις τῶν πόλεων* fata urbium, 10, 24, 3. *ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιστάσεσι*, in utroque rerum ſtatu, *ſc. tam in pace, quam in bello*, 4, 67, 4. *ἡ κατὰ τὸν ἀέρα περίστασις*, ſtatus aëris, aëris ratio, 3, 84, 2. *λοιμικαὶ περιστάσεις*, *ſcil. τοῦ ἀέρος*, peſtilens aëris ſtatus, 6, 5, 5.

2) *ſed* περίστασις, *etiam nude per ſe, præſertim de* difficili, periculoſo, miſero, calamitoſo rerum ſtatu *uſurpatur*; *ſic κατὰ τὰς περιστάσεις*, difficilibus, periculoſis temporibus, 1, 82, 7. 2, 17, 1. *&* *κατὰ τὰς τῶν καιρῶν περιστάσεις*, 2, 55, 8. *ἐν ταῖς περίστασεσι*, 3, 112, 9. *κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν βαρβάρων περιστάσεις*, in periculo a barbaris imminente, 4, 38, 10. *Sic ἡ Γαλατικὴ περίστασις*, 3, 1, 3. *ἐſt σύμπτωμα κατὰ τοὺς Γαλάτας γενόμενον τῇ βασιλείᾳ*, *ibid. vs.* 1. *πολλοὺς περιστάσεις καὶ καιροὺς ἔχοντες*, multas temporum difficultates experti, 4, 32, 2. *περιστάσεσι παραδόξοις καὶ ποικίλαις ἐχρήσατο*, 9, 34, 2. *ἀόρτοι παντὸς κακοῦ καὶ πάσης περιστάσεως*, 2, 21, 2. *εἰς πᾶν περιστάσεως ἐλθεῖν*, in ſummas miſerias veniſſe, 4, 45, 10. *εἰς τοῦτ' ἤγαγεν (αὐτοὺς) περιστάσεως*, 1, 84, 9. 1, 88, 5. *ἐν ταῖς ὁλοσχερέσι περιστάσεσι*, temporibus quibus de ſumma rerum agitur, in gravioribus patriæ periculis, 4, 33, 12. *περίστασις ὁλοσχερεστέρα ἐκ τοῦ πελάγους*, ſummum e mari periculum imminens, *ob vehementiſſimam tempeſtatem*, 1, 54, 6. *ἀπολελῦσθαι τῆς περιστάσεως*, periculo liberatum eſſe, 10, 14, 5.

3) quidquid circumſtat vel circumdat; *ut ἡ ἔξω περίστασις*, multitudo foris circumſtans, 18, 36, 11. *ἡ τοῦ στρατηγίου περίστασις*, area circa prætorium, 6, 31, 1 *&* 7. 6, 41, 2 *ſq. τῶν σκηνῶν*, area circa tentoria, 6, 31, 14. *χώρα βασιλικὴν ἔχουσα περίστασιν*, regium adparatum, regias copias, regiam opulentiam habens, 5, 45, 1. *μεγαλομερὴς περιστ.* magnificus adparatus *veſtium & ſuppellectilium*, (*i. q. περικοπὴ καὶ κόσμος*) 32, 12, 3. *n.* 32, 14,

9. ἡ τοῦ βίου περίστασις, fortunarum copia, opes, 3, 98, 2.

Περιστέλλειν, tegere; (*ut vestis vel clypeus tegit corpus; sic de clypeo Plutarch. in Philopoem. c.* 9.) περιστέλλειν τι τοῖς κόλποις, sinu vestis involvere, tegere, 22, 21, 10. τὰ ἁμαρτήματα, peccata, 30, 4, 14. (*conf.* συμπεριστέλλειν.) τοὺς ἀποστάτας, protegere rebelles, 5, 67, 13. ἀνελπίστως τῆς ἀσφαλείας ἔτυχε, περισταλεὶς ὑπὸ τῆς Ἀχαιῶν καλοκἀγαθίας, tectus, 2, 60, 4. *n.*

Περιστοιχίζειν, corona cingere *urbem*, 8, 5, 2.

Περιστόμιον, τὸ τοῦ πίθου, os dolii, 22, 11, 15.

Περιστρατοπεδεύειν τὴν πόλιν, urbem corona cingere, 1, 30, 5. 2, 2, 7. 2, 54, 6. *n.* & *vs.* 11. 3, 60, 9.

Περίστυλον, τὸ, (*sive* ὁ περίστυλος, *ut apud Diodor.* I, 48.) peristylium, locus columnis circumdatus, 10, 27, 10. *n.*

Περιστύρειν τὴν λείαν τῶν πολεμίων, præda exuere hostes, 3, 93, 1. τὰ ῥέμματα, diripere, 4, 19, 4.

Περισχίζεσθαι; ὁ ποταμὸς περί τι χωρίον νησίζον περισχίζεται, fluvius dividitur & circumfluit, 3, 42, 7. περισχισθεὶς ὁ ῥοῦς περὶ τὴν πόλιν, 4, 43, 7. *n.*

Περιταφρεύειν, fossa cingere *urbem obsessam*, 1, 48, 10.

Περιτειχίζειν, muro cingere, *vel* munitionibus ad oppugnandum exstructis; περιτετειχισμένος καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, 39, 1, 8.

Περιτέμνειν; πανταχόθεν περιτέμνεται αὐτοῦ ἡ ἀρχή, acciditur, circumciditur, imminuitur, 23, 13, 2.

Περιτιθέναι τινὶ στρατηγίαν, conferre, mandare alicui imperium, 2, 36, 3. μεγάλην δυναστείαν, 2, 11, 17. περιτιθέναι τινὶ βασιλείαν, 4, 81, 4. οἱ θεοὶ περιθέντες τὸ κράτος οὐ τοῖς ἄρχουσι χειρῶν ἀδίκων, victoriam tribuentes, 15, 8, 2. τοῦτο περιτιθέασιν οἱ συγγραφεῖς Ἀννίβᾳ, hoc Hannibali tribuunt, adscribunt, 3, 48, 4.

περιετίθετο κλίμαξ τῷ στύλῳ, tigno circumposita, inserta erat scala, 1, 22, 5.

Περίτομος; ὄρος περίτομον, mons omni ex parte abscissus, præruptus, 1, 56, 4.

Περιττεύειν, abundare. τὸ περιττεῦον, 4, 38, 9. *opp.* τὸ λεῖπον, *ibid.* οὐ περιττεύων τῇ χορηγίᾳ, 18, 18, 5. *opp.* ἐλλείπων, *ibid.*

Περιττὸς, variæ doctrinæ cupidus, curiosus, 9, 1, 4. περιττὸν, *adverbialiter*, *i. q.* περιττῶς *vel* ἄγαν, nimis; πολλάκις τὸ τολμᾶν περιττὸν &c. 4, 34, 2. *n.* *disjecta membra nescio cujus poëtæ.* ἐκ περιττοῦ, e supervacuo, sine necessitate, nulla probabili ratione, animi caussa, 5, 11, 4. *n.* 9, 20, 6. (*cf.* περιουσία.)

οὐδὲν περιττότερον ἢπερ &c. nihil amplius quam, 31, 6, 7.

Περιττότης, ἡ ἐν τοῖς βίοις, luxus

luxus vitæ, adfluentia rerum pretiosarum, magnificentia in suppellectili & alio vitæ adparatu, 9, 10, 5.

Περιττῶς κατεσκευασμένη οἴκησις, magnifice exstructa domus, 1, 29, 7. περιττῶς κατεσκευασμένον ἄγαλμα, exquisita arte elaboratum signum, 32, 25, 4. περιττότερον *scribendum suspicatus erat Reisk.* 7, 7, 7. *loco verborum* περὶ ταῦτα, *intelligens* festivius, *elegantius, exquisitius.*

Περιτυγχάνειν ἀτυχήμασι, (*i. q.* περιπίπτειν) 1, 37, 6.

Περίφασις, ἡ, prospectus liber; („*i. q.* περιφάνεια *apud Herodot. IV.* 24." *Ern.*) ὄρος εὐφυῶς κείμενον πρὸς τὰς τῶν προειρημένων τόπων περιφάσεις, 10, 42, 8.

Περιφέρειν; ὁ περιφερόμενος στίχος, pervulgatus, qui circumfertur, 5, 9, 4.

Περιφερὴς; περιφερὲς σχῆμα Σπάρτης, orbicularis figura, 5, 22, 1.

Περίφοβος; περίφοβοι ἦσαν καὶ περὶ σφῶν καὶ περὶ τῆς πατρίδος, 5, 74, 3.

Περιφράττειν, cingere *naves hostium*; περιφράξαντες αὐτοὺς πρὸς τῇ γῇ συνεῖχον, 1, 28, 11.

Περιφλέγεσθαι, amburi; 12, 25, 2.

Περιχαρακοῦν, circumvallare, 4, 56, 8. 16, 30, 1.

Περιχαρὴς, lætus, 1, 20, 1. 3, 62, 9. τοῖς παροῦσι, 1, 34, 12. περιχαρὴς ἦν τῷ μὴ &c. 2, 50, 5. *ubi delendum comma post* ἦν. γενόμενοι περιχαρεῖς διὰ τὸ &c. 4, 86, 5. 8, 21, 2. ἐπί τινι, 1, 41, 1. 1, 44, 7. 3, 74, 10. περιχαρὴς γενόμενος Ἀννίβας ἐπὶ τῷ &c. 8, 31, 11. *ubi dele comma ante* ἐπί.

Περίχειρα, τὰ, armillæ, 2, 29, 8.

Περιχύειν; οἱ ἱππεῖς ἐκ μεταβολῆς περιχυθέντες ἐπέκειντο τοῖς πολεμίοις, effusi & circumfusi hostibus, 1, 19, 4. οἱ περικεχυμένοι, circumfusi, (*nempe a quibus pater Scipionis* περιειλημμένος ἦν,) 10, 3, 5. *coll. vs.* 4.

Πέρπερος, nugator arrogans, ostentator; λάλος καὶ πέρπερος, 32, 6, 5. 40, 6, 2.

Πέτευρον, τὸ, tabula, asserculus, parvum tabulatum, 8, 6, 8. *n.*

Πέτρα, ἡ; τῆς πέτρας αὐτοῖς ὑσχρηστίας παρεχούσης &c. *Fr. gr.* 129.

Πετροβολικὰ ὄργανα, balistæ, 5, 99, 7. *ubi diserte distinguuntur a catapultis.*

Πετροβόλος, ὁ, balista; πετροβόλοι *ab oppugnatoribus dispositi ad muros defensoribus nudandos*, 5, 4, 6. *ab oppugnatis dispositi in muris adv. machinas hostium*, 8, 9, 2. 16, 30, 4.

Πεττεύειν, calculis ludere, 40, 7, 2.

Πεττευτὴς, ὁ, aleator; συγκλείων πολλοὺς ὥσπερ ἀγαθὸς πεττευτὴς, 1, 84, 7.

Πεύκινος; πεύκινα ξύλα τετράγωνα, trabes piceæ, 5, 89, 1.

Πῇ, 1) qua ratione; πῇ καὶ τὲ πραπτέον,

πρακτέον, 11, 2, 6. πῇ καὶ πῶς, 3, 93, 2. *pleonastice, sicut* πῶς καὶ τίνι τρόπῳ, 1, 32, 2. 2, 38, 1. *& similia multa apud nostrum.* 2) quo; πῇ τρέπεσθαι *Vat. cum suis, pro* ποῖ, 4, 69, 3. *Enclit.* πῃ; τῇδέ πῃ τοῖς πολεμίοις ἦν εὐχειρωτος, *hac ex parte*, 4, 8, 6. 12, 11, 4.

Πηγαῖον ὕδωρ, aqua fontana, 10, 28, 3.

Πηγὴ, ἡ, τῆς κακοπραγμοσύνης, 18, 23, 3.

Πῆγμα, τὸ, τῆς χιόνος, congelatio nivis, 3, 55, 5.

Πηγνύναι σχεδίας, compingere rates, ἀραρότως, 3, 46, 1. διαφερόντως, 3, 46, 4. σκηνὰς, ſtruere, figere tentoria, 6, 27, 2 & 6. — „*Sic & Ioſeph. Ant. III. 6, 9.*“ *Ern.*

Πηλίκος; πόσα καὶ πηλίκα συμβάλλεσθαι πέφυκε *&c.* 1, 2, 8.

Πηλὸς, ὁ, lutum figulinum, argilla, 12, 15, 6. 15, 35, 2. οἱ πηλοὶ, limus, 3, 79, 9 & 11.

Πήρα, ἡ; ἐν πήραις παρακομίζειν τὰ χορήγια, *Fr. gr.* 138.

Πηχυαῖος, cubitalis, cubiti longitudine, 6, 23, 12.

Πῆχυς, ὁ, cubitus; ξύλων καὶ ῥητίνης καὶ τριχὸς μυριάδας πήχεις, καὶ ταλάντων χιλιάδας, 5, 89, 9. *n.*

Πιαίνειν; πιαίνεσθαι, pinguefieri, 34, 2, 15. 34, 8, 1.

Πιέζειν τινὶ τὰς χεῖρας, prenſare manus, 32, 10, 9. πιεζόμενος, preſſus *complexu machinæ Nabidis forma mulieris*, 13, 7, 10. πιεζόμενοι τῷ πολέμῳ, bello preſſi, 5, 29, 1. ἀμφότερα τὰ κέρατα πιεζόμενα, *alii* πιεζούμενα, preſſa, retro pulſa, 3, 74, 2. βραχὺ πιεσθῆναι τῇ χώρᾳ κατὰ τὴν μάχην, paululum loco pelli, inclinari; cedere cogi, 2, 33, 8. σημαῖαι πιεσθεῖσαι, 6, 38, 1. *n.* τὸ πιεζόμενον ὑπὸ τῆς γῆς, quod premitur a terra, *nempe in qua defixum eſt*, 18, 1, 10. *coll. vs.* 12.

πιέζειν τι, urgere, premere aliquid *in diſputando, diſceptando*, 5, 67, 8. 3, 21, 3.

Πιεζεῖν, *ultima circumflexa, i. q.* πιέζειν, 3, 74, 2. *n.* ἐπιεζοῦντο καὶ κατεβαροῦντο τῇ μάχῃ, 11, 33, 3.

Πιθανότης, ἡ, probabilitas, probabilis, ſpecioſa ratio; τινὰς ἐλάμβανον πιθανότητας ἐκ τῶν ἐγγράπτων, 18, 28, 2. ἐνίοτε πᾶσαι αἱ πιθανότητες μετὰ τοῦ ψεύδους τάττονται, 13, 5, 5.

Πίθος, ὁ, dolium, 22, 11, 15. *ſqq.*

Πικρία, ἡ; πικρία ἄκαιρος μᾶλλον ἢ δυσμένεια, exacerbatio, ira, 5, 42, 3. παρακατασχὼν τὸν ἴδιον θυμὸν καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς γεγονόσι πικρίαν, 15, 4, 11. πικρία καὶ ἀθυρογλωσσία τοῦ συγγραφέως, amarulentia, acerbitas in maledicendo, 8, 12, 1 & 12. 12, 14, 1 & 7. 12, 15, 4. ὀξύτης καὶ πικρία *plebis Atheniensis*, præceps & acerbum *vel* iraſcibile ingenium, 6, 44, 9. *nempe quod facile ira excandeſcit, ſed eamdem iram etiam facile*

facile rursus ponit, qua differt a plebe Thebanorum, quam innutritam esse ait βίᾳ καὶ θυμῷ. ibid.

Πικρὸς, acerbus, fævus; τύραννος, 7, 13, 7. ἐχθρὸς, 7, 14, 5. ἐπιτιμητὴς, 12, 12, 4. δικαστὴς, immitis, severus, 5, 41, 3. (*Sapius jungitur cum* ἀπαραίτητος.) πικρότατος τύραννος, 9, 23, 3. τὰ πικρὰ, acerbe facta, fæva facta, 9, 23, 6. ὀργὴ χρηστὰ καὶ σεμνὰ, *ibid.* ἀεί τι τῶν ἀπεχθεστάτων καὶ πικροτάτων εἰσαγγέλλειν κατά τινος, 1, 80, 3.

Πικρῶς ἐπιστατεῖν τῶν ἀνθρώπων, dure, acerbe præesse, imperare, 1, 72, 1. πικρῶς ὀνειδίζειν, 9, 34, 1. ἐπιτιμᾶν τινι, 8, 28, 8. πικρῶς καὶ δυσμενῶς διέφθειρε τὴν πόλιν, 2, 55, 7. πικρῶς διακεῖσθαι πρός τινα, iratum esse, succensere, 4, 14, 1. δεῖ σκοπεῖσθαι τὰ πράγματα μὴ πικρῶς ἀλλ' ἀνθρωπίνως, 4, 14, 7. τοῦ δὲ ἀπειπαμένου, πικρῶς ἐρευνᾶν ἤτει, 5, 50, 13. *n. ubi repositum comma post* πικρῶς *malim*, ille acerbe ferens, iratus, negat factum. πικρότατα χρῆσθαί τινι, 1, 72, 3.

Πίλεος, ὁ, *latinum* pileus, 30, 16, 3. *Græce alias* ὁ πῖλος.

Πιλίον, τὸ, *idem*, 35, 6, 4.

Πινάκιον, τὸ, tabella, 10, 46, 6.

Πίναξ, ὁ, tabula picta, pictura, 40, 7, 2.

Πιπράσκειν; πραθέντων τούτων *correxit Casaub.* 10, 16, 5. *pro* πραχθέντων *quod erat in libris.*

Πίπτειν εἰς ἐξουσίαν τινὸς, in potestatem alicujus incidere, venire, 3, 4, 12. τοῦτο πίπτει κατὰ τὴν ρκθ' ὀλυμπιάδα, incidit in CXXIX. Olymp. 1, 5, 1. ταῦτα ἔπεσεν εἰς τὴν προτέραν ὀλυμπ. 4, 14, 9. οἱ χρόνοι οἱ πίπτοντες ὑπὸ τὴν ἡμετ. ἱστορίαν, tempora quæ nostra persequitur historia, 4, 2, 2. ὅσα πέπτωκεν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν, quæ nos vel ipsi vidimus vel fando cognovimus, 2, 4, 7. (*cf.* ἱστορία.) οὐδ' ὑπὸ λόγον πίπτει ἡ ἀδικία αὐτῶν, ne quidem sub rationem cadit, ne quidem ulla ratio ejus reddi potest, inexplicabilis est, 4, 15, 11.

πίπτειν ταῖς ἐλπίσι, excidere spe, spem e manibus elapsam videre, 1, 87, 1. κἂν ποτε πέσῃ τὰ ὅλα, quamquam summa rerum perdita, 10, 33, 4. *n.* πολίτευμα ἄρδην πεπτωκὸς, civitas funditus prostrata, depressa, perdita, 1, 35, 5.

ἑξακισχίλια τάλαντα πεσεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀπὸ τῶν λαφύρων, 6000 talenta eis rediisse e præda, 2, 62, 1. ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα πρόσοδος ἔπιπτε τῷ δήμῳ, 31, 7, 7.

πεσόντος *fortasse legendum pro* πταίσαντος, 10, 33, 5. *n.* & πεσόντες *vel* προπεσόντες, *pro* περιπεσόντες, 1, 57, 8. *n.*

Πιστεύειν, 1) confidere; τῷ ταχυ-

ταχυναυτεῖν 1, 23, 9. τῇ τῶν τόπων ὀχυρότητι, 3, 67, 9. ταῖς παρασπευαῖς, 5, 62, 6. πιστεύων αὐτῷ τε καὶ τοῖς χρήμασι, 6, 2, 10. 2) fidei alicujus permittere; πιστεύειν τινὶ ὑπὲρ τῶν ὅλων, 2, 43, 2. *Et nude* πιστεύειν τινί, fidei alicujus fe permittere, 21, 2, 10.

Paſſiv. ἄνδρες μάλιστα πιστευόμενοι, viri quibus ſumma fides habebatur, maxima auctoritate præditi, 16, 31, 4. πεπιστευμένος, *cum Accuſ. & infin.* qui ſibi perſuaſerat, perſuaſus, 16, 22, 5. πεπιστευμένος τὴν πόλιν παρὰ Ῥωμαίων, cujus fidei credita, commiſſa erat urbs, 3, 69, 1. συνέβαινε αὐτὸν πεπιστεῦσθαί τι τῶν Φυλακτηρίων, 8, 17, 5. παρ' οἷς πιστευθέντες, qui cum eis fidem haberent, apud quos cum fidem invenissent, 2, 7, 9. *niſi ex ſeqq. ad* πιστευθέντες *referendus eſt accuſ.* τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν, qui cum eorum fidei cuſtodiendum commiſiſſent Veneris templum. ὑπὸ τῆς τῶν πιστευθέντων ἠττηθεὶς ἀθεσίας, perfidia eorum quibus fidem habuerat, 8, 23, 10. *Cum Genit.* πιστευθεὶς ταλάντου, cui talentum eſt creditum, 6, 56, 13. *n.* Κύπρου, cujus curæ fideique commiſſa Cyprus erat, 18, 38, 6. *Rurſus cum Accuſ.* ἐπιστεύθη τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ὅλων ὑπὸ τοῦ βασιλέως, 31, 26, 7. *Conf. Ind. hiſtor. in* Credere.

Πίστις, ἡ; 1) δοῦναι ἑαυτὸν εἰς πίστιν τινὸς, fidei alicujus fe dare *vel* permittere, 3, 30, 1. *Quid ſit hoc apud Romanos, docetur* 20, 9, 10 *ſqq.* 20, 10, 2 *ſqq.* (*conf.* ἐπιτροπὴ, 21, 1, 4 *ſq.* 36, 2, 1 *ſqq. Adde Ind. hiſtor. in* Fides.) ἐθελοντὴν σφᾶς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν ἐνεχείρισαν, 18, 21, 9. 20, 10, 2. παρακαλοῦντος (αὐτοῦ) σφᾶς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν, 18, 21, 5. *n. niſi diſerte adjiciendum verbum* δοῦναι *vel* διδόναι.

2) fides quæ habetur vel haberi debet dictis, credibilitas; βραχύ τι συμβάλλεται ἡ κατὰ μέρος ἱστορία πρὸς τὴν τῶν ὅλων ἐμπειρίαν καὶ πίστιν, ad faciendam, adſtruendam fidem, 1, 4, 10. τὸ εἰρηθὲν δι' αὐτῶν τῶν ἔργων ἔλαβε τὴν πίστιν, fidem invenit, confirmatum eſt, 1, 35, 4. 7, 13, 2. τὴν πρώτην πίστιν λαμβάνει ἡ παραίνεσις, præcipuam fidem invenit, præcipuum pondus habet, 11, 10, 2. βουλόμενος πίστιν παρασκευάζειν τοῖς μέλλουσι λέγεσθαι, 32, 16, 2. πίστιν ποιεῖν τινι τοῦ λέγειν ἀληθινῶς ταῦτα, *Fr. gr.* 65.

3) fidei pignus; ἱκανὴν πίστιν παρασχέσθαι τινὶ τῆς πρὸς τὰ μέλλοντα κοινωνίας, 2, 52, 4. 2, 58, 7. *Præſertim in Plur.* αἱ πίστεις, fidei pignora, 2, 51, 7. 4, 17, 9. 8, 2, 3. τὰς πίστεις ἐδίδοσαν ἀλλήλοις, 4, 17, 11. *&c. Hinc &* πίστεις θέσθαι,

σθαι, fœdus facere; ὑπὲρ τῆς Φιλίας καὶ συμμαχίας ἔθετο πρὸς αὐτοὺς πίστεις, 3, 67, 7.

4) fides, religio hominis; ὡς αὐτῷ δοκεῖ συμφέρειν ἐκ τῆς ἰδίας πίστεως, e fua fide, pro religione fua, 28, 1, 9. fides & auctoritas, qua quis fruitur apud alium; πάντων αὐτῷ πειθαρχούντων κατὰ τὴν προγεγενημένην πίστιν, 5, 2, 10. μεγάλης ἀποδοχῆς καὶ πίστεως ἔτυχε παρὰ τῷ βασιλεῖ, 6, 2, 13.

5) negotium *vel* munus fidei alicujus commiſſum; Σελεύκου ταύτην αὐτῷ τὴν πίστιν ἐγχειρίσαντος, *nempe* τὴν προστασίαν τῶν ὅλων πραγμάτων, 5, 41, 2. ἡ τῆς ἐφοδείας πίστις εἰς τοὺς ἱππεῖς ἀνατίθεται, munus circuitionis, 6, 35, 8. — „*nempe in quacumque re fides alicui habetur, id ipſum* πίστις *& Latinis* fides *eſt.*“ *Ern.* — ἡ ἐγκεχειρισμένη αὐτῷ πίστις· αὕτη δ' ἦν ἡ σφραγὶς, καὶ τὸ τοῦ βασιλέως σῶμα, 16, 22, 2.

Πιστὸν, τὸ; λαβὼν τὰ πιστὰ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας, (*i. q.* αἱ πίστεις.) fidem ſecuritatis, 2, 41, 15.

Πιστοῦν; πιστώσασθαι, *cum* πρὸς *præpoſ.* πιστωσάμενοι πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν ὅλων, ἐφ' ᾧ fidem ſibi mutuo dantes, 18, 22, 6. *cum Accuſ. rei;* πιστωσάμενοι τὰς προτεινομένας δωρεὰς, confirmantes, fidem ſuam dantes de, 1, 43, 5. *cum Accuſ. perſ.* τοῦτον πιστωσάμενος, hunc fidum ſibi fecit, hujus fidem ſibi conciliavit, 8, 17, 2.

Πιστῶς τὰ πρὸς αὐτὸν διακείμενος, qui fidus ei erat, 3, 98, 5.

Πίττα, ἡ, pix; πίττα ὠμὴ, 5, 89, 6.

Πιττάκιον, τὸ, pugillares, 31, 21, 9. & 11. *n.*

Πλάγιος, obliquus, doloſus, fallax; πλάγιον ἐν τῷ πολέμῳ γεγονέναι, ambiguum, dubia, ancipite fide, 30, 1, 6. ἀγεννεῖς καὶ πλάγιοι τῇ ψυχῇ, dubii animi, parum firmi, 4, 8, 11.

τὰ πλάγια, latus, latera *aciei, agminis, claſſis, navis;* ἐκ τῶν πλαγίων προσπίπτειν, 1, 22, 8. 1, 23, 9. κατὰ τὰς ἐκ τῶν πλαγίων ἐπιφανείας, 3, 74, 2. αἱ ἐκ τῶν πλαγίων πλευραὶ, latera, (*quatenus diſtinguitur a parte anteriore & poſteriore; nam* πλευρὰ *magis generatim de quocumque latere figuræ cujusque uſurpatur, etiam de parte anteriore & poſteriore;*) 1, 22, 10. 6, 31, 9. *Item in Sing.* ἐκ πλαγίου κατὰ κέρας συμπεσεῖν τοῖς πολεμίοις, 1, 40, 14. (*ubi ex abundanti junguntur ſynonyma,* ἐκ πλαγίου *&* κατὰ κέρας.) κατὰ πρόσωπον, ἀπ' οὐρᾶς, ἐκ πλαγίου, 1, 77, 7.

Hinc rurſus πλάγιος, qui eſt a latere *vel* in latere, a latere veniens *vel* incedens; πλάγιοι παραπορεύονται παρὰ τὰ ὑποζύγια, a latere comitantur jumenta, 6, 40, 7. πλάγιοι προσπίπτοντες στρε-

φομέ-

φομένοις, *(in pugna navali,)* 1, 51, 6. πλάγιαι παραβάλλουσιν ἀλλήλαις αἱ νῆες, 1, 22, 9. ὅταν πλάγιον λάβῃ, quum *elephas elephantem* a latere tenet, a latere adgredi poteſt, 5, 84, 4. πλάγιον κατέπιπτε τὸ πλοῖον, navis *(quæ machinæ hoſtilis vi in altum erat erecta)* in latus decidit, 8, 8, 4.

πλάγιος πλοῦς, *quod mssti dabant*, 1, 26, 10. *in* πελάγιος *recte mutavit Caſaub.*

Πλαδαρὸς, humidus, madidus, *Fr. gr.* 106. *n, ubi tamen* πλαδαρὸς *videtur legendum; conf. Adn. ad* 6, 25, 5.

Πλάζειν; τὸ πλαζόμενον ὑπὸ τῶν ποταμῶν ὕδωρ, aqua quæ ex fluviis infra terram diffunditur & vagatur, 34, 10, 3.

Πλάσις, ἡ τοῦ προσώπου, conformatio vultus, ſpecies oris quoad lineamenta, 6, 53, 5.

Πλαταμὼν, ὁ, planitiem *interpretatus ſum cum Caſaub. & Ern.* 10, 48, 7. *rectius vero* lata planaque ſaxa πλαταμῶνας *intelliges* terram obſidentia, *aut* loca ſaxis obſita; *vide Adn.*

Πλατεῖον, τὸ, tabella, 6, 54, 8 *& 10 ſq.* 10, 45, 8 *ſqq.*

Πλάττειν; ἐκ τούτου πλάσας *(vel* πλασάμενος) τὴν διαβολὴν, 4, 84, 7.

Πλειάδες; *vide Ind. hiſtor. in* Vergiliæ.

Πλεῖν, *abſol.* navibus proficiſci, vela dare, cum claſſe exire, 1, 21, 10. 1, 41, 3. 4, 29, 7. 27, 11, 1. 31, 22, 9. τὸν πατέρα τότε πλεῖν συνέβαινεν εἰς Ἰβηρίαν, cum claſſe abiiſſe *vel* abeſſe *interpretatur Ern. cum Reisk.* 10, 4, 5. *n. qui quidem locus difficultate non caret.* πλεῖν τὰ πελάγη, per maria navigare, 3, 4, 10. ἐφ' ἧς (νεὼς) ἔπλει ὁ Μάρκος, in qua erat, quam conſcenderat Marcus *imperator*, 2, 10, 5.

ἔπλεον ὀλισθαίνοντες ἀμφοτέροις ἅμα τοῖς ποσὶ, *ex ſcriptura olim vulgata*, 3, 55, 2. *n.* incerto gradu vadebant, — „*ſic Latini natare.*“ *Ern. conf.* ἐπιπλεῖν, *& Adn. ad* 3, 55, 4.

Πλεῖον, πλέον, *&* πλεῖστον, *vide in* πολύς.

Πλεοναζειν; πλεοναζούσης τῆς παρουσίας τῶν πρεσβευτῶν, quum frequentiores advenirent legationes, 4, 3, 12.

Πλεονασμὸς, ὁ; οἱ ποιηταὶ διὰ τῶν ὑπεράνω πλεονασμῶν ἐν τοῖς ὑπομνήμασι *&c.* frequentiori earumdem rerum repetitione, 12, 24, 1. ὁ πλεονασμὸς ὑπὲρ τῶν ἐκπληκτικῶν συμπτωμάτων, nimis frequens, nimisve prolixa commemoratio caſuum terribilium in hiſtoria ſcribenda, 15, 36, 3. *& cum nudo genit. ibid. vs.* 7.

Πλεονεκτεῖν ἀπὸ τῶν μὴ καθηκόντων, lucrum quærere ex rebus parum honeſtis, 6, 56, 2.

Πλεονέκτημα, τὸ, privilegium, 2, 38, 8.

Πλεονέκτης, ὁ; κατὰ τὴν αἵρεσιν δημαγωγικὸς καὶ πλεονέκτης, 15, 21, 1. *ubi* ambitioſum

tiosum *vertit Vales. & nos cum eo in eamdem sententiam; sed rectius, puto,* avarum, privato lucro inhiantem *intelligemus, quod nimis sæpe faciunt demagogi, ut, cum populi commodis unice favere videri volunt, sua commoda privatosque quæstus rebus omnibus anteponant.*

Πλεονεκτικὸς, avaritiæ deditus, 6, 47, 4. πλεονεκτικὸν καὶ θηριώδη ζῆν βίον, 4, 3, 1. πλεονεκτικώτατος, 6, 48, 8.

Πλεονεξία, ἡ ἐκ τῶν ἀπειρημένων, lucri studium ex malis artibus, 6, 56, 3. στασιάσαντες περὶ τὴν τῶν εἰλημμένων πλεονεξίαν, quis majorem prædæ partem esset habiturus, 2, 19, 3.

Πλεύμων θαλάττιος, 34, 5, 3. *n. cf. Hermanni Adn. in Append. Adn. ad lib. 34. p. 116 sq.*

Πλευρὰ, ἡ, 1) latus *hominis;* παρὰ πλευρὰν εἶναί τινι, ad latus esse alicui, latus alicui fodere, 5, 26, 6. παρὰ πλευρὰν μένειν, 29, 3, 1. ταῦτα πρὸς ταῖς πλευραῖς αὐτῶν ὑπάρχει, hoc bellum illis in proximo est, cervicibus eorum imminet, 2, 22, 10. προσδέξασθαι, τὸ δὴ λεγόμενον, πρὸς τὰς πλευρὰς τοὺς πολεμίους, *Fr. gr.* 110.

2) *ex usu geometrarum,* latus quodcumque figuræ cujuscumque; 2, 14, 4 *sq.* 4, 70, 7. *sq.* (*conf. supra in* πλάγιος.) *Sic* ἡ ἔξω πλευρὰ τῆς Σικελίας, 1, 37, 4. ἡ ἀπὸ Καρχηδόνος πλευρὰ, latus Carthagini obversum, 1, 86, 3. ἡ ἐπιμήκης πλευρὰ, latus oblongum, 1, 22, 6. ἡ ἐκ πλαγίου πλευρὰ, utrumque latus, 1, 22, 10. *a quo distinguitur* ἡ κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνεια, *i. e.* pars anterior, *ibid. In Acie,* ἡ κατὰ πρόσωπον πλευρὰ *est* frons, 11, 23, 3. *a qua distinguuntur* latera, τὰ κέρατα, *ibid.*

Πλευρῖτις, ἡ, 2, 4, 6.

Πληγὴ, ἡ, 1) vulnus, ictus, 3, 51, 5. πρακτικὴ, 6, 25, 9. ἄπρακτος, 2, 33, 3. πληγὴν ἐπὶ πληγῇ τιθέναι (τινὶ *vel* ἀλλήλοις,) 1, 57, 1. πληγὴν ἐπὶ πληγῇ φέροντες, *scil.* τοῖς πολεμίοις, 2, 33, 6. παραιτεῖσθαι, καθάπερ οἱ μαστιγούμενοι, τὰς πληγὰς, 31, 7, 3. περιπεσὼν βιαίοις πληγαῖς, gravibus vulneribus acceptis, 3, 116, 9. ἱκανὰς ἔχων πληγὰς, qui satis pœnarum dedit, 31, 7, 17. ἔξαλος πληγὴ, vulnus navis supra aquam accepta, 26, 4, 12.

2) clades; πληγὰς, πολλὰς πληγὰς λαβεῖν. 1, 15, 2. 2, 32, 3. τηλικαύτῃ πληγῇ περιπεπτωκότες, 14, 9, 6.

Πλῆθος, τὸ, ἀναρίθμητον, ἄπλετον, ἄσπετον; *vide hæc adjectiva.* τὸ πλῆθος τοῦ ῥεύματος, 1, 75, 5. *cf.* 9, 43, 4.

Πληθύειν, πληθύνειν; πεδία πληθύοντα (*vel* πληθύνοντα) πόλεσι, 5, 44, 11. θεωρῶν τὸν Μάρκον πληθύοντα πρὸς τὸ διακινδυνεύειν, totum in id incumbentem, 3, 103, 7. *n.*

ni πολὺν ὄντα πρὸς τῷ ἐιανινδ. legendum, quod utique verum videtur.

Πλήμη, ἡ, æstus maris accedens, 20, 5, 11. 34, 9, 5.

Πλημμελεῖν τι εἰς τινὰ, 15, 32, 7.

Πλὴν, *conjunctio; — „sæpe in principio, transeundi aut ad propositum redeundi causſa, plane ut Latinorum* ceterum *dicitur. v. c.* 1, 70. 2, 17.“ *Ern. — Vide* 1, 69, 14. 2, 17, 1. 2, 56, 4. 4, 78, 1. 11, 25, 8. *&c. In apodosi usurpatur ut Latinorum* igitur, *aut pro repetita particula* δὲ; *vide* 11, 23, 2. *n.* 11, 17, 1. *n. & Adnot. ad* 11, 16, 5.

Ad πλὴν, 1, 19, 6. *ex superioribus repetendum est* οὐδὲν; οὐδὲν ὁλοσχερὲς πράττοντες, πλὴν ἀπροβολιζόμενος, nihil quod ad summam faceret, nil nisi *&c. Alias quasdam miras ellipses, quæ ante particulam* πλὴν *locum habent, vide* 11, 25, 6. *n.* 12, 22, 1. *si modo vera utrobique scriptura.*

πλὴν, *præpositio, cum Genit. construitur, ut* 3, 54, 4. 12, 3, 9. 12, 22, 1. 30, 10, 7. *&c. Vbi cum Accus. jungitur hæc particula, quam constructionem ex* 6, 13, 2. *adnotavit Ernestus, ibi non præpositionis vim habet, sed Adverbii, ut Latinorum* præterquam, *ita ut accusativus non a* πλὴν *pendeat, sed ab alio regimine præcedente.*

Πλήρης; ταῦτα τῆς πάσης ἐστὶν ἀλογίας πλήρη, 1, 15, 6.

Πληροῦν, τὰ πλοῖα, 5, 3, 3. (*vid.* πλήρωμα.) τὴν ἐπιθυμίαν τινὸς, 4, 63, 3. τὸν ἴδιον θυμὸν, 23, 13, 7. τὴν ἐντὸς ἐπιφάνειαν οἱ γροσφομάχοι πληροῦσι, ὅ, 35, 5. *n.*

πληρωθῆναι, fatiatum esse, 7, 15, 9.

Πλήρωμα, τὸ, *& in plur.* τὰ πληρώματα, socii nāvales, remiges & nautæ, 1, 21, 1 *&* 7. 1, 60, 10. 1, 49, 1 *sq.* 1, 59, 12. 1, 60, 10. *&c. conf. Adn. ad* 1, 49, 2. *& ad* 10, 17, 22. *& vide supra in* ναύτης. ἡ τοῦ πληρώματος κατασκευὴ, dexteritas, solertia remigum & nautarum, 1, 47, 8. *n. (idem quod* ἡ τῶν πληρωμάτων ἕξις, 1, 51, 4.) πληρώματι ἐπιλέκτῳ καταρτίζειν τὴν ναῦν, 1, 47, 6. τὰ πληρώματα συγκεκροτημένα, 1, 61, 3. *Distinguuntur* τὰ πληρώματα *a* τοῖς ἐπιβάταις *vel* ἐπιβατικοῖς, *a militibus classiariis,* 1, 47, 6 *&* 8 *sq.* 1, 49, 5. 1, 61, 4. 16, 7, 15. *Nonnumquam tamen, sine discrimine,* τὸ πλήρωμα *vel* τὰ πληρώματα *intelligi videntur* quicumque in navi sunt, sive remiges, sive nautæ, sive milites; *velut* 1, 29, 1 *&* 10. 5, 94, 8. *&c.*

Πλησίμοχθος, ærumnosus, 5, 106, 4. *n. ex vulgata lectione.*

Πλησίον, ὁ, vicinus, alter, (*i. q.* ὁ πέλας) 12, 4, 13. πλησίον, *pro* πλεῖστον, *quod dabant libri, recte ex Vrsini conj. editum,*

editum, 14, 6, 12. *n. ubi πλεῖστον ex imperiti librarii ſive critici ingenio natum videtur, qui ad ἀποκεχωρηκέναι pertinere πλεῖστον putaverat, non πλησίον.*

Πλησμονὴ, ἡ, intemperantia in capiendo cibo; *διὰ τὰς ἀλόγους οἰνοφλυγίας καὶ πλησμονὰς*, 2, 19, 4.

Πλίνθος, ἡ, 10, 22, 7. *πλίνθοι χρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ*, 10, 27, 12.

Πλοΐζειν; *οἱ πλοϊζόμενοι non ſunt* nautæ, *ut interpretatus eſt Erneſtus, ſed* navigantes mercatores, qui commercii cauſſa maria navigant, 4, 47, 1. 5, 88, 7. 5, 89, 8. *οἱ πλοϊζόμενοι ἀπ' Ἰταλίας*, 2, 8, 1. *ſunt* Ἰταλικοὶ ἔμποροι, *ibid. vs.* 2. *ἡ τῶν πλοϊζομένων ψευδολογία καὶ τερατεία*, 4, 42, 7. *ſunt ἐμπορικὰ διηγήματα*, 4, 39, 11. *Eodem modo, quod* 30, 8, 5. *ait, Θόας τις ἦν τῶν πλοϊζομένων, intelligendum videtur*, Thoantem fuiſſe mercatorem mare exercentem, maria navigantem; *quo illi internuncio uſi ſunt, quoniam mercaturæ ſpecie minus erat ſuſpectus parti adverſæ.*

Πλεῖον, τὸ; *generale nomen, pro quocumque navium genere; v. c. πλοῖα πεντηκοντηρικὰ*, 25, 7, 1. *πεντηρικὰ*, 1, 59, 8.

Πλοκὴ, ἡ *τῶν γέρρων*, cratium plexio, compoſitio, 9, 41, 3.

Πλοῦς, ὁ, navigatio; 1) commodum navigandi tempus; *πλοῦν ἐτήρουν πρὸς τὴν ἐπιβολὴν*, 4, 57, 2. *παραπεσόντος αὐτοῖς πλοῦ*, 4, 57, 6. 2) *δεύτερος ἂν εἴη πλοῦς*, altera hæc via, altera hæc ratio fuerit, 8, 2, 6.

Πλουτίνδην *γεγενημένης τῆς ἐκλογῆς*, e cenſu, 6, 20, 9.

Πλύνειν *τὸ τῶν ἱερῶν ἔδαφος ταῖς κόμαις*, 9, 6, 3. *πλύνοντα πρὸς τῷ διακινδυνεύειν dant veteres codd.* 3, 103, 7. *pro πολὺν ὄντα, ut videtur.*

Πλωτὸς, navigabilis; *ποταμὸς*, 10, 48, 1. *τόπος*, 1, 42, 2. 34, 5, 4 & 7. *πάντων πλωτῶν καὶ πορευτῶν γεγονότων*, 4, 40, 2. 3, 59, 3. *Romani putant, δεῖν αὐτοῖς πάντα καιρὸν εἶναι πλωτὸν καὶ πορευτὸν*, 1, 37, 10.

Πλωτεύειν; *Fretum Abydenum, ποτὲ μὲν γεφορούμενον, ποτὲ δὲ πλωτευόμενον συνεχῶς*, aliquando ponte junctum, alias conſtanter navigatur, navibus tranſitur, 16, 29, 11.

Πνεῖν; *ἀπὸ τῆς Ἀσίας πνεύσαντες Θόας καὶ Δικαίαρχος συνετάραξαν τοὺς ὄχλους*, ſpirantes ab Aſia, concitarunt plebem, 22, 14, 13. *πέπνυται*, vivit, 36, 6, 6. *conf. πεπνυμένος.*

Πνεῦμα, τὸ, 1) ventus; *ἡ βία τοῦ πνεύματος*, 1, 44, 4. 1, 48, 5. *πνεῦμα ἀντίον*, 1, 60, 6. 2) vita; *τὸ πνεῦμα ἔχειν διά τινα*, vitam debere alicui, 31, 18, 4.

Πνευμάτιον, τὸ, animula, vita; *αὐτὸ τὸ πνευμάτιον δέονται συγχωρηθῆναι σφίσι*, 15, 31, 5.

Πνιγμὸς, ὁ, suffocatio; ἐν τῷ περὶ τὰς πύλας ὠθισμῷ καὶ πνιγμῷ διεφθάρη, 4, 58, 9.

Ποι, enclit. τοῦτο γὰρ προὔκειτό ποι τοῖς ἄγουσιν αὐτὸν, puto, opinor, fane, 30, 9, 5.

Ποῖ μεταστήσεται an legendum pro ποῦ, 6, 9, 11? n. Non videtur.

Ποιεῖν αἷμα καὶ φόνον, cædem facere, 15, 33, 1. ποιεῖν ἧτταν, cladem accipere, sicut dicitur jacturam facere; αἰσχρὰς ἐποίησαν τὰς ἥττας, 11, 2, 7. τὸ πᾶν λάφυρον ἐποίησαν τάλαντα τριακόσια, ex omni præda redegerunt trecenta talenta, 2, 62, 12. Vide Adn. ad 35, 4, 8. εἶχον ποιεῖν οὐδὲν, 1, 7, 9. μαρτύριον ἐποίουν (f. ἐποιοῦντο) τῆς ἑαυτῶν ἀποφάσεως, 27, 6, 9. ποιησάντων δὲ τῶν θεῶν ὑμῖν, f. εὖ ποιησάντων δὲ, 7, 9, 12.

ποιεῖσθαι δόξαν, in Med. & in Paſſ. comparare ſibi gloriam; πάνδημον ἐποιήσατο τὴν ἐπ' εὐταξίᾳ δόξαν, 32, 11, 8. ἐπὶ σωφροσύνῃ δόξαν ὁμολογουμένην πεποιημένος, 35, 4, 8.

περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τι, 4, 51, 1. 4, 61, 6. μάλιστα δ' ἔσπευδε, καὶ περὶ παντὸς ἐποιεῖτο, βουλόμενος ἐπανελέσθαι τὸν Ἐπιγένην, 5, 41, 4. περὶ παντὸς ἐποιεῖτο σπουδάζων συστρατεύειν αὐτῷ τὸν Ἐπιγένην, 5, 50, 4.

λόγον & λόγους ποιεῖσθαι, vide in λόγος. μνήμην ποιεῖσθαι, 1, 20, 8. 2, 71, 1. &c. Pro ὑφ' αὑτοὺς ποιῆσαι, 4, 61, 5. n. ſcribe ποιήσασθαι cum melioribus codd. ſicut 1, 6, 6 & 8. &c.

Ποιητὴς, ὁ, Homerus, 12, 24, 2.

Ποικιλία, ἡ, calliditas, verſutia, 24, 2, 2. τῶν πραγμάτων, rerum, temporum, fortunæ varietas, 9, 22, 10. τῆς πολιτείας, miſtura civitatis e variis reip. formis, 6, 3, 3.

Ποικίλος ἀνὴρ, homo verſutus, 8, 18, 4. καιροὶ ἐπισφαλεῖς καὶ ποικίλοι, dubia tempora, 18, 38, 6. ποικίλαι ἐλπίδες, ancipites ſpes, 14, 1, 5. πολλὰς καὶ ποικίλας εἶχε περὶ τοῦ μέλλοντος ἐπινοίας, 16, 24, 1. ποικίλης οὔσης ὑποθέσεως, anceps deliberandi argumentum, 28, 11, 11. ποικίλας ἐμφάσεις ποιεῖν τινι περὶ τοῦ μέλλοντος, ancipitem ſignificationem dare de futuro, 30, 17, 17. n.

Ποικίλως καὶ ἀγεννῶς χρῆσθαι τοῖς πράγμασι, inconſtanter, 4, 30, 7. ποικίλως ψυχαγωγήσας τὸν Ἴβηρα, multis modis, 10, 35, 2.

Ποιναὶ καὶ ἐριννῦς τινες, 24, 8, 2.

Πολεμαρχεῖν, Polemarchum eſſe, 4, 18, 4.

Πολεμάρχιον, πολεμάρχειον, vel πολεμαρχεῖον, τὸ, Polemarchorum curia, 4, 79, 5.

Πολέμαρχος, ὁ, 4, 18, 2. cf. 9, 17, 3.

Πολεμεῖν legitime cum Dativo conſtruitur, ſed & cum Accuſ. Vide Adn. ad 1, 15, 10. quo loco, pro Συρακούσας ἐπολέμουν, ἐπολιόρκουν ediderat Caſaub. Contra, pro

pro πολιορκεῖν, 5, 61, 8. *codex Aug.* πολεμεῖν *temere habet.*

Πολεμητήριον, τὸ, 4, 71, 2. *i. q.* ὁρμητήριον *ibid.*

Πολεμία, ἡ, *scil.* γῆ, 2, 4, 9. 30, 14, 2.

Πολεμικόν; τὸ πολεμ. σημαίνειν, classicum canere, 3, 96. 2. 5, 84, 1. 10, 14, 4.

Πολεμικὸς; πολεμικὴ ναῦς, *i. q.* πολεμία, hostilis navis, 16, 3, 7. πολεμικὴ ἐμπειρία, usus belli, 10, 8, 5. τὰ πολεμικὰ, res bellicæ; τριβὴν ἔχων ἐν τοῖς πολεμικοῖς, 1, 32, 1. 3, 6, 12. πολεμικοὺς mendose codd. nonnulli *pro* πολιτικοὺς, 1, 75, 2. *n.*

Πολέμιος, ὁ; πέρας ἔχειν τοὺς πολεμίους, *pro* τὸν πόλεμον, 1, 74, 7. *n.*

Πολέμιος, *adject.* hostilis; οὐδὲν ἀπολιπὼν ὄπισθεν πολέμιον, 3, 17, 6. πολεμία ναῦς, 16, 5, 2 & 4. & c. πολέμια ἔργα, facta bellica, res bello & armis gesta, 2, 36, 2. *n.* 5, 73, 8. *n.* (*Adde* ἡ πολεμία, *supra.*) πολεμιώτατος τινὶ *vel* τινὸς, 8, 1, 6. *n.*

Πόλεμος; ὁ τοῦ Φιλίππου πολ. bellum Philippicum, 3, 7, 2. ὁ κατ' Ἀντίοχον καὶ Ῥωμαίους πόλεμος, bellum Antiochi cum Romanis, 3, 7, 1. πόλεμον ἐκφέρειν, συγχέαι, συνταράξαι; *vide in his verbis.* πολέμους ἀνεπαγγέλτους φέροντες πολλοῖς, 4, 16, 4. ἐκφέρειν τοῖς Αἰτωλοῖς τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον *quid sit, profess us sum mihi non satis liquere,* 4, 26, 2. *n.* 4, 30, 2. *Vide an faciat satis Ernestus,* τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον *interpretans,* quod quis suo nomine indicit, suis copiis infert. μνημονεύων τὸ πλῆθος τῶν μεταξὺ πολέμων, *immo* πολεμίων, 3, 63, 7. *n. nisi* πόλεμοι *h. l.* prælia *sunt.* τὸν πόλεμον αὔξειν, 3, 97, 1.

πόλεμον *recte restituit Casaub.* 8, 3, 2. *pro* πόλεων, *quod erat in libris. Vicissim vulgatum* πολέμων *Fr. gr.* 9. *in* πόλεων *mutandum duxi. Sic* πολεμίων, *pro* πόλεων, *habent plures codd.* 16, 29, 3. *n.* *rursusque omnes,* 21, 11, 8. & 22, 24, 6. *Alibi* πολιτεύμασι *in* πολέμοις *erat detortum,* 4, 84, 5.

(Πολικῆς, *operarum errore editum* 34, 10, 9. *pro* πωλικῆς; *vide* πωλικός.)

Πολιορκεῖν; οὐχ ἧττον πολιορκεῖσθαι ἢ πολιορκεῖν, 1, 84, 1. 1, 18, 10, ὥστε καὶ διασπᾶν τὸν χάρακα, καὶ μονονουχὶ πολιορκεῖν τοὺς Καρχηδονίους, 3, 102, 4. *n. conf.* 9, 3, 2. *scilicet non modo* obsidere *est* πολιορκεῖν, *sed &* oppugnare; *quare diserte distinguitur inter* προσκαθέζεσθαι & πολιορκεῖν, 8, 9, 6. *cf.* πολιορκία.

Πολιορκητικὸς; πολιορκητικαὶ ἐπίνοιαι καὶ βίαι, 1, 58, 4,

Πολιορκία, ἡ, *non nuda* obsidio, *sed* oppugnatio, 8, 9, 5. 9, 3, 2. 10, 12, 1. *cf.* πολιορκεῖν.

ΠολιοΦυλακεῖν, intra muros se

tenere, nec in aciem procedere, 18, 22, 4.

Πολισμάτιον, τὸ, 1, 24, 12. 1, 53, 10 & 12. 2, 11, 16.

Πολιτεία, ἡ; respublica, 6, 14, 4. *& ſæpe aliàs.* 2) forma reip. 2, 41, 5. 6, 9, 3. *&c. τρία γένη πολιτειῶν*, 6, 3, 5. *πολιτείαις καὶ νόμοις χρώμενοι τοῖς πατρίοις*, 4, 25, 7. 3) adminiſtratio reip. conſilia, inſtitutum, ratio adminiſtrandæ reip. *ταύτην τὴν δημαγωγίαν εἰσηγησάμενος καὶ πολιτείαν*, 11, 21, 8. *τίνι τρόπῳ, καὶ τίνι γένει πολιτείας τὸ ἔργον ἡ τύχη συνετέλεσε*, 8, 4, 3. *ποῤῥωτέρω τὰ τῆς ἀτυχίας προύβη διὰ τὴν Δημοσθένους πολιτείαν*, 17, 14, 14 3) vivere, verſari in civitate; *οὐδαμῶς ἀσφαλῆ σφίσιν ἐσομένην τὴν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ πολιτείαν*, 18, 26, 6. 4) jus civitatis; *τυχὼν τῆς πολιτείας*, 6, 2, 12.

Πολιτεύειν; *Θετταλοὶ ἐδόκουν μὲν κατὰ νόμους πολιτεύειν, ἀλλὰ πᾶν ἐποίουν τὸ προσταττόμενον τοῖς βασιλικοῖς*, videbantur ſuis legibus adminiſtrare remp. 4, 76, 2.

Sed maxime in Paſſivo uſurpatur; v. c. πεπολίτευνται τῇ πατρίδι, remp. in patria adminiſtraruntur 16, 14, 3. *n. πολιτεύεσθαι παρὰ Καρχηδονίοις*, vivere in civitate Carthaginienſium, lares ſuos Carthagine habere, civem eſſe Carthag. 7, 2, 4. *Rurſus πολιτεύεσθαι*, adminiſtrare rempublicam, *τοῖς τῆς συγκλήτου δόγμασιν ἀκολούθως*, 31, 6, 3. *Et cum accuſ.* adminiſtrare, gerere *res; ὅσοι τὰ παραπλήσια τούτοις πολιτεύονται καὶ πράττουσι*, 17, 13, 11.

οἱ πολιτευόμενοι, qui remp. adminiſtrant, ſummi magiſtratus, principes civitatum, 26, 2, 6. *(ubi ab his diſerte diſtinguuntur οἱ πολλοὶ*, populus, vulgus) 27, 11, 1, 4, 73, 8. *Neque aliter accipiendum* 26, 8, 1. *n. ubi minus recte cum Caſaubono* cives *interpretatus eram. Rurſus eodem modo* 15, 2, 2. *n. & vs.* 4. *ubi cum diſtinguuntur οἱ πολιτευόμενοι & οἱ βουλευόμενοι, hi intelligendi ſunt* ſenatores, qui concilio intererant; *(quorum magnus erat numerus, quo pertinent οἱ πολλοὶ, vs.* 4. *quod idem valet ac οἱ πλείους vs.* 2.) *illi*, ſummi magiſtratus, principes civitatis.

Πολίτευμα, τὸ; 2) civitas; *τὸ κοινὸν πολίτευμα ἐν δημοκρατίᾳ συνεῖχον*, 2, 41, 6. *τὰ πολιτεύματα*, civitas utraque, *tam Pœnorum, quam Romanorum*, 1, 13, 12. *Adde* 1, 35, 5. 5, 86, 8. *&c.* 2) adminiſtratio reip. *ἐγχειρίσαι τὸ πολίτευμα καὶ τὰς ἀρχὰς τοῖς αὐτοῦ φίλοις*, 4, 23, 9. 3) forma reip. & leges quibus reſp. regitur; *ἀποδοὺς αὐτοῖς τὸ πάτριον πολίτευμα*, 5, 9, 9. 22, 27, 7. *τούτους ἀποκαταστήσουσιν εἰς τὰ πάτρια πολιτεύματα*, 4, 25, 7. *&c. Hinc* 4, 84, 5. *χρωμένους τοῖς ἰδίοις πολιτεύμασι ſcribendum, pro corrupto* πολέμοις,

μοις, quod ibi codices dabant; quemadmodum πολιτείας καὶ νόμους χρωμένους τοῖς πατρίοις ait, 4, 25, 7.

Πολιτικὸς, 1) ad civitatem pertinens, civilis, urbanus; *οἱ πολιτικοὶ ἱππεῖς καὶ πεζοὶ*, equites peditesque urbani, e civibus lecti, 1, 9, 4. *a quibus distinguuntur οἱ ξένοι; iidem mox vs. 5. sunt οἱ πολῖται. Rursus οἱ πολιτικοὶ ἱππεῖς*, 11, 11, 4. *distinguuntur a τῷ ξενικῷ. Sic* 5, 30, 1. *οἱ πολιτικοὶ ναυίσκοι disting. a τοῖς μισθοφόροις. Ita πολιτικαὶ δυνάμεις*, 1, 9, 7. 1, 68, 2. 6, 52, 4. *τὸ πολικὸν πλῆθος*, 1, 42, 11. *& nude, οἱ πολιτικοὶ*, 5, 22, 11. 8, 35, 3. *Sic οἱ πολιτικοὶ, qui distinguuntur a τοῖς ἐργαστικοῖς*, 10, 16, 1. *intelligi pariter possunt* milites urbani, e civibus lecti. *de quibus conf. c.* 12, 3. *sed quodsi contuleris cum cap.* 17, 6 *sqq. intelliges, πολιτικοὺς tam eo ipso loco, quam hoc c.* 16, 1. *esse* cives quoscumque *(sive arma tulerint, sive minus)* melioris & liberalioris cujusdam conditionis, quam erant *οἱ ἐργαστικοὶ & βάναυσοι. conf. Adn. ad* 10, 16, 1. *(qua fere ratione apud Plutarch. in Camill. c.* 38. *distinguitur inter τὸ βάναυσον & τὸ ἀστεῖον.) Eodem modo οἱ πολιτικοὶ*, 13, 7, 3. *sunt* cives opulentiores. *Adde* 21, 3, 4. *Quin & diserte distinguuntur τὰ πολιτικὰ & τὰ στρατιωτικὰ*, 15, 29, 4.

πολιτικὴ χώρα, ager ad civitatem pertinens, publicus; *Lacedæmone πάντας τοὺς πολίτας ἴσον ἔχειν δεῖ τῆς πολιτικῆς χώρας*, 6, 45, 3.

2) *ὁ πολιτικὸς (ἀνὴρ,)* qui rempublicam tractat, 9, 1, 4.

3) *πολιτικὸς, περὶ τὰς συνουσίας*, civilis, cultus, urbanus, comis in conversando, 24, 5, 7. *Sic τῷ πολιτικῷ*, 34, 14, 2. *opponitur τὸ ἀνάγωγον, ibid. vs.* 3. *Eodem spectat illud, ἄνθρωπος στρατιωτικώτερος ἢ πολιτικώτερος*, 23, 10, 4.

Πολιτικῶς *μεμψιμοιρεῖν*, 1) comiter, leniter, modeste reprehendere, 18, 31, 7. 2) populari, vulgari, simplici ratione, nude, sine arte; *οἱ τὰ κατὰ τοὺς καιροὺς ἐν ταῖς χρονογραφίαις ὑπομνηματιζόμενοι πολιτικῶς εἰς τοὺς τοίχους*, 5, 33, 5. *n. Sic per contemtum quodammodo dicitur, πολιτικώτερον ἢ στρατηγικώτερον ὑπὲρ τῶν παρόντων ἐβουλεύσατο*, 4, 19, 11. *pro quo est ἀκακώτερον* 10, 32, 7.

Πολιτογραφεῖσθαι, in numerum civium recipi, 32, 17, 3.

Πολλαπλασιάζειν *τι*, verbis exaggerare, multis partibus augere, 30, 4, 13.

Πολλαπλάσιος, *cum gen.* 1, 33, 10. 16, 29, 8 *sq. cum ἤ*; *πολλαπλασίαν ἔχοντες ὑπεροχὴν νῦν ἢ πρόσθεν*, 1, 64, 1. *πολλαπλασίαν in fœm. pariter legitur* 16, 29, 9.

Πολλαπλασίων, ονος; *τὸ πρότερον εἰθισμένων πολλαπλασιόνων*

νων προσπορεύεσθαι τῶν καθηκόντων, 35, 4, 4.

Πολλοστὸς; οὐδὲ πολλοστὸν μέρος, 15, 11, 10.

Πολυανθρωπία, ἡ, 1, 79, 6.

Πολυάνθρωπος; πολυάνθρωπον ἔθνος, 3, 37, 11. πολυανθρωπότατα ἔθνη, 10, 1, 2.

Πολύγονος; πολύγονα ζῶα, animalia quæ numerosam sobolem gignunt, 34, 8, 4.

Πολυειδὴς; αἱ τῶν ἀνθρώπων φύσεις οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἔχουσί τι πολυειδὲς, ἔτι δὲ μᾶλλον ταῖς ψυχαῖς, 4, 8, 7. πολυειδὲς πολίτευμα, 24, 9, 3. *est* respublica varias atque varias mutationes experta, varia fortuna usa, vario in statu versata; *non* variis formis mixta, *ut h. l. interpretatur Ern.*

Πολυθρύλητος, de quo multa verba fiunt, quod multum jactatur, 9, 31, 4.

Πολυοχλία, ἡ, σύμμικτος, 10, 14, 15.

Πολύοχλος χώρα, 3, 49, 5.

Πολυπληθία, ἡ, τοῦ καπνοῦ, copia, 1, 48, 6. — „*Sic & apud Pollucem, IV. 20. Scribitur vero & πολυπληθεία.*“ *Ern.* — *Sed prior terminatio analogiæ est convenientior.*

Πολυποσία, ἡ, immodica compotatio, 5, 15, 2. 29, 5, 7.

Πολυπότης, ὁ, vino deditus, 33, 14, 1.

Πολυπραγμονεῖν, *absol.* res novas moliri, 2, 45, 6. *Cum Accus.* 1) curare, ad suam curam referre, immiscere se rebus; τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, 2, 13, 3. μηδὲν πολυπραγμονεῖν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, 18, 34, 2. — „*Sic Ioseph. Ant. IV*, 6, 2. γῆν ἄλλην πολυπραγμονεῖν *dixit*, *pro* cogitare de aliena terra occupanda.“ *Ern.* 2) investigare, inquirere, exquirere, 3, 38, 2. 3, 58, 5. 8, 26, 7. 12, 27, 1 *sqq.* (*conf. mox num.* 3.) τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον, inspicere res & explorare quomodo se habeant, 3, 58, 5. *& in bello*, speculari, explorare; τὰ περὶ τοὺς ὑπεναντίους, 3, 80, 2. τὸν τῶν πολεμίων στόλον, 5, 109, 5. 3) operam dare, studium suum rei impendere, discere, addiscere; τὰ παρὰ τῶν Μαθηματικῶν, quæ traduntur a Mathematicis. (*cf.* παρὰ *cum Gen.*) τὰ ἐκ τῶν βιβλίων δύναται πολοπραγμονεῖσθαι χωρὶς κινδύνου, 12, 27, 4. οἱ τὰ Φαινόμενα πεπολυπραγμονηκότες, qui astronomiæ operam dederunt, 10, 15, 7. ἐξ ἀστρολογίας πολυπραγμονητέον μέχρι τούτου, 9, 19, 4.

Πολυπραγμοσύνη, ἡ; (*vide verbum præced.*) 1) molitio novarum rerum, varii conatus miscendi se rebus alienis, 2, 43, 9. 2) inquisitio, studium res gestas cognoscendi, 5, 75, 6. *singillatim*, cum quis ipse loca adit quibus res sunt gestæ, & percunctatur ex hominibus qui rebus interfuerunt, 12, 27, 6. *quam* ἀνάκρισιν *dicit ibid. vs.* 3.

Πολυ-

Πολυπράγμων, variæ doctrinæ cupidus, 9, 1, 4.

Πολὺς; πολὺς ἦν πρὸς ταῖς παρασκευαῖς, multus erat in adparatibus, 5, 49, 7. *Sic, pro* πλύνοντα *quod corruptum eſt in mſstis*, 3, 103, 7. *n. haud dubie legendum* πολὺν ὄντα πρὸς τῷ διακινδυνεύειν. *Eadem notione cum particip.* πολὺς ἦν συναθροίζων τὰς ναῦς, 16, 6, 9.

πολὺς ἦν ὁ ναπλέων (*ſing. pro plur.*) 15, 26, 10. πολὺ τὸ συμμαχικὸν ἠθροίκει τῶν Ἰβήρων, 3, 76, 4. πολλὴν ποιησάμενος τὴν ἐπιμέλειαν, 5, 48, 16. *n. ubi tamen alii omittunt artic. Cf.* 5, 55, 6. *n.*

πολλῆς ὥρας, — „maturo diei tempore." *Ern.* — *immo*, multo die, (*ut ait Cæſar de Bell. Gall. I.* 22.) *i. e.* die jam multum provecto, 5, 8, 3. *n.*

οἱ πολλοὶ, ubi diſtinguuntur a ſenatu, concilio, & ſimil. ſunt populus, 1, 11. 1. *& ſæpe aliàs; ubi diſtinguuntur a duce, ſunt* milites, 1, 33, 4. *&c.*

τὸ πολὺ μέρος, major pars, 3, 92, 11. 3, 102, 1. 5, 14, 6. *Hinc correxi* τὸ μὲν οὖν πολὺ μέρος, 2, 3, 4. *n. Nude*, τὸ πολὺ τῆς ἀποσκευῆς, *ſcil.* μέρος, 5, 5, 14. τὸ πολὺ τῆς βίας, 3, 43, 3. *Plural.* τὰ πολλὰ μέρη τῆς Ἰβηρίας, 1, 10, 5. *n.* τούτων τὰ πολλὰ, 1, 2, 8. πολλὰ τῶν χρησίμων συνέβη αὐτῶν, multa commoda ei acceſſerunt, 3, 51, 11. πολλὰ καὶ κακὰ, 3, 37, 7. *cujus generis alia vide in* καί.

Adverbialiter; οὐ πολὺ τῆς παρωρείας, 11, 22, 8. *n.* πολύ τι διαφέρειν τῶν ἄλλων, 3, 98, 2. λίαν πολύ τι, 1, 4, 8. πολὺ ὑπερεῖχον, 29, 9, 11. ἀντέσχον τὸ πολὺ ὀρθοὶ ποιούμενοι τὴν πορείαν, per majorem viæ partem, 4, 46, 12. *n.* ὡς δὲ τὸ πολὺ, majori ex parte, *vel* maxime vero, 3, 93, 1. *n. quemadmodum & ὡς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ* maxime vero *vertendum putavi* 10, 8, 7. *ubi Caſaubonus quidem vulgatam notionem*, ut plurimum, *tenuit, quam & nos* 7, 15, 2. *tenuimus.*

ἐπιπολύ, 4, 14, 8. *videtur potius* admodum *verti debuiſſe, quam* perdiu, *quod a Caſaub. adoptavi;* ὥστε αὐτοῖς ἐπιπολὺ δυσαρεστῆσαι, ut admodum, ut graviſſime illis indignarentur. *Contra, quod* 3, 55, 4, ἐπιπολὺ κατωφερῶν ὄντων τῶν χωρίων *per* prona admodum loca *cum eodem Caſaub. vertimus, rectius fortaſſe erat futurum,* cum per longum ſpatium præcipitia eſſent loca. ἐπὶ πολὺ προβεβηκυῖα αὐτοῦ ἡ πρὸς Ῥωμαίους διαφορὰ, longius progreſſa, 23, 14, 7. 24, 3, 4.

ἐκ πολλοῦ, *de tempore*, multo ante, ante, initio; ἐκ πολλοῦ μὲν οὐκ ἐτόλμα μεταπορεύεσθαι, συνεγγιζούσης δὲ τῆς καταστάσεως *&c.* 10, 4, 2.

ἐκ πολλοῦ χρόνου, 2, 3, 3. *De Spatio*; τάφρος καταβασιν ἔχουσα ἐκ πολλοῦ, 11, 15, 8. ἐκπεριελθόντες ἐκ πολλοῦ, 10, 31, 3. προβεβλημένοι πρὸ αὐτῶν ἐκ πολλοῦ τὰς δυναστείας, 5, 34, 9. ἐκ πολλοῦ πολλοὶ τῶν ἀδυνάτων ἐφίενται, ὅταν δ' ἐγγίσωσι τοῖς ἔργοις &c. 16, 10, 3.

παρὰ πολύ, *cum comparativis vel superlativis*, multo, longe; ὁ σκληρότατος παρὰ πολὺ τῆς Ἀρκαδίας ἀὴρ, 4, 21, 5. &c.

Comparat. πλείων. τὸν πλείω χρόνον, diutius, posthac, porro, 4, 34, 5. 4, 32, 10. νῦν δ' οἱ πλείους ἔφθασαν &c. 3, 68, 4. *n. ubi* νῦν δ' ὡς πλείους *mssti.* μετὰ τῶν πλειόνων ποιεῖσθαι τὴν οἴκησιν, 8, 30, 7.

τὸ πλέον *vel* πλεῖον; ἡ πρὸς τὸ πλεῖον ἐπιθυμία, ὁρμὴ, 13, 2, 7. 22, 9, 15. τὸ πλεῖον καὶ τὸ πᾶν ἡρμόζοντο πρὸς τοῦτο, 1, 26, 8. οὐδὲν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι, 2, 46, 6 &c.

Adverbialiter, τὸ πλεῖον, ut plurimum, plerumque, 3, 109, 4. majori ex parte, fere penitus, propemodum omninino, 10, 19, 9. 11, 5, 4. maxime, potissimum, 3, 110, 2. *sic* τὸ πλεῖον τούτου χάριν, 3, 59, 7. τὰ δὲ πλεῖον, sed magis etiam, maxime vero, 2, 45, 1. 3, 78, 5. οὐ τοῦτο, τὸ δὲ πλεῖον ἐκεῖνο, non hoc, sed potius illud; non tam hoc, quam illud, 2, 39, 10. 26, 7, 5. βασιλεία ἡ γνώμῃ τὸ πλεῖον ἢ φόβῳ καὶ βίᾳ κυβερνωμένη, quæ consilio magis, quam metu aut vi regitur, 6, 4, 2. παρακατέσχεν αὐτοὺς τὸ πλεῖον οὐχ ἑκόντας, ἀλλὰ ἄκοντας, apud se detinuit *legatos*, invitos magis, quam volentes; (*nisi* τὸ πλεῖον, majorem partem *significat.*) 31, 26, 5. *Conf.* πλεῖστον.

Plural. πλέονα, *adverbialiter*, maxime, præsertim, (*sicut* τὸ πλέον) 4, 38, 6.

ἐπὶ τὸ πλεῖον *idem valet ac nudum* τὸ πλεῖον, *in illa phrasi*, οὐχ ὡς ὑπὲρ ἀνδρείων, ἐπὶ δὲ τὸ πλεῖον ὡς ὑπὲρ ἰδίων, non ut pro alienis, sed potius, sed magis ut pro suis, 1, 6, 6. *nisi* (*quod mihi probabile fit*) ἔτι δὲ τὸ πλεῖον *pro* ἐπὶ δὲ *legendum.* ἐπὶ τὸ πλεῖον (*i. q.* ἐπὶ τὸ πλεῖστον) ποιῶν τὴν ἀπουσίαν πρὸς τὰς χρείας, si quis quam maximum statuat numerum absentium, *vel* majorem solito, 12, 19, 3.

ἐπὶ πλεῖον, *vel una voce* ἐπιπλεῖον, admodum, magnopere, nimis; οὐκ ἐπὶ πλεῖον ἐθαύμασαν, οὐδ' ὠργίσθησαν ἐπὶ πλεῖον, non magnopere mirati sunt, neque nimium irati, 4, 16, 2 *sq.* τὰ κατὰ μουσικὴν ἐπὶ πλεῖον ἀσκεῖται παρ' αὐτοῖς, musica multum, magis *quam alibi*, apud eos exercetur, 4, 21, 10. ἐπὶ πλεῖον ὑπέκρουε τὸν Φίλιππον, 17, 4, 3. *Item* uberius, fusius, copiosius, diutius; *v. c.* ἐπὶ πλεῖον ἐξακριβοῦν τοὺς λόγους,

λόγους, 3, 31, 1. ἐπὶ πλεῖον ποιησάμενοι τοὺς λόγους, 17, 11, 12. *Adde* 1, 20, 8. 3, 57, 2. *Sic* diutius, uberius, curatius, *in illo*, ἐπὶ πλέον αὐτόπτην γενέσθαι τινῶν, 3, 58, 8. *n. ni ibi* ἐπὶ πλέον *cum Casaub. intelligendum* plerumque, in plerisque.

Pari modo cum Nominibus jungitur ἐπὶ πλεῖον; *v. c.* ἡ ἐπὶ πλεῖον ὁρμή, nimius ardor, 10, 31, 4. ἐπεισάμεθα τὴν ἐπὶ πλεῖον ὑπὲρ τοῦ πολέμου μνήμην, uberiorem hanc mentionem fecimus hujus belli, 2, 71, 1. (*in quam sententiam & absque τὴν articulo*, ποιήσασθαι μνήμην ἐπὶ πλεῖον, *dicit* 1, 20, 8. *ubi* ἐπὶ πλεῖον *non ad solum nomen* μνήμην *refertur, sed ad verbum & ad totam dictionem* μνήμην ποιεῖσθαι.) τὴν ἐπὶ πλεῖον διαστολὴν πεποίημαι, uberius, pluribus, enucleate expofui, 3, 7, 4. *Sic* οὐδὲν ἐπὶ πλεῖον, nihil uberius; περὶ τούτων οὐδὲν ἐπὶ πλεῖον εἰρήκαμεν, 3, 57, 2.

κατὰ τὸ πλεῖον, plerumque, 10, 16, 4. *cui opp.* σπανίως, *ibid.*

Superlativus, πλεῖστος; πλεῖστος γίγνεται ὁ ποταμὸς τῷ ῥεύματι κατὰ Κυνὸς ἐπιτολήν, 9, 43, 4. (*Sic* τὸ πλῆθος τοῦ ῥεύματος *dicit*, 1, 75, 5.) πλείστη καὶ καλλίστη χώρα τῆς Λακωνικῆς, maxima regio, *an* hominibus maxime frequentata? 5, 19, 7. *n.* πλεῖστον χρόνον, diutiſſime, 1, 16, 11.

κατὰ τὸ πλεῖστον *eſt* plerumque, ut plurimum, 11, 5, 7. *quemadmodum etiam* 1, 75, 5. *cum Caſaub. verti, ubi tamen etiam* majori ex parte, plerisque locis, *intelligere poſſis, ſicut* 10, 8, 7. *Pariter* 4, 21, 2. διὰ τὴν ψυχρότητα καὶ στυγνότητα τὴν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν τοῖς τόποις ὑπάρχουσαν, *cum eodem Caſaub. vertimus*, in plerisque locis *nempe* illius regionis; *ubi fortaſſe aliquis maluerit*, plerumque in illis locis.

τὸ δὲ πλεῖστον, 5, 67, 5, *uſurpatur fere ut* τὸ δὲ πλεῖον, maxime vero, *vel* immo vero, quin potius, *aut* quin etiam, *ut vertit Caſaub. Sic* 2, 45, 1. *n. codex Flor.* τὸ δὲ πλεῖστον *habet, ubi ceteri commodius* τὸ δὲ πλεῖον. *Et* 1, 13, 11, οὔτε συνεχεστέρας πράξεις, οὔτε πλείστους ἀγῶνας *dabant vett. libri, ubi neceſſario* πλείους *fuit corrigendum. Rurſus* 1, 59, 6, τὸ πλεῖστον *dabant Aug. & Pariſ. A. pro* τὸ πλεῖον. *Sed in incommodum ac mendoſum (ut mihi utique videtur)* τοὺς πλείστους, 5, 4, 3, *conſentiunt libri omnes. Acute pro* πλεῖστον αὐτὸν εἰς τὴν Ἄββαν ἀποκεχωρηκέναι, πλησίον *ſcribere juſſerat Vrſin.* 14, 6, 12. *n. Vide* πλησίον.

Πολυτέλεια, ἡ, τοῦ βίου, *vel* τῶν βίων, ſumtuoſitas, magnificentia, luxus, 13, 1, 1. 9, 10, 5. ἡ περὶ τοὺς βίους, 6, 57, 6. ἐξοικεῖλαι εἰς τρυφὴν καὶ

καὶ πολυτέλειαν, 7, 1, 1. ἡ πολυτέλεια τῆς κατασκευῆς, magnificentia structuræ *urbis Ecbat.* 10, 27, 5 & 9. *Templum Iovis Olympii Agrigenti* πολυτέλειαν οὐκ εἴληφε, 9, 27, 9. *n. ex librorum consentiente scriptura, a qua cur discesserim non satis caussæ fuisse intelligo.*

Πολυτελὴς, *de homine*, sumtuosus, prodigus, 8, 11, 7. πολυτελὴς δύναμις, exercitus bene instructus, 2, 23, 1. πολυτελῆ τείχη, 5, 59, 8.

Πολυτελῶς κατεσκεύασται τὰ βασίλεια, 10, 10, 9. πολυτελέστερον ζῆν τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὕπαρξιν χορηγίας, 10, 25, 5.

Πολυτίμως, multo studio; — „diligentissime, *proprie* sumtuose; *nisi leg.* Φιλοτίμως, *de quo infra; sed & alii de posteriori genere scriptorum sic dixere.*“ *Ern. Vide* 14, 2, 3. *n.*

Πολυχειρία, ἡ, multitudo manuum, hominum multitudo opus facientium, 8, 5, 2 *sq.* 8, 36, 11. 10, 30, 8. 12, 4, 8. *n. ubi male olim* πολυχοιρία. χειρῶν πλῆθος *ait* 3, 89, 9.

Πολυχρήμων, dives, opulentus; πόλις πολυχρημονεστάτη, 18, 18, 9.

Πολυχρόνιος, diuturnus; πόλεμος, 1, 13, 11. 3, 16, 1. 21, 7, 3. πολυχρόνιος πολιορκία, 3, 18, 8. ἐλευθερία, 6, 48, 5. τυραννὶς, 13, 6, 2. τριβὴ, *Fr. gr.* 52. *Vnde quod in Fr. gr.* 41. ἐν ταῖς πολυχρονίαις ἀῤῥωστίαις *legitur*, πολυχρονίοις *corrigendum. De Homine, est* longævus, (*quod aliàs* μακρόβιος) 37, 3, 2. *sic & 15, 25, 1. ubi quidem Valesius* recoctum *interpretatus est, nos* longo usu subactum, *ne sic quidem male; cf. Fr. gr.* 52. *Comparat.* πολυχρονιώτερος, 1, 13, 11. *Superl.* πολυχρονιώτατος, 37, 3, 2. 1, 63, 4.

Πομπεία, ἡ, pompæ ductio, 31, 3, 2.

Πομπεύειν, *absol.* pompam ducere, 31, 3, 12 & 16 *sqq.* πομπεύειν θυσίαν ἐπὶ τὸν νεών, 4, 35, 2 *sq.* πομπεύειν πομπὴν, 6, 39, 9.

Πομπὴ, ἡ, 6, 39, 9.

Πονεῖν; πεπονηκότα ὅπλα, usu contrita vel vitiata, 3, 49, 11.

Πονεύρημα, τὸ, *mendosa codicis scriptura*, 22, 11, 5. *pro qua* τὸ τούτων εὕρημα *scripsi.*

Πόνος, ὁ, vexatio, 30, 4, 16.

Πόπανον, τὸ, ὀμφαλωτὸν, libum, placenta umbilicata, umbilici forma, 6, 25, 7.

Πορεία, ἡ, iter; κατὰ πορείαν ἔμενε, in medio itinere stitit gradum, 4, 69, 3. agmen; ἦγε εἰς τοὐπίσω τὴν πορείαν, 5, 72, 6. ἐξάπτεσθαι τῆς πορείας, invadere, carpere agmen, 3, 51, 2. τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πορείας, 3, 84, 1. *&c.*

πορειῶν *ex conject. pro mendoso* πρεσβειῶν *scripserat Casaub.* 14, 3, 7. *nos* προσβολῶν.

Πορεῖον, τὸ, ὑπότροχον, machina subjectis rotis mobilis *transportandis in sicco navibus inser-*

ſerviens; ταχὺ δὲ πορείων ὑποτρόχων κατασκευασθέντων, 8, 36, 11. *n.*

Πορευτικὸς, ad iter pertinens; *πορευτικὴ ἀγωγὴ*, ductio exercitus in itinere, 12, 20, 6. *τὰ πορευτικὰ διαστήματα*, intervalla *vel* ſpatia quibus a ſe invicem diſtant milites in agmine, dum iter faciunt, 12, 19, 7.

Πορευτὸς τόπος, locus per quem iter facere licet, 1, 42, 3. *σχεδὸν ἁπάντων πλωτῶν καὶ πορευτῶν γεγονότων*, 3, 59, 3. 4, 40, 2. 34, 5, 4 & 7. *πορευτὸς καιρὸς*, tempus quo iter facere licet, 1, 37, 10.

Πορθμεῖον, τὸ, navicula ad trajiciendum, 3, 42, 3. 3, 43, 3. 4, 6, 8. 4, 9, 9.

Πορθμὸς, ὁ, fretum, *(ſigillatim*, fretum Siculum, *cf. Adn. ad* 5, 110, 2.) 1, 7, 1. 1, 20, 15. 1, 21, 4. 10, 1, 1. *περαιωθεὶς τὸν πορθμὸν*, 1, 11, 9. *ὧν διὰ τοῦ πορθμοῦ περαιωθέντων, ſcil. εἰς Σικελίαν, (quod ex præcedentibus intelligendum,)* 1, 49, 3. *πλεύσαντες διὰ πορθμοῦ*, 1, 38, 7. *n. ni διὰ τοῦ πορθμοῦ ſcripſit Polybius. Articulus pariter deſideratur* 5, 110, 2. *συνωρμηκέναι τινὰς αὐτοῖς πλέοντας ἀπὸ πορθμοῦ, ubi τοῦ adjiciendum videtur. πορθμὸς, de* Herculeo freto & *de* Abydeno, 16, 29, 8. *(Conf. πόρος.)*

Πορίζειν; *πορίσασθαι & πεπορίσθαι σκῆψιν*, prætextum comminiſci, invenire, proferre, 5, 2, 9. 8, 28, 1.

Πορισμὸς, ὁ *τῶν ἐπιτηδείων*, ſuppeditatio, expeditio commeatuum, 3, 112, 2.

Πόρος, ὁ; 1) trajectus, locus ubi mare vel flumen trajicitur, transverſum mare, medium mare; transverſus, medius fluvius; *vide Adn. ad* 1, 39, 6. *De fluvio habes exempla hæc: ἡ παρακομιδὴ διὰ τοῦ πόρου*, tranſvectio per transverſum flumen, 3, 43, 3. *προτείνοντες τὴν κατασκευὴν τοῦ ζεύγματος εἰς τὸν πόρον*, porrigentes pontis fabricam in medium flumen, in ipſum amnem qua erant trajecturi, 3, 46, 2. *κατὰ μέσον τὸν πόρον*, in medio trajectu, in medio flumine, 3, 46, 11, *De Mari; διάραντες τὸν πόρον*, trajectum emenſi, *ex Africa in Siciliam;* medium mare emenſi, 1, 37, 1. *(quod τὸ πελάγιον διάρμα dicit* 10, 8, 2. *cui ſcilicet opponitur navigatio ſecundum oras.) ποιούμενοι διὰ πόρου τὸν πλοῦν εἰς τὴν Ῥώμην, Panormo Siciliæ* per medium mare *(recta & breviſſima via, non oras legendo)* Romam navigarunt, 1, 39, 6. *n. Sic* 2, 9, 2. *διὰ πόρου τὸν πλοῦν ἐπὶ τὴν Κέρκυραν ἐποιοῦντο*, recta via Corcyram navigarunt. *ὁ ῥοῦς φέρεται διὰ πόρου*, 4, 43, 10. curſus, impetus aquæ *in Boſp. Thracico prope Chalcedonem non ad oram usque impellitur, ſed* per medium trajectum fertur, *vel, quod eodem redit,* ſecundum medium fretum pergit: *nam ubi trajectus ſit*

per

per fretum, ibi πόρος perœque trajectus *&* fretum *verti poteſt. Sic, Darius ponte junxit τὸν πόρον,* trajectum *s.* fretum, 4, 43, 2. *τοῦ πόρου πλάτος ἔχοντος,* ubi latitudinem aliquam habet, trajectus *s.* fretum, 4, 43, 9. *Parimodo, τὸν καθ' Ἡρακλείους στήλας πόρον,* 3, 39, 4. *perinde eſt* fretum Herculeum, *an* trajectum ad columnas Herculis, *interpreteris; ſed proprie eſt* trajectus *vel* latitudo freti, via tranſverſa per fretum, *ut ex* 16, 29, 8. *intelligitur. Eadem ratione ὁ Ἰόνιος πόρος non ſolum* fretum *illud dicitur, per quod ex Adriatico mari in Ionium navigatur, ſed totum* mare Ionium, *quod ab Adriatico ad Siculum mare pertinet,* 2, 14, 4 *ſq. quoniam per id mare ex Italia in Græciam trajicitur.*

2) adquiſitio; *περὶ πόρον γίγνεσθαι χρημάτων,* 17, 17, 2.

Πόρρω; *comparat. ποῤῥώτερον ἔτι,* 5, 34, 8.

Πόρφυρα, ἡ; *τὴν πόρφυραν ἀπέθετο,* 10, 26, 1.

Πορφύρεος; *πορφυρᾷ ἐσθῆτι,* 6, 53, 7.

Πορφυρίς, ἡ; *ἐπιγνοὺς αὐτὸν ἀπὸ τῆς πορφυρίδος,* 11, 18, 1. *πορφυρὶς θαλαττία,* veſtis e purpura marina, *i. e.* Tyria, 39, 1, 2.

Ποσὸς; *ἐπὶ ποσὸν,* 1) aliquatenus, aliquantum, nonnihil; 1, 1, 1, 2. 2, 35, 6. 3, 53, 1. 54, 3. 2) aliquamdiu, aliquantiſper, 2, 34, 15. 2, 40, 2. 3, 40, 13. 3, 52, 7. 10, 3, 5. *ubi codd. nonnulli mendoſe ἐπ' ἴσον. Viciſſim* 2, 3, 7. *n. ἐπ' ἴσον in ἐπὶ ποσὸν mutandum videri poterat; attamen locum ſuum tueri vulgata poteſt.*

κατὰ ποσὸν, aliquatenus, aliquantum, 3, 36, 5. 5, 63, 13. 26, 3, 9. *κατὰ ποσὸν ἀντιποιησάμενος τῆς πόλεως,* ex parte quadam tenuit urbem, partem aliquam tenuit urbis, 2, 53, 6. *n. οὐδὲ κατὰ ποσὸν,* (*i. q. οὐδὲ μικρὸν,*) ne ulla quidem ex parte, ne ullo quidem modo, 2, 61, 2.

Ποσότης, ἡ, quantitas, modus tenendus in rebus; *ἐν παντὶ δυσπαράγραφός ἐστιν ἡ ποσότης,* 16, 12, 10.

Πόστος, quotus, 6, 35, 11.

Ποτάμιος; *ποτάμια πλοῖα,* 3, 66, 5. 5, 45, 4.

Ποταμὸς ἄβατος; *vide* ἄβατος. *ποταμὸν an in τόπον mutandum,* 8, 28, 5? *Non videtur; vide Adn.*

Ποτε, *particulam encliticam, tenui a Caſaub. editam* 4, 44, 4. *n. ubi tamen debebat fortaſſe e vetuſtis codicibus τότε reſtitui; ἦν Ἀθηναῖοι τότε κατασχόντες, ea ſententia, quam in Adnot. expoſui; qui uſus ſatis familiaris eſt græcis ſcriptoribus.*

Ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ, 10, 22, 4. *& aliàs. Sed mira locutio* 16, 29, 11. *ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ συνεχῶς, quæ, ſi ſana, ſic erit capienda,* aliquando quidem, ſemel quidem olim, ſed alias continue, ſed alias conſtanter.

stanter. ὁτὲ μὲν, ποτὲ δὲ, 6, 20, 8, πότε μὲν, τότε δὲ *ex plerorumque vett. codicum præscripto edidimus* 4, 38, 6. *n. ubi fortasse commodius tenebatur* ποτὲ δὲ, *quod habet Casaub. ex recentissimis Parisinis, consentiente Aug.* *Pro* τότε μὲν, 3, 17, 8. *ubi sequitur* ἔτι δ' ὅτε, *scribendum* ποτὲ μὲν, *vel potius tenendum* τοτὲ μὲν, *quod habet Bav. eadem vi ac* ποτέ. *Sic* 11, 5, 3. *n. codices omnes habent* τότε μὲν, ποτὲ δὲ, *ubi nil necesse erat* ποτὲ μὲν *corrigere, sed satis erat mutato accentu* τοτὲ *scribere.*

ποτὲ δὲ *absque præcedente* ποτὲ μὲν *aut alia simili particula habes* 6, 15, 8. *ubi ne desideratur quidem tale quidquam.* *At* 1, 14, 7. *ubi in vett. codd. desiderabatur* ποτὲ μὲν, *recte id a Casaub. adjectum videtur ex recentissimis Parisinis codd.* *Alibi* ποτὲ δὲ *ante se habet* κατὰ τὸ πλεῖον, 10, 16, 4. *ubi tamen non* ποτὲ δὲ *dant libri, sed* τότε δὲ, *quod nescio an in* τοτὲ δὲ *fuerit mutandum.*

Πότιμος; τὰ πότιμα τῶν ὑδάτων, 5, 62, 4. πότιμος κρήνη, 34, 9, 5.

Πότος, ὁ, compotatio, 5, 15, 2. 8, 8, 6. *n.* 8, 29, 1 & 4. *ubi corrupte* τόπον *habent codd.*

Ποῦ μεταστήσεται, 6, 9, 11. *n.*

Που, *enclit.* τῇδέ που, tali quadam ratione, 3, 108, 3. *n.*

Ποῦς; ἐκ ποδὸς ἕπεσθαι, e vestigio sequi, 3, 68, 2. 5, 74, 1. 18, 7, 2. εὐθέως ἐκ ποδὸς ἠκολούθησαν τοῖς Φεύγουσι, 14, 8, 13. ὅσον ἐκ ποδὸς (*sicut* ὅσον ἤδη) protinus, statim, 2, 68, 9. *n.* *Pro* ἐν ποσὶν, ἐμποδὼν *amat Polybius, quod vide.*

ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν, ὑποχωρεῖν, τὴν ἀναχώρησιν ποιεῖσθαι, servatis ordinibus recedere e pugna, (*cui opponitur terga dare, fugam capessere,*) 2, 30, 4. 2, 68, 4, 8, 16, 5. 18, 8, 4.

κατὰ πόδας, e vestigio, protinus, 2, 49, 4. τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ, proximo die, postridie, 1, 12, 1. 1, 33, 3. 1, 46, 6. 3, 113, 1. τὰς κατὰ πόδας ἡμέρας, proximis diebus, 14, 8, 4. τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας, 3, 45, 5. τῷ κατὰ πόδας ἐνιαυτῷ, insequenti statim anno, 2, 20, 4.

παρὰ πόδας, e vestigio, mox, statim, paulo post, brevi, 1, 7, 5. 1, 35, 3. 2, 60, 6. 5, 26, 13. *ubi idem est ac* παραυτίκα *ibid.* παρὰ πόδας αὐτοῖς ἐστιν ἡ πρότερον ἄγνοια, adhuc in proximo, ante pedes illis est, *i. e.* adhuc præsens eorum animo est, recenti memoria hæret superior error, *vel* vestigia ejus adhuc ante pedes sunt eorum, 6, 9, 2.

τὴν ὑπὸ πόδα στάσιν ἐλάμβανον, 2, 68, 9. *n.*

Πρᾶγμα; τὰ πράγματα, res gerendæ

rendæ *vel* geſtæ; *frequenter; ſic εἴχοντο τῶν ἐξῆς πραγμάτων*, 1, 52, 4. *&c. Idque nomen intelligitur in hujusmodi dictionibus, τὰ κατὰ Λιβύην, τὰ τοῦ πολέμου &c. Porro* res, *i. e.* ſtatus, fortuna, conditio rerum quibus aliquis utitur; *Adn. ad* 2, 20, 8. *Sic τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἐπταικότες ὁλοσχερῶς*, quorum res penitus fractæ & proſtratæ erant, 1, 10, 1. *&c.* res publica, ſtatus rei publicæ; *ὑπὲρ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς τῶν πολλῶν σωτηρίας παθεῖν ὅ τι δέοι*, 40, 4, 8. *Sic* 40, 3, 8. *n. pro ὑπὸ πραγμάτων διαφερόμενοι, haud dubie ὑπὲρ legendum*, diſſentientes de republica &c. *τὰ ὅλα πράγματα*, ſumma rerum; *ſed τοῖς ὅλοις πράγμασι*, tota re, omnino, penitus; *vide in* ὅλος. *εἰς πραγμάτων λόγον*, quod ad rempublicam & ejus ſtatum, *aut* quod ad res gerendas ſpectat, *aut omnino* quod quidem ad rem faciat, *i. e.* notabile aliquid & magni momenti; *vide in* λόγος, ratio.

Sunt etiam πράγματα, res fidei alicujus commiſſæ, *aut* quas quis ſub poteſtate habet, poteſtas, imperium; *πράως ἐχρήσατο τοῖς πράγμασι*, 1, 8, 4. *εἰκῇ καὶ ἀλογίστως κέχρηται τοῖς πραγμ.* 1, 52, 2. *πραγμάτων ἱκανῶν κύριος*, ſatis potens, magnam potentiam nactus, 4, 51, 5. *πλείστων τόπων καὶ πραγμάτων κύριος*, 1, 2, 5. *ἀφορμαὶ πρὸς πραγμάτων κατάκτησιν*, ad parandum imperium, 4, 77, 2.

Corrupte πράγμασι dant omnes, 2, 57, 7. *n. pro τραύμασι; & pro γράμμασι*, 9, 40, 3. *n. & πράγματα pro τάγματα codd. nonnulli*, 3, 85, 3. *Viciſſim* 15, 26, 4. *pro γράμματα, quod dabant libri omnes, πράγματα fuit corrigendum.*

Πραγματεία, ἡ, opus, tractatio, hiſtoriæ deſcriptio, hiſtoria; *quo vocabulo ſæpius utitur Polybius de ſuo opere loquens*, 1, 1, 4. 1, 3, 1 *&* 5. 1, 4, 1. 3, 1, 1 *&* 3. 3, 32, 1. 3, 59, 6. *pariter de aliorum hiſtoriis*, 2, 56, 3. 5, 33, 8. 8, 11, 1.

Πραγματεύεσθαι συντάξεις, hiſtorias ſcribere, 12, 27, 7. *& nude πραγματεύεσθαι, eadem notione*, 5, 33, 5. *τοὺς πολέμους καὶ τὰς πράξεις*, 1, 4, 3. *περὶ τούτων*, 9, 2, 2. *Fr. gr.* 16. *περὶ τῆς γεωγραφίας*, 34, 5, 1.

Πραγματικὸς, *de homine; generatim*, qui in rebus agendis, in rebus gerendis verſatur, qui rempublicam tractat, 7, 12, 2. 3, 5, 7 *ſq.* 3, 118, 12. 12, 27, 10. 12, 28, 3. *i. q.* πολιτικὸς, 9, 1, 4.) *&* ſolers & prudens in rebus adminiſtrandis, uſu rerum peritus; *ut in illo, εἰ βασιλέως πραγματικοῦ φρένας ἔχεις*, 7, 11, 2. *Huc pertinent οἱ πραγματικοὶ, qui diſtinguuntur a τοῖς στρατιωτικοῖς*, 14, 1, 13. *quos Livius interpretatur* ſpecta-

tæ

te prudentiæ & virtutis viros, *possisque simul intelligere*, qui in magistratibus militaribus versabantur; *sed verissime fuerint quos vernacula dicere consuevimus* des hommes d'affaires. ἀήττητα καὶ πραγματικὰ πλήθη, 1, 35, 5. *sunt legiones Romanæ*, ad res gerendas inprimis idoneæ, belli usu peritæ, fortissimæ. *Conf.* πρακτικός.

De Rebus, varie usurpatur. 1) quod pertinet ad res gestas vel gerendas; τέλειος ἀνὴρ εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον, vir perfectus quod ad res gerendas spectat, 4, 8, 1. *Neque solum, ut h. l. de animi dotibus; sed & de corporis robore & habilitate,* πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν τὴν διατείνουσαν εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον εὔθετος, 26, 5, 6. *Sed* ὁ πραγματικὸς τρόπος *scil.* τῆς ἱστορίας, 9, 2, 4. *est* ὁ περὶ τὰς πράξεις τῶν ἐθνῶν καὶ πόλεων καὶ δυναστῶν, *ut ait* 9, 1, 4 & 6. *idemque* ὁ τῆς πραγματικῆς ἱστορίας τρόπος, 1, 2, 8. *Nempe* ἡ πραγματικὴ ἱστορία, *est* quæ versatur in exponendis rebus inter homines & ab hominibus gestis, *distinguiturque a fabulosis narrationibus quæ de deorum & heroum generationibus factisque circumferuntur, &c. Vide Adn. ad* 1, 2, 8. *& conf. loca ibi citata; adde Ind. Histor. in* Historia. ἡ πραγματικὴ ὑπόθεσις, 1, 57, 4. *est* argumentum ad rerum gestarum historiam pertinens, *a quo distinguuntur argumenta ad Naturæ artiumque historiam spectantia, ibid. vs.* 2 *sq.* πραγματικὰς ἀποφάσεις ἐκβάλλειν, de rebus ad rempubl. pertinentibus differere, pronunciare, 32, 6, 7. *a quibus sermonibus distinguuntur disputationes a philosopho aut grammatico de sua arte institutæ, ibid. vs.* 6. πραγματικὴ δύναμις, ingenium ad res gerendas idoneum, 39, 1, 1. *cf. mox num.* 3. *Adde num.* 4. *extr.*

2) efficax, validus; αἰφνίδιος καὶ πραγματικὴ ἐπίθεσις, 5, 5, 4. πρακτικωτάτην παρείχοντο χρείαν, 10, 29, 5. ἄκρα εὐφυὴς καὶ πραγματικὴ, valida arx, 4, 70, 10. *Confer* πρακτικός.

3) solers, peritus, prudens; πραγματικὸν καὶ Φρόνιμον ἔργον, solers & prudens factum, 3, 116, 7. λόγοι ἀνδρώδεις καὶ πραγματικοὶ, oratio fortis & prudens, 36, 3, 1. πραγματικὴ οἰκονομία, solers, prudens rerum administratio, 1, 8, 3. πολίτευμα πραγματικὸν, res publica solerti & prudenti consilio administrata, 30, 5, 6. *Huc referri potest* πραγματικὴ δύναμις, 39, 1, 1. *conf. supra num.* 1. *extr.*

4) πραγματικόν τι, aliquid quod ad rem facit, quod ad rei (*præsertim* publicæ) commoda pertinet, quod alicujus momenti est intuitu rei publicæ; συνηκολούθηκει δὲ καὶ ἕτερόν τι πραγματικὸν τούτῳ τῷ

τῷ διαβουλίῳ, 30, 17, 11. (*quod aliàs dicit* εἰς πραγμάτων λόγον; *cf.* λόγος, ratio.) *Huc forte referri poteſt illud*, ὥστε μὴ ὑποπτεῦσαί τι περὶ αὐτοῦ πραγματικὸν, ut nihil notabile, memorabile, quod ad rem & curam Romanorum pertineret, in eo ſuſpicaretur, 31, 5, 2. *niſi cum Caſaubono malueris de* novarum rerum molitione *intelligere, ex illo uſu vocabuli de quo ſupra num.* 1. *dictum eſt. conf.* πραγματοκοπεῖν.

Πραγματικῶς, dextre, ſolerter, perite, prudenter; *nempe* apte ad rem, & ita ut exſpectari poterat ab homine qui rerum uſum habet; πραγματικῶς καὶ Φρονίμως προϊδόμενος τὸ μέλλον, 2, 44, 5. ἀληθινῶς καὶ πραγματικῶς ὑποδεικνύναι, vere & prudenter, 2, 50, 1. ἐμφρόνως ἐλογίζετο ταῦτα καὶ πραγμ. 3, 80, 5. πραγμ. διενοήθησαν, 4, 50, 10. πραγματικῶς ἕκαστα χειρίζων, 3, 43, 9. πραγμ. καὶ νουνεχῶς, 2, 13, 1. 3, 14, 5. πραγμ. συντελεῖν τὸ προκείμενον, 1, 9, 6. πραγμ. ἐχρῆτο ταῖς ἐπιβολαῖς, 3, 48, 10. (*cui opponitur* ἀλόγιστος, 3, 48, 1. & 3, 47, 7.) Apte ad ſuas utilitates *interpretatus Erneſtus* 31, 18, 6. *ubi tamen commode locum ſuum tuetur uſitata notio*, ſolerter, prudenter, *aut, ſi mavis*, callide, *quæ haud dubie ibid. vs. ſeq. obtinet; ſic & bene Caſaub. vs.* 6. dato conſilio *verſit, non* certo conſilio, *quod per operarum errorem in Adn. ad h. l. expreſſum eſt.* — „πραγματικῶς ἔχειν dicitur, in quo ſtrenue & acriter agitur." *Ern.* — *ſcilicet* 23, 7, 5. *ex Vrſini emendatione (quæ quidem an ſatis certa ſit, dubitare etiamnum licet) legitur* ἐχούσης δὲ τῆς συνόδου πραγματικῶς, *quæ verba Caſaub. his latinis expreſſit*, quum in concilio de rebus agi ſerio cœpiſſet; *quæ ego, quoniam de græcorum verborum integritate dubitaveram, intacta reliqui.*

Πραγματοκοπεῖν, miſcere ſe rebus agendis, rebus alienis ſe immiſcere, 29, 8, 10. res novas moliri, 38, 5, 8.

Πρακτικὸς, *idem fere quod* πραγματικὸς; ſolers, peritus, prudens; ἀγχίνους καὶ πρακτικὸς, intelligens & prudens, 11, 25, 8. (*ubi minus recte cum Caſaub. de* gravitate *intelexi, cujus ſeparatim paulo ante facta fuit mentio,* διαφερόντως ἐπιμελὴς ὤν.) πρακτικώτατος καὶ νουνεχέστατος περὶ τὴν πολιτείαν, peritiſſimus & prudentiſſimus, 7, 10, 5. οἱ πρακτικοὶ ἄνδρες, 3, 59, 4. *ſunt* viri in rebus agendis verſati, uſum rerum habentes, *cum bellicarum, tum civilium, quod ibidem diſerte adjicitur.*

Tum πρακτικὸς, *ſive de hominibus uſurpatum, ſive de rebus, eſt* vim habens, efficax, validus; πρακτικώτατος ἐν συμβουλίοις, qui plurimum

poterat

poterat in deliberationibus, *ſcil. quod eo ſermone uteretur, quem plerique intelligebant*, 1, 80, 5. τὸ πρακτικώτατον καὶ φοβερότατον, quod maximam vim habebat, in quo plurimum erat roboris *in exercitu Pœnorum, equitatus erat & elephanti*, 1, 30, 9. 3, 116, 7. *Sed* 2, 28, 8. ὑπολαβόντες οὕτως ἔσεσθαι πρακτικώτατοι, ſic fore expeditiores, agiliores, ad rem gerendam habiliores. *Pariterque* 10, 23, 2, *habes* τὰ κοῦφα καὶ πρακτικώτατα τῆς δυνάμεως, levis armatura, & expeditiſſima, agiliſſima pars copiarum; (*non* ſtrenuiſſima, *quod minus recte a Caſaub. tenui;*) *a qua diſtinguitur* ἡ φάλαγξ καὶ τὰ βαρέα τῶν ὅπλων.

De Rebus, hæc notavimus exempla: πρακτικὸν πέντημα, validus, efficax mucro *gladii Romani*, 2, 33, 6. *Fr. hiſt.* 14. πληγὴ εὔστοχος καὶ πρακτική, 6, 25, 9. *cf.* 1, 48, 8. ἡ νομὴ τοῦ πυρὸς ἐνεργὸς καὶ πρακτική, 1, 48, 5. πρὸς τὸ πρακτικὸν τῆς ἐπινοίας οὐδὲν ἀντειπεῖν ἐδυνήθη, efficaciam inventi, vim habiturum hoc inventum, negare non poterat, 9, 24, 7.

Πρακτικῶς διακεῖσθαι πρός τι, agilem, expeditum eſſe ad aliquid faciendum, 6, 25, 4. τολμηρότερον καὶ πρακτικώτερον ἢ κατὰ τὴν ἡλικίαν χρώμενος ταῖς ἐπιβολαῖς, majori audacia & ſolertia, prudentia, peritia, 5, 18, 7.

Πραξικοπεῖν πόλιν, fraudem & proditionem moliri adverſus urbem, 3, 69, 1. 8, 11, 3. 9, 17, 1. *Fr. gr.* 62. *Sic* πραξικοπήσας κατέσχε τὴν πόλιν, per fraudem, proditione potitus eſt urbe, 1, 18, 9. *ubi verbum non abſolute ponitur, ut accepit Erneſtus, ſed conſtructio ſic intelligenda,* πραξικοπήσας τὴν πόλιν κατέσχεν αὐτήν; *eodem modo* καταλαμβάνει πραξικοπήσας τὸν Ἔρυκα, 1, 55, 6. *Adde* 22, 23, 1. *Simul proditione, ſimul per vim capta eſt Mantinea;* Μαντινεῖς ἑάλωσαν κατὰ κράτος, Ἀράτου πραξικοπήσαντος αὐτῶν τὴν πόλιν, 2, 57, 2. *Etiam* populum πραξικοπεῖν *dicitur is qui urbes ejus populi proditione capit;* Κλεομένους πεπραξικοπηκότος αὐτούς, *ſcil.* τοὺς Αἰτωλούς, *&c.* 2, 46, 2 *ſq. Conf.* πράττειν, *&* πρᾶξις.

Πράξιμος; πράξιμον ἔσται χρῆμα, exigitor pecunia, exigendi eam jus eſto, 22, 26, 17.

Πρᾶξις, ἡ; 1) res geſta, *factum, tam in bonam, quam in malam partem;* ἐν αὐτῷ τῷ τῆς πράξεως καιρῷ διεφθάρη, in ipſo facti articulo, 3, 19, 11. *n. (Factum autem illud cum* dolo & proditione *erat conjunctum, quare ſimul cogitari poteſt de uſu vocab. illo, de quo mox num.* 3.) μετὰ δὲ ταύτην τὴν πρᾶξιν, hac re geſta, 1, 24, 5. 5, 76, 8. ἡ τῶν προγόνων πρᾶξις, majorum *præclare* factum, 2, 22, 3.

παντὸς πράξεως ἐστί τις αὔξησις, ἀκμὴ, φθίσις, 6, 51, 4. ἐθαύμαζε τὴν ὅλην ἐπιβολὴν καὶ τὴν πρᾶξιν τοῦ στρατηγοῦ, mirabatur totum inceptum imperatoris & incepti effectionem, *vel, ut Casaub. vertit*, conatum & effectum, 3, 61, 4. *ubi minus commode* industriam *posui.* αἱ πράξεις, res gestæ; ἀναγράφειν τὰς πράξεις, 1, 1, 1. 1, 13, 1. &c. ἐπανελθόντες ἐπὶ τὰς πράξεις, redire ad rerum gestarum narrationem, 1, 15, 13.

2) solertia dexteritas, peritia, prudentia, in rebus gerendis. (*conf.* πραγματικὸς, πραγματικῶς, πραπτικὸς & πρακτικῶς.) Industriam & strenuitatem πρᾶξιν *cum Valesio interpretatur Ernestus* 32, 23, 4 & 6. *sed ibi quidem vs.* 4. *a* τῇ πράξει *diserte & signate distinguitur* ἡ Φιλοπονία *quæ est* industria; *quare* ἡ πρᾶξις *commodissime* dexteritas, solertia, prudentia in rebus gerendis *utrobique intelligetur, quæ notio pariter cum cognatorum vocabulorum usu convenit. Sic* πρᾶξιν ἔχειν καὶ σύνεσιν, 2, 47, 5. *bene idem Ernestus*, rebus gerendis idoneum esse & prudentia valere, *reddidit.* πρᾶξις καὶ τόλμα ἐν τοῖς πολεμικοῖς *vel* πολεμικῇ, 4, 77, 1 & 3. *ex Casauboni versione est* navitas & audacia; *rectius fuerit, ut nunc quidem mihi videtur*, solertia in rebus gerendis, *sive* prudentia, & fortitudo.

3) dolus, fraudulenta machinatio, proditionis consilium, proditio; (*conf.* πραξικοπεῖν & πράττειν.) ἐπεχείρησαν τὴν πόλιν προδοῦναι τῆς δὲ πράξεως ταύτης ἀποτυχόντες, 2, 7, 8 *sq.* ἐπιβουλὴ καὶ πρᾶξις ἐπὶ τὴν πόλιν, 2, 9, 2. ἡ εἰς τὸν Ἀκροκόρινθον πρᾶξις, 4, 8, 4. πράξεις, πρᾶξιν συνίστασθαι κατά τινος, 4, 8, 3. 4, 71, 6. 10, 25, 2. ἐπί τινα, 5, 96, 4. προσπεσούσης αὐτῷ πράξεως περὶ τῆς πόλεως, oblata ei spe per proditionem potiendæ urbis, 1, 21, 5. πρᾶξιν ἔχων ἐκ τῆς πόλεως, pactum de proditione habens *cum nonnullis* ex urbe, 9, 18, 5. *Eodem modo intelligendæ illæ* πράξεις, *quas habuerat Philippus* ἐν τοῖς περὶ Φωκίδα τόποις, 5, 24, 12. *vel* αἱ προφανεῖσαι (αὐτῷ) ἐν τῇ Φωκίδι, 5, 26, 1.

πράξεως *perperam habent libri omnes, pro* παρατάξεως, 11, 1, 3. *Et* πράξεις *nonnulli, pro* τάξεις, 3, 84, 7.

Πρᾶος, *vel* πρᾶος, comis, mitis; βουλόμενος αὐτὸν πρᾶόν τινα καὶ δημοτικὸν ὑπογράφειν, 10, 26, 1. ἄκακος ἀνὴρ καὶ πρᾶος τῇ φύσει, 3, 98, 5. μέτριος καὶ πρᾶος, 21, 13, 6. πραότερος καὶ εὐλαβέστερος, mitior cautiorque, 3, 52, 6. πάντων ἡμερώτατος καὶ πραότατος, 9, 23, 2. *Conf.* πρᾶὺς & πράως.

Πραότης, ἡ, καὶ Φιλανθρωπία τῆς συγκλήτου, lenitas, 28, 3, 3.

Πρα-

Πρασίμοχθοί τινες καὶ οὔποτε ἥσυχοι ὀρὶ, 5, 106, 4. *n.*

Πράσσειν *vel* πράττειν; (*prior forma, per σσ, rarior in libris noſtris*, 5, 75, 9. 5, 29, 4.) 1) agere; *abſolute poſitum*, hoc agere, intentum eſſe rei agendæ, 5, 75, 9. *&* *i. q.* πράττειν τι, agere aliquid, rem gerere; πάλαι ζητῶν ἀΦορμὴν τοῦ πράττειν, 3, 69, 8. *niſi plane adjiciendum* τὶ, *quod adjectum habes* 3, 60, 13. 3, 70, 10. 15, 29, 7. οὐδὲν πράττειν δυνάμενος, cum nihil efficere, perficere poſſet, 32, 25, 10. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἤδη πραττόντων τῶν Καρχηδ. quum jam res gererent in Hiſpania, res Hiſpaniæ ad ſuam curam referrent, 3, 30, 2. τὰ τῆς Σικελίας ἔπραττε διὰ τοὺς &c. Siciliam adminiſtravit per, 9, 22, 4. οὐ τὰ πρὸς διαλύσεις πράσσειν, ἀλλὰ πρὸς τὸν πόλεμον, 5, 29, 4. μὴ συστῆναι τὸν πόλεμον, πραττομένου δὲ τοῦ πολέμου, &c. *ſin* ſuſciperetur, gereretur bellum, 27, 13, 12. τὰ σΦίσι πεπραγμένα, quæ illi fecerant, patraverant, 5, 10, 8. *ſed* οὐδὲν ἐδύναντο δεινότερον ἰδεῖν τῶν αὐτοῖς ἤδη πεπραγμένων, *i. q.* ἃ ἤδη ἔπραξαν, quæ jam paſſi erant, 2, 20, 8. *n. ex Reiskii interpretatione, cum qua conſentit Caſauboni verſio*, quæ jam acciderant; *niſi* αὐτοῖς *ad Gallos referre malueris, quam in partem nos iſta verba in verſione expoſuimus.* Φιλίππῳ μηδὲν ὑπεναντίον πράττειν, Philippi commodis nihil contrarium facere, 4, 16, 5. *ubi quum in edit.* 1. *deſiderarentur verba* μηδὲν ὑπεναντίον, *recte ea abeſſe ſuſpicatus erat Reiskius*, πράττειν τινὶ *intelligens* ſtudere alicui; *ſed duo verba, operarum errore in ed.* 1. *omiſſa, codices ad unum omnes agnoſcunt.*

2) πράττειν, *&* πράττεσθαι, *i. q.* εἰσπράττειν, exigere *pecuniam ab aliquo*; μὴ πράττειν τοὺς ὀΦειλέτας, non exigere debita, 38, 3, 10. ἑκατὸν τάλαντα ἐπιτίμιον αὐτοὺς πραξάμενος τῆς ἀγνοίας, 5, 54, 11. τὰ πραττόμενα, quæ exiguntur, tributa pendenda, 1, 72, 2.

3) πράττειν τινὶ τὴν πόλιν, prodere alicui urbem, 4, 16, 11. 4, 17, 12. 13, 4, 6. (*conf.* πρᾶξις, *&* πραξικοπεῖν.) *Ad eumdem uſum referenda videtur illa dictio*, ὡς πραττόντων τινῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου τοῖς Καρχηδονίοις ὑπὲρ τῆς τούτων σωτηρίας, 1, 79, 10. *ut ſit* πράττειν τινι ὑπέρ τινος, agere cum aliquo de aliqua re, *&* *præſertim* clam, in fraudem aliorum agere cum quo; *quam in partem alibi* λαλεῖν τινι *pariter uſurpat noſter.*

Corrupte πράττειν *dabant libri pro* παρατάττειν, 11, 1, 2. *n.* *&* πραττομένων *pro* ταττομένων, 27, 6, 6. *n. Eodem modo* 2, 60, 8, διὰ τῶν ἐπὶ ταῖς Κεγχρεαῖς πεπραγμένων

γμένων corruptum est, & in τεταγμένων mutandum.

Πραΰνειν τινά, mitigare iram alicujus, molliter tractare ne ad vim prorumpat, 1, 67, 5. 2, 13, 6. τὸ τῆς ψυχῆς ἀτέραμνον ἐξημεροῦν καὶ πραΰνειν, 4, 21, 4.

Πραΰς; μετρίους καὶ πραεῖς καὶ Φιλανθρώπους, 18, 20, 7. πραΰτερος τοῦ καθήκοντος, justo lenior, qui nervis & ardore caret, remissiori ingenio, 32, 10, 4. quod cap. 9, 5. exprimitur per ἡσύχιός τις καὶ νωθρός.

Πράως, vel πρᾴως, leniter, molliter; πράως καὶ μεγαλοψύχως ἐχρήσατο τοῖς πράγμασι, 1, 8, 4. 15, 17, 4. & τοῖς εὐτυχήμασι, 21, 13, 7. πράως καὶ Φιλανθρώπως τῷ πλήθει χρώμενος, 1, 72, 3. πράως φέρειν τὰς διαφοράς, leniter ferre, 4, 8, 2. πράως ῥέων ποταμός 4, 41, 6. Comparativus πρᾴότερον pro vulgato πρότερον non sine insigni veri specie reponendus visus est Gronovio, 21, 2, 10. n. Exemplis, quæ ille protulit, ubi πρᾳότης & Φιλανθρωπία junguntur, addi poterat 1, 72, 3. (quod vero XX. 20, 7. in nostra Adn. ibi scribitur, ab operis peccatum est, pro quo corrige XVIII. 20, 7.)

Πρέμνον, τὸ, stirps, caudex, 18, 1, 6.

Πρέπειν; κατὰ τὸ πρέπον τῇ γραφῇ, prout vel quoad consentaneum est huic scriptioni, 2, 40, 3. παρακαλεῖν τὰ πρέποντα τῷ καιρῷ vel τοῖς καιροῖς, 1, 60, 5. 3, 62, 1. 3, 108, 2. 4, 80, 15. & sæpe aliás. Quod 8, 10, 7. vulgo legitur, τὸν ἀκόλουθον δὲ τοῖς προγεγραμμένοις (nam sic pro προειρημ. reponendum, ut in Adn. monui) ἀεὶ καὶ τὸν παρέποντα ταῖς ἑκάστων προαιρέσεσι λόγον ἐφαρμόζειν, pro insolito & mendoso παρέποντα haud dubie πρέποντα corrigendum; conf. παρέπεσθαι.

Πρέπιν, mendosa vox, e nescio quo nomine sive proprio sive adpellativo corrupta; ὡς ἐπὶ πρεπίου, 9, 17, 1. n.

Πρεσβεύειν; 1) legatum esse, legarum mitti; ἀπὸ τῶν πλείστων μερῶν τῆς Ἑλλάδος πρεσβευόντων ἐπὶ τὰς διαλύσεις, quum e plerisque Græciæ partibus legati adessent, 2, 39, 4. πολλοὺς μὲν καὶ ἑτέρους παρέλαβε, καὶ τοὺς παρὰ τῶν Αἰτωλῶν δὲ πρεσβεύοντας ἐπὶ τὰς διαλύσεις, 18, 37, 4. n. πρεσβεύων παρὰ τοῦ Πτολεμαίου, 31, 20, 8. πρεσβεύειν τῷ στρατηγῷ, legatum militarem esse apud consulem in bellum proficiscentem, 35, 4, 14. coll. vs. 5 & 9. 2) legatos mittere; Ἀντιόχου πρεσβεύσαντος πρὸς Βοιωτούς, 20, 2, 1. nisi e compilatoris penu est id verbum, quo aliás in activa forma non utuntur græci scriptores ista notione, sed in Medio, πρεσβεύεσθαι, ut 2, 9, 8. pro quo tamen compositum διαπρεσβεύεσθαι amat Polybius. Breviores eclogæ,

eclogæ, & exordia etiam longiorum, compilatoris stylo plerumque consuta esse observavimus.

Πρεσβευτὴς, ὁ, *de* legato consulari in exercitu, 35, 4, 5 & 9. 6, 35, 4. n.

Πρεσβευτικοὶ ἀγῶνες, disceptationes, orationes legatorum, 9, 32, 4.

Πρέσβις, ὁ, (*i. q.* πρεσβευτὴς) legatus, 1, 70, 8. 2, 8, 12. 22, 20, 2. *&c.*

Πρεσβύτης, ὁ; — „major natu; Πτολεμαίου τοῦ πρεσβύτου, majoris *inter duos pueros, Ecl. Leg.* 84. *conf. Exc. Peir. p.* 26. *ubi pariter de fratre majore. Ac ne quis putet, per compendium scripturæ esse pro* πρεσβυτέρου, *etiam* πρέσβη *sic dicitur Homer. Hymn. in Merc. vs.* 430. *&* πρέσβα *apud Callim. &c.*" *Ern.* — *Loco ab Erneſto citato, Leg. LXXXIV. (i. e. ex noſtra edit. lib.* 28, 19, 4.) *adjici poterat alter ei geminus,* 31, 20, 8. *ubi, quod* πρεσβυτέρου βασιλέως Πτολεμαίου *vulgo legitur, ex Vrſini ingenio eſt, reſtituendumque* πρεσβύτου, *ut in Adn. monui. Quod vero idem Erneſtus ait, in Excerptis Peireſcianis p.* 26. *(id eſt,* 9, 22, 2. *noſtræ edit.) pariter* πρεσβύτην *de fratre majori dici, id vero quo pacto vel intellexerit vel probare vir doctus potuerit, equidem non perſpicio. Quod ſi aliunde conſtaret, Asdrubalem atque Magonem ætate majores fuiſſe fratres Hannibalis, poſſemus utcumque ſuſpicari, Polybii verba l. c. ſic eſſe capienda, ut* Hasdrubalem πρεσβύτερον τῶν ἀδελφῶν, fratrem natu majorem Hannibalis *dicat,* Magonem *vero* πρεσβύτην, natu maximum. *Sed nec ſententia hæc ſatis commode fuerit verbis illis expreſſa; nec per ſe probabile eſt, duos iſtos fratres, qui conſtanter ſub imperio fuerunt Hannibalis, natu majores eo fuiſſe; & Magonem certe ut admodum juvenem diſerte deſignat Polybius noſter* 3, 71, 5 *ſq. Quare nullam equidem adhucdum aliam video rationem expediendæ loci illius, de quo quærimus, difficultatis, niſi eam quam in Adn. ad eundem loc.* 9, 22, 2. *propoſui.*

Comparat. πρεσβύτερος, 9, 22, 2. 10, 4, 1.

Πρίγκιπες, οἱ, principes in legione Romana, 6, 21, 7. 6, 29, 6. 14, 8, 5. 15, 9, 7.

Πρὶν, *cum artic. (ut* τονῦν, τὸ πρότερον, *& ſimil.)* τὸ πρὶν, olim, antea, 4, 81, 13.

Πρίστις, ἡ, navigii minoris genus; *numerantur ſimul cum lembis,* λέμβοι σὺν ταῖς πρίστεσι, 16, 2, 9. n. *Philippus ad colloquium T. Quinctii venit,* πέντε λέμβους ἔχων καὶ μίαν πρίστιν, ἐφ' ἧς αὐτὸς ἐπέπλει, 17, 1, 1.

Πρίων, ὁ, ſerra, *a cujus ſimilitudine nomen traxit locus in Africa, in ditione Pœnorum,*

1, 85, 7. *& ad Sardes urbem*, 7, 15, 6.

Πρὸ, *præpos. de Tempore*; τὸν πρὸ τοῦ χρόνον, antea, 1, 72, 5. 2, 8, 3. *&c. Sic* 1, 66, 7. *legendum videtur pro vulgato* τὸν πρῶτον χρόνον. ἐν τοῖς πρὸ τούτων ἐδηλώσαμεν, in superioribus docuimus, 3, 48, 6. *n. ubi minus recte vulgo* πρὸ τούτου. ἔτι τῶν πρὸ τοῦ δυσχερέστερον τὸ *&c.* adhuc etiam difficilius est hoc, quam ea quæ jam dicta sunt, 3, 58, 9. (*eodem modo* πρόσθεν *usurpatum vide* 1, 67, 9. *&* 2, 49, 2.)

2) πρὸ τοῦ, *de Loco*; εἰ δυνηθείη, διαπεράσας τὰς πρὸ τοῦ δυσχωρίας, εἰς τοὺς προειρημένους ἀφικέσθαι τόπους, superatis quæ ante ea loca sunt, difficultatibus, 3, 34, 5. *Absol.* διὰ τῶν πρὸ βραχέων, 1, 47, 1. *n. ex codicum scriptura, quæ teneri fortasse potuerat, intelligendo* πρὸ τοῦ λιμένος.

3) ὅταν ἀμύνηται πρὸ πάντων ἐν τοῖς δεινοῖς, 6, 6, 8. *Casaub.* pro omnibus propugnat; *possis & percommode intelligere*, ante omnes pugnat.

Προαγγέλλειν τὸν πόλεμον, denunciare bellum, 3, 20, 8.

Προάγειν, 1) educere copias, proficisci, progredi cum exercitu, 2, 65, 1. 3, 17, 1. 3, 35, 1. 4, 19, 4 *&* 6. *&c.* προῆγε τούτοις ἀπουραγῶν, 3, 47, 1. *n.* 2) proficisci, egredi, prodire, progredi, *etiam ubi non agitur de exercitu*; ἐκ τοῦ βουλευτηρίου προῆγον ἐπὶ θάλατταν, 14, 10, 1. 31, 22, 7. 31, 23, 1. *&c.* προῆγον ἐπὶ τὸν νεανίσκον, adierunt juvenem, 32, 13, 9. *ubi nil opus est, ut de* προσῆγον *cogitemus cum Ernesto, licet mox* (*vs.* 12.) *sequatur* προσπορεύεσθαι, *nam utrumque probum, & eodem jure poteras* προπορεύεσθαι *legendum suspicari.* τῆς ἡμέρας ἤδη προαγούσης ἐπὶ πολὺ, jam multum progressa die, 17, 8, 1. *ubi* προαγαγούσης *suspicari licet.* 3) producere, *vario modo; notione maxime propria*; προαγαγόντες αὐτοὺς εἰς τὴν ἀγορὰν, in forum eos produxerunt *flagris cædendos*, 1, 7, 12. *sic pro* προσάγειν εἰς μέσον τὸ στάδιον, 18, 29, 8. *n. fortasse* προάγειν *legendum, quod tamen non necessarium. Tropice*; provehere ad honores, 12, 13, 6. 18, 26, 3. προάγοντες ἀεὶ τοὺς χειρίστους, 15, 21, 4. τούτους ἔν τε τοῖς ἄλλοις προῆγον καὶ *&c.* his cum in aliis rebus præcipuum honorem habuerunt, tum *&c.* 22, 27, 6. *conf.* προαγωγή. 4) inducere, commovere aliquem ad aliquid; ὑπὲρ ἧς διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐν αὐτῇ πράξεων προήχθην γράφειν, 3, 4, 13. 8, 10, 3. ταῦτα προήχθην εἰπεῖν, 5, 33, 8. (*pro quo aliàs* παρωρμήθην *&* παρωξύνθην *dicit.*)

Προαγωγὴ, ἡ, provectio ad honores, dignitas, honores, 6, 8, 4. 6, 53, 8. 15, 34, 5. *Sic*

24,

24, 8, 11, *τὰς τῶν πατέρων προαγωγὰς corrigendum fuit, pro vulgato* παραγωγάς.

Προαιρεῖσθαι, velle, cupere, 1, 78, 14. 1, 79, 12. 10, 19, 6. *τὸ αὐτὸ προαιρεῖσθαί τινι*, eadem cum aliquo consilia sequi, eadem sentire, 2, 40, 2. *προήρηντο διακινδυνεύειν*, decreverunt, constituerunt, 3, 107, 15. *προελέσθαι Ῥωμαίων τὰς ἀφορμὰς*, præripere Romanis opportunitates, 16, 29, 1. *Pro vulgato olim προαιρεῖσθαι*, 27, 4, 7, *προορᾶσθαι correxi.*

Προαίρεσις, ἡ, institutum & agendi ratio, *in malam partem*, 2, 7, 6. *in bonam; καλλίστην προαιρέσει χρῆσθαι δημοκρατικῆς πολιτείας*, 4, 1, 5. *τίνι τρόπῳ καὶ ποίᾳ προαιρέσει*, qua ratione, & quo consilio, quove instituto, 4, 1, 7. *κοινωνὸς καὶ ζηλωτὴς τῆς ἐκείνου προαιρέσεως*, 3, 8, 5. *κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν*, suo consilio, 3, 8, 6. *κατὰ τὰς αὐτῶν προαιρέσεις ἐκτὸς τάξεως ἐποιοῦντο τὴν μάχην*, ut suum quemque impetus ferebat, 1, 45, 9. *Distinguitur inter τὴν προαίρεσιν & τὸ ἀποτέλεσμα*, 2, 39, 11 *sq. sive τὰ τελούμενα*, 2, 56, 16.

Προακούειν; *οἱ προακηκοότες τῶν ἐνυπνίων*, qui de his somniis audierant, qui ea cognoverant, 10, 5, 5.

Προανατρέχειν *temere ediderat Casaub.* 1, 12, 8. *& προαναδραμόντες*, 1, 5, 4. *pro προσανατρ. & προσαναδρ. Vide Adn. ad* 1, 5, 4.

Προαποθνήσκειν; *προαποθανόντων*, ante mortuus, *scil. quam efficere posset quæ destinaverat*, 3, 12, 4.

Προαποστέλλειν; *οἱ προαποσταλέντες ἐπὶ τὴν κατασκοπήν*, 3, 45, 1.

Προάστειον, τὸ, suburbium; *τῆς ἄκρας*, 4, 78, 11. *urbis Seleuciæ, muro cinctum*, 5, 59, 5. 5, 60, 4 *sq. & vs.* 7 *sq.*

Προβαίνειν, progredi, procedere; *τὰ ἀσεβήματα μέχρι τίνος προῦβη*, 2, 1, 3. *ἐπὶ τὸ χεῖρον προῦβαινε τὰ πράγματα*, 5, 30, 6. *προβαίνοντος τοῦ πολέμου*, 2, 47, 3. *τοῦ χειμῶνος*, 4, 67, 6. *τοῦ πότου*, 5, 15, 2. *τῆς ἡμέρας προβαινούσης*, 3, 72, 5. 10, 13, 11. *eodemque modo scribendum videtur, pro προφαινούσης*, 15, 32, 6. *n. ἐπὶ πολὺ προβαινούσης τῆς παρατριβῆς*, 24, 3, 4. *εἰς τοσοῦτο προεβεβήκει τὰ τῆς ἐνδείας*, 9, 44, 3. *αὐτόθεν ἐκ τοῦ προβεβηκότος ἔφη*, e re nata, ex tempore, ex eo quod in medio erat, 7, 11, 2. *n.*

Pro προβαίνουσιν & προβαινόντων, quæ leguntur, 2, 67, 6 *sq. n. προσβαίνουσιν utique corrigendum videtur.*

Προβάλλειν; *nonnisi in Medio & in Passivo genere, quoad quidem adnotavi, occurrit;* 1) *Activa notione*, ante locare; *τὰ θηρία πρὸ τῶν κεράτων προεβάλλετο*, 3, 72, 9. *τοὺς βαλιαρεῖς προεβάλλετο τῆς δυνάμεως*, 3, 113, 6, (*i. q. τῆς δυνάμεως προέστησε*, *vs.* 4.) *Sic τοὺς ξένους προβαλ-*

λόμενος, *non tam cum Caſ.* barbaris objiciens *verti debuit*, 1, 9, 4. *quam* ante urbanas copias locavit, *intelligendo ex præcedentibus* τῶν πολιτικῶν *vel* πρὸ τῶν πολιτικῶν. *Sigillatim* ante locare tuendi muniendique cauſſa; τῆς ἰδίας στρατοπεδείας τεῖχος προβαλλόμενοι, caſtris ſuis murum prætenderunt, caſtra ſua muro cinxerunt, 1, 48, 10. τάφρον καὶ χάρακα προβαλλόμενα τοῦ λόφου, ante collem foſſam vallumque duxit, 2, 65, 9. ἐπίπεδος τόπος ὀφρὺν προβεβλημένος, planities præcincta colle, 10, 38, 8. προβεβλημένοι πρὸ αὐτῶν ἐκ πολλοῦ τὰς δυναστείας, longe lateque ante ſe conſtituerunt principatus; *ſcil. poſt quos ipſi domi tuti eſſent, vel, quibus (ut ait Caſaub.) velut objecto ſcuto tegerentur*, 5, 34, 9.

2) *Reciproce, intelligendo* πρὸ αὐτῶν, (*quod adjectum modo vidimus*, 5, 34, 9.) ante ſe ponere, prætendere, munire ſe aliqua re; τάφρον προεβάλοντο, 1, 18, 3. (*ubi genit.* αὐτῶν *cum* ἐντὸς *conjungitur, &* ad τὰ στρατόπεδα *refertur*; intra utraque caſtra, *i. e.* inter ambo caſtra & urbem.) προβαλόμενος ἐφεδρείαν τοὺς λογχοφόρους, 3, 72, 7. προβαλλόμενοι τὸν ποταμὸν, poſt fluvium caſtra ponunt, flavio pro munimento utuntur, 2, 5, 5. 5, 51, 4. προβαλόμενοι σκῆψιν, prætendentes cauſſam, prætextu uſi, 5, 56, 7. πρόφασιν, 15, 20, 3. *Nude & abſol.* προβαλέσθαι *eſt i. q.* βάλλεσθαι πρὸ ἑαυτῶν τὰς σαρίσσας, ſariſſas prætendere, 15, 13, 9. *n.* 18, 12, 4. *conf.* προβολή.

3) *Paſſiva notione*; in judicium adduci, reum fieri; προβληθέντες ἀπέθανον, 9, 17, 8. — „*quo ſenſu ſæpe Demoſth. dixit, præſertim in Midiana, ſed de cauſſa publica.*“ *Ern.* — proponi, deſignari *ad munus* aliquod; οἱ προβεβλημένοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων ἄρχοντες, *ex Suidæ lectione*, 6, 26, 3. *n. In eam fere ſententiam, ſed Reciproca notione, capiendum illud* προβαλλόμενος, 4, 57, 4. *n.* proponens ſeſe, offerens ſeſe; *ſi modo vera ſcriptura, neque* παραβαλλόμενος *cum aliis legendum, quod probabilius utique debet videri.*

Πρόβατον, τὸ; πρόβατα μαλακὰ, oves lanæ tenerioris, pellitæ, 9, 17, 6. *n.* οὐκ ἀσφαλὲς λέοντι καὶ προβάτοις ὁμοῦ ποιεῖσθαι τὴν ἔπαυλιν, 5, 35, 13.

Προβιβάζειν, 1) *active*, τὴν ἐμπειρίαν, cognitionem *hominum* promovere, ſtudia *eorum* adjuvare, 3, 59, 2. *n. ubi quidem mendoſe libri omnes* προσβιβάζειν *dabant.*) τὴν πατρίδα, in majus evehere, opes augere, 9, 10, 4. τινὰ εἰς λόγους ἀπορρήτους, in arcanum colloquium aliquem adducere, 24, 3, 7. 2) *Neutraliter*; οὐδὲν ἐδύνατο προβιβάζειν τῶν ἔργων, nullum opus bene procedebat, nullum pro-

proficiebat multum, 5, 100, 1. *βραχύ τι προεβίβασε*, nonnihil profecit, 10, 44, 1.

Προβιοῦν; *πράττειν ἄξιόν τι τῶν προβεβιωμένων*, 11, 2, 9. *μηδὲν ὑπομεῖναι τῶν προβεβιωμένων ἀνάξιον*, 11, 2, 10.

Πρόβλημα; τὸ; 1) munimentum hosti oppositum, intra quod tutos nos fore speramus; *πρόβλημα λαβὼν vel ποιησάμενος τὸν ποταμὸν*, 2, 66, 1. 3, 14, 5. 4, 11, 3. 5, 46, 7. 2) difficultas, dubitatio; *εἰς προβλ. παμμέγεθες ἐμπίπτειν*, 28, 11, 9. *τοῦτο αὐτοὺς ἀπέλυσε τοῦ μεγίστου προβλήματος*, 2, 52, 2. *λύσιν τοῦ προβλήματος εὕροντο τοιαύτην*, 30, 17, 5.

Προβολή, ἡ, 1) projectio, objectio, *scuti, sarissæ; τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν ἐσκέπαζον τῶν ταῖς τῶν θυρεῶν προβολαῖς*, objectis, prætentis scutis, 1, 22, 10. *ἡ τῆς Φαλάγγος προβολή*, quum phalanx sarissas prætendit, 18, 13, 1 *sq. n. ἡ τῶν ἀγαθῶν ὁπλομάχων προβολή*, quum miles in procinctu stat, 2, 65, 11. *n.* — „*Pulcre illustrat hanc formam Cuperus Obs. I.* 12.“ *Ern. Conf. προβάλλεσθαι.*

2) quidquid prominet, vel protenditur. *Vide Adn. ad* 1, 53, 10. *ubi προβολαὶ sunt* linguæ vel promontoria e terra in mare prominentia, intra quæ receptus datur navibus. *Tum προβολή*, 18, 12, 3. pars sarissæ prominens extra manum militis; *rursus* 27, 9, 2. ferrum hastæ præfixum; *denique* 3, 46, 4. *n.* opus quod projectum est (*ut ait Ern.*) extra reliqui operis corpus; *nempe* posterior pars pontis, *quo elephanti trans Rhodanum trajecti sunt*, quæ a litore versus medium flumen porrigebatur.

Προβοσκὶς, ἡ, 3, 46, 12.

Προβουλεύειν; *τὸ προβεβουλευμένον ὑπὸ τῆς βουλῆς*, 6, 16, 2.

Πρόβουλος; *οἱ πρόβουλοι*, primores senatus, *Spicil. lib.* 24. *num.* 3.

Προγενὴς; *οἱ προγενέστεροι*, majores, superiores *scriptores*, 9, 2, 2. *προγενέστατος πάντων*, maximus natu, 6, 54, 1.

Προγίγνεσθαι; *οἱ προγενόμενοι*, qui ante fuere, 10, 17, 12. *ubi opponuntur οἱ ὑπάρχοντες, qui nunc sunt.*

Πρόγονος; *οἱ πρόγονοι*, 7, 3, 1. *sunt pater & avus. ἐκ προγόνων ἔχοντες τὴν ἡγεμονίαν*, a majoribus, 1, 20, 12.

Προγονικὸς; *προγονικὴ δόξα*, gloria a majoribus accepta, 13, 6, 3. 20, 5, 4. *σύστασις πρός τινα*, 25, 7, 6. *προγονικαὶ πράξεις*, res gestæ majorum, 3, 64, 2.

Προγράφειν; *προὔγραφεν αὐτοὺς φυγάδας*, proscripsit eos in exsilium ejiciendos, 32, 21, 12. *οἱ προγεγραμμένοι*, 32, 22, 1.

Προγραφὴ, ἡ, edictum, 26, 5, 2.

Προδεικνύειν; *προδεικνύων τινὰς*

νας ἐπιβολάς; speciem præbens meditantis impressionem, 2, 66, 2.

Πρόδηλος; ὡς ἐπὶ λείαν πρόδηλον, 1, 23, 3. πρόδηλον, ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἦν αὐτῷ, 2, 64, 4.

Προδηλοῦν, eminus significare, 10, 46, 10.

Προδήλως, palam, aperte, 2, 47, 7. 3, 18, 11.

Προδιαδιδόναι κατά τινος τὴν φήμην, ὡς &c. ante adventum alicujus præseminare famam contra aliquem, 40, 4, 2.

Προδιαλαμβάνειν, *absol.* ante tempus decernere, præjudicare, *scil. rem incertam etiamnum*, 2, 2, 10. προδιειλήφατε περὶ τούτων, de hac re jam ante statuistis, jam præjudicastis hanc quæstionem, 9, 31, 2. πάλαι προδιειληφότες ὑπὲρ τοῦ πολεμεῖν, qui jam diu bellum decrevissent, 27, 7, 3. *Et in Passivo*, διὰ τὸ περὶ τῶν ἄλλων ἐν τῇ Ῥώμῃ προδιειλῆφθαι, quoniam de ceteris (*urbibus*) Romæ jam fuerat deliberatum & statutum, 18, 28, 10. *Rursus in Activo*; προδιειληφὼς ὅτι δεῖ &c. secum statuerat, constitutum secum habuerat, *aut vincendum esse, aut moriendum*, 11, 1, 3. διότι ἀπεύδουσιν &c. quum jam ante cognovisset, sciviſſet, 4, 14, 4. *Non video, Ernestus quid spectarit, citans* προδιαλαμβάνεσθαι *ex* 5, 29. *idque interpretans*, spem concipere; *est ibi* προδιειληφὼς ἀποτρίβεσθαι τὰς διαλύσεις, *vs.* 4. qui ante secum constituisset impedire ne conveniret pax. *Conf.* διαλαμβάνειν.

Προδιαλύειν; προδιαλελυκότες τὴν τάξιν, qui jam solverant ordines *hostium*, 11, 16, 2.

Προδιαμαρτύρεσθαι πάντας, omnes obtestari, 26, 3, 6.

Προδιαπέμπεσθαί τινα, præmittere quem *ad quem*, 8, 20, 3.

Προδιασαφεῖν, declarare, *ex* 4, 25, 6. *citavit Ernestus; sed ibi in* προσδιασαφοῦντες *recte consentiunt mssti & edd. Contra*, 10, 22, 5. *editum est* προσδιασαφῶν *inde a Casaub. invitis mssts, qui eo quidem loco in* προδιασ. *consentiunt, quod defendi quidem fortasse poterat, præsertim cum mox adjiciatur* ἐν ἀρχαῖς; *nec tamen Casauboni emendationem equidem improbem. Quin &* 40, 6, 12. *ubi ex cod. Peir.* προδιασαφῶν *editum est, prope abſum ut putem* προσδιασ. *scriptum reliquisse Polybius; quamquam ibi vulgatum ob id quod præcedit*, πρῶτος ἔγραφε, *bene habere* videri poterat.

Προδιαφθείρειν τινά, prius corrumpere aliquem, 5, 4, 11. prius corrumpere, quaſſare *naves*, 16, 6, 13.

Προδιδόναι, *non solum* prodere *est, sed et* dedere, tradere urbem, *si vera lectio* 36, 1, 1. *n. quam non solicitaverim, licet aliás* παραδιδόναι πόλιν *sit* urbem tradere. *Pariter* προδιδόναι τὰ ἔπιπλα, *est* tradere suppellectilia, 32, 13, 5. *Sed* προδιδόναι δέκα τάλαντα, 8, 18, 7. *est* ante dare, statim

tim date, repræsentare; *unde & 8, 17, 7. n. haud dubitare debebam* προεδίδου, *pro vulgato* προσεδίδου, *corrigere. Ad* prodendi *notionem quodammodo pertinet phrasis*, προδοῦναι τὰ κατορθώματα, superiores victorias prodere, *i. e.* irritas reddere, 15, 15, 5. *n. si ea Polybio deberetur, non unius Casauboni ingenio.*

Πρόδρομος; οἱ πρόδρομοι, præcursores, 12, 20, 7.

Προεγκαθῆσθαι; διὰ τὰς προεγκαθημένας αὐτοῖς ὁρμάς, 3, 15, 9.

Προεγχειρεῖν, ante tempus adgredi, 2, 68, 9.

Προεδρεία, ἡ; προεδρείας τυγχάνει παρὰ πᾶσι, honos ei habetur ab omnibus, 2, 56, 15.

Προειδέναι; τοῦτο δ' ἐστὶ τοῦ προειδότος τὰ κατορθώματα, 15, 15, 5. *n. ubi Casaub. ex ing.* ἐστὶν οὐ προδόντος ediderat. προειδὼς τὸ μέλλον, 5, 13, 5. *n. Aliud est* προϊδέσθαι, *quod vide.*

Προειπεῖν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος futurum prædicere, 6, 3, 2.

Προεισαγαγεῖν *vulgo editumerat* 4, 21, 1. *pro* παρεισαγαγεῖν.

Προεισδεῖν; προεισδεδεμένοι, jam ante illigati, *scil. societati alicujus populi*, 9, 31, 1. *i. q.* προκατεχόμενοι *vs.* 2.

Προεκβιβάζειν τινὰ εἰς πόλεμον, ante tempus bello aliquem implicare, 20, 3, 2. *n.* — „*nisi legend.* προεμβιβ." *Ern.* — *cf.* ἐκβιβάζειν, *&* προεμβιβάζειν.

Προεκδαπανᾶν; ὁ Εὐφράτης τοῖς διώρυξιν προεκδαπανᾶται, fossis diductis consumitur, exhauritur, priusquam ad mare perveniat, 9, 43, 2.

Προεκδιδόναι; προεκδεδωκέναι τὰς συντάξεις, jam edidisse librum, 16, 20, 7.

Προέκθεσις, ἡ, præmissa operi brevis expositio summæ rei, 3, 1, 7. 8, 13, 2.

Προεκλύειν τῷ κόπῳ τὰ σώματα τῶν πολεμίων, ante *pugnam* labore fatigare hostes, 15, 16, 3.

Προεκτίθεσθαι, *breviter* ante exponere, 1, 13, 1. 3, 1, 5. *cf.* προέκθεσις.

Προεμβάλλειν κατελπισμὸν τοῖς ὄχλοις, 3, 82, 8. πληγὴν τῇ νηΐ, 16, 3, 2.

Προεμβιβάζειν τοὺς Λακεδ. εἰς τὴν πρὸς τὸ ἔθνος ἀπέχθειαν, primum Lacedæmonios concitare & inducere in inimicitias & bellum adv. Achæos, 2, 45, 4. *n. cf.* προεκβιβ.

Προεξάγειν ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ζῆν, mortem sibi priusquam necesse est conscisere, 30, 7, 8.

Προεξανιστάναι; μὴ προεξαναστῆναι, ne præpropere progrediatur, castra moveat, 22, 20, 2.

Προεξαποστέλλειν, 3, 86, 3. 18, 2, 5.

Προεξέρχεσθαι; προεξεληλυθὼς ἔτυχεν εἰς Σαρδόνα, 2, 23, 6.

Προεπιβάλλειν τὰς χεῖρας τινί, occupare aliquem bello, 16, 9, 3.

Προερεῖν; ὁ προειρημένος, τὸ προειρ. &c. *dicere Polybius amat*

amat non solum de eis, quorum nonnihil ante fecerat mentionem; *sed potissimum de his* quæ proxime & modo nunc nominaverat; *vide* 1, 2, 4. *n.* & *loca ibi citata.* — *Sed* & πᾶσαι αἱ προειρημέναι πράξεις, res omnes ante hoc tempus, ad hunc diem, commemoratæ, memoriæ proditæ, 14, 5, 14.

Προέρχεσθαι, progredi in medium *ad verba facienda*, 29, 9, 2. 4, 14, 7. *n. Adn. ad* 1, 69, 10. & *ad* 2, 2, 10.

Προεφιστάναι; προεπιστῆσαι τοὺς ἀκούοντας ἐπὶ τὴν φύσιν τἀνδρὸς, præmonere de, ante attentos reddere lectores ad, ante docere, 10, 2, 1.

Προέχειν; τῇ εὐχερείᾳ καὶ τόλμῃ προεῖχον οἱ μισθοφόροι, 15, 13, 1. *&c.*

Προηγεῖσθαι; *absol.* οἱ προηγούμενοι, præcedentes in agmine, *qui* πρωτοστάται *in acie*, 18, 13, 3 *sq.* τὰ προηγούμενα, prius posita, data, *ex usu Mathematicorum*, 16, 16, 6. *n. Cum Genit.* προηγεῖτο τῆς πομπῆς κοχλίας, 12, 13, 11. *Cum Dat.* προηγεῖτο τοῖς θυσίαις αὐτῶν, 12, 5, 10. ῥάβδοι καὶ τἄλλα προηγεῖται ἑκάστῳ, 6, 53, 8.

προηγεῖσθαι *perperam dabant libri, pro* προηττῆσθαι, 10, 7, 6. *n.* & προηγουμένου *pro* προειρημένου, 2, 43, 3. *n.*

Προηττᾶν; τὸ προηττῆσαν τὰς ψυχὰς, quod primum fregerat animos militum, 2, 53, 3. αἱ τῶν δυνάμεων ψυχαὶ προηττημέναι τοῖς ὅλοις, 3, 90, 4. προηττῆσθαι, ante victum esse, 10, 7, 6. *n. ex emend. Casaub. pro corrupto* προηγῆσθαι & προηγεῖσθαι.

Πρόθεσις, ἡ, 1) propositum consilium, 1, 26, 1. 1, 59, 6 & 11. 6, 58, 9. 22, 2, 4 *&c.* τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν ἐπετέλεσε, exsecutus est propositum, 1, 54, 1. στοιχεῖν τῇ τῆς συγκλήτου προθέσει, 28, 5, 6. δεῖ μηδέποτε χωρὶς προθέσεως ποιεῖσθαι τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους, re non deliberata, 3, 69, 12. κατὰ πρόθεσιν ἐψευσμένος, consulto mendax, 12, 11, 6. ἡ πρόθεσις ἣν ἔχει τις πρός τινα, animus, voluntas alicujus erga aliquem, 4, 73, 2. (*i. q.* αἵρεσις καὶ εὔνοια, 4, 72, 6.)

2) ratio, hypothesis; καθ' ἑκατέραν τὴν πρόθεσιν, secundum utramque rationem, pro utraque ratione, 6, 32, 1. πλείους ὄντας τῆς ἐκείνου προθέσεως, plures quam ipsius ratio desiderat, 12, 21, 6.

Πρόθρεμμα; — „προθρέμματα ἐξελαθέντα, 8, 19. *sed scriptura est vitiosa, legendumque* προεξελαθέντα θρέμματα." *Ern.* — *Nos vestigia secuti codicis, Vrb.* τῶν ἐξελαθ. πρωΐ θρεμμ. *correximus.*)

Προθυμία, ἡ, ardor pugnandi, 1, 20, 15. & *sæpe alias*, studium in aliquem, 4, 72, 6. *&c.*

Πρόθυμος, *cum infin.* συμβαλεῖν πρόθυμος ἦν τοῖς Αἰτωλοῖς, 4, 7, 9. *&c.*

Προ-

Προθύμως διακεῖσθαι, 3, 92, 5. &c.

Προϊδέσθαι, *cum Accus.* providere, cavere; (*synonym.* τοῦ φυλάττεσθαι, 11, 25, 2.) τὸν κίνδυνον, 1, 49, 10. *n.* τὸν ἐπιφερόμενον καιρὸν, 9, 38, 1. τὴν τάφρον, 11, 16, 5. προειδόμενοι τὸ μέλλον, 27, 13, 14.

Προϊέναι, *a* πρόειμι; — „προϊόντες πρὸς τὴν ἀρχὴν, 2, 2. (*sic enim legendum pro* αὐτὴν *consentio Casaubono, & cuique sponte in mentem venerit,*) candidati magistratus. *Sed Iac. Gronov. mavult* προσιόντες. *Sane* προϊόντες *potius forent* qui procedunt, *h. e.* adeunt *magistratum.*" *Ern.* — *Vide* 2, 2, 10. *& ibi Adnot.*

Προϊέναι, *a* προΐημι; *nonnisi in Medio genere & in Passivo occurrit,* προΐεσθαι, προέσθαι, προεῖνται; 1) emittere, projicere, *v. c. tela;* προέμενοι τὰ πλεῖστα βέλη, 3, 73, 3. *vocem;* προΐεσθαι φωνὴν, 2, 29, 6. 5, 33, 1. πᾶσαν φωνὴν, omne genus vocis edere, quovis modo otare deprecarique, 3, 84, 10. 13, 7, 10. 15, 31, 13. quovis sermone uti, 38, 2, 10. προΐεσθαι τὰ ἀπόῤῥητα, eloqui, aperire, vulgare arcana, 3, 20, 3. *n.* (*ubi perperam vulgo* προσίεσθαι.)

2) tradere, permittere, dare, projicere, profundere; προέσθαι τὰ τέκνα Ῥωμαίοις εἰς ὁμηρίαν, 28, 4, 7. τὴν χώραν Κλεομένει προεῖντο, agros suos Cleomeni permiserunt *vastandos,* 2, 61, 9. οὐδενὶ προήσεσθαι τὰ χρήματα, nemini se tradituros pecunias, *apud se depositas,* 33, 12, 3. *n.* (*mendose vulgo* προείσεσθαι.) ἂν ἑνὶ πρόωνταί τι, quod si uni dederint, concesserint aliquid, *scil. de tributo quod ille poposcit,* 4, 45, 4. τέτταρα καὶ πέντε προϊέμενοι τάλαντα, si quatuor aut quinque dederint talenta, 5, 90, 6. τοσαῦτα ἦν προέμενος τῶν ἰδίων, (*i. q.* δαπανήσας, δωρησάμενος) 32, 14, 11. τὰς μεγίστας προέσθαι τιμὰς, profundere honores, 5, 90, 7. *ubi mendose vulgo* προϊέναι, *pro* προϊέμεναι.

3) e manibus dimittere, elabi sinere, *hostem,* 1, 79, 3. 3, 94, 8. 4, 4, 3. 13, 8, 6. opportunitatem, τοὺς καιροὺς, 1, 74, 13 *sq.* 2, 49, 8. 5, 45, 5. &c. προΐεσθαι διακενῆς τὸν χρόνον, 3, 70, 10. *Huc pertinere videtur illud,* 2, 13, 4. ἐπικοιμημένους ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, καὶ προϊεμένους (*scil.* αὐτοὺς, *nempe* τοὺς ἔμπροσθεν χρόνους) εἰς τὸ μεγάλην χεῖρα κατασκευάσασθαι Καρχηδονίους, quod e manibus elabi passi essent tempora præterita, ita ut Pœni interim ingentes copias sibi pararint.

4) negligere, omittere, non curare, deserere, *nempe* ita ut opem non feras; προέσθαι πόλιν, curam urbis abjicere, negligere urbem, 1, 9, 10.

τὸ

τὸ ἔθνος, 2, 49, 6. μὴ προέσθαι σφᾶς αὐτοὺς εἰς ἀναξίαν διάθεσιν ἐμπεσόντας, 30, 7, 4. πάντα μᾶλλον, ἢ σαυτὸν πρόου, omnia potius quam te ipsum neglige, 31, 21, 15. *n. Et cum Accus. et Infinit.* προέσθαι σφᾶς αὐτοὺς ἀκρίτως εἰς τὴν Ῥώμην ἐπανάγεσθαι, pati, sua negligentia committere, ut Romam abducantur, 27, 13, 15. προέσθαι σφᾶς αὐτοὺς εἰς τὴν αὐτὴν διάθεσιν ἐλθεῖν ἐκείνῳ, 28, 6, 7. *cf.* καταπροΐσσθαι.

5) deserere, τόπον, stationem, 1, 17, 11. *arcem, urbem, quam quis præsidio tenuerat*, 1, 11, 5. 1, 76, 10.

Προϊστάναι, ante locare; τοὺς εὐκινητοτάτους ἑκατέρου τοῦ κέρατος προέστησε, 1, 33, 7. *Sic.* προστῆναι, præesse; προέστη τῶν ὅλων πράξεων, 5, 41, 1. προστήσεσθαι τῶν Ἑλλήνων, patrocinium susceptum esse Græciæ, 11, 28, 5. προέστασαν τῆς ἐναντίας γνώμης, auctores erant contrariæ sententiæ, 5, 5, 8. προστήσασθαί τινα στρατηγὸν, imperatorem constituere, præficere exercitui, 1, 73, 1. 1, 75, 1. προστησάμενοι τὸν ἐπιτηδειότατον ἐξ αὐτῶν, (*pro* ἐξ ἑαυτῶν) diligentes *scil.* ad verba suo nomine facienda, 3, 20, 10. 27, 2, 1.

Προϊστορεῖν; τὰ προϊστορημένα ἑτέροις, quæ ab aliis ante nos copiose exposita sunt, 1, 13, 9. *cf.* ἱστορεῖν.

Προκαθηγεῖσθαι (τινὶ,) præire, viæ ducem esse, 3, 95, 6. *cf.* 3, 50, 6. *n.* τῆς εὐνοίας προκαθηγουμένης πρὸς τοὺς βασιλέας, quum jam ante benevolentia in reges occupasset animos, & nunc præiret consilio, 5, 86, 10. αἰτία προκαθηγουμένη κρίσεως, causa quæ antecedit & ducit dirigitque consilia & animi decreta, 3, 6, 7. *Adde Fr. hist.* 15.

Προκαθῆσθαι, præsidere; τῶν πραγμάτων, 5, 59, 2. *præsertim* præsidere regioni cum exercitu, fines ejus tutari, 3, 56, 6. τῆς χώρας, 2, 24, 8. 2, 54, 9. *sic* τῆς Ῥώμης, 2, 24, 15. *quod non est, urbi præesse, aut eam præsidio tenere, sed* securitatem ei præstare, defendendo fines imperii ab hostibus. *Sic* προκαθημένων τῶν Μακεδόνων, *scil.* τῆς Ἑλλάδος, 9, 35, 4. προκαθῆσθαι κατὰ τὴν Ἰταλίαν, 8, 3, 4. ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ, 2, 25, 2. ἐπὶ τῶν κατ' Ἀρίμινον τόπων, 3, 86, 1. ἐπὶ τοῖς ὅροις, 10, 41, 2. *Rursus cum Genit.* προκαθῆσθαι τῶν προνομευόντων, præsidio esse pabulatoribus, 3, 110, 11. τῆς παρεμβολῆς, castris, *nempe* in statione esse ante castra, 3, 69, 10. *i. q.* ἐφεδρεύειν, *ibid.* τῶν αὐτοῦ πραγμάτων, rebus eo loci præsidere, 5, 59, 2.

Iudices cum pro tribunali sedentes *jus dicunt, aut principes cum* publice sedentes *audientiam præbent legatis & cum eis agunt*, προκαθῆσθαι

ῆσθαι dicuntur, 12, 16, 6. n. 5, 63, 7. n. 5, 65, 8.

Προκαθίζειν, 1) *Active*, τούτους ὡς ἐπὶ Τυρρηνίας προεκάθισαν, hos Etruriæ præsidere jusserunt, 2, 24, 6. 2) *Neutraliter*, i. q. προκαθῆσθαι, præsidio esse, præsidere; τῆς Ἠπείρου, 20, 3, 3. προκαθίζειν ἐπὶ τῆς διαβάσεως, *Fr. hist.* 67. εἰς τὸν Ἰσθμὸν, 20, 6, 8. n. *ex Valesii emend. ubi* προσκαθίσας *dabat codex mstus.* (*In Adn. nostra ad l. c. lin. 9. post verba*, apud Suidam. *adde, Valesius, cujus nempe sunt illa verba.*) *Et in Pass. vel Med.* προκαθίζεσθαι Φυλάττοντας τὰς περὶ τὸν ποταμὸν διαβάσεις, 10, 49, 1.

Προκαλεῖν, provocare, invitare aliquem ut in medium prodeat *ad verba facienda, vel ad rationem rei gestæ reddendam. Hinc Pass. ἐν ᾧ* (διαβουλίῳ) προκληθέντων τῶν ἀποσταλέντων πρεσβευτῶν, προελθὼν Λυκόρτας ἀπελογίσατο &c. 23, 9, 2. n.

Med. προκαλεῖσθαι, provocare aliquem, invitare, incitare, excitare; προκαλεῖσθαι καὶ παρορμῆσαι πάντα καὶ νέον καὶ πρεσβ. 1, 1, 4. τὸ προκαλεσάμενον ἡμᾶς καὶ παρορμῆσαν, 1, 4, 2. προκαλεῖσθαι τινὰ εἰς διαλύσεις, 1, 31, 4. τοὺς πολεμίους, *scil.* εἰς τὴν μάχην, 1, 46, 11. τινὰ πρὸς ἑαυτὸν, i. q. προκαλ. τὴν εὔνοιαν τινὸς, sibi aliquem conciliare, 3, 77, 7. 3, 17, 7. προκαλεῖσθαι τὸν κίνδυνον, — „provocare periculum, *quod est animi fortis & libenter adeuntis periculum.*“ *Ern.* — *immo verius fuerit*, poscere pugnam, 3, 43, 8. n. τὰ προκαλούμενα, ea ad quæ invitamur, 25, 9, 6. n. *ubi* παρακαλούμενα *maluerat Reisk. Confer. infra*, προσκαλεῖσθαι.

προκαλεῖσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἐπὶ Ῥωμαίους, de rebus controversis provocare ad Romanos, 26, 2, 13.

Προκαταβάλλεσθαι ψήφισμα, *scil. ex lect. cod. Bav.* 4, 25, 6. n. — „edere (*scripto*) decretum.“ *Ern.* — *Nos ex aliis* παρακαταβ. *edidimus; vide Adnot.*

Προκαταγινώσκειν τινὸς, incognita causa condemnare aliquem, 22, 25, 2. 3, 33, 17.

Προκαταικλαίειν; προκατέκλαυον *voluerat Reisk. pro* προσκατεκλαίοντο, 40, 2, 9. n.

Προκαταλαμβάνειν, occupare, prius occupare, *sc. quam hostis adveniat*; τοὺς στενοὺς τόπους, 1, 84, 4. τὰ στενὰ τάφροις καὶ Φυλακαῖς, 10, 41, 5. τὰ τείχη, 9, 6, 3. προκαταλαβεῖν τὴν ὁρμήν τινος, prævenire ardorem & conatus alicujus, 3, 104, 2. *Neutraliter*; τοῦ χειμῶνος προκαταλαβόντος, si hiems prius ingruisset; *nisi Active capiendum, intelligendo* αὐτὸν, si præveniisset, occupasset eum hiems, 39, 2, 3.

Passiv. προκαταληφθῆναι, præverti, anteverti, 2, 18, 6.

3, 10, 1. *μέλλων καὶ βουλευόμενος προκαταλήφθη*, 18, 36, 2 *sq.* *προκαταλαμβανόμενος ὑπὸ τῶν καιρῶν*, 3, 69, 3. *προκαταληφθεὶς τῇ τοιαύτῃ φιλανθρωπίᾳ*, ante obstrictus, 10, 34, 9. *ὑπὸ βασιλικῆς δυναστείας*, regio dominatu occupatus, præpeditus *scriptor, ne libere scribere posset*, 8, 13, 5. *δεσμοῖς ἢ τοιαύτοις ἀνάγκαις*, 16, 34, 11.

In Medio; προκαταλαβέσθαι, i. q. in activo, τὴν ἀκρολοφίαν, 2, 27, 5. *τοὺς εὐκαίρους τόπους*, 3, 50, 3. 4, 75, 3.

Προκαταλήγειν; *προκαταλήγουσα παρώρεια*; *montium tractus* prius desinens *quam ad mare pertingat*, 2, 14, 6.

Προκαταπλεῖν, prius navigare, navibus prius proficisci, 1, 21, 4.

Προκαταπλήττεσθαι; *προκαταπλήξάμενος*, *scil. αὐτοὺς vel τὴν πόλιν*, terrore apte injecto; *ni προσκαταπλ. legendum*, 5, 70, 9. *n.*

Προκατάρξασθαι, priorem initium facere belli, bellum sponte suscipere, 3, 31, 5. *opp. injuriam repellere.*

Προκατασκευάζειν *ἀσφάλειαν τοῖς ὑπ' αὐτὸν ταττομένοις*, securitatem præstare, 5, 7, 11. *n. sed προσκατασκ. ibi puto legendum. Passiv. προκατασκευασθέντων τούτων*, his rebus præparatis, 1, 21, 3. *Med. προκατασκευασάμενος τὰ προειρημένα*, 10, 22, 1. *Et Præt. Pass. notione Medii, προκατεσκευασμένοι Φίλους*, cum amicos ante parassent sibi, 4, 32, 7.

Προκατασκευή, ἡ, *τῶν μελλουσῶν ὑφ' ἡμῶν ἱστορεῖσθαι πράξεων*, præparatio, introitus ad uberiorem Polybii historiam, 1, 13, 7. 1, 3, 10. 1, 13, 1 & 8. 2, 14, 1. 2, 37, 2 *sq.* 2, 71, 7. 5, 111, 10. *cf. κατασκευή.* præparatio *quælibet* & exercitatio in arte aliqua qua præparamur ad aliam, 9, 20, 7.

Προκατασύρειν, late ante se vastare, 4, 10, 8. *n.* 4, 19, 9. *n. ubi alii codd. προσκατασ.*

Προκατελπίζειν, *περὶ τῶν διαλύσεων*, bonam spem ante concipere, 14, 3, 1. *μηδὲ προκατελπίζειν βεβαιουμένους περὶ ὧν &c. forsan βεβαιούμενος*, 2, 4, 5. *n.*

Προκατέχειν (*i. q. προκαταλαμβ.*) *τόπους εὐφυεστέρους*, 2, 53, 4. *τὸν διάπλουν*, præcludere, interceptum tenere, 1, 61, 1. *οἱ προκατέχοντες τῇς ἡλικίαις καὶ ταῖς δόξαις*, superiores ætate & gloria, 27, 13, 7. *n.* — „*sed corrigendum προανέχοντες.*“ *Er n.* — *Satis erat προέχοντες; sed ferendum vulgatum.*

Pass. διὰ τὸ προκατεσχῆσθαι Φροῦρα τὴν ἄκραν, 8, 33, 1. *προκατέχεσθαι τῇ πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίᾳ*, occupati, benevolentiæ vinculis adstricti, 8, 33, 3. 9, 31, 2. *coll. vs.* 1. 27, 4, 9.

Προκεῖσθαι, 1) ante locatum, ante situm esse, in anteriore parte situm esse; *οἱ προκείμενοι*

νοι τῶν στοῶν πύργοι, 1, 48, 2. n. (*ubi nil opus erat solicitare verbum* προκειμ. *præsertim quoniam, si* προσκειμ. *velles, τούτων etiam foret mutandum in* ταύταις. *Turres nonnihil prominebant ante lineam qua ductæ vineæ erant.*) οἱ προκείμενοι τῶν δυνάμεων εὔζωνοι, 3, 71, 3. τὸ προκείμενον ἀκρωτήριον τῆς Ἰταλίας, præjacens Italiæ, procurrens ex Italia, 2, 14, 5. πρόκεινται πάσης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ἰταλίαν, 20, 3, 2. οἱ προκείμενοι τόποι, loca præjacentia, quæ quis ingressurus est, 3, 80, 2. loca remotiora & hostibus exposita, 3, 75, 4. *Et* præjacere *dicitur urbs* ita, ut præsidio sit regioni; πόλις πρόκειται τῶν Ἀρκάδων, 4, 71, 2. (*opp.* ἐπίκειται, hostiliter imminet.) Φρούριον πρόκειται τῆς χώρας, 4, 83, 1.

2) propositum, destinatum esse. τὰ προκείμενα ἆθλα, proposita præmia, 3, 62, 6. τὸ προκείμενον πλῆθος, destinatus numerus, 6, 20, 8. *Nude* τὸ προκειμ. propositum, 1, 9, 6. 28, 11, 3. n. 30, 12, 2. *&c.* ἀφέμενοι τῶν προκειμένων, omisso instituto, 2, 67, 6. μένειν ἐπὶ τῶν προκειμένων, nil novare, 3, 70, 4. *& sæpe alias.*

Pro προκειμ. *perperam* παρακειμ. *dabant libri,* 28, 11, 3. n.

Προκηρύττειν, per præconem proponere; προκηρύξας αὐτοῖς στεφάνους ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ, 5, 60, 3.

Προκινδυνεύειν, *absol.* primum se periculis objectare, inter primos pugnare, 3, 95, 6. 10, 23, 1. *&c.* προκινδυνεύοντες ἐρρωμένως, 6, 22, 3. οἱ προκινδυνεύοντες, antesignani, qui in prima acie stant, 1, 19, 9. *&c. Apud Romanos sunt* εὔζωνοι *&* πεζαποντισταὶ, *jaculatores, ante gravem armaturam locati, qui prœlium incipiunt, & emissis telis per intervalla manipulorum se recipiunt,* 3, 73, 6. *coll. vs.* 1 *sq.* προκινδυνεύειν τῆς *&* ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, pugnare pro libertate, 9, 38, 4. n. προκινδυνεῦσαι τοῖς Ἴβηρσι, *i. q.* σὺν τοῖς Ἴβηρσι, prælium ab Hispanis incipere, Hispános in prima acie locare, 3, 113, 9. n.

Προκνημὶς, ἡ, ocrea, 6, 23, 8.

Προκοιτία, *&* προκοιτεία, ἡ, excubiæ ad portas, *vel* ante castra, 2, 5, 6. 6, 35, 5.

Πρόκοιτος, ὁ, excubitor, 20, 11, 5. n. *ubi corrupte vulgo* προκρίτους, *pro* προκοίτους.

Προκοπὴ, ἡ, progressio; τοιαύτην προκοπὴν καὶ συντέλειαν ἔσχε τοῦτο τὸ μέρος, 2, 37, 10. *De conversione in partem deteriorem,* ἡ πρᾶξις παλίντροπον λαμβάνουσα τὴν προκοπὴν ταῖς ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν ἐλπίσιν, 5, 16, 9. *Sed præsertim de* exoptata progressione rerum, *de* augmento, profectu, successu, rebus crescentibus, *intelligendo scil.* ἐπὶ τὸ βέλτιον, *quod*

diſerte adjicitur 1, 12, 7. *Sic nude ἡ προκοπὴ, i. q.* αὔξησις, 2, 45, 1. 3, 4, 2. *De homine*; μεγάλην προκοπὴν ποιεῖν τῆς ἐπιβολῆς, 2, 43, 7. *Et* ποιεῖσθαι, 2, 13, 1. *De re*; προκοπὴν *vel* προκοπὰς λαμβάνειν, 8, 17, 6. 10, 47, 12.

Προκόπτειν, proficere; προκόπτων οὐδὲν, 27, 8, 14. progredi, augeri; ἐπὶ τοσοῦτο προέκοψεν ἡ δόξα αὐτοῦ, 32, 9, 2. ἡ συμπεριφορὰ, 32, 9, 6. *i. q.* αὐξηθῆναι, *ibid. vs.* 3.

Προκρίνειν, (*præ ceteris*) eligere, 1, 82, 5. ἐκ πάντων, 1, 80, 12. 10, 12, 8. οἱ προκριθέντες, 6, 35, 11. *Et c.*

(Πρόκριτοι, *mendoſa ſcriptura, pro* πρόκοιτοι, *quod vide.*)

Προλαμβάνειν, *de tempore*, προλαβὼν τὸν καιρὸν, anticipans tempus, 9, 14, 12. *de via*; πολὺ προειληφέναι τῶν ἄλλων, antevertiſſe, longius progreſſum eſſe, 1, 25, 2. 3, 66, 5. πολὺ προειληφ. κατὰ τὸν πλοῦν, 31, 23, 8. *Sic* τοῖς τῇ πορείᾳ προλαβοῦσιν *non ſine veri ſpecie correctum voluerunt viri docti*, 3, 51, 6. *n. pro* προσβάλλουσιν. Demere, ſumere, detrahere *de ſumma*; προειληφθω ἐπὶ τούτοις τὸ βάθος, *Et c.* 34, 6, 7. *De Mentis operatione*; προλαμβάνειν τὰ συμβησόμενα ταῖς ἐπινοίαις, proſpicere animo, 3, 112, 7. προλαμβάνειν ἡ ψυχὴ *dicitur* ea quorum notionem aliquam præviam ſibi informat priusquam tota res explicata ſit, πολλὰ προλαμβανούσης τῆς ψυχῆς ἐκ τῶν ὅλων πρὸς τὴν κατὰ μέρος τῶν πραγμάτων γνῶσιν *Et c.* 3, 1, 7.

Προλέγειν τοὺς πολέμους καὶ τὰς μάχας, indicere bella, 13, 3, 5 & 7. προλέγων (αὐτῷ,) ὡς οὐ λανθάνει κοινοπραγῶν, declarans, denuncians ei, aperte dicens, 5, 57, 2.

Πρόλημμα, τὸ, *i. q.* πλεονέκτημα, commodum quod alicui præcipuum eſt & privatum, non commune cum aliis; πρόλημμα ποιεῖν τινὶ, 17, 10, 3.

Πρόληψις, ἡ; πρόληψιν ἔχειν τινὸς, cogitatione præcipere, prævidere, ſuſpicari aliquid 10, 43, 8. 14, 3, 3. 16, 32, 4. κατὰ τὴν τῶν νεανίσκων πρόληψιν, ſicut ſuſpicati erant, præviderant juvenes, 8, 29, 1.

Προλυμαίνεσθαι, ante corrumpere; τὸ τῆς συντάξεως ἰδίωμα, 2, 68, 5.

Προμάχεσθαι, in primis ordinibus pugnare; ἐνέβαλον τοῖς προμαχομένοις τῶν Ἀχαϊκῶν ἱππέων καὶ ψιλῶν, primos ordines invadunt, 4, 12, 6. *n. ex lect. vetuſtiſſimorum codd. ubi alii vulgo* τοῖς προμάχοις, *eadem notione.*

Πρόμαχος, ὁ; *vide verbum præced.*

Προμελετᾶν, ante, prius exercere ſe, 10, 47, 3.

Προνεύειν, *de remigibus*, *cum* procumbunt, *vel* incumbunt remis; *cujus contrarium eſt* ἀναπίπτειν, *cum attollunt remos*, 1, 21, 2. *n. ex emend. Caſ. pro mendoſo* ἀνάπτειν.

Προ-

Προνοεῖσθαι, *seq.* ὅτι, prospicere, ante intelligere, 40, 3, 1. *Cum Accus.* providere aliquid, curare; *sic* προνοηθῆναί τι πρὸς τὸ μέλλον *cum cod. Flor. legendum videtur* 4, 61, 4. *n. pro* προνοηθῆναί τε.

Πρόνοια, ἡ; πρόνοιαν ποιεῖσθαι τινὸς, rationem habere alicujus, curare aliquid, 4, 6, 11. *Et* λόγον καὶ πρόνοιαν ἔχειν ὑπέρ τινος, 1, 57, 1. μετὰ τῆς τῶν θεῶν προνοίας, bonis cum diis, volentibus diis, 25, 1, 10. πρόνοια στρατηγικὴ, cautio & prudentia imperatoria, 3, 106, 9. πρόνοια τῶν πολεμίων, *interprete Ernesto, est* cautio ne decipiamur aut opprimamur ab hostibus, 10, 41, 3. *n. sed ibi defecta oratio est, & verba nonnulla inter* πρόνοιαν *&* τῶν πολεμίων *exciderunt.*

Προνομία, *rectius* προνομεία, ἡ, prædatio; διϊχνεύοντες περὶ τὰς προνομείας, prædandi caussa, 4, 68, 3. *n. ex lect. vett. codicum, pro vulgato* προνομάς.

Προνομεύειν, pabulari, 2, 27, 2. 3, 65, 2. 3, 90, 2.

Προνομὴ, ἡ, 1) pabulatio; Φυλακτικῶς χρῆσθαι ταῖς προνομαῖς, 1, 18, 1. *&c.* 4, 68, 3. *n.* 2) αἱ προνομαὶ, *i. q.* οἱ προνομεύοντες, pabulatores; τὰς προνομὰς ἐπαφῆκε κατὰ τῆς χώρας, 4, 73, 4. *n.* 5, 19, 8. 3) ἡ προνομὴ, proboscis elephanti, 5, 84, 3.

Προνύττειν, pungere, fodicare, stimulare, 28, 15, 8.

Προξενία, ἡ, jus hospitii publici, literæ quibus jus illud continetur, 12, 12, 2.

Πρόξενος, ὁ, τῶν Ἀχαιῶν, hospes publicus Achæorum, 5, 95, 12.

Πρόοδος, ἡ, exitus *castrorum;* τὰς προόδους καὶ τὰς εἰσόδους, 14, 1, 13. *n. sed* προσόδους *legendum videtur, nam* exitus *sunt* αἱ ἔξοδοι, *ibid. cap.* 4, 10. διὰ προόδου, *fors.* δίχα προόδου, absque comitatu; (conf. 31, 20, 5.) *an* διὰ περιόδου, per circuitum? 8, 19, 10. *n.*

Προοίμιον, τὸ; καταρχὴ καὶ προοίμιον ἔχθρας, 23, 2, 15. τὰ προοίμια τῆς ἀρχῆς, regni initia, 26, 5, 8.

Προόπτης, ὁ; οἱ προόπται τῶν ἱππέων, *an* equites speculatum præmissi? *an* speculatores qui equitatum advenire vident? *posterius hoc potius videtur,* 29, 6, 13.

Προοχὴ, ἡ, eminentia, tumulus, 4, 43, 2.

Προορᾶσθαι, *sicut* προϊδέσθαι, *non modo* prævidere, prospicere, *veluti* προορᾶσθαι τὸ μέλλον, 1, 7, 11. 2, 47, 4. 2, 49, 6. 2, 67, 4. (*adde* 3, 16, 1.) *sed potissimum in sinistram partem, cum notione* suspicandi, suspectum habendi, timendi, cavendi; *vide* 1, 10, 9. 1, 33, 9. 5, 105, 8. 7, 17, 5. *n. &* 18, 5, 10. *n. Adde* 27, 4, 7. *n. ubi corrupte vulgo* προαιρεῖσθαι *legebatur.*

Προπέτεια, ἡ, temeritas, præcipitantia, 1, 70, 3. 3, 68, 10.

10. στρατιωτικὴ, 3, 105, 9. levitas, inconstantia, perfidia, ἀχαριστία καὶ προπέτεια, 3, 16, 4. προδοσία καὶ προπετ. 10, 6, 2.

Προπετὴς; οὐδὲν προπετὲς (nihil temere factum) οὐδὲ ἄκριτον, 5, 12, 7.

Προπετῶς ἀναστρέφεσθαι, temere, incaute, præcipitanter agere, 1, 9, 7. κινδυνεύειν, 11, 2, 11. προπετέστερον ἐχρῶντο ταῖς προνομαῖς, 3, 102, 11.

Προπηλακίζειν τινα, contumelia adficere, 4, 4, 4.

Προπίνειν; προπεπωκέναι αὐτῷ πολλὰ ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα, multa ei argentea & aurea pocula propinasse, *Fr. hist.* 49.

Προπίπτειν, 1) *i. q. simplex*, cadere in pugna, *nisi voluerit* cadere ante alterum, 1, 58, 8. *Sic fortasse & προπεσόντας legendum, pro περιπεσόντας*, 1, 57, 8. *n.*

2) præcipitem esse, longius justo procedere, provehi, 1, 20, 15. 3, 115, 8. 5, 13, 6. 5, 95, 9. *n.* 11, 17, 4. ἐπὶ πολὺ προπεπτωκότες τῶν ἄλλων, 18, 9, 3. *Passim vero a librariis, aliàs cunctis, aliàs plerisque, in προσπίπτειν detortum hoc verbum, ut* 1, 30, 12. *n.* 1, 51, 6. *n.* 5, 95, 9. *n. conf. Adn. ad* 28, 3, 4. *ubi* οἱ προπίπτοντες *sunt* qui ultro longius progrediuntur, & plus faciunt quam necesse est.

3) prominere; πολὺ προπίπτουσα κλίμαξ τοῦ ἐμβόλου, multum prominens ultra rostrum navis, 8, 6, 4. ὄργανα προπίπτοντα πολὺ τῆς ἐπάλξεως ταῖς κεραίαις, 8, 7, 8. *n. (ubi perperam vulgo* προσπίπτοντα.) ἡ σάρισσα τοὺς δέκα πήχεις προπίπτει πρὸ τῶν σωμάτων, 18, 12, 4 *sq. & vs.* 7. προπεπτωκυῖα ὀφρὺς, 7, 17, 1 *& 4. n. ubi perperam* προσπεπτ. *codices habent omnes.* κόλπος προπίπτει ἀπὸ τοῦ πελάγους, *scil.* εἰς τὴν γῆν, exit a mari & longe progreditur in terram, 4, 63, 6. *n. ubi rursus* προσπίπτει *dant libri, quod hoc quidem loco teneri fortasse poterat; vide* προσπίπτειν.

Προπολεμεῖν τῶν ἄλλων, ante alios bello infestari & ad bellum gerendum cogi, 2, 48, 1.

Προπολιτεύεσθαι; ἀναμνῆσαι τῶν προπεπολιτευμένων καὶ πεπραγμένων πρότερον αὐτῷ rerum quas antea vel domi vel bello gessisset, 4, 14, 7.

Προπομπὴ, ἡ, comitatus, 20, 11, 8.

Προπορεία, ἡ, *i. q.* οἱ προπορευόμενοι, præcursores agminis, *les éclaireurs*, 9, 5, 8. *n.*

Προπορεύεσθαι, præire; οἱ εἰθισμένοι προπορεύεσθαι τῆς δυνάμεως, 18, 2, 5. οἱ προπορευόμενοι, præcursores agminis, primum agmen, 2, 27, 2. 6, 41, 1. *cf. Adn. ad* 9, 5, 8. progredi in itinere; προπορ. ἐπὶ δύο ἡμέρας, 3, 52, 8. in medium progredi, 1, 80, 8 *sq. n. (ubi temere in* προσπορ. *mutaverat Casaub. quod per se quidem non malum, sed*

sed nec necessarium; cf. Adn. ad 1, 69, 10. *& ad* 2, 2, 10.) 4, 22, 9. 6, 21, 3. 11, 27, 7. προπορεύεσθαι πρὸς τὴν ἀρχὴν, ambire, petere magistratum, (*i. q.* πρασπορεύεσθαι,) 2, 4, 2. *n. coll.* 2, 2, 10. *n.* 28, 6, 9. *n.*

Πρόποσις, ἡ; προπόσεις λαμβάνειν, acceptare propinationes, 31, 4, 6.

Πρόπους, ὁ, radix montis; τῆς ὀρεινῆς, 3, 17, 2. τοῦ Ἀκροκορίνθου, 8, 15, 4. *nomen proprium* collis eminentis in Oligyrto monte Arcadiæ, 4, 11, 6.

Πρὸς, *absolute & Adverbialiter, pro* πρὸς τούτῳ; præterea; πρὸς δὲ, 1, 52, 5. 1, 57, 2. 3, 18, 8. 5, 99, 8. 12, 9, 2. καὶ πρὸς, 4, 56, 3. *n.* 17, 15, 16. *n.*

Πρὸς *Præpos.* 1) *cum Genit.* a, ab; διατεταγμένοι πρὸς τοῦ Ἀπελλοῦ, constituti ab Apelle, 5, 14, 11. *n.* pro; οὐ κατ' αὐτοῦ, πρὸς αὐτοῦ δὲ νομίσας εἶναι τὰ συμβαίνοντα, 3, 104, 2. πρὸς τρόπων αὐτῷ γενομένης τῆς ἐπαγγελίας, ex voto, exoptata, grata pollicitatio, 8, 19, 2. *ex Suidæ lectione*, 8, 19, 2. *n. ubi* πρὸς τρόπον *habent codices nostri, fortasse pro* πρὸς τρόπου.

Corrupte vulgo πρὸς καταδίκης ἐκπεπτωκότας *legebatur* 26, 5, 1. *n. pro* πρὸς καταδίκας. τὰς πρὸς αὐτῶν τάξεις, *pro vulgato* πρὸ αὐτῶν, *dederunt vetustissimi codices*, 5, 84, 7. *quod in* πρὸς τὰς αὐτῶν τάξεις *fuit mutandum.*

2) *cum Dativo;* πρὸς τοῖς γράμμασι τεταγμένος, (*quod est aliàs* ἐπὶ τῶν γραμμ.) qui est ab epistolis, a cura epistolarum, 15, 27, 6. εἶναι *vel* γίγνεσθαι πρός τινι *i. q.* πρός τι, hoc agere, in hac re occupari, huic rei intentum esse; πρὸς τούτοις ἦσαν τοῖς λογισμοῖς, 1, 20, 2. πρὸς τῷ ναυμαχεῖν ὄντας, 1, 50, 1. *n.* πρὸς τούτοις ἦν, 3, 70, 12. 10, 37, 5. πρὸς ταῖς παρασκευαῖς ὅλος καὶ πᾶς ἦν, 5, 58, 1. ἐγίγνοντο πρὸς τῷ διὰ μάχης κρίνειν τὴν ἔφοδον, 5, 79, 1. *n.* ἐγιγν. πρὸς τοῖς προκειμένοις, 14, 10, 4. *Temere vero ubique in hac phrasi dativum pro accusativo repositum Scaliger voluerat; vide Adn. ad* 1, 26, 3. *& ad* 1, 29, 3.

Per ellipsin dativi τούτῳ *vel* τούτοις, *præpositio* πρὸς *induit vim adverbii*, præterea, *de quo usu superius dixi.* πρὸς τούτῳ εὖ πεφυκὼς, 9, 29, 10. *dubitari potest, idem ne valeat ac* πρὸς τοῦτο, *an separatim intelligi debeat* πρὸς τούτῳ, ad hæc, præterea; *vide Adn.* πρὸς τοῖς ἄλλοις, 9, 25, 5. *n.* inter cætera *interpretatus est Vales. sed videtur* πρὸς τοὺς ἄλλους *legendum*, alios quod adtinet, *aut* πρὸς τἄλλα, aliis in rebus.

3) πρὸς *cum Accus.* πρός τι εἶναι *vel* γίγνεσθαι, *vide modo num.* 2. *& adi Adnot. ad* 1, 26, 3. *& ad* 1, 29, 3.

πρὸς ἑβδομήκοντα, *i. q.* εἰς, circiter, 16, 7, 5. πρὸς δύο πλέθρα, ad pedes ducentos, 3, 46, 4. πρὸς αὐτούς, *vel* πρὸς αὐτοὺς, domum ſuam, 5, 93, 1. *n.* 9, 10, 11. πρὸς ταύτην (τὴν ναῦν) ἐποιοῦντο τὴν τοῦ παντὸς στόλου ναυπηγίαν, ad hujus ſimilitudinem, ad hujus exemplum, 1, 20, 15. πρὸς τὸν καιρὸν προσπαίζων, pro tempore, pro occaſione, e re nata, 10, 4, 8. νουνεχῶς ἐδόκουν πολιτεύεσθαι πρὸς τοὺς τότε καιρούς, pro illorum temporum ratione, *Fr. gr.* 96. πρὸς τὸν ἐξ ἀρχῆς λόγον, ut initio dixi, 17, 15, 6. *Notemus porro varios uſus hujus præpoſ. cum Accuſat. notione hujusmodi,* quoad, circa, intuitu, reſpectu, quod adtinet, quod pertinet; (*conf. Adn. ad* 5, 27, 4.) τὶ τῶν πρὸς ἀσέβειαν, 1, 79, 8. *&c.* πρὸς τὸν δῆμον τούτων οὐδέν ἐστι, nihil horum pertinet ad populum, 6, 13, 7. οὐ νομίζω εἶναι τοῦτο πρὸς ἐμὲ, 24, 10, 11 & 13. μήτ' εἰρήνης ὅρος μήτε πολέμου πρὸς Αἰτωλοὺς ὑπάρχει, intuitu Ætolorum, Ætolos quod attinet, nullum eſt neque pacis jus neque belli; illi hoc nihil ad ſe pertinere putant, 4, 67, 4. *n.* πρὸς τοὺς νησιώτας τὸ παραπλήσιον συνέβη γενέσθαι, 5, 105, 6. *n. & loca ibi in Adn. citata.* πρὸς τοὺς Φίλους, amicos quod adtinet, 5, 56, 8. προσβολὰς ποιησάμενος πρὸς τὴν ἔνδειαν, *Casaub.* quantum ferebat virium ipſius tenuitas; *Reiskius;* ob penuriam commeatuum; 5, 92, 6. *n. Jed error haud dubie ineſt in vocab.* ἔνδειαν, *ſub quo, ni totus falſus ſum, nomen proprium latet urbis alicujus.*

Eodem referri poteſt uſus hujus præpoſ. cum accuſ. in re judiciaria, ubi propter, hujus rei cauſſa, *verti ſolet; de quo uſu vide Adn. ad illa verba,* ἀπαγαγεῖν ἐκέλευσε τὸν Λεόντιον πρὸς τὴν ἀναδοχήν, reſpectu ſponſionis, ſponſionis cauſſa, ad ſatisfaciendum ſponſioni, 5, 27, 4. *Sic* ἀπαγόμενοι πρὸς τὰς εἰσφορὰς, tributorum cauſſa ſolvendorum, 1, 72, 5. ἀπαγόμενοι εἰς φυλακὴν πρὸς τὰ χρέα, 38, 3, 10. πρὸς ἃ (*ſcil.* τὰ προσοφειλόμενα χρήματα) καὶ τὰ πλοῖα παρεσπόνδησε, cujus (pecuniæ adhuc debitæ) cauſa naves regias contra fidem ceperat, 5, 108, 1. πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότες, qui judiciis condemnati ſolum verterant, 26, 5, 1.

Sed & alias ob, propter, *commode vertitur; v. c.* πρὸς τὸ γεγονὸς ἐλάττωμα, 2, 19, 6. (*conf.* προσφιλονεικεῖν.)

Προσαγγελία, ἡ, nuncius, 5, 110, 11. 14, 6, 2.

Προσαγγέλλειν, nunciare; προσαγγέλλεται διότι *&c.* adfertur nuncius, 2, 25, 2. τὰ προσηγγελμένα, 4, 19, 6. 4, 66, 2. *n. ubi minus recte ex aliis codd. vulgo* προηγγελμ.

Προσάγειν, τὸν πᾶδα, adducere, 15,

15, 32, 3. τὸν κήρυκα, 18, 29, 8. 6, 20, 4. *&c.* αἱ πόλεις κακοπαθοῦσαι, δυσχερῶς προσῆγον τὰς εἰσφορὰς, 5, 30, 5. *n. ubi vett. nonnulli codices* προσῆγον πρὸς τὰς εἰσφορὰς, *nescio an pro* προσεῖχον, προσάγειν ἔργα, μηχανὰς, μηχανήματα, admovere opera, turres & machinas *oppugnandæ urbi*, 1, 42, 8. 3, 118, 4. 5, 4, 2. πρὸς τὴν ἄκραν, 5, 99, 10. *&c.* προσάγειν τοῖς τόποις (*scil.* ταῖς ναυσὶ, *aut* τὰς νῆας) navibus accedere ad loca, 1, 54, 5. 1, 46, 9.

Vulgatum προάγοντας, 11, 1, 2. *n. in* προσάγοντας *cum uno cod. Paris. est mutandum; & est ibi* προσάγειν ducere in hostem, signa inferre, instructa acie obviam ire hosti, *sicut* 10, 39, 6. *n. Vicissim* προσάγειν *perperam passim pro* προάγειν *dabant libri veluti* 2, 65, 1. *n.*

προσάγειν ἕξιν, Φιλοτιμίαν, adhibere usum, studium; *hinc*, προσακτέον τὴν ἕξιν, adhibendus usus, 10, 47, 11. *&* πανταχόθεν προσαγομένης τῆς Φιλοτιμίας, 22, 12, 13. *Sed eadem notione in Medio etiam usurpatur hoc verbum;* προσαγόμενος τὸν χρόνον καὶ τὸν πόνον, postquam & tempus & laborem adhibuisset, adtulisset *rebus administrandis*, 26, 6, 14. *n.*

Præterea, in Medio, προσάγεσθαί τινα *est* ad se vocare, ad se adduci jubere; τοὺς παῖδας καθ' ἕνα προσαγόμενος καὶ καταψήσας, 10, 18, 3. πόλιν, ad suas partes perducere, 4, 1, 7. *Sic* τὰς μὲν πόλεις προσήγετο, πλείστας δὲ κατὰ κράτος ἐξήρει, 1, 76, 10. *ubi corrigenda versio*, urbes alias persuadendo ad deditionem permovit. *Sic & in Præt. Pass. significatione Medii,* προσηγμένον τὰς πόλεις ἐπαγγελίαις, 5, 108, 2.

Προσαγορεύειν; τοῦτο τοὔνομα προσηγόρευσαν σφᾶς αὐτούς, 1, 8, 1.

Προσαγωγὴ, ἡ, (*conf.* προσάγειν) admotio *machinarum ad urbem obsessam*, 9, 41, 1. 14, 10, 9. 1, 48, 2. *n. ubi* αἱ τῶν μηχανημάτων προσαγωγαὶ, *per metonymiam*, ipsæ machinæ admotæ *dici videntur.* Adpulsus *navium, & per metonym.* locus ad quem commode adpelli potest navis, *vel* opportunitas adpellendæ navis, 10, 1, 6. reductio *pecorum a pastu in stabula*, 12, 4, 10.

Προσακροβολίζεσθαι, velitari cum hoste; velitando tentare & lacessere hostem, 3, 71, 10. 11, 22, 5.

Προσαναβαίνειν, *de flumine*, augeri, intumescere, *imbribus, nivibus*, 3, 72, 4. *sic de aquæ copia* aucta *in Ponto Euxino*, 4, 39, 8 *sq.*

Προσαναδέχεσθαί τινα, exspectare, 5, 13, 8. 21, 10, 14.

Προσαναδιδόναι, insuper distribuere; προσανέδωκε κλίμακας πλείους τῶν πρότερον, 10, 14, 3.

Προσαναλαμβάνειν, recipere; *τὸν παρὰ τῶν συμμάχων σῖτον*, frumentum ſociis imperatum, 1, 72, 8. *τοὺς ἐφελκομένους*, milites qui tardius ſequebantur, 5, 80, 2. adſumere *aliquem*, ſecum ſumere, ſibi jungere, 4, 70, 2. *τὴν δύναμιν*, 5, 80, 4. *poteſt eſſe* recipere, colligere; (*ſicut* 5, 80, 2.) *vel* reficere, recreare *ex itinere*, *ſicut προσαναλαβὼν τὴν δύναμιν ἐκ τῆς κακοπαθείας*, 9, 8, 7. *προσαναλαμβ. ἑαυτὸν*, reficere, recipere ſe *ex itinere maritimo*, 22, 25, 6. *Sic τὰς τῶν δυνάμεων ψυχὰς προσαναλαμβάνειν utique legendum videtur* 3, 90, 4. *n. pro vulgato προσλαμβ. Neutraliter*, reſici, recreari, vires recipere; *προσανειληφυίας ἤδη τῆς δυνάμεως*, 3, 60, 8.

Προσαναμιμνήσκειν τινὰ τινός, 4, 28, 6. 4, 29, 7. 5, 111, 10.

Προσανανεοῦν; *προσανανεωσάμενος τὴν τοῦ τείχους ταπεινότητα*, memor, in memoriam ſibi revocans, *Spicil. lib.* 8. *num.* 2, 2. *not.*

Προσαναπαύειν *τὴν δύναμιν*, quietem dare exercitui, 4, 73, 3. 5, 7, 3.

Προσαναπίπτειν, *epulis*, *menſæ* adcumbere cum aliis, 31, 4, 6.

Προσανασείειν, commovere, incendere; *προσανασεισθέντας τοῖς τοιούτοις λόγοις*, 1, 69, 8.

Προσανατείνειν, *τῇ ὥρᾳ*, *ſcil. τὰς ἐξαγωγὰς τῶν δυνάμεων*, protrahere tempus educendi copias in aciem, ſerius educere, 11, 22, 3. *n.*

Paſſivum notione activa; προσανατεινόμενος (αὐταῖς) τὸν ἀπὸ Ῥωμαίων φόβον, metum populi Romani incutiens, 26, 3, 13. *Et nude, προσανατεινόμενος αὐτῷ*, minas ei intendens, 18, 36, 9. *βραχέα προσαναταθεὶς*, *ſc. αὐτῷ*, 5, 87, 4. *Fr. gr.* 108. *Cf. ἀνατείνεσθαι.*

Προσανατρέχειν *τοῖς χρόνοις*, ſurſum retrogredi temporibus, altius rem repetere, 1, 5, 4. *n.* 1, 12, 8. *n. Et nude προσαναδραμόντες*, *eadem notione*, 5, 31, 8.

Προσαναφέρειν *τῇ συγκλήτῳ περὶ τῶν προσπιπτόντων*, referre ad ſenatum, 17, 9, 10. conſultare, deliberare cum aliquo, 31, 19, 4.

Προσανέχειν, continere ſe, manere, quieſcere, exſpectare; *abſolute; προσανεῖχον παραδοκοῦντες τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἡμέρας*, quietos ſe tenuerunt, 3, 94, 3. *ἡσυχίαν ἦγε προσανέχων ἕως οὗ &c.* exſpectans dum, 4, 19, 12. *ἐν ταῖς παρωρείαις προσανέχων διῆγε*, 5, 17, 6. *προσανασχὼν δύο ἡμέρας*, 10, 38, 10. *Cum Accuſ. ἔμενε προσανέχων τὸν καιρὸν τῆς ἐντεύξεως*, tempus exſpectans, 5, 103, 5. *Cum Dativo;* 1) exſpectare; *præſertim cum bona ſpe; προσανέχοντες ἀεὶ ταῖς ἐκ τοῦ Τύνητος βοηθείαις*, 1, 84, 12. *προσανέχων τῇ παρουσίᾳ τοῦ διαποσταλησομένου πρὸς αὐτὸν*, 31, 23, 13. *πᾶν ὑπομένειν*

μένειν ἐδόκει, προσανέχων ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπαρκείαις, *Fr. hist.* 3. 2) προσανέχειν τῇ ἐλπίδι, sustinere se spe, adquiescere in spe, spe fretum esse, 4, 60, 8. 15, 25, 8. προσανέχοντες ταῖς ἐλπίσι τῆς βοηθείας, 5, 72, 2.

In Med. προσανείχετο ζῆν, vivere sustinuit, in vita manere voluit, 30, 8, 8. *sed miror ni eadem notione legendum* προσανῆχε τῷ ζῆν, *aut saltem* προσανεῖχε τὸ ζῆν.

Προσανοιμώζειν; καταπλαγεὶς καί τι προσανοιμώξας, & nonnihil etiam lamentans, ingemiscens, 5, 16, 4.

Προσαντέχειν, resistere, opponere se; τοῖς κατὰ γῆν ἔργοις ἕως μέν τινος προσαντεῖχον εὐψύχως, operibus *quibus a terra oppugnabat eos Philippus*, fortiter restiterunt, 16, 30, 5. *n.* βραχὺ προσαντισχόντες ἐνέκλιναν, postquam aliquantisper restitissent, sustinuissent hostium impetum, in fugam inclinarunt, 11, 21, 4. τῇ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι προσαντεῖχεν, animi vigore restitit *scil.* infirmitati corporis, 32, 23, 1. *n.*

Προσάντης ἀνάβασις, 1, 55, 9. ὁδὸς, 5, 8, 1. *ubi* ἀνάντη *habet cod. Bav. loco* προσάντη.)

Προσαξιοῦν, (*idem fere quod simplex*) rogare, petere, orare, precibus contendere, 3, 11, 7. 17, 8, 5.

Προσαπειλεῖσθαι ἐπί τι, urgere, premere aliquid *in disceptatione*, 3, 21, 3. *ut* πιέζειν *ibid.*

Προσαποβλέπειν εἰς αὐτὸν *habet codex Aug. pro* πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν, 5, 33, 4.

Προσαπολέσαι, insuper perdere, 1, 74, 3.

Προσαποτιθέναι, simul deponere; τὸ πνεῦμα προσαπέθηκε τῷ χρυσίῳ, 13, 2, 5.

Προσάπτειν; Ἀράτῳ οὐ προσαπτέον παρανομίαν, Aratus non est iniquitatis accusandus, 2, 60, 2. *proprie*, Arato non est tribuenda iniquitas. *Sic* προσάπτειν τινὶ τὴν γνώμην, tribuere, adscribere, 4, 24, 3. (*i. q.* ἀνατιθέναι, *ibid. vs.* 2.) *Et*, τῇ τύχῃ προσάπτειν τὰ κατορθώματα τινὸς, 32, 16, 3.

Προσάρκτιος, septemtrionalis; ἡ προσάρκτιος Εὐρώπη, 34, 5, 9.

Προσαρμόζειν τι τινὶ, apte connectere, 3, 46, 2 & 10.

Προσαρτᾶν, adligare; *hinc in Pass.* προσήρτηντο δεσμοῖς πρὸς τὰς ἅλλας, 3, 46, 8. πρὸς τοῖς ἱστοῖς τροχιλίοις προσήρτηντο σὺν κάλοις, 8, 6, 5. *Et translata notione;* πολλά τινα προσαρτᾶν τῇ στρατηγίᾳ, multas facere adpendices artis imperatoriæ, multas alias artes ei *velut necessarias* adjungere, 9, 20, 5. προσηρτημένοι ἦσαν πρὸς αὐτῇ τῇ ῥίζᾳ τοῦ λόφου, adplicuerant se, 2, 66, 10. *n.*

Προσασκεῖν; βραχέα προσασκήσας αὐτοὺς ἐν ταῖς εἰρεσίαις, paulisper adhuc exercitavit eos, 5, 109, 4.

Προσ-

Προσαστειάσασθαι, jocari insuper, jocando adjicere, *Fr. gr.* 109.

Προσαύξειν τινὰ τοῖς Φιλανθρώποις, omnibus præterea humanitatis officiis honorare aliquem, 32, 5, 6. προσαυξήσας τὴν ἐκείνων ὑπόθεσιν, quum in eamdem sententiam, quam illi dixerant, ipse plura etiam adjecisset, 28, 17, 6.

Προσβαίνειν, *pro* ἀναβαίνειν, adscendere, conscendere, *frequentat Polybius; vide Adn. ad* 2, 67, 6. (*conf.* πρόσβασις.) *cujus usus exempla ubivis apud nostrum obvia, sed in his lucu'entissima* 7, 17, 4. *&* 9, 19, 7. *ubi in eadem phrasi utrumque verbum occurrit. Sic vero rursus de eis qui* per scalas in murum adscendunt, 10, 13, 8. 10, 14, 3 *sq. Et* προσβαίνειν πρὸς τὸν λόφον, πρὸς τοὺς βουνοὺς, πρὸς τὰς ὑπερβολὰς, *est* conscendere colles, 1, 30, 10 *&* 12, 2, 68, 3. 4, 78, 7. 10, 30, 7. 18, 7, 7. *Itaque* 2, 67, 6 *sq.* τοῖς προσβαίνουσιν *&* τῶν προσβαινόντων *scribendum pro* προβαιν. *ut in Adn. docui; &* 4, 11, 6. τῆς πρωτοπορείας ἤδη προσβαινούσης πρὸς τὰς ὑπερβολὰς *legendum pro* προβαιν. *Et* 4, 57, 7. προσέβαινον πρὸς τὴν πόλιν *non verti debebat* urbem adoriuntur, *sed* adscendunt versus urbem, *quæ nimirum asperis collibus erat impositа, ut discimus ex vs.* 5.

Προσβάλλειν; *cum Accus.* κλίμακας, admovere, adplicare scalas, 4, 4, 1. προσέβαλέ τινα θρέμματα εἰς τὸν αὐλῶνα, propulit, 11, 32, 2. τοὺς βοῦς ἐλαύνειν καὶ προβάλλειν πρὸς τὰς ἀκροβολίας, agere & impellere, 3, 93, 8. *Subintellecto accus.* νῆας, adpellere; εἰς Σαρδόνα, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τοὺς περὶ Πίσας τόπους τῆς Ἰταλίας προσέβαλον, 3, 96, 9. *Cum Dat. vel cum Præpos.* πρὸς, adgredi, invadere, impetum facere in *hostem & simil.* τοῖς πολεμίοις, 8, 34, 5. 9, 9, 2. 10, 39, 3. 11, 1, 7. ταῖς πύλαις, 7, 17, 9. τῷ λόφῳ, invadere collem, 3, 101, 6. πρὸς τὰς πύλας, 7, 16, 1. πρὸς τὸν τῶν ὑπεναντίων χάρακα, 1, 74, 4. πρὸς πόλιν, 2, 34, 11. 3, 51, 10. *adde* 5, 60, 6. πρὸς τὰ τείχη, 4, 18, 6. (*ubi intelligere possis* τὰς κλίμακας, *quod adjectum vidimus* 4, 4, 1.) πρὸς τὰ παραπείμενα τῶν ὀρῶν, 10, 30, 5. *n.* πρὸς τὰς ὑπερβολὰς, 3, 94, 1. πρὸς τὴν ὀφρὺν, 10, 39, 1. *n. quibus posterioribus tribus locis, sicut & nonnullis e superioribus, haud incommode* conscendere, adscendere *vertere* προσβάλλειν *possis; quemadmodum & verbum* προσβαίνειν eadem notione frequentatur, & nomen προσβολὴ *manifeste nil aliud nisi* adscensum *denotat* 3, 51, 4. *Eadem* adscendendi *notione accipi hoc verbum posse putavi* 3, 51, 6. *n.* παραβοηθήσων τοῖς τῇ πορείᾳ

ρείᾳ προσβάλλουσιν, *scil.* πρὸς τὰς ὑπερβολάς, qui agmine conscendebant montem; *nec tamen urgere eam velim interpretationem, & prope absum ut probem Casauboni Gronoviique conjecturam,* τοῖς τῇ πορείᾳ προλαβοῦσιν, qui in agmine antecedebant.

Πρόσβασις, ἡ; 1) accessus, aditus, 4, 56, 6 & 8. 5, 59, 6. 2) adscensus, 1, 55, 10. *n. (qua in Adnot. bis, lin. 7 & 9.* προσβολὴ *per errorem scriptum, pro* πρόσβασις.) λόφος ἔχων δέκα σταδίων πρόσβασιν, 4, 78, 3. 5, 70, 6. *Sic & aliis scriptoribus* ἡ πρόσβασις *est* adscensus, *veluti Arrian. Exped. Alex.* VI. 24. ἐν ταῖς προσβάσεσί τε καὶ καταβάσεσι. *In illa phrasi apud Nostrum,* 7, 15, 10. *n.* ἐξήτασε τὰς προσβάσεις καὶ θέσεις τῶν κλιμάκων, 7, 15, 10. *n. poteris* προσβάσεις *perinde* aditus, accessus *intelligere, &* adscensus, *&c.* loca quibus conscendi rupes & murus ei superstructus posset. *conf.* προσβάλλειν *&* προσβολή.

Προσβιβάζειν *mendose libri scripti dabant omnes pro* προβιβάζειν, 3, 59, 2. *ubi vide tamen monita in Adnot.*

Προσβοηθεῖν, ad opem ferendam adcurrere, succurrere, suppetias venire; *absol.* 3, 19, 1. 5, 13, 3. τινὶ, 2, 67, 6. εἰς τὴν Ῥώμην, 2, 24, 5.

Προσβολὴ, ἡ; *conf.* προσβάλλειν. 1) adscensus, 3, 51, 4. 2) adgressio, invasio; προσβολὴν ποιεῖσθαι πρὸς τὸν λόφον, invadere collem, adscensionem moliri in collem, *occupatum ab hostibus,* 2, 66, 10. 2, 67, 1. *Præsertim vero de* oppugnatione urbis *dicitur* προσβολὰς ποιεῖσθαι, adoriri, impetum, impressionem facere, 3, 14, 1. 4, 16, 7. 4, 63, 8. 4, 19, 3. 4, 65, 3. 5, 60, 6. 8, 16, 9. 32, 25, 10. ποιεῖσθαι προσβολὴν πρὸς τὸν χάρακα, invadere castra, oppugnare vallum, 14, 4, 2. *sic in illa phrasi,* προσβολὰς ποιησάμενος πρὸς τὴν ἔνδειαν, *sub postrema voce, quam corruptam esse non dubito, latet urbis nomen,* 5, 92, 6. *n. Et cum Dat.* τῇ ἄκρᾳ προσβολὰς ποιούμενος, 5, 48, 14. ἡ διὰ τῶν κλιμάκων προσβολὴ, oppugnatio admotis scalis, 5, 60, 7. χρησάμενος ἐνεργοῖς καὶ κατεπληκτικαῖς προσβολαῖς, 3, 13, 6. ὁ καιρὸς τῆς προσβολῆς, 10, 3, 4. τὸ μέγεθος τῶν τειχῶν ἐπικίνδυνον ἐποίει τὴν προσβολὴν, 10, 13, 6. ἀποπεσὼν τῆς προσβολῆς, 9, 9, 3, κατὰ τὰς προσβολὰς — „in oppugnatione urbium aut prælis" *interpretatur Ernestus,* 32, 25, 9. *at ibi de unius urbis Pergami oppugnatione agitur, quam frustra tentaverat Prusias; cf. Adn. ad* 32, 25, 1.

3) πᾶσαι προσβολαὶ, *nempe* τοῦ τοιούτου χάρακος, *per metonymiam dicuntur* omnes partes,

partes, omnia loca quibus adgredi hostis potest tale vallum *quali utuntur Romani*, 18, 1, 14. *n. Eadem notione* 14, 3, 7. *n. pro mendoso* πρεσβειῶν *correxi* προσβολῶν.

4) πρσβολαὶ, *quod habent codices nonnulli Polybiani & Suidas*, 1, 53, 10. *n. videri potest significare* loca quibus adpellere naves possunt, *ex illo verbi* προσβάλλειν *usu, quem obtinere* 3, 96, 9. *vidimus; (sicut* προσαγωγὴ, 10, 1, 6. *a verbo* προσάγειν, 1, 46, 9. 1, 54, 5.) *quæ notio etiam per se rapta esset prædicto loco, nisi ad* προσβολὰς *adjiceretur* περικλειούσας, *quo e participio intelligitur, unice veram esse alteram lectionem* προβολάς.

Προσγίγνεσθαι, insuper, denuo advenire; *προσγιγνομένων correxi, pro mendoso* προγιγνωσκομένων, 9, 20, 3.

Προσδεῖν, indigere, opus habere; *Impersonaliter; ὑμῖν ὑπομνήσεως μόνον, παραπλήσεως δ' οὐ προσδεῖ*, 3, 109, 7. *Personal.* τοῦτο προσδεῖ λόγου, 3, 58, 1. ὅτι πᾶσι ὑπόκειται μεταβολὴ, οὐ προσδεῖ λόγων, 6, 57, 1. *Nescio an etiam in nominativo casu, pro genitivo, recte dicatur,* τοῦτο προσδεῖ, hac re opus est? *Sic certe vulgo consentientibus libris legebatur,* προσδεῖ δὲ τὰ τῆς τύχης, 3, 5, 7. *n. quod Casaub. in* τῶν τῆς τύχης *mutavit.*

Pass. & Med. προσδεῖσθαι, *idem.* προσδεόμενοι παντοδαπῆς ἐπανορθώσεως, 1, 11, 2. ταῦτα διαστολῆς οὐ προσδεῖται, 1, 15, 6. ἑνὸς προσδεῖται τὰ πράγματα, 3, 109, 5. κρίνας προσδεῖσθαι παρακλήσεως τὸν καιρὸν, 3, 111, 1. οὐ προσδεηθήσεσθαι (προσδεήσεσθαι *Vat. & Flor.*) τὰ πράγματα μάχης, 5, 66, 6. ὀλίγαι τινὲς τῆς βίας προσδεήθησαν, 5, 77, 3. εἴ τις βοηθείας προσδεῖται, 6, 13, 5. 15, 20, 1. οὐ τῆς τυχούσης ἐπιστάσεως προσδεῖται, (*scil.* τὸ πρᾶγμα,) εἰ μέλλοι τις &c. 6, 3, 4.

Προσδεῖν, adligare, devincire; πρὸς τὴν Φιλίαν προσδεδεμένον, *ex codicum scriptura* 10, 34, 8. *n. quam in* προσδεδεγμένον *mutavit Casaub.*

Προσδέχεσθαι; 1) accipere, gratum habere, ratum habere; τοὺς ὑπὲρ εἰρήνης λόγους, 1, 16, 6. 2, 9, 9. τὴν Φιλίαν, 1, 16, 8. τὰς συνθήκας, 1, 17, 1. 1, 63, 1. 2) recipere aliquem in fidem & societatem; προσδεξάμενος ἑκάστους ἐπὶ ταῖς ἁρμοζούσαις ὁμολογίαις, 3, 18, 7. *Sic* πρὸς τὴν Φιλίαν (*nempe* τῶν Ῥωμαίων) προσδεδεγμένος, ad amicitiam Romanorum admissus, in societatem receptus, 10, 34, 8. *n. ex Scaligeri & Casauboni emendatione, pro* προσδεδεμένος, *quod erat in libris.* 3) recipere, suscipere *sumtus; προσδέξασθαι τὴν ἐς τι δαπάνην*, 4, 19, 8. 4) excipere impetum hostium, ab hostibus invadi, 2, 68, 8. *n. Sic,* μὴ πανταχόθεν προσδέξηται

δέξηται τοὺς πολεμίους, ne undique invaderetur ab hostibus, 2, 69, 6. 3, 42, 5. *Huc refer Fragm. gr.* 110. προσδέξασθαι πρὸς τὰς πλευρὰς τοὺς πολεμίους, committere ut cervicibus nostris immineant hostes, *vel* exspectare donec lateribus nostris incumbant; *conf. num. seq.* 5) exspectare; τὸν ὕπατον, adventum consulis, 21, 8, 7. τὴν ἡμέραν, 3, 94, 4. ἐὰν τὰ νέφη προσδέξηται τοῖς τόποις ἐπιστῆναι, si exspectaverit donec nubes locis illis incubuerit, si incumbere siverit, 5, 104, 10.

Προσδιαμαρτύρεσθαι; πάντας ὡσανεὶ προσδιαμαρτυρομένη, *sic malim pro* προδιαμαρτ. 26, 3, 6. *n.*

Προσδιαρπάζειν, *i. q.* διαρπάζειν, 4, 79, 2. *n. ubi* προδιαρπ. *maluerat Reisk.*

Προσδιασαφεῖν, simul declarare, *vel nude*, declarare, indicare, profiteri, docere, demonstrare, 3, 24, 15. 4, 25, 6. *Sic* προσδιασαφῶν, 10, 22, 5. *ex emend. Casaub. pro* προδιασαφ. *& eodem modo corrigendum puto* 40, 6, 12. *Conf.* προδιασαφεῖν.

Προσδιδόναι; προσεδίδου, 8, 17, 7. *perperam, pro* προεδίδου; *vide in* προδιδόναι.

Προσδιορίζεσθαι, ad hæc diserte prædicere, adfirmare, contendere, *cum accus. & infin.* 32, 7, 10.

Προσδοκᾶν. *Perperam vulgo* προσεδόκουν *editum erat, pro* προσεδόκων, 1, 53, 11. *n.* 2, 27, 8. *n. &* 24, 7, 3. *n.*

Προσδοκία, ἡ, *in partem deteriorem; (sicut* προσδοκᾶν πόλεμον, 24, 7, 3.) διὰ τὴν προσδοκίαν τῆς πολιορκίας, 1, 31, 3. προσδοκίας οὔσης κατὰ τὴν οὐραγίαν, si quid timetur in extremo agmine, 6. 40, 8. *n.* — „*Sic Iosephus,* ἡ ἀεὶ προσδοκία, perpetuus timor, *Antiq. XVI. 8, 5.*“ *Ern.* προσδοκίαν ἔχειν τῆς ἐκείνου παρουσίας, exspectare, 4, 35, 6.

Προσδόκιμος ἦν ὁ κίνδυνος, exspectabatur prælium, 29, 8, 11.

Προσδοξοποιεῖσθαι, inanibus opinionibus capi, *ex vulgata scriptura*, 17, 15, 16. *n. Nos præpositionem a verbo separavimus; conf. supra in* πρὸς *absol. & adverb.*

Προσεγγίζειν, 39, 1, 4.

Προσεδρεύειν τῇ πόλει, obsidere, 8, 9, 11. τοῖς καιροῖς, studiose observare, 38, 5, 9. *sic* τῇ αὐτῶν διαφορᾷ, lites eorum observare, 24, 4, 12. προσεδρεύοντες καὶ πάντα καιρὸν θεραπεύοντες, 11, 5, 2. *intellige* προσεδρ. πᾶσι, *vel* παντὶ καιρῷ, omnia, *vel* omne tempus studiose observantes.

Προσεῖναι; τὴν ἄκραν τὴν προσοῦσαν τῆς Ἰτύκης, *sic mendose vulgo*, 14, 6, 7. *pro* τὴν πρὸς ἕω οὖσαν.

Προσεκλέγεσθαι, deligere insuper, 6, 24, 2.

Προσενφέρειν; προσεξενηνεγκεῖν χίλια τάλαντα, insuper pendere, 3, 27, 8. *conf.* ἐνφέρειν.

Προσ-

Προσεμβιβάζειν *voluit Reisk.* 2, 45, 4. *n. pro* προεμβιβ.

Προσεντέλλεσθαι, simul mandatum *tale* dare, 14, 2, 6. 31, 12, 12.

Προσενυβρίζειν; τότε δὲ καὶ προσενυβρίζεσθαι δέξαντες, se etiam contumelia adfectos, 4, 4, 2.

Προσεξεργάζεσθαι; καὶ προσεξειργασμένος ὅτι συνέβαινε *&c.* & amplificandæ augendæque rei causſa hoc etiam adjecit, fuiſſe *&c.* 12, 11, 8. *n.*

Προσεξελίττειν τοὺς ἀστάτους insuper ſubducere, a tergo circumducere haſtatos, 6, 40, 13. *Conf.* ἐξελίττειν.

Προσεξερείδειν; προσεξερείσασθαι ταῖς χερσὶ πρὸς τὴν ἔξανάστασιν, manibus conniti ad ſurgendum, 3, 55, 4.

Προσεξευρίσκειν ἀεί τι καινὸν, ſemper novi aliquid insuper excogitare, 1, 68, 10. *cf.* προσευρισκ.

Προσεπάγειν ὕβριν, injuriam injuria cumulare, 15, 25, 6.

Προσεπειπεῖν, dictis insuper adjicere, 4, 85, 2. (*ſic* προσεπιλέγειν.)

Προσεπιβάλλειν τῆς γῆς, *intell.* τὶ, nonnihil terræ insuper injicere *capitibus legatorum in puteum detruſorum*, 9, 38, 2.

Προσεπιδράττεσθαί τινα τῆς Ἀσίας, nonnullas insuper Aſiæ partes ad ſe trahere *vel* rapere, 21, 11, 6. Φθόνον, ſimul invidiam ſibi attrahere, in ſe convertere, 9, 10, 6.

Προσεπιζητεῖν ἀεί τι, aliquid amplius ſemper poſcere, 25, 5, 11.

Προσεπικοσμεῖσθαι, *cum dat.* insuper ornatum, inſtructum eſſe *aliqua re*, 6, 22, 3. 6, 23, 12.

Προσεπιλαμβάνουσα (λίμνη) καὶ τοῦ πρὸς ἄρκτους μέρους, *ſcil.* τὶ, occupans insuper partem etiam aliquam *&c.* 10, 10, 5.

Προσεπιλέγειν ὅτι *&c.* dictis adjicere, (*ut* προσεπειπεῖν) 22, 7, 14.

Προσεπιμετρεῖν τινι τιμάς τινας, insuper honores nonnullos alicui decernere, 4, 51, 6. προσεπιμετρῶν ἀεὶ τῷ δεομένῳ, *Fr. gr.* 111. προσεπεμέτρησεν ἕτερον ψήφισμα παράνομον, 38, 5, 7.

Προσεπινοεῖν ἀεί τι, 20, 6, 4.

Προσεπιῤῥωννύειν; προσεπερῥώσθησαν ταῖς ὁρμαῖς, animi eis creverunt, 4, 80, 3. *n.*

Προσεπισιτίζεσθαι, commeatus & annonam copioſius comparare, 1, 29, 1.

Προσεπισπάσασθαι μάρτυρα, teſtem citare, advocare, proferre, 12, 13, 3.

Προσεπιτάττεσθαι, ordine ſe adjungere & adplicare præcedentibus, locum ſuum ordine poſt alios capere, 1, 50, 7. *n.*

Προσεπιτείνειν, majori ſtudio contendere, *aut* magis intendere & duriores facere conditiones, 3, 24, 14. Σὶς βραχέα προσεπέτειναν τοὺς Καρχηδ. paululum intenderunt, auxerunt, graviores tulerunt Pœnis conditiones, 1, 63, 2.

Προσεπιτιθέναι τὴν δίκην τινὶ, pœnam infligere, 35, 2, 7.

Προσεπιφθέγγεσθαι, (*i. q.* προσ-

προσεπιλέγειν, προσεπειπεῖν) 10, 4, 7.

Προσερείδειν, 1) *Active, cum accus.* adplicare, admovere; προσερείδειν τὰς κλίμακας τοῖς τείχεσι, 4, 19, 3. 4, 18, 5. 5, 60, 8. προσερείδειν τῷ τείχει τὴν σαμβύκην, 8, 6, 7 & 9. τὰς κριοφόρους μηχανὰς, *Fr. gr.* 112. τὰς λόγχας, τὰ δόρατα πρός τι, infigere, adigere aliquo haſtas, 15, 33, 4. 6, 25, 5. *Subintellecto accuſ.* ὅταν προσήρεισε (*ſcil.* τὸν ἄνθρωπον) ταῖς χερσὶν πρὸς τὰ νῶτα τῆς γυναικὸς, poſtquam hominem manibus adplicuit ad dorſum mulieris, *i. e.* poſtquam coëgit hominem ut amplecteretur mulierem ita ut manus ejus dorſo mulieris adplicarentur, 13, 7, 10. *n.* 2) *Neutraliter vel reciproce, absque accuſ.* παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς τὴν πόλιν προσήρεισαν, cum univerſo exercitu urbi ſeſe adplicant, premunt, urgent, obſident urbem, 1, 17, 8. παντα χόθεν ἐνεργῶς προσηρεικότες, *nempe* πρὸς τὴν πόλιν, *vel* τῇ πόλει, ab omni parte valide prementes, urgentes urbem, 1, 10, 11.

Προσέρχεσθαι, 1) accedere, prodire in medium, 1, 69, 13. 2, 50, 11. *n.* προσελθὼν εἰς τὸ μέσον, 18, 29, 9. *n. conf. Adn. ad* 1, 69, 10. *& ad* 2, 2, 10. 2) προσέρχεσθαι πρὸς πᾶν τὸ δυνατὸν, ad omnes conditiones deſcendere, 21, 11, 6. εἰς οὐδὲν τῶν ἀξιουμένων, 31, 27, 1.

Προσεσπέριος, occidentalis; ἔθνη προσεσπέρια, 1, 2, 6. 18, 11, 2. οἱ προσεσπέριοι Ἀχαιοὶ, 4, 70, 3.

Προσευρίσκειν, *i. q. ſimplex;* προσευρέθη ἡ πρὸς τὴν συντέλειαν, *ſcil.* χορηγία, 1, 59, 6. *n.* — *Ad vulgatam inde a Caſaub. ſcripturam hæc monuit Erneſtus:* „προσευρίσκειν *videtur eſſe id quod verſio expreſſit*, amplius invenire, *ſequitur enim* ἢ πρὸς συντέλειαν. *Sed ed. pr. tamen habet* ἡ πρ. συντ. *ubi intelligendum eſſet* χορηγία, *&* προσευρέθη *pro* εὑρέθη.“ — *Mireris, quo pacto in priori ratione ullam veri ſpeciem videre potuerit vir doctus. Vide noſtram Adnot. Diverſa nonnihil notione verbum* προσεξευρίσκειν *ſupra uſurpatum vidimus.*

Προσεφιστάνω. *Temere* προσεπιστῆσαι *edit. Ern.* 10, 2, 1. *n. pro* προεπιστῆσαι, *quod vide in* προεφιστάνω.

Προσέχειν; 1) προσέχειν τὸν νοῦν, *&* nude προσέχειν, τινὶ *vel* πρός τι, animum advertere, attendere, curare *aliquem, vel aliquid*, auſcultare, morem gerere; πρὸς αὐτὰ ταῦτα προσέχουσι τὸν νοῦν, in hæc ſola animum intendunt, 15, 36, 9. ἐμοὶ προσέξεις τὸν νοῦν, me curabis, mei rationem habebis, 32, 10, 9. μεταξὺ τῶν στόλων ἑτήρει, καὶ προσεῖχε τὸν νοῦν ἀμφοτέροις, in utramque claſſem intentus erat, utramque obſervabat, 1, 54, 5. τούτους

ἀκούειν, τούτοις προσέχειν τὸν νοῦν, his auſcultare & morem gerere, 1, 80, 3. *Sic* δεῖ προσέχειν τοὺς στρατιώτας τοῖς χιλιάρχοις, τούτους δ' ἔτι τοῖς ὑπάτοις, auſcultare, parere oportet, 6, 37, 7. οὐδενὸς προσέχοντος αὐτῷ, quum nemo eum audiret, poſtulatorum ejus rationem haberet, 1, 11, 12. προσεῖχον ἐπιμελῶς τὸν νοῦν τοῖς λεγομένοις, 1, 69, 9. οὐ προσεῖχε τοῖς λεγομένοις, 3, 82, 5. οὐδενὶ προσέχοντες τῶν λεγομένων, 1, 37, 5. πρὸς οὐδὲν προσεῖχον τῶν λεγομένων, 15, 26, 8. *n. niſi, deleta præpoſitione,* οὐδενὶ *malueris, pro mendoſo* πρὸς οὐδενὶ, *quod vulgo ibi legebatur.* προσέχειν αὐτοῖς καὶ φυλάττεσθαι, ut obſervent eos & caveant, 5, 98, 8. φυλάττεσθαι καὶ προσέχειν τὸ πλῆθος, 3, 82, 4. *n. ubi ſi vera ſcriptura, poſterius verbum contra ſuam naturam mutuatur & ſequitur conſtructionem prioris.* οἱ προσσχόντες, quibus hæc curæ ſunt, qui *hoc genus ſtudiorum* curant, 9, 2, 6.

An προσεῖχον πρὸς τὰς εἰσφορὰς *legendum*, 5, 30, 5. *n. pro* προσῆγον?

2) adpellere, *ſcil.* ταῖς ναυσὶν, *quod interdum adjicitur; v. c.* προσσχόντες ταῖς πρώταις πλέουσι ναυσὶν ὑπὸ τὴν ἄκραν, 1, 29, 2. *Conſtruitur cum Dat.* προσέχειν Λιλυβαίῳ, 1, 25, 9. προσσχόντες τῇ Σικελίᾳ, 1, 24, 2. Φασηλίδι, 30, 9, 4. *Et cum* πρὸς *præpoſ.* πρὸς τὴν Ἀποκωνίαν, 2, 11, 8. *n. (ubi ex vett. codd.* προσέχειν *reſtitui pro vulgato* προσελθεῖν.) πρὸς τοὺς κατὰ τὸ Ἐμπορεῖον τόπους, 3, 76, 1. πρὸς Ναύπακτον, 4, 16, 9. *&c. Cum nudo Accuſ. ſi vera ſcriptura*, 2, 9, 2. *n.* προσέσχε τὸν τῶν Ἐπιδαμνίων λιμένα, tenuit Dyrrhachii portum.

Προσήκειν; τὴν λείαν ἀπέδωκε τοῖς προσήκουσι, prædam eis reſtituit ad quos pertinebat, *ſcil. a quibus eam abegerat hoſtis*, 2, 31, 3. ἀθροίσαντες τοὺς ἐπιλελεγμένους οἱ προσήκοντες χιλίαρχοι, lectos milites convocant ſui quorumque tribuni, *ſcil. tribuni qui eos legerant, ad quorum cohortem quique milites pertinent*, 6, 21, 1. τούτους ἐξέφερον οἱ προσήκοντες, horum funus extulerunt propinqui, familiares, amici, 1, 80, 10.

Προσημειοῦν. *An* προσεσημειῶσθαι *legendum* 1, 47, 1.? *n.*

Πρόσθεν; 1) *de tempore*, antea, prius, olim, aliàs, 1, 4, 8. 1, 64, 1. *&c.* Sic, τὴν τάξιν βραχυτέραν ἢ πρόσθεν, βαθυτέραν δὲ ποιήσαντες, 1, 33, 10. πυκνοτέρας ἢ πρόσθεν τὰς σημαίας καθιστάνων, 3, 113, 3. τοῦτο τοῦ πρόσθεν ἀδυνατώτερον, *intellige* τοῦ πρόσθεν εἰρημένου, hoc magis impoſſibile quam id quod prius dixi, 1, 67, 9. Sic, τοῦτο ἔτι τοῦ πρόσθεν (*nempe* εἰρημένου) ῥᾷον

ῥᾷον εἶναι συνιδεῖν, 2, 49, 2. *Pari ratione* πρὸ τοῦ *usurpatur* 3, 58, 9.

2) *de Loco;* προῆγεν εἰς τὸ πρόσθεν, 4, 66, 5. ἀεὶ τοῦ πρόσθεν ὀρεγόμενοι, ulterius semper progredi nitentes, 3, 84, 12. ἡ χώρα ἡ πρόσθεν, quæ ante pedes erat regio, 3, 80, 3. *i. q.* προκειμένη, *vs.* 2.

3) prius, *eadem notione ac* potius; τεθνάναι πρόσθεν ἢ, prius emori quam, 3, 109, 8.

Πρόσθεσις, ἡ τῶν κλιμάκων, admotio, adplicatio, 5, 60, 7.

Προσιέναι, *a* πρόσειμι, adire; *cum dat.* προσήεσαν τοῖς ἐφόροις, 4, 34, 5. *n. cum* πρὸς; πρόσεισι πρὸς τὸ δέλεαρ, 25, 21, 7. *n. ex Casaub. emend. pro* πρόεισι. Adgredi, invadere; τῇδέ που προσιέναι τοῖς ὑπεναντίοις ᾗ μάλιστα εὐχείρωτος ἔσται ὁ προεστὼς, 3, 81, 10. *n. pariter ex emend. Casaub. pro* προΐεναι.

Προσιέναι, *a* προσίημι; *in Med.* ἁπλῶς οὐ προσίεσθαι τοὺς λόγους, non admittere, aspernari conditionem propositam, 4, 19, 3. οὐδενὶ προσίεσθαι τῶν ἀπορρήτων οὐδέν, *ex vulgata lectione*, 3, 20, 3. *n. ubi* προΐεσθαι *correxi, quod vide.*

Προσκαθέζεσθαι τῇ πόλει, obsidere urbem, 3, 98, 7. 5, 62, 6. 8, 9, 6.

Προσκαθῆσθαι πόλει, *idem*, 1, 15, 1. 5, 61, 8. 8, 9, 12. ἐν τῇ Μέμφει προσκαθήμενοι, *mendose vulgo*, 5, 63, 7. *pro* προκαθήμενοι.

Προσκαθίζειν, *scil.* τῇ πόλει, obsidere, (*ut* προσκαθέζεσθαι ἢ προσκαθῆσθαι,) 1, 12, 8. 1, 15, 5. *coll. vs.* 1. adsidere mensæ, epulis; οὗ μὲν προσεκάθιζεν, οὗ δὲ προσανέπιπτε, 31, 4, 6. ὅτε Κλεομένης εἰς τὸν Ἰσθμὸν προσεκάθισε, *ex codicis Peirese. scriptura*, 20, 6, 8. *n. pro quo* προεκάθισε *correxi cum Valesio; vide* προκαθίζειν.

Προσκαλεῖσθαι; πάντας ἐψυχαγώγησεν καὶ προσεκαλέσατο, sibi conciliavit, ad se adlexit, 8, 25, 5. *Sic fere Lucian. in Lucio, cap.* 51. *T. II. edit. Wetsten. p.* 619. ἡ γυνὴ πολλοῖς τοῖς Φιλήμασι προσκαλουμένη, *scil.* ἐμὲ; *ubi tamen* προκαλουμ. *mallet aliquis, quod etiam apud Polybium in animo habuisse Valesius videtur*, provocavit *vertens.*

Προσκαρτερεῖν, *cum dat. rei vel pers.* immorari; τῇ πόλιορκίᾳ, 1, 55, 4. τῇ ἐπιμελείᾳ, 1, 59, 12. προσκαρτερεῖν τῷ πλείονι, plura semper exspectare, plura concupiscere, pluribus inhiare, 11, 2, 4. προσκαρτ. τινὶ, aliquem adsectari, assidue observare, colere, 24, 5, 3. *Item* hostili consilio morari apud aliquem, observando eum & insidiando; τοῦ μὲν ἔτι προσκαρτερεῖν τούτοις ἀπέγνω, 9, 7, 9. *n. ubi perperam vulgo* τούτους, *pro* τούτοις. *Cum Partic.* χρόνον τινὰ προσεκαρτέρει λιπαρῶν ταύτην, aliquantum moratus

ratus est apud eam orans, 8, 21, 7.

Προσκαταπλαίεσθαι, lamentari inter se, 40, 2, 9. *n.*

Προσκατακτήσασθαι τὴν ἐκείνου ἀρχήν, insuper adquirere, 15, 4, 4.

Προσκαταπλήττεσθαι; *vide* προκαταπλήττ.

Προσκατασκευάζειν, insuper constituere *reges, præter eos qui jam fuerant*, 21, 9, 6.

Προσκατασπᾶν ναῦς, naves insuper deducere in mare, 4, 53, 2.

Προσκατασύρειν; *vide* προκατασύρειν.

Προσκατατάττειν; προσκατατάττοντες ἔτι καὶ τοὺς ῥηθέντας λόγους, *scriptores*, adjicientes, subjicientes etiam *narrationi suæ* orationes habitas, 3, 20, 1.

Προσκαταψεύδεσθαί τινος, mendacium adjicere contra aliquem; προσκατέψευσται τάνδρὸς, 12, 13, 3.

Προσκεῖσθαι, 1) adjectum esse, 3, 24, 2. *n.* 3, 25, 2. 3, 29, 5. 2) urgere, premere, instare, *cum dat.* τῇ πόλει, 1, 11, 6. τοῖς προσβαίνουσι, 2, 67, 6. (*ubi perperam* προκείμενοι *mss. pro* προσκ.) 5, 13, 3. 5, 95, 9. 28, 15, 4.

Προσκερδαίνειν τὴν ὑγείαν, 32, 14, 12.

Προσκήνιον, τὸ, proscenium, 30, 13, 4. *Fr. gr.* 113.

Πρόσκλησις, *mendose vulgo, pro* πρόσκλισις, 5, 51, 8. *n.*

Προσκλίνειν τινι, propendere in partes alicujus; κατὰ τὴν ὅλην αἵρεσιν, præcipue favere, studere alicui, 4, 51, 5. *Sic* τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ προσκλίνουσι *legendum* 5, 86, 10. *n. pro vulgato* προσκυνοῦσι.

Πρόσκλισις; ἡ τῶν γερόντων πρόσκλισις καὶ ῥοπὴ, *scil.* εἰς τινα μερίδα, inclinatio, accessio seniorum ad aliquas partes, 6, 10, 10. πρόδηλον ἀπεδείκνυε τὴν πρόσκλισιν τῷ βασιλεῖ, demonstravit, haud dubie omnes ad regem esse inclinaturos, regis partibus accessuros, 5, 51, 8. *n.*

Προσκλύζειν, adluere; τῷ ὄρει προσκλύζει τὸ πέλαγος, 5, 59, 5.

Προσκοπὴ, ἡ; offensio, offensa, indignatio; ἐφ' οἷς μὲν Φθόνου γενομένου καὶ προσκοπῆς, ἐφ' οἷς δὲ μίσους καὶ ὀργῆς, 6, 7, 8. διδόναι ἀφορμὰς προσκοπῆς, 27, 6, 10. τοιαύτη τις ὑπέδραμε προσκοπὴ καὶ μῖσος κατὰ τῶν προειρημένων, 30, 20, 8. ἡ τῶν ὄχλων πρὸς αὐτὸν ἀλλοτριότης καὶ προσκοπὴ, 31, 18, 4. καταγνώσεως τυγχάνειν καὶ προσκοπῆς, in vituperationem & offensionem hominum incidere, 6, 6, 8.

Προσκόπτειν, 1) *cum dat. pers.* offendere aliquem, invisum se reddere *vel* invisum, odiosum esse alicui; προσέκοπτε τοῖς πολλοῖς, ἐλύπει δὲ καὶ τὸν Ἀντίοχον, 5, 49, 5. τοῖς Ῥωμαίοις οὐ μόνον δυσαρεστήσειν, ἀλλὰ καὶ προσκόπτειν, 7, 5, 6. δι' αὐτὸν ἡ αἵρεσις Ἑλληνικὴ προσέκοψε τοῖς Ῥωμαίοις, 30, 6, 3. 2) *cum dat. rei vel pers.* offendi, ægre

ægre ferre, indignari; προσκόψαντες τῇ βαρύτητι τοῦ Μάρκου, 1, 31, 7. προσκόπτων ἤδη τοῖς περὶ τὸν Λεόντιον, 5, 7, 5. δυσαρεστεῖν vel δυσαρεστεῖσθαι τῷ τοιούτῳ καὶ προσκόπτειν, 6, 6, 3 & 6. *sic* 18, 7, 11. *&c.*

Προσκοτοῦν, tenebras obducere, obtenebrare, *intellige* τὸν ἀέρα, *aërem*, 1, 48, 8.

Προσκρέμασθαι; *navis navi* προσκρέμαται, adhæret, inhæret, *nempe roſtro illius infixa.* 2, 10, 4. 16, 3, 5.

Προσκυνεῖν, adorare, proſternere ſe coram aliquo; *conſtanter cum Accuſat. conſtructum apud Polyb. conf. Adnot. ad* 10, 38, 3. *& ad* 5, 86, 10. προσκυνήσαντες τὸν στρατηγὸν, 10, 17, 8. 10, 38, 3. 10, 40, 3. τούτους προσεκύνει καθαπερανεὶ δαίμονας, 18, 37, 10. προσεκύνησε τὸν οὐδὸν καὶ τοὺς καθημένους, 30, 16, 5. προσκυνεῖ τὴν τύχην, venerabundus gratias agit Fortunæ, 15, 19, 5. — „*Sic bene Græci. Ioſephus Ant. VII. 1, 1. habet dativum, ſed ms. Vatic. accuſativum.*“ *Ern.* — *Semel cum accuſ. vulgo legitur*, 5, 86, 10. *n.* τῇ γὰρ εἰκίᾳ ταύτῃ μᾶλλον ἀεί πως οἱ κατὰ Κοίλην Συρίαν ὄχλοι προσκυνοῦσι, *ubi haud dubie* προσκλίνουσι *corrigendum. Vulgatam vertunt*, hanc domum magis colunt.

Προσλαμβάνειν; 1) ſecum ſumere; (*ut* ἀναλαμβ.) 1, 38, 7. 2) προσλαμβ. ἀνωτέρω τοῖς χρόνοις, *quod aliis dicit* ἀναδραμεῖν *&* προσαναδραμεῖν, rem altius repetere, altius repetere res ſuperioribus temporibus geſtas, 4, 2, 3. 3) προσλαμβ. τὰς τῶν δυνάμεων ψυχὰς, confirmare, reficere, recreare *e metu*, 3, 90, 4. *n. niſi* προσαναλαμβ. *legendum, quod vide.* 4) προσλαμβάνειν πόλεις, in deditionem accipere urbes, (*alias voluntate, alias in coactas,*) 2, 52, 2. συμμάχους, parare ſibi ſocios, 4, 8, 2. in ſocietatem admittere *petentem*, 4, 9, 3.

Med. προσλαβέσθαι πόλιν, ad deditionem compellere, 1, 37, 5. προσλαβέσθαι γνώμην τινὸς, conſilio alicujus uti, conſenſum alicujus expetere, 3, 70, 2. προσλαμβάνεσθαι οὐκ ἐν μικρῷ τι, non parvi facere, non levem rationem ducere alicujus rei, 3, 9, 5.

Προσμαρτυρεῖν; τὰ πράγματα προσεμαρτύρησε τοῖς λογισμοῖς αὐτοῦ, res ipſæ teſtimonium exhibuerunt ratiocinationi ejus, confirmarunt veritatem cogitatorum ejus, 3, 90, 4.

Προσμάχεσθαι τοῖς πολεμίοις, adgredi hoſtem, inſtare hoſti, 1, 28, 9. 9, 3, 7.

Προσμερίζειν τι τινὶ, adjungere, adtribuere alicui aliquid, 22, 5, 15.

Προσμιγνύναι; προσμίξαι τοῖς πολεμίοις, adpropinquare, adoriri, manum conſerere cum hoſtibus, 1, 28, 8. 3, 69, 9. (*ubi delendum comma poſt* Τρεβία.) τῷ τῶν πολεμίων στρα-

στρατοπέδῳ, accedere, 1, 19, 3. τοῖς τόποις, 3, 42, 1. τῇ χώρᾳ, 1, 37, 1. τῇ πόλει, 9, 8, 5. *n. ubi perperam vulgo* ἐν τῇ πόλει.

Προσμυθεύεσθαι μικρὰ, *veris ficta nonnulla adjicere*, 34, 2, 9.

Προσνέμειν τὴν πατρίδα τοῖς Ἀχαιοῖς, 2, 43, 5. 2, 60, 6. πρὸς τὴν τῶν Ἀχαιῶν πολιτείαν, 2, 43, 6. προσνέμειν τὴν αὐτοῦ γνώμην τινί, 35, 3, 2. προσνέμειν ἑαυτὸν τινὶ, *partibus alicujus se adjungere*, 9, 36, 7. προσν. ἑαυτὸν τῷ δικαίῳ, *partes æquas defendere, adjungere se justitiæ partibus*, 6, 10, 9.

Πρόσοδος, ἡ, *aditus*, 1, 56, 8. 4, 61, 7. *Sic τὰς προσόδους, pro προόδους, legendum utique videtur* 14, 1, 13. *n. Nam quod Livius* exitus *scribit, non inde constat προόδους scripsisse Polybium, sed perperam Romanum scriptorem accepisse Polybii scripturam;* exitus *castrorum non sunt* πρόοδοι, *sed* ἔξοδοι, *ut* 14, 4, 40.

Προσορεῖν, *finitimum esse*; τοὺς προσοροῦντας τῇ Μακεδονίᾳ Θρᾷκας, 10, 41, 4. τὰ προσοροῦντα τῇ Χερσονήσῳ, 22, 5, 14. τὰ προσοροῦντα τούτοις ἐρύματα καὶ χώρα, 22, 27, 9.

Προσορμεῖν, *adpellere, portum tenere*; προσορμήσαντες τῇ Πεταρήθῳ, 10, 42, 1.

Προσοφείλειν; 1) *adhuc debere, & nude debere, i. q. simplex;* τὰ χρήματα ἃ συνέβαινε τὸν πατέρα προσοφείλειν αὐτῷ τῶν Φόρων, 8, 25, 4. τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὀψωνίων, 1, 66, 3 & 11. *Adde* 5, 50, 1. 11, 28, 5. 21, 14, 6. 22, 25, 7. 32, 13, 5. χάριν προσοφείλειν τινὶ, *non modo* gratias debere, *sed* gratias habere alicui, 5, 88, 4 & 8. 2) πολύ τι προσοφείλειν, *multum abesse ab eo quod facit alter*, multo inferiorem esse *aliqua re alteri*, 39, 2, 6.

Προσόφλειν τὸν λεγόμενον ἰχθύων βίον, *ita agere ut locum habeat proverbium illud*, 15, 20, 3.

Πρόσοψις, ἡ, *adspectus, species*; παραπλήσιος ἡ τῶν ἔργων πρόσοψις τῇ τοῦ τείχους διαθέσει, 9, 41, 2.

Προσπαίζειν τι ἀλλήλοις, *jocari inter se*, 8, 29, 4. πρὸς τὸν καιρὸν προσπαίζων, *e re nata jocans*, 10, 4, 8.

Πρόσπαιος, *recens, subitus*; ἐκ προσπαίου τινὸς τύχης, *e subito fortunæ casu*, 6, 43, 3. *n.*

Προσπαρακαλεῖν, *cohortari (insuper,)* 3, 64, 11.

Προσπαρατιθέναι τι, *dicendo adjicere, simul proferre & ob oculos ponere*, 3, 99, 7.

Προσπέμπειν τινά τινὶ, *immittere alicui percussorem*, 25, 8, 6.

Προσπεριλαμβάνειν τι τῷ νῷ, *mente complecti*, 5, 32, 3. τινὰ ἐν ταῖς συνθήκαις, *fœdere aliquem comprehendere*, 3, 24, 1. *n.*

Προσπίπτειν, 1) *irruere, impetum*

tum facere, adgredi; παντα-χόθεν προσπίπτοντες, 1, 45, 12. τὰ προσπίπτοντα θηρία, 1, 40, 8 & 12. προσπίπτειν τοῖς πολεμίοις, 1, 28, 9. 2, 68, 4. 3, 53, 7. εἰς τοὺς πολεμίους εἰκῇ, 2, 30, 4. πρὸς τὸν χάραπα, 9, 3, 2 *sq.* αἱ ἐκ τῶν πλαγίων προσπίπτουσαι ἐμβολαί, 1, 22, 8. *Est & ubi* objici, opponi alicui, *commodissime interpreteris; v. c.* αὕτη ἡ δόξα Ἐφόρῳ προσέπεσε, hæc opinio objecta, opposita est Ephoro, 12, 28, 8. *n.*

2) incidere, occurrere, *variis modis;* προσπίπτειν εἰς βράχεα, in brevia incidere, 1, 39, 3. ὁ χειμάρρους προσπίπτει πρὸς τὸν Ἐρύμανθον, incidit, jungit se, 4, 70, 9. ὁ κόλπος προσπίπτει ἀπὸ τοῦ πελάγους, *scil.* εἰς τὴν γῆν, sinus e mari incidit *in terram*, 4, 63, 6. *n. ex consentiente librorum scriptura, quam restitutam ibi velim; nec enim satis causſæ adesſe videtur, cur in προπίπτει fuerit mutata.* προσπίπτουσαι αὐτᾶις (*i. q.* ἑαυτᾶις *vel* ἀλλήλαις) κεραῖαι, occurrentes sibi invicem, incidentes in se invicem, implicati inter se ramuli, 18, 1, 13. προσπεσούσης αὐτῷ πράξεως περὶ τῆς πόλεως, quum spes *vel* occasio ei incideret, occurreret, offerretur urbis per proditionem potiundi, 1, 21, 5. πᾶν τὸ προσπίπτον, quidquid incidit, quidquid accidit, 10, 46, 10. *Sic* τὸ προσπεσὸν, 6, 18, 3. *&* τὰ προσπίπτοντα, 17, 9, 10. τοῦτο ἀπεμφαῖνον προσπίπτει τοῖς θεωμένοις, hoc absurdum accidit (*i. e.* videri debet) spectatoribus, 6, 47, 10. *Sic* ὁ ἦχος προσπίπτει τοῖς ἀκούουσι, 12, 25, 2. *confer mox num.* 4.

3) προσπίπτειν τινὶ, ad genua alicujus accidere, provolvi, 10, 18, 7.

4) nunciari; ἡ φήμη προσπίπτει αὐτοῖς, 5, 101, 3. ὅταν κατά τινος τῶν φίλων προσπέσῃ τις αὐτῷ λόγος, 4, 85, 5. (*conf. supra, num.* 2. *extr.*) προσέπεσε παραγενέσθαι τοὺς πρεσβευτὰς, 25, 4, 10. ἅμα τῷ προσπεσεῖν αὐτῷ, διότι *&c.* 2, 53, 5. Φάσκων αὐτῷ προσπεπτωκέναι παρὰ τοῦ βασιλέως, διὸ δέον ἐστὶν *&c.* 31, 22, 8. οὗ προσπεσόντος εἰς τὴν Ῥώμην, 9. 6, 1. 1, 16, 1. 1, 41, 1. *Sic* τὰ προσπίπτοντα, 3, 18, 2. *non sunt* quæ eveniunt, *ut Ernestus interpretatur; sed,* quæ nunciata sunt, *ut bene Casaubonus, quemadmodum & 3, 61, 7 & 12. 3, 75, 2.* προσπεσόντος αὐτοῖς τοῦ γεγονότος μειζόνως ἢ κατὰ τὴν ἀλήθειαν, 3, 103, 1.

Passim mendose προσπίπτειν *dant libri pro* προπίπτειν, *quod vide. Conf. Adn. ad* 28, 3, 4. (*T. VII. p.* 616 *sq.*) *quo loco* τοὺς προσπίπτοντας *Ernestus quidem, absque dubitationis significatione, in eamdem cum Casaub. sententiam,* sectatores amicitiæ Romanorum *interpretatur,*

tatur, qua notione verbum προστρέχειν *nonnumquam usurpari visum est viris doctis.*

Προσπλέκεσθαι; εἰ μὴ τετραποδηδὸν τρόπον τινὰ προσπλεκόμενοι βιάζοιντο, nisi manibus pedibusque sese adplicantes enitèrentur, 5, 60, 7. *n.*

(Πρόσπνευμα, *mendosa vox; ἔτι δὲ τῷ προσπνεύματι συνηλαμένων, Fr. gr.* 107. *n.*)

Προσποιεῖσθαι, simulare; οὐ προσποιηθεὶς, dissimulans, *sc.* προσποιηθεὶς σὺν εἰδέναι, 5, 25, 7. οὐ προσποιούμενος οὐδὲν τῶν γιγνομένων, dissimulans facta, simulans vel se non nosse vel nihil ea ad se pertinere, 4, 17, 1.

Προσπολεμεῖν τινι, bello petere aliquem, bellum gerere cum quo, 3, 56, 6. 4, 55, 6. 5, 111, 5. *Fr. hist.* 31.

Προσπορεύεσθαί τινι, adire aliquem, 4, 3, 13. εὐλαβῶς προσπορεύεσθαι πρὸς πᾶν παρὰ τὴν κοινὴν ἔννοιαν λεγόμενον, caute accedere ad ea (*scil. narranda, narrando repetenda,*) quæ præter communem sensum dicuntur, 10, 27, 8. προσπορ. πρὸς τὴν ἀγορανομίαν, petere ædilitatem, 10, 4, 1 *sq.* *Sic* 35, 4, 4. *n. bis habes* προσπορ. πρὸς τὴν ἀρχὴν, *sed id ex Casaub. emend. pro* προπορ. *quod dabant libri, quod etiam teneri poterat, quamquam eodem cap. vs.* 14. *in* πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ἀπογραφὰς προσπορεύοντο *consentiunt libri. Rursus* προσπορ. *i. q.* προπορεύεσθαι, in medium progredi, 1, 69, 10. *n. nec tamen solicitandum aut in* προπορ. *invitis libris mutandum, nam possis perœque* accedere *intelligere. Sua auctoritate Casaubonus* 1, 80, 8 *sq.* προσπορ. *pro* προπορ. *præter necessitatem posuerat; vide Adn. ad* 1, 69, 10. *& ad* 2, 2, 10. *Adde verba* προπορεύεσθαι, προσέρχεσθαι, *&* προσιέναι.

Προσπυνθάνεσθαι, *i. q. simplex,* quærere, scisciari, 5, 16, 3.

Προσρίπτειν ὄνειδός τινι, convicium in aliquem projicere, 17, 14, 1.

(Προσρωννύειν; *temere vulgo* προσερρώσθησαν *edebatur* 4, 80, 3. *pro* προσεπερρώσθ.)

Προσστρατοπεδεύειν τῇ πόλει, copias, castra admovere urbi, 1, 42, 8. 1, 86, 3. 2, 52, 2. 4, 18, 12. 5, 3, 5. 5, 71, 3 *sq.*

Προσσυρίζειν, sibilo signum dare, 8, 27, 10. *n. conf.* προσυρίζειν.

Πρόσταγμα, τὸ, (*i. q.* ἐπίταγμα) postulatum, conditio victo imposita, 1, 31, 7.

Προστασία, ἡ, statio ante, *v. c.* κατὰ τὴν τῶν θηρίων προστασίαν, qua parte elephanti ante aciem stabant, 11, 1, 3. conditio ejus qui præest, dignitas, eminentia, auctoritas, 1, 9, 2. ἡ βασιλέως ὀνομασία καὶ προστασία, 11, 34, 3. οὐ μόνον προστασία βασιλικὴ, ἀλλὰ καὶ δύναμις, 4, 2, 7. 23, 1, 1. προστασία ἡγεμονικὴ, 8, 17, 1. magnificentia,

tia, ſplendor, adparatus; *templi Veneris Erycinæ, ἱερὸν ἐπιφανέστατον τῷ τε πλούτῳ καὶ τῇ λοιπῇ προστασίᾳ*, 1, 55, 8. *ἡ τοῦ βίου προστασία*, 7, 10, 3. *κατὰ τὴν ἐσθῆτα καὶ τὴν ἄλλην προστασίαν λιτὸς*, reliquo adparatu, comitatu, 22, 17, 10. 26, 5, 5. *τοῦτον μετὰ τῆς καθηκούσης προστασίας εἰς Ῥώμην ἀπέστειλε*, 27, 13, 4. 27, 6, 9. *Fr. hiſt.* 52. *προσδεξάμενος τὴν παρθένον μετὰ τῆς ἁρμοζούσης ἀπαντήσεως καὶ προστασίας*, 5, 43, 3. 16, 25, 5. *ἡ τῶν Ῥοδίων περὶ τὰ κοινὰ προστασία*, Rhodiorum magnificentia in eis quæ publice inſtituunt, 5, 90, 5. *ἡ τοῦ συγγραφέως προστασία*, ſcriptoris dignitas, gravitas, 12, 28, 6. *προστασίαν ἀξιωματικὴν ἐπιφαίνειν*, ſpeciem plenam majeſtatis & dignitatis præ ſe ferre, 10, 18, 8. Sic *ἄξιον εἶναι τὸν νεανίσκον βασιλείας καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ κατὰ τὴν ἔντευξιν καὶ προστασίαν*, pro dignitate, pro majeſtate quam in congreſſibus præ ſe ferebat, 11, 34, 9. *ἡ περὶ τὸ Διονυσιακὸν θέατρον προστασία*, area ante theatrum ſcenicum, 15, 30, 4. *n.*

διὰ τὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος (τὴν ἀκρασίαν πρὸς γυναῖκας) ὁρμὴν (αὐτοῦ) καὶ προστασίαν, 8, 11, 2. *n.* — „*Sermo eſt de libidine. Itaque ſi vera eſt lectio, ſignificat* profuſionem. *Sed vox eſt, ut opinor, vitioſa, legendumque παράστασιν, quæ eſt vox Polybiana de* furore, *aut ἀκρασίαν. Suidas in προστασία affert hunc locum, velut in ſignificatione βοηθείας; ſed locus illi articulo temere ab alio adſcriptus videtur, quod non vidit Küſterus, qui ſtulte per* patrocinium *interpretatur, cum in ἐσφαλκέναι e verſione Valeſii vertiſſet* inſaniam, *quod exprimit παράστασιν.*“ *Ern.*

Προστατεῖν τῶν πραγμάτων, præeſſe, 5, 35, 7. *τῶν ὅλων*, 3, 4, 6. *τοῦ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνους*, principatum obtinere, curam gerere, 2, 43, 7. *τῶν Αἰτωλῶν*, Ætolorum patrocinium ſuſcipere, 22, 12, 12. *προστατεῖν τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας*, curam gerere, tueri, 27, 4, 7.

Προστάτης, ὁ, *τῆς προαιρέσεως*, dux conſilii *vel* inſtituti, 2, 39, 12. 2, 40, 1. 6, 8, 1. 6, 9, 8. *ἡγεμὼν καὶ προστάτης*, dux & præſes, *vel* præfectus, 6, 24, 7. *Cretenſes Philippum προστάτην elegerunt ſuæ inſulæ*, præſidem, patronum; dictatorem *vertit Valeſius*, 7, 12, 9. *προστάτης ἱστορίας ἀληθινὸς*, verus auctor hiſtoriæ, hiſtorici nomine dignus, 12, 9, 6. *Denique vocab. hoc προστάτης, de* capite *vel* principe familiæ *dictum, ex Legat. CXIV. citat Erneſtus; qui locus nec olim mihi enotatus eſt, nec nunc occurrit.*

Προστατικὸς; *ἐπιστημασία εὐνοϊκὴ καὶ προστατική*, bene-

volentiæ & honoris significatio, 6, 6, 8. τὸ τῆς τιμῆς σεμνὸν καὶ προστατικὸν, quæ pertinent ad honorem habendum *præfectis*, & ad auctoritatem dignitatemque eorum tuendam, 6, 33, 9. σεμνῶς καὶ προστατικῶς, 5, 88, 4.

Προστηδίδιον, τὸ, imaguncula e pectore suspensa, 22, 20, 6. *n. Spicileg. ex lib.* 21.

Προστιθέναι; ἡ σύγκλητος τοῖς Γαλάταις ἀεί τι προσετίθει καὶ συνεπίσχυε περὶ τῆς ἐλευθερίας, semper aliquid adjiciebat, 31, 6, 6. προστιθεὶς καὶ εἰς τὸ πλῆθος αὐτῷ τῶν χρημάτων, 27, 8, 13. *ubi præpos.* εἰς *ex conj. adjeci; intelligendo nempe pronomen* τὶ. προστιθέναι τοὺς μύωπας, *sc.* τῷ ἵππῳ, calcaria addere, subdere *equo*, 11, 18, 4.

Med. προστίθεσθαι, προσθέσθαι τινὶ, ad partes alicujus accedere, 1, 16, 3, 5, 71, 1. & 5, 77, 3. *ubi perperam* προσέθεσαν *habet codex Bav.*

Πρόστιμον, τὸ, pœna, 1, 17, 11. 2, 56, 15. 6, 56, 4. 31, 7, 3. 35, 2, 15. *Fr. gr.* 114.

Προστρέχειν, accedere; μάλιστα προστρέχειν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, 17, 15, 2. μάλιστα προσέδραμε πρὸς τὴν τῶν πολλῶν γνώμην, proxime accessit ad multitudinis sententiam, 28, 7, 8. *n.* προστρέχειν τινὶ, facere cum aliquo *vertit Ern.* 26, 3, 4. *cum Casaub. qui ibidem* τοὺς προστρέχοντας τῇ συγκλήτῳ *interpretatus erat* qui suam sectam sequerentur; *nempe, quasi dicas*, qui ad partes ejus accederent; (*conf.* προσχωρεῖν, & προσπίπτειν.) *sed videndum tamen, ne rectius intelligatur*, qui ad eum confugerent, qui gratiam ejus caperent; *quam in sententiam* 27, 13, 12. *n. ait*, μηδὲ προστρέχειν (*scil.* τῇ συγκλήτῳ) ἀγεννῶς, μηδ' ὑπηρετεῖν μηδὲν παρὰ τὸ δέον. & προσδραμὼν κατέφυγε πάλιν εἰς Καῦνον, 30, 9, 12. *Parimodo illud*, προσδραμόντος ἐν τῷ λέγειν διότι συμβαίνει &c. *intelligo*, cum in oratione sua eo confugeret, ut diceret &c. 31, 12, 5. *n.*

Προστροπαῖος, ὁ; προστροπαίους παρέστησεν αὐτῷ ἡ τύχη, immisit ultores, 24, 8, 2.

Προσυγχύειν τὰς τάξεις, ante turbare ordines, 5, 84, 9.

Προσυποδεικνύναι τι τινὶ, 23, 10, 4.

Προσυπομιμνήσκειν τινὰ τὶ, *vel* διότι, 39, 2, 2.

Προσυρίζειν, sibilum edere, sibilo signum dare, 8, 22, 5. *n.* 8, 27, 10. *n.* 8, 31, 5. *n. conf.* προσσυρίζειν.

Πρόσφατος, recens, nuperus, *masc. & fæm.* 1, 21, 9. 2, 46, 1. 3, 55, 1.

Προσφάτως, nuper, 3, 37, 11. 3, 48, 6. 4, 2, 9. &c.

Προσφέρειν; πᾶσαν βίαν προσφ. καὶ μηχανὴν, omnem & vim & artem (*vel* fraudem) adhibere, 2, 2, 7. προσφέρειν τὰς χεῖρας αὐτῷ (ἑαυτῷ) καὶ τοῖς ἀναγκαίοις, vim inferre, occide-

occidere, 2, 31, 2. 3, 115, 4. 5, 116, 3. 4, 71, 12. *&c. conf.* χείρ. προσφέρειν ψήφισμα, in medium proponere decretum, 29, 9, 10. προσφέρει λόγον (*vel* τὸν λόγον) τοῖς Αἰτωλοῖς, *&c.* proponit Ætolis, 2, 2, 8. 5, 56, 2. 7, 15, 11. 8, 19, 1. προσφέρουσι τῷ στρατηγῷ τὴν ἐπίνοιαν, consilium duci aperiunt, cum duce communicant, 1, 48, 3. προσενεγκεῖν πεντακισχίλια τάλαντα, pendere, solvere, 15, 8, 7. — „*Eadem forma est apud Iosephum, XVII. 11, 4. ubi de Batanæa cum vicinis regionibus,* Φιλίππῳ ἑκατὸν τάλαντα, προσέφερε, pendebat." *Ern.*

προσφέρεσθαί τινι πίστιν ἅμα καὶ χρείαν, simul operam alicui præstare, simul fidei pignus adferre, 3, 98, 4. 33, 3, 1. πᾶσαν σπουδὴν καὶ μηχανὴν προσφερόμενος, 1, 18, 11. προσενεγκάμενοι πρὸς τὸν Ἀχαιὸν τὴν χάριν ταύτην, beneficio hoc Achæum demerentes, 4, 51, 2. πεπεισμένος μεγίστην ἂν ἐκείνῳ ταύτην τὴν χάριν προσενέγκασθαι, persuasus gratissimum se hoc ei facturum, 27, 15, 4.

Προσφιλὴς κατὰ τὴν ἀπάντησιν, amans & amabilis, 10, 5, 6. προσφιλέστατος τοῖς θεοῖς, 10, 2, 7. ἡ αὐτονομία ἅπασιν ἀνθρώποις προσφιλεστάτη, carissima, 22, 5, 7.

Προσφιλονεικεῖν τινὶ πρὸς τὸ γενόμενος ἐλάττωμα, intendere vires & ardorem pugnandi adv. hostem ob cladem acceptam, 2, 19, 6.

Προσφορὰ, ἡ, τῶν κλιμάκων, admotio scalarum, 5, 16, 7.

Πρόσφορος, commodus, utilis; πᾶν τὸ πρόσφορον Ῥωμαίοις, 25, 9, 4.

Προσφυλακὴ, ἡ, præsidium urbis, 3, 75, 4. *n. i. q.* παραφυλακὴ, *nisi* προφυλ. *legendum, quod vide.*

Προσφυσᾶν τὸ πῦρ, τὸν πόλεμον, sufflare, 11, 5, 4 *sq.*

Προσφωνεῖν τινα βασιλέα, σωτῆρα, appellare, 10, 38, 3. 10, 40, 2 *sqq.* 10, 3, 6.

Προσχάσκειν, cupide, cum admiratione audire; παντὶ τῷ λεγομένῳ προσκεχηκέναι παιδικῶς, 4, 42, 7.

Πρόσχημα, τὸ; 1) dignitas, eminentia *&c.* τῆς οἰκίας, splendor familiæ, 5, 10, 1. τῆς ἱστορίας, dignitas, gravitas Historiæ, 12, 28, 1. τῆς ἀρχῆς, majestas imperii, 6, 33, 12. ἀξίως τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος, pro dignitate regni, 18, 38, 4. οὐδαμῶς ἄξιος τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος, indignus prorsus dignitate regia, 30, 16, 2. ὧν (πόλεων) μέγιστον εἶχε πρόσχημα καὶ δύναμιν ἡ τῶν Ὀλυνθίων πόλις, 9, 28, 2. πόλις ἥ τις ὡσανεὶ πρόσχημα καὶ βασίλειον ἦν Καρχηδονίων, ornamentum præcipuum, urbs primaria, 3, 15, 3. *n.* 2) prætextus; Φίλιππος ὄνομα ἦν καὶ πρόσχημα τοῦ πολέμου, 11, 6, 4. 3) *i. q.* πρόσωπον, species, persona, 8, 13, 5.

Προσ-

Προσχλευάζειν, insuper irridere, 4, 16, 4.

Προσχωννύναι τὰς ἀνωμαλίας τῶν τόπων, terra adgesta æquare, 9, 41, 4.

Προσχωρεῖν τινὶ, ad partes alicujus accedere, 1, 17, 2. 1, 29, 3. 1, 86, 2. *(ubi perperam προχωρ. habent vett. libri.)* 5, 71, 4. 5, 77, 2.

Πρόσχωρος, finitimus, 5, 79, 8. 10, 28, 1.

Προσωθεῖν; πᾶν ἐξεφυσᾶτο καὶ προσωθεῖτο κατὰ τῶν ὑπεναντίων, *sic edd. vett. cum mssstis*, 1, 48, 8. *n. ubi jubente Casaubono* προωθεῖτο *editum est.*

Πρόσωπον, τὸ, 1) vultus, persona, larva, *de imaginibus majorum apud Romanos*, 6, 35, 5.

2) persona quæ inducitur, sub cujus nomine latent alii; ficta species quæ rei inducitur; dux & auctor, cujus nomine & auctoritate res geritur, *&c. Sic, Homerus* προθέμενος τὸ τοῦ Ὀδυσσέως πρόσωπον, in medium proposita Ulyssis persona, *docere voluit qualis esse debeat vir politicus*, 12, 27, 10. *Dino & Polyaratus Rhodii, cum cives suos retinere vellent ne Romanis naves mitterent ad bellum Persicum, efficere id conati sunt,* προθέμενοι τὸ τοῦ βασιλέως Εὐμένους πρόσωπον, interposita Eumenis persona, *scil. fingentes, non a Romanis, sed ab Eumene postulatas esse illas naves*, 27, 6, 4 *sqq.*, ἐζήτουν ἡγεμόνα καὶ πρόσωπον, 5, 107, 3 *n.* πρόσωπον ἀξιόχρεων τὸ προστησόμενον, 15, 25, 8. πάνυ γὰρ εὐφυὲς κατὰ τοῦτο ἐγένετο τὸ πρόσωπον, 32, 21, 14. Persona moralis, *quæ dici solet;* τὸ τῆς Ἑλλάδος ὄνομα καὶ πρόσωπον, 8, 13, 5. *cui opponitur* μόναρχου πρόσχημα καὶ βίος, regis species *vel* persona & vita, *ibid.*

3) latus anterius, frons, ἡ κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνεια, 1, 22, 10. ἡ κατὰ πρόσωπον πλευρὰ, 11, 23, 3. κατὰ πρόσωπον ἄγειν, *est* recta in hostem ire & a fronte eum adgredi, 11, 14, 6. *cui opponitur* κατὰ κέρας ὑπερκέρειν τοὺς πολεμίους, *ibid. Sic* συνέβαλον ἐκ παρατάξεως κατὰ πρόσωπον τοῖς Κελτοῖς, 2, 33, 5. κατὰ πρόσωπον τάξας, 3, 65, 6. *n. est* recta ex adverso oppositi fronti hostium; *a quo distinguitur, quod alios ab utroque cornu paratos habuit* πρὸς κύκλωσιν, *ibid. quare rursus ibid. vs. 8. & vs. 10. sq. distinguuntur* οἱ κατὰ πρόσωπον ἀλλήλοις συμπεσόντες, *&* οἱ κυκλώσαντες. *Aliàs* κατὰ πρόσωπον *est* coram, in faciem; *veluti* κατὰ πρόσωπον διαπορεύεσθαι τὰς εὐεργεσίας τὰς αὐτοῦ τοῖς εὖ πεπονθόσι, 16, 26, 2. κατὰ πρόσωπον λεγομένων τῶν λόγων, 25, 5, 2. *&c.* κατὰ πρόσωπον ἀπαντᾶν τοῖς πολεμίοις, 17, 3, 3. *opp.* Φεύγειν, *ib.*

Προτείνειν; *Active;* 1) protendere, porrigere, producere, *v. c. fabricam pontis usque*

in

in medium flumen, 3, 46, 2. 2) offerre; *dona, pecuniam, pacis conditiones, &c.* 1, 43, 5. 2, 22, 2. 2, 42, 5. 2, 44, 3. 2, 52, 4. 5, 103, 7. 22, 17, 4. 40, 3, 3. *&c.* δύο προτείνειν τινί, duo ad eligendum proponere, 3, 20, 7. τὰ προτεινόμενα, conditiones propositæ, oblatæ, 1, 31, 7 *sq.* 3, 20, 9. 4, 84, 6 & 9. 40, 4, 4. *&c.*

Neutraliter, porrigi, excurrere *in mare, de promontorio, &c.* ἄκρα προτείνει πελάγιος ὡς πρὸς τὴν Σικελίαν, 1, 29, 2. ἡ Καρχηδὼν προτείνουσα (*scil.* εἰς τὴν θάλασσαν) καὶ χερρονίζουσα τῇ θέσει, 1, 73, 2. χερρόνησος προτείνουσα εἰς τὸ πέλαγος, 4, 56, 5.

Προτείχισμα, τὸ, *proprie* munimentum pro mœnibus, ante & extra murum; *sic* χωρίον εὖ κατεσκευασμένον καὶ προτειχίσμασι καὶ τείχει, 4, 61, 7. murus præcingens *fossam*, 10, 31, 8. munimenta castrorum, vallum, 2, 69, 6.

Προτεραῖος; τῇ προτεραίᾳ, 3, 83, 7. *n. ubi tamen Vat. & alii codices* τῇ προτέρᾳ *præferunt.*

Προτερεῖν, vincere, superiorem esse, 3, 110, 6. 11, 14, 4. 27, 8, 3. ante tempus venire, (*opp.* ὑστερεῖν) 9, 14, 9.

Πρότερημα, τὸ, commodum *vel* opportunitas qua quis utitur præ altero, 2, 53, 5. 3, 89, 8 *sq.* 3, 111, 4. 16, 20, 6. εἰς τὰ τῶν πολεμίων προτερήματα συγκαταβαίνειν, 4, 11, 9. τὰς τῶν πέλας ἁμαρτίας ἴδια προτερήματα νομίζειν, 16, 20, 6. *Sigillatim*, successus, victoria, res bene gesta, 1, 9, 7. 1, 29, 4. 1, 40, 11. 1, 41, 1. 5, 107, 3. 40, 5, 10 *sq. &c.* οὐδὲν ὁλοσχερὲς προτέρημα, 1, 18, 6. τὰ κατὰ μέρος προτερήματα, 3, 90, 4. τὰ περὶ τὸν Ἄππιον προτερήματα, res ab Appio feliciter gestæ, 1, 16, 1. τὸ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν προτέρημα, victoria ab ea parte cōpiarum relata quæ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν steterat, quæ Euclidæ fuerat opposita, 2, 67, 8. *n. sed* ἡ κατὰ τοὺς Ἰλλυριοὺς προτέρημα, victoria Illyriorum, 2, 10, 6. *conf.* κατά.

Πρότερον, priusquam, antequam; πρότερον ἐκείνους ἀλλήλων ἐπικρατῆσαι, 1, 58, 6. prius, superius, ante; χρόνοις οὐ πολλοῖς πρότερον, 1, 8, 3. τρισὶ μησὶ πρότερον, 2, 55, 5. πλείους τῶν πρότερον, 2, 9, 1. ἐκ τοῦ πρότερον χειμῶνος, 3, 54, 1. τῷ πρότερον ἔτει τῆς ἐφόδου, 1, 6, 5. ἔτει τετάρτῳ πρότερον τῆς παρουσίας, 2, 57, 2. οἱ τῷ πρότερον ἔτει στρατηγοῦντες, 3, 114, 6. *n.* (*ubi perperam codd.* ἔτι.) 25, 8, 1. 28, 13, 1. δεδιότες τὴν τῶν πρότερον (*scil.* βασιλέων) ἀδικίαν, 6, 9, 2. *n. ubi alii* τῶν προτέρων. τῆς πρότερον ἀγνοίας, *ibid. Adde* 3, 20, 2. 3, 107, 4. *n.* 3, 109, 1 & 12. 3, 116, 11. 29, 9, 2. τὸ πρότερον, *cum artic.* (*sicut* τὸ πρὶν, τὸ νῦν) *vel, junctis vocibus*, το πρότε-

πρότερον, antea, prius, olim, 2, 38, 10. 35, 4, 4. *&c.*

Πρότερος, prior, superior; τῷ προτέρῳ ἔτει τῆς ἥττης, 2, 43, 6. *n.* ἡ τῶν προτέρων στρατηγῶν ἀπειρία, 1, 32, 7. ἐν τῇ προτέρᾳ βίβλῳ ταύτης, 3, 40, 7. 4, 28, 2 & 6. 4, 37, 4. 4, 66, 10. ταῦτά ἐστι πρότερα τῆς Ξέρξου διαβάσεως, 3, 22, 2.

Προτιθέναι πάντα βάσανον τινὶ, omne genus tormentorum proponere, 15, 27, 7. σκοπὸν προέθηκε κάλλιστον ἐν τῷ ζῆν, 7, 8, 9. *ubi exspectasses* προέθετο *vel* προεθήκατο *in Medio, vel saltem adjectum pronomen* ἑαυτῷ.

Med. προτίθεσθαι, προθέσθαι; προθέμενοι τοὺς προσφομάχους, ante omnes locarunt, 1, 33, 9. προτίθεσθαι τὰ πρέποντα τοῖς παροῦσι καιροῖς, proponere, commemorare, ob oculos ponere, 2, 19, 1. 3, 62, 1. προτίθ. ἐν τῷ δόγματι, exponere in principio decreti, *nempe caussas facti decreti*, 4, 25, 6. προθέμενοι τὸν ὑπὲρ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας λόγον, præmittentes, 3, 118, 11. προθέμενος ὡς περὶ βασιλέως εὐφυεστάτου, cum instituisset scribere tamquam de *&c.* quum initio professus esset se scripturum de *&c.* 8, 13, 1. *sed mox ibid. vs.* 3. προῦθετο γράφειν, scribere constituit, ὅσα προθεῖντο, quidquid sibi proposuissent, voluissent, 6, 12, 8. ἐὰν καλῶς προθῶνται ποιεῖν Ῥωμαῖοι κυριεύσαντες, quodsi benigne nobiscum agere voluerint, 11, 7, 3.

Προτιμᾶν; ἑαυτοῦ χάριν προτιμῆσαι τὴν ἀλήθειαν, 3, 58, 9.

Προτοῦ, *i. q.* πρὸ τοῦ; ἡ προτοῦ δόξα, 20, 4, 3. *conf.* πρό.

Προτρέπεσθαι, hortari, incitare, 2, 22, 2. 5, 57, 5.

Προτροπάδην φεύγειν, effuse fugere, 1, 12, 3. 1, 46, 14. 2, 69, 10. 5, 69, 9. 33, 8, 8. προτροπάδην φέρεται καὶ συντρέχει τὰ ζῶα πρὸς τὴν σάλπιγγα, 12, 3, 4.

Προτροπὴ, ἡ; cohortatio, 4, 5, 5. πρός τι, incitamentum, 9, 10, 10.

Προϋπάρχειν, 3, 55, 1 & 5. 3, 29, 5. *n. ubi satis erat* ὑπάρχοντας, *quod habent alii libri.* οἱ προϋπάρχοντες ὕπατοι, 3, 106, 2.

Προϋπισχνεῖσθαι, 32, 9, 2.

(Προϋπομιμνήσκειν *ex* 5, 31. *citavit Ern. ubi tamen in* παρυπομιμνήσκειν *consentiunt scripti libri & editi; vs.* 3.)

Προΰργου; οὐδὲν τῶν προΰργου περαίνειν, nihil quod quidem operæ pretium sit, 5, 19, 5. οὐδὲν προϋργιαίτερον ποιεῖσθαι τούτου, nihil potius ducere, nihil antiquius habere, 2, 7, 10. 4, 66, 2. *adde* 1, 1, 6. 4, 74, 3. οἷς οὐδὲν ἦν τούτου προϋργιαίτερον, 4, 14, 6. 4, 31, 4. μηδὲν προϋργιαίτερον νομίζειν τούτου, 26, 2, 2.

Προφαίνειν; προφαινούσης τῆς ἡμέρας, 15, 32, 6. *n.* mendose *pro* προβαινούσης.

προφαίνεσθαι; προφαινομένης

μένης χρονίου πολιορκίας, quum adpareret diuturnam fore obsidionem, 1, 17, 9. προφαίνεται κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, (*i. q.* προφανές ἐστι) 4, 42, 2. προφανομένης περιστάσεως ἐκ τοῦ πελάγους, 1, 54, 6. ἐπειδὰν μείζων τις αὐτοῖς προφαίνηται κίνδυνος, quoties majus aliquod eis ostenditur, imminet, periculum, 6, 20, 8. τὰ προφαινόμενα αὐτοῖς κακὰ, mala quæ eis ostendebantur, quæ ab eis exspectabantur, quæ sibi imminere vidissent, 15, 19, 6. αἱ ἐν τῇ Φωκίδι προφανεῖσαι πράξεις *corrigendum* 5, 26, 1. *n. pro vulgato* προφανεῖς.

Προφανὴς ἦν ὁ μέλλων ἀγὼν συνίστασθαι, adparebat fore certamen, 1, 26, 3. προφανὲς ἦν διότι *&c.* 1, 10, 7. ἐκ τοῦ προφανοῦς τὴν ἀναγωγὴν ποιησάμενος, palam, in omnium conspectu oram solvit, 1, 46, 10. ἐκ τοῦ προφανοῦς μάχεσθαι, palam, aperte pugnare cum hoste, *non occultis dolis & fraudibus eum adgredi*, 13, 3, 3. αἱ ἐν τῇ Φωκίδι προφανεῖς πράξεις, 5, 26, 1. *n. Corrige* προφανεῖσαι.

Προφανῶς, palam, aperte, manifeste, 1, 21, 9. 3, 26, 7. 4, 42, 3. 5, 26, 11. 5, 75, 4. 13, 3, 6.

Πρόφασις, ἡ, prætextus, occasio; ἐκ μικρᾶς προφάσεως, levi arrepta occasione, 2, 17, 3. *Differunt* caussa, ἡ αἰτία, & πρόφασις, prætextus, caussa quæ prætenditur, 3, 6, 6 *sqq.* 3, 7, 3. βίαιοι προφάσεις, *exponuntur* violentæ calumniæ, 9, 26, 8. *ubi sic legitur*, ἁρπαγὴ χρημάτων, καὶ φόνοι, καὶ βίαιοι προφάσεις ἐγίγνοντο: *mihi non liquet, & videndum an satis sana scriptura; sententia videtur esse*, variis prætentis caussis multæ violentiæ committebantur. *Est &* excusatio, exceptio, *nempe* caussa quam quis prætendit cur satisfacere non possit vel non potuerit officio; μηδεμιᾶς ἄλλης συγχωρουμένης προφάσεως, πλὴν ὀρνιθείας καὶ τῶν ἀδυνάτων, 6, 26, 4. ἡ πολεμικὴ χρεία οὐκ ἐπιδέχεται πρόφασιν, 6, 24, 7.

Προφέρεσθαι, proferre in medium, adferre; *id est*, 1) commemorare, allegare; ἀναμνήσεως χάριν προηνεγκάμεθα αὐτὰ, 4, 66, 10. *Sic* 5, 11, 2. 5, 67, 10. *n.* (*ubi alii vulgo* προσεφέροντο.) 6, 58, 1. *n.* 20, 9, 7. *n.* 21, 9, 7. 22, 5, 5. *n.* (*ubi pariter vulgo edd. & mssti* βράχεα προσενεγκάμενοι περὶ *&c. pro* προενεγκάμενοι.) *Sic &* ἐ τότε προφερόμενος Ῥωμαίοις *correxi, pro* προσφερόμενος, 27, 3, 5. *Adde* 28, 3, 3. 28, 4, 3. *&* 40, 6, 6. *n. ubi rursus* προσφ. *ex cod. Peir. erat editum.* 2) objicere, exprobrare; προφερόμενος τὴν ἀσέβειαν εἰς τὸ θεῖον, 5, 11, 2. *ubi possis quidem pariter* commemorare *interpretari cum Ernesto; sed* objiciendi *notio cum aliunde nota est, tum ex usu vocab.*

vocab. προφορὰ *probatur, quod vide. Suidas:* πρόφερε· ὑνείδιζε, ὑπομίμνησκε. *&c.*

Προφορὰ, ἡ, exprobratio, — „*præsertim quæ palam fit;*“ *Enn.* 9, 33, 13. *n. i. q.* ὄνειδος *ibid. conf.* 5, 11, 2.

Πρόφραγμα, τὸ, munimentum hosti objectum post quod tutus sis, 9, 35, 3.

Προφυλακὴ, ἡ, præsidium, custodia, qua tutus sis a periculo ab hoste imminente; προφυλακῆς τάξιν ἔχοντες πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς Ἡλείας φόβον, 5, 3, 2. κατολιγωρῶν τῆς τῶν πόλεων προφυλακῆς, non curans adferre præsidium urbibus, 5, 95, 5. *Sic forte &* 3, 75, 4. *n. legendum est,* πέμποντες εἰς Τάραντα προφυλακὰς, *pro vulgato* προσφυλακάς. αἱ προφυλακαὶ, stationes pro castris, 36, 6, 1.

Προχειρεῖν; προχειροῦσι *ex mendosa scriptura olim editum erat,* 3, 107, 10. *n. pro* προχειρίζουσι, *vel potius pro* προχειρίζονται.

Προχειρίζεσθαι, *in Medio,* nominare, — eligere, decernere, constituere *aliquem ad aliquid; cum nudo Accus.* γραμματέα κοινὸν προχειρίζονται, 2, 43, 1. *i. q.* καθιστάνουσι, *ibid. vs.* 2. *Romani quotannis quatuor legiones* προχειρίζονται, legunt, constituunt, 1, 16, 2. *Hannibal* προχειρισάμενος πεντακοσίους τῶν Νομαδικῶν ἱππέων ἐξαπέστειλε, selectos equites misit, 3, 44, 3. *nempe* προεχειρίσατο τοὺς ἐπιτηδείους, *ibid. vs.* 4. προχειρισάμενοι τὸν ἕτερον τῶν ὑπάτων στρατηγὸν, Ἄππιον Κλαύδιον, ἐξαπέστειλαν, imperatorem nominarunt alterum consulem, & miserunt *&c.* 1, 11, 3. *adde* 8, 28, 4. 23, 3, 8. προχειρισθέντες ὑπ' αὐτοῦ ἀντιστράτηγοι, proconsules ab eo nominati, 3, 106, 2. προχειρισάμενοι ναῦς εἴκοσι, senatus decrevit viginti naves, 3, 97, 2. *Cum Accus. rei & Dat. pers.* προχειρίζεσθαί τι τινὶ; *hinc in Pass.* τὰ προκεχειρισμένα τῷ Ποπλίῳ στρατόπεδα, decretæ, destinatæ Publio legiones, 3, 40, 14. προχειρίσασθαί τινα πρός τι, 3, 44, 4. *Et* ἐπί τι, οἱ προκεχειρισμένοι ἐπὶ τὴν οἰκονομίαν ταύτην, ad hoc negotium constituti, nominati, 5, 100, 6.

Cum Infin. προεχειρίσαντο πέμπειν Πόπλιον, decreverunt mittere, decreverunt mittendum, 3, 40, 2. *n.* οἱ πρότερον ἦσαν ἀποστέλλειν προεχειρισμένοι, 3, 40, 3. προχειρίζεται ποιεῖσθαι τὴν ἐπάνοδον, *i. q.* πρόχειρές ἐστι, redire instituit, parat, 3, 92, 10.

Πρόχειρος, paratus, in promtu; εὐφυὴς καὶ πρόχειρος πρός τι, promtus, pronus, facilis ad aliquid, 5, 86, 9. ἐν ταῖς ὁμιλίαις εὐχαρις ἦν καὶ πρόχειρος, urbanus & promtus in respondendo, 24, 5, 7. πρόχειρος ὢν συμπλέκεσθαι, paratus ad conferendas manus, 3, 101, 3. τοῦτο πρόχειρόν ἐστιν αὐτῷ, hoc ei in promtu, famili-

familiare, notum eſt, 1, 3, 8. *i. q. σύνηθες καὶ γνώριμον. ibid. vs.* 7. πρόχειρον ποιεῖσθαί τι, aliquid familiare ſibi reddere, ut in promtu habeas & facile memineris, 5, 75, 5. πρόχειρον ἔχειν τὸ δελτάριον, manu tenere, 29, 11, 2. πρόχειροι ἡδοναὶ, paratæ voluptates, 32, 14, 3. — „*quas Xenophon vocat* τὰς παραυτίκα.“ *Ern.* τὰ πρόχειρα τῶν χρημάτων, pecunia quæ ad manus erat, 1, 70, 4.

Προχείρως ἔχειν τι, in manu habere, *ſi vera lectio*, ἔχων γὰρ προχείρως ἀμπελίνην βακτηρίαν, 29, 11, 5. *ubi* πρόχειρον *putem legendum, ſicut ibid. vs.* 2. οὕτω προχείρως αὑτὸν δοῦναι, adeo temere in periculum ſe dare, 5, 7, 2. προχ. συμπλέκεσθαι, temere confligere, 2, 65, 13. πιστεύειν, temere, nimis facile credere, 5, 72, 7. *Compar.* προχειρότερον τοῦ δέοντος δέχεσθαι τὴν ἐλπίδα, 1, 21, 5.

Προχωρεῖν, ſuccedere; κατὰ λόγον προχωρεῖ σφίσι τὰ πράγματα, 1, 20, 3. 4, 36, 7. οὐ προχωρούσης τῆς ἐλπίδος, 1, 53, 13. *In malam partem;* παρὰ δόξαν αὐτοῖς προχωρούντων τῶν πραγμάτων, quum nihil eis ex voto ſuccederet, 5, 29, 1.

Προωθεῖν, propellere; ἐπὶ τὸ πολὺ προωθεῖται ὁ χοῦς, procul propellitur limus, 4, 41, 3. τὸ βλάπτειν δυνάμενον προωθεῖτο κατὰ τῶν ὑπεναντίων, propellebatur *vi ventorum*, 1, 48, 8. *ubi* προσωθ. *dabant mssti.*

Πρύμνα, ἡ, puppis; ἔπεσθαί τινι κατὰ πρύμναν, 1, 49, 11. πρύμναν κρούειν, 16, 3, 8.

Πρυτανεῖον, τὸ, Prytanum curia Rhodi, 15, 23, 3. 16, 15, 8. 23, 3, 10.

Πρυτανεύειν, 27, 3, 3. 27, 6, 2.

Πρυτάνις, ὁ; *vide Ind. hiſtor. in* Prytanis.

Πρώην, nuper, 9, 31, 4. 9, 39, 2.

Πρωΐ, poſtridie mane, 5, 47, 7. 8, 26, 6.

Πρώρα, ἡ; ποιεῖν ἐν πρώρᾳ τὰ σκάφη, proram navium dirigere adverſus naves hoſtiles, 16, 4, 12. *n. ex vulgata lectione, ubi nos* ἔμπρωρα *cum Bayfio edidimus.* αἱ πρῶραι τῶν ὀργάνων, 8, 8, 3. *An* πτέρναι?

Πρωτεῖον, τὸ; στασιάζειν περὶ τῶν ἐν ταῖς μάχαις πρωτείων, 1, 24, 3. ἡ τῶν πρωτείων ἅμιλλα, 6, 47, 8. ἡ περὶ τῶν πρωτείων Φιλοτιμία, 1, 64, 5. τὰ τῆς ἀνδραγαθίας πρωτεῖα, præcipua virtutis gloria, 2, 38, 3. τὸ πρωτεῖον ἐνφέρεσθαι τῶν ἀγώνων, 18, 11, 4. Φέρεσθαι, 18, 14, 3.

πρῶτον *adverb. paſſim uſurpatum, ubi exſpectaſſes adjectivum* πρῶτος; *v. c.* τότε πρῶτον συνεὶς τὴν πρᾶξιν, tunc primus fraudem intellexit, 1, 43, 2.

Πρωτόπειρος τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, *Fr. gr.* 115. κακο-

παθείας, recens ad labores bellicos, 1, 61, 4.

Πρωτοπορεία, ἡ, primum agmen, 1, 76, 5. 2, 34, 13. 3, 53, 1 & 7. 3, 79, 1.

Πρῶτος, 1) primus; τοῖς πρώτοις ἐπιφερομένοις, 10, 49, 8. τοὺς πρώτους ἀκούσαντας, 12, 3, 7. (*quod solicitari a nobis non debebat.*) τοῖς πρώτοις ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβᾶσι, 10, 11, 6. *n. ex Vrsini & Casaub. emend. pro* πρώτως, *quod dabant mssti.* ἐπὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων, πρώτων λεγομένων, *ex plerorumque & meliorum codd. consensu, quos sequi debebamus,* 10, 47, 4. *n. pro vulgato* πρῶτον. 2) princeps præcipuus; οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἄνδρες, principes viri civitatis, 1, 31, 5. 2, 39, 2. 22, 22, 4. οἱ πρ. ἀνδρ. ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος 3, 8, 3. πρῶτοι Φίλοι τοῦ βασιλέως, 24, 1, 5. 29, 2, 3. 1, 44, 1. *n.* τὴν πρώτην πίστιν λαμβάνειν, 13, 10, 2. 3) proximus; παραγενόμενοι εἰς τὴν πρώτην ἀγορὰν, ad proximum concilium venerunt, 28, 7, 3. *n.* 4) τὸν πρῶτον χρόνον, superiore tempore, 1, 66, 7. *n. sed* πρὸ τοῦ *videtur legendum.*

Πρωτοστάτης, ὁ, qui in primo aciei ordine stat, 18, 12, 5 & 7. 18, 13, 3 & 9 *sq.*

Πρώτως; τοῖς πρώτως ἀναβᾶσι, *mss.* 10, 11, 6. *n. pro* πρώτοις; *vide* πρῶτος, & *cf.* πρῶτον.

Πταίειν, labi, male rem gerere, vinci, cladem pati; *opp.* κατορθοῦν, 11, 14, 4. πταίειν τῇ μάχῃ, 17, 14, 13. περὶ τὴν μάχην, 2, 39, 8. κατὰ θάλατταν καὶ κατὰ γῆν, 1, 31, 1. τοῖς πράγμασι, 1, 10, 1. τοῖς ὅλοις, omnia perdere, 3, 48, 4. 5, 46, 5. 6, 51, 8. ὁλοσχερῶς, ingenti clade adfici, 2, 51, 3. πταίειν τῇ πατρίδι, patria excidere, 1, 12, 7. 2, 61, 9. ὑπό τινος, patria pelli ab aliquo, 5, 93, 2. οὐ διδοὺς ἔλεον τοῖς πταίουσι, adflictis, miseris, 1, 35, 3. πόλις ἐπταικυῖα, adflicta, gravi casu oppressa, 30, 18, 4. — „*usitatius* πεπτωκυῖα, *sed & hoc rectum.*“ *Ern.* πταίειν ἐν τύχῃς, fortunæ casu labi, opprimi, 2, 7, 3.

μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, *proverb.* 31, 19, 5. 31, 20, 1.

πταίσαντος τοῦ κυβερνήτου, 10, 33, 5. *n. ubi* πεσόντος *videtur corrigendum.* κἂν ποτε πέσῃ τὰ ὅλα, 10, 33, 4. *n. an* πταίσῃ.

Πτέρινος στέφανος, corona alata, pennata, crista *galeæ*, 6, 23, 12.

Πτερὶς, ἡ, locus filicibus obsitus, 3, 71, 4, *n. Nos ex aliis codd.* πτέρεις *edidimus*, filices.

Πτέρνα, ἡ, τῆς μηχανῆς, pars postica machinæ, cauda machinæ, 8, 8, 2. *cf. vs.* 3. *n.*

Πτερὸν, τὸ, penna, 6, 23, 12.

Πτεροῦν τὴν ναῦν, 1, 46, 11. ναῦς ἐπτερωμυῖα, 1, 46, 9. *n.*

Πτερύγιον, τὸ; τὰ πτερύγια, alæ, pinnæ teli, pinnulæ, 27, 9, 4.

Πτίλον,

Πτίλον, τὸ, pluma; 22, 11, 15. τὰ πτίλα, 22, 11, 18 *sqq.*

Πτοεῖν, terrere; πτοῆσαι διασύρας τὴν σύνοδον, *lege* πτοήσας διασῦραι, 10, 42, 4. *n.* πτοηθεὶς ἐπὶ τοῖς ἠγγελμένοις, territus, consternatus, 31, 19, 4. ἐπτοημένος καὶ πλήρης ἀγωνίας, *opp.* περιχαρὴς, 8, 21, 2.

Πτοία, ἡ, pavor, consternatio, 1, 39, 14. 1, 68, 6. 4, 58, 8. 35, 4, 3.

Πτόρθος, ὁ, ἄπαλὸς, tenellus surculus arboris, 7, 1, 3.

Πτύσμα, τὸ, sputum, 8, 14, 5.

Πτῶμα, τὸ, cadaver, 15, 14, 2. *sic* πρὸς τῇ πόλει πτωμάτων γενομένων, facta cæde, 33, 12, 7. ruina muri; ἐπὶ τοῦ πτώματος διαμάχεσθαι, 16, 31, 8. 16, 33, 1 & 3. βιάζεσθαι διὰ τοῦ πτώματος, 5, 4, 9 *sq.* 10, 31, 13. ἡ ἀνακάθαρσις τοῦ πτωμ. purgatio ruderum, 5, 100, 6.

Πτῶσις, ἡ, τοῦ Φαέθοντος, 2, 16, 13.

Πυγμὴ, ἡ, pugillatus; ἀπογράφεσθαι πυγμὴν, 40, 6, 7 *sq. n.* ἧρε τὰς χεῖρας ἀπὸ πυγμῆς πρὸς τὸν ἐπιφερόμενον, manus fustulit ut fit in pugilatu, ex pugilum præceptis, 30, 13, 10.

Πύελος, ἡ. *In balneis sunt* κοιναὶ μάκτραι, καὶ πύελοι ταύταις παρακείμεναι, labra, 30, 20, 3. *n.*

Πυθμὴν, ὁ, fundus *dolii*, 22, 11, 15. fundus *ferri cavi hastæ præfixi*, 6, 23, 11.

Πυκνὸς, *in acie*, densus; πυκνοτέρας ἢ πρόσθεν τὰς σημαίας καθιστάνων, 3, 113, 3.

Πυκνοῦν, densare ordines *in acie*; πυκνοῦν ἐπὶ τὸ δεξιὸν, 18, 7, 8.

Πύκνωσις, ἡ, τῶν σαρισσῶν, 18, 13, 3. πυκν. ἐναγώνιος, 18, 12, 2. κατ' ἐπιστάτην καὶ κατὰ παραστάτην, *ibid. vs.* 5.

Πύκτης, ὁ, pugil, 1, 57, 1.

Πύλη, ἡ, porta; *plerumque in plur. sed peræque in sing. Vide* 7, 18, 4. *coll. cum cap.* 17, 6. apertura *facta in vallo ab oppugnatoribus*, 18, 1, 11. *Adde* πυλών.

Πυλὶς, ἡ, portula, *i. q.* ῥινοπύλη, *un guichet*, 8, 31, 8.

Πυλὼν, ὁ, totum ædificium in quo sunt αἱ πύλαι, turris per quam aditus ad urbem patet & clauditur, 2, 9, 3. *n.* οἱ πολέμαρχοι κλείουσι τὰς πύλας, καὶ ποιοῦνται τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίαιταν ἐπὶ τῶν πυλώνων, 4, 18, 2. *Adde* 4, 57, 3 & 8 & 11. 8, 30, 11. 8, 27, 7 *sqq. n. ubi* ὁ πυλὼν ὁ ὑπὸ τὰς Τημενίδας πύλας *intelligi potest* turris quæ est post portam, *nempe post portam exteriorem.*

Πυνθάνεσθαι; πεπυσμένοι τὰ γεγονότα, 4, 73, 1. ἵνα πύθηται περὶ τούτου τὰς ἀληθείας, 23, 14, 2. *n. ubi pluralis* ἀληθείας *non male habet; cf.* 10, 40, 5.

Πῦρ, τὸ, ᾧ ποτ' ἂν τύχῃ, λαμβάνει νομὴν, &c. 11, 5, 4 *sq.* πῦρ ἐνιέναι, *vide* ἐνιέναι. ἐμβάλλειν, 5, 8, 9. &c. τῷ πυρὶ διαφθείρειν, 32, 25, 12. ἡ

ἐκ πυρὸς βάσανος, 22, 3, 7. *Fr. gr.* 32. τὴν ἐκ πυρὸς παρέχεσθαι χάριν, certum amoris pignus dare, 40, 8, 6. ἐλθὼν εἰς τὰς πράξεις ὥσπερ εἰς πῦρ, 33, 9, 3.

τὰ πυρὰ, ignes in castris accensi, 2, 26, 2 & 4. τῆς νυκτὸς ἐπιγενομένης συντάξας τὰ πυρὰ καίειν, 3, 50, 9. καταλιπὼν τὰ πυρὰ καιόμενα, 9, 5, 7. *Sic* 2, 25, 7. *n. scribendum*, τῆς νυκτὸς ἐπιγενομένης πυρὰ ἀνακαύσαντες, *pro* πῦρ ἀνακαυσ.

Πυργομαχεῖν; οἱ πυργομαχοῦντες, qui de turri pugnant *elephanto impositi*, 5, 84, 2.

Πύργος, ὁ, castellum *quodlibet*, 4, 64, 11. 26, 4, 1. πύργος ξύλινος *Philippi in oppugnatione urbis*, 5, 99, 9. πύργοι προκείμενοι τῶν στοῶν, 1, 48, 2.

Πυργοῦχοι, οἱ, tigna quibus turris superstructa est in navi, 16, 3, 12. *n.*

Πυρὴν, ὁ, nucleus, 12, 2, 4 *sq.* 34, 10, 9.

Πύρινος πόλεμος, 35, 1, 1 & 6. *n. conf.* 11, 5, 4 *sq.*

Πυρὸς, ὁ; οἱ πυροὶ, triticum, 2, 15, 1. δοὺς ἑκάστῳ μέδιμνον πυρῶν, 5, 73, 6. *ubi temere vulgo* πυροῦ *edebatur.*

Πυρπολεῖν τὴν χώραν, igne vastare, 3, 82, 10. πόλιν, 39, 2, 8.

Πυρσεία, ἡ, significatio facibus sublatis facta, signum igne sublato datum, 10, 43, 1 *sqq.* συντηρεῖν τὰς πυρσείας, 10, 44, 9. ἀποδιδόναι ἀλλήλοις τὴν πυρσείαν, 10, 45, 8.

Πυρσὸς, ὁ, fax, 8, 30, 10. διασαφεῖν διὰ τῶν πυρσῶν, 9, 42, 7. 9, 43, 4 & 6. πυρσὸν ἄραι, ἀντᾶραι, 10, 44, 10. *Fr. gr.* 76.

Πυρσουρίδες, αἱ, *Fr. hist.* 40. *quod tamen non videtur esse Polybianum.*

Πυρφόρος, ὁ, machina ignifera & ignivoma, navibus in pugna navali imposita, 21, 5, 1.

Πωλικὸς; κέρκος πωλικὴ, (*sic corrige pro* πολικὴ) cauda pulli equini, 34, 10, 9.

Πῶμα, τὸ, σιδηροῦν, ferreum operculum, 22, 11, 16.

Πῶς, *i. q.* διατί, cur, quare, 7, 3, 5.

P.

Ῥαβδοῦχος, ὁ, lictor, *consulis Rom. Fr. gr.* 116. *regis Macedoniæ*, 5, 26, 10.

ἡ ῥαβδοῦχος; αἱ ῥαβδοῦχοι, fœminæ quæ Oenanthæ adparebant, Agathoclis matri, 15, 29, 13.

Ῥαβδοφόρος, ὁ, ῥαβδοφόροι εἰς τριάκοντα, lictores *consulum in castris*, 10, 32, 2.

Ῥᾴδιος, facilis, expeditus; *Compar.* ῥᾳδιέστερος, 11, 1, 1. 16, 20, 4.

Ῥᾳδιουργία, ἡ, versutia, nequitia, 12, 10, 5.

Ῥᾳδιουργὸς, ὁ, sceleratus homo; τὸ τῶν ῥᾳδιουργῶν καὶ πλεπτῶν φῦλον, 4, 29, 4.

Ῥᾳθυμεῖν; *absol.* otiosum esse, otium agere, 1, 66, 11. 10, 20, 2. negligentius agere, securum esse, 1, 74, 10. ῥᾳθ. περί τινος, non curare aliquid, secu-

securum, non solicitum esse de re quadam, 2, 49, 9. 3, 44, 12. 15, 5, 2.

Ῥαθυμία; κατὰ τὰς ἀναπαύσεις καὶ ῥαθυμίας ἐν τῷ ζῆν, ubi otio frui & animum relaxare datur, 10, 19, 5.

Ῥάθυμος καὶ ὀλίγωρος, socors & negligens, 5, 34, 4.

Ῥαθύμως καὶ τεθαρρηκότως ἀναστρέφεσθαι vel διάγειν, remissius, negligentius, incautius agere, securum esse, 1, 86, 5. 2, 5, 6. 14, 2, 8. ῥαθύμως ἔχειν περὶ τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις γυμνασίαν, negligentem esse, non curare, 4, 7, 6. ῥαθύμως τηρουμένη πόλις, 2, 55, 2. ῥαθυμότερον χρήσασθαι τῇς Φυλακαῖς, 1, 19, 12. &c.

Ῥαίνειν τὴν πλατείαν, adspergere viam, 6, 33, 4. μύροις ῥαίνειν, 31, 3, 17.

Ῥαμφὴ, ἡ, culter, 10, 18, 6. n.

Ῥαπίζειν, virgis cædere, alapas infligere; τὰς σαμβύκας ῥαπιζομένας, 8, 8, 6.

Ῥαστώνη, ἡ, facilis rerum cursus, res secundæ, tranquillitas, securitas, otium, ἐν ταῖς ἀπεριστάτοις ῥαστώναις, 6, 44, 8. ἀσφάλεια καὶ ῥαστώνη, 17, 14, 15. τὸ πλῆθος τῇ παρ' αὐτὰ χάριτι καὶ ῥαστώνῃ δελεαζόμενον, 38, 3, 11.

Ῥαχία, ἡ, impetuosa maris æstuatio ad saxa adlidens undas; ὑπὸ τῆς ῥαχίας πρὸς ταῖς σπιλάσι καταγνύμενα σκάφη, 1, 37, 2. scopuli a litore in mare procurrentes, saxosum promontorium, 3, 39, 4. n.

Ῥάχις, ἡ, dorsum montis; ἡ ἐπὶ τὰ πεδία κατατείνουσα ῥάχις, 3, 101, 2. *Spatium inter Libanum & mare præcinctum est & e transverso interceptum* ῥάχει δυσβάτῳ καὶ τραχείᾳ, 5, 69, 1 & 4. ἐστρατοπέδευσε περὶ τὴν ῥάχιν *correxi* 3, 55, 6. *pro vulgato* τὴν ἀρχήν.

Ῥεῖθρον, τὸ, fluvius, *i. q.* ποταμὸς, 2, 32, 9. *coll. v.* 4 & 10. 3, 113, 6. *coll.* 3, 110, 8 *sq.* *Sigillatim de* rivo *vel* fluvio minori; τὸ τυχὸν ῥεῖθρον, 3, 70, 1 & 4. 4, 41, 7.

Ῥεῖν; fluere, defluere; καρπὸς ῥεῖ, *fructus, nempe glans,* decidit *de arbore,* 12, 4, 14.

Ῥεῖν, dicere; τὰ δόγματα τὰ μικρῷ πρότερον ῥηθέντα, senatusconsulta de quibus paulo ante diximus, 28, 3, 3.

Ῥεμβώδης, remissus; τῆς πολιορκίας ῥεμβώδους γενομένης, 16, 39, 2.

Ῥέπειν, *in sententiam aliquam ad partes quasdam* inclinare; ἔρεπον οἱ πολλοὶ πρὸς τὸ πέμπειν τὴν συμμαχίαν, 29, 9. 9. ῥέποντες ἐπὶ τὴν διάλυσιν, 35, 3, 2. ῥέπειν ταῖς γνώμαις ἐπὶ τὸ ποιεῖν τι, 1, 31, 5. ἔρεπον ταῖς γνώμαις ἐπὶ τοὺς Ῥοδίους, 33, 15, 2.

Ῥεῦμα, τὸ, fluentum; aqua quæ volvitur fluvio; ποταμὸς ἄβατος διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ῥεύματος, 1, 75, 5. ἐπιγενομένης τῆς τοῦ Τρεβίου ποταμοῦ διαβάσεως, καὶ προσαναβεβηκότος τοῦ ῥεύματος, (*scil.* αὐτοῦ,) 3, 72, 4. n. *ubi tamen plerique & vetustissimi*

omnes codices τῷ ῥεύματι *præferunt.* cursus fluvii; ποταμὸς ἐκκλίνας τῷ ῥεύματι, 2, 16, 7. μεγίστῳ καὶ καλλίστῳ ῥεύματι φέρεται, 2, 16, 9. vis & impetus fluminis, ἐκλύεται τὰ ῥεύματα (τῶν ποταμῶν,) 4, 41, 4 *sq.* flumen, fluvius; ἡ βία τῶν ἐμπιπτόντων ῥευμάτων, 4, 41, 7. *adde* 3, 46, 3 & 9.

Ῥῆγμα, τὸ, foramen, apertura; ῥήγματα ποιοῦντες ἐν τοῖς τοίχοις, 13, 6, 8.

Ῥῆμα, τὸ; πᾶν ῥῆμα καὶ πᾶσαν Φωνὴν ἀκούειν, omnibus conviciis peti, 12, 8, 5. μὴ τοῖς ῥήμασι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις, *sic ex Casaub. emend. editum* 9, 40, 3. *n. pro corrupto* πράγμασι, *quod erat in libris, quod in γράμμασι erat mutandum.*

Ῥητίνη, ἡ, resina, 5, 89, 9.

Ῥητὸς; ῥητὴ ἀπόκρισις, disertum responsum, 32, 22, 7. ῥητόν τι πρόστιμον, definita aliqua mulcta, 35, 2, 15.

Ῥήτωρ, ὁ, 28, 16, 6.

Ῥητῶς, disertis verbis, 2, 23, 5.

Ῥίζα, ἡ, τοῦ λόφου, 2, 66, 10.

Ῥινοπύλη, ἡ, portula ad majorem portam, qua noctu intromittuntur aut exeunt quibus licet, *un guichet*, 8, 27, 8. 8, 31, 5 & 8. (*i. q.* πυλὶς, *ibid.*) 8, 32, 6. portula semota & secreta, 15, 31, 10.

Ῥῆτειν; ῥήψας λόγον οὐδαμῶς ἁρμόζοντα αὐτῷ, 4, 20, 5. καταλαβὼν ἐῤῥιμμένους καὶ μεθύοντας πάντας, humi stratos, 5, 48, 2.

Ῥιπτεῖν, *ultima circumflexa, i. q.* ῥίπτειν; ῥιπτοῦντες ἑαυτοὺς εἰς τὸν ποταμὸν, 5, 48, 4. τὸ ῥιπτούμενον, 1, 47, 4. 1, 48, 8. ἐῤῥίπτουν, 8, 9, 4. ῥιπτεῖσθαι, 8, 9, 4.

Ῥιψολογεῖν, τὰ τοιαῦτα, 12, 9, 5. 32, 6, 9.

Ῥοπὴ, ἡ, inclinatio animorum ad partes aliquas; ἐγένετο ὁλοσχερὴς ῥοπὴ καὶ μετάπτωσις, 27, 1, 9. accessio ad partes aliquas; τῇ τῶν γερόντων προσκλίσει καὶ ῥοπῇ, 6, 10, 10. τῆς Ἰλλυριῶν ἐπιλαβόμενοι ῥοπῆς καὶ βοηθείας, 9, 38, 8. momentum & quasi pondus accedens, quod in alterutram partem inclinare facit lancem; εἰς ἑκατέρα τὰ μέρη ῥοπὰς λαμβάνει ὁ πόλεμος, modo huc, modo illuc inclinat belli fortuna, 1, 20, 7. τοιαύτην ἐπίδοσιν καὶ ῥοπὴν ποιήσας τοῖς Καρχηδονίων πράγμασι, 1, 36, 2. τοῦτο πλείστην παρέχεται ῥοπὴν εἰς τὸ νικᾶν, 6, 52, 9. πρὸς τὸ νικᾶν, *Fr. gr.* 91. ῥοπῆς ταύτης προσγενομένης, cum hoc momentum accesserit, 29, 3, 5. αἱ πολεμικαὶ πράξεις ἐν μικρῷ τὸ διαφέρον ἔχουσι τῆς ἐφ' ἑκάτερα ῥοπῆς τῶν ἐκβαινόντων, 10, 17, 10. ῥοπὴν διδόναι τῇ πατρίδι, *de historico*, nimium tribuere patriæ, nimium in patriam favorem prodere in narrando, 16, 14, 6. τοιαύτην τοῖς βασιλεῦσι ῥοπὴν ἔχει καὶ πρὸς ἀτυχίαν, καὶ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ἀρχῆς ἡ τῶν Φίλων ἐκλογὴ, 7, 14, 6. Ἄτταλος εἶχε βραχεῖαν τότε ῥοπὴν,

ῥοπὴν, non magnum tunc habebat momentum, non multum poterat, 4, 48, 2. πολλὰς ἔσχηκε ῥοπὰς πρὸς τὸν πραγματικὸν τρόπον, multis fuit præsidiis ad res gerendas instructus, 12, 15, 8.

Ῥοῦς, ὁ, flumen, cursus fluminis; ἡ τοῦ ῥοῦ βία, 1, 47, 4. 16, 29, 14. κατὰ ῥοῦν ποιεῖσθαι τὴν πορείαν, secundo flumine, secunda fluminis ripa progredi, 3, 66, 8. ἀφιᾶσι (scil. τὰς ναῦς) κατὰ ῥοῦν, vi fluminis permittunt naves, 4, 44, 4. n.

Ῥυθμὸς, ὁ; αὐλὸν καὶ ῥυθμὸν εἰς τὸν πόλεμον ἀντὶ σάλπιγγος εἰσήγαγον οἱ Λακεδ. 4, 20, 6.

Ῥῦμα, τὸ, funis ad remulcum trahendum, 1, 26, 14. 1, 28, 2. 3, 46, 5 & 8.

Ῥύμη, ἡ; αἱ ῥύμαι, viæ in castris, 6, 29, 1 sqq.

Ῥυμοτομία, ἡ, viarum directio, 6, 31, 10.

Ῥυμουλκεῖν τὰς ναῦς, fune (remulco) trahere, 1, 27, 9. 1, 28, 2. 3, 46, 5.

Ῥυπᾶν; ῥυπῶντες, squalidi, sordido habitu, nempe servili, quod mox adjicitur, 14, 1, 13.

Ῥυπαρὸς, squalidus, sordidus, vilis; ῥυπαρὸν ἄρτον ἐσθίειν, 37, 3, 12.

Ῥύπος, ὁ, squalor, 32, 7, 8.

Ῥύσια, τὰ, vindiciæ, jus res repetendi per vim; ῥύσια ἠτοῦντο τοὺς Ἀχαιοὺς οἱ Δήλιοι κατὰ τῶν Ἀθηναίων, 32, 17, 1 & 4. τὰ ῥύσια ἀποδοῦναι τοῖς αἰτουμένοις κατά τινος, jus illud dare, 23, 2, 13. ῥύσια κατήγγειλαν τοῖς Ῥοδίοις, proscribebant Rhodios cum suis bonis, lege lata facultatem dabant civibus suis res Rhodiorum quoquo modo possent in potestatem suam redigendi, 4, 53, 2. n. sed id videtur posscere κατὰ τῶν Ῥοδίων; dativus vero videtur indicare, Rhodiis eos denunciasse, se hoc facturos, nisi promte satisfacerent.

Ῥύσις, ἡ, cursus fluvii; ὁ ποταμὸς ποιεῖται τὴν ῥύσιν ὡς ἐπὶ μεσημβρίαν, 2, 16, 6. ῥύσις ἁπλῆ, 2, 16, 11. (cui opponitur, σχίζεται εἰς δύο μέρη, ibid.) 3, 42, 1. αἱ ῥύσεις τῶν ποταμῶν, 4, 41, 4. ipse rivus, vel fluvius, 2, 16, 6. 3, 110, 9.

Ῥυτὸν, τὸ, poculi genus, 14, 11, 2.

Ῥωμαϊκὰ στρατόπεδα, legiones Romanæ, nempe e civibus Romanis lectæ, distinguuntur a sociis, 3, 107, 12 & 15.

Ῥώμη, ἡ; κατατείναι τὴν ῥώμην ὅλην εἰς καθαίρεσιν τῆς ἀρχῆς, vires omnes intendere, 22, 17, 7. n.

Ῥώννυειν; ἐῤῥωμένος, bene valens, 11, 27, 8. μανίας ἔργον, καὶ ταύτης ἐῤῥωμένης, 27, 3, 8.

Ῥωπικὸς, vilis, exigui pretii, 24, 5, 5. — „ῥωπικὸς ἐστι, qui habet quidem speciosa quædam & placentia, sed in summa rei nihil valet, similis pictoribus rerum parvarum & variarum, quæ picturæ gratum

tum quidem aſpectum habent, ceterum nec artis magnæ, nec ingenii magni ſunt. Vide dicta in Clave Cic. in Græc. ῥωπογράφος.“ Ern.

Σ.

Σάγος, ὁ, ſagum, 2, 30, 1. 3, 63, 4. *οἱ εὐπετεῖς τῶν σάγων*, 2, 28, 7. *n.* (*ubi vulgo omnes σαγῶν dabant.*) *σάγοι πολυτελεῖς*, 3, 62, 5.

Σαίνειν τινὰ, blandiri alicui, adlari, blande tractare, *careſſer*, 16, 24, 6. — „*Vide Pierſon. Veriſim. p. 72. & collecta Wetſtenio ad I Theſſ. 3, 3.*“ *Ern.*

Σάκος, τὸ, clypeus; *μέλις αὐτῶν κρατοῦσι τῶν σαρκῶν ἐν ταῖς πορείαις, an σακῶν?* 18, 1, 3. *n.*

Σάλος, ὁ; *πολισμάτιον, ἀλίμενον μὲν, σάλους δὲ ἔχον*, 1, 53, 10. — *Vertunt* ſtationem. *Sunt* loca profundæ aquæ, ubi ſtare naves poſſunt in ancoris.“ *Ern.*

Σάλπιγξ, ἡ; *αἱ σάλπιγγες καὶ αἱ βυκάναι ἀναβοῶσι*, 15, 12, 2. *συνηχοῦσι*, 2, 29, 6. *ἤκουον ἀπὸ σάλπιγγος πανδήμει βοηθοῦντες*, 4, 13, 1. *σάλπιγξ paſtorum*, 12, 4, 2 *ſqq.*

Σαλπιγκτὴς, ὁ, 2, 29, 6. 14, 3, 5. *ſq. τόποι εὐεπίθετοι καὶ μόνου οὐ σαλπιγκτοῦ δεόμενοι*, 4, 19, 12. *n.*

Σαλπίζειν, 12, 4, 4.

Σαλπιστὴς, ὁ, *i. q.* σαλπιγκτὴς, 1, 45, 13. *n.*

Σαμβύκη, ἡ, 1) ſambuca, *inſtrumentum muſicum*, 8, 6, 11. 2) ſambuca, *machina oppugnatoria navi impoſita*, 8, 6, 2 *ſqq. n.* 3) ſambuciſtria, 8, 8, 6. *n. cf.* σάμβυξ.

Σάμβυξ, ἡ; 1) ſambuciſtria; *κιναίδους ἄγειν καὶ σάμβυκας*, 5, 37, 10. *n. Adde* 8, 8, 6. *n.* 2) ſambuca, 8, 6, 2. *n. conf.* σαμβύκη.

Σανίδωμα, τὸ, tabulatum, 1, 22, 6. *Scutum Romanum compactum eſt ἐκ διπλοῦ σανιδώματος*, 6, 23, 3.

Σανὶς, ἡ, tabula, aſſer; *σανίδες ἐπικάρσιαι*, 1, 22, 5. *τῶν καταστρωμάτων*, 1, 22, 9. *τῆς γεφύρας*, 2, 5, 5. 3, 66, 4. *κεντρωταὶ*, *Spicil. ex lib. 39. num. 2.*

Σκοῦν, ſervare. *Imperat. σάου, dorice σάω*, 4, 33, 3. *n.*

Σαρδόνιος; *σαρδόνιον ὑπομειδιάσας*, 17, 7, 6. *n.*

Σάρισσα, ἡ; *καταβάλλειν τὰς σαρίσσας, vide in* καταβ. *Adde* μεταβάλλειν, *&* συμφράττειν. *ὀρθὰς ἀνασχεῖν τὰς σαρίσσας*, 18, 9, 9. *Conf. Ind. hiſtor. in* Sariſſa.

Σαρισσοφόρος Φάλαγξ, 12, 20, 2.

Σάρκινος, corpulentus, 39, 2, 7.

Σαρξ, ἡ; *vide ſupra in* σάκος.

Σατραπεία, ἡ, 5, 54, 9. 5, 55, 1. *αἱ ἄνω σατραπεῖαι*, 3, 6, 10. 5, 41, 1. 5, 48, 12. 5, 54, 13. *Conf. Adn. ad* 5, 44, 8. *&* 5, 55, 2.

Σάττειν, ſtipare; *σάττουσιν εἰς ἀγγεῖα*, 12, 2, 5. *Φορμοὶ ἀχύρων σεσαγμένοι*, 1, 19, 13.

Σαυρωτὴρ, ὁ, cuſpis in imo haſtili, 6, 25, 6 *&* 9. 11, 18, 4.

Σαφὴς;

Σαφὴς; Arati commentarii sunt ἀληθινοὶ καὶ σαφεῖς, perspicui, 2, 49, 4. (conf. ἀσαφής.) *Adde* σαφῶς.

Σαφήνεια, ἡ, perspicuitas, 3, 36, 2.

Σαφῶς κατανοεῖν, perspicue intelligere, 1, 12, 9. πλειόνων δὲ καὶ σαφέστερον ἀεὶ προσαγγελλόντων, *sic correxi, pro vulgato* σαφεστέρων, 3, 61, 4. *n.* γνοίη δ' ἄν τις σαφέστατα περὶ τούτων, 6, 4, 11. *n. ubi* σαφὴς σαφῶς *præfert cod. Vrb.*

Σέβεσθαι θεούς, 6, 4, 5. *ubi plures & probati aliàs codices* σέβειν *dant.*

Σελίδιον, τὸ, pagella, 5, 33, 3. *n. ex lect. cod. Bav.*

Σελὶς, ἡ, *gen.* ίδος *vel* ῖδος, pagina, 5, 33, 3. *n.*

Σεμνὸς; *de homine;* ὁ σεμνὸς Ἀσδρούβας, *per ironiam*, gravis ille, superbus ille Asdrubal, 39, 3, 1. *De factis & consiliis*, gravis, honestus, laude dignus; τὸ σεμνὸν καὶ θαυμάσιον τῆς προαιρέσεως, 16, 33, 4. χρηστὰ καὶ σεμνὰ, 9, 36, 6. καλὰ καὶ σεμνὰ, 15, 7, 6. 15, 22, 1. σεμνότατον τῶν ἡμετέρων ἔργον, gloriosissimum opus, 22, 6, 10. τὰ σεμνότατα καὶ κάλλιστα, 10, 5, 9. σεμνοτάτην καὶ βελτίστην διάληψιν ἔχειν περί τινος, laude dignissimum & optimum judicare aliquem, 2, 61, 8.

Σεμνότης, ἡ, τῆς προθέσεως, gravitas, honestas consiliorum, 7, 14, 4.

Σεμνῶς; κάλλιστα καὶ σεμνότατα προστῆναι τῆς βασιλείας, 15, 31, 7.

Σεμνύνεσθαι, gloriari, 9, 35, 1. ἐπὶ πράγματι, 12, 13, 9. 15, 23, 5.

Σήκωμα, τὸ, pondus, libramentum: μολύβδινον, 8, 7, 9. 22, 10, 4. τὸ κατόπιν σήκωμα τῆς προβολῆς, libramentum in posteriori parte fariſſæ, pars postica fariſſæ quæ ut libramentum respondet anteriori quæ prætenditur, 18, 12, 3. οἱονεὶ σήκωμα προσλαμβάνειν, (*i. q.* ἐοπὴν, *quod vide*;) accessionem *virium seu copiarum* accipere quæ momentum faciat, 18, 7, 5.

Σημεῖα, ἡ, (*perperam passim* σημεία *mss. & edd.*) 1) vexillum, signum militare, 6, 27, 2. 6, 41, 6. 2, 31, 5. αἱ χρυσαῖ σημεῖαι αἱ ἀκίνητοι λεγόμεναι, 2, 32, 6. 2) *i. q.* σπεῖρα & τάγμα, *scil.* manipulus, 6, 24, 5. *n.* 6, 28, 3. 6, 33, 8 *sqq.* 1, 33, 9. *n.* 1, 34, 11. 18, 9, 2. *n.* αἱ σημεῖαι distinguuntur a τοῖς εὐζώνοις, 1, 40, 10. *coll. vs.* 6. *Promiscue de equitibus & peditibus*, δέκα σημεῖαι Ῥωμαϊκαὶ ἱππέων καὶ πεζῶν, 15, 4, 4. *Adde* 3, 105, 6. 3, 113, 3. *n.* 4, 64, 7. *n.* 14, 8, 5. *Conf.* σπεῖρα.

Σημαίνειν, διὰ τῶν συνθημάτων, imperium dare per signa, *in pugna navali*, 1, 50, 8. indicare *sive verbis, sive aliis signis*; σημαινόντων τῶν σκοπῶν, 1, 54, 2. (*coll.* 1, 53, 8.) 3, 96, 1. 10, 32, 4. *&c.* docere, nunciare, *sicut latinum*

num significare, 2, 27, 3. *de* significatione *verborum*, 2, 22, 1. ὅταν τὸ πρῶτον σημήνῃ, *scil.* ἡ σάλπιγξ *vel* ἡ βυκάνη, (*cf.* σάλπιγξ) 6, 40, 2 *sq.* σημαίνειν πολεμικὸν, canere classicum, 3, 96, 2.

σημαίνεσθαι, designare, seligere; σημηνάμενος τοὺς εὐρωστοτάτους, 3, 71, 7.

Σημαιοφόρος, ὁ, signifer, 6, 24, 6. *n. ubi nonnulli codd.* σημαιαφόρος, *minus recte.*

Σημεία, ἡ, *mendosa scriptura pro* σημαία, *quod vide.*

Σημεῖον, τὸ; 1) signum, argumentum; σημεῖον δὲ τοῦτο μέγιστον, ὅτι &c. *cujus rei* maximum argumentum hoc est, 3, 30, 2. σημεῖον δὲ τοῦτο παρὰ μὲν Καρχηδονίοις &c. 6, 56, 4. *n.* (*ubi invitis nostris* τούτων *ediderat Casaub.*) σημεῖον δὲ τούτου· ἐκ Καλχηδόνος γὰρ &c. 4, 44, 3. μέγιστον δὲ τούτου σημεῖον· ἅμα γὰρ τῷ &c. 9, 33, 4. 2) signum, significatio, indicium, adumbratio; ἐὰν ὅλως γένηταί τι σημεῖον ὁμολογίας πρὸς Ἀντίοχον, 21, 8, 8. *n. an* adumbratio, *vel* præliminaria *quæ dicere consuevimus? quæ aliàs est* ὑποτύπωσις, 22, 13, 6. 3) signum pro imperio datum, (*i. q.* σύνθημα, *conf.* σημαίνειν;) ἀφ' ἑνὸς σημείου καὶ παραγγέλματος ποιεῖσθαι τὴν προσβολήν, 5, 69, 8. 4) ostentum; σημείων καὶ τεράτων πᾶν ἱερὸν πλῆρες ἦν, 3, 112, 8. (*cf.* σημειοῦσθαι.) 5) punctum, terminus a quo, *ex usu mathematicorum*, 6, 28, 2. 6) insigne; σκέπης ἅμα καὶ σημείου χάριν, 6, 22, 3.

Σημειοῦν, signare, signis distinguere; ταῦτα (τὰ διαστήματα) βεβημάτισται καὶ σεσημείωται κατὰ σταδίους ἑκτῶ, *de columnis miliaribus*, 3, 39, 8.

In Med. σημειοῦσθαι, σημειώσασθαι, 1) sibi notare aliquid; ἐσημειώσαντο τὸν τόπον, 22, 11, 12. *Sic & in Pract. Pass.* ἀκριβῶς σεσημειῶσθαι τὸν ἔκπλουν, sibi notasse, notatum habuisse, 1, 47, 1. 2) in omen vertere, pro ostento sinistro habere; σημειωσάμενοι τὸ γεγονὸς, 5, 78, 2.

Σηπεδών, ἡ, putredo. αἱ συπεδόνες, vermes e putredine, 1, 81, 7.

Σίαλον, τὸ, saliva, pituita; σίαλον ἀναπτύων κοχλίας, 12, 13, 11.

Σιάλωμα, τὸ, circulus ferreus oram clypei amplectens, lamina ferrea oram clypei circum præcingens, 6, 23, 4. *n.* — „*Apud* τοὺς ὁ. *auro* περισεσιαλωμένοι *sunt* λίθοι, *Exod.* 31." *Ern.*

Σιβύνιον, τὸ, spiculum rusticum *vel* pastoritium, hastula, venabulum, 6, 23, 9.

Σιγῇ, τὸ, 9, 13, 2 *sqq.*

Σιδηροῦς; σιδηρᾶ χεὶρ, 8, 8, 2. *Adde* σπύλαξ.

Σίκλος, ὁ; ὁ μὲν τῶν πριθῶν σίκλος (μέδιμνος) ἐστὶ δραχμῆς, 34, 8, 7. *Apud Athenæum, qui istud Polybii fragm. nobis conservavit, sic vulgo*

vulgo distinguunt orationem: ὁ μὲν τῶν κριθῶν σίκλος, μέδιμνός ἐστι, δραχμῆς, *vel* σίκλος (μέδιμνός ἐστι) δραχμῆς; *sed manifeste verbum* ἐστὶ *ad* δραχμῆς *est referendum. Ex hoc autem loco Casaubonus (in Comment. ad Athenæum) intelligi putavit, vocabulum* σίκλος, *quod origine hebraicum est, non græcum, in Hispania fuisse in usu, a Pœnis nempe in illas oras translatum: quæ mera sunt figmenta, mendosæ scripturæ superstructa.* Atticum medimnum sive modium *h. l. intelligendum putavit idem Casaubonus. Quidni* Siculum? *quo & aliàs Polybius in re simillima utitur; ut,* τεττάρων ὀβολῶν εἶναι τῶν πυρῶν τὸν Σικελικὸν μέδιμνον, τῶν δὲ κριθῶν δυοῖν, 2, 15, 2. ὥστε τὸν Σικελικὸν μέδιμνον πεντεκαίδεκα δραχμῶν ὑπάρχειν, 9, 44, 3. *Scripserit igitur Athenæus,* ὁ μὲν τῶν κριθῶν Σικελὸς μέδιμνός ἐστι δραχμῆς; *(nam poterat pariter* Σικελὸς *&* Σικελικὸς *dicere;) Polybium non dubito* κριθῶν Σικελικὸς μέδιμνος *scripsisse.*

Σινδὼν, ἡ, linteum *sublatum in pugnæ signum*, 2, 66, 10.

Σιτάριον, τὸ; σιτάρια βραχέα παντελῶς, paululum admodum frumenti, 16, 24, 5.

Σιταρκεῖα, *mendosa vulgo scriptura, pro* σιταρχία, 1, 70, 3. *n.*

Σιταρχία, ἡ; *nonnisi in plurali apud Polybium quidem occurrit,* εἰς σιταρχίαν, frumentum militibus demensum, stipendium, *sive frumento sive ære solvendum; vide Adnot. ad* 1, 66, 6. *ubi perperam* τὰς ἐπαρχίας, *pro* τὰς σιταρχίας, *dabant mssti.* τὰς σιταρχίας παρακομίζειν καὶ τὰς ἄλλας ἀγορὰς καὶ χορηγίας τῷ στρατοπέδῳ, 1, 52, 5. διαλύειν τὰς σιταρχίας τοῖς στρατιώταις, 5, 50, 2. ἀποδιδόναι τὰς σιταρχίας, 11, 28, 3. *i. q.* τὰ ὀψώνια, *ibid. vs.* 4. κομίζεσθαι τὰς σιταρχίας, 1, 70, 3. *n.* 11, 25, 10. *i. q.* ὀψώνια, 11, 25, 9. *Item* paratio, emtio annonæ; εἰσιόντες πρὸς τὰς σιταρχίας εἰς τὴν πόλιν, annonæ parandæ causſa, 5, 75, 1.

Σιτεύεσθαί τι, comedere, pro cibo uti, 12, 2, 5.

Σιτευτὸς βοῦς, bos ad comedendum aptus, *i. e.* faginatus, 39, 2, 7. *n.*

Σίτησις, ὁ, ciborum usus; κατὰ τὴν σίτησιν λιτὸς, 11, 10, 3.

Σιτία, τὰ, cibi; τοῖς σιτίοις λιτοῖς χρῆσθαι, 8, 37, 1.

Σιτικὸς; σιτικὴ ἐξαγωγὴ, exportatio frumenti, 28, 14, 8.

Σιτοβόλιον, τὸ, horreum; βουλόμενος σιτοβολίοις χρήσασθαι (τῇ πόλει) πρὸς τὴν παραχειμασίαν, 3, 100, 4. *n.*

Σιτόδεια, ἡ, καὶ σπάνις τῶν ἀναγκαίων, inopia frumenti, 1, 18, 10. 21, 4, 2. *cf. ib. vs.* 6.

Σιτολογεῖν, *absol.* frumentari, 1, 17, 9 *sq.* τὴν χώραν, frumentum ex agris convehere, 3, 101, 2.

Σιτο-

Σιτομετρεῖν τὴν δύναμιν, annonam metiri *i. e.* præbere exercitui, 4, 63, 10. 5, 80, 2. *Fr. hist.* 44. σιτομετρήσας ἀψιλῶς τὴν δυν. 11, 34, 10. σιτομετρήσας καὶ μισθοδοτήσας τὴν δυν. 5, 2, 11. σιτομετρῆσαι τὴν δύναμιν τριμήνου, 15, 18, 6. εἰς τριάκονθ' ἡμέρας dixit 4, 63, 10. *Passiv.* σιτομετροῦνται οἱ πεζοὶ, frumentum accipiunt, 6, 39, 13.

Σῖτον, τὸ, cibus, annona; τὰ δύο σῖτα τρία ποιεῖν, *Fr. hist.* 46. *n.*

Σιτοποιϊκὴ μηχάνησις, machina pistoria, 1, 22, 7. *n.*

Σῖτος, ὁ, frumentum; σίτου μυριάδα, *intell.* μεδίμνων, 5, 1, 11. *n.* 5, 89, 7 *sq.* 22, 26, 19. *n.*

Σιωπᾶν; σιωπήσασθαι τὰ πλήθη, silentium sibi facere apud multitudinem, silentium imponere, 18, 29, 4.

Σιωπὴ, ἡ; οἱ πλείους τῶν ἀνθρώπων τὸ κουφότατον ἥκιστα φέρειν δύνανται, λέγω δὲ τὴν σιωπὴν, 8, 38, 1.

Σκαιὸς, ineptus, stolidus; τίς ἂν Φανείη στρατηγὸς ἀλογιστότερος καὶ σκαιότερος ἡγεμὼν, 3, 48, 1. *cf. vs.* 10. σκαιότερον ἄνθρωπον, 30, 14, 9. fæviorem *interpretatus est Valesius, cum satis fortasse fuisset* stolidiorem, *nec enim impedit quod præcessit* ἠμερωτέρους. *Confer tamen mox* σκαιότης, *sed & deinde* σκαιῶς.

Σκαιότης, ἡ, fœvum ingenium *vertit Casaub.* ἡ τῶν Δελματέων ἀπείθεια καὶ σκαιότης, 32, 19, 4. *Possis* ruditatem, feritatem *intelligere.*

Σκαλωμα, τὸ, *vid.* σκάλωμα.

Σκαιῶς, inepte, stolide, absurde, importune, 7, 5, 6.

Σκαλμὸς, ὁ, *proprie*, paxillus quo firmatur aut ad quem religatur remus; *tum* remigum ordo, remigum versus; ὑπὸ τὸν θρανίτην σκαλμὸν, sub thranitarum (supremorum remigum) versu, 16, 3, 4. *n.*

Σκάλωμα, τὸ, incisuram *vertit Ern. cum Casaub.* 5, 59, 9. *n.* nos obliquitatem, anfractum. σκαιώμασι *ibi dant codd. Vat. & Flor. pro* σκαλώμασι.

Σκᾶμμα, τὸ, fossa, sulcus stadii; ἐπὶ τοῦ σκάμματος εἶναι, ad ipsum stadii sulcum stare, in limine certaminis stare, 40, 5, 5. *n.*

Σκάφη, ἡ, scapha *ad majorem navem pertinens*, 1, 23, 7.

Σκαφίδιον, τὸ, 34, 3, 2.

Σκάφος, τὸ, navigium, navis, *cujuslibet magnitudinis; v. c.* σκάφη κατάφρακτα, 16, 2, 10. πεντηρικὰ, *i. q.* πεντήρεις, 1, 20, 9 *sq.* 3, 41, 2 *&c.*

Σκεδάζειν, σκεδαννύειν; οἱ πολέμοι ἐσκεδασμένοι κατὰ τῆς χώρας, 1, 17, 10. 3, 76, 10. *Fr. gr.* 13.

Σκέλος, τὸ; τὰ σκέλη συντρίψαι, 1, 80, 13.

Σκεπάζειν, tegere, tutum præstare; τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν ἐσκέπαζον ταῖς τῶν θυρεῶν προβολαῖς, 1, 22, 10. τὴν ἀπὸ τοῦ τείχους ἐπι-

ἐπιφάνειαν σκεπάζοντες, *Scipionem clypeis* protegentes, 10, 13, 2. *Adde* 8, 6, 4. *Loricati equites* ἐσκεπασμένοι τοῖς ὅπλοις, 31, 3, 9.

Σκέπειν; λιμὴν δυνάμενος σκέπειν ἀπὸ παντὸς ἀνέμου τοὺς ἐνορμοῦντας, 16, 29, 13.

Σκέπη, ἡ, tutela, protectio; ὑποστείλας ἑαυτὸν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων σκέπην, 1, 16, 10. σκέπης χάριν, ad tegendum, tutum præstandum *caput*, 6, 22, 3. 15, 15, 8.

Σκευή, ἡ, supellectilia, 2, 6, 6.

Σκεῦος, τὸ, *de* ministro, *per contemtum*; σκεῦος ὑπηρετικὸν, 13, 5, 7. 15, 25, 2. *n.* τὰ σκεύη τῶν νεῶν, armamenta, instrumenta navium, 22, 26, 13. *An* σκευῶν, armorum, *legendum* 18, 1, 3. *pro* σαρκῶν? *vide Adnot.*

Σκευοφορικὸν, τὸ, *i. q.* σκευοφόρον; τοῦ σκευοφορικοῦ διαφθαρέντος *edd. ex Bav.* 3, 51, 6. *n. sed ceteri codd.* σκευοφόρου, *quod aliás frequentat Polybius.*

Σκευοφόρον, τὸ, jumenta farcinas portantia, *ipsæ* farcinæ, impedimenta; ἀφρονιστῶς εἶχε περὶ παντὸς τοῦ σκευοφόρου, 3, 79, 2. ἄγων πρῶτον μὲν τὴν φάλαγγα, μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς ἱππεῖς, ἐπὶ πᾶσι τὸ σκευοφόρον, 12, 19, 5. *Sic codex Vat. cum sua familia dat* τοῦ σκευοφόρου διαφθαρέντος, 3, 51, 6. *pro vulgato* σκευοφορικοῦ. *Sic & in Plurali*; τὰ σκευοφόρα καὶ τοὺς ἱππεῖς εἶχον ἐν τῇ πρατοπορείᾳ, 3, 53, 1 & 7. ἀνατιθέασι τὰ σκευοφόρα τοῖς ὑποζυγίοις, 6, 40, 3.

Σκέψις, ἡ, deliberatio; ἐποιοῦντο τὴν σκέψιν Κρητικὴν, 8, 18, 5. *Conf.* σκῆψις.

Σκηνὴ, ἡ; habitatio, domus, hospitium; παραγενόμενος ἐπὶ σκηνὴν, domum, in hospitium ut venit *Demetrius*, *Romæ agens*, 31, 22, 2. εἰς πᾶσαν αὐλὴν καὶ σκηνὴν ἐμπεπηδηκὼς, 12, 9, 4. *de* paratito *intellexit Valesius.* Scena, theatrum; τῆς τύχης ἀναβιβαζούσης ἐπὶ σκηνὴν τὴν τῶν Ῥοδ. ἄγνοιαν, 29, 7, 2.

Σκηνοποιΐα, ἡ, ratio ponendorum tentoriorum, 6, 28, 3.

Σκηπίων, & σκήπων, ὁ, sceptrum, *regi dono missum a Senatu Romano*, 32, 5, 3. *n.*

Σκήπτεσθαι, prætexere; σκήψασθαι ἀσθένειαν, 40, 6, 11. ἐσκήπτετο τοῦ μὴ παραχρῆμα συγκατατίθεσθαι τοῖς ἀξιουμένοις τὴν ἀχορηγησίαν, 28, 8, 6.

Σκῆψις, ἡ, excusatio, species, prætextus; σκήψεις τινὰς πρὸς τὸν βασιλέα πορισάμενος, 5, 2, 9. ἐπεπόριστο σκῆψιν ὡς ἀβάστων, 8, 28, 1. εἰσφερόμενος, 5, 74, 9. 7, 13, 1. σκῆψιν προβαλόμενοι ὡς &c. 5, 56, 7. οὐκ ἠπόρουν σκήψεων, 3, 68, 9. *n.* (*ubi mendose vulgo omnes* σκέψεων.) σκήψεις τινὰς λέγοντες, 22, 22, 4.

Σκιὰ; ποιῶν σκιὰν, 16, 12, 7.

Σκληρὸς ἀὴρ, inclemens aër, 4, 21, 5. (*conf. ibid. vs.* 1.) τὸ τῶν βίων σκληρὸν, 4, 21, 1.

Σκοπεῖσθαι; οἱ ὀρθῶς σκοπούμενοι,

μενοι, rem recte reputantes, 1, 8, 5. 2, 36, 7. &c. τοῦτο σκοποῦνται, hoc spectant, 12, 14, 3. μὴ πικρῶς, ἀλλ' ἀνθρωπίνως σκοπεῖσθαι τὰ πράγματα, 4, 14, 7.

Σκοπὴ, ἡ, specula, 1, 56, 6.

Σκοπὸς, ὁ, 1) speculator, explorator, 1, 53, 8. 1, 54, 2. 3, 96, 1. 10, 32, 4. 10, 49, 6. 2) scopus, meta, quo tendimus; σκοπὸν προέθηκε κάλλιστον, 7, 8, 9. πρὸς τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ σκοποὺς ἀπέβλεπον, 5, 105, 5. πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ἐποιεῖτο τὰς παρασκευὰς, 15, 26, 6. n. ex emend. Casaub. pro περὶ τοῦτον, quod dabat cod. Vrb. & παρὰ τοῦτον cett. codd.

Σκόροδον, τὸ, allium; σκορόδων κεφαλαὶ, 12, 6, 4 sq.

Σκορπίδιον, τὸ, scorpiunculus, teli bellici genus, 8, 7, 6. n. — „de quo interpp. Cæsaris & Lipsius adeundi." Er n.

Σκοτίζειν; ἐσκοτισμένος dant mssti 12, 15, 10. n. pro ἐπεσκοτισμένος.

Σκοτοῦσθαι, vertigine corripi, 10, 13, 8.

Σκότωμα, vertigo capitis; σκοτώματά τινα ἐπιπέπτωκε αὐτῷ, 5, 56, 7.

Σκυβαλισμὸς, ὁ, rejectio ignominiosa, ignominia, 30, 17, 12.

Σκύλαξ σιδηροῦς περὶ τὸν τράχηλον, boia ferrea, collare ferreum, 20, 10, 8. cf. κλοιός. σκύλαξ εὐγενὴς, nobilis catulus, 32, 15, 7.

Σκυλεύειν τοὺς νεκροὺς, 1, 11, 15. 1, 34, 12. 6, 39, 3. Sed & σκυλεύειν πόλεις, ornamentis spoliare urbes, 9, 10, 10.

Σκύλον vel σκῦλον, τὸ; σκύλα vel σκῦλα sunt manubiæ, spolia hosti de corpore detracta & signa militaria capta; distinguunturque a τῇ λείᾳ, 2, 31, 3 & 6. 1, 78, 13. 2, 33, 9. 3, 87. 3. 6, 39, 10.

Σκυτικὸς; ἡ Σκυτικὴ στοὰ προσαγορευομένη, porticus quæ a cerdonibus s. coriariis nomen habet in urbe Syracusarum, 8, 5, 2. si vera lectio apud Heronem. Moneri hoc debebat in Adnot. ad h. l. & teneri debebat ista scriptura.

Σκύτινος ὀχεὺς, lorum coriaceum, 18, 1, 4.

Σκυτοῦν; ἐσκυτωμένοι μάχαιραι, corio inducti gladii, 10, 20, 3.

Σκώπτειν τινὰ, 32, 6, 5.

Σοβαρῶς ἐπιέναι τοῖς ὑπεναντίοις, gravi incessu, superbo gradu, 3, 72, 13. 11, 1, 4. 15, 12, 7. 18, 6, 7.

Σοφίζεσθαι; ὁ σοφισάμενος πρὸς τὸ λῦσαι τὸν ὅρκον, qui fraudem adhibuerat ad solvendum se religione jurisjurandi, 6, 58, 12.

Σπαίρειν, palpitare, 15, 33, 5.

Σπανίζειν φίλων, 26, 3, 4. opp. εὐπορεῖν.

Σπάνιος καὶ παράδοξος πονηρία, 4, 16, 3.

Σπάνις, ἡ, τῶν ἀναγκαίων, 1, 18, 10. τοῦ σίτου, 21, 4, 6.

Σπεῖρα, vel σπεῖρα, ἡ, manipulus, i. q. σημαία. Trigesima pars legionis Romanæ vocatur τάγμα, σπεῖρα, & σημαία,

μαία, 6, 24, 5 *sqq. n. Confer* 3, 113, 3. 15, 9, 7. *&* 15, 13, 7. τρεῖς σπείρας· τοῦτο δὲ καλεῖται τὸ σύνταγμα τῶν πεζῶν παρὰ Ῥωμαίοις κοόρτις, manus militum tribus σπείραις constans Cohors vocatur apud Romanos, 11, 23, 1. *n.* τέτταρας κοόρτις, τοῦτο δ' ἐστὶ σπεῖρα, 11, 33, 1. *n. ex constanti codicum scriptura; sed quatuor posteriora verba, ut ex glossa temere in contextum intrusa, recte delevit Casaubonus.* κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ σπείρας, viritim & manipulatim, 3, 115, 12.

αἱ σπεῖραι, manipuli, *distinguuntur a τοῖς ἀκοντισταῖς*, 2, 30, 6. *&* a τοῖς εὐζώνοις, 3, 110, 6. *sicut* αἱ σημαῖαι, 1, 40, 10. *coll. vs.* 6. *Nempe* manipulorum *nomen proprie non nisi ad gravem armaturam, ad hastatos, principes & triarios pertinebat; levis armatura, jaculatores sive velites extra manipulos esse censebantur, licet certa quadam ratione per manipulos omnes distributi;* 6, 24, 3 *sq. n. Memorantur tamen* velitum σπεῖραι, *id est* globi, 15, 9, 9. *n. cf. Adn. ad* 6, 24, 4.

Illyrii κατὰ σπείρας, manipulatim, catervatim, *in acie stare pugnareque consueverant*, 2, 3, 2. *n.* 2, 66, 5. 2, 68, 3 *&* 8. 3, 19, 5. *n. quas easdem* σπείρας *etiam* τὰ στίφη *dicit*, 2, 68, 4.

Pyrrhus, in bella cum Romanis, alternatim in acie posuit σημαίαν, manipulum Italicum Romano more armatum, *&* σπείραν Φαλαγγιτικήν, manipulum *in* phalangis modum instructum, 18, 11, 10.

Σπειρηδὸν τάξας τοὺς πελταστάς, manipulatim divisos locavit, 5, 4, 9. τὴν Φάλαγγα κατὰ τέλη σπειρηδὸν ἐν διαστήμασιν ἐπέστησε, per globos manipulatim, 11, 11, 6.

Σπένδεσθαι pacem & fœdus facere; *absol.* σπεισάμενοι, 2, 32, 3. τὰ μὲν σπενδόμενοι, τὰ δ' εὐωχούμενοι τῆς λείας, 28, 26, 10. *n. ex scriptura codicum fere omnium, quam sic latine vertit Casaub.* quum partam prædam qua sacris faciendis, qua conviciis agitandis absumsissent. *Nos ex uno vetustissimo cod. Vrb.* ἀποδόμενοι, *pro* σπενδόμενοι *adoptavimus. Videndum tamen, ne recte* σπένδεσθαι τὴν λείαν *dicatur* ex capta præda sacrificia instituere publica.

Σπεύδειν, *cum præpos.* ὑπὲρ πράγματος, operam dare, serio incumbere in curam rei, 4, 51, 2. *ubi opp.* ἐκ παρέργου ποιεῖν. *Cum Infin.* σπεύδειν συμβαλεῖν ὡς τάχιστα, quam primum confligere cupere, 1, 32, 7. ἔσπευδον ἐγγίσαι τοῖς πολεμίοις, 1, 33, 1. ἐξῶσαι σπεύδοντες, repellere nitentes, 1, 45, 11. *ubi præcessit* τηλικαύτην ἐποιοῦντο Φιλοτιμίαν καὶ σπουδήν. ἔσπευσαν οἱ ὕπατοι τοῦ μὴ συγχωρηθῆναι τὴν εἰρήνην αὐτοῖς, laborarunt, operam dederunt consules, effeceruntque ne pax illis

lis concederetur, 2, 34, 1, *ubi per ellipsin intelligi debet* πραποσ. ὑπὲρ τοῦ μὴ συγχ. *Eadem notione, compositum verbum* διέσπευσαν μεῖναι τὸν Πολύβιον ἐν τῇ Ῥώμῃ *restituendum scriptori nostro videtur* 32, 9, 5. *pro corrupto* διέπεσαν. οὐκ ὀκνητέον κοινωνεῖν τούτοις πραγμάτων, σπευστέον δὲ μᾶλλον, 4, 30, 5.

Σπιθαμαῖος, 34, 10, 9.

Σπιθαμιαῖος, 6, 22, 4. 6, 23, 14.

Σπιλὰς, ἡ, scopulus *in mari;* πρὸς τὰς σπιλάσι καταγνύμενα σκάφη, 1, 37, 2.

Σπιλώδης λόφος, saxosus collis, 10, 10, 7.

Σπινθὴρ, ὁ, scintilla; ἐκ τούτου τοῦ σπινθῆρος ὁ πρὸς Αἰτωλοὺς ἐξεκαύθη πόλεμος, 18, 22, 2.

Σπονδὴ, ἡ; σπονδαὶ ἐνιαύσιοι, induciæ in annum datæ, 5, 87, 4 & 8.

Σποράδην, sparsim, ἐπικείμενοι τοῖς πολεμίοις, 1, 76, 7. ἀποχωρεῖν σποράδην, 3, 72, 10. 8, 16, 8. ἀτάκτως καὶ σποράδην, 8, 32, 9. &c.

Σποράς, sparsus; ἐτράπησαν σποράδες, 3, 65, 11. 3, 117, 2. σποράδες πράξεις, res sparsæ, *i. e.* res gestæ quæ nihil inter se conjunctionis habent nec locis, nec consiliis, 1, 3, 3. *quibus opponitur* σωματοειδὴς ἱστορία, *ibid. vs.* 4.

Σπουδαῖος; σπουδαῖοι λόγοι, honesta & gravis oratio, 33, 15, 4. ἐθισμοὶ καὶ νόμοι, 6, 47, 3. ἄνδρες σπουδαῖοι, πολιτεῖαι σπουδαῖαι, *ibid.* καλαὶ καὶ σπουδαῖαι ἔργα, 6, 26, 12. 2, 61, 3.

μίαν (ἐν) τῷ βίῳ γραμμὴν διανύσας, καὶ ταύτην οὐδὲ σπουδαίαν, & ne hanc quidem præcipui alicujus momenti, & ne hanc quidem admodum illustrem, 12, 23, 6.

Σπουδὴ, ἡ; σπουδὴν ποιεῖσθαι περί τι, operam dare, 1, 46, 2. 2, 17, 12. 2, 37, 9. &c. ποιεῖσθαι τὴν σπουδὴν, festinare; καθ' ὃν καιρὸν ἐκ τῶν ἐν Ἠπείρῳ στενῶν ἐποιεῖτο τὴν σπουδὴν, celeri fuga se recepit, 17, 3, 9. *ad quem locum de re ipsa conf.* 18, 6, 4.

Σταδιαῖος; σταδιαῖον βάθος, 34, 11, 14.

Σταδιεὺς, ὁ, stadiodromus, 40, 1, 1.

Στάδιον, τὸ, 1) stadium in quo celebrabantur ludi Isthmici, 18, 29, 4 & 8 *sq.* 2) *mensura itineris, perinde* τὸ στάδιον, τὰ στάδια, *ut* 3, 17, 2. 3, 42, 7. &c. & ὁ στάδιος, οἱ στάδιοι, 2, 14, 9 *sq.* 2, 16, 4 & 10. 3, 39, 3 *sqq.* 5, 24, 3. 5, 59, 1. 5, 99, 3. &c. ἐν ἓξ σταδίοις, 1, 39, 12. *n. ubi in Adn. aliæ similes locutiones adferuntur; conf.* ἐν. *Octo stadia conficiunt Miliare Romanum; vide* 3, 39, 8. & *ibi Adnot. Stadii spatium quot capiat equites, vide* 12, 18, 4. *quot pedites,* 12, 19, 7 *sqq.* & *cap.* 20 *seq. Adde Ind. histor. in* Stadium.

Σταθμὸς, ὁ, libra & pondus; στα-

σταθμοῖς καὶ μέτροις χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς, 2, 37, 10.

Στασιάζειν; ἐστασίασαν πρὸς τοὺς ἄλλους, 4, 53, 5. an πρὸς ἀλλήλους? *ſicut* 6, 44, 5. *& paſſim aliòi.* στασιάσαντες περὶ τὴν τῶν εἰλημμένων πλεονεξίαν, 2, 19, 3.

Στάσιμος, ſtabilis, quietus, tranquillus; *natura maris per ſe, niſi ventis agitatur, eſt* ἀβλαβὴς καὶ στάσιμος, 11, 29, 10. firmus, non tremulus, *de haſta*, 6, 23, 9. τὸ στάσιμον τῆς ἵππου, quidquid firmum & ſtabile erat in equitatu *Hannibalis*, equitatus gravis armaturæ, *a quo diſtinguuntur Numidæ equites*, 3, 65, 6.

De homine, vir conſtans, firmi & conſtantis ingenii; Φρόνιμος καὶ στάσιμος ἀνθρωπος, 27, 13, 10. ἡγεμονικοὶ καὶ στάσιμοι καὶ βαθεῖς τὰς ψυχάς, *quibus opponuntur* θρασεῖς καὶ Φιλοκίνδυνοι, 6, 24, 9. *Sic* βαθύτερος τῇ Φύσει, καὶ στασιμώτερος μᾶλλον ἢ τολμηρότερος, 21, 5, 5. οἱ μαχιμάτατοι καὶ στασιμάτατοι τῶν ἀνδρῶν, pugnaciſſimi & firmiſſimi, *vel* maxime ſtabiles, *&* quibus maxime confidere poterat, 15, 16, 4.

τὸ στάσιμον, conſtantia; ἐν τοῖς διαβουλίοις, 6, 58, 13. στάσιμον ἔχουσί τι καὶ Φιλελεύθερον, 4, 30, 5. *Sed* ἔλλειν τὸ τῆς πράξεως στάσιμον, *eſt*, tantum momenti, tantum ponderis, tantum virium habere, quantum deſiderat gravitas rei; incepto tanti ponderis parem eſſe, 8, 21, 2. *n.*

Στάσις, ἡ; 1) firmitas; στάσιν *non habuerant olim ſcuta equitum Roman.* 6, 25, 7. μονὴν καὶ στάσιν ἔχειν, 4, 41, 4 *ſq.* στάσις τῶν χλιμάκων, firma adplicatio, 5, 60, 7.

2) ſtatus, ſtatio; κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς στάσιν ἅμενον, eodem ſtatu, eodem loco, quo ſteterant, manebant, 2, 68, 7. τὴν ἐναντίαν στάσιν ἔχοντες τοῖς προειρημένοις, contrariam prioribus ſtationem *in acie* obtinebant, *nempe ut in contrariam partem ſpectarent*, 2, 28, 4. *Vnde ad* animi ſtatum *translatum nomen, ſignificat* modum rationemque qua quis ἵσταται, propoſitum, inſtitutum quod quis tenet; (*conf.* ἵστασθαι.) *Sic* προδιειληφότες ὑπὲρ αὐτῶν κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς στάσιν, ſecundum inſtitutum prius initum, ſecundum rationem quam initio ſecum conſtituerant, 16, 34, 11. *n. ubi nil opus erat vulgatam lectionem ſolicitare; non magis quam* 10, 33, 6. *ubi* μειρακιώδης στάσις, *eſt* juvenile inſtitutum, juvenilis animi ſtatus *vel* habitus. *Eodem modo philoſophi utuntur hoc vocabulo; ſic certe apud Epictet. Enchir. c. 48. eſt* ἰδιώτου στάσις καὶ χαρακτὴρ, *ubi vide quæ docte, ut ſolet, adnotavit Pleynius.*

3) ἀνέμου στάσις, venti conſtitutio, ſtatio, poſitio, venti directio, *ſic fere dici ſolet,*

ut paulo ante ad num. 2. *vidimus* τὴν ἐναντίαν στάσιν ἔχοντες. γίγνεταί τις ἀνέμου στάσις, 1, 48, 2. *ubi vide Adn.* τῶν ἐτησίων ἤδη στάσιν ἐχόντων, 5, 5, 3. *i. q.* ἐπεχόντων, *ibid. vs.* 6. οἱ ἐπιχώριοι τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις κάλλιστα γιγνώσκουσι, 9, 25, 3. κατά τινας ἀνέμου στάσεις, certis flantibus ventis, certis ventorum directionibus, 1, 75, 8.

4) στάσις, seditio, turbæ, contentiones; ἐμφύλιος στάσις καὶ ταραχή, 1, 71, 7. ἡ πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμία καὶ στάσις, 4, 87, 9. ἡ ἐν ἀλλήλοις διαφορὰ καὶ στάσις, 6, 44, 6. *&c.*

Στασιώδης καὶ ταραχέτης, seditiosus, turbulentus, 1, 68, 10. πᾶν τὸ κινητικὸν καὶ στασιῶδες τῆς δυνάμεως, 1, 9, 6.

Σταυροῦν, *i. q.* ἀνασταυροῦν, 1, 86, 4.

Στέγειν, 1) tegere, occultare; στέγειν τὸ πριθὲν, tegere consilia, 4, 8, 2. οὐκ ἔστεξε τὸν λόγον, non tacuit rem, non continuit sermonem, 8, 14, 5. 2) fustinere, τὴν ἐπιφορὰν τῶν βαρβάρων, 3, 53, 2. τὴν τῆς φάλαγγος ἔφοδον, 18, 8, 4.

Στεγνότης, ἡ, taciturnitas; τὴν στεγνότητα τοῦ συνεδρίου *suspicatus erat Reisk. pro* στυγνοτ. 3, 20, 3.

Στέγος, τὸ, tectum, *ex lect. vulg.* 5, 76, 4. *ubi* τέγος *scripsi cum Vat. & Flor.*

Στελγὶς χρυσῆ, tænia *vel* fascia aurea ad capitis ornamentum, 26, 7, 10. *n.*

Στέλλεσθαι, 1) τὴν πορείαν, parare iter *vel* expeditionem; ἐξ Ἰβηρίας τὴν εἰς Ἰταλίαν πορείαν ἐπενόει στέλλεσθαι μετὰ τῶν δυνάμεων, 9, 24, 4. 2) tegere, occultare, celare; τὸ συμβεβηκὸς, 3, 85, 7. τὸ χρυσίον, *Fr. gr.* 117. ἐβουλεύετο μὲν στέλλεσθαι, οὐ μὴν ἠδύνατό γε κρύπτειν τὸ γεγονὸς, *Fr. hist.* 39. 3) contrahere, cohibere, comprimere; *absolute, intelligendo* τὰ ἱστία, vela contrahere, 6, 44, 6. (*nec enim commode videtur h. l. verbum* στέλλεσθαι *ad accusativum* κάλους *referri qui præcessit.*) οὐ δυναμένων τὴν ἐκ τῆς συνηθείας καταξίωσιν στέλλεσθαι, cum non possent continere, cohibere consuetam reverentiam, 8, 22, 4.

Στέμμα, τὸ, μετὰ στεμμάτων, cum velamentis, 16, 33, 5.

Στενὸς; στενὴ ὑπόθεσις, tenue, breve, non latum argumentum, 7, 7, 6. *Compar.* στενώτερος, 34, 10, 2. *& Superl.* στενώτατος, 4, 43, 2 & 4. *n.* 5, 45, 10. *per w, contra quam in hoc nomine præcipere solent grammatici.*

Στενοχωρία, ἡ, τῆς πόλεως, inopia & angustiæ rei pecuniariæ, 1, 67, 1.

Στέργειν τὸν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν βίον, 4, 73, 7.

Στερεῖν; τοῦ ζῆν ἐστερήθησαν, 24, 8, 10. εἰς τοῦτον ὑπερθέμενοι καιρὸν τὴν πίστιν τῆς στερηθείσης ἀποφάσεως, 7, 13, 5. *n.*

στέρεσθαι, *i. q.* στερεῖσθαι;

σθαι; προείλοντο στέρεσθαι χώρας, 2, 61, 10.

Στερρόπο.εῖσθαι τὴν οὐραγίαν, firmare extremum agmen, 5, 24, 10.

Στεφάνη, ἡ ἄνω στεφάνη τοῦ ὄρους, summum montis faſtigium, 1, 56, 4. (*i. q.* κορυφὴ ἐπίπεδος, 1, 55, 8.) ἡ τοῦ θεάτρου στεφάνη, area theatrum ambiens, 7, 16, 6. 7, 18, 3.

Στέφανος, ὁ; χρησοῦς στέφανος, *præmium ejus qui primus murum urbis oppugnatæ conſcendit*, 6, 39, 5. 10, 11, 8. *Translate*, δυσέφικτος στέφανος, corona, palma, gloria, quam haud facile eſt conſequi, 32, 11, 3. ᾧ ποτ' ἂν ἡ τύχη βουληθῇ περιθεῖναι τοῦτον τὸν στέφανον, 2, 2, 10. ἱερὸν ποιεῖσθαι τὸν στέφανον, hieram facere, 1, 58, 5. *n.* — „*i. e.* in certamine ambiguo & in neutram partem inclinato, pugnandi voluntatem abjicere, quamquam invitum.“ *Ern.*

Eſt etiam στέφανος, corona vel pecuniæ ſumma, loco coronæ, honoris & officii cauſſa oblata victoribus & rerum dominis; *vide Adn. ad* 22, 17, 4. *& conf.* στεφανοῦν. ἐδόθη αὐτῷ (*conſuli Romano*) στέφανος ἀπὸ ταλάντων πεντήκοντα καὶ ρ'. 22, 13, 13. προῦτιμε (τῷ ὑπάτῳ τῶν Ῥωμαίων στέφανον ἀπὸ πεντεκαίδεκα ταλάντων, 22, 17, 4. *tum* ἠξίου προσδέξασθαι τὰ ιέ. τάλαντα τὸν Γναῖον, *ibid. vs.* 10. τέλος ἔπεισε τὸν Γναῖον, ρ' τάλαντα λαβόντα, προσδέξασθαι πρὸς τὴν φιλίαν αὐτὸν, *ibid. vs.* 13. ἀποδεξάμενος τοὺς ἄνδρας, λαβὼν ν' ταλάντων στέφανον, 22, 19, 4. (*In earumdem rerum narratione, paulo ante, nude dixerat* λαβὼν ν' τάλαντα, 22, 18, 4.) πρεσβεῦσαι συμφοροῦσαι στεφάνους τῷ Γναίῳ διὰ τὸ νενικηκέναι τοὺς Γαλάτας, 22, 24, 1. ἡ σύγκλητος δεξαμένη τὸν στέφανον, ὃν ἐνόμιζεν (ὁ Ἀθηνᾶιος) ἀπὸ μυρίων καὶ πεντακισχιλίων χρυσῶν, 24, 1, 7. πρεσβευτὰς ἐξέπεμπεν, συνθεὶς (*ſcil.* αὐτοῖς, perferenda dans eis) ρ' καὶ ν' τάλαντα, πεντήποντα μὲν στέφανον Ῥωμαίοις, τὰ δὲ λοιπὰ &c. 28, 18, 3. ψηφισάμενοι τῇ Ῥώμῃ στέφανον ἀπὸ μυρίων χρυσῶν, 30, 5, 4. *& mox ibid.* ἐξέπεμπον Θεαύτητον ἄγοντα τὸν στέφανον τῇ Ῥώμῃ στέφανον ἐξαποστείλας ἀπὸ χρυσῶν μυρίων, 32, 3, 3. *rurſusque* 32, 6, 1 *& 3.*

Στεφανοῦν τὸν σώσαντα, coronare ſervatorem ſuum, 6, 39, 6. *Athenienſes* τὸν δῆμον (τῶν Ῥοδίων) ἐστεφάνωσαν ἀριστείων στεφάνῳ, virtutis coronam detulerunt populo Rhodiorum, 16, 26, 9. οὐ μόνον τὸν Φίλιππον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἡρακλείδην στεφανῶσαι διὰ τὴν ἔφοδον, 16, 15, 6. ἔστησαν ἀνδριάντας, στεφανούμενον τὸν δῆμον τῶν Ῥοδίων ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Συρακουσίων, 5, 88, 8. ἐστε-

Φάνωσαν τὸν Ἀντίοχον πεντακοσίοις ταλάντοις, Antiochum, coronæ nomine, donarunt 500 talentis, 13, 9, 5. *n.*

Στήθη, τὰ, — „*nautis dicuntur* in mari latentes aggeres terræ vel arenæ, *latinis* dorsa, *ut Virgil. Aen. X. 303. qui & saxa latentia sic appellat, I. 113.*" *Ern.*

Στήλη, ἡ, columna, *περὶ τῆς συμπολιτείας*, de fœderé civitatum Achaicarum, 2, 41, 12. *ἀνέθεσαν στήλην*, 4, 33, 2. *θέμενοι στήλην, ἐκάστη μετεῖχε τῆς κοινῆς συμπολιτείας*, 25, 1, 2. *στήλης προγραφείσης συνεπολιτεύστο μετὰ τῶν Ἀχαιῶν ἡ Σπάρτη*, 25, 2, 1. *συνέθεντο τὴν πρὸς Μεσσηνίους στήλην*, columnam icti fœderis cum Messeniis posuerunt, 25, 3, 3. *Pacis & fœderis conditiones, columnæ inscriptæ; ἐφ' οἷς ἔληξαν τῆς διαφορᾶς γράψαντες εἰς στήλην παρὰ τὸν τῆς Ἑστίας βωμὸν ἀνέθεσαν*, 5, 93, 10. *Sic τὰ ἐν στήλῃ καθιερωμένα*, 9, 36, 9. *παρὰ τὴν στήλην*, contra fœderis leges, quæ publice in columna proscriptæ sunt, 24, 4, 12. *παραβῆναι τοὺς ὅρκους, τοὺς νόμους, τὰς στήλας, ἃ συνέχει τὴν κοινὴν συμπολιτείαν*, 26, 1, 4. *παραδόσιμος στήλη*, columna qua memoria alicujus rei ad posteros traditur, 12, 11, 9. *ἡ στήλη ἡ περὶ τοῦ πλήθους* (*de copiis Hannibalis*) *ἔχουσα τὴν ἐπιγραφήν*, 3, 56, 4. (*Eamdem inscriptionem ἐν χαλκώματι κατατεταγμένην ait*, 3, 33, 18.)

Στιβαδοκοιτεῖν, humi in stramento cubare, 2, 17, 10.

Στιβὰς, ἡ, stratum, stramentum, in quo cubant milites in castris, stibadium, 5, 48, 4. 11, 3, 1. *n. ubi quidem στιβεῖς, pro στιβάσι, dant mssti libri omnes.*

Στιβὴ, ἡ, *i. q.* στιβὰς, *si vera scriptura codicum*, 11, 3, 1. *n.*

Στίβος, ὁ, callis, via trita, via; 2, 25, 5. *n. τοῖς στίβοις ἑπόμενα τὰ ὑποζύγια*, 3, 53, 10.

Στίλβειν, splendere, *de armis*, 11, 9, 4.

Στίφος, τὸ, caterva; *τὰ στίφη τῶν πολεμίων συνταράττειν καὶ διαλύειν*, 2, 68, 4. *σπείρας dixerat ibid. vs.* 3. *rursusque vs.* 8.

Στοιχεῖν τῇ προθέσει τινὸς, sequi, insservire, adcommodare alicujus præceptis, 28, 5, 6. *n.* — „*Sic Galat. 6, 16.*" *Ern.*

Στοιχεῖον; τὰ στοιχεῖα, literæ alphabeti, 10, 45, 7.

Στοὰ, ἡ, 1) porticus; *ναοὶ καὶ στοαὶ Agrigenti*, 9, 27, 9. *στοαὶ περὶ τὸ τέμενος*, 4, 62, 2. *οἱ κίονες οἱ ἐν ταῖς στοαῖς καὶ περιστύλοις*, 10, 27, 10. *ἡ Συντικὴ στοὰ προσαγορευομένη Syracusis, si vera scriptura apud Heronem, fuerit* porticus a cerdonibus *s.* coriariis nomen habens, 8, 5, 2. 2) *in urbium oppugnatione, αἱ στοαὶ sunt* vineæ, 1, 48, 2. *n.* 9, 41, 2 *sqq.* 22, 11, 6. *Fr. gr.* 112.

Στόμα, τὸ, 1) os; *ἦν τὰ παρ' αὐτοῖς λόγια πᾶσι τότε διὰ στό-*

στόματος, omnium in ore, 3, 112, 8. ἐπὶ στόμα φερόμενος ἐν πᾶσι, omnia ad gulam referens, 12, 9, 4. κατὰ στόμα ἁπαντᾶν τινι, (*i. q.* κατὰ πρόσωπον,) 2, 27, 8. ἐβιάζετο κατὰ στόμα, 31, 26, 10. *opp.* κατὰ νῶτον. *ibid.* 2) ostium; *fluminis*, 1, 75, 8. 2, 16, 7. 31, 20, 11. 31, 22, 7. *maris mediterranei, ad columnas Herculis*, 3, 37, 3. 3, 39, 5. 3, 57, 2. *Ponti Euxini*, 4, 43, 1. *&c.* τὸ τοῦ λιμένος στόμα, ostium portus, 1, 47, 3. 3) acies, *i. e.* præcipuum robur *exercitus*; ὄντες οἱονεὶ στόμα τοῦ κατὰ τὴν πόλιν πλήθους, 10, 12, 7. *n.*

Στόμιον, τὸ, orificium; τὰ στόμια τῶν ὀργμάτων, 16, 11, 4.

Στουππίον, *quatuor vetusti codices*, 5, 89, 2. *n. pro* στυππίον.

Στοχάζεσθαι, *in Med. & Pass.* 1) respicere, respectum *vel* rationem habere alicujus, petere, cupere; *cum Genit.* τῆς εἰς τὸ μέλλον ὠφελείας, 3, 57, 9. τῆς τέρψεως τῶν ἀναγνωσομένων, 9, 2, 6. τοῦ νόμου, legis respectum habere, 25, 8, 4. τοῦ δήμου, τῆς τοῦ δήμου βουλήσεως, 6, 16, 1 & 5. ἑκατέρων στοχάσασθαι κατὰ τὸ δυνατὸν, utrorumque rationem habere, utrisque gratificari, satisfacere, 23, 3, 4. τῆς πρὸς τινα εὐνοίας, 5, 73, 4. στοχαζόμενοι τοῦ δοκεῖν μόνον, tantum videri velle, speciem modo officii sequi, 4, 19, 10. τῆς ὑμετέρας στοχαζόμενοι διαφθορᾶς, vestrum intuentes exitium, 11, 5, 3. στοχάζεσθαι τῶν ἀνθρωπίνων, sortis humanæ habere rationem, 15, 8, 3. *Cum* πρὸς *præpos.* στοχαζόμενος πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ἡμαρτηκότων, rationem habens numeri, pro numero, noxiorum, 6, 83, 2.

2) attingere, consequi *scopum*, τοῦ σκοποῦ, 6, 25, 5.

3) conjecturam facere, colligere aliquid ex aliqua re, στοχάζεσθαι ἐκ τινὸς, 1, 14, 2. 1, 26, 9. 6, 3, 2. διά τινος, 3, 68, 10. ἐστοχασμένος τῆς τοῦ βασιλέως σκηνῆς, quum conjecturam fecisset quo loco esset tentorium regis, quum notasset sibi locum tentorii, 5, 81, 4. στοχαστέον ἐκ τῶν καιρῶν καὶ τόπων, 9, 15, 13.

Στρατεία, ἡ, 1) *proprie*, militia, expeditio, *v. c.* ἡ ἐπὶ Ῥωμαίους στρατεία, expeditio *Gallorum* adversus Romanos, 2, 22, 2 & 6. τῆς εἰς Ἰβηρίαν στρατείας παραλυθῆναι, 12, 5, 2. ἡ κατὰ γῆν στρατεία, militia terrestris, 3, 88, 8. *Unde & pro* stipendiis militaribus *usurpatur*; πέντε ἐνιαυσίους ἔχειν στρατείας, quinque stipendia annua fecisse, 6, 19, 1. ἐἀκοσι στρατείας τελεῖν, 6, 19, 2.

2) *Metonymice*, milites qui ad bellum ducuntur, exercitus, *quæ aliás proprie est* ἡ στρατιὰ, *cum quo nomine illud passim perperam confunditur a librariis*, (*vide Adn. ad* 1, 9, 3.)

1, 9, 3.) *passim vero etiam recte pro eo ponitur; v. c.* ἐξάγει στρατείαν, *ex codicum omnium consensu*, 1, 9, 3. *n. Sed recte* 2, 64, 1. *n. ex Bav.* ἐξαγαγὼν τὴν στρατιὰν *editum videtur, ubi alii codices* τὴν στρατείαν *habent. Rursus* 12, 5, 2. *est* στρατείαν ἐκπέμπειν; *recte. Et in* ἀθροίσαντες τὴν στρατείαν ἐκ τῶν πόλεων, 11, 20, 1. *consentiunt libri. Sic* τὴν στρατείαν ἀναλαβὼν εὔζωνον, 14, 10, 3. *n. ubi tamen dubitare possis, satis-ne emendata scriptura sit. cf.* 10, 4, 4 *&* 7. 1, 40, 1. *n. &c.* τὸ τῆς στρατείας βάρος, 3, 86, 3. *n.*

Στρατεύειν παυδημεὶ, 2, 2, 7. τὴν εἰς Ἰβηρίαν ἔξοδον στρατεύεσθαι, 3, 11, 5. στρατεύεσθαι μετ' Ἀννίβου, 7, 2, 4.

Στράτευμα, *constat pluribus* στρατοπέδοις; τὸ σύμπαν στράτευμα, 1, 26, 7. *coll. vs.* 6.

Στρατεύσιμος, οἱ στρατεύσιμοι, qui sunt ætate militari, 6, 19, 6. *i. q.* οἱ ἐν ταῖς ἡλικίαις, *ibid. vs.* 5.

Στρατηγεῖν, 1) consulem *vel* prætorem esse; Μάρκου Λεπίδου στρατηγοῦντος, M. Lepido consule, 2, 21, 7. οἱ τῷ πρότερον ἔτει στρατηγοῦντες, superioris anni consules, 3, 114, 6. ἐστρατήγει Αἰτωλῶν, 4, 37, 2. 5, 1, 2. 5, 91, 1. 2) *i. q.* καταστρατηγεῖν, *cum accus.* dolis, astu uti adversus aliquem, insidiari alicui; ἐγίγνετο πρὸς τῷ στρατηγεῖν τοὺς ὑπεναντίους, 3, 71, 1. *n. ex quatuor vetustissimorum codd. scriptura, quam confirmare videtur alter locus*, 9, 25, 6. *n.* μᾶλλον ἑαυτοὺς (*i. q.* ἀλλήλους) ἢ τοὺς πολεμίους στρατηγεῖν. *Adde* στρατήγημα.

Στρατήγημα, τὸ, 3, 18, 9. 5, 47, 4. 11, 22, 2. τὰ ἐξ ἱστορίας στρατηγήματα, 1, 57, 5. Φοινικικὸν στρατ. versutia Punica, 3, 78, 1. *Adde Adn. ad* 10, 44, 1.

Στρατηγία, ἡ, prætura, 4, 37, 1. 10, 25, 9. dignitas imperatoris, ars imperatoria, 11, 8, 1.

Στρατηγικὸς; ἡ στρατηγικὴ δύναμις, ars imperatoria, 1, 84, 6. 40, 1, 1. ἡ στρ. πρόνοια, cautio & prudentia imperat. 3, 105, 9. γενομένης τῆς εἰσόδου στρατηγικῆς mendose edebatur 5, 26, 9. *n. pro* τραγικῆς.

Στρατηγικῶς ἕκαστα συλλογισάμενος, 11, 16, 5. ἀκακώτερον ἢ στρατηγικώτερον αὐτῷ ἐχρήσατο, 10, 32, 7. πολιτικώτερον ἢ στρατηγικώτερον ὑπὲρ τῶν παρόντων ἐβουλεύσατο, 4, 19, 5.

Στρατήγιον, τὸ, prætorium, 6, 31, 1. *n. & vs.* 5 *sqq.*

Στρατηγὸς, ὁ, belli dux, imperator; *tum* prætor, *Achæorum, Ætolorum &c.* οἱ ἐν Ἀθήναις στρατηγοὶ *sunt magistratus urbani Athenis*, 5, 27, 2.

In Romanorum rerum historia, στρατηγὸς *est* consul, *præcipue ubi junguntur duo vocab.* στρατηγὸς ὕπατος, *ut* 1, 52,

1, 32, 5. 6, 14, 2. *sed & nude* στρατηγὸς; *vide* 1, 7, 12. *n.* 1, 11, 2. 1, 24, 9 *sq.* 1, 25, 1. 1, 27, 12. 3, 88, 8. 3, 116, 13. 6, 19, 7. *coll.* 6, 12, 6. 22, 15, 13. *ubi habes* ἐπὶ Τίτου Κοϊντίου καὶ Γναίου Δομετίου στρατηγῶν; *tum* 24, 1, 8. *n.* & 24, 2, 9. *n. quibus locis quidem in versione* prætores & prætorem *scripsi, sed oportuisse* consules & consulem *in Adnot. docui. Conf. verbum* στρατηγεῖν. *Sed propria & primitiva notione sumitur hoc vocab. in illa phrasi,* προχειρισάμενοι τὸν ἕτερον τῶν ὑπάτων στρατηγὸν, 1, 11, 3. Prætor Romanus *est* στρατηγὸς ἐξαπέλεκυς; *vide hoc nomen* ἐξαπ.

Στρατιωτικὸς, militaris; στρατιωτικὴ τριβὴ, belli usus, 9, 14, 4. τριβὴ ἄλογος στρατιωτικὴ, militaris usus carens arte, 1, 84, 6. *cui opponitur* ἐμπειρία μεθοδικὴ, καὶ στρατηγικὴ δύναμις, *ibid. Sic* στρατιωτικὴ προπέτεια καὶ κενοδοξία, militaris temeritas & jactantia, *opponitur* τῇ στρατηγικῇ προνοίᾳ, 3, 105, 9. *Sed rursus in bonam partem,* Φύσει στρατιωτικὸς, natura bellicosus, militaris, 23, 17, 3. οὐ μόνον κατὰ τὴν τριβὴν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν Φύσιν στρατιωτικὸς ἄνθρωπος, 24, 5, 4. ἄνθρωπος στρατιωτικώτερος ἢ πολιτικώτερος, 23, 10, 4. στρατιωτικοὺς *illos, qui distinguuntur a* τοῖς πραγματικοῖς, 14, 1, 13, *intelligere possis* homines militaris conditionis, simplices milites, *aut, quod præstare videtur,* homines militares, *i. e.* belli usum habentes. στρατιωτικὴν ἐξουσίαν, *a qua distinguitur* ἡγεμονικὴ ἐμπειρία, 10, 22, 4. *fuit cum intelligerem* potestatem quam militari jactantia ostentat imperator, *aut,* quam quivis miles exercere potest; *sed satis fuerit, cum Casaub.* potestatem in milites *intelligere.*

Στρατιωτικῶς, pro ferocis & rudis militis ingenio; ἐχρήσατο τῇ τύχῃ στρατιωτικῶς, 22, 21, 6. *cf. vs.* 7. *Sed & in bonam partem,* ἐνδεχομένως ἐχείριζον (*nempe* τὸ πλῆθος) καὶ στρατιωτικῶς, quoad fieri poterat militariter tractabant multitudinem, *i. e.* ad militiam & ad belli usum instruebant formabantque, 5, 63, 14. *cf.* 5, 65, 3.

Στρατοπεδεύειν, castra metari, 1, 17, 8. (*Alias, quoad quidem vel observaverim vel meminerim, constanter composito verbo* καταστρατοπεδεύειν *utitur scriptor noster.*)

Στρατοπεδευτικὸς; τὰ στρατοπεδευτικὰ σχήματα, pedatura castrorum, dimensio singularum partium castrorum, 6, 30, 3.

Στρατόπεδον, τὸ, 1) castra. 2) exercitus. 3) *Sigillatim* legio Romana, 1, 16, 2. 1, 26, 6. *&c. Vide Ind. histor. in* Legio Romana. *cf.* στράτευμα.

Στρέβλη, ἡ; στρέβλαι καὶ μάστιγες, instrumenta torturæ, 18, 37, 7.

Στρεβλοῦν, torquere, tormentis cruciare, 2, 59, 1 *sq. & vs.* 9. 2, 60, 2 *& 7.* 4, 18, 8. 5, 54, 10. 40, 5, 3 *& 6.* ἐστρεβλῶσθαι, 7, 7, 4.

Στρέφειν; *Pass.* στρεφόμενοι, dum se convertunt (*navibus,*) 1, 51, 6. στραφεὶς, retro conversus, 1, 40, 13. ἡ πρὸς τὸ πέλαγος ἐστραμμένη πλευρὰ, (*i. q.* τετραμμένη, *conf.* τρέπειν.) 1, 37, 4. 2, 15, 8. 5, 3, 10. 5, 4, 2. 5, 92, 10.

Στροβεῖν, torquere, circumagere, cruciare; ἐστροβεῖτο νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν περὶ τούτων διανοούμενος, 24, 8, 13. *ubi* ἐστροβλεῖτο *ed. Gron. operarum errore, repetito in ed. Ern.*

Στρογγύλος, rotundus, teres; στύλος στρογγύλος, 1, 22, 4. αἱ στρογγύλαι ἐλαῖαι, rotundæ olivæ, 12, 2, 4.

Στρουθὸς, ὁ, struthio, 12, 3, 5.

Στροφεὺς, ὁ, cardo; διακόπτειν τοὺς στροφεῖς τῶν πυλῶν, 7, 16, 5.

Στρωτὴρ, ὁ; στρωτῆρες, trabes transversariæ, 5, 89, 6. *n.*

Στυγνότης, ἡ, tristitia, mœror, *Senatus Romani,* 3, 20, 3. *n.* τοῦ περιέχοντος, aëris & cœli tristitia, 4, 21, 1,

Στύλος, ὁ, tignum teres, columna, 1, 22, 4 *sqq.*

Στύπος, τὸ, caudex, truncus, stipes, arbor, *Fr. gr.* 118. στύπη ὀρύϊνα, 22, 10, 4. *Sic* στύπη, *pro vulgato* τύπη, *legendum,* 1, 48, 9. *n.*

Στυππεῖον, τὸ, stupa, 1, 45, 12. *cf. voc. seq.*

Στυππίον, τὸ, (*alii* στουππίον) 5, 89, 2.

Στωμυλία, ἡ, loquacitas, garrulitas, argutiæ, 9, 20, 6.

Στωμύλος, garrulus, 40, 6, 7.

Συαγρώδης, apri similitudinem habens, 34, 3, 8.

Συβόσιον, τὸ, porcorum grex, 12, 4, 8.

Συγγένεια, ἡ, cognatio; ἀποικία καὶ συγγένεια, 8, 35, 9. κατὰ συγγενείας, secundum familias, integræ simul familiæ, 16, 34, 12. 17, 17, 4. *Metaph.* ἡ συγγ. cognati, 15, 30, 7. ὁ περὶ συγγενείας τρόπος τῆς ἱστορίας, de gentium populorumque inter se cognatione, 9, 1, 4. 9, 2, 1.

Συγγενὴς; Λύττος ἡ Λακεδαιμονίων ἄποικος οὖσα, καὶ συγγενὴς Ἀθηναίων, 4, 54, 6.

Συγγενικὸς; συγγενινὴ Φιλοστοργία, amor qualis est inter consanguineos, 32, 11, 1.

Mendosum συγγενικὰ ἔθη, *quod* mores patrios *interpretatur Ernestus, in* Σικελικὰ *mutavi, ex certissima virorum doctorum conjectt.*

Συγγίγνεσθαι; τούτων δὲ συγγενομένων *temere & invitis libris editum erat* 4, 55, 5. *pro* γενομένων.

Συγγνώμη, ἡ, venia; συγγνώμην αἰτεῖσθαι, εἴ τι παρέωρακε, 4, 14, 7. διδόναι τινὶ, 12, 7, 5. οἷς συγγνώμην δοτέον, 8, 1, 2. 12, 12, 3. συγγνώμην ἔχειν τινὶ τῶν ἡμαρ-

ἡμαρτημένων, (*i. q.* διδόναι,) veniam dare, ignoscere, 1, 78, 14. 4, 30, 2. συγγνώμην ὑμῖν ἔσχε Φιλοτίμως διακειμένοις, 11, 5, 7. *Nescio quid mendæ inest in illa phrasi:* Ἀννίβαν Φάναι, ἀγνοεῖν καὶ συγγνώμην ἔχειν, εἴ τι παρὰ τοὺς ἐθισμοὺς πράττει, 15, 19, 3. *n.* συγγνώμης τυγχάνειν, *absol.* 4, 16, 3. ἐπὶ τοῖς ἡμαρτημένοις, 24, 12, 5. ἐν τοῖς ἡμαρτημένοις, 20, 9, 9. *n.* τούτοις δεῖ συγγνώμην ἐξακολουθεῖν, 12, 8, 6.

Σύγγραμμα, τὸ, scriptio, liber, 3, 20, 5. 12, 7, 2 *sq.* *Sic pro vulgato* ἐν τοῖς γράμμασιν, 2, 56, 2. *adoptandum fuerit* ἐν τοῖς συγγράμμασιν *ex cod. Flor.*

Συγγράφειν τὰς πράξεις, res gestas conscribere, 3, 6, 1.

Συγγυμνάζειν ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὴν Φάλαγγα καὶ τοὺς μισθοφόρους Ἕλληνας, *Casaubonus*, eodem in campo exercebant; *vide*, *an rectius fuerit*, ad eumdem modum exercebant, 5, 65, 3.

Συγκαθιέναι; *reciproce*, συγκαθέντες εἴς τινα τόπον ὑλώδη, demittentes se, abscondentes se, 8, 26, 1. *Conf.* καθιέναι. *Pro* συνεκάθετο τοῖς ἀξιουμένοις, 32, 22, 7. *n. utique* συγκατέθετο *videtur corrigendum. cf.* συγκατατίθεσθαι.

Συγκαθιστάναι; *in Med.* συγκαθίστασθαί τινι, coram sistere se adversus aliquem *ad disceptandum*; συγκαταστησομένους τῷ Ἀριαράθῃ, 32, 20, 4. τοῖς πολεμίοις εἰς τὴν μάχην, in aciem prodire adversus hostes, 11, 23, 4. *sic* τοῖς ὑπεναντίοις κατὰ πρόσωπον, 9, 3, 6.

Sic συγκαταστῆναι πρός τινα, *ad disceptandum*, 31, 20, 8. *ad pugnandum*, 2, 20, 9. εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ στεφάνου συγκαταστάντες καιρὸν, (*i. q.* κίνδυνον *vel* μάχην,) 1, 57, 1. *Et absol.* οἱ συγκαθεστῶτες, qui cum eis erant acie congressi, 4, 12, 6.

Συγκαθορμίζεσθαί τινι, una cum aliquo stationem habere cum navibus, 5, 95, 3.

Συγκαλεῖν. *Mendose vett. nonnulli codd. dant* συγκεκληκέναι *pro* συγκεκλεικέναι, 3, 63, 3.

Συγκαταβαίνειν, descendere, ire cum aliquo, coire, congredi, dare se, consentire; εἰς πᾶν, in omnes conditiones ire, 3, 10, 1. 7, 4, 3. εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον, descendere ad prælium, 3, 89, 8. *n.* 5, 66, 7. εἰς ὁσοχερῆ κρίσιν, 3, 90, 5. 3, 108, 7. εἰς τοὺς ὁμαλοὺς τόπους, 1, 39, 12. εἰς τὰ τῶν πολεμίων προτερήματα, 4, 11, 9. εἰς τοὺς τῆς Φάλαγγος καιροὺς καὶ τόπους, 18, 14, 3 & 8 & 12. εἰς τοὺς κατὰ μέρος ὑπὲρ τῆς διαλύσεως λόγους, 5, 67, 3. εἰς πάντα τὰ Φιλάνθρωπα, ad omnes fœderis & amicitiæ conditiones descendere, se dare, paratum esse, 5, 66, 2. συγκαταβάντες εἰς φόρους καὶ συνθήκας,

descendentes ad pendendum tributum & fœdus faciendum, consentientes, 4, 45, 4. *Absolute*, συγκαταβάντες, cedentes, indulgentes, *scil.* remittentes nonnihil de postulato redemtionis pretio, 22, 9, 12.

Συγκαταβιβάζειν; συγκαταβιβάσας ἐπὶ πολὺ τοὺς (τῶν πολεμίων) προκινδυνεύοντας, (*scil.* σὺν τοῖς ἑαυτοῦ ἐξακροβολισμοῦ φεύγουσι,) adliciens hostes, ut *simul cum suis se se recipientibus* longius descenderent *de colle super quo sita erat urbs*, 5, 70, 8.

Συγκατάθεσις, ἡ, adsensio, adprobatio, comprobatio, plausus; ἔπαινος καὶ συγκατάθεσις συνεξακολουθεῖ τοῖς πράττουσι, 2, 58, 11. ἐπαίνου καὶ συγκαταθέσεως τυγχάνειν, 22, 9, 16. διὰ τὴν τῶν Ἀχαιῶν συγκατάθεσιν, de consensu Achæorum, 4, 17, 8. ὀλιγωρεῖν τῆς τῶν ἐκτὸς συγκαταθέσεως, *Fr. hist.* 56.

ποιησαμένων τούτων πρὸς ἀλλήλους ἐκ συγκαταθέσεως τὴν δικαιολογίαν, *si vera scriptura, erit idem ac* ἐκ συγκαταστάσεως, inter se commissi, *ut vertit Casaub. vel* coram inter se, 23, 12, 1. *n.*

Συγκαταινεῖν, probare, comprobare, ratum habere, 15, 8, 9. 25, 9, 6.

Συγκαταίρειν, simul cum aliquo in portum adpellere; τὰ συγκαταγρκότα τῶν πλοίων *dant Vat. & Flor. pro* συνηντηκότα, 1, 52, 6. *n.*

Συγκατανεύειν, τοῖς λεγομένοις, adnuere petitioni, 3, 52, 6. συγκατανεύειν τοῖς αὐτὸν παρορμῶσι, aurem præbere hortantibus, 30, 1, 9. ἐκείνῳ ἅπαντα συγκατένευον, omnia ei concesserunt, 7, 4, 9.

Συγκατασκευάζειν τινὶ δυναστείαν, adjuvare aliquem in paranda potentia, 1, 83, 4. τὴν νίκην, parare alicui victoriam, *de diis*, 3, 111, 3.

Συγκατατίθεσθαι, consentire, adsentiri, adnuere, 1, 49, 5. 5, 1, 10. 6, 15, 8. *cum Dat. pers.* 2, 8, 4. 2, 48, 6. *cum Dat. rei*; τῇ γνώμῃ τινος, 28, 5, 6. συγκατέθετο τῇ στρατείᾳ, consensit in eam expeditionem, 5, 55, 4. τῷ Δημητρίου θανάτῳ, 24, 3, 9. τοῖς λεγομένοις, probare dicta, 3, 98, 11. συγκατατιθεμένων αὐτοῦ πάντων ταῖς ἐπιβολαῖς, omnibus consilium ejus probantibus, 3, 71, 5. *n. ubi perperam* αὐτῷ *vulgo pro* αὐτοῦ *scribitur.* συγκατέθετο τοῖς ὑπ' ἐκείνου παρακαλουμένοις, 31, 18, 6. τοῖς προτεινομένοις, 22, 13, 8. *Sic* συγκατέθετο τοῖς ἀξιουμένοις *scribe* 32, 22, 7. *pro vulgato* συνεκάθετο. *Et sequente conjunct.* διότι, 26, 1, 5.

Συγκαταφέρεσθαι τῇ καθωμιλημένῃ δόξῃ περί τινος, pervulgatæ opinioni de aliquo adsentiri, 10, 5, 9. συγκατενέχθησαν ἐπὶ τὸ γράφειν δόγμα τοιοῦτον, consenserunt in eam sententiam ut fieret senatusconsultum tale, 33, 16, 11.

Συγκαταφθείρειν τοὺς στρατιώτας,

τας, simul perdere, amittere milites, 9, 26, 6.

Συγκατεργάζεσθαι; συγκατείργασμαι ὑμῖν τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων, peregi, perfeci vobiscum, 22, 4, 4.

Συγκεῖσθαι; τὰ πρὸς αὐτὸν συγκείμενα αὐτοῖς, quæ cum eo pacta habebant, quæ eis cum illo convenerant, 5, 4, 10. 8, 30, 1. ἐκ συγκειμένου, ex compositio, *Fr. gr.* 46.

Συγκεντεῖν τινα, confodere, interficere, 4, 22, 11. 15, 31, 11. *Sic non dubito συνεκέντησαν legendum* 15, 33, 6. *n. pro vulgato* συνηκόντισαν.

Συγκεφαλαιοῦσθαι τὰς πράξεις, τὴν διήγησιν, in brevem summam contrahere, 3, 3, 1 & 7. 4, 1, 9. 5, 32, 4. 28, 14, 11. ἐξελογίζοντο τὰ προσοφειλόμενα, καὶ συγκεφαλαιούμενοι (*scil.* αὐτὰ) πολλαπλάσια τῶν καθηκόντων, summam eorum subducentes, conficientes, multis partibus majorem justo, 1, 66, 11.

Συγκεφαλαίωσις, ἡ, 9, 32, 6.

Συγκινδυνεύειν; οἱ μετὰ τῶν εὐζώνων συγκινδυνεύοντες ἱππεῖς, 2, 3, 5.

Συγκινεῖν, commovere. συγκινεῖ ἕκαστον ὁ ξενισμός, 15, 17, 1. διὰ τὸ μηδένα συγκινηθῆναι τῶν ἔσωθεν αὐτῷ ταξαμένων, quoniam nemo se simul movit, 2, 59, 8.

Συγκλείειν, includere; τοὺς πολεμίους εἰς πολιορκίαν, 1, 7, 10. 1, 8, 2. 1, 49, 8. ἐντὸς τειχῶν, 1, 17, 8. συγκεκλεῖσθαι πρὸς τῇ γῇ, *de classe* ad terram conclusa & cincta ab hostibus, 1, 51, 10. συγκλείειν τινὰ, in carcerem conjicere, 40, 5, 1. *In prælio* συγκλείεσθαι, omni ex parte includi ab hoste, *est fortius non nihil quam* κυκλοῦσθαι, 3, 117, 11. *coll. vs.* 10.

ἡ παρώρεια συγκλείει τὴν παραλίαν εἰς στενὸν τόπον, in arctum cogit, comprimit, 5, 69, 1. συγκλειόμενος ὑπὸ τῶν καιρῶν, pressus, coactus, 2, 60, 4. ὑπὸ τῶν πραγμάτων, rerum necessitate coactus, 11, 20, 7. τῆς ὥρας ἤδη συγκλειούσης, urgente hora, diei tempore breve spatium eis relinquente, 17, 7, 3. διὰ τὸ τὴν ὥραν εἰς ὀψὲ συγκλείειν, 17, 9, 2. *n.* εἰς παραπλήσιον αὐτοὺς ἀγῶνα καὶ καιρὸν ἡ τύχη συγκέκλεικε, ad similem pugnandi necessitatem redegit eos fortuna, 3, 63, 3. *n.* ἡ τύχη ἐκ τοῦ προειρημένου τόπου καὶ ἀθλήματος εἰς παραβολώτερον ἀγώνισμα καὶ τόπον ἐλάττω συνέκλεισεν αὐτούς, 1, 58, 1. *n.* ἡ τύχη συνέκλεισεν αὐτὸν πρὸς τὸν ἔσχατον καιρὸν, ad postremi certaminis necessitatem eum redegit, 11, 2, 10. τοῦ Φιλίππου συγκλεισθέντος εἰς τὴν κατὰ τὸ σύμβολον δικαιοδοσίαν, 24, 1, 2. εἰς αὐτὰς συνεκλείσθη τὰς ἐν τοῖς ἰδίοις οἰκέτεις ἐλπίδας, 18, 36, 3. εἰς ὅμηρα καὶ φόρους συγκλείσαντες τὸν Φιλίππον, ad obsides dandos & pendendum tribu-

tributum coëgerunt, 21, 9, 9. *συγκλεισθέντες εἰς Φόρους*, 15, 20, 7. *Conf. συνάγειν.*

Σύγκλεισις, ἡ; *ὄρος διαφορὰς καὶ συγκλείσεις πλείους ἔχον ἐν αὑτῷ*, mons alibi latioribus vallibus diremtus, alibi in arctas anguſtias coiens, 5, 44, 7. *n. conf.* 5, 69, 1. — „ *de* monte alibi diremto, alibi continuato, *ut opinor.*“ *Ern.* — *Apud Plutarch. in Camill. cap.* 41. *ſunt νάπη πόλλας συγκλείσεις ἔχουσα, quod Reiskius cum Bryano in συγκλίσεις mutavit, temere.*

Σύγκλητος, ἡ, *plerumque de* ſenatu Romano *uſurpatur; ſic etiam* 28, 5, 6. *n. ubi de Acarnanum ſenatu intellexit Reiskius. Conf. Adn. ad* 20, 12, 1. *ἡ σύγκλητος Carthaginienſium, differt a γερουσίᾳ*, 10, 18, 1. 36, 2, 6. *Achæorum σύγκλητος eſt, in quam conveniebant non ſolum ἡ βουλὴ, ſed omnes cives qui trigeſimum ætatis annum impleverant*, 29, 9, 6. *n. Conf. ſupra, in ἀγορά.*

Συγκλίνειν; *τὰ κατὰ τὴν ἰδίαν ἀρχὴν συνέκλινε ταῖς εὐνοίαις (τῷ Φιλίππῳ) ὡς οὐδενὶ τῶν πρότερον βασιλέων*, propenſis in eum animis fuerunt, 7, 12, 5. Συγκλίνειν *pro* συγκλείειν *voluit Vrſinus*, 17, 9, 2. *n.*

Συγκομιδὴ, ἡ, (*ſcil. τῶν καρπῶν*) meſſis, 1, 40, 1. comportatio fructuum, 3, 100, 8. *ἡ τῆς ὀπώρας συγκομιδὴ*, vindemia, & aliorum fructuum autumnalium comportatio, 4, 66, 7.

Συγκρημνίζειν; *τὸ πλεῖστον αὐτῶν συγκρημνιζόμενον ἐν τῇ τάφρῳ διεφθάρη*, 8, 34, 7.

Σύγκριμά τι *ἐκ τούτων*, aliquid ex his concretum, 34, 5, 3.

Συγκρίνειν τι *ἐκ παραθέσεως*, aliquid cum alio conferre, 12, 10, 1. *συγκρ. τὶ τινὶ*, 6, 47, 9. *συνέκρινε καὶ διηρεύνα τὰ λεγόμενα*, 14, 3, 7. *συγκρίνειν τινὰ πρός τινα*, componere aliquem cum alio, ut hi duo inter ſe diſceptent, ut ex eorum diſceptatione, coram nobis inſtituta, veritatem facti diſcamus, *confronter l'un avec l'autre; οὗτοι συγκρίνονται πρὸς τὴν ἔφοδον*, 6, 36, 8.

Σύγκρισις, ἡ, collatio, comparatio *duarum rerum inter ſe; ἐκ τούτου ποιητέον τὴν σύγκρισιν τῶν πολιτευμάτων*, 1, 13, 13. *τοῦτο ἄξιόν ἐστι συγκρίσεως πρὸς ἐκεῖνο*, 15, 11, 9. 1, 2, 2. *ταῖς γε ἀρεταῖς οὐδὲ σύγκρισιν ἔχουσι*, ne conferri quidem inter ſe poſſunt, 15, 11, 10. *ἡ σύγκρισις τῶν ἀψύχων τοῖς ἐμψύχοις*, 6, 47, 10.

Ἀλκαῖος *ἐν ταῖς συγκρίσεσιν ἐπιδεξίως σκώπτων αὐτὸν* in commiſſionibus, diſceptationibus, 32, 6, 5. *n. ubi συγκυρήσεσιν*, congreſſibus, *ſuſpicatus eſt Reisk. Ego vero videndum puto, ne* Συγκρίσεις, *i. e.* inſtitutæ Comparationes, *titulus ſit libelli ad Alcæo editi.*

Σύγκριτος τινὶ, comparabilis, confe-

conferendus cum aliquo, 12, 23, 7.

Συγκροτεῖν; *συγπεκροτημένα πληρώματα*, bene exercitati remiges (ad remos communi concentu pulsandos,) 1, 61, 3. *n.*

Συγκρούειν, concurrere, jungere se, 3, 93, 9. *n. νῆες ἀλλήλαις συγκρούουσαι*, inter se collisæ, 1, 50, 3.

Συγκυρεῖν, accidere, evenire; *παρὰ δόξαν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων συγκυρούντων*, 5, 18, 6. *ἅμα συνεκύρησε καὶ τὴν πρωτοπορείαν συμπεσεῖν &c.* 4, 69, 1. 9, 8, 11. *παντὸ ὁμοῦ συγκυρήσαντα*, 14, 5, 13. *τὸ παραπλήσιον ἑκάστοις αὐτῶν συγκυρήσει*, 6, 6, 5. *δύο τὰ κάλλιστα συνεκύρησε τοῖς Ῥωμαίοις*, 2, 20, 8. 4, 51, 7.

συνεκύρησαν δὲ καὶ οἱ ἀποσταλέντες εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, eodem tempore etiam forte simul advenerunt, 18, 33, 3. *ἡ ἔξωθεν συγκυροῦσα ταύτας ταῖς χώραις θάλαττα*, mare extrinsecus adtingens has regiones, 3, 59, 7. *Sic οἱ συγκυροῦντες τῇ Μηδίᾳ βάρβαροι*; 10, 27, 3. *n. ubi συνοροῦντες legendum videri poterat.*

Συγκύρημα, τὸ, casus, eventus, 4, 86, 2. 32, 9, 6.

Συγκύρησις, ἡ, *idem*, 9, 12, 6. *Adde Adnot. ad* 32, 6, 5.

Συγχαίρειν τινὶ, gratulari alicui, 29, 7, 4. *Et in Pass. συγχαρῆναι τινὶ ἐπὶ τῷ &c. Sic συνεχάρη*, 30, 3, 1. *συγχαρεὶς*, 15, 5, 13. *συγχαρησόμενος*, 30, 10, 1. 30, 16, 1. 30, 17, 15.

Συγχεῖν, *τὰς τάξεις καὶ καταστάσεις*, turbare, disjicere ordines, 1, 40, 13. *συνέχεαν τὰς τῶν ἀστάτων σημαίας*, 15, 13, 7. *συγχέαι τὸν πόλεμον*, — „turbando bellum movere.“ *Ern.* — *id ipsum quod latine* conflare bellum *dicitur*, 4, 10, 3. 15, 2, 4. *Conf. συγχύειν.*

Συγχειρίζειν τῷ βασιλεῖ τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν, 6, 2, 14.

Συγχορηγεῖν τινι, subsidiis, commeatibus adjuvare aliquem, 4, 46, 5. 5, 55, 1.

Συγχρᾶν; Ἀχαιοῖς *καὶ τῇ τούτων πίστει συνέχρησαν πρὸς τὴν τῶν κακῶν ἐξαγωγήν*, 2, 39, 4. *n. ex consentiente codicum scriptura, pro qua συνεχρήσαντο correxi. Constanter enim in Medio vel in Pass. usurpatur hoc verbum, quod vel* simul uti *significat, vel nude* uti. *ἕως μὲν συνεχρῶντο τῇ τῶν Ῥωμ. συμμαχίᾳ*, 1, 8, 1. *συγχρησθῆναι*, 2, 32, 7. *ἅμα συγχρησάμενος συναγωνιστῇ τῷ ποταμῷ καὶ τοῖς θηρίοις*, 3, 14, 5. *συγχρώμενοι πρὸς τὴν ἀδικίαν ταῖς τῶν Κεφαλληνίων ναυσὶν*, 4, 6, 2. *συγχρώμενοι ταῖς τῶν τόπων ὀχυρότησι*, 5, 69, 9. *συμψεύδονται καὶ συγχρῶνται πάντες οἱ μόναρχοι τῷ τῆς βασιλείας ὀνόματι*, 6, 3, 10. *τοῖς ἰδίοις καιροῖς συγχρώμενος*, 18, 34, 6.

συγχρήσασθαί τι παρά τινος exponitur etiam utendum corro-

corrogare aliquid, commodato accipere, *in illa phrasi*, παρὰ Ταραντίνων συγχρησάμενοι πεντηκοντόρους, 1, 20, 14.

Σύγχρους τινὶ, ejusdem coloris cum aliqua re, 3, 46, 6.

Συγχύειν τὸν πόλεμον, *ut* συγχεῖν *vel* συγχέαι, conflare bellum; ἤδη συνέβαινε συγκεχῦσθαι τὸν πόλεμον, 28, 15, 6.

Σύγχυσις, ἡ, καὶ ταραχὴ, confusio, perturbatio, 14, 5, 8. 30, 13, 7.

Συγχωρεῖν τοῖς παρακαλουμένοις, concedere postulata, conditiones, 4, 29, 3. 14, 2, 5.

Συγχώρημα, τὸ, concessio, qua aliquid alicui ceditur, traditur, 5, 67, 8. τὰ συγχωρήματα, 28, 17, 7. κατὰ τὸ τῶν Ἀχαιῶν συγχώρημα, 4, 6, 5. *tum* potestas, facultas, quæ alicui datur faciendi aliquid; διὰ τῆς συγκλήτου γίγνεται τὸ συγχώρημα τοῖς τιμηταῖς, 6, 13, 3. συγχώρημα λαβεῖν παρά τινος, facultatem, potestatem accipere ab aliquo *aliquid faciendi*, 4, 73, 10. *cum Infin.* 4, 80, 12. *cum* περὶ *præpos.* λαβεῖν συγχ. περὶ πρεσβείας, legationem mittendi, 1, 85, 3. 4, 72, 3.

Συζευγνύναι; νῆες συνεζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας, inter se junctæ, 8, 6, 2.

Συζυγεῖν, *verbum tacticum*, in eodem ζυγῷ stare, *id est*, in eadem linea transversa; συζυγοῦντας καὶ συστοιχοῦντας διαμένειν, servare ordines secundum παραστάτας & ἐπιβάτας, 10, 21, 7. *n.*

Σῦκον, τὸ, ficus. σῦκα, 16, 24, 5 & 9.

Συλαλεῖν τινι, 4, 22, 8. συλλαλήσαντες αὐτοὶ ἑαυτοῖς, 1, 43, 1.

Συλλαμβάνειν; συνελάβοντο τῆς καταλύσεως τοῦ τυράννου *ex vulgata olim lect.* 10, 25, 3. *pro qua* συνεπελάβοντο *ex Suida adoptavi.* (*Ibi in Nota infra contextum corrige*, συνεπελάβοντο, & συνελάβοντο, *pro* συνεπελάβετο, & συνελάβετο.) πλεῖστα συνελάβετο πρὸς *perperam dabant edd. vett. cum codd. nonnullis, pro* συνεβάλετο, 3, 10, 7.

Συλλήβδην, ut verbo complectar, ut verbo dicam, denique, in summa, in universum; καλλίστας ὑναστείας καὶ συλλήβδην περιωρισμένας ὑπὸ τῆς Φύσεως, 15, 6, 5. ἀγενέστατοι, καὶ συλλήβδην ἀφρονέστατοι πάντων, 15, 10, 5. συλλήβδην πᾶν, 2, 35, 3. 4, 21, 4. (*ubi rectius delebitur comma post* συλλήβδην) 1, 74, 4. 10, 2, 1. συλλήβδην οὐδέποτε 1, 82, 8. κακῶν παραίτιος καὶ συλλήβδην ἀπωλείας, malorum caussa atque etiam in universum perniciei, 18, 24, 5. ἡ καθόλου καὶ συλλήβδην οἰκονομία τῶν γεγονότων, universa administratio rerum omnia complectens, 1, 4, 3.

Σύλληψις, ἡ, comprehensio; τῶν ἡγεμόνων, 1, 85, 6. τῆς νεὼς, 1, 46, 9.

Συλλογίζεσθαι, συλλογίσασθαι, 1) re-

1) reputare secum, cogitare; *cum Accus.* 1, 44, 1. 1, 63, 8. 3, 61, 2. 3, 81, 12. *Sic Vat. & Flor.* ταῦτα συνορῶν καὶ συλλογιζόμενος, *recte, pro simplici* λογιζ. 4, 71, 1. 2) excogitare, capere consilium; συνελογίσατο παρ' ἑαυτῷ περὶ τῆς προδοσίας συλλογισμὸν βαρβαρικὸν, 3, 98, 3. *Seq.* διότι, 1, 26, 10. 1, 32, 2. 3) conjicere, intelligere, *cum Accus.* 1, 60, 4. 2, 26, 4. συλλογιζόμενος ἐκ τῶν εἰκότων, conjectura rem adsecutus, 3, 93, 3. συλλογίσασθαι τὸ μέλλον ἐκ τῶν ἤδη γεγονότων, 9, 30, 8.

Passiv. ἦν αὐτῷ συλλελογισμένον, *seq. infin.* constitutum ei erat, 14, 4, 4.

Συλλογισμὸς, ὁ, consilium; συλλογισμ. βαρβαρικὸς, 3, 98, 3. (*cf.* συλλογίζεσθαι.) τὸν προεστῶτα ἐν πολέμῳ δυνάμεως χειρώσασθαι κατὰ τὰς ἐπιβολὰς καὶ συλλογισμοὺς, hostilium copiarum ducem vincere consiliis & solerter cogitatis, rationibus solerter initis, 3, 81, 11. εἰδεχθὴς κατὰ τὴν ἔμφασιν, καὶ ἐκ συλλογισμοῦ οὐ βελτίων ὑπάρχων, nec melior ingenio, judicio, consilio, 37, 2, 1. *Historia desiderat* τὸν ἀπολογισμὸν ἀληθῆ μετ' ἀποδείξεως καὶ τῶν ἑκάστοις παρεπομένων συλλογισμοῖς, cum explicatione rationum & consiliorum ad rem quamque pertinentium, 10, 24, 8. *si modo satis emendata scriptura.*

Σύλλογος, ὁ, colloquium, conventus, 5, 75, 1. 10, 42, 5. (*ubi i. q.* σύνοδος *vs. præc.*) 17, 3, 2. 18, 19, 1. 18, 20, 5. 22, 22, 12.

Συλλυπεῖσθαί τινι, 7, 3, 2.

Συμβαίνειν, accidere, evenire; ἐκ τούτου πολλὰ συνέβη τῶν χρησίμων αὐτῷ, 3, 51, 11. αἱ κακοπάθειαι αἱ συμβᾶσαι ἡμῖν, 5, 59, 7. *n.* ἡ συμβαίνουσα (τῷ ὄχλῳ) ἀκρασία, intemperantia quæ accidebat, quæ propria erat, familiaris multitudini, 1, 66, 6. ἡτοιμασμένων αὐτῷ τῶν πρὸς τὸν πλοῦν ἐκ πλείονος χρόνου πρὸς τὸ συμβαῖνον, in casum qui incidere posset, 2, 69, 11. ἠγωνία τὸ συμβησόμενον, timebat eventum, 1, 44, 5. ἐξ οὗ συνέβη, *cum accus. & infin.* quo factum est, 1, 18, 10. *& sæpe alias.*

Familiarissimus præsertim Polybio est pleonasticus quidam usus verbi συμβαίνει, συνέβη, *sequente infinitivo verbi principalis, ut* 1, 22, 3. 1, 32, 2. 3, 61, 5. *&c. In qua loquendi forma notetur constructio cum Dativo casu, qui a verbo* συμβαίνει *pendet, pro Accusativo ad infinitivum aliàs referendo; v. c.* οἷς συμβαίνει μὴ μακρὰν ἀπὸ Μασσαλίας ἔχειν τὴν οἴκησιν, 2, 32, 1. τούτοις συμβαίνει μὴ πολὺ διεστάναι τῶν ἐθνῶν *&c.* 5, 44, 8. *n.* ᾧ συνέβαινε ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ περιέχεσθαι, 5, 46, 12. *Adde* 1, 37, 10. *n.*

συμβαίνειν εἰς τὸν πόλεμον, ad belli societatem jungere se, simul

simul bellum suscipere, 29, 3, 7. *n. ni συνεμβαίνειν legendum, quemadmodum correxi* 16, 26, 6. *n. ubi pari ratione συμβαίνειν εὐγενῶς εἰς τὴν ἀπέχθειαν ἅμα Ῥοδίοις legebatur. Rursus συμβεβηκότες de* pluribus in unum congredientibus & jungentibus se ad bellum adversus aliquem *habemus* 9, 30, 9. *ubi quidem non satis integra est oratio vulgata. Dicitur etiam συμβαίνειν πρὸς τοὺς πολεμίους*, congredi, confligere cum hostibus, *si vera scriptura* 11, 24, 6. *τῷ τοῖς χρησιμωτάτοις πρὸς τοὺς ἀχρειοτάτους τῶν πολεμίων συμβεβηκέναι; ubi quidem συμβεβληκέναι correctum voluit Scaliger.*

συμβαίνειν perperam vulgo pro συμμένειν legebatur, 4, 9, 3. *n. Et συμβεβηκότων pro συμβεβιωκότων*, 10, 3, 1. *&* 10, 9, 3. *Pro μεγάλα δὲ συμβάλλεσθαι πεποίηκε, quod dant libri*, 3, 36, 3. *n. fortasse συμβάλλεσθαι συμβέβηκε legendum; sic sane in præt. etiam habes, Ἀσίαν κεῖσθαι συμβέβηκε*, 3, 37, 4. *ubi præsens pro præterito exspectasses. Conf.* συμβατός.

Συμβάλλειν; 1) συμβαλεῖν πρὸς μάχην τοῖς ὑπεναντίοις, congredi, confligere cum hoste, 10, 37, 4. εἰς μάχην, 3, 56, 6. *Et nude* συμβάλλειν τοῖς πολεμίοις, ἀλλήλοις *&c.* 1, 9, 7. 1, 12, 3. 1, 19, 8. 1, 35, 4. 3, 111, 1. 4, 7, 9. *Etiam de navali pugna, συνέβαλλον τοῖς τῶν Ἀχαιῶν σκάφεσι*, 2, 10, 1. *Et prorsus absolute*, συμβάλλειν, pugnare, confligere, prælium committere, 3, 110, 2. *sic αἱ πρῶται συμβαλοῦσαι νῆες*, 1, 23, 7. *συμβεβληκέναι πρὸς τοὺς πολ. pro συμβεβηκέναι legendum putavit Scaliger*, 11, 24, 6. *cf.* συμβαίνειν. 2) conjicere, perspicere, intelligere; *μὴ δύνασθαι συμβαλεῖν*, 11, 13, 2. 3) *συμβάλλειν τινὰ*, committere cum aliquo, *ex* 9, 18. *citat Ernestius, quod nobis est cap.* 19. *libri* 9. *ubi nihil tale invenio, nec locus ille nunc occurrit.*

συμβάλλεσθαι, conferre, prodesse; *μεγάλα, βραχύ τι, τινὶ εἴς τι*, 2, 13, 1. 1, 2, 8. 1, 55, 4. *πρός τι*, 1, 5, 4. 1, 47, 1. 3, 36, 3. *&c. διὰ τὸ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἴδιόν τι συμβεβλῆσθαι τοὺς καιρούς*, 2, 37, 4. 5, 107, 5. *Ἀμίλκας πλεῖστα συνεβάλετο πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ πολέμου*, 3, 10, 7. *n. ubi alii vulgo συνελάβετο.*

Συμβασιλεύειν ταδελφῷ, 30, 2, 4.

(Σύμβασις, ἡ, pax; *nempe sic editum erat ex Vrsini ingenio*, 21, 8, 6. *pro* ἔκβασις.)

Συμβατικὸς; συμβατικὴ διάθεσις, proclivitas ad compositionem, 17, 9, 4.

Συμβατὸς; *μὴ συμβατόν ἐστιν αὐτῷ ποιεῖν τοῦτο*, non cadit in illum, non est in ejus potestate hoc facere, 9, 2, 4. *cf.* συμβαίνειν.

Συμβα-

Συμβελὴς γιγνόμενος, telis confixus, telis obrutus, 1, 40, 13. *n.*

Συμβιοῦν, familiariter vivere cum quo; συμβιώσαντες Ἀρκεσίλα τῷ Φιλοσόφῳ, 10, 25, 2 & 4. συμβεβιωκότες αὐτῷ, 10, 3, 1. & 10, 9, 3. *ex Suida, pro* συμβεβηκότες, *quod utroque loco dabant codd. Polybiani.*

Συμβίωσις, ἡ, convictus, 5, 81, 2. μετά τινος, 32, 11, 10.

Συμβιωτὴς, ὁ, vitæ comes, sodalis, contubernalis, 8, 12, 3.

Συμβοηθεῖν, 4, 69, 4.

Συμβόλαιον, τὸ; συμβόλαια ἰδιωτικὰ, contractus inter privatos de re pecuniaria, 20, 6, 1. περὶ συμβολαίων ἀμφισβητοῦντες, de re pecuniaria litigantes, de pecunia quæ e syngrapha debetur, 24, 1, 11. *n.*

Σύμβολον; συγκλεισθεὶς εἰς τὴν κατὰ τὸ σύμβολον δικαιοδοσίαν, ex jure condicto, ex jure compacto, 24, 1, 2. *n.* τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὸ πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς σύμβολον, secundum pactum quod eis cum Achæis intercedit, 32, 17, 3.

Συμβουλεύεσθαί τινι, consilia cum aliquo communicare, 2, 46, 2.

Συμβουλία, ἡ, consilium, 5, 12, 6. 5, 49, 2. 21, 8, 11.

Σύμβουλος, ὁ, consiliarius, consultor, 14, 3, 7. συμβ. γέγονε τοῦ πολέμου, belli suasor fuerat, 35, 4, 8. publici concilii particeps, 14, 9, 7. σύμβουλοι καὶ πρεσβευταὶ *in exercitu Romano*, 6, 35, 4. *n. Conf. Adn. ad* 40, 9, 1.

Συμμαχικὸς; ἐπιτάττειν τοῖς συμμαχικοῖς τὸ δοκοῦν, 6, 12, 6. συμμαχικὴ ἄῤῥεσις, socialis animus, 9, 23, 7.

Συμμαχικῶς, tamquam socii, socialiter; οὐ συμμαχικῶς, ἀλλὰ δεσποτικῶς, *Fr. gr.* 81.

Συμμαχὶς, ἡ; συμμαχίδες πόλεις, 1, 83, 1. 2, 46, 2. 4, 25, 1. (*ubi abest substantivum.*) 5, 17, 9. 5, 102, 8. 6, 21, 4.

Συμμένειν, *i. q.* μένειν, manere, eodem loco manere, 1, 27, 9. 1, 47, 4. 4, 10, 3. (*ubi mendose alii* συμβαίνειν.)

Συμμεταδιδόναι τινὶ τῆς ἐπιβολῆς, consilium cum aliquo communicare, 5, 36, 2. περὶ τῶν ἐνεστώτων, 23, 14, 7. *Et subintellecto genit.* πράγματος *vel* ὑπὲρ τοῦ πράγματος, rem cum aliquo communicare, 4, 5, 9. 12, 16, 6.

Συμμεταπίπτειν τινὶ, simul cum aliquo mutari, 9, 23, 8. *Sic* αἱ προαιρέσεις τῶν ὑποταττομένων ἅμα τοῖς τῶν προεστώτων μεταβολαῖς συμπίπτουσι, *scribe* συμμεταπίπτουσι, 10, 36, 7. *n. Conf.* μεταπίπτειν; *& verbum seq.*

Συμμετατίθεσθαι; *notione activa*, (τὸν θυρεὸν *vel* τὸ σῶμα σὺν τῷ θυρεῷ) πρὸς τὸν καιρὸν τῆς πληγῆς, in omnem partem unde ictus minatur convertere subinde scutum, *vel* se cum scuto convertere, 18, 13, 7. *Passive & reciproce*, τοῖς πραγμάτων μεταβολαῖς συμμετατίθεσθαι, una cum tempo-

temporum mutatione mutari ipsum, & varie se flectere ac convertere, 9, 23, 4. (*cf.* συμμεταπιπτ.) *Adde Adn. ad* 18, 16, 7.

Συμμετρεῖσθαι πρὸς λόγον τὰ διανύσματα, cum temporis ratione commetiri itinera conficienda, 9, 15, 3.

Συμμετρία, ἡ τῶν κλιμάκων, commensuratio, justa mensura, 9, 19, 5. τὴν αὐτὴν τηρεῖν συμμετρίαν, 9, 20, 2.

Σύμμετρος, modicus, idoneus, probabilis; τριβὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχων σύμμετρον, 1, 32, 1. ἐν ἀποστήματι συμμέτρῳ, 1, 33, 6. 2, 25, 4. λαβὼν σύμμετρον ἀπόστημα, 5, 73, 5. σιβυνίοις ἐοίκασι συμμέτροις, mediocribus venabulis, 6, 23, 9. μετὰ συμμέτρου δυνάμεως, 10, 42, 2. *Proprie construitur cum* πρὸς *praepos. & notat id quod* commensum est & aptum ad id de quo agitur; *sic* ἦφίει λίθους συμμέτρους πρὸς τὸ φεύγειν ἐκ τῆς πρώρας τοὺς ἀγωνιζομένους, lapides emittebat satis magnos ad pellendos de prora pugnantes, 8, 8, 1. διάστημα σύμμετρον ὑπάρχον πρὸς τὴν ἐπιβολήν, 8, 15, 4.

Συμμέτρως, dimensa ratione, adcommodate; κεχρημένοι τῇ πορείᾳ συμμέτρως ὥστε μηδεμίαν ἐπίστασιν γενέσθαι, 8, 30, 13.

Συμμιγνύναι τινὶ, convenire aliquem colloquendi caussa, 1, 31, 5. 2, 11, 11. 2, 48, 8. 10, 37, 7. pervenire ad aliquem, conjungere se alicui, 1, 19, 2 & 4. 1, 60, 8. 3, 96, 9. 3, 97, 4. 4, 23, 2. incidere in aliquem, 5, 15, 4. 10, 31, 12. συμμίξαι τοῖς πολεμίοις, manum conserere cum hoste, 1, 9, 4. *Eumdem usum ex* 3, 18. *citat Ernestius, ubi non occurrit.* ποίοις τόποις συμμικτέον τοῖς ὑπεναντίοις, quo loco occurrendum sit hosti, 3, 41, 8. *n. Duas lectiones,* συμμίξαντες & προσμίξαντες, *perperam in unam* συμπροσμίξαντες *contraxit Casaub.* 4, 16, 7. *Adde mox* συμμύειν.

Συμμίσγειν, *i. q. praeced.* κατὰ πορείαν συνέμισγον τοῖς ὑπεναντίοις, in hostes incidebant, 10, 49, 6.

Συμμισεῖν τοῖς φίλοις τοὺς ἐχθρούς, 1, 14, 4.

Συμμύειν, connivere, oculos claudere; ἵνα συμμύσαντες πειθαρχῶσιν *correxi* 31, 8, 8. *n. pro vulgato* συμμίξαντες.

Συμπάθεια, ἡ; μετὰ μεγάλης φαντασίας καὶ συμπαθείας, *Fr. gr.* 134. ἡ συμπάθεια τῶν χαλκωμάτων, 22, 11, 12.

Συμπαθὴς; συμπαθεῖς ποιεῖν τοὺς ἀναγινώσκοντας τοῖς λεγομένοις, 2, 56, 7. συμπαθεῖς ποιῆσαι τοὺς παρακαλουμένους, suos adfectus in eos transfundere quos hortabatur, 10, 14, 10. — „*nisi legendum* συμπεισθῇ." *Ern.* τίς οὐκ ἂν συμπαθὴς γένοιτο κατὰ τὴν διήγησιν, quis non adficiatur ad hanc narrationem,

15,

15, 9, 3. *συμπαθὴς γενόμενος*, misericordia tactus, 10, 18, 8. 8, 22, 9.

Συμπαιανίζειν, simul ululatum tollere, 2, 29, 6. *Conf. simplex.*

Συμπαιδεύεσθαι; *βίᾳ καὶ θυμῷ συμπεπαιδευμένος*, violentiæ & iræ adsuetus a puero, innutritus, 6, 44, 9.

Συμπαρακαλεῖν τινι τὰς δυνάμεις, una cum aliquo hortari milites, 5, 83, 3.

Συμπαραλαμβάνειν, simul adsumere, 2, 10, 1.

Συμπαραπλεῖν, a latere navigare, 5, 68, 9.

Συμπαρασκευάζειν τινὶ ὠφελείας, adjuvare aliquem in paranda præda, prædam alicui conciliare, 4, 3, 8.

Συμπαρατιθέναι, *in acie*, a latere aliorum locare, a latere eis adjungere, 2, 66, 7.

Συμπαρεῖναι, simul adesse, præsentem esse, 5, 5, 8. 5, 15, 6. *τινὶ*, una adesse cum aliquo, 9, 25, 6. *πᾶσιν*, ubique adesse, rebus omnibus præsentem interesse, 9, 26, 5.

Σύμπας; *ἡ σύμπασα ἀργία*, 3, 81, 4. *&c. Vide πᾶς.*

Συμπάσχειν τοῖς τινος ἀτυχίαις, 4, 7, 3. *τοῖς τῆς πατρίδος πράγμασιν ἀληθινῶς συμπάσχειν*, 15, 19, 4.

Συμπατεῖν, conculcare; (*ut καταπατεῖν.*) *συνεπατήθησαν*, 1, 34, 7. 3, 65, 7 *&* 10. 4, 58, 8 *&* 10. 14, 4, 10.

Συμπείθειν, *i. q.* πείθειν, 5, 38, 1. *Pass. συμπειθόμενος ποιεῖν τι*, qui sibi persuaderi, se adduci passus est, 17, 13, 4.

Συμπέμπειν; *συμπέμψαι τοὺς ἑπομένους*, reprimere *hostes* insequentes, 9, 9, 3. *n.*

Συμπεριλαμβάνειν τὶ τῇ ὑποθέσει, simul comprehendere, 8, 13, 4. *συμπεριελήφθησαν τοῖς συνθήκαις ex ing. citra necessitatem ediderat Vrsin.* 26, 6, 12. *pro* περιελήφθησαν.

Συμπεριποιεῖν τινι τὴν ἀρχὴν, in parando regno adjuvare aliquem, 3, 49, 9. *cf. συγκατασκευάζειν.*

Συμπεριστέλλειν τὰς ἁμαρτίας, tegere, occultare peccata, 10, 25, 9. *cf.* περιστ.

Συμπεριφέρεσθαι, *συμπεριενεχθῆναι*, 1) *cum Dat. rei*, mente & intelligentia adsequi aliquid, capere, intelligere, perspectum habere, tenere; *τοῖς λεγομένοις*, 3, 10, 2. 3, 34, 3. *τῇ τῶν ιβ' ζώων οἰκονομίᾳ*, 9, 15, 7 *&* 14. *τοῖς παραγγελλομένοις*, nosse, satis didicisse imperata facere, 10, 21, 9. *i. q. κρατεῖν τοῦ &c. ibid.* 2) *cum Dat. pers.* sequi, comitari, adsectari aliquem, adhærere alicui; *πλείστους ἔχει τοὺς θεραπεύοντας καὶ συμπεριφερομένους αὐτῷ*, 2, 17, 12. *ἐπιδεξίως ὁμιλεῖν τοῖς συμπεριφερομένοις*, solerter se gerere cum eis quorum consuetudine utuntur, qui cum eis vivunt, 4, 35, 7. *Absol. ἀναγκασθέντες συμπεριφέρεσθαι, scil. τοῖς ἄλλοις*, aliorum exemplum sequi, 5, 15, 2. *conf. συγκατα-φέρεσθαι.*

Συμπεριφορὰ, ἡ; 1) indulgen-

tia; συγγνώμην τοῖς ἀπόροις ἢ συμπεριφορὰν οὐδ' ἡντινοῦν ἐπ' οὐδενὶ τῶν πραττομένων διδόντες, *de lenitate in exigendis tributis*, 1, 72, 2. συμπεριφορᾶς τυγχάνειν, indulgentiam invenire, indulgenter tractari, 24, 2, 10. *Eodem pertinet notio* obsequentiæ, *vel* adcommodationis ad aliorum captum, *de qua monuit Vptonus in Ind. ad Arriani Epict. & Heynius ad Epict. cap.* 16. *quos duumviros hoc nomine jam laudavit Ernestus.* 2) familiaris conversatio, familiaritas; ἡ μεθ' ἡμέραν συμπεριφορά, 5, 26, 15. 3, 37, 2. 32, 9, 3 & 6. *i. q.* σύστασις *ibid. vs.* 4. — „*Ad hanc maxime significationem pertinentia exempla habet Cl. Wesselingius ad Diodor. T. I. p. 233.*“ *Ern.* — *Confer verbum præced.*

Συμπίπτειν, 1) coincidere, concurrere, *varia ratione*; εἱ πλευραὶ (τοῦ τριγώνου) αἱ συμπίπτουσαι πρὸς ἀλλήλας, quæ se contingunt, 2, 14, 5. τῶν διόδων ἐνταῦθα συμπιπτουσῶν, viæ omnes ibi coëunt, coincidunt, 10, 28, 7. συμπίπτουσιν ἀλλήλοις, miscentur invicem *diversi greges*, 12, 4, 10 & 13. συμπεσεῖν ἐπὶ τὴν ὑπερβολήν, *diversis viis* simul cum aliis pervenire ad summitatem collium, sibi occurrere, 41, 69, 1. 5, 52, 7. *De exercitibus diversarum partium*, συμπεσεῖν ἀλλήλοις, inter se concurrere, 1, 45, 8. 3, 73, 6. συμπιπτουσῶν τῶν νεῶν, quum inter se colliderentur, implicarentur naves, *dum raptim conversione in angusto loco facta recipere se vellent*, 1, 50, 3. ἀντίοι συμπίπτοντες τοῖς ὑποζυγίοις, a fronte occurrentes jumentis, irruentes in jumenta, 3, 51, 5.

2) accidere, evenire, *sicut* συμβαίνειν; ὃ καὶ νῦν τοῖς κατὰ τὴν Αἰτωλίαν συμπεσεῖν, 22, 14, 11. τούτου δὲ συμπεσόντος, quo facto, 3, 69, 11. *Qua notione etiam pleonastice, sicut* συμβαίνει, *cum aliis verbis in infinitivo positis jungitur, ut* μεγάλην συνέπεσε γενέσθαι ταραχήν, 1, 53, 4. 3, 107, 4. *Adde* 31, 22, 3.

3) accidere *ad genua alicujus*; συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα, 39, 3, 1.

Συμπλανᾶσθαι ταῖς ἀγνοίαις τῶν συγγραφέων, decipi erroribus & peccatis historicorum, 3, 21, 10.

Συμπλέκειν, ἀλλήλαις τὰς πράξεις, inter se implicare, 5, 31, 4. & *in pass.* συνεπλάκησαν ἀλλήλαις αἱ πράξεις, 4, 27, 3. 5, 105, 4 & 9. συμπλέκειν τινὶ τὰς χεῖρας, manum alicui jungere, amicitiam contrahere, 2, 45, 2. 2, 47, 6. συμπλέκοντες τὰς χεῖρας, junctis manibus, mutua opera, 5, 104, 1.

συμπλέκεσθαι, *in Passiv.* τοῖς πολεμίοις, manus conferre, confligere, *cum hoste*, 3, 69, 13. καταπειράζειν καὶ συμπλέ-

συμπλέκεσθαι, 2, 65, 13. συνεπλέκοντο καὶ διηγωνίζ. τοῖς πολεμίοις, 1, 28, 2. 4, 58, 6. ἐκ τῶν χειρῶν συμπλεκόμενοι τοῖς πολεμ. nudis manibus conflictantes, 16, 33, 3. π. συνεπλάκησαν, 3, 73, 1. συμπλακέντες, 2, 51, 3. πρὸς τὴν οὐραγίαν συμπλέκεσθαι, 4, 11, 7. ἐμάχοντο συμπλεκόμενοι κατ' ἄνδρα, 3, 115, 3. συμπλεκόμενα σκάφη, 1, 23, 6.

συμπλέκεσθαι καὶ μεμψιμοιρεῖν τινι, verbis altercari, contendere cum quo, & querelas contra eum proferre, 17, 8, 3.

Συμπληροῦν; συμπληρῶσαι ναῦς, 1, 36, 9. 3, 96, 8.

Συμπλήρωσις; ἡ ἔξωθεν συμπλ. τῆς εὐδαιμονίας, accessio opulentiæ extrinsecus adveniens, 5, 90, 4.

Συμπλοκή; 1) ἡ ἁπάντων πρὸς ἄλληλα, rerum gestarum connexio, complicatio inter se, 1, 4, 11. 4, 28, 4 *sq. cf.* 1, 3, 3 *sqq.* ἡ συμπλοκὴ, *scil.* τῶν νεῶν, 1, 28, 11. *est* implicatio, constrictio, illigatio navium hostilium *ope corvi, quod* συνδεῖν τοῖς κόραξι *dicit* 1, 27, 12. *Sed* 2) *alias,* ἡ συμπλοκὴ & αἱ συμπλοκαὶ, (*etiam* τῶν νεῶν, *ut* 1, 27, 12. 1, 28, 3.) *sunt,* cum ad manus venitur, conflictus, contentio, prælium, 1, 15, 3 & 7 & 11. 1, 42, 13. 3, 18, 1. 3, 73, 3. 5, 14, 4. 5, 23, 9. 6, 25, 4. 23, 2, 15. ὁλοσχερεστέρα συμπλοκὴ, *disting. ab* ἀκροβολισμῷ, 1, 40, 11. συμπλοκαὶ συνεχεῖς ἐγίγνοντο ἐπὶ τῶν ἔργων, continuæ dimicationes, continua prælia, 10, 31, 9. τῆς συμπλοκῆς ἐκ χειρὸς καὶ κατ' ἄνδρα γιγνομένης, cominus & viritim, 4, 58, 7.

Συμπνεῖν, conspirare, concordes esse; συμπνεύσαντες καὶ μιᾷ γνώμῃ χρώμενοι, 30, 2, 8.

Συμπολιτεύεσθαι; πόλεις συμπολιτευόμεναι μεθ' ἑαυτῶν, 2, 43, 1. μετὰ τῶν Αἰτωλῶν, 17, 3, 12. μετὰ τῶν Ἀχαιῶν, 23, 8, 9. *sic intellige* μετ' αὐτῶν, *scil.* τῶν Λακεδαιμ. 2, 43, 1.

Συμπολιτεία, ἡ ἐθνικὴ, populorum *vel* universæ gentis consociatio in unam rempub. 2, 44, 5. μετέχειν τῆς συμπολιτείας 2, 41, 12 *sq.* ἡ συμπολ. τῶν Ἀχαιῶν, commune Achæorum, 3, 5, 6. &c. τῶν Αἰτωλῶν, 4, 25, 7. τῶν Βιζαντίων, 17, 2, 4.

Συμπορεύεσθαι, convenire, congregari; *de senatu,* 6, 16, 4. 29, 9, 6. εἰς τὰς πανηγύρεις, 4, 62, 2. συμπορεύεσθαι, congredi ad colloquium; *absolute,* 15, 5, 10. 39, 1, 12. τινὶ, 18, 17, 5. πρός τινα εἰς λόγους, 15, 6, 1. πρὸς ἀλλήλους εἰς σύλλογον, 5, 75, 1.

Συμποτικὸς, compotationum amans, 31, 21, 8.

Συμπράττειν τινὶ, facere cum aliquo, 28, 7, 1 & 5. &c. τινὶ τὰ κατὰ τὴν κάθοδον, adjuvare aliquem ad *vel* in, 33, 5, 7. συμπράττειν (τινὶ) ὑπὲρ τῶν παρακαλουμένων, curare

ut satisfiat postulatis alicujus, 28, 7, 2.

Συμπροπίπτειν τινί, una exire, una abire cum aliquo, 31, 22, 1.

(Συμπροσμίξαι; συμπροσμίξαντες τῇ Πύλῳ perperam edebatur inde a Casaub. 4, 16, 7. n. pro συμμιξ. vel προσμιξ.)

Σύμπτωμα, τὸ, casus, eventus, res incidens; τηρῶν τὸ προειρημένον σύμπτωμα, exspectans dum fieret id quod dixi, scil. ut transitus pateret per fluvium incidente certo vento, 1, 75, 8. regio nomen habens ἀπ' αὐτοῦ τοῦ συμπτώματος, a re quæ ibi accidit, 3, 49, 5. τὸ περὶ τὸν ἀέρα σύμπτωμα, 3, 108, 9. κατὰ σύμπτωμα, casu, forte fortuna, 5, 24, 2. ἀδήλου τοῦ συμπτώματος ὑπάρχοντος, quum incertus sit sortis eventus, 6, 38, 4. Sed præsertim tristis eventus, calamitas, ibid. 6, 38, 4. 1, 35, 2 & 7. 1, 55, 3. 2, 7, 11. 2, 24, 1. 3, 106, 5. τοῖς μεγίστοις συμπτώμασι παλαίειν, 2, 57, 8. ἀεὶ τὰ μείζω τῶν προσδοκωμένων κακῶν λήθην ποιεῖ τῶν ἐλαττόνων συμπτωμάτων, 30, 5, 3.

Σύμπτωσις, ἡ, τῶν ποταμῶν πρὸς ἀλλήλους, 3, 49, 6. τῶν ὀρῶν, 2, 14, 8. τοῦ Ἀπενν. πρὸς τὰς Ἄλπεις, 2, 16, 1. concursus, primus conflictus, 1, 57, 7. 3, 65, 7 & 10. 5, 85, 1. 11, 13, 1.

Συμφανὴς, conspicuus; συμφανεῖς γενόμενοι τοῖς πολεμίοις, 2, 25, 5. συμφανές ἐστι, perspicuum est, 2, 24, 1. 6, 4, 1. 10, 5, 10. 11, 5, 1. 12, 25, 6.

Συμφέρον, τὸ, utilitas, commodum; οὐ ταὐτό ἐστι συμφέρον σοὶ καὶ ἐμοί, 17, 14, 10. ἐναντίως ἄγειν τὸ συμφέρον ἀλλήλοις, 2, 41, 9. ἐπὶ ταὐτὸ συμφέρον ἄγειν τοὺς Πελοποννησίους, 2, 37, 9. τῶς τοῦ συμφέροντος ψήφοις μετρεῖν τὰς φιλίας, 2, 47, 5. τὰ ἐκ τῆς βοηθείας συμφέροντα, 1, 11, 1. Hujus Comparativus esse potest συμφερώτερος, si vera lectio codicis Bav. 3, 8, 9. n. pro quo ex aliis συμφορώτερον πρᾶγμα adoptavi. cf. σύμφορος, & 5, 49, 6. n. Ac sane in συμφερώτερον consentiebant libri omnes 2, 50, 11. n. ubi tamen Ernestus haud dubie συμφορώτερον ait legendum.

Συμφερόντως κεχείρικε τὰ πράγματα, ex utilitate reip. administravit, 3, 107, 8. ὃν (πόλεμον) ταχέως καὶ συμφερόντως ἐπετέλεσαν, ex utilitate sua, 1, 65, 2.

Συμφεύγειν, εἰς τὰς πόλεις, confugere, 4, 64, 8.

Συμφθείρεσθαι, una perire, 6, 5, 6.

Συμφορεῖν; πρεσβεῖαι συμφοροῦσαι στεφάνους αὐτῷ, 22, 24, 1.

Σύμφορος; συμφορώτερον, 2, 50, 11. n. ubi tamen vulgo omnes συμφερωτ. Vide supra, in συμφέρον, & conf. 3, 8, 9. n. συμφορώτερα λέγειν, 5, 49, 5. n. 22, 5, 9.

Συμ-

Συμφράττειν, τὰς σαρίσσας, densare, conferere hastas, 2, 69, 9. *quæ πύκνωσις τῶν σαρισσῶν dicitur*, 18, 13, 3. συμφράττειν, *absol.* & συμφράττειν τοῖς ὅπλοις, testudinem facere, consertis scutis se tegere, 10, 14, 12. 4, 64, 7. *Quod pluribus verbis explicatur*, τοὺς θυρεοὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιήσαντες συνέφραξαν, &c. 28, 12, 3. *Conf.* συναspίζειν.

Συμφρονεῖν, 1) consentire, idem sentire; *absolute*, 2, 22, 1. 2, 38, 9. 2, 39, 6. 2, 41, 1 & 11. 3, 40, 8. ταὐτὰ, 6, 46, 8. συμφρ. ἀλλήλοις, εἰς τὸ συντελεῖν, 4, 60, 4. ἐπί τινι πράγματι, 3, 2, 8. ἐπὶ δόλῳ, 3, 52, 3. πρὸς τοὺς φίλους περὶ τούτων, 4, 81, 3. 2) deliberare; συμφρονήσας ὃ δέον ἦν ποιεῖν, 18, 9, 2. *Sic* συμφρονήσαντες *fortasse* 7, 16, 3. 18, 26, 7. & *alibi passim, non male exponetur* re in commune deliberata; *poterit tamen etiam satis esse* communi consensu.

Συμφρόνησις, ἡ, concordia, 2, 37, 8.

Συμφυὴς; τὰ τούτοις συμφυῆ, & συμφυὲς κακὸν, quod ex hoc nascitur, cognatum, *ut, tyrannis nascens e monarchia*, 6, 4, 6 & 8. συμφυεῖς κακίαι, 6, 10, 7.

Συμφυλάττεσθαι, una custodire, *ex uno cod. Aug. editum erat* 5, 104, 2. *invitis ceteris.*

Συμφῦναι; ἔᾳ συμφῦναι τὴν ὑπάρχουσαν κατάστασιν τοῖς Πελοποννησίοις, (*opponitur* κίνησις καὶ μετάστασις,) coalescat, firmior indices fiat præsens status Peloponnesi, 4, 32, 9. — „συμφῦναί τινι *dicuntur*, quæ perpetua & immutabilia sunt, *ut Latini* insita *dicunt*, & *Iosephus VI. 3, 2.* σύμφυτον δικαιοσύνην, constans justitiæ studium.“ *Ern.*

Συμφωνεῖν περί τινος, convenire, paciscí de aliqua re, 2, 15, 5. ὡς ἂν συμφωνήσωμεν, quemadmodum inter nos convenerit, 7, 9, 11.

Συμφωνία, ἡ; μετὰ κεραΐου καὶ συμφωνίας, 26, 10, 5.

Σύμφωνος, concinens, consentiens, concordans; σύμφωνος ἦν τούτοις, consentiebat cum his, 30, 8, 7. συμφώνους γενέσθαι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, 17, 9, 5. ὁμολογούμενον καὶ σύμφωνον ἑαυτὸν κατασκευάσας κατὰ τὸν βίον, constantem sibi se præstare, 32, 11, 8. σύμφωνα ἀγγεῖα, sibi respondentia, sibi similia, 10, 44, 9.

σύμφωνόν ἐστι τούτοις πρὸς ἐκείνους, consentiunt inter se, 6, 36, 5. περὶ τούτου ἐγένετο πᾶσι σύμφωνον, 24, 4, 8. 29, 2, 9.

Συμψαύειν; συμψαυόντων ἀλλήλοις τῶν σχημάτων, tangentibus se mutuo figuris, 6, 29, 3. συμψαύοντες τοῖχοι, 8, 6, 4.

Συμψεύδεσθαι καὶ συγχρῆσθαι τῷ τῆς βασιλείας ὀνόματι, fallere nomine regis, falso uti regis nomine, 6, 3, 10. — „*de iis qui reges se appellant,*

lant, juntque tyranni potius." *Ern.*

Σύμψηφος, qui suffragatur; *σύμψηφον τοῖς ὄχλοις ποιῶν ἑαυτὸν*, ad militaris turbæ judicium adcommodans suam sententiam, 3, 90, 6.

Συμψοφεῖν τοῖς ὅπλοις, concrepare armis, 1, 34, 2. *συμψ. τοὺς θυρεοὺς ταῖς μαχαίραις*, pulsare scuta gladiis, 11, 30, 1. 15, 12, 8.

Σύν, *præpos. per ellipsin omissa* 3, 113, 9. 3, 117, 8. 4, 50, 7. 5, 23, 8. *σὺν δύο, i. q. ἀνὰ δύο*, 8, 6, 2.

Συναγαναχτεῖν τινι ἐπί τινι, 2, 59, 5. 4, 7, 3. 4, 76, 5. 6, 6, 6.

Συναγαπᾶν τοῖς φίλοις τοὺς φίλους, 1, 14, 4.

Συνάγειν, 1) colligere *fructus*, 12, 2, 5. 2) in arctum, in angustius, brevius spatium contrahere; *τὴν πόλιν*, 5, 93, 5. *τὴν ἀγορὰν καὶ τὸ ταμιεῖον*, 6, 32, 4. *συνηγμένος ταῖς ὕλαις τόπος*, locus ob silvas angustus, 5, 7, 10. *ὁ αὐλὼν συνάγεται εἰς στενὸν ὑπὸ τῶν ὀρῶν*, 5, 45, 9. *Hinc* 3) *translate*, *τῆς ὥρας συναγούσης ἅπαντας*, hora diei in arctum cogente omnes, premente, urgente, *scil. ut de recepto cogitarent.* 5, 24, 1. (*cf.* συγκλείειν.) *εἰς τοῦτο συνήγοντο τῇ σιτοδείᾳ, ὥστε &c.* eo redigebantur fame, 1, 18, 10. *συναγόμενοι τῷ λιμῷ*, fame pressi, 1, 18, 7. *n. ὑπὸ τοῦ λιμοῦ*. 1, 84, 9. 4) *συνάγειν τινί*, congredi cum hoste cominus, 11, 18, 4. *n.*

Συναγείρειν τοὺς συμμάχους, congregare, convocare, 2, 18, 7.

Συναγελάζεσθαι, congregari, 6, 5, 7.

Συνάγκεια, ἡ, convallis, 18, 14, 5. *n. alii* συναγυία.

Συναγωγή, ἡ, *τῶν ὄχλων*, convocatio populi, 4, 7, 6. *τοῦ σίτου*, messis, 1, 17, 9. *χρημάτων*, corrogatio pecuniæ, *de præfecto reditum*, 27, 12, 2.

Συναγωνιᾶν, una timere, timere cum altero, timere suis; *τῶν μὲν ἰδίων (dum Rhodanum flumen trajiciunt Pœni) συναγωνιώντων καὶ παρακαλούντων μετὰ κραυγῆς*, 3, 43, 8. *n. Sed ibi Casaubonus:* quum & suos Pœni adclamationibus fautis adjuvarent, vocesque alta adhortarentur. *Sic & Ernestius* συναγωνιᾶν adjuvare *interpretatur;* — „*sed pro* συναγωνιώντων (*ait*) *ibi scribendum* συναγωνιζόντων, *ut habet ed. pr. Bas. & ms. Augusti. Ceterum, verbum sic dici, non abhorret ab analogia, cum & ἀγωνιᾶν pro* certare *dixerit Isocrates, auctore Suida, & ἀγωνία pro ἀγὼν dixatur.*"

Συναγώνισμα, τὸ, πρός τι, adjumentum, 10, 43, 2.

Συναγωνιστής, ὁ, adjutor; *λαβὼν συναγωνιστὴν πρὸς τοῦτο Ἐδεκῶνα*, 3, 34, 2. *συναγων. ἀπροφάσιστος*, promtissimus & certissimus, 10, 34, 9. *συναγωνιστῇ χρησάμενος τῷ ποταμῷ*, 3, 14, 5.

Συνᾴδειν, consentire; *ταῦτα συν-*

συνάδειν ἀλλήλοις οὐ δύνατα, 1, 15, 9.

Συναθροίζειν; *συναθροισθέντες οἱ τῶν Ἀλλοβρίγων ἡγεμόνες, ἱκανὸν τὸ πλῆθος, προκατελάβοντο τοὺς εὐκαίρους τόπους*, 3, 50, 3. *n. ἀθροίσαντες*; *Vrb. Vat. & Flor.*

Συνανεῖν τινι, probare dicta alicujus, adsentiri ei, 1, 67, 11. *ὀλίγοι ἦσαν οἱ συνανοῦντες μὴ παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας*, qui adsentiebantur, probabant, non violandum esse fœdus, 15, 2, 2.

Συναιρεῖν, contrahere; *ὁ περίβολος τῆς πόλεως οὐ πλείων εἴκοσι σταδίων ὑπῆρχε τὸ πρότερον, νῦν δὲ καὶ μᾶλλον ἔτι συνήρηται*, in arctius contractus est murus, 10, 11, 4.

Συναισθάνεσθαι, *seq. accus. & infin. i. q. simplex*, intelligere, 5, 72, 5.

Συνακμάζειν *τοῖς ὁρμαῖς πρός τι*, magno ardore adgredi rem, 16, 28, 1. *συνηκμακυῖα τῷ βίῳ καὶ τῇ τύχῃ τοῦ Σκιπ.* vitam & fortunam florentem Scipionis participaverat, 32, 12, 3.

Συνακοντίζειν, *i. q. ἀκοντίζειν*, telis confodere, 1, 34, 7. 1, 40, 12. 1, 43, 6. 15, 33, 6. *n. (ubi tamen συνεκέντησαν pro συνηκόντισαν legendum.)*

Συναλαλάζειν, clamorem militarem tollere, 1, 34, 2. 2, 69, 7. 15, 12, 8. 18, 8, 1.

Συνάλλαγμα, *τό*; *συναλλάγματα*, negotia inter homines mutua, contractus, *tum* lites ex contractibus natæ, controversiæ pecuniariæ, 23, 2, 11 & 17. *διήκουε τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν γενομένων συναλλαγμάτων*, 26, 10, 7. *κριτεὺς τῶν δημοσίων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν συναλλαγμάτων*, 6, 17, 7. *n. κατὰ τὰς οὐσίας ἐνδεδεμένοι εἰς πολλὰ τῶν βιωτικῶν συναλλαγμάτων*, 13, 1, 3. *n.*

Συναμφότερος, uterque simul; *σχεδίαι δύο, πλάτος ἔχουσαι τὸ συναμφότερον πεντήκοντα πόδας*, 3, 46, 1.

Συνάμφω, *οἱ*, uterque simul, utrique simul, 1, 63, 5. 2, 24, 4 & 11. 2, 63, 9.

Συναναγκάζειν, *i. q. ἀναγκάζειν*, 2, 31, 9. 3, 111, 4. &c.

Συναναδέχεσθαι *τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον εὐψύχως*, comitem periculi *vel* pugnæ se præbere, 16, 5, 6.

Συνανάγειν, abducere, *vel* jubere aliquem *ἀναχωρῆσαι, i. e.* jubere secedere; *συναναχθέντες εἰς τὴν Σίκκαν*, Siccam abducti, quum universi (prout jussi erant) Siccam se recepissent, 1, 66, 10. *coll. vs.* 6.

Συναναιρεῖν *τινα τινὶ*, aliquem simul cum altero e medio tollere, 5, 11, 5.

Συνανακάμπτειν, reverti cum aliquo, 8, 29, 6.

Συνανακομίζειν; *συνανακομιεῖσθαι τοῖς Ἀμφικτυόσι τοὺς νόμους*, adjuturos sese Amphictyones in instauratione legum, in restituendis legibus, 4, 25, 8.

Συναναπληροῦν *τι τινὶ*, aliquid aliqua re compensare, 23, 18, 7.

Συνανασώζειν *τινὶ χώραν ἢ πόλιν*,

λιν, operam ſuam alicui conferre ad recipiendos agros vel urbem, 3, 77, 6. 4, 25, 6.

Συναναφέρειν τὴν ἀρχὴν, ſimul conferre principia, initiorum ſimul meminiſſe, 5, 32, 4.

Συνανθεῖν, ſimul florere, *vel nude* florere; *Athenienſium* reſpublica τῇ Θεμιστοκλέους ἀρετῇ συνανθήσασα, ſimul cum Themiſtoclis virtute floruit, *vel* virtute, per virtutem Themiſt. floruit, 6, 44, 2.

Συναντᾶν, occurrere, advenire, convenire; προσλαβὼν τὰ συνηντηκότα τῶν πλοίων, 1, 52, 6. συναντᾶν πρὸς τὰς ὑπερβολὰς, 3, 93, 9. εἰς Κεφαλληνίαν, 5, 3, 3. τὰ συναντώμενα παρ' αὐτοῦ, quæ *illis* ab eo occurriſſent, *i. e.* quo pacto ille excepiſſet poſtulatum, & quid reſpondiſſet, 22, 7, 14.

Συναποφαίνεσθαι; συναποφηνάμενος αὐτοῖς ἄγειν τὴν ἡσυχίαν, ſententiæ eorum accedens, adſentiens eis, ſimul cum eis pronuncians, otium eſſe agendum, 4, 31, 5. *Sic pro* συναποφῆναι τὸ πέμπειν πρὸς Καπιλ. 40, 5, 2. *corrige* συναποφήναιτο πέμπειν, quod in mittendam legationem conſenſiſſet.

Συναποχωρεῖν πρός τινα, cum aliquo ad aliquem deficere, 20, 10, 5.

Συνάπτειν, 1) *notione Activa*, conjungere, connectere, τὶ τινὶ, 1, 13, 8. 1, 73, 5. 3, 3, 3. 4, 2, 1. τὶ πρός τι, 1, 75, 4. 4, 65, 12. *Adde* 3, 17, 1. 2) *notione Neutrali vel Reciproca*, pervenire, accedere &c. *Abſol.* συνάψαντος τοῦ χρόνου, cum tempus adeſſet, 2, 2, 8. 4, 27, 1. τοῦ καιροῦ, 6, 36, 1. τοῦ χειμῶνος, 2, 54, 13. τῆς ὥρας, 10, 40, 12. διὰ τὸ συνάπτειν τὴν τῆς πλειάδος δύσιν, 3, 54, 1. εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον συνῆψαν, eodem tempore advenerunt, adpropinquarunt, 3, 19, 2. *Cum Dat.* συνάπτειν τοῖς ἄκροις, ad ſummitates montium pervenire, pertingere, 3, 93, 5. 5, 41, 7. συνάψαι τοῖς πολεμίοις, conſequi, attingere hoſtem, 3, 85, 6. *ſic* συνάψας τοῖς ἱππεῦσι, 3, 53, 6. *rurſus* συνῆψαν τοῖς αὐτῶν ἱππεῦσι, equitatui ſuo ſe adjunxerunt, cum equit. ſe conjunxerunt, 5, 14, 4. *Rurſus vero* συνάπτειν τοῖς πολεμίοις, adgredi hoſtem, impetum facere in hoſtem, 1, 76, 2. *ubi intelligitur* συνάπτειν εἰς τὰς χεῖρας, *quæ poſteriora verba adjiciuntur* 1, 76, 6. γεολόφοι συνάπτοντες τῷ ποταμῷ, pertinentes ad fluvium, 3, 67, 9. *Et de Tempore*, τῶν καιρῶν τούτων συναπτόντων τοῖς ὑφ' ἡμῶν ἱστορεῖσθαι μέλλουσι, 2, 71, 2. 6, 58, 1. ᾧ (*ſcil.* τῷ Λιβυκῷ πολέμῳ) συνάπτει τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν πραχθέντα, 1, 13, 3. *n. i. q.* συνεχῆ ἐστὶ, *ibid. Cum* πρὸς *Præpoſ.* συνάπτειν πρός τινα, propius accedere, haud longe abeſſe, 3, 84, 1. πρὸς τὴν παρεμβολὴν, (*de jumentis quæ a via aberraverant*) in caſtra

castra pervenire, 3, 53, 10. *sic* οἱ ἀπὸ τῆς οὐραγίας ἀσφαλῶς συνῆψαν πρὸς τὸ στρατόπεδον, 5, 14, 7. οὗ συνάπτει τὰ Γαλατικὰ πεδία πρὸς τὴν ἄλλην Ἰταλίαν, ubi reliquam contingunt Italiam, 3, 86, 2. ὄρος συνάπτον πρὸς τὰ Δρέπανα, 1, 55, 7.

συνάπτον; εἰς συνάπτον ἦκειν ἀλλήλοις, *de duabus aciebus*, adpropinquare sibi invicem, intra teli jactum venire, 1, 76, 2. *n.*

In Medio; συνάπτεσθαι τοῦ καιροῦ, prehendere occasionem, 15, 28, 8.

συνάπτειν, *notione* concurrendi, adgrediendi hostem, *editum vulgo erat ex Bav.* 3, 115, 7. *ubi nos ex reliquorum codicum consensu* συμπίπτειν *edidimus. Pro* συνάγειν *legendum* συνάπτειν *suspicatus est Ernest.* 11, 18, 4. *n.*

Συναρμόζειν; συναρμοσθέντες κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, 1, 26, 16.

Συναρπάζειν, corripere, comprehendere *aliquem*, 5, 41, 9.

Συνάρχειν; *vide* συνάρχων.

Συναρχία; αἱ συναρχίαι, magistratuum consessus *vel* conventus, *apud Messenios*, 4, 4, 2. *apud Achæos*, 27, 2, 11. 38, 5, 4 *sq. Conf.* συνάρχων.

Συνάρχων, ὁ, collega, *imperatoris*, 1, 53, 11. *M. Silanus*, συνάρχων *Scipionis*, 10, 6, 7. collega consulis, 3, 70, 2. *Magister equitum vocatur* ὁ συνάρχων *dictatoris*, 3, 88, 7 & 9. 3, 90, 6. 3, 94, 9. *cf.* c. 87, 9. *Prætor Achæorum in consilium adhibet* τοὺς συνάρχοντας, 24, 12, 6. *quos Ernestus eosdem putavit cum* τοῖς συναρχίαις.

Συνασπίζειν, conferere scuta, confertim stare, 4, 64, 6 *sq.* 12, 21, 3 & 7.

Συναύξειν, augere, τὰς δυνάμεις, 10, 35, 5. συναυξῆσαι καὶ ἐκπαγωθῆσαι τὰς ἐπιτυχίας, *verbis & triumphi adparatu* augere & amplificare, illustriores reddere res bene gestas, 6, 15, 7. συναύξειν τινά, honore augere aliquem, 32, 5, 7.

Συναύξησις, ἡ, incrementum (*reip. Romanæ,*) 1, 6, 3.

Συναφή, ἡ, commissio, junctura, conjunctio *ferri cum hastili*, ἡ τοῦ βέλους πρὸς τὸ ξύλον, 6, 23, 11. ἡ συναφὴ τῶν μισθοφόρων καὶ τῶν ἱππέων, locus ubi se contingunt, 12, 18, 10.

Συναφιέναι τοὺς παρ' αὐτοῦ, suos pariter emittere *in pugnam*, 11, 12, 7.

Συνδεῖν, colligare, constringere; οἱ κόραικες συνδέουσι τὰς ναῦς, 1, 22, 9. συνδεῖν τοῖς κόραξι τοὺς ἐγγίσαντες, 1, 27, 12. συνδεδέσθαι, 1, 23, 10.

Σύνδενδρος νῆσος, 12, 4, 2.

Συνδεσμεύειν ξύλα, 3, 42, 8.

Συνδιαπομίζεσθαι, simul trajici *per fluvium*, 3, 43, 4.

Συνδιαλαβεῖν περί τινος, una deliberare de, 16, 25, 1. συνδιαλαβόντες εἰς τὰς χεῖρας, 2, 33, 5. *n. ex lect. cod. Bav. ubi*

ubi nos cum aliis συνδραμόντες.

Συνδιανεύειν; *πάντῃ συνδιανευόντων τῶν ὀργάνων*, in omnes partes spectabant corvi, 1, 23, 10. *τῇ διανοίᾳ χρὴ συδιανευειν καὶ συρρέπειν ἐπὶ τοὺς τόπους*, cogitatione convertere se versus loca ipsa, eaque spectare, 3, 38, 5.

Συνδιανοεῖσθαί τινι περί τινος, cum aliquo cogitare, deliberare, consultare de re, 2, 54, 14. 3, 68, 15. *συνδιανοηθῆναι, πῶς ἂν &c.* 31, 20, 7.

Συνδιατηρεῖν, una custodire, 2, 58, 3.

Συνδιατρίβειν μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τοῖς ὑπαίθροις, expeditionis socium esse regi, 4, 77, 1. 4, 87, 2.

Συνδιαφυλάσσειν τινὶ τὴν ἀρχὴν, aliquem in custodiendo servandoque regno juvare, 7, 3, 7. conservare alicui regnum, 31, 19, 11.

Συνδιοικεῖν *an legendum pro* συνοικεῖν, 6, 2, 14? *n.*

Συνδιώκειν, *i. q.* διώκειν, persequi, 1, 17, 13. 1, 19, 4. 5, 14, 6. *&c. Pass.* συνεδιώχθησαν εἰς τὴν πόλιν, 1, 8, 2.

Συνδοκεῖ αὐτῷ, pariter ei placet, consentit ille probatque, 1, 62, 8.

Συνδρομὴ, ἡ; συνδρομαὶ, concursus seditiosi, 1, 67, 2. 1, 69, 11.

Συνδυάζειν τινὶ, societatem cum aliquo facere, 4, 38, 6. *συνδυάζειν οὐκ ἐβούλοντο*, nolebant se arctius jungere, 30, 5, 8.

Συνεγγίζειν, *i. q.* ἐγγίζειν, 1, 23, 8. 3, 69, 13. *&c.*

Σύνεγγυς, prope, *cum dat.* 1, 49, 5. 1, 74, 14. 3, 60, 10. 3, 61, 1. *&c. Sic & scribendum* 1, 21, 10. *&* 1, 30, 15. *ubi perperam* συνεγγὺς, *acute editum. Cum genit.* ἐπεὶ δὲ σύνεγγυς αὐτῶν ἦσαν, prope se invicem, 1, 51, 1.

Συνεδρεία, ἡ, μετὰ τῶν φίλων, deliberatio cum amicis, 18, 37, 2. *ubi* συνεδρία *dabant mssti.*

Συνεδρεύειν, una deliberare, concilium agere, 2, 26, 4. 5, 102, 8. 40, 4, 5. τινὶ, cum aliquo coire ad deliberandum, *Ern.* 3, 68, 15. *ubi rectius Casaub.* assiduum adesse; *nempe* adsidere *ad lectum ægroti.*

Συνεδριακὴ πολιτεία καὶ δημοκρατικὴ, quæ publici concilii opera regitur, 31, 12, 12.

Συνέδριον, τὸ, *de* senatu *Romano*, 1, 11, 1. 3, 9, 4. 3, 20, 3. 6, 15, 7. οἱ τοῦ συνεδρίου, senatores, 33, 1, 4. *de* senatu *Carthag.* 1, 31, 8. 3, 33, 4. *de* concilio *imperatoris*, 36, 4, 4. τὸ συνεδρ. τῶν Ἀμφικτυόνων, 40, 6, 6. τὰ τῶν Πυθαγορείων συνέδρια, scholæ Pythagoreorum, 2, 39, 1.

Σύνεδρος, ὁ, consiliarius, concilii particeps, 3, 20, 8. οἱ τῶν συμμάχων σύνεδροι, a sociis ad colloquendum & ad deliberandum inter se missi, 5, 102, 9. 5, 103, 1. κατασφάξας ἐν τῷ Φακῷ τοὺς συνέδρους, 31, 25, 2.

Συνεθίζειν τινὰ τινὶ; αἷς ἔδει συναθῖσθαι τοὺς ἱππεῖς, ad quos

quos (*motus*) oportet exercitatos esse equites, 10, 21, 1.

Συνειδέναι σφίσι τὰ πεπραγμένα, sibi conscium esse, 1, 84, 11. 30, 8, 6. 15, 3, 2. *n.* (*cf.* συνιδεῖν.) μηδὲν αὐτῷ συνειδὼς μοχθηρὸν, 30, 7, 8. εἰδὼς ἑαυτῷ κακῶς πεχειρικότι, 25, 8, 6. οὐδὲν αὐτοῖς συνειδότες ἀλλότριον βουλομένοις Ῥωμαίων, 27, 13, 13. *Sic correxi*, συνῄδει πολλάκις αὐτῷ διεσφαλμένῳ, 4, 14, 3. *n. pro vulgato* διεσφαλμένα. συνειδέναι τοῖς σφετέροις πράγμασι τετρυμένοις, 1, 62, 7. συνειδέναι τινὶ τὰς ἐπιβολὰς, 4, 22, 7.

Συνείκειν, *i. q.* εἴκειν, cedere, 5, 71, 10. τῷ καιρῷ, 32, 19, 3.

Συνεῖναι; οἱ συνόντες, familiares, 4, 24, 2.

Συνειπεῖν τινι (*ut* συνηγορεῖν) causſam, partes alicujus defendere, 23, 8, 13.

Συνείρειν, connectere *legendo*, uno ſpiritu legere *quinque verſus*, 10, 47, 9.

Συνεισπίπτειν εἰς τὴν πόλιν, ſimul irrumpere, 4, 71, 12.

Συνεκβάλλειν τινί τινα, aliquem in ejiciendo altero adjuvare, 3, 49, 10. 7, 4, 2.

Συνεκκαίειν τινά, ad bellum incitare, incendere aliquem, 3, 14, 3.

Συνεκκαλεῖσθαί τινα πρὸς τὴν χρείαν, ad prælium ſimul fortiter ineundum excitare aliquem, 18, 2, 11.

Συνεκπληροῦν, τὰς ὁρμὰς τῶν δυνάμεων, indulgere cupiditati, 3, 78, 5. τὰ ἐλπιζὲς, (*i. q.* ἐκπληροῦν) ſupplere, 16, 28, 2. τὸ καταλειφθὲν ἐν ἐπαγγελίᾳ, explere fidem promiſſorum, 32, 9, 1. συνεκπληροῦν τῇ διανοίᾳ καὶ τῇ τόλμῃ τὴν ἐπιβολὴν, rem ſuſceptam prudenter & fortiter perficere; *nempe* periculum, quod conjunctum eſt cum incepto, compenſare & vincere ſtudere tanto majori & cautione & fortitudine, 14, 4, 3.

Συνεκποιεῖσθαι, τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς χώρας χορηγίας, contentum eſſe, ſatis habere, 6, 49, 7. *cf.* ἐκποιεῖσθαι.

Συνεκτρέχειν; τῆς τύχης αὐτῷ συνεκδραμούσης, fortuna ipſum juvante, 10, 40, 6. ἂν οὐδὲν αὐτῷ συνεξέδραμε, nihil ei ſucceſſit, 12, 13, 5. σπανίοις τοῦτο συνεξέδραμε κατὰ τὸν βίον, paucis contigit, 5, 33, 7.

Συνεκχύειν; τῇ πρώτῃ εἰσαγγελίᾳ συνεκχυθέντες, ad primum nuncium effuſe adcurrerunt, exierunt, 9, 9, 7. συνεκχυθεὶς τοῖς ἑαυτοῦ μισθοφόροις, ſimul cum mercenariis citato curſu perſecutus hoſtem, effuſus in hoſtem, 11, 14, 7.

Συνελαύνειν; συνηλάθησαν ἕως εἰς τοὺς ἐπιπέδους τόπους, compulſi, propulſi ſunt, 28, 5, 6. ὑπ' Ἀχαιοῦ συνελήλαμένος εἰς τὴν πατρῴαν ἀρχὴν, intra paterni regni fines compulſus, 4, 48, 2.

Συνελθεῖν, *vide* συνέρχεσθαι.

Συνεμβαίνειν, τοῖς Καρχηδονίοις εἰς τὴν θάλασσαν, pariter mare ingredi, pariter maritima tractare, mari bellum ſuſcipere

pere cum Pœnis, 1, 20, 7. — ἐμβαίνειν τὴν θαλ. *est* maritima tractare. *Romani nolebant, Carthaginienses solos mare tenere.*" *Ern.* — συνεμβαίνειν (τινὶ) εἰς τὸν πόλεμον, bellum pariter suscipere, belli societatem inire cum aliquo, 29, 3, 8. *Sic videtur etiam legendum* 29, 3, 7. *n. pro* συμβαίνειν. *Et sic ex conject. pro* συμβαίνειν *edidi* 16, 26, 6. *n.* συνεμβαίνειν εἰς τὴν ἀπέχθειαν (Φιλίππου) ἅμα Ῥοδίοις.

Συνεμβάλλειν ὁμόσε τοῖς Αἰτωλοῖς εἰς τὴν Ἀχαΐαν, 4, 16, 10.

Συνενθουσιᾷν; θεάτρου ἐπειλημμένος συνενθουσιῶντος, concionem nactus secum furentem, 38, 4, 7.

Συνενοῦν; τὸ τῆς προκατασκευῆς οἰκεῖον συνενώσωμεν, *sic corrupte vulgo omnes*, 2, 14, 1. *pro* συσσώσωμεν, *quod haud cunctanter in contextum recipi debebat.*

Συνεξαίρειν; συνεξᾶραι μετὰ τῆς ἀποικίας, simul exire, proficisci cum colonia, 12, 5, 8. *i. q.* συνεξελθεῖν, *coll. ibid. vs.* 7. τὸ τῶν Κελτῶν πλῆθος συνεξῃρκὸς τοῖς τῶν Καρχ. ἐλπίσι, *ed. Casaub.* 3, 68, 8. *u. quod interpretatus ille erat,* Galli ad spem Carthaginiensium sublatis animis; *& Ernestius,* spe fortunæ Pœnorum elatus, — „*Sed dubitant* (*ait idem Ernestius,*) *de hac lectione: in qua si vitium est, legendum* συνεπηρμὸς, *pro* συνεπηρμένος, *quod centies sic dicitur.*" — *Vide nostram Adnot. ad l. c.*

Συνεξαιρεῖν; 1) juvare aliquem in expugnanda urbe; βοηθῶν Προυσίᾳ συνεξεῖλον τοὺς Κιανούς, 17, 4, 7. 2) συνεξαιρ. τινὰ τινὶ, una cum aliquo servare aliquem, liberare periculo, 5, 11, 5. *cf.* ἐξαιρεῖν.

Συνεξακολουθεῖ αὐτῷ ὄνειδος παρὰ τοῖς εὖ Φρονοῦσι, vituperio excipitur, 2, 7, 3. ἔλεος παρὰ τῶν Ἑλλήνων, miserentur ejus Græci, 2, 58, 11. συγκατάθεσις, 2, 58, 11. τοῦτό μοι συνεξεκολούθησε, hoc consecutus sum, hoc mihi contigit, 5, 63, 11. 17, 14, 15. 17, 15, 5. συνεξηκολούθει αὐτῷ ἀσέλγεια, inerat ei, 37, 2, 4. *Et, vulgata notione,* τὰ συνεξακολουθοῦντα τούτοις, quæ consequuntur, sequuntur hæc, 3, 109, 9. 3, 55, 3. τὰ τέλη (*scil.* τῶν πραγμάτων) συνεξακολουθεῖ ταῖς Ῥωμαίων προθέσεσι, sequuntur, respondent, 18, 15, 12. *Conf.* ἐξακολουθεῖν.

Συνεξαμαρτάνειν τοῖς ἀσεβήμασί τινος, paria scelera cum aliquo committere, 5, 11, 1.

Συνεξανιστάναι; συνεξαναστῆναι τοῖς καιροῖς, (*scil.* κατὰ τοῦ Φιλίππου,) simul cum tempore, *i. e.* oblata opportunitate, insurgere *contra Philippum*, 16, 9, 4. οὐδενὸς συνεξανισταμένου, *scil.* αὐτοῖς, quum nemo se socium insurrectionis eis adderet, 5, 39, 4. *Conf.* 3, 68, 8. *n.* & 3, 34, 9. *n. Adde* συνεξίστασθαι.

Συν-

Συνεξαποστέλλειν τινὰ 16, 21, 6. οἱ ἅμα τούτῳ συνεξαποσταλησόμενοι φίλοι, 23, 14, 11.

Συνεξεγείρειν; συνεξεγερθέντες διὰ τὴν σφετέραν βλάβην, proprio damno excitati, 4, 47, 3.

Συνεξίστασθαί τινι εὐθύμως, paratum se ostendere ad pugnandum cùm aliquo, 3, 34, 9. *n.* 5, 39, 4. *n. Conf.* 3, 68, 8. *n. Adde* συνεξανίστασθαι.

Συνεξομοιοῦν; συνεξομοιοῦσθαι πεφύκαμεν πάντες ἄνθρωποι τῷ περιέχοντι, adsimilari, consimiles fieri coelo sub quo habitamus, 4, 21, 1. συνεξομοιωθέντος τούτου τοῖς πρότερον, quum hic similis esset prioribus, superiorum exemplum sequeretur, 31, 26, 4.

Συνεξορμᾶν τινι, simul exire cum quo, 1, 47, 7. 8, 21, 6.

Συνεπαγωνίζεσθαι; ἐπιμετρούσης καὶ συνεπαγωνιζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης, (*scil.* κατὰ Ῥωμαίων) praeter ea quae jam acciderunt, nova certamina Romanis ciente fortuna, *i. e.* nova mala inducente, 3, 118, 6.

Συνεπανορθοῦν πόλιν ἐπταικυῖαν, juvare, erigere, instaurare, 30, 18, 4.

Συνεπεμβαίνειν ταῖς ἀτυχίαις τινός, insultare calamitati alicujus, calamitate alicujus abuti ad addendam adflicto adflictionem, 30, 9, 21. συνεπεμβαίνειν τοῖς κατ' ἀλλήλων καιροῖς, temporibus uti in mutuam perniciem, adversis rebus suis invicem insidiari insultareque, 20, 11, 7. — *Imitatio Demosthenis, qui Mid. p. 138.* ἐπεμβαίνειν τοῖς καιροῖς *dixit.*" *Ern.*

Συνεπιβαίνειν, simul adscendere *scalas*; πολλῶν ἅμα συνεπιβαινόντων, 10, 13, 8.

Συνεπιβάλλειν; ὅσα συνεπιβάλλει τοῖς ὑφ' ἡμῶν γραφομένοις, quae coincidunt, incidunt in tempora, quorum res nos scribimus, 2, 56, 4. κατά γε τὰς ὁλοσχερεῖς διαφορὰς συνεπιβάλλειν καὶ φέρειν ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, *corrupta (ut videtur) oratio, cujus sententia est*, saltem quoad majores terrae divisiones cogitatione transferre se velut in rem praesentem oportet, & res, quae narrantur ad ea loca referre quibus gestae sunt, 3, 38, 4. *n.*

Συνεπιδεικνύναι, *i. q.* ἐπιδεικν. indicare; οἱ τόποι οἱ διὰ τοῦ λόγου συνεπιδεικνύμενοι, 3, 38, 5.

Συνεπιδιδόναι τινὶ ἑαυτὸν, dare, adjungere se alicui, 32, 10, 5. εἰς τί, operam suam alicui tribuere ad aliquid, socium se praebere, 32, 21, 10. 7, 16, 2. (Συνεπιδράττεσθαι τὸν φθόνον, simul conscisscere sibi invidiam, *ex* 9, 10. *citavit Ern. sed ibi est* προσεπιδραττ. *vs.* 6. *non* συνεπιδρ.)

Συνεπικυροῦν, confirmare, ratum facere, τὸ δόγμα, 4, 50, 2. τὰς ὁμολογίας, 22, 7, 3. τὸ προβεβουλευμένον, 6, 16, 2.

Συνεπιλαμβάνεσθαι, adjuvare; *cum dat. pers.* 5, 90, 2, *absque*

que regimine, ἐὰν μὲν ἡ τύχη συνεπιλαμβάνηται, *intelige* αὐτοῖς, 2, 49, 7. *cum dat. perf. & gen. rei*, θεὸς αὐτοῖς συνεπελάβετο τῆς σωτηρίας, 11, 24, 8. *cum solo genit. rei*, συνεπιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων, 1, 70, 8. *ubi potest ex præcedd. intelligi dativus* σφίσι, *& cum Casaub. verti*, in societatem consiliorum venire; *sed* 10, 19, 9. *ad* συνεπιλήψονται τῶν πραγμάτων *nullus intelligi dativus debet, & est* in curam rerum, in curam belli incumbent. συνεπιλαβέσθαι τῆς αὐτοῦ τε καὶ τῶν φίλων σωτηρίας, suam & amicorum salutem curare, *vel, intellecto dativo* ἑαυτῷ, secum illam curare & adjuvare; *sic &* 15, 28. *Sic ad* συνεπιλήψόμενοι τῶν διαλύσεων, 22, 12, 1. *intelligi potest* τοῖς Αἰτωλοῖς, adjuvare compositionem, *vel* adjuvare Ætolos ad pacem impetrandam. βοηθεῖν καὶ συνεπελαβέσθαι (*scil.* αὐτῷ) τοῦ καιροῦ, ut cum ipso uteretur tempore, 15, 3, 7. συνεπελάβοντο (*scil.* τῷ Ἀράτῳ) τῆς καταλύσεως τοῦ τυράννου, Aratum opera sua juverunt in evertendo tyranno, 10, 25, 3. *(ubi in Nota infra contextum corrige* συνεπελάβοντο, *& mox* συνελάβοντο, *pro* ετο.)

Συνεπιμαρτυρεῖν τινι, testimonium exhibere alicui, dicta alicujus confirmare, 26, 9, 4.

Συνεπινοεῖν, πῶς καὶ τίνι τρόπῳ *&c.* consilium cum aliquo inire, rationem excogitare, 8, 17, 2.

Συνεπισημαίνεσθαι, notare *in partem deteriorem*, reprehendere, improbare, 4, 24, 5. *cf.* ἐπισημαίν.

Συνεπισπάσασθαί τι, temere & importune attrahere & in medium proferre aliquid; 26, 3, 13. συνεπισπάσασθαι τοὺς ἰδίους πολίτας πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, πρὸς τὴν Περσέως συμμαχίαν, 30, 6, 7 *sq.* ἡ Καπύη μεταθεμένη συνεπεσπάσατο καὶ τὰς ἄλλας πόλεις, *Spicil. ex lib. 7.*

Συνεπισπεύδειν; ὁ δὲ ἐκέλευε τοὺς κρατίστους συνεπισπεῦσαι τὰς ἁμάξας, *Suidas in* συνεπισπ. *quod fragmentum inter Polybiana retulit Valef.*

Συνεπιστῆσαι; *vide* συνεφιστάναι, *&* συνεφιστάνειν.

Συνεπισχύειν τινί, partes alicujus tueri, adjuvare aliquem, vires suas conjungere cum quo, 6, 6, 10. 18, 24, 11. 18, 26, 6. 20, 5, 13. 25, 1, 12. 26, 3, 6. 32, 1, 3. τῇς πλεονεξίαις τινὸς, infervire, juvare cupiditatem alicujus, 28, 5, 5. (τινὶ) κατά τινος, 6, 8, 1.

Συνεπιτείνειν, τὴν ὀργὴν τινος, augere, 3, 13, 1.

Συνεπιτίθεσθαι, simul adgredi, invadere aliquem, 1, 31, 2. 2, 3, 6. 2, 45, 4. 2, 49, 8. 3, 49, 10. 3, 65, 11. 3, 97, 3. 4, 14, 8. συνεπιτίθεσθαι τοῖς καιροῖς, (*i. q.* ἐπιτίθεσθαί τινι σὺν τοῖς καιροῖς, *vel* ἐν καιρῷ, *quod est* 2, 45, 4.) 3, 15, 10. 5, 87, 2. 5, 105, 8. τοῖς πράγμασί τινος, alicu-

alicujus res invadere, 5, 78, 4. τῇ τῶν Λακεδαιμονίων ἀγνοίᾳ καὶ τῷ τῶν συμμάχων πρὸς αὐτοὺς μίσει, 6, 43, 4.

Συνεπιψηφίζειν τὰ κατὰ τὰς διαλύσεις, ratas habere pacis conditiones, 22, 15, 1.

Συνεργάζεσθαί τινι, opus facere cum quo, 34, 10, 13 *sq.*

Συνεργεῖν τινι, adjuvare aliquem, 1, 48, 1. 18, 7, 5. 1, 70, 5. τὸ αὐτόματον συνήργησεν αὐτοῖς πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν χρείαν, 3, 97, 5. πολλὰ συνεργεῖ ἡ ἁρμογὴ τῶν ὅπλων εἰς τὴν χρείαν, 11, 9, 1. συνήργουν *vulgo in* συνηγόρουν *erat corruptum*, 2, 6, 10.

Συνέργημα, τὸ, quidquid adjuvat aliquem in agendo & perficiendo, 2, 42, 4. 5, 36, 9. πρός τι, adjumentum, auxilium, 3, 99, 9. 15, 27, 1. 23, 2, 3. τὰ ἐνεργήματα καὶ συνεργήματα, 30, 4, 13.

Συνεργία, ἡ, *alii* συνέργεια, adjumentum, auxilium ópus facientium cum aliis, 8, 35, 10.

Συνεργὸς, ὁ, συνεργὸν λαβεῖν τινα, 1, 7, 8. κεχρημένος αὐτῷ συνεργῷ πρὸς πολλὰ, 23, 2, 4. ἡ συνεργὸς; ἔχων γυναῖκα, πρὸς πᾶσαν ἐπιβολὴν εὐφυῆ συνεργὸν, 6, 2, 10. *Neutr.* συνεργὰ πλείω, 1, 81, 10. δύο συνεργοῖς χρωμένη τοῖς ἰσχυροτάτοις, 2, 38, 8.

Συνερείδειν; τὰ θηρία συνήρεισε τοῖς ἐναντίοις, elephanti in adversos impetum, impressionem fecerunt, 5, 84, 2. Μακεδόνων συνερεισάντων τοῖς βαρβάροις, *Fr. gr.* 84. *n.* συνήσπισαν οὕτως ὥστε συνερεῖσαι πρὸς ἀλλήλους, *de phalange densata in acie*, ut conferti incumberent alii aliis, cohærerent invicem, 12, 21, 3. *cf.* 18, 12, 6.

Συνέρχεσθαι; συνελθεῖν τινι εἰς λόγους, 1, 78, 4. 5, 102, 7. εἰς τὰς χεῖρας, *idem*, congredi cum aliquo colloquii causa, 1, 78, 6.

ἅμα τῷ συνελθεῖν αὐτὸν ἀναγόμενον, 16, 2, 5. *ex lect. mss torum, quam in* συνιδεῖν *cum Bayf. mutavit Casaub.*

Σύνεσις, ἡ ἐγκατοικοῦσα ταῖς ἑκάστων ψυχαῖς, *i. q.* συνείδησις) 18, 26, 13. *n.*

Συνετὸς; οἱ συνετώτατοι, *de latinarum literarum* peritissimis, 3, 22, 3.

Συνετῶς βουλευσάμενος, prudenter, 1, 36, 2.

Συνεφεδρεύειν τοῖς ἄλλοις, in subsidiis manere, 1, 27, 9. præsidio esse, tutari, 2, 12, 2. τοῖς καιροῖς, (*i. q.* ἐφεδρ.) insidiari temporibus, omni occasioni intentum esse, 31, 13, 6.

Συνεφιστάναι; τοὺς Φιλοπευστοῦντας συνεπιστῆσαι περὶ τούτων, eos qui discendi cupidi sunt attentos reddere ad hæc, *vel potius*, docere hæc, ad harum rerum notitiam perducere, 3, 59, 6. συνεπιστήσας αὐτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ἐπὶ τοῦτο, qui attente considerarit, qui expenderit hoc 11, 19, 2. *Cum nudo Accusat. rei*, συνεπιστῆσαι τὸ παρακείμενον, 2, 58, 13. ad id quod proximum est advertere ani-

animum, *interprete Casaubono*: *sed sic, si cetera recte habent, videtur desiderari præpos.* ἐπὶ *ad* τὸ παραπεί-μενον; *ad verbum vero intelligitur accus.* ἑαυτὸν *aut* τὴν διάνοιαν (*conf.* ἐπιστῆσαι.) *nisi* συνεπιστῆσαι *h. l. est* docere, *sicut* συνιστάνειν, *quod vide.*

καταφανές ἐστι τοῖς βραχέα συνεπιστήσασι, *scil.* ἑαυτοὺς, 4, 40, 10. ἐπὶ τὰ λεγόμενα συνεπιστήσαντες, animum advertentes, 3, 9, 4. *Adde verbum seq.*

(συνεφίστασθαι πολιορκίαν περὶ τὴν πόλιν *ex mendosa lectione* 5, 66, 1. *temere huc retulit Ernestus.*)

Συνεφιστάνειν; 1) attentum reddere, τοὺς ἀναγινώσκοντας, 10, 41, 6. 2) attendere; οἱ βουλόμενοι συνεφιστάνειν, *scil.* ἑαυτοὺς, 4, 8, 8. οἱ ἐφιστάνοντες τοῖς ὑπομνήμασι, qui attente legerint libros, *vel nude*, lectores, 9, 2, 7. 7, 13, 2. συμβαίνει τοῖς βουλομένοις συνεφιστάνειν καὶ τοῦ χωρίου τὸ μέγεθος, 6, 32, 2. *n.* (*cf.* 4, 8, 8.) — „Intelligere *vertitur*; *sed hoc significare id verbum non potest, eſque potius* attendere, *& refertur ad* βουλομένοις, qui volent attendere; *tum* συμβαίνει *significat* iis datur, contingit, *vel excidit verbum.*“ *Ern.*

Συνέχεια, ἡ, aſſiduitas; τῶν ἀκροβολισμῶν, 5, 100, 2. τῇ συνεχείᾳ τῶν ἀνδρῶν ἐτηροῦντο οἱ τόποι, 8, 17, 5. *n.*

Συνέχειν, continere, cohibere, retinere, conſtringere, *& ſimilia*; τὴν δύναμιν συνεῖχεν ἐν τῷ χάρακι, 10, 39, 1. τοὺς πολιτικοὺς ἐν ἀποστήματι συνεῖχε, urbanas copias ex aliquo intervallo continuit, retinuit, 1, 9, 4. τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως συνεῖχεν ἐπ' αὐτὸν, (*i. q.* ἐφ' ἑαυτὸν,) ſecum retinuit, 3, 101, 8. τοῖς ἀδήλοις φόβοις τὰ πλήθη συνέχειν, 6, 56, 11. τὸ πολίτευμα ἐν δημοκρατίᾳ συνέχειν, remp. in populari ſtatu retinere, ſervare, 2, 41, 6. ταῦτο συνέχει τὰ Ῥωμαίων πράγματα, hæc res continet, ſuſtinet, ſervat Romanam remp. 6, 56, 7. συνέχειν τὰ κατὰ Σικελίαν, continere, retinere, ſervare, tueri, 1, 17, 3. συνέχειν τὴν ἐξουσίαν, retinere poteſtatem, 39, 2, 13.

συνέχεσθαι τοῖς πολέμοις, in arctum cogi, conſtringi, premi bellis, *vel* retineri, diſtineri, 1, 7, 9. τῷ λιμῷ συνέσχηντο, fame conſtricti, preſſi, confecti erant, 3, 62, 4. *Sic* συνεχομένων τῷ λιμῷ *ex cod. Bav. editum erat* 1, 18, 7. *pro* συναγομένων; *vide* συνάγειν. συνέβαινε αὐτοὺς ἐκ πολλῶν χρόνων ἐν ἀκαταπαύστοις στάσεσι συνεσχῆσθαι, 4, 17, 4. *ubi delenda utique videtur præpoſ.* ἐν, *quæ e præcedentis vocabuli terminatione temere adhæſit.*

Particip. τὸ συνέχον, *abſol.* quod præcipuum, quod maximum eſt, quod rem ipſam

vel

vel caput cauſſæ continet, 2, 12, 3. 2, 52, 4. 3, 51, 13. 8, 4, 3. 10, 45, 4. 15, 2, 3. 21, 13, 9. *Et Plur.* τὰ συνέχοντα τεθεωρηκέναι, quæ ſunt præcipua perſpexiſſe, 6, 46, 6. *Cum genit.* τὸ συνέχον τῆς προτροπῆς, præcipuum argumentum cohortationis, 4, 5, 5. τῆς ἐννοίας τῆς ἐν ταῖς συνθήκαις, 3, 29, 9. τῶν ὁμολογηθέντων, 10, 38, 5. τῆς ἐκκλησίας, caput rei agendæ, in concione, 28, 4, 2. τὰ συνέχοντα τοῦ δόγματα 18, 27, 2. τῶν ἐγγράπτων, 3, 27, 1. ἐν τούτοις κεῖται τὸ συνέχον τῆς σωτηρίας, his rebus maxime continetur ſalus, hæ res præcipuæ ſunt ſalutis cauſſæ, 10, 47, 11. τὸ συνέχον τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ ἦν, ὅτι &c. præcipua cauſſa quæ eum impellebat, 18, 22, 3. τὸ συνέχον αὐτοῖς τῆς ὑπομονῆς τοῦ πολέμου, præcipua cauſſa conſtantiæ eorum, 4, 51, 1.

Συνεχὴς, proxime ſequens, contiguus, continuus; πᾶς ὁ συνεχὴς λόγος, conſequens omnis oratio, 1, 5, 5. συνεχεῖς τούτοις, proximi his, finitimi, 2, 16, 3. ἐξ πύργους τοὺς συνεχεῖς τῷ προειρημένῳ κατέβαλον, 1, 42, 9. *ex emend. Caſaub. pro* τῶν προειρημένων. τὸ συνεχὲς τούτῳ, quod proxime ſequitur, *vel* ſecutum eſt, 2, 63, 1. 3, 3, 3. τὸ συνεχὲς τῆς διηγήσεως, ſeries narrationis, id quod proxime ſequitur in ſerie narrationis, 3, 39, 1. πρὸς τὸ συνεχὲς, in poſterum, 1, 72, 6. πράττειν τὸ συνεχὲς, facere id quod conſequens eſt, pergere in exſequendo incepto, 4, 81, 8. *ubi Ernestius intellexit*, quod proximum eſt facere, cum præcipuum non poſſis.

κατὰ τὸ συνεχὲς; *de loco & ſitu*, continuo tractu, 2, 14, 4 & 6. *De tempore;* ᾧ κατὰ τὸ συνεχὲς ὑποδείξομεν, poſt quæ proxime, ſtatim, docebimus, 3, 2, 6. *n.* τούτοις κατὰ τὸ συνεχὲς, 7, 18, 6. κατὰ τὸ συνεχὲς τῆς προκατασκευῆς ἤκομεν ἐπὶ &c. in ſerie rerum in Præparatione exponendarum pervenimus ad, 2, 37, 2. εἶχετο κατὰ τὸ συνεχὲς τῶν ἑξῆς, continuo ad alia perrexit, 2, 54, 8. κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπολιόρκουν, continuo, ſine mora, 2, 2, 7. *n.* (*ubi Caſaub.* ſine intermiſſione.) μετὰ ταῦτα κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπολέμουν πρὸς Αἰτωλούς, *Valeſius* aſſidue; *rectius fuerit* continuo, ſtatim, 20, 4, 4. *n. ſic & ibid. vs. 2. n. ubi* paulatim *vertit Valeſius.* *Sed* 2, 40, 6. αὐξανόμενον κατὰ τὸ συνεχὲς τὸ ἔθνος, *eſt*, continuis incrementis aucta gens. *Sic*, ἀπὸ τούτου κατὰ τὸ συνεχὲς καὶ κατὰ τὸ γένος βασιλευθέντες, continua ſtirpis ejusdem ſerie, 2, 41, 5. *Et*, μετὰ ταῦτα τῶν κατὰ μέρος ἔργων κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπιψαύοντες, continua ſerie, 1, 2, 8. *Sic rurſus*, κατὰ τὸ συνεχὲς ἐν στρατιωτικῷ βίῳ διεγεγόνει, *haud dubie eſt* continue, aſſidue, 16, 21, 1.

Συνεχῶς, *de tempore*, assidue, continue; *de loco & situ*, continuo tractu, 2, 14, 6. *i. q.* κατὰ τὸ συνεχὲς, *ibid.*

Συνηγορῶν τινι, partes alicujus dicendo juvare, verba facere pro quo, suffragari alicui, 4, 34, 8. 23, 7, 7. 26, 3, 3. συνηγόρουν *perperam editum erat* 2, 6, 10. *n. pro* συνήργουν.

Συνήθεια, ἡ, usus, habitus; πολλῆς δεῖται ἐμπειρίας καὶ συνηθείας, 1, 42, 7. consuetudo, familiaritas, 32, 9, 5. πρός τινα, 1, 43, 4. 31, 22, 3. συνήθειαν ἔχειν τῇ πολιτείᾳ, adsuetum esse huic formæ reipub. 40, 10, 2. convivium; τῆς συνηθείας ἐλπισθείσης, 31, 21, 8. *nisi* τῆς συνουσίας *legendum, qua emendatione tamen nil opus esse videtur.* κατὰ συνηθείαν, secundum sodalitates, 35, 4, 14.

Συνήθης, *de re* usu cognita & familiari; γνώριμος καὶ συνήθης, 1, 3, 7. (*ubi i. q.* πρόχειρος, *vs.* 8.) 4, 8, 8. 4, 20, 8. 6, 41, 5. *De homine*, adsuetus; *cum Infin.* συνήθεις ἐκ τῶν κατὰ Σικελ. ἀγώνων ὑποχωρεῖν καὶ ἐκ μεταβολῆς ἐγχειρεῖν, 1, 74, 9. *Cum Dativo rei*, 3, 54, 6. 3, 79, 5. 5, 64, 5.

Συνηχεῖν, concinere, 2, 29, 6.

Συνθεᾶσθαι, *i. q. simplex*; συνθεασάμενος, videns, conspicatus, 1, 25, 1. 1, 40, 7. 4, 54, 3. 15, 13, 7.

Συνθεωρεῖν, i. q. *simplex*, videre, perspicere, 1, 9, 3. 1, 15, 4. 1, 23, 5. 1, 32, 2. 1, 65, 7. 1, 68, 6. 1, 75, 8. 3, 11, 1 *&c. Passivum*; ὧν ἐκ παραθέσεως συνθεωρουμένων καὶ συγκρινομένων, 3, 32, 5. τὰ φυσικῶς συντεθεωρημένα περὶ τούτου, 4, 20, 3.

In Med. τοῦτο καλῶς συνθεωρούμενοι οἱ Καρχηδόνιοι, 7, 4, 8. *nisi est mendosa scriptura, ex duabus diversis lectionibus*, σύνθεώμενοι, *&* συνθεωροῦντες, *contracta*, 7, 4, 8. *n.*

Συνθήκη, ἡ, ἄνισος, inæqualis, iniqua conditio, 12, 16, 12. αἱ συνθῆκαι, conditiones pacis & fœderis, fœdus; συνθήκας ποιεῖσθαι ἐφ' ᾧ *&c.* 1, 16, 9. πρός τινα, 1, 17, 6. εἰς τὰς τοιαύτας συνθήκας ἐπαναγόμενοι τοὺς βασιλέας, 32, 11, 5. γραφεισῶν δ' ἐπὶ τούτοις τῶν συνθηκῶν 33, 11, 9. *ubi mendose vulgo* γραφεισῶν δὲ τούτοις.

Σύνθημα, τὸ, signum de quo convenit inter partes; τοῖς ἐν τῇ πόλει συνέθετο, ὅταν αὐτοῖς ἄρῃ τὸ σύνθημα *&c.* 5, 22, 2. τὸ σύνθημα τὸν καιρὸν τῆς ἐπιθέσεως ἐδήλωσε, 1, 45, 5. σημήνας διὰ τῶν συνθημάτων, *in pugna navali*, 1, 50, 8. ἀρθέντος τοῦ συνθήματος, 1, 27, 10. 1, 51, 1. 5, 21, 2. *&c. conf.* ἀποδιδόναι. σύνθημα ἁπλοῦν καὶ διπλοῦν, 9, 17, 9. συνθήματα *quibus utuntur in* ταῖς πυρσείαις, 10, 43, 6. *sqq.* τὸ νυκτερινὸν σύνθημα, tessera militaris, 6, 34, 7. συνθήματα λαβὼν καὶ πίστεις πρὸς Νικόμαχον, 8, 17, 9. *&* 8, 19, 8. *id est*, literas συνθηματι-

ματικῶς scriptas, *ut patet e cap.* 19, 4. τὸ τῆς Φιλίας σύνθημα ποιεῖν, amicitiæ tesseram dare, 29, 11, 3. *i. e.* dextram porrigere & comiter salutare, *coll. vs.* 6,

Συνθηματικός; συνθηματικὰ γράμματα, 8, 18, 9. *Conf. vocab. seq.*

Συνθηματικῶς; ἐπιστολαὶ συνθηματικῶς γεγραμμέναι, literæ iis notis scriptæ de quibus convenerat, 8, 19, 4. *n. ubi in Adnot. pro* confer c. 19, 4. & Adnot. *corrige*, confer c. 18, 9. & Adnot.

Συνθραύειν, confringere; *Pass.* συνθραύεσθαι, 8, 7, 11.

Συνθύειν; εἰς τοὺς ἀγῶνας ἐξαποστέλλειν τοὺς συνθύοντας, participes sacrorum ad solennę festum mittere, 4, 49, 3.

Συνιδεῖν, perspicere, intelligere, 1, 4, 6. 3, 6, 9. 6, 4, 12. *&c.* conspicere, videre, cognoscere, 3, 66, 3. 1, 23, 3. 1, 25, 2, 3, 66, 3. 12, 4, 4 *&c.*

συνιδόντας αὐτοῖς *vel* σφίσι, *si vera lectio, i. q.* συνειδότες, conscii sibi, 5, 11, 8. *n.* 15, 3, 2. *n.*

Συνιέναι, (*ab* εἶμι, *eo*) coire, congredi; εἰς μάχην συνιέναι τοῖς πολεμίοις, 10, 7, 6. 5, 54, 1. *n.* εἰς τὰς χεῖρας συνιέναι τοῖς πολεμ. 11, 24, 3.

Συνιέναια, συνίημι; διὰ τὸ μηδέν πω συνεικέναι τῶν ἐν Ἰταλίᾳ γεγονότων, 5, 101, 2. *n.*

Συνιστάναι, 1) collocare; εὐθέως αὐτοὺς συνίστα, statim eos in aciem collocavit, 3, 43, 11. συνέστησε τούτους εἰς Φάρον, Pharum hos collocavit, 3, 18, 2. 2) συστῆσαί τινι τινὰ, adjungere alicui aliquem *operæ socium*, 7, 16, 2. συστῆσαί τινι τοὺς μισθοφόρους, adjungere, adtribuere, tradere alicui mercenarios *ut eis præsit*, 5, 94, 1. δυνάμεις, exercitum tradere alicui, 2, 1, 5. συστήσας αὐτοῖς *vel* μετ' αὐτῶν καθηγεμόνας, viæ duces illis adjungens, 3, 42, 6. 3, 41, 9. 15, 5, 5. ἡγεμόνα, ducem illis constituens, adjungens, 16, 9, 1. 20, 3, 7. 3) *Rursus* συστῆσαί τινα τινὶ, commendare alicui aliquem, (*sicut* συνιστάναι) 31, 20, 9. 31, 22, 12. *Sic* τούτους μὲν συνέστησε Γαΐῳ, 10, 18, 2. *cum Ernesto vertere possis*, curæ Caji mandavit; *sed nec incommode Casaubonus*, hos Cajo tradidit, *ex eo usu quem num.* 2. *vidimus.*

Aor. 2. συστῆναι; 1) congredi cum *hoste*, συστάντες τοῖς Ῥωμαίοις, 14, 8, 9. ὁμόσε συστάντες τοῖς παροῦσι, cum præsenti adversa fortuna congressi, 30, 7, 3. *n. ex nostra conject. pro mendoso* στήσαντες. 2) συστῆναί τινι, adjungere se alicui, societatem cum aliquo jungere, 4, 1, 6. *conf.* σύστασις. 3) συνέστη αὐτοῖς πόλεμος, conflatum illis est, ortum, susceptum est bellum, 3, 2, 1. ὁ συστὰς Εὐμένει πρὸς τὸν Προυσίαν πόλεμος, 3, 3, 6. τοῦ πολέμου τοῦ Περσικοῦ συστάντος, orto bello Persico, 27, 13, 8. *cf. vs.* 11. *conf.* σύστασις. ἀγῶνος συστάντος

καρτερεῖ, atrox oritur, conferitur pugna, 1, 27, 11. *conf.* ἀπὸ συνεστάναι.

Præt. συνεστηκέναι, συνεστάναι; 1) διὰ τὸ περὶ τῆς ἐλευθερίας συνεστάναι τὸν ὅλον ἀγῶνα, ortum, commissum, consertum esse certamen, 2, 69, 1. διὰ τὸ περὶ τῶν ὅλων ἑκατέροις συνεστάναι τὸν κίνδυνον, 11, 24, 4. *n. (ubi perperam vulgo* συνιστάναι.) 2) συνεστῶσαι σπεῖραι, ordine, firmiter stantes; *an*, confertim stantes? προσδεξάμενοι ἀνεφείους ἅμα καὶ συνεστάσας τὰς σπείρας, 2, 68, 8. συνεστηκυῖα χιών, nix firma, solida, gelu concreta, 3, 55, 2. 3) τὸ τῶν Κελτῶν πλῆθος συνεστηκὸς ταῖς τῶν Καρχηδονίων ἐλπίσι, multitudo quæ se adjunxerat spei Carthaginiensium, 3, 68, 8. *n. ubi corrupte* συνεξηκὸς *dant vett. libri, quod & ex* συνεξεστηκὸς *oriri potuit. Cf.* συνεξιστάναι.

In Medio; συνίστασθαι, constituere, instituere, parare; *varia ratione;* συστήσασθαι μισθοφόρους, conscribere, parare milites mercenarios, 4, 60, 2 & 5 & 9. ναυτικὰς δυνάμεις, copias navales, 1, 25, 5. 2, 1, 2. δυναστείαν, parare sibi imperium, 2, 13, 3. τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, &c. constituere, componere res, pacare Italiam, &c. 1, 5, 2. (*coll.* 1, 12, 7.) 2, 1, 1. (*coll.* 2, 1, 5. *ubi est* καταστήσασθαι) 2, 18, 5. 3, 2, 3. συστήσασθαι πόλεμον, parare, instituere, suscipere bellum, 2, 1, 1, 3, 17, 5. & *sæpe alias.* τὸν κίνδυνον, committere, suscipere prælium, 11, 31, 5. ἔργα καὶ πολιορκίαν, 1, 30, 5. 1, 38, 8. 1, 42, 7. 5, 71, 5. &c. πρᾶξιν ἐπί τινα, moliri proditionem, 5, 96, 4. συνεστήσατο πρᾶξιν τοιαύτην, hujusmodi dolum molitus est, 3, 50, 7. 4, 18, 1. συστήσασθαι λόγον ὑπέρ τινος, instituere sermonem de re quadam, 3, 2, 6. δικαιολογίαν, 20, 9, 7. συστήσασθαι πρὸς τὴν τούτων ἐπιμέλειαν πιστοὺς ἄνδρας, se constituturum fidos homines, 10, 18, 15. *Videndum an satis emendata oratio sit* 35, 2, 7. *n.* εἰ μὴ συστήσονται καὶ τεύξονται τῆς ἁρμοζούσης κολάσεως οἱ πεπολεμηκότες, *ubi ego quidem, utrumque verbum ad eumdem nominativum* πεπολεμηκότες *referens,* συστήσονται *interpretatus sum* in ordinem cogentur; *sed sic requiri videtur passivum* συσταθήσονται. *Casaubonus, ad* συστήσονται *nominativum* Ῥωμαῖοι *intelligens, interpretatus est*, nisi res in turo collocarent Romani; *Reiskius*, nisi ambo mutuo consentiant & pro uno vito causam communem propugnent.

In Passivo; προφανὴς ἦν ὁ μέλλων ἀγὼν ἐκ τῆς ἑκατέρων συνίστασθαι φιλοτιμίας, 1, 26, 3. ὁ συσταθείς, qui *eis* adjunctus erat comes, 15, 5, 6. (*cf. ibid. vs.* 5.) τῇ συγκλήτῳ συσταθῆναι, coram senatu

senatui sistere se & sese ei commendare, 33, 16, 2. παρεῖναι συσταθησόμενος αὐτῷ καὶ κοινωνήσων παντὸς ἔργου, veniisse, ut coram eo se sisteret, ut se ei commendaret, *vel*, sese cum eo conjunctum, arma cum illo sociaturus, amicitiam cum eo junctum, 1, 78, 7. *n. Præt. pass. notione activa, vel notione Medii; μὴ πρᾶξιν ἔχη συνεστὼς μένος κατὰ τῆς πόλεως*, ne proditionem esset molitus, 4, 71, 6.

Συνιστάνειν, 1) producere aliquem in conspectum alterius, eique commendare, 4, 82, 5. συνιστάνειν ἑαυτὸν τοῖς πολλοῖς, commendare se multitudini, 32, 15, 8. 2) *cum accus. rei*, ob oculos ponere, docere, exponere; συνίστανε τὴν ἐξακολουθήσασαν εὔνοιαν σφίσι παρὰ τῶν Αἰτωλῶν, 4, 5, 6. *ubi idem valet ac* ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐτίθει, *vs.* 5. τὴν κτῆσιν, docere, demonstrare, jus dominii, 28, 17, 6. 5, 67, 9. *Sic & seq. conjunctione* ὅτι, 3, 108, 4. *Conf.* συνιστάνας.

Συνίστωρ καὶ μάρτυρ, conscius & testis, 28, 17, 13. 30, 8, 1.

Συνεύειν πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ad eamdem summam spectare, tendere, 3, 32, 7.

Σύννευσις, ἡ τῶν πόλεων πρὸς ἀλλήλας, conspiratio, concordia, 2, 40, 5.

Συννεφὴς, nubibus obductus, nubilus; ἀὴρ, 9, 16, 3. νὺξ, 9, 15, 12.

Συννοεῖν, cogitare, considerare, reputare; *cum accus. rei*, 1, 48, 3. *sq.* ὅτι, 1, 30, 9. intelligere, cogitando adsequi, cognoscere, *cum accus. rei*, 1, 48, 6. 4, 64, 6. 8, 22, 6. τινὰ, agnoscere aliquem, 8, 22, 2.

Σύννομος; σύννομοι λίθοι, lapides eadem lege, *i. e.* eadem mensura, cæsi & positi, *Spicileg. lib. 8. num.* 2, 1. *n.*

Σύνοδος, ἡ, conventus *Achæorum*; *vide Ind. histor. in* Achæi. ἡ δευτέρα σύνοδος, *quæ memoratur* 24, 12, 12. *videtur indicare, quotannis duos fuisse legitimos atque certo statoque tempore habitos Achæorum conventus;* (τὰς καθηκούσας συνόδους) *videndumque, an* ἡ πρώτη ἀγορὰ, *cujus fit mentio* 28, 7, 3. *sit* prior, (*nam idem sonat* ἀγορὰ *atque* σύνοδος) *sicut hæc* δευτέρα *est* posterior. *conf.* ἀγορὰ, & πρῶτος, *ubi aliam habes interpretationem.*

Συνοικεῖν τινι, habitare cum quo, 6, 2, 14. *ni* συνδιοικεῖν *ibi legendum.*

Συνοικειοῦν τὰ ἀγνοούμενα τοῖς γνωριζομένοις, ignota cum notis conferre & componere, ut illa ex his intelligantur, 5, 21, 5. συνοικειοῦσθαί τινι τοῖς ὅλοις, omnium rerum societatem inire cum quo, quovis modo conjungere se cum quo, 22, 3, 8.

Συνοικία, ἡ; αἱ κατὰ τὴν χώραν συνοικίαι, agrorum vici, habitationes in agris, 16, 11, 1.

Συνοικίζειν τὴν θυγατέρα τινὶ,

collocare alicui filiam, 10, 19, 6. *τοὺς δούλους ταῖς τῶν δεσποτῶν γυναιξί*, 16, 13, 1. *συνοικίζειν πόλιν*, instaurare urbem, 2, 55, 7. 4, 25, 4. 5, 90, 3. *τοὺς Λυσιμαχέας καταάγειν καὶ συνοικίζειν*, Lysimachenses in patriam restituere & urbem eorum instaurare, 18, 34, 7.

Συνοικισμός, ὁ, instauratio *urbis*, 4, 33, 7.

Σύνοικος; *σύνοικοί εἰσιν οὗτοι ἐκείνοις πρὸς ἄρκτον*, vicini, finitimi, 34, 9, 2.

Συνομηρεύειν ἅμα τινί, simul obsidem esse cum quo, 21, 9, 9.

Συνομολογεῖσθαι; *αἱ συνθῆκαι αἱ συνωμολογημέναι ὑπὸ Λουτατίου*, pacis conditiones conceſſæ, initæ, a Lutatio, 3, 21, 2.

Συνοξύνειν, *i. q. ſimplex*, acuere; *κέντρον συνωξυσμένον*, 6, 22, 4.

Συνόπτεσθαι perſpicere, *τὰ ὅλα*, 1, 4, 7. 1, 12, 7. (*Paſſiv. συνώφθη*, perſpectum, intellectum eſt, 6, 49, 6.

Σύνοπτος, qui eſt in conſpectu, *cum dat. perſ.* 2, 28, 9. 7, 17, 4. 11, 20, 9.

Συνορᾶν, *i. q. ὁρᾶν*, (*ut συνιδεῖν, συνθεᾶσθαι &c.*) videre, conſpicari, 1, 28, 7.

Συνοργίζεσθαί τινι, iram alicujus participare, & iuvare, 3, 31, 9. 22, 14, 4.

Συνορεῖν, finitimum eſſe; *ἡ συνοροῦσα χώρα*, 1, 8, 1. *οἱ συνοροῦντες (ταῖς ἑαυτοῦ σατραπείαις) δυνάσται*, 5, 55, 1. *ἡ συνοροῦσα τούτοις Μακεδονία*, 5, 188, 2.

Συνορμεῖν τινι, ſimul cum aliis ſtationem habere in mari, in ancoris ſtare, in portum adpellere, 5, 68, 6. 5, 110, 2. 5, 101, 1. *n. ubi perperam vulgo συνορμίσαντα pro συνορμήσαντα legebatur; viciſſim συνορμήσας corrupte pro συνορμίσας editum* 14, 10, 10. *n.*

Συνορμίζειν, *τὸν στόλον*, naves in ſtatione locare, in portum ſubducere, 3, 96, 14. 5, 3, 5. (*ubi eſt τὰς ναῦς συνορμίσας, τάφρῳ καὶ χάρακι περιέβαλε.*) 14, 10, 10. *n. ubi perperam vulgo συνορμήσας. Adde Adn. ad* 5, 101, 1.

Συνουσία, ἡ, 1) familiare colloquium, converſatio, 10, 35, 2. 2) convivium, 4, 20, 10. 5, 15, 3. 5, 26, 15. 8, 22, 8. 8, 29, 4. 20, 11, 5. 3) coitus, conſuetudo venerea, 6, 6, 2. 6, 7, 7.

Σύνοψις, ἡ, conſpectus; *καταστρατοπεδεῦσαι τοῖς Καρχηδονίοις ἐν συνόψει*, 14, 10, 3. *ἐν συνόψει ἀλλήλων*, 40, 5, 6. *ἐπιτηδειότατος τόπος εἰς σύνοψιν τοῦ στρατηγοῦ*, commodiſſimus ad proſpectum, quo omnia maxime in conſpectu eſſent imperatoris, 6, 27, 1. *ὑπὸ μίαν σύνοψιν ἀγαγεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι τὸν χειρισμὸν τῆς τύχης*, 1, 4, 1.

Σύνταγμα, τό; 1) ordinatio *reipublicæ; τὸ Λακωνικὸν κατάστημα καὶ σύνταγμα*, 6, 50, 2. 2) corpus quodvis militum; (*conf.* σύστημα) *τὸ παρ' Ἀννίβου σύνταγμα τῶν ἱππέων*

ἱππέων

ἱππέων, equitatus Hannibalis, 9, 3, 9. τὰ συντάγματα τῶν ἱππέων Ἀχαϊκῶν, equitum corpora, 10, 25, 6. τοῦτο τὸ σύστημα, hæc manus militum, *scil. tres manipuli, qui efficiunt cohortem*, 11, 23, 1.

Σύνταξις, ἡ; 1) dispositio, ordo aciei, acies; *de classe*, ἡ ὅλη σύνταξις τῶν πολεμίων, 1, 21, 10. *de pedestri exercitu, velut de Illyriis, catervatim vel manipulatim pugnare solitis*, τὸ βάρος τῆς συντάξεως, 2, 3, 5. 2, 68, 9. τὸ τῆς συντάξεως ἰδίωμα, 2, 68, 5. μετὰ πολεμικῆς συντάξεως ἄπρακτοι, κατ' ἰδίαν πρακτικοί, in acie stantes cum aliis, 4, 8, 9. 2) compositio, expositio, scriptio; ἔγγραπτον ποιεῖν τὴν σύνταξιν τῆς ὁμολογίας, 30, 4, 11. ἡ τῶν κατὰ μέρος σύνταξις, expositio, narratio rerum particularium, 8, 4, 5 & 11. ἡ τῶν καθόλου πραγμάτων σύνταξις, historia universalis, 1, 4, 2. *Et nude*, ἡ σύνταξις, scriptio, scriptum, liber; *præsertim*, opus historicum, historia, 1, 3, 2. 3, 1, 1. 4, 2, 1. 8, 4, 5. 8, 11, 1. *n.* αἱ πρὸ τοῦ συντάξεις, libri superiores, 11, 2, 3. *Fr. gr.* 121. 3) pactum, conventio; κατὰ τὴν σύνταξιν, prout convenerat, 5, 3, 3. 8, 18, 5. τὰ χρήματα τὰ κατὰ τὰς συντάξεις ὁμολογηθέντα, 5, 95, 1. *Et metonym.* stipendium, tributum, vectigal, quod ex pacto penditur; σύνταξιν τελεῖν τινι, 22, 27, 2. *i. q.* Φόρου, *ibid.*

Συνταράττειν, turbare; τὰ στίφη τῶν πολεμίων, 2, 68, 4. τὸν πόλεμον, concitare bellum, 4, 14, 4. *cf.* συγχεῖν. — „*Sic* ταράσσειν *apud Demosth. de Cor. p.* 334. *&* turbatores belli *Liv. II.* 16.“ *Ern.*

Συντάττειν; 1) ordinare; συνέταξε τοὺς ὄχλους, ordinavit, centuriavit, 11, 10, 9. τοὺς πολιτικοὺς ἱππεῖς, 1, 73, 2. *Et in Passivo;* ἔφοδος συντεταγμένη, impetus in hostem ordinata acie factus, 3, 19, 5. τὸ συντεταγμένον, instructa acies, 2, 29, 1. 2) *cum dat. pers.* jubere, mandare, præcipere, 3, 50, 9. 5, 16, 4 *sq.* 8, 21, 9. 8, 29, 2. 8, 33, 4. 32, 13, 9 *&* 12. *Fragm. gr.* 120. *Et in præt. Passivo, notione activa*, ἔτι συνετέτακτο αὐτῷ Σκιπίων περὶ τῶν χρημάτων, 32, 13, 7. 3) componere, conscribere; ὑπομνηματισμοὺς περὶ τῶν ἰδίων πράξεων, 2, 40, 4. *Conf.* συντάττεσθαι.

συντάξειν τὴν Φαντασίαν, *quod dabant libri* 16, 8, 3. *in* συναύξειν *mutavit Casaub.*

In Med. συντάττεσθαι, συντάξασθαι; 1) mandare, jubere, mandatum dare; 8, 26, 5. *ubi tamen etiam intelligere possis* πρὸς αὐτούς, pactus cum eis, constituit cum eis. (*Vide mox num.* 3. *&* συντάττειν *num.* 2.) 2) componere, conscribere *librum*,

βίβλου, 1, 3, 9. 3, 1, 2. συντάττεσθαι ὑπὲρ τοιούτων, de talibus scribere, 9, 2, 2. 3) constituere, pacisci cum aliquo; τινὶ *seq. inf.* 9, 18, 1. πρὸς ἀλλήλους, 3, 67, 1. πρός τινα *seq. inf.* 5, 92, 7. 4, 15, 6. πρός τινα ὅσους δέησει &c. 4, 15, 4. ἡμέραν πρός τινα, 9, 17, 1. *Hinc in Passivo;* ὁ συνταχθεὶς τόπος, locus de quo convenerat, 9, 17, 2. τὸ συνταχθὲν, 8, 30, 10. 9, 18, 4. κατὰ τὸ συντεταγμένον, 3, 42, 9. 3, 43, 6. 5, 22, 11. 8, 31, 10. 11, 27, 3.

Συντείνειν, tendere; ὅσα συντείνει πρὸς τὸ διασώζειν, 16, 12, 9.

Συντέλεια, ἡ, 1) effectio, perfectio *instituti*, finis; *opp.* ἡ ἐπιβολὴ, 1, 3, 3. & ἡ ἀρχὴ, 3, 1, 5. καταστροφὴ καὶ συντέλεια, 3, 1, 9. ἡ τῶν προκειμένων συντ. 6, 15, 2. πρὸς τὴν ἐπίνοιαν ὥρμησαν, καὶ πρὸς τὴν συντέλειαν ἐξίσουτο τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς, 1, 3, 10. τὴν συντέλειαν ἔχειν, perfici, ad effectum, ad perfectionem & finem perduci, 1, 4, 3. τοιαύτην ἔσχε προκοπὴν καὶ συντέλειαν τοῦτο τὸ μέρος, 2, 37, 10. αὐξανόμενον κατὰ τὸ συνεχὲς, εἰς ταύτην συντέλειαν ἦλθε, ad hanc perfectionem, 2, 40, 6. συντελείας τυγχάνει ἡ πρόθεσις, 15, 23, 10. συντέλειαν ἐπιθεῖναι vel ἐπιθέσθαι τοῖς ἔργοις, 11, 33, 7. 39, 2, 2. *n.* συντέλειαν λαμβάνει ὁ πόλεμος, 4, 28, 5 & 5. ὁ κίνδυνος, finitur prælium, 18, 10, 1. τὸ τεῖχος, 8, 35, 10. τοῦργον, 8, 36, 11. τὸ πρᾶγμα, 22, 12, 13. τούτων (σκαφῶν) τὴν συντέλειαν ἐν τριμήνῳ λαβόντων, 1, 38, 6. *Sic* συντέλειαν ἔλιφε *Scripsi cum Reiskio*, 9, 27, 9. *n.*) *pro vulgato* πολυτέλειαν, *quod tamen teneri fortasse debuerat.* ὅσῃ γίγνεσθαι διέξοδον καὶ συντέλειαν τῶν πρὸς ἀλλήλους, finem faciendum litium, 28, 2, 2. 2) ἡ συντέλεια, commune, *id est*, urbes quæ in commune conferunt pecunias, milites &c. τῆς συντελείας πατρικῆς ὑποστράτηγος, 5, 94, 1, *cf.* συντελικόν.

Συντελεῖν, 1) perficere, peragere; τὴν ἐπίνοιαν, 4, 81, 3. τὰς συνόδους καὶ τὰ διαβούλια συντελεῖν ἐν κοινῷ ἱερῷ, conventus agere, 2, 39, 6. *Et in Pass.* συνετελεῖτο ὁ κίνδυνος, committebatur prælium, 2, 69, 1. ἅμα τῷ συντελεσθῆναι τὰς νῆας, 1, 21, 3. τὰ συντελούμενα, quæ fiunt, 3, 112, 8. quæ agebantur, gerebantur, 4, 18, 6. *Fortasse* ἐν τοῖς συντελουμένοις *legendum pro* τελουμένοις, 2, 56, 16. 2) conferre *tributa*, τὰς κοινὰς εἰσφορὰς τοῖς Ἀχαιοῖς συντελεῖν, 4, 60, 4. πόλις συντελοῦσα εἰς Ἀρκαδίαν, *ex conject.* 4, 77, 10. *n.* πολλὰ πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ βίου συντελέσοντα, *sic legendum videtur* 1, 35, 1. *n. pro* συντελεσθέντα. συντελεῖ ἐπιθέσθαι *corrupte editum erat*

39,

39, 2, 2. *pro* συντέλειαν ἐπιθέσθαι.

In Med. συντελέσασθαι, perficere *propositum*, gerere *rem*, 1, 9, 6. 1, 70, 8. *&c. Et in præt. Pass. notione vitiosa.* ἥδη δ' αὐτοῦ συντετελεσμένου τὰ κατὰ τὰς Θήβας, 5, 100, 9.

(Συντέλεσις; τῇ τῶν τειχῶν συντελέσει, *quod erat in mss.tis* 23, 7, 6. *n. in* καθαιρέσει *mutavit Vrsinus.*)

Συντελικὸν, τό, — „contributi, *ut Livius appellat*, qui eadem pendunt in unum Commune tributa, 40, 3, 4. *conf.* συντέλεια, *num.* 2. *&* συντελεῖν, *num.* 2.

Συντερμονεῖν χώρᾳ τινὶ, conterminum esse, 1, 6, 4. 2, 21, 9. 4, 30, 3. 5, 55, 2. 5, 92, 9. 11, 11, 6.

Συντηρεῖν, τὰ πρὸς τὴν κοινὴν πολιτείαν δίκαια, simul servare, 4, 60, 10. τὴν γνώμην παρ' ἑαυτῷ, animo premere, 31, 6, 5.

Συντιθέναι τινὶ τί, 1) tradere alicui aliquid curandum, *&* *præsertim* perferendum, 28, 18, 3. συνθεὶς Ἀντιπάτρῳ τὰ τούτων ὀστᾶ, 5, 10, 4. *n.* συνθεὶς τὴν ἐπιστολὴν ἀλείπτῃ τινὶ, 27, 6, 1. 8, 19, 4. 2) συνέθεσαν, 28, 15, 4. *i. q.* συνίεσαν, *vel* συνέβαλον, intelligebant, colligebant, conjiciebant. *In eamdem sententiam Suidas:* Συνέθηκεν· ὑπέλαβεν, ὑπενόησε. Τοῦτο συνέθηκεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκ λογισμῶν ἔπασε τὸ γινόμενον. *quod ipsum Fragmentum fortasse e Polybio ductum est.*

Σύντομος, brevis, compendiosus; ὁδὸς, 78, 6. celer; σύντομον ποιούμενος τὴν ἀνάβασιν, raptim confecendit colles, 18, 7, 1. συντομωτέρα παρουσία, celerior adventus, 11, 1, 1.

Συντόμως, brevi tempore, celeriter, 8, 18, 7. — „*Sic & Ioseph. Ant. VII. 9, 7. cf. Wesseling. ad Diod. T. I. p.* 106.“ *Ern.*

Σύντονος πορεία, citatum iter, 5, 47, 4. προσβολὴ, acris impressio, 33, 8, 8.

Συντόνως; προῆγε συντόνως, citato itinere, 5, 7, 6. ἐχρῆτο τῇ πορείᾳ συντόνως, 8, 28, 4.

Συντρέχειν, concurrere; 1) amice concurrere, contingere; τῆς τῶν ὅχλων ὁρμῆς συντρεχούσης εἰς τὸ, 4, 48, 10. τοιαύτης συνδραμούσης προθυμίας αὐτῷ, 8, 17, 6. ἑκατέρων τούτων ὁμοῦ συντρεχόντων εἰς μίαν ψυχὴν, 6, 48, 4. οἱ χρόνοι συντρέχουσι, 4, 2, 2. συνδραμόντων περὶ τοὺς αὐτοὺς καιρούς, quum duæ res eodem tempore eveniunt, in idem tempus incidunt, 5, 94, 9. κατὰ τὴν πρόθεσιν συντρέχει αὐτῷ τὰ πράγματα, res ei prospere succedunt, 3, 43, 11. ἵνα συνδράμῃ τὰ τοῦ βίου πρὸς τὸ τὴν πρόθεσιν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν, ut suppetat vita, 3, 5, 7. *Conf.* συνεκτρέχειν. 2) hostiliter concurrere; συνδραμόντες εἰς τὰς χεῖρας, *ex plerorumque veterum codd. consensu*, 2, 33, 5. *n. ubi* συνδιαλαβόντες *habet Bav.* συνδραμόντων ἐπ' αὐτοὺς τῶν ὁμοεθνῶν, 2, 7, 6.

Συν-

Συντρίβειν τινὰ, frangere opes & auctoritatem alicujus, 26, 3, 6. frangere animum, terrere, 26, 3, 14. 29, 5, 3. cædere *hostem*, 5, 47, 1. 5, 95, 11. *Passiv.* συντρίβεσθαι, συντριβῆναι, animo frangi, 5, 58, 13. *scil.* τῇ διανοίᾳ, *quod adjicitur*, 21, 10, 2. 31, 8, 11.

Συντροφία, ἡ, convictus, 6, 5, 10.

Σύντροφος, ὁ, τοῦ βασιλέως, cum rege educatus, 5, 9, 4. 31, 21, 2. τῆς Βάρκα τόλμης, 1, 74, 9. τὴν μουσικὴν σύντροφον ποιεῖν τοῖς παισὶν, musicæ studio innutrire pueros, 4, 20, 7.

Συντυχία, ἡ, casus fortuitus; κατά τινα συντυχίαν, forte, 10, 32, 3.

Συνυπακούειν, *i. q.* ὑπακούειν, obedire, parere, morem gerere; οὐχ οἷός τ' ἦν ἐθελοντὴς συνυπακούειν, 25, 9, 7. τινὶ, 5, 56, 9. 21, 2, 4. πρός τι, in aliqua re, 1, 66, 7. τινὶ, εἰς τὰ μέτρια τῶν ἀξιουμένων, æquis postulatis alicujus morem gerere, 26, 1, 2. οὐδενὸς συνυπακούοντος, quum *provocationi hostium ad pugnam* nemo morem gereret, quum nemo ea moveretur, 9, 3, 2.

Συνυπάρχειν, *i. q.* ὑπάρχειν, esse; μεταξὺ τῶν ἰλῶν ἑκάστης συνυπάρχειν δεῖ διάστημα, 28, 18, 3.

Συνυπερβάλλειν τινὶ τὸν Ταῦρον, una cum aliquo superare, 4, 48, 6.

Συνυποδεικνύειν ἢ συνυποδεικνύναι, *i. q.* ὑποδεικνύναι, ostendere, demonstrare, docere, *absolute*, viam & rationem docere, 17, 15, 12. συνυποδεικτέον ἂν ἦν τὴν Φύσιν αὐτῶν, 5, 21, 4.

Συνυποκρίνεσθαι, *i. q.* ὑποκρίν. simulare, simulatione uti; („*ut dixit etiam Ioseph. XV.* 7, 5." *Ern.*) 3, 52, 6. 5, 24, 11. 5, 49, 7. 5, 102, 6. συνυποκρίνεσθαί τινι, 3, 92, 5. πρὸς τὸ παρὸν ἁρμοζόμενοι καὶ συνυποκρινόμενοι, 3, 31, 7.

Συνυπονοεῖν, suspicari, cogitare, intelligere, 4, 24, 2.

Συνυποπτεύειν; οὐδεὶς συνυπώπτευσε τὸ γιγνόμενον, 14, 4, 8.

Συνυφίστασθαί τινι πάντα, omnia suscipere ac ferre cum aliquo & pro illo, 4, 32, 7.

Συνωθεῖν; συνωθοῦντο πρὸς τὸν ποταμὸν, 3, 74, 2. 5, 84, 7.

Συνωμία, ἡ; αἱ συνωμίαι, interscapilia *tauri*, 12, 25, 3. *n.* (*ubi corrupte* συνομοσίας *dabat cod. Peir.*)

Συνωμοσία, conjuratio, 1, 70, 6, 5, 2, 8. 6, 13, 4. *cf. vocab. præc.*

Συνωμότης, ὁ, καὶ κοινωνὸς τῆς τόλμης, 15, 27, 5.

Συνώνυμος ποταμὸς τῇ πόλει, (*i. q.* ὁμώνυμος,) ejusdem nominis, 9, 27, 5.

Συνωνύμως; (*i. q.* ὁμωνύμως) ἀπὸ τῆς χρείας ταύτης συνωνύμως καὶ τὸ ἔθνος προσαγορεύουσι, *de Balearibus*, 3, 33, 11.

Συνωρὶς, ἡ, carpentum, bigæ, esseda

essēda *Gallorum*, 2, 23, 4. 2, 28, 5. συναρὶς ἐλεφάντων, 31, 3, 11.

Συοφορβὸς, ὁ, subulcus, 12, 4, 6.

Σύριγξ, ἡ, cuniculus, meatus sub terra effossus, 22, 11, 8. *Fragm. gr.* 129. σύριγγες κατάστεγοι, fossæ contectæ, 9, 41, 9. Σύριγξ, fornicata ambulatio *Alexandriæ*, 15, 30, 6. 15, 31, 3.

Συριγμὸς, ὁ, sibilus; συριγμοὶ καὶ χλευασμοὶ, 30, 20, 6.

Συρρεῖν; συρρεόντων ὑδάτων εἰς τὸν ποταμὸν, 10, 48, 4.

Συρρέπειν τῇ διανοίᾳ ἐπὶ τοὺς τόπους, 3, 38, 5.

Σύρροια, ἡ, confluentia; κατὰ τὰς συρροίας τοῦ Ἀδόα καὶ Πάδου, 2, 32, 2.

Σύρρους τῷ Πόντῳ, *Mœotis lacus* cum Ponto confluens, 4, 40, 9. λίμνη σύρρους τῇ θαλάττῃ, 10, 10, 12.

Συρρύειν; τετηκὸς καὶ συνερρυηκὸς ἀργύριον, 11, 24, 11.

Σύρρυσις, ἡ τῶν ὄμβρων, 9, 43, 5.

Συρτὸς; ἡ συρτὴ βῶλος ἡ ἀργυρῖτις, gleba argentaria quæ amnibus devehitur, 34, 9, 10.

Συρφετώδης ὄχλος, mixta vulgi turba, 4, 75, 5.

Συσκοτάζειν; συσκοτάζοντος ἄρτι τοῦ θεοῦ, cœlo vesperascente, 31, 21, 9. *n.*

Συσσαίνεσθαι; συνεσαίνοντο τούτῃ διαλέκτῳ, hac dialecto delectabantur, 1, 80, 6. *n.*

Συσσίτιον, τὸ, sodalitas comessantium, convivium publicum, 20, 6, 6.

Συσσώζειν, 1) una servare ab interitu; συσσώζειν τοῖς ἀναιτίοις τοὺς δοκοῦντας ἀδικεῖν, 5, 11, 5. *ubi opponitur* συναιρεῖν. 2) *i. q.* σώζειν, servare, conservare, tueri; *aut* juvare aliquem in tuenda aliqua re; σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰς πόλεις, 5, 104, 1. τὴν ἀρχήν τινος, 6, 6, 11. συσσώζειν τινὶ τὴν βασιλείαν, 15, 20, 2. 3) observare, tenere; τὰς δασύτητας καὶ ψιλότητας *&c. in legendo & pronunciando*, 10, 47, 10. *Sic* ἵνα τὸ τῆς προκατασκευῆς οἰκεῖον συσσώσωμεν, 2, 14, 1. *n.*

Συστάδην μάχεσθαι, conferta acie cominus pugnare, stataria pugna edere, 3, 73, 8. (*opponitur* σποράδην, *cf.* 3, 72, 10.) Ῥωμαῖοι τὴν μάχην ἐκ χειρὸς ποιοῦνται καὶ συστάδην, 13, 3, 7. *coll. vs.* 4 *sqq.* ἡ ἐξ ὁμολόγου καὶ συστάδην μάχη, stataria pugna, quæ fit collato pede, 11, 32, 7. *Fr. gr.* 54.

Σύστασις, ἡ; 1) institutio, prima constitutio, ortus; ἡ σύστασις τῆς Ῥωμαίων πολιτείας, 1, 4, 13. *ist* prima institutio, ortus, fundatio reip. Romanæ, *a qua distinguitur* ἡ αὔξησις, *i. e.* incrementa ejusdem; *cf. ibid. vs.* 11 *sq.* κατὰ φύσιν εἰληφέναι τήν τε σύστασιν καὶ τὴν αὔξησιν, 6, 4, 13. ἡ σύστασις τοῦ πολέμου, conflatio, ortus belli, 3, 10, 7. σύστασις ἐπιβουλῆς, structio insidiarum, 6, 7, 8. κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς σύστασιν, secundum primum institutum, secun-

ſecundum id quod initio ſecum conſtituit, 9, 22, 6. *pro quo eſt κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς στάσιν*, 16, 34, 11. *n. niſi & hic σύστασιν legendum, quod tamen non neceſſarium.* *ἀπὸ ταύτης τῆς συστάσεως, ex lectione codicis Bav. (pro ἐνστάσεως)* 20, 11, 9. ab hoc initio. *ὁ Εὐφράτης τὴν ἀρχὴν λαμβάνει τῆς συστάσεως ἐξ Ἀρμενίας*, initium ortus ſui capit, *i. e.* primum ortum ſuum ducit, initium ſuum habet, 9, 43, 1.

2) ſtatus, conſtitutio, ratio; *ἡ σύστασις τῆς πολιτείας*, forma, conſtitutio reip. 6, 43, 5. 6, 47, 1. 6, 51, 5.

3) conjunctio, conciliatio, contractio amicitiæ, 1, 78, 2. *&* amicitia *jam* juncta & conſtituta, *πρός τινα*, 3, 78, 2. 4, 82, 3. 20, 5, 14. 27, 13, 1 *&* 8. 29, 8, 7. *σύστασις πατρικὴ πρὸς τοὺς Καρχηδ.* paterna amicitia, 1, 78, 1. *συστάσεις προγονικαὶ πρὸς τὴν βασιλείαν*, avita (*aut ſaltem* paterna) amicitia, conjunctio cum regia familia, 25, 7, 6.

4) *ἐθνικαὶ συστάσεις, i. q. συστήματα ἐθνῶν*, gentium concilia, civitatum fœdere junctarum corpora, gentium communia, 30, 10, 6. *κατ' ἐθνικὰς συστάσεις*, communi plurium populorum nomine, (*opp. κατ' ἰδίαν*) 24, 1, 3.

Συστέλλεσθαι, συσταλῆναι, metu comprimi, conſternari, 5, 15, 8. 24, 5, 13.

Σύστημα, τὸ; 1) corpus *militum*, manus militum; *τὸ σύστημα τῶν μισθοφόρων*, 1, 81, 11. *τὸ σύστημα ἐκεῖνο* (Κελτῶν) 2, 7, 6. *ὁλοσχερές τι σύστημα τῶν βαρβάρων*, 3, 53, 6. *τὸ προειρημένον σύστημα*, 3, 74, 8. *eſt manus decem millium militum, qui ſervatis ordinibus ex infelici prælio ſe receperant; cf. vs.* 6. *οἱ πελτασταὶ καὶ τὰ ἄλλα ἐπιφανέστατα συστήματα, in exercitu Philippi*, 5, 26, 8. *τὸ τῆς φάλαγγος σύστημα*, 5, 53, 3. 11, 12, 1. *οἱ Μακεδόνες καὶ τὰ λοιπὰ συστήματα, in exercitu regum Ægypti*, 15, 26, 8 *ſq.* *τὸ Ἄγημα, πράτιστον εἶναι δοκοῦν σύστημα τῶν ἱππέων*, 31, 3, 8. *Adde* 16, 19, 7. 2) corpus hominum in civili ſocietate viventium, 6, 4, 5. 6, 5, 10. *τὸ τῶν Ἀχαιῶν σύστημα*, fœderata resp. Achæorum, corpus Achæorum, 2, 41, 15. 4, 60, 10. *ἦν τι σύστημα τῶν ἐπὶ Θράικης Ἑλλήνων*, 9, 28, 2. *Tum &* ratio & conſtitutio *reipublicæ; κάλλιστον σύστημα πολιτείας*, 6, 11, 3. *δημοκρατίας ἀληθινῆς σύστημα παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς ὑπῆρχε*, democratica conſtitutio, ratio reip. 2, 38, 6. 3) *ἱερέων σύστημα*, collegium ſacerdotum, 21, 10, 11. 4) *ζώων συστήματα*, diverſi greges, 12, 4, 10. *τὰ βασιλικὰ συστήματα τῶν ἱπποτροφιῶν vel ἱπποτροφείων*, varia equorum armenta quæ pro rege aluntur, 10, 27, 2.

Συστει-

Συστοιχεῖν. *verbum tacticum*, eumdem versum, *id est*, eumdem ordinem in longitudinem servare in acie, 10, 21, 7. *cf.* συζυγεῖν.

Σύστοιχος; τὰ λοιπὰ ἦν τούτοις ὅμοια καὶ σύστοιχα, congruentia, apta, convenientia, 13, 8, 1.

Συστολή, ἡ, parsimonia & diligentia in administranda re pecuniaria, 27, 12, 4.

Συστρατεύειν τινὶ *vel* τισὶ, 3, 60, 12. 3, 66, 7. 5, 50, 4. συστρατεύεσθαι, συστρατεύσασθαι, *idem*, 2, 19, 2. 3, 67, 1. 3, 99, 2.

Σύστρεμμα, τὸ, concursus hominum, 1, 45, 10. globus, caterva, 4, 58, 4. κατὰ συστρέμματα, catervatim, 35, 4, 14.

Συστρέφεσθαι, coire, coitiones facere, conglobari, tumultuari, 1, 33, 4. 2, 64, 6. συστραφέντες, facto globo, 1, 48, 5. 3, 65, 11. 3, 84, 13. 5, 36, 5. συστραφέντες ἐπ' αὐτὸν, impetum una facientes in eum, 3, 5, 3. συνεστραμμένοι, conferti, conglobati, 3, 90, 2.

Συστροφὴ, ἡ, τῶν νέων, coitio tumultuosa juvenum, 4, 34, 6. τοῦ ὄμβρου, imbris impetus, vehementia, 3, 74, 5. συστροφὴ ἐξαίσιος κατὰ τὸν ἀέρα, contrahens sese, ingruens tempestas horrenda, 11, 24, 9.

Συστροφία, ἡ, (*i. q.* συστρέφεσθαι) conjunctus plurium impetus adversus unum, 24, 2, 2. *n.*

Συχνὸς; συχνὸν χρυσίον, magna auri vis, 22, 21, 8.

Σφάγια, τὰ, victimæ; σφάγια περιήγεγκαν τῆς πόλεως κύκλῳ, 4, 21, 9. ἐπὶ τῶν σφαγίων τοὺς ὅρκους ἐδίδοσαν ἀλλήλοις, 4, 17, 11. (*i. e.* ἁψάμενοι τῶν ἱερῶν, *ut ait* 3, 11, 7.)

Σφαγιάζεσθαι, victimas cædere, 16, 31, 7.

Σφαδάζειν, palpitare ut moribundus, 34, 3, 5.

Σφαιρομαχεῖν, pila ludere, 16, 21, 6.

Σφαιροῦν; ἐσφαιρωμένοι γρόσφοι, jacula præpilata, 10, 20, 3. *Idem verbum habes apud Dionem, in M. Antonin. Lib. LXXI. c. 29.* σιδήριον οὐδενὶ αὐτῶν (τῶν ἀθλητῶν) ὀξὺ ἔδωκεν, ἀλλὰ καὶ ἀμβλέσιν, ὥσπερ ἐσφαιρωμένοις, πάντες ἐμάχοντο.

Σφαλερὸς, periculosus; πάντων σφαλερώτατον, 3, 110, 4.

Σφάλλειν; τί τὸ σφάλλον ἐστὶν τοὺς ταῖς φάλαγξι χρωμένους, quid est quod eos fallit, quod facit ut labantur, ut spe excidant, ut cladem accipiant, 18, 14, 1. τῶν κατὰ πόλεμον κινδύνων τοὺς πλείους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν σφάλλουσιν αἱ τῶν τόπων διαφοραὶ, 5, 21, 6. *ubi videndum an satis emendata & integra sit oratio; quæ si sana est, erit* τῶν κινδύνων *per metonymiam pro* τῶν κινδυνευόντων *accipiendum; &,* τοῦτο σφάλλει τοὺς κινδύνους, *fonabit*, hoc fraudi est in prœliis. τοῦτο ἔσφηλε τὰς

τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν, hoc consilia ipsorum labefactavit, corruere fecit, 4, 51, 7. *Sic* ἔσφηλε, *(si vera scriptura,) scil.* τὴν βασιλείαν, labefactavit regnum, in periculum adduxit, 16, 21, 5. *n.* ἔσφηλε τοὺς ὑπεναντίους πολλάκις διὰ τὴν ἰδίαν ἀγχίνοιαν, in fraudem illexit, cladem eis attulit, 10, 33, 2. σφῆλαι καὶ ἡττῆσαι τοὺς Ἕλληνας, prosternere & vincere, 40, 5, 9.

σφάλλεσθαι, corruere, prolabi, 1, 76, 8. labi, in calamitatem incidere, cladem pati; ἀναδρομὴ γίγνοιτο, κοὐ σφαλοίμεθα, *Fr. gr.* 14. παρ' ὀλίγον σφάλλεται τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων, infeliciter cadunt, *ibid.* μεγάλως ἐσφάλη, in gravem calamitatem incidit, cladem accepit, *ibid.* ἐμπεσὼν εἰς ἑνέδραν ἐσφάλη, 4, 59, 3. 15, 16, 5. ἔμελλε τοῦ δέοντος σφαλήσεσθαι, necesse erat ut male rem gereret, 3, 70, 8. τοῖς ὅλοις σφαλῆναι, capitali clade adfici, omnia perdere, 1, 43, 8. *coll. vs.* 7. 3, 105, 5. 10, 17, 4. 11, 2, 10. ἔν τισι σφάλλονται, nonnulla parum prospere eis cedunt, 1, 37, 7. *ubi opp.* ἐν πολλοῖς μὲν κατορθοῦσι. κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐσφαλμένοι, victi, 1, 31, 4.

Σφαλμᾶν, prolabi; οὐ μὴν ὁλοσχερῶς ἐσφάλμησεν (ὁ ἵππος,) 35, 5, 2.

Σφενδονήτης, ὁ, 3, 33, 11. σφενδονῆται Κύρτιοι, 5, 52, 5. 5, 53, 9.

Σφετερίζεσθαι, σφετερίσασθαι, ad se rapere, 2, 19, 4. sibi adferre, sibi retinere, 4, 6, 5. 4, 33, 8. 18, 34, 5. *Etiam de eis quæ proprio sumtu emta sunt,* suum facere, sibi adquirere; ὃ μεγάλων ὠνησάμενοι χρημάτων ἐσφετερίσαντο, 4, 50, 3.

Σφέτερος, *de prima persona;* τῇ σφετέρᾳ γενναιότητι νενίκαμεν, nostra virtute, 2, 31, 6. *In secunda persona intellexit Casaub.* σφετέρων πατρίδων, 11, 5, 3. *n. ubi tamen rectius de prima persona rursus accipitur, coll. vs.* 6. *De tertia pers. sing.* suus; τὸ σφέτερον ἀναγκαιότερον τίθεσθαι τοῦ κοινοῦ, 4, 61, 5. *Vide* 2, 35, 8. 7, 14, 3. 22, 24, 5. δεδιὼς μή τι περὶ τὸ σφέτερον αὐτῷ ναυτικὸν συμβῇ, 14, 10, 7. *n. ex constanti librorum scriptura, a qua ut discederem non satis fuisse caussæ intelligo.*

Σφηνίσκος, ὁ, præacutus palus; ξύλα εἰς σφηνίσκων λόγον, 5, 89, 6. *n.*

Σφηνοῦν, cuneum adigere, firmiter infigere; εἰς τούτων τὸ μέσον ἐσφήνωτο πτερύγια τρία ξύλινα, 27, 9, 4.

Σφραγὶς, ἡ, 6, 56, 13. 16, 22, 2 & 11. σφραγῖδα ἐπιβάλλεσθαι, 24, 4, 10. *& vs.* 15. *n.*

Σχαστηρία, ἡ, trochlea laxatoria, cuius ope, quod suspensum est, subito demitti & deiici potest, 8, 7, 10. 8, 8, 3.

Σχεδία, ἡ, ratis, 3, 42, 8. 3, 46, 1 *sqq.* εἰς σχεδίας καθήρμοζε τῷ ποταμῷ εἰς Οἰνιάδας, 4, 65, 4. *n.*

Σχε-

Σχεδιάζειν, temere ac negligenter ſcribere vel dicere, 12, 4, 4. σχεδιάζειν τοῖς κοινοῖς πράγμασι, negligenter verſari in negotiis publicis, 23, 9, 12. πάντα ἐσχεδιάσθαι, *Fr. gr.* 64.

Σχετλιάζειν, conqueri, lamentari; *abſol.* 1, 81, 1. 4, 45, 8. τί, 1, 55, 3. ἐπί τινι, *ibid.* & 5, 26, 6.

Σχῆμα, τὸ, τρίγωνον, figura triangularis, 1, 42, 3. οὐ κατὰ σχῆμα Φέρειν τι, (*i. q.* οὐκ εὐσχημόνως) immodice ferre aliquid, & non uti decet, 3, 85, 9. 5, 56, 1.

Σχίζειν; σχίζεται εἰς δύο μέρη ἡ ῥύσις τοῦ ποταμοῦ, 2, 16, 11.

Σχολάζειν καὶ ῥαθυμεῖν, 11, 25, 7.

Σχολῇ, lente, 8, 30, 11. ſilentio *interpretatus erat Caſaub.*

Σώζειν; ἐσώθησαν εἰς τὰς πόλεις, fugiendo in urbes ſervati ſunt, 3, 117, 2. σωθῆναι πρὸς τοὺς ἀναγκαίους, ſalvum ad ſuos redire, 6, 58, 5. σώζεσθαι ὑπό τινος, *formula ſolennis in fœderibus, velut* 7, 9, 5 & 7. *Abſol.* σώζονται, ſuperſunt, vivunt, 6, 9, 4. *Adde* σαοῦν.

Σῶμα, τὸ; σώματα, corpora, 1, 37, 1. 1, 86, 6. homines, 4, 73, 6. 4, 75, 2. 5, 17, 2. 22, 22, 9. *Sigillatim uſurpari amat de* eis qui in bello capiuntur; πολλῶν σωμάτων ἐγένοντο ἐγκρατεῖς, 1, 19, 15. 1, 29, 7. σώματα ληφθέντα ζωγρείᾳ, 1, 61, 8. κύριος γενόμενος χρημάτων πολλῶν καὶ σωμάτων καὶ κατασκευῆς, 3, 17, 10. τὰ εἰς τὰς δουλείας ἀγόμενα σώματα, 4, 38, 4. σώματα δουλικὰ καὶ ἐλεύθερα, *ſcil. ubi bello capti utrique,* 2, 6, 6. τὰ δουλικὰ τῶν σωμάτων, *i. q.* οἱ δοῦλοι, 1, 85, 1. *Denique nude* τὰ σώματα, *i. q.* οἱ δοῦλοι, ſervi, 18, 18, 6.

Σωμασκεῖν, exercitationibus corporis uti, 6, 47, 8.

Σωματικὸς; σωματικὴ ῥώμη, 6, 5, 7. δύναμις, 8, 12, 9. 10, 41, 6. ἀσθένεια, 4, 5, 1. κατὰ τὴν σωματικὴν χρείαν δυνατὸς, 21, 7, 4. πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν εὔθετος, 26, 5, 6. σωματικαὶ ἐπιθυμίαι, 37, 2, 4.

Σωματοειδὴς ἱστορία, quæ unum quaſi corpus efficit, quæ res tractat inter ſe nexas, 1, 3, 4. οἱονεὶ σωματοειδῆ ποιήσας τὴν τοῦ βασιλέως προαίρεσιν, quæ ad hujus regis ſtudia & mores pertinent in unam ſummam & in unum veluti corpus contrahens, 14, 12, 5.

Σωματοποιεῖν, τὸ ἔθνος, τὸν ἄνδρα, τὴν βασιλείαν, firmiorem, potentiorem reddere, omnibus rebus augere, 2, 45, 6. 16, 1, 9. 22, 26, 1. 26, 5, 10. 31, 6, 3. (*ubi opp.* ἐλαττοῦν) 32, 23, 5. προσλαμβάνειν καὶ σωματοπ. τὰς ψυχὰς, recreare & confirmare animos, 3, 90, 4. ἡ τύχη τὰς πράξεις τοῦ Σκιπίωνος ἐσωματοποίει, auxit, majores reddidit, *Fr. hiſt.* 58. — „σωματοποιεῖσθαι τὰς αἰτίας, alere & augere cauſas.“ *Ern.*

ſcil. ex 40, 1, 2. *ubi tamen haud dubie corrupta eſt oratio, ut monui in Adn.* πᾶσαν ἐλπίδα σωματοποιεῖν καὶ προσδέχεσθαι, *vertunt* ſpem alere, *Fr. gr.* 123. *Adde Fr. gr.* 124-127.

Σωρεύειν; σωρευομένη γῆ, 16, 11, 4. ἀγχιαλὸς σεσωρευμένος νεκρῶν, 16, 8, 9.

Σωρηδὸν διεφθείροντο, catervatim, 1, 34, 5.

Σωφρονικὸς, moderatus, modeſtus, 23, 18, 2.

T.

Τὰ, *artic. plur. neutr. Ad* τὰ μὲν, *infertur* ἃ δὲ, *pro* τὰ δὲ 5, 38, 1. 5, 54, 11. *conf.* ὁ.

Satis notus & pervulgatus eſt uſus articuli τὰ *per ellipſin nominis* πράγματα *vel* ἔργα; *præſertim ſequente præpoſ.* κατὰ, *v. c.* τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν διεξῆγε, 1, 9, 6. τούτῳ τὰ κατὰ τὸν στόλον ἐνεχείρισαν, 1, 56, 1. *&c. conf.* κατὰ, *&* χειρίζειν. *ſed nec minus frequenter cum genit. v. c.* τὰ τῶν Καρχηδονίων ἀνέκυψε, 1, 55, 1. τοὺς τὰ τῶν Καρχ. αἱρουμένους, 8, 9, 12. *ubi perperam vulgo aberat* τά.) πάντα ἀφεὶς τὰ τοῦ πολέμου, 5, 102, 8. *& id genus alia bene multa, quæ nunc non moramur. Illum uſum notemus, Polybio admodum familiarem, quo articulus ille* τὰ *prorſus abundare videri poteſt, ut* τὰ *cum genitivo nominis nihil fere aliud valeat quam ipſum nomen. Sic* τὰ τῆς τύχης *idem eſt ac* ἡ τύχη, 2, 49, 8. 2, 50, 12. 3, 5, 7. 11, 15, 8, 3. τὰ τοῦ βίου, *idem ac* ὁ βίος, 3, 5, 7. τὰ τῆς ἐπιβολῆς, *i. q.* ἡ ἐπιβολὴ, *ibid.* τὰ τοῦ πολέμου ἐπεκύρωτο, decretum eſt bellum, 7, 5, 5. προὔβαινε τὰ τῆς νυκτὸς, καὶ τὰ τῆς ἐλπίδος ἀκέραια διέμενε, 8, 29, 9. (*i. q.* ἡ νύξ, ἡ ἐλπίς. *Et ſic etiam in ſing.* τὸ τῆς ἡμέρας, 11, 22, 9. τὸ τῆς νυκτὸς, 15, 30, 2.) τὰ τῆς ἀλυτρότητος, 2, 44, 1. τὰ τῆς ἐνδείας, 9, 44, 3. *Ea ratione Caſaubonus,* 14, 7, 2. *n. cum libri* νείμας τῶν λαφύρων *darent,* τὰ τῶν λαφύρων *correxit; & nos,* 3, 81, 6. *n. cum mendoſe vulgo legeretur* διὰ τὴν πρὸς τὰς τῶν ἀφροδισίων ὁρμὰς, *ſcripſiſſe Polybium putavimus* διὰ τὴν πρὸς τὰ τῶν ἀφροδισίων ὁρμήν. *Quod vero* ἀπομερίζονται τὰ τῶν ἄνδρων *vulgo dederint omnes* 10, 16, 2. *n. haud dubie corruptum pronunciari debuit: nam in ſuperioribus quidem exemplis,* τὰ *cum ſuo genitivo intelligi quodam modo poteſt,* ea quæ pertinent ad rem, quæ proficiſcuntur ab ea re, *aut aliquid ſimile; at* τὰ τῶν ἀνδρων *quo pacto pro* οἱ ἄνδρες *dici in illa connexione potuerit, ne ratio quidem ulla excogitari poteſt.*

Τάγμα, τὸ, *i. q.* σπεῖρα *&* σημαία, ordo, manipulus, *in legione Romana,* 6, 24, 5 *ſqq.*

ſed

ſed uſum habet hoc nomen magis generalem. ἐπὶ τὰ τάγματα διαδιδόναι τοὺς ἑλωπότας εἰς φυλακήν, per ordines *s.* manipulos (*nunc quidem de Pœnorum ordinibus agitur*) diſtribuere, 3, 85, 3. ἀθρόοι κατὰ τάγμα συνησπικότες, (*in exercitu Philippi*) 4, 64, 6. κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ τάγμα ἠμείβοντο πρὸς ἑαυτούς, (*acies Achæorum & Spartanorum*) 2, 69, 5. τὰ μέσα τῶν Ἰβήρων καὶ Κελτῶν τάγματα, 3, 113, 8. τὸ τῶν ἱππέων τάγμα, *Vat. Flor. Bav.* 3, 101, 11. *ubi ex Aug.* σύνταγμα *editum, quod vide.* ἡ ἐπιβολὴ τοῦ τάγματος, 3, 100, 6. *n.*

Τάδε; ἐπὶ τάδε, *cum genit.* cis, 3, 34, 4. 3, 35, 4. 3, 97, 5. 4, 48, 3 & 7. 22, 27, 11. *ubi opp.* ἐπέκεινα.

Ταινία, ἡ, dorſum tumuli ſub aqua longe procurrens in mare, 4, 41, 2 & 8. — „*Vide Weſſeling. ad Diodor. T. I. p. 36.*“ *Ern.*

Τακτὸς, quod imperatum eſt, de quo convenit, certus, definitus; τακτὸν μέτρον, 3, 100, 6. τακτὴ ἡμέρα, certus nurus dierum, 29, 11, 8.

Ταλαιπωρεῖν δεινῶς, miſerrime adfici, 3, 60, 3. ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, 32, 25, 14.

Ταλαιπωρία, ἡ, ærumna & moleſtia *e labore*, 2, 25, 10. 3, 14, 1. ἡ ἐν τοῖς ἔργοις ταλαιπ. 3, 17, 8. ἡ περὶ τὰς ταφρείας, 6, 42, 2.

Ταλαιπώρως, cum magna difficultate, 3, 51, 9.

Τάλαντον, τὸ, *de pondere*, 4, 56, 3. *de pecuniæ ſumma, vide Ind. hiſtor. voc. Talentum.* ἀργυρίου τάλαντα Εὐβοϊκὰ, 15, 18, 7. 21, 14, 4. *&c.*

Ταλαντιαῖος λιθοβόλος, 9, 41, 8. *n.* ταλαντιαία κτῆσις, 24, 4, 3.

Ταμίας, ὁ, τῶν ἀνέμων, 34, 2, 5. 34, 11, 20.

Ταμιεῖον, 6, 13, 1. τὸ τῶν ἀγορανόμων, 3, 26, 1.

Ταντάλειος τιμωρία, 4, 43, 6.

Ταξιάρχης, ὁ, centurio, 6, 24, 3. *n.*

Ταξίαρχος, ὁ, *idem*, 6, 24, 1 *ſqq.*

Τάξις, ἡ, 1) ordo, diſpoſitio, ſitus; ἡ σύμπασα σχέσις καὶ τάξις τῆς οἰκουμένης, 1, 4, 6. ἡ τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς διάρεσις καὶ τάξις, 3, 36, 6. ἡ φύσις καὶ τάξις τῶν τόπων, ſitus locorum, 5, 21, 4. παραπορευομένων τάξει *dant libri*, ordine incedentibus, 10, 30, 9. *n. pro quo* ἐν τάξει *edidit Caſaub.* 2) *ſigillatim* ἡ τάξις, & αἱ τάξεις, diſpoſitio aciei, inſtructio & ordinatio aciei; & *ipſa* acies, 9, 20, 4. *n.* 1, 23, 3. 1, 26, 10 & 16. 2, 3, 2. 2, 28, 2 & 6. 2, 29, 4. 2, 69, 8. 3, 72, 11. 3, 109, 2. 3) τάξις, *i. q.* τάγμα, ſinguli manipuli *vel* ordines militum, *in acie, aut extra aciem*, 6, 30, 5 *ſq.* (*unde nomen* ὁ ταξιάρχης, centurio, ordinis ductor.) αἱ τάξεις αἱ ἑφεστηκυῖαι, 1, 19, 10. αἱ τῶν Φαλαγγιτῶν τάξεις, 5, 83, 2. μένοντες

κατὰ τὰς τάξεις, in suis ordinibus manentes, ordines servantes, 10, 16, 3. *n.* (*ubi perperam* πράξεις *dabant codd.*) οὐδεὶς ἀπολείπει τὰς τάξεις, 10, 16, 9. 4) locus quem quis occupat, *non solum in acie, sed in re quacumque*, partes quas quis sustinet, vices quibus fungitur; τὴν πρώτην ἔδωκε τάξιν Διογένει, 10, 29, 5. τάξιν μὲν οὐκ ἔνεμον, certum locum in agmine non habuerunt, *ibid.* ἔλαβε τὴν εὐώνυμον τῆς ὅλης δυνάμεως τάξιν, 1, 50, 5. εἶχον τὴν ἐξ ὑπερδεξίου τάξιν οἱ λέμβοι, 3, 43, 3. βάσεως τάξιν τοῦ σχήματος λαμβάνει ἡ παραλία, 2, 14, 11. κατασκόπου τάξιν ἔχων, 4, 3, 7. ἐφεδρείας ἔχοντες τάξιν, 2, 24, 9. 3, 45, 5. μαστὸς ὃς ἅμα μὲν ἀκροπόλεως, ἅμα δὲ σκοπῆς εὐφυοῦς λαμβάνει τάξιν, 1, 56, 6. οὐ γὰρ ἱστορίας, ἀλλὰ κουρσακῆς λαλιᾶς ἐμοὶ δοκοῦσι τάξιν ἔχειν καὶ δύναμιν τὰ τοιαῦτα συγγράμματα, 3, 20, 5. 5) ἡ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τάξις, modestia in vultu, 26, 5, 6.

περὶ τούτων πεποιημένοι τὴν ὅλην τάξιν, de his (*scil. de rebus gestis populorum, civitatum, principum virorum*) totum hoc opus, scriptionem, historiam hanc, composuimus, 9, 1, 5. *n. ubi vocab.* τάξιν *ex* σύνταξιν *truncatum utique videtur. Pro* πράξεως, 6, 51, 4. *n. fortasse* τάξεως *erat scribendum, hac notione, ut* τάξις *ibi fuerit* constitutio, forma reipublicæ. *Sic* πράξεις *pro* τάξεις *dedisse codices* 10, 16, 3. *paulo ante monitum est. Alio errore*, 1, 59, 8. *n. omnes vulgo* τάξεως *pro* ταχέως *dederant.*

Ταπεινός, humilis conditionis, infirmæ fortis homo, 25, 8, 1. de sordido, humili habitu, 14, 1, 13. brevis, parvus; κανὼν τῷ πλάτει ταπεινότερος, regula minus lata, 12, 7, 1. (*ubi idem valet* ταπεινότερος *atque* ἐλάττων, *quod præcedit.*) ταπεινὸν αὐτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ποιήσας, 8, 21, 8. ad humilem conditionem compositus *vertit Casaubonus; possis vero etiam intelligere*, minorem staturam simulavit. ταπεινὸς ποταμὸς, fluvius tenui, humili aqua fluens, 9, 43, 3 & 6.

Ταπεινοῦν τὸ συμβεβηκὸς, verbis rem minuere, 3, 85, 7. 6, 15, 7. τὴν ὑπεροχήν τινος, deprimere, frangere potentiam, 9, 29, 11. ταπεινοῦν αὐτοὺς ταῖς ψυχαῖς, frangere animos, 3, 116, 8. 29, 6, 9. ταπεινοῦσθαι, frangi animo, 4, 80, 3. 30, 17, 12.

Ταπείνωσις, ἡ, τῆς πόλεως, depressio, imminutio potentiæ, 9, 33, 10.

Ταραντῖνοι, Tarentini equites, 4, 77, 7. *n.* 16, 18, 7. *conf. Ind. histor.*

Ταραχὴ, ἡ; ἐμφύλιοι ταραχαὶ, *de bello Pœnorum Africo*, 3, 9, 9. καταλύσασθαι τὴν ταραχὴν, sedare tumultum, 3, 10, 1.

Ταρα-

Ταραχώδης, tumultu & confusione plenus; ταραχωδέστερος, 4, 58, 4.

Τάριχος, ὁ, salsamentum piscium; κεράμιον ταρίχων Ποντικῶν, 31, 24, 2.

Ταρσὸς, ὁ, palmula remi, remus; τοὺς ταρσοὺς ἀποβάλλειν, (*in pugna navali.*) 3, 96, 4. ἐρᾶν, 1, 50, 3. παραλύειν, detergere remos, 16, 4, 5. παρασύρειν, *idem*, 16, 4, 14. νῆες παραλελυμέναι τοὺς δεξιοὺς ταρσοὺς, naves quibus ademti sunt ad dextram ordines remorum, 8, 6, 2. *Et collective*, ὁ ταρσὸς, *i. q.* ὁ στοῖχος τῶν κωπῶν, versus *vel* ordo remorum; ἀπέβαλε τὸν δεξιὸν ταρσὸν τῆς νεώς, 16, 3, 12. *n.*

Τάττειν; locare, constituere, *&c.* τάττειν τὰ στρατόπεδα, aciem instruere, 2, 27, 4. πόλις τεταγμένη ὑπὸ Ῥωμαίων, urbs subjecta Romanis, in potestate Romanor. 3, 16, 3. 17, 11, 4. μετ' Αἰτωλῶν, socia Ætolorum, 17, 3, 11. οἱ ὑπ' αὐτὸν τεταγμένοι, qui ejus imperio parebant, 5, 65, 7. 8, 18, 1. *&c.* οἱ ἐπὶ τἀναντία τεταγμένοι, qui a parte adversa stant, adversarii, hostes, 15, 10, 7. *Sed* τεταγμένος ἐπὶ τῶν πραγμάτων, rebus præfectus, 3, 12, 5. 3, 69, 4. ἐπὶ τῆς πόλεως, 1, 45, 1. ἐπὶ τῶν δυνάμεων, 1, 24, 3. 1, 49, 4. ἐφ' ἡγεμονίας, 2, 67, 5. *&* *in activo*, ἐφ' ὧν ἐτετάχει Φίλωνα, 5, 65, 7. ὁ πρὸς τοῖς γράμμασι τεταγμένος, qui erat a cura epistolarum, 15, 27, 7. οἱ ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος ταχθέντες, quibus hoc negotium erat mandatum, ad hoc negotium curandum constituti, 5, 63, 4. *Et cum* ἐπὶ *&* *dativo casu*, ὁ ἐπὶ τούτοις τεταγμένος, his (*navibus militibusque*) præfectus, 1, 44, 1. *Qua ratione fortasse* διὰ τῶν ἐπὶ ταῖς Κεγχρεαῖς τεταγμένων *legendum* 2, 60, 8. *n. pro* πεπραγμένων.

τεταγμένος, *absolute*, *est* firmus, stabilis, certus, definitus; (*conf.* ταχτὸς;) ἐστηκυῖα καὶ τεταγμένη χρεία τοῦ ῥυρεοῦ, 6, 25, 10. τεταγμένη θεωρία; (*oppos.* ἄστατος) 6, 57, 2. *Nempe ab illo usu verbi* τάττειν *vel* τάττεσθαι, *quo significat* constituere, definire, *veluti diem, locum, &c. v. c.* τάξας ἡμέραν, 3, 61, 10. ταξάμενος ἡμέραν, 3, 99, 1. ταξαμ. ἡμερ. πρὸς τὸν Φίλ. 18, 19, 1. 8, 27, 11. ταξάμενοι *seq. infin.* constituentes inter se, 17, 7, 7. 17, 9, 3. 39, 1, 12. τάττεσθαι πρός τινα περί τινος, 5, 91, 3. *&* *cum Dativo*, οἱ ἔσωθεν αὐτῷ ταξάμενοι, qui ex oppidanis cum eo pacti erant, cum eo constituerant, *scil.* συγκινηθῆναι, *simul se motus cituros intra urbem, & arma capturos*, 2, 59, 8. *n.* *Hinc* ὁ τεταγμένος καιρὸς, 17, 1, 1. ὁ ταχθεὶς τόπος, 17, 9, 3. *Conf.* συντάττεσθαι.

οὐδέπω δυνάμενοι τάξασθαι τὸ συμβαῖνον, cum nondum

dum possent certo secum statuere quid rei esset, 8, 32, 10. *n.*

Ταυρόκολλα, ἡ, gluten taurinum, *i. e. e cornibus taurorum coctum*, 6, 23, 3.

Ταύτῃ; *τὸ πλάτος οὐ πάντῃ ταύτῃ ταυτὸν dabant libri* 4, 39, 4. *n. Delevi ταύτῃ, quod tamen in πάντως fortasse debuerat mutari.*

Ταυτολογεῖν *περί τινος*, de re quadam dicere quæ jam dicta sunt ab aliis, 1, 1, 3. *ὑπὲρ τῶν ὁμολογουμένων*, 1, 79, 7.

Τάφος, ὁ, tumulus sepulcralis, 9, 17, 2 *&* 6. *μετὰ τὸν τάφον τῆς Αἰμιλίας*, post Æmiliæ sepulturam, 32, 12, 6.

Τάχα, *i. q.* ταχέως, celeriter, brevi, 18, 20, 9.

Ταχέως, celeriter, 1, 60, 10. brevi, facile, 1, 61, 6. *οὐ ταχέως*, non facile, 16, 25, 8. 24, 1, 1. *Pro τάχα, i. e.* fortasse, *positum ait Ernestus Legat. XXIII. quæ nobis est* 21, 12, 7. *at ibi verba ταχέως ἂν αὐτὸν ἐπιτυχεῖν percommode Casaubonus*, facile ipsum quæ vellet fuisse consecuturum, *vertit. Porro Leg. XLIV. id est*, 23, 13, 8. *pariter ταχέως pro τάχα positum contendit idem Ernestus, nescio quid spectans; est ibi ταχέως πυθόμενος τὰ γεγονότα*, celeriter, statim cognovit *τάχεως pro corrupto τάξεως correxi*, 1, 59, 8. *n.*

Ταχίστην; *τὴν ταχίστην*, quam primum, 1, 33, 4.

Ταχυναυτεῖν, 1, 23, 8. 1, 26, 10. 1, 46, 10. 1, 51, 4 *sq.* 16, 4, 4.

Ταχυπλοεῖν, 3, 95, 6.

Τε, *particula. Ad τε interdum infertur δὲ, pro iterato τε; vide Adn. ad* 4, 74, 8. *& ad* 1, 13, 6.

τε & γε perperam confusæ a librariis, 2, 32, 2. *n.* 4, 38, 12. *n.*

Τέγος, τὸ; *ἐπὶ τὸ τέγος ἀναβάντες*, tectum conscendentes, *alii vulgo* στέγος, 5, 76, 4. *τῶν ἐπὶ τέγους ἀπὸ σώματος εἰργασμένων*, 12, 13, 2. *n. ubi ἀπὸ τέγους dabat codex Peiresc. quod defendens Ernestus: „ἀπὸ τέγους, ait, mulier* e fornice *vel* lupanari; *nec necesse est corrigere cum Valesio ἐπὶ τέγους. Vide Casaub. ad Suet. Cajum, c. 57.*

Τεθαρρηκότως, confidenter, 2, 10, 7. 9, 9, 8. *cf.* κατατεθαρρ.

Τέθριππον, τὸ, *scil.* ἅρμα, 5, 39, 3. 31, 3, 11.

Τειχήρης, mœnibus inclusus, qui intra mœnia tenere se cogitur, 21, 8, 6. *τειχήρεις καταστήσαντες αὐτούς*, mœnibus eos includentes, intra muros compellentes, 4, 55, 4. — *„Est verbum Thucydidis; unde & Iosephus sumsit Ant. V. 1, 5. Usus est etiam aliquoties Diodorus.“ Ern.*

Τειχίζειν *τὴν πόλιν*, urbem muro cingere, 5, 93, 5.

Τειχισμός, ὁ, exstructio muri, 5, 93, 5.

Τεῖχος; *vide* χεῖλος.

(Τείχωμα; *corrupte libri omnes* χρη-

χρησάμενος δὲ τοῖς τειχώμασι *dabant* 4, 63, 2. *pro* τοῖς τε χώμασι.)

Τεκμαίρεσθαι; τοῦτο δ' ἄν τις τεκμήραιτο ἐκ τούτου, 26, 10, 12. τοῦ περὶ Καλλικρ. μίσους οὕτως ἄν τις τεκμήραιτο, 30, 20, 2. *Rursus* τεκμαίρεσθαι ἔκ τινος, 2, 27, 8. 3, 38, 4. τεκμαίρεσθαί τι στοχαζόμενον ἐκ τούτου, 9, 21, 6.

Τεκτάινεσθαι, ligna fabricari, 10, 20, 6.

Τελεῖν; τὰ τελούμενα, effecta, facta; *distinguuntur a* ταῖς αἰτίαις καὶ προαιρέσεσι τῶν πραττόντων, 2, 56, 16. *ni* συντελουμ. *legendum.*

Τέλειος, integer, 1, 4, 8. (*ubi opp.* διεξοδευμένα μέρη.) τέλειος ἀνὴρ εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον, perfectus, consummatus ad tractanda negotia, 4, 8, 1. τὸν πραγματικὸν τρόπον ὑπέφαινε τέλειον, 24, 5, 5. (*conf.* ὑποφαίνειν.) τέλειος ἀνὴρ, perfectæ ætatis vir, *cui opp.* παιδίον νήπιον, 5, 29, 2.

Τελειοῦν, τῆς τοῦ τείχους κατασκευῆς τετελειωμένης, 8, 36, 2. τετελειωμέναι μυρτίδες, perfectæ, maturæ, 12, 2, 3.

Τελείως, *i. q.* τελέως, prorsus, admodum, valde; τελείως σύνεγγύς εἰσιν, 2, 27, 3. τελείως καταφθείρονται, 6, 37, 4. τελείως μειρακιώδης, 16.

Τελεσιουργεῖν, perficere *rem*; 5, 4, 10. *Fr. gr.* 128. τελεσιουργεῖσθαι τὴν διαλυσιν, pacem confici, 21, 2, 11.

Τελεσιούργημα, τὸ, absolutio, ultimus finis & fructus operis, 3, 4, 12.

Τελεσιουργὸς, ὁ, effector, 2, 40, 2.

Τελευταῖον, postremo, 3, 13, 1. *n.*

Τελευταῖος; μέχρι τῆς τελευταίας, *scil.* ἡμέρας, 23, 18, 2.

Τελευτᾶν; ἐν χειρῶν νόμῳ τελευτῆσαι τὸν βίον, 2, 28, 10.

Τελέως; *vide* τελείως & τέως.

Τέλμα, τὸ, locus cœnosus & palustris, lacuna, 10, 14, 13. 5, 46, 11. βαπτιζόμενοι καὶ καταδύοντες ἐν τοῖς τέλμασι, 5, 47, 2.

Τέλος, τὸ, 1) finis; ἐπὶ τέλος ἄγειν, perficere, absolvere, 3, 5, 7. *n.* 3, 5, 8. 3, 40, 3. 4, 8, 3. 6, 16, 4. ἀκόλουθον τὸ τέλος ἐξέβη τοῦ κινδύνου ταῖς ἐπιβολαῖς, 4, 11, 9. τὰ τέλη συνεξακολουθεῖ ταῖς Ῥωμαίων προθέσεσι, 18, 15, 12. ἀμφίδοξα τὰ τέλη τῶν κινδύνων αὐτοῖς ἀπέβαινε, 18, 11, 11. τὸ τέλος τῶν ἰδίων πραγμάτων ἀμαυρῶσαι, finem, exitum, *i. e.* gloriam rerum gestarum obscurare, 22, 5, 11. *n.* μηδὲν ἔστω τέλος, πλὴν ἐπὶ κήρυκι καὶ γραμματεῖ, nullum negotium perficiatur, perfectum habeatur, ratum sit, 3, 22, 8. *n.* 2) vectigal; τέλος πράττειν τινὰ, 4, 47, 1. 3) pars phalangis; τὰ πρῶτα τέλη τῶν Φαλαγγιτῶν, 11, 15, 2. τὴν Φάλαγγα

λαγγα κατὰ τέλη σπειρηδὸν ἐν διαστήμασιν ἐπέστησε, 11, 12, 6. *n.*

τέλος, *adverbialiter*, tandem, ad extremum, 1, 15, 7 *sq.* 5, 4, 12. *&c. sic &* 25, 5, 8. *ni rectius ibi* prorſus, omnino, *intelligatur, ut* 4, 34, 1. *n.* κατὰ τὸ τέλος, *ſi vera ſcriptura*, prorſus, omnino, 11, 15, 8. *n. Familiaris Polybio præſertim dictio* εἰς τέλος, prorſus, omnino; *v. c.* εἰς τέλος ἀβλαβὴς, 1, 20, 7. ἄπειρος, 1, 20, 10. ἀγνοούμενος, 3, 36, 3. ἀπηλλοτριωμένος, 2, 50, 5. ὀλιγωρήσαντες, 4, 21, 5. 4, 84, 1. ἄπρακτον, 1, 48, 4. 11, 24, 2. ἀδύνατος, 24, 5, 8. εἰς τέλος ἐκωλύθησαν, 1, 20, 16. μηδενὶ πιστεύειν εἰς τέλος, omnino nemini, prorſus nemini credere, 8, 2. 2. εἰς τέλος ἀπέστη, 12, 27, 3. τινὰς μὲν εἰς τέλος ἀνεμύρων, τινὰς δὲ φυγαδεύων, 15, 21, 2. οὐδ' εἰς τέλος, omnino non; (*ſicut* οὐχ ὅλως, 20, 5, 10. *& alibi;*) οὐδ' εἰς τέλος ἐδυνήθησαν, εἰ μὴ, omnino non potuiſſent, niſi *&c.* 18, 18, 6. *ſic & eamdem dictionem*, 1, 11, 1. omnino non *interpretatur Erneſtus; cujus loci ſententiam mihi non ſatis perſpectam eſſe profeſſus ſum in Adnot.*

Τελώνης, ὁ; *per contemtum*, ἐπὶ τούτοις σεμνύνεσθαι ἐφ' οἷς ἂν καὶ τελώνης σεμνυνθείη ἢ βάναυσος, 12, 13, 9.

Τέμενος, τὸ, locus ſacer; *latius patet quam* ἱερὸν, 5, 10, 7.

Τέμνειν τὴν γῆν, vaſtare agros, 9, 28, 6.

Τέναγος, τὸ, palus, lacuna; (*i. q.* τέλμα,) λίμνη καὶ τέναγος, 4, 42, 6. 5, 45, 10. τεναγέσιν ἐν θαλάττης ἠσφαλισμένη πόλις, 1, 42, 7. 1, 46, 9.

Τεναγώδης, *non tam* limoſus, cœnoſus *verti debet, quam* vadoſus, locus qui vado transiri poteſt, 1, 75, 8. 4, 42, 4. τεναγώδεις καὶ στερεοὶ οἱ κατὰ τὴν ὁδὸν τόποι, 3, 79, 1. τεναγώδης καὶ βατὴ λίμνη, 10, 8, 7.

Τερατεία, ἡ, jactatio rerum mirabilium, 2, 58, 12. 2, 59, 3. 3, 58, 9. 15, 34, 1. πολλὴν διατίθενται τερατείαν, multa mirabilia narrant, 2, 17, 6. 7, 7, 1. μετὰ τερατείας, cum magna pompa, cum oſtentatione, cum multis tragœdiis, 33, 14, 2.

Τερατεύεσθαι, mirabilia crepare, tragœdias ciere, 2, 56, 10. 2, 59, 3.

Τερηδὼν, ὁ, teredo, 6, 10, 3.

Τέριον *vel* τέριτον, *corruptam vocem*, 4, 62, 1. *n. in* πεδίον *mutavi ex conject.*

Τερπνὸς; τὸ τερπνὸν ἐκ τῆς ἱστορίας λαβεῖν, 1, 4, 11.

Τέρψις, ἡ; τῆς τέρψεως στοχάζεσθαι τῶν ἀναγνωσομένων, 9, 2, 6.

Τεταρτῶς ὤν, quum quatuor dierum iter confeciſſet, 3, 52, 2.

Τετολμηκότως, audacter, confidenter, 1, 23, 5. 9, 4, 2. 16, 33, 1.

Τετρά-

Τετράγωνος τόπος, 6, 27, 2. ξύλα πεύκινα τετράγωνα, trabes piceæ, 5, 89, 1.

Τετράμηνος, quatuor mensium; τετράμηνοι ἀνοχαὶ, 18, 22, 5. sic & 5, 66, 2. *ex emend. Casaub. pro corrupto* τετραμμένος. *Pariter pro* τετραμμένῳ, 4, 8, 8. τετραμήνῳ *suspicatus erat Valesius; sed ibi* γεγραμμ. *fuit corrigendum.*

Τετράπεδος τῷ πλάτει, quatuor pedes latus, 8, 6, 4.

Τετράπλεθρον, τὸ, quatuor jugera, quadringenti pedes, 6, 27, 2.

Τετραποδητὶ, quadrupedum more, manibus pedibusque, 5, 60, 7.

Τετράπολις, ἡ, quatuor urbes in Cio insula, 16, 41, 7.

Τετράπους λεία, pecora abducta, 1, 29, 7. 4, 75, 7.

Τετραπυργία, ἡ, *nomen proprium* loci, quatuor turres habentis, 31, 26, 11. *n.*

Τετραφαλαγγία, ἡ, phalanx in quatuor cohortes vel agmina distributa, 12, 20, 7.

Τετρήρης, ἡ, quadriremis, 1, 47, 5 & 7. 5, 62, 3. 16, 7, 2. 16, 31, 3.

Τετρηρικὰ πλοῖα, 2, 10, 5.

Τεῦχος, τὸ, (*i. q.* ἀγγεῖον) vas, 10, 44, 11.

Τεχνητικὸς; τεχνητικὴ ἀσωτία, (*nisi* τεχνιτικὴ *legendum, a* τεχνίτης,) artificiosa lascivia, 32, 20, 9.

Τεχνικὸς; τύχη τις πανοῦργος καὶ τεχνική, 40, 5, 8. τεχνικόν τι, astute factum, 16, 6, 6. τεχνικώτατον ἔργον, exquisita arte elaboratum, 4, 78, 5.

Τεχνίτης, ὁ; artifex *quilibet*; ὥσπερ ἀγαθοῦ τεχνίτου δεῖγμα, τῶν ἔργων ἕν τι προενεγκάμενοι, 6, 58, 1. 26, 10, 3. *Fr. hist.* 59. οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται, 16, 21, 8. — „*sunt* histriones; *Ciceroni & Livio* artifices scenici. *Imitatus est Diodorus IV, 5. & alibi. Vide nos in Clave Cicer. in* Artifices, *& Cl. Wessel. ad Diod. l. c.*“ *Edn.* Sic nude οἱ τεχνῖται, 6, 47, 8. 30, 13, 2.

Τέως, 1) donec, (*i. q.* τέως ἕως,) 18, 6, 4. *n.* 2) adhuc, usque ad hoc tempus; τὰ ἄπρα τῶν Ἄλπεων ἀοίκητα τέως ἐστὶ, 2, 5, 10. *n. ubi non opus erat solicitare vulgatam scripturam.* Τέως δ' ἐπέσσυτος, 2, 59, 8. *n. ex consentiente librorum scriptura, quæ mutari a nobis non debuit*, tum quidem, hâc quidem vice expulsus est; *conf. Adn. ad* 18, 6, 4. *& ibi pro* II, 58, 8. *corrige* II, 59, 8.

Perperam τέως *dabant libri, pro* τελέως, 4, 56, 9. *n.*

Τήβεννα, ἡ, toga, 26, 10, 6. 30, 16, 3. τηβ. λαμπρὰ, toga candida, 16, 4, 8. τήκειν; τετηκὸς ἀργύριον, 11, 24, 11.

Τῇδε; τῇδέ πῃ, hac parte, hac in re, 4, 8, 6. 6, 50, 4. 8, 34, 4. 12, 11, 4. ὧδε γὰρ καὶ τῇδέ που, 3, 108, 3. *n.*

Τήλινος, τήλινον μύρον, unguentum ex fœno græco, 31, 4, 2.

Τηνικάδε, tunc, 16, 11, 6. τὸ τηνι-

τηνικάδε, 10, 28, 5. 16, 30, 7.

Τηνικαῦτα; τοτηνικαῦτα δὲ, vel τὸ τηνικαῦτα δὲ, 1, 40, 6. 11, 22, 10.

Τηρεῖν, custodire *urbem*, in præsidio esse, 1, 53, 5. conservare; *in formula fœderis*, ὁ δῆμος τῶν Αἰτωλῶν τὴν ἀρχὴν τῶν Ῥωμαίων τηρείτω, 22, 15, 2. exspectare; εὐδίαν, 1, 60, 8. πλοῦν, 4, 57, 2. τὸ σύμπτωμα, 1, 75, 8. νύκτα ἀσέληνον, 7, 16, 3. τηρεῖν πρός τι, intentum esse alicui rei *interpretatur Ernestius; nempe* 3, 9, 7. *n. legitur* τηρῶν ἀεὶ πρὸς ἐπίθεσιν, *ubi tamen intercidisse videtur nomen* καιρὸν, tempus exspectans, tempus observans. *Habemus tamen pariter* τηρῶν *absolute positum*, ἐτήρει βουλόμενος διακωλύειν τοὺς πλέοντας, exspectavit, opportunitatem observavit, 1, 53, 7. *Sic* 1, 54, 5. μεταξὺ τῶν στόλων ἐτήρει, καὶ προσεῖχε τὸν νοῦν ἀμφοτέροις. *Sed* ἐς τηρεῖν *cum accus.* observare *vertitur; v. c.* τὴν τῶν ὑπεναντίων ἔξοδον, 2, 23, 5. *(ubi tamen pariter* exspectare *intelligere possis.)* τὴν σύνοδον, observare tempus concilii, 5, 94, 3. *Et* τηρεῖν τὴν πίστιν, servare fidem, 6, 56, 13. 10, 37, 9. τὸ καθῆκον, 6, 56, 14.

Τήρησις, ἡ; οἱ κτησάμενοι πρὸς τὴν τήρησιν, οἱ δ' ἕτοιμα παραλαβόντες πρὸς τὴν ἀπώλειαν εὐφυεῖς εἰσὶ, 6, 59, 5.

Τί, *vide* τὶς.

Τιθέναι, πληγὴν ἐπὶ πληγῇ, ictum ictui addere, frequentare ictus, 1, 57, 1. θεῖναι νόμον, legem ferre, sancire; πάντων τῶν τοιούτων ὁ δῆμος γίγνεται κύριος, καὶ θεῖναι, καὶ μὴ, 6, 16, 3. τὸν Ἡρακλέα τὸν Ὀλυμπίων ἀγῶνα θεῖναι, instituisse, 12, 26, 2. εἰς ἀνανδρίαν τιθέασι τὰ τοιαῦτα τῶν ἐγκλημάτων, ignaviæ loco habent, in ignaviæ criminibus ponunt, 6, 37, 10.

Hinc θετέον; ἡγεμόνα θετέον ἄριστον Ἀμίλπαν τῶν τότε γεγονέναι, 1, 64, 6. αἰτίαν τούτου θετέον ἐκεῖνο, 3, 7, 1. 3, 12, 2. μερίδα θετέον τῷ προεστῶτι, pars tribuenda præfidi, 8, 12, 7.

In Medio; τίθεσθαι στήλην, ponere, statuere columnam, 25, 1, 2. εἰρήνην, συνθήκας πρός τινα, pacem, fœdus facere cum quo, 5, 4, 7. 1, 11, 7. ἐπὶ ὅρκοις, τὰς πίστεις, πρός τινα, 7, 9, 1. 5, 60, 10. τίθεσθαι τὰ πρός τινα, lites cum aliquo componere, 5, 60, 9. *Sic* τίθεσθαι τὰ πράγματα, componere bellum, 8, 23, 5. ἐν μεγάλῳ τίθεσθαί τι, 3, 97, 4. 6, 9, 5. οὐκ ἐν μικρῷ τίθεσθαί τι, 9, 13, 8. ἐν πλείστῳ τίθεσθαί τι, 40, 4, 6. πάντα ἐν ἐλάττονι τίθεσθαι τούτου, omnia minoris pendere, huic postponere, 4, 6, 12. 5, 71, 4. οὐδεμίαν πρόνοιαν τίθεσθαί τινος, 12, 28, 6. ἐν καλῷ θέσθαι τὰ πράγματα, *i. q.* καλῶς, recte componere, in tuto, in salvo collocare, 2, 22,

22, 10. σὺν καλῷ τιθέμενοι τὴν τόλμαν, laudi sibi ducentes, 1, 81, 9.

Τιμᾶν προδότην, honore & præmiis adficere, 3, 69, 4. 3, 99, 6. *In Med.* ἐτιμήσαντο τὰς οἰκίας, æstimarunt pretia domorum, 2, 62, 7. *Passiv.* ὑπὸ τὰς τετρακοσίας δραχμὰς τετιμημένοι, censi, 6, 19, 2. ὑπὲρ τὰς μυρ. δρ. τιμώμενοι, 6, 23, 5.

Τίμημα, τὸ, τῆς ἀξίας, æstimatio pretii, 2, 62, 7. τῆς ἀδικίας, litis, 6, 14, 6.

Τίμησις, ἡ, census, facultates, bona; οὔσης τῆς ὅλης τιμήσεως, ὑπὲρ ἑξήκοντα τάλαντα, 32, 14, 3. *nisi* τίμησις *intelligenda* æstimatio *s.* valor, *scil.* τῆς οὐσίας *vel* τῶν ὑπαρχόντων, *quæ nomina præcesserunt.* ἡ τοῦ διαφόρου τίμησις, æstimatio pecuniæ, 6, 45, 4. *n.*

Τιμητὴς, ὁ, censor *apud Rom.* 6, 13, 3. 6, 17, 2 & 4. 6, 20, 9. 6, 53, 7.

Τίμιον, τὸ; τὰ τίμια, honores; ἐκκλειόμενος τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ τιμίων, 6, 9, 8. *n.* πᾶσιν ἡμᾶς ἠμείψαντο τοῖς τιμίοις καὶ Φιλανθρώποις, 12, 5, 3. ἄλλα λυσιτελῆ καὶ τίμια, 33, 3, 1.

Τιμωρεῖν, *cum dat.* ulcisci, τοῖς ἠτυχηκόσι, 1, 81, 1. *cum accus.* punire, occidere; τιμωρῶν τὸν προδότην ἢ τύραννον, 2, 56, 15. — „*qua forma activa & alii, ut Diodorus & Dio Cassius, pro* τιμωρεῖσθαι, *usi sunt.*“ *Ern.*

In Med. τιμωρεῖσθαι, τιμωρήσασθαί τινα, punire, 1, 88, 5. cruciare; τιμωρησάμενοι πικρῶς καθεῖλον, 1, 86, 6. 1, 81, 4. (*i. q.* αἰκισάμενοι, 1, 80, 4.)

Τιμωρία, ἡ, supplicium, pœna; διὰ τῆς εἰς ἐκείνους τιμωρίας, 1, 7, 12. cruciatus, 1, 10, 4. 9, 29, 4. ἡ ὑπερβολὴ τῆς κατ' ἀλλήλων τιμωρίας, 1, 86, 7.

Τιμωρὸς, ὁ, cruciator, carnifex, 2, 58, 8.

Τὶς, *pro* πᾶς τις, quilibet, quicunque; καί τι γένος ἀκανθῶν, 3, 71, 4.

τὶ *cum genit.* (*conf.* ἕν *in* εἷς.) ἢ μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, ἢ μηδὲν παθεῖν δεινὸν, 5, 98, 4. τῶν εἰθισμένων τι ἐποίησαν, 4, 16, 2. 4, 34, 1. καινοτομήσαντές τι τῶν πρὸς ἀσέβειαν, 1, 79, 8. λέγειν τι τῶν συμφερόντων, 9, 32, 10. 26, 3, 2. (*cui analogum illud,* πολλὰ τῶν χρησίμων, *pro* πολλὰ χρήσιμα, 3, 51, 11.)

πᾶν τι, 3, 11, 9. *n.* 24, 10, 6. πολύ τι, 1, 4, 8. 1, 88, 7. 3, 98, 2. 6, 52, 8. 12, 8, 1. 32, 10, 7. παντελῶς βραχύ τι, 1, 4, 10. τὸ μὲν τῇ θαλάττῃ, (*alii* τὸ μέν τι θαλάττῃ,) τὸ δέ τι καὶ λίμνῃ περιεχομένη πόλις, 1, 73, 4.

τὶ *subinde per ellipsin omissum; vide loca collecta ad* 1, 42, 9. *quibus adde hæc: ζητῶν ἀφορμὴν τοῦ πράττειν, scil.* τὶ, 3, 69, 8. *coll.* 3, 60, 13. 3, 70, 10. οὐκ ἔστι τῶν αἰσχρῶν ὃ παραλέλοιπεν, 8, 13, 1. *coll.* 1, 81, 9. *Adde porro* 10, 10, 5. *n.* 10, 45, 8. *n.* 21, 3, 4 *&c.*

Τίς;

Τίς; τί ἔτι προσθεῖσα τοῖς ὑποκειμένοις περιγενήσεται τῶν ἐχθρῶν οὐκ ἔχει, 3, 109, 10. *Neutr. plur.* τίνα δεῖ προορᾶσθαι, 1, 65, 7. ἐκ τίνων ὁρμηθέντες, quibus ab initiis profecti, 1, 12, 9.

Τιτρώσκειν, τρῶσαι, *de nave navim* vulnerante *facto in eam impetu*, 2, 10, 4. *n.* 16, 3, 6. 15, 2, 12.

Τοιοῦτος, *cum articulo conſtrui amat*; τὰς τοιαύτας πίστεις, 8, 2, 5. τοιαύτην ἔλαβε τὴν ἀρχήν, 2, 46, 7. *n.* τῷ τοιούτῳ τρόπῳ, 1, 59, 8. 1, 66, 8. 1, 69, 11. 1, 79, 8. *Conf. tamen* 3, 109, 13. *n.* 4, 14, 3. *n.* 4, 67, 5. *n. Adde* 1, 75, 7. *n.* 5, 20, 10.

εἰς αἵματος ἀναγωγὴν καί τινα τοιαύτην διάθεσιν, & hujusmodi aliquam, *vel* cum hac conjunctam, corporis affectionem, 2, 70, 6. *n. ubi in Adnot. alia ejusdem uſus exempla colliguntur; quibus adde* 16, 11, 2. γέρρα καὶ τὴν τοιαύτην ἑτοιμάσας παρασκευήν. *Pro illo vero*, ἀλείπτην τινὰ καὶ τοιοῦτον ἄνθρωπον, 27, 6, 9. *fortaſſe ſcribendum* ἀλείπτην καί τινα τοιοῦτον ἄνθρωπον.

μὴ τοιαύτην ποιεῖσθαι σπουδὴν - - ἡλίκην &c. 3, 94, 9. τοιούτῳ δὲ μᾶλλον *adoptari fortaſſe debebat ex Vat. cum ſuis & Vrb. pro* καὶ οὕτω δὲ, 3, 92, 3. *n. Pro corrupto* τοιαύτην ἀ, *perſpecte* τοιαύτην τινὰ *reſtituit Caſaub.* 3, 47, 9.

Τοῖχος, ὁ, latus *navis*, 8, 6, 2 & 4. paries; murus *conclavis*; τὰ κατὰ καιροὺς ὑπομνηματιζόμενα εἰς τοὺς τοίχους, 5, 33, 5. *n.* ἕως τῶν τοιχῶν, *de muris urbis, per errorem erat editum* 2, 64, 3. *pro* τειχῶν.

Τοιχωρύχος, ὁ, murorum ſubfoſſor, 13, 6, 4.

Τοκὰς, ἡ, ſcrofa, 12, 4, 8.

Τόλμα, ἡ, 1, 44, 4. 1, 46, 6. &c.

Τολμᾶν; πολλάκις τὸ τολμᾶν περιττὸν εἰς ἄνοιαν καὶ εἰς τὸ μηδὲν καταντᾶν ἐώθεν, 4, 34, 2. *Interdum per* ſuſtinere *commodiſſime exponitur*; *v. c.* οὐδαμῶς εἶξαι τούτοις τολμῶντας διὰ τὴν προθυμίαν, 1, 45, 11. *ſic & 4*, 54, 3.

Τολμηρὸς; σὺν νῷ τολμηρότατος, 15, 35, 6.

Τολμηρῶς; τολμηρότερον ἐγχειρεῖν τοῖς πράγμασι, 1, 17, 7.

Τοξοτὶς, ἡ; αἱ διὰ τοῦ τείχους τοξοτίδες, 8, 9, 3. *cf. c.* 7, 6.

Τόπος, ὁ; ἵππιος τόπος, locus equorum, locus collocandis equis, 6, 27, 5. ὁ μὲν εἰς ἀγορὰν γίγνεται τόπος; ὁ δ' ἕτερος τῷ ταμίᾳ καὶ τοῖς χορηγίαις, 6, 31, 1. μένειν ἐπὶ τόπου, 4, 72, 5. τὸ δίκαιον αὐτοῖς ἐπὶ τόπου διεξάγεται, in loco, 4, 73, 8. εἰς τοὺς κατ' Ἰβηρίαν τόπους, 2, 1, 5. νεύει πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους, 10, 1, 2. ἑρύματα, τόποι, πόλεις, 23, 11, 4. μὴ κατελείποντο σφίσι τόπον ἑλέους,

ἐλέους, 1, 88, 2. ἕνα τόπον ἀγωνίᾳν φησι, τὸν κατὰ τοὺς Ῥοδίους, una in parte se anxium esse, 22, 2, 2.

Perperam passim omissum vocab. τόπος *a librariis;* 2, 17, 8. *n.* 3, 50, 3. *n.* 3, 110, 2. *n.* 8, 16, 10. *n.* 18, 17, 3. *n. Cum aliis vocibus passim temere confunditur & permutatur; cum* τρόπος, 4, 70, 9. *n.* 5, 60, 8. *n.* 7, 15, 5. *n.* 8, 27, 2. *n.* 9, 13, 8. *n. cum* πότος, 8, 29, 1 & 4. *cum* πόντος, 4, 40, 4. *Sed quod pro* ποταμὸν, 8, 28, 6. τόπον *scribendum videri dixeram, retractavi in Adn. ad eumdem loc.*

Τορευτὴς, ὁ, cælator, 26, 10, 3.

Τοσοῦτος; *Cum artic. ἐκ τῶν τοσούτων συλλογῶν,* 3, 87, 3.

Τοὔπισθεν, *vide* ὄπισθεν.

Τότε; ἦγε τοὺς χρόνους τότε τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, 5, 1, 1. *n.* (*ubi alii omittunt* τὸ, *alii* τότε.) ἂν ἦν ἦν καὶ τότε τὸ πραχθὲν, 5, 11, 1. *ex veterum codd. scriptura, pro* καὶ τὸ τότε πραχθέν. *Subinde* τότε *confunditur aut confundi visum est cum* ποτὲ, *quod vide.*

Τοτὲ μὲν, ἔστι δ' ὅτε, 3, 17, 8. *n.*

Τραγικὸς; τραγικὴ ὕλη, tragica materia, fabulæ a tragicis poëtis tractatæ, 2, 16, 14. τραγικὴ φαντασία, miserabilis adspectus, 5, 48, 9. τραγικὴ εἴσοδος, introitus multa pompa, multo fastu celebratus, 5, 26, 9.

Τραγῳδεῖν; τὴν ἀμότητα, gravissimis verbis depingere, tragico more exaggerare, 7, 7, 2.

Τραγῳδία; ἡ τοιαύτη τραγῳδία, hujusmodi tragœdia, *scil. rerum terribilium opinio,* 6, 56, 11.

Τραγῳδιογράφος, ὁ, 2, 17, 6. 3, 48, 8.

Τρανῶς, manifeste, certo, liquido, clare, 4, 78, 4.

Τράπεζα, ἡ τῆς θεοῦ, 4, 35, 4. προσκυνεῖν καὶ λιπαρεῖν τὰς τραπέζας καὶ τοὺς βωμοὺς, 32, 25, 7. δεύτεραι τράπεζαι, secundæ mensæ, 39, 2, 11.

Τραπεζίτης, ὁ, 32, 13, 6 *sq.*

Τραῦμα, τὸ, vulnus; τραύμασι βιαίοις περιπίπτειν, 2, 69, 1. *sic & corrigendum* 2, 57, 7. *n. ubi corrupte vulgo* πράγμασι. *De* vulnere navis, 16, 4, 12.

Τραυματίας, ὁ, vulneratus, 3, 66, 9. 3, 88, 2. 5, 4, 13. 10, 31, 9. 10, 32, 5.

Τραχύνεσθαι πρός τινα, exasperari in aliquem, 2, 21, 3.

Τραχὺς; ἡ τραχεῖα τῆς Ἀπολλωνιάτιδος, 5, 52, 5. ῥάχει δυσβάτῳ καὶ τραχείᾳ, *sic corrigendum pro vulgato* τραχεῖ, 5, 69, 1.

Τραχύτης, ἡ; αἱ τῶν τόπων τραχύτητες, 10, 30, 1. 3, 60, 3.

Τρεῖν; perforare; τρῆσαι τὰ ἀγγεῖα, 10, 44, 7.

Τρέπειν; *Passiv.* τρέπεσθαι πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν λόγον, ad preces se convertere, 20, 9, 9. ἐτήρει Φιλοτίμως ἀμφοτέρους τοὺς τόπους, καὶ μᾶλλον ἐπὶ τὸν τῆς ἀναβολῆς ἐτρέ-

ἐτρέπετο καιρὸν, 1, 55, 10. *n.* τέτραπται εἰς τὴν Λιβύην, (*i. q.* ἔστραπται, κέκλιται, νεύει) 1, 42, 6. *fic* τετραμμένος, 2, 14, 4. 5, 19, 5. 9, 27, 5.

In Med. τρέψασθαι, in fugam vertere, 1, 17, 10. 1, 19, 9. 1, 34, 4. 1, 36, 11. 2, 3, 6. *&c. Hinc Paff.* τραπῆναι, in fugam verti, *paſſim.*

Τρέφειν; ἡ θρέψασα, patria, 4, 17, 12. 11, 28, 6. 13, 6, 5.

Τρέχειν τὴν ἐσχάτην, 1, 87, 3. *n.* 18, 35, 6. *n.*

Τρῆμα, τὸ, foramen, 1, 22, 6. 22, 11, 16 *ſq.* τρῆμα ποιεῖν ἐν τῇ πέτρᾳ, *Fr. gr.* 129.

Τριακονθήμερος, 5, 28, 1. 21, 10, 12. 22, 26, 13.

Τριακονταμνᾶιος λίθος, 9, 41, 8.

Τριακοντάκωπον, *ſcil.* πλοῖον, actuaria navis triginta remorum, 22, 26, 13.

Τριάριοι, οἱ; *vide Lex. Hiſtor. in* Triarii.

Τρίβειν τὸν πόλεμον, in longum ducere, 2, 63, 4. adterere, vexare; τῶν στρατιωτῶν τετριμμένων ὑπὸ τῆς κακοπαθείας, 10, 13, 11. *n.* — „*niſi* τετρυμένοι *legendum.*“ *Ern.*

Τριβή, ἡ; 1) mora; τριβὴν λαμβάνει ὁ πόλεμος, in longum ducitur, 1, 20, 9. 3, 78, 5. 2) uſus, exercitatio; τὰ μὲν ἐκ τριβῆς, τὰ δ' ἐξ ἱστορίας, τὰ δὲ κατ' ἐμπειρίαν μεθοδικὴν θεωρεῖται, 9, 14, 1. καὶ Φύσει καὶ τριβῇ, 22, 21, 2. τριβὴ ἄλογος στρατιωτική, 1, 84, 6. τριβὴν ἐν πράγμασιν ἔχειν, 3, 8, 6. σύμμετρον τριβὴν ἔχειν ἐν τοῖς πολεμικοῖς, 1, 32, 1. 5, 68, 5. 7, 15, 2. — „*Imitatus eſt Diodorus, ſed cum genitivo,* XVI, 15. *&c.*“ *Ern.*

Τρίβολος, ὁ, tribulus; τριβόλους σιδηροῦς κατασπεῖραι, ferreos murices ſpargere; *Spicil. ex lib.* 39. *num.* 2.

Τρίγωνον, τὸ, 2, 14, 7.

Τρίγωνος; τρίγωνον σχῆμα, figura triquetra; 1, 42, 3.

Τριγωνοειδὴς, 2, 14, 4 *&* 8.

Τριημιολία, ἡ, *navigii genus,* 16, 2, 10. *n.* 16, 3, 4 *et* 14. 16, 7, 1 *et* 3. — „*Vide* ἡμιολία, *&* *Scheff. de R. N.* 73. *qui ſcribit* τριηρημιολία, *&* *interpretatur* hemioliam cum tribus ordinibus. *De ſcriptura & re vid. Weſſeling. ad Diodor. XX,* 93. *ubi libri pariter habent* τριημιολ.“ *Ern.*

Τριηραρχεῖν πεντήρους, penteri præfectum eſſe, 16, 5, 1.

Τριήραρχος, uni triremi præfectus, 1, 50, 4. *&* *alibi; ſed &* triremium vel claſſis præfectus, 1, 44, 1. 2, 1, 9. *n. qui aliàs eſt* ὁ ναύαρχος, *quod vide.*

Τριήρης, ἡ, triremis, *& generatim* navis longa, navis bellica, *Adn. ad V.* 89, 1. (*conf.* τριηραρχεῖν.) τριήρεις *in navibus apertis numerantur,* 16, 2, 10. *n. Conf. Ind. hiſtor. in* Triremis.

Τρίκλινον, τὸ, triclinium, 31, 4, 3.

Τριμήναιον, *vide* τρίμηνον.

Τρίμηνον, τὸ, trimeſtre; τριμήνου

νου μισθοδοτῆσαι vel σιτομετρῆσαι τὴν δύναμιν, 5, 1, 12. n. (ubi τριμηνιαίου dabant codd. Aug. & Paris. A.) 15, 18, 6. παρὰ τρίμηνον ἔχειν τὸ διαφέρον, nibus mensibus differre, 12, 12, 1. ἐν τριμήνῳ, 1, 38, 6.

Τριόβολον, τὸ, tres oboli, 34, 8, 8.

Τριόρχης, ὁ, *de homine lascivo*, 12, 15, 2. n. *ex Timæo.*

Τρίπεδος, tripedalis, 6, 22, 2.

Τρίπηχυς; τριπήχεις κατατέλται, catapultæ quæ tela emittunt trium cubitorum, 5, 88, 7. n.

Τρισκαίδεκα ἔτη *vulgo edebatur* 2, 18, 9. n. *pro* τριακαίδεκα.

Τριταῖος; πρὸς ἣν (χώραν) τριταῖος ἐκ τῶν Καφυῶν διανύσας, triduo, tertiis castris, pervenit, 4, 70, 5. τριταίας οὔσης τῆς προσαγγελίας, tertius dies erat ab adlato nuncio, 3, 86, 6. παραγέγονε τριταῖος ἀπὸ Κυρήνης, ante triduum advenerat, 15, 33, 11.

Τριττὸς; κατὰ τριττοὺς τόπους, (*i. q.* τρεῖς) 1, 48, 4. 5, 52, 1.

Τριφαλαγγία, ἡ, ἐπάλληλος, 12, 18, 5. *Conf.* ἐπάλληλος. τριφαλ. παράλληλος, 6, 40, 11.

Τρίχωμα, τὸ, capillus animalis, 34, 10, 8.

Τρόπαιον, τὸ; τροπαίων ἐπ' αὐτὸν βλεπόντων ἐπλήρωσε τὴν Πελοπόννησον, 4, 8, 5.

Τροπὴ, ἡ, 1) fuga; τροπὴν ἰσχυρὰν ποιεῖν τῶν πολεμίων, 1, 9, 8. τὸ τῆς τροπῆς ἐμπόδιον, 15, 14, 1. 2) τροπαὶ χειμεριναὶ, solstitium hibernum, 3, 72, 3. θεριναὶ καὶ χειμ. 9, 15, 2.

Τροπικὸς; οἱ τροπικοὶ κύκλοι, *T. V. p.* 26 & 28.

Τρόπος, ὁ; ὁ τοιοῦτος τρόπος, totum illud genus, tota illa ratio, 6, 56, 10. ὁ τῆς πραγματικῆς ἱστορίας τρόπος, historiæ illud genus, quod in exponendis rebus gestis versatur, 1, 2, 8. ὁ γενεαλογικὸς τρόπος, 9, 1, 4. ἀνὴρ τέλειος εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον, vir perfectus in hoc genere quod in tractandis negotiis cernitur, 4, 8, 1. 24, 5, 5. 12, 15, 8. 13, 3, 1. 26, 5, 6. ὁ τῆς παρακλήσεως τρόπος, genus hortatorium, cohortatio, 3, 109, 6. ὁ μοναρχικὸς τρόπος, *scil.* τῆς πολιτείας, monarchicum genus, monarchica forma reipub. 6, 10, 4. ἔστι τρόπος εὐθεώρητος περὶ τοῦτο, facilis ratio, 9, 15, 15.

κατὰ τρόπον χειρίζειν τὰ πράγματα, recte & ordine, recta ratione, 3, 7, 6. κατὰ πάντα τρόπον, quovis modo, omnibus modis, omnino, 1, 87, 4. 1, 88, 11. 4, 83, 2. ἐκ παντὸς τρόπου, *idem*, 3, 101, 3. κατ' οὐδένα τρόπον, nullo modo, 4, 84, 8. 8, 27, 2.

πρὸς τρόπον, gratus, exoptatus; πρὸς τρόπον αὐτῷ γενομένης τῆς ἐπαγγελίας, 8, 19, 2. n. ubi πρὸς τρόπων *Suidas; & fortasse* πρὸς τρόπου *legendum.*

τρόπος *vocab. subinde confusum & permutatum cum* τόπος; *vide* τόπος.

Τροφεὺς, ὁ, educator, 31, 20, 3. 31, 21, 1.

Τροφὴ ἐπὶ παίδων κακὴ, prava educatio, 1, 81, 10.

Τροφὸς, ἡ, nutrix, 16, 31, 2.

Τροχάζειν ἐν τοῖς ὅπλοις, decurrere in armis, *genus exercitationis militaris*, 10, 20, 2.

Τροχιλία, ἡ, trochlea, 1, 22, 5. 8, 6, 5 *sq.*

Τροχὸς, ὁ, rota *figuli*, 12, 15, 6. 15, 35, 2.

Τρύειν; adterere, vexare, exhaurire; τετρυμένοι, 1, 71, 3. *n.* 1, 11, 2. *n.* (*ubi alii* τετρυχωμένοι.) πράγματα τετρυμένα, 1, 62, 7. *n. conf.* τρίβειν, *&* τρυχοῦν.

Τρυπᾶν, terebrare, perforare, 22, 11, 15.

Τρυφὴ, ἡ; τρυφῆς ἢ περιουσίας χάριν, animi causſa, præter rationem, 4, 21, 1.

Τρυχοῦν; τετρυχωμένοι ὑπὸ τῶν πολέμων, exhausti, 1, 11, 2. *n. cf.* τρύειν.

Τρώγειν; δύο τρώγομεν ἀδελφοὶ, una edimus, una nutrimur, 32, 9, 9.

Τυγχάνειν; τὸ πρᾶγμα τυγχάνει πολλῆς ἀμφισβητήσεως, multam habet dubitationem, 4, 34, 8. οὐχ ὡς ἔτυχε, haud vulgari modo, haud parum, 1, 8, 1. μικρὰ καὶ αἱ τυχοῦσαι πράξεις, 1, 25, 6. λιτὴν (ἐσθῆτα) καὶ τὴν τυχοῦσαν ἀναλαβὼν, 8, 21, 8. *ubi per peram vulgo aberat articulus* τήν. *cf.* 1, 42, 12. 1, 53, 6. 3, 99, 8. *&c.* τὸ τυχὸν, parum, 4, 40, 7. τυχὸν, *adverb. vide infra ſuo loco.*

Τύλος, ὁ, clavus ligneus, cuneus, *Fr. gr.* 129.

Τύπος, ὁ, 1) figura, ſignum, effigies, imago; γραφαὶ καὶ τύποι, 9, 10, 2. προστηθίδια καὶ τύποι, 22, 20, 6. *Spicileg. ex lib.* 21. 2) adumbratio, brevis formula, breve & generale quoddam mandatum, præſcriptum; ἐννοίας καὶ τύπους ἔγγιστα τῆς ἀληθείας, 4, 38, 12. ὁύντες τοὺς τύπους τούτους ὑπὲρ τῆς ὅλης διοικήσεως, 22, 7, 9. ὡς τύπῳ, ſummatim ſi ſpectes, 9, 15, 15.

Τύπος, τὸ; τὰ τύπη τῶν κριῶν, 1, 48, 9. *n.* rectius τὰ στύπη, *quod vide.*

Τύπτειν, ferire, *veluti gladio non ſolum cæſim, ſed & punctim*, 2, 33, 6. *item lapidibus*, τοῖς λίθοις, 3, 53, 4.

Τυραννεῖν, *&* τυραννεύειν; *cum gen.* ὁ τῆς Κερυνείας τυραννεύων, *vulgo* τυραννῶν *ex Bav.* 2, 41, 14. *n.* τετυραννηκότα Ἀργείων, 2, 59, 1. τὰς μὲν πόλεις ἐμφρούρους γενέσθαι, τὰς δὲ καὶ τυραννεῖσθαι, 2, 41, 10. τυραννουμένην τὴν πατρίδα, 2, 43, 3.

Τύρβη; ἡ λεγομένη τύρβη, 1, 67, 3.

Τυφλώττειν περί τι, 2, 61, 12.

Τύφος, ὁ, *vel* τῦπος, ſtupidus faſtus, 3, 81, 9. τύφου πλήρης, 16, 22, 4.

Τυφοῦσθαι; ἀγνοεῖ καὶ τετύφωται, errat & ſtolidus eſt, 3, 81, 1. *n.* — „*Vox Demoſthenica, de Cor. & in Midiam;* ſtultum, dementem eſſe, imperitum. *cf. Interprr. ad* 1 *Tim.* 6." *Ern.*

Τύχη,

Τύχη, ἡ; *vide Ind. hist. in* Τύχη. τὰ τῆς τύχης, *vide* τά. καθαπερανεὶ τύχη τις πανοῦργος καὶ τεχνικὴ ἀντέρειδε πρὸς τὴν ἄνοιαν, 40, 5, 8. τῶν ὑπεναντίων κρείττων, τῆς δὲ τύχης ἥττων γέγονε, 9, 8, 13. εἰς θεοὺς καὶ τύχας ἀναφέρουσι τὰς αἰτίας, 10, 5, 8.

τῆς αὐτῆς τύχης πείραν λαβεῖν, 28, 9, 7. *n. ubi voc.* τύχης *desiderabatur vulgo.* (*cf.* 29, 3, 10.) *Pariter videndum an* 9, 8, 13. *desideretur vocab.* τύχης, *ubi conf. Adn.*

Vocabula τύχη *&* ψυχὴ *passim a librariis inter se permutata; vide* 3, 9, 7. *n. & loca ibi in Adnot. citata; adde Adn. ad* 1, 13, 12.

Τυχικὸς; τυχικὸν σύμπτωμα, fortuitus casus, 9, 6, 5.

Τυχικῶς πως, forte fortuna, 28, 7, 1.

Τυχὸν, fortasse; τυχὸν ἴσως εἴποι τις ἄν, 2, 58, 9. 12, 11, 2.

Τυχόντως, temere; μὴ τυχόντως χρῆσθαι ταῖς ἐπιβολαῖς, 38, 4, 11.

Υ.

Ὑβρίζειν, injuriose, contumeliose tractare, injuriam facere, 10, 7, 3. 11, 6, 6.

Ὕβρις, ἡ, insolentia, contumelia, injuria; 3, 3, 5. 6, 18, 5. 22, 24, 2. ἀδικίαι καὶ ὕβρεις, 10, 37, 8. ὕβρεις καὶ παρανομίαι, 11, 6, 7. αἱ τῶν γυναικῶν ὕβρεις, stupra, 6, 8, 5.

Ὑβριστικῶς, contumeliose, 1, 70, 5. 10, 6, 3.

Ὑγεία, ἡ, 32, 14, 12.

Ὑγιάζειν, sanare; ὑγιασθεὶς, sanatus, *ex vulnere*, 3, 70, 5.

Ὑγιαίνειν; οἱ ὑγιαίνοντες, qui sanæ mentis erant, 28, 15, 12. *opp.* οἱ κινηταὶ καὶ παχέκται, *ibid.*

Ὑγιὴς, verus; ὑγιὲς, οὐχ ὑγιές ἐστι, τὸ λεγόμενον, 10, 2, 4. 9, 22, 10.

Ὑγρὸν, τὸ, aqua, 3, 46, 7 *&* 12. 3, 79, 10. 3, 84, 9. 4, 39, 7 *&* 9. ἡ παράθεσις τῶν ὑγρῶν, *in hydropicis*, 13, 2, 6.

Ὑδρεία, ἡ, aquatio, 2, 9, 2. 3, 112, 4. τὴν ὑδρείαν ἀποτέρω μικρὸν εἶχε, 15, 6, 2. — „aquatio paullo longius aberat; *in quo* μικρὸν *Latinissimum sapit, quem non refugit Polybius.*“ *Ern.*

Ὑδρεῖον, τὸ, aquarum receptaculum, 34, 2, 6.

Ὑδρεύεσθαι, aquari, 2, 9, 3. 3, 112, 3.

Ὑδρίας, ὁ, hydria; ὑδρίαι, *in turribus oppugnantium*, 9, 41, 5.

Ὑδροῤῥοια, ἡ, aquæductus, 4, 57, 8.

Ὑδρωπικὸς, 13, 2, 6.

Ὑιοποιεῖσθαι, adoptare, 37, 3, 5.

Ὑλαντεῖν τινὰ, adlatrare aliquem, infestare maledictis, *opponitur adulanti*, 16, 24, 6.

Ὕλη, ἡ; ὕλη ξηρὰ καὶ παντοδαπὴ, *e qua factæ lampades*, 3, 93,

3, 93, 4. ὕλης ἐμπιπραμένης, 34, 2, 16. *non verti debebat* sylva incensa, *sed* materia, *vel* lignis incensis. τραγικὴ ὕλη, 2, 16, 14. *conf.* τραγικός.

Ὑλοφόρος καὶ δενδροφόρος, sylvosus, sylvas progignens, *de monte*, 3, 55, 9.

Ὑλώδης τόπος, 3, 18, 10. 3, 71, 2 *sq.*

Ὑπάγειν, succedere *in acie, pugnæ conserendæ causa*, 11, 16, 1. *n.*

Ὑπαίθριος; ἄγαλμα ὑπαίθριον ὄν, quod sub dio est, 16, 12, 3.

Ὕπαιθρος, (*i. q.* ὑπαίθριος,) παραχειμασία, hibernatio sub dio, in castris, 3, 87, 2. ὕπαιθροι δυνάμεις, 1, 82, 14.

τὰ ὕπαιθρα, quæ sub dio sunt, aperta loca, *quibus in historia bellorum opponuntur* urbes & castella; *de cujus vocabuli usu multa collegit Casaub. in Comment. ad* 1, 12, 4. ἀντιποιεῖσθαι τῶν ὑπαίθρων, educere exercitum ex oppidis in castra ad bellum aperto marte gerendum, 1, 12, 4. 1, 15, 4. 1, 30, 6. 4, 8, 5. κρατῆσαι τῶν ὑπαίθρων, aperta loca in potestate habere agros vindicare ab hoste, 1, 40, 6. 1, 55, 2. 3, 79, 2. 15, 8, 5. τῶν ὑπαίθρων ἐκχωρεῖν, 1, 15, 7 & 10. 9, 3, 6. μάχεσθαι συνεχῶς ἐν τοῖς ὑπαίθροις, τὰς δὲ πόλεις σπανίως ἀναιρεῖν καὶ καταφθείρειν, 17, 3, 4. ἡ ἐν ὑπαίθροις οἰκονομία, belli administratio, 6, 12, 5. *Rursus* ἐν τοῖς ὑπαίθροις, in bello, in castris, 6, 12, 7. 6, 34, 3. πρῶτον εἰς ὕπαιθρον ἐξελήλυθώς, primum in bellum profectus, 10, 3, 4.

Ὑπαλλάττειν τινά, alia cum aliis permutare, 5, 8, 9.

Ὑπανδρος γυνὴ, maritata, 10, 26, 3.

Ὑπαρ καὶ μεθ' ἡμέραν, vigilans, (*opp.* κατὰ τὸν ὕπνον,) 10, 5, 5.

Ὑπαρξις, ἡ, bona, res familiaris, 2, 17, 11. 10, 25, 5. 16, 34, 8.

Ὑπάρχειν; οἱ ὑπάρχοντες, qui nunc sunt, 10, 17, 12. *ubi opponuntur* οἱ προγενόμενοι, qui ante fuerant. *Sed alibi* τὸ ὑπάρχον, id quod jam est & adhuc fuit, *opponitur ei quod deinde adjicitur, ut* 13, 6, 8. *n. Fr. gr.* 82. *&c.*

τὰ ὑπάρχοντα, *i. q.* ἡ ὕπαρξις; τὰ ἴδια ὑπάρχοντα, 4, 5, 1. ἁρπαγαὶ ὑπαρχόντων, 4, 17, 4.

Ὕπαρχος, ὁ, minoris ordinis dux vel præfectus, dux vel præfectus qui sub alterius est imperio, 5, 70, 10. *Sic cod. Vrs.* 11, 27, 1. *pro* ἔπαρχος *vel* ἵππαρχος.

οἱ Καρχηδονίων ὕπαρχοι, qui sub Pœnorum sunt imperio, 7, 9, 5. *n.*

Ὑπασπιστὴς, ὁ, 5, 27, 3. 16, 18, 7.

Ὕπατος; στρατηγὸς ὕπατος, consul, 1, 52, 5. 6, 14, 2. *de Flaminino imperatore proconsule* 18, 29, 5. οἱ τὰς ὑπάτους ἀρχὰς ἔχοντες, consules, 2, 11, 1. τὴν ὕπατον ἀρχὴν εἰληφὼς, vir consularis,

ris, 3, 40; 9. *Conf. Ind. hist. in* Consul.

Ὑπείδεσθαι, *cum acc. pers. vel rei*, suspicari, suspectum habere, 1, 66, 6. 1, 79, 8. 3, 8, 4. 31, 12. 7. ὑπιδόμενος τὴν κοινὴν φήμην τῶν Γαλατῶν, suspectos habens Galatas ob pervulgatam de eis famam, 2, 7, 5. — „*Sic & Philo, Iosephus, Diodorus, & alii.*" *Ern.*

Ὑπεναντίος; οἱ ὑπεναντίοι, hostes, 1, 11, 14. (*i. q.* πολέμιοι, *ibid.*) 1, 12, 3. 1, 19, 5. 18, 6, 7 *sq. & persæpe aliâs.*

Ὑπὲρ, *præpos. cum Genit.* 1) *i. q.* περὶ, *cum qua & passim confunditur & permutatur;* ἱστορεῖν ὑπὲρ αὐτῶν, 1, 13, 7. *n.* διελθεῖν ὑπὲρ, 1, 13, 10. γράφειν ὑπὲρ, 1, 14, 1. ὑπὲρ ης ῥητέον, 1, 64, 2. ὑπὲρ ἐκείνων ποιήσομεν τὴν ἐξήγησιν, 5, 30, 8. αἱ ὑπὲρ τῶν ἐν ᾅδου διαλήψεις, 6, 56, 12. *n. Hinc correxi* τὰ προσπίπτοντα ὑπὲρ τοῦ Φιλίππου, 5, 18, 5. *n. ubi perperam vulgo omnes* ὑπό. ἐνεπεπτώκει θροῦς ὑπὲρ τοῦ τὸν Λυκοῦργον ἐκπέμπειν, 5, 17, 5. ὑπὲρ ὧν, 12, 15, 9. *vertitur* propterea; *ubi tamen pariter debebat*, quibus de rebus. ὁ ὑπὲρ τῆς ἱστορίας ἔπαινος, laus historiæ, 1, 1, 1. 2) pro; *v. c.* ὑπὲρ τῆς ἐναντίας γνώμης ὑπάρχειν, 3, 110, 3. εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον συγκαταβαίνειν, 3, 89; 8. *n.* ὑπὲρ τῆς Φιλίας ἔθετο πρὸς αὐτοὺς πίστεις, 3, 67, 7. ἵνα ὑπὲρ τούτων (pro his, loco horum) κομίσωνται τοὺς αὐτῶν ὁμήρους, *ibid. n. ubi perperam vulgo omnes* παρὰ τούτων τοῦτο ἀπεφήνατο ὑπὲρ παντὸς τοῦ συνεδρίου, pro universo concilio, nomine concilii, 21, 14, 9. *Sic* ὑπὲρ ἧς, *scil.* πρεσβείας, Κλεόστρατος ἐποιεῖτο τοὺς λόγους, 28, 16, 4. (*conf.* χρηματισμός.)

ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας προκινδυνεύειν, 9, 38, 4. *n. ex conject. pro* περὶ, *quod præferebant omnes.* 3) quoad, respectu, in; τούτοις πειθαρχεῖν ὑπὲρ τῶν παραγγελλομένων, 3, 4, 3.

cum Accus. 1) præ; κατεφθείροντο ὑπὲρ τοὺς ἄλλους οἱ Κελτοὶ, præ ceteris, 3, 79, 8. 2) super; ὑπερίσχειν τὰς κεφαλὰς ὑπὲρ τὸ ὑγρὸν, 3, 84, 9. οἱ πυρσοὶ αἰρόμενοι ὑπὲρ ταῦτα, *scil.* τὰ παραφράγματα, 10, 46, 3. *n. ubi* περὶ *dabant mssti & edit. Herv. quod in* παρὰ *mutavit Casaub.*

Perperam vulgo omnes ὑπὲρ τὴν παρώρειαν ὑποστείλαντες, 4, 12, 4. *pro* ὑπό.

Ὑπεράγειν τινὸς καὶ διαφέρειν, præstare, antecellere, 11, 13, 5. *n. Suidas:* ὑπεράγοντα· ὑπερέχοντα; *sed exemplum citat, ubi cum accus. construitur, notatque* eminere statura supra caput alterius.

Ὑπεραίρειν, ὑπερᾶραι, superare, trajicere, *montem, ut* τὰς Ἄλπεις, 2, 23, 1. 3, 47, 5. mare; τὸ πέλαγος, 1, 28, 1. 1, 47, 2. promontorium superare,

perare, circumvehi, 1, 54, 7. *& ſuperato promontorio*, ulterius provehi, trajicere, *ut*, κάμψαντες τὸν Πάχυνον, ὑπερῆραν εἰς Ἔκνομον, 1, 25, 8.

τὰ ὑπεραίροντα τὴν κοινὴν συνήθειαν, quæ ſuperant, excedunt communem conſuetudinem, 15, 16, 1. 27, 16, 2. τὸ ὑπερᾶιρον, exceſſus, quod ſupra modum eſt, 16, 12, 9 & 11. ἡ τῶν Ἀβυδηνῶν τόλμα ὑπερῆρκε τὴν Φωκικὴν ἀπόνοιαν, ſuperavit, 16, 32, 1. ὑπεράρας τὸν καιρὸν, qui exceſſit tempus, 9, 14, 11.

In re Tactica; ὑπεράρας τὸ λαιὸν τῶν πολεμίων νεῶν, circumductis navibus ſuis circa lævum cornu hoſtium, 1, 50, 6. *Sic in pedeſtri pugna*, τοὺς κατὰ κέρας ὑπεραίρειν, cornu hoſtium ſuperare, *ut a latere eum adgrediaris*, 11, 14, 6. ὑπεραίροντες τοὺς προτεταγμένους τῶν ἰδίων καὶ πρὸς τὰ κέρατα προσπίπτοντες τοῖς Ῥωμαίοις, circa ſuos, qui ante ſtabant, circumgreſſi, a latere invadebant Romanos, 3, 73, 7. τοῖς δ' Ἰλλυριοῖς ὑπεράρας, (*ſcil. peltaſtas ſuos, qui a fronte oppoſiti erant hoſti,*) ἐκ πλαγίων ἐποιεῖτο τὴν ἔφοδον, circumductis Illyriis (*circa peltaſtas ſuos*) a latere invaſit hoſtem, 5, 23, 3. *Adde* 5, 85, 3. 11, 1, 7.

Ὑπεραλγὴς ὤν, valde dolens *oculis*, 3, 79, 12. *n.*

Ὑπεράνω; οἱ ὑπεράνω πλεονασμοὶ, nimia copia, nimia repetitio & frequentatio rerum earumdem, 12, 24, 1.

Ὑπεraσπίζειν τινὰ, tegere, defendere, 6, 39, 6.

Ὑπερβαίνειν τὰς συνθήκας, transgredi, violare, 3, 26, 4. σπανίως τοῦθ' ὑπερβαίνουσι, raro excedunt hoc *pretium*, 2, 15, 6. ὑπερβαίνειν τινα, ſuperare, anteire aliquem, 33, 12, 10. τί τινι, aliquid aliqua re, 12, 13, 1. ὑπερβαίνειν τὸ πτῶμα, *vel* τῷ πτώματι, ſuperare ruinam *muri*, transſcendere rudera, 5, 4, 10.

Ὑπερβάλλειν, τὰς Ἄλπεις, *&c.* ſuperare *montem*, 2, 23, 5. 3, 39, 10. 3, 41, 6. 3, 90, 7. 5, 52, 3. 5, 70, 6. ὑπερβάλλειν ταῖς ἀκρολοφίαις, *quod dabant libri* 18, 2, 5. *n. corruptum putavi, & in* ἐπιβάλλειν *mutavi.*

ὑπερβάλλουσα ὁρμὴ, ſingulare, mirum ſtudium, 1, 45, 3. ἀψίλεια, 2, 15, 2. χαρὰ, 3, 96, 6.

In Med. notione activa; ὑπερβαλλόμενοι τὴν περὶ Κρότωνα παραδεδομένην φήμην, 7, 1, 1.

Ὑπερβαλλόντως ἐδυσχρηστεῖτο, mirum in modum, quam maxime, 16, 24, 4. εὐπορεῖτο, 5, 43, 8.

Ὑπέρβασις, ἡ τῶν λέμβων, traductio, trajectio per iſthmum, 4, 19, 8. *n. niſi* ὑπερβίβασις *legendum conf. verb. ſeq.*

Ὑπερβιβάζειν τὰς ναῦς ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὴν νότιον πλευρὰν, transducere, transvehere 8, 38, 9. *cf. voc. præced.*

Ὑπερβολὴ, ἡ, 1) trajectio, trajectus,

jectus, *maris; εἰς Τάραντα ἐποιεῖτο τὴν ὑπερβολήν*, 10, 1, 8. *montis; ἡ ὑπερβολὴ τῶν Ἄλπεων ἐπίπονος*, 3, 34, 6. 3, 47, 6. *ἡ ὑπερβολὴ, vel αἱ ὑπερβολαὶ*, tranſitus montis, loca quibus conſcendi mons & ſuperari ſolet, 3, 39, 10. 3, 49, 4. 3, 50, 5. 4, 11, 5 *ſq.* 4, 69, 1. 10, 39, 8. *Exponitur etiam* montium juga, loca montana, ſaltus, 3, 60, 3 *&* 5. 5, 52, 7. ſummitas collium, 18, 7, 3.

2) mirus modus, mira magnitudo rei, ſuperans id quod in eo genere fieri conſuevit; *διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ συμβάντος*, 1, 37, 1. *ὑπερβολὴ γέγονε παρανομίας*, 7, 7, 4. *ὑπερβολῇ προθυμίας δέχεσθαί τι*, 3, 99, 4. *καθ' ὑπερβολὴν εὐφυὴς, ὡμὸς*, 3, 92, 10. 9, 22, 8. *ἐξ ὑπερβολῆς αὔξειν τι*, mirum in modum augere, 8, 17, 8. *διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς χαρᾶς*, 18, 29, 11. *ὑπερβολὴν χαρᾶς &c. οὐκ ἀπολείπειν, vel οὐ καταλείπειν*, modum omnem ſuperare, adeo lætari *&c.* ut nihil ſupra, 1, 36, 1. 6, 56, 8. 15, 16, 1. 16, 18, 2. 16, 23, 4. 16, 25, 6. 17, 12, 4. *ὑπερβολαὶ πάγων*, mira, nimia frigora, 9, 16, 3.

3) dilatio, mora; *μηδεμίαν ὑπερβολὴν ποιησάμενοι*, 14, 9, 8.

Perperam paſſim ὑπερβολὴ aut ὑπερβολαὶ dederant mssti, pro *ὑποβολὴ & ὑποβολαὶ*, 3, 104, 4. *n.* 9, 24, 3. *n.* 15, 2, 12. *n.* (*ubi in Addenda not. ſub finem, pro* V, 104, 4. *corrige* III, 104, 4.)

Ὑπερβολικὸς, modum excedens, nimius; *ὑπερβολικὴ εὐχαριστία*, 18, 29, 13.

Ὑπερβολικῶς, 2, 62, 9. 5, 32, 2. *μικρῷ ὑπερβολικώτερον εἰπεῖν*, 7, 12, 8. 28, 15, 10.

Ὑπεργέμειν παντοδαπῆς ὠφελείας, 4, 75, 8.

Ὑπεργίγνεσθαι, *vide* ὑπογίγνεσθαι.

Ὑπερδέξιος; *τόπος ὑπερδέξιος τῶν πολεμίων*, locus ſuperior, 1, 30, 7. 2, 3, 4. 3, 92, 11. *&c. ὑπερδέξιος ἐγεγόνει τοῦ τῶν πολεμίων κέρατος, Caſaub.* ultra hoſtilis aciei cornu progreſſus, ſuperior illi extitit; *vide an rectius ſit;* lateri hoſtium e ſuperiori loco imminuit, 11, 15, 3. *Sic, ὑπερδέξιοι τῶν πολεμίων ἐγίγνοντο*, 10, 30, 7. *ὑπερδέξιοι γίγνονται τοῦ τείχους*, ſuperiores evadunt muris, ſuperiores ſtant muris, 8, 6, 9. *ἐξ ὑπερδεξίου*, e loco ſuperiore, 2, 3, 6. 2, 30, 9. *&c. in flumine ἐξ ὑπερδεξίου ἐστὶ* ab ea parte unde deſcendit flumen, 3, 43, 3.

τοῖς Καρχηδονίοις ὑπερδέξιος ἦν ἡ χρεία, Pœnis omnia favebant, omnia proſpera erant, 3, 73, 2. *τῷ πολέμῳ ὑπερδέξιος*, bello ſuperior, 5, 102, 3. *τοῖς δικαίοις*, ſuperior jure, cauſſa, 27, 4, 2.

Ὑπερέχειν; 1) ſuperiorem eſſe; *ἡ παραλία ὑπερέχει τῆς εὐθείας 500 σταδίοις*, 34, 6, 8. *Abſol. πολὺ ὑπερεῖχον*, longe vincebant *in diſceptando*, 29, 9, 11.

9, 11. πλήθει, 2, 38, 3. ταῖς οὐσίαις, 6, 9, 5. οἱ ὑπερέχοντες, potentiores, 28, 4, 9. 30, 4, 17. 2) ὑπερέχειν τὰς χεῖρας τινὸς, defendere, 15, 31, 11.

Ὑπερηφανεῖν, *absol.* insolentem esse, 6, 10, 8. ἑαυτὸν, jactare se, 5, 33, 8. *n.*

Ὑπερηφανία, ἡ, 6, 18, 5. 15, 25, 6.

Ὑπερηφάνως ὁμιλεῖν, 16, 34, 6.

Ὑπέρθεσις, ἡ, dilatio, procrastinatio, rejectio in aliud tempus, *&c.* 3, 112, 4. 21, 3, 7. 22, 22, 9. ὑπέρθεσιν ἔσχε τὸ διαβούλιον, dilata est deliberatio, 2, 51, 7. εἰς ὑπέρθεσιν ἤγαγε τὸ διαβούλιον, effecit ut differretur deliberatio, 23, 9, 12. τὸ διαβούλιον ἔλαβε ὑπέρθεσιν ἐπὶ τοὺς δέκα, rejicitur ad decemviros, 18, 25, 7.

ἡ ὑπέρθεσις τῆς ἐπιβολῆς, *si vera lectio* 30, 5, 10. *est* magnitudo & contentio studii in ea re. *vide Adn. ad h. l.*

Ὑπερισθμεῖν, (*i. q.* διϊσθμεῖν, ὑπερνεολκεῖν, ὑπερβιβάζειν τὰς ναῦς,) 4, 19, 9. *n. ex vulgata lect. sed præstat* ὑπερισθμίσας, *quod dant Vat. & Flor. Conf. verb. seq.*

Ὑπερισθμίζειν τὰ πλοῖα, 5, 101, 4. *Fr. gr.* 132. 4, 19, 9. *n. Conf. verbum præced.*

Ὑπερίσχειν τὰς κεφαλὰς ὑπὲρ τὸ ὑγρὸν, 3, 84, 9.

Ὑπερκεῖσθαι: οἱ ὑπερκείμενοι τῆς Μακεδονίας βάρβαροι, 4, 29, 1. 5, 44, 10. τὰ ὑπερκείμενα κρημνὰ, 10, 30, 2.

Ὑπερκεραῖν τοὺς πολεμίους, aciem ultra hostium cornua extendere, cornua hostium circumire, a latere cingere hostem, 11, 23, 5. *Sic &* 11, 1, 5. *invitis mstis ediderat Casaub. pro* περικεραῖν, *quod idem significat.*

Ὑπερκέρασις, ἡ, 1, 27, 5. 11, 23, 8. *Cf. verb. præc.*

Ὑπερκυβιστᾶν, præcipitem se dare, nimium facere, 28, 6, 6. *n.*

Ὑπερνεολκεῖν, naves machinis transducere, transvehere per isthmum a mari ad mare, 8, 36, 3. *cf.* ὑπερισθμίζειν.

Ὑπερον, τὸ, pistillum, 1, 22, 7. — „*Vide ad Polluc. VII.* 107." *Ern.*

Ὑπεροπτικῶς; ὑπεροπτικώτερον χρῆσθαι τοῖς φίλοις, insolentius tractare, 5, 46, 6.

Ὑπεροχὴ, ἡ, eminentia, tumulus, 3, 104, 3. αἱ τῶν βουνῶν ὑπεροχαὶ, summitates collium, 10, 10, 10. αἱ κατὰ τὸν Λαβὸν ὑπεροχαὶ, summum jugum Labi montis, 10, 31, 1.

ἡ ὑπεροχὴ τῆς δυναστείας, eminentia, fastigium potentiæ, 1, 2, 7. 5, 45, 1. *Et nude* ἡ ὑπεροχὴ, potentia, imperium, potestas; 1, 64, 1. 6, 9, 4. 9, 29, 11. ἡ Ῥωμαίων ὑπεροχὴ, Romanum imperium, 25, 9, 3. φυλάττειν τὰς ὑπεροχὰς, conservare, tueri imperia, 10, 36, 5. (*i. q.* τὰς ἀρχὰς, *ibid.* ἐφάμιλλας ὑπεροχὴ αὐτῶν, (*Hannibalis & Magonis,*) par fere imperium, dignitas, potestas, 9, 26, 5. honor, dignatio,

tio, existimatio, 23, 14, 10. *n. οἱ ἐν ὑπεροχαῖς ὄντες περὶ τὴν αὐλήν*, 5, 41, 3. *ὁ ταῖς ὑπεροχαῖς παρεπόμενος φθόνος*, 7, 8, 4. *ὁ βασιλεὺς ξενισθεὶς τὴν ὑπεροχὴν*, miratus auctoritatem quam sibi sumsit Popilius, imperiosum sermonem imperiosumque factum, 29, 11, 6. *n.*

Ὑπερπαίειν, superare; *τὸ γεγονὸς ὑπερεπαίκει τῇ δεινότητι πάσας τὰς προειρημένας πράξεις*, 14, 5, 14. — „*Demosthenica phrasis.*" *Ern.*

Ὑπερπετής, quod super caput eminet, præaltus; *ὑπερπετέσι θωρακίοις σκεπάσαντες*, 8, 6, 4. quod super caput transit; *βέλη ὑπερπετῆ*, 8, 7, 3. — *βέλη ὑπερπετῆ τῶν πρατοστατῶν φερόμενα*, 18, 13, 3. — „*Sic Diodor. XIV, 23. βολὰς τῶν βελῶν ὑπερπετεῖς dixit, ubi vid. Wesseling. qui hunc locum non prætermisit.*" *Ern.*

Ὑπερπίπτειν, superne defluere, effluere, redundare, 4, 39, 8.

Ὑπερτείνειν τοὺς πρὸ ἑαυτῶν, latitudine superare, porrigi ultra, 1, 26, 15.

Ὑπερτίθεσθαι, 1) superare, antecellere, *τινὰ τινί*, aliquem aliqua re, 2, 63, 3. 10, 40, 9. 15, 4, 12. *τινὰ κατά τι*, 17, 17, 3. 18, 38, 1. 30, 9, 1. *τὴν τοῦ πατρὸς προαίρεσιν οὐχ οἷόν τ' ἦν ὑπερθέσθαι, τοῖς δὲ πράγμασιν ὑπερτεθέμην, scil. αὐτὸν*, studium & voluntatem patris superare non potui, rebus gestis eum (*scil. patrem*) superavi, 22, 3, 6. 2) superare, trajicere *montem*, 34, 13, 4. *trans fluvium* transjicere conjuges & liberos, *ὑπερθέσθαι πέραν τοῦ ποταμοῦ*, 22, 22, 9. 3) differre; *ὑπερτίθεσθαι καὶ καταμέλλειν*, 4, 30, 2. *πῶς τοῦτο συνέβη γενέσθαι, κατὰ τὸ παρὸν ὑπερθησόμεθα, scil. ἐξαγγέλλειν*, *quod verbum mox sequitur*, 4, 87, 12. *ὑπερτιθέμενοι*, 10, 30, 7. *vertimus* dilata pauliſper pugna; *ubi Casaubonus*, ulterius progressi. *παρῆλθον ὑπερτιθέμενοι τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν*, differentes (*tempe*, ad colloquium venire,) protrahebant definitam diem, 5, 29, 3. *ὑπερτίθεσθαι τὸ διαβούλιον ἐπὶ τὴν σύγκλητον*, deliberationem (*vel* rem ad deliberandum propositam) rejicere ad senatum, 18, 30, 9. *ὑπερθεμένης δὲ τῆς συγκλήτου τὸ διαβούλιον*, sed dum senatus moras nectit, 30, 19, 2.

Ὑπερφρονεῖν, efferri animo, nimios sibi spiritus sumere, 6, 18, 7. 10, 40, 8.

Ὑπερφυὴς βία τῶν ἐλεφάντων, 1, 34, 7.

Ὑπερχαρὴς, supra modum lætus, 1, 44, 5. 8, 19, 2.

Ὑπέχειν λόγον τινὶ ἐπί τινος, rationem reddere alicui coram aliquo, 18, 35, 3. *ἐφ' ἑκάστοις*, de omnibus rebus, super omnibus, 24, 2, 1. *δίκας ὑπέχειν τῶν γεγονότων ἀδικημάτων ἐν ἴσῳ κριτηρίῳ*, 16, 27, 2. 5, 42, 6. 16, 34, 3. 20, 6, 3. *ὑπέχειν θανάτου*

κρίσιν, capitis judicium subire, 12, 8, 5.

Ὑπηρεσία, ἡ, *abstr. pro concreto*, ministerium, *pro* ministris; ἡ κατὰ θάλατταν ὑπηρεσία, ministri nautici, 5, 109, 1. *αἱ ὑπηρεσίαι sunt* remiges & quidquid ad ministerium nauticum pertinet; ναῦς ταῖς ὑπηρεσίαις ἐξηρτυμένη, 1, 25, 3. *n. Latius patet quam* διακονία, 15, 25, 4.

Ὑπνοῦν, ὑπνῶσαι, somnum capere, 3, 81, 5.

Ὑπὸ, *præpos. Cum Genit.* αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν (*i. q.* ὑπ' ἀλλήλων) βαπτιζόμενοι, 5, 47, 2. ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ἀλογιστίας εἰκῇ προσπίπτοντες, præ ira, ex ira, ob iram, 2, 30, 4. *Conf. Adn. ad* 2, 19, 10. ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων Φόβος, *perperam vulgo pro* ἀπὸ; *vide infra, in* Φόβος.

Cum Dativo; τραφέντες ὑπὸ τοιούτοις, educati sub talibus hominibus, 6, 7, 2. *n. ubi maluerit aliquis* ὑπὸ τοιούτων, *sed ferri vulgatum debuit. cf.* 10, 25, 1. εἶχε μάχαιραν ὑφ' αὑτῷ παρεσκευασμένος, sub se, *i. l.* sub veste, 8, 22, 6. ἐκτὸς τοῦ δεινοῦ ὑπὸ ταῖς αὐτῶν ἀσφαλείαις ἦσαν, suis munimentis, post sua munimenta tuti, 1, 57, 8.

Cum Accusat. 1) pone, post, *item*, sub tutamen; *vel* sub tutamine; ὑπὸ τὰ θηρία τεταγμένοι, 5, 85, 3. ἃ ὑπὸ τὰς τῶν χιλιάρχων σκηνὰς ὄπισθεν τότε ὑποπεπτωκώς, 6, 31, 1. τὸ τῶν ὑποζυγίων πλῆθος ὑπὸ τοὺς παρατεταγμένους ὑπεστάλησε, 6, 40, 14. ὑποστείλας αὐτὸν ὑπὸ τὸ τοῦ Φάλαγγος κέρας, ὑπὸ 15, 2. τὴν ἀποχώρησιν ἐποιήσατο ὑπὸ τὴν Φάλαγγα, 5, 84, 8. 11, 22, 9. 3, 65, 7. 3, 83, 3. κατέφυγον ὑπὸ τὴν αὐτῶν παρεμβολήν, 11, 21, 5. *ubi* ἐπὶ *ex petita fasses*, ad castra sua; *sed* ὑπὸ *significare potest* sub tutamen, *ut* post vallum *tuti essent; quamquam hac notione commodius saltem videri debebat* ὑπὸ τὸν χάρακα, *quam* ὑπὸ τὴν παρεμβολήν. ὁ πυλὼν ὁ ὑπὸ τὰς Ἡμενίδας πύλας, 8, 27, 7. *n. Vide supra in* πυλών.

2) sub; *cum Accus. pro dativo, ut* οἱ ὑπ' αὐτὸν τεταγμένοι, *pro* ὑπ' αὐτῷ, *& alia hujusmodi satis pervulgata. Sic* τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς ὑπὸ Κλεάνδρου, sub Cleandro enutritus & educatus, 10, 25, 1. *pro quo habemus dativum casus cum eodem verbo* τραφέντες, 6, 7, 2. *Eadem ratione*, θεώμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν, sub oculis suis videns, 1, 26, 9. *& similia.*

3) sub, *de tempore, ubi nomen in accus. cum præpos.* ὑπὸ *positum, latine in Ablativo casu absque præpos. commodissime effertur.* ὑπ' αὐτοὺς τοὺς καιρούς, eo ipso tempore; sub, per id ipsum tempus, 16, 15, 8. ὑπὸ τὸν Ἀριστομένειον πόλεμον, tempore belli Aristomenici, bello Aristomenico, 4, 33, 5. ὑπὸ τὸ ψύχος, frigidiusculo aëre, dum adhuc frigidior est aër, 5, 56,

56, 10. *ὑπὸ τὸν θυμὸν*, recenti ira, fervente adhuc ira, 2, 19, 10. *n.* 5, 76, 3. *ὑπὸ τὴν ἀναπνοὴν*, uno ſpiritu, 10, 47, 9. *n. ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν*, primo mane, 1, 53, 4. 1, 60, 6. 3, 43, 1. 3, 67, 9. *ὑπὸ τὴν ὡραίαν*, ſub æſtatem, prima æſtate, 3, 16, 7. *&c. Quo in genere ſæpe perperam ἐπὶ pro ὑπὸ poſuerunt librarii; vide Adn. ad* 3, 41, 2. *& ad* 3, 83, 7. *& loca ibi citata; conf. ſupra in ἐπί.*

Alibi ὑπὸ perperam vulgo pro ἐπὶ poſitum; veluti ἵνα συμφανὲς ὑπ' αὐτῶν γένηται τῶν ἔργων, ex ipſis rebus perſpicuum, 2, 24, 1. *ubi quidem ferri utcumque ὑπὸ potuit, ſed Polybianus uſus ἐπὶ utique requirere videtur; conf.* 10, 5, 10. *& alia loca collecta ad ἐπὶ præpoſ. cum Genit. num.* 1. *Sic pro ὑπόκειται*, 5, 59, 4. *fortaſſe ἐπίκειται legendum, aut ὑπέρκειται; nam & pro ὑπὲρ paſſim mendoſe ὑπὸ vulgo ſcribebatur, velut* 5, 18, 5. *n.* 12, 5, 9. *n. Adde* 23, 14, 12. *n. & conf. ὑπερβολή.*

Ὑποβάλλειν, 1) *τινὰ τοῖς θηρίοις*, objicere, 1, 82, 2. *ſic τοῖς ὄχλοις*, populi invidiæ & poteſtati objicere, 15, 21, 2. (*cf.* παραβάλλειν.) *ὑποβάλλειν τὴν πατρίδα ὑπὸ τὴν τῶν πλέιον δυναμένων ἐξουσίαν*, 17, 15, 3. 2) poſt alios locare; *τοὺς πελταστὰς ὑπέβαλε τοῖς ἀγωνιζομένοις*, 5, 23, 3. *n. ni ἐπέβαλε legendum, ut* 1, 26, 13 *&* 15. *& alibi.*

ὑποβάλλεσθαι θεμέλιον τυραννίδος, ponere fundamentum, 13, 6, 2. *ὑπεβάλοντο διαρπάζειν mendoſe olim*, 2, 7, 7. *n. pro ἐπεβάλοντο.*

Ὑποβολή, ἡ, 1) occultatio militum in loco depreſſo inſidiarum cauſſa, 3, 105, 1. *Et ipſe* locus aptus ad occultandum militem in inſidiis locatum, 3, 104, 5. *n.* (*ubi perperam vulgo ὑπερβολή.*) *Hinc ἐξ ὑποβολῆς*, ex inſidiis, 15, 2, 12. *n.* 2) ſuggeſtio, monitum; (*ut ὑπόθεσις & ὑποθήκη;*) *αἱ τῶν περιστάσεων καὶ τῶν φίλων ὑποβολαί*, 9, 24, 3. *n. ubi quidem corrupte codices ὑπερβολαὶ dabant, ſicut* 15, 2, 12.

Ὑποβολιμαῖος, ſuppoſititius, 2, 55, 9.

Ὑποβρύχιος; *ὑποβρύχια ἐγένετο τὰ πλοῖα*, undis obruebantur, mergebantur *tempeſtate*, 1, 37, 2.

Ὑπόγειος; *ὑπόγειοι ἰχθῦς*, 34, 10, 4.

Ὑπογίγνεσθαι, ſuboriri, ſubnaſci, ſubeſſe; *ὑπεγένετο Φιλική τις διάθεσις*, 2, 44, 1. *ὑπογίγνεται αὐτοῖς συνήθεια*, 6, 5, 10. *ἐξ ὧν ὑπογίγνεταί τις ἔννοια παρ' ἑκάστῳ τοῦ καθήκοντος*, 6, 6, 7. *ὑπεγέγονε τις ζῆλος*, 11, 8, 4. *ubi mendoſe ὑπερεγεγόνει Suid. in ζῆλος. ὑπογενομένης τοῖς βίοις χορηγίας*, ſuppetunt omnia ad victum neceſſaria, 4, 75, 6.

Ὑπογράφειν, infra ſcribere, ſcriptum exhibere exemplum *formulæ* fœderis, 3, 22, 3.

αὖς (συνθήκας) ὑπογεγράφθαι τὴν ἀρχὴν τοιαύτην, 12, 10, 3. *n.* (*ubi* ἐπιγεγράφθ. *correxerunt alii; Reiskius idem esse* ὑπογεγρ. *ac* προγεγράφθαι *docuit.*) κρίσεις ἃς ἦσαν πρότερον αὐτοῖς ἔτι ὑπογραμμένοι, sententiæ quibus subscripserant, quas scripto contra eos consignaverant? probarant, *Ernestus* 23, 2, 6. *n.*

ὑπογράφειν, describere, depingere; τὰ τῶν τόπων ἰδιώματα, 2, 14, 3. 3, 47, 9. *Hinc* ὑπογράφειν ἐλπίδας τινί, spem alicui ostendere, proponere, 5, 36, 1 *sq.* 5, 62, 1. 7, 2, 3. 10, 35, 2. 14, 7, 3.

Ὑπογραφή, ἡ, τῶν τόπων, descriptio locorum, 5, 21, 7. color, *in pictura*, 6, 33, 5.

Ὑπόδειγμα, τὸ, exemplum, 3, 111, 6. 6, 54, 6. ὑπόδειγμα τῷ πλήθει ποιῶν ἑαυτὸν, 3, 17, 8. documentum, specimen, 9, 30, 2. ὑπόδειγμα ποιεῖσθαι τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως, *Fr. gr.* 101.

Ὑποδεικνύειν, ὑποδεικνύναι, innuere, significare, 10, 18, 13. indicare, significare, ostendere, demonstrare, docere, ob oculos ponere, 2, 49, 1 & 10. 2, 50. 1. 2, 67, 4. 3, 2, 6. 3, 6, 1. 4, 64, 2. 10, 24, 2. 15, 5, 5 *sq.* 27, 8, 1. (*ubi* pro sententia dicere in concilio *vertit Casaub.*) ταῦτα ὑποδείξας τοῖς πολλοῖς, ista (*exercitia*) cum monstrasset multitudini, cum præivisset, 10, 21, 9. ostendere, *i. q.* promittere, ὑποδεικνυμένη ἀσφάλεια, 1, 79, 8. καλὰς ἐλπίδας ὑποδεικνύειν, spem ostendere, 2, 70, 7. 4, 27, 10. πρὸς πᾶν ἑτοίμως διέκειντο τὸ κατὰ Ῥωμαίων ὑποδεικνύμενον, parati ad omnes occasiones, quæ sese ostenderent, bellum inferendi, *aut* nocendi Romanis, 3, 13, 2.

ὑποδεικνύειν τὴν ἐναντίαν ἔμφασιν, contrariam speciem præ se ferre, 2, 47, 10. *Et nude* ὑποδεικνύειν *sc.* ἑαυτὸν, *vel* τὴν ἔμφασιν, monstrare se, speciem præbere, præ se ferre, 2, 39, 12. *n.* *Sic* ὑποδείξας διότι μέλλει *&c.* 5, 46, 9. *& sequente* ὡς *cum participio*, 11, 12, 4. 14, 3, 4. 22, 8, 6.

Ὑποδεικτέος τρόπος ἔη *&c.* demonstranda, indicanda ratio est, 3, 36, 5.

Ὑποδειλιᾷν τὸν πόλεμον, reformidare, 35, 3, 4. — „Forte ἀποδειλιᾷν; *nec tamen alienum est ab analogia.*“ *Ern.*

Ὑπόδεσις, ἡ, *collective*, calceamenta, 3, 49, 12.

Ὑποδεσμὸς, ὁ, calceamentum, calceus, 11, 9, 4.

Ὑποδέχεσθαι, excipere, urbe *vel* hospitio recipere, 22, 26, 7 & 15. 23, 1, 7. *&c.* *Sic* ἄσμενος ὑποδεξάμενος ἐφιλανθρώπει τοὺς ἄνδρας *recepi ex Bav. pro vulgato* ἀποδεξ.

ὑποδεχόμενον ὅτι Φόρους δώσει *invitis mss tis editum erat* 27, 8, 2. *pro* ἐπιδεχόμενον.

Ὑποδοχὴ, ἡ, epulæ quibus quis excipitur, 5, 14, 10. *coll. vs.* 8. 31, 21, 4. ὑποδοχὴν αὐτῶν

τῶν ἐποιήσατο μεγαλομερῆ, epulis magnifice eos excepit, 28, 17, 1.

πρὸς τοῦτο τὸ μέρος καλὴν ὑποδοχὴν εἶχε τὴν μετὰ τοῦ πατρὸς συμβίωσιν, 32, 11, 10. *n.* adjumentum, perfugium, *Ernestus;* stimulum, *Valef.*

συνέβη μεγάλην ὑποδοχὴν γενέσθαι τοῦ Σκιπίωνος, valde laudari, probari, 35, 4, 13. *ex lect. olim vulgata; ad quam monuit Ernestus,* — „*sic & Iosephus Ant. VIII. 2, 8. ubi tamen tres codd.* ἀποδ." — *Nos l. c.* ἀποδοχὴν *cum Reiskio corrigere non dubitavimus.*

Ὑποδύεσθαι τὴν πρᾶξιν, subire negotium, consilium faciendi *belli* suscipere, 2, 21, 9. *n.*

Ὑποζύγιον, τὸ; ὁμόσε τοῖς Φορτίοις πολλὰ τῶν ὑποζυγίων, 3, 51, 4. *n.*

Ὑποζωννύειν ναῦς, succingere naves, *i. e.* instruere, parare, 27, 3, 3.

Ὑπόθεσις, ἡ, 1) materia, argumentum *operis, libri, disputationis, deliberationis,* 1, 2, 1. 1, 5, 3. 3, 1, 8. 28, 11, 11. 31, 12, 5. ὑπόθεσιν διδόναι τινὶ, materiam proponere alicui in qua se exerceat, argumentum proponere in quo specimen edat, 13, 4, 1. ἀποδιδόναι ὑπόθεσιν τῆς ἰδίας αἱρέσεως, argumentum reddere, exhibere, specimen edere, 24, 5, 13.

2) id quod supponitur vel supponebatur, prima posita, initium unde aliquis progreditur, primus rei status; *αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ ὑποθέσεις,* 1, 15, 11. *αἱ πρῶται ὑποθέσεις,* 1, 15, 9. *coll. vs.* 7. (*cf. ibid. vs.* 7. *& vide infra in* ὑποτίθεσθαι.) ὁρμηθεὶς ἀπὸ τοιαύτης ὑποθέσεως, a talibus initiis profectus, 12, 15, 7. ἐκ ταπεινῆς ὑποθέσεως ὁρμηθεὶς, ab humili initio profectus, 15, 35, 2. κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν, 18, 12, 2, *vertunt* ut quidem vetus institutum erat; *sed vide, ne sit* ex primis positis, *id est, si separatim ferrum species & contum, quæ sunt materia & prima posita, e quibus constat sarissa.* τῆς ὑποθέσεως τῆς αὐτῆς μενούσης, manente eodem rerum statu, 8, 1, 5. *Potest huc referri illa dictio,* τὸν Ἄρατον ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς ὑποθέσεως, Aratum de statu dejicere, 4, 82, 6. *nisi ex alio ejusdem nominis usu, quem mox videbimus,* ὑπόθεσις *h. l. intelligi debet* consilium, præpositum *Achæorum prætorem creandi Aratum.*

3) sententia quam quis proponit in medium, *vel* subgerit alteri; (*conf.* ὑποτίθεσθαι.) προτεθείσης τῆς ὑποθέσεως, probata, cum plausu accepta sententia quæ ab his proposita erat, 28, 14, 5. *Hinc* monitum, præceptum; *quasi* suggestio; quod quis alteri suggerit; κατὰ τὰς ἐντολὰς τὰς Ἀράτου καὶ τὰς ὑποθέσεις, 2, 48, 8. κατὰ τὰς ὑποθέσεις τὰς Ἀράτου, 2, 52, 6. τῶν συνόντων εἰκὸς ἐστιν εἶναι τὰς τοιαύ-

τοιαύτας ὑποθέσεις, 4, 24, 2. κατὰ τὰς τοῦ πατρὸς ὑποθέσεις, 3, 14, 10. n. *ubi* ὑποθήκας *dant Vat. & Flor. quod vide.*

4) *fere i. q.* πρόθεσις, *&* αἵρεσις; consilium, institutum, ratio, secta, *&c.* τὴν ὑπόθεσιν τηρεῖν, servare propositum, institutum, 5, 5, 5. κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν, pro consilio semel capto, propositi initio susceptum memor, 3, 94, 4. (*De eadem dictione, quæ recurrit* 18, 12, 2. *vide supra, sub num.* 2.) κατασκέψασθαι τὴν τῶν ὑπεναντίων ἐπίνοιαν καὶ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν, totam rationem, 3, 50, 6. πρὸς ταύτην ἁρμοζόμενοι τὴν ὑπόθεσιν, ad hanc rationem consilia sua referentes, 3, 16, 1. 3, 50, 7. 4, 76, 3. τὸ τῆς ὑποθέσεως λαμπρὸν μὴ καταβάλλειν, propositi, instituti sui gloriam non abjicere, 22, 6, 1. ταύτης τῆς ὑποθέσεως, harum partium, 21, 4, 4. ταύτης τῆς ὑποθέσεως προεστῶτες, harum partium principes, 31, 8, 12. ἀχαϊκωτέρα αὕτη ἡ ὑπόθεσις, Achæis acceptior est hæc ratio, acceptiores eis sunt hæ partes, 26, 2, 4. ἀπονεύειν ἐπ' ἐκείνην τὴν ὑπόθεσιν, ad illas partes transire, 26, 2, 7.

Ὑποθήκη, ἡ, *i. q.* ὑπόθεσις, *ea notione de qua num.* 3. *diximus,* suggestio, monitum, præceptum, 3, 14, 10. n. *ex lect. codd. Vat. & Flor.*

Ὑπόθυψις, ἡ, fomes, incentivum, incitamentum, 6, 59, 4. *conf.* ὑποτύφειν.

Ὑποικουρεῖσθαι, latitare, occultum esse; ὑποικουρουμένης παρ' αὐτῷ τῆς ὀργῆς, 4, 49, 4. ἡ ὑποικουρουμένη ἀτοπία ἐν αὐτοῖς, 3, 11, 3.

Ὑποκαθῆσθαι; ὑποκαθημένης ἐκ τούτων αὐτῷ τῆς ὀργῆς, ira præcordiis insidente, 4, 29, 7.

Ὑποκαθιέναι; *vide* ὑποκαθέσθαι.

Ὑποκαθίζειν, in insidiis sedere; κλέπτης ὑποκαθίσας, 12, 4, 14.

Ὑποκαθέσθαι; βουληθεὶς μηδὲν ἀλλότριον ὑποκαθέσθαι, μηδὲ δυσμενὲς μηδὲν ἀπολιπεῖν τῇ βασιλείᾳ, 24, 8, 8. *ubi vide Adnot. Si vera scriptura, erit Aor.* 2. *med. verbi* ὑποκαθιέναι, *& poterit significare,* submittere contra se, pati ut aliquis se demittat & occultet. *Quod vero in Adnotatione ad l. c. dixi, apud Suidam verbum hoc* ὑποκαθέσθαι *exponi* latere in insidiis, *& eam notionem confirmari exemplo ex veteri scriptore adlato; deceptus fum errore editionis Kuſteriana, in qua verbum quidem* ὑποκαθέζεσθαι, *non* ὑποκαθέσθαι, *exponitur* τὸ ἐγκρύπτεσθαι; *sed statim ibidem hoc adjicitur exemplum:* ἀγγελλόντων τῶν διοπτήρων, ἐνέδραν ὑποκαθέσθαι ἐπὶ τοῖς λασίοις, *id est,* cum autem speculatores nunciassent, insidias in locis sylvosis delitescere. *At nunc demum principem*

cipem editionem Suidæ Mediolanensem evolvens, video ibi utrobique, tam in ipso exemplo, quam in titulo, ὑποκαθέζεσθαι scriptum, non ὑποκαθέσθαι. Quare eam quidem partem Adnotationis prædictæ deletam velim.

Ὑποκάτω, subtus, inferne, 3, 55, 2.

Ὑποκεῖσθαι; ὁ ὑποκείμενος ποταμός, fluvius qui a tergo est, 3, 74, 2. *Sic quod vulgo legitur* 5, 59, 4, κειμένης αὐτῆς (τῆς πόλεως) ἐπὶ θαλάττῃ, — ὄρος ὑπόκειται παμμέγεθες, *si vera scriptura, intelligi debet* post urbem situs est mons; *verumtamen* ἐπίκειται *ibi malim, aut* ὑπέρκειται. πᾶσι τοῖς οὖσιν ὑπόκειται φθορά, propositus est, manet interitus, 6, 57, 1. τοῦτο πᾶσιν ὑπόκειται παθεῖν, in omnes cadere hæc calamitas potest, 2, 58, 10. τὰ ἕλκη, φθείροντα τὸ συνεχὲς, οὐκ ἴσχει παῦλαν, ἕως ἂν ἀφανίσῃ τὸ ὑποκείμενον, *scil.* σῶμα, subjectum corpus, — *an* subjectam omnem carnem, *nempe usque ad ossa?* 1, 81, 6.

ὑποκείμενος, præjacens, subjectus, suppositus, præsens; οἱ ὑποκείμενοι καιροὶ, tempora de quibus nunc agitur, 2, 63, 6. προσκατασκευάζειν ἀεὶ τοῖς ὑποκειμένοις ἔργοις, operibus jam positis, jam confectis, nova semper adjicere, 1, 42, 9. τούτων περὶ τῆς ὅλης γῆς ὑποκειμένων, his ita positis, 3, 37, 1. ἀφελεῖν τὰ βαρύτατα τῶν ὑποκειμένων ἐπιταγμάτων, tollere gravissimas earum conditionum quæ jam latæ, quæ jam propositæ sunt, 15, 8, 11. μένειν ἐπὶ τῆς ὑποκειμένης γνώμης, 1, 40, 5.

τὰ ὑποκείμενα, præsens rerum status; εὐδοκεῖσθαι τοῖς ὑποκειμένοις, 3, 31, 6. ἀσχάλλειν τοῖς ὑποκειμ. præsentem rerum statum odisse, 11, 29, 1. 3, 31, 6. κινῆσαί τι τῶν ὑποκειμένων, mutare quidquam eorum quæ transacta sunt, 23, 10, 8. μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων, in eodem statu manere, 1, 19, 6. 2, 49, 2. (*i. q.* ἐπὶ τῶν αὐτῶν, 1, 18, 6.) nil movere, 2, 51, 1. in fide manere, 1, 43, 5.

ὑποκειμένης αὐτῷ τῆς ὀργῆς *vulgo legebatur* 4, 29, 7. *pro* ὑποκαθημένης.

Ὑποκολακεύειν; ὑποκολακευόμενοι, adulationibus corrupti, 6, 18, 5.

Ὑποκρίνεσθαι; ὑποκρίνονται τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, 2, 49, 7. ὑποκριθεὶς ὡς πεπεισμένος, 5, 25, 7. ὑπεκρίνετο τὸν οὐ δυνάμενον, simulavit se non posse, 15, 26, 2. ὑπεκρίνετο μετὰ τῶν γελωτοποιῶν, histrionem agebat, 31, 4, 8.

Ὑπόκρισις, ἡ, pronunciationis temperatio quoad vocis varietates, gestus &c. 10, 47, 10. καθ' ὑπόκρισιν, simulate, in speciem, 35, 2, 13.

Ὑποκρούειν τινὰ, obstrepere alicui, interpellare quem, interfari, contra dicere, obgerere, 17, 4, 3. *n.*

Ὑπο-

Ὑπολαμβάνειν, putare, 1, 4, 6. *& ſæpe aliàs.* ſermonem excipere, reſpondere, (*cf.* μεταλαμβάνειν,) 4, 85, 4. 15, 8, 1. *Suidas:* ὑπολαβών· ἀποκριθείς.

Ὑπολείπειν; *Med. notione activa;* οὐχ ὑπολειπόμενοι τόπον ταῖς σπείραις, 2, 33, 7. οὐδὲν πλεονέκτημα οὐδενὶ, 2, 38, 8.

Paſſiv. ὑπολειπόμενος μυρίους, relicta ei ſunt decem millia, relictus eſt cum, 1, 29, 9. σκάφη, 2, 12, 2.

Ὑπολογίζεσθαι τὴν τιμὴν ἐκ τῶν ὀψωνίων, deductionem facere pretii a ſtipendiis, 6, 39, 15.

Ὑπόλοιπος, reliquus; ὑπόλοιποι ἐλπίδες, 1, 39, 8.

Ὑπομειδιάσαι σαρδόνιον, 17, 7, 6.

Ὑπομένειν, τὴν πολιορκίαν, 1, 24, 11. τὸν πόλεμον, 4, 84, 9. ὑπέμειναν Φόρους ἐνεγκεῖν, 2, 43, 6. τὸ προσταττόμενον, imperata facere, patienter ferre, 5, 107, 3. ὑπέμειναν Ῥωμαίοις τὸ προσταττόμενον, 15, 20, 7. πᾶν ὑπομένειν ἐφ' ᾧ μὴ &c. 1, 31, 8. πᾶν ὑπομενοῦσιν, omnia in ſe recepturos, omnia facturos, 22, 7, 14. *Athenienſes* πᾶν γένος ὑπέμενον ψηφισμάτων, omne genus decretorum ſibi obtrudi paſſi ſunt, *vel potius,* facere ſuſtinuerunt, non puduit eos ſciſcere, 5, 106, 8. *ſic* πᾶν ὑπέμενον ποιεῖν, omnia facere ſuſtinuerunt, auſi, non veriti ſunt, 1, 84, 12. *Et abſol.* οὐχ ὑπομένουσι, non ſuſtinent facere, 3, 48, 4. τοῖς διὰ τὴν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιθυμίαν ὑπομένουσι Φεύγειν, 3, 63, 6. *ubi corrupte vulgo* οἰομένοις Φεύγειν. *Cum Particip.* οὐδ' ἀκούοντες ὑπομένειν ἐδύναντο τὸ βάρος τῶν ἐπιταγμ. ne audire quidem ſuſtinere potuerunt, 1, 31, 5. ὑπέμενε τραυμάτων πλῆθος ἀναδεχόμενος, 6, 55, 2.

ἡ κόλασις ὑπομένει αὐτὸν, manet eum pœna, 1, 81, 3. (*ſicut* ὑπόκειται, *quod vide.*)

τὴν ἔΦοδον τῶν θηρίων ὑπομεῖναι, 1, 74, 5. *non male; ſed verius fuerit* μεῖναι, *quod habent vetuſtiſſimi codd. Vat. Flor. Vrb.* ὑπομένειν, *pro* ἐπιμένειν, ſubſiſtere, manere, morari, *perperam editum erat ex Bav.* 3, 50, 5. *n. Sic* οὐδένα χρόνον ὑπομείνας, *mendoſum videtur,* 8, 17, 9. *n. & in* ἐπιμείνας *mutandum,* nulla interpoſita mora.

Ὑπόμνημα, τὸ; ὑπομνήματα, commentarii hiſtorici, hiſtoriæ monumenta, 8, 12, 11. 9, 1, 3. 12, 27, 3 *ſq. Sic de Polybii* hiſtoria, 1, 1, 1. *n.* 1, 35, 6. 3, 32, 4. 9, 2, 7. libellus in quo res quæcumque memoriæ cauſſa conſignatæ ſunt, *quod noſtro idiomate* un memoire *dicimus,* 24, 2, 5. τὰ περὶ τῶν Στρατηγικῶν ὑπομνήματα *ſcripſit Æneas,* 10, 44, 1. ὑπομνήματα, 18, 16, 3. *dicuntur quæ prius* βασιλικὰ γράμματα, ſcripta regia.

Ὑπομνηματίζεσθαι, commemorare,

rare, memoriæ causſa breviter perſcribere, 5, 33, 5.

Ὑπομνηματισμὸς, ὁ, *i. q.* τὰ ὑπομνήματα, commentarius hiſtoricus, 2, 40, 4. *&* ſcriptum quodcumque memoriæ causſa conſignatum, 24, 2, 4. *ſq.* 26, 7, 5.

Ὑπόμνησις, ἡ, commemoratio *vel* memoria rerum præteritarum, 1, 1, 2. 3, 31, 6.

Ὑπομονὴ, ἡ, τοῦ πολέμου, conſtantia in tolerando bello, 4, 51, 1. ἡ τῆς μαχαίρας ὑπομονὴ τῶν πληγῶν, firmitas gladii adverſus ictus, ut non diſſiliat, 15, 15, 8.

Ὑπονοεῖν, *non ſolum* ſuſpicari *denotat*, *ſed &* intelligere, animadvertere, 4, 66, 1. *n.* 4, 77, 17.

Ὑπόνοια, ἡ; ἐν ὑπονοίᾳ ἦσαν χαίροντες, ſuſpecti erant ut gaudentes, 5, 15, 1. παρὰ τὴν ὑπόνοιαν, præter opinionem, 1, 60, 1. καθ' ὑπόνοιαν, tecte; ἐπ' ὀνόματος μὲν οὐδενὸς ἐποιήσατο κατηγορίαν, καθ' ὑπόνοιαν δὲ πολλῶν, 28, 4, 5.

Ὑπόνομος, ὁ, via ſubterranea & occulta, *per quam ad aquandum deſcendebant obſeſſi*, 5, 71, 9. canalis ſubterraneus aquam deferens, 10, 28, 2 *&* 4 *&* 6. — „*Ioſeph. Ant. VII.* 9, 6. ὀρύγμασιν ὑπονόμοις, *ubi* ὀρύγμασιν *forte eſt gloſſa; quamquam &* ἕλκος ὑπόνομον dicitur *&* τόπος ὑπόνομος, *apud Diodorum; codex Vat. habet* ὀρυγμ. καὶ ὑπονόμοις." *Ern.*

Ὑποπεπτωκότως καὶ ταπεινῶς, demiſſe & humiliter *locuti ſunt, orarunt*, 35, 2, 13.

Ὑποπίπτειν, incidere, accidere; τὰ ὑποπίπτοντα, quæ accidunt, quæ incidunt, 1, 68, 3. 20, 9, 10. 31, 21, 7. τὰ περὶ Κυναθέων ὑποπίπτοντα, quæ Cynæthenſibus acciderunt, 4, 21, 12. ὅταν ὁ καιρὸς ὑποπέσῃ, incidente tempore, 10, 17, 1 *&* 5. βοηθεῖν τοῖς ὑποπίπτουσι καιροῖς, 3, 88, 8. ὑποπίπτει χρεία τις, incidit uſus aliquis, 31, 13, 8. ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὑποπεπτωκότες καιρὸν, qui in idem tempus, in eamdem fortunam inciderunt, 2, 58, 14. οἱ ὑποπίπτοντες, obvii, qui ſub pedes cadunt, 3, 86, 11.

ὑποπεπτωκέναι, *in præter.* eſſe poſt aliud; ὁ ὑπὸ τὰς σκηνὰς ὄπισθεν ὑποπεπτωκὼς τόπος, qui poſt illa tentoria a tergo eſt locus, 6, 31, 1. *Et* eſſe ſub alio, ſubjectum eſſe; *veluti*, planities ſubjecta eſt monti, ὑποπεπτώκει τοῖς προειρημένοις ὄρεσι, 3, 54, 2. ὑποπεπτωκέναι τοῖς πολεμίοις τοῖς κατέχουσι τὰς παρωρείας, ſubjectum eſſe hoſtibus, infra hoſtes ſtare, telis eorum obnoxium, 12, 20, 5.

πάνθ' ὑποπίπτειν *mendoſe ſcribebatur* 12, 14, 5. *n. pro* ὑποπτεύειν.

Ὑποπτεύειν; *vide verbum modo præcedens.* πᾶν ἄν τι κατὰ τοῦ πέλας ὑποπτεύσας, omnia ſuſpecta habens in altero, 8, 22, 2. *Conf.* κατὰ *præpoſ. cum Genit.*

Ὑπό-

Ὑπόπτως ἔχειν πρός τινα, suspectum aliquem habere, 3, 11, 3.

Ὑπορύττειν τὰ τείχη, 22, 11, 4.

Ὑπόσπονδος, qui fidem dedit & accepit, 3, 85, 1 *sq.* ὑπόσπονδον ἀφιέναι τινά, fide data dimittere aliquem, 4, 63, 3 & 8. 22, 13, 9. ὑπόσπονδον ἀπελθεῖν, 2, 58, 5. 22, 12, 14. παραδιδόναι ἑαυτὸν ὑπόσπονδον, 3, 84, 14. — „*Modus loquendi Thucydideus, ut* 1, 63. *ubi vide Interprr.*“ *Ern.* — ἐκήδευσε τοὺς τεθνεῶτας ὑποσπόνδους, 5, 86, 4. *n. ubi* ὑπόσπονδος *omnino scribendum putem.*

Ὑπόστασις, ἡ, 1) fundamentum, principium *tractationis; sive* subjectum, argumentum; καλλίστην ὑπόστασιν ὑπολαμβάνοντες εἶναι ταύτην, 4, 2, 1. *n. cf. Adn. ad* 1, 5, 3. — „principium historiæ tradendæ sive argumenti tractandi; *vide Casaub. ad* 1, 5. *qui tamen bene monet, etiam de* argumento *ipso dici, ut* ὑπόθεσιν, *& sic passim dixisse Diodorum; qui haud dubie e Polybio, ut alia, sumsit.*“ *Ern.* — *conf.* ὑφίστασθαι. 2) constantia (*in bello* tolerando, in resistendo,) fiducia; 4, 50, 10. (*ubi æquivalet τῇ* ὑπομονῇ τοῦ πολέμου, *cap.* 51, 1.) *sic* ὑπόστασις καὶ τόλμα, 6, 55, 2. *ubi pariter præcessit* ὑπέμενε. 3) αἱ ὑποστάσεις, sedimenta, 34, 9, 10. ἡ πεμπτη ὑπόστασις, quod quinto subsedit, *ibid. vs.* 11.

Ὑποστατικῶς, constanter, confidenter, 5, 16, 4.

Ὑποστέλλειν, ἑαυτὸν, recipere se, occultare se; ὑπό τινα σφρῦν, post tumulum, 7, 17, 1. ὑπὸ τὸ τῆς φάλαγγος κέρας 11, 15, 2. ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων σκέπην, sub Romanorum tutelam, 1, 16, 10. ὑπὸ τὴν παρώρειαν, sub montis radicem se recipere, monti se adplicare, 4, 12, 4. *ubi perperam vulgo omnes* ὑπὲρ *pro* ὑπό. *Et per ellipsin pronominis reciproci,* τὸ τῶν ὑποζυγίων πλῆθος ὑπὸ τοὺς παρατεταγμένους ὑπεσταλκὸς, 6, 40, 14. ὑπὸ τὸν λόφον, 10, 32, 3. *Et notione Activa,* ὑπό τινα βουνὸν ὑπεστάλκει τοὺς ἱππεῖς, 11, 21, 2. 3, 83, 3. 5, 13, 5.

Ὑποστροφὴ, ἡ; ἐξ ὑποστροφῆς, facta conversione, conversi, converso agmine, 2, 25, 3. 3, 14, 5. 3, 45, 3. 5, 48, 2. *&c.*

Ὑποτάττειν τινὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς προδοσίας, in proditorum numerum aliquem referre, proditorem adpellare, 17, 15, 4. ἑκάστῃ διαφορᾷ τοῦ περιέχοντος ὑποτάττειν τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς τόπους, singula terræ loca cogitatione subjicere convenienti plagæ cœli, ad convenientem plagam cœli referre, 3, 36, 7. *n.*

οἱ ὑποτασσόμενοι, οἱ ὑποτεταγμένοι, qui sub alicujus imperio sunt, *sive milites, ut* 3, 13, 8. 10, 22, 3. *sive cives quicumque,* subditi, subjecti, *ut* 3, 18, 3. 10, 19, 7. *&c.*

Ὑπο-

Ὑποτελεῖν Φόρον τινὶ, pendere tributum, 22, 7, 8. 22, 27, 2.

Ὑποτέμνειν; *in Med.* ὑπετέμετο τὰς αὐτῶν ὁρμὰς, impetus, ardorem eorum incidit, inhibuit, repreſſit, 18, 21, 1. οἱ Ἰτυκαῖοι ὑπετέμοντο τὴν ἐπίνοιαν τῶν Καρχηδ. Uticenſes præripuerant Pœnis inventum, conſilii meritum & gratiam, 36, 1, 1. *Et in Præt. Paſſiv. notione Activa,* ὑποτετμημένος πάσας αὐτῶν τὰς ἀφελείας, qui omnes eis præcidit, ademit prædæ faciendæ opportunitates, 18, 21, 1.

Ὑποτίθεσθαι, 1) initio ponere, ponere, ſubjicere veluti initium & fundamentum eis quæ ſequuntur; ὑποθησόμεθα ταύτην ἀρχὴν τῆς βίβλου (*vel* ταύτης ἀρχὴν τῆς βίβλου) τὴν πρώτην διάβασιν *&c.* 1, 5, 1. ἀρχὰς ὑποτιθέμεθα τῆς πραγματείας τὸν συμμαχικὸν πόλεμον, 3, 1, 1. οὓς νικῶντας ὑπέθετο, quos victores prius poſuerat, finxerat, fecerat, 1, 15, 7. *pro quo mox vs.* 8. *eſt* ὑπεστήσατο; *&* *deinde* ὑπόθεσις *vs.* 9. 2) ὑποτίθεσθαί τι τινὶ, proponere alicui aliquid, ſubgerere, ſubjicere monendo docendove, 1, 22, 3. (*cf.* ὑπόθεσις *&* ὑποθήκη.) 3, 41, 8. *n.*

Temere ὑποτιθέμενος ediderat *Caſaub.* 5, 38, 10. *pro* προτιθέμενος.

Ὑποτρέπειν, permittere curæ alicujus, 10, 27, 2. *n.* — „*In promtu eſt corrigere* ἐπιτρ.“ *Ern. Et ſic correxi.* (*in Add. not. ad l. c. lin. 5. pro* ἐπιτετάχθαι, *quod peccarunt operæ,* ἐπιτετράφθαι *repone.*)

Ὑποτρέχειν; ὑπέδραμέ τις ἔννοια καὶ πιθανότης τοῖς ἀνθρώποις ὡς ἀπολωλότος τοῦ Ἀττάλου, 16, 6, 10. ὑπέτρεχέ τις ἔννοια (*ſcil.* αὐτοῖς) τῆς τῶν Καρχηδονίων παρουσίας, 8, 33, 12. *Et cum Accuſ. perſ.* ἀπελπισμὸς ὑπέδραμε τοὺς ἀνθρώπους, 31, 8, 11. *Rurſus ſubintellecto caſu perſ.* καί τις ἔλεος αὐτῶν ὑποτρέχει, 9, 10, 7. *ubi teneri quidem* αὐτῶν *poteſt; ſed & e duabus diverſis lectionibus,* αὐτὸν *&* αὐτῷ, *quarum altera alteri ſuperſcripta erat, potuit* αὐτῶν *per errorem oriri. Et Imperſonaliter, omiſſo ſimul caſu perſonæ; διότι ὑπέδραμε. (ſcil.* ἐμοὶ *vel* ἐμὲ, *nempe* ἡ δόξα, *aut aliquid ſimile,)* οὕτω ῥᾴδιον ἔσεσθαι τὴν διήγησιν, 14, 12, 5.

Ὑπότροχος, rotas ſubtus habens, rotis mobilis; πορεῖα ὑπότροχα, 8, 36, 11. *n.* — „*Ipſus eadem voce Diodorus XX,* 91.“ *Ern.* — *Adde eumdem Diodor. XX,* 48.

Ὑποτυποῦν, adumbrare, delineare, ſumma capita præcipere, ſummatim præſcribere; ταῦτα ὑπετυπώθη κεφαλαιωδῶς περὶ τῶν διαλύσεων, 22, 13, 6. *conf.* τύπος.

Ὑποτύφειν, ſuccendere, accendere; οἷον ὑποθύψας τὴν διαβολὴν, 5, 52, 3. *n. conf.* ὑπόθυψις.

Ὑπούλως διακεῖσθαι, exulcerato animo,

animo, infensum esse, occulta odia alere, 10, 35, 6.

Ὑπουργεῖν ἑτοίμως, ministerio prompte fungi, 5, 36, 4.

Ὑπουργός, ὁ, minister, 30, 8, 4. ὑπουργοὶ τῶν οἰκοδόμων, operam ministrantes architectis, 5, 89, 3.

Ὑποφαίνειν; *Active, πραότητα καὶ βάθος ὑπέφαινε ἐλευθέριον*, præ se tulit, 27, 10, 3. *τὸν πραγματικὸν τρόπον ὑπέφαινε τέλειον*, prudentiam in rebus gerendis præ se ferebat consummatam, 24, 5, 5. (*conf.* τέλειος,) *Neutraliter; ὑποφαινούσης τῆς ἡμέρας*, illucescente die, 1, 53, 5. *τὰ τῆς ἐαρινῆς ὥρας ὑπέφαινε*, adpetebat vernum tempus, 14, 2, 1. 25, 4, 2. *Passivum;* elucere; *ἡ ὑποφαινομένη ἐκ τῶν πράξεων ἀγχίνοια*, 2, 36, 2.

Ὑπόφασις; *corrupte ὡς ὑπόφασιν dabant libri*, 9, 37, 1. *pro ὡς οὗτοί φασιν.*

Ὑποφέρειν, ferre, tolerare; *τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς*, 1, 1, 2. *τὸν πόλεμον*, 2, 49, 2. *τὸν ἐπιῤῥαπισμὸν τῶν ὄχλων*, 2, 64, 4. *τὴν παλαιπωρίαν*, 3, 54, 6. *τὴν ἀλογίαν*, 5, 107, 7.

Quod ὑποφέρειν τι τινί, objicere, excipere *interpretatur Ernestus, ex mendosa scriptura ductum est, quæ libros* omnes obsederat, *ὑποίσειν, pro ἐποίσειν*, 9, 20, 5. *n. Quod vero idem ὑποφέρεσθαι πᾶσαν μνήμην*, diligenter admonere, *ex Leg.* 93. *citavit, nusquam invenitur; sed corrupte πᾶσαν ὑπενέγκασθαι μηχανὴν editum erat* 30, 2, 2. *pro εἰσενέγκασθαι, quod recte dedit Bav.*

Ὑποχείριος; *ὑποχείριον γίγνεσθαι τοῖς πολεμίοις*, 1, 20, 15. 1, 28, 14. *τὸ σφέτερον στρατόπεδον ποιῆσαι τοῖς πολεμίοις*, 1, 54, 4. *ὑποχείριον ἔχειν τινά*, captivum tenere, 1, 21, 8. *Et*, in sua potestate habere *juvenem regem, i. e.* ad nutum suum gubernare eum, 5, 45, 7.

Ὑπόχρεος, ὑπόχρεως; *ὁ δῆμος ὑπόχρεώς ἐστι τῇ συγκλήτῳ*, obnoxius est senatui, pendet e senatus voluntate, 6, 17, 1. *ὑπόχρεών τινα ποιεῖσθαι πρὸς πᾶν τὸ παρακαλούμενον*, devincire sibi aliquem beneficio, & paratum reddere ad præstanda omnia postulata, 4, 51, 2. *ὑπόχρεοι χάριτι νομίζουσιν εἶναι τοῖς Μακεδόσι*, putant se beneficio devinctos esse Macedonibus, 9, 29, 7. *τῇ μεγίστῃ χάριτι γεγονότες ὑπόχρεοι, scil. ἐκείνοις*, 22, 2, 10.

ὑπόχρεων πεποιηκέναι τὴν οὐσίαν, æs alienum contraxisse, 27, 6, 12.

Ὑποχωρεῖν, cedere, recipere se, fugam capessere, 5, 85, 10. 16, 4, 5. *Et c. sic* 3, 69, 11. *n. ubi alii ἀπεχώρουν.*

Ὑποχώρησις, ἡ, receptus, fuga, 1, 28, 9. *ὑποχωρήσεις πεδιναί*, fuga in locis planis, 1, 34, 8.

Ὑποψία, ἡ; *τὰ κατὰ τὴν Αἰτωλίαν ἐν ὑποψίαις ἦν πρὸς ἀλλήλους*, 28, 4, 13.

Ὑπτιος,

Ὕπτιος, supinus: τὰ ὅπλα ὕπτια τιθέναι πρὸς τὴν γῆν, 3, 71, 4.

Ὑπώρεια, ἡ, montium radices, imi montium colles; ταῖς ὑπωρείαις ἀντιπαράγειν τοῖς πολεμίοις, 1, 77, 4.

Ὑς ἄγριος, 8, 28, 10. 8, 31, 6. & nude ὗς, subintellecto ἄγριος, 8, 31, 4 & 8. sic κυνηγετεῖν τὸν ὗν, 31, 22, 3. ubi τὸν υἱὸν dabant libri. ὗς θαλάττιος, 34, 8, 2.

Ὑσσὸς, ὁ, pilum, 1, 40, 12. 6, 23, 8 sqq. & vs. 16.

Ὑστερεῖν, (i. q. καθυστερεῖν) τοῦ καιροῦ, sero venire, 2, 11, 3. 9, 14, 9. τῶν λέμβων, lembos non adsequi, 5, 101, 4.

Ὕστερον; ἡμέραις ὕστερον τρισὶ τῆς ἀναζυγῆς, 3, 49, 1. τετάρτῳ ὕστερον ἔτει τούτου στρατηγοῦντος, quarto anno ab hujus prætura, 2, 43, 3. n.

Ὕστερος; κατὰ τοὺς ὑστέρους τῶν κατ' Ἀλέξανδρον καιρῶν, 2, 41, 9. (ubi fortasse καιροὺς legend. pro καιρῶν.)

Ὑφαιρεῖσθαί τινας πόλεις, subtrahere urbes nonnullas imperio regis, 21, 10, 4. τοῦτο ὑφείλοντο πρῶτον, hanc primam exceptionem fecerunt, scil. de postulatis Romanorum, de conditionibus quas eis tulerant Romani, 22, 12, 15. Conf. vocab. seq. scil. citra quam se non fuerant tradituri, 22, 12, 15.

Ὑφαίρεσιν ποιεῖσθαι τῶν ὑποκειμένων, diminuere gravitatem conditionum jam ante latarum, 15, 8, 13. coll. vs. 11.

Ὕφαλος πληγὴ, cum navis ea parte vulneratur, quæ sub aqua est, 16, 3, 2. ὑφαλα τραύματα διδόναι, 16, 4, 12.

Ὑφάπτειν, τὴν ὕλην, succendere, ignem subdere, 11, 5, 4.

Ὑφασμα, τὸ, tela, textura, velum, aulæum, vestes; αἱ τῶν ὑφασμάτων ἰδιότητες καὶ ποικιλίαι, 12, 24, 3. ὑφάσματα χρυσᾶ, vestes auro textæ, Fr. hist. 47.

Ὑφήγησις, ἡ, institutio; κατὰ τὴν ὑφήγησιν τὴν Ἀλεξάνδρου, ex Alexandri instituto, 10, 27, 3.

Ὑφιστάναι, sistere; ὑπέστησε τὴν ἑαυτοῦ ναῦν ἀντίπρωρον τοῖς πολεμίοις, stitit suam navem, substitit cum sua navi, prora in hostem conversa, 1, 50, 6.

ὑποστῆναι τοὺς ὑπεναντίους γενναίως, fortiter resistere, sustinere impetum hostis, 1, 17, 12. ἐκ μεταβολῆς ὑποστῆναι, conversis equis subsistere, sc. ad resistendum hosti, 1, 76, 7. ὑποστὰς, gradum sistens, subsistens, 9, 7, 7. ὑποστῆναι γενναίως τὸν πόλεμον, bellum fortiter sustinere, 1, 6, 7. τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων, 9, 35, 1. οὗτος μόνος ὑπέστη (scil. αὐτῷ) τὴν χρείαν ταύτην, solus ille hanc operam suscepit, præstitit ei, 15, 31, 6. τῷ πλήθει ὑπέστη δέος, metus subiit multitudinem, 11, 30, 2.

τὰ ὑφεστῶτα, res susceptæ, curæ alicujus commissæ; οὐδὲν κατὰ λόγον διοικεῖν τῶν ὑφεστώτων, 6, 14, 5.

ὑφίστασθαι; 1) ſtare, & ſuſtinere *impetum*, reſiſtere; ὑφίστασθαι καὶ μένειν τὰς ἐπιφορὰς τῶν ἀλκιμωτάτων ζώων, 6, 6, 8. *Et abſol.* ἀνδρωδῶς ὑφίστασθαι, 4, 80, 5. 2) ſuſcipere *argumentum tractandum*, ὑποθέσεις στενὰς ὑποστήσασθαι, 7, 7, 6. ſuſcipere, promittere *aliquid præſtandum*; ὑφίσταντο παρέξειν πεντήρη κατηρτισμένην, 1, 59, 7. 3) *i. q.* ὑποτίθεσθαι; ὑφίστασθαι ἀρχὰς ψευδεῖς, falſa initia ponere, 3, 48, 9. (*i. q.* ψευδεῖς ὑποθέσεις λαμβάνειν, *ibid. vs.* 8.) οὓς ἡττημένους ὑπεστήσατο, quos victos ſupposuerat, quos victos fecerat *vel* finxerat narrando, 1, 15, 8.

Ὑφορᾶσθαι, metuere; *ſeq. μὴ conjunct.* 3, 18, 8. *ſeq. accuſ. perſ. vel rei*, 3, 74, 5. 3, 78, 8.

Ὑφορμεῖν, ſtationem habere, 3, 19, 8. 34, 3, 1.

Ὑψοῦν ἄνθρωπον, 5, 26, 12. *opp.* ταπεινοῦν, *ibid.*

Φ.

Φαιὸς, fuſcus, ſubniger, pullus; φαιὰ ἱμάτια, pullæ, ſordidæ veſtes, 30, 4, 5.

Φαίνεσθαι; τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ φαίνεται καὶ γίγνεται, 11, 29, 11.

ἁπλοῦς λόγος καὶ φαινόμενος, clara, perſpicua ratio, 17, 1, 12. πολὺν ἔχουσι λόγον καὶ φαινόμενον ὑπὲρ τῶν κατ' αὐτοὺς, multa & evidentia dicere pro ſua cauſſa poſſunt, 17, 14, 5. γνοίη δ' ἄν τις ἐκ τοῦ φαινομένου παιδικῶς τὸ λεγόμενον, ex ratione vel pueris perſpicua, 9, 21, 9. π.

τὸ φαινόμενον, id quod cuique videtur, ſententia; λέγειν τὸ φαινόμενον, dicere ſuam ſententiam, 5, 41, 6. 5, 51, 5. 21, 8, 4. 22, 1, 7. αὐτὸ λέγειν τὸ φαινόμενον, plane dicere ſuam ſententiam quæcumque illa ſit, 7, 11, 4. οὔτε λέγειν οὔτε γράφειν δύνανται τὸ φαινόμενον, neque eloqui libere ea quæ ipſis videntur neque ſcribere poſſunt, 8, 10, 8. ἐρῶ γὰρ τὸ φαινόμενον, dicam quod ſentio, 9, 36, 6.

τὸ φαινόμενον, adſpectus cœli, cœli ſpectaculum; ἐὰν μή τις ἐπὶ τοῦ φαινομένου τῇ τῶν δώδεκα ζωδίων τάξει συμπεριφέρηται, niſi quis in cœli adſpectu notam habeat duodecim ſignorum ordinem, 9, 15, 7. π. τὰ φαινόμενα, aſtronomia ſphærica; τὰ φαινόμενα πεπολυπραγμονηκέναι, operam aſtronomiæ dediſſe, 9, 15, 7.

Φαλαγγηδὸν, tota ſimul acie, 3, 115, 12. *ubi opp.* κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ σπείρας. in acie, 4, 8, 10. *ubi opp.* χωρὶς παρατάξεως.

Φαλαγγίτης, ὁ, 18, 15, 9. οἱ Φαλαγγῖται *diſtinguuntur a* τοῖς ϑωρακίταις ἐϛ ψιλοῖς, 4, 12, 12. *ſic* 11, 11, 4. τὰ τῶν Φαλαγγιτῶν συστήματα, 11, 12, 1.

Φαλαγγιτικὸς; Φαλαγγιτικὴ σπείρα, 18, 11, 10.

Φάλαγξ

Φάλαγξ, ἡ; *vide Ind. histor. in* Phalanx; *& conf.* τέλος, ἐπάλληλος, παράλληλος, ὁπλαγγία, τριφαλ. τετραφαλαγγ.

ἡ Φάλαγξ, de legionibus sive gravi armatura Romanorum, 3, 73, 7. *coll. vs.* 6.

Φάλαρα, τὰ, 6, 39, 3.

Φανερὸς γενόμενος ὅτι συνῆκε τὸ ῥηθὲν, 10, 18, 14. ἐπὶ ταύτης ὄντες φανεροὶ γένησθε τῆς προαιρέσεως, 22, 2, 9. ἐκ τοῦ φανεροῦ ἀναλαμβάνειν τὸν πόλεμον, palam susciperе bellum, 2, 46, 1.

Φαντασία, ἡ, species; τῇ τοῦ γεγονότος εὐτυχήματος φαντασίᾳ καταπληξάμενοι αὐτοὺς, 1, 37, 5. τὸ παράδοξον τῆς τῶν ζώων φαντασίας, 3, 53, 8. κατὰ τὴν πρώτην φαντασίαν, ad primum adspectum, ubi primum adparuit, 11, 27, 7. τραγικὴ τοῦ ῥεύματος φαντασία, miserabilis facies, species, fluvii, *cadavera vehentis*, 5, 48, 9. ἡ διὰ τῶν λόγων φαντασία, (*opp.* τὰ κατ' ἀλήθειαν) 22, 2, 7. δουλεύειν τῇ τῶν ἐκτὸς φαντασίᾳ, καὶ παρόπτεσθαι τὴν ἀλήθειαν, externæ speciei, famæ publicæ inservire, 30, 17, 4. συναύξειν τὴν φαντασίαν τῆς νίκης, speciem, opinionem victoriæ, 16, 8, 3. φαντασία ἐστὶ τοῦτο, species inanis hæc est, nonnisi in speciem fit hoc, 17, 11, 8. φαντασία περὶ αὐτόν ἐστιν ὡς ἔχοντα &c. videtur ille hominibus habere, opinio de eo est, *Fr. gr.* 133. φαντασίαν τοιαύτην ἔχειν, 8, 15, 3. φαντασίαν ἐλάττω ἔχειν, 18, 29, 2. φαντασίαν μείζω ἔλκειν, majorem speciem ostentare, 32, 20, 5. φανταστ. ἐφέλκεσθαι ὡς *cum particip.* speciem sibi conciliare alicujus rei, 23, 9, 12. 25, 9, 5. φαντ. ποιῶν τοῖς ὑπεναντίοις ὡς τοῦτο πράττων, speciem præbens, 14, 2, 4. μεγάλην ἐποιεῖτο φαντασίαν, magnam impressionem *sua oratione* fecit *in animos audientium*, 29, 9, 15. φαντασίαν ποιεῖν καὶ προσδοκίαν, speciem magnam præbere, & excitare exspectationem, 17, 10, 7. φαντ. περιεποιήσατο παρὰ τοῖς πολλοῖς, magnam famam sibi comparavit, magnam de se opinionem excitavit, 25, 8, 2.

ἡ κατὰ τὴν εὐγένειαν φαντασία, splendor generis, 32, 12, 6. κατὰ τὸ συνεχὲς ἐν στρατιωτικῷ βίῳ διεγεγόνει μετὰ φαντασίας, 16, 21, 1. *vertitur* cum splendore; *possis etiam intelligere*, cum magna hominum de ipso opinione; *sed perinde est* μετὰ τῆς ἐπαχθεστάτης φαντασίας, 15, 25, 5. Φαραγγώδης, abruptus, præruptus, confragosus; παρά τινι δυσσυνόπτῳ καὶ Φαραγγώδει ποταμῷ, apud fluvium cujus alveus abrupta ripa continebatur, qui adeo ægre conspici e longinquo poterat, 8, 26, 6.

Φάραγξ, ἡ, abrupta, confragosa vallis, 7, 15, 8. 10, 30, 4. δύσβατος καὶ κρημνώδης, 3, 52, 8. ἀπρόσιτος, 9, 27, 6. ὑλώδης, 8, 15, 5. Φάραγγι κοίλῃ

κοίλη καὶ δυσβάτῳ διεζευγμένη Seleucia Pieria, 5, 59, 6.

Φαρμακεία, ἡ, veneficium, 6, 13, 4. 40, 3, 7.

Φάσις, ἡ, 1) *a verbo* Φημὶ, *i. q.* ἀπόφασις, dictio, enunciatio, pronunciatum, affirmatio; τὸ ἐν ἐπαγγελίᾳ καὶ Φάσει μόνον εἰρημένον ἡμῖν, quod nude enunciavimus, quod diximus absque demonstratione, 7, 13, 2. *coll. vs.* 5. *n. Hoc vocabulo eadem ratione Aristoteles utitur, cum aliis, v. c. Ethic. VI. 9. tum eo loco quem post Budæum citavit H. Stephanus in Thes. ex Ethic. VI. 11.* δεῖ προσέχειν τῶν ἐμπείρων καὶ πρεσβυτέρων ἢ Φρονίμων ταῖς ἀναποδείκτοις Φάσεσι καὶ δόξαις, οὐχ ἧττον τῶν ἀποδείξεων. *Adde Sext. Emp. Pyrrh. I.* 192.

2) Φάσις, *a verbo* Φάνω, significatio per signum quod datur alteri; τὴν Φάσιν ἀκριβῆ ποιεῖν, significationem accurate dare, 10, 46, 3. *n. ubi temere* Φαῦσιν *erat editum.*

Φάτνωμα, τὸ, lacunar, laquear, 10, 27, 10. *n.* — „*Sicut apud Latinos* lacunar *dicitur ab depressis loculis in tali tecto, qui formam lacuum habent; sic Græcis* Φάτναι *&* Φατνώματα, *a similitudine* præfepis." *Ern.*

Φαῦλος, ἀστυγείτων, pravus, malus vicinus, 4, 45, 1. πλοῖα Φαῦλα ταῖς κατασκευαῖς, naves male fabrefactæ, 1, 22, 3. πολιτεία Φαύλη, resp. vitiosa, prava, male constituta, 6, 47, 4. *opp.* σπουδαία, *ib. vs.* 5. *Alibi commode vertitur* levis, frivolus, ignavus, stultus, stolidus; τίς οὕτως ὑπάρχει Φαῦλος ἢ ῥᾴθυμος τῶν ἀνθρώπων, 1, 1, 5. Φαῦλος ἡγεμών, stultus belli dux, *qui sua consilia tegere nequit*, 13, 3, 6. homo, Φαυλότατον τῶν ζώων, tardissimum, stultissimum, 17, 15, 15. *opp.* πανουργότατον, *ibid. Fortunam pro caussa citare*, Φαῦλον, stultum *est*, 2, 38, 5. (*sic Eurip. Androm.* 380. Φαῦλος, οὐ σοφός.) *aut*, hominis est levis & vani, *coll.* 18, 11, 5. *adde* 10, 5, 8.

Φαυλότης, ἡ, ingenii levitas, tarditas; *rerum caussas non perspicere* ἢ διὰ Φαυλότητα Φύσεως, ἢ δι' ἀπειρίαν καὶ ῥᾳθυμίαν, 10, 5, 8. *conf. voc. præc.*

(Φαῦσις, — „significatio per lucem, ut faces." *Ern. scil. ex scriptura temere ab Vrsino & Casaub. inuecta*, 10, 46, 3. *n. pro* Φάσις, *quod vide.*)

Φελλὸς, ὁ, suber, 10, 44, 3 *sqq.*

Φέρειν; πολέμους ἀνεπαγγέλτους Φέροντες πολλοῖς, bella inferentes, 4, 16, 4. πληγὴν ἐπὶ πληγῇ Φέροντες, 2, 33, 6. εἰς μέγαν ἐνηνοχέναι κίνδυνον τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν, in magnum periculum adduxisse, 22, 14, 7. ἡ Εὐρώπη μηδέποτε ἐνήνοχε τοιοῦτον ἄνδρα, tulit, genuit, 8, 11, 1. ἡ πλατεῖα Φέρουσα ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὴν ἔξω θάλατταν, via ducens ad mare, 8, 36, 9. ἡ πύλη Φέρουσα ἐπὶ τὸν

τὸν λιμένα, qua itur, 8, 32, 6. 10, 12, 3. 16, 17, 1. ἄγειν καὶ φέρειν, vide *supra* in ἄγειν, *num.* 1. τοὺς Ἕλληνας φέρειν καὶ λεηλατεῖν, 30, 14, 2. *Inde in Passivo,* καθόλου φερόμενα τὰ κατὰ τὴν Κύπρον, vastata omnia in Cypro, 29, 11, 10. *n.*

Φέρειν τὰ πράγματα ἐπί τινα, rei summam, imperium deferre alicui, 2, 50, 6. Φέρειν τὴν αἰτίαν ἐπί τινα, culpam in aliquem conferre, 33, 5, 2. τὴν ὀργὴν φέρειν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλούς, iram suam in Ætolos (*scil.* in universum Ætolorum populum) vertere, 22, 14, 8. Φέρειν τὴν ὀνομασίαν (προδότου) ἐπὶ τοὺς τοιούτους, nomen hoc eis tribuere, 17, 15, 2. *i. q.* ἐπιφέρειν αὐτοῖς, *ibid. vs.* 1. τῇ διανοίᾳ φέρειν τι ἐπί τι, referre aliquid ad aliquid, 3, 36, 7. *n.* Φέρειν ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, 3, 38, 4. *n. nisi, transposita præpositione* ἐπὶ, *legendum* ἐπιφέρειν τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, *scil.* ταῖς τοῦ περιέχοντος διαφοραῖς, *quod idem valebit ac* ἐπὶ τὰς διαφοράς, *ut intelligitur ex* 17, 15, 2. *coll. cum vs.* 1.

Φέρειν τινὶ τοὺς ἀπολογισμούς, adferre, explicare rationes, 1, 32, 4. τούτων τοιαύτας ἔφερον ἀποδείξεις, adtulerunt, protulerunt, 12, 5, 5. ἵνα μὴ πόρρωθεν τὰ παραδείγματα φέρωμεν, 17, 13, 7.

Φέροντες παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς αὐτὸν Ἀνράγαντα προσήρεισαν, 1, 17, 8. *n.* — „magna vi, summo studio. *De hac vi hujus participii in primis bene Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 349. Et plane consentio Viro maximo, id ita interdum poni, ut salvo sensu abesse non possit; cujus generis loca & ipse plura notavi, in iisque hic Polybianus numerandus videtur, etsi illud* summa ope *sua sponte intelligitur. Ceterum non semper propriam vim habere, aut addere aliquid sententiæ, id ipsum quoque & observavi & credo: cujus generis loca spectabat Perizonius ad Ælian. Var. Hist. VIII.* 14. *talemque puto esse & illum apud Diodor. in Excerpt. de Vit. & Virtut. pag. 586. edit. Wessel.* ταύτην ἅπασαν τὴν κατασκευὴν -- Φέρων ἐδωρήσατο τῇ μητρί. *Nam Polybius, ex quo sua ibi sumsit Diodorus, idem narrans, dixit,* ταύτην τὴν περικοπὴν ἅπασαν -- ἐδωρήσατο τῇ μητρί.“ *Ern.* — (*At in isto quidem Diodori loco,* Φέρων ἐδωρήσατο *manifeste idem valet ac* ἔφερε καὶ ἐδωρήσατο.)

Passive; Φέρεσθαι, vehi, navigare; ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπί τινα τόπον, 10, 1, 5. ποταμὸς Φερόμενος ἐξ ὑπερδεξίων τόπων, 4, 70, 7. ἐπί τι, (*vel* ἐπί τινι,) propensum esse ad aliquid, 1, 19, 7. *n.* πᾶσιν ἄδηλος ἦν ἐπὶ τί Φέρεται, καὶ ἐπὶ ποίας ὑπάρχει γνώμης, quo tenderet, quid moli-

retur, 5, 26, 6. *πάντων φερομένων ἐπὶ τὸ πειθαρχεῖν τοῖς παραγγελλομένοις*, cum omnes eo inclinarent, in hanc sententiam irent, parendum esse postulatis, 36, 3, 6. *ἠδυνάτουν συμβαλεῖν ἐπὶ τί φερόμενος τοὺς περὶ τούτων ποιεῖται λόγους*, quid spectans, quo tendens, 8, 36, 7. *ἐπὶ στόμα φερόμενος ἐν πᾶσι*, ad gulam omnia referens, 12, 9, 4.

Med. *πολλὰ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐνεγκάμενος*, (*i. q. προενεγκάμενος vel προσενεγκ.*) quum in eam sententiam multa protulisset, adtulisset, 11, 31, 2.

Φερέκακος, patiens laborum, 3, 71, 10. 3, 79, 5.

Φέρετρον, τὸ, feretrum, 8, 31, 4.

Φέρνη, ἡ, dos, 18, 18, 6. *ἐν Φέρνῃ λαβεῖν χώραν*, 28, 17, 9. *διαλύειν τὴν Φέρνην*, 32, 8, 4.

Φεύγειν τὰ χρέα, *vel διὰ τὰ χρέα*, 26, 5, 1. *n.* *ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔφυγε*, 26, 5, 2. *n.*

Φευκτός, 6, 47, 1 *sq. cf. αἱρετός.*

Φεύξιμος τόπος, locus quo quis fugere potest, perfugium, 13, 6, 9. *cf. Φύξιμος.*

Φεψάλυξ, scintilla; *ἀποσκοτούμενοι ὑπὸ τῆς φερομένης λιγνύος καὶ τῶν φεψαλύγων*, 1, 48, 6.

Φήμη, ἡ, *ἐπ' ἀρετῇ*, fama virtutis, 6, 52, 11. *ἐπὶ καλοκἀγαθίᾳ*, 6, 2, 15. 32, 12, 10. *Φήμαις ἀρχαίοις ἐνδεδεμένος*, antiquis traditionibus, narrationibus, fabulis deditus, 12, 3, 2. *ἡ ἐν τῇς Πυθίας Φήμη*, Pythiæ oracula, 10, 2, 11.

Φθάνειν; *μὴ Φθάσαι τὸ πρῶτον ἐκβαλόντας βέλος &c.* 3, 65, 7. *n.*

Φθινοπωρινὴ ἰσημερία, æquinoctium autumnale, 4, 37, 2.

Φθίσις, ἡ, interitus, declinatio ad interitum, 6, 51, 4.

Φθονεῖν τινι τινὸς, 6, 58, 5. *n.* 11, 7, 8. *παρ' αὐτοῖς τοῖς διδοῦσι Φθονηθείς*, 13, 2, 5.

Φθόνος, ὁ; *χωρὶς ὀργῆς ἢ Φθόνου*, 6, 9, 11.

Φθορὰ, ἡ; 6, 9, 11. *ubi opp.* *ἡ αὔξησις.*

Φθόρος, ὁ, cædes; *πολὺς ἐγίγνετο Φθόρος τῶν Καρχηδονίων*, 3, 51, 3.

Φιάλη, ἡ, 6, 39, 3.

ΦιαληΦόρος, ὁ *&* ἡ, *nomen sacerdotis apud Locros*, 12, 5, 9 *sqq.*

Φιλανθρωπεῖν τινα, comiter, benigne compellare & tractare aliquem, 3, 76, 2. 1, 81, 8. 11, 26, 5. (*ubi Φιλανθρωπεύειν præfert unus codex.*) 21, 2, 3. **Φιλανθρωπηθείς**, humaniter exceptus, 39, 3, 2.

Φιλανθρωπία, ἡ, humanitas; *εἰς τινὰ*, 1, 79, 8. *ἡ γενομένη πρός τινα*, 1, 79, 11. *Φιλανθρωπίαν προσάγειν τινι*, 1, 81, 8. *πολλὰ τῶν εἰς Φιλανθρωπίαν ἡκόντων*, 28, 15, 2. *ἡ διὰ τῶν λόγων Φιλανθρωπία*, 8, 15, 11. *ἀνανεώσασθαι τὰς πατρικὰς Φιλανθρωπίας καὶ ξενίας*, jura amicitiæ & hospitii, 33, 16, 2. *τοιούτων τυγχάνει Φιλανθρωπιῶν*, 15, 19, 5. *n.* *&* 30, 3, 6. *nisi utrobique Φιλανθρώπων legendum, quod tamen non pertinacius contenderim; sed*

sed sic haud dubie corrigi debet 28, 15, 10. *ubi perperam vulgo editur, & imprudentibus nobis in noſtrum quoque irrepſit exemplum*, πάντων τυχόντες τῶν Φιλανθρωπιῶν, *pro* Φιλανθρώπων. *Conf. mox ſub* Φιλάνθρωπος.

Φιλανθρωπίνως ἀποδεχθεὶς, (*ſive* ὑποδεχθεὶς *legendum*) 33, 16, 3.

Φιλάνθρωπος; τὰ Φιλάνθρωπα, beneficia, humanitatis & amicitiæ officia, amicitia; ἐπιλαθόμενος τῶν προειρημένων Φιλανθρώπων, 2, 60, 6. πᾶσιν ἡμᾶς ἡμέψαντο τοῖς τιμίοις καὶ Φιλανθρώποις, 12, 5, 3. τεύξεσθαι πάντων τῶν Φιλανθρώπων ὑπὸ Ῥωμ. 10, 38, 3. τὰ Φιλάνθρωπα ἀνανεώσασθαι πρός τινα, renovare amicitiam, 4, 26, 8. 25, 6, 7. 28, 14, 7. ἡ τῶν Φιλανθρώπων ἀνανέωσις, (*i. q.* τῆς Φιλίας,) 28, 1, 7 *ſq. coll.* 28, 2, 2. συγκαταβαίνειν εἰς πάντα τὰ Φιλάνθρωπα, 5, 66, 2. τὴν πολιτείαν καὶ τὰ λοιπὰ Φιλάνθρωπα &c. 12, 12, 5. *Conf.* Φιλανθρωπία.

Φιλανθρώπως διακεῖσθαι πρός τινα, 1, 68, 13.

Φιλαπεχθὴς, *de homine*, rixoſus, inimicitiis indulgens, 12, 25, 6. Φιλαπεχθὴς κατηγορία, acerba, odioſa accuſatio, 5, 28, 4. Φιλαπεχθεῖς λόγοι, aſperi ſermones, 32, 1, 2.

Φιλαπεχθῶς κατηγορεῖν τινος, odioſe, 32, 20, 3.

Φιλαργυρία, ἡ, avaritia, 9, 25, 4.

Φιλάργυρος, 9, 22, 8. 9, 25, 1. 9, 26, 11.

Φιλαρχεῖν, 6, 9, 6.

Φιλαρχία, ἡ, 6, 49, 3. 6, 57, 6 *ſq.*

Φίλαρχος; Φιλαρχότατος, 6, 48, 8.

Φιλεῖν; τοῦτο πέφυκε καὶ Φιλεῖ συμβαίνειν κατὰ Φύσιν, 4, 2, 10, *Adde* 11, 13, 6. *n.*

Φιλελεύθερος, liberalis; στάσιμον ἔχουσί τι καὶ Φιλελεύθερον, 4, 30, 5. τὸ Φιλελευθ. αὐτῶν καὶ γενναῖον, 2, 55, 9.

Φιλέραστος, non alienus ab amore, *ex Valeſii verſione*, 24, 5, 7.

Φιληδεῖν τροφῇ τινι, delectari, 34, 10, 4.

Φιλήδονος, voluptatibus deditus, 40, 6, 11.

Φιληκοεῖν; οἱ Φιληκοοῦντες, *idem quod vocab. ſequens*, 3, 57, 4.

Φιλήκοος, hiſtoriarum ſtudioſus, ſtudioſus lector hiſtoriarum, 4, 40, 1. 32, 9, 1. *præſertim* qui voluptatem magis, quam utilitatem quærit in legendis hiſtoriis, 7, 7, 8. 9, 1, 4. *diſtinguitur a* Φιλομαθοῦντι, *qui fructum doctrinæ quærit.*)

Φιλικὸς; Φιλικὴ κοινωνία πραγμάτων, 2, 37, 10. Φιλικὴ καὶ κοινωνικὴ διάθεσις, 2, 44, 1.

Φιλικῶς ἔχειν πρός τινα, 4, 32, 4.

Φίλιος, amicus; *adjective, de perſonis uſurpatur, ſicut* Φιλικὸς *de rebus;* παρεισελθόντες ὡς Φίλιοι, 1, 7, 3. Φίλιος ἢ πολέμιος, 16, 19, 3. 29, 11, 3. — „*Sic & apud Lyſiam, Orat. II. pag.* 50.“ *Ern.*

Φιλογύνης, Φιλογύναιος, Φιλόγυνος,

γυνος, mulierosus, 10, 19, 3. *n.*

Φιλοδοξεῖν, gloriam quærere & sibi parare, 24, 9, 3 & 6. ἀληθινῶς, 35, 4, 12. πεφιλοδοξημὼς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ καθάπερ ἐν ὀξυβάφῳ, 12, 23, 7. Φιλοδοξεῖν σωφροσύνῃ, temperantiæ laudem quærere, 32, 14, 10. Φιλοδ. εἰς τοὺς Ἕλληνας, gloriam quærere ex beneficiis in Græcos collatis, 1, 16, 10. *cf.* 7, 8, 6.

Φιλοδοξία, ἡ, famæ & gloriæ captatio, 3, 104, 1. 26, 2, 8. 32, 15, 12. *n.*

Φιλόδοξος; Φιλοδοξότατος, 32, 23, 5. εἰς τοὺς Ἕλληνας, 7, 8, 6. *conf.* Φιλοδοξεῖν.

Φιλοζωεῖν, vitæ amore duci; παρὰ τὸ δέον, 11, 2, 11. παρὰ τὸ καθῆκον, 30, 7, 8. πρὸς ἀπεγνωσμένας ἐλπίδας, 39, 8, 3.

Φιλοζωΐα, ἡ, nimius & intempestivus vitæ amor, 15, 10, 5.

Φιλοίκειος; τὸ Φιλοίκειον, amor erga suos, 32, 14, 9.

Φιλοκινδύνως καὶ προθύμως διακεῖσθαι, 3, 92, 5.

Φιλομαθεῖν; οἱ Φιλομαθοῦντες, discendi cupidi, 1, 13, 9. 1, 65, 9. 7, 7, 8. 9, 2, 5. περί τινων, 3, 59, 4. *cf.* Φιλήκοος.

Φιλονεικεῖν περί τινος, pertinaciter contendere, 5, 93, 8. 26, 1, 3.

Φιλονεικία, ἡ, eximium in re aliqua studium, (*quod aliás est* Φιλοτιμία) contentio; πᾶσαν προσενέγκασθαι Φιλονεικίαν εἰς τὸ διαλῦσαι τὸν πόλεμον, 4, 49, 2. κατέπαυσε τὴν Φιλονεικίαν αὐτῶν, contentionem eorum sedavit, sustulit, 5, 93, 9. *pro quo est* Φιλοτιμία, *ibid. vs.* 4.

Φιλόνεικος, contentiosus; καὶ Φιλότιμος καὶ Φιλόπρωτος, *Fr. gr.* 115. τὸ Φιλόνεικον τῶν ἀνθρώπων, contentiosum ingenium, *Fr. gr.* 30.

Φιλοξενία, ἡ, hospitalitas, *Arcadum*, 4, 20, 1. *Pro* Φιλοξενίᾳ *vero*, 32, 15, 12. *n. utique* Φιλοδοξίᾳ *videtur scribendum.*

Φιλόπατρις, patriæ amans, 1, 14, 4.

Φιλοπευστεῖν, curiosum esse in cognoscendo, historiarum cupidum, 3, 59, 6. (*i. q.* Φιλομαθεῖν, & Φιλήκοον εἶναι.)

Φιλοποιεῖσθαί τινα, conciliare sibi aliquem, 3, 42, 2. 32, 5, 7. *n.*

Φιλοπονία, ἡ, industria, 8, 12, 6. 10, 5, 9.

Φιλοπόνως, laboriose, magno studio, diligenter, 18, 1, 13. Φιλοπονώτατα ἀξιοῦν, diligentissime, operosissime rogare, (*quod aliás est* Φιλοτιμώτατα,) 10, 41, 3.

Φιλόπρωτος, principatus cupidus, *Fr. gr.* 115.

Φίλος πρῶτος, 1, 44, 1. οἱ ἔγγιστα Φίλοι, 9, 24, 2.

Φιλοσοφεῖν, 12, 28, 2.

Φιλοσόφημα, τὸ, scriptum philosophicum, *de Homeri poësi*, 34, 4, 4.

Φιλοστέφανος; Φιλοστέφανοι κῶμοι, 12, 26, 5. *ex Euripide.*

Φιλοστεφανοῦν περὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας, 7, 10, 2. Φιλοστεφανῶν καὶ Φιλοδοξῶν εἰς τοὺς

τοὺς Ἕλληνας, 1, 16, 10. *cf.* Φιλοδοξεῖν.

Φιλοστοργεῖν, amare, tenero adfectu prosequi; διαφερόντως ἐπεφιλοστοργήκει τὴν παρθένον, 5, 74, 5.

Φιλοστοργία, 9, 13, 2. 23, 18, 3. πρὸς τὴν πατρίδα, 16, 17, 8. πρὸς ἀλλήλους, 32, 11, 1.

Φιλοτεχνεῖν, πρὸς τοὺς τεχνίτας, cum artificibus de ipsorum arte disserere, *aut* de arte cum eis contendere, 26, 10, 3. ἀντιμηχανᾶσθαι καὶ φιλοτεχνεῖν, artificiis uti *adversus oppugnantes & eorum opera*, 16, 30, 2. — „*Diodorus* Φιλοτεχνίαν *&* δόλον *jungit*, III, 37.“ *Ern.*

Φιλοτιμεῖσθαι; Φιλοτιμηθῆναι πρὸς τοῦτο τὸ μέρος, in hanc partem studium suum contulisse, 1, 4, 2.

Φιλοτιμία, ἡ, καὶ σπουδὴ, studium, conatus, contentio, industria, 1, 45, 11. 1, 26, 3. 2, 53, 4. 3, 98, 7. περί τι, 5, 71, 6. ὑπέρ τινος, 1, 52, 4. Φιλοτιμίαν παρέχεσθαι τοῖς συμμάχοις, studiose, enixe operam navare sociis, 2, 42, 6. Φιλοτιμία πρὸς ἀλλήλους, æmulatio, 3, 104, 1. ἡ πρὸς ἀλλήλους Φιλοτιμία καὶ στάσις, 4, 87, 7. ὁρμὴ καὶ Φιλοτιμία πρὸς τὰ καλὰ τῶν ἔργων, 6, 55, 4. *Iungitur* ὀργῇ, *&* videtur *esse* ulciscendi cupido, 33, 12, 5. ἀμφισβήτησις, Φιλοτιμία, ὀργὴ, 5, 93, 4. *pro quibus deinde una voce dicitur* Φιλονεικία, *ibid. vs.* 9. αἱ Φιλοτιμίαι τῶν συγγραφέων, 3, 21, 10. partium studia, *cum favent alicui populo in rebus scribendis contra veritatem.*

Φιλότιμος, studiosus, diligens; Φιλοτιμότατος περὶ τὰναγκαῖα, 9, 20, 6. *n.* ἐμμελέστερος καὶ Φιλοτιμότερος, *ibid. vs.* 9.

Φιλοτίμως, τηρεῖν, diligenter custodire, 1, 55, 10. κοσμεῖν, studiose ornare, 6, 53, 6. ἐξετάσαι, 15, 27, 7. ὑποδεικνύναι, adcurate monstrare, 15, 5, 6. τὰς χεῖρας διέχειν, omni studio in dirimendum bellum incumbere, 4, 52, 1. Φιλοτίμως ἔχειν πρὸς τὸ κρῖναι τὰ ὅλα, studio ardere, 3, 70, 1. *sic* Φιλοτ. διακεῖσθαι πρὸς τὸν κίνδυνον, 3, 65, 7. Φιλοτιμότερον (*sic corrige, pro* Φιλοτιμωτ. *cf.* 9, 20, 6. *n.*) ἐπισκέψασθαι, diligentius inspicere, 22, 5, 8. Φιλοτίμως διακείμενοι, 11, 5, 7. *sunt* studio ardentes persequendi & continuandi belli, obstinati, *ut vertit Casaub.* Φιλοτίμως διέκειντο πρὸς τὸ περιγενέσθαι τῶν Καρχηδονίων, 15, 3, 2. *Rursus* οἱ Φιλοτιμότερον διακείμενοι, 9, 37, 1. *videntur esse*, qui nimio studio contrariarum partium ducuntur; *ubi Casaubonus*, severiores censores *interpretatus*, *intellexit* qui nimis adcurate hæc dijudicant. Φιλοτιμότερον τοῦ δέοντος διακεῖσθαι πρὸς τὴν εἰρήνην, 4, 32, 1.

Φιλόφιλος, amicorum studiosus, qui amicos & socios patriæ colit, 1, 14, 4.

Φιλο-

Φιλοφρονεῖσθαί τινα, amice complecti, 22, 1, 9.

Φιλοφροσύνη, ἡ μετ' ἀλλήλων, ſtudium benevolentiæ ſibi mutuo demonſtrandæ, gratulatione mutua & donis mutuo miſſis, 1, 36, 1. 2, 57, 7.

Φιλοχωρῆσαι τοῖς τόποις, agrorum & locorum bonitate capi, 4, 46, 1.

Φλὲψ; αἱ Φλέβες τῆς πηγῆς, 34, 9, 7.

Φλεγμαίνειν, ardere, fervere; *Φλεγμαίνοντος τότε τοῦ πάθους, de recenti luctu*, 3, 86, 6.

Φλιαὶ, ἡ; αἱ Φλιαὶ τῶν νεῶν, poſtes templorum, *in quibus reperit hoſpitii publice inſtituti titulum*, 12, 12, 2. *n.*

Φλοιὸς, ὁ, cortex arboris, *quem in fame comederunt Petelini*, 7, 1, 3.

Φόβος, ὁ, περιεστώς τινι ἀπό τινος, 3, 16, 2. ὁ ἀπὸ Γαλατῶν, 2, 35, 9. 2, 23, 3. ὁ ἀπὸ τοῦ τυράννου, 2, 59, 8. *Sic correxi* τὸν ἀπὸ Ῥωμαίων Φόβον προσαναπειμένος, *pro vulgato* ὑπὸ, 26, 3, 14. *Sic recte*, τὸν ἀπὸ τούτων τῶν τόπων Φόβον ἀνατεινόμενος, 9, 22, 3. *Legitur quidem vulgo, in noſtro etiam exemplo*, τὸν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἐπικρεμάμενον τῇ χώρᾳ Φόβον, 13, 7, 4. & μεγάλου ὑπὸ τῶν Γαλατῶν ἐπικρεμαμένου κινδύνου τῇ βασιλείᾳ, 30, 17, 12. *unde aliquis tenendam pariter præpoſitionem* ὑπὸ, 26, 3, 14. *contendere poſſit: at, ſi modo vera ſcriptura duobus locis modo citatis, diverſa fuerit ratio, pendebitque* ὑπὸ *non a nomine* Φόβον, *aut* κίνδυνον, *ſed a verbo* ἐπικρέμασθαι. *Imo vero ſuſpecta eisdem his locis* ὑπὸ *præpoſitio debet, quoniam cum eodem verbo* ἐπικρέμασθαι *conſtructum rurſus* ἀπὸ *conſentientibus libris omnibus legimus* 2, 13, 5. διὰ τὸν ἀπὸ τῶν Κελτῶν Φόβον ἐπικρέμασθαι τοῖς σφετέροις πράγμασι. *Conf.* ἐπικρεμᾶν.

Φόβου ἐνεργάζεσθαί τινι, vide ἐνεργαζ. *Sic & legendum pro ſimplici* ἐργαζ. 3, 51, 13. *n.* συνέβη ψευδῶς γενέσθαι τὸν ὅλον Φόβον περὶ αὐτὸν, *Erneſtus cum Caſaub. per metonymiam interpretatur* totum illum nuncium gravem qui terrorem attulerat, 5, 110, 7. *at ibi quidem propria & primitiva notione accipiendum illud vocab.* falſo timor iſte *vel* terror invaſerat eum; *cf.* περὶ *præpoſ. cum Accuſ. Sed alibi paſſim per Metonymiam varios ſignificatus induit hoc nomen: veluti* belli terrores, bellum; μήτε Φόβον ὑφορώμενοι, neque belli terrores metuentes, 4, 33, 2. ἀποστρεψάμενοι τὸν ἐφεστῶτα Φόβον, avertentes imminens bellum, 35, 3, 9. *Sic* ἀπὸ τούτου τοῦ Φόβου, μετὰ τοῦτον τὸν Φόβον *dicit*, 2, 18, 9. 2, 21, 7. *de bellis Gallicis, de Gallorum invaſionibus in ditionem Romanorum loquens, plane ut Livius*, ab hoc tumultu κατεπλάγησαν

σαν τὸν Φόβον, metuebant tumultum, 5, 50, 6. *n.* *Item* ſpectaculum terrificum, adparatus terribilis; τὸ πλῆθος ὑπέστη δέος ὑπὸ τοῦ πέριξ Φόβου, 11, 30, 2.

Φοινίκεος; Φοινικοῦς τῷ χρώματι, *de fructu loti arboris*, 12, 2, 4. Φοινικῆ σημεία, vexillum puniceum, rubrum, 6, 41, 7.

Φοινικικὸς, Punicus; Φοινικικὸν στρατήγημα, 3, 78, 1.

Φοινίκιος, *idem quod* Φοινίκεος; πτερὰ Φοινίκια, *in galea*, 6, 23, 12.

Φοινικὶς, ἡ, puniceum, rubrum paludamentum, 2, 66, 11.

Φοινικιστὶ διαλέγεσθαι, punice, punico ſermone, 1, 80, 6.

Φοινικοβάλανος, ὁ, palmula, 12, 2, 6. 26, 10, 9.

Φορὰ, ἡ, καὶ βία τοῦ ἀνέμου, impetus, 1, 48, 2. τοῦ ῥεύματος, 4, 43, 3. τοῦ πλήθους, ſtudium erga candidatos, 10, 4, 3. ἄλογος Φορὰ, male ſanus impetus, 30, 2, 4.

Φορεῖν, δόρατα, 6, 23, 16. μάχαιραν, 6, 22, 1.

Φορεῖον, τὸ, lectica, 31, 3, 18.

Φόρημα, τὸ, geſtatio; πρώτη χώρα τοῦ Φορήματος, primus locus inter eos qui geſtant aliquid, 8, 31, 7.

Φορμὸς, ὁ, corbis, calathus; Φορμοὶ ἀχύροις σεσαγμένοι, 1, 19, 13.

Φορολογεῖν τινα, tributa exigere ab aliquo, 1, 8, 1.

Φόρος, ὁ, tributum; Φόρον ὑποτελεῖν τινί, 22, 7, 8. 22, 27, 2. κατὰ Φόρους, per penſiones *annuas*, 18, 27, 7.

Φορὸς ἄνεμος, vehemens, (*cf.* Φορὰ.) 1, 60, 6. 31, 23, 8.

Φορτηγὸς, ἡ, *ſcil.* ναῦς, navis oneraria, 1, 52, 6. 5, 68, 4. 14, 10, 10.

Φορτικὸς; Φορτικὸν, grave, arrogans, odioſum, 16, 26, 2.

Φορτικῶς καταρχεσθαι τῆς ὁμιλίας, ſuperbe, arroganter, 17, 1, 10. Φορτικῶς ἑαυτὸν ἐγκωμιάζειν, 5, 49, 4.

Φράκτητος; (an Φρακτήτης, *vel* Φρακτίτης?) στελγίδα χρυσῆν ἑκάστῳ τῶν Φρακτήτων ἐδεδώρητο, 26, 7, 10. *n. Corruptam vocem judicarunt omnes interpretes; nec tamen ſatis liquet.*

Φράττειν, τὸν ποταμὸν, obſtruere, 5, 22, 6. τὴν προθυμίαν ἀνανταγωνίστῳ σθένει Φραξάμενοι, animorum alacritatem invicto robore munientes, *Fr. gr.* 57.

Φρέαρ, τὸ; ἐς τὸ Φρέαρ ἀπωθεῖν, 9, 38, 2. ῥίπτειν ἑαυτοὺς εἰς τὰ Φρέατα, 40, 3, 7.

Φρεατία, ἡ, puteus effoſſus, 10, 28, 2 & 5. — „*Hac forma dixit & Xenophon. Hiſt. Gr. pag. 481.*“ *Ern.*

Φρεατοτύπανα, *Fr. gr.* 135. *n.*

Φρονεῖν; εὖ Φρονῶν, prudens, 2, 7, 3.

Φρόνημα, τὸ, 1) *in bonam partem*; animus, animi impetus & ardor; Φρόνημα καὶ θάρσος παριστάναι ταῖς δυνάμεσι, 5, 83, 5. τοῖς Φρονήμασιν ἔμενον, 5, 93, 3. 2) *in partem deteriorem*, ſuperbia, ferocia; Φρόνημα μέγιστον ἔχειν, ſuperbiſſimum eſſe, 2, 4, 6. τὸ τῶν Αἰτωλῶν Φρόνημα

μα &c. *per metonym.* feroces Ætoli, 4, 64, 8.

Φρονηματίζεσθαι, ſpiritus ſibi ſumere, πέρα τοῦ δέοντος, 38, 1, 8. πεφρονηματισμένος, inflatus, arrogans, magnos ſibi ſpiritus ſumens, 1, 68, 7. 2, 3, 3. 5, 78, 3. 24, 10, 8. Φρονηματιζόμενοι ἐπὶ τοῖς γεγονόσι, 22, 8, 8. Φρονηματισθέντες ἐκ τοῦ προτερήματος, 5, 107, 3.

Φρονηματισμὸς, ὁ, ſuperbia, *Fr. gr.* 136.

Φροντίζειν; κοινῇ μὲν πειρᾶσθαι Φροντίζειν ἵνα &c. 2, 8, 8.

Φρουρὰ, ἡ; *vide infra, in* Φρουρός.

Φρούραρχος, ὁ, præfectus præſidii, 22, 25, 1.

Φρουρεῖν πόλιν, *differt a* παραφυλάττειν, 17, 4, 6. *cf.* παραφυλ.

Φρουρὸς, ὁ; οἱ Φρουροὶ, præſidium urbis, milites præſidiarii; ἐκβαλὼν τοὺς Φρουροὺς ἐκ τῶν χωρίων, 2, 54, 3. *n. ubi Vat. cum ſuis,* τὰς Φρουρὰς, *bene, ſic* τὴν Φρουρὰν ἐξάγειν, 22, 25, 1. &c.

Φυγαδεία, ἡ, exſilium, abitus *vel* ejectio in exſilium, 6, 14, 7.

Φυγαδεύειν, 1) in exſilium ejicere, 4, 35, 5. 13, 6, 6. 15, 21, 2. οἱ πεφυγαδευμένοι, *Fr. gr.* 85. 2) in exſilio vivere, 10, 25, 1.

Φυγαδικὸς; οἱ Φυγαδικοὶ, qui in exſilio fuerant, 23, 10, 6.

Φυγαδοθήρ, ὁ, exſulum venator, exſulum inquiſitor & perſecutor, 9, 29, 3. *n. (ubi in Adnot. ſcribe* Φυγαδοθῆρας *per circumfl. pro* Φυγαδοθήρας.)

Φυγὴ, ἡ, *active*, ejectio in exſilium, 4, 17, 4. *ſic* Φυγαὶ, 4, 81, 13.

Φυγομαχεῖν, detrectare pugnam, 3, 90, 10. 3, 91, 10. 3, 107, 6. 10, 7, 7. 11, 16, 5. 18, 14, 12.

Φυγοπονία, ἡ, 3, 79, 4.

Φυγόπονος, 40, 6, 10.

Φύειν; πόθεν ἔφυ ὁ πόλεμος, unde ortum, 3, 6, 9. διὰ τὸ μὴ δύνασθαι φῦναι προστάτην, exiſtere, 2, 39, 12. ἄνδρας ἔγγιστα θεοῖς πεφυκότες, 22, 6, 9. τοῦτο πέφυκε (fieri poteſt, facile fit, *aut* ſæpe factum eſt) καὶ φιλεῖ συμβαίνειν κατὰ φύσιν, 4, 2, 10. πόσα συμβάλλεσθαι πέφυκε &c. conferre ſua natura poteſt & debet, 1, 2, 8. *ſic* 3, 36, 3. *ubi mendoſe libri* πεποίηκε *dabant. Adde* 18, 24, 3.

πεφυκὼς καλῶς, nobili genere natus, 3, 87, 6, *n. ſic* ἔφυ καλῶς, 10, 25, 1. & πεφυκέναι καὶ τετράφθαι καλῶς, 12, 13, 4. *Sed* εὖ πεφυκὼς πρός τι, egregie a natura comparatus; *v. c.* πρὸς τὸ θάρσος ἐμβαλεῖν, 10, 14, 10. πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας, 25, 9, 2. *quin &* πρὸς τὸ κακὸν, 13, 4, 3. *Et cum dativo caſu,* πρὸς τούτῳ εὖ πεφυκὼς, 9, 29, 10. *n. ni* πρὸς τοῦτο *ibi corrigendum, quod verum videtur.*

Φύεσθαι; Φύεται ἐκ τῶν τυχόντων πολλάκις τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων, 3, 7, 7. &c.

Φυλά-

Φυλάκειον, τὸ, custodia, custodum *quaternio*, 6, 33, 6 *sq.* 6, 35, 6. 6, 36, 7.

Φυλακεῖον, τὸ; *idem; τὰ Φυλακεῖα*, stationes, 5, 75, 10. 5, 76, 3. *cf. Φυλάκιον.*

Φυλακὴ, ἡ, præsidium *urbis*, 1, 7, 6. cautio, 10, 36, 1. *Φυλακὴν παρεγγέλλουσι πᾶσι, i. e. παραγγέλλουσι προσέχειν αὐτοῖς καὶ Φυλάττεσθαι*, 5, 98, 8. *Φυλακαὶ νυκτερινὰι in castris Romanis, lib. 6. cap. 35. toto, & seq.*

Φυλάκιον, τὸ, 1) *i. q. Φυλάκειον & Φυλακεῖον*, statio, custodis, *ante castra*, 10, 30, 6. 2) *i. q. Φυλακτήριον*, castellum, propugnaculum, *Fr. gr.* 137.

Φυλακτέον; *οὐδὲν οὕτω Φυλακτέον καὶ ζητητέον, ὡς τὰς αἰτίας τῶν συμβαινόντων*, observandum; *rectius fortasse*, cavendum, 3, 7, 7.

Φυλακτήριον, τὸ, propugnaculum, castellum, munimentum ante castra vel urbem, in quo locatur præsidium vel statio militum, 8, 17, 5. *cf. Φυλάκιον.*

Φυλακτικῶς ἕκαστα χειρίζειν, cum cura, diligenter, solicite, 6, 8, 3. *Φυλακτικώτερον χρῆσθαι ταῖς προνομαῖς*, cautius, 1, 18, 1. 3, 102, 11.

Φυλλὰς, ἡ, congeries frondium, frondes, 14, 1, 6 *sq.*

Φῦλον, τὸ, *latius patet quam ἔθνος; vide Adn. ad* 1, 10, 2. *& ad* 11, 19, 3. *πᾶν τὸ Φῦλον Γαλατικὸν*, Gallica natio, 2, 33, 2. *πλείστων ἀνθρώπων Φῦλον*, 3, 48, 7. *τὸ ἐπιχώριον Φῦλον*, 34, 14, 2. (*ubi Φῦλον corrige, pro Φύλον.*) *πολύ τι Φῦλον ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπιῤῥέον ὁρῶ*, magnum hominum (*literatorum*) numerum confluere video, 32, 10, 7.

Φῦμα, τὸ, tuber, ulcus, 1, 81, 5. 11, 25, 2.

Φύξιμος, *i. q. Φεύξιμος, quod vide; Φύξιμον οὐδὲν*, nullus perfugii locus, 9, 29, 4.

Φύρδην, promiscue; *αἰγιαλὸς Φύρδην σεσωρευμένος νεκρῶν*, 16, 8, 9. absque ordine & consilio; *Φύρδην πάντα ἐπράττετο*, 30, 14, 6.

Φυσᾶν, flare; *de vento*, 1, 48, 5. *n.* inflare tibiam, 30, 13, 8. *οὐκ ἄξιος τὸ ἱερὸν πῦρ Φυσᾶν, de impudico*, 12, 13, 1. *n.*

Φυσικῶς συντεθεωρημένα, apte ad naturam excogitata, 4, 20, 3. *Φυσικῶς καὶ ἀπατασκεύως συνίσταται μοναρχία*, naturâ, sine arte, 6, 4, 7.

Φύσις, ἡ; *ὃ Φύσιν ἔχει γενέσθαι*, quod fieri amat, ut est natura hominum, 2, 21, 3. *αἱ Φύσεις ἐλέγχονται ὑπὸ τῶν ὑποστάσεων*, cognoscuntur, probantur ingenia, 9, 22, 9. 9, 23, 4. *τῇ Φύσει*, sua natura, 5, 1, 7. *n.* 5, 39, 6. *ἠναγκάζετο καρτερεῖν καὶ Φέρειν τὰ παρὰ Φύσιν*, 10, 26, 6.

ὁ κατὰ Φύσιν πατὴρ, 3, 9, 6. 32, 11, 10. 32, 12, 1. (*opp. κατὰ θέσιν.*) *υἱὸς*, 3, 12, 3. 4, 2, 5. 18, 18, 9. 30, 2, 6. 31, 21, 6. *ἀδελφὸς*, 11, 2, 3. *μετήλλαξε κατὰ Φύσιν*, 30, 19, 2. *κατὰ Φύσιν αὐτοῖς ἐπέβα-*

ἐπέβαλε συσσώζειν αὐτῷ τὴν βασιλείαν, jure naturæ debebant regnum ejus tueri, 15, 20, 2.

Φυτὸν, τὸ; Φυτὰ, arbuscula, arborum plantæ, 17, 6, 4. *Metaph. de nescio quo animomorum vitio;* παρ' οἷς ἔφυ τοῦτο τὸ Φυτὸν, 13, 2, 8.

Φωνὴ, ἡ; πᾶσαν προΐεσθαι φωνὴν, 13, 7, 10. *&c. Vide in* προϊέναι. τὴν αὐτὴν φωνὴν προΐσται ἐμοὶ, eadem loquitur quæ ego, 22, 3, 2. ἀναβοᾶν μεγάλῃ τῇ Φωνῇ, 15, 29, 11.

Φωρᾶν; πεφωραμένος ἐπὶ πράξει, deprehensus in facinore, 6, 56, 15. ἐφωράθησαν, *cum particip.* 30, 7, 6. φωραθεὶς, convictus, 33, 3, 2.

Φῶς, τὸ; ἅμα τῷ φωτὶ, prima luce, 1, 45, 6. 11, 27, 1 *&* 5. *&c.*

Φωτίζειν, τὴν ἅρεσιν τινὸς, sententiam alicujus patefacere, aperire, 23, 3, 10. *n.* γράμματα ἐαλωκότα καὶ πεφωτισμένα, literæ interceptæ & in lucem prolatæ, 30, 8, 1.

X.

Χαιρετισμὸς, ὁ; salutatio, salutandi officium; περὶ τὰς πρίσεις καὶ τοὺς χαιρετισμοὺς ἐσπούδαζον *juvenes Romani*, 32, 15, 8.

Χαλαρῶς ἐνήρμοσται ἡ ἐπιδορατὶς τῷ δόρατι, leviter infixum spiculum, ita ut facile laxetur, 34, 3, 5.

Χάλασμα, τὸ, καὶ διάστασις ἀλλήλων, spatium, intervallum inter milites in acie stantes, 18, 13, 8.

Χαλινὸς, ὁ; οὐ μόνον τὸν χαλινὸν προσδέξασθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀναβάτην, 21, 12, 9.

Χαλινοῦν τοὺς ἵππους, 10, 32, 6. ἡ κεχαλινωμένη ἵππος, frenatus equitatus, *in exercitu Hannibalis, qui στάσιμος est, & distinguitur a Numidis equitibus*, 3, 65, 6.

Χαλκάσπιδες, 2, 66, 5. *n.* 4, 67, 6. 4, 69, 4 *sq.*

Χαλκεύειν, æs vel ferrum cudere, 10, 20, 6.

Χαλκουργεῖον, τὸ, æris officina, 12, 1, 4.

Χαλκοῦς, ὁ, *subst.* æneus nummus, 5, 26, 23.

Χαλκοῦς, *adject.* χαλκοῦς ταῦρος, 12, 25, 1 *sqq.* χαλκοῦν νόμισμα, 5, 89, 2.

Χάλκωμα, τὸ, tabula ænea, 3, 26, 1. 3, 33, 18. lamina ærea, 6, 23, 14. vas æneum, 22, 11, 10 *&* 12.

Χαμαιπετὴς; χαμαιπετῆ δένδρα, humiles arbores, 13, 10, 7.

Χαμάιτυπος, ὁ, pathicus, scortum masculinum, 8, 11, 11. *ex Theopompo.*

Χαρὰ, ἡ; *vide* ὑπερβολή. μεγίστης χαρᾶς κάλλιστον θρίαμβον κατάγων, 11, 33, 7. *n. ex vulgata olim lectione; nos* μετὰ μεγίστης χαρᾶς *correximus; Reiskius* μεστὸς χαρᾶς. ἐὰν μὴ διδῷ Φ' τάλαντα μετὰ μεγάλης χαρᾶς, *forsit.* χάριτος, 22, 17, 12. *n.*

Χαράδρα, ἡ, *i. q.* Φάραγξ, via cava & salebrosa per montes, 3, 52, 5. *coll. c.* 52, 8. χαράδρα

ράδρα χειμάῤῥους, via a torrente excavata, 10, 30, 2 *sq.* & *vs.* 9.

Χαρακοποιΐα, ἡ, munitio castrorum fossa & vallo, 5, 2, 5. 6, 34, 1.

Χαρακτὴρ, ὁ, nota *tabulæ* inscripta; ξυλήφια βραχέα ἔχοντα χαρακτῆρα, 6, 35, 7. 6, 36, 7. (*i. q.* ἐπιγραφὴ, 6, 34, 12.) nota qua signatur pecunia, & *inde per metaph.* χαρακτὴρ νομιστευόμενος παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς, pravus mos usitatus apud Ætolos, quem nemo celat, cujus neminem pudet; *velut* prava moneta quæ pro legitima apud eos valet, 18, 7, 7.

Χαράκωμα, τὸ, vallum, 9, 3, 2. διπλοῦν, 10, 31, 8.

Χάραξ, ὁ, vallus, 18, 1, 1 *sqq.* vallum, 1, 29, 3. 8, 34, 3 & 5. 8, 35, 4. &c. castra, 1, 80, 11. 3, 45, 5. & *sæpe alias.*

Χαράσσειν, χαράττειν; τὸ χαραχθὲν νόμισμα, signata pecunia, 10, 27, 13.

Χαρίζεσθαι, τὶ τινὶ, dono dare, 16, 24, 9. τῷ θυμῷ, indulgere iræ, 16, 1, 2. κεχαρισμένον αὐτῷ, gratum illi, 22, 2, 6.

χαρίζομενοι *corrige*, καὶ δοκοῦντες εὐεργετεῖν, gradum facientes, indulgentes, *pro vulgato* χειριζ. 31, 18, 7. *n.*

Χάριν; ὧν χάριν, quam ob caussam, 31, 9, 4. χάριν τῶν συγγεγραφότων, propter scriptores, scriptorum culpa, 1, 64, 3. χάριν τοῦ, ut, ea fine ut, 5, 88, 6. 5, 103, 2 &c.

Χάρις, ἡ; μεγάλην εἰδέναι χάριν πᾶσι τοῖς θεοῖς, *scil.* χρῆναι, 30, 2, 8. *n. ex Vrsini emend. cum* μεγ. εἶναι χάριν *darent mssti, quod vel teneri fortasse debebat, vel in* ἔχειν *mutari; sic* 5, 104, 1. μεγάλην χάριν ἔχειν τοῖς θεοῖς.

ἐν χάριτι καὶ δωρεᾷ λαμβάνειν, beneficii & muneris loco accipere, 1, 31, 6. ἐν χάριτι ἀντιδωρεῖσθαι, referendæ gratiæ caussa vicissim donare, 3, 28, 3.

μετὰ χάριτος *duobus modis dicitur;* 1) *active, de gratia inita apud alterum, ubi verti potest* beneficii loco, in gratiam accipientis, gratum facturus alteri; ἐθελοντὶ καὶ μετὰ χάριτος παραδόντες τὴν πόλιν, Galli Romam urbem reddiderunt Romanis libenter & beneficii loco, cum gratia apud Romanos inita, 2, 22, 5. ὁ Εὐμένης ἔδωκε Προυσίᾳ μετὰ μεγάλης χάριτος, magni beneficii loco, in magnam accipientis gratiam, 26, 6, 7. ὑπέσχητο βοηθήσειν μετὰ μεγάλης χάριτος, pollicitus est auxilio se eis venturum magni beneficii loco, in magnam ipsorum gratiam, 22, 18, 3. *ubi perinde fere est, ad* ὑπέσχητο, *an ad* βοηθήσειν *referas verba* μετὰ μεγ. χαρ. *Sententia perspicue hæc est,* videri voluit in magnam eorum gratiam, & magni beneficii loco in eos collati se opem eis laturum; *sed nimirum (quod mox adjicit scriptor)*

ſuam maxime utilitatem ſpectavit, inſperatum lucrum eam rem putans. 2) *paſſive*, de gratia quam habemus alteri, *ubi verti poteſt*, beneficii loco ſibi ducens ſi res accipiatur; *ſic* μετὰ μεγάλης χάριτος ἥξειν τοὺς Ἀχαιοὺς καταπεφευγότας ἐπὶ Ῥωμαίους, Achæos venturos & confugituros ad Romanos cum magna gratia, *i. e.* magno ſibi beneficio ducturos ſi modo licitum fuerit ſibi confugere ad Romanos, magnam Romanis gratiam habituros ſi modo ab eis benigne recepti fuerint, 24, 10, 10. *ubi commode ad ſententiam Caſaubonus vertit*, cum multis precibus Romam, velut ad perfugium ſuum, venturos Achæos. *Eodem modo accipiendum illud videtur*, αὐτῶν ἐθελοντὶ αὐτῷ προσέθεντο καὶ μετὰ χάριτος, aliæ civitates ſponte ſe ei adjunxerunt, & cum gratia, *id eſt*, orantes ut in fidem acciperentur, beneficii loco ſibi ducentes ſi receptæ eſſent, 5, 77, 3. (*ubi tamen pariter active intelligere poſſis*, gratiam apud eum inituræ.) ἐὰν μὴ διδῷ μετὰ μεγάλης χάριτος (*ſic enim utique pro* χαρᾶς *legendum videtur*) niſi dederit cum magna gratia, magno beneficio ſibi ducens ſi benigne accipiatur hæc ſumma, 22, 17, 12.

πρὸς χάριν ὁμιλεῖν τινι, adulari, 15, 21, 2. 16, 21, 9. πρὸς χάριν ἀκούειν, audire quæ jucunda ſunt, 11, 5, 10.

Χαριστήριον; χαριστήρια θύειν τοῖς θεοῖς τῶν εὐτυχημάτων, 21, 1, 2.

Χαυνοῦσθαι, vano tumore inflari, intumeſcere, 6, 57, 7. 16, 21, 12.

Χεῖλος, τὸ, ripa fluminis, 3, 14, 6. 3, 43, 8. 10, 49, 4. margo foſſæ, 8, 35, 5. *n.* 10, 31, 8. 11, 15, 7. ora vaſis, 10. 44, 11 *ſq.* τὰ χείλη τοῦ πίθου, labia, ora dolii, 22, 11, 17. τὸ χεῖλος, lingula terræ, *lacum a mari intercipiens*, 10, 10, 13.

Perperam τεῖχος *pro* χεῖλος *dabant libri*, 8, 35, 5. 10, 44, 11 *ſq.*

Χειμάδιον, τὸ, hiberna; εἰς χειμάδιον *fortaſſe legendum ſuſpicatus eram*, 5, 50, 6. *n. pro* ἰμάτιον, *quod vide. Vocabulum* χειμάδιον *apud Strabonem, præter locum in Adn. noſtra citatum, rurſus habes lib. XVI. p.* 743.

Χειμάζειν, hiemare, 2, 54, 5. *n. ex lectione codd. nonnullorum, ubi ex aliis recepi* παραχειμαζ. *quod eſt verbum Polybio familiarius. Habemus tamen rurſus,* Ἄτταλος χειμάζων ἐν Ἐλατείᾳ, 27, 15, 2. *Et videtur* παραχειμάζειν *magis de exercitu dici,* χειμάζειν *de ſingulis hominibus.*

χειμάζεσθαι, tempeſtate vexari, *& metaph.* magnis incommodis agitari, 3, 102, 5.

Χειμάῤῥους, ὁ, *ſubſt.* torrens, 4, 41, 9. 40, 5, 2. *&c.*

Χειμάῤῥους, *adject.* χειμ. ποταμὸς, 4, 70, 7. χαράδρα χειμάῤῥους, 10, 30, 2.

Χειμα-

Χειμασία, ἡ, hiberna, 2, 54, 14. 2, 65, 1. 3, 94, 7. 3, 105, 11.

Χειμάσειν, exercere per hiemem, 3, 70, 4.

Χειμερινὸς, χειμερινὴ ἀνατολὴ, 5, 22, 3. τροπαὶ, 3, 72, 3. 4, 67, 7. 5, 51, 1. δύσεις, 1, 42, 6. 3, 47, 2. 4, 77, 8. 16, 16, 5 & 8. χειμερινοὶ ὄμβροι, 9, 43, 5.

Χειμὼν, ὁ, tempestas, 1, 54, 6 & 8. 1, 60, 7 *sq. Conf. Ind. histor. in* Naufragium.

Χεὶρ, ἡ, τὰς χεῖρας ἀποκόπτειν, 1, 80, 11. 1, 81, 4. διέχειν, distinere ad dirimendos litigantes, 4, 52, 1. ἐκτείνειν τινὶ, extendere, porrigere, *contrahendæ amicitiæ caussa*, 10, 34, 6. πρός τινα, *idem*, 2, 47, 2. 15, 23, 8. ἐπί τι, (*i. q.* ἐγχειρεῖν *vel* ἐπιχειρεῖν τινι) adgredi, susciperе aliquid, 1, 3, 7. ἐξαίρειν, tollere, *suppliciter orando*, 3, 84, 10. ἐπιβάλλειν τινὶ, manus injicere, invadere, 3, 2, 8 *sq.* προσφέρειν ἑαυτῷ, manus inferre alicui, cædere, occidere, 3, 79, 4. 4, 76, 5. 2, 30, 9. 2, 67, 3. 3, 115, 4. 4, 81, 9. 7, 2, 4. συμπλέκειν τινὶ, amicitiam cum quo contrahere, 2, 45, 2. 2, 47, 6.

χειρῶν ἀδίκων ἄρχειν, injusta vi, bello injusto lacessere aliquem, 2, 45, 6. 2, 56, 14. κατάρχειν, *Fr. hist.* 57.

χεὶρ, & χεῖρες, *per metonym.* homines opus facientes, ministrantes, & *figillatim*, pugnantes, militum manus; *item* vis, robur. μεγάλην ἐλπίδα καὶ χεῖρα προσειληφότες, magnum robur, magnam auxiliorum manum, 1, 44, 7. αἱ ἄριστοι χεῖρες, fortissimæ copiæ, 1, 26, 5. ταύταις ταῖς χερσὶ πιστεύσαντες, 3, 10, 6. χειρῶν πλῆθος, hominum multitudo in usum militiæ, 3, 89, 9. ἄφθονοι χορηγίαι καὶ χεῖρες, 3, 79, 3. *n.* (*ubi perperam vulgo* χρείας, *pro* χεῖρας.) ἓν σοφὸν βούλευμα τὰς πολλὰς χεῖρας νικᾷ, 1, 35, 4. ὁ πλέονας ἔχων χεῖρας, qui numerosiorem habet familiam, qui plures præsto sibi habet manus, 12, 4, 13.

ἀνὰ χεῖρας ἔχειν τινα, familiariter conversari cum quo, 21, 4, 5. *conf. mox* εἰς τὰς χεῖρας.

εἰς τὰς χεῖρας παραγίγνεσθαι, *scil.* τινὶ, familiariter congredi, conversari, colloqui cum quo, 1, 32, 4. *n.* εἰς τὰς χεῖρας ἐλθεῖν τινι, *idem*, 5, 37, 11. συνελθεῖν, 1, 78, 6. εἰς τὰς χεῖρας διδόναι ἑαυτόν τινι, credere se alicui, audere familiariter cum eo congredi, 3, 52, 7. 4, 29, 2. εἰς τὰς χεῖρας λαμβάνειν τινα, seducere aliquem ut privatim cum eo colloquaris, prensare manum, seorsim, privatim cum aliquo agere, 1, 70, 2. 4, 82, 4. 5, 1, 9. 7, 4, 4. 8, 25, 3. 22, 12, 9. συνάπτειν, συνιέναι εἰς τὰς χεῖρας τοῖς πολεμίοις, manus conferere cum hoste, 1, 76, 6. 11, 24, 3. εἰς τὰς χεῖρας συντρέχειν, concurrere *ad pugnam*, 2, 33, 5.

ἐκ χειρὸς; 1) *de Tempore*, continuo, ſtatim, e veſtigio, 3, 60, 6. 5, 41, 7. 5, 62, 7. *n.* (*ubi in verſ. lat. pro* totis viribus, *ſcribe*, e veſtigio, *vel* protinus.) 6, 8, 2. 10, 13, 5. 10, 19, 6. 17, 17, 2. 2) 2) *de Loco & Spatio;* e proximo, e veſtigio, cominus; ἐκ χειρὸς τῶν ἱππέων ἐπικειμένων αὐτοῖς, 1, 76, 8. (*ubi in lat. verſ. adjicienda verba*, e veſtigio.) ἡ ἐκ χειρὸς καὶ συστάδην μάχη, ubi pede collato pugnatur cominus, 13, 3, 4 & 7. (*non* ἐκηβόλοις βέλεσι, *ibid. vs.* 4.) τῆς συμπλοκῆς ἐκ χειρὸς καὶ κατ' ἄνδρα γιγνομένης, 4, 58, 7. 10, 31, 9. 15, 13, 1. *Adde* 2, 30, 6. *n.* ἐκ χειρὸς, *opp.* ἀπὸ δυοῖν σταδίοιν, 10, 12, 6. *Sic* 23, 13, 11. *opponuntur* ἐκ χειρὸς *&* μακρὰν, *quorum utrumque ibi pariter* de tempore & de loco *poteſt intelligi; quemadmodum &* 5, 103, 3. τῆς κοινολογίας ἐκ χειρὸς γιγνομένης, *pariter intelligi poteſt*, ut e proximo inter ſe communicarent, *vel*, ut quamprimum inter ſe colloquium haberent. 3) ἡ ἐκ χειρὸς βία *eſt* vis aperta; *cui opponitur dolus*, 9, 4, 6 *ſq.*

ἐν χερσὶν εἶναι, in proximo, ad manus eſſe; ἅτε τῶν ἱππέων ἐν χερσὶν ὄντων, quum equites cervicibus imminerent *fugientium*, 15, 14, 8. ἐν χερσὶν εἶναι τῶν πολεμίων, proxime hoſtes eſſe, jam pæne manus conſertas habere, 11, 15, 7. τὰ ἐν χερσὶν ὄντα, res præſentes, *Fr. gr.* 47.

ἐν χειρῶν νόμῳ διαφθείρεσθαι, 1, 34, 5. 1, 82, 2. τελευτῆσαι τὸν βίον, 2, 28, 10. μεταλλάξαι τὸν βίον, 3, 63, 5. 3, 116, 9. καταστρέφειν τὸν βίον, 11, 2, 1. πίπτειν, 4, 58, 9. προπίπτειν, *aut rurſus* πίπτειν, 1, 57, 8. *n.* (*ubi perperam vulgo* περιπίπτειν.) in pugna cadere, cadere pugnantem, cædi. *Et activε*, τοὺς ἄνδρας κατ' αὐτὸν τὸν κίνδυνον ἐν χειρῶν νόμῳ διέφθειρε, 5, 111, 6. *Monuit Erneſtus:* „ἐν χειρῶν νόμῳ perire *dici eos*, qui cæduntur, qui ictu gladii aut haſtæ pereunt. *Id quia fit (inquit) fere in prælio, licet etiam interdum vertere*, in acie; *ſed proprie hæc differunt, ut patet e* 4, 58, 9. *ubi Alexander Ætolus dicitur* cecidiſſe ἐν χειρῶν νόμῳ κατ' αὐτὸν τὸν κίνδυνον, interfectus armis in ipſa pugna. [*Nempe alii*, in fuga cæſi, *pariter* ἐν χειρῶν νόμῳ periiſſe *dicuntur*, 1, 34, 5.] *Apud Thucydidem* (*ſic pergit Erneſtus*) *eſt* III, 66. ἐν χερσὶν, *quod & ipſum verti poteſt* in prælio: *nam &* ἐν χερσὶν εἶναι *apud eum eſt* pugnare, *ibid. c.* 108. *&* εἰς χεῖρας ἰέναι, conferre manus."

μετὰ χεῖρας ἔχειν τὰς μάστιγας, manibus tenere, 15, 27, 9.

ὑπὸ τὰς τῶν ἐχθρῶν χεῖρας πίπτειν, *in* hoſtium poteſtatem venire, 8, 20, 8.

Χειρι-

Χειρίζειν, tractare, administrare; ἐχείριζον τὸ πλῆθος στρατιωτικῶς, tractarunt, *i. e.* formarunt, exercuerunt ad militiam, 5, 63, 14. τοσούτους ἀγῶνας χειρίσας, 10, 33, 2. πραγματικῶς ἕκαστα χειρίζων, 2, 43, 9. τὰ ὅλα χειρίζειν, 10, 24, 5. οὐδὲν κατὰ τρόπον χειρίσαι, 3, 7, 6. κακῶς χειρίζειν τὰς πράξεις, 1, 75, 1. χειρίζειν τὰ κατὰ τὴν ἀρχήν, administrare provinciam, 2, 13, 1. τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν, 1, 20, 4. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, res in Hispania administrare, 2, 36, 1. 3, 8, 4. τὰ κατὰ τὰς νουσάς, 12, 4, 5. τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον, 8, 18, 9. τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην, 24, 5, 2 *&c.*

Hinc correxi, τῷ τὰ κατὰ Βρεττίαν χειρίζοντι, 9, 25, 1. *n. ubi desiderabatur* τὰ *articulus.* ἐχείριζε τὸ (*malim* τὰ) κατὰ τὴν ἐξαποστολήν, *pro* ἐχειρίζετο κατὰ, 1, 66, 4. *n.*

Passiv. πῶς χειρίζεται τὰ κατὰ τὰς παρεμβολάς, *ex emend. Casaub. pro* χειρίζει, *quod dabant libri*, 15, 4, 4. τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην χειρισθήσεσθαι κατὰ τὴν αὐτοῦ βούλησιν, *sic scribe* 24, 5, 14. *pro vulgato* ἐγχειρισθ. *Sed pro* χειριζόμενοι, 31, 18, 7. χαριζόμενοι *reponendum.*

Χείρισμός, ὁ, tractatio, administratio; modus rei explicandæ, *quo scriptor utitur*, tractatio argumenti, 15, 34, 3. 40, 6, 4. *sic* ὁ χειρισμὸς καὶ ἡ οἰκονομία, 5, 31, 7. χειρισμὸς τῶν πραγμάτων, administratio rerum, 5, 26, 4. 15, 34, 3. ἡ περὶ τὰς παρατάξεις οἰκονομία καὶ χειρισμός, 10, 23, 1. ἑκάστων ποιούμενος παραπλήσιον τὸν χειρισμὸν, omnia simili modo *atque antea* administrans, 3, 104, 7. ὁ κατὰ μέρος χειρισμός, rerum singularum administratio, 2, 35, 3. οὐχ οὕτω τῷ πλήθει τῶν χρημάτων, ὡς τῷ καιρῷ τῆς δόσεως, καὶ τῷ χειρισμῷ τῆς χάριτος, ratione qua usus est in tribuendis beneficiis, 32, 14, 1. κατὰ τὸν χειρισμὸν, in ipsa exsecutione operis, 10, 44, 9. 10, 45, 6. τὸν χειρισμὸν τῶν δογμάτων ἐπιτελοῦσιν οἱ ὕπατοι, exsecutionem senatusconsultorum curant consules, 6, 12, 3. ὁ χειρισμὸς τῆς τύχης, administratio fortunæ, ratio qua Fortuna administrat & gerit res, 1, 4, 1.

Pro χειρισμὸς *plerique codd. perperam dant* χωρισμὸς, 15, 34, 5. *n. Eodem modo corruptam putavi librorum scripturam*, μετὰ τὸν τούτων χωρισμὸν, 10, 35, 5. *n. eamque in* χειρισμὸν *mutavi*, his ita administratis, *ubi tamen vide Adn. Conf. adn. ad* 1, 28, 4. *ubi quidem vulgata lectio* χωρισμὸν *defendi potest ex vs.* 3. *sed vicissim etiam ipsum verbum* κεχωρισμένα *occasionem præbere potuit librariis vocabulum* χειρισμὸν *in* χωρισμὸν *corrumpendi, quem in errorem*

alias

alias etiam pronos illos fuisse videmus.

Χειριστής, ὁ, τοῦ πράγματος, administrator, qui rei gerendæ præest, 3, 98, 8. ὧν μὲν συνεργός, ὧν δὲ καὶ χειριστής, 3, 4, 13. οἱ ἀπὸ Μακεδονίας ἐπιστάται καὶ χειρισταὶ, administratores rerum, negotiorum procuratores, 5, 26, 5.

Χειρόγραφον, τὸ, 30, 8, 4.

Χειροκρατία, ἡ, status reipubl. ubi violentia dominatur, ubi vis pro jure valet, 6, 9, 7 *sq.* — „ *Vide est & Diodor. Exc. Leg. XXXVI. pag. 634. (ubi tamen editur* χειροκρατία*) & p. 608. edit. Wessel.*" *Ern.*

Χειροκρατικὸς τρόπος τῆς πολιτείας, 6, 10, 4. *idemque* δημοκρατικὸς, *ibid.*

Χεῖρον; μὴ χεῖρον, non minus; ἵνα ἀσφάλεια ᾖ τοῖς ἀνδράσι, μὴ χεῖρον δὲ τοῖς ὑποζυγίοις, 3, 101, 10.

Χειροποίητος, manu, arte factus, (*opp.* Φυσικὸς) 1, 75, 4. *præcipue de munitionibus*, 4, 64, 9. 5, 39, 9. 5, 69, 2. 6, 42, 2. 7, 15, 12. *Metaph.* χειροποίητος αἰτία, *i. q.* ψευδὴς, fictum crimen, 5, 41, 3.

Χειροποιήτως, hominum manu, opera humana, 10, 10, 12.

Χειροτέχνης, ὁ, opifex, 10, 17, 6 *sqq.* 13, 4, 4.

Χειροτονεῖν, sententiam dicere *in concilio*, 9, 30, 5.

Χειροτονία, ἡ; χειροτονίας προτεθείσης αὐτοῖς, cum rogarentur suffragia, sententiæ, 29, 4, 1.

Χειροῦσθαι, *in Med.* sub potestatem redigere; χειρωσάμενος τὴν νῆσον, 5, 4, 1. χειρώσασθαι τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, 21, 2, 5.

Χελώνη χωστρὶς, ἡ, testudo complendis fossis, quæ tegit egerentes aut aggerentes terram, 9, 41, 1 *sqq.* 10, 31, 8. *coll. vs.* 10.

Χερρονησίζειν; πόλις χερρονησίζουσα τῇ θέσει, urbs in mare porrecta, peninsulæ formam habens, 1, 73, 4. ὄρος χερρονησίζον, 10, 10, 5.

Χέρσος, ἡ, terra continens, 1, 21, 2. 3, 46, 6. 3, 95, 3. 4, 41, 6.

Χθαμαλερὸς; χθαμαλερώτερος λόφος, depressior collis, 10, 10, 7.

Χιτὼν, ὁ; ἀφιέναι μετὰ χιτῶνος, cum singulis tunicis dimittere, 1, 85, 4.

Χιτωνίσκος, ὁ; χιτωνίσκοι λινοῖ περιπόρφυροι, 3, 114, 4.

Χλευάζειν, irridere, ludificari; τοὺς μὲν διέσυρε χλευάζων, 4, 3, 13.

Χλευασμὸς, ὁ, 8, 8, 5. 17, 6, 5. 30, 20, 6.

Χόνδρος, ὁ, alica, far, 12, 2, 5.

Χορεύειν τοὺς ἀγῶνας, solennes, saltationes instituere, 4, 20, 9.

Χορηγεῖν, suppeditare; *cum Accus. pers. & Dat. rei*; ἐχορήγει τὸ στρατόπεδον τοῖς ἐπιτηδείοις, 3, 68, 8. 3, 49, 11. 3, 52, 7. (*ubi intelligendus casus pers.* αὐτούς.) *sic* χρήμασι χορηγήσειν (*sc.* αὐτὸν) πρὸς πάσας τὰς ἐπιβολὰς, 5, 42, 7. θρέμμασι χορηγοῦντες, 3, 52, 7. ἡ Μηδία τούτοις τοῖς ζώοις ἅπασαν χορηγεῖ τὴν Ἀσίαν 10, 27, 2. 11,

2. n. *Et cum Dat. perſ. & Accuſ. rei*, χορηγεῖν αὐτοῖς μηδὲν, 22, 26, 2. *Et cum Dat. perſ. absque Accuſ. rei*, χορηγεῖν τινι, (*nempe* χορηγίαν *aut* χορήγια, *vel* τὰ ἐπιτήδεια,) commeatus ſuppeditare alicui; χορηγεῖν ταῖς ἐν Σικελίᾳ δυνάμεσι, 1, 62, 2. χορηγοῦντες τοῖς πολεμίοις, 1, 83, 7. χορηγεῖν Κλεομένει, 2, 51, 2. *ſic* χορηγῶν ἀεὶ τούτοις εἰς τὰ ἐπάγοντα τῶν πραγμάτων, 1, 16, 10.

Paſſive; οὔτε σῖτος δύναται χορηγεῖσθαι τοῖς στρατοπέδοις, 6, 15, 4. χορηγεῖσθαι τοῖς ἀναγκαίοις ἐκ θαλάττης, 3, 75, 3. σῖτῳ χορηγηθῆναι, *ſcil.* ὑπὸ Πτολεμαίου, 9, 44, 1. *Et per metaph.* πολλαῖς ἀφορμαῖς ἐκ Φύσεως κεχορηγημένος πρὸς πραγμάτων κατάπτησιν, 4, 77, 2.

Χορηγεῖον, τὸ, *rectius* χορήγιον; *plur.* τὰ χορηγεῖα, *rectius* χορήγια, omne commeatuum genus; *vide* 1, 17, 5. n. 1, 18, 5. 18, 24, 5. (*ubi commode* opes, divitiæ, *vertitur*, omne adparatuum genus.) τὰς παρασκευὰς καὶ τὰ χορήγια παραμυθεῖσθαι τοῖς στρατοπέδοις, *Fr. gr.* 138.

Paſſim hoc vocab. reſtituendum Polybio; ſic 15, 31, 4. n. *pro vulgato* χορηγιῶν *corrige*, τῶν χορηγίων ὧν ἔχουσι πάντων. *Et* 32, 11, 7. n. *reſcribe*, μετακομισθέντων εἰς τὴν Ῥώμην χορηγίων. *Et* 3, 89, 9. n. ἀκατάτριπτα χορήγια.

Χορηγία, ἡ, adparatus, copia; τῶν ἀναγκαίων, rerum neceſſariarum, 1, 18, 9. (*ubi etiam exponi poteſt* ſubvectio rerum neceſſariarum; *quemadmodum* 1, 59, 6. ἀποκλείσαντες τὰ στρατόπεδα τῆς κατὰ θάλατταν χορηγίας.) τῶν βελῶν καὶ τῶν ἄλλων πρὸς τὴν χρείαν ἐπιτηδείων, 4, 71, 10. ἡ τοῦ βίου χορηγία, res familiaris, bona, reditus, 32, 12, 6. *ſic* ἡ ἐκ τοῦ βίου χορηγία, reditus ex bonis ad parandas vitæ commoditates, 11, 8, 5. κατὰ τὸν ἴδιον βίον οὐ περιττεύων τῇ χορηγίᾳ, 18, 18, 5. ὅστις πολυτελέστερον ζῇ τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὕπαρξιν χορηγίας, 10, 25, 5. *ſic nude* ἡ χορηγία, opes, divitiæ, 6, 2, 13. (*ubi quidem* liberalitatem, munificentiam, *cum Valeſio interpretatur Erneſtus.*) *pariter* ἡ λοιπὴ χορηγία, 12, 4, 8. *eſt* opulentia, copia commoditatum vitæ. *Sigillatim* χορηγία *eſt* pecunia ad faciendos ſumtus bellicos, 1, 59, 6. 1, 72, 6. 10, 19, 2.

αἱ χορηγίαι, ſubſidia vel præſidia quælibet ad res gerendas neceſſaria, 1, 3, 9. *ſigillatim*, commeatus, 1, 16, 6. 1, 71, 6. & 3, 17, 11. (*quibus duobus poſterioribus locis* ἡ τῶν χορηγιῶν διάθεσις *vel* παράθεσις & pecuniæ adparatum *comprehendit*, & horrea granaria, *ſicut* τῆς χορηγίας παραθέσεις 10, 19, 2. pecuniæ adparatum *denotat.*) 3, 97, 3. 6, 15, 4. &c. πλείστας χορηγίας ἑτοιμάζειν τῇ πόλει,

plurimos reditus parare, 1, 72, 3. αἱ εἰς τοῦτο τὸ μέρος χορηγίαι, *quibus abundabat regio; sunt* variæ materiæ *conficiendis operibus* necessariæ, 9, 41, 10. *sic* αἱ χορηγίαι, *quas Scipio ipse curat ut suppetant fabris reliquisque opificibus*, 10, 20, 5. *videtur intelligendus* adparatus materiarum, *quibus cuique generi opificum opus erat.* — *Conf.* χορηγεῖον, χορήγιον.

Χορηγὸς, ὁ, qui sumtus præbet, 2, 44, 3. 8, 9, 2.

Χόρτασμα, τὸ, omne graminis & pabuli genus; τὰ χορτάσματα πάντα κατεφθαρκέναι τοὺς Ῥωμαίους, 9, 4, 3.

Χορτολογία, ἡ, pabulatio, 18, 5, 1. 22, 22, 12.

Χοῦν, a χόω; *vide* χωννύειν.

Χοῦς, ὁ, terra adgestitia, 4, 40, 7. 4, 41, 3 & 7. 22, 11, 8. χοῦν ἔφερον ἐπιπάσαντες, (*vel* ἐπὶ πάσας, *scil.* τὰς σχεδίας,) 3, 46, 6. τοῦ χοὸς ἀνασωρευομένου *ex conject. edidi*, 8, 35, 5. *n. ubi fortasse rectius fuerit* τοῦ χοῦ; *sed a recto casu* ὁ χοῦς *genitivum pariter* τοῦ χοὸς *formatum video in loco, quem ex Nonno protulit Henr. Stephanus in Thesauro*, ἐκ χοὸς ἀνδρόγονοιο, ex humo unde ortum suum homo traxit: *eademque ratione apud Hesychium legimus*, χοΐ, *i. q.* χώματι.

Χρᾷν, oraculum edere, oraculo respondere; χρῆσαι τὸν θεὸν αὐτοῖς, 8, 30, 7. χρῆσθαι, χρήσασθαι; *vide infra.*

Χρεία, ἡ, 1) usus, opera, auxilium; τὰ κατεπείγοντα πρὸς τὴν χρείαν, ad usum necessaria, 1, 21, 4. & *nude* τὰ πρὸς τὴν χρείαν, 1, 52, 7. τοῦτο παραποδίζει τὴν τῶν ὅπλων χρείαν, impedit armorum usum, 2, 28, 8. ἡ τοῦ σαυρωτῆρος χρεία, 6, 25, 9. ἡ Γαλατικὴ μάχαιρα, 3, 114, 3. οἱ θυρεοὶ ἑστηκυῖαν ἔχουσι τὴν χρείαν, certum usum habent, 6, 25, 10. οἷ (*spiculi quod hastæ præfigitur*) τὴν ἔνδεσιν καὶ τὴν χρείαν οὕτως ἀσφαλίζονται βεβαίως, 6, 23, 11. *n. ex vulgata olim lectione, pro qua* κατὰ τὴν χρείαν *scripsi*, (*ut sit idem ac* κατὰ τὸν τῆς χρείας καιρὸν, 8, 7, 8. *aut* κατὰ τὸν χειρισμὸν, 10, 44, 9. 10, 45, 6.) *sed restitutam librorum lectionem* καὶ τὴν χρείαν *velim, ut in Adn. significavi.* χρείαν παρέχειν, 3, 97, 4. & παρέχεσθαι, usum, operam præstare; *vide in* παρέχεσθαι, & *conf. infra, num.* 4. αἱ γεγενημέναι χρεῖαι ἐξ αὐτῶν, 1, 67, 12. ἀνωφελὴς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως χρεία, inutilis opera, inutilis usus, *id est*, nullius usus, 1, 57, 3. ἐναργὴς ἡ ἐξ αὐτοῦ χρεία ἐγένετο, manifesta fuit opera quam ille præstitit, auxilium quod ille adtulit, 10, 11, 7. utilitas *commode vertitur*, 10, 24, 5.

2) χρεία ἐστὶ τούτου, opus est hac re, 5, 109, 1. οὐκ ἔτι λόγων, ἀλλ' ἔργων ἐστὶν ἡ χρεία, 3, 111, 10. πολλὴν ἐπισκέψεως χρείαν ἔχει ταῦτα,

ταῦτα, multa circumspectione opus habent, 9, 12, 1. ἐπιστάσεως χρείαν ἔχει τὸ γιγνόμενον, 28, 6, 1.

3) negotium *quodvis*, factum, res gerenda *vel* gesta, qua quis operam præstat alteri; οἱ ἐπὶ τὴν αὐτὴν χρείαν ἐξαπεσταλμένοι, ad idem negotium (*scil.* ad speculandum) emissi, 3, 45, 2. τὸ πραχθὲν ὑπ' αὐτοῦ περὶ τὴν χρείαν ταύτην, quæ in hoc negotio ei mandato, in hac expeditione, gessit, 1, 75, 4. δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὴν χρείαν, negotium suscipere, 8, 18, 11. μετὰ τὴν χρείαν ταύτην, hac re gesta, post hanc operam præstitam, 1, 46, 1. *sic* διὰ τὴν προειρημ. χρείαν, 10, 3, 7. μεταστήσασθαί τινα ἀπὸ τῆς χρείας, submovere aliquem a negotiis, a cura rerum, a munere, 4, 87, 9. λυμαίνεσθαι τὰς τοῦ βασιλέως χρείας, corrumpere, impedire, irrita reddere regis negotia, res regis, 5, 2, 8. τῆς χρείας ἐπιτελουμένης, dum negotium suscipitur, dum res geritur, 2, 49, 9.

4) *Præsertim de* πολεμικῇ *quæ dicitur* χρεία, 10, 24, 1. 6, 24, 7. *nudum etiam vocab.* χρεία *frequentatur, denotatque* operam bello præstitam, rem bello gestam, genus pugnandi, *&* ipsam pugnam, prælium. *Vide* 2, 29, 1. 2, 33, 5. *n.* 3, 33, 11. *n.* Sic ἐπιφανεστάτην παρέχεσθαι χρείαν, egregiam operam præstare *scil. in prælio, i. e.* egregie pugnare, 1, 78, 11. *sic* ἐκπρεπῆ ποιουμένων τὴν χρείαν τῶν ἱππέων, 2, 69, 1. διαφέρουσαν συνέβαινε γίγνεσθαι τὴν ἐξ ἀμφοῖν χρείαν, 2, 69, 4. *cf.* 1, 67, 12. αἱ κατὰ μέρος χρεῖαι, minora prælia, 1, 84, 7 *sq. & alibi.* ἀπὸ ταύτης τῆς χρείας, hac re gesta, post hanc pugnam, *après cette affaire*, 5, 13, 7. ἐπειδὰν γένηταί τις χρεία, ubi factum est prælium, 6, 39, 2. ἐν ταῖς χρείαις, 6, 23, 11. *n. vertitur* inter utendum, *rectius* in conflictibus, in pugnis. τοῖς Καρχηδονίοις συνέβαινε ὑπερδέξιον γίγνεσθαι τὴν χρείαν, Pœni prælio erant superiores, 3, 73, 2. ἡ βαρβαρικὴ χρεία, *i. q.* μάχη, pugnandi genus barbarorum, *Fr. gr.* 12. ἡ ἐμβατικὴ χρεία, militia navalis, 5, 95, 5. (*i. q.* ἡ κατὰ θάλατταν, 6, 52, 1.) ἡ ἐν τῇ γῇ χρεία, militia terrestris, pedestris, 32, 2, 3.

Χρεωκοπία, ἡ, *Fr. hist.* 68.

Χρῆμα, τὸ; μέγα τι γεγονέναι χρῆμα τὸν Ἀγαθοκλέα, 12, 15, 8.

Χρηματίζειν, *absol.* audientiam præbere, responsa dare adeuntibus, negotia publica tractare, 5, 81, 5. χρηματίσας περὶ τῶν μελλόντων, collatis consiliis de eis quæ agenda supererant, 2, 54, 4. *coll. vs.* 14. χρηματίσαι τοῖς πρεσβευταῖς, audire legatos, operam dare legatis, 3, 66, 6. 5, 24, 11. 5, 63, 7. 16, 25, 4.

κατ' ἰδίαν χρηματίζειν τοῖς φίλοις, privatim agere, conferre, colloqui cum amicis, 5, 56, 8.

βασιλέα χρηματίζειν, regium titulum fumere, regem adpellari, 5, 57, 2 & 5. 30, 2, 4.

χρηματίζεσθαί τινα, pecuniam exprimere alicui; 32, 21, 15. — „Sic fere Ioseph. XVI. 10, 1." Ern.

Χρηματισμός, ὁ, 1) auditio legatorum & responsum eis datum; αἱ ἐντεύξεις τῶν πρεσβειῶν καὶ οἱ χρηματισμοί, 28, 14, 10. sed & ipsorum legatorum oratio & tractatio negotiorum; ὑπὲρ ἧς (πρεσβείας) Κλεόστρατος ἐποιεῖτο τὸν χρηματισμὸν καὶ τοὺς λόγους, cujus legationis nomine negotia tractabat & verba faciebat, 28, 16, 4. i. q. ἧς ἡγεῖτο, & ἧς προειστήκει.

2) οἱ χρηματισμοί, rationes adquirendæ pecuniæ, augendæ rei familiaris, 6, 56, 1. ὁ ἀπὸ τοῦ κρατ. χρηματισμός, honesta ratio, 6, 56, 3.

Χρηματιστικὸς πυλών, vestibulum, atrium, ubi publica negotia tractat rex & publice responsa dat, 15, 31, 2. χρηματιστικὴ σκηνή, tentorium ubi rex responsa dat, consilium habet, &c. prætorium, 5, 81, 5.

Χρῆσθαι τοῖς πράγμασι ὡς ποτ' αὐτῷ δοκεῖ συμφέρειν, 1, 33, 5. πῶς δεῖ, 1, 29, 6. εὐηνῶς καὶ ἀσκόπως, 4, 14, 6. &c. Verbum χρήσασθαι excidisse videtur ad τοῖς πράγμασιν. 2, 64, 6. n. χρησάμενος τοῖς χώμασιν ἐνεργῶς, 4, 63, 2. ῥᾳδίως χρῆσθαι τῇ πολιορκίᾳ, facilem obsidionem habere, 2, 10, 7. χρῆσθαι ἑαυτῷ τολμηρῶς, fortiter se gerere, 2, 1, 8. ἀνακώτερον ἢ στρατηγικώτερον, imprudentius, incautius, non prout imperatorem decet, 10, 32, 7. αὐτός που κέχρημαι λέγων οὕτως, &c. locum hunc communem usurpavi ut dicerem, 12, 7, 3. n. quemadmodum latine dicimus, ut hoc utar.

Χρήσιμος, commodus, idoneus, solers, ad usum aptus; φίλοι χρησιμώτατοι, amici maxime idonei, solertes, 24, 3, 8. n. δύναμις χρητίμη καὶ γεγυμνασμένη διαφερόντως, 3, 35, 8. ἔχων γυναῖκα χρησίμην τὰ ἐπ' ἄλλα καὶ πρὸς πᾶσαν ἐπιβολὴν εὐφυῆ συνεργόν, 6, 2, 11.

Χρῆσις, ἡ, βιβλίων, commodatio, 32, 9, 4.

Χρονίζειν, morari, diutius morari; μεχρονικῶς ἐν τῇ Ῥώμῃ, 33, 16, 6.

Χρόνιος πολιορκία, diuturna, 1, 17, 9. 4, 71, 5.

Χρονισμός, ὁ, duratio, 1, 56, 3. ἐπιτηδειότης πρὸς ἀσφάλειαν στρατοπέδων καὶ χρονισμόν, opportunitas loci ad securitatem castrorum & ad diuturnitatem commorationis; — „h. e. ut eodem loco diu castra manere possint, nec deficiant quæ exercitui necessaria sunt." Ern.

Χρονογραφία, ἡ, 5, 33, 5.

Χρόνος,

Χρόνος, ὁ, *nonnumquam idem quod* καιρὸς, *v. c.* κατέλαβεν αὐτὸν οὗτος ὁ χρόνος, 21, 10, 13. *coll. vs.* 12. *(conf.* καιρός.) οὕτως ἄγουσι τοὺς χρόνους, sic agunt, sic putant, computant tempora, 5, 1, 1. χρόνον δοῦναι, moram concedere, 6, 17, 5. οὐδένα χρόνον μείνας, nullam moram faciens, 2, 54, 1. ὁ τοῦ μέλλειν χρόνος, mora, 3, 112, 5. *n.* χρόνου γιγνομένου, cum diutius duraret res, 15, 28, 4. χρόνον ἔχει ἡ δύναμις τοῦ Φαρμάκου, moram facit, non nisi procedente tempore exserit vim suam venenum, 8, 14, 3.

κατὰ βραχὺ τῷ χρόνῳ, paulatim, procedente tempore, 4, 70, 7. *sic nude* τῷ χρόνῳ, 3, 89, 3. διὰ τὸν χρόνον, diuturnitate temporis, 2, 21, 2. διὰ χρόνου, post longum intervallum, 1, 66, 10. τοσούτους χρόνους, tam diu, per tam longum tempus, 3, 64, 4. πολλῶν χρόνων, (*i. q.* ἐκ πολλῶν χρόνων) jam diu, a longo tempore, 3, 85, 9. *n.* 3, 90, 7. τὸν πρώτων χρόνον, prius, antea, 1, 66, 7. *n. ni* τὸν πρὸ τοῦ *legendum.*

Χρυσεῖον εὐφυὲς, aurifodina dives, 34, 10, 10. τὰ χρυσεῖα, 3, 57, 3.

Χρυσόπους; χρυσόπουν Φορεῖον, 31, 3, 18.

Χρυσὸς; *vide Ind. histor. in* Aurum.

Χρυσοστέφανος; χρυσοστέφανοι ἱππεῖς, 31, 3, 6.

Χρυσοῦς, ὁ, numus aureus, 1, 66, 6. 4, 46, 3. 24, 1, 7. χρυσοῦς ἐπίσημος, 4, 56, 3.

Χρυσοφάλαροι ἱππεῖς, 31, 3, 6 *sq.*

Χρυσοχοεῖον, τὸ, officina aurifabri, 26, 10, 3.

Χρύσωμα, τὸ; χρυσώματα, aurea vasa, 31, 3, 16 *sq.*

Χρῶμα, τὸ, color χρώμασι διαφέρομεν ἀλλήλων, 4, 21, 2.

Χρωματογραφία, ἡ, pictura, 5, 33, 5. *n. ex lect. olim vulgata, ubi nos ex aliis codd.* χρονογραφ, edidimus.

Χρώς, ὁ. *Nescio quid spectarit H. Stephanus, quidve fraudi fuerit ei, in Thes. Gr. Ling. sub hoc vocabulo scribenti, apud Polybium legi hæcce verba;* εὐτύχημα μέγα τὸ τὸν χρῶτα τοιοῦτον Φῦναι ἔχοντα, ὥστε μὴ διαφθεῖραι τοὺς συγκαθεύδοντας. *Nihil tale apud nostrum quidem Polybium legere me memini.*

Χυδαῖος λαλιὰ, vulgaris sermo, 14, 7, 8.

Χύδην ἐρριμμένα ὅπλα, passim, promiscue, 15, 14, 2.

Χῶμα, τὸ, agger, 1, 47, 5. 4, 63, 2. *Et fere i. q.* χοῦς, terra ponti ingesta, qua fiebat ut pons aggeri esset similis, 3, 46, 7 *sq.*

Χωνεία, ἡ, fusio *metalli*, 34, 10, 12.

Χωνεύειν, conflare, fundere *metallum*, 34, 9, 11.

Χαννύειν, adgesta humo obturare *vel* complere; χώννυειν τὸ στόμα τοῦ λιμένος, 1, 47, 3. τὰς Φρεατίας, 10, 28, 5. χώννυται, χωσθήσεται ὁ Πόντος,

Πόντος, 4, 40, 4 & 8. 4, 42, 6. *Et* compiere *fossas rebus quibuscumque; χώσας Φορμοῖς ἀχύρων σεσαγμένοις τὰς τάφρους*, 1, 19, 13. *Alibi χώστός.*

Χώρα, ἡ, 1) regio; *τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον ἐκφέρειν*, 4, 26, 2. *n.* 4, 30, 2. 40, 8, 8. *οἱ κατὰ χώραν*, 1, 78, 3. *n. non modo* rusticani *sunt, quemadmodum cum Casaub. interpretatus est Ern. sed promiscuae* incolae regionis *Pœnis subjectae, tam agrorum quam urbium.* 2) locus qualiscumque quem quisque occupat; *κατὰ χώραν μένειν*, suo loco manere, non moveri, 3, 46, 9. 4, 72, 4. 8, 32, 3. 8, 36, 13. 10, 32, 1, *σὺ, τὴν ἐμὴν χώρην καταλαβών, εἶπον*, tu, in locum concedens meum, dic, 15, 8, 10. *τὴν ἐπισφαλεστάτην εἶχον χώραν*, periculosissimo loco erant, 2, 29, 2. *ἡ χώρα μεγάλα συνεβάλετο αὐτοῖς*, locus quo stabant, *in mari*, 1, 51, 4. *τὴν πρώτην ἔχων χώραν τοῦ φορήματος*, 8, 31, 7. 3) *de* muneribus & dignitatibus; *ἐλλείπουσιν αἱ χῶραι*, vacua sunt loca, munera, gradus honorum, *les places sont vacantes*, 35, 4, 4. *οἱ τὰς μεγίστας χώρας ἔχοντες*, qui summos dignitatum gradus tenebant, 1, 43, 1. — „*Imitatus est Iosephus. Ant. Vl.* 10, 1. *χώρα ἀμείνων*, gradus honoris altior, *ante dixerat τάξιν.*“ *Ern.*

Χωρεῖν; *τὰ πράγματα χωρεῖ κατὰ λόγον*, ex voto succedunt, 28, 15, 12. *ταῦτα καλῶς κατὰ νοῦν ἐχώρει αὐτῷ*, 10, 15, 4. *ὁμοσε χωρεῖν, vide ὁμόσε.*

Χωρίζειν καὶ διαιρεῖν τὰς πράξεις, separare atque distinguere, *in historia scribenda*, 5, 31, 4. *χωρίζουσι τὰ κατὰ τὰς νομὰς temere & invitis mssis editum erat* 12, 4, 5. *pro χειρίζουσι.*

Passiv. χωρίζεσθαι, χωρισθῆναι, abire, discedere; *absol.* 3, 94, 9. *εἰς Χαλκίδα*, 5, 2, 8. *ἐπὶ τῆς Ἰωνίας*, 33, 10, 8. *τινός*, ab aliquo, 5, 111, 2. *ἐκ τοῦ χάρακος*, 3, 90, 2. *Rursus absolute*, separari, segregari, *de hominibus qui antea permixti & confusi erant*, 10, 17, 6. *ἀπ' αὐτῶν, pro ἀφ' ἑαυτῶν vel ἀπ' ἀλλήλων*, dirimi, in diversa trahi, *de civitatibus quæ fœdere inter se junctæ erant*, 10, 41, 9. (*i. q.* διαλυθῆναι, c. 40, 5. & διασπασθῆναι, 4, 1, 5.) *Rursus ἐχωρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων*, diremti sunt, a se invicem discesserunt *pugnantes, ingruente nocte*, 3, 110, 7. *mulier κεχωρισμένη ἀπὸ τοῦ ἀνδρός*, separata, repudiata a marito, 32, 12, 7.

Tropice; *πολὺ κεχωρισμένος τῆς Ῥωμαϊκῆς αἱρέσεως*, longe alienus a more & instituto Romano, 52, 9, 11. *πολύ τι κεχωρισμένος ἁπάσης ἀδικίας*, 32, 21, 10. — „*Simile est Hebr.* 7. *κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν.*“ *Ern.* *πολὺ κεχωρισμένος τῆς*

της στρατηγικῆς δυνάμεως, longe aberat ab imperatoria virtute, 39, 1, 1.

Χωρίον, τὸ, locus *quicumque*, *v. c. fylvoſus*, 3, 71, 2. *χωρίον νησίζον*, locus ubi fluvius inſulam facit, 3, 42, 7. *Sigillatim*, caſtellum, oppidum, 2, 54, 3. (*ubi pro ſynonymo ponitur* Φρούριον,) 4, 61, 7. 4, 75, 2. *& ſæpe aliàs.*

Χωρὶς, *adverbialiter*, (*per ellipſin genitivi* ἀλλήλων) ſeparatim, ſeorſim, 6, 26, 3. *χωρὶς μὲν - - χωρὶς δὲ*, 5, 89, 8.

Χωρὶς, *præpoſ. cum Genit.* *χωρὶς ἀλλήλων*, ſeorſim a ſe invicem *habuerunt caſtra*, 3, 103, 8. *χωρὶς τῶν ἄλλων*, præter reliqua, ut reliqua taceam, 6, 56, 13. *χωρὶς τῶν ὀνομάτων*, exceptis nominibus propriis, 6, 46, 10. *ſic* 14, 12, 6. *&c.* *χωρὶς τοῦ πλήθους*, abſque, non conſulta, inſcia multitudine, 2, 21, 4. (*opp.* *μετὰ τῆς αὐτοῦ γνώμης.*)

Χωρισμὸς, ὁ, diſceſſus; *μετὰ τὸν Ἀντιγόνου χωρισμὸν*, 5, 16, 6. 9, 5, 3. ſeparatio, diviſio, diſtributio, *ſi vera lectio librorum*, 1, 28, 4. *n. quæ tamen in* χειρισμὸν *utique mutanda videtur. Vide* χειρισμὸς, *ubi & alia loca citantur, quibus confuſa & permutata inter ſe ſunt iſta vocabula.*

Χωρογραφία, ἡ, 34, 1, 4.

Χωρογραφεῖν τὴν Εὐρώπην, 34, 5, 1. (*Strabonis verbum, non Polybii.*)

Χῶρος, ὁ, locus, ſpatium; *ποιήσας ἐν βραχεῖ χώρῳ τὴν ὅλην δύναμιν*, in brevi ſpatio totum colligens exercitum, 11, 1, 3.

Χωστὸς; *χωστὴ καὶ στενὴ ἐπάροδος*, aditus arte factus ex adgeſta terra, 4, 61, 7.

Χωτρὶς χελώνη; *vide ſupra in* χελώνη.

Ψ.

Ψαύειν; *ἐπὶ κεφαλαίων ψαύειν τῶν πράξεων*, ſummatim attingere, 1, 13, 8. 3, 32, 5. (*conf.* ἐπιψαύειν.) *τῶν καλῶν ἔργων ἐφίενται μὲν ἐπολλοὶ, τολμῶσι δ' ὀλίγοι ψαύειν*, 18, 36, 1.

Ψεκτὸς, vituperandus, 3, 4, 1 *& 7.*

Ψέλλιον, τὸ, armilla, 10, 18, 6. *n.*

Ψεύδειν τινὰ τῆς ἐλπίδος, fruſtrari ſpem alicujus, 17, 11, 11. *ἐψευσμένοι τῶν ἐλπίδων*, 4, 51, 9.

Ψευδεπώνυμος, falſo nomen gerens, 24, 5, 5.

Ψευδεπίτροπος, falſi nominis tutor, 15, 25, 1 *& 3.*

Ψευδὴς, falſus; *αἱ πρῶται ὑποθέσεις ψευδεῖς*, 1, 15, 9 *& 11.* *πολλὰ ἱστορεῖν ψευδῆ*, 12, 8, 1. *ψευδὴς αἰτία*, falſum, fictum crimen, 5, 41, 3.

Ψευδογραφεῖν, falſa ſcribere, 12, 8, 6. 16, 14, 8.

Ψευδοδοξεῖν, falſa opinari, falſas opiniones habere, 16, 12, 11.

Ψευδοδοξάζειν, *idem*, 10, 2, 3.

Ψευδολογεῖν, falſa narrare, 3, 47, 6.

Ψευδο-

Ψευδολογία, ἡ, fabulosæ narrationes, mendacia, 4, 42, 7.

Ψευδολόγος, ὁ, mendax, 32, 8, 9.

Ψευδοποιεῖν τὰς ἀποφάσεις τινός, mendacii arguere dicta alicujus, 12, 25, 4. τὰ τῶν ἄλλων ψευδοποιεῖν καὶ ταπεινοῦν, aliorum facta mendaciis obscurare, *vel* falsa pronunciare, & deprimere, 30, 4, 13.

Ψεῦδος, τό; τὸ δ' ἐστὶ ψεῦδος, falsum hoc est, 10, 11, 4. ψεῦδος εἰσέφερε τὸ ὅλον, mera mendacia concinnavit, 2, 58, 12. ψεῦδος ἀπίθανον, *ibid.* δύο τρόποι ψεύδους, 12, 7, 4 *sq. n.*

Ψευδῶς ἐγένετο ὁ φόβος περὶ αὐτὸν, temere, sine caussa incesserat eum hic timor, 5, 110, 7. ψευδῶς συμπαραφέρεσθαι τῇ δόξῃ, temere adsentiri opinioni, 10, 5, 9.

Ψηλαφᾶν, τὸν ὖν, manu contrectare, 8, 31, 8. πᾶσαν ἐπίνοιαν, omnes consiliorum vias scrutari, expendere, ponderare, 8, 18, 4.

Ψηφίζειν, calculos subducere, calculare *in abaco*, 5, 26, 13.

Ψήφισμα, τό; προσφέρειν ψήφισμα, decretum proponere & deliberationi subjicere, 29, 9, 10.

Ψῆφος, ἡ; ταῖς τοῦ συμφέροντος ψήφοις μετρεῖν πάντα, 2, 47, 5. αἱ ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψῆφοι, 5, 26, 13.

Ψιθυρίζειν (τινὶ) πρὸς τὴν ἀκοὴν ἄττα δή ποτ' οὖν, susurrare aliquid in aures alicui, 15, 27, 10.

Ψιλὸς τόπος, locus nudus, absque arboribus aut virgultis, 3, 55, 9. 3, 71, 1 *sq.* (*i. q.* οὐχ ὑλώδης) 3, 104, 4. τὰ θηρία ψιλὰ τῶν ἐνδῶν, elephantes rectoribus suis destituti, 11, 1, 12. οἱ ψιλοὶ, levis armatura, 3, 104, 4 & 6. & *sæpe aliàs.*

Ψιλότης, ἡ, spiritus lenis in græcorum verborum pronunciatione, 10, 47, 10.

Ψιλοῦν, nudare; ψιλωθέντα κέρατα, latera aciei nudata *equitum præsidio*, 3, 73, 7. 5, 85, 6. 15, 12, 2. ἐψιλωμένος τοῖχος νεώς, latus navis nudatum *remis*, 8, 6, 2.

Ψιλῶς, nude, mere, simpliciter; ψιλῶς κατὰ τὴν προαίρεσιν, *opp.* τὸ ἀποτέλεσμα, 2, 39, 11. αἱ ψιλῶς ἐξ αὐτῶν τῶν ἀγωνισμάτων διαλήψεις, judicium quod ex ipsis per se certaminibus formari potest *de imperiorum statu*, 3, 4, 4. ψιλῶς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς Ῥωμαίων πολιτείας ποιησόμεθα λόγον, *quum ad illa tempora pervenerimus, quibus res Romanæ misceri cœperunt rebus reliquorum omnium populorum, tunc demum* de Romanæ reipubl. constitutione nude per se verba faciemus, (*id est*, ex professo, non ut eam disputationem immisceamus historiæ rerum gestarum,) *eamque disputationem historiæ illorum temporum præmittamus*, 3, 118, 11. πῶς ἐνδέχεται, ψιλῶς αὐτὰς καθ' αὑτὰς ἀναγνόντα τὰς Σικελικὰς ἢ τὰς Ἰβηρικὰς πράξεις γνῶναι τὸ μέγεθος τῶν γεγονότων, solas res per

per se res Siculas, seperatim *ab historia rerum in aliis terræ partibus gestarum*, 8, 4, 3. ῥητέον τῆς διαβάσεως αὐτίαν ψιλῶς, trajectionis illius causa nude per se est explicanda, *scil.* non ut rursus rerum quarumque ad illam caussam pertinentium caussæ & rationes pariter aperiantur exponanturque, 1, 5, 3. *n.*

Ψόφος, ὁ, παρηλλαγμένος, inconditus clamor, 14, 5, 12. ἀντήχουν τὰ χαλκώματα διὰ τὸν ἐκτὸς ψόφον, 22, 11, 12.

Ψυχαγωγεῖν τινα, delinire, demulcere aliquem, blandiri alicui, 4, 82, 4. 7, 4, 4. 10, 35, 2. 24, 3, 8. *Fr. gr.* 139. oblectare *lectores*, 2, 56, 11. ad sui amorem perlicere, adlicere, 8, 25, 5. πείθει αὐτὸν, ἐλπίσι μεγάλως ψυχαγωγήσας, magnis promissis inductum, solicitatum, 5, 50, 11. *Sic sequente* ὥστε; ἐψυχαγώγησάν τινα ὥστε συναποχωρῆσαι μεθ' ἑαυτῶν, solicitaverant, blanditiis & promissis perlexerant, induxerant ut *&c.* 13, 8, 3. *Passiv.* ἐψυχαγωγημένος, benignitate illius captus, 28, 15, 4. ψυχαγωγηθέντες, deliniti, 1, 79, 8.

Ψυχαγωγία, ἡ, oblectatio, *de venatione*, 32, 15, 5.

Ψυχή, ἡ; ἥττᾶν τὰς ψυχὰς τῶν ὑπεναντίων, 1, 75, 3. *&c. Vide in* ἥττᾶν. κατέπληξε ταῖς ψυχαῖς τοὺς Ῥωμ. *vel* τὰς ψυχὰς τῶν Ῥωμ. 3, 116, 9. *n.* αἱ ἀπηλγηκυῖαι ψυχαὶ τῶν δυνάμεων, 1, 35, 5. πάσχειν ταῖς ψυχαῖς, 2, 20, 5. ταῖς ψυχαῖς θαῤῥεῖν, 14, 7, 5. βαθεῖς ταῖς ψυχαῖς, 6, 24, 9. παραμένειν ταῖς ψυχαῖς, animis durare, resistere, 2, 30, 7.

μία ψυχή, unus homo, unius hominis ingenium, 8, 5, 3. εἰς ἀνὴρ καὶ μία ψυχή, 8, 9, 7. 9, 22, 1 *&* 6. 6, 48, 4. (*pro quo est* εἷς ἄνθρωπος καὶ μία γνώμη, 1, 35, 5.) ὀλίγοι τινὲς εἰσι ψυχαὶ, αἱ *&c.* rara reperias ingenia quæ, 18, 24, 4.

ψυχή, vita; παραβάλλεσθαι τῇ ψυχῇ, 28, 9, 4. κύριος γενόμενος ἅμα τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, 40, 12, 6.

Ψυχικὸς; ψυχικὴ τόλμα, σωματικὴ ῥώμη, animi audacia, 6, 5, 7. (*pro quibus* 6, 7, 3. τὰς σωματικὰς καὶ θυμικὰς δυνάμεις *dicit.*) ψυχικαὶ ὁρμαὶ, σωματικὴ δύναμις, 8, 12, 9.

Ψυχομαχεῖν, *dicitur de iis*, qui, cum viribus amplius non valeant, animis tamen & ira in bello persistunt pugnantque, nec cedere volunt, 1, 58, 7. 1, 59, 1. 6, 52, 7. μένουσι ψυχομαχοῦντες μέχρι τῆς ἐσχάτης ἐλπίδος, 10, 39, 7. *Conf.* θυμομαχεῖν.

Ψυχομαχία, ἡ, 1, 59, 6. *vide verbum præced.*

Ψύχος, τὸ; ὑπὸ τὸ ψύχος, dum frigidior adhuc est aër, 5, 56, 10.

Ψυχρότης, ἡ τοῦ περιέχοντος, 4, 21, 1.

Ψωμὸς, ὁ, frustum, bucca, 31, 4, 6.

Ψώρα,

Ψώρα, ἡ, scabies, 3, 88, 1. *cf.* λιμόψωρος,

Ω.

Ὦδε γὰρ καὶ τῇδέ που, 3, 108, 3. *n.*

Ὠθισμὸς, ὁ, pressio in turba, *jungitur* πνιγμῷ, 4, 58, 9.

(Ὠλιγώρως, *mendose scriptum, pro* ὀλιγώρως, *quod reponendum*, 5, 91, 4.

Ὠμὸς, crudelis, 9, 22, 8. ὠμότατος, 9, 23, 2. crudus, non coctus: ὠμὴ πίττα, 5, 89, 6.

Ὠμότης, ἡ, 9, 24, 8. 9, 26, 8.

Ὥρα, ἡ, tempus; λέγειν ὥρα περὶ τῶν προκειμένων, 1, 13, 1. *De* Anni tempore; ἤδη τῆς ὥρας κατεπειγούσης, διέλυον εἰς παραχείμασίαν τὰς δυνάμεις, 3, 99, 9. ἅμα τῷ τὴν ὥραν μεταβάλλειν, statim ut anni tempus mutatum est, *nempe, hieme cedente veri*, 3, 78, 6. ἡ θερινὴ ὥρα, æstas, 5, 91, 1. ἡ ἐαρινὴ ὥρα, ver, 2, 12, 3. 2, 54, 5. 2, 64, 1. 3, 34, 6. 3, 77, 1. 5, 79, 1. 14, 2, 1. *Sed & nude*, τῆς ὥρας ἐπιγενομένης, redeunte vere, 2, 9, 2. 2, 34, 3. *quibus locis possis tamen etiam generatim accipere*, redeunte, adpetente anni tempore *navigandi, aut, copias educendi.* „*Vide Valken. ad Eurip. Phœniss. p.* 294. *qui dubitat, simpliciter de* vere *dici.*“ *Ern.*

De Diei tempore; τῆς ὥρας συναγούσης, συγκλειούσης αὐτοὺς, 5, 24, 1. 17, 7, 3. 17, 9, 2. (*vide ista verba.*) τῇ ὥρᾳ προσανατείνειν, tempus extrahere, aliquanto serius rem facere, 11, 22, 3. *n.* ἐν ὥρᾳ, in tempore, mature *curare corpus*, 1, 12, 2. 17, 9, 3. 18, 2, 4. *n.* καθ' ὥραν, *idem*, 1, 45, 4. 9, 8, 3. πολλῆς ὥρας, 5, 8, 3. *n.* — de vespera, sero diei, *Sic Josephus Ant. VIII.* 4, 3. ἐπὶ πολλὴν ὥραν. *Bene illustrat Reiskius.*“ *Ern.* — *Nos*, multo die, die jam multum provecto: *nam, ut de* sero admodum diei, *de* serâ vespera *accipiamus, vetat connexio; quippe eodem adhuc die vicinos vicos diripuerunt, & plurimam prædam fecerunt; vide* 5, 8, 4 *sqq.*

Ὡραῖος; ὑπὸ τὴν ὡραίαν, ineunte vere, 3, 16, 7. 3, 41, 2. *n.*

Ὡρέγεσθαι τῆς στρατείας, cupere expeditionem suscipere, 5, 54, 3.

Ὡρισμένως, definita ratione, 10, 46, 10.

Ὡς, *initio periodi*, namque *interpretatur Casaub.* 3, 81, 1. *Ac novimus quidem illum usum hujus particulæ, qua valet* itaque, prorsus, *interdum etiam* nam, namque: *at hoc utique loco scabri aliquid habet oratio, si sic accipias; & ea ratione frigide prorsus stabunt verba illa,* οὐ γὰρ εἰκὸς ἄλλως εἰπεῖν, *in quæ terminatur superius caput; quæ verba si ad sequentia trahas, recte fluet oratio:* οὐ γὰρ εἰκὸς ἄλλως εἰπεῖν, ὡς, ἔτις οἴεται κυριώτερόν τι &c. ἀγνοεῖ

ἀγνοεῖ καὶ τετύφωται; *ut particula* ὡς *referatur ad præcedentem vocem* ἄλλως, *hac sententia:* neque enim aliter dicere fas est, quam, *vel* nisi errare & stolidum esse si quis putet *&c. Sic particula* ὡς, *ad* οὐκ ἄλλως *relata, idem valebit ac* ἢ, *eadem prorsus ratione, qua post* μᾶλλον *cum negatione, pro particula* ἢ, *eamdem particulam* ὡς *frequentatam a Polybio videmus; v. c.* μηδενὶ καθήκειν μᾶλλον ὡς ἐκείνῳ, 7, 4, 5. οὐδενὸς μᾶλλον προενοεῖτο ὡς τῆς αὐτοῦ σωτηρίας, 11, 2, 9. *Quo & pertinet* 3, 12, 5. *n. ubi haud dubie legendum* οὐδενὸς μᾶλλον Φροντίζειν ὡς τοῦ λανθάνειν. *Conf. supra in* μᾶλλον.

ὡς εἰπεῖν, ut dicam quod res est, ut sic dicam, propemodum dixerim, 1, 66, 10. 1, 67, 9. 3, 49, 7. 3, 109, 4. 5, 31, 6. *Et* ὡς ἔπος εἰπεῖν, 1, 1, 2. 2, 21, 8. 5, 33, 7. 6, 58, 7.

ὡς, *pro* ὅτι *positum, cum Infinitivo constructum pro indicativo,* 12, 23, 7. *n.* 15, 2, 8. *Post* ὡς *pro* ὅτι *positum, ubi interjectis nonnullis verbis suspensa est oratio, repetitur ante verbum particula* διότι, 5, 104, 3. *cf. Adnot. ad* 12, 23, 7. *Adde Adn. ad* 15, 2, 8.

ὡς, circiter, 1, 19, 5. 1, 33, 2. 1, 42, 5 *sq. &c.* ὡς ἄν, circiter, 1, 46, 3. 1, 67, 13. ὡς ἂν αὐτοῖς Φαίνηται, quocumque modo ipsis visum fuerit, 28, 15, 8. *ubi* ὡς ἐὰν *dabant mssti.*

ὡς πάττον, ut primum, cum primum, 1, 66, 1.

ὡς ἄλλως, 15, 10, 3. *n.* (*i. q.* ἄλλως πως, 15, 11, 5.) ὡς ἂν εἰ *cum Optat.* 1, 4, 7. *conf. mox* ὡσανεί. ὡς ἐπὶ, *cum accusat.* versus, 1, 21, 4. 1, 29, 1. 4, 24, 9. *&c. Conf. supra, in* ἐπὶ *cum genit. num.* 5. *& Adn. ad* 1, 19, 4. ὡς πρὸς, versus, 1, 29, 2. 3, 19, 7. 3, 23, 1 *sq. &c.* παρασκευὰς ἐποιεῖτο ὡς πρὸς μάχην, 3, 68, 14. ὡς ἀνδρομήκους ὕψους, 8, 7, 6. *n.*

ὡς, *pro* πρὸς, ad; *ut,* ὡς τὸν υἱὸν, 4, 51, 5. *sic* 1, 67, 12. 1, 83, 7. 4, 67, 8. 11, 25, 10. 11, 26, 5. 32, 25, 4. — „*Vide nos ad Xenoph. Memor. II.* 7, 2." *Ern.*

ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ut plurimum, 2, 15, 6. ὡς νῦν, *i. q. nudum* νῦν, 15, 7, 4. *n.* νῦν δ' ὡς, 3, 68, 4.

ὡς *excidit, ob similem terminationem vocis præcedentis,* 4, 58, 2. *n. sic* 11, 25, 1. *n. de quo loco conf. supra, in* μᾶλλον. *Perperam dant libri vett.* ὡς εἰς τὸν χάραπα, *pro* ἕως εἰς τὸν χαρ. 1, 19, 4. *n.*

Ὡσανεὶ, 1) circiter, 2, 16, 14. *sicut* ὡς, *&* ὡς ἄν. 2) veluti, quasi, 1, 46, 11. 2, 14, 7. 2, 20, 7. 3, 15, 3. 12, 28, 6. *n.* 14, 5, 3.

Ὥσπερ ἐπίτηδες; *vide in* ἐπίτηδες. ὥσπερ οὐκ αὐτὸν τὸν Φόβον ἱκανὸν ὄντα *&c.* 11, 14, 7.

Ὥστε;

Ὥστε; *sequente participio pro infinitivo, ubi præcessit participium;* Φθονοῦντας ἐπὶ τοσοῦτον τοῖς Ἀχαιοῖς, ὥστε βεβαιοῦντας αὐτῷ τὴν παράληψιν, 2, 46, 2.

Ὠτακουστεῖν, rumusculos colligere, 31, 21, 1.

Ὠτακουστὴς, ὁ, rumusculos captans, speculator, 16, 37, 1.

Ὠφέλεια, ἡ ἐκ τοῦ πολέμου, præda bello facta, 1, 20, 1. *Et nudum pariter nomen* ὠφέλεια *tantum non constanter eadem notione frequentat Polybius: vide* 2, 3, 8. 2, 22, 5. 3, 86, 10. *&c.* οἱ ἐκτὸς παρεπόμενοι τὰ στρατόπεδα τῆς ὠφελείας χάριν, 3, 82, 8. *sunt* qui castra sequuntur prædæ causſa, *nempe, ut prædam emant a militibus vel ab imperatore, & inde lucrum capiant; quare ibi quidem interpretari etiam possis* lucri causſa. *Sed rursus* ἡ κατὰ θάλατταν ὠφέλεια, præda mari acta, 2, 8, 8. Quæ privatis cedit, ὠφέλεια *dicitur*, quæ ad publicum pertinet, τὰ λάφυρα, 3, 17, 7. χώρα γέμουσα ὠφελείας, regio dives præda, 3, 80, 3. *Sic &* ἡ ἐκ τῆς χώρας ὠφέλεια *est* præda ex agris abacta, *non* fructus agrorum, 2, 11, 14. *n. Et* παντοδαπὴ ὠφέλεια, 4, 75, 8. 5, 8, 8. *non verti debuit* utensilia varii generis, *ut Ernestus fecit, (apud quem operarum errore citatur* 4, 7.) *sed* omne genus prædæ; *cf.* 2, 3, 8. *Usurpatur pariter in plur.* αἱ ὠφέλειαι, 1, 20, 1. 13, 2, 3. 3, 86, 10. 10, 16, 4. ἐκπαθεῖς ὄντες πρὸς τὰς ὠφελείας, 3, 51, 11.

FINIS LEXICI POLYBIANI TOTIUSQUE OPERIS.

SOLI DEO GLORIA!

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY